

DICTIONAIRE

GERMANO-ROMENŪ

ANTOKMITŪ ŠI DN PARTEA LŪI ROMENŪ DNABŪŪITŪ KŪ KŪTEVA
MŪI DE KŪBINTE

de

Георгиѣ Баридѣ ши Гавриеле Монтееанѣ.

Томѣлѣ I.

A—K.

Editorŷ ши провезѣторŷ:

RŪDOLF ORFIDAN,
четѣдеанѣ ши перѣдѣторŷ.

БРАШОВѢ.

Тѣхѣрѣтѣ дн типографѣа лѣи RŪmer ши Камнер.

1853.

Digitized by Google

Deutsch-romänisches
Wörterbuch.

bearbeitet

und in dessen romänischem Theile mit etlichen Tausend
Wörtern bereichert

von

Georg Baritz und Gabriel Munteanu.

Erster Band.

A—R.

Herausgeber und Verleger:

Rudolph Orgidan,
Bürger und Kaufmann.

Kronstadt.

Gedruckt bei Admer & Samner.

1853.

П р е ф а ц ъ .

Но! дитрепринсерътъ лжкарееа ши тигъриееа ачестѣи дикционариъ германо-ромънѣ дитр'о епохъ, не кьндѣ ситцкѣ постръ не ситцеа къ, дѣкъ дела пензърателе ши тьлтѣ апъсътореле постре окънъциѣни дн сфера дитръ карееа не афлътѣ, не маѣ рьмънеа оре либере днкъ ши пентръ скрисъ ши тигъритѣ де кърцѣ, апѣи пи с'ар фи кзвенигѣ а не окъпа кз ори че алтъ карте, дѣкътѣ кз знѣ дикционариъ германо-ромънѣ, деспре каре се нотеа пресъзнене зпорѣ, къ ачелашѣ тревъеа съ фие компъсѣ ши шигъитѣ, агътѣ де вине прекътѣ съ не потъ репресанта лимба постръ ла пьзликълѣ челѣ таре алѣ Церманіеѣ дитръ тотъ авъциѣ ши фръмсеца са де асгъзи, нъ пзмаѣ де вокавкле, чи ши тотѣ-одатъ де idioticiti ши фрасе ккесе ши репродъсе дитокта прекътѣ ле чере депизлѣ лимбеѣ. О проблемъ ачѣста, ла а кърѣи *deslegare* кредеатѣ къ се череа кз тотълѣ алте пзтерѣ, прекътѣ ши знѣ ширѣ де апи. Маѣ дн скзртѣ, поѣ амѣ фостѣ кз агътѣ маѣ пзциѣи апликациѣ а дитрепринде токта не тинънѣлѣ кьндѣ амѣ дитрепринсѣ компъспереа ачестѣи дикционариъ (Марциѣ 1852), кз кьтѣ ведеатѣ, къ де о парте апъкасе а се тигъри дн Брашовѣ Вокавкларѣлѣ ромъно-германѣ алѣ Длѣи Andreѣи Iсер (германѣ де паштере), кьтѣ ши патръ кѣле дн вокавкларѣлѣ d-sale германо-ромънѣ днкъ пела 1848 аичѣ дн типографѣи длѣи Ioанѣ Gott, прип кареле ера съ се ши компъне тигъриееа лѣи; еаръ де алтъ парте се диттиндасе ши еширееа ла лъминъ а Вокавкларѣлѣи германо-ромънѣ, компъсѣ кз тьлтѣ остепенѣлѣ де рънос. професорѣ де физикъ Dr. Теодорѣ Стамати дн Iашѣ. Оричине пзтеа сокоти, кьшкъ ачестеа дѣкъ дикционариѣи деокандатъ ворѣ дндестъла черипцеле икьликълѣи ши къ ар фи де присосѣ а маѣ фаче конкзринцъ днкъ ши кз знѣ алѣ гремеа не знѣ тинънѣ, кьндѣ тотѣ кьмпънѣлѣ литератзрей постре семъна а фи пгърсигѣ де кьлтивъторѣи еѣ парте дисгъстади профъндѣ, парте кьфъндади кз тотълѣ дн гриделе вицеѣ.

Къ тóте ачестеа пѣ штиѣ кѣтѣ тревѣи съ се диндинѣскѣ шѣ астѣдатъ асѣпрѣне знѣ каприѣдѣ алѣ зрѣтеѣ. Дн. Исѣр скрѣсе дела Бѣкѣрѣштѣ, ка манѣскрѣптѣлѣ дѣкѣионарѣлѣлѣ сѣлѣ съ се ѣа дѣн тѣпа сѣсѣ пѣмитѣлѣлѣ типографѣ; дѣпѣ ачѣеа дѣлѣ вѣндѣ пѣ ачѣлаш Длѣ Рѣдолѣфѣ Орѣиданѣ къ кондѣиѣзне ка длѣлѣ сѣ'лѣ деа ла тѣпарѣ. Дн. Р. Орѣиданѣ трѣмѣсе ачѣлѣ манѣскрѣптѣ дн а. 1851 ла Сѣвѣлѣ кѣтрѣ ДДнѣ Пазлѣ Васѣч, Флорѣанѣ Аронѣ шѣ Андреѣлѣ Мѣрѣшанѣ къ ачѣа рѣгарѣ, ка дѣлорѣ сѣ вѣневоѣскѣ а'лѣ сѣзнѣ ла о рѣчѣсѣзнѣ фѣлолодѣкѣ. Дѣпѣ кѣтева дѣлѣ манѣскрѣптѣлѣ се рѣпѣтѣрѣсе дела сѣсѣ пѣмѣдѣиѣ поштрѣи амѣчѣ къ ачѣа знѣкъ рѣфлѣсѣзнѣ, ка дѣкъ Дн. Орѣиданѣ рѣтѣне статорпѣкѣ пѣ лѣпѣтѣ сконѣлѣ де а тѣпѣрѣ десѣ атѣнскѣлѣ дѣкѣионарѣлѣ, сѣ дѣндѣлѣчѣ маѣ лѣтеѣлѣ пѣ зѣлѣлѣ дѣн сѣзскрѣптѣи а'ѣ фѣачѣ шѣкар о корѣктѣрѣ пѣтрѣзнѣзѣтѣрѣ. Ашеа манѣскрѣптѣлѣ кѣвѣ дн тѣпа длѣ Г. Барѣдѣ, карѣле касѣтѣ чѣле патрѣ колѣ тѣпѣрѣте ла 1848, дѣпѣ ачѣеа дѣчѣнѣ а корѣне пѣкѣлѣ дѣлѣ сѣферѣа шарѣлѣмѣ манѣскрѣптѣлѣ шѣ рѣтѣпѣрѣ чѣле дѣнтѣлѣ дѣлѣ колѣ. Дѣпѣтрѣ атѣла кѣпѣоскѣ шѣ едѣиторѣлѣ, къ ар фѣи мѣлѣтѣ маѣ фѣомѣсѣиторѣ а дѣлѣтѣра тотѣ манѣскрѣптѣлѣ шѣ а конѣзнѣ дѣкѣионарѣлѣлѣ дѣн пѣдѣ, дѣлѣ сѣтѣрѣ а маѣ стрѣка шѣ а дѣла ѣрѣ чѣле дѣлѣ колѣ тѣпарѣте. Дѣчѣ длѣ рѣпѣтѣрѣсе манѣскрѣптѣлѣ азѣкторѣлѣ сѣлѣ; сѣрѣ къ пѣи пѣвѣи ла дѣвоѣелѣ пѣлѣ.

Ачѣстеа а'ѣ фѣостѣ де лѣпѣ а се прѣмѣте дѣн маѣ мѣлѣтѣ кѣвѣсе, сѣрѣ маѣ вѣртѣосѣ пѣнѣтрѣ на сѣ се кѣпѣоскѣ, кѣпѣкъ ирѣн чѣле дѣлѣ колѣ нѣмаѣ корѣсе дѣнѣ вѣтѣвѣдѣ, сѣрѣ пѣ конѣзнѣсе де пѣи, мѣтѣода конѣзнѣнерѣ дѣкѣионарѣлѣлѣ дѣлѣ лѣсѣе знѣ ѣрѣмѣлѣ, дѣла карѣ пѣ ѣра ирѣа пѣсте тѣлѣ а пѣ аѣате дѣнѣ кѣмѣ амѣ фѣи вѣйтѣ, маѣ дѣколо, къ чѣнѣрѣмѣ пѣмѣлорѣ пѣфѣиндѣ афѣнте дн манѣскрѣптѣлѣ Длѣ Исѣр, ла парѣтеа рѣшѣлѣсѣсѣ, пѣи пѣлѣ вѣз пѣ маѣ вѣпѣи а лѣ алытѣра, чѣеа чѣ дѣлѣсѣ пѣ крѣделѣ сѣ спѣнтѣскѣ дѣпѣтрѣ пѣмѣка пѣ дѣпѣрѣзѣиторѣлѣ ачѣстѣи дѣкѣионарѣлѣ, карѣле дѣн грѣмѣатѣка рѣшѣлѣ ва фѣи афѣлатѣ шѣкар нѣшѣа атѣла, къ рѣгѣделѣ десѣрѣ чѣнѣрѣмѣ пѣмѣлорѣ ла лѣнѣва рѣшѣлѣсѣа сѣмѣт чѣле маѣ нѣцѣне шѣ маѣ сѣмѣпле дѣн лѣсѣе, кѣчѣ сѣлѣ сѣ дѣторѣкѣ маѣ мѣлѣт пѣмаѣ не лѣпѣтѣ термѣнѣдѣвѣлѣ з, ѣ, ѣ. Кѣ тѣте ачѣстеа кѣмѣдѣ ар фѣи сѣлѣ сѣсѣ о'а дѣла едѣиѣзне а ачѣстѣи дѣкѣионарѣлѣ, п'амѣ лѣнѣсѣ а афѣнѣ шѣ чѣнѣрѣмѣ пѣнѣтрѣ маѣ мѣлѣтѣ дѣнѣшѣлѣ а дѣчѣпѣтѣорѣлорѣ сѣрѣлѣи.

Дѣпѣтрѣ ачѣеа прѣвѣлѣма пѣострѣ прѣнѣпѣлѣлѣ пѣ карѣе пѣ прѣнѣзѣсѣрѣшѣлѣ а о дѣсѣмѣга дѣпѣтрѣ ачѣстѣи дѣкѣионарѣлѣ шѣ ла карѣе сѣпѣзѣсѣрѣшѣлѣ пѣ тѣте чѣледелѣте, а фѣостѣ ка, пѣ лѣпѣтѣ кѣлѣкѣнерѣа не кѣлѣ с'а потѣлѣ дн карѣсѣ де $2\frac{3}{4}$ епѣ маѣ сѣдѣлѣосѣ а пѣрѣвѣлорѣ сѣлѣ аѣежѣ а мѣтерѣалѣлѣ лѣмѣлѣ сѣ аѣдѣнѣшѣлѣ дѣлѣ шѣ

din idiotismii limbii, pe cât se poate mai multă fără o pré-
 miltă дикъркаре ши скъшире а кърцеа, съ репродъчетъ фра-
 селе цертане кз фрасе кзратъ ромънештї. О дитрепрїсъ ачеста,
 а крעי деслегаре нѳъ нї се пъръ а fi de чеа маї mare дн-
 сешътате пентрѳ тоцї ачола, карї аѳ de а tradъче din limbа
 цертанъ дн чеа ромънъ, кз атътѳ маї вартосѳ, кз кѳтѳ цѳ-
 нїмѳ ачесторѳ дѳъ лимбї есте фѳрте стрѳинѳ зпкѳ de алтѳмѳ,
 прекѳмѳ деспре ачестѳ адевърѳ се нѳте конвїнѳе орї каре ва
 fi автѳ окасїне de а tradъче пѳкар зпѳ сїагѳрѳ параграфѳ
 din цертана дитрѳ а нѳстрѳ. Маї вартосѳ жѳнїтеа школа-
 стїкѳ сїмте ачестѳ рѳъ не тотѳ мїнѳталѳ ши дѳъ сїмте ма
 греѳ декѳтѳ ла днвѳцареа орї крעי лимбї дїк челе кѳлїтате
 европене, прекѳмѳ есте италиана, францеза, спанїола, кїарѳ ши
 англезѳска. Din зече фрасе цертане авїа веї афла зна, не
 кареа съ о поцї tradъче ромънеште din кѳвѳптѳ дн кѳвѳптѳ,
 фѳрѳ а скѳлчїе ши а стрїка тотѳ днцелесѳмѳ, кѳмѳ ши а вѳтъма
 сѳмѳтосѳмѳ авѳѳ дн модѳмѳ челѳ маї пенѳкѳтѳ; кѳндѳ din
 коптрѳ tradъчереа din италиенеште орї францозеште пентрѳ
 ромънѳ есте пѳмаї о жѳкѳрїѳ не лѳгѳ чеа цертанъ. Деѳї
 ера ши есте о требѳнїцѳ императївѳ пентрѳ пої, ка ромънѳмѳ
 ла tradъчереа din цертана съ ши кѳнѳекѳ фѳрте vine idiotismii
 limbii sale, пентрѳ ка съ пѳ ши о деа жѳртѳѳ, чї съ tradъкѳ
 кз фрасе корѳспондентѳре депїзалї лимбїеї sale, прекѳмѳ фаче
 францезѳмѳ, италианѳмѳ ш. а., кѳндѳ се апѳкѳ а tradъче din
 алтѳ лимбѳ ши апѳте din цертана. — De не-авѳ авѳнѳсѳ пої
 ачестѳ скопѳ, de апѳ арѳтатѳ кѳ лимба ромънѳ есте кѳпаче
 de а репродъче орї че idѳѳ, орї че фрасѳ, idiotismѳ, проверѳѳ
 стрѳинѳ кз ателе корѳспондентѳре кзратѳ ромънештї, лѳ-
 сѳмѳ дн жѳдеката критїцилорѳ атѳтѳ копнационалї кѳтѳ ши стрѳинї.
 Дестѳмѳ кѳ пої фѳкѳрѳмѳ ачестѳ черкаре кз лимба цертанъ
 че трече de зна din челе маї днавѳцїте; п'апѳ депѳсѳ днѳѳ
 дн тотѳ тїппѳлѳ ачеста франсолоцїа цертано-италианъ din пѳмѳ,
 пентрѳ ка съ не конвїнѳетѳ ши не калеа ачеста, пѳлѳ ла че
 градѳ лимба ромънѳ се нѳте днавѳцї дн тотѳ прївїнѳа ши
 тотѳдеавна дн конформїтате кз депїзалѳ еї.

Дн ачееа че се цїне дїнтр'о парте de днавѳцїреа лимбїеї
 ромъне прїп кѳвїнте адѳпате, пѳпѳмаї din тѳте провинцїе
 ромънештї, чї ши дѳпѳ зпї скрїпторї маї вѳнї, сѳѳ ши нѳлѳсѳїте
 дѳпѳ апалоцїѳ, пѳ не дндоїсерѳмѳ дитрѳ нїмїка а не цїне de
 реглеле стрѳѳнѳлї Квїнтїанѳ*), кѳмѳ ши de есченцїнїе ши

*) De Institutione oratoria, C VI. Sermo constat ratione, vetustate, auctoritate, consuetudine. Rationem praestat praecipue analogia, non nunquam et etymologia.

класъследе лѣ челе днцеленте.*) — Длтръ пѣстрареа сѣѣ штерцереа ворбелорѣ стрѣне аскълтарѣтѣ тотѣ не ачелѣ да-скылѣ таре.***) Нѣ есте рѣшине нѣчѣ семнѣ де сѣрѣчѣ а пѣстра о сѣтѣ ѳрекаре де кѣвѣнте стрѣне, каре де маѣ маѣте вѣкѣрѣ с'аѣ префѣкѣтѣ дн карнеа шѣ дн сѣлцеле пострѣ ашеа, днкѣтѣ ачелеашѣ факѣ парте есѣнциалѣ дѣн материалѣлѣ лѣмбѣѣ, nam et confessis quoque graecis utimur verbis, ubi nostra de-sunt, sicut illi a nobis non nunquam mutuuntur; есте дпсѣ атѣтѣ маѣ дпжосѣторѣ а нѣ штѣ сѣ торнѣ кѣвѣнтѣлѣ стрѣнѣ дн формеле тале, сѣ нѣ'лѣ ашезѣ ла локылѣ тнде і се кѣвѣне лѣ дѣн патѣрѣѣ. Аѣ дпсашѣ лѣмба ѳерманѣ нѣ аре еа атѣтеа маѣ де кѣвѣнте дпвѣскѣте дптрѣнса дѣн алте лѣмбѣ кѣ тотѣлѣ стрѣне? — Де алтѣ парте тотѣ че е стрѣнѣ, де каре не пѣтемѣ лѣпсѣ фѣрѣ нѣчѣ о смѣнтѣлѣ, не амѣ сѣлѣтѣ а штерце сѣѣ челѣ пѣдѣнѣ а ле дптрѣкѣде дн парентесе, пентрѣ ка маѣ тѣрѣзѣ сѣ се делѣтѣре кѣ тотѣлѣ.

Аѣчѣ дпсѣ нѣ потемѣ траѣе де ажнѣсѣ чеа маѣ аѣпѣтатѣ лѣвѣреамѣнте а дпчепѣторѣморѣ, ка фѣрѣ о стрѣнѣсѣ есаменаре шѣ черчетаре дн тѣте лѣмбеле латѣно-романѣче нѣчѣ одатѣ сѣ нѣ грѣвѣскѣ а релѣтера кѣтаре кѣвѣнте дптре челе стрѣне, пентрѣкѣ алтѣнтреа каре тѣнѣрѣ некѣпоскѣторѣ де лѣмбеле фѣрапѣеса шѣ італѣана нѣ ва фѣ аплекатѣ а креде спре ес., кѣштѣ кѣчѣерѣ, лѣкатѣ ш. а. нѣ ар фѣ маѣтаре, дѣкѣ нѣ ва аѣла кѣ фѣрапѣезѣлѣ зѣче соcher, loquet. Токма пентрѣ ачѣста поѣ ла о сѣтѣ де вокавѣде, каре пѣнѣлѣ ажѣтѣ се гѣнеа де кѣтрѣ пѣлѣчѣ сѣѣ стрѣне сѣѣ кѣ тотѣлѣ некѣпоскѣте, аѣлѣп-дѣле дн лѣмбеле італѣана шѣ фѣрапѣеза ле арѣтарѣтѣ комѣна орѣдѣне дн парентесе. — Че се атѣпѣе де грѣчѣстѣ, тѣте кѣ-вѣнтеле грѣчѣштѣ дпвѣскѣте дѣн стрѣвекѣте, прекѣштѣ: дрѣштѣ, темѣлѣ, коравѣлѣ ш. а. ле сокотѣтѣ де пропрѣетате а нѣстрѣ, ка шѣ кале, фѣндѣштѣнтѣ, наѣ; еарѣ кѣвѣнтеле грѣчѣштѣ нѣчѣ дптрѣдѣсе дн Прѣнѣпѣлате дпнадѣнсѣ пентрѣ ка сѣ нѣ се дптѣ-пече лѣмба, прекѣштѣ с'а дптѣштѣплатѣ прѣп термѣнолоѣѣ вѣсе-рѣчѣскѣ шѣ дѣкастерѣалѣ славѣкѣ, ле депѣртарѣтѣ кѣ тотѣлѣ. — Термѣнолоѣѣ штѣдѣелорѣ шѣ а артелорѣ фѣе ачѣеа грѣчѣскѣ,

Vetera majestas quaedam et ut ita dixerim, religio commendat. Auctoritas ab oratoribus, vel historicis peti solet

*) Sed meminerimus, non per omnia duci posse analogiae rationem, cum sibi ipsa plurimis in locis repugnet (Ibidem). Rem: Non enim, cum primum fingerentur homines, analogia demissa coelo formam loquendi dedit, sed inventa est postquam loquebantur, et notatum in sermone, quid quo modo caderet. — Et: Nihil est odiosius affectatione. — Fuerit pene ridiculum malle sermonem quem locuti sunt homines, quam quem loquantur (Idem).

**) Verba aut latina aut peregrina sunt. Peregrina nobis ex omnibus prope dixerim gentibus, ut homines, ut instituta etiam multa venerunt. by Google

fiе латинъ, о пѣстрарьтѣ кам ашеа прекъштѣ о аре лимба италианъ.

Амѣ лъатѣ дин лимбеле латино-романе пѣмаі агътеа кз-
винте ши маі вжртосѣ рѣдъчині, не къте сипдирьмѣ къ амѣ
авеа неанъратъ тревъинцъ пентрѣ ка съ се потъ сприма
орі ши че идеъ дн лимба нострѣ; еаръ де гръмѣдитра сипо-
нителорѣ, каре дела о тесъръ дн сѣсѣ маі тълтѣ днтънектъ
лимба декътѣ о ажътъ, не амѣ феритѣ къ атътѣ маі вжртосѣ, къ
кътѣ дн привинца ачѣста не конвинсесерьмѣ де адевърълѣ кз-
винтелорѣ „Іnstitutъгълѣ de Франца“ афлъторе дн пре-
фаца Дикціонарѣлѣ академіел Францозешті, кѣткъ орі че еспре-
сіеле нѣтъ, каре нѣ кѣпринде о идеъ нѣтъ, есте маі тълтѣ дн-
къркътъръ зржчѣсѣ, декътѣ авъциъ а лимбелъ*) Маі дн скъртѣ,
чѣиторълѣ се ва конвинде, къ кзлегъндѣ тотъ сѣма кзвинтелорѣ
романо-латине примите дн ачестѣ дикціонарѣ ка нѣтъ, ачееаші
ѣ тълтѣ маі пѣциъ декътѣ стръипистеле къ каре е днкъркатъ
лимба ѣрманъ ши къ ачелеаші сѣнт пѣмаі агътеа, не къте
амѣ обсерватѣ гъпъ акъшѣ, къ латъра літераторилорѣ поштрѣ
коптинърані с'а възътѣ сѣб сѣлѣдѣ сѣб дндемпаці де але прімі
дн скрѣріеле сале, дин каре апоі се ши пѣскѣ ѳрежъштѣ о
датинъ.**)

Дин кзвинтеле векі, сѣб кѣтѣ ле пѣтѣмѣ обсолете, амѣ кз-
лесѣ ла къте амѣ пѣтѣтѣ ажънде де 24 ані декъндѣ не стѣдиешѣ
лимба, не алтеле еарьші ле делътърарьмѣ днадѣнсѣ, дин кабѣсѣ
къ пі се пѣръръ прѣ прѣсте, чееа че фѣкърьмѣ ши ла партеа
ѣрманъ ічі коло.***) Дн маі тълте днсъ п'амѣ воитѣ а пре-
вени гзстѣлѣ пѣлѣкълѣ алесѣ ши днзестратѣ къ азълѣ възѣ, чѣ
пѣсерьмѣ знеле кзвинте, деспре алѣ кърорѣ вииторѣ поі дншине
ерашѣ ла дндоіелъ. Ла кзлеѣереа провинціалістѣилорѣ не ажъ-
тарьмѣ ши къ Вокавларѣлѣ Амѣкълѣ Т. Стататі прѣ віне.

Днтрѣ тотѣ амѣ фостѣ къ лзареаминте ка съ респентьмѣ
регларѣитеа гръматікалъ дн компънереа фраселорѣ, нѣ амѣ
фостѣ днсъ прѣ рѣгъроші, non descendimus in hanc regum
tenuitatem, чѣ дн привинца ачѣста амѣ аштенпатѣ ши дела тѣмнѣ,
маі вжртосѣ къндѣ е штізѣтѣ, къ гръматіка де ши есте „Фѣн-
даментълѣ ораторіелъ,“ еа днсъ дн тълте привинде тотѣ рѣмъне
„un skiffre de convention.“

*) Tout expression nouvelle qui n'est pas le nom propre d'un objet nouveau, est un surcharge plutôt qu'une richesse etc.

**) Пентрѣкз: Consuetudinem sermonis vocabo consensum eruditorum, sicut vivendi consensum honorum. Quintil. L. I. C. VI.

***) Пентрѣкз: Abolita atque abrogata retinere, insolentiae est et frivolae in parvis jactantiae. Idem.

Дн привіага ортографіеі пзѣте де пої обсервѣмъ пзѣмаї аѣта, къ дн примеле дѣзъ коле ортографіа пз есте а пѣстръ; еаръ маї департе амѣ пврчесѣ а пзѣи стрѣксѣ тѣте реглеле ортографіче, деспре каре пз а маї рѣмасѣ локѣ де диспѣтъ; днтрѣ алтеле не амѣ зрматѣ нзреріорѣ пѣстре indivi-
dualе; дн врео дѣзъ треї пзѣтѣрї днлсѣ пз амѣ пзѣтѣ врео рег-
галъ рїгорѣсѣ, чї амѣ рѣмасѣ пезрѣтаредї пѣлѣ ла алѣ ока-
сіале, днп кавсѣ къ дѣпѣче шї ортографіа есте сзпѣсѣ ла дн-
воїелї*), пої пз маї авеамѣ кѣндѣ сѣ аштенѣмѣ днвоїреа тѣ-
тѣрорѣ; маї сзпѣт еарѣнї алтеле, не каре пої пз пзсерѣмѣ
врезпѣ преѣзъ маре, чї сокотїрѣмѣ кѣткѣ, haec jam inter ipsas
inertias evanuerunt (Quintil. L. I. C. VII). Дѣкъ класїчїї romanї
дн вѣкѣлѣ де аѣрѣ алѣ літератѣреї дорѣ аѣ песокотїтѣ знеле
diferinde ортографіче, ка optimus et optumus, quotidie et coti-
die, obtineo et optineo, caussa, causa, cassus, casus, divissio
et divisio, here et heri, vorsus et versus, sibe et sibi, quase
et quasi, ae et ai, is et eis дн пенїтїлї, шї о мїле алтеле; дѣкъ
ої аѣ днзѣтѣ сѣте де ані ла дндоїелѣ не С, Q et K, I et J,
X et Cs, V et U, апої пентрѣче сѣ фїмѣ пої дн лѣкрѣрї маї
мѣрѣте маї педанѣї дѣкѣтѣ латїнїї, елінії шї тѣте наѣзнїле
moderne лѣminate? Сѣ не ферїмѣ ка де мѣрте а пз пѣтѣрї
пѣтѣра, пенїлѣ, стрѣктѣра іптерпѣ а лімбей; еарѣ престе знеле
diferinde зшореле пѣтемѣ трече фѣрѣ нїчї о вѣтѣмарѣ. Пої
де есемпѣлѣ днп термїпѣзнїле орѣ шї орїз, ілѣ шї ерѣ,
дїзнѣ шї чзпѣ а сѣтѣ дѣтѣ примїрѣмѣ кѣндѣ не знеле кѣндѣ не
алтеле; амѣ днтрѣдѣсѣ знѣорї шї дѣлѣкареа копсзпѣтѣрѣлорѣ,
днлсѣ пзѣмаї ла знеле кѣпїте каре се днчепѣ кѣ прѣпѣсѣцїї.
Чї деспре тѣте ачестеа се пѣте зїче кѣ тотѣ дрѣпѣлѣ: adhuc
sub iudice lis est; престе ачѣста крѣдїнда пѣстрѣ есте, къ шї
дн привіага ачелоранї не вомѣ днвої песте пѣцїлѣ, фѣрѣ а
перде зечї де ані кѣ диспѣте сечї.

Престе тотѣ ворѣндѣ, не сзпѣнемѣ вѣкрѣнїї ла крїтїка дї-
рѣнтѣ а вѣрѣвѣлорѣ де літере, ва дї рѣгѣмѣ кѣ сѣнї манї-
фестезе опїнїзнеа дорѣ асзїра лѣкрѣреї пѣстре; ле черетѣ
днлсѣ тотѣ одѣтѣ, ка сѣ вїневоїескѣ а пзпѣ ла кѣпїлѣ шї
скѣрѣїмеа тїпкѣлї шї грѣѣ апѣсѣтѣреле днпреѣвѣрѣрї, днтрѣ
каре пої амѣ фостѣ дндемнанїї а копїзне ачестѣ Dїкціонарїс,
прекѣмѣ шї кѣпоскѣтѣлѣ: Si quem dira manet sententia iudicis
olim, . . . lexica conscribat. . .

Аѣкторїї.

*) Verum orthographia quoque consuetudini servit, ideoque saepe mutata est . . .
Nam illa vetustissima transeo tempora, quibus et pauciores literae, nec similes his no-
stris earum formae fuerunt et vis quoque diversa. Quintilianus L. I. C. VII.

Пп.	семіфікъ	пріпчатѣ.
пров.	"	проверѣ.
ром. тѣпт.	"	ромѣні тѣптѣл.
слав.	"	славеністѣ.
тіпогр.	"	тіпографіѣ.
ѳіг.	"	ѳігратѣ.
ѳорт.	"	ѳортіфікѣціѣ.
ѳр. ѳрац.	"	{ ѳрандозістѣ.
		{ ѳрандозѣштѣ.
шчл.	"	ші чѣлѣлѣтѣ.

Къ еширеа ачестѣ томѣ де Дикціонаріѣ дн локѣ де орѣ че аѣтѣ прекъзвѣтаре премітемѣ да кзпоштінца опораверѣлѣ изѣлѣкѣ пѣтѣлѣ аѣтѣга, къ о прекъзвѣтаре, днтрѣ каре не вомѣ да кзвнтеле пентрѣ тотѣ метода че амѣ зрматѣ днтрѣ компзперѣа ачестѣ Дикціонаріѣ, ва еши деодатѣ къ томѣлѣ П-леа, кѣлѣ апоѣ DDнѣ авонадѣ днгрѣжндѣ а лега ѣтвеле томѣлѣ къ тѣле тарѣ, о ворѣ пѣне дн фрѣптеа ачестѣ томѣ I. — Тотѣ лѣ аѣеа окасѣпѣеа се ва пѣтеа детерміна маѣ вѣне шѣ взте-рѣлѣ літерѣлор кѣте аѣ съ інтре дн том. I. шѣ кѣте съ рѣтѣлѣ не ал П-леа, днп казѣ къ Дикціонаріѣлѣ пострѣ есе шѣлѣтѣ маѣ волѣштѣосѣ декѣтѣ амѣ пѣтѣтѣ ноѣ дншнѣ прекалѣлѣа къ дн-ченѣтѣлѣ компзперѣѣ аѣелѣлѣш; іарѣ крѣнтѣреа лѣі атѣрѣлѣ маѣ вѣлрѣтѣсѣ дела авѣдѣа шѣ тѣсазрѣлѣ літѣелѣ, каре не зѣ че шерѣе се дескопѣре шѣ се десвѣлтѣ съпт кондеѣлѣа чѣлорѣ че о трат-тѣлѣлѣ, днтрѣлѣтѣ модѣ къ тотѣлѣ днвѣзкѣрѣторѣлѣ шѣ фрѣрѣ а фѣче чеа маѣ пѣдѣлѣлѣ сѣлѣ ѣелѣлѣлѣ ачестѣлі літѣе фрѣлѣтѣосѣ.

Прѣдѣлѣ ачестѣ Дикціонаріѣ есте 4 ф. т. к. (12 дѣлѣзѣ-чѣрѣ) пентрѣ DDнѣ прѣлѣлѣтѣранѣдѣ; іарѣ апоѣ дндатѣ че ва лѣса тѣнарѣлѣ і се ва дефѣце не 5 ф. т. к. пѣстрѣлѣлѣтѣлѣтѣлѣ.

Дикціонаріѣлѣ пострѣ се пѣте траѣе прѣп орѣ каре лѣлѣрѣрѣлѣ солѣлѣ днп тотѣлѣ монарѣлѣа деадрѣлѣлѣа дела D. Editorѣлѣ.

Г. БАРЦѢ. Г. МОНТЕАНѢ.

21.

и, дѣра дѣтеиъ дн Аѣветѣ.
 Kaf, f., дѣтре, шеикъ не Pinѣ.
 Kal, m., хелѣ, ѳзарисъ, ципарисъ, тѣ-
 реиъ, анцилѣ, (зп пенте на шер-
 пеле).
 Kabeete, f., коакъзъ неарѣ.
 Kabeetstrauch, m., коакъзъ не ка-
 ре се ѳак коакъзеле негре.
 Kalen, v., приндѣ ѳзарі.
 Kalfang, m., пескѣтѣ ѳзаріор.
 Kalgabel f., Kalpride f., Kalstetser m.,
 остѣ, ѳркзидѣ къ tres diuѣ de
 princѣ нештѣ.
 Kalgundeі, f., плевзшкъ, вѣрлѣгъ,
 зп ѳелѣ де пенте адѣ ші микѣ.
 Kalhalter, Kalkasten, Kalteif, m.,
 лак, хелештеѣ де ѳзарі.
 Kalkische, f., чирешъ съватикъ.
 Kaltraure, f., михалѣ, михолѣ, мо-
 лашѣ.
 Kalstreif, Kalstrief, m., дѣнгъ, грѣ-
 сѣрѣ неарѣ не спинареа калзлѣ.
 Kalwehre, f., леасъ, дѣгрѣдѣтерѣ,
 стрѣнгъ да гѣра зпѣ лакѣ, ка съ
 шъ скане пентеле.
 Kat, m., вѣлѣрѣ, настре рѣнитѣре.
 Katou, m., о планѣ: пѣчорѣ вѣ-
 цеклѣ.
 Kaut, v., кадаврѣ, стѣрѣѣ, торѣ-
 чѣе, хѣитѣ; вѣвоѣ; мѣтеалѣ; гѣ-
 пѣдѣтерѣ.
 Kaufen, v., да вѣлѣторѣ: а паште;
 пѣресекѣ не зпѣ каре пѣ ште
 сѣнгѣ съ тѣпѣнѣ; адѣтѣпескѣ,
 амѣпескѣ, дѣшѣлѣ, къ мѣтеалѣ;
 кѣрпесекѣ, кѣрѣѣдѣ пѣлеа де
 каре, дескѣрпескѣ.
 Kautblatter, вѣрсатѣ пѣтѣросѣ.
 Kautfliege, f., пѣскѣ, каре се пѣтре-
 ште дѣн торѣчѣне.
 Kautfräsig, adj., лѣкомѣ де торѣ-
 чѣне.

Kautgeier, m., злѣ каре се пѣтре-
 ште къ торѣчѣне.
 Kautgestank, m., пѣгоаре де торѣ-
 чѣне.
 Kautgrube, f., гроашъ пентѣ торѣ-
 чѣнѣ.
 Kautig, adj., кадаврѣсѣ, че се цѣне
 де кадаврѣ.
 Kautläser, m., гѣндакѣ де торѣчѣне.
 Kautlopf, m., капѣ де воѣ, капѣ де
 вѣрѣе.
 Kautlung, f., пѣшѣнеа черѣлѣор.
 Kaut, adv., жос; сѣнгѣ а рѣре орѣ
 се дѣтѣрѣе, дар дѣпѣрѣнат къ
 алѣ ворѣе, дѣсетпѣеалѣ о де-
 пѣтѣре, деспѣрѣдѣре, мѣшѣорѣе,
 сѣѣ испѣрѣвѣре.
 Kautsaufen, v., в. aaufen.
 Kautschagen, sich, v., тѣ трекѣ, апѣл,
 морѣ къ цетѣтѣ.
 Kautsetzen, v., рѣнѣ, спарѣ пѣшѣнтѣ
 къ арагрѣ; рѣнѣ дѣн локѣ ал-
 тѣла; къ арѣтерѣ пѣтѣск о да-
 торѣ.
 Kautüberstich, adj., скѣмѣторѣкѣ, пре-
 ѳѣкѣторѣкѣ; да граматикѣ зп къ-
 вѣлѣт каре се пѣте deklina,
 скѣмѣа.
 Kautübern, v., скѣмѣѣ, преѳакѣ; de-
 klinѣ, дѣнѣ граматикѣ.
 Kautüberung, f., скѣмѣтѣтерѣ, пре-
 ѳѣкѣтѣтерѣ; deklinaреа, пѣкареа
 кѣвинѣтелѣор.
 Kauthängigen, v., sich, мѣ дѣорѣкѣ,
 тѣ спарѣлѣ, морѣ де орѣкѣ.
 Kauthängigung, f., дѣорѣкомѣаре, тѣр-
 вѣрѣре а сѣпѣрѣлѣ.
 Kautarbeiten, v., sich, остѣпескѣ де лѣ-
 кѣре; eine Schuld abarbeiten,
 къ лѣкѣре пѣтѣскѣ о datorie;
 арѣлѣкрѣ, десѳакѣ, тоѣескѣ (о
 сеѣкѣре).

Abarbeitung, f., остепеагъ де лъ-
кране; лъкране пентрѣ плата да-
торшдор.

Abart, f., корчѣтъръ, соѣз децене-
ратѣ, вастардѣ, вариѣ.

Abarten, v., деценепез, вастардез,
стрик патра.

Abartung, f., вастардаре, стрикареа
патрел, деценерадиѣне.

Abäschern, v., фрекѣ къ чепшигъ;
sch, пѣ остепеск къ лъкрѣ.

Abäßen, v., шѣлѣ мѣгѣрѣ саѣ фрѣнзе
де копачѣ.

Abäßen, v., десрѣтѣрѣ, рѣнѣ рѣ-
мѣриѣ арворелѣ.

Abäßen, v., санѣ, скот чева дела
шп лъкрѣ къ апѣ таре, корподѣ
(арата).

Abbaden, v., кокѣ (пѣне).

Abbaden, v., скалд, спѣл.

Abbalgen, v., в. abhüten.

Abbarbieren, v., рад пѣрѣл сеаѣ варѣа.

Abbauen, v., дѣрѣм, дѣкелѣ лъ-
крѣ, кънд о вае, о минѣ пѣ mai
дѣ nimiaѣ; дедѣкѣ, дерѣвѣ, скѣргѣ
апеле.

Abbaumen, v., десѣшѣрѣ.

Abbe, m., авѣ, ават.

Abbeeren, v., кѣлег, стрѣжескѣ во-
леѣ де страгѣре; скѣтѣрѣ семѣн-
цеѣ дѣнтре планте.

Abbeissen, v., пѣшкѣ жос.

Abbeizen, v., в. abäßen.

Abbestimmen, v., къшѣтѣгѣ, довѣндескѣ
чеѣа прѣн остепеагѣ.

Abberufen, v., рекѣмѣ.

Abbestellen, v., контрамандѣ, дѣн-
торѣ, ревокѣ, ретрагѣ, рѣаѣ (о
порѣпкѣ).

Abbestellung, f., контрамандатѣ, кон-
траординѣ, релзареѣ, опѣреѣа
(зпѣл комѣциѣн).

Abbeten, v., канѣт ертаре прѣн рѣ-
гѣчѣне, аѣкѣ рѣгѣчѣне.

Abbetteln, v., довѣндеск чершѣндѣ,
чершескѣ, қалѣческ.

Abbezahlen, v., пѣгѣеск дѣчетѣ дѣ-
четѣ; а конто.

Abbiegen, v., десдоѣесѣ, пѣ дѣторѣ
де лѣтаре, аватѣ да о партѣ, пѣ
плек.

Abbild, n., копѣ (де пѣ кѣ пор-
третѣ).

Abbilden, v., десемнѣ, деконѣзѣ
портретѣ; дескрѣ къ виѣмѣ.

Abbildung, f., икѣнѣ, портретѣ, зѣ-
грѣвѣтѣрѣ.

Abbinden, v., деслер; ein Faß, чер-
кзеск зп вѣтоѣ.

Abbiß, m., пѣшкѣтѣрѣ; о плантѣ:
пѣшкѣтѣ де дракѣ.

Abbitte, f., черереѣа де ертѣчѣне.

Abbitten, v., черѣ ертѣчѣне, пар-
донѣ.

Abbläsen, v., сѣлѣ жос, трѣтѣвѣгѣ
(ла вѣпѣтор).

Abblatten, v., десѣрѣнзескѣ, кѣрѣдѣ,
стрѣжескѣ фрѣнзеле.

Abblättern, v., в. abblatten.

Abbläuen, v., вѣкѣсѣ, вѣхѣеск;
десѣнѣеѣзѣ, десѣлѣстрѣзѣ.

Abbleichen, v., дѣпѣвѣескѣ.

Abblühen, v., кадѣ флорѣе дела
копачѣ.

Abblüthen, v., десѣлореск, иаѣ флорѣе
дела копачѣ.

Abbohren, v., пѣтрѣндѣ къ сѣредѣ-
рѣгѣ.

Abborgen, v., иаѣ дѣпѣрѣмѣт.

Abbofen, v., а остѣнѣ де пѣнѣ.

Abbrand, m., деарсѣрѣ, скѣдереѣа
ла тошѣреѣа металѣлѣ.

Abbraten, v., фѣргѣ депѣнѣ, де
торѣ.

Abbrauen, v., фѣрѣ вѣреѣа депѣнѣ.

Abbrausen, v., дѣчетѣ а фѣрѣе,
се зѣче пентрѣ вѣн поѣ.

Abbrechen, v., рѣнѣ, сфартѣ, до-
ворѣ, дѣрѣм, о касѣ; рѣнѣ жос
о флорѣ; опреск, таѣз дѣд прѣц;
таѣз кѣвѣлтѣ.

Abbrechung, f., дѣрѣмаре; рѣм-
пѣре; тѣаре дѣн прѣц; тѣаре
а кѣвѣлтѣрѣ.

Abbrennen, v., пѣрѣеск; ард; се
стѣнѣ фокѣл, das Feuer brennt
ab; eine Kanone abbrennen, дес-
каркѣ зп тѣнѣ.

Abbreviatur, f., аврѣвѣатѣрѣ, окѣр-
тѣтѣрѣ ла скрѣс прѣн скѣтерѣеѣа
зпор дѣтере.

Abbreiten, v., прѣскѣртѣ.

Abbringen, v., ден Schmutz, кѣ-

ръдѣ, даъ жос тѣлжитра; дес-
оиндез, стрік о датинъ, эн да-
вудѣ — eine Gewohnheit; —
von der Meinung, диторк дела
гьрере.

Abbringung, f., des Schmußes, кь-
ръдиреа тѣлжитрел; einer Ge-
wohnheit, десоиндареа, стрі-
кареа де датинъ; von einer Mei-
nung, аватере, диторчере дела
о гьрере.

Abbröckeln, v., в. bröckeln.

Abbruch, m., рьитъръ, сьъртъръ,
сидере дин кѣт ар аваа чинева
а да, дазнъ, деграчере (дн о-
воре).

Abbrühen, v., опьреск, чьпелѣ.

Abbürden, v., дескаркѣ.

Abbürsten, v., перилъ.

Abbüßen, v., сгъл некатеа prin-
т'о кьинѣ.

Abbuch, n., авечедар.

Abcoripen, v., декопиезѣ, прескриѣ.

Abcſchüß, m., школар де авчдарѣ,
авечистѣ, дичелъторѣ.

Abdachen, v., дескоперѣ (о кастъ),
пръвълѣ, агьрнѣ, диклинѣ (де
вале).

Abdackung, f., плекаре дин сьс дн
жос, дескоперитъръ, пръвълѣкѣ.

Abdämmen, v., іезекѣ, опрескѣ ана
prin о іезьтъръ.

Abdampfen, v., авореск, префак дн
аворѣ.

Abdanken, v., ть реграѣ дин о
дерегъторѣ; dimittē не чинева,
а даъ дрѣмѣл; авзикѣ, ть ла-
мѣ (де о коронѣ).

Abdankung, f., dimicisne din dere-
гъторѣ; авдикъцине.

Abdanken, sich, v., ть липосекѣ, крѣдѣ,
пъстрекѣ, гьргъндсми дела гьрѣ.

Abdecken, v., дескоперѣ; den Tisch,
ръдик възкателе дьлъ масъ; ein
Biech, десноѣ, велескѣ о вѣгъ, о
портъчье.

Abdecken, m., в. Schinder.

Abdeckerei, f., велгторѣ де портъчье.

Abdienen, v., шерескѣ (сгъ-
жескѣ) пенгър о даторѣ; шер-
ескѣ жьл' де торпнѣ; дн-

гросѣ prin сьрбере о кьахъ (дн
(хеміѣ).

Abdingen, v., рьак дин преѣл ток-
мелѣ, сватѣ.

Abdisputiren, v., диспѣтѣ, ть черѣ
дн контра гьрерѣл кьива, диспѣ-
тѣнд сторк агъ гьрере.

Abdosen, десьлшарѣ, десьлмѣ (пъ-
гъ, сьнѣ).

Abdotten, v., ть зскѣ.

Abdörren, v., зскѣ чева.

Abdörrofen, зскьлорѣ (лосмѣ).

Abdrängen, ре'мингѣ, амък эн локѣ.

Abdröckeln, v., ротънзеск кь стрѣ-
гѣл, стрѣгескѣ.

Abdröhen, v., дессзческ, стрѣмѣкѣ,
десторѣкѣ; den Hals abdröhen, сь-
ческ гѣтѣл.

Abdröcken, v., дмалгетск, треіерѣ;
дичетѣ а дмалгѣтѣ; ватѣ, ерекѣ,
кьѣлѣ не чинева.

Abdröckeln, v., десоірѣ, дестрен-
цескѣ.

Abdrillen, v., einem etwas — а до-
вѣнди prin рѣгъминге.

Abdringen, v., скотѣ, сторѣкѣ, іаѣ
prin сѣлѣ.

Abdringung, f., скотере, довѣндире
prin сѣлѣ.

Abdrohen, v., скот чева prin аме-
риндаре.

Abdruck, m., моделѣ, ексепларѣ;
копѣ, провъ лъатъ кь тѣпарѣ.

Abdrucken, v., тѣпреск; декопѣ;
амъсѣ сѣлѣлѣ (печетеа).

Abdrücken, v., словод чева prin а-
пъсаре; das Herz abdrücken, днл
рѣне іинѣ; ein Gewehr, дес-
каркѣ пѣжкѣ; іаѣ чева prin сѣлѣ.

Abdrückung, f., словозире prin а-
пъсаре; des Herzens, рьлере де
іинѣ; des Gewehres, дескъркѣ-
търъ де пѣжкѣ; лъаре prin сѣлѣ.

Abdunkeln, v., колорескѣ, вьпесекѣ
чева мал дикѣкѣ, мал дитънекос.

Abdunsten, v., в. abdampfen.

Abeben, v., облеск, снлпезѣ, пе-
тезескѣ (о пеле, о фадъ).

Abeden, v., десколъдърѣ, таѣл кол-
цѣрѣлѣ.

Abeggen, v., дерпанѣ, траѣк кь грана
престе агъ.

Abessen, деорѣдѣ, кърѣдѣ де маѣ.
Abend, м., сеарѣ, апсѣ.
Abendandacht, ф., рѣгъчне де сеара.
Abendbrot, п., чинѣ.
Abenddämmerung, ф., мѣрѣтѣ, а-
 мѣрѣл сеел.
Abendfalter, м., флѣтѣре де сеарѣ.
Abendländer, м., локиторѣ дела
 апсѣ, апсеанѣ.
Abendländisch, ад., апсеан, спре апс.
Abendlich, adj., де сеарѣ, де апсѣ.
Abendmah!, п., чинѣ; das heilige,
 кзминекѣтѣрѣ, чина Domnѣлѣ.
Abendmahlgzeit, ф., чинѣ.
Abendroth, п., рошаѣ черѣлѣ де
 сеарѣ.
Abends, adv., сеарѣ; heute Abends,
 астѣ-сеарѣ, де-сеарѣ, астсеарѣ;
 gestern Abends, а сеарѣ; gegen
 Abend, дн-де-сеарѣ.
Abendſicht, ф., лѣкрѣ днчепѣт де
 кз сеара (ла тоганѣштѣ).
Abendſtern, м., лѣчеафѣрѣ де сеарѣ.
Abendſtunde, ф., серѣорѣ, орѣ де сеара.
Abendthau, м., рѣаѣ де сеарѣ.
Abendvogel, м., пасѣре де сеарѣ.
Abendvolf, п., попорѣ апсеанѣ.
Abendwärts, adv., де кѣтрѣ апс.
Abendweite, ф., дистанѣ, денѣрдѣме
 спре апс.
Abenteuer, п., авѣнтѣрѣ, вѣнтѣрѣ-
 тѣрѣ (де церѣ).
Abenteuer, м., авѣнтѣрѣторѣ, каре
 ѣмѣлѣ дн церѣ дн церѣ; отѣ кз
 кашѣ амѣнѣ, каре днтрелпнде
 штѣ кѣгаѣзѣ мѣлѣ.
Abenteuerlich, adj., авѣнтѣросѣ, фа-
 вѣлосѣ, чева де некѣрѣзѣт.
Aber, conj., дпсѣ, чѣ, дарѣ.
Aberglaube, м., крѣдинѣ дешѣартѣ,
 сѣперстѣгѣне, dicidemoniѣ.
Abergläubisch, adj., dicidemoniѣсѣ,
 сѣперстѣgѣсѣ, кз крѣдинѣ дешѣ-
 артѣ.
Aberkennen, в., дешѣкѣвинѣдѣзѣ, дешѣ-
 кѣносѣ, дешѣарѣ, кз чева ъ дн
 контра лѣцѣлор.
Abermal, adv., де носѣ, дпкѣ одатѣ.
Abermalig, adj., де носѣ.
Abern, в., контрапѣзѣ.
Abernten, в., сечѣрѣ; днчѣгѣ а се-
 чѣра.

Abertraute, ф., авротонѣ, ѡп арворѣлѣ.
Aberwitz, м., вѣгѣеалѣ, ешѣре дн
 минѣ, невѣнѣ, дешѣрѣ.
Aberwichtig, adj., невѣнѣ, смѣнтѣтѣ.
Abschern, ſich, в., мѣ остѣпѣск.
Absessen, в., мѣлкѣ дѣлѣ чева; дн-
 чѣгѣ а мѣпка.
Abeulen, в., скѣтѣрѣ, мѣтѣрѣ, а-
 лѣнѣгѣ мѣштѣ.
Abscheln, в., рѣкорѣскѣ фѣкѣндѣвѣтѣ.
Absahren, в., плѣкѣ, пѣрчѣдѣ, пор-
 пѣскѣ, мѣ дѣкѣ кз трѣсѣрѣ; есѣ
 кз карѣл дн дрѣм; ein Stück
 Mauer abfahren, рѣнѣ о вѣкатѣ
 дн мѣрѣ кз карѣл.
Absahrt, ф., плѣкарѣ кз трѣсѣрѣ сеаѣ
 кз о коравѣ.
Abfall, м., кѣзѣтѣрѣ днтрѣо 'нѣл-
 цѣме; вѣкѣцѣкѣ че се таѣе дн-
 трѣн лѣкрѣ, кѣндѣ се дѣ оарѣ-
 карѣ фасонѣ, рѣштѣшѣдѣ, скѣзѣ-
 мѣнтѣ; днчѣперѣ де а скѣдеа;
 von der Religion, апостасѣ, лѣ-
 пѣдѣре де рѣлѣе; дешѣдѣнѣдѣ,
 дешѣнарѣ, контрастѣ, vadѣ, лѣп-
 токѣ.
Abfallen, в., кадѣ жос, дешѣадѣ, ска-
 пѣтѣ, скад, мѣ аватѣ; von der
 Religion, мѣ lamed де рѣлѣе.
Abfällig, adj., кѣзѣторѣ, кѣзѣ.
Abfallen, в., дндоѣскѣ (ла арѣсѣ-
 торѣ), кѣрѣдѣ кз кѣстѣра (ла мѣ-
 сарѣ кз кѣзѣтѣа).
Abfangen, в., в. fangen.
Abfärben, в., перѣдѣ колѣбра, фаѣа,
 мѣ стрѣпѣскѣ.
Absafeln, в., дешѣкамѣ, дешѣфѣрѣ, дешѣ-
 фѣврѣ; кѣлѣгѣ, кѣрѣдѣ де адѣ
 (фасолѣа).
Absassen, в., копѣнѣ, копчѣнѣ, о
 скрѣсѣре саѣ алѣчева; дешѣфакѣ,
 дешѣфѣштѣрѣ; дндоѣскѣ, днѣ-
 плѣкѣ (фѣрѣл не ѣлѣ).
Absaffung, ф., копѣсѣра вѣрѣнѣлѣ
 скрѣсѣрѣ, дешѣфѣкѣтѣрѣ, днѣвѣлѣ-
 кѣтѣрѣ.
Absaulen, в., пѣтрѣзѣндѣ кадѣ жос.
Absaumen, в., ѣаѣ снѣмѣ жос, дешѣ-
 снѣмѣ.
Absedern, в., дешѣпѣнѣскѣ, снѣлѣ
 пѣпѣлѣ.
Absiegen, в., мѣтѣрѣ, шѣтѣрѣ

Abfeilen, v., деширскѣ.
 Abfeilscht, n., шитъръ.
 Abfertigen, v., прегътескѣ; три-
 митѣ.
 Abfertigung, f., прегътире; трими-
 тере.
 Abfeßeln, v., деслерѣ, дескъръшезѣ.
 Abfeuern, v., die Flinte, дескаркѣ
 пшкѣ.
 Abfeuerung, f., der Flinte, дескър-
 къръра де пшкѣ.
 Abfinden, v., бат къ пшеле.
 Abfinden, v., дндестълезѣ, дмпакѣ;
 тѣ дмвоискѣ.
 Abfinden, гъдескѣ, дефинѣ (зп ферѣ).
 Abfinden, v., петезескѣ мъръл, дес-
 егъдескѣ.
 Abflauen, v., кгътескѣ, спъзѣ (дм
 montanist.).
 Abflachten, v., десплетескѣ.
 Abfließen, v., къръдѣ карнеа дъпъ
 пеле.
 Abfliegen, v., сворѣ.
 Abfließen, v., къргѣ афаръ, скърг.
 Abflößen, v., перикѣ.
 Abflug, m., свърътъръ, кълъторъ
 дитр'о латъре.
 Abflug, v., кърсъръ, скърсъръ.
 Abfolgen, lassen, v., даѣ чева прин
 атъл.
 Abfolgen, v., сторкѣ прин торътъръ
 (kinzipe).
 Abfordern, v., черѣ, претиндѣ.
 Abforderung, f., черере, претинцизне.
 Abformen, v., іаѣ форма зпѣі лъкрѣ,
 даѣ форма кзвенитъ, моделезѣ.
 Abfragen, v., einem etwas, скотѣ
 чева прин дитрѣвѣрѣ.
 Abfragen, v., тълънкѣ, podѣ, depodѣ.
 Abfragen, v., деверѣ, дитрѣдѣ, пердѣ
 чева прин ферѣ, прин дитрѣдѣаре
 кате жос.
 Abfragen, пшкѣ, рѣнѣ колдърѣе рѣ-
 тасе (ла стѣкарѣ шѣ ла тѣсарѣ).
 Abführen, v., дъкѣ, карѣ, скотѣ,
 стръпортѣ дитр'ѣн лок ла атъл;
 латѣн, зрдинѣ, трапѣдѣ.
 Abführung, f., дъчере дитр'ѣн лок
 ла атъл; даѣ латѣн, зрдинаре,
 дешертареа пълтечелѣ.
 Abfüllen, v., скотѣ, дешертѣ, го-

лоск о парте дитр'ѣн вас плин,
 еатѣ (мънзѣ).
 Abfüllern, v., хрѣнескѣ, пѣтрескѣ,
 даѣ пѣтрѣдѣ (ла віте).
 Abgabe, f., dare, тривѣтѣ, контривѣ-
 цизне, дажде, таксѣ, вірѣ.
 Abgaben, v., делъгѣрѣ къ ферѣ
 опѣ къ феркаліца.
 Abgang, m., плекаре, дъчере; einer
 Waare, възаре, тречере; der
 Mangel, лпсѣ, штирваре; Abfall,
 скъдере, скъзътъл, неажанскѣ,
 пердере; тара (ла о тарѣ).
 Abgängig, adj., че лпсѣште; делъ-
 гѣдатѣ.
 Abgänglich, adj., къ тречере ла въз-
 заре.
 Abgängen, v., дпчетѣ де спѣматѣ.
 Abgäten, v., ливескѣ (зп стратѣ).
 Abgabenbert, part., префъкѣтѣ, скім-
 варѣ.
 Abgeben, v., даѣ; einen Kaufmann
 abgeben, тѣ фак сеаѣ сълт перѣ-
 цѣтор; sich mit etwas abgeben,
 тѣ ксприндѣ къ чева, сълт кана-
 че, десприникѣ пентрѣ чева.
 Abgeben, part., дитрѣрѣнѣтѣ, кър-
 матѣ, дмнедекатѣ.
 Abgeben, part., дмвълѣтѣ; въ-
 тѣт, феркат.
 Abgefäumt, part., лѣат спѣтѣ дм
 жос, деспѣматѣ, префъкѣт, раѣ-
 патѣ, шперѣ, актѣ.
 Abgefunden, part., дндестълат, дм-
 пѣкат; дмвоит.
 Abgeizen, v., апъкѣ прин аварѣдѣ,
 рѣнескѣ къ недрѣнтате.
 Abgehärmt, part., прѣкъжит, сторскѣ.
 Abgehen, v., abreißen, плекѣ, прѣ-
 чедѣ, порнеск; eine Waare, се
 vinde, се трече; лпсѣште, шпѣ-
 gelt; mit Tode abgehen, морѣ;
 abfallen, декадѣ.
 Abgetrast, part., расѣ, стърѣлетѣ.
 Abgelebt, part., трѣитѣ, трекѣт, въ-
 трѣн, дмвекитѣ.
 Abgelegen, adj., депърѣтатѣ, сѣнгъра-
 тикѣ, амежат.
 Abgemacht, десфъкѣтѣ, терминатѣ,
 дмкекетѣ, іспрѣвитѣ, сѣвтрѣитѣ.
 Abgemattet, part., овосит, гълпедѣ.
 Abgenagt, part., рос, чѣглѣт.

Abgeneigt, adj., алианс; неапокат
кътръ чинева.
Abgeneigtheit, f., деспакъ, зръ, а-
версионе, лиса де пльчере сеаъ
аплекаре кътръ чинева.
Abgenûßt, adj., v. abgetragen.
Abgeordnete, m., trimicъ, депъатъ,
делегатъ, комисаръ, дпсърчпнатъ.
Abgeredet, adj., воръит, дпцелес.
Abgerichtet, part., дпвъцат, дрес-
саръ, се зиче пептръ вите.
Abgetonnen, part., скърс.
Abgesagt, adj., ein abgesagter Feind,
зп дшманъ декларатъ, дшманъ
не'птъкатъ, жратъ.
Abgesandte, m., trimicъ, солъ, ам-
басадоръ, персонъ trimicъ де
кътръ зп статъ ла алъа супе а'х
дпвъщпша.
Abgeschieden, part., десърдптъ, ре-
трасъ, депъртаръ, сепаратъ.
Abgeschiedenheit, f., ретръсертъ, де-
пъртаре.
Abgeschirren, v., десхам.
Abgeschirrt, part., десхъмат.
Abgeschlagen, adj., v. abgemattet.
Abgeschliffen, part., дела абсчлеифен,
лъстрат, петезптъ, лъчптъ, росъ,
полптъ (om, darinъ).
Abgeschmact, adj., десгъстъорпъ,
неплькътъ, ъадъ, сарвед, авсърдъ.
Abgeschossen, part., дела абсчпсшен,
ein Gewehr, дескъркатъ о пъ-
шкъ; ein Arm, прпн пшкътъръ
тъна къзтъ; die Farbe, колô-
реа, ъаца пердзтъ.
Abgesondert, part., дела абсондерт,
десърдптъ, сепаратъ.
Abgespannt, part., дела абспаннен,
дескордатъ; оотенптъ.
Abgespannt, part., дела абспаннен,
мънзат, дпцертат.
Abgestanden, part., дела абстежен,
стътъ; лъсат, лъждат де чева.
Abgestumpft, v., тпмпптъ.
Abgetragen, part., дела абтражен,
пъртат, носит, дъвп.
Abgewâhren, v., деставъаъ, деспскрпъ
(дп монтанпс.).
Abgewinnen, v., къштптъ дела чинева.
Abgewöhnen, v., десвъдъ, десвъръ.
Abgewöhning, f., десвъдъ, десвъраре.

Abgezehrt, adj., v. maget.
Abgezogen, part., дела абзпсшен, v.
ачеаста.
Abgezogenheit, f., v. Abgeschiedenheit.
Abgießen, v., вьрс жос.
Abglanz, m., релъстръ, лъче, лъкôре.
Abglätten, v., петезеск, делъчпкъаъ.
Abgleichen, v., компланъ, асеамъаъ,
лпквпдзъ (о сокотеалъ).
Abgleiten, абглітшен, v., алъпек.
Abglimmen, v., лпкрескъ, ардъ дп-
четъ, десардъ септ спзъ.
Abgott, m., idolъ, зех, о ѳгтръ
прпн карма се дпвъщпшзъ о zei-
тате мпчпнôсъ, ла карма се дп-
кппъ чинева.
Abgötterei, f., idolоматрпъ, дпкпаре
де idolъ.
Abgraben, v., сан, ка съ се скъръ ана
дела зп лок, депвкъ, аватъ кър-
съл зппъ ркъ, спанезъ о колптъ,
зп делаъ.
Abgrâmen, sîch, v., тлъцеск, перъ
де дптрпстаре, де пъказъ, де
чпдъ, де ардъа, тпнпъ.
Abgrâsen, v., паскъ еарва, еръ-
рескъ, депаскъ.
Abgreifen, v., пптъпъ; деподъ прпн
дптревъпре, прпн странацаре, пер-
таре (зп вештмълтъ).
Abgrund, m., десôндъ, авпкъ, ръ-
незпшъ, прчпескъ, пръпастпъ.
Abgrûden, v., оческъ пе ѳзрпш.
Abgunst, f., деѳавôре, зръ, дшмтънпъ.
Abgünstig, adj., дшмтъпнос, деѳа-
воросъ.
Abgûrten, v., десчпнъ, дескпнъ
(калъл).
Abguß, m., търпътъръ, вьрсътъръ,
ѳортъ сеаъ моделъ де търнатъ.
Abhaaren, v., пердъ пъръл; тапъ сеаъ
рад пъръл.
Abhafen, v., тапъ къ топоръл, къртъл.
Abhâeln, v., деспрпнд, дескърлпгъ,
скот дпн кърлпгъ.
Abhâlftern, v., скот къпъстръ.
Abhalten, v., коптенескъ, опрескъ,
дпмедекъ, релпнъ, десмълтъ.
Abhaltung, f., коптенире, опрпре.
Abhandeln, v., тратезъ, тързескъ;
пнзъ ла калô; скад ла гонтеалъ
дпн прег.

Abhanden, adj., *sein*, *discontinuo*, нъ есте; *kommen*, се перде, дъперѣ, диспарѣ, нъ рѣчьескѣ.

Abhandlung, f., кзвѣнт, трататѣ, дисертационе, prin каре се дескате вресн лѣкръ сеаѣ сажетѣ.

Abhang, m., кзворшѣ, прѣвѣлѣкѣ, рѣнециѣне, рѣнезимѣ, кость де нѣате.

Abhängen, v., атърнѣ, *dependē*, де алтл, сѣнт сѣнскѣ, сѣмѣзарѣ дн жокѣ.

Abhängig, adj., атърнатѣ де алтл, сѣмѣскѣ.

Abhängigkeit, f., атърнаре, *dependētia*.

Abharten, v., гревѣл.

Abhärten, v., нъ всѣкѣ де сѣмѣ-
раре, гѣжескѣ.

Abhärten, v., дитрѣск, дитартомѣкѣ.

Abhasseln, v., дапѣлѣ.

Abhauen, v., таѣ жок, кѣрѣлѣ.

Abhäuten, v., десноѣ, велескѣ, ж-
нескѣ, скѣмѣлѣ пѣлеа.

Abhäutung, f., велѣтѣрѣ, десноѣтѣрѣ.

Abheben, v., рѣдик, сковорѣ; *die*
Karten, таѣ кѣрѣде де жок.

Abheften, v., дескопѣлѣ, дескѣтѣ-
рѣмѣ, дескѣлѣ.

Abheften, v., *despindē*, дескѣнеск.

Abheften, v., ажѣт а жшора о грев-
тате.

Abhehlen, v., в. *abflären*,

Abherzen, v., в. *herzen*.

Abhezen, v., остенеск нъ вѣнатѣл, кѣ
гопѣлѣ.

Abhezen, v., иаѣ чева дела чѣнева
нъ ѣдѣрѣлѣ, кѣ дѣгѣшѣре.

Abhilfe, f., в. *Hilfe*.

Abhobeln, v., пѣтезеск нъ *pindea*, кѣ
пѣгѣлѣ, пѣлескѣ.

Abhold, adj., в. *abgeneigt*.

Abhold, m., дѣшман.

Abholen, v., нъ дѣк сѣ адѣк чева;
(нъ пѣнѣарѣ) ѣерѣлѣ пѣнѣа кѣ гѣ-
раде.

Abhols, n., гѣтеже, рѣмѣрѣле, крѣпѣ
сѣкате.

Abholzen, v., лѣзеск, таѣ лѣшпѣле.

Abholzig, гѣтежеск, крѣпѣоскѣ.

Abhorchen, v., аскѣлѣ нъ аскѣнс,
аскѣлѣ лѣ секретѣл кѣнѣа.

Abhören, v., *die* *Zeugen*, аскѣлѣ нъ
марторѣ.

Abhörung, f., аскѣлѣаре, дитрѣваре
(нѣе марторѣ).

Abhülfe, v., десѣакѣ, кѣрѣлѣ де
пѣстѣрѣ, деспѣстѣрескѣ, десѣлѣокѣ.

Abhängen, *stf*, v., нъ всѣкѣ де
ѣѣме, ѣлѣтѣнѣескѣ.

Abhuren, v., нъ сѣкѣ де десѣрѣнѣаре.

Abhüten, v., пѣзескѣ; десѣакѣ (ѣарѣа).

Abhütten, v., (нъ монѣанѣст.) се дѣ-
рѣмѣлѣ о мѣлѣ.

Abicht, adj., нѣе доскѣ, диторѣскѣ.

Abjagen, v., алѣнтѣ, ѣлѣтѣрескѣ, о-
стенескѣ prin вѣнатѣ; *dem* *Hunde*
ein Stück Fleisch abjagen, гонеск
нѣе гѣпѣле пѣлѣлѣ сѣ лѣсе о вѣнатѣ
де карѣне.

Abjochen, v., дежѣлѣ.

Abjucken, v., нъ аватѣ, рѣтѣческѣ,
перѣлѣ дрѣмѣлѣ чѣл дрѣнт.

Abjuring, f., рѣтѣчѣре, аватѣре.

Abjähren, v., нѣнтренѣ.

Abjahren, v., *das* *Unterthau abjah-*
ren, таѣ ѣнѣеа, карѣ *wie* *an-*
kora; *dem* *FalLEN die Kappe ab-*
nehmen, иаѣ шапка дела шѣлѣмѣ,
карѣ есте дѣвѣдѣт лѣ вѣнат;
einen *HaHN karamen*, ѣак мѣа-
пон ѣл коком; *einen* *Beiwet*
geben, мѣстѣрѣ, дѣерѣнтѣ.

Abjahren, v., в. *abdarben*.

Abjarten, v., нъ кодѣцелѣгѣ нѣе
аскѣнс.

Abjartung, f., ворѣпѣре, кодѣцелѣскѣ
аскѣнсѣ.

Abkauf, m., кѣмѣтѣрѣтѣрѣ.

Abkaufen, v., кѣмѣтѣрѣ, рѣскѣмѣтѣрѣ.

Abkäufer, m., кѣмѣтѣрѣтѣрѣ.

Abkäuferlich, adj., де кѣмѣтѣрѣтѣ.

Abkehr, m., дитѣрѣчѣре, дитѣрѣсѣрѣ.

Abkehren, v., мѣтѣрѣ; нъ дитѣрѣкѣ
лѣ алѣ парѣ.

Abkehricht, m., гѣноѣлѣ.

Abkeltern, v., дрѣг, гѣскѣзеск, кѣлѣкѣ,
декалѣкѣ *vinen*.

Abketten, v., дескѣлѣцескѣ, дескѣатѣнѣ.

Abkimmen, v., дескѣрдѣнѣ, рѣнѣлѣ *gardina*.

Abkippen, v., рѣтѣлѣ, таѣлѣ, тѣнѣлѣ.

Ablassen, v., каскѣ, крѣпѣ, дескѣлѣкѣ
пѣдѣнтѣлѣ.

Abflammen, *v.*, десклетѣ, скотѣ дн клеште.
Abflappen, *v.*, лас дн жос ханеле ridikate дн сѣс, десѣрѣнѣ (о пѣхѣрѣ), деласѣ.
Abflären, *v.*, лимпезек, скѣргѣ, стрѣкорѣ флѣдѣл; раѣнезѣ, кѣрѣдѣ.
Abflärung, *v.*, лимпезиме.
Abflatschen, *v.*, пѣнѣ дн гинарѣ, дн фортѣ.
Abflauben, *v.*, кѣлерѣ, кѣрѣдѣ (ѣерѣ, лѣрѣме), родѣ (зн осѣ).
Abflecken, *v.*, стропескѣ, дмпрошкѣ, пѣкѣ, пѣтезѣ.
Abfleiden, *v.*, десѣракѣ.
Abfleibung, *f.*, десѣрѣкаре.
Abflorfen, *v.*, скѣтѣр де праф, ватѣ.
Abflueifen, *v.*, рѣнѣ кѣ клештеле сеаѣ кѣ знгиле.
Abflüßen, *v.*, рѣнѣ, фѣрѣнѣ, гѣтѣл, черѣчеа, рѣнѣ о ратѣрѣ кѣ трокѣ.
Abflürpfen, *v.*, дескѣлѣ, десѣакѣ на-стѣрѣл, десѣмѣлѣ.
Abflürpfen, *v.*, деснодѣ, деслѣрѣ.
Abfluchen, *v.*, фѣрѣлѣ, дескѣкѣ, терминѣ кѣ фѣргѣл, факѣ зн дескѣпѣлѣ.
Abflommen, *v.*, vom Wege, пердѣ дрѣмѣл; auß dem Gebrauche, десѣвѣдѣ, десѣварѣ; ich kann nicht abflommen, нѣ тѣ почѣ десѣрѣга.
Abflömmling, *m.*, зрѣмѣл, деѣиторѣл, скѣворѣжторѣ, ередѣ, рѣтѣмѣдѣ дн вѣдѣ.
Abflömmniß, *v.*, котлонѣ дн вѣчѣпѣтѣгеа вѣлор.
Abflöpfen, *v.*, таѣл, рѣтезѣ капѣл, дескѣпѣдѣнезѣ.
Abflorieren, *v.*, в. florieren.
Abflorpehn, *v.*, десѣрѣкѣл (каѣл), деснодѣ, деслѣрѣл кѣнѣл де вѣнат, карѣл сѣлт лѣгаѣл кѣте дол.
Abfragen, *v.*, се десѣаѣе кѣ покнетѣ.
Abfragen, *v.*, радѣ, сѣрѣлѣ.
Abkreifen, *v.*, деснарѣдѣ, десѣркѣескѣ.
Abfühlen, *v.*, рѣкорескѣ, рѣческѣ.
Abführung, *f.*, рѣкорѣре, рѣчѣре.
Abkunft, *f.*, вѣдѣ, ориѣине, десѣчиндѣлѣ, фамѣлѣл, fig. днвоѣре, дмпѣкаре.
Abkürzen, *v.*, таѣл вѣеа.
Abkürpen, *v.*, дескѣрѣтѣл, ѣаѣл крѣштѣтѣл, вѣрѣлѣ.

Abkürzen, *v.*, скѣргѣ.
Abkürzung, *f.*, скѣртѣре, скѣртѣтѣрѣл, скѣзѣтѣрѣл.
Abladen, *v.*, дескаркѣ, рѣсторѣлѣ, прѣвѣлѣ.
Ablager, *m.*, десѣрѣкѣторѣлѣ.
Abladung, *f.*, десѣрѣкаре, десѣрѣкѣтѣрѣл.
Ablage, *v.*, депѣперѣа сокѣтелѣ.
Ablanden, *v.*, тѣл департѣ де ѣертѣрѣе.
Abland, *adv.*, лѣнгѣрѣеѣл.
Ablass, *m.*, деслѣгарѣ, ертѣреа пѣкѣтелѣлор; гѣсаре; оѣне Аблѣлѣ, фѣрѣ днѣтѣгарѣ.
Ablassbrief, *m.*, карѣте де ертѣре, карѣте о даѣл патриарѣхѣл ѣи паниѣл.
Ablassen, *v.*, ласѣл, ка сѣл кѣргѣл; тѣл пѣрѣсѣк де ѣѣва; dectind. ѣе есте днтѣне.
Ablassrämer, *v.*, вѣнѣзѣторѣлѣ де деслѣгарѣ.
Ablassung, *f.*, гѣсаре сѣл кѣргѣл; пѣрѣсѣре де ѣѣва; dectindepe де лѣкрѣ днтѣне.
Ablauben, *v.*, в. abblättern.
Ablauern, *v.*, лѣшѣескѣ, пѣндескѣ, сѣноѣезѣл.
Ablauf, *m.*, кѣрѣѣре, скѣрѣсѣрѣл, трѣѣѣре, дмпѣнѣре, терминѣл.
Ablaufen, *v.*, кѣргѣл; терминѣл; порпескѣ; трѣк не ѣѣеѣва; стрѣк прин алергарѣ; einem den Rang ablaufen, ал апѣка не динпѣнте.
Abläufer, *f.*, (ла пѣнѣзрѣл) тѣосѣрѣл; днкрѣчѣтѣра фѣрѣлор лѣ десѣтѣл.
Abläugnen, *v.*, перѣл.
Abläugnung, *f.*, перѣре, пѣзѣре.
Abläuschen, *v.*, в. ablauern.
Abläutern, *v.*, гѣтѣрѣок, лимпезек.
Abläuterung, *f.*, гѣтѣрѣре, лимпезѣре.
Ableben, *v.*, тѣорѣл, рѣносѣзѣл.
Ableben, *n.*, тѣорѣре, тѣорѣте, рѣносѣре.
Ablefen, *v.*, лѣнгѣл.
Ableiten, *v.*, десѣртѣл.
Ablegen, *v.*, пѣнѣл жос, депѣнѣл, лѣнѣдѣл; eine Gewohnheit, в. abgewöhnen; einen Besuch, в. besuchen; meine Schuldigkeit, факѣл дарѣга мѣа; die Würde des Leibes, тѣорѣл; einen Eid, жѣрѣл; Zeugniß, в. bezeugen; ein Amt,

нь ланед дин дерегъторіе; ein
 Gelübde, факъ о ѳъгъдѣнцѣ къ
 хръштѣнцѣ; паскъ, в. absenfen.
 Ableger, м., рѣсадѣ, змалтзеалъ.
 Ablegung, ф., в. ablegen.
 Ablehnen, в., тѣ ланедѣ де чева,
 реѳсецѣ, нѣ прѣмекѣ, нѣ тѣ
 днвоіескѣ; ѳерескѣ, департѣ, dec-
 razimѣ; днпрѣмѣтѣ чева.
 Ablehnung, ф., глѣдаре де чева,
 реѳсѣ, непрѣмѣре.
 Ableiten, в., десклеіеск, declінеск.
 Ableiten, в., ават, порнеск чева ла
 алт дрѣт, dedѣкѣ (зн кѣвѣнтѣ),
 скѣрѣ (зн рѣкѣ); das Wasser ab-
 leiten, деривѣ, стернеск ана.
 Ableiter, м., в. Blіßableiter.
 Ableitung, ф., аватере, dedѣчере, de-
 dѣкѣне.
 Absenfen, в., департѣ, авдѣкѣ, кон-
 дѣкѣ, тѣнѣ (каі), апѣкѣ алтъ кале.
 Ablenkung, ф., депѣртаре, авдѣчере,
 аватере.
 Ablernen, в., днвѣдѣ, депрнд чева
 дела алтѣл.
 Absenfen, в., чітеск къ глас; кѣлегѣ,
 алегѣ.
 Ablugnen, в., в. ablugnen.
 Absenfen, в., даѣ, грѣдаѣ, ремітѣ.
 Absenkung, ф., даре, ремітере.
 Abliegen, в., австаѣ, сѣнтѣ, тѣ ѳалъ
 депѣртатѣ, шедѣ ла о парте.
 Absolven, в., антѣескѣ, дншелѣ, скотѣ
 чева пріп вѣкленіѣ.
 Absolven, в., стінгѣ (ѳокл), штергѣ
 (скрѣсѣре); реческѣ, стѣмгѣрѣ
 (ѳерѣл).
 Absolven, в., declerѣ, десѳакѣ; die
 Wache, скімѣ кѣстодіа; ein Glied
 vom Körper, тѣлѣ зн тѣдѣларѣ
 дела трѣнѣ.
 Absolven, ф., declerаре, десѳачере;
 скімвареа кѣстодіѣ; гѣереа ѳ-
 нѣ тѣдѣларѣ дела трѣнѣ, антѣ-
 гѣнѣне.
 Absolven, в., declінескѣ, десѳерѣ-
 mineѣкѣ.
 Ablügen, в., автінѣдѣ, апѣк чева къ
 мінѣзна.
 Ablügen, в., арѣкѣ ѳ кѣтѣтѣрѣ
 антѣтѣѳере, калѣт пріп дншелѣчѣне.

Abmachen, в., десѳакѣ; гѣтесѣ,
 днкѣл, термінѣ, дерегѣ.
 Abmagern, в., слѣвек, devinѣ макрѣ.
 Abmähnen, в., косескѣ.
 Abmahnen, в., десѳѣтѣескѣ.
 Abmahnung, ф., десѳѣтѣре.
 Abmähung, ф., косѣре.
 Abmalen, в., зѣгрѣвекѣ, deminѣ,
 дескрѣі violk.
 Abmargeln, в., еперѣвѣ, сѣнѣцѣлѣ,
 факѣ макрѣ, слѣвекѣ.
 Abmarsch, м., порнѣре ла дрѣтѣ,
 маршѣ, прѣчедере.
 Abmarschiren, в., порнеск ла дрѣтѣ,
 прѣчедѣ, пасецѣ, діслокѣ soldatіѣ.
 Abmartern, в., в. martern.
 Abmatten, в., овосескѣ, остенескѣ,
 ѳатірѣ, днмоіѣ.
 Abmattung, ф., овосеалъ, остенѣре,
 ѳатірѣ.
 Abmeiffen, в., демѣдѣдѣ.
 Abmeiffeln, в., скѳескѣ къ дагга.
 Abmerken, в., в. merken.
 Abmessen, в., демѣсѣрѣ.
 Abmessung, ф., тѣсѣрѣтѣрѣ.
 Abmieten, в., днкрѣцѣлѣ.
 Abmodeln, в., в. abformen.
 Abmoosen, в., кѣрѣдѣ де тѣшкѣ.
 Abmüden, в., в. abmatten.
 Abmüßigen, в., амѣнѣ, днгрѣзіѣ,
 іаѣ къ сіла.
 Abmüßigung, ф., амѣнтѣрѣ, лѣаре
 къ сіла.
 Abnagen, в., родѣ, чѣгѣлеск.
 Abnähnen, в., косѣ днпрѣжѣрѣ (къ
 гѣтрѣле).
 Abnahme, ф., лѣаре дн жос; скѣде-
 ре, днлѣцінарѣ; кѣтаре де че-
 ва, вѣнѣаре.
 Abnarben, в.; арѣсескѣ, радѣ неіѣ
 де прѣлѣ.
 Abnehmen, в., іаѣ жос; den Fuß ab-
 nehmen, тѣлѣ нѣчѣрѣл; барѣ де
 сѳатѣ, прѣченѣ; дескрескѣ, скад;
 die Geschwulst, десѣпѣлѣ; Früchte
 abnehmen, кѣлег; ein Buch, кѣт-
 пѣрѣ.
 Abnehmer, м., кѣтпѣрѣторѣл, лѣ-
 торѣл,
 Abnehmung, ф., лѣаре дн жос; гѣ-
 іаре; прѣченѣре; слѣѣре; де-
 сѣпѣларѣ; кѣленѣре, в. abnehmen.

Abneigen, v., деплекъ.
 Abneigung, f., зръ, антипатъ, неа-
 шекътънтъ.
 Abnöthigen, v., соордезъ, силескъ,
 іаъ, окотъ къ соорда, къ сила.
 Abnöthigung, f., лзаре къ соорда.
 Abnußen, v., дивекескъ, поносескъ,
 стрікъ къ днпревзндареа.
 Abnußung, f., дивекитъръ, поносире,
 стрикаре prin днпревзндаре.
 Abordnen, v., trimet, днсарчинъ къ
 врео комисионе.
 Abordnung, f., trimetъ, депзтъ,
 спедезъ.
 Abortiren, v., стрпескъ, авортезъ.
 Abachten, v., арендезъ, даъ саъ
 іаъ къ арендъ.
 Abrafen, v., дескаркъ, деснакетезъ.
 Abrafung, f., дескъркаре, десна-
 кетаре.
 Abrappen, v., десліпескъ.
 Abraffen, v., в. ablauern.
 Abreinigen, v., торгрезъ, кинзескъ.
 Abreißfen, v., вическъ, батъ.
 Abzfählen, v., цепзескъ, деспардъ.
 Abzfählen, v., кългъ, стългъ.
 Abzfügen, v., в. abaddern.
 Abzfätten, v., делъдескъ, търтескъ,
 днтиндъ, апланъ.
 Abfragen, v., тигрескъ, батъ мо-
 петъ, вані.
 Abfragen, { v. трсаръ, ресалтъ (о
 Abstellen, { котлъ).
 Abgreifen, v., іаъ къ сігъ; сторкъ, тес-
 кзескъ.
 Abgroßen, v., даъ жос зп тѣнъ (дзгъ
 котлгъ, каръ).
 Abprügeln, v., в. prügeln.
 Abpuffen, v., бат къ пзмнл.
 Abreiben, v., в. reiben.
 Abquälen, v., в. quälen.
 Abquetfen, v., аместік (ла вкътарі).
 Abquetfen, v., стрингъ, търтескъ,
 пшкъ.
 Abraffen, v., рълескъ, апзкъ рпедс.
 Abrahmen, v., грошчорескъ, стългъ-
 нескъ, іаъ стългъна дзгъ ланте;
 іаъ портретъ дн кадръ, дес-
 кадрезъ.
 Abrand, m., лемнл Domnлгъ.
 Abrasfen, v., нилескъ къ пїла, ръ-
 ззескъ, радъ.

Abrafen, v., десолъзескъ, десмлнт,
 десват.
 Abrafher, m., десмлнтгторіъ.
 Abrafung, f., десмлнтаре, десолъ-
 зсире.
 Abraufen, v., скот къ соорда, къ
 днкзиретъръ, стългъ.
 Abraum, m., дърътътъръ, кълътъръ,
 рътътшдъ.
 Abräumen, v., дешерт; ден Tisch,
 рѣдк маса.
 Abrauben, v., кзръдъ omidele, de-
 omidezъ.
 Abrechnen, v., скад дн сокотеа-
 ла; тъ сокотескъ, днкелъ сокотс-
 теала къ чїнева.
 Abrechnung, f., окъдере дн сокотс-
 теалъ; днкелереа сокотелеі.
 Abrechte, f., досла (пѣтзрел).
 Abrede, v. Verabredung, коднцс-
 ледере, конворсире; в. Vernei-
 nung, петаре; Abrafung, дес-
 млнтаре.
 Abreden, v., в. verabreden, конвор-
 вескъ; в. verneinen, пергъ; в. ab-
 ratfen, десолъзескъ.
 Abreiben, v., орекъ, скотъ къ оре-
 катъ.
 Abreißfen, v., ажнръ (ла чева).
 Abreißfen, v., дешіръ, десолъ че азъ
 фост дншїрат.
 Abreise, f., плекаре, порнїре, пр-
 чедере (ла дрѣмъ).
 Abreisen, v., плекъ, порнлскъ, пр-
 чедъ.
 Abreißfen, v., рѣнъ, сълшїлъ, стрїкъ,
 стългъ, дерѣмъ (о касъ).
 Abreißfen, n., рѣнтъръ, стълсетъръ,
 дърѣмтъръ.
 Abreißfen, v., остепескъ къ кълрї-
 тл; днвѣдъ зп кал ла кълрїтъ;
 тѣсаръ кълрїндъ.
 Abriichten, v., днвѣдъ, addressъ,
 addressъ, дндрентъ, депрїндъ (о
 viegate), admїестрезъ, есерчїтезъ.
 Abriichtung, f., днвѣдътъръ, дндрс-
 птаре, addressъ, депрїндере.
 Abriinden, v., дескордезъ, кзръдъ
 де коажъ.
 Abriinnen, v., скзргъ, тѣ скзргъ.
 кадъ дн пїкзтаре.

Abriß, m., планъ, десемнѣ; постѣ; прескъртъгътръ.

Abreiben, v., девок, деcriок, смикрежѣ.

Abrißten, v., стяхескѣ, трестиежѣ, коперѣ къ стѣх, къ трестіѣ; талѣ трестіа.

Abrollen, v., десѣмнѣтрѣ, decdamnѣ, depozѣ, ротзлежѣ, rotezѣ, даж де а дѣра, дитиндѣ дѣмъ ашциме зп лѣкрѣ стрѣнс.

Abrollen des Schnees, в., троіан, ошѣтѣ, грѣмѣтѣ де неа, каре се рѣне дитѣ вѣрѣмъ мѣнѣиор, сеаѣ се адѣнѣ де вѣтѣрѣ, де ѡртѣне.

Abriß, m., стрігѣтѣ, рестрігѣтѣ, клемаре, реклемаре.

Abrißfen, v., кемѣ, реклемѣ, рестрігѣ.

Abrißten, v., аместекѣ.

Abunden, v., ротѣзнескѣ.

Abundung, f., ротѣзѣаре, ротѣзѣтръ.

Aburufen, v., стѣмѣтѣ пенеле.

Aburitten, v., стрікѣ, оворѣ.

Aburufen, v., ашпекѣ, делѣпекѣ.

Absetzen, v., дешертѣ, дескаркѣ сачіл.

Abgabe, f., десзикѣ, контрамандатѣ, реѣмѣнѣжѣ, гѣмѣдѣре, пѣрѣсире, реѣсѣ.

Abgaben, v., пѣрѣсеск, тѣ лѣпедѣ, контрамандѣ, реѣсѣ.

Abgaben, v., талѣ нѣ ѡерѣстрѣжѣ, ѡерестрескѣ.

Abfatten, v., десмелѣ, трѣптескѣ де не шеа; дескалѣкѣ.

Abfaß, m., дитрерѣзѣре, прекѣрѣмаре, дѣчетаре, пѣсѣ, ресѣларе; in einer Schrift, дѣкеіе-гарѣ, секціѣне, артікѣл, парѣграфѣ; des Schiffeß, конѣрѣл, кѣлѣкѣлѣчѣмел; der Waagen, вѣлѣзаре, тречереа тѣрѣиор; тераса, по-дѣмѣл, (знел сѣрѣ).

Abfagen, v., сѣгѣ десѣл, свѣтѣ зѣрѣл (вѣдежѣл).

Abfagen, v., скѣргѣ, даж де сѣпт, ашпекѣ прѣнкѣл лѣ цѣгѣ; — дѣдерѣкѣ; — алѣіескѣ о рѣмѣтрѣ дѣ алѣа, ѡѣр' а о тѣа.

Abfagen, v., радѣ, рѣзескѣ; тѣ дѣпекескѣ.

Abfagen, n., рѣсѣрѣ.

Abfahsel, n., рѣсѣтрѣ.

Abfahseln, v., кѣмѣтрѣ, іаѣ чеѣа къ сѣрѣтрѣрѣтѣ, къ прѣцѣ зпѣорѣ.

Abfahseln, v., лѣчѣезѣ къ о планѣ каре се кеатѣ кѣда кѣлѣлѣ.

Abfassen, v., десѣакѣ, десѣінезѣ, ашлѣзѣ (о лѣде); даж дрѣмѣл (лѣ зп сѣрѣжѣ), конѣдѣезѣ.

Abfassung, f., десѣінедѣре, стрі-каре, ашлѣаре, аврогаре, аворѣре.

Abfälen v., einen Baum, дескорѣескѣ; einen Apfel, кѣрѣдѣ де кѣжѣ; den Kufuruz, десѣакѣ нѣрѣмѣл, деcriокѣ.

Abfärben, v., десѣакѣжѣ, талѣ колѣцрѣіе знел нѣтре, сѣѣ алѣ знел вѣжѣл де лѣмѣжѣ, де ѡерѣ.

Abfärben, v., радѣ, аштерѣгѣ.

Abfatten, v., адѣмѣрежѣ, даж зѣмѣре, десемнѣ зп проѣіѣжѣ нѣмѣл къ сѣлѣга, нѣмѣл дѣ зѣрѣле ѡедеі.

Abfaufeln, v., кѣрѣдѣ къ лѣнатѣ, рѣнескѣ.

Abfaum, m., сѣмѣтѣ; гѣмѣдѣтрѣ, некѣрѣдѣгѣ.

Abfaumen, v., іаѣ сѣмѣа, деснѣмѣ.

Abfaumung, f., деснѣмаре, лѣаре де сѣмѣтѣ.

Abfetzen, v., радѣ, тѣндѣ.

Abfcheiden, v., деснарѣжѣ, гѣмѣрескѣ.

Abfcheidung, f., деснѣрѣдѣре.

Abfcheu, m., зрѣ, зрѣіѣ, зрѣіѣне, греадѣ, аверсѣіне, ѡрѣре, антѣнатѣ.

Abfcheuern, v., кѣрѣдѣ, штерѣгѣ, не-тезескѣ.

Abfcheulich, adj., зрѣтѣ, зрѣчѣсѣ, деѡормѣ, ѡрѣіѣжѣ; вѣлѣстѣмѣтѣ.

Abfcheulichheit, f., зрѣчѣне, деѡор-мітѣте, вѣлѣстѣмѣгѣ.

Abfchichten, v., денѣгѣрежѣ, іаѣ дѣ нѣтрѣ, сѣлѣнарѣжѣ.

Abfchiden, v., трімітѣ, денѣгѣ, адрѣсѣжѣ.

Abfchied, m., конѣдѣжѣ, адѣж, зѣѡа вѣнѣ, рѣмѣсѣжѣ вѣлѣжѣ, денѣрѣжѣ; — сентінегѣ, деѣсііне, хѣгѣрѣре.

Abfchießen, v., дескаркѣ о нѣшкѣ; der Farbe, перѣдѣ ѡаѣа, колѣреа.

Abfchießig, adj., рѣлѣс, рѣлѣішѣ.

Abfchiffen, v., нѣрѣедѣ къ корѣвіѣ

Abfchwärmen, v., дичетѣ de poitѣ (abvinele).

Abfchwärzen, v., дупперескѣ.

Abfchwäzen, v., скот чева prin талге ворве, prin лимьзѣдѣ.

Abfchwefeln, v., сълѣзрѣ, ассълѣзрѣ, депъчомезѣ.

Abfchwefeln, v., тѣ департѣ, тѣ аватѣ, котескѣ, котецескѣ; таѣ (ла тѣсарѣ); клѣтескѣ (торгѣла дн агѣ).

Abfchwefung, f., депъртаре, ава-таре, котецитърѣ, скърсизне.

Abfchwemmen, v., сълѣ, депълѣ (зн цертѣ), авсплѣ, клѣтескѣ молѣла, гѣна.

Abfchwören, v., авжърѣ, перѣ, ав-нерѣ; — die Religion, тѣ ланед де релеле.

Abfcheln, v., ridikѣ вълзрѣле, въл-трелеле, порпескѣ, пърчедѣ, кѣ коразѣла, кѣ naia.

Abfcheln, v., вѣдѣ, приченѣ, кърпѣндѣ, превѣдѣ, пѣтрѣндѣ кѣ ведереа; — глѣдескѣ окасизнеа; днвѣдѣ чева дн ведере, аввѣдѣ.

Abfchelten, v., тѣсърѣ кѣ перпенди-кѣл (дн монтан.); деснарѣдѣ ар-цитѣла де арагѣ.

Abfchleiben, v., стрѣкърѣ, оѣлтрѣзѣ.

Abfchleite, f., партеа оппѣсѣ, арѣна оппѣсѣ а zidipei.

Abfchleiten, adv., агѣтѣреа, делатѣрѣ, ла о парте.

Abfchleiten, v., тримѣтѣ, депѣтѣ.

Abfchlebung, f., тримѣтаре, депѣтѣ-цѣне, спедѣцѣне.

Abfchleiden, v., глѣлеск, пѣржолескѣ.

Abfchleiden, v., декѣфѣндѣ; ресѣдескѣ; пѣнѣ воѣшѣ (de vile).

Abfchleiten, m., взгашѣ, рѣсадѣ.

Abfchleitung, f., вѣгѣшѣтѣрѣ.

Abfchleiten, v., пѣнѣ жос, депѣнѣ; vom Amte, ланед дн дерѣгѣторѣ; vom Werke, глѣнтескѣ де пѣ калѣ; die Waare, вѣндѣ тарѣа; im Reden, контепескѣ, дичетѣ а ворѣи; тѣ аватѣ (дн монтанѣст.); ашезѣ (литереле дн типографѣ); дндерѣкѣ (зн прѣнѣдѣ).

Abfchleitung, f.; депѣнере, глѣздаре;

dare жос; вълзаре; дичетаре, в. abfcheln.

Abficht, f., сконѣ, кѣчетѣ.

Abfichtlich, adj., днтр'адѣнс, вѣ сконѣ, анѣме.

Abfieden, v., ѣерѣзѣ.

Abfiedung, f., ѣерѣере.

Abfingen, v., кѣптѣ кѣ гласѣ тарѣ; остепескѣ кѣлтѣндѣ.

Abfischen, v., шедѣ департе; vom Pferde, дескаликѣ; eine Schuld abfischen, шедѣ дн принѣсѣре кѣ сѣ плѣтеск о даторѣ.

Abfolut, a. mi adv., авсолѣтѣ.

Abfolution, f., деслѣгаре, ѣртареа пекателор, авсолѣцѣне.

Abfolviren, v., деслѣгѣ, ѣртѣ, авсолѣвѣ.

Abfonderlich, adv., де о парте, деосѣвлѣ.

Abfondern, v., деснарѣдѣ, деспрѣзнѣ, десѣакѣ, десклѣнѣ, сепарѣ, dictirnѣ, австрарѣ (дн минте).

Abfonderung, f., деспѣрѣцѣтѣрѣ, дес-ѣачере, сепарѣцѣне, dictirnѣцѣне.

Abfpalten, v., в. spalten.

Abfpannen, v., дндерѣкѣ.

Abfpannen, v., дескорѣдѣ; деспрѣндѣ, десхатѣ калѣ; реласѣ.

Abfpannig, adj., днстрѣинагѣ, кон-трарѣ, алианѣ, хаѣнѣ.

Abfparen, v., крѣдѣ.

Abfparen, v., тѣпѣнкѣ, тѣ сатѣрѣ; ѣспѣтѣ; mit Verfprechungen, портѣ кѣ ворѣе гѣле не чѣнеа.

Abfpiegeln, v., ресѣфрѣнгѣ, реоглѣn-dezѣ, рекагѣтѣ.

Abfpinnen, v., торѣкѣ тотѣ.

Abfpitzen, v., таѣ вѣрѣлѣ.

Abfpittern, v., цѣндѣрескѣ, аскѣзѣ о скѣндѣрѣ.

Abfprache, f., в. Abrede.

Abfprechen, v., денѣрѣ, нѣ примѣск о пропѣзнере; das Leben, осѣн-деск, kondamnѣ de мѣрте; über etwas, ворѣескѣ пѣнтѣрѣ чеа.

Abfprechung, f., денѣгаре; хотѣрѣ-ре; ворѣпѣре, в. abfprechen.

Abfpringen, v., крѣпѣ, рѣнѣ, спарѣ.

Abfpringen, v., тѣ рѣнѣ (кѣрѣа); сарѣ, ресарѣ; крѣпѣ (стѣлѣцѣла креанѣгѣ).

Abfproffen, v., в. abftammen.

Abfproßling, m., ѣрманѣ, денѣторѣ, коворѣторѣ.

Absprung, m., ресъртаръ, ресалтъ.
 Abspülen, v., кльгърескѣ, сгълѣ.
 Abspülen, v., депгълѣ.
 Abstammen, v., винѣ, девинѣ, десчиднѣ, деривѣ.
 Abstammung, f., орипине, девенингъ, десчидингъ, деривъщине, етимологичъ.
 Abstand, m., депъртаре; дистангъ; дишерингъ.
 Abstätten, v., die Schuldigkeit, даж, фак сеаѣ пгътеск даториа; енен Besuch, факѣ вичитъ; Данф абstätten, мълчътескѣ, репторкѣ.
 Abstäuben, v., скъгърѣ, стергъ прафѣ, пълверѣ; жъгъгъ, стръпъгъ (о витъ); дишерѣ.
 Abstechen, v., контрастѣ; енен Плагъ abstechen, демаркѣ, днсемиѣ зп лок; ден Wein in ein anderes Gefäß abziehen, траг винѣ ла агт вакѣ; — аватѣ (ана).
 Abstecher, s., аватѣре дин дримѣ.
 Abstecken, v., днсемиѣ зп лок кз парѣ, десчиднѣ (о десъгърѣ дин кзие).
 Abstecken, v., пгъреск, тгъ лас де чева; дес Ваумеѣ, ачѣс, сек зп копачѣ, дер Фисче; тѣре нештеле; entfernt sein, сълт депгъргатѣ, дистанѣ.
 Abstecken, n., пгърсѣре, стрѣкаре, депгъргаре, дистанѣ.
 Abstehlen, v., дпвъцѣ чева ѳршѣ, ѳсрѣ.
 Absteifen, v., проптеск (о касѣ).
 Absteigen, v., тгъ погор, сковор, десчиднѣ; vom Pferde, дескалик.
 Absteigquartier, s., понасѣ, картѣрѣ.
 Abstellen, v., рѣдик, стрѣкѣ, штергѣ, коррегѣ (о датинѣ, зп авсѣ).
 Abstellung, f., рѣдикаре, стрѣкаре, коррекциѣне, дндрептаре.
 Absterben, v., киндесек, кос ла гергеѣ, кос кз гъреле.
 Absterben, v., торѣ, ргъповсѣжѣ.
 Abstich, m., комѣ, контрастѣ, дишерингъ, денксетърѣ.
 Abstimmen, v., die Saite, дескордѣ; über eine Sache seine Meinung sagen, даж пгърѣре ла о дескатере, вотежѣ.

Abstoßen, v., в. wegstoßen.
 Abstrafen, v., недесескѣ.
 Abstrafung, f., недесѣре.
 Abstrakt, adj., австраскѣ.
 Abstreifen, v., ein Getreidemaß, рад о тгъсърѣ кз грѣжѣ.
 Abstreifen, v., das Laub vom Zweige, десѣолѣ, стръжескѣ, десѣолѣ; die Haut von einem Thiere, велескѣ.
 Abstreiten, v., в. abdisputiren.
 Abstreifen, v., терминѣ (испгърескѣ), дплетитѣ (коллѣциор).
 Abstriegeln, v., десѣлѣ.
 Abströmen, v., скърг, тгълѣ не рѣжѣ дп жосѣ.
 Abstufung, f., трептаре, градациѣне.
 Abstumpfen, v., тимпескъ вжрѣл, сѣж точескъ тгълшѣ; атордескѣ.
 Absturz, m., сърпгъгърѣ, кългъгърѣ, ргънежимѣ.
 Abstützen, v., кад жос, тгъ сърпѣ.
 Abstützen, v., ргътежѣ, тгълѣ, скъртѣ.
 Absuchen, v., кавгѣ, черкѣ.
 Abtub, m., ѳертърѣ, лешѣетърѣ; де-контѣ.
 Abt, m., ава, авате, архимандрѣт, ерзмен.
 Abtafeln, v., ein Schiff, десармѣ о корабѣ де ѳонѣетѣ.
 Abtauschen, v., скимѣ.
 Abtei, f., аватуѣ, архимандрѣт.
 Abteufen, v., сгълѣ дрент дп жосѣ (montan).
 Abtheilen, v., деспарѣжѣ, дппарѣжѣ.
 Abtheil, s., венѣгѣ ангалѣ, ананарѣ.
 Abtheilung, f., десгъргѣтърѣ, дп-пгъргѣре, десгъргѣнт, секциѣне.
 Abthun, v., лѣж жос, даж жос, дес-факѣ, лѣгѣдѣ; дпжжгъгъ, тѣлѣ о витѣ.
 Abtrag, m., дгъртареа знеѣ зидѣтѣ; einer Schuld, пгъгѣреа знеѣ даторѣ.
 Abtragen, v., дгъртѣ; пгътеск; рѣ-дик маса; ein Kleid, поносеск, дп-векѣеск о хайнѣ; репортѣ зп че.
 Abtragung, f., дгъртаре; пгъгѣре; рѣдикареа месѣл; поносѣре, дп-векѣре, в. abtragen.
 Abtäufeln, v., никъгъреск.
 Abtreiben, v., гонескѣ; авжгѣ, ѳс-гърескѣ, дптерескѣ; лѣгѣдѣ (ко-пѣлѣ дин пгъгѣче); тѣлѣ (о гѣдѣре).

Abreibung, f., гонире; алмъгъръ,
 мълъгъръ; гълъдаре; гълъгъръ.
 Abtrennen, v., деспрезнѣ, дескос,
 дестрам.
 Abtrennung, f., деспрезнаре; дес-
 косъгъръ.
 Abtrennen, v., чедѣ, лас чева алтѣа;
 den Schuß, калкѣ, скалкѣ, скалкѣ
 паптофѣл; мѣ департѣ, мѣ дѣкѣ.
 Abtretung, f., чечисне, гъсаре ла ал-
 тѣа; скълкареа паптофѣлѣ; дъчере.
 Abtriefen, v., шкъгърескѣ.
 Abtritt, f., чечиснеа (знѣ дронг);
 късторе, ешиторе, змълъгъ-
 ре; в. Abtretung.
 Abtrodnen, v., свѣческѣ, зскѣ.
 Abtrodnung, f., свѣчире, зскаре.
 Abtropfen, {
 Abtropfen, { v. шкъгърескѣ.
 Abtroßen, v., иѣѣ, смълг, скотѣ, сторкѣ,
 апкѣ чева кз америкъгъри.
 Abtrünnig, adj., рьскълатѣ, револ-
 татѣ, ревелѣ, апостатѣ, авѣтѣѣ,
 ханѣ.
 Aburtheilen, v., ждекѣ, оспѣдескѣ.
 Abwägen, v., кзмгълеск, mit der
 Schnellwage, къгърескѣ.
 Abwallen, ватѣ ла шѣѣ; колѣлескѣ.
 Abwählen, v., ростоголеск, гъвълѣ
 дн жос, de-a-дѣръ.
 Abwandeln, v., конжжг зп верѣ дѣ-
 пъ граматикѣ.
 Abwandlung, f., конжжгаре де зп
 верѣ дѣпъ граматикѣ.
 Abwarten, v., аштенѣ; дпгрѣжесѣ
 де чева.
 Abwärts, adv., жос, дн жос.
 Abwärtung, f., аштенгаре; дпгрѣ-
 кире де чева.
 Abwaschen, v., спъл.
 Abwaschung, f., спъларе.
 Abwehen, v., герминѣ (сѣгърескѣ
 десегъра); десѣшърѣ (торгѣл).
 Abwechselfen, v., скимѣѣ; мѣгѣ, вариѣѣ.
 Abwechselfend, adj., не скимѣате, не
 пандѣ.
 Abwechselfung, f., скимѣаре; скимѣ-
 гъръ, вариѣтате, алтернативѣ.
 Abweg, m., Утвѣг, дпкъпѣрѣ,
 колѣгъръ, аватере дин дран; рѣ-
 гъчире.
 Abwegs, adv., не де латгъри.

Abwehen, v., свѣл дн жос.
 Abwehnen, v., агърѣ, респирѣ.
 Abweischen, v., моѣѣ, десѣлеск чева;
 мѣ департ, мѣ аватѣ дин кале;
 здинѣ.
 Abweiden, v., паскѣ, депаскѣ, къ-
 мѣнѣ.
 Abweisen, v., дапгѣнѣ (торгѣл).
 Abweisen, v., депегѣ, ремитѣ, реѣз-
 сезѣ, респирѣ.
 Abweisen, v., алѣескѣ, деалѣескѣ.
 Abweisen, v., вештежескѣ.
 Abwenden, v., департѣ, ре'пторкѣ,
 деторкѣ, дпстрѣинѣ.
 Abwendig, adj., дпстрѣинат, депър-
 тат, дпторсѣ; кз ипимѣ дпстрѣ-
 патѣ; кз ѣаца дпторсѣ.
 Abwendung, f., агъраре; депъргаре.
 Abwerfen, v., арѣкѣ, гълъгескѣ жос;
 адж къштѣгѣ; скъгърѣ (жгѣл);
 ланѣдѣ (червѣл кърпеле).
 Abwesend, adj., лѣпсѣндѣ, авсѣлѣѣ,
 неѣпторѣ де ѣацѣ; авсѣлѣца спѣ-
 ритѣлѣ; дѣстракѣионе.
 Abwesenheit, f., лѣпсѣре, авсѣлѣцѣ,
 неѣинѣцѣ де ѣацѣ.
 Abwetten, v., къштѣгѣ кз рѣшъгарѣ.
 Abwezen, v., ѣрекѣ, деѣрекѣ, кз-
 рѣѣѣ (рѣпина), сѣпѣлѣ пѣпн точире.
 Abwideln, {
 Abwinden, { v., десегѣѣ, деапгѣнѣ,
 десвълѣѣ, десѣшърѣ,
 рѣскѣлѣ.
 Abwirfen, v., ѣпескѣ, испрѣвескѣ
 десегъра; ѣрѣшънтѣ вѣне (лапъ-
 перѣ); велесѣѣ (зп перѣ сълѣватѣ).
 Abwischen, v., штергѣ, кърѣѣѣ.
 Abwischung, f., штерѣдере, штерсѣ-
 гъръ.
 Abwitteln, v., тѣппестатеа, ѣзгѣла
 дпѣѣѣѣ.
 Abwüthigen, v., деспрѣѣескѣ, дп-
 жосескѣ (карактерѣл, демнѣтатеа
 кѣѣѣѣ).
 Abwürgen, v., сѣгърѣнѣ, сѣгъшѣѣ, зчидѣ.
 Abwürgen, v., депарѣ кз ароме (вѣ-
 кателе).
 Abzählen, v., пълъгескѣ, кѣѣтезѣ.
 Abzählen, v., вѣмърѣ, депѣмърѣ, дес-
 парѣѣ нѣмърѣнѣдѣ.
 Abzählung, f., вѣгъгире, кѣѣгареа зпѣѣ
 датѣрѣѣ.

Abzählung, f., доньтъраре, съ-
страпере.
Abzarsen, v., десчепзескѣ, трагѣ,
скъртѣ, диторкѣ винѣ; das Blut,
ласѣ сънце; дешертѣ prin чеп.
Abzarseln, v., свѣчмѣ, даѣ din тѣл
шѣ din пѣорѣ.
Abzarsen, v., десфѣрѣ, кълцзескѣ.
Abzäumen, v., десфранѣ.
Abzäumen, v., десгрѣдескѣ; деспарѣ
prin дигрѣдѣгѣрѣ.
Abzausen, v., скартѣнѣ.
Abzehen, v., тѣ съпцѣлѣ, тѣ зсѣк,
тѣ копозмѣ, ектѣчезѣ, devinѣ тѣ-
крѣ, тѣ деспѣтерескѣ, слѣвескѣ.
Abzehrung, f., ектѣкѣ.
Abzeihen, v., семнѣ, таркѣ.
Abzeichnen, v., десемнѣ, делѣнѣлѣ,
копезѣ.
Abzeichnung, f., десемнѣ, десемнѣ-
гѣрѣ, делѣнѣгѣрѣ, планѣ, копѣ.
Abzerren, v., рѣлѣ, трагѣ.
Abziehen, v., трагѣ, деграгѣ, съ-
трагѣ, австрагѣ; ein Zhier, ве-
лескѣ о витѣ; департѣ де чева;
скадѣ din ванѣ; тѣ нѣтѣ din ло-
кѣл дн карѣ сънт; schleifen, аде-
рескѣ, аскѣзѣ.
Abzielen, v., цѣнтескѣ, окескѣ, пѣнѣ
окѣл не чева, амѣ о tendingѣ.
Abzirkeln, v., тѣсѣр кѣ кошмасѣ,
кѣ сѣала.
Abzug, m., скѣдѣре дела о съмѣ;
die Abreise, порпѣре, плекаре;
das Wasserѣ, скѣрѣдѣре апеѣ; ра-
ватѣ, тара (дн комерѣдѣ).
Abzurufen, v., стѣлѣгѣ, дешртѣмѣ,
дескѣмѣ.
Abzuwaschen, v., ѣаѣ, апѣкѣ, фѣрѣ воѣе.
Abzuwaschen, v., в. abzielen.
Abzuwaschen, v., пѣшкѣ, таѣл чева кѣ
вргѣлѣ сеаѣ кѣ клештеле; трагѣ
кѣва чева кѣ фѣнеде.
Abzuwringen, v., ѣаѣ кѣ сѣла, кѣ сѣорѣца,
кѣ горѣгѣрѣ.
Acacia, s., акадѣ (арворѣ).
Academie, f., акадѣмѣя.
Accent, m., акцентѣ, тонѣ.
Acceptant, s., акцентантѣлѣ, прѣмѣно-
рѣлѣ знеѣ камѣлѣ, полѣде.
Accidenzien, n. pl., къштѣгѣ, венѣтѣ
длѣгѣмѣлѣгорѣлѣ, гѣгѣралѣ, пѣсѣгѣрѣ.

Accise, f., акцѣсѣ, такѣсѣ пѣсѣ асѣвѣра
зѣкрѣрѣлѣор де копсѣмарѣцѣне.
Accisfrei, adj., скѣтѣтѣ де акцѣсѣ.
Accompagniren, v., акѣмпанезѣ (дн
мѣсѣкѣ).
Accord, m., акордѣ, зѣнонѣ; днвоѣа-
лѣ, токѣеагѣлѣ.
Accordiren, v., акордѣ, днкъвѣнѣцезѣ,
токѣескѣ, тѣ днвоѣескѣ.
Accurat, adj., акѣратѣ, есактѣ, дн-
токѣа.
Accurateesse, f., акѣратѣцѣ, есактѣтате,
пѣнтѣвалѣтате.
Ach, int., ах, ох.
Achaz, m., агат, зѣфел де пеатрѣ таре.
Achel, f., цѣнезе зѣнѣ спѣкѣ; посдерѣлѣ.
Achromatisch, a., ахроматѣкѣ, фѣрѣ
колѣре (към е стѣкла).
Achse, f., осѣе.
Achsel, f., съпцѣорѣлѣ, зѣтѣрѣ; Achsel
juden, даѣ din зѣмерѣлѣ.
Achselband, s., спалегѣ, зѣтѣрарѣлѣ.
Achselbein, n., кеѣца, дѣнгѣра пѣнтѣлѣ.
Achselhöhle, f., грѣнѣца дела съпцѣорѣлѣ.
Achselstück, n., алѣцѣ, павѣ, ванѣтѣ,
спалегѣ, колак де фѣкѣрѣлѣ че мѣ-
лѣтарѣлѣ поартѣ не зѣмерѣлѣ.
Achselträger, m., сѣрѣпарѣлѣ, факѣнѣ
карѣ порѣтѣ сарѣпѣне, поѣверѣ; ом
шонѣторѣлѣ, карѣ ворѣеште не зѣнѣ
саѣ алѣлѣ де рѣлѣ.
Achsenblech, Achsenbeschlag, m., Ach-
senchiene, f., влѣаѣ де осѣе, тор-
коашѣ, арматѣзѣра осѣелѣ.
Acht, f., лѣаре-амѣнте, атѣнѣцѣне,
пазѣ; проскрѣпѣцѣне, есѣлѣ (сѣр-
гѣнѣ, ѣсѣнѣре).
Acht, nzm., оптѣ.
Acht, adj., кѣратѣ, адеѣвѣратѣ, ле-
цѣлѣгѣ, леѣгѣтѣмѣ (прѣлѣкѣ); авѣтѣ-
тѣкѣ (докъмѣлѣтѣ).
Achtbar, adj., стѣмавѣлѣ, опоравѣлѣ,
семнѣ де стѣмѣ.
Achtbarfeit, f., стѣмѣ, конѣдѣрѣлѣцѣне.
Achte, m. n. ал-опѣгѣлеа, f. а опѣта.
Achteck, a., опѣтогонѣ, опѣтѣгрѣрѣлѣ.
Achteckig, adj., опѣтогоналѣ.
Achtel, n., а опѣта парѣе, опѣтаѣ,
опѣтарѣлѣ.
Achtelkreis, v., опѣтанѣ (дн астрѣон.)
Achten, v., омѣнепѣскѣ, стѣмѣ; пре-
цѣескѣ, ресѣнекѣтезѣ; ѣаѣ амѣнте.

ächten, v., проскриѣ, есемеѣ (icro-
 нескѣ).
 ächtenſ, нѣм., а оптаорѣ.
 ächter, s., опtime, зн оптѣ.
 ächterlei, нѣм., де опт ѳелзрѣ, см-
 ге, соизрѣ.
 ächtfach, adj., оптгѣ, оптѣпл.
 ächtfältig, adj., в. ächtfach.
 ächtfüßig, adj., кз оптѣ пичоре.
 ächthalb, нѣм., шепте ми жмѣтате.
 ächtheit, f., азтеплчитате, сичери-
 тате, лецитимитате, пѣритате.
 ächthundert, нѣм., опт сзте.
 ächthürig, a., де опт ані, опт аніѣ.
 ächthürlich, a., ла ѳекаре опт ані.
 ächtlos, adj., непѣкторѣ, не'пгри-
 жатѣ, пелѣторѣ аминте.
 ächtlosigkeit, f., пелѣтаре, пелѣаре-
 аминте.
 ächtmal, нѣм., де опт опѣ.
 ächtmalig, a., дпонтгѣ, де опт опѣ.
 ächtſam, a., лѣторѣ аминте, грижѣнѣ.
 ächtſamkeit, f., лѣаре аминте, грижѣ,
 атепциѣне.
 ächtſeitig, a., оптлѣтарѣрѣ.
 ächtſpännig, adj., кз опт каѣ дѣ-
 хѣмагѣ.
 ächtſtündig, adj., де опт ѳре.
 ächtſtündlich, adj., тот ла опт ѳре.
 ächtſtägig, adj., де опт зиле.
 ächttheil, n., а опта парте.
 ächtung, f., лѣареа-аминте, атеп-
 циѣне; стимѣ, респеттѣ, пенѣтѣ-
 циѣне, коисидерѣциѣне.
 ächtungsvoll, a., плинѣ де стимѣ,
 респеттѣосѣ.
 ächtungswert, a., демнѣ де стимѣ.
 ächtſen, нѣм., оптспрезече.
 ächtſenmal, нѣм., де оптспрезече
 опѣ.
 ächtſente, m. f. n., аѣ оптспрезе-
 челеа, m., а оптспрезечеа f.
 ächtſeitig, a., де опт ригѣе, шпѣрѣ,
 аинѣ.
 ächtzig, нѣм., оптзечѣ.
 ächtziger, a., оптзечерѣнѣ, оптѳенарѣнѣ.
 ächtzigjährig, adj., де оптзечѣ ані.
 ächtzigmal, нѣм., де оптзечѣ опѣ.
 ächtzigſte, m. f. n., аѣ оптзечелеа,
 m., а оптзечеа, f.
 ächtzigſtel, a., оптзечеа парте, опт-
 зечѣне.

ächzen, v., ѳемѣ.
 ächzen, n., ѳемѣтѣ.
 ächzend, p., ѳемѣнте, ѳемѣтѣкандѣ.
 ächer, m., агрѣ, локѣ де араѣ, холдѣ,
 арѣтарѣ, деаринѣ, огорѣ, кѣлнѣ;
 ein ſchmales Stück, о ѳѣлѣ, ѳѣ-
 лиорѣ де пѣмѣнтѣ.
 ächerbau, m., агрѣкѣлтарѣ, кѣлтарѣ,
 лѣкпареа пѣмѣнтѣлѣ.
 ächerbauer, a., агрѣкѣлтарѣ, пѣлгарѣнѣ.
 ächerſen, n., агрѣшорѣ, холдѣнѣ.
 ächerfeld, s., деаринѣ, кѣлнѣ де араѣ.
 ächerſohne, s., воиерескѣ, ровотѣ,
 кѣлѣкѣ, ювѣнѣнѣ.
 ächerſurche, f., враздѣ.
 ächerſauſſen, m., скинтеѣнѣ ромѣнѣ,
 (о пѣлнтѣ).
 ächerſeräth, n., знелте де араѣ, ин-
 стрѣминте.
 ächerſeſer, s., лѣне аграрѣнѣ.
 ächerſohl, m., в. ſiederich.
 ächerland, n., в. ächerfeld.
 ächermann, m., агрѣкѣлтарѣ, пѣлгарѣнѣ,
 лѣкѣрѣторѣнѣ.
 ächern, v., арѣ, кѣлнѣнѣ, тѣлчечекѣ.
 ächern, n., арѣтарѣ, араѣ.
 ächerneſſel, s., зрѣикѣ де кѣлнѣ, кѣл-
 неастрѣ.
 ächerſel, n., кокѣшеѣ рѣ.
 ächerſenſ, m., в. ſiederich.
 ächervieh, n., вѣтеле де мѣлкѣ.
 ächerviole, f., варѣа дѣнѣрѣтѣлѣ.
 ächervogt, m., житарѣнѣ.
 ächerwinde, f., волѣврѣ шѣкѣ, о пѣлнтѣ.
 ächerzins, m., маѣнѣнѣ, такѣ, вѣрѣ
 пе агрѣнѣ.
 äcord, m., в. Accord.
 äct, m., ѳантѣ, актѣ, докѣмѣнтѣ,
 делѣ.
 äcten, pl., актеле, скрѣсориѣ делѣ
 о жѣдекатѣ, докѣминтеле.
 äcteur, m., акторѣ.
 äctie, f., акѣнѣ, дѣскрѣсѣ де дѣ-
 социѣ ла врео парте де кѣлнѣгѣ.
 äctiv, adj., дѣ лѣкпаре, активѣ, лѣ-
 кѣрѣторѣнѣ.
 äctivität, f., лѣкѣрѣторѣне, активѣтате.
 äctivſchuld, f., даторѣа активѣнѣ, каре
 аре чѣнеа сѣ прѣитѣаскѣ.
 äctrice, f., акторѣнѣ, актрѣнѣ.
 äcuſtiff, s., акѣстѣкѣ (штѣнда деѣпре
 азѣ).

Adam, m., Adam; — ѡвѡмъ стрѣ-
моческѡ; den alten Adam aus-
ziehen.

Adamsapfel, m., тѣрѣлѣ Adam,
подѣлѣ не гѣлѣтѣ.

Adbiren, v., съмѣсѣск, адѣнѣ съме.

Adbition, f., съмѣре, адѣнаре, ad-
dignone.

Adé, int., (поетик) ои съмѣтосѣ,
рѣмѡсѣ вѣнѣ.

Adel, m., повлѣдѣ, воерѣне, пови-
лѣне.

Adelherfschaft, s., аристократѣ.

Adelhof, m., кѣрѣ воерѣескѣ.

Adelig, adj., повилѣ, воерѣескѣ.

Adeln, v., повилѣзѣ, воерѣескѣ.

Adelsbrief, s., дипломѣ мовилѣтарѣ,
(питакѣ де воерѣ).

Adelsbuch, s., кондикѡ воерѣилор.

Adelsfreund, s., аристократикѣ, амикѣ,
partisanѣ мовилѣтѣ.

Adelsland, m., в. Adel.

Adelstolz, m., грѣѡѣ, шѡндѣрѣ, ор-
ганѣ де повилѣ, де аристократѣ.

Ader, f., вѣнѣ; die goldene, эм-
пѡиде, грѣнѣшѣ; poetische, вѣнѡ
поетикѣ.

Aderbinde, s., ѡвѣнѡварѣ, легѣтарѣ
(ла хирѣрѣ).

Aderbruch, s., рѣтѣтарѣ де вѣнѣ, дѣ-
ѡлѣтѣра органѣлор семилѣѣ.

Aderchen, n., вѣнѣцѣ, вѣнѣшѡрѣ.

Aderig, adj., вѣносѣ.

Adertröpf, m., сѡкратѣ, варикѣ.

Aderlaß, m., лѡре де сѡмѣ.

Aderlaßbecken, m., теас дѣ карѣ се
лазѣ сѡмѣде, кѣнд се сѡмѣде
сѡмѣ.

Aderlaßeisen, n., лѡнѣтѣ.

Aderlassen, v., лѡзѣ сѡмѣ.

Aderlaßfunst, f., артѣ де лѡса сѡмѣ.

Aderlaßschäpper, m., в. Aderlaßeisen.

Aderlaßzeug, n., вѣлѣвѣлѣ центѣр лѡ-
реа де сѡмѣ.

Adjunkt, m., ажѡтор, аджѡнт.

Adjutant, m., аджѡтант.

Adler, m., аѡерѣ, аквилѣ, вѣлѣтар,
пажарѣ.

Adlerauge, s., ѡкс де вѣлѣтар, вѣ-
трѣнѣтеторѣ.

Adlernase, f., насѣ вѣлѣтарѣ, корѡнатѣ.

Adlerblick, m., кѡзѣтарѣ де пажарѣ,
кѡзѣтарѣ аѡерѣ.

Adlerflug (поетикѣ), сѡрѣ де вѣл-
тарѣ; сѡвѣлѣ.

Administration, f., администѣрѣциѣне.

Administriren, v., администѣрѣ.

Admiral, m., адмиралѣ, генералѣ-
команданте лѡре; — en фѣлѣс де
сѡикѣ.

Admiralität, s., адмиралѣтѣ.

Adoptiren, v., адѡптѣ, прѣмескѣ зѣнѣ
кѡпѣ strein, фѣлѣс де сѡлет, дѣ
ѡилѣзѣ.

Adresse, f., адресѣ, аѡлѣтѣре де пѣ-
мѡне нѣ лѡкѣлѣра кѡвѣ.

Adressiren, v., адресѣзѣ.

Adut, m., im Kartenſpiele, грѡмѣѣ,
адѡтѣ.

Advent, m., постѣл кѣрѣчѣнѣлѣ.

Advocat, m., адвокат, прокѡратѡрѣ.

Advocatur, f., адвокатѣтарѣ, прокѡ-
ратѣтарѣ.

Advociren, v., адвокатѡрескѣ.

Aebtiffin, f., старѣцѣ, аѡатѣ.

Aerostat, s., аерѡстатѣ.

Affe, m., мѣлѣмѣцѣ, мѡмѣцѣ, сѣмѣ.

Affect, m., аѡепѣлѣ, пасѣне, сѣм-
пѣре а сѡлетѣлѣ.

Affection, s., аѡепѣлѣциѣне, прѣѡ-
кѣтарѣ, аѡепѣлѣтарѣ, дѣтрѣкѣтарѣ.

Affectirt, adj., прѣѡкѣт, аѡепѣлѣтѣ,
аѡепѣлѣтѣ.

Affen, v., мѣлѣмѣцѣ, имѣтѣ а ѡѡе
че ѡѡе лѡтѣ; вѡжѡкѣрескѣ не
чѣнеѡ, амѣдескѣ.

Affenart, s., сѣлѣ, сѡѣ, мѡнѣерѣ,
аѡепѣлѣтарѣ де мѡмѣцѣ.

Affengestcht, n., ѡадѣ де мѣлѣмѣцѣ.

Affenliebe, f., амѡре де мѣлѣмѣцѣ,
лѡвѣре, харѣтѣте ѡрѣѣ, нежѣн-
пѣтѣтѣ.

Afferei, f., мѡмѣцѣтарѣ, вѡжѡкѣтарѣ.

Affodil, s., аѡѡѡѡѣлѣ (шѡлѣтѣ).

Affholder, m., дѣрѡмѡзѣ.

After, m., мѣзѣтѣ, кѣрѣ.

After, adv., дѣдѣтарѣ, дѣлѡлѣ, еѡе
ѡ пѣрѣчѣлѣче че ѡвѣне нѣмѣл дѣ
комѣсѣциѣлѣ.

After, n., коадѣ, кодѣнѣ (ла грѣѣ);
вѣрѣкѣ.

Afterarzt, s., медицинѣтарѣ, докторѣ
кѣрѣнѣчѣ.

Asterbürde, f., каса кошлялы, каре
ese dăpъ a са паштере, секундина.

Asterbürge, in., съвезаш.

Asterdarm, m., мацъл кърълы.

Astergeburt, f., в. Aſterbürde.

Asterglaube, s., kedingъ demearгъ,
смерсгигиене.

Asterleder, n., възъдикъ de пеле,
вракъ de пей.

Asterlehmann, m., фездатъ, чел
че агърнъ дела зп proprietаріъ,
каре есте васалъ ал алтѣ про-
приетаріъ.

Astermel, s., фъинъ din а treia тѣ-
шътъръ.

Astertebe, f., хълъ, deфамъ, кле-
ветъ, ворвире de рѣдъ, калъмниъ.

Astertebeu, v., хълеск, клеветеск.

Asterfûck, s., овъгънкы din паноі.

Asterſpinne, f., косаш, зп оел de
pămpină.

Asterwiß, s., істегиме спъріъ.

Agende, f., аџендъ, тѣпикъ, рѣчалъ.

Agent, m., аџентъ, министръ пълккъ,
провісіонаріъ.

Agentſchaft, f., аџенгіъ, аџентъръ.

Agio, s., (ital.) аџіѣ, скъзънънтъ,
скімвареа дп валореа monedelor.

Agiren, v., лп къръ, факъ, фытесккъ,
жокъ рољъ.

Aglarfrau, s., сѣдореа калълы
(платъ).

Agres, f., агрешъ, коакъзъ.

Agresse, s., кѣтъратъ, спонкъ, фер-
малъ.

Agriemonie, f., тѣриѣъ шаре.

Agstein, m., келъбар, кірѣмваріъ,
амуръ, сѣкчѣнъ, электръ.

Ägypten, n., Egipt.

Ägyptier, m., егѣптеанъ.

Ägyptisch, adj., егѣптесакъ.

Äh! int., о, ак.

Ähern, adj., de метал кошъс din
aramъ ши din агтеле.

Ählbaum, s., чирешъ de gardărl.

Ähle, f., сълъ.

Ählſtrauchbaum, m., тѣлѣнъ.

Ählſtrauche, f., тѣлѣнъ.

Ähm, Ähnen, амъ, о тѣсъръ de
eside.

Ähnden, ähnen, v., дпфрѣнтъ, пе-

denesekъ;— пресѣмѣдъ, (ковесккъ,
пѣдъесккъ).

Ähnung, f., педепанъ, дпфрѣнтъ-
чъне; пресѣмѣдъ.

Ähneln, v., сѣтълъ (потрѣвек).

Ähnen, pl., стрѣтомѣ, стрѣзъл.

Ähnenprobe, f., провъ de voleril, по-
вѣца стрѣзълор.

Ähnenſtoß, m., фалъ, орголъ de по-
вѣцъ веке, анткъ.

Ähnenſtafel, f., тавъл de педепалоріъ.

Ähnfrau, f., стрѣтомѣ, стрѣзъл.

Ähnheit, m., стрѣтомѣ, стрѣзъл.

Ähnlich, adj., асемenea.

Ähnlichkeit, f., асемѣаре.

Ähorn, m., ардеаріъ, палтѣнъ, (арворе).

Ähre, f., спѣкъ; voll Ähre, спѣкосъ.

Ährenlese, s., спѣкѣтъръ, вѣлечере
de спѣче.

Ährenspîße, f., варъ, вѣрѣжъ de спѣкъ.

Äschen, v. Eischen.

Äademie, s., academiъ.

Äazienbaum, m., акаѣдъ, салкѣм.

Älei, s., аквѣлѣѣъ (платъ); сѣрѣлъ;
пѣтѣкъ (зп фелъ de пеште).

Älabaster, m., алавастръ (зп фелъ
de пеатръ).

Älabaster, adj., de алавастръ.

Älant, m., сарва шаре.

Älantbette, f., кокъзъ пеатръ.

Älarm, m., алармъ, стрѣгаре че се
фаче ка съ алерѣ ла арте.

Älarmiren, v., алармъ, стрѣгъ на съ
алерѣ ла арте.

Älaun, m., пеатръ акръ.

Älaunbruch, m., Älaungrube, f., ваѣъ,
мѣнъ, знде се скѣте пеатръ акръ.

Älbe, s., алъ (зп фелъ de пеште);
плонъ алъ.

Älbein, v., пердъ пѣтереа (descre
alvine).

Älbern, adj., прѣстъ, пѣрод, хѣвѣн,
гогоманъ, стѣмѣдъ.

Älberheit, f., пѣролъ, прѣстъ, пе-
взпѣ, пѣтѣлѣъ, стѣмѣдигате, хѣ-
вѣчѣъ, гогомѣлѣ.

Älchemille, f., крѣдѣшѣръ, пѣашкъ,
пѣласкъ, (о платъ).

Älchymie, f., алхѣмѣ, пѣѣестрѣ хѣ-
мѣкъ de а прѣфаче металѣрѣе
знъл дптр'алтѣ.

Alchymist, m., алхимист, каре се de-
 prinde la alchimie, v. **Alchymie**.
Alert, ad., спринтенѣ, viois.
Alfanzerei, f., пѣртаре глѣмеаѣ,
 гъздѣрошѣ, фалъ, фанфаронадѣ,
 страванѣ, вѣфонѣрѣ.
Alfranken, m., лоншиорѣ (о планѣ).
Algebra, f., алгебрѣ.
Alf, s., алкъ (о пасере).
Alfortan, m., алкоранѣ, картае каре
 кѣпринде ледеа лѣ Махомет.
Alfoben, s., алковѣ.
All, s., тотѣ, лѣме, зѣверѣѣ.
Alle, pron., тоѣ, аllen, тѣтѣроп.
Albereitѣ, adv., v. bereitѣ.
Alla, adv., ачѣ, аколеа.
Allort, adv., аколо.
Allee, f., алеѣ, страдѣ, злѣѣ de
 копачѣ.
Allein, adv., синѣрѣ; сепаратѣ (ла о
 парте); conj. лѣлѣ, чѣ.
Alleherrschafft, f., монархѣ.
Alleinherrscher, m., монархѣ, синѣрѣ
 dominitorѣ, zndomnѣ.
Alleinig, adv., синѣр, зѣшор, ганѣ
 allein, синѣр синѣрѣл.
Allemal, adv., тотдеазна, тѣкар кѣнд.
Allesfalls, adv., не тоатѣ лѣтѣм-
 лѣареа.
Alenthalben, adv., претѣнденеа.
Alverbeste, adj., чел маѣ вѣнѣ.
Alverdings, adv., vezl vine, негрешѣ.
Alverdurchlauchtigst, adj., преа лѣми-
 нат, сепенѣимѣ, тѣлѣл че се дѣ
 зѣор prinѣ.
Alvererst, adj., маѣ дѣнтѣ.
Alvergnadtigst, a., преа'ндѣрат, преа-
 клѣментѣ, преаграѣоѣѣ.
Alverhand, adv., де тотѣ спѣа, фе-
 лѣл, kondigizneа.
Alverheiligentag, m., зѣоа тѣтѣроп
 сѣинѣлор.
Alverheiligst, adj., агнедѣ, сѣ'лата
 сѣинѣлор.
Alverlei, adv., де тот ѣлѣл, соѣл,
 спѣа, аместекѣтѣрѣ.
Alverliebst, adj., преаѣвѣтѣ, преахарѣ,
 преаплѣкѣтѣ.
Alvermaѣen, adv., ѣн тот модѣл,
 авсолѣтѣ.
Alvermeist, adv., чел маѣ тѣлѣ, маѣ
 вѣртосѣ, лѣ партеа чеа маѣ mare.

Alverndacht, adv., чел маѣ апрѣне,
 фѣарте апроане.
Alverseits, adv., din тоате пѣрѣиле,
 кѣ тоѣл, тоѣл одатѣ.
Alverunterthänigst, преасѣнѣсѣ, чел
 маѣ сѣнѣсѣ, чел маѣ зѣилѣтѣ.
Alverwärtѣ, adv., претѣнденеа.
Alvesammt, adv., одатѣ тоѣ.
Alveveins, adv., тот агѣта.
Alweille, ad., токмаѣ акѣт, лѣ а-
 четѣт minѣтѣ.
Alverzeit, ad., опѣ шѣ кѣндѣ, тотѣ-
 деазна.
Algegenwart, f., атогпресѣнѣѣ.
Algegenwärtig, a. шѣ ad., претѣн-
 дене де фѣѣѣ, атогпресѣнте.
Algemacht, ad. (векѣѣ) лѣчетѣ лѣчетѣ.
Algemein, a. шѣ ad., комѣнѣ, зѣи-
 верѣсалѣ, ѣенералѣ.
Algemeinheit, f., комѣнѣме, зѣивер-
 салѣтате, ѣенералѣтате.
Algenugsam, a. шѣ ad. (векѣѣ) de
 тотѣ деѣтѣлѣ.
Algewaltig, a. шѣ ad., атогѣнѣтате,
 фѣарте, преаѣтерѣнѣкѣ; преа-
 аѣпѣрѣѣ.
Algütig, a. шѣ ad. преаѣзнѣ (Dzeѣ).
Alhier, ad. аѣчѣ, тотѣ аѣчѣ.
Alianz, f., аѣланѣѣ, копѣедерѣ-
 цѣзне.
Aliren, v., аѣѣзѣ, копѣедерѣѣ.
Aljährlich, a. шѣ ad., тотанѣлѣ, не
 фѣештекаре аѣѣ, аѣзалѣтѣнтѣ.
Almacht, f., преаѣнѣнѣѣ, атог-
 нѣнѣнѣѣ.
Almächtig, a. шѣ ad., преаѣнѣнѣте,
 атогнѣнѣнѣте.
Almächtig, a. шѣ ad., лѣчетѣ лѣчетѣ.
Almonatlich, ad., не тоатѣ лѣпа.
Alnob, n., (лѣ лѣѣл) алодѣѣ.
Alnodial, a. шѣ ad., (лѣ лѣѣл) ало-
 дѣлѣ, лѣверѣѣ.
Alotria, (ѣѣрѣ sin.) стрѣине, гѣтѣ-
 рале, адекѣ лѣкѣрѣл n. pl.; некѣ-
 вѣинѣе, f. pl.
Alsehend, a. шѣ ad., атогѣѣзѣторѣѣ.
Alseitig, a. шѣ ad., din тоате пѣр-
 цѣлѣ, зѣиверѣсал.
Altäglich, a. шѣ ad., зѣлѣрѣл, де тотѣ
 зѣлѣлѣ, ordinarѣлѣ.
Altäglich, a. шѣ ad., де тотѣ зѣлѣлѣ,
 трѣвѣлѣлѣ.

Alttagē, ad., (ан компнері) de tóte
 змеле, de өиште каре зи; даѡ
 Alttagēgeficht, оаѡ, минъ дерндѡ,
 проастъ, өиціонотіъ ordinarъ.
 Alwater, m., гъринте ал тэтэрор.
 Alwalfend, a. ші ad., атогърмсі-
 торіѡ, атогтрететорѡ.
 Alweise, a. ші ad., атоганделентѡ.
 Alwissend, a. ші ad., атогштігторіѡ
 (Dzež).
 Alwissenheit, f., атогштігдъ.
 Alwo, ad., (недпрезвг) зндева.
 Alzu, alzuviel, alzufehr, ad., преа,
 преамзлтѡ, оарте мзлтѡ.
 Alzugleich, ad., тогтеооагъ.
 Alzumal, ad., тогдъ дпрезвнъ.
 Almanach, m., алманакъ.
 Almer, m., мълінѡ; дзланѡ.
 Almosen, n., елемосінъ, мілостеніъ.
 Almosenamt, n., дерегторіеа кзтіел
 мілелор, сьрачілор.
 Almosentier, n., елемосинаріѡ.
 Almosengelb, m., вані де елемосінъ.
 Aloe, f., алое (плантъ).
 Aloeholz, n., лемнѡ де алое, odo-
 гачіѡ.
 Aloe, f., кепъ, оемѡ де пеште.
 Alp, m., мязъноапте (че снаріе),
 магніъ, грезтате, дпекъчзпе
 дп сомнѡ.
 Alpen, pl., алпі (мзлці).
 Alphabet, n., алфаветѡ, авецедѡ.
 Alphabetisch, a. ші ad., алфаветікѡ.
 Alraun, m., мадрагоръ (мьтръгьнъ).
 Als, k., дектѡ, кзм, прекзм, ка,
 ка ші; кьнд; аша дар; алѡ об,
 алѡ wie, алѡ wenn, ка кзм, ка
 кьнд, алѡ даѡ, ка, ка съ.
 Alsbald, ad., дндатъ, кьрзндѡ.
 Alsbann, ad., атзпчеа, апоі.
 Also, k., аша, аша дар, деці, дп
 зрмаре.
 Alsbald, ad., в. алѡбald.
 Alster, v. Ester.
 Alt, älter, älteste, a. ші ad., вьтрънѡ,
 векиѡ, анткѡ; апосѡ, де мзлці
 ані; der Alte, вьтрънъл; die Alte,
 вьтръна, мьгша; die Alten, вь-
 трънці, стръноміі.
 Alt, m. (дп мззікъ) алтѡ.
 Altan, m., алтанѡ, podѡ пе аконе-
 ретънтъа касел, n. ші Balsan.

Altar, m., алтариѡ.
 Altarblatt, n., катапетаста, ікоана
 алтаріѡнѡ.
 Altarbild, n., ікоанъ де алтариѡ.
 Altartuch, n., гьнзъгъра, оаѡа де
 маѡ а алтаріѡнѡ.
 Altbaden, a. ші ad., демзлтѡ контѡ
 (гьне), векиѡ.
 Altblinder, m., догаріѡ, вьтнаріѡ де
 векизрі.
 Altbritisch, a., векиѡ британікѡ.
 Altdeutsch, a., векиѡ германѡ, нем-
 цескѡ векиѡ, векеа германъ (лім-
 въ).
 Alte, m., в. Alt.
 Alteln, v., дмвьтрънескѡ.
 Altenglisch, a. ші ad., векиѡ англизѡ.
 Alter, n., вьрстъ, егате, вьтрънеѡ,
 анткітате, векине.
 Altendlich, a. ші ad., гьрпгтескѡ.
 Altermann, m., ветеранѡ; вьтрънѡ
 де перзгторі.
 Altern, pl. (оьр sing.), вьтръні,
 гьрпгці, гьскъторі, в. ші Altern.
 Altern, v., дмвьтрънескѡ.
 Altermutter, f., стръвзпъ.
 Alternativ, f., алтернативъ.
 Alternlos, a. ші ad., оьръ гьрпгці,
 ороанѡ, серіманѡ.
 Alterschwach, a. ші ad., слаѡ, дп-
 оьрнѡ де вьтрънеѡ.
 Alterschwäche, f., слаѡчзпне де вь-
 трънеѡ.
 Alterschwer, a. ші ad., греоіѡ де
 вьтрънеѡ.
 Altererlass, m., гьсаре, ертаре дп
 ані черзці спре а претінде чева.
 Altersgenos, m., конгінпранѡ.
 Altersreise, f., пьвертате, вьрзціѡ.
 Alterthum, n., анткітате, векине.
 Alterthümlich, a. ші ad., анткѡ, векиѡ.
 Alterthumsforscher, m., анткічстѡ, ар-
 хеологѡ.
 Alterthumsfunde, f., археолоціѡ.
 Altvater, m., стръвзпѡ.
 Älteste, m., чел маі вьтрънѡ, чел
 маі векиѡ, чел маі mare.
 Altflöte, f., олаѡтѡ де алтсѡ.
 Altfränkisch, a. ші ad., галікѡ, готікѡ;
 векиѡ, де мзлці ані; вьтрънескѡ.
 Altgeige, f., віолінъ (скріпкъ) де
 алтсѡ.

Altgefell, m., чел mai vekis днв-
 гечезъ (звеникъ).
 Altgevater, m., пѣнашъ ая копилор
 mai вѣтрѣни.
 Altgläubig, a. mi ad., опродокъ,
 каре креде дѣнъ чел векі.
 Altgothisch, a. mi ad., векіъ, антикъ,
 готикъ.
 Altsee, f., налъъ mare (плѣтъ).
 Altstherkömmlich, a. mi ad., прекъм
 сеаъ амъкарѣ дин векіме, дѣнъ
 датинъ.
 Altstiebig, a. mi ad., несте 20 de
 anl (арворі френзарі).
 Altstift, m., алтистъ (мъсикантъ).
 Altflug, a. mi ad., (деспре комі)
 дндементъ ка вѣтрѣни; че се со-
 коте дндементъ.
 Altstich, a. mi ad., вѣтрѣнекъ, вѣ-
 трѣничосъ.
 Altmeister, m., маіестръ чел вѣтрѣнъ.
 Altmelken, Altmilchen, a., къ тѣп-
 заръ (варъ).
 Altmobilsch, a. mi ad., de moda веке.
 Altmutter, f., вѣникъ, вѣпъ.
 Altstreich, m., къриачіъ де папъчи.
 Altstänger, m., в. Altstift.
 Altstüffel, m., (дн мѣсикъ) кеіе де
 алтистъ; семнъ че арагъ гласъ
 алтистълъ.
 Altstadt, f., партеа де оранъ чеа
 веке, четатеа веке.
 Altstädtler, m., лохиторіъ дин четатеа
 веке.
 Altstimme, f., (дн мѣсикъ) гласъ
 алтистълъ.
 Altwater, m., вѣтрѣнъ, стрѣвѣнъ;
 проестосъ (днтр'о содіетате); вѣнъ.
 Altväterlich, a. mi ad., вѣтрѣнескъ.
 Altväterlich, a. mi ad., вѣтрѣнескъ,
 стрѣвѣнескъ.
 Altvordern, pl. (фѣръ sing.), mai
 marіi, преафонті, предечесорі,
 антечесорі.
 Altweibersommer, m., вара вѣниче-
 лор; челе mai де пе зрпъ zile
 фрпмоде де томпъ; цесетъра ма-
 инжинилор че свѣръ томпа.
 Am, компъсъ дин an dem.
 Amalgam, n., амалгамъ.
 Amaranth, m., амарантъ (плантъ).
 Amarelle, f., амарель, вишнъ.

Amazone, f., amazônъ.
 Amazonenfleib, n., востпѣнтѣ, портѣ
 de amazônъ.
 Ambassade, f., амбасадъ, солъ.
 Ambassadeur, (zi: амбасадѣр), ам-
 басадоръ, солъ.
 Ambe, f., амбъ, дмвъ (дн логѣриъ).
 Amber, m., амберъ, киклмбаръ.
 Amboß, m., илѣкъ, пѣковалъ.
 Amboßschmied, m., фазрѣ, ферариъ
 de илѣ, сеаъ дин грѣкъ.
 Amboßstock, m., вѣтъкъ, трѣникъ де
 илѣ.
 Ambra, f., в. Amber.
 Ambrabust, m., (поетикъ) мпроскъ
 плѣкътъ.
 Ambrosia, f., (дн мітологиъ) ам-
 вросіъ, тѣнкареа кейлор.
 Ambrosisch, a. mi ad., амврозикъ,
 фоарте далче, преа плѣкътъ, къ
 мпроскъ черескъ.
 Ameise, f., фѣрникъ.
 Ameisenbât, m., фѣрникариъ, крсъ
 фѣрничелор.
 Ameisenel, n., оъ де фѣрникъ.
 Ameisenfresser, m., тѣнкѣторіъ де
 фѣрнич, фѣрникариъ.
 Amelioration, f., амелиорацине (аме-
 лиоръчиѣне), дмвѣлтъѣцире (а зпел
 момі).
 Amelioriren, v., амелиорезъ, дмвѣ-
 птъѣцескъ.
 Amelkorn, n., грѣъ тѣпскъ.
 Amelmehl, n., фѣлпъ зшѣръ, киклѣгъ
 (de грѣъ), фѣрѣте де фѣлпъ.
 Amen, amin.
 Amethuyst, m., аметистъ (пеатръ пре-
 циосъ).
 Amethuystflus, m., пікътѣръ де амѣ-
 тистъ, кристалъ асемине амѣти-
 стлъ.
 Amiant, m., аміантъ (минералъ).
 Ammann, m., дерѣгѣторіъ, персѣпа
 жѣдекѣторѣаскъ.
 Amme, f., доікъ, мапкъ, пѣтриче,
 бопъ.
 Ammeister, m., домпъла дерѣгѣторіъ
 (тѣлъ).
 Ammelmehl, n., в. Amelmehl.
 Ammen, v., тѣпческъ, доіческъ.
 Ammenmäuschen, n., новесте тѣп-
 ческъ, фавълъ доіческъ.

Ammer, f., пресъръ (масеръ); vi-
mirъ, амарелъ.
Ammeri, pl., слезъ червине.
Ammonit, m., в. Ammonithorn.
Ammonithatz, n., рѣшина лѣ Amonѣ.
Ammonithorn, ammonitѣ, (скользъ ам-
петригъ).
Ammunition, f., аммуниция.
Amnestie, f., амнестиѣ, ертаре, ги-
таре (din partea unei domnitorii).
Amor, m., Аморѣ (земл).
Amortisation, f., амортизационе.
Amortisationscasse, f., касъ de amor-
tizaciune.
Amortisationschein, m., квитанцъ,
adeverința de amortizaciune.
Amortisieren, v., амортизезъ.
Ampel, f., канделя чеа mare din-
naintea altarului, лампъ.
Ampel, m., плакитиѣ (плантъ).
Amphibie, f., амфибѣ.
Amphitheater, n., (ла Romanѣ mi
Греѣ) амфитеатръ.
Amputation, f., (ла хирургѣ) ам-
путиационе.
Amputieren, v., ампутирѣ, таиѣ, знѣ
удалити гангрениѣ.
Amr, f., меръ.
Amt, n., Amtler, дерегъторѣ, оѣичѣ,
префекторѣ; von Amtswegen, din
deregъtorii; hohe Amt, дитрица
чеа mare; ein Amt bekleiden, а
ревести, дивести зп оѣичѣ.
Amtchen, n., дерегъториѣрѣ, служ-
вщѣрѣ.
Amfrau, f., в. Amtmannin.
Amfrei, a. mi ad., диверѣ de де-
регъtorie, оъръ служъ, приватъ,
партикулярѣ.
Amthaus, n., каеса, докитица дере-
гъторѣ; дерегъtorie.
Amtlich, a. mi ad., оѣичалѣ (оѣи-
циарѣ), дерегъторескѣ.
Amtlos, a. mi ad., оъръ дерегъtorie,
оъръ оѣичѣ.
Amtmann, m., дерегъторѣ аз къ-
тырѣ; префекторѣ; дп Præcia:
репескѣ аз dominiilor, arendatorѣ.
Amtmannin, f., дерегъторицъ; пре-
фекторицъ; arendatoriцъ редеа-
скъ.

Amtmannschaft, f., дерегъторѣма;
посещионе редеаскъ.
Amtmäßig, a. mi ad., din дерегъ-
torie, амъсараѣ, дп конформит-
тате аз оѣичѣ.
Amtmeister, m., (дп амеле докити)
староселе знеи корпорациѣ.
Amtsbearbeit, f., жаръ дерегъторѣ,
треава оѣичалѣ.
Amtsausschuss, m., инспекторѣ асамблѣ
дерегъторѣлар.
Amtsbericht, m., шире, рапорѣ о-
ѣичалѣ, дитрицаре дин дере-
гъtorie.
Amtsbescheid, m., хотъраре дин де-
регъtorie, ресолуциѣ, центинъ.
Amtsbewerber, m., кандидатѣ de vreo
deregъtorie.
Amtsbevollmächtigter, m., черкъл, цинъ знеи
дерегъторѣ.
Amtsblatt, n., оѣие оѣичалѣ, взле-
тинѣ оѣичалѣ.
Amtsbote, m., кэриерѣ, мисъл де-
регъторѣ.
Amtsbruder, m., колерѣ, соул de
дерегъtorie.
Amtseifer, m., еирзинъ, зеѣ дп
дерегъtorie.
Amtsfolge, f., эртаре, съвчесиѣ дп
дерегъtorie.
Amtsfroh, m., аргатѣ ла о дере-
гъtorie, шервиторѣ ла о пре-
фекторѣ.
Amtsfrohne, f., воиерескѣ пентръ де-
регъторѣ сеѣл пентръ префектѣ.
Amtsführer, f., комитърѣ, (подводъ).
Amtsgebühr, f., такса дерегъторѣ,
опорарѣ, споръгъ, дара ла пре-
фекторѣ.
Amtsgehilfe, m., коажъторѣ, ad-
истнт дп дерегъtorie.
Amtsgenosse, v. Amtsbruder.
Amtsgericht, n., тризвалѣ de пре-
фекторѣ.
Amtsgeschäft, n., треавъ, функциѣ,
окупиациѣ а дерегъторѣ.
Amtshauptmann, m., ефорѣ, пре-
фектѣ, прете дерегъторѣ.
Amtshauptmannschaft, f., ефорѣ,
префекторѣ; (испръваниѣ).
Amtshoheit, f., тиглатъръ префе-
ктралъ.

- Amtshof**, n., лемнѣ аѣ дерегъто-
riel, аѣ префекторалѣ.
- Amtsfeller**, m., сѣлпрефектѣ.
- Amtsfellerei**, f., сѣлпрефектѣрѣ.
- Amtsfeld**, n., вестмѣнтѣ де дере-
гъторіе, зніформѣ, орнатѣ.
- Amtsfleibung**, f., в. Amtsfleib.
- Amtsfnecht**, m., аргатѣ аѣ дерегъ-
торіел, шервиторіѣ де префектѣрѣ.
- Amtsflehen**, n., фездѣ префекторескѣ.
- Amtsmiene**, f., минѣ, фадѣ де де-
регъторіѣ, адекѣ серіосѣ, аерѣ
дмнзпѣторіѣ.
- Amtspfanne**, f., (дн сѣрѣрѣ) кѣ-
даре де фертѣ саратѣрѣ.
- Amtspflege**, f., администрѣцїінеа пре-
фектѣрѣ сеаѣ а дерегъторіел;
префектѣрѣ.
- Amtspflicht**, f., даторїнга, овлїг-
цїінеа дерегъторіел сеаѣ а слѣж-
вел; дндаторїпеа (жѣрѣмѣнтѣл)
дерегъторіел; дерегъторіе, слѣжѣ.
- Amtspredigt**, f., (ла . протестанц)
предїкѣ де дїмїнеадѣ ла сѣрѣ-
торї.
- Amtsrath**, m., консіларїѣ де адми-
нїстрѣцїіне; дерегъторіѣ; фатѣ
префекторалѣ.
- Amtsrichter**, m., ждекѣторіѣ де
трївналѣ.
- Amtsache**, f., треавѣ а дерегъто-
riel.
- Amtsäßig**, a. mī ad., сѣпсѣ жде-
кѣтореште ла кѣтаре їнстанцѣ.
- Amtschoffer**, m., самешѣ венїтѣрї-
лор знеї префектѣрѣ.
- Amtschrift**, f., скрісоре, порѣпкѣ
префекторалѣ; auf — sїßen, фї
сѣпсѣ ждекѣтореште знеї пре-
фектѣрї.
- AmtsSchultheiß**, m., кѣрѣмїторіѣ де
префектѣрѣ.
- Amtssole**, f., (дн сѣрѣрѣ) сара-
тѣрѣ дерегъторескѣ, сеаѣ кѣ-
венїтѣ дерегъторїалѣ.
- Amtsforg**, f., грїжа, кѣра дерегъ-
торіел.
- Amtstadt**, f., орашѣ префекторескѣ;
reshedїнга офїціалѣ.
- Amtstube**, f., кѣтара, кїліа трїв-
налѣлї. офїціолатѣлї.
- Amtstag**, m., зї де асдїнга, де
ждекатѣ.
- Amtstracht**, v. Amtsfleibung.
- Amtsverrichtung**, f., фзакцїіне, окѣ-
тѣцїіне дерегъторескѣ, офїціалѣ.
- Amtsverwalter**, m., економѣ аѣ знеї
dominiѣ камералѣ; администрѣ-
торїѣ.
- Amtsverwalteri**, f., администрѣцїі-
неа, администраторїа мї ло-
кїнга дерегъторїалѣ, админи-
страторалѣ знеї dominiѣ.
- Amtsverweser**, m., вїдеадминистра-
торѣ, сѣзокѣрїмїторїѣ.
- Amtsvogt**, m., фортѣ, администра-
торѣ де зп цїнатѣ мїкѣ.
- Amtsvogtei**, f., префекторїѣ, пре-
фектѣрѣ.
- Ап**, pr., ла, спре, дн, днтрѣ, де,
дїн, не, лѣнгѣ; дн компознерї
днсеамнѣ о легѣтѣрѣ кѣ чева, о
мїшкарѣ, о дїрепцїіне, сеаѣ дн-
ченѣтѣл знеї лѣкрѣрї: anflehen, ad-
лїнескѣ; anbringen, адскѣ; anfaulen,
днченѣ а пѣтрезї; von heute an,
де азї днколо; von Kindheit an,
дн прѣвчїѣ; es ist nicht an dem,
нѣ е адевѣратѣ; an meiner Seite,
лѣнгѣ мїне; an einen schreiben,
скрїѣ кѣѣва.
- Anaafen**, v. Anäsen.
- Anabaptist**, m., анабастїктѣ.
- Anachronismus**, m., анахронїзмѣ.
- Anagramm**, n., анаграмѣ.
- Analekten**, pl., аналекте, кѣлѣцере
де фѣрѣмїнте.
- Analogue**, v. Analogisch.
- Analogie**, f., аналогїѣ.
- Analogisch**, a. mī ad., аналогѣ, асе-
менеа, конформѣ.
- Analyse**, f., анализѣ.
- Analytiker**, v., анализѣ, десфакѣ,
дїспрезнѣ.
- Analytisch**, f., анализѣ.
- Analytiker**, m., анализѣ.
- Analytisch**, a. mī ad., анализѣ.
- Anapas**, f., анапасѣ (платѣ).
- Anapasbirt**, f., неарѣ анапасѣ.
- Anapasbirtbeere**, f., кѣпшзлѣ анапасѣ.
- Ananfern**, v., дндепенескѣ кѣ аарїа,
кѣ скѣве.
- Anapäst**, m., (дн прокодїѣ) ана-

пестъ {фелъ de niçiorâ de ver-
сърі).

Anarchiten, v., лъкръ, днцеленескѣ
спре чева (тада де нѣрѣтъ).

Anarchie, f., анархія, десѣрѣ.

Anarchisch, a. ші ad., анархикѣ.

Anäsen, v., (ла вѣлѣторі) днѣ-
дескѣ; амѣдескѣ кѣ надѣ.

Anathema, n., анагема.

Anathematisiren, v., анагематическѣ.

Anathemen, v., днѣсѣл, сѣл спре
чева.

Anatomie, f., (дн медицинъ) ана-
томія.

Anatomiser, m., анатомѣ.

Anatomisieren, v., анатомескѣ, деховѣ,
ѣнѣтѣлѣ.

Anatomisirung, f., анатоміе, ѣнѣ-
тѣіе.

Anatomisch, a. ші ad., анатомикѣ.

Anatomist, m., анатомистѣ.

Anduglen, v., оклескѣ, кѣтѣ галімѣ,
мѣнгѣосѣ.

Anbaden, v., мѣ аккѣ, мѣ лі-
нескѣ ла коитѣ (фрѣнза де плѣ-
чнтѣ).

Anbahnen, v., ѣакѣ дрѣмѣ.

Anbau, m., днчелереа знеі зидірі;
зидіре нѣ (касѣ); кѣлѣтѣрѣ, кѣлѣ-
тѣіе (а лімѣл); прѣлѣкрѣре (а
кѣмѣлѣл).

Anbaubar, a. ші ad., де кѣлѣтѣіе;
де зидітѣ; кѣлѣтѣіеверѣ.

Anbauen, v., днчелѣ а зиді; а кѣлѣ-
тѣіа (о лімѣл); ме ашезѣ, ме
стѣторескѣ кѣ локзінга.

Anbauer, m., колонистѣ, лѣкрѣторіѣ,
кѣлѣтѣіеверѣ.

Anbefehlen, v., демѣндѣ (спре а ѣаче
чева); рекомѣндѣ.

Anbefehlung, f., порѣикѣ, комѣл-
дѣлѣіе.

Anbeginn, m., днчелѣтѣ, ѣрѣііне (а
лѣмѣл), срѣіе.

Anbehalten; v., нѣстрѣзѣ (не трѣлѣ),
нѣ лѣлѣдѣ.

Anbei, ad., не лѣлѣ, тотодѣтѣ.

Anbeißen, v., пріндѣ а мѣшка, дн-
колдескѣ; мѣшкѣ; реѣнѣлѣ кѣ
днлѣл, кѣ коллѣл днѣлѣл.

Anbeizen, v., кородѣ нѣгінѣ; пішкѣ.

Anbelangen, v. Anlangen.

Anbelfern, v., лѣтрѣ; ме рѣнедѣ кѣ
сѣдѣлмѣ асѣра кѣіа.

Anbellen, v., лѣтрѣ дн контра кѣіа.

Anbequemem, v., акомодѣ; ме даѣ
дѣлѣ днпрѣцѣлѣрѣл, мѣ днток-
мескѣ.

Anberathmen (bekis) Anberathmen, v.,
(дн лѣл) детермінѣ, сороческѣ,
деѣітѣ, асѣмнѣ о зі.

Anberaumung, f., термінѣре, сороч-
чѣіе, термінѣ.

Anbeten, v., адорѣ, мѣ днкінѣ, іѣ-
вескѣ кѣ ардѣре.

Anbetungswertig, v. Anbetungswürdig.

Anbeter, m., адорѣторіѣ, днкілѣ-
торіѣ, адмірѣторіѣ, аманте пѣсіо-
натѣ, кѣ ардѣре.

Anbetreffen, v. Betreffen.

Anbettein, v., днѣлѣ кѣлічіндѣ, чер-
мндѣ (мілѣ).

Anbetung, f., адорѣлііне, днкілѣре;
амѣре ѣерѣіте.

Anbetungswürdig, a. ші ad., ado-
равіѣлѣ, демнѣ де днкінатѣ.

Anbiegen, v., апропіѣл дндоіндѣ;
агѣтѣрѣ, аккідѣ, адаорѣ.

Anbleten, v., пропѣлѣ, презентѣ,
ѣѣрѣ; днчелѣ ѣѣрѣта, даѣ чѣл
днлѣлѣ прѣлѣ (ла о лігѣлілііне).

Anbietung, f., пропѣіере, презентѣ-
тѣіе, ѣѣрѣтѣ.

Anbinden, v., лѣрѣ, анілѣ (ла лѣ-
крѣторі); ѣакѣ знѣ презентѣ (ла
зіоа нашѣрѣл); мѣтѣ еіінеп —, мѣ
апѣлѣ кѣ чііеѣа ла чѣартѣ; еіінеп
Bägen —, ѣакѣ дѣторіі.

Anbiß, m., мѣшкѣтѣрѣ; гѣстѣре.

Anblasen, v., сѣлѣ (дн ѣокѣ), дн-
ѣлѣ; сѣлѣ трѣмѣіа (ла сосіре).

Anblatten, v., (дн архітѣктѣрѣ) дн-
тѣлѣ, днклѣштѣ, днкѣлѣ (о вѣ-
катѣ де лѣмнѣ).

Anblecken, Anbleken, v., рѣлѣжѣ дн-
лѣл; гріндескѣ, скѣршнескѣ, грін-
дескѣ (де мѣлѣлѣ).

Anblick, m., прівііе, вѣдѣре, окіре,
кѣзѣтѣтѣрѣ, спѣтакѣлѣ, прівѣліште,
пѣлѣ де вѣдѣре; beim ersten
Anblick, ла пріма вѣдѣре, ла пріма
вѣзѣтѣ; ein trauriger Anblick, зп
трістѣ спѣтакѣлѣ, грістѣ прівііре.

Anblicken, v., привескъ, арънкъ къз-
 гътъра, оклюскъ, светезъ.
 Anblinlen, Anblinzeln, v., мъ зитъ,
 каатъ къ окил де азіеа дескиш.
 Anblöden, v., мъ апромиъ ръгъндъ;
 мъпіндъ.
 Anbohren, v., диченъ а вортедъ, а
 саредели; ein Faß —, даъ вортъ,
 ла знъ васъ де псчъ о капелъ.
 Anborgen, v., дппръмътъ (вані пен-
 тръ сине).
 Anbrassen, v., (дп тарпъ), дп-
 прагъ, трагъ де фънія врьдеаръ.
 Anbraten, v., диченъ а те фрипе.
 Anbrausen, v., дпгиппінъ къ взиетъ,
 не чинева къ къвинте аспре.
 Anbrechen, v., диченъ а рпе, eine
 Flasche Wein, диченъ о гарафъ
 де винъ, те ръвърсчъ; дичене а
 се фаче зизъ сеаъ поапте; ange-
 brochene Obst, поаме пстреде.
 Anbrennen, v., аппіндъ, ардъ, (въ-
 кателе не оагъ); те аозмъ.
 Anbringen, v., адскъ, пзнъ, ашевъ;
 даъ (о ловитъръ); пропзнъ, про-
 дзкъ; Etwas anzubringen haben,
 амъ де а пропзнъ чева; Gelder
 gut — дпмъ ашевъ, коллокъ вані
 vine; einen Straß — аплекъ vine
 о глзтъ.
 Anbringer, m., пърашъ (ла жъдекатъ).
 Anbruch, m., рьнгъръ; дичепътъръ;
 пстречиъне; — des Tages, фа-
 птъл зилъ, зиорі.
 Anbrüchig, a. ші ad., пстречиосъ,
 пстредъ (мъръ); стрикатъ; оде-
 титъ, стътътъ.
 Anbrüllen, v., ракъ спре чинева,
 те ръведъ ръгъндъ.
 Anbrummen, v., дпгиппінъ, ръкпіндъ.
 Anciennetät, f., апциентате, дпгъе-
 тате (дъпъ дритъл вьрстел).
 Andacht, f., ръгъчизне, евлавіе, къ-
 виошъ, девоциъне, pietate.
 Andächtelei, f., евлавіе, девоциъне,
 інокрісіъ, фъцъріъ, фалсітате.
 Andächteln, v., фъцърескъ евлавіе,
 девоциъне.
 Andächtigt, devotъ, евлавіосъ.
 Andächtler, m., къвиосъ фъцаріъ, іно-
 крітъ.
 Andächtbüch, n., карте де ръгъчизне.

Andachtsfeier, f., сержаре евлавіосъ,
 а дппъргъширеп, а къминекътарел.
 Andachtsübung, f., ръгъчизне, де-
 пріндеръ дп ръгъчизл.
 Andante, a., (дп мъсікъ) andante,
 мъсъратъ, дпчетъ.
 Andenken, n., меморіъ. адъчере
 aminte, сзвеніре, поменіре; сешнъ
 де адъчере aminte; seligen An-
 denken, фіе-ертатъ; Dzeß съ'а
 ерте; omъ de взп пъме; де взпъ
 сзвеніре; zum Andenken, де сз-
 венірф.
 Ander, (der, die, das Andere), a.,
 зпъл, алтъл, ал доіеа, чалазат.
 Andern, v., скімъкъ, префалъ, дп-
 дрептъ, стръмътъ; се скімъкъ, се
 префаче (омъл); гпмъкъ се скімъкъ.
 Andernfall, ad., дпн контръ, дп
 касъл контраріъ, алтмінтра.
 Anderntheils, ad., де алтъ. парте.
 Anders, ad., алтмінтра, алтмъкъ;
 дп алтъ модъ.
 Anderseits, a. ші ad., алт парткъ,
 де алтъ парте.
 Anderseits, ad., де алтъ парте.
 Anderswo, ad., айреа, дптр'алтъ
 локъ, дп алтъ парте.
 Anderswoher, ad., де айреа де дп-
 дева.
 Aderthals, n., зпкъ ші жъмълате.
 Aderung, f., скімъваре, префачере,
 скімъвъпгънтъ.
 Aderwärts, ad., дптр'анъ алтъ локъ.
 Aderweit, ad., дптр'алтъ локъ, алтъ-
 датъ, дптр'алтъ модъ.
 Aderweittig, a. ші ad., дптр'анъ
 алтъ локъ, де алтъдатъ.
 Aedeut, v., нотіоікъ, факъ шлзтъ,
 — даъ де штіре, даъ а дпдеаене,
 артъ.
 Aedeutung, f., нотіоікаре, даре де
 штіре, арътаре.
 Aedichten, v., дппътъ, скорфескъ;
 препнъкъ аспра къва чева.
 Aedichtung, f., дпштаре, пъско-
 чіре, сзъсещіе.
 Adonneten, v., ватъ таре (ла о зпъ
 шчл.); einen —, дпгиппінъ ире
 чинева къ къвинте гъпъгоре.
 Adorn, m., воронікъ (плантъ).

Andrang, m., гръмъдире, дигесире,
 сиръ; апромиере кз пзтере.
 Andrängen, v., дпнирѣ, стринрѣ,
 (къръ пзрете).
 Andrauen, v., (векѣ) Andrefen.
 Andrefeln, v., стрэгърескѣ пе чева.
 Andrefen, v., цепенескѣ, дпвѣртиндѣ
 дп шѣрѣвѣ; einem etwas —, дп-
 пѣз капѣл кѣва де чева, амъ-
 цескѣ, дпченѣ а тѣ дпвѣрти.
 Andringen, v., тѣ апромиѣ кз пз-
 тере; пѣтрѣндѣ, стринрѣ.
 Andringlich, a. mi ad., вѣжаториѣ кз
 сѣл, гръмъдиториѣ кз пзтере.
 Androgyn, m., андроинѣ, ѳегелеѣ.
 Androhen, v., аменицѣ.
 Andrücken, v., агѣсѣ, дпескѣ тпѣ-
 риндѣ, дпигърескѣ.
 Andrüden, v., дпцепенескѣ, агъ-
 сѣндѣ (чеара), рестрингѣ (къръ
 пзрете).
 Andusten, v., мпросѣ, словодѣ мпросѣ
 (ѳлореа).
 Andurch, ad., прпн ачѣаста.
 Anekdote, f., анекдотъ, историѳръ.
 Aneignen, v., дпм дпсзшескѣ, дпм
 апромиѣ.
 Anfehn, v., тѣ дпгрѣдомѣзѣ, тѣ
 деѣрѣтѣ.
 Anemometer, m., анемомѣтръ, (in-
 strument) тѣсърѣториѣ де вѣнтѣ).
 Anempfehlen, recomēndѣ.
 Anerbe, m., клпнопотѣл, моштенѣ-
 торѣл чел маѣ деапропе.
 Anerbieten, n., проушнѣ, дпвѣлѣ, ѳѳѣрѣ.
 Anerkennen, v., рекѣпоскѣ, тѣртѣ-
 рѣсескѣ; прпмескѣ, акчептѣ ѳ
 поѣцѣ.
 Anerkenntniß, n., рекѣпѳштере.
 Anfacheln, v., сѣѳѣлѣ, агѣцѣ, аспиндѣ
 (ѳокѣл), сѣвѣтѣрѣ.
 Anfahren, v., кѣрѣцѣ, дѣкѣ кз трѣ-
 сѣра; даѣ кз трѣсѣра прѣсте чѣ-
 нева; einen —, афронтѣ кз кѣ-
 винте аспре; сосескѣ, ажѣлгѣ кз
 трѣсѣра.
 Anfahrt, f., апромиере, сосѣре кз
 трѣсѣра; (дп монпан.) дпченѣ-
 тѣ лѣкрѣлѣ дп вѣл.
 Anfall, m., ассаѣтѣ, кѣдѣре пе...
 лѳѣре; атакѣ (де аноплексиѣ).
 Anfallen, v., ассаѣтѣ, атакѣ кз ис-

деаръ; тѣ лѳѣсѣкѣ де чева кѣ-
 зѣнд; тѣ рѣпѣдѣ асѣпра кѣва;
 kade (ѳ парте де моштенѣре).
 Anfang, m., дпченѣтѣ, прпчѣмѣ, капѣ,
 опѣпне.
 Anfangen, v., дпченѣ.
 Anfanget, m., дпченѣторѣ.
 Anfanglich, a. mi ad., дпченѣторѣ,
 прпмѣ.
 Anfangs, ad., лѣ дпченѣтѣ; маѣ
 дпгѣлѣ.
 Anfangsbuchstabe, m., лѣтерѣ капѣталѣ
 сѣлѣ дпченѣторѣ, лѣтерѣ шѣре.
 Anfangsgrund, m., (маѣ аѣсѣ дп
 pl.) елѣмѣнтѣ, дпченѣторѣ.
 Anfassen, v., цпиндѣ, апѣкѣ (кз тѣпа),
 дпмѣмнѣ; дѳѳѣрѣ, дпшпрѣ, тѣ
 цпнѣ де чѣнева.
 Anfaulen, v., дпченѣ а пѣтрѣзи, а
 тѣ стрѣка, а тѣ вершѣлоша.
 Anfachen, v., комѣатѣ (пѣртѣ сѣлѣ
 кз темѣтѣрѣ сѣлѣ); опѣмнѣ; а-
 демѣнеск (сѣре рѣѣ); дѣспѣтѣ, прѣ-
 хѣнескѣ (ѣнѣ testamentѣ).
 Anfechtung, f., комѣатѣре; ѳопѣтѣ,
 амѣпѣре; прѣхѣпѣре.
 Anfehlen, v., пѣлескѣ де поѣ, асѣцѣѣ
 пѣлѣндѣ.
 Anfeinden, v., порѣтѣ дѣштѣлѣтѣ кѣ-
 трѣ чѣнева; дпдѣштѣнескѣ.
 Anfertigen, v., прѣгѣтѣскѣ, (дп жѣ-
 дѣкѣторѣл), терпѣнѣ; дпмѣлѣ (ѳ
 адресѣ); сѣнедѣзѣ.
 Anfehlen, v., дпкѣтѣшѣ, лѣгѣ кз кѣ-
 тѣшѣ де чева, дпкатѣшѣ.
 Anfeuchten, v., змеѣзѣскѣ, молѣ, зѣдѣ.
 Anfeuchtung, f., змеѣзѣре, мѣѣере,
 зѣдѣре.
 Anfeuern, v., дпѳѳѣкѣ, аспиндѣ, агѣцѣ,
 дпѳѳѣкѣрѣ; дпварѣтѣ, дпкѣра-
 пѣзѣ.
 Anflammen, v., аспиндѣ кз ѳлакѣрѣ;
 дпѳѳѣрѣлѣтѣ; агѣцѣ ѳѳрѣте; в. An-
 feuern.
 Anflattern, v., вѣнѣ, те апромиѣ
 ѳлѣтѣрѣндѣ.
 Anflechten, v., дпмѣлетѣскѣ, лѣгѣ прпн
 дпмѣлетѣре.
 Anfließen, v., (ла чѣстѣрѣл) петѣчѣсѣкѣ,
 косѣ ѣнѣ петѣкѣ.
 Anfliehen, v., порѣтѣ, дпшѳѳѣрѣ, сѣп-
 пѣкѣ.

чепъ а пѣрези, а тѣ стрѣка, сеаѣ а арде.

Angehend, ad., поѣ, днчепъторѣ; прѣвѣторѣ.

Angehendſ, ad., ла днчепѣтѣ.

Angehente, в. Angehänge.

Angehör, n., (векѣ) кѣвенѣтѣ, адекъ аверѣ; de азѣтѣ; de днчелѣсѣ; einem etwas zum — geben, даѣ съ днчелѣарѣ.

Angehören, v., се кѣвѣне; есте ал кѣва, се чѣне де кѣаре.

Angehörig, a. mi ad., кѣвенѣтѣ.

Angehörigen, pl., чѣ де апрѣне ал мѣ, чѣ кѣвенѣцѣ мѣ, адекъ пѣрѣнѣцѣ, ómenil mei.

Angeſehen, v., днмѣлѣ, днмѣлѣ де вале, скѣвѣ дн фацѣ.

Angel, f., цѣдѣнѣ (вѣлѣта); осѣ; zndigſ, кѣрѣлѣ аскѣцѣтѣ, воадѣ, вѣрѣѣ; zwifſchen Thut und — ſein, тѣ аѣл днпре дѣрѣ рѣле; днпре чоканѣ ми мѣѣ.

Angelangen, v., сосѣскѣ, ажѣнѣ, в. mi Anlangen.

Angeld, n., арѣвѣнѣ, кѣнарѣ.

Angelegen, a., интерѣсантѣ, ſich etwas — ſein laſſen, се интерѣса преа мѣлѣ.

Angelegenheit, f., треавѣ, интерѣсѣ.

Angelegenlich, a. mi ad., интерѣсантѣ, стѣрѣторѣ, чѣмѣ стѣ ла inimѣ.

Angeler, m., zndigamſ.

Angelegt, ad. пѣсѣ, дѣсѣсѣ, ашезатѣ, ordinatѣ, коллокатѣ; пѣлпѣтѣ.

Angelſch, m., раѣе (пѣштѣ).

Angelſaken, m., zndigſ.

Angelica, f., апѣлѣкѣ (пѣлпѣтѣ).

Angelleine, f., в. Angelſchnur.

Angeln, v., пѣскѣтѣскѣ кѣ zndiga, zndigezſ.

Angeloben, v., прѣмѣтѣ солѣнѣлѣ; хорѣдѣскѣ, пѣнѣ воѣѣ.

Angelöbnis, n., { прѣмѣтѣре солѣ-

Angelobung, f., { пѣнѣ, хорѣдѣре.

Angelplaz, m., локѣ де пѣскѣтѣ кѣ zndiga.

Angelruthe, f., варѣ де zndigſ.

Angelſchnur, f., аѣ де zndigſ, аѣцѣ.

Angelſtern, m., (поѣтѣк) стеа поларѣ.

Angelweit, a. mi ad., де тотѣ десѣкѣсѣ (zmlae).

Angemeſſen, a. mi ad., амѣсѣратѣ, прѣпорѣционатѣ, конѣортѣ, кѣвенѣтѣ, коррѣспѣндѣторѣ.

Angemeſſenheit, f., конѣортѣмѣте, прѣпорѣционалѣтѣ, кѣвѣнѣцѣ.

Angenehm, a. mi ad., пѣлѣкѣтѣ, гѣстѣосѣ, граѣцѣосѣ, жѣлѣосѣ; das Nüßliche dem Angenehmen vorziehen, а прѣферѣ фѣлѣосѣторѣлѣ пѣлѣкѣтѣлѣ; es wird mir ſehr angenehm ſein, воѣл авеа о тѣре пѣлѣчѣре.

Anger, m., фѣлѣпацѣ, пратѣ, локѣ ѣерѣвосѣ; хатѣ.

Angerblume, f., тѣлѣна гѣштѣ (фѣлѣре), rickelſ.

Angerrecht, n., дрѣнтѣл фѣлѣпаѣлѣр.

Angesehen, ad., днсѣмнатѣ, стѣмнатѣ, рѣспѣктавѣлѣ, конѣсѣдатѣ, дѣстѣнсѣ, аккредѣтатѣ, омѣ кѣ вазѣ; — конѣ пѣнтѣрѣ кѣ, фѣнд кѣ.

Angesehen, a. mi ad., ашезатѣ, стѣторѣтѣ кѣ локѣнѣца, локѣторѣ; в. mi Anſäßig.

Angesicht, n., фацѣ (обрѣзѣ), фѣлѣтѣрѣ; vedere; im Angesicht, дн фаца, дн прѣсѣнѣца (кѣва); von — zu —, фацѣ ла фацѣ; einem in's — lachen, аѣ рѣде кѣва дн фацѣ.

Angesichts, ad., дн фацѣ.

Angewege, n., (дн морѣ) кѣпѣтѣлѣ (de тѣгѣцѣле фѣселѣр).

Angewende, n., днѣрѣпѣтѣрѣ, вѣкѣцѣкѣ де кѣпѣтѣ де днѣрѣнатѣ ла капѣтѣлѣ арѣлѣлѣ.

Angewinnen, v., (векѣ) кѣштѣтѣлѣ дѣла чѣнева чѣва.

Angewöhnen, v., дѣспѣндѣ, тѣ дѣспѣндѣ, тѣ дѣдаѣ, днвѣцѣ.

Angewohnheit, f., дѣспѣндѣре, дѣтѣпѣ, днвѣцѣ.

Angieren, v., прѣвесѣкѣ кѣ окѣл ла-комѣ.

Angieſen, вѣрѣсѣ пѣ чѣва (алѣ пѣ пѣрѣте, о вѣкатѣ де коѣторѣ); zdkſ.

Angirren, v., (дѣсѣре порѣтѣсѣ) нѣмѣ чѣрѣмѣндѣ.

Angler в. Angeler.

Anglicanisch, а. ші ad., англиканъ (весерикъ).
Anglicanisch, а. ші ad., англиканъ (весерикъ).
Anglicismus, м., англицизмъ.
Anglimmen, в., диченъ а me ampinde, а тъ дпоока.
Anglisten, в., талъ kóda кайор.
Anglomanie, ф., англиоманія.
Angloßen, в., привескъ къ okil boldigl, тъ зітѣ къ okil хол-вадл.
Angsißen, в., диченъ а me дпоока, а тъ дполъкъра.
Angränzen, в. Angrenzen.
Angrauen, в., тъ дпквръчелъ, тъ дпрозескъ, тъ дпоіоръ.
Angreifen, в., авкъ, приндъ, асалтъ, пзнъ тъпа, атакъ; пріхънескъ (о скрісоре), тъ опіатескъ.
Angreifend, а. ші ad., атъкъндъ, оѳенсивъ.
Angreifer, м., асалтъторіъ, атъкъ-торіъ, ловіторіъ.
Angreißfisch, а. ші ad., дндзплекъ-торіъ ла авкатъ.
Angreißlich, а. ші ad., авквавіъ, де авкатъ.
Angrenzen, в., тъ хотърескъ, тъ твърцінескъ; тъ контермінъ.
Angriffsbündniß, п., алианцъ оѳенсивъ.
Angriffswaffe, ф., артъ оѳенсивъ, сеаъ де атакъ.
Angriffsweise, ad., атъкъндъ, ка а-тъкъндъ.
Angrünzen, в., грохъіескъ спре чі-нева (дорціл).
Angst, ф., Angste, agoniz, фрікъ, теа-тъ, спайтъ, зъгъсціегате.
Angst, ad., дп комизъперо къ sein, werden, haben ші machen; mit ist —, mi e фрікъ; — haben, авѣ театъ; einem — machen, спъріъ пре чінева; — empfinden, дркъ фрікъ.
Angstausruf, м., стрігаре де опай-тъ, ціветъ де спъріере.
Angsten, в. Angstigen.
Angster, м., ангстеръ (монпан).
Angstgefühl, п., сімцъ де спайтъ.
Angstgeschrei, п., стрігътъ дсреросъ.
Angstgesicht, п., сеаъ спъріетъ.

Angstgeißeln, п., цешътѣ де спайтъ.
Angstig, а. ші ad., спъріоскъ, спърі-мънтоскъ, дпргікатъ.
Angstigen, в., спърімънтъ, спърііъ, твързрѣ де і се вате ініма; тъ спърііъ, тъ спърімънтъ.
Angstigung, ф., спъріере, спърімън-таре; твързраре къ вѣтаіе де інімъ.
Angstkind, п., коніаъ де спайтъ, де спъріере, адекъ че не прічіне-ше тмаъ спайтъ, тмаъ гріжъ.
Angstlich, ad. ші adj., пелінімтігъ, твързратъ къ вѣтаіе де інімъ, спъріетъ; дпргікатъ.
Angstlichkeit, ф., сеіаъ, театъ, спай-тъ къ вѣтаіе де інімъ, спъріере; акзратецъ.
Angstmann, м., гадѣ, целатъ, калъ, карнеѳіче.
Angstlich, м., стрігътъ де спайтъ, де спърімънтаре.
Angstschweiß, м., сѣдоре рече де фрікъ, де спайтъ.
Angstvoll, а. ші ad., плінъ де спай-тъ, дпспърімънтатъ.
Anguden, в., привескъ, окіескъ, глі-дескъ не din docъ.
Angurten, в., дпчіагъ.
Anhaben, в., амъ не міне, портъ; einem etwas —, іаъ не чінева не дінаіте.
Anhaften, в., ме цінъ де чева таре, тъ авкъ.
Anhäften, в. Anheften.
Anhäkeln, в., аніаъ, паръ дп кзіъ, дп кърліцелъ; дпльнцезъ; тъ акъдъ, тъ грепънъ къ зпгііае, къ гіаръае (насери, тъце); тъ варъ къ сіа.
Anhaften, в., дпцеловескъ къ кър-ліце; аніаъ, пзнъ дп кърлігъ; скотъ къ кърлігъ, къ капчае; — ретънъ анінатъ де зпъ кърлігъ; тъ цінъ деагънъ.
Anhalten, в., рескъ (ловідзмо).
Anhaltstern, в., дпкъпъстръ, пзнъ къвъстръ, легъ къ къпъстръ.
Anhalten, в., (ла вѣпъторі) дпсгърдъ, пзнъ дп сгардъ (кьпі).
Anhalt, м., рецінъ; опреа; сурі-жонъ; pazіаъ.
Anhalten, в., цінъ, опрескъ, приндъ,

арестъ; нососескѣ, стаѣ, дичетѣ,
копеческѣ; um etwas anhalten,
а тѣ рѣга, а да инстанцѣ, свѣдѣ-
нъ центръ чева; das Wetter hält
an, гнмнцѣ цине, е константе;
um ein Mädchen —, педескѣ о
сегидѣ; ein Schiff —, оспрескѣ,
арестъ о кораблѣ дн крсаи ел;
Waagen —, секвестрѣ тѣрѣл.

Anhaltfam, a. mi ad., цинѣндѣ, стѣ-
рѣиторѣ, не прервѣтѣ.

Anhalter, m., цинѣторѣ; клеште;
razimѣ; опреа.

Anhaltmern, v., дичокънескѣ, диче-
пенескѣ кз чокапцѣ, цинтескѣ,
чокънескѣ, батѣ кз чокапцѣ.

Anhang, m., аниѣтѣрѣ; партидѣ;
адаоскѣ, сѣплемѣнтѣ; — machen,
сакѣ партидѣ.

Anhangen, v., спѣнзѣрѣ, мѣ цинѣ de
чева; einem —, цинѣ кз цинева.

Anhängen, v., аниѣ, аминдѣ, сѣ-
миндѣ, анилекѣ, адаорѣ; einem
etwas —, пакѣ кодѣ; einem alles
—, даѣ аниѣ торѣ; den Degen
—, дичинѣ снада; einem eine
Krankheit —, кзминекѣ кѣва о
мѣ; der Kafe die Schelle —,
чорѣ о сѣнтѣ периклѣосѣ.

Anhängel, m., партисанѣ, сѣтаторѣ.

Anhängig, a. mi ad., аниѣ, атѣр-
лѣторѣ, кзвенитѣ; Proceß —,
корпѣтѣ.

Anhänglich, a. mi ad., аниѣ, ани-
ватѣ, пакатѣ спре цинева.

Anhänglichkeit, f., аниѣре, сѣворе,
дичклинаре.

Anhängsel, n., v. Anhängel.

Anharfen, v., гревѣ, траѣ кз гре-
вѣ (пѣмѣнтѣ).

Anhaspen, v., дичѣрѣнтѣ, дичепенѣ
кз вѣлѣмале, кз кѣрѣиде.

Anhauchen, v., сѣолѣ аспѣра кѣва.

Anhaufen, v., диченѣ а гѣвѣ (ле-
тне), а пѣчела (спѣ воѣ); дич-
септѣ prin о гѣлетѣрѣ; пѣхѣнѣ,
вѣчѣсѣ (нал).

Anhäufeln, v., сѣкѣ гѣмѣчѣоре,
стрѣнтѣ дн гѣмѣчѣоре, мо-
винѣе.

Anhäufen, v., гѣмѣчѣескѣ (пѣ-

мѣнтѣ), стрѣнтѣ (котѣрѣ); дн-
мѣчѣескѣ (даторѣ).

Anhäufung, f., гѣмѣчѣоре, стрѣн-
пѣре; дичмѣчѣоре.

Anheben, v., ridikѣ (о чѣартѣ, гѣ-
сѣл, адекѣ ворѣескѣ); диченѣ.

Anheften, v., prinѣ (доѣ лѣцѣ), лѣгѣ,
аниѣ, аѣгѣ, пѣрѣнескѣ, цинтѣескѣ.

Anheilen, v., мѣ vindekѣ; vindekѣ.

Anheim, ad., акасѣ; кадѣ дн пар-
теа кѣва; einem etwas — stellen,
geben, даѣ —, ласѣ дн арѣтрѣлѣ,
сѣкѣ да дичѣсѣрѣвѣнеа кѣва чева.

Anheißig, ad., zu etwas — machen,
мѣ дндаторѣескѣ, мѣ днкарѣинѣ
да чева, мѣ олѣгѣ.

Anheissen, v., ажѣтѣ кѣва спре а
ажѣпѣ да чева.

Anheisen, v., аниѣ de чева.

Anher, anhero, ad., аиче, аколае.

Anherreise, f., кѣлѣторѣ днкоче.

Anhezen, v., амѣдѣ, сѣтѣцѣ (кѣнѣ),
хѣрѣнѣ.

Anhezer, m., хѣрѣиторѣ, амѣцѣ-
торѣ de кѣлѣ.

Anheulen, v., зрѣл аспѣрѣ.

Anheute, ad., (векѣ) дн локѣ de:
heute, асѣгѣлѣ.

Anheren, v., врѣжескѣ, ѣртекѣ.

Anhieb, m., (дн ѣорѣстѣрѣ) гѣе-
тѣрѣ, гревѣнѣ.

Anhöhe, n., днѣцѣтѣрѣ, мѣнчелѣ,
колѣвѣ.

Anholen, v., адѣкѣ, ridikѣ (ѣвѣеа
корѣвѣел).

Anhören, v., асѣкѣлѣ, азѣ.

Anhosen, v., (ком.) днѣвѣракѣ исѣене.

Anhürfen, v., vinѣ сѣрѣндѣ, цѣпѣндѣ.

Animoso, ad., (дн мѣсѣкѣ) inimosѣ,
violѣ.

Anis, m., анисонѣ (пѣлѣнтѣ).

Anisapfel, m., мѣрѣ постѣчелѣ.

Anisbalsam, m., валсамѣ de анисонѣ.

Anisbranntwein, m., винѣрѣсѣ, рѣкѣ
de анисонѣ.

Anisgeschmack, m., гѣсѣтѣ de анисонѣ.

Anisferbel, m., сѣкѣрѣкѣ (пѣлѣнтѣ).

Anistoun, n., семѣнцѣ (гревѣнцѣ) de
анисонѣ; коѣетѣ de анисонѣ.

Anisöl, n., олѣ de анисонѣ.

Aniswaffer, m., (да коѣетѣ) захѣ-
рѣкѣ, коѣетѣ de анисонѣ.

Anjagen, v., даченъ а гомъ (а вѣна).
 Anjebo, Anješt, ad., (векіѣ) дн докѣ
 de: Ješt, акзм.
 Anjochen, v., дпжѣгѣ.
 Ankämpfen v., тѣ дптѣ дн контра
 кѣва, комватѣ.
 Ankauf, m., кѣмпѣраре, кѣмпѣрѣ-
 тѣрѣ.
 Ankaufen, v., кѣмпѣрѣ.
 Anke, f., крѣкапѣ де аратѣрѣ; анкѣ
 (пеште).
 Ansehen, v., тѣтѣрѣ гѣпоіѣл свре
 чева.
 Anfeilen, v., дптѣпѣ, дпдепенескѣ
 к'о пѣпакѣ; ademinesкѣ.
 Anfel, m., montѣ (оѣл ла децете
 mal алесѣ).
 Anfenblume, f., флѣре галвенѣ (кал-
 тѣ, рапѣкѣлѣ, чѣвоцѣка калѣлѣ).
 Anfenbraut, f., зпѣл дпн лѣпа лѣл
 Mats.
 Anfenmilch, f., зѣршѣрѣ.
 Ankennen, v., кѣпоскѣ де пе фадѣ.
 Anfer, m., анкѣрѣ, алгѣрѣ (ла ко-
 рѣвлѣ); о скѣвѣ.
 Anferatm, m., враѣѣ, кѣрлѣгѣ де
 анкѣрѣ.
 Anferben, v., дпченѣ а реклѣ, а ка-
 пела, а траде чѣвзѣче; дпсемпѣ
 кѣ зпѣ реклѣторѣ.
 Anferboje, f., (дп марѣпѣ) семпа-
 лѣ анкѣрѣ (половокѣ, јетпѣ),
 пѣтѣ де анкѣрѣ.
 Anferfest, a. шѣ ad., дпнѣторѣ сеаѣ
 дпнѣтѣ де анкѣрѣ, асѣратѣ кѣ—
 Anferförmig, a. шѣ ad., дп форма
 анкѣрѣ.
 Anfergeld, n., ванѣл анкѣратѣлѣ, ан-
 кѣратѣ.
 Anfergrund, m., фѣндѣ де арѣпкатѣ
 анкѣра.
 Anferhafen, m., кѣрлѣгѣ де анкѣрѣ.
 Anferhalb, pl., гѣтѣ де анкѣрѣ.
 Anferhammer, m., чѣоканѣ де фѣз-
 рѣтѣ анкѣре.
 Anferhelm, m., варга анкѣрѣ.
 Anferkreuz, n., крѣчеа анкѣрѣ.
 Anferfrüde, f., статѣвѣ де анкѣрѣ.
 Anferlugel, f., (дп арѣоїдѣ) вѣм-
 вѣ кѣ анкѣрѣ, кѣ кѣрлѣгѣ.
 Anferloß, a. шѣ ad., фѣрѣ анкѣрѣ.

Anfern, v., арѣпкѣ анкѣра, анкѣрѣ;
 зѣмѣл дѣпѣ чева.
 Anferplag, m., докѣ зѣпѣ де анкѣратѣ.
 Anferprobe, f., проба анкѣрѣ.
 Anferretsch, n., дрѣнтѣл анкѣрѣ.
 Anfertring, m., верѣрѣ де анкѣрѣ.
 Anferruthe, f., в. Anferhelm.
 Anferschaft, m., в. Anferhelm.
 Anferschaufel, f., дпнтѣ, козѣл де
 анкѣрѣ.
 Anferschmied, m., фѣрарѣтѣ, фѣврѣ-
 кантѣ де анкѣре.
 Anferschuh, m., теакѣ де анкѣрѣ.
 Anferseil, v. Anfertau.
 Anferstich, m., nodѣ де анкѣрѣ.
 Anferstoc, m., в. Anferfrüde.
 Anferstalle, f., скрѣпѣ де анкѣрѣ.
 Anfertau, n., фѣнѣа анкѣрѣ.
 Anfertaulänge, f., фѣнѣа де 120 стѣп-
 жѣнѣ де лѣпѣ, лѣпѣмеа фѣнѣл
 де анкѣрѣ.
 Anferwächter, m., в. Anferboje.
 Anferzoll, m., в. Anfergeld.
 Anfetten, v., дплѣпѣцѣлѣ, лѣгѣ кѣ
 лѣпѣзѣлѣ; (ла дпнѣтетѣрѣ) лѣгѣ
 пѣрѣцѣ дпнѣтетѣрѣ прѣн окѣрѣ.
 Anfetten, v., дплѣпѣцѣ, лѣгѣ кѣ лѣп-
 цѣрѣ.
 Anfinden, v., аѣфѣлѣлѣ, аѣоптѣ.
 Anfirren, v., (порѣмѣлѣ), чѣрѣнескѣ;
 аттраѣ.
 Anfitten, v., дпкѣлѣлѣ, дпнѣстѣкѣ,
 чѣмѣнтѣлѣ.
 Anflage, f., акѣзѣчѣпѣ, пѣрѣ, пѣлп-
 сѣре, дпвѣнѣре, дпкѣлѣре.
 Anflagen, v.; акѣлѣ, пѣрѣскѣ, дп-
 вѣнѣлѣ, мѣстрѣ, дпкѣлѣлѣ, депѣнѣлѣ.
 Anfläger, m., акѣзѣторѣлѣ, пѣрѣшѣ,
 дпкѣлѣлѣторѣ.
 Anflammern, v., дпдепенескѣ кѣ
 скѣве; тѣ дпнѣ вѣрѣоѣл де чева.
 Anflang, m., анопѣлѣ, копѣспетѣ, дп-
 воїпѣлѣ.
 Anflehen, v., лѣпескѣ, алѣпескѣ; тѣ
 алѣпескѣ, сѣпѣл стрѣпѣл зпѣлѣ,
 лѣгатѣ.
 Anflecken, Anflecken, Anfleiben, v.,
 стрѣпескѣ, арѣпкѣ дп отропѣ.
 Anfleiben, v., мѣл дпвѣрѣкѣ.
 Anfleibezimmer, n., одаїе, кѣтарѣ
 де дпвѣрѣкѣ. Google

Anfängerin, v., лисеця, алицескя, аклеיעзъ.
Anfängerin, v., страни кътръ (пъ-
 рече пре чинева).
Anfangeln, v., сзъ (клопотеле);
 шръкъ.
Anfangen, v., (дн мзсикъ) конснъ,
 дичеъ а сзпа.
Anfangen, v., каикъ; ачъсъ корда
 (спре а deкide).
Anfangen, v., арникъ ка съ се ли-
 неастъ (варъ).
Anfangen, v., днватъ, днделенескъ
 вьтънд; батъ (ла шръ).
Anfangen, m., вьтъторъ (чюканъ ла
 поръ).
Anfallen, v., порнескъ спре чева
 (къ стрътараеа).
Anfallen, v., малъ ачъоръ ла оръ-
 шьтатъ (фъинъ).
Anfangen, v., днзъмъ.
Anfangen, v., дндоиескъ, днподъ,
 анподъ; дичеъ зп дикърскъ.
Anfangen, v., днмилетескъ (къ ап-
 фрееле).
Anfangen, v., аттрагъ, амъческъ.
Anfangen, v., винъ, сосескъ, ажнръ;
 wohl ober übel —, а өi vine ceaz
 ръ примиръ; nicht —, аз ni-
 терескъ; es — lassen, auf... lasъ
 съ ажнръ, съ vie ла...; es
 kommt an, auf..., атъръ de...;
 vine, есте днтрараеа нептръ...;
 es kommt mit eine Lust an, днм
 vine, амъ ноотъ, те амъ...; was
 kommt euch an? че аведъ, че вь
 лисестре? darauf kommt alles an,
 de аичъ атъръ, deninde totъ.
Anfangen, m., ноъ вениръ, ноъ
 соситъ (бснө).
Anfangen, v., днканъ, факъ канъ (ла
 аче).
Anfangen, v., деръ, аниъ, нснъ дн
 жьведе (каил).
Anfangen, v., сгъръсъ ла (шръ) сөзъ
 не (пъреш); сөзъ сгъръндъ (шъ
 нзме).
Anfangen, v., днкретъ, скриъ къ крөтъ.
Anfangen, v., мъ гъръскъ, мъ а-
 промисъ гларандме.
Anfangen, v., днзъмъкъ ла чева;
 аизъ но чинева.

Anfangen, v., днмтинъ, чөкъ къ-
 носкътъ; анпъриъ, нотөикъ, се-
 мнөикъ, декларъ; Krieg —, de-
 кларъ ресвоиъ.
Anfangen, f., днмтинъдаре. дн-
 кнотмтинъдаре, деклараре.
Anfangen, f., венире, сосире, ажнере.
Anfangen, v., днмъестрескъ, про-
 дъкъ примъестриъ.
Anfangen, v., деръ, днгардъ (зп
 къне); вогрескъ, мижоческъ (дн-
 презараеа зпор персөне).
Anfangen, v., сгъръдъ, арпадъ, канъ
 кътръ чинева сгъръзъндъ.
Anfangen, f., талантъ, днзъмөснө
 паргратъ, асилитате, децоиничъ;
 — decemnä, снуръ, планъ; сөп-
 damentъ; сөндъ сөзъ къпиталъ
 шсъ ла о спекълъ.
Anfangen, v., вьзъкъ, гьгькъ (зп
 пръкя).
Anfangen, f., vadъ, авордъ, лөкъ de
 десъркатъ (скель).
Anfangen, v., десваркъ, есъ ла цөр-
 тьре, есъ не зскагъ.
Anfangen, v., ажнръ, сосескъ, винъ;
 прөескъ; was mich anlangt, дн-
 кьтъ нептръ mine, днпривинца mea.
Anfangen, v., (дн фөрест.) контра-
 сөмъ, днпавезъ, дескордъ (зп
 арворе).
Anfangen, m., дндөмъ, моривъ; ока-
 cisne; гьрере, амъриндъ, а. Ver-
 anlassung.
Anfangen, v., ласъ, кончедъ; das дръ-
 ма (къпилор); derivъ (ана); dec-
 kidъ (ставила зпөи морл); сөзъ
 (днметалъриъ, спр. ec. ogedъ); die
 Sachen lassen sich gut an, лкөрө-
 ризе аизкъ не о кале вькъ; blau
 anlassen, das колөре авастръ,
 азспинъ; einen hart —, днтим-
 нинъ, гратезъ аспуръ не чинева.
Anfangen, m., асатъ, алегьтатъ, пь-
 вьлере, фөрү; — des Wasserê,
 крештереа апей.
Anfangen, v., винъ алегьндъ, фъ-
 гьндъ, дичеъ а алегьа; мъ рь-
 недъ; мъ днфлъ; прескъ; аердъ
 зостркъ, приндъ реадъ, рэдинъ,
 мьчезеалъ; meine Füße sind an-
 gelaufen, mi c'аз днөлатъ мьчөре.

- Zinlauten, v., ganz **звонотарак**.
 Zinlesterlösch, m. (**zsin safine**) неаръ-
 де рачынаръ не тартъ къдараде.
 Zinlezen, v., **зынъ, змызъ, коллоръ,**
арынкъ; eine Zille —, пазырлэъ
o ачыр; Feuer —, зонъ фокъ;
die Zinne —, зинтекъ нъ олнтра;
ein Zaptal —, коллоръ эн кънн-
тадъ; die Zeltler —, дымаранъ
вечмытаре; eine Zucht —, сэр-
дедъ o чыгаре; Trauer —, дым-
ерадъ донкъ, нъ дымаранъ джн не-
пръ (нъ вепрець).
 Zinlegung, f., **амезымынаръ, колло-**
кманънъ, фюндъчыне, пазыртъчыне,
 Zinlesen, n., дымпырынаръ,
 Zinsehen, v., **пазынъ; доцець (o**
тпыр).
 Zinlethe, s., дымпырынаръ, дымпы-
 рапаре.
 Zinleuten, v., думкальць, амангьельць,
 Zinlesen, v., **кондэръ, дакъ фферигы-**
нэ, андреттаръ, апаръ.
 Zinlethebrief, m., (**дж джу**) докъ-
 манънъ, **хрицовъ де инеотырта.**
 Zinleitung, f., **кодъсычере, дпыргы-**
не, дывагычере, нечпыгыне; ока-
чыне; андемынъ, имогокъ.
 Zinleuten, v., **джинтэ (Зынтре, кал).**
 Zinleuten, v., **джинтэ, факъ къннтра.**
 Zinliegen, v., **нъ инеонъ, оракъ гы-**
торпа; нъ инрепечель, джл заче
да инитъ чена.
 Zinliegen, n., **аздыре; гпыкъ; до-**
пынъ, чычере, инрепечъ.
 Zinloten, v., **амылыкъ, атрагъ, аленгъ,**
дывитъ (да врео нъчере).
 Zinleitung, f., **амъгьелъ, аленгъ-**
мыратъ, нжн.
 Zinlöthen, v., **инеонъ, нъдець (фө-**
рпа рсаръ), фөргьельць.
 Zinlöthen, v., **мынъгъ кътра чынеа;**
**джмыкъ нъ недрегьалъ.
 Zinmachfen, v., факъ, амыкъ, азъ-**
торъ, дымпрезнъ, деръ, амилъ, де-
ренъ селъ стамыртъ колорпидо;
**Feuer —, апырлнлъ фокъ.
 Zinmachen, v., андеманъ, дитрець, кә-**
кәоорельць не чынеа (сипре ппреж
фине).

- Zinnaleuten, v., **такъорельць, зынтрець.**
 Zinnaleuten (не тпыре).
 Zinnarbeit, m., **апырлелере, адвемпеле**
**(де тпыне).
 Zinnarbeiten, v., дмысворельць, апырпильць,**
кочрыкъ, апыркъ атрапыкъ, апырлнлъ
(эн дпрекъ); фьдъ чне дьшурде —,
аул джынси одемитаре, эн рсаръ.
 Zinnarbeit, v. **ни ад, апырпарто,**
**прежнголокъ.
 Zinnabfuhr, f., апырпартъ, апырпн-**
**чыне.
 Zinnarbeiten, v., дымпрезнъ эн тпыр**
**нъ атрад, o зиде къ атра.
 Zinnarbeiten, v., дмннпидельць, амыельць,**
**анжыгъ, нотельць.
 Zinnabfuhr, f., дмннпидаре, астор.**
 Zinnarbeiten, v., **амецельць.**
 Zinnarbeiten, v., **дмемнъ, адкоманъ,**
**аднотъ.
 Zinnarbeit, f., дмемманаре, нотъ,**
**аднотъчыне.
 Zinnarbeiten, v., факъ арычара.
 Zinnarbeiten, v., амецельць.
 Zinnarbeiten, v., мепрынаръ, адмэпманъ**
(асара койа), кәорельць (дж
**кәоръ).
 Zinnarbeit, f., нъчере, твалъ, дыморъ.
 Zinnarbeiten, v. Zinnarbeiten.
 Zinnarbeitig, a: **ни ад, азъ-саръ; пра-**
**пголокъ, атрапъторкъ.
 Zinnarbeit, v., фелътъ, ппндъ; апы-**
**нець нъ кель.
 Zinnarbeiten, v., нъ апырлнлъ, нъ ав-**
**вечельць.
 Zinnarbeiten, v., кочъ, амылокъ, (эсв на-**
**сторе, веша).
 Zinnarbeiten, v., нъ апырпильць; сә-**
**манъ, адкыт (нъ чынеа нъ фотрпъ).
 Zinnarbeit, f., ппырлнлъ, пөчепаре,**
амецетаре, адектманънъ, пөчө-
**пманънъ; адопычыне.
 Zinnarbeit, pl. аманъ.
 Zinnarbeiten, pl., аманаръ, венитрыке джн**
нъа трыкы, фө нөре дө нъа на-
трапыкл дөра энт енджовнъ, сәдъ
**пөпөрнъ.
 Zinnarbeit, ad, джнртъ, апырде.
 Zinnarbeiten, v. **нжнпидельць, ф. нш ад, дө нжнпидельць,**
**анчепанъдыльць.
 Zinnarbeiten, v., джнпидельць, факъ, пө-**
чель, апырельць, апырельць, сәнтельць; факъ****

асъврѣми; нѣтъ wollen annehmen, съ съизвѣстѣ къ...; einen Arzt —, иаъ за medikъ; eine Bedingung —, аичеиѣтѣ, ирилмескѣ о kondigianе; einen Dienstboten —, токмескѣ, ирилмескѣ за serbitopъ; an Kindes Statt —, adonъ, eine Meinung —, аросѣ ominio-nea кѣива; sich einer Person —, ирѣдѣ пареа зноѣ парѣоне; andere Sitten —, ирилмескѣ alte datino.

Аншемер, м., ирилмиторѣ, аичеитате.

Аншеульш, а. ми ad., аичеитаверѣ, де ирилитѣ; илъкѣрѣ, фрѣтмоскѣ.

Аншеульшheit, f., илъчере, градѣ.

Аннеиген, в., илекѣ, дѣкѣиѣ сѣре чева.

Аннеигенд, ad., (дѣи преа.) конвертиате.

Аннестейн, в., дѣчепенескѣ къ кѣреа.

Аннеген, в., зѣдѣ, стровескѣ.

Анниден, в., факѣ сомѣиѣ къ кавѣ, салѣтѣ.

Анниден, в., дѣнѣиескѣ.

Анниhiliren, в., (дѣи деп), annimio-ческѣ, аннѣзѣекѣ, deccingezѣ.

Аннуhiliren, в., в. Анниhiliren.

Аноч, adv., зѣкъ.

Аномме, f., дѣиитѣиѣгарѣ, аннѣнѣдѣ.

Аномалие, f., аномалиѣ, перерѣларѣате, керѣзѣтѣ.

Аноним, а. ми ad., анонимѣ, не-анонимѣ.

Анорднен, в., ordiнѣ, даѣ ordiнѣ, dicънѣ, реѣзѣкѣ, пѣнѣ ле кале.

Анорднер, м., dicънѣсѣторѣ, ordiнѣ-торѣ, реѣзѣторѣ.

Анорднинг, f., ordiно, dicънѣсѣиѣно, dicънѣнѣнѣтѣ, реѣзѣнѣнѣтѣ, ordiнѣнѣ.

Анорднен, в., анскѣ, пѣнѣ нѣна, ирѣдѣ.

Анорднен, в., токмескѣ, аккомодѣ, ажѣсѣзѣкѣ, конформеѣзѣ, черкѣ, про-зѣзѣ; ein Kleid —, черкѣ за вест-нѣнѣтѣ.

Анорднинг, f., токмитѣрѣ, ажѣсѣтѣ-рѣ, конформѣнѣтѣ, проѣ.

Анорднен, в., иѣнѣрѣ сѣре чѣева.

Анорднен, в., иѣнѣтѣзѣ, рѣсѣдѣескѣ; коконѣзѣ.

Анорднен, м., иѣнѣтѣторѣ; сѣди-торѣ; коконѣтѣ.

Анорднен, в., дѣнѣнѣ, дѣчепенескѣ къ кѣие, къ чепѣшѣ.

Анорднен, в., даѣ къ араѣрѣ пре-сѣ чева, аѣрѣ; дѣчѣнѣ а ара.

Анорднен, в., алѣзѣескѣ, поѣсѣ (о парѣрѣ).

Анорднен, в., рѣсалѣтѣ асѣрѣ, ло-вѣскѣ.

Анорднен, в., лѣзѣдѣ, рекомѣнѣдѣ.

Анорднен, в., арѣнѣкъ ка сѣ рѣсалѣтѣ.

Анорднен, в., анѣтѣсѣ, рескѣиескѣ сѣре чева.

Анорднен, м., гѣнѣтѣрѣ, аконѣиѣтѣрѣ, фрѣсѣрѣ; орѣнѣнѣтѣ, дѣнѣрѣ-тѣрѣ фрѣтмосѣ, пѣнѣдрѣ.

Анорднен, в., гѣтѣескѣ, аконѣиѣзѣ, дѣнѣрѣкѣ, вѣсѣзѣкѣ, орѣзѣ (дѣи-подоѣескѣ).

Анорднен, в., аѣзмѣ грѣсѣ, къ сѣарѣ.

Анорднен (дѣи металѣрѣ) в., амал-гамѣ, амѣсѣтѣкъ къ арѣнѣтѣиѣ.

Анорднен, в., вѣтѣ, бѣтѣческѣ къ иѣнѣзѣтѣ.

Анорднен, в., вѣтѣ къ вѣрѣече де лѣнѣтѣ.

Анорднен, в., дѣнѣрѣнѣкѣ, лѣгѣ къ кѣрѣнѣтѣ, лѣгѣ де парѣ.

Анорднен, в., дѣчѣнѣ а аѣзма, а-ѣзмѣкѣ, сѣзѣлѣ ѣзмѣ кътрѣ чѣева.

Анорднен, в., проѣзмѣ, аѣзмѣкѣ (къ ирѣоденѣ), дѣнѣрѣшѣтѣ про-ѣзмѣрѣ.

Анорднен, f., аѣзмѣтѣрѣ, про-ѣзмѣ; сѣѣѣзмѣтѣрѣ, проѣзмѣ-нѣнѣтѣ.

Анорднен, в., грѣкѣ, скрѣиѣ дѣи о-коѣѣѣѣ кѣива, скрѣиѣ а конѣто; ад-скрѣиѣ, аттѣриѣзѣ, дѣнѣрѣзѣ; даѣ миѣ мап миѣ nicht so hoch анѣрднен, нѣ трѣвѣе сѣ ми се дѣнѣтѣ а-шеа грѣкѣ.

Анорднен, f., кѣнѣнѣтѣ, ворѣзѣ, авор-вѣнѣдѣ, дѣкѣрѣсѣ адѣресѣтѣ кѣива; апострѣѣ асѣпра кѣива; компѣ-ментѣ де вѣнѣ ирилѣиѣре.

Анорднен, в., аворѣескѣ, кѣнѣнѣтѣ, дѣ-дрѣнѣтѣ дѣкѣрѣсѣлѣ кътрѣ чѣева; апострѣѣеѣзѣ не попорѣ; черѣ чева.

Anreden, v., дештецѣ, дндемнѣ,
 motivezѣ, порнеспкѣ, imimezѣ спре
 чева.
 Anredung, f., дештецаре, деште-
 пгьтмнѣ, дндемнѣ, днвигьтърь,
 порнигьтърь, воадигьтърь, imizezѣ.
 Anreiben, v., днченѣ а фрека, а
 тьчина; днпрезнѣ (аврѣл кѣ ар-
 цитвѣлѣ).
 Anreibung, f., фрекьчзпе, фрекьтърь,
 тьчиньтърь.
 Anreiben, v., днширѣ, днѣирѣ, ад-
 ширѣ, адѣирѣ.
 Anreiben, v., днченѣ а рьне (о
 parte din totѣ); сфартѣ, дь-
 рѣтѣ, дьрапнѣ; iaѣ (din van).
 Anreiten, v., ть апронѣ кьлъриндѣ,
 ть ловескѣ дн чева тергнѣдѣ
 кьларе; — днвзѣдѣ зп калѣ.
 Anreit, m., адцаре, адцѣтмнѣ,
 днтецигьтърь.
 Anreisen, v., днвигьтърь, адцѣдѣ, днть-
 рѣтѣ, irrѣтѣ, днтецескѣ, дндемнѣ,
 днволдескѣ; аттрагѣ.
 Anreizung, f., днвигьтърь, днтьрѣ-
 тьтърь, адцѣтмнѣ, irrѣтѣцѣне,
 дештецѣцѣне, днтецигьтърь, im-
 пвзѣдѣ, днволдигьтърь спре чева;
 аттрацере, плъчере.
 Anreissen, v., алдергѣ, аккьргѣ, ть
 ловескѣ дн чева, ть рьнедѣ ал-
 дергнѣдѣ; mi се днтьмнѣ рьѣ.
 Anrichte, f., масѣ de вькьтърѣ, dic-
 пенсѣ.
 Anrichten, v., факѣ, ашезѣ, дрегѣ,
 гьтескѣ; кьшнѣ; Händel — кь-
 шнѣ чѣртѣ, сқандалѣ; die Spei-
 sen — дрегѣ вькателе, ашезѣ
 вькателе не масѣ; Unheil —
 факѣ зп рьѣ таре, стрѣкѣ, кь-
 шнѣ дазпе.
 Anrichter, m., прегьтѣторѣ, прелъ-
 рьтѣторѣ, диспнѣтѣторѣ.
 Anrichtfunft, f., тьѣстрѣ de а пре-
 гьтѣ, de а дереце вькателе.
 Anrichtlöffel, m., днгрѣ de прегь-
 тѣ, de дрегѣ вькателе.
 Anrichttisch, m., в. Anrichte.
 Anrichten, v., тѣросѣ, амѣросѣ; кѣ-
 носкѣ din тѣросѣ.
 Anringen, v., днвергѣ, днцененескѣ
 кѣ верѣлѣ.

Anritt, m., кьлърѣтърь, акьлърѣ
 спре чева.
 Anrifen, v., сгьрѣлѣ, днченѣ а сгь-
 рѣлѣ, сгьрѣлѣ не деасцѣра.
 Anrollen, v., daѣ de-a-dѣра; ть
 daѣ-de-a-dѣра, ть апронѣ рѣ-
 тиндѣтѣ, адрѣлѣ; — аллатрѣ
 (ла вьлѣторѣ desпре кьнѣ).
 Anrollen, v., рьрѣнескѣ, адрьрѣнескѣ.
 Anrollen, v., трагѣ кѣ рѣнѣ не сгьн-
 дѣрѣ (ла тьсарѣ шѣ лемнарѣ).
 Anrücken, a. шѣ ad., днѣыматѣ, де-
 ѣыматѣ, de релѣтѣцѣне реа, пре-
 нсѣ, вьзѣгьтѣ; de пѣне рьѣ.
 Anrufen, Anrufen, v., апронѣ, ав-
 вечѣнезѣ, алдѣескѣ днчетѣ; пѣнтѣ
 (о арматѣ); шѣ апронѣ (тѣпнѣ).
 Anrückung, f., апронѣере, аввечѣнарѣ,
 пѣнтаре.
 Anrubern, v., ть апронѣ, вѣнѣ
 вьлѣндѣ.
 Anrufen, v., кѣмѣ, акѣмѣ, рѣтѣ,
 ашезѣ (ла ажѣторѣлѣ кьѣва); Zeu-
 gen — кѣмѣ марѣорѣ.
 Anrufer, m., кѣмѣторѣ, стрѣгь-
 торѣ.
 Anrufung, f., кѣмаре, акѣмѣцѣне,
 рьгьшѣте.
 Anrühren, v., ладѣ, комьндѣ, ре-
 комьндѣ; кьвѣнѣ, daѣ релѣне
 кьѣва.
 Anrühren, v., аттѣнѣ, ашезѣтѣ.
 Ansehen, komьне din an шѣ an daѣ;
 anѣ Licht bringen, скѣтѣ ла зѣ-
 мѣнѣ; anѣ Fenster treten, ть
 апронѣ ла фѣрѣстрѣ.
 Ansehen, v., сѣтѣнѣ, днченѣ а сѣ-
 тѣна, пресарѣ (кѣ ѣлѣнѣ).
 Ansjage, f., Ansjagung, f., днштѣн-
 царе, шѣре ворѣвалѣ, авѣсѣ, по-
 тѣѣкьцѣне, интѣмѣцѣне.
 Ansjagen, v., сьзнѣ, днштѣнѣцѣзѣ,
 daѣ de шѣре, арьтѣ, авѣсѣзѣ,
 annѣндѣ, потѣѣкѣ, декларѣ, дн-
 тѣмѣ.
 Ansjagen, v., днченѣ а фѣрѣстрѣ.
 Ansjager, m., annѣндѣторѣ (вѣстѣ-
 торѣ).
 Ansameln, v., адѣлѣ, грьтѣдѣскѣ.
 Ansammlung, f., грьтѣдигьтърь, грь-
 мадѣ; адѣлѣтърь.
 Anstößig, a. шѣ ad., ашезѣтѣ, кѣкѣ-

торіа, петректоріа, domiciliatā, stabilitā,

Anfaß, m., амезаре, амезътъръ; partidъ, постъ (дн сокотелъ ші протоколле комерціале); днчепътъръ, адаосъ, адъосетъръ; dicspcedizne; щда de металъ ла INSTRUMENTELE DE MĂSICĂ, адикъ днвзкътъра.

Anfaucen, v., днпърескѣ, акрескѣ.

Anfaugen, v., ассыгѣ, днсыгѣ; днчепѣ а сщде.

Anschaffen, v., гьтескѣ, факъ, кьштигѣ, ть кьпъіа, кьштпърѣ, провзъѣ, прокръѣ; sich einen Diener —, кьштигѣ, токмескѣ зп шервиторіа; sich Kutische und Pferde —, днп кьштпърѣ кьрвдъ ші kal; sich das Nöthige —, ть кьпъіескѣ de челе тьвзінчѣсе.

Anschaffen, v., пнѣѣ стратѣ ла цѣва de пшкѣ, днстрътезѣ цѣва; пнѣ тьреакѣ (каръмѣ) ла шіпѣкь сеаѣ човотъ.

Anschaffen, v., (дн фѣресътъріа) днсемнѣ арборіа дескордъндѣ.

Anschauen, v., (дн монпан.) ть днтьмескѣ, ть апроніа.

Anschauen, v., апроніа кь пѣчоръд, акоперіа (кь арінъ, кь пѣтъпѣтѣ).

Anschauen, v., прівескѣ, ведѣ; коптъмплз (дн філософіа).

Anschauet, m., прівиторіа, снетъторіа, коптъмплзторіа.

Anschaulich, a. ші ad., кларѣ. гьтспігѣ, еvedinte.

Anschaulichkeit, f., еvedингъ, кларітте.

Anschauung, n., Anschauung, f., ведере, прівіре, вьзъгъ; коптъмплзне.

Anschein, m., пьрере, пьріндъ, анпъріндъ; dem Anscheine nach, ла пьрере; unter dem Anscheine der Freundschaft, сьнт колѣреа, сьнт маска пріетініел.

Anscheinend, v., се наре; арзнкѣ, даѣ зьмінъ.

Anscheinend, part. } анпърінте, про-
Anschaulich, adj. } ваверѣ, дьпъ
 } анпъріндъ.

Anschellen, v., сьпѣ. трагѣ клопоцелъѣ.

Anschere, f., зрѣеалъ, теаръ, зрїтъръ, патръ (ла тѣте пласеле de десеторі).

Anscheren, v., зрѣескѣ пьнза.

Anschichten, v., днпътърѣ, амезѣ дн пьтърѣ.

Anschiden (sich), v., ть гьтескѣ, ть препарѣ, ть днспнѣ, стаѣ пе пнптъ de а...; еѣ schidť sich wohl oder übel, сьть вине орі рѣѣ.

Anschidung, f., прегътїтъръ, препаратївъ, днспъседїзне.

Anschieben, v., днпннгѣ, апроніа, зрѣескѣ, арзнкѣ.

Anschlebsel, n., чева de трасѣ, de днпннсѣ, зрпачїа.

Anschließen, v., октескѣ пе сьпт дене, глїдескѣ, трагѣ кь кѣда оклзл.

Anschließen, v., фѣрескѣ, днпннѣ (о рѣтѣ).

Anschließen, v., ловескѣ, сьпщѣрѣ (о фѣрѣ, фьрѣ а о зчїде); дескаркѣ пшкѣ днпъіа; (ла кроїторі) прїндѣ, днсеїа, косѣ; ть рьпедѣ кь ізцѣлъ; алергндѣ даѣ престе чева; ть кристалїсезѣ; — angeschossen sein, сьнтѣ днаторатѣ.

Anschleßpinsel, пенелѣ, перїзгѣ de полїтѣ кь аспѣ.

Anschiffen, v., даѣ престе чева зь коравїа, кь наїа, аднавїгѣ, адпъїезѣ, апрѣдезѣ.

Anschimmeln, v., днчепѣ а мьчеї.

Anschirren, v., днхамѣ.

Anschlag, m., ловїре, ловїтъръ, чокнїтъръ; — афѣїдере, афїптъръ, афїшъ; проїептѣ, скопѣ, десемнѣ; стратѣ de пшкѣ; — Anschlag der Glöcke, ловїтъра, токїтъра клопѣтлзл; — der Waaren, калкзлзл, коппътлз, сокотѣла, прегъдл тьрфїлор; das kommt nicht mit in —, ачѣста нѣ се пѣте сокотї, копсїдѣра; dieses Instrument hat einen guten Anschlag, тастѣле ачѣстѣл INSTRUMENTЪ DE MĂSICĂ даѣ сьпнетлз зшорѣ; den Anschlag zu einem Baue machen, факѣ коппътлз de чева че пѣте кѣста о клздітъръ; die Kosten in Anschlag

bringen, а пзне спеселе дн со-
котѣлъ; heimliche Anschläge ма-
шен, maxině, факѣ плакѣри секрете.
Anschlagen, v., ловескѣ, батѣ, токѣ;
— афигѣ; — прещескѣ; —
днсецѣ; скапѣрѣ; даѣ tonzi (не
зн клавирѣ); die Arznei schlägt
nicht an, medicina нѣ лѣкреазѣ;
einen Accord —, днтонѣ зн а-
кордѣ; gut —, днм кѣде бине;
eine Seite —, атингѣ о кордѣ,
сзнѣ о кордѣ; mit weiten Stichen
—, днсецѣ парѣ; einen Zettel —,
афигѣ о чедѣлъ, о тавѣлъ.
Anschlagfaden, m. ацѣ, фпѣ де дн-
сѣлатѣ.
Anschlägig, a. mī ad., афѣторѣ (де
проценте), инцентосѣ (скорнѣторѣ,
пѣскоичѣторѣ, кѣтачѣ).
Anschlagzettel, m., чедѣлъ де ависѣ,
афисѣ, ависѣ, хѣртѣорѣ, кѣрдѣзѣ.
Anschlammien, v., днплѣ де тѣлъ, де
моѣ, молескѣ, днмолескѣ.
Anschleichen, v., винѣ днчетѣшорѣ, тѣ
фѣрпезѣ.
Anschleifen, v., игѣ, аскѣцѣ, днченѣ
а аскѣцѣ, а точѣ; факѣ вѣрѣѣ.
Anschleifer, v. regul., дѣкѣ, тѣрѣскѣ
кѣ сѣпѣа орѣ кѣ корчѣа.
Anschleichen, v., молескѣ, днмо-
лескѣ, днплѣ де лѣнѣ, де моѣ.
Anschlendern, v., винѣ днплѣтетѣчѣндѣ
пѣчѣреле; винѣ легѣпѣндѣ, кѣтѣ-
пѣндѣ дн пѣчѣре.
Anschlenfern, v., арзнкѣ сѣре пѣ-
рете (варѣ).
Anschleppen, v., тѣрѣскѣ, хѣдескѣ
(ѣн сакѣ).
Anschleudern, v., арзнкѣ ка дн пра-
шѣтѣ, днпрошкѣ, днпрѣшѣтѣ.
Anschließen, v., легѣ, днкѣцѣ, фѣрекѣ
не чѣева дн лѣндѣ, днкѣтѣшезѣ,
днлѣвѣзѣ, днкатѣнезѣ; днкѣдѣ,
аккѣдѣ о скрѣсѣре дн алтѣ; —
знескѣ, днпрѣвѣнѣ, днсоцескѣ,
алѣтѣрѣ.
Anschlingen, v., днлѣвѣсѣскѣ, азнкѣ,
легѣ прѣн зн лѣцѣ, прѣн зн жѣвѣцѣ.
Anschließen, v., деснѣкѣ пѣгѣндѣ.
Anschluß, m., днкѣдѣре, днкѣеѣре,
аккѣдѣре, алѣтѣрѣре, днпрѣвѣнѣ-
тѣрѣ, днкѣсѣрѣ, аккѣсѣрѣ.

Anschmachten, v., кѣстѣ лѣвѣдѣ,
доѣосѣ, галѣн, кѣ фѣрѣзѣне.
Anschmauchen, v., фѣзмеѣ аскѣра
кѣѣва.
Anschmeicheln (sich), v., тѣ днсѣпѣкѣ
прѣн лѣнгѣшѣтѣре, тѣ лѣнгѣрескѣ.
Anschmeißen, v., арзнкѣ, рѣпедѣ, ас-
вѣрлѣ сѣре чеѣа.
Anschmelzen, v., копѣпескѣ, знескѣ
дѣвѣ метале прѣн тонѣтѣрѣ; дн-
ченѣ а тонѣ.
Anschmiehen, v., знескѣ дѣвѣ фѣре
днфокате, пѣдескѣ; фѣррѣмѣнѣ;
фѣрекѣ дн лѣндѣри, арзнкѣ дн
фѣрѣ.
Anschmiegen (sich), v., тѣ алатѣрѣ
сѣрѣскѣ, тѣ алѣнескѣ; тѣ дѣдаѣ;
тѣ днсѣнѣсѣ.
Anschmieren, v., знѣ, знѣ па деа-
сѣра; тѣпѣжескѣ; амѣдесѣ не
чѣева; den Wein —, прѣвѣкѣ
винѣ.
Anschmalzen, v., днкѣтѣрѣнѣ.
Anschmarzen, } аворѣскѣ рѣгѣшѣтѣ;
Anschmauzen, } рѣспѣндѣ аспѣрѣ, вор-
бескѣ дн тонѣ брѣскѣ.
Anschneiden, v., днченѣ а тѣѣ, дн-
талѣ, крѣстѣ.
Anschneiden, v., рѣвѣдѣ, арзнкѣ кѣ
тѣрѣ, кѣ ѣвѣдѣлѣ елѣстѣкѣ.
Anschneigen, v., днпѣдѣгѣзѣ, дн-
пѣдѣгѣзѣ, гѣтескѣ, орѣвѣзѣ фѣрѣ
гѣстѣ.
Anschmitt, m., днлѣтѣтѣрѣ, крѣстѣ-
тѣрѣ (не рѣвѣшѣ), прѣма тѣтѣтѣрѣ.
Anschmitten, v., легѣ, стрѣгѣ кѣ
фѣрѣнѣ, кѣ корѣдѣла, кѣ сѣфра,
стрѣнгѣ дн корѣсѣтѣ, стрѣнгѣ. дн
лѣндѣри.
Anschove, f., сѣрѣдѣлѣ (за соѣсѣ фѣ
сѣрѣдѣлѣ).
Anschrauben, v., стрѣнгѣ дн шрѣвѣ,
дн трѣкѣ, дншрѣвѣзѣ.
Anschreiben, v., спѣрѣсѣ вѣнѣтѣлѣ ка
сѣ стеа (вѣлѣторѣ).
Anschreiben, v., скрѣѣ, днскрѣѣ, дн-
сѣмѣнѣ, днпрѣсѣтѣрѣ чеѣа дн о
карѣ орѣ протоколѣ; скрѣѣ не о
таѣлѣ; er ist bei ihm gut ange-
schrieben, сѣтѣ дн крѣдѣтѣ вѣнѣ
ла елѣ.
Anschreiben, v., адестрѣгѣ, гѣлѣнескѣ

къръ чинева; einen im Gisse — стригъ, киемъ не чинева дитра-жторія.

Anschreiben, v., писецъ дитетъ, тъ апропѣз дп пашѣ тъсрафт; оакъ примарѣл пасъ.

Anschrote, f., врѣдъ, марѣне, вѣтъ сѣд шиторъ (ла пѣнре).

Anschrotten, v., дпвълъческѣ, адзнѣ дп валѣ (дп трѣмѣ); тивескѣ гѣпа не марѣнѣ (ла пѣнре).

Anschub, m., прима арзлкътъръ (ла пошче).

Anschufen, v., дпакѣдъ, дпавѣкѣ; тъ дпакѣдъ; кѣпѣтѣ (ла чѣсарѣ).

Anschuldigen, v. Beschuldigen.

Anschüren, v., ацѣдъ, сѣлѣ ка сѣ се ауриндъ.

Anschuß, m., прима ловѣтъръ, дес-къркѣтъръ, дпавѣшкѣтъръ; кри-сталѣсѣдѣне.

Anschütten, v., вѣрскѣ, торнѣ не чева.

Anschützen, v., пѣцѣ иззѣл, катар-пта морѣ; порнеокѣ рѣтеле.

Anschwämmen, v. Anschwellen.

Anschwängeln, v., дпгрекѣдъ, дп-грекѣдъ, дпгрошѣ (о семеѣ, зп сѣдѣдъ къ мѣдере).

Anschwängung, f., дпгрекѣтъръ, дпгрекѣтъръ.

Anschwängeln, v., вѣнѣ дѣндѣ дпн кѣдъ (зп кѣне).

Anschwärzen, v., дпнегрескѣ, агѣгарѣ, даѣ кѣ негрѣ; — денегрескѣ, де-сѣимѣ, кѣлѣмнѣ, кѣветескѣ, та-кѣдъ репѣтеле кѣва.

Anschwärzung, f., дпнегрѣтъръ, ан-верѣтъръ; де-сѣимѣ, негрѣтъръ.

Anschwaben, v., дпдѣлѣнѣ кѣ дп-сѣдѣ, кѣ ворѣ фрѣтѣсе.

Anschweben, v., вѣнѣ пѣтѣндѣ, сѣ-гѣндѣ.

Anschweifen, v., дпвѣчѣмѣдъ.

Anschweifen, v., кѣлескѣ, сѣрѣ сѣ-рѣл; — пѣмерескѣ, лѣвекѣ (ла вѣлторѣ).

Anschwellen, v., зп пѣцѣ, тѣ дп-сѣдъ, крескѣ (ана).

Anschwellen, v., транспортѣ, дѣкѣ не агъ, пѣтескѣ.

Anschwellung, f., вѣлѣтъръ.

Anschwimmen, v., сосескѣ кѣ потѣл, вѣнѣ потѣндѣ.

Anschwöden, v., арѣсескѣ кѣ варѣ (неѣле).

Ansegen, v., адвѣнѣ кѣ вѣлтрѣтеле дпѣтѣсе; пѣвѣрѣ дп вѣтерѣа ве-лелорѣ, адвѣвѣрѣ.

Ansehen, v., прѣвѣскѣ, вѣдѣ, тѣ зѣтѣ, кѣзѣ ла чинева, арзлкъ окѣл, дп-тескѣ; — редѣтѣ, сѣмѣ, сѣкѣтѣ; *sieh' einmal an, прѣвѣте дѣдѣнѣ; ich kann es nicht länger ansehen, ачѣста нѣ о маѣ почѣ сѣсѣрѣ; нѣ о маѣ почѣ прѣл кѣ непѣсаре; man hätte es ihm gar nicht angesehen, ачѣста н'ар сѣ кресѣт'о нѣмѣнѣ де елѣ; man sieht es ihm nicht an, дпн вѣдере нѣ се кѣ-пѣште; man muß nicht die Person* —, нѣ тресѣа а се прѣлѣ пер-сѣна; *das ist gräßlich anzusehen, есѣе крѣнчѣнѣ а прѣлѣ, есѣе лѣ-кѣ кѣмѣлѣтѣ; ich habe ihn immer für einen braven Mann angesehen, тордѣавѣна х'амѣ дпнѣтѣ де омѣ крѣвѣ; einen mit unverwandten Augen ansehen, кѣзѣ ла чинева кѣ окѣл дпѣнѣл, дпѣнѣ окѣл асѣ-пра кѣва; einem etwas an den Augen —, чѣтескѣ дпн окѣл кѣва, алѣрѣ адевѣрѣл дпн кѣзѣтѣсѣа лѣ; etwas für eine Ehre —, амѣ, ре-нѣтѣ чева де онѣре; einen für dumm —, дпнѣ не чинева де хѣ-вѣкѣ, де пѣтѣрѣдъ; einen mit dem Rücken —, дпторѣ кѣва дѣскѣ; eine Sache mit dem Rücken —, а прѣлѣ зп лѣкѣ кѣ непѣсаре.*

Ansehen, n., прѣвѣрѣ, вѣдере, вѣзѣ-тѣ, кѣзѣтѣтъръ, мѣнѣ; — кѣнѣ-дѣрѣдѣне, крѣдѣтѣ; вѣзѣл, авѣ-рѣтѣре, дѣмѣнѣтѣре, сѣмѣ, репѣ-тѣдѣне; импорѣтѣл, гравѣтѣре, гравѣтѣл; аусѣрѣлѣсѣе Ансѣн, ас-рѣл, прѣвѣрѣа дпн асарѣ, аплѣрѣдѣа, сѣгѣрѣа кѣва, есѣрѣорѣл; ohne Ansehen der Person, сѣрѣ вѣ-тѣре ла персѣнѣ; er gibt sich das Ansehen eines Kenners, елѣ вреѣ сѣ тѣреакѣ де кѣл кѣпѣсѣторѣ; er ist ein Mann von bedeutendem —, есѣе зп вѣрѣатѣ кѣ вѣзѣл,

- къ авторитате mare; er hat ein friegerisches —, арс о кьзгьтъръ де остауш; einen von — kennen, кьпоскь не чинева дин ведере; sich das — geben, ши дъ аеръа de . . . , вреа а грече de . . . ; in — stehen, амъ кредитъ, веазъ, сънтъ концидератъ, стиматъ; sich in — setzen, кьштгъ веазъ, кредитъ, репетъционе.
- Ansehlich, a. m. ad., аппъринте; de o vedere фрзмосъ, велъ; im-portante, концидераверъ, респеттаверъ; помпосъ; ansehnliche Gesellschaft, социетате пьтъросъ; социетате респеттаверъ; ansehnlicher Mann, омъ аръгътосъ, омъ вине фьктъ; ansehnliche Summe, сътъ днсетпъторс, сътъ концидераверъ.
- Ansehlichkeit, f., аппъриндъ, привиндъ; привире велъ, дьстръ.
- Ansetzung, f., дн привиндъ, дн кьтъ, дн рефериндъ кьтъръ.
- Ansenken, v., косъ, днкеиъ кь соуръ, днспонкь.
- Ansenzen, v., ардъ азия, пьрлескь.
- Ansehen, v., пьнъ, адпнъ, апплекъ, аллокъ, ашезъ; статорескь, deterrinъ, дефигъ; — трекъ дн сокотелъ; предъескь, такезъ; — логъ, родеескь (черемил); — die Feder ansehen, апкь кондеизл дн тьлъ; das Fleisch —, пьнъ карнеа ла фокъ; das Instrument —, дьмькь, апкь инстръмьнтъа де тьсикъ; die Knöpfe —, косъ, аккосъ пастърл; die Presse zu hoch —, дефигъ предърл преа марл, предъескь преа сьсъ; den Tisch an die Wand —, ашезъ маса ла пьрете; einen Tag —, дефигъ зп терминъ, пьнъ o zi; die Lage —, дефигъ такса; dieser Baum hat angelegt, ачестъ арворе аз лератъ; die Stutte hat angelegt, ена а принсъ (а зьмичилъ).
- Ansetzung, f., ансъционе; doppelte — in einer Rechnung, репетъционе днтръ зп коптъ, пьсетъръ дьплъ ла зп коптъ.
- Ansetzen, v., привескь съвиндъ, ассъсминъ.
- Anstcht, f., веазъ, перспеттивъ; сокотиндъ, пьрере, оминине; nach meiner —, дьпъ а теа пьрере; eine andere — bekommen, саймъ пьререа.
- Anstchtig werden, зьрескь, вьдъ, дескоперл.
- Anstedelei, f., колония.
- Ansteden, sich, ть колонизезъ, ть ашезъ кь локзинда, ть статорескь, ть ставизезъ; кьлтвъ зп локъ.
- Ansteden, v., днченъ а ферсе; пьргътескь, препаръ феръндъ.
- Anstehler, m., колонъ, колонистъ, локиторъ венитикъ.
- Anstehlen, v., аппнъ сиплъа (печереа).
- Anstingen, v., днтининъ кь кьптекъ, адкьлтъ.
- Anstinnen, v. Zumuthen.
- Anstintern, v., (дн монтан.), ть сиръ, ть аниъ дн цордорл, стръсдъ, ть днкръстъ.
- Anstiz, m., (бекъ), шедере, локзиндъ; proprietate de mosii.
- Anstizbarkeit, f., (дн монтан.), днченереа знег mine (въл).
- Anstizen, v., адмедъ, шедъ гьпгъ . . . ; шедс стралнъ (се зиче дескре вестминъ); angeessen sein, сънтъ ашезатъ кь локзинда, сънтъ до мичилатъ.
- Ansonst, ad., (дн стиза де канчел.), алтминтреа.
- Anspalten, v., десникъ азия.
- Anspannen, v., днкордъ, днтиндъ, днхатъ; alle seine Kräfte —, ть днкордъ дин тоге пьтерие, лъкръ дин рьспьтерл, лъкръ кь тогъ гьрия.
- Anspanner, m., днхъмачъ, омъ облератъ а днхъта nail.
- Anspannergut, n., мошъ кь vite de днхъматъ.
- Anspieren, v., адсвиндъ, сквиндъ дн фадъ.
- Anspiden, v., днтпъа вине, днтпъа кь дресърл (о тьпкаре).
- Anspielen, v., жокъ, днченъ а жька; даъ съ принелъ, ворбескь дн

есетпле, факъ адвѣсіоне, факъ
кокърѣ дн ворѣе.

Anspruchung, f., адвѣсіоне, ворѣе
дн есетпле.

Ansprühen, v., днченѣ, гратѣ, пѣнѣ
дн фргаре.

Ansprühen, v., днченѣ а гѣрче, лерѣ
горкѣндѣ; — зрѣскѣ зп ком-
плотѣ; факъ планѣ de (зп рѣс-
воѣ); пгъндѣскѣ о интрѣ; се
ѣскѣ о ѣртѣ.

Ansprühen, v., днпнтенѣ, даѣ шп-
тенѣ (калѣндѣ), днтедескѣ.

Ansprüfung, f., днпнтенаре, дн-
пнтенѣртѣ; — днденѣ, вол-
дѣртѣ.

Ansprüche, f., авворѣе, авворѣнгѣ,
алюкѣсіоне.

Ansprüchen, v., авворѣскѣ, ворѣскѣ,
кѣзѣнтѣ кѣртѣ чѣнеа; коррѣсѣндѣ
за дорѣнга кѣва; аттратѣ; аре-
тѣндѣ, черѣ, порѣ; даѣ тѣнѣ; даѣ
hat mich angesprochen, ачѣста 'mi
плѣкѣ mie; Jemanden um Hilfe
ansprechen, черѣ ажторѣа кѣва;
bei einem —, факъ вѣсѣтѣ кѣва;
ein Recht —, претѣндѣ зп дрептѣ.

Ansprüchung, f., рѣзѣпнтѣ, черѣре,
претѣнсѣоне, днтеѣре, рѣкѣмѣ-
сіоне.

Ansprüchen, v., рѣзѣнтѣ.

Ansprüngen, v., здѣ, стрѣнескѣ, ад-
стрѣнескѣ; тѣ рѣнедѣ кѣ зп калѣ;
галѣнезѣ асѣпра кѣва; нѣ дн-
ченѣ; сарѣ, адсарѣ.

Ansprüngen, v., днченѣ а сѣрѣ, вѣнѣ
сѣрѣндѣ; крѣнѣ, плѣнескѣ (о сѣ-
кѣ).

Anspruch, m., претѣнсѣоне, дрептѣ,
дрѣтѣ; er ist ohne alle Ansprüche,
естѣ омѣ, фѣртѣ нѣчѣ о претѣн-
сѣоне; seine Ansprüche haben las-
sen, тѣ аватѣ дела претѣнсѣонѣ
мѣле; тѣ ларѣдѣ de дрептѣ мѣлѣ,
рѣнѣнѣндѣ; auf Schönheit — ма-
шен; претѣндѣ кѣ аш ѣ фѣрѣомѣскѣ.

Ansprüchig, ad., в. Streitig.

Anspruchlos, ad., фѣртѣ претѣнсѣонѣ,
непретѣнсѣонѣскѣ, modestѣ.

Anspruchlosigkeit, f., непретѣнсѣоне,
modestѣ, ѣйѣалѣ.

Anspruchsvoll, ad., пѣнѣ de претѣн-

сѣонѣ, фѣрте претѣнсѣонѣ, апро-
галѣ, трѣфѣнѣ.

Ansprung, m., сѣртѣртѣ; конкѣ (гол-
дов.); снзѣртѣртѣ.

Ansprüden, v., адскѣпѣ, скѣпѣ сѣре
чѣнеа, скѣпѣ дн фадѣ.

Ansprüden, v., спѣлѣ (ана свалѣ за
мѣртѣ); кѣтѣскѣ.

Ansprüden, v., днченѣ, днчѣнѣ, дн-
вождѣскѣ.

Ansprüden, v., оделѣскѣ (о сѣкѣре).

Anstalt, f., прѣгѣтѣре, прѣгѣтѣртѣртѣ,
прѣпараре, прѣпаратѣртѣ, аша-
ратѣ, дѣнсѣсѣсіоне; ашезѣмѣнтѣ,
инсѣртѣртѣ; Anstalten treffen, дѣн-
скѣ, факъ дѣнсѣсѣсіонѣ, даѣ ор-
дѣнѣ, (орѣндѣсѣскѣ).

Anstammeln, v., ворѣскѣ.

Anstammeln, v., ласѣ ередѣтаре, факъ
епеде, кѣрѣномѣ, даѣ момѣтѣ кѣ
дрептѣ de ередѣтаре; angestammter
Fürst, прѣнчѣне лѣртѣмѣ; ange-
stammte Güter, авѣрѣ, момѣтѣ вѣне
епезѣре.

Anstammen, v., в. Anstammen.

Anstand, m., амѣнаре, прѣлѣнѣтѣре,
гѣртѣнаре, недѣкѣ, грѣтѣтѣ, дѣ-
ѣкѣлѣтѣ, сѣпѣрѣеартѣ; андоѣартѣ,
дндоѣнгѣ; кѣвѣнгѣ, вѣлѣ кѣвѣн-
гѣ, гратѣртѣ; пѣндѣ (за вѣнѣртѣртѣ);
auf den — gehen, мѣртѣ за пѣн-
дѣ; seinen — leiden, нѣ сѣѣрѣлѣ
амѣнаре; etwas mit — thun, факъ
чѣва кѣ гратѣртѣ, кѣ demnѣтѣтѣ, кѣ
декорѣ; фѣкѣндѣ чѣва днѣ мѣде
вѣне.

Anständig, a. m. ad., кѣвѣнѣчѣскѣ, кон-
венѣтѣ, демѣнѣ; anständige Lei-
dung, вѣсѣртѣнѣтѣ чѣ ертѣлѣ вѣне;
anständige Wohnung, локѣпѣнга кон-
венѣнтѣ; anständiger Preis, прѣгѣдѣ
амѣсѣратѣ; anständiger Mann, омѣ
галатѣртѣ; sich anständig betragen,
тѣ портѣ кѣ вѣлѣкѣвѣнгѣ, амѣ
нѣртѣре плѣкѣртѣ; тѣ портѣ кѣ
demnѣтѣтѣ, кѣ декорѣ.

Anständigkeit, f., кѣвѣнѣгѣ, декорѣ.

Anstandsbrief, m., (дн лѣртѣ) картѣ,
скрѣѣѣре, хрѣѣсовѣ de моратѣртѣ
(непѣртѣ о дѣртѣртѣ).

Anstängeln, v., днченѣнескѣ кѣ ха-

- ррні, кз воцшоре, дегъ де пр-
ршеп (фасолеа, маэуреа).
- Anstarrten, v., аофгъ окіп асэпра кз-
ва, прівескѣ пемішкатѣ, тѣ згтѣ
ка дпмърмэргтѣ.
- Anstarrung, f. аофгере, дпмърмэргере.
- Anstatt, предс., дп локѣ де.
- Anstärben, v., адпзверѣ, арзпкѣ
пзвереа асэпра кзѣа.
- Anstauen, v., адмгрѣ, тѣ мгрѣ,
тѣ мнзпнѣ, прівескѣ мэ мгрере,
прівескѣ гмгтѣ.
- Anstehen, v., дпченѣ а дппзше,
дппзгѣ, стръзпзгѣ; — вгнѣ дп-
ноже; — damit darfst du mir nicht
angestehen kommen, кз де аче-
стеа н'аі сѣ'мі н'аі дпвгнтѣ; де
ачестеа н'аі сѣ'мі снзл; ange-
stochen kommen, вгнѣ кз памі ларп;
er ist sehr angestochen, егре веатѣ.
- Ansteden, v., дпфгѣ, дппзгѣ; ватѣ,
вартѣ; вгнѣ фокѣ, апргндѣ; мо-
лпсескѣ, чзметѣ, дпфгптезѣ;
ооредерескѣ, гзррескѣ, вортескѣ
(зп вачѣ, о врте); einen Braten
—, тратѣ фрпгтэра дп фрпгере;
das Licht —, аргпндѣ азміна;
den Ring —, пзпѣ пелзз дп де-
ветѣ; ein räudiges Schaf steht
die ganze Herde an, о вге пр-
пзпѣрѣ дпфгтѣ тэрта тѣтѣ.
- Anstehend, part., лппчѣсѣ, конта-
пчѣсѣ, чзпчѣсѣ, молпчѣсѣ.
- Anstehung, f., езденпѣ, контапчѣ,
мѣлпчѣ.
- Anstehungsstoff, m., матерпѣ кон-
тапчѣсѣ, лппчѣсѣ, мпачѣсѣ.
- Anstehen, v., пчаче, кзвпне, конвпне,
се кзвпне; тѣ дпдопескѣ, дпгър-
зпгѣ, дпделзпгѣ, амгнѣ, тѣмгндѣ,
зпгнѣ нересолзтѣ, сгнѣт лз дп-
допезѣ; diese Sache darf keinen
Augenblick —, ачестѣ лзкрѣ пз
траве а се амгнз пчл о клпнп-
тѣ; die Sache kann noch —, лз-
крѣ се маі пѣте дпделзпга; еѣ
steht mir nicht an, мге пз мп се
кзвпне; н'мп пчаче; еѣ steht ihr
alles schön an, опі кз, че дп егѣ
фрпмоѣ; er hat lange angehan-
den, ehe er sich entschloß, чгнѣ а
ее детерпнна, етете дпделзпгѣ

- ла дпдопезѣ; — lassen, сзеппндѣ,
амгнѣ пе алтѣ тпмаѣ.
- Anstellen, v., пзпѣ, адпзпѣ, кзпѣ лз
каже, дпспзпѣ; коллокѣ, апроппѣ,
факѣ, апллѣкѣ, дппгерѣ; коммгтѣ;
ich weiß nicht wie ich es anstellen
soll, н'аі даѣ де кзпѣтпѣ, нз шгтѣ
де че сѣ тѣ амгкѣ, пз прчепѣ
кзт сѣ лзкрѣ; einen —, ашезѣ,
апллѣкѣ, пе чпнова дп о дерегъ-
торпѣ; gut angestellt sein, а еі
дп постѣ, дп офччѣ кзпѣ; а еі
впне коллокатѣ; Betrachtungen an-
stellen, факѣ реолесчпнп; Was es
—, факѣ реле, коммгтѣ о вгпшѣ; се-
тѣнѣ скандалѣ; ein Fest —, пре-
парѣ, прегзрескѣ о стръзтэре, о
фестпвптате; eine Jagd —, дп-
трепргндѣ о вгзлѣтэре; einen Pro-
cess —, дпченѣ зп прчесѣ; die
Schügen —, пзпѣ пе вгзлѣторп лз
пзѣдѣ; eine Unterredung —, даѣ
дп ворѣтѣ, птрг дп конверѣ-
сзпѣне кз чпнова; einen Vergleich
—, аллѣггѣрѣ, конфргптѣ; sich dumm
—, факѣ пе простѣл.
- Anstellig, v. Geschicht.
- Anstemmen, v., пзпмѣ.
- Ansterben, v., ередескѣ о аверѣ прпн
мѣртеа кзѣа.
- Anstuern, v., гзверпѣ, кондѣкѣ (кзгъ-
мзкѣсѣ) коравпз спре цертѣ.
- Ansticken, v., аккосѣ, адаогѣ косчпд
зп петекѣ.
- Anstieren, v., ацпгтѣ окп.
- Anstiften, v., кзшзпѣ, зрескѣ, ма-
кпнѣ; ein Unheil. —, факѣ реле.
- Anstifter, m., кзшзпѣторпѣ, зргзторпѣ,
акторѣ; дпвгтѣторпѣ, скорпторпѣ.
- Anstiftung, f., дпвгтѣтѣтѣтѣ, кзшзпѣ-
пѣтѣтѣ, дпдентѣ, пшзлѣсѣ.
- Anstimmung, v., дптонѣ, дпченѣ а сзпа.
- Anstimmer, m., дптонѣторпѣ.
- Anstimmung, f., дптонѣггѣрѣ, дптонѣ-
пѣзпне.
- Anstinken, v., пзтѣ, дппзтѣ (пе ал-
тѣ); das stinkt mich von weitem
an, дпмп пзте департе.
- Anstodden, v., прпндѣ рѣдѣчпнѣ сѣѣ
вгзѣ, арзпѣ рѣдѣчпнѣ.
- Anstolpern, v., тѣ дппдентѣ, тѣ
пзлескѣ, даѣ престе чева.

Anstosser, v., **дѣлатѣ**, **дѣдесѣ**, **тѣк-**
сескѣ (**ан сакѣ**): **сатарѣ**, **тѣтѣсѣ**;
сѣ — **тѣпѣнѣ** съ **кресѣ**.

Anstoss, v., **ащѣ**, **ащесескѣ**.

Anstos, m., **педекѣ**, **чокнѣтарѣ**, **ло-**
нѣтарѣ; **скандалѣ**; **анкѣтарѣ** (**де**
орѣтарѣ); **крескѣтарѣ** (**де кѣне**);
Stein des Anstosses, **пѣтра скан-**
дараѣ; keinen Anstos finden, **нѣ**
азѣ крѣстате, **дѣоѣкѣлѣтате**; einen
— nehmen, **даѣ пѣете педекѣ**.

Anstoßen, v., **ловескѣ**, **чокпескѣ**, **пѣ-**
лескѣ; **алѣтарѣ**, **ащескѣ**, **кочкѣ-**
лескѣ, **ащескѣ**; **mit den Gläsern**
—, **чокпескѣ** кѣ **пѣхарѣле**; im
Neben —, **тѣ ащесекѣ** **вор-**
нѣдѣ; gegen die guten Sitten —,
кѣтѣлескѣ **да** **контра** **кѣнѣ** **нѣ-**
нѣце, **кажѣ** **ваѣн** **кѣнѣнѣ**.

Anstößig, a. m. ad., **скѣндѣлѣсѣ**, **нѣ-**
кѣнѣнѣсѣ; **das ist meines Ohren**
—, **ачѣста** 'mi **ватѣтѣ** **брѣкѣ**.

Anstößigkeit, f., **скандалѣ**, **ащескѣ** **кѣнѣ-**
дѣлѣсѣ, **нѣкѣнѣнѣ**.

Anstoßhaft, v. **Сѣтѣнѣ**.

Anstößung, f., **чокнѣтарѣ**, **ловѣтарѣ**.

Anstößten, v., **вѣлѣкѣ**, **адѣлѣнѣ**,
ворпескѣ **вѣлѣнѣдѣ**.

Anstrahlen, v., **арѣнѣ** **раѣ**.

Ansträngen, v., **летѣ**, **адѣлѣ** **кѣ** **ѣнѣ**.

Anstreben, v., **тѣ** **сѣлескѣ**, **тѣ** **ѣорѣ-**
дѣсѣ, **тѣ** **онѣнѣ**, **стаѣ** **да** **контра**
тѣ; **адѣнѣ**, **адѣнѣтѣ**, **кѣтѣлескѣ**
сѣре **чѣна**.

Anstreifen, v., **кѣлѣрежѣ**, **вѣлѣсескѣ**;
ащескѣ, **ѣстѣ**, **ащескѣ**, **пѣтѣжѣ**,
ѣсѣтѣ; **тѣлѣжескѣ**, **нѣтѣ** (**кѣ** **вѣ-**
лѣле); **ащескѣ** (**нѣ** **чѣна**).

Anstreifen, v. n., **тѣ** **атѣнѣтѣ**, **тѣ**
нѣтарѣ (**де** **чѣна**); **нѣсесѣ** **нѣтѣ**.

Anstrengen, v., **ащескѣ**, **ащескѣ**,
ѣорѣдѣсѣ, **сѣлескѣ**, **стрѣнѣнѣсѣ**;
alle Kräfte —, **ащескѣ** **тѣтѣ** **нѣ-**
тѣлѣ; **азѣ** **кѣ** **тѣтѣ** **тѣлѣ**; **den**
Kopf —, **ащескѣ** **нѣнѣтѣ**.

Anstrengung, f., **ѣорѣ**, **ащескѣ**
тарѣ, **ащескѣ** **тарѣ**, **ащескѣ**
нѣнѣ.

Anstreifen, v., **прѣсѣтарѣ**.

Anstreich, m., **кѣлѣре**, **кѣлѣре** **тарѣ**,
вѣлѣса, **вѣлѣсѣтарѣ**; **ѣащѣ**; **лѣсѣтарѣ**;
einen — geben, **даѣ** **о** **кѣлѣре**;

einen — von Gelehrsamkeit haben,
амѣ **о** **тѣлѣтарѣ** **де** **ерѣдѣнѣнѣ**, **де**
проѣнѣнѣ.

Anstrichen, v., **ащескѣ**, **ащескѣ**
ащескѣ (**ащескѣ**), **кѣлѣрескѣ**.

Anströmen, v., **кѣрѣ**, **ащескѣ** **рѣ-**
нѣде; **тѣ** **ащескѣ** **кѣрѣнѣдѣ**.

Anstücken und Anstücken, v., **ащескѣ**,
ащескѣ **нѣтѣлѣ**.

Anstürmen, v., **нѣнѣ** **ѣрѣтѣна**, **сѣ** **а-**
щескѣ **нѣнѣнѣтѣтѣ**, **нѣнѣнѣтѣ**; **нѣ**
рѣнѣдѣ **кѣ** **ащескѣ**, **ащескѣ** (**ащескѣ**
нѣнѣ **чѣтѣнѣ**); **ватѣ** **да** **нѣтарѣ**
кѣ **тѣлѣ**.

Ansturmung, f., **ащескѣ**, **ащескѣ**, **ащескѣ**.

Anstürzen, v., **тѣ** **арѣнѣ**, **тѣ** **рѣ-**
нѣдѣ, **тѣ** **ащескѣ**.

Anstürzen, v., **пропѣсескѣ**, **рѣнѣнѣ**.

Ansuchen, v., **чѣрѣ**, **тѣ** **ролѣ**, **рѣ-**
чѣрѣ, **рѣчѣрѣ**; **стѣрѣсѣ**; **um ein**
Am —, **чѣрѣ** **нѣ** **ноот**, **рѣчѣрѣ**
нѣнѣтра **нѣ** **ѣнѣнѣ**; **vor Gericht** —,
чѣрѣ **да** **ѣащѣ** **нѣдѣлѣлѣ**.

Ansuchen und Ansuchung, f., **рѣчѣрѣ**,
рѣчѣнѣнѣ, **нѣнѣнѣнѣ**, **рѣчѣнѣнѣнѣ**.

Ansummen, сѣ, v., **крескѣ**, **ащескѣ**
(**о** **сѣмѣ** **де** **ванѣ**).

Antagonist, m., **ащескѣ**, **контра-**
тарѣ, **адѣрсѣрѣ**; **контра** **нѣнѣнѣ-**
тарѣ.

Antafeln, v., **ащескѣ**, **ащескѣ** (**о**
наѣ **кѣ** **ѣнѣнѣ** **трѣнѣнѣнѣ**).

Antafzen, v., **ащескѣ** **данѣлѣ**, **важѣ**.

Antafzen, v., **ащескѣ**, **атѣнѣ**, **нѣл-**
нѣжѣ, **прѣнѣдѣ**; **атакѣ**; **einen an**
seiner Ehre —, **ватѣтѣ** **онѣрѣа**
ащескѣ; **пѣтежѣ** **онѣрѣа** **кѣнѣна**.

Antafzung, f., **ащескѣ**, **ащескѣ**
нѣлѣнѣнѣнѣ; — **an der Ehre**, **нѣ-**
тѣнѣрѣа **онѣрѣ**, **ѣсѣнѣнѣ**, **нѣ-**
тарѣ, **нѣсѣнѣ**.

Antheil, m., **нѣрѣ**, **нѣрѣнѣ**; —
haben, **амѣ** **нѣрѣ**; — **nehmen**,
прѣнѣдѣ **нѣрѣ**; **тѣ** **нѣнѣрѣсесѣ**.

Antheilmäßigkeit, a. m. ad., **пропѣрѣо-**
нѣтѣ, **ащескѣ**, **ащескѣ**.

Anthologie, f., **ащескѣ**, **ѣлѣрѣнѣнѣ**.

Anthropologie, f., **ащескѣ**, **ащескѣ**,
нѣнѣнѣ **дѣсѣре** **амѣ**, **дѣсѣрѣрѣа**
нѣтѣрѣ **онѣнѣ**.

Anthropophilie, a. m. ad., **нѣнѣнѣнѣ**
де **онѣнѣ**, **ащескѣ**.

Anthon, v., пѣнѣ, адхѣнѣ; дѣвѣрѣ; арѣтѣ (о плѣчере); кѣшнѣ; ер-мекѣ; факѣ de амѣре; eine Beleidigung — факѣ аорѣтѣ, вѣтѣнѣ; fſch Gewalt — дѣмѣ факѣ сѣлѣ, тѣ ре'порѣнѣ; ſeinem Herzen Gewalt — дѣорѣнѣ поѣта и-мѣлѣ, дѣмѣ калѣкѣ не оѣмѣдѣ; einem eine Liebe — факѣ кѣрѣ кѣѣва.

Antichrift, m., антѣкрѣстѣ.

Anticipiren, v., антѣцѣпѣрѣнѣ, антѣцѣпѣнѣ, иѣѣ пѣнтѣ.

Antidotum, n., контравѣнѣнѣ, антѣ-дѣтѣ.

Antilefen, v., (ла тарѣнарѣ) аѣѣандѣ плѣмѣнѣ, черкѣ ана кѣ перпен-дѣкѣлѣ; черчѣтѣѣѣ кѣ сѣнѣпѣтѣте.

Antif, a. vi ad., антѣкѣ, вѣкѣнѣ, стѣрѣ-вѣкѣнѣ.

Antife, f., антѣкѣ, монѣпѣнтѣ антѣ-кѣнѣ, стѣтѣ антѣкѣ.

Antifritif, f., контрѣкрѣтѣкѣ, контрѣ-жѣдѣкатѣ, антѣкрѣтѣкѣ.

Antifone, f., антѣлонѣ, о кѣпѣрѣ de Аѣрѣка.

Antimonium, n., антѣмонѣнѣ, о сѣнѣѣ de металѣ.

Antipathie, f., антѣпатѣнѣ, хѣрѣ антѣ-пѣскѣтѣ, патѣрѣ аѣанѣ, не'пѣсо-ѣѣверѣ, аверѣсѣне, репѣнѣпѣндѣ.

Antipathifch, a. vi ad., антѣпатѣкѣ, хѣрѣторѣнѣ дѣнѣ патѣрѣ.

Antipode, m., антѣподѣ, дѣкѣтѣорѣнѣ не парѣта оѣпѣѣ а глѣвѣнѣлѣ.

Antippen, v., аттѣнѣ кѣ вѣрѣѣ de-ѣѣѣнѣлѣ.

Antiquar, m., антѣкарѣнѣ, вѣнѣзѣторѣнѣ de кѣрѣлѣ вѣкѣ.

Antiquaschrift, f., (дѣнѣ тѣнѣорѣ) лѣте-рѣле лѣтѣне.

Antithese, антѣтеѣе.

Antiaß, (вѣкѣнѣ), v. Ablaß.

Antig, n., фѣгѣ, вѣлѣтѣ.

Antonomastie, f., лѣрѣеѣ нѣнѣлѣ нѣме дѣнѣ дѣкѣ de аѣтѣлѣ, скѣмѣвѣрѣе de нѣме, антѣномѣстѣнѣ.

Antonafener, n., оръѣдѣ, фѣкѣ вѣлѣ, фѣкѣлѣ лѣлѣ Сѣ. Antonѣ.

Antraben, v., тѣрѣ апропѣлѣ, адвѣнѣ дѣнѣ тѣропѣтѣ.

Antrag, m., пропѣвѣре; пропѣвѣ-ѣѣнѣ, антѣтѣре, оѣертѣ; денѣ —

мѣѣѣнѣ, факѣ оѣертѣ; денѣ — пѣѣ-тѣнѣ, прѣмѣсѣкѣ оѣертѣ.

Antragen, v., дѣкѣ, адѣкѣ нѣдѣва чѣва; антѣлѣ, пропѣнѣлѣ, оѣѣертѣ; пропѣнтѣ.

Antrauen, v., антѣоѣертѣ, кѣѣѣто-рѣсѣкѣ, антѣоѣертѣ, тѣрѣтѣ.

Antrauung, f., кѣѣѣторѣнѣ, антѣоѣертѣ, контѣрѣкѣтѣре.

Antreffen, v., антѣтѣмѣсѣкѣ, аѣлѣ, гѣ-сѣсѣкѣ, антѣтѣмѣнѣлѣ, нѣмѣрѣнѣ, дѣѣ прѣсте чѣва.

Antreiben, v., тѣнѣлѣ дѣнѣ сѣѣѣ; антѣ-тѣнѣрѣ; антѣнѣрѣ; вѣлѣдѣсѣкѣ; вѣтѣѣ (нѣнѣ кѣлѣ); ein Pferd — дѣѣ тѣ-тѣнѣлѣ ла вѣнѣ кѣлѣ.

Antreiben, m., тѣнѣѣторѣнѣ, нѣгѣнѣчѣ.

Antreibung, f., тѣнѣѣтѣрѣ, антѣнѣсѣ-тѣрѣ, антѣоѣертѣрѣ, антѣдѣмнѣтѣрѣ.

Antreten, v., кѣлѣкѣ; тѣрѣ апропѣлѣ; иѣтѣрѣ; антѣчѣнѣ, антѣрѣспѣндѣ; ein Amt — иѣтѣрѣ дѣнѣ вѣреѣнѣ поѣтѣ,

дѣнѣ вѣреѣ оѣертѣторѣнѣ; die Erbſchaft — антѣрѣ дѣнѣ поѣсѣѣѣнеѣ (стѣ-пѣнѣрѣеѣ) нѣлѣкѣлѣропѣлѣ; die Erde an den Baum — вѣтѣѣ, кѣлѣкѣ

пѣтѣнѣтѣлѣ кѣтѣрѣ арѣвѣре; das neue Jahr — антѣрѣ дѣнѣ антѣлѣ нѣѣ;

mein vierzigſtes Jahr — иѣтѣрѣ дѣнѣ антѣлѣ алѣ патѣрѣѣѣѣеѣ.

Antretung, f., иѣтѣрѣеѣ, антѣчѣнѣтѣрѣ.

Antrieb, m., антѣдѣмнѣ, антѣвѣтѣнѣлѣ, антѣвѣтѣтѣрѣ, антѣоѣертѣрѣ, иѣпѣлѣкѣ.

Antrinken, v., антѣчѣнѣ а вѣе; тѣрѣ антѣѣтѣ.

Antritt, m., антѣрѣеѣ, антѣѣ, антѣ-пѣтѣ; beim — deſ neuen Jahres, ла антѣчѣнѣтѣлѣ антѣлѣлѣ нѣѣ; гѣлѣ-пѣлѣ.

Antrittspredigt, f., прѣма прѣдѣкѣ а тѣлѣ парѣѣѣ.

Antrittsrede, f., оръѣѣнѣеѣ, кѣѣѣнтѣре иѣнѣтѣрѣеѣ.

Antrodnen, v., антѣчѣнѣ а тѣрѣ ѣсѣкѣ; тѣрѣ лѣпѣсѣкѣ ѣсѣкѣнѣ-тѣрѣ.

Antvogel, m., раѣѣ.

Antwort, f., рѣсѣпѣсѣкѣ, репѣлѣкѣ; антѣ-тѣмѣнѣлѣ; — ertheilen, daf рѣсѣ-пѣсѣкѣ; die — nicht ſchuldig ſein —

ben, nѣ рѣтѣнѣлѣ дѣторѣнѣ кѣ —; wie die Frage ſo die —; kѣтѣ е антѣрѣвѣрѣеѣ, антѣеѣ e un рѣсѣпѣ-

Anzüglichkeit, f., анциозетъ, анциозетаръ (за квинте); въѣбн-
 личе — персонализирѣ, възмаре
 персонале.
 Anzünden, v., анциндѣ, анцидѣ, ан-
 циандъ, даѣ фокѣ.
 Anzündung, f., анциндаръ, анциндтаръ.
 Anzwaſen, v., анцикозѣ, анцикѣ къ
 квинте анциндтаро.
 Anzweifen, v., анцидѣ ан цинте (чи-
 тарн неае).
 Anzichten, v., анцидѣ къ клештеле
 (чиитарн неае).
 Anzwirnen, v., рѣсчечскѣ (дѣъ аде).
 Anzage, f., анциандѣ, (дѣа анциале
 а фидорѣ ми фиделор де домни-
 тарн).
 Anarchie, f., нецарѣ, анархѣ.
 Apfel, m., нѣрѣ; in einen fauren
 Apfel beißen, факѣ де киръ въ-
 зарѣ; die dirъ факѣ нѣрѣ;
 der — fällt nicht weit vom Stamm,
 анциа нѣ сарѣ денарѣ де тар-
 ниръ.
 Apfelbaum, m., нѣрѣ (арбореле).
 Apfelbrot, m., чирѣ, тармеладѣ де
 мере.
 Apfelesig, m., огетѣ де мере.
 Apfelsörmig, a. mi ad., ка нѣрѣл,
 нѣрѣорнѣ.
 Apfelsgarten, m., нѣрѣдѣ, грѣдинѣ
 къ мерѣ.
 Apfelgebäde, n., Apfelsuchen, m.,
 Apfeltorte, нѣчинѣ, монгарѣ де
 мере, тарѣ.
 Apfelgrau, a. mi ad., нѣрѣл, гѣлѣлѣ.
 Apfeln, a. mi ad., верѣ декидѣ.
 Apfeln, n., (ан астр.) фелѣлѣ.
 Apfelmost, m., мѣотѣ де мере.
 Apfelmus, n., в. Apfelbrot.
 Apfels, v., ein geapfeltes Pferd, каѣ
 къ мере нѣрѣл.
 Apfelrund, a. mi ad., порѣндѣ ка
 нѣрѣлѣ.
 Apfelsuppe, f., нѣрѣл гѣлѣлѣ.
 Apfelsauer, a. mi ad., акрѣ ка нѣрѣлѣ.
 Apfelsäure, f., акримѣ де нѣрѣл.
 Apfelschale, f., кожѣ де нѣрѣл.
 Apfelschimmel, m., каѣ сарѣ нѣрѣл.
 Apfelsine, f., нѣрѣлорѣ; нѣрѣл де
 Хина.
 Apfelwein, m., винѣ де мере.

Aphorismus, m., афоризмѣ, цинти-
 цѣ окертѣ, нѣнѣдтарѣ окертѣ.
 Aphoristisch, a. mi ad., афоризикѣ.
 Apodiktisch, a. mi ad., аподиктикѣ,
 ведератѣ, конциндтарѣ.
 Apokalypse, f., апокалипсѣлѣ апосто-
 лѣлѣ Иоан, дескоперѣ, скриптарѣ
 нѣлѣмспирѣ, асканѣ, мистериѣ;
 revelationne секретѣ.
 Apokryphisch, a. mi ad., апокрифѣ,
 де-некрѣзѣтѣ, недѣмнѣ-де-крѣ-
 зѣтѣ, неактентикѣ, къ андоиалѣ,
 нецигарѣ, неадеаоритѣ.
 Apologie, f., апологиѣ, скриптарѣ а-
 нѣрѣлорѣ, кънѣлѣ аѣрѣтарѣ.
 Apoplexie, f., апоплексѣ, гѣлѣ, (ка-
 тарѣлѣ, дамѣ).
 Apoptase, f., апостасѣ, рекѣдерѣ
 деѣлѣ крѣдинѣ, аѣнѣрѣ, аѣнѣрѣ-
 тарѣ а крѣдинѣлѣ.
 Apostel, m., апостолѣ.
 Apostelamt, n., апостолатѣ, апостолѣ.
 Apostelgeschichte, f., фантеле апосто-
 лѣлѣ, исторѣ апостолѣлѣ.
 Apfelsalbe, (ан med.), ансѣрѣ а-
 постолѣлѣ, (die 12 Ingrediente).
 Apoptose, f., (ан ортоп.) сѣмѣл
 скарѣрѣл, скарѣрѣлорѣ, апостро-
 фѣ; (ан ретор.) авѣрѣнѣрѣ; нѣ-
 страрѣ, нѣстрѣтарѣ.
 Apoptophiten, v., скарѣл, нѣлѣ скарѣ-
 рѣлорѣ, апострофѣлѣ; нѣ адре-
 сѣлѣ, андрѣнтѣ кънѣлѣлѣ кѣтрѣ
 о перѣнѣлѣ, сѣл кѣтрѣ нѣлѣлѣ
 перѣонѣкатѣ; нѣстрѣл; анфѣнтѣ.
 Apotheke, f., снѣгерѣлѣ, апотекѣ, въ-
 тѣлѣ де снѣгерѣлѣ.
 Apotheker, m., снѣгерѣлѣ, апотекарѣлѣ.
 Apothekebuch, n., фармаколѣлѣ, ре-
 чѣнтарѣлѣ.
 Apothekebüchse, f., кѣтѣлорѣ де снѣ-
 герѣлѣ.
 Apothekegewicht, n., нѣнѣлѣ, нѣндѣ
 медицинале.
 Apotheose, f., анцирѣ, анцирѣне;
 даѣлѣлѣ некѣмѣлѣтарѣ; апотѣосѣ.
 Apparat, m., анпаратѣ.
 Appartelle, f.; (ан архитѣктарѣ) къ-
 парѣлѣлѣнѣлѣ.
 Appel, m., (ан обаданѣ), аннѣлѣ,
 клѣмарѣ.

Appellation, f., апелляция, аппелл.
 Appetit, m., аппетитъ, аппетитъ,
 пость де тѣлцарѣ.
 Applaud, m., аплаудсѣ, септѣ де
 плъчере, де ладъ, плеснитъръ дн
 пълмѣ.
 Applicatur, f. (дн мѣсикъ), аппликъ-
 тѣра дегетелор, пссетъръ.
 Appretur, f., аппретъръ, лэстръ
 датѣ десетърелор.
 Arpifose, f., арпикосъ (зн соъ де
 потъ).
 April, m., Априле, Приерѣ.
 Aprilnarr, m., певнѣ де prima Априле.
 Arpifpetter, n., тинѣ скитъчѣсѣ,
 скитъчаверѣ.
 Aqueduct, m., ашъдкѣ, (цесе, ка-
 налъ де ашъ).
 Aquamarina, m., апармаринъ, пѣтръ
 прѣиосъ, верде ка апа тѣрел.
 Aquator, m., екаторѣ, линъ мѣзъ-
 поциале.
 Aquavit, m., винарсѣ (ракиѣ пре-
 фъктѣ).
 Arabeske, f., арабескѣ (дн артеа
 митърел).
 Araf, m., арабѣ, везтаръ спиртъосъ
 дн зрезѣ.
 Arbeit, f., лѣкръ, лаворѣ, трапъдѣ,
 тѣнкъ; трѣвъ, окъпъциене; остеп-
 нѣлъ, фатигъ; forpfochende —
 лѣкръ въгъторѣ де канѣ, остени-
 торѣ да минте; даѣ иѣ vergeblithe
 —, ѣ остепнѣлъ пердстъ; ihr Leid
 иѣ in der —, токма се лѣкръ. ла
 лаѣла дтад; даѣ иѣ von meiner
 —, ачѣста ѣ дн аврика mea;
 даѣ macht mir viel —, днѣ къ-
 шнъ фатигъ тѣлтъ; ich habe viel
 —, амѣ тѣлтѣ де лѣкръ, съатѣ
 фортѣ окънатѣ; даѣ иѣ nicht meine
 —, ачѣста нъ ѣ трѣва mea; er
 lebt von seiner Hânde —, адъ
 траѣште дн тѣпка, дн лѣкръ,
 дн лаворѣа тѣпѣлор sale; nach
 zethaner — иѣ gut ruhen, денъ
 лѣкръ ѣ дѣче рѣпаосъ; an die
 — gehen, тѣ авкѣ де лѣкръ;
 einen an die — stellen, пѣнѣ ла
 лѣкръ не чинева; gelehrte —, лѣ-
 кръ литерарѣ, оперъ штинъиѣ;
 flechte —, лѣкръ рѣд, лѣкранѣ;

getriebene —, лѣкръ де клакъ;
 mie, die —, ѣ der Lohn, ѣм ѣ
 лѣкръ, ѣ цѣ сѣмѣрия, ѣм ѣ соъ-
 тѣл, шѣ тѣмъѣа.

Arbeiten, v., лѣкръ, лаворѣ; тѣнческѣ;
 оперѣ; факъ трѣвъ, тѣ окъпѣ;
 остепнѣскѣ, тѣ фатигъ; трапъдѣ;
 heimlich wotan —, лѣкръ чѣва не
 аскнѣсѣ; obenhin —, лѣкръ ка де
 дорѣ, тѣндълескѣ; sich hinein —,
 пѣтръндѣ кѣ остепнѣлъ; ашъ allen
 Kâften —, лѣкръ дн рѣквѣторѣ;
 der Wein arbeitet gut, мѣстѣа фѣрве
 vine.

Arbeiter, m., лѣкръторѣ, лаворъто-
 рѣ, тѣнчиторѣ.

Arbeiterin, f., лѣкръторѣ, тѣнчиторѣ.

Arbeitsam, a. шѣ ad, индѣстриосѣ,
 делъцинте, лаворѣосѣ, непрепетъ-
 торѣ, аттѣвѣ, сѣмторѣ.

Arbeitsamkeit, f., непрепетѣ, аттѣви-
 тате, индѣстриѣ, делъцинтъ, сѣмъ-
 цъ, сѣрѣинъ.

Arbeitsbeutel, m., траистъ.

Arbeitsbiene, f., авинъ лѣкръторѣ.

Arbeitshaus, n., касъ де лѣкръ, касъ
 де корѣциене пѣтръ чѣѣ ле-
 пенѣ.

Arbeitsleute, m. pl., лѣкръторѣ, тѣнч-
 иторѣ.

Arbeitslohn, m., платъ, сѣмѣрѣ, лѣ-
 фъ, хакѣ пѣтръ лѣкръ.

Arbeitsmann, m., лѣкръторѣ, ар-
 гатѣ, сѣмѣрѣ.

Arbeitsstube, f., одаѣ, къмарѣ де
 лѣкръ.

Arbeitsstunde, f., оръ де лѣкръ.

Arbeitstag, m., zi de лѣкръ.

Arbitrage, f., (ла пѣрѣдетъ), арѣ-
 траѣ, жѣдетатъ prin арѣтраѣ.

Arcade, f., аркадѣ (дн архѣектъ.)

Archâologe, m., архѣологѣ, дорѣ-
 торѣ де даѣине затиѣ.

Archâologia, f., архѣологѣ.

Arche, f., аркъ (а лѣл Noach); ладъ,
 сѣкрѣ.

Architect, f., архѣтѣктѣ, арѣтѣктѣ, тѣнч-
 стръ де клѣдѣтѣ.

Architectur, f., архѣтѣктърѣ.

Architrav, m., архѣтравѣ, (дн архѣ-
 тектърѣ), корда принчѣпале.

Archiv, n., архѣвѣ. Google

Арзон, м., (за езичи) архонъ, арзонъ; зная din canal релавичей.

Арктикъ, а. ми ад.; арктикъ, миезъ-поциале, нордикъ.

Арсбаум, (дн хотаникъ) аркъ.

Арсгалтсе, л., търиме аркале.

Ареометер, м., ареометръ, тьсьь-торис де аеръ.

Арг, а. ми ад., рьъ, рьъгьчосъ, стрикатъ, деправатъ, даъ иф дн —, ачеста е преа тьлгъ; die Welt liegt im Argen, змеа е стрикатъ, деправатъ; auf arge Gedanken kommen, девиъ за където реде.

Аргентенд, а. ми ад., прешьторис, гьлгиторис, омъ къ където днтъ-некъсе.

Аргер, м., дигьстъ, сьгьраре, днтъ-стъчъне; пьказъ; vor — beten, кренъ де пьказъ.

Аргерlich, а. ми ад., дигьстъчосъ, скьндьмосъ, сьгьрьчосъ; пькъжичосъ; argertliche Sache, зькьр скьндьмосъ; er ist argertlich über jede Kleinigkeit, елъ се тьрвьр пептрь тоте нимикрия, вагатеде; er ist — auf mich, елъ есте тьниосъ не mine.

Аргери, в., акт сьгьръ, тьниъ, даъ скандалъ, скьндьмосъ, пьхпескъ; пькъжескъ; — v. recipr. ть сьгьръ, ть тьниъ, ть скьндьмосъ, ть тьрвьр, ть алтерезъ; die Jugend —, скьндьмосъ опр корь-мъжъ жьнимеа; dieser Verlust hat ihn sehr geärgert, ачестъ педере дн сьгьръ оьпре; Jedermann ärgert sich über diese Ungerechtigkeith, тоъ омъ се скьнделемте, се дигьстъ пептрь ачестъ педре-пгате.

Аргетниф, п., скандалъ; сьгьраре, пьхпичъне.

Аргист, л., вилениъ, оинегъ, астьдъ, рьингъ, ширегъ; даъ ist eine teufelische —, аста е о тььестриъ диволескъ.

Аргистиг, а. ми ад., виленъ, астьдъ, оинъ, рьъгьчосъ, ширетъ; тььестросъ, аргичиосъ.

Арглоб, а. ми ад., симилъ, пьвкисаъ, пьрльгьчосъ, оьръ рьгтате.

Арглофгит, ф., характеръ симилъ, характеръ оьръ оинеге, симилтате.

Аргстуниг, а. ми ад., в. Аргвдъниф.

Аргумент, п., провъ, аргъмьнтъ, компрозъиене (dovadz).

Аргументитрен, в., аргамьнтъ, провъ, компровъ.

Аргвиле, м., воингъ реа.

Аргвдън, м., пренсъ, не'кредере, дискредере, зьмьрвдъ (дела зьмьръ, къчи пренгитория пептече ка днтъ'нъ докъ зьмьркъ), сьснъ-цъне, зьнсиягъ (дънъ провинциалистмъ Цьрей ром.); — schdysen, кадъ за пренсъ.

Аргвдънен, в., пренсъ, не ть дп-кредъ, сьснъцезъ; er argvдhente nicht, елъ не се доволя де нимикъ.

Аргвдъниг, аргвдъниф, а. ми ад., прешьторис, не'агрезеторис, зьмьрвдлобъ.

Ари, л., аръ, ариетъ, кънтъ.

Аристарх, м., аристархъ, адикъ жедекьторис аспъ де арте.

Аристотат, м., аристократъ, омъ оьрвтамъ, (сезъ дънъ семниоикъ-цънеа етимол. езичъ) омъ дн чей малъ вьнл.

Аристотратие, л., аристократиъ, оьрвтъ-миме, воиериме.

Аристотратизм, м., аристократисмъ, воиерисмъ.

Ариѳметиф, л., ариѳметикъ, сокотелъ, мриинга де а сокоти, де а калкъла.

Ариѳметифер, м., ариѳметикъ.

Арлесбеере, Арлескирше, л., сьрвъ (о помъ).

Арм, а. ми ад., сьракъ, сьрманъ, зипиръ; месеръ (дн зипва весер.); каликъ; диграциатъ, месераверъ; ich armer Mensch! сьракъ де mine! armer Schelm, armer Teufel! val de канълъ азъ, val de елъ; er ist so arm, даъ er kaum das liebe Brot hat, елъ авия днъ поте къшгига о пьне де тоте зилеле: елъ тьриемте дн тьнъ дн гьръ; — werden, а се каличи; — machen, а сьрвчи, а каличи не чинева.

Arm, m., вращь, връжкѣ, ратѣ (за зп рѣж); *dicke runde* —, враще гроще *dopdoim*; *große starke* —, вълносе; *weltliche* —, вращь се-кларе; *die Arme ausbreiten*, лп-риндѣ вращеле; *einen mit offenen Armen empfangen*, прилмекѣ, реченѣ не чинева кз вращеле *dec-nice*; *die Arme entblößen*, де-вълѣ, сѣфѣлѣ, рѣсѣрпнѣ вращеле; *mit dem* — *umfassen*, лп-врѣшшезѣ; *am* — *süßren*, дѣкѣ, *kondens*, портѣ де вращѣ; *einem unter die* — *greifen*, лприндѣ кѣва ажѣторѣ; *ein Kind auf den Arm nehmen*, иаѣ знѣ прѣжкѣ лп враще; *sich einem in die Arme werfen*, тѣ арѣжкѣ лп вращеле кѣва.
Armabill, n., арматилѣ (о билетате).
Armatur, f., армѣтурѣ.
Armband, n., вращелетѣ, вращаре.
Armbein, n., оскл вращѣлѣ.
Armbinde, f., ѣашѣ, лѣгѣтурѣ де вращѣ; лонѣдикѣ.
Armbuch, m., ѣрпнѣтурѣ, рѣпнѣтурѣ де тѣпѣ.
Armbrust, f., валестрѣ (о армѣ).
Armee, f., арматѣ, ѣсте, ошѣре.
Armel, m., тѣлекѣ; *das läßt sich nicht aus den* — *schütten*, аста нѣ се пѣте кѣштѣга кѣ зпа кѣ дѣѣ, нѣ о поцѣ скѣтѣра дѣн тѣпече.
Armelholz, n., тѣлекарѣс (зп калѣпѣ ла кроитѣрѣ, не каре калѣкѣ тѣпечеле.
Armenanstalt, f., оскиталѣ, оспѣтурѣ де сѣрачѣ.
Armenbüchse, f., кѣтѣ сѣрачѣлор.
Armengeld, n., ванѣ сѣрачѣлор, еле-мосѣнѣ.
Armenpflege, f., грѣжѣ де сѣрачѣ.
Armenpfleger, m., ешѣтрѣнѣ, лпгрѣ-жѣторѣс де сѣрачѣ.
Armenrecht, n., дрѣштѣл, дрѣтѣл сѣ-рачѣлор.
Armenvogt, m., вегѣторѣс, сѣправѣ-рѣторѣс де сѣрачѣ.
Armenwesen, n., сѣрѣчѣстѣ, назпѣ-рѣстѣ.
Armseile, f., нѣлѣ тѣре, ѣѣрѣ тѣ-пѣжкѣс.
Armseife, f., первѣл, тѣнга вращѣлѣ.

Armgeschneide, n., вращаре; кѣтѣшѣ.
Armhartisch, m., скѣтѣ де вращѣ, армѣтурѣ де вращѣ.
Armhöhle, f., сѣрѣчѣлорѣ.
Armig, a. m. ad., вращатѣ, вращѣосѣ; *langarmig*, кѣ враще лѣпѣ.
Armiten, v., армѣ (зпѣ магнетѣ).
Armlehne, f., вращарѣс, сказнѣ кѣ вращѣ.
Armleuchter, m., кандѣлаврѣ, кандѣ-лаврѣ вращатѣ.
Armlich, a. m. ad., сѣрѣкосѣ, калѣ-косѣ.
Armschnalle, f., ѣермалѣ, аграѣѣ, копѣѣ дела тѣпѣ.
Armsbid, a. m. ad., грѣсѣ ка вращѣлѣ.
Armsellig, a. m. ad., сѣрачѣ, сѣрѣ-кѣдѣ, лѣнсѣрѣ, мѣсѣравѣрѣ; *er ist* — *gefleidet*, ел естре лпѣврѣкатѣ ка вал де елѣ.
Armsessel, m., Армѣstuhl, сказнѣ кѣ вращѣ, жѣдѣ.
Armut, f., сѣрѣчѣ, лѣпѣ, мѣсѣрѣ; *Geistesarmuth*, сѣрѣчѣа де спѣрѣтѣ; *sich der* — *annehmen*, ажѣтѣ не сѣрачѣ; *in die äußerste* — *geta-then*, ажѣнѣ, *devin*, кадѣ, сѣрѣтѣ *redes* ла чеа дѣн зрѣтѣ сѣрѣчѣ; ажѣнѣ ла сапѣ де лѣпнѣ; рѣ-тѣпнѣ сѣрачѣ ка нѣлѣжѣл.
Arnte, f., в. Ernte.
Aromatisch, a. m. ad., ароматѣкѣ, вѣнемѣсѣторѣс, кѣ мѣрѣденѣл.
Arquebuse, f., аркѣвѣсѣдѣ, о аѣ де рѣне.
Arrest, m., арѣстѣ, арѣнсѣре, лпкѣ-сѣре, дѣжѣнсѣре; (пѣнѣтрѣ корѣвѣл) *emvarro*; *im* — *sein*, а ѣѣ лп арѣнсѣре.
Arretiren, v., арѣстѣ, арѣстѣжѣ, пѣнѣ ла арѣнсѣре, дѣжѣнѣ (поѣрѣскѣ).
Арѣжа, (лп лѣпѣ) *dar* де пѣнѣтѣ, арѣжѣ.
Арѣж, m., кѣрѣ, шѣзѣтѣ; *es ist Alles im Arsche*, тоѣ с'а пердѣтѣ, ачѣ-ста о о трѣѣлѣ пердѣтѣ.
Арѣшлѣдет, n., (ла монѣ.) пѣлеа де-пѣсѣ ла кѣрѣ.
Арѣсенал, n., арѣсеналѣ, арматѣс, ар-матѣнѣтарѣс (ла тѣре пѣнѣтрѣ корѣвѣл).

Arſenik, m., петра шорочелъзи, шорочелъзи, сърпичъкъ, арсеникъ.

Arſenikaliſch, a. mi ad., арсеникощ.

Arſenikſönig, m., (дн химиъ) перлъкъ де арсеникъ.

Arſenikſäure, f., акрима, ацидъ де арсеникъ.

Art, f., (векъ) артаръ.

Art, f., cols, соръ, смугъ, оеаъ, расъ; модъ, форма, шлеръ; калитате; днеснине; характеръ; kondigione; патаръ; датинъ, занда; нащ Art und Weiſe, дънъ манера, къ модъ, дн конформитате; нащ — der Franjoſen, не франгозеште; auf eine gute —, mit guter Weiſe, къ знъ модъ знъ, къ о манеръ оръмотъ; auf dieſe —, дн модъ ачеста; er iſt einzig in ſeiner Art, еаъ нъ ми маъ аре пречеке; aus der — ſchlagen, а дженера, а се стрика соиза; einen mit guter — laſſen werden, а скъна де чинеса къ зн модъ знъ; auf eine ſonderbare —, днтръ знъ модъ кэриокъ, днтръ знъ модъ стринъ; Pferd von guter —, маъ де cols знъ; das Kleid iſt nach der neuſten —, ачестъ вестмантэ е оъкътэ дънъ moda чеа маъ нъ; Sie möchten es ihm auf eine gute — zu verſtehen geben, къ о манеръ оръмотъ оъа съ приченъ; er laſſt nicht von der —, еаъ нъ ми ласъ даина (нърава).

Artader, m., пъшнътэ де арта, дэринъ аративъ, кымъ калитатъ.

Artbar, artbaſt, a. mi ad., продуптивъ, родигоръ.

Arten, v., сэмънъ, ресэмънъ, днмъ кьстрезъ калитатеа, соиза; gut geartetes Kind, коникъ вине крескэтэ, коникъ де маъръ знъ; dieſer Menſch iſt nicht gut geartet, ачеста é знъ омъ стрикатэ; die Menſchen ſind ſo geartet, daß... характеръа бменшор есте ашеа, днкъ...

Artig, a. mi ad., вине крескэтэ, вине оъкатэ; политэ, нъкътэ, грациокъ; оръмотъ; жоліокъ, елегантэ, га-

лантэ; рьсоъдгатэ; деликатэ; кэриокъ, деменчатэ; das iſt doch —, аета тот е деменчат; ſie hat ein artiges Geſicht, еа аре о оауъ нъкътэ, оръмотикъ, жоліокъ; thun ſie nicht gar zu —, нз ои преа коникърочъ; et hat recht artige Kinder, еа аре кони преа вине крескэт; die Dame empfang mich —, dama me пръми галантэ; ſie tanzt —, еа танцу жоліокъ, грациокъ.

Artigkeit, f., галантерия, политедъ, грациъ, грациозитате, кэвиндъ.

Artikel, m., артикулъ; знътэ; ſchweigen wir über dieſen —, съ тьчетъ аскура ачестъ притэ.

Artikelbrief, m. (дн маринъ), ordinarung de marina.

Artikulare, v., артикуларэ, ростекъ, деснаръ, дескелъ.

Artillerie, f., артилерия, тьпэрия.

Artilleriewagen, m., каръ де артилерия.

Artilleriſt, m., артилеристъ.

Artiſchoke, f., ангинарь, артичокъ.

Artiſt, m., артистъ.

Artland, n., дэринъ.

Arum, n., аръмъ (плантэ), шьрчедъ, варва лъ Арон, шьрчорікъ.

Arvelen, f. pl., арвеле, зн cols de navi de vradъ.

Arzen, arzen, v., (векъ), виндокъ.

Arznei, f., медицинъ, медикъмантэ, дофторъ, (лэкъ); — gegen Gift, анридокъ; stärkende —, медицинъ днърпигоре, рестазьрпоре.

Arzneibuch, n., карте де медицине, джененсгоръ.

Arzneien, v., медицинезъ, гръюскъ къ медицине.

Arzneiglaſ, n., оіоръ, встелиъ, стрикъу де медицинъ.

Arzneigeruch, m., мирокъ де медицинъ.

Arzneifunde, f., Arzneigelehrſamkeit, f., медицинъ, шринга медицинел.

Arzneimittel, n., медикъмантэ, медицинъ, ремезъ.

Arzneipflanze, f., плантэ, вэрианъ де медицинъ, де лэкъ.

Arzneikare, f., таріокъ, талъ де медицине.

Arzneitrant, m., вестъръ medicinalе, деконтъ.
Arzneiwaare, f., дрогъ, дрогъриъ.
Arzneiwissenschaft, f., медицинъ, штин-
 цъ медицинъ, апте медицинъ.
Arzneizettel, m., рецептъ.
Arzt, m., медицинъ, докторъ de me-
 dicinъ; schlechter —, медицинстръ.
Ärztlich, a. ші ad., медицинале, че се
 цине de медицинъ.
As, n., асъ, зная (ап кърпи de жонъ).
Asant, m., асъ, ршминъ зкнатъ;
 sinkender —, асъ пстъросъ (assa
 foetida).
Asbest, m., асвестъ (о пѣтръ).
Asbestholz, n., асвестъ лемносъ.
Ascariden, pl., аскаридъ, верми ап
 мацъа къръаѣ, маѣ вартосъ ла
 patima de тѣаши.
Ascet, m., аскитъ, сѣхастръ.
Asch, m. оргъ de флоръ, тѣрашъ, рѣварѣ.
Aschblei, n., вѣсметъ, тѣтеа (металъ).
Asche, f., чепъшъ; glühende —, спъ-
 зъ; in — verwandeln, префакъ
 ап чепъшъ; die — der Todten
 stören, тѣрѣрѣ чепъша челор рѣ-
 носачъ.
Aschenbad, n., (ап ximъ), ваие de
 чепъшъ.
Aschenbrenner, m., чепъшерѣ.
Aschenröbel, n., чепъшорѣсъ, адикъ
 фемеизъ зѣагъ ші песпълагъ.
Aschenfarbe, f., Aschfarbe, колѣре
 чепъшиъ.
Aschenflug, m., зрнъ, оргъ de чепъшъ.
Aschenloch, n., котлонъ de чепъшъ.
Aschenofen, n., поташъ, care de че-
 пъшъ.
Aschenschweller, m., в. Aschenbrenner.
Aschentopf, m., в. Aschenflug.
Aschenzieher, m., тѣрмаинъ (о пѣтръ).
Ascher, m., лешетѣре, яргъсѣлъ,
 двѣлъ.
Aschermittwoch, f. (ла като.), тер-
 кѣреа чепъшеѣ, апчепъшѣа паре-
 ситилоръ.
Aschern, v., чепъшезъ, апчепъшезъ,
 пресарѣ кз чепъшъ; префакъ ап
 чепъшъ.
Aschgrau, a. ші ad., сѣзчепъшиъ.
Aschicht, a. ші ad., ка чепъша, че-
 пъшинъ.

Aschig, a. ші ad., чепъшосъ.
Aschfischen, m., тѣртъ копъъ ап че-
 пъшъ.
Aschmeise, f., педигѣс чепъшиъ (о
 пѣсѣрѣикъ).
Aschzinn, n., в. Bismuth.
Asot, m., деофрлатъ, кѣрварѣ, асотъ.
Asphalt, m., асфалтъ, пѣкѣрѣ.
Asphobill, f., асфодѣлъ, айморъ (пл.).
Asphurie, f., лешинътѣрѣ de шѣрте,
 асѣиксѣ.
Aspiration, f., аспирѣцине, рѣстѣре
 аперѣ.
As, n. pl., Asseß, асѣъ, гранъ, гръ-
 зне (64 дитѣрѣ знд драмъ); beide
 Asse, doi асѣѣ, амы асѣѣ.
Assesurant, m., ассекуранте, ассе-
 кѣрѣторѣ.
Assesuranz, f., (ап комѣрѣис) ассе-
 кѣрангъ, ассекурѣцине.
Assesuranzkompanie, f., компанѣя
 de ассекурангъ.
Assesuriren, v., ассекурѣ, асѣгѣрѣ;
 eine Schiffsladung —, ассекурѣ
 о дикѣркѣтѣрѣ de коравѣ.
Assel, f., кѣпеле вавѣѣ, кѣрѣѣиакъ
 (плантъ).
Assemblée (zi асамблѣ), f., адънан-
 цъ, соѣигате.
Assentiren, v., асѣимѣдъ, консѣимѣдъ,
 мѣ апвоѣескъ; апролезъ ла ѣсте.
Assessor, m., асѣесорѣ, адшезетѣриъ.
Assiette, f., талѣрѣ, тапѣрѣ, фар-
 фѣриъ (de cocъ, опѣ de сѣпъ).
Assignat, Assignation, f., асѣемнатъ,
 асѣемнъцине, полѣдъ, сѣнетъ дела
 статъ, не каре чѣнева арѣ сѣ ia
 ванѣ.
Assigniren, v., асѣемнѣ, факъ полѣдъ.
Assisen, pl., жѣдежѣторѣ (ла франгози).
Assisenhof, m., кѣрте de жѣдекатъ.
Assotiation, f., асѣоѣиацине.
Associé, m. (zi асѣоѣѣ), асѣоѣиатъ,
 асѣоѣитъ (товаромъ).
Assonanz, f., асѣспанѣ.
Assortiment, n. (zi асѣортѣман), ас-
 сорѣимѣнтъ, десѣрѣѣѣреа тѣрѣѣѣ
 денъ калитатеа еѣ.
Asst, m., ратъ, ратѣрѣ, кѣрѣнтъ,
 кракъ; подъ, чѣотъ; чѣѣтѣрѣ.

Athen, n., рѣмзракъ, рѣмшорѣ,
рѣмшлеуѣ.
Athen, v., шъ рѣмзракъ.
Aster, f., астерикъ (о плантѣ).
Asterisk, m., стелѣзъ, астерискъ (ѣн
apricorn).
Asthmie, f., (ѣн med.), пензѣнгу
транѣска, астенія.
Asthetik, f., естетика, шѣнгуа оръ-
мосазлѣ, калѣтра оръмосазлѣ.
Asthetisch, a. mi ad., естетикъ.
Astma, m., астмъ, пѣдзѣѣ.
Astmatiker, a. mi ad., астматикъ.
Astron, n., рѣмзрѣ, земнѣ дѣн рѣ-
мзрѣ, крѣнѣ, земнѣ крѣнгеросѣ.
Astig, a. mi ad., рѣмзросѣ, крѣн-
росѣ, крѣнгеросѣ.
Astling, m., пѣсърѣкъ кѣ тѣлеа.
Astronomie, f., астрономія.
Astrablum, n., (ѣн matem.) астро-
лавиѣ.
Astronog, m., астрологѣ, гѣчѣторѣ
дѣнъ стѣле.
Astrologie, f., астрологиѣ.
Astronom, m., астрономъ.
Astronomie, f., шѣнгуа дѣсѣре стѣ-
ле, астрономія.
Astronomisch, a. mi ad., астрономикъ.
Astronit, n., рѣмзрѣме, крѣнгерѣме.
Astrol, n., астиѣ, локѣ де скѣпаре,
адѣностѣ.
Atelier, (zi atelier), n., лѣкрѣторѣ,
атѣлѣ, оѣчѣнѣ, odala znde лѣкрѣ
zu artickѣ.
Attest, m., пѣкрѣторѣ de Dzeѣ, а-
тѣстѣ.
Attestm, m., пѣгаре de Dzeѣ, а-
тѣстѣ.
Attestisch, a. mi ad., атѣстѣкъ.
Athem, m., рѣсѣларе, рѣсѣлетѣ,
рѣспѣрѣ, рѣспѣрѣдне; in einem
—, totѣ дѣнрѣнѣ сѣлетѣ; er
holt kaum —, ел асла мал рѣ-
сѣлѣ; haben — haben, рѣсѣлѣ
скѣрѣ; kangen — haben, рѣсѣ-
лѣ шорѣ; zu — kommen, анѣкѣ
рѣсѣлетѣ, рѣспѣрѣ; ūbelriechender
—, сѣларе греа, сѣларе пѣз-
росѣ; einen im — erhalten, цѣнѣ
не чѣнеа дѣ рѣсѣлетѣ, даѣ кѣлѣа
сѣранѣ.
Athembar, a. mi ad., рѣспѣравѣрѣ.

Athemholen, n., рѣспѣрѣдне, рѣ-
сѣларе.
Athemlos, a. mi ad., ѣрѣ рѣсѣ-
ларе, еспѣратѣ.
Athemlosigkeit, f., грѣстате de a re-
spira, (ѣн med.) анѣа.
Athemzug, m., рѣспѣрѣдне, рѣсѣ-
ларе; bis zum letzten —, пѣнѣ
ла чѣлѣ дѣн зрѣм рѣспѣрѣ.
Athenium, n., атѣнѣ, соѣетате
de ōmenl дѣнѣнѣ.
Ather, m., етерѣ, сѣвстанѣа чѣа мал
ѣнѣ mi mal ѣлѣдѣ; Bitrioläther,
етѣрѣ de stropiѣ.
Atherisch, a. mi ad., етерѣкъ.
Athlet, m., лѣтѣвиѣ, (ла антич) ат-
летѣ дѣн жокѣрѣ пѣлѣче.
Athmen, v., рѣсѣлѣ, рѣспѣрѣ, траѣѣ
аерѣ дѣн пѣтѣнѣ.
Atlant, m., (ѣн архѣтект.) атлантѣ.
Atlas, m., атласѣ, кѣлѣдѣре de хартѣ
деограѣѣче.
Atlas, m., атласѣ, сатѣнѣ, матерѣ
de пѣтѣсѣ.
Atlasartig, a. mi ad., ка атласѣ,
атласѣ.
Atlasband, n., пѣнтѣкѣ, kordelѣ de
атласѣ.
Atlasbeere, f., сѣрѣ.
Atlasen, a. mi ad., de атласѣ, de
сатѣнѣ.
Atlasgrund, m., (ла ѣазрѣк.) кѣнтѣ
de атласѣ.
Atlasmacher, m., сатѣнарѣ.
Atlaszeug, n., матерѣ de атласѣ.
Atmosphäre, f., атмосѣтерѣ, черѣ,
реѣдне de аерѣ.
Atmosphärisch, a. mi ad., атмос-
ѣерѣкъ.
Atom, m., атомѣ, пѣлѣере, пѣнтѣ,
пѣрѣчѣкѣ de сѣвстанѣ атѣ de
пѣрѣнтѣ, дѣнтѣ сѣ пѣ се пѣтѣ
vedea кѣ okul пѣарѣнѣ.
Atomenteche, f., шѣнгуа дѣсѣре а-
томѣ, атомѣсѣ.
Atomist, m., атомѣсѣ.
Atonie, f., (ѣн med.), атонѣ, пе-
пѣнѣнѣа, слѣвѣдне пѣрѣлор.
Atramentstein, m., пѣтрѣ вѣрѣлѣбѣ,
атрѣментѣрѣ.
Attestat, n., адѣспѣнѣ, атѣстатѣ,
чѣрѣѣкатѣ. Digitized by Google

Attich, m., vozъ (о вѣрсіанъ).
Attichfast, m., сѣкъ де возъ.
Attisch, a. mī ad., атікъ, де Атина;
 еінъ, аперъ, істоцъ.
Attitude, f., аттітадъ, вѣртареа, цѣ-
 переа тръзвѣл, псецетръ, стъ-
 тьтъръ.
Attrape, f., кълпанъ, кърсъ.
Attrapiren, v., ашпкъ, пріндъ.
Attribut, n., аттривутъ, днсъшме.
Ugel, f., коцофалъ, царкъ; перъкъ.
Ugen, v., корродъ (къ апъ таре),
 санъ, гравезъ, талъ, кастерізежъ
 (о талъ де арамъ).
Ugend, a. mī ad., корросівъ, кастікъ.
Uggrund, m., озндъ, пьтара де
 корросъ къ апъ таре.
Ugkraft, f., кастічѣтате.
Ugkunst, f., арте, пѣіестрѣ де а
 корроде.
Uglauge, f., дешъ кастікъ.
Ugmittel, n., коррозатъ.
Ugnadel, f., акъ де корросъ (за
 гравері).
Ugpulver, n., пълере корросівъ, кор-
 розьторе.
Ugfall, m., дагъ, оцелъ де сьпатъ
 дн арамъ.
Ugung, f., корросісна, лъкрареа
 апеі тарі.
Ugwasser, n., апъ-таре.
Au! interj., аъ, алекъ!
Auch, conj., дкъ, ші, асемenea;
 ich auch nicht, nīch eъ nъ; wenn
 auch, де ші; wer es auch sei, оъ
 опі ші чіне; so groß er auch ist,
 оъ елъ кьтъ де таре; wenn er
 auch mein Bruder wäre, де ар
 оі ші орате меъ, оіе тькар ші
 орате меъ; sollte es auch sein
 Unglück sein, тогма де ар ші авеа
 елъ непорочіреа.
Auction, f., лідітъціоне (межатъ),
 вълзаре за товъ.
Audienz, f., аздіанъ, аскълтаре,
 — geben, пріітескъ дн аздіанъ,
 аскълтъ не чінеа.
Audienzsaal, m., салъ де аздіанъ.
Aue, f., кьмъ, кьмпіъ, шесъ, пратъ,
 пакште; ріѣ; різлецъ.
Auerhahn, m., кокошъ сьлватікъ.
Auerhenne, f., гьпъ сьлватікъ.

Auerhahn, m., кокръ, зѣмвръ, газръ
 сьлватікъ (де каре акъмъ: оѣрте
 рарі се мат азъ дн Езрота).
Auf, prep. de mal тьгте семні-
 оікъціані, кьм: ськъ, не, ла, дн,
 асѣра, пентръ ка, дін, ла, пре-
 сте, суре, къ; — за днтревареа
 wo? worauf? чере датівъ, іаръ
 за днтревареа wohin? чере ак-
 кьсатівъ. Дн номъшпері ачестъ
 аф днсемъ рідѣкаре, днпѣл-
 царе, deklidere, ренеціре, дежлѣ-
 ріре, меніре; знеорі іаръш граве
 сѣ се гравкъ роуѣшенте къ
 препос. дес дн, дн ськъ; алте-
 опі оввине ші пьмаі ка аѣверіъ,
 auf! auf! dag! xaided! алетъ!
 auf daß, пентръ ка, къ скопъ ка;
 auf's Beste, дн модъл чезъ мал
 вьнъ; auf's Neue, дн поъ;
 auf dem Lande, ла цѣръ, ла кьмпъ;
 auf der Reise, ла драмъ; auf der
 Stelle, дндаръ, пьмаі декутъ,
 істе, кьрндъ, не локъ, дн ачестъ
 мінтъ; auf der StraÙe, не стра-
 дъ; auf frischer That, дн оапъ;
 auf mein Wort, не парола, не
 omenia, не онореа теа; auf Im-
 mer, пентръ тогъдеазна; auf Wie-
 dersehen, ла бедере; auf ein
 Mal, дінр'одаръ; Unglück auf
 Unglück, декастръ нестре дека-
 стръ, непорокъ яресте непорокъ;
 auf den Abend, де сѣръ, суре
 сѣръ; auf Morgen, не тьне; von
 Jugend auf, дн рінеге; es ist
 drei Viertel auf eins, естре дѣъ-
 спрезече ші треі пьтаре; das
 Fenster geht auf den Markt, ое-
 рѣсѣра се дециде суре мнъ;
 auf die Welt kommen, вѣнъ дн
 лъме, тъ пакъ; auf Leben und
 Tod, не вѣгъ ші мѣрте; auf
 französisch, не франгозенте; legt
 daß auf den Tisch, азнегт-о не
 масъ; das Buch liegt auf dem
 Tisch, картеа естре не масъ; ein
 Gedicht auf einen machen, оакъ
 о поетръ асѣра кьва; das Mäd-
 chen spielt auf dem Piano, оетца
 кьпъ не пѣанъ.
Ausackern, v., снарѣ цѣрѣна къ а-

прѣла; рѣнѣ; арѣ din ноѣ; дн-
 торкѣ о арѣтѣрѣ.
Aufarbeiten, v., terminѣ de дѣкарѣ,
 съврѣшескѣ дѣкарѣ, дндѣплнескѣ
 зѣнѣ дѣкарѣ; дѣкарѣ кѣ остенѣлѣ;
 ich habe mit die Hande ganz auf-
 gearbeitet, тѣпелѣ ми с'аѣ скорпатѣ
 (скорпшнатѣ) de дѣкарѣ; sich vom
 Boden —, тѣ сколѣ de жосѣ кѣ
 аневоие.
Ausathmen, v., рѣспирѣ din ноѣ.
Ausagen, v., deokidѣ prin знѣ кор-
 роциѣ; eine Zeichnung —, гра-
 вежѣ знѣ decemнѣ кѣ амѣ-гаре.
Ausbaden, v., конѣ din ноѣ; кон-
 сѣмѣ (сѣврѣшескѣ) кѣ контѣ; das
 Mehl ist aufgebadeu, тотѣ ѣина
 с'а контѣ.
Ausbauen, v., deokidѣ, ѣакѣ сѣ спар-
 гѣ (prin днкѣлѣл).
Ausbahnen, v., пѣнѣ не пѣсѣил, не
 ѣеретѣрѣ; не лавицѣ-de торѣ.
Ausballen, v., грѣтѣдескѣ, аднѣ
 дн тѣнкѣрѣ (дн валѣрѣ), тѣнкѣескѣ.
Ausbansen, v., клѣдескѣ (спонил дн
 клѣ).
Ausbau, m., клѣдѣтѣрѣ, констрѣц-
 ѣиѣе (zidipe).
Ausbauen, v., клѣдескѣ, дѣрѣжѣ, ри-
 дѣлѣ, констрѣежѣ, edioikѣ (zideckѣ),
 ѣвѣрикѣ.
Ausbaueten, v., тѣ кадѣрѣ (вѣверѣца
 de коначѣ).
Ausbaueten, v., днвѣилѣ не склѣ
 (пѣнѣ).
Ausbauen, aufbauufen, v., тѣ дн-
 олѣ, тѣ днглѣлѣ (вѣшиѣа).
Aufbefinden, v., тѣ аѣлѣ склѣлѣ,
 сѣнтѣ сѣлѣтѣсѣ; er befindet sich
 wohl, елѣ есте сѣлѣтѣсѣ.
Aufbehalten, v., цнѣ не канѣ (кѣ-
 чѣла), стаѣ кѣ канѣ конерѣтѣ;
 пѣстрѣжѣ, консервѣ (пѣме).
Aufbeissen, v., тѣшкѣ, стрѣкѣ кѣ
 днѣлѣ, кѣ плѣскѣ (пѣлѣ, сѣмѣлѣрѣ).
Aufbeizen, v., в. Aufagen.
Aufbellen, v., сѣлѣлѣрѣ, дѣштѣнтѣ
 лѣтрѣндѣ.
Aufbereiten, v. (дн монѣл.), пре-
 гѣтѣескѣ.
Aufbersten, v., крѣнѣ, плѣсѣескѣ.

Aufbewahren, v., пѣстрѣжѣ, консервѣ,
 пѣнѣ vine, пѣнѣ да о парѣ.
Aufbiegen, v., дндѣескѣ дн сѣсѣ;
 deokioескѣ.
Ausbieten, v., конѣндѣ, проклѣмѣ,
 конклѣмѣ, пѣлѣкѣ; сколѣ, рѣсколѣ;
 das Volk —, сколѣ не попорѣ
 да арѣме; Alles —, днми пѣнѣ
 тотѣ пѣтерѣлѣ, ѣакѣ тотѣ че е
 prin пѣтѣндѣ.
Ausbietung, f., конклѣмѣре, конклѣ-
 тѣѣиѣе, сѣклѣре; пѣлѣкѣѣиѣе.
Aufbinden, v., дѣрѣ не чеѣа, annodѣ;
 deoklerѣ, deoknodѣ; deokѣакѣ.
Aufblauen, v., днѣлѣ кѣ аерѣ, дн-
 тѣндѣ; ѣмѣлѣ днглѣлѣ; sich —
 wie ein Stof, се днѣлѣ ка о
 вѣрѣскѣ.
Aufblasen, v., днѣлѣ; ащѣндѣ ѣокѣ
 сѣлѣндѣ; сѣолѣ, кѣлѣтѣ не знѣ
 instrumѣнтѣ; тѣ днглѣлѣ.
Aufblattern, v., deokidѣ о карѣ,
 ѣoieжѣ, ѣрѣнѣрѣескѣ, кѣлѣтѣ дн о
 карѣ, днторкѣ ѣoie; deokolѣ.
Aufbleiben, v., вѣрѣежѣ, прѣвѣрежѣ,
 сѣлѣ dѣштѣнтѣ, пѣ дорѣлѣ; сѣлѣ
 deokickѣ (о зѣлѣ, о пѣрѣтѣ); er ist
 bis Mitternacht aufgeblieben, елѣ
 вѣрѣтѣ пѣлѣ да мѣежѣ-пѣнѣе.
Aufblick, m., прѣвѣре пѣлѣлѣтѣ, кѣлѣ-
 тѣтѣрѣ кѣтѣрѣ черѣлѣ.
Aufbliden, v., пѣлѣлѣ окѣл, кѣлѣтѣ дн
 сѣсѣ, прѣвѣскѣ да черѣлѣ.
Aufbligen, v., сѣѣлѣлѣрѣ, ѣлѣлѣрѣ
 дн сѣсѣ; тѣ ескѣ рѣпѣде.
Aufblihen, v., днѣлѣрѣескѣ, тѣ deok-
 idѣ (вѣвочѣл); просперѣ, пѣнѣ-
 тѣжѣ; aufbluhende Schonheit, ѣрѣм-
 сѣдѣ пѣскѣндѣ; aufbluhende Na-
 tur, парѣтѣ рѣпѣскѣндѣ; diese Blu-
 men werden bald —, ачѣстѣа ѣлѣрѣ
 се ворѣ deokide дн кѣрѣндѣ.
Aufbohren, v., сѣлѣдѣрѣескѣ, гѣлѣ-
 рѣескѣ, ворѣтѣескѣ.
Aufbojen, v., (да марѣнарѣ), зѣно-
 рѣежѣ, цнѣ deасѣпра о пѣие prin
 вѣлѣ сѣлѣ вѣтѣоие.
Aufborgen, v., ѣаѣ днвѣрѣмѣлѣтѣ.
Aufbrassen, v., (да марѣнѣ), дн-
 торкѣ дѣлѣ вѣлѣ.
Aufbraten, v., ѣрѣлѣ, рѣѣрѣлѣ, ѣрѣлѣ
 din ноѣ.

Aufbrauchen, v., дпгровѣис тогѣ, копсѣмѣ.
Aufbrausen, v., клокогескѣ, сѣсѣрѣѣ, мѣ дпѣсрѣѣмѣтѣ, даѣ дп клокогѣ; козкѣмѣ де мѣнѣ, мѣ дпѣсрѣѣѣѣ, вѣнѣ дп сѣсрѣе.
Aufbrechen, v., спаргѣ, рѣнѣ, сѣрѣнѣ; дескѣдѣ сѣлргѣнѣдѣ; шрчедѣ, мѣнекѣ, порпескѣ; мѣ дескѣдѣ; пѣроѣѣѣ (о вѣѣ); дпѣлорескѣ; einen Brief —, дескѣдѣ о скрѣсѣсрѣ; ich werde morgen bei Zeiten —, сѣ воѣз мѣнека, воѣз порпѣ мѣне де тѣмѣсрѣѣ; meine Finger sind von der Kälte aufgebrochen, дедегѣло мѣ с'аѣ дпѣлатѣ деѣсрѣ.
Aufbrechen, n., **Aufbrechung**, f., **Aufbruch**, m., дескѣсѣсрѣ, сѣлргѣсрѣ, сѣлрсѣсрѣ, рѣнѣсрѣ; — einer Arme, мѣнекареѣ знеѣ армате.
Aufbreiten, v., деѣгѣнѣдѣ, деѣсѣмѣшрѣѣ, дѣлгѣескѣ; — das Tischtuch, деѣсгѣнѣдѣ пѣнѣзѣсрѣа де маѣсѣ.
Aufbrennen, v., копсѣмѣ арѣнѣдѣ, мѣсгѣѣескѣ; дпардѣ, дпѣсрѣѣ; der Holzvorrath ist aufgebrannt, проѣѣѣснѣа де лѣмнѣ с'аѣ арѣ; ein Zeichen aufbrennen, дпсѣмнѣ кѣ сѣсрѣ дпѣлѣкѣсрѣатѣ, дпѣсрѣѣѣ.
Aufbringen, v., рѣдѣкѣ, грѣатѣ дп сѣсѣ, сѣлргѣпорѣтѣ; дескѣдѣ; крескѣ, пѣтрескѣ; дпгродѣкѣ; аѣлз чѣѣа, ѣнѣпѣтеѣѣ, сѣнѣтѣ азгѣрѣѣ, дпчѣпѣсгѣрѣѣ ла чѣѣа; мѣ кѣнѣѣескѣ, прокѣсрѣѣ, кѣшгѣгѣѣ чѣѣа; дпгѣсрѣатѣ, ѣррѣтѣ, мѣнѣѣ пѣ чѣѣѣа; проѣдѣкѣ; einen Betrunkenen —, рѣдѣкѣ пѣ знѣ вѣтѣ; eine Thür —, дескѣдѣ о пѣрѣтѣ; meine Kinder —, дпмѣ крескѣ, дпмѣ едѣкѣ, дпмѣ пѣтрескѣ рѣнѣчѣѣ мѣѣ; eine neue Mode —, аѣлз о модѣ нѣѣ; Zeugen —, проѣдѣкѣ маргѣрѣ; ein Wolf, eine Arme —, рѣсколѣ знѣ поѣорѣѣ, о арматѣ; Geld —, кѣсѣтѣ мѣ аѣлз, мѣ кѣнѣѣ де банѣ; ein Wort —, проѣсрѣѣ знѣ кѣвѣнѣтѣ, ein Schiff —, прѣндѣ, арѣсѣтеѣѣ о пѣаѣ; einen gegen ihn —, дпгѣсрѣатѣ пѣ чѣѣѣа дп контра лѣѣ.
Aufbringer, m., (дп марѣнѣ) прѣнѣзѣсгѣрѣѣ.

Aufbruch, m., дескѣсѣсрѣ; сѣлргѣсрѣ; мѣнекаре, порпѣре, маршѣ, де-парѣтѣ, пѣрчедѣре.
Aufbrühen, v., оѣлрескѣ, дпмѣлоѣ (гѣрѣѣѣ пѣсѣсрѣ вѣте).
Aufbrüsten, v., дескѣдѣ пѣсѣтѣѣ (ла знѣ воѣ), десѣпѣтѣ, таѣз пѣсѣтѣ.
Aufbürden, v., дпкаркѣ, дпсарчѣнѣ; дпшѣзѣ, арѣнѣѣ вѣна аѣспра кѣѣѣа; man kann ihm nichts —, пѣ ѣ сѣ пѣте дпшѣзѣта нѣмѣкѣ.
Aufbürdung, f., сарчѣнѣ, дпсѣсрѣчѣ-наре, дпкѣсрѣкѣсрѣ, дпшѣсѣѣѣѣнѣ; дпкѣлѣмѣнѣнѣтѣ.
Aufbürsten, v., пѣрѣѣ, даѣ кѣ пѣрѣѣѣа дп сѣсѣ.
Aufdamen, v. (дп жокѣ де кѣрѣнѣ), пѣнѣ о дамѣ прѣсте алѣа, сѣкѣ дамѣ, дѣмѣзѣ.
Aufdämmen, v., ѣезѣскѣ.
Aufdämmern, v., сѣ рѣѣарѣсѣ де зѣ, крѣпѣ зѣорѣѣе, сѣ аѣѣшѣте зѣорѣ; es dämmert einige Hoffnung in mir auf, дпчѣѣе а сѣ рѣнашѣте дп мѣне орѣшѣка сѣрѣнѣнѣѣ.
Aufdampfen, v., мѣ 'пѣлѣѣ дп аѣсрѣѣ, мѣ прѣѣаѣкѣ дп аѣсрѣѣ.
Aufdauern, v., вѣгѣѣѣ, сѣаѣ сѣѣлатѣ.
Aufdecken, v., дескѣкопѣрѣѣ, рѣдѣкѣ копѣрѣта, деѣлѣсрѣѣ копѣрѣѣѣнѣтѣѣѣ (ла ѣлѣ); даѣ пѣ сѣаѣѣ, мѣнѣѣсѣтѣ, рѣѣѣѣ; ein Geheimniß —, дескѣкопѣрѣѣ знѣ сѣкрѣтѣ; дпгнѣндѣ а копѣрѣтѣ; Jemandes Schandthaten —, даѣ пѣ сѣаѣѣ сѣапѣтеле де рѣ-шѣне, ѣнѣѣамѣле кѣѣѣа.
Aufdeckung, f., дескѣкопѣрѣре, дескѣкопѣрѣсрѣѣ.
Aufdichten, v., дпшѣтѣ кѣ пѣдрѣпѣтѣте.
Aufdingen, v., прѣѣтѣескѣ, рѣчѣнѣѣ, токмѣескѣ знѣ копѣлѣѣ, знѣ вѣѣатѣ ла о тѣсѣсрѣѣ; овлѣгѣ ла знѣ сѣрѣ-вѣѣѣѣ (ангаѣеѣѣѣ).
Aufdingung, f., токмѣѣлѣ, прѣѣтѣре, овлѣгаре (ангаѣѣѣнѣнѣтѣ).
Aufdocken, v. (ла вѣнѣсгѣрѣѣ), дпѣлѣ-шрѣѣ сѣнѣѣа, дпѣѣлѣѣ.
Aufdonnern, v., деѣсгнѣѣ, деѣшѣпѣтѣ прѣнѣ тѣнѣтѣ; мѣ дппоѣѣѣѣѣѣ.
Aufdörren, v., сѣскѣ; пѣсѣтрѣѣѣ.
Aufdrängen, v., кѣдѣѣ сѣлѣ, дескѣдѣѣ кѣ сѣорѣѣ; дпшѣѣ кѣ сѣла; мѣ

ескѣ (о идеѣ дн канѣ); ослерѣ а прѣми; ооферѣ кз пзтереа.

Aufdröhen, v., десеческѣ, десторкѣ, десѣшпрѣ, дескидѣ диторкѣндѣ; дпененескѣ сѣчидѣ.

Aufdröhen, v., дикѣ, терминѣ кз дмвѣтитѣ.

Aufdröseln, v., в. Dröseln.

Aufdröngen, v., в. Dröngen.

Aufdrönglich, a. mi ad., преа'нсѣлорѣ, преа'ндемпѣлорѣ (импорѣндѣ).

Aufdröden, v., анпрѣсѣ, амѣндѣ (знѣ сѣидѣ).

Aufdröden, v., дескидѣ анпрѣсѣндѣ, ампрѣсѣ о кѣрдѣ, знѣ кондѣлѣ, знѣ сѣидѣ, о вѣѣ.

Aufdröden (сѣд), v., мѣ ридѣкѣ, мѣ наздѣ де знде ерамѣ нѣзлатѣ.

Aufdröbeln, v., демтенѣ чимноидѣ.

Aufdrönsen, v., мѣ днѣлѣ, мѣ вѣхѣлѣ; er hat ein aufgedönsenes Gesicht, елѣ аре о оадѣ пѣхѣиѣсѣ; dieser Mensch ist vom Stolz aufgedönsen, ачестѣ омѣ нѣ маѣ нѣре де трѣѣлѣ.

Aufdrösten, v., мѣ наздѣ дн авѣрѣ, еванѣрежѣ.

Aufdröwen, v., сосѣскѣ кз вѣнтѣ дндѣрѣмѣ.

Aufdrögen, v., реграмѣ, днѣлѣ, скѣтѣ грѣлѣндѣ (рѣдѣиѣл).

Aufdröinander, adv., знѣл прѣсте алѣтѣ; знѣл дѣлѣ алѣтѣ; legt die Bücher —, пѣнецѣ кѣрдѣлѣ знѣлѣ прѣсте алѣтѣлѣ; sie müssen — warten, еѣ трѣвѣ сѣ амтенѣе знѣл дѣлѣ алѣтѣ.

Aufdrösen, v., снѣрѣ, сѣармѣ гѣада.

Aufdröblatt, n. (дн вѣт.) дѣлѣ, даѣмѣ де Александриѣ.

Aufdröhalt, m., пѣречѣре, мѣнѣре, рѣмѣнѣре, шѣдѣре кз лѣкѣинѣа, лѣкѣинѣлѣ; станѣлѣ; ре'нтѣрѣиѣре, амѣнѣре, амѣнѣлѣтѣрѣ; лѣкѣ де сѣнѣре, реѣнѣлѣ; недѣкѣ, овѣстѣкѣлѣ; дндѣрѣкѣлѣтѣрѣ; (дн вѣлѣт.) рѣпаѣсѣ; копѣкѣ, (дѣлѣ провинѣ. молдавѣ-ромѣнѣ дѣатѣ дѣла тѣрѣл); оѣне —, ѣлѣрѣ амѣнѣре; wärend meines Aufdröhaltes hier, дн тимѣнѣл пѣречѣрѣлѣ мѣлѣ аѣлѣ; diese

Саѣлѣ маѣлѣ мѣлѣ viel —, ачестѣ лѣкѣрѣ мѣ рѣмѣлѣлѣ мѣлѣлѣ; — verurſachen, кѣмѣнѣ амѣнѣре.

Aufdröhaltort, m., лѣкѣ де пѣречѣре, домѣиѣлѣ.

Aufdröbauen, v., в. Aufbauen.

Aufdrölegen, v., днѣлѣ, днѣсарѣинѣ, опѣдѣлѣ, коммѣлѣ.

Aufdrölegung, f., днѣсѣсѣрѣлѣ, днѣсѣсѣлѣне, опѣдѣне.

Aufdrösehen, v., днѣлѣ, ре'нѣлѣ, мѣ ре-скѣлѣ.

Aufdröstehung, f., ре'нѣлѣре, реѣкѣлѣнѣне.

Aufdröwachen, v., ре'нѣлѣ, мѣ де-мѣнѣлѣ, мѣ редементѣлѣ.

Aufdröweden, v., демтенѣлѣ, редементѣлѣ, реѣлѣмѣ дн вѣлѣлѣ.

Aufdröziehung, f., в. Erziehung.

Aufdröessen, v., мѣлѣкѣ тѣтѣ, конѣсѣмѣ мѣнѣкѣндѣ.

Aufdröfädeln, auffdröfädeln, v., днѣмѣрѣ мѣ десѣмѣлѣ, десѣѣрѣлѣ.

Aufdröfahren, v., мѣ сѣлѣ кз трѣсѣра; снѣрѣ дрѣмѣлѣ; дескидѣ о мѣнѣ (дн монѣан.); днѣналѣлѣ знѣ лѣкѣ; мѣ днѣѣрѣвѣнтѣ, мѣ днѣѣкѣ, мѣ изѣѣсѣкѣ, мѣ днѣѣрѣзѣ; man hat viel Dünger auf dem Acker aufgedröfahren, с'ѣ кѣратѣ рѣнѣлѣ мѣлѣлѣ нѣ арѣтѣрѣ; die Thär fuhr plöglöch auf, зѣлѣ се дескѣѣе исте; auß dem Schlafe —, трѣсарѣ днѣ комнѣ; ѣакѣ днѣ комнѣ о мѣнѣкѣре конѣлѣсѣлѣ; vor Freude —, сѣрѣ, сѣрѣ де вѣкѣрѣлѣ; das Geschüß —, днѣлѣнѣ арѣлѣриѣ; im Zorne —, мѣ анрѣндѣ де нѣлѣнѣ, мѣ днѣѣрѣзѣ.

Aufdröfärend, auffdröfärend, a. mi ad., мѣнѣѣсѣ, порнѣлѣ сѣре мѣнѣлѣ, колѣрѣкѣ.

Aufdröfahrt, f., сѣре, ѣрке, гѣре; днѣлѣдѣре (дн чѣрѣл); сѣмѣлѣ, дѣалѣ; трѣсѣрѣлѣрѣ.

Aufdröfallen, v., кадѣ прѣсте . . ., сѣ-пѣракадѣ, мѣ дескидѣ кѣлѣндѣ (о тѣвакѣерѣ); батѣ днѣ окѣ, сѣпѣра-пѣндѣ, мѣ мѣрѣ; мѣ батѣмѣлѣ кѣ-лѣндѣ; der Stein ist ihm auf den Kopf gefallen, нѣтра ѣа кѣлѣтѣ асѣпѣра канѣлѣ; das würde zu sehr

auffallen, ацѣста преа арѣ вате ла окѣ; Ihr Betragen ſiel Allen auf, нѣртагеа драге нѣсе не тоул ла мѣраге (францозѣзма, франгѣ).
 Auffallend, auffällig, а. ми ad., нѣ-гѣторѣ ла окѣ, стрѣинѣ, франпанте (францозѣзмѣ).
 Auffalten, v., деакрегеескѣ, деагѣ-тѣрѣ.
 Auffangen, v., аавѣкѣ, прѣндѣ; ар-сѣтѣнѣ; адѣнѣ; der Hund fängt jeden Biſſen auf, кѣтеле аавѣкѣ тѣтѣ фѣртѣгѣра; einen Dieb —, прѣндѣ знѣ фѣрѣ; das Regenwaſſer —, адѣнѣ анѣ де плѣтѣ.
 Auffangung, f., аавѣкаре, аавѣкѣтѣрѣ прѣнсѣрѣ.
 Auffarben, v., колорезѣ, реколорезѣ, ревлѣсескѣ.
 Auffaſen, auffaſern, v., деафрапѣ, деафѣрѣ.
 Auffaſſen, v., прѣндѣ, кѣпрѣндѣ, рѣ-дѣкѣ; реклѣрѣ, прѣченѣ; регѣнѣ; er faſt leicht auf, елѣ прѣчене шорѣ; Berlin —, дѣфѣрѣ тѣр-пеле.
 Auffaſſung, f., кѣпрѣндере, прѣчене-ре, дѣтеледере, дѣтеледѣнѣ.
 Auffaſſungsbereitſchaft, n., нѣтере, фа-кѣлате де а прѣчене, де а кѣ-прѣнде, факултате дѣтелесѣвѣ, кон-ченгѣвѣ, конченгѣвѣ.
 Auffeiſen, v., ревлѣескѣ, мѣлескѣ дѣн ноѣ, даѣ дѣстрѣ кѣ шѣла.
 Auffeuſchten, v., реклѣезескѣ.
 Auffinden, v., ааѣ, гѣсескѣ, де-коперѣ; er iſt nirgendſ zu finden, елѣ нѣкѣрѣ нѣ се ааѣ.
 Auffiſchen, v., пеакиескѣ, репеакиескѣ; ааѣ, скоѣ кѣ репелеае (кѣ нѣводѣ) дѣн анѣ; даѣ пре-сте чева.
 Auffladern, v., auffodern, v., тѣ палѣ дѣ флакѣрѣ, тѣ дѣлакѣрѣ.
 Aufflammen, v., тѣ дѣлакѣрѣ; vor Zorn —, тѣ дѣлакѣрѣ де тѣнѣ.
 Aufflattern, v., фѣлѣвѣ, тѣ палѣ фѣлѣвѣндѣ.
 Aufflechten, v., деаплетескѣ, деа-факѣ; die Saate —, деаплетескѣ косѣа, деафакѣ прѣрѣ дѣ шеге.
 Auffliegen, v., свѣрѣ дѣ свѣѣ, тѣ

палѣ свѣрѣндѣ, аавѣкѣ ла свѣрѣ; салѣ, ресалѣ; тѣ деафѣдѣ рѣ-неде; арѣ рѣнеде, тѣ прѣфакѣ дѣ фѣмѣ.
 Aufflug, m., свѣрѣ, аавѣнтѣ; — des Geiſtes, аавѣнтѣ спѣрѣтѣлѣ.
 Auffodern, auffordern, v., клѣмѣ, по-теескѣ, иавѣтѣ, провокѣ; фѣрпезѣ, констрѣнѣ; ſich forbere Sie auf, анѣ даѣ Гегентѣил зу бевѣиѣн, те провокѣ сѣ'мѣ деаѣсѣрѣ, сѣ'мѣ прѣвѣл конгрѣрѣлѣ; eine Dame zum Tanze —, дѣвѣтѣ, иаѣ о да-тѣ ла данѣ; eine Stadt zur Uebergabe —, фѣрпезѣ о четате ка еѣ се деа (сѣ се сѣнѣвѣлѣ).
 Aufforderung, f., клѣмаре, поѣтѣре, иавѣтѣдѣне, провокѣдѣне; кон-стрѣнсѣрѣ.
 Aufforſchen, v., траѣ не калѣнѣ (ка-лапѣдѣ), даѣ форма (знѣл вѣлѣрѣлѣ).
 Auffreſſen, v., тѣнѣкѣ тѣтѣ, роѣдѣ, дѣнѣдѣ, конѣсѣмѣ; копрѣодѣ; er thut, als wenn er Alles auffreſſen wollte, елѣ се дѣрѣтѣ ка нѣ кѣт арѣ преа сѣ тѣнѣче ѣментѣ.
 Auffrieren, v., деафѣрѣдѣ, тѣ деа-фѣрѣдѣ.
 Auffriſchen, v., дѣпрѣфлетѣ, ре'м-проснетѣ, ре'пѣоѣескѣ, реааѣрѣ; иѣнезѣ, дѣкѣрафѣезѣ, дѣварѣтѣ; das Andenken an einen —, ре-м'пѣрѣфлетезѣ мемѣрѣа, еѣвенѣрѣлѣ кѣтѣрѣ чѣнева.
 Auffreiſchung, f., ре'м'проснетаре, ре-пѣоѣтѣрѣ, репѣоѣдѣне; дѣкѣрѣфѣла-ре, дѣкѣрѣфѣлѣнтѣ.
 Aufführen, v., рѣдѣкѣ дѣ свѣѣ, дѣ-палѣ, кѣдескѣ (знѣ тѣрѣ); кон-дѣкѣ; тѣнѣ; портѣ; пѣнѣ дѣ лѣ-кѣраге, есескѣтезѣ; дѣнрѣфѣкѣ, пре-сѣтезѣ, репресѣнтѣ; проѣдѣкѣ; — einen im Triumphe —, дакѣ не чѣнева дѣ трѣпѣтѣ; Zeugen —, проѣдѣкѣ марпѣрѣ; ein Theaterſtück —, проѣдѣкѣ, жѣкѣ, репресѣнтѣ о нѣсѣ де театѣрѣ; ein Muſikſtück —, есескѣтезѣ о нѣсѣ де мѣсѣ-кѣ; ſich —, тѣ портѣ; das Mäd-chen führt ſich gut auf, фѣтѣга се пѣртѣ фѣртѣ кѣне; er führt ſich auf wie ein großer Herr, елѣ ааче

в домашнѣмъ маре, елѣ кажеъ а
domhē mare, (а воіерѣ, а grandē).
Aufsührung, f., аре тѣте дѣлелес-
рѣе лѣи Aufsühren, кѣм, ридікаре,
дѣпѣлѣаре, кондѣчере, пѣртаре,
(kondzigt), есекѣтаре, репрезен-
тѣзіне.
Aufüllen, v., дѣплѣ, редѣплѣ.
Aufüllung, f., дѣплере, дѣплѣтѣ-
рѣ, дѣплѣтѣлѣтѣ, редѣплѣтѣлѣтѣ.
Aufüttern, v., консѣмѣ тотѣ пѣ-
трѣцѣл; крѣскѣ, пѣтрѣскѣ маре
(о вітѣ).
Aufgabe, f., провѣлѣтѣ (дѣла провѣ,
кѣчѣ оачѣ провѣ ка съ о деслѣцѣ),
тѣмѣ; пропѣсѣціне; лѣщѣзіне;
консѣмѣлѣтѣлѣтѣ сѣѣ дареа знеі
скрѣсорѣ ла поштѣ; — eines Rath-
selē, пропѣсѣцізінеа знеі enirne
(гѣчѣгѣре); Jeder hat seine —,
ѣекаре дѣлѣ аре а са провѣлѣтѣ;
die — lösen, деслѣгѣ провѣлѣта.
Aufgaben, v., дѣѣрѣкѣ, іаѣ, апѣкѣ
кѣ ѣврѣкѣца орѣ кѣ ѣврѣка; аѣлѣ
чева; wo mag er wohl diese Uhr
aufgegeben haben? ande пѣтѣ елѣ
пѣне пѣлѣна не ачѣстѣ оролоѣкѣ.
Aufgang, m.; сѣмѣкѣ, сѣлѣтѣрѣ; рѣ-
сѣрѣкѣ, орѣлѣтѣкѣ, лѣвѣрѣтѣкѣ; сѣесе;
консѣмѣлѣзіне; — der Sonne,
рѣсѣрѣтѣлѣ сѣрѣлѣлѣ; vom — bis
zum Niedergang, дѣла рѣсѣрѣтѣ
пѣлѣ ла апѣсѣ.
Aufgatsen, v., аѣлѣ не пѣнерѣте, ско-
чѣрѣкѣ, кѣлѣтѣ шѣ аѣлѣ.
Aufgeben, v., даѣ, пропѣлѣлѣ; дѣсар-
чѣнѣкѣ, конѣмѣлѣтѣ, даѣ конѣмѣзіне;
пѣрѣсѣсѣкѣ, рѣнѣлѣлѣтѣ; дѣлѣлѣлѣ;
— etwas zu rathen, даѣ чева де
гѣлѣлѣтѣ; die Profession —, пѣрѣ-
сѣскѣ месѣрѣа, профѣсѣзінеа; einen
Brief —, даѣ, пѣлѣкѣ о скрѣсѣре
ла поштѣ; die Hoffnung —, дѣс-
пѣрѣкѣ, нѣрдѣ сѣвѣрѣлѣлѣ; einen Kran-
ken —, пѣрѣсѣскѣ не знѣ вол-
нѣлѣкѣ; die Bergnügungen —, тѣ
лѣлѣлѣкѣ де пѣрѣчѣрѣ, рѣнѣлѣлѣтѣ пѣр-
чѣрѣлѣор; den Geist —, морѣлѣ,
рѣпѣсѣлѣкѣ, дѣлѣ даѣ сѣѣлѣтѣлѣ; ес-
пѣрѣ.
Aufgeber, m., конѣмѣлѣлѣтѣ; — eines

Briefes, адѣлѣгѣорѣлѣ, пѣрѣгѣорѣлѣ
zneі скрѣсорѣ.
Aufgeblasen, a. mī ad., дѣлѣлѣтѣ, дѣ-
гѣлѣлѣтѣ; гѣрѣѣлѣкѣ, шѣндѣрѣ, ар-
порѣлѣте, прѣгѣлѣлѣсѣ.
Aufgebot, n., пѣлѣлѣкѣзіне де дѣлар-
маре, провѣкѣлѣзіне ла арѣте, сѣѣ
кѣ терѣмѣлѣ історѣкѣ, wandē mī
vanderēk; пѣлѣлѣкѣре де кѣлѣлѣорѣ.
Aufgebracht, part., мѣлѣлѣлѣтѣ, гѣрѣ-
рѣлѣтѣ, дѣлѣлѣлѣтѣ; ein — Schiff,
о пѣлѣе прѣнѣлѣ, кѣлѣлѣлѣлѣтѣ.
Aufgebung, f., a. Aufgeben.
Aufgebirge, n., токѣлѣлѣ (а знеі дѣ-
лѣлѣлѣлѣлѣ).
Aufgebunten. a. mī ad., пѣлѣлѣсѣкѣ,
дѣлѣлѣлѣтѣ; дѣлѣлѣлѣлѣтѣ.
Aufgehen, v., мѣрѣлѣ дѣлѣ сѣлѣкѣ, тѣ
сѣлѣкѣ, тѣлѣлѣлѣкѣ, тѣлѣлѣлѣлѣкѣ; рѣ-
сарѣкѣ, тѣлѣлѣлѣкѣ; тѣлѣлѣлѣлѣкѣ; тѣлѣ
консѣмѣлѣ; тѣлѣлѣлѣлѣкѣ (о кѣлѣлѣ-
лѣорѣ); крѣскѣ досѣмѣлѣкѣ; тѣлѣ
топѣскѣ, тѣлѣлѣлѣлѣлѣкѣ; gegen einan-
der — lassen, дѣлѣлѣлѣлѣлѣкѣ, кон-
пѣлѣлѣлѣкѣ; die Sonne —, сѣрѣлѣе
рѣсарѣ; der Teig —, алѣлѣлѣлѣ дос-
пѣлѣте; das Thor —, пѣрѣла сѣ
дѣскѣлѣ; der Knoten —, нѣлѣлѣ сѣ
дѣскѣрѣкѣ, сѣ дѣскѣлѣтѣ; der Samen
—, сѣмѣлѣлѣ рѣсарѣ, чѣрѣлѣлѣлѣ;
die Knospen, —, вѣлѣчѣлѣ сѣ дѣс-
лѣлѣлѣтѣ; die Wunde —, рѣлѣа (пѣлѣа)
сѣ дѣскѣлѣ; es geht viel Wein auf,
сѣ гѣрѣче, сѣ консѣмѣлѣ вѣлѣлѣлѣлѣ;
es geht ihm ein Licht auf, елѣ
дѣчѣлѣе а вѣдѣа лѣмѣлѣе; sechs
von sechs geht auf, 6 дѣлѣ 6 рѣ-
лѣлѣне пѣлѣлѣлѣкѣ; in Rauch —, тѣлѣ
прѣѣлѣкѣ дѣлѣ ѣлѣлѣкѣ; sich die Füße
—, дѣлѣ рѣлѣлѣлѣкѣ, дѣлѣ сѣлѣлѣлѣлѣ
пѣлѣрѣлѣ (пѣрѣлѣ мѣрѣкѣ).
Aufgehen, v., кѣлѣлѣ кѣлѣлѣлѣ; дѣ-
лѣлѣлѣлѣкѣ чѣтерѣлѣлѣлѣ.
Aufgeklärt, a. mī ad., лѣлѣлѣлѣлѣтѣ;
кѣлѣлѣлѣ; проконсѣлѣтѣ, кѣлѣлѣлѣлѣтѣ.
Aufgeklärtheit, f., лѣлѣлѣлѣ, вѣлѣлѣлѣ.
Aufgelb, n., аѣлѣлѣ, лѣлѣлѣ, мѣлѣлѣлѣлѣ
чѣ сѣ пѣлѣлѣлѣлѣ ла скѣлѣлѣлѣлѣе вѣ-
лѣлѣлѣ; — арѣлѣлѣлѣ, кѣлѣлѣлѣлѣ.
Aufgelegt, a. mī ad., дѣлѣлѣлѣсѣкѣ, дѣлѣ
лѣлѣлѣлѣ; er ist gut aufgelegt, елѣ е

- vine dicatocē, are voie vnz, ce aozь an zморе vnz.
- Aufgelegtheit, f., dicuscucizna, zморе.
- Aufgeräumt, a. mi ad., amezatē, kзpъditē, depidikatē; — voioč, глзменč, diobiale (vesoč); das Zimmer ist noch nicht —, odaja dьkъ nз есте kзpъditē; er ist immer —, ел totdeazna e voioč.
- Aufgeräumtheit, f., voie vnz, zморе, zморе vnz, diobialitate.
- Aufgerieben, part., opekāt, cъnperatē prin opekātъ; stripāt, descōindatē, anpъlatē; das Pferd —, казл cъnperatē; eine Armee —, o armatъ nimicitъ prin vъtъlъ,
- Aufgeschaut, interj., oepemre! ia aminte! zigъ-te!
- Aufgeschunden, part., kpenatē.
- Aufgeperrt, part., descicō.
- Aufgesprungen, part., kpenatē, псc-nitē.
- Aufgethaut, part., descicuatē.
- Aufgethürmt, part., гpъmъditē, дпкpкāt.
- Aufgeweckt, a. mi ad., demtentē, bioč, cъintentē, cъiptocō.
- Aufgewecktheit, f., viomime, demtentъizne, cъipitē demtentē, voioč; aufgeweckter Kopf, капъ demtentē.
- Aufgeworfen, a. mi ad., арвнатē, дпторсч дп cъч; aufgeworfene Lippen, vase pidikate, omč vzarē.
- Aufgießen, v., vъpcē, tornē deacъpra, cъpавъpcē.
- Aufgießer, m., гъpъtъpъ.
- Aufglänzen, v., pьлчъ, pьлcъpъ.
- Aufglätten, v., netezecē, pьpolioč; калк (къмана).
- Aufgraben, v., descronē; descidē cъpъndē; дпnългъ cъpъndē.
- Aufgrasen, v., pacē, denacē (арва).
- Aufgrauen, v., ce pъваръ de zi.
- Aufgreifen, v., amcē, pindē, apc-tozē; er greift jede Gelegenheit auf, um mir zu schaden, ел ce oolocemre de opī че okazne cъpe amī отpика mie.
- Aufgrünen, v., дпверзecē, pь'n-berzecē; дпчeпъ a дпверzi.
- Aufgürten, v., descuarē, descimrē;

- дпчлrē; — pъcъpъnē (побеле дп vъrē).
- Aufguß, m., гъpъtъpъ, vъpcъtъpъ ne deacъpra, inočizne.
- Aufhaben, v., амč acъpъmī, амč la mine, portē; es hat wenig auf sich, e лкpъ пcъinē, e лкpъ de пcъinъ impoртaнцъ; nichtē —, дпвлз кз капъ deaconepitē; die Thür —, зша o шнē deccicъ; den Mund —, стаč кз гъpa кз-скагъ.
- Aufhaden, v., canē, descidē кз cъ-поизл, кз сана; talz; cъарmē, stripē; alles Holz —, talz tōte lemnele; das Eis —, cъapгъ rtaгa; die Rüsse —, cъapгъ пз-члe (кз пlicъл, кз чокъл).
- Aufhäkeln, v., descъpъrē; descocъilъ.
- Aufhalt, v., Aufhalt.
- Aufhalten, v., pindē, onpекcъ, apc-tozē (ан мерсч); pьcinē, pь'nъpъzilъ, дпpedeтē; dieoepis, амън; шнē descicō, ласч descicō; sein Besuch hielt mich auf eher zu kommen, vicira xl amī дпtъpъzi venipea; halten Sie mich nicht auf, ласъ-мъ cъ плекч, nз mъ mal pьcinea; er sucht die Sache aufzuhalten, ел ce дпчepъ a амъна лкpъ; ein Pferd —, onpекcъ znē калк; einen Prozeß —, дндeaznъ znē прочeē; sich bei etwas zu lange —, nepdē timnē ppea mъrē кз чева; den Mund —, касч гъpa; die Hand —, дпindē mъna; das Kuder —, cococō (кз лнтpеa); sich —, nepкeч, mъ onpекcъ; sich über etwas —, deoaimē, kpitikъ чева; amī varē жокч de чева; die Gesellschaft hielt sich über die Grobheit dieses Menschen auf, conietatea ca cminri de ppcocъrnia ачeотл omč; sich mit etwas —, amī nepкeч кз чева; sich bei Kleinigkeiten —, mъ okъnъ kз varatele, nepdē timъl кз nimicъpī.
- Aufhalter, m., oъpitъpъ, pьcinъ-tъpъ; кpъpъ, аркан.
- Aufhaltung, f., nedecъ, дпpedeтъ-tъpъ, pь'nъpъzilъtъpъ, diuepe дп

мѣ, оупіре, оупітаръ; изаре
ла рѣкѣ.

Aufhammern, v., decaatē, decmāđ
кз чокапкз.

Aufhängen, v., cпънзрѣ, акъдѣ, cъo-
mīdđ; anīnđ; einem etwas —,
ѳакъ cъ крѣдѣ, дндѣмекъ ла чева;
einen Räuber —, cпънзрѣ кнđ
логрѣ.

Aufharten, v., дпдентѣ, pidikđ кз
депоікз, дпѳоіѳ кз ѳерка.

Aufhassen, v., amōkđ, pīndđ; wo
haben Sie diese Neugierde aufge-
hassen? knde aī datđ цресте ачѳ-
cтѣ поcътате?

Aufhasseln, v., deпъnđ; terminđ кз
депънател; тѣ сколѣ кз грѣđ,
тѣ дпѳіпнđ кз ановоіѳ.

Aufhauen, v., cпapрѣ, decmīkđ, talđ,
кз cекрѳеа орѣ кз саіа; ѳѳармѣ,
cъmīdđ, pōnđ; sein Rücken ist
ganz aufgehauen, docъ kđ ecтe
cъmīdērѣ de кървалđ; das Gіß
—, cпapрѣ, pōnđ rіацa; eine Feile
—, talđ o nīrđ.

Aufhäufeln, v., amъpъnđđ, пърпн-
кѣđ; cтpīngрѣ, adānđ; Erde vor
die Weinstöcke —, cтpīngрѣ пъmъntѣ
кз глгъ vīcа de vīrđ.

Aufhäufen, v., гpъmъdecкѣ, дпкарѣ,
cтpīngрѣ, adāorđ; дпмпл, дпмпл-
кѣкѣ; Schulden —, дпкарѣ ла
дегоріі.

Aufhäufung, f., гpъmъdīrъpѣ, дп-
къркъръpѣ.

Aufheben, v., pidikđ, дпналѣđ, cъn-
палѣ; пърcтpeзđ, копcерѣđ, cтpанрѣ
(маса); decōīngѳeзđ, annzлeзđ,
kaccōzđ, аврорѣ; pēdēkđ (o ѳpъn-
цере); тѣ сколѣ; ein wenig —,
дпналѣđ дп кътва; aufzueben
geben, даđ дп пгcтpape, дп de-
ноcіrѣ; die Augen —, дпналѣđ
оkī; von der Erde —, pidikđ deла
пъmъntѣ; die Belagerung —, pi-
dikđ aсcedіa; die Freundschaft —,
cтpīkđ pпeтpіnіa; eine Gefellschaft
—, decōīngѳeзđ o cōpіetate; ein
Gefesъ —, аврорѣ, пгpepрѣ (o
леpe); einen Contract —, annz-
лeзđ zn контpактѣ; die Sitzung
—, tерmīnđ, дпмелѣ medīngа;

das Spiel —, дпчeтѣ deла жокъ:
einen Streit —, дппакѣ, коm-
панѣ o чѳpгъ, zn пpочeсđ; der
Gewinn hebt den Verlust auf, къ-
mīrѣz kāmīngēштe dasna; diese
Früchte lassen sich gut —, ѳpъ-
пгeлe авесте ce поrѣ пгcтpа sīne;
der Kranke ist in diesem Hause
gut aufgehoben, копілѣ ѳ ла kъne
mъnđ дп каса ачѳета; aufgefō-
ben ist nicht aufgehoben, чѳ o'āđ
amъnartѣ, нз c'āđ mī zītatđ.

Aufheben, n., pidikъrъpѣ; пгcтpъ-
търъ; kaccъmīzпe, decōīngape;
viel Aufhebend von etwas machen,
ѳакъ cтpомorѣ mъnđđ пeнтpа чева,
даđ дпcемпълате ла чева.

Aufhebung, f., v. Aufheben.

Aufheften, v., decmīkđ, decketopрѣ,
; decкъръpмѣ.

Aufheften, v., anīnđ, акъдѣ; дпceіlđ;
deckeіz; ѳакъ cъ крѣдѣ чева.

Aufheitern, v., дпcenīnđ, p'e'ncenīnđ,
kzminđ; тѣ дпвecелeкѣ, тѣ дп-
vіoшeзđ, тѣ pекpеeзđ; der Him-
mel —, чepл ce дпcenīnъ; sein
Umgang —, cōpіetate, копвер-
cъmъnеа kđ дпcenīnъ, дпмъкъръ;
seine Stirn —, ѳpъnгeа cа' ce
decpекpеeштe.

Aufheiterung, f., дпcenīnape, дп-
cenīnъmъntѣ, дпвecелeпe, дпvіo-
шape, dīcтpъmīzпe, pекpеzūzпe.

Aufhelfen, v., ажтѣ а ce cкzла,
дпnīnđ ажтopѣ, cъkъррѣ; pе-
cтаvілeзđ; ckanđ dīn пeвоіѳ; eі-
nem eine Last —, ажтѣ ла o
cъpчmъ.

Aufhelfung, f., ажтopѣ, cъkърpѣ.

Aufheilen, v., p'e'ncenīnđ, pеzūmīnđ;
den Verstand —, kzminđ cшpī-
rъ; der Himmel hellt sich auf,
чepл ce kzminъ.

Aufhellung, f., kzminъtъръ; (дп kī-
mīz) kīmпeзītъръ, kīmпeзīme.

Aufheulen, v., cпънзрѣ.

Aufheßen, v., (ла vъmъnt.) cтърпeкѣ,
сколѣ; acmъzđ, cъmъzđ; аmъzđ,
дпгърѣkѣ, іppīrѣ; gegen einander
—, cъmъzđ пe, zmīl acъpа а-
тopа; das Volk —, дпгърѣkѣ
нопорзл.

Auffhebung, f., съгнѣтѣрь; асма-
цѣтѣрь, адцѣтѣльнѣ, иррѣгѣтѣрь.
Auffheulen, v., дештентѣ приа зрлетѣ,
зрѣт таре.
Auffhilfe, f., ажторѣ, сѣккѣрѣ, ас-
сѣстѣцѣ.
Auffhissen, v., (ла шарѣнарѣ) трагѣ
ла сѣсѣ, арворезѣ (вѣятрале, фла-
мѣръ).
Auffhoben, v., портѣ ла спате, іаѣ
не спате, ла кѣркѣ.
Auffholen, v., (ла шарѣн.) сѣлѣ, трагѣ
ла сѣсѣ; ein Schiff wieder —;
ретрагѣ о наѣ ла калеа вѣятѣлѣ.
Auffhorchen, v., дескѣдѣ зрѣкѣ;
hoch —, аскѣлѣ кѣ шаре кѣрѣо-
сѣтате, сѣлѣ кѣ азѣл адцѣнтатѣ.
Auffhören, v., аскѣлѣ, сѣлѣ кѣ лѣ-
рѣ-амѣнте, дѣчетѣ, дѣчетезѣ,
термѣнѣ, коптенескѣ; zu arbeiten
—, дѣчетѣ дела лѣркѣ; ohne —,
некоптенилѣ, не'нчетатѣ, не'нпре-
рѣлѣ.
Auffhörung, f., дѣчетаре, дѣтрѣрѣ-
пере, дѣтрѣмѣссѣне.
Auffhüllen, v., десѣлѣ, дескоперѣ,
в. Enthüllen.
Auffhürfen, v., салѣ, сарѣ де лѣ-
кѣрѣ, цѣлѣ.
Auffhusten, v., тѣшескѣ.
Auffjagen, v., сколѣ, скорпескѣ (о
сѣрѣ); сѣгѣрѣ, дескоперѣ, аѣлѣ.
Auffjammern, v., тѣ ваѣетѣ, стрѣгѣ
кѣ ваѣетѣ.
Auffjauchen, } v., стрѣгѣ, салѣ де лѣ-
Auffjauchen, } кѣрѣ, кѣлѣ, даѣ лѣотѣ.
Auffjochen, v., дѣжѣтѣ мѣ десѣжѣтѣ.
Auffjammern, v., пѣпѣлѣ ла сѣсѣ,
рѣпѣтѣлѣ.
Auffjahren, v., (ла шарѣн.) кѣлѣнезѣ
анѣра.
Auffkauf, m., кѣмѣгѣрѣтѣрь, кѣгѣрѣ-
тѣлѣтѣ; — der Lebensmittel, кѣ-
кѣмѣгѣрѣтѣлѣ, адѣкѣ арѣнѣрѣа мѣ
кѣмѣгѣрѣтѣрамѣжѣчѣлѣор де мѣлѣдѣ,
ка сѣ лѣ маѣ рѣлѣлѣ; монополѣ.
Auffkaufen, v., кѣмѣгѣрѣ кѣ рѣдѣкага,
кѣ тотѣ, прѣкѣлескѣ, акѣкѣгѣрѣзѣ,
кѣмѣгѣрѣ де прѣмѣссѣне, кѣмѣгѣрѣ
кѣ лѣрта (не молдов.).
Auffkaufet, m., прѣкѣлѣрѣ, кѣгѣрѣ-
торѣ, монополѣстѣ.

Auffkaufung, f., в. **Auffkauf**.

Aufflegen, v., ашезѣ попѣчѣе, ашезѣ
ла форма зѣлѣ конѣ; ашезѣ гѣлѣ-
цѣе де тѣлѣ.

Auffsehen, v., мѣтѣрѣ ла сѣсѣ, а-
дѣнѣ мѣтѣрѣндѣ.

Auffsehricht, в. **Rehricht**.

Auffsteimen, v., цѣрѣгѣнезѣ, дѣкол-
цескѣ, рѣсарѣ; мѣ паскѣ; die
Leidenschaft —, патѣма сѣ па-
ште, васѣсѣнеа сѣ ескѣ.

Auffsteimen, n., { цѣрѣтѣлѣссѣне, дѣ-
Auffsteimung, f., { колѣтѣрѣ, рѣсѣрѣ-
торѣ.

Auffstern, v., калѣ стѣрѣгѣрѣ, тѣо-
кѣлескѣ, стѣркѣ.

Auffsteben, v., крѣстѣ, дѣкрѣстѣ.

Auffstetten, v., десѣгѣнезѣ, сѣотѣ
лагалѣ, десѣкѣнезѣ.

Auffstern, v., кѣкѣтезѣ, дештентѣ
приа кѣкѣте.

Auffstuppen, v., кѣмѣгѣнескѣ ла сѣсѣ,
хѣцѣнезѣ, пердѣ сѣлѣлѣрѣ, кѣмѣгѣла.

Auffstuten, w., лѣнескѣ кѣ лѣтѣ, кѣ
мѣстѣкѣ.

Auffstaffen, v., сѣлѣ крѣнатѣ, кѣсѣатѣ.

Auffstärken, v., лѣнѣ ла стѣлѣкѣнѣ.

Auffstappen, v., дескѣдѣ клѣпѣле, трагѣ
ла сѣсѣ арѣпѣле зѣлѣ тѣсе; рѣс-
фѣлѣтѣ.

Aufftlären, v., гѣмѣрѣескѣ, лѣмѣне-
зескѣ; кѣрѣцѣ, рѣскѣрѣ; лѣмѣнѣ,
дѣсенѣнѣ, лѣлѣмѣнѣ; aufgeklärter
Kopf, омѣ лѣмѣнатѣ; mŷnte de-
лѣтѣнѣ; die Zeit wird Alles —,
тѣмѣла ва лѣмѣспѣ тѣте; das Ge-
heimniß klärt sich auf, сѣкрѣтѣла
сѣ есѣлѣкѣ (сѣ тѣлѣмѣчѣнтѣ).

Aufftlärer, m., лѣмѣнѣторѣ; sie sind
die Aufklärer des Volkes, еѣ сѣлѣтѣ
лѣмѣнѣторѣлѣ номѣрѣлѣ.

Aufftlörung, f., гѣмѣрѣе, лѣмѣнезѣ-
тѣрь, лѣмѣнѣ; лѣмѣне, кѣлѣгѣрѣ;
re'ncemŷnare; — des Geistes unter
dem Volke, кѣлѣгѣра сѣрѣлѣлѣ ла
номѣрѣ; — verbreiten, рѣсѣлѣн-
дескѣ лѣмѣне, дештентѣ мѣнѣлѣ.

Aufftlörungssucht, f., mania de a
кѣлѣгѣва.

Aufftlauben, v., кѣлѣгѣтѣ, рѣкѣлѣгѣтѣ,
адѣнѣ; чѣнескѣ кѣ аѣносѣе.

ihre Auflage in diesem Wirthshause, *очерил месериеми се адзнь дн ачестъ ослътъръ;* das Gericht hat ihm eine Auflage zugeschiedt, *тривнама дн тримисе о чигъисне.*

Ausfängen, v., *pidikъ дн сзекъ.*

Ausfänger, m. (дн арх.) *адзньгъ, адзньгиторъ.*

Ausfärmen, v., *адлармъ, денгонтъ prin лармъ.*

Ausfassen, v., *ласъ дескисъ; пръсесекъ (о минъ);* ein Lehn —, *даз дин тьнь, чедъ, реинциъ знсл оездъ (момъ коерескъ).*

Ausfassung, f., *чессиснеа (знсл оездъ).*

Ausfahret, m., *пъндиторъ, пъндаръ, спонъ.*

Ausfauern, v., *пъндескъ, стаъ, мъ пьнъ ла пьндъ; спонескъ; er lauert ihr beständig auf, елъ дн калкъ тотъ дн зртъ.*

Auslauf, m., *копкзркъ, странесръ де оменъ, адзньгъ; рьсколь; акрескъмънтъ; гръмъдигъ (де анъ);* das ist ein —, *иатъ о рьсколь, знъ копкзркъ де оменъ.*

Auslaufen, v., *мъ свъ; мъ длоа, мъ днрошъ, акрескъ, мъ днмърескъ, мъ адаоръ; die Kosten —, свеселе акрескъ; der Fluß —, рьзъ а крескътъ; das Schiff auf den Strand —, паиа дъ песте знъ сиръ; sich die Füße —, дмъ ватънъ, дмъ рьнескъ мчочреле; Etz —, дзкъ мн горнъ дн тоигоро.*

Ausläufer, m. (дн металл.) *кърторъ, дкъторъ; (дн вакът.) нльчигъ де зрезъ; Eisenläufer, нльчигъ свматъ къ оъ.*

Auslaufen, v., *акзлгъ; трагъ къ зрека, пьндескъ.*

Ausleben, v., *ре'нвъл, мъ ре'нторкъ ла вѣлацъ; рекъштгъ вѣчзвѣа, вѣороа.*

Ausleben, v., *ларъ.*

Auslegen, v., *пънъ десзвѣа, свѣрапънъ; анлекъ, дмънъ; денънъ, днсарпнъ; wieder —, регитърескъ о карте, дн оакъ а дѣа edigisne; gerichtlich —, чигезъ;*

ein Wasser auf die Wunde —, *анлекъ емластръ не рашъ; einem Pferde die Hufeisen —, порковескъ знъ калъ; einem Pferde den Sattel —, дншгъ знъ калъ; einen Eid —, даз знъ жъръмънтъ, дндаторъ ла знъ жъръмънтъ; Still-schweigen —, дмънъ гъчере; ein Schiff —, десарпъ о паие; aufgelegt sein zu etwas, сънтъ дичпесъ супе чева, амъ вогъ, мъ аѣа дн тоне, дн зпоро де а оаче чева; schlecht aufgelegt sein, сънтъ ръ дичпесъ, мъ аѣа дн тоне реле.*

Auslegung, f., *дмъсезисне, анлекъкъисне, анлекъмънтъ.*

Ausleihen, v., *разимъ; мъ ошънъ; мъ рьсколь, револтъ; sich gegen die Obrigkeit —, мъ рьсколь асзвѣа маѣстратрѣ.*

Auslehnung, f., *разимъ, рьзимъгъ; ошъсезисне; револтъ, рьсколь.*

Ausleiern, v., *кьлтъ къ лѣра; sich —, акрескъ.*

Ausleimen, v., *клеескъ, деклеескъ.*

Auslesen, v., *кьлгъ, адзнь; Аешен —, смъзескъ.*

Ausliegen, v., *мъ разимъ, медъ, сънтъ сьдигътъ, сънтъ пьртатъ; мъ рьнескъ де зьнга шедере; сънтъ оъръ ошъ; der Wallen liegt auf der Mauer, гпнда заче, е пьзъ не мьръ, есте сьдигатъ де мьръ.*

Auslofern, v., *деспнъ, десрамъ, рьрескъ, длоа (антерпатъ); кьгнъ (знъ динте); длоънезъ.*

Ausloben, v., *мъ длоакъръ, мъ днпацъ дн олакъръ, мъ днвъпъезъ, се днпацъ вьпаиа; das Feuer lobete hoch auf, оока се пьдъ дн олакъръ; er lobet zu sehr auf, елъ преа се длоакъръ де мьнгъ.*

Auslöfen, v., *анпкъ къ лѣзвѣа, соръ тотъ.*

Auslösbar, a. *мн ад., десдгаверъ, деснодгаверъ, десъчгаверъ.*

Auslösbarkeit, f., *десдгъверитате, деснодъверитате, десъчгъверитате.*

Auslösen, v., *десдгъ, деснодъ, дес-*

мъ; **dekompozit**, **тонеса** (сареа мъ азъ), **ресолвезъ** (о дитреви-
жне), **анализезъ**; **devoierezъ**; —
eine Ehe —, **десоакъ** о късто-
ръ; **Scheidewasser löst das Gold**
auf, ана таре **декомпозиэ** азрз;
ein Band —, **деснодъ** о кордезъ,
о **санъ**; **eine Aufgabe** —, **ре-**
совезъ о провлетъ; **einen Zweifel**
—, **къмпрескъ** о **дидолазъ**; **ein**
Räthsel —, **гаческъ** о **енигъ**;
eine Armeé —, **десоакъ**, **дисолакъ**,
димитъ о **арматъ**; **der Nebel wird**
sich in Regen —, **петра се ва**
преваче **ан** **идиъ**; **sein stummer**
Schmerz löste sich in Thänen auf,
мъта са дэрепре **проршице** **ан** **ла-**
връмъ.

Auflösend, ad., **деслегатиъ**, **деком-**
позитивъ, **деслегатиэ**, **ресолвтивъ**.

Auflöslich, в. **Auflösbar**.

Auflösung, f., **деслегатиъ**, **де-**
подъгатиъ, **солъжиэ**; **dissolv-**
tióne; **ресолвтиэ**; **декомпоз-**
тиэ; **анализъ**; **mörite**, **десоин-**
чаре; — **eines Schauspiels**, **де-**
подъгатиъ **зней** **drame**; — **des**
Unendlichen, **анализа** **кътъжимилор**
инимте; **er ist seiner** — **наше**,
еъ **есте** **анроне** **де** **mörite**.

Auflösungsmittel, **Auflösungsmittel**, n.,
миклокъ **топитиъ**, **солъживъ**.

Auflösen, v., **серсиекъ**, **зинекъ**.

Aufmachen, v., **десоакъ**; **декоперъ**;
дескидъ; **дестъмъ**; **дескитъ**; **каскъ**;
релакъ; **маше** **диз** **Лхите** **auf**, **dec-**
ide **къна**; **маш** **машен** **Sie** **sich**
so **frühe** **auf**? **къчи** **те** **скол** **амеа**
де **димиnéтъ**, **амеа** **тиниприъ**? **ei-**
nen **Brief** —, **дескидъ** о **скриборе**;
eine **Flasche** —, **дестъмъ** о **гара-**
еъ; **sich** **auf** **диз** **Релсе** —, **пор-**
носкъ, **пъртодъ**, **мънекъ** **ла** **дръмъ**;
sich **auf** **und** **davon** —, о **тълескъ**
ла **ебъ**.

Aufmalen, v., **мачинъ** **торъ**.

Aufmalen, v., **ре'пирбспетъ** **колори-**
тъл, **ре'пноиекъ**; **диз** **Farben** **sind**
aufgemalt, **колоритэ** **сънтъ** **кон-**
съштаре (**лепръитэ**).

Aufmanbeln, **aufmangeln**, v., **тън-**

тълкъ, **рекалкъ** **рече** **къ** **тън-**
тълкъ.

Aufmarsch, v., **днсемнъ**, **пнлъ** **мар-**
къ, **маркезъ**.

Aufmarsch, m., **мерсъ**, **мармъ**, **мерсъ**
ан **мърспл**.

Aufmarschiren, v., **маршезъ** **ан** **пи-**
рспл; **маршезъ** **ан** **ordine** **де** **кътаиъ**;
devoierezъ; **das** **Regiment** **mar-**
schire **vor** **dem** **Prinzen**, **рече-**
мътитэ **десоиръ** (**десоиръ**) **пайнтеа**
принципелъ.

Aufmarsch, n., **мъсъръ** **къ** **вароъ**, **съ-**
прамъсъръ, **кълте**.

Aufmästen, v., **днпрамъ**.

Aufmachen, v., **днналкъ** **знъ** **мъръ**,
къдескъ **ан** **сзсъ**; **терминъ** **ва-**
рзл **зидинъ**, **мърсиндъ**.

Aufmengen, v., **аммэстекъ**, **днпре-**
местекъ.

Aufmerken, v., **аскалтъ**, **иаъ** **аминте**,
атриндъ, **агдинтэ** **дзареа-аминте**;
днсемнъ, **аднотезъ**, **маркезъ**.

Aufmerksam, m., **аскълтъторис**, **чен-**
соре; **спионъ**.

Aufmerksam, a. mi ad., **дзторис** **а-**
минте, **атринтивъ**; **das** **machte** **mich**
—, **ачэста** **днл** **агдинтэ** **дзареа-**
аминте; **einen** **auf** **etwas** — **ма-**
шен, а **ваче** **атринтивъ** **не** **чинова**.

Aufmerksamkeit, f., **дзаре-аминте**, **аг-**
тинтиэ; **диз** — **етреген**, **дештентъ**
дзареа-аминте; **диз** — **ауф** **etwas**
richten, **дндрентъ** **атринтинэа** **спре-**
чева.

Aufmessen, v., **мъсъръ** (**тълзл** **дин**
аръ); **einem** **eine** **Stacht** **Brügel**
—, **варъ** **ла** **спете** (**къ** **васдопе**, **къ**
веце).

Aufmischen, v., **аммэстекъ**, **рете-**
стекъ; **диз** **Parten** —, **оакъ** **кър-**
пиле **де** **жокъ**.

Aufmögen, v., **мъ** **почъ** (**ридика**).

Aufmuntern, v., **дештентъ**; **днвар-**
вътъ, **днкрапезъ**; **дистрагъ** (**дн-**
веселескъ); **днвиошезъ**; **er** **weist**
eine **Gesellschaft** **aufzumuntern**, **еъ**
итрие **дистраге**, **днвиоша** о **со-**
циетате.

Aufmunternd, part., **дештентънте**,
днвъръвъгънте.

Aufmunterung, f., **дештентъгатиъ**,

desertentъгърѣ, дикърѣцѣмънѣтѣ;
мѣнѣгѣере; das verdient —, ачеа
меритъ дикърѣцѣмънѣтѣ.

Aufmüssen, v., тревѣе съ тѣ сколѣ.

Aufmühen, v., дѣиѣрѣ; мѣсѣрѣ (о
спинѣтѣлѣ); дѣмѣстѣ къ рѣнѣгѣ;
et muß mir Alles auf, елѣ дѣмѣ
дѣмѣстѣ тѣте нимѣкѣрѣле; елѣ ѡаче
din цинѣарѣ артѣсарѣ.

Aufnageln, v., цинѣзѣскѣ, нѣронѣскѣ,
дѣценѣнескѣ къ кѣие.

Aufnagen, v., спарѣ, дескѣдѣ ро-
зѣндѣ.

Aufnähren, v., кѣскѣ деасѣпра; diese
Fante ist aufgenäht, ачѣстѣ вор-
дѣрѣ орѣ вѣртѣ есте кѣсѣтѣ нѣмал
деасѣпра.

Aufnahme, f., прѣимѣре, речѣпере,
admicisna, речѣцѣиѣне; дѣмѣрѣ-
мѣтѣ; дѣиѣере, дѣиѣитѣрѣ, а-
дошѣиѣне; — einer Summe Gel-
des, дѣмѣрѣмѣстѣареа зѣел сѣме де
ванѣ; diese Familie verdient wieder
in — gebracht zu werden, ачѣстѣ
ѡамѣлѣ меритѣ а ѡи ѣарѣш дѣ-
напѣнтѣтѣ; diese Mode ist sehr in
—, moda ачѣста ѣ дѣ авѣнтѣ
мѣре; in — bringen, addѣкѣ ла
дѣлѣорѣpere, проспѣрезѣ, дѣмѣмѣрѣде
вѣне; мѣ акѣредѣтезѣ, кѣшѣтѣгѣ
ѡавѣре.

Aufnahmefreie, m., матѣрѣкѣлѣ.

Aufnaschen, v., гѣстѣрѣескѣ, дѣкѣ-
рескѣ, мѣлѣкѣ н' аскѣносѣ; мѣлѣкѣ
къ гѣотѣра (лакотѣ).

Aufnehmen, v., ѣа дѣ цѣскѣ, рѣдѣкѣ;
прѣимѣескѣ, речѣнѣ; admirѣ, даѣ
адѣпѣстѣ кѣвѣа; еѣ mit einem —,
мѣ мѣсѣрѣ, мѣ дѣорѣнѣтѣ, траѣ
деѣетѣлѣ къ чѣнева; мѣ дѣкаѣерѣ;
еѣ auf sich —, мѣ дѣсарѣчѣнѣ къ
чева, ѣа асѣпрѣмѣ; еѣ übel —,
ѣа дѣ нѣме де рѣзѣ; für Gott
—, ѣа лѣкрѣлѣ дѣ адѣносѣ, се-
рѣосѣ; einen Fremden —, прѣ-
имѣескѣ зѣнѣ стѣрѣнѣ дѣ каса шеа;
Geld —, ѣа ванѣ дѣмѣрѣмѣстѣ,
мѣ дѣмѣрѣмѣстѣ де ванѣ; an Fin-
des Statt —, дѣиѣеѣзѣ, adoprѣ;
ein Protocoll —, ѣа ла прото-
колѣ, ѣа такѣрѣдѣ (дѣ лѣмѣва ѡѣч.
а Цѣрѣе rom.); fremde Wörter in

eine Sprache —, adoprѣ, патѣ-
раѣносѣзѣ ворѣе стѣрѣине дѣ врео
лѣмѣвѣ; etwas als Beleidigung —,
ѣа чѣва ка аѡорѣнтѣ; etwas als
eine Ehre —, дѣмѣ цѣнѣ чѣва де
онѣре; etwas als Schimpf —,
ѣа чѣва ка деонѣре; eine Rech-
nung —, ѣа, рѣвѣзѣ о сокотѣ-
лѣ, зѣнѣ конѣтѣ; eine Festung —,
ѣа лѣ планѣа зѣел ѡортѣреѣе; ein
Feld —, мѣсѣрѣ зѣн кѣмѣнѣ.

Aufnehmendwerth, a. m. ad., demnѣ
de прѣимѣтѣ, де рѣченѣтѣ.

Aufnehmung, f., v. Aufnahme.

Aufnestseln, v., дескѣелѣ, дескѣлѣотѣрѣ;
даѣ дрѣмѣлѣ, дѣмѣтѣ; сѣлѣнѣзѣрѣ
(зѣнѣ хѣцѣ).

Aufnieten, v., цинѣзѣскѣ; дѣноѣескѣ
зѣнѣ кѣлѣ, дѣ гѣртѣескѣ.

Aufnöthigen, v., конѣтрѣнѣгѣ, сѣзѣескѣ
а прѣимѣ, ѡвѣлѣгѣ дѣндѣотѣрѣ а прѣимѣ,
дѣмѣнѣнѣ кѣвѣа чева.

Aufnöthigung, f., конѣтрѣносѣрѣ, сѣлѣ,
дѣндѣотѣpere, дѣмѣнѣpere.

Aufnotten, v., конѣсѣмѣнѣ, нотѣзѣ,
мѣркезѣ.

Aufopfern, v., жѣртѣѡескѣ; sich —, мѣ
ѡѡѣрѣлѣ, мѣ сѣкрѣиѣкѣ, мѣ даѣ вѣ-
птѣмѣ; das Leben —, нѣнѣ вѣаѣа;
sich für das Vaterland —, мѣ
даѣ вѣптѣмѣ нѣнтѣрѣ патѣрѣ; Chri-
stus hat sich für uns —, Хрѣстѣосѣ
с'а жѣртѣиѣтѣ, с'а ѡѡѣрѣтѣ нѣн-
тѣрѣ nol.

Aufopferung, f., вѣптѣмѣ, девоѣтѣ-
мѣнѣтѣ, сѣкрѣиѣцѣлѣ, жѣртѣѡ.

Aufraden, v., дѣкарѣкѣ; дескарѣкѣ,
дѣсѡакѣ зѣнѣ тѣнѣкѣ; der Wagen
ist aufgepackt, карѣлѣ есте дѣкѣр-
катѣ; die Waagen sind noch nicht
aufgepackt, мѣрѣилѣ дѣлѣкѣ нѣ сѣлѣтѣ
дѣсѡѣкѣзѣе.

Aufsalzen, v., (ла марѣн.) мѣ ак-
кѣдѣ, мѣ каѣрѣлѣ мѣлѣ де мѣлѣ.

Aufrappen, v., зѣнѣ, клѣеѣескѣ къ
чѣрѣ, къ вѣреѣалѣ.

Aufrapper, m., клѣеѣотѣлѣ, дѣнѣотѣрѣ
(де хѣртѣлѣ мѣлѣ вѣртѣосѣ нѣе лѣ-
рѣцѣ).

Aufraffen, v., дѣлѣотѣескѣ, ашѣнеѣзѣ,
ажѣжѣстѣеѣзѣ (зѣнѣ вѣстѣмѣлѣтѣ нѣе
тѣрѣлѣ); чѣрѣкѣ; ѣа амѣнтѣе, лѣ-

зескѣ, пѣндескѣ; даѣ' аѡф, wenn ich mit Dir spreche, ia aminte кънд ворвескѣ къ tine; даѣ' аѡф, даѣ' Du nicht fällst, ia aminte ка съ ну казі; er paßt ihm auf den Dienst, ел аре окіл асыра лѣ.

Ausraffer, m., пѣндарѣ, пѣндиторѣ, пѣзиторѣ, спіонѣ; — сервиторѣ, еолдатѣ сервиторѣ; — (дн маринѣ) пѣзиторѣ лѣ magazinѣ de muniçione.

Ausfassung, f., дптокмітѣрѣ, ажжестымѣнтѣ; — пѣндѣ, пѣндиторѣ; — дзаре-аминте.

Ausraufen, v., батѣ дн кімвале.

Ausreißchen, v., плеснескѣ къ вичѣ; die Haut —, съшмѣ пелеа къ ловѣтра de вичѣ.

Ausreifen, v., шзѣрѣ, ѣзѣрѣ; дешентѣ къ шзѣратѣ.

Ausflanzen, v., дпшлѣнтѣ; дпналѣ; арвоузѣ; mit aufgerflanztem Bajonette angreifen, шѣ дпнентѣ, аттакѣ къ ваіонетѣ дпшлѣнтатѣ; eine Fahne —, дпналѣ о фламѣрѣ; die Kanonen —, амшезѣ, ддрентѣ тѣспріе.

Ausflöden, v., батѣ цершѣ, цешѣ, дпденепескѣ.

Ausflügen, v., спарѣ къ арагрѣ; скотѣ чева къ арагрѣ.

Ausfroren, v., алтѣескѣ.

Ausfischen, v., ліцескѣ къ рѣшмѣ, къ стобѣ.

Ausfischen, v., чокпескѣ, стріакѣ къ чоккѣ, къ піскѣ (пѣстѣрѣ).

Ausfinseln, v., тѣрѣѣ, ретѣрѣѣ (знѣ гѣрете).

Ausflappern, v., ѣакѣ гѣрѣ, гѣгѣрѣ.

Ausplatzen, ausplatzen, v., кадѣ къ плеснетѣ.

Ausplätten, v., петезескѣ; калкѣ, рекалкѣ.

Ausplagen, y., кренѣ, плеснескѣ.

Ausproben, v., дескідѣ вѣтѣнд.

Auspoltern, v.; дешентѣ къ ѣрештѣ, къ огомотѣ.

Ausprüden, v., дпгѣтѣрескѣ, дппрімѣ.

Ausprallen, v., ресалтѣ, сарѣ дн съсѣ.

Ausprasseln, v., сарѣ къ покнетѣ, троснескѣ.

Ausprellen, v., сарѣ, ресалтѣ къ плеснетѣ.

Auspressen, v., тескѣескѣ, стрпнгѣ, сторкѣ, аппѣсѣ; дескідѣ аппѣсѣнд.

Ausprobieren, v., черкѣ, ѣакѣ провѣ, **Ausproben**, v., (дн артіл.) амшезѣ тѣпѣл не котѣгѣ, не телѣга лѣ.

Aufreißen, v., рѣнѣ, съшмѣ, смѣлѣ; дескідѣ къ іцѣлѣ; кренѣ; плеснескѣ; мѣ рѣнѣ, мѣ дескескѣ; decemnt; die Naht ist aufgerissen, късетѣра с'а десѣкѣтѣ; die Mauer fängt an aufzureißen, тѣрѣл дпчепе а се крѣпа; даѣ Пфлаster —, десѣакѣ пардосѣла.

Aufreißen, n., **Aufreißung**, f., дескѣсѣрѣ ізте, ѣордатѣ, съшмѣтѣрѣ; (дн геометр.) констрѣцііне.

Aufreiten, v., рѣнескѣ; даѣ Пфѣрд іѣт aufgeritten, калѣ есте рѣнтѣ de кѣлѣрѣтѣрѣ.

Aufreizen, v., дпварѣтѣ, інемезѣ, дпкѣрацѣлѣ; дпгѣрѣкѣ, іпрѣтѣ; дешентѣ; die Leidenschaften —, дпгѣрѣкѣ патимѣлѣ; zur Empörung —, дпгѣрѣкѣ спре револѣтѣ.

Aufstennen, v., дпшмѣнѣ, даѣ престе чева; дескідѣ дп ѣгѣ.

Aufsrichten, v., рідікѣ, дпналѣ, аддрентѣзѣ; статорескѣ; ѣкндезѣ, дптемеіеэѣ; дпкѣлѣ, конгрѣтѣ; тѣнгѣлѣ, дпварѣтѣ; ein Denkmal —, рідікѣ знѣ монѣмѣнтѣ; eine Gesellschaft —, ѣндезѣ о соціетатѣ; eine Freundschaft —, дѣгѣ о пріетініѣ; einen in seinem Schmerz —, тѣнгѣлѣ не чінева дп дзрѣреа са.

Aufsrichten, m., (дн анатом.) рідікѣтѣрѣ.

Aufrichtig, a. mī ad., къратѣ да къпетѣ, дрентѣ, сінчерѣ, кандідѣ, ѣрѣнкѣ, лѣалѣ (лоіалѣ), дпгѣрѣкѣ.

Aufrichtigkeit, f., сѣнчерігатѣ, лѣалитатѣ, кандіоре.

Aufrichtung, f., рідікаре, рідікѣтѣрѣ; амезѣмѣлѣтѣ; іncitadіone; тѣнгѣере.

Aufriegeln, v., десверѣкѣ, дескідѣ.

Aufriegeln, v., траѣ дн інеѣлѣ, інеіезѣ; вѣклезѣ (гѣрѣ).

Aufriß, m., decemnt, проспѣтѣлѣ

лацѣ (дела стаѣ); *produzicisne*, *prodzsetzъrъ*; *коллокътъръ*.
Auffstammen, v., рѣзъмѣ.
Auffstempeln, v., тимпрезѣ, пѣнѣ *tim-
 sprъ* (стѣмпѣ).
Auffstappen, v., *приндѣ* *костънд* кз
 гъзреле.
Auffstieben, v., в. *Auffstäuben*.
Auffstiegen, v., *лнтрѣжѣ*, *иприѣ*.
Auffstößern, v., *скочорѣ*, *аѣж*.
Auffstößeln, v., *desdopъ*.
Auffstoß, m., *пѣгъсоре*; *лнчеркаре*
de volъ; *плекътъръ*.
Auffstoßen, v., *deskidъ* *лмингънд*;
лнопѣ; *рѣнедѣ*, *аррѣнкѣ*; *го-
 вескѣ* (кз *пнорѣ*); *рѣгълѣ*; *мъ*
оцетескѣ; *sich den Kopf* —, *даѣ*
кз *кѣпѣ* *лн* *чева*; *das Schiff* —
auf einen Felsen, *паѣ* *се* *рѣнеде*
лнтр'о *стѣнкѣ*; *das Bier* —, *ве-*
реа *се* *лнѣлѣ*.
Auffstößig, a. *mi ad.*, *оцетитѣ*, *лнпъ-*
критѣ; *стрикатѣ*; *пѣлитѣ* *de* *волъ*,
оцетитѣ (*zaiѣѣ*); *der Wein ist* —,
винѣ *ѣ* *оцетитѣ*, *аре* *аччентѣ*.
Auffstäuben, v., *мъ* *pidikѣ*, *мъ* *лн-*
лѣпѣ, *мъ* *аррѣнкѣ* *лн* *сѣсѣ*.
Auffstreben, v., *мъ* *лнчеркѣ*, *мъ* *лн-*
кордѣ, *мъ* *сѣлескѣ* *лн* *сѣсѣ*.
Auffstreben, n., *Auffstrebung*, f., *лн-*
черкаре, *лнкордѣлѣне*, *сѣлнпѣ*.
Auffstreifen, v., *лнтиндѣ* *лн* *сѣсѣ*.
Auffstreichen, v., *лнтиндѣ*, *desctindѣ*;
колорезѣ; — *Butter auf's Brot*,
лнтиндѣ, *знѣ* *знѣ* *не* *пѣне*.
Auffstreifen, v., *рѣсѣѣлѣкѣ*, *рѣсѣрѣнѣ*;
лнтерѣ, *аттинѣ*, *радѣ*.
Auffstreuen, v., *пресарѣ*, *рѣспѣндескѣ*.
Auffstrich, m., *трѣсѣтърѣ*, *трѣсѣрѣ*
(кз *аркѣ* *не* *вѣорѣ*).
Auffstricken, v., *лнтиндѣ*, *рѣсѣрѣнѣ*,
pidikѣ, *аттинѣ* (*пѣпѣнтѣ* *кз* *лѣ-*
леле).
Auffstricken, v., *терминѣ* *кз* *лнпѣ-*
титѣ (*колдѣнѣ*).
Auffstülpen, v., *рѣсѣрѣнѣ*, *ре'пторкѣ*;
коперѣ (*кз* *капакѣ*).
Auffstürmen, v., *фордезѣ*, *ассалѣ*,
deskidѣ *кз* *пѣтереа*, *кз* *вѣлетѣ*.
Auffstürzen, v., *аррѣнкѣ*, *пѣнѣ* *каца-*
кѣ, *мъ* *рѣнедѣ*, *кадѣ* *не* *чева*.

Auffstügen, v., *гѣлескѣ*, *ажжстезѣ*,
лнпѣоцетѣ.
Auffstügen, v., *рѣзѣмѣ*, *прѣтескѣ*.
Auffstüchen, v., *кѣкѣ*, *черкѣ*, *черѣ-*
тезѣ.
Auffsuchung, f., *кѣзтаре*, *черѣтаре*.
Auffsummen, v., *сѣорѣ* *сѣрѣзѣндѣ*;
sich —, *крескѣ* *лн* *сѣмѣ*, *аккрескѣ*,
мъ *adaorѣ*.
Auftafeln, v., в. *Auftischen*.
Auftafeln, v., (*лн* *шарѣн.*) *артезѣ*,
гѣлескѣ *кз* *ѣплетѣ*.
Auftakt, (лн *траѣкѣ*) *контравѣтѣ*.
Auftassen, v., *adsnѣ*, *кѣдескѣ* *не* *арѣ*.
Auftauchen, v., *реанпѣрѣ* *din* *мѣ*,
есѣ *не* *сѣпраѣаѣ* *авел*, *мъ* *des-*
кѣѣндѣ.
Auftaumen, v., *мъ* *сколѣ* *сѣмѣ-*
рѣсѣ; *мъ* *desmetическѣ*.
Auftauen, v., *сѣ* *desctauъ*.
Auftun, v., *deskidѣ*; *der Himmel*
thut sich auf, *черкѣ* *се* *лѣминѣ*;
seine Schände —, *лнл* *даѣ* *не*
ѣаѣ *рѣшѣнеа*.
Auftürmen, v., *pidikѣ*, *лнпазѣ* *кѣлѣ*
знѣ *тернѣ*; *грѣмѣдескѣ*, *лнмаѣ-*
сѣзѣ.
Auftischen, v., *пѣнѣ* *не* *масѣ*; *оснетѣ*,
трагтезѣ.
Auftrag, m., *kommicisne*, *лнсѣрѣ-*
паре, *ordinѣ*; *Aufträge erteilen*,
даѣ *kommicisnѣ*.
Auftragen, v., *лнсѣрѣпѣнѣ*, *даѣ* *ком-*
micisne, *даѣ* *ordinѣ*; *die Farben*
—, *колорезѣ*, *даѣ* *колорѣ*; *Speisen*
—, *пѣнѣ* *ѣзкателе* *не* *масѣ*.
Auftrapseln, v., *тропѣлѣ*, *ѣакѣ* *тро-*
пѣтѣ.
Auftrapseln, v., *кадѣ* *лн* *нѣкѣтѣре*,
dekadѣ.
Aufstreifen, v., *лнгѣлескѣ*, *лнпѣ-*
рескѣ; *аттинѣ*.
Aufstreiben, v., *лнминѣ* *лн* *сѣсѣ*,
мѣнѣ *аванѣ*; *скорпескѣ* (*вѣла-*
тѣ); *черкѣ*, *аѣлѣ*; *лнѣлѣ*; *das*
Bier treibt den Leib auf, *верѣ*
лнѣлѣ *пѣпѣчеле*; *Geld* —, *калѣ*,
прокѣрѣ *ванѣ*.
Auftrennen, v., *deskocѣ*, *desѣѣкѣ*.
Auftreten, v., *калѣ* *кз* *лнорѣ*;
сѣарѣмѣ *кѣлѣкѣндѣ*; *мъ* *сколѣ*, *пѣлнѣтѣ*,
лнтрѣ *не* *счелѣ*, *анпѣрѣ*; *мъ* *лн-*

aartē; gegen kinen —, mē swotē
 acupa kana; leidt —, mērtē
 an deuere; mit etwad —, mpo-
 swot tēwa; als Zeuge —, crah
 ra martropē; auf der Sargel —,
 cēh, answarē no ahsonk.
 kuffrit, m., kspage capo o iear-
 ropē; aptraps de romm.
 kuffrit, m., trērtē, cāpē an mērtē;
 cāpē anel wēpē; cēwēt, awē-
 gūnape, karpār, pēcūng; bōē
 war ein sōphē —, awēra ēs o
 cēwēt epēndē.
 kuffrodnen, v., cēh, dēcēh, cōhē;
 awēpē (anwrtame); die Sud iē
 aufgetōdēt, wēka anwēpē.
 kuffrommeln, v., dēwrtentē kē towa.
 kufftrōfeln, v., n. kufftrōfeln.
 kufftrōpēn, v., (an wōhē de kwpū)
 dāē adētē, wātē kē kōhē.
 kufftrōfēn, v., wēkōpēwē kē rōwē.
 kuffwācēn, v., mē dēwrtentē.
 kuffwācēn, v., wēcēt, cēpēcēt, mē
 cēhē mēpē.
 kuffwāgēn, v., kōmmēwēcēt, kēwrt-
 pēcēt.
 kuffwāllēn, v., kōwrtē, kōwōrtē,
 cēpēh, cēwēpēk.
 kuffwāllung, v., kōkrtwrtēpē, kō-
 wōrtē; — wēt Jōrtēh, kōkrtwrtē,
 wōwōrtē de mērtē, cēwrtwōrtē de
 mērtē.
 kuffwālgēn, v., wōzōcēt, wōzēt, wō-
 rōzēt, wērwēcēt an cēhē.
 kuffwārd, m., cūwēc, kōwēt; kōwōhē;
 et mādēt grēpēn —, nē eēt an
 kōwēt mērtē.
 kuffwārdeln, v., pōlētē wōrtēpē (an
 wōwōrtē).
 kuffwārdmēn, v., wē'ukrtzēcēt; wē-
 'wōtēcēt, wēdēwrtentē (o wēpōrtē).
 kuffwārtēgēld, n., cūwrtēpē de cēp-
 wōrtē.
 kuffwārtēn, v., cēpēwēcēt, kōpēwēcēt,
 cēhē nōrtē; cēhē wēpēngūrt, a-
 pērtē wēcēwrtē; dēcēpē o mēwrtē;
 Sūnen aufwārtēn, cēwrtē cāpē
 cēpōwrtē Drāwē; eīnē Dāmē —,
 cēhē kōpē sīel dāmē; iē wērtē
 Sūnen wōzēgē —, wēhē wūl wōhē
 ēwē Drāwē nōrtē, mēwē wē wōhē
 kōpēn; bēwē iēh Sūnen mē bīcēm

Strauße —? auf wōhē cēwēpē
 swōrtē wōwōrtē? eīnē mē etwad
 —, cōwrtē nē wūwā kē wēwā;
 bēn Bīschē —, cēpēcēt dōwē-
 kōp.
 kuffwārtē, m., cēpēh, cēpōrtōpē,
 wōwōrtē, cēwōpē, kēwrtēpēpē.
 kuffwārtēn, l., cēpōrtōpē, cēwrtē,
 kēwrtēpēpē.
 kuffwārtē, ad., an cōhē; — gēbōgēn,
 wē'wōwōrtē, wēpōwrtē.
 kuffwārtung, f., cēpōwrtē; rōwrtē, kēw-
 rōpē, mērtē; wōrtē; wēcēwrtē, o-
 wōwōrtē.
 kuffwārdēn, v., cēwrtē, dēcēwrtē, wrtē;
 kōpōwrtē; alle Cēlīe —, kōwōwōrtē
 cēwōwōrtē cēwrtēnd; sōhē die Sūnhē
 —, wūl cōpōwrtē mēwēwē cēw-
 rōwrtē.
 kuffwārdēn, f., cēwrtēpē.
 kuffwārdēn, n., wēcēt de cēwrtē.
 kuffwārdēn, n., awē de cēwrtē,
 cēwrtēpē.
 kuffwārdēn, m., cēwrtē, cēwrtēpē;
 n. kuffwārdē.
 kuffwārdēn, v., cēpōrtē wōrtē dīn
 kōpē.
 kuffwārdēn, v., dēwrtentē, wēcōcēt,
 kuffwārdēn, v., cēwrtē, mēwōhē cēwrtēnd
 (wōwōrtē), oūwōwōrtē.
 kuffwārdēn, v., wōhē, anwōwōrtē, mēwōhē
 de-a-wōhē; wōwōrtē; dēcēwrtēcēt;
 dēcēwrtē, dēcēwrtē mōwōrtē; bēr Wēgēn
 hāt Sūlēs aufwārdēn, wōhē dēc-
 ēwōrtē mēwōwōrtē; die Fārtēn —,
 wōwōrtē kōwōrtē; bēn Stāhl —,
 dēcēwrtēcēt, iēh kēwōrtē oūwōwōrtē
 cōwrtē, wōwōrtē cē wē wēcēwrtē
 anwōrtē.
 kuffwārdēn, n., kuffwārdēng, f., an-
 wōrtēpēpē, wōrtēpē, wōwōrtē; kē-
 wōrtē.
 kuffwārdēn, v., wēcōcēh.
 kuffwārdēn, v., apērtē, wōwōrtē, cōwrtē
 an wēdēpē, wēcēwrtē; et hāt nōrtē
 aufwārdēn, eēt nē wē mōwōrtē
 nēwrtē a cē wērtēpē; eīn Zeugnīs
 —, wōwōrtē wōhē anwōrtē.
 kuffwārdēng, f., apērtēpē, wōwōrtē-
 wōrtē, wēcēwrtēpē. Google

тс, сзглтъръ; — парадъ, пом-
нъ, прочесъне (алалъ); гръсъръ,
екипагъ; — зрэлъ; — (ла теа-
тръ) актъ; — кавалкадъ, адикъ
алергътъръ, парадъ къ кал.

Aufharsen, v., смэлгъ; десоакъ знъ
нодъ.

Aufwängen, v., deckidъ къ форта;
einen Hut —, андескъ о пългъръ
къ птереа.

Aufwecken, v., приндъ, андепенескъ
къ шпте.

Aufwischen, v., в. Aufwaschen.

Aufzwingen, v., констрингъ, фортъ
гезъ, сисескъ.

Augapfel, m., лъмина окълалъ, пшпала,
глобъла окълалъ.

Auge, n., окъ; (фигуратъ) възгътъ;
присингъ; пшатъ; — мзгъръ, влъ-
старъ; алтоис; mit bloßem —, къ
окъла неарпатъ; mit offenem —,
къ окъл дескиш; mit geschlossenen
—, къ окъл дшиш; geh' mir aus
den Augen, каръте дин окъл ме;
unter vier Augen, днтре патръ
окъ; der Schalk sieht ihm aus den
Augen, окъл лъи сизнъ къ есте
знъ дпшехъторъ; es springt in
die Augen, лъкръла е анведератъ;
hast du keine Augen? कम de нъ
bezi? es schwebt mir stets vor die
—, totъdézna дми сгъ paintea
окълор; die — gehen mir über,
окъл ми се дмпла де лъкръми;
mit den — winken, трагъ дин окъ,
даъ семнъ къ окъ; einem die —
wdrücken, стаъ фадъ ла нортреа
шва; die — weiden, паскъ, дес-
къкъ окъ; der Weinstock treibt —,
ша дпмзгъреште; ich bin ihm
ein Dorn im —, ел нортъ сръ
mare асвпръми; eine Straße hadt
der andern die — nicht aus, коръкъ
ла коръкъ нъшл скоте окъ; das
paßt wie die Faust aufs —, доъ
шчоре нтр'он кълзънъ; mit un-
verwandten — ansehen, афогъ
окъл асвпръ; unter die — sagen,
сизнъ дн фадъ; aus den — ver-
lieren, пердъ динведере; ein scharfes
— haben, амъ окъ птрънзеторъ;
große — machen, дпхолъкъ, каскъ

окъ; böse — haben, амъ окъ ръ,
деокъ.

Augelchen, n., окиморъ.

Augeln, v., алтисескъ дн окъ, адикъ
иаъ окъ де алтоис дин патръ ш
о пзнъ днтре кожа ш дентал
алтѣ помъ, дноклзъ; mit einan-
der —, оклескъ не фришъ, арпакъ
къзгътъръ фэртвъ.

Augen, v., (ла възгъторъ) der Wind-
hund augt den Hasen, огаръла зъ-
рештѣ не иенре.

Augenacht, m., ахатъ окълоскъ, ахатъ
кардонъ (о пѣтръ вэртосъ).

Augenader, f., възпъ окъларе.

Augenähnlich, a. ші ad., окъсфорпъ,
дн форма окълалъ.

Augenarzt, m., окълхискъ.

Augenarznei, f., medicинъ de окъ,
колпиръ, ремеzis офталмикъ.

Augenbad, n., вагъ de окъ, вагъ оф-
талмикъ.

Augenbader, m., васинъ, васкъ de
ваиа окълор.

Augenbalsam, m., валсамъ de окъ.

Augenbeschreibung, f., офталмогра-
фъ, окторграфъ.

Augenbinde, f., логътъръ de окъ.

Augenblick, m., клипъ, клипелъ de
окъ, къзгътъръ исте; клипгъ, мо-
мантъ; alle Augenblicke, не'че-
татъ, нехърпатъ, не тогъ клипгъ;
in einem —, днтр'о клипгъ, дн-
тр'онъ момантѣ, кътѣ вацъ дн
пълми.

Augenblicklich, ad., дндатъ, днтр'о
клипъ, момантанъ.

Augenbogen, m., аркъла окълалъ.

Augenbraue, Augenbraune, f., спин-
челъ.

Augenbutter, f., врдоре.

Augencur, f., ксра de окъ.

Augendiener, m., днгаръ, птълалъ-
торъ.

Augendienerei, f., Augendienst, m.,
фъдъръ, инокрисъ, комплъчингъ
фалъ.

Augenröuse, f., риндэра окълалъ.

Augenentzündung, f., дпфълъкръ-
търъ de окъ, офталмъ.

Augenfell, n., (дн хирър.) албедъ,
катарантъ.

Augenfruchtigkeit, f., змезѣла оклор.
 Augensistel, в. Thranensistel.
 Augensied, m., нѣтъ дн окѣс (ла
 омаѣ, ла каѣ).
 Augenstich, m., свѣрсаъ де окѣ.
 Augenschwulst, f., ешѣреа окѣлѣл
 din псециѣнеа са (дн хѣр.) екооф-
 талмиѣ.
 Augenschwûr, n., зрѣорѣ ла окѣ,
 кѣнд се нѣче се пѣмеште еѣ-
 лѣне.
 Augenglas, n., окѣларѣс, окѣларѣс, о-
 кланѣ.
 Augengrube, f., свѣрндѣгѣрѣ де
 окѣ (ла каѣ, знеорѣ шѣ ла оменѣ).
 Augenhautschen, n., пелкѣга, пелѣга,
 мемврана, тѣника окѣлѣл.
 Augenhöhle, f., гѣвавлѣ окѣлѣл, гѣ-
 на, гѣнѣгѣра, орѣѣта окѣлѣл.
 Augentammet, f., (анатом.), кѣтара
 окѣлѣл, челе дѣз гѣнѣгѣре пѣне
 де змезѣлѣ, каре кѣмѣнекѣ дн-
 преѣнѣ prin лѣмина окѣлѣл.
 Augensclappe, f., в. Schenleber.
 Augenschofen, в. Wadenschofen.
 Augenscorpel, m., (анатом.) тарѣѣ,
 парѣа де сѣс а окѣлѣл.
 Augensnoten, m., rindspil, podspil
 лѣнтекѣларѣ.
 Augenkrankheit, f., вѣлѣ, дѣреде де
 окѣ, вѣлѣ оѣталмиѣ.
 Augentreib, m., гангрѣнѣ, ракѣ, кан-
 черѣ де окѣ.
 Augenkreis, m., черкѣл окѣлѣл.
 Augensleder, n., окѣларѣс, перѣа де
 пелѣ (ла каѣ).
 Augensicht, n., лѣмина окѣлор, вѣлѣ,
 вѣдѣре.
 Augensib, Augensied, n., пѣонѣ.
 Augensiederbrand, m., днѣлѣгѣрѣ-
 гѣрѣ, кѣрѣне, антрако де пѣонѣ.
 Augensiedervorfall, m., (хѣр.) кѣзѣ-
 гѣра пѣонѣлор.
 Augensuff, f., пѣчѣреа, поѣта, дес-
 ерѣл окѣлор.
 Augenmaß, n., окѣгѣрѣ, тѣсѣрѣ din
 окѣ; nach dem Augenmaße, ла ве-
 дѣре, ла гѣрѣре.
 Augensmerf, n., сконѣ, цѣнтѣ, окѣре.
 Augensmittel, n., рѣмезѣлѣ оѣталмиѣ,
 колѣрѣѣ.
 Augensustel, f., тѣшкѣл окѣлѣл.

Augennagel, m., нѣс де окѣ (вѣлѣ).
 Augennerv, m., перѣл окѣлѣл.
 Augennicht, n., окѣдѣ де зѣнкѣ не
 рѣнѣне не конѣл кѣторѣлѣл де
 топѣѣ, смодѣ, тѣтеа.
 Augenpappel, f., знѣ колѣс де пѣлѣ.
 Augenpaar, n., гѣрѣре де окѣ, окѣ.
 Augenperenditel, m., (дн ѣѣсѣрѣ)
 катѣтѣ окѣлѣл.
 Augenpulver, n., пѣверѣ оѣталмиѣ,
 пѣверѣ де окѣ; das ist waßreß
 —, скрѣдѣре ачѣста стрѣкѣ окѣл.
 Augenpunkt, m., пѣнкѣѣ де вѣдѣре.
 Augenreiz, m., тѣлѣкѣрѣме, аѣдѣ-
 гѣрѣ, иррѣгѣѣѣне де окѣ.
 Augentring, m., черкѣ вѣлѣлѣ, рѣнтѣ-
 рѣ днпреѣлѣр де окѣ; в. Augen-
 bogen.
 Augentinnen, n., гѣрѣтѣгѣрѣ неп-
 четѣлѣ, епѣорѣ (дн мед.)
 Augentöthe, f., (дн мед.) ромаѣѣ
 де окѣ, ксероѣталмиѣ, о дѣреде
 зскаѣ кѣ тѣлѣкѣрѣме шѣ вѣгѣрѣме,
 ѣрѣ днѣлѣгѣрѣ.
 Augensalbe, f., знеѣре де окѣ, колѣрѣѣ.
 Augenschalz, в. Augenbader.
 Augenschein, m., вѣдѣре, ашѣрѣнѣѣ,
 гѣрѣре; das leht der —, ѣ кѣ-
 кѣ кларѣ, вѣте ла окѣ; etwaß in
 — nehmen, черчѣтезѣ, ессамѣнѣ,
 ѣѣ дн сокотѣнѣ, дн koncide-
 рѣѣне; nach dem — urtheilen,
 жѣдекѣ дѣлѣ ашѣрѣнѣѣ.
 Augenscheinlich, a. шѣ ad., вѣдѣратѣ,
 кларѣ, еведѣнѣ.
 Augenscheinlichkeit, f., еведѣнѣ.
 Augenschiefser, m., кѣлѣ дѣракѣлѣ (о
 инсѣнтѣ дн ѣсѣ. парѣр.)
 Augenschim, m., змѣрѣлѣс де окѣ,
 ашѣрѣгѣдѣре, перѣа де окѣ.
 Augenschlagader, f., арѣтерѣ оѣтал-
 миѣ.
 Augenschleim, m., зрѣдѣре; о medi-
 цѣнѣ вѣлѣѣ де окѣ.
 Augenschmalz, n., зрѣдѣре.
 Augenschwäche, f., гѣлѣцѣѣмеа, сѣ-
 вѣчѣнеа окѣлор.
 Augensperre, f., дескѣзѣ де окѣ (о
 вѣлѣ).
 Augensperrer, m., Augenspiegel, m.,
 дѣлѣѣорѣлѣ, оргѣндѣ де окѣ (знѣ

исправленіе въ медицинѣ окъ-
лнті).
Augenspiegel, n., зеркало окъло-
Augenbrache, f., лимба, лимбажъ
окъло (при семне).
Augenbröste, m., (за зънгл.) па-
портъ че кренте де латреа кор-
пакъ ла черакъ.
Augenbraut, m., аверъ де окъ, ка-
тарактъ.
Augenstern, m., зъмина, звезда о-
кълъ, комлъ.
Augentriefen, n., эрорпие, вѣрвѣръ
мкър де эрорпъ.
Augentropf, m., вѣсръ, вѣрвнъ (о
мкър ка нинге сѣ мурѣ-
кнцъ ла дѣрпъ де окъ).
Augentrost, n., мѣрвѣ, мѣрвѣ.
Augenverwunden, n., мурорѣрѣрѣ,
мърорѣрѣрѣ де окъ.
Augenverwund, m., емпреа окъло,
есорорамкъ.
Augenwasser, n., аур-де-окъ, аур
верамкъ.
Augenwech, n., дѣрѣ де окъ.
Augenweide, f., мѣрѣрѣ, дѣрѣрѣ-
рѣ, мѣрѣрѣрѣ, дѣрѣрѣ окъло.
Augenwimper, f., мѣрѣ, мѣрѣ де не
мѣрѣ.
Augenwulst, m., окълъ, мѣрѣ дин
окъ; кърѣрѣрѣрѣрѣ.
Augenwunde, m., мѣрѣ, мѣрѣ окълъ.
Augenwurz, m., дѣрѣрѣ окълъ.
Augenzeuge, m., мурорѣрѣрѣрѣ,
мурорѣрѣрѣрѣрѣ.
Augenärzte, f., эрорпиеа окъло; (ан
коран.) лимба мѣрѣ.
Augig, a. mī ad., окълѣ, мѣрѣ че
эре окъ; мѣрѣрѣрѣ, мѣрѣ окъ,
емѣрѣрѣ, мѣрѣ де мѣрѣ окъ, мѣрѣ
окълѣ.
Auglein, n., окълорѣ.
Augment, n., мѣрѣрѣ.
Augst, m., сѣрѣрѣ.
Augst, (за Романъ) Аврѣ, мѣрѣ
мѣрѣрѣ мѣрѣрѣрѣрѣрѣ.
August, m., Август, мѣрѣ мурорѣ
мѣ мѣрѣрѣ мѣрѣ.
Augstapfel, m., мѣрѣ мѣрѣ, мѣрѣ
де Август.
Augstbrenn, f., мѣрѣ мѣрѣ, мѣрѣ-
мѣрѣ.

Augustbräut, m., зъминѣ мѣрѣрѣ.
Augustiner, m., Августинѣ, мѣ
орпидѣ мѣрѣрѣрѣ, мѣрѣрѣ де
ал сѣ Августинѣ.
Augustinische, f., мѣрѣрѣ.
Augustinismus, m., Августинѣ мѣрѣрѣ
гѣрѣрѣрѣ.
Augustin, m., мѣрѣрѣ де мѣрѣрѣ.
Augustine, m., Августинѣ мѣрѣрѣ
гѣрѣрѣрѣ.
Augustin, m., дѣрѣрѣ, мѣрѣрѣ (о
мѣрѣрѣ).
Augustin, n., мѣрѣрѣ мѣрѣрѣ, мѣрѣрѣ-
мѣрѣ, о мѣрѣрѣрѣ де мѣрѣрѣ,
мѣрѣрѣ мѣ де алге мѣрѣрѣ мѣ-
рѣрѣ, мѣрѣрѣрѣрѣрѣ мѣрѣрѣрѣ-
рѣрѣ.
Augusta, f., аврорѣ, зѣрпъ, мѣрѣрѣ
мѣрѣрѣ зѣа къ мѣрѣрѣ.
Augustafarbe, f., мѣрѣрѣрѣ, дѣрѣ;
дѣрѣ, мѣрѣ, дин, д'инге, дѣрѣ, дѣрѣ;
дѣрѣ, мѣрѣрѣрѣрѣрѣрѣрѣрѣрѣ
дѣрѣрѣ, мѣрѣрѣрѣ, мѣрѣрѣрѣрѣ,
емпре, мѣрѣрѣрѣ, мѣрѣрѣрѣрѣ мѣ
а, мѣрѣ сѣ мѣрѣрѣрѣ мѣрѣрѣрѣ
мѣрѣрѣ мѣрѣрѣрѣ, мѣрѣ: et mē
— мѣрѣ, мѣрѣ дин мѣрѣ;
— мѣрѣрѣ, дин мѣрѣрѣрѣ;
— мѣрѣрѣ, дин мѣрѣрѣрѣ;
— мѣрѣрѣ, дин мѣрѣрѣрѣ, дин
алге мѣрѣрѣ; мѣрѣ — мѣрѣрѣ
дин мѣрѣрѣ; мѣрѣ — мѣрѣрѣ
дѣрѣ, мѣрѣ мѣрѣрѣ; et format
— мѣрѣ мѣрѣрѣ, мѣрѣ мѣрѣ
мѣрѣрѣ; et mē mē mē — мѣрѣрѣ
мѣрѣрѣ, мѣрѣрѣ, мѣрѣрѣрѣ мѣрѣ
мѣрѣрѣ де мѣрѣрѣ; еѣ мѣрѣ
— мѣрѣрѣ, мѣрѣ де мѣрѣ, мѣрѣ
о мѣрѣрѣ; et mē mē mē — мѣрѣ
мѣрѣ, мѣрѣ мѣрѣрѣ де мѣрѣрѣ
аврѣ; mē mē mē — мѣрѣрѣ
о мѣрѣрѣ; mē mē mē — мѣрѣрѣ
мѣрѣрѣ де мѣрѣ; — мѣрѣрѣ
мѣрѣрѣрѣрѣрѣрѣрѣрѣрѣrē.
August, v., окълѣ къ мѣрѣрѣ, дѣрѣ-
рѣрѣ мѣрѣрѣ, мѣрѣрѣрѣ къ мѣрѣрѣ.

Ausabern, v., скожъ, трагъ аине, десвинежъ.
Ausantworten, v., в. Auslieferung, Ueberantworten.
Ausarbeiten, v., лъкръ, прелъкръ, данделинскъ лъкраеа; компизъ; комплинескъ, деплинескъ; прегъ-тескъ; terminъ, дпчетъ къ лъ-кратъ; aus der Tiefe —, скотъ din пъмантъ; einen Döfen —, деспоизъ знъ воъ.
Ausarbeitung, f., данделинре, компинитъръ; компосеционе; prodvutъ аз спиритълъ, дпчерктри литерарие; скоцетъръ, съпътъръ (din петъръ).
Ausarten, v., тъ корческъ, тъ вастардежъ, деценеръ, пердъ вѣца, соизъ.
Ausartung, f., корчитъръ, въстър-зине, деценеръцине.
Ausäßen, v., десръмърескъ, таизъ ратъреде.
Ausathmen, v., ръсълъ, ръспиръ; даъ сълетълъ.
Ausathmung, f., ръсълътъръ, ръ-спиръцине.
Ausbaden, v., кокъ аине, кокъ деплинъ, скокъ, ръскокъ.
Ausbaden, v., скалдъ, лъъ de ажпнсъ; es — müssen, даъ de дазпъ, пъ-цескъ ръъ, пгътескъ скзмпъ не-сокотинъа.
Ausbadgen, v., (за marin.) къръцъ, десмолескъ (знъ портъ).
Ausbâhen, v. (marin.) зскъ о паие.
Ausbalgen, v., деспоизъ, велескъ; дпмлъ о пеле.
Ausballen, v., десфакъ, дестеп-квиескъ, дезамезъ.
Ausbannen, v., в. Verbannen.
Ausbau, m., къдитъръ, едѣичѣ тер-минатъ (съврѣмитъ).
Ausbauhen, v., (за метал.) пгъ-тескъ, лъкръ дп зарфъри, лъкръ оигре pidikate.
Ausbaufung, f., пгътѣитъръ; дп-олътъръ; къмътшѣтра знел ю-ръви къ скъндаре не din вѣаръ.
Ausbauen, v., terminъ къ къдитъ, дпчетъ de a zidi.
Ausbechern, v., дешертъ пъхаръ.
Ausbedingen, v., кондиционежъ, знъ

кондиционе, пъстрезъ, ресервъ знъ дрептъ.
Ausbedingung, f., ресервъ, конди-ционе.
Ausbeeren, v., десвовескъ, дестръ-знгежъ, скотъ возигеле опр грь-знгеле (пасереа).
Ausbeichten, v., търътрисескъ тоте лъкателе.
Ausbeinen, v., десосескъ, десфакъ тоте карнеа де не осъ.
Ausbeissen, v., мшикъ, рсиъ, скотъ къ dinuit; sich einen Zahn —, дпм ѳрънъ знъ динте мшикундъ.
Ausbeizen, v., скотъ къ анъ-таре, корподъ (пета).
Ausbessern, v., дрегъ, репаръ; ре-факъ, репоиескъ; рестазръ, ре-аккомодъ; петеческъ; eine Mauer —, репаръ, дрегъ знъ мъръ; ein Gemälde —, репоиескъ знъ тавлоъ; einen Rod —, петеческъ о хайпъ; Spitzen —, дрегъ дин-теле (спѣзри).
Ausbesserer, m., дресеторъ, репъ-ръторъ, репоиторъ, рестазръторъ.
Ausbesserung, f., дресетъръ, репъ-рътъръ, рефкътъръ, репоитъръ; ре-ажжъстъпънтъ; рестазрътъръ (ме-реметъ); петечитъръ.
Ausbeten, v., terminъ ргъчънеа.
Ausbeugen, v., тъ ѳерескъ, тъ даъ за о парте, евитъ.
Ausbeugung, f., ѳеритъръ.
Ausbeulen, v., (за ѳердварѣ) овлескъ, аппланезъ адъпкътъреле мета-лъкъ.
Ausbeute, f., къштѣтъ, проѳитъ, ѳо-лоцъ (din mine), венитъ.
Ausbeuteln, v., чернъ; дешертъ знъ сакъ; дешертъ вѣнга; er ist ganz ausgebeutelt, ia сежатъ вѣнга, пѣте сѳола дп пнгъ.
Ausbeuten, v., трагъ ѳолоцъ, спекъ-лезъ, къштѣтъ; есплоатекъ (ѳран-цозистъ).
Ausbiegen, v., ре'ндоиескъ, ре'ако-воъ дп ѳваръ; дпкредескъ ро-гъндъ; крестъ дп ѳормъ де аркъ; факъ локъ; деклинъ, тъ ѳерескъ.
Ausbieten, v., ѳѳерпъ, факъ, скотъ

de въззаро; desciză, descăcă (o
cipă).

Ausbleitung, f., ооертъ, ооери-
мънтъ, скодетъръ ла въззаро;
— descizăръ, descăcăтъръ.

Ausbilden, v., оортъ, еирепезъ; de-
пинескъ; кълтвѣ; den Körper —,
descăcăтъ грънл; den Geist —,
кълтвѣ, оортъ спиритл.

Ausbildung, f., оортъдѣне, кълтвѣ-
въмънтъ, депинемънтъ.

Ausbinden, v., деслетъ.

Ausbitten, v., сѣхъ —, поръ, черъ
градъ, черъ а се аккорда, а mi
ce da; ich bitte mir die Ehre aus,
mit Thnen zu speisen, тъ поръ съ
амъ оооре де а прънл къ да-
мнеата; das bitte ich mir aus,
мъ поръ съ еѣхъ крѣдатъ къ ачѣ-
ста, тъ поръ съ нъ се оакъ орл
зѣкъ ачѣста.

Ausblasen, v., сѣхъ, стѣнъ; пѣ-
влѣкъ ла сѣнетъ грѣмѣцѣ; das
Lebenslicht —, асхъндъ сѣреле
кѣва, зѣдѣ.

Ausblasen, v., батъ (къ възъл).

Ausbleiben, v., мпескѣ, нъ винъ,
рѣмънъ ооаръ, дѣгърѣ; —
дѣчетъ, нъ реесъ; er bleibt lange
aus, ел дѣгърѣ мѣлтъ; der Athem
ist ihm ausgeblieben, нъ малъ нѣ-
теа рѣсѣла; mein Fieber ist mir
ausgeblieben, оѣгърѣла тъ гѣса-
рѣ; mit der Bejahung —, амънъ
пѣта; die Post —, поста нъ сѣ-
сенте.

Ausbleichen, v., пѣлескѣ, вѣлескѣ,
терминъ къ пѣлѣтл.

Ausbleien, v., пѣлѣвезъ.

Ausblizen, v., дескаркѣ о сепецъ,
пѣмъ; дѣчетъ де а оѣлѣра.

Ausblühen, v., десѣлорескѣ, пердъ
ооорѣе.

Ausbluten, v., сѣпѣрѣ, пердъ тотъ
сѣпѣле.

Ausboden, v., (ла кроиторл) аркѣескѣ,
талъ, кроѣескѣ дѣ оорта аркѣл.

Ausböhren, v., сѣредерескѣ, вор-
тескѣ; den Spund —, тратъ до-
пѣ къ сѣредерѣл.

Ausbögen, v., даъ дѣпрѣмънтъ, даъ
не крѣдѣтъ.

Ausbraden, v., в. Ausmerzen, Aus-
sondern.

Ausbraten, v., оѣрѣ; das Fleisch ist
—, карма е оѣрѣтъ вѣне.

Ausbrauchen, v., терминъ; консѣмъ,
нъ малъ амъ трѣзѣнцъ де чева.

Aufbrauen, v., верѣрескѣ, оѣрѣ въ-
реа де ажнѣл.

Ausbrausen, v., дѣчетъ къ оѣртл,
нъ малъ клѣкѣтескѣ; — тимпѣста-
теа дѣчетъ; оѣрѣ се асгѣмѣтъръ.

Ausbrechen, v., сѣартъ, рѣлкъ къ
гѣрѣ; оѣрѣлтъ; кѣрѣдъ арворт;
ерѣлкъ, прорѣнъ; vomъ, ревомъ, во-
рѣскѣ, даъ ооаръ; — батъ стѣнл;
спаргъ (о възъ); (ла възѣторл)
скочоръ; der Krieg ist ausgebro-
chen, рѣсѣла а прорѣнтъ; es
brach Feuer in diesem Hause aus,
дѣ ачѣстъ касъ ерѣлсе, ешл, се
ескъ оокъ; das Geschwür bricht
aus, възъ спарѣ; dem Kinde die
Zähne —, прѣкѣлѣ дѣ крѣнъ,
дѣ есѣ дѣнѣл; in ein Gelächter
—, прорѣнъ дѣ рѣскъ; in Schimpf-
worte —, прорѣнъ дѣ дѣкѣрѣ-
тѣре; eine Arznei —, ревомъ,
даъ дѣ mine o medicinl.

Ausbreiten, v., дѣнтѣдъ, десѣнтѣдъ,
алѣгърескѣ, дѣлѣгърескѣ; рѣспѣн-
дескѣ; пѣвлѣкъ, пропѣрѣ; ausge-
breitete Kenntnisse, кѣноштѣнѣ дѣ-
тѣне; ерѣдѣнѣне (проконѣнѣнѣ)
вастъ; die Flügel —, десѣнтѣдъ
арѣлеле; falsche Gerüchte —, рѣ-
спѣндескѣ оѣaime дешерѣ, оѣлсе;
sich über eine Materie —, дѣкѣрѣ
не ларѣ десѣре о матерѣл.

Ausbreitung, f., дѣнтѣде, десѣнтѣ-
сѣтъръ, дѣлѣнтѣтъръ; алѣгърѣтъръ;
пѣвлѣкѣнѣне; — деъ Глаубенъ,
лѣдѣре, пропѣгънѣнеа крѣдѣнѣл.

Ausbrechen, v., дѣчетъ де арѣл,
консѣмъ прѣн оокъ; einen Biene-
stoch —, пѣрескѣ, даъ прѣн възъ-
оѣре, прѣн оѣакѣрѣ знъ стѣнъ;
Ziegelsteine —, ардъ вѣне кѣрѣ-
мѣлеле; das Feuer ist ausgebrannt,
оокъ с'а стѣнѣл.

Ausbringen, v., скотъ, тратъ ооаръ;
— пѣвлѣкъ; die Stiefel nicht —
können, нъ'мѣ почъ сѣдѣте агѣлеле;

- eine Gesundheit auf einen —, воє
ди сьвѣтата кѣва.
- Ausbruch**, m., рѣтарь, сѣртарь,
ерѣщѣне, прорѣщѣне; порѣпе,
сѣрпорѣ (де мѣнѣ), рѣпѣ,
дѣпорѣмѣнѣ; — вѣнѣ верѣрѣ,
вѣнѣ ревакѣ; — дес Вѣсѣвѣ,
ерѣщѣнеа Вѣсѣвѣ; — дес Вѣвѣрѣ,
ерѣщѣнеа фокѣвѣ; — дес Вѣрѣ,
ерѣпѣ, сѣрпорѣ де мѣнѣ; —
дес Вѣрѣвѣ, прорѣщѣнеа, дѣ-
чѣрѣтѣра рѣсѣвѣ; Тѣфѣтѣ —,
вѣнѣ верѣрѣ де Тѣфѣтѣ, ревакѣ
де Тѣфѣтѣ.
- Ausbrüchig**, a. mi ad., дѣрѣ-но-ѣвѣ,
кѣпѣкѣрѣ, вѣдѣрѣ.
- Ausbrühen**, v., оѣрѣкѣ, сѣрѣкѣ кѣ аѣ-
ѣрѣвѣне.
- Ausbrüllen**, v., дѣчѣрѣ де а мѣрѣ
(воѣ); а рѣкѣ (вѣрѣ).
- Ausbrüten**, v., кѣчѣкѣкѣ, сѣкѣрѣ нѣлѣ.
- Ausbrütung**, f., кѣчѣкѣ, сѣкѣрѣ
де нѣлѣ.
- Ausbund**, m., кѣрѣ вѣчѣвѣне,
ѣкѣсѣрѣ, аѣсѣрѣ; мѣнѣне, мѣдѣкѣ,
аѣсѣрѣрѣ; sie ist ein — von Schön-
heit, ea est o mĩnũne de v̄p̄m-
ceũr; das ist ein — von Spĩ-
buben, аѣсѣтѣ ѣ аѣнѣ мѣвѣсѣрѣ дѣ
вѣсѣтѣмѣрѣ, вѣ нѣнѣвѣчѣ вѣвѣмѣсѣ.
- Ausbündig**, a. mi ad., ѣкѣсѣрѣ, мѣ-
нѣнѣнѣ, есѣраорѣдѣнарѣ, есѣвѣнѣне.
- Ausbürger**, m., чѣрѣвѣнѣ сѣрѣнѣ.
- Ausbürger**, v., нѣрѣлѣ, нѣсѣлѣ; мѣрѣрѣ
нѣвѣрѣеа кѣ нѣрѣлѣ.
- Ausbüßen**, v., тѣрѣтѣ тѣрѣ кѣпѣнѣ,
нѣрѣ кѣпѣнѣкѣ дѣнѣнѣ; нѣрѣсѣкѣ;
— кѣрѣсѣкѣ, дѣрѣрѣ; асѣтѣнѣ кѣ
сѣтѣнѣ (кѣрѣ).
- Auscultant**, m., аѣнѣрѣкѣ, асѣнѣтѣ-
рѣкѣ, асѣнѣтѣне.
- Ausculten**, v., нѣнѣрѣкѣ дѣнѣнѣ, кѣ-
рѣрѣ дѣнѣ рѣдѣчѣнѣ, рѣдѣчѣнѣне.
- Ausdampfen**, v., аѣрѣсѣкѣ, дѣнѣ-
дѣнѣ, асѣсѣдѣ; сѣрѣсѣдѣ; сѣрѣ-
сѣнѣрѣ; сѣнѣрѣ (кѣрѣсѣнѣ); (а вѣ-
нѣрѣ.) аѣнѣнѣрѣ кѣ ѣсѣнѣ; die Fũchse
—, дѣнѣнѣ, дѣнѣ ѣсѣнѣ вѣнѣнѣрѣ.
- Ausdämen**, v., дѣсѣнѣнѣ, сѣкѣрѣ мѣ-
нѣеа.
- Ausdauer**, f., дѣрѣщѣне, сѣѣѣрѣнѣ-
нѣ, рѣдѣдѣеа.
- Ausbauern**, v., дѣрѣ; сѣнѣрѣрѣ; сѣ-
ѣѣрѣкѣ нѣнѣ дѣ кѣпѣрѣ; дѣнѣ, тѣ-
лѣсѣкѣ (о нѣнѣнѣ).
- Ausbauern**, ad., дѣрѣнѣрѣ, сѣѣѣ-
рѣрѣкѣ, кѣпѣнѣнѣ, сѣрѣсѣнѣнѣ,
тѣрѣрѣкѣ (сѣрѣнѣнѣ); (дѣ вѣтѣнѣ.)
вѣвѣчѣ сѣ зѣчѣ де нѣнѣтѣеа, кѣрѣ
тѣрѣсѣкѣ мѣлѣ нѣнѣрѣ кѣ дѣлѣ аѣлѣ.
- Ausbehnbar**, a. mi ad., дѣнѣнѣсѣвѣрѣ,
дѣрѣнѣсѣвѣрѣ, сѣрѣнѣсѣвѣрѣ, дѣкѣтѣвѣрѣ.
- Ausbehnbarkeit**, f., дѣрѣнѣсѣвѣрѣнѣ,
дѣнѣнѣсѣвѣрѣнѣеа.
- Ausbehnen**, v., дѣнѣнѣ, дѣсѣнѣнѣ,
дѣрѣнѣсѣкѣ, сѣнѣнѣ, нѣрѣнѣнѣсѣкѣ,
дѣрѣрѣсѣкѣ; dieser Wald behtnt sich
weit aus, кѣдѣрѣеа аѣсѣтѣ сѣ дѣ-
нѣнѣ сѣдѣрѣ дѣнѣрѣеа; sein An-
sehen —, вѣзѣа, аѣтѣрѣнѣеаа кѣ сѣ
дѣнѣнѣ.
- Ausbehnend**, adv., дѣнѣнѣнѣ, дѣсѣнѣ-
нѣ, дѣрѣнѣнѣ, сѣрѣнѣнѣ.
- Ausbehnung**, f., дѣнѣнѣсѣрѣ, дѣсѣнѣ-
сѣрѣ, дѣрѣнѣсѣрѣ, сѣрѣнѣсѣне, дѣ-
сѣнѣсѣнѣнѣ; кѣнѣне; — der Me-
talle, дѣрѣнѣсѣрѣ мѣтѣлѣлѣ; —
des Herzens, (дѣ ѣсѣлѣ.) дѣсѣтѣ-
кѣ, дѣнѣнѣеа сѣдѣ мѣнѣкѣеа ѣ-
рѣсѣкѣ а мѣнѣлѣ, оѣнѣсѣ сѣсѣлѣлѣ,
аѣкѣ сѣрѣнѣрѣеа де нѣнѣнѣ.
- Ausbehnungskraft**, f., тѣрѣнѣ, сѣдѣрѣ
сѣрѣнѣнѣ, дѣрѣнѣнѣ; сѣрѣнѣсѣвѣ-
рѣнѣеа.
- Ausbeihen**, v., дѣсѣнѣнѣ, сѣнѣрѣ
нѣнѣ нѣзѣрѣрѣ.
- Ausdenkbar**, ad., дѣнѣнѣсѣвѣрѣ, кѣнѣ-
тѣвѣрѣ, мѣнѣнѣвѣрѣ.
- Ausdenken**, v., аѣѣлѣ, дѣнѣнѣ, дѣ-
нѣнѣнѣ (дѣлѣ оѣнѣнѣлѣ вѣнѣ, вѣ-
нѣпѣ), сѣрѣнѣсѣкѣ; wer hat die
Dampfmaschine ausgedacht? чѣне
а дѣнѣнѣнѣнѣ мѣнѣнѣ дѣ аѣрѣ?
- Ausdenken**, v., сѣнѣлѣ, рѣсѣнѣкѣ дѣ
нѣрѣ нѣрѣ, дѣнѣрѣнѣ.
- Ausdichten**, v., мѣнѣнѣ, (нѣсѣкѣсѣкѣ);
(а мѣрѣнѣ.) асѣтѣнѣ нѣрѣнѣтѣрѣеа
нѣрѣвѣлѣ.
- Ausdienen**, v., нѣдѣсѣкѣ, тѣлѣзѣ, нѣ-
нѣрѣкѣ кѣ сѣнѣнѣсѣрѣ.
- Ausdienen**, v., дѣнѣнѣнѣсѣкѣ сѣрѣнѣнѣ;
ausgedienter Soldat, вѣсѣрѣнѣ, нѣ-
вѣнѣнѣ; dieser Hut hat nun aus-

Ausfertigen, v., гътежъ, спедезъ, пзвѣжъ.
Ausfeuern, v., пърлескъ, дажъ оокъ зпѣлъ вачъ не динъ гъзптръ.
Ausfliegen, v., дъплъ къ пъръ; — черъ, дпорзптъ аспръ, ватъ пасълъ.
Ausfinden, v., дескоперъ, аоолъ, дпвонтежъ.
Ausfindig, ad., — мафен, дескоперъ; ein Mittel — мафен, аоолъ зпжъ modъ.
Ausflischen, v., пекърескъ, скотъ пештѣ динъ апъ; einen Leich —, дешертъ пекъриа де пештѣ.
Ausflamen, v., зскъ дп олакъръ.
Ausflattern, v., олзтъръ, солзтъръ.
Ausflechten, v., скотъ десплетиндъ, десплетескъ.
Ausfleischen, v., дескърнъ.
Ausfliden, v., петеческъ, дрегъ, кърпескъ.
Ausfliegen, v., своръ аоаръ.
Ausfließen, v., кзргъ аоаръ, тз скзргъ.
Ausflucht, f., озгъ; свзрътъръ; скзрсизне; стѣмътъ, претестъ, скзсъ (desvincipe); Ausfluchte мафен, черъ съ сканъ, шовълъ, дпгъимъ.
Ausflug, m., свзраре, свзръмжптъ; порпире, епире.
Ausfluß, m., скзрсзръ, рвъзрсзтъръ.
Ausfluthen, v., тз рвъзрсъ, дпндъ.
Ausfordern, v., провокъ, кѣмъ ла дзелъ.
Ausforderung, f., кѣмаре, провокаре, апелъ ла джптъ.
Ausforderungsbrief, m., картель, скрипоре, прпн каре кѣмѣ не чпнева ла дзелъ.
Ausfordern, v., трагъ, каръ, скотъ аоаръ (пѣтръ дптр'о минъ).
Ausforschen, v., черчетезъ, дпвестиръ; дескоперъ.
Ausforschung, f., черчетзтъръ, инвестиръизне, ессаменъ.
Ausfragen, v., дптрежъ, ессаминъ; ein Geheimniß —, дптрежнд дескоперъ зпжъ секретъ.
Ausfragung, f., черчетзтъръ, инвестиръизне, дптрежъизне, ессаменъ.
Ausfressen, v., джпвескъ, тпнкъ дз-

павъ, подъ тотъ; * andonъ, тз дпвзвѣжъ.
Ausfuhr f., еспортъизне, еспортъ.
Ausfuhrbat, a. mi ad., праптикаверъ.
Ausfuhrten, v., скотъ аоаръ, еспортъ; дзкъ, каръ аоаръ, — дпдеплпнекъ, озпжтескъ, ессектезъ, терминъ; einen Bau —, клъдескъ зпжъ едифициъ.
Ausfuhrter, m., еспортъторъ, ессекторъ.
Ausfuhrhandel, m., коммерциъ де еспортъизне.
Ausfuhrlich, a. mi ad., де амързптъ, не джптъ-не-ларгъ, амързпциъ, дп дѣтаизрл, дѣгълатъ, динъ иръ-дп-пъръ, къ тѣте черкзстрие.
Ausfuhrlichkeit, f., черкзстанциалитате.
Ausfuhrung, f., еспортъизне; ессекъизне, дпдеплпире.
Ausfuhrzoll, m., ванъ, доганъ де еспортъизне.
Ausfüllen, v., дпплъ, аджпплъ, ре-дпплъ; озпжпнескъ; seine Stelle gut —, а се пзрта вине дп постъ съжъ.
Ausfüllung, f., дпплетъръ; озпжпнитъръ, озпжлетмжптъ.
Ausfüttern, v., кълтзшескъ.
Ausfüttern, v., пзрескъ, дажъ пзтрежъ де ажпнсъ, дпграмъ.
Ausgabe, f., спесъ, келгъилъ (зпгзреникъ); — eines Buches, едизизнеа зпѣлъ кърдѣ.
Ausgabebuch, n., карте де спесе.
Ausgähren, v., дпчетъ де оертъ.
Ausgang, m., епире; поръ, зпжъ; — ресълатъ, капетъ; пзрчедереа спиритълѣ озпжтъ.
Ausgaben, v., пливескъ, дѣсѣрвезъ, десрѣтчинъ.
Ausgattern, v., черчетезъ не озпжпжъ, иккодескъ.
Ausgebeld, n., монетъ тзръптъ, ванъ пентръ спеселе ordinarie (ванъ де келгъилъ).
Ausgeben, v., дажъ аоаръ, дппаржъ, дистрибъ; — пзвѣжъ (о карте); sich für einen Kaufmann —, тз дажъ де неръторъ; für wahr —, арптъ де адевратъ; etwas für

Ausgleichen, v., егалезъ, андренъ, addrenъ, анпланъ (погривескъ); компланъ, аккомодъ; амплинескъ, рѣзъ о сокотелъ; die Sache wird sich —, зкрял се ва комплъна; wir werden uns darüber —, noi despre ачѣста не vomъ двои; (за перъ.) einen Saldo —, плътескъ, рѣзескъ зп салдъ; (ан монетръ) die Schrötlinge —, амшезъ, ажжестезъ фълиле de металъ (гыате спре а се вате ван).

Ausgleicher, m. (ан монет.) ажжестъторъ, кзмпъниторъ.

Ausgleichung, f., егалезъиане; комплънъиане, двоиелъ; рѣзиелъ.

Ausgleichungsmünze, f., анпнлгъ, монетъ къ кареа рѣзиешти опъ че сокотелъ.

Ausgleichungswage, f. (ан монет.) кзмпънл ажжестъторъ.

Ausgleiten, **Ausglitschen**, } v., лпнекъ, аллпнекъ.

Ausglühen, v., тъ лпоокъ, тъ лполакъръ; — тъ астыпъръ, тъ ръческъ.

Ausglühung, f., лпоокътъръ, лпоокътъпгъ.

Ausgraben, v., десгронъ, десгерапезъ, десхмезъ; einen Brunnen —, санъ а фытлъ; einen Baum —, десрѣдъинъ зпъ арворе.

Ausgrabung, f., десгронъиане; десгронътъръ.

Ausgrafen, v., иерърескъ, смалгъ иерва.

Ausgräten, v., десосескъ, скотъ о-селе пештежъ.

Ausgreifen, v., апъкъ не нимерите; калкъ лпуръштлетъ (зпъ калъ).

Ausgrieben, **ausgröbten**, v., деслстърескъ.

Ausgroßen, v., лпчетъ de а цине тънъ, рънокоре.

Ausgrübeln, v., скочоръ, дескоперъ къ талъ аккратецъ, къ кзрпоситате.

Ausgrübeln, n., **Ausgrübelung**, f., черкаре, къзтаре кзрпосъ.

Ausgründen, v. **Ergründen**.

Ausgrünen, v., лпчетъ de лпверзиръ.

Ausgud, (за търпнаръ) ксстодъ, верлеторъ, пажъ.

Ausgutsein, v., сѣхъ, гърърескъ, скотъ гъръпндъ.

Ausguß, m., върстъръ, търпътъръ, иносизне; — скърсъръ de апъ, капалъ; талъ, влакъ de петръ.

Aushaaren, v., пердъ пъръ, олоцил (пърърескъ).

Aushafen, v., рънъ, спаргъ къ чокъ; талъ къ варда, къ сектреа; скотъ (оки) чонлескъ (доче); амнистрескъ (пантоо).

Aushäfen, v., дескърлгъ.

Aushalfstern, v., скотъ къпътъръ.

Aushalten, v., сѣферъ, сѣдгнъ, сѣпортъ, равдъ пънъ лп капетъ; сѣферъ къ констанцъ; es ist nicht auszuhalten, нъ е de сѣферитъ; die Wärme ist nicht auszuhalten, перъ е нессъораверъ; meine Sehjahre —, амплинескъ анл де лпвъдъчелъ, де повигиатъ; eine schwere Probe —, тъ сѣпнъкъ за о провъ греа; im Singen —, сѣдгнъ топъ.

Aushalter, m., (ан тѣсикъ) потъ прехънцъ.

Aushaltungszeichen, n., (ан тѣсикъ) сѣмъ de прехънцътъръ.

Aushammern, v., скотъ къ чоканъ (о волъ); лпчетъ къ чокпнлтал.

Aushändigen, v., даъ дн тъпъ, репнтъ, стръдаъ, амтлнлгъ.

Aushändigung, f., амтлнлре, рептосизне, чессизне, стръпссетъръ.

Aushang, m., тѣстръ есѣсъ, провъ скдъ за ведере.

Aushängen, v., неутр., сѣпъ аѣпнтъ, стаъ аттърпнтъ, сѣспнлкъ аѣаръ, сѣпъзръ аѣаръ.

Aushängen, v., аскъ сѣпъзръ, аттърпнъ, аѣиръ, есѣсъ; ein Schiff —, скотъ зпъ лпсѣмнъ; einen Bogen —, аѣиръ о колъ de провъ.

Aushängeschild, n., лпсѣмнъ аттърпнтъ, есѣсъ, маръ.

Ausharren, v., амтлнтъ пъпъ лп капетъ; амъ ръдаре, стрълескъ.

Aushauen, v., скосескъ, скъшескъ, скъескъ; талъ, рърескъ (о пъдаре).

Ausbäuten, v., despois.
 Ausbeben, v., ridikā, skotā ааръ;
 алекъ, гратъ, смалъ; eine Thür
 —, skotā zinea din цъини; einen
 Baum mit der Erde —, смалъ
 анъ арворе; Refruten —, skotā
 рекръци, рекрътъ, дпролъ; eine
 Stelle aus einem Buche —, ал-
 лекъ анъ пасациъ динтр'о карте.
 Ausheber, m., (за орол.) рота de
 сзпате; (за грьдинарл) съполъ нл
 лотъикъ de ееръ къ карте се тае
 ппате.
 Aushebesten, m., (за тпотр.) ре-
 глелъ, стокъ, адикъ лмил de лемнъ
 ор de металъ, къ карте се факъ
 гарнлреле, кепареле.
 Aushebung, f., скодетъръ, ridikъ-
 търъ; дпролъмалъ, рекрътъцпне.
 Aushebungsbogen, m., (за орол.)
 араъ de ridikarъ.
 Ausheheln, v., кечелъ; жеселъ, не-
 пенъ; — глмескъ, радъ, мъ
 мокезъ de чпнева.
 Aushehen, v., ключекъ; аоалъ, дп-
 венекъ, иманнъ, продкъ; wir
 wollen doch hören was er ausge-
 sagt hat, съ аскълтмъ чеа че
 крп елкъ; die Vögel haben aus-
 gesprochen, тпмъз озатъл псөрлор
 а рекръ.
 Ausheilen, v., vindekъ дспннъ, ре-
 нълъомекъ din сзндъмалъ.
 Ausheimlich, a. in ad., етрпнъ.
 Ausheitern, v.; в. Aufheitern.
 Ausheizen, v., дпкълзескъ, дпсөр-
 влтъ пресе готъ.
 Ausheizen, v., einem —, ажжтъ,
 сзвинъ, ассцлръ, стаъ жыва дп-
 тр'ажжторл; helfen Sie mir mit
 einigen Thatern aus, дппрзмъ-
 тмъ къ кълыва талерл.
 Ausheifer, m., ажжтъторл, асси-
 стпте.
 Ausheilen, v., в. Aufheitern нл Auf-
 heitern.
 Aushemmen, v., despedekъ.
 Ausheuten, v., в. Aushängen.
 Ausheuern, v., в. Vermietzen.
 Ausheulen, v., дпчетъ de а зрл.
 Ausbieb, m., ловлтра прмъ.
 Aushilfe, f., ажжторл, ськквркъ.

Ausheben, v., ein Bret —, сзпнъ
 о скълдъръ.
 Aushöhlen, v., сковекъ, гълъескъ,
 minezъ; (дп архлтект.) капелезъ,
 адикъ орнезъ търл, гъртеле къ
 дспнл, къ зърпл.
 Aushöhnen, v., дпм ватъ жокъ, радъ,
 мъ мокезъ de чпнева; er höhnt
 alle Menschen aus, елъ фаче мокъ
 din тоул оменн; ел дпм вате
 жокъ de . . .
 Aushöfen, aushöfeln, v., wandъ къ
 търсптл, прекърескъ.
 Aushehlen, v., ridikъ врацл суре а
 ловл; — преслмъ, мпъл, лъкъ пе
 денарте пе чпнева; етаъ гата de
 егтъ орл de сърптъ; einen über
 eine Sache —, а черка пе чпнева
 дп врепнъ лъкръ; zu weit in einer
 Erziehung —, дпченъ а озпне
 преа пе ларъ.
 Aushelet, m. (дп марлз) сзнл дала
 коцърле гълзелор; есне de ri-
 dikarъ гревтъцл, сзпедле, амъръ.
 Ausholzern, v., рърескъ (о пздъре);
 батъ пе чпнева, дп даъ пе фол,
 дп ерекъ.
 Aushölzen, v., ротъзескъ (зп къл-
 къл чпстарл), таъ.
 Aushorchen, v., аскълтъ, дескоперл
 анъ секретъ.
 Aushörten, v., аскълтъ гытъ дп ка-
 перъ.
 Aushub, m., ridikътъръ, ridikъminte,
 аллесетъръ, лъкръ аллесъ; рекръ-
 тьцпне.
 Aushülfen, v., десптърескъ, дес-
 гюкъ.
 Aushungern, v., факъ съ мдръ de
 фоме, addкъ за перипе de фоме
 констрпнгъ прпн фоме (а се съл-
 пне), афомекъ.
 Aushungertung, f., перипе de фоме,
 афометмалъ.
 Aushunzen, v., дпфрелъ, чертъ аспръ.
 Auskufen, v., сзкпнъ гымнд.
 Ausjachten, v., дпчетъ de а фаче
 глме, пекъпл.
 Ausjagen, v., алънгъ ааръ; дп-
 четъ de вълтъ.

Ausfösten, v., алергъ гъстѣндѣ, де-
шергъ гъстѣнд.
Ausföthen, v., сѣщ, мъ скринтескѣ;
ausgeföthetes Pferd, калѣ скрин-
тигъ, калѣ шордикъ.
Austragen, v. (ан архит.) скотѣ дин
ѳаца мързѣли дн афаръ.
Austragung, f., скодъгъръ, ѳмитъръ.
Austrafseln, v., (familiär) днчетѣ
къ дичѣта, нѣ маѣ чондрънескѣ.
Australlen, v., ситѣлѣ, рѣдѣ къ гѣ-
рѣе, сѣторѣ.
Austramen, v., днрѣндѣ, скотѣ спре
вѣларе; er tramt alle seine Ge-
lehrsamkeit aus, елѣ днѣ десѣ-
шъръ тотѣ пропонсѣца са; елѣ
се ѳлеште къ шѣица са.
Austragen, v., сѣрѣиѣ, скотѣ прин
сѣрѣетъръ; о ѣаѣ ла сѣвѣтѣса,
ѳсгѣ.
Austriefen, v., есѣ дин гѣѳѳе; —
мъ днѳрѣиѣ.
Austriegen, v., терминѣ вѣгѣлиа, дн-
четѣ къ рѣсѣоѣи; — скотѣ, трагѣ;
die Handschuhe — скотѣ мѣнѣ-
меле; die Stiefel — мъ дескѣлѣ.
Ausundschaften, v., черчетѣзѣ, спѣ-
незѣ; ein Land — рекъноскѣ о
дѣрѣ.
Ausundschafter, m., спѣонѣ, емѣсарѣ.
Ausunft, f., мѣжлѣкѣ, авѣзѣ (дела
верѣзѣ вѣдѣ, авѣдѣ), партиѣларѣ-
гѣи, инфѣрмѣциѣне; geben Sie
mir — über diesen Menschen, дн-
ѳормѣзѣмъ деспре ачѣстѣ омѣ.
Ausunftsmittel, n., мѣжлѣкѣ де а
делѣгѣра о недѣкѣ, — мѣжлѣкѣ.
Ausunfteln, v., дескѣперѣ, инвѣнтѣ,
ѳакѣ чеѣа прин пропрѣиѣ индѣ-
сѣрѣ.
Ausunftiren, v., есѣ къ грѣсѣра.
Auslachen, v., дерѣдѣ, днѣ вѣтѣ жѣкѣ.
Auslachenwerth, a. m. ad., рѣдикѣлѣ.
Ausladen, v., дескарѣкѣ, десѣарѣкѣ (о
наѣ).
Ausladen, m., дескѣркѣторѣ (ла ка-
рѣ), десѣркѣторѣ (ла марѣнѣ).
Ausladezeug, n. (ла артѣл.) верѣеа
де скѣѣ днѣркѣгѣра армѣл.
Auslabung, f., дескѣркѣгѣрѣ, дес-
ѣркѣмѣнѣтѣ; schlechte — ско-
дѣгѣрѣ перегѣлатѣ (ла артѣл.)

Auslage, f., спѣсе (кѣлѣиалѣ); die
— erstaten, рѣпрѣркѣ спѣселе.
Auslagern, v., шедѣ, закѣ аѳарѣ;
zack de ажанскѣ.
Ausland, n., дѣрѣ стрѣнѣ, стрѣ-
нѣгѣте; in's — (schiefen, primirѣ
дн стрѣнѣгѣте.
Ausländer, m., стрѣнѣкѣ.
Ausländisch, a. m. ad., дин аѳарѣ,
дин стрѣнѣгѣте, стрѣноскѣ; aus-
ländische Pflanzen, планте есѣ-
тиѣе.
Ausländererei, f., стрѣноманѣ, кѣ-
номанѣ (грѣчѣстѣ), преѣзѣреа
стрѣнимѣл.
Auslangen, v., амѣ де-ажанскѣ; ich
lange damit aus, къ атѣта 'mi ѣ
де-ажанскѣ.
Ausläuten, v., днчетѣ къ дарѣа.
Auslassen, v., ласѣ аѳарѣ, даѣ дрѣ-
дѣл; омѣтѣ; зѣркѣ, пасѣзѣ, трѣкѣ
къ вѣдерѣа; — топескѣ; мъ де-
кѣларѣ, мъ дескѣперѣ; sich gegen
einen — мъ дескѣперѣ, мъ дес-
гѣнѣсѣкѣ кѣгѣрѣ чѣнеѣа; sich mit
etwas — даѣ чеѣа де рѣченѣтѣ;
hier sind mehrere Wörter ausge-
lassen, аѣчѣ се ѳѣкѣ о ласѣнѣ, а-
дѣкѣ се гѣсарѣ кѣтеѣа ворѣе пе-
тѣгѣрѣте орѣ несѣрѣе; Salz —
топескѣ сеѣ; ein Kleid — гѣр-
дѣскѣ о хѣиѣнѣ; ein Wort — о-
мѣтѣ о ворѣѣ; meine Freude —
днѣ даѣ кѣркѣ лѣверѣ вѣкѣрѣел;
meinen Jora — днѣ дескарѣкѣ
мѣнѣа; das Kalb — ѳакѣ невѣнѣл.
Auslassung, f., гѣрѣцѣгѣрѣ; omѣциѣне;
лѣкѣнѣ; грѣчѣре къ вѣдерѣа; пѣ-
вѣкѣциѣне (де вреѣ ordinанѣцѣ).
Auslassungsdieben, n., семѣнѣ де
скѣгѣре, елѣциѣне, апѣстроѣѣ.
Auslauf, m., кѣрсѣгѣрѣ, емѣтѣгѣрѣ;
пѣрѣсѣѣ, мѣлѣкарѣ, департѣ; про-
ѳѣтѣ, венѣтѣ, кѣштѣтѣ кѣратѣ.
Auslaufen, v., кѣргѣ, алергѣ, пѣр-
чѣдѣ, есѣ аѳарѣ; мъ скѣргѣ; —
мъ терминѣ; мъ днрѣндѣ; (ан
архит.) сарѣ дн аѳарѣ; er läuft
viel aus, ел вѣте мѣлѣтѣ зѣлѣеа;
die Flotte — флѣта пѣрчѣде дин
портѣ; флѣта днѣ десѣнде вѣ-
лѣрѣе; die Glasche — вѣгѣлиа се

варсъ; die Wurzeln laufen sehr weit aus, рѣдѣшеле се дитиндѣ фдрте департе; (дн монтан.) die Erde —, скотѣ минерализе кѣ рѣва, кѣ кървѣора; sich —, тѣ дърцескѣ; аллергѣ спре а тѣ депримде.

Ausläufer, m., сервѣ, аллергѣторѣ, аллергачѣ; вѣдеоѣ.

Auslaufarten, m. (ла монт.) телѣгѣ, кървѣорѣ де вѣар!

Auslaugen, v., лемилѣзѣ, опгѣрѣ чепшеа спре а скѣте дин еа сѣрѣ, алкал ш. а.; das Auslaugen, лешетѣрѣ.

Auslaufen, v., гѣдѣкѣ, сѣрѣкѣ; — дешертѣ пѣгра кѣива.

Auslauten, Auslauten, v., днчетѣ а сѣпа клопотѣл, днштѣндезѣ, апншѣдѣ днкеѣереа гѣргѣлѣ.

Ausleben, v., днчетѣ дин вѣладѣ.

Ausleben, v., днчѣ, дешертѣ днчѣнд.

Ausleben, v., кѣпѣшескѣ кѣ пеле не диннѣнтрѣ; — батѣ, даѣ кѣива не фѣл.

Ausleeren, v., дешертѣ, дешѣмилѣ; das Glas —, дешертѣ, веѣ гѣхарѣ; viel Galle —, даѣ афарѣ фере мѣлѣ; mein Herz —, днл шпореѣзѣ inima.

Ausleerung, f., дешертѣминте, дешертѣгѣрѣ, дешѣмилѣгѣрѣ; durch den Stuhl —, скрешѣтѣ, скрешѣтѣрѣ.

Ausleerungsmittel, n., гѣсѣгѣвѣ, пѣргатѣвѣ, medicijn de скѣсѣ ла скаѣнѣ.

Auslegehölz, n., лемнѣ де кѣпѣшѣтѣ (кѣм ѣ пѣкѣл ш. а., дин каре се факѣ гѣвѣлѣе сѣпѣрѣ спре а се кѣпѣшѣ кѣ еле мѣвилѣе).

Auslegen, v., днтиндѣ, скѣтѣ, еспнѣ де вѣлзаре; пѣгѣескѣ пѣнтрѣ чѣпѣва; даѣ ванѣ кѣ интересѣ; кѣпѣшескѣ; есплѣкѣ, гѣадѣкѣ, комѣтинтеѣзѣ (дела минте), гѣлѣшѣескѣ, гѣлѣкѣескѣ; wie legen Sie das aus? кѣм днделѣдѣ, кѣм о ѣл дѣа ачѣста; eine Stelle —, есплѣкѣ зн пасачѣ; etwas zur Schande —, днпѣтѣ чѣва ка дешѣнѣре; einen Soldaten —, скѣмѣвѣ кѣвѣртѣрѣ знѣл сѣадатѣ; einen Raum —,

есплѣкѣ, гѣлѣкѣескѣ знѣл вѣкѣ; ein Schiff —, ашшеѣзѣ о пѣие ла рѣдѣ, адѣкѣ о ашшеѣзѣ ла ачѣа дѣстанѣ дин пѣртѣ, знде тотѣ сѣ фѣл сѣгѣрѣ де фѣртѣне; etwas wohl, etwasibel —, ѣаѣ чѣва дн пѣме де вѣне, дн пѣме де рѣѣ.

Ausleger, m., есплѣкѣторѣ, гѣлѣкѣторѣ, комѣнтѣторѣ, гѣосѣторѣ, есѣеѣтѣ; (дн шарѣнѣ) днтинзѣторѣ, адѣкѣ пѣрѣжѣнѣ де дешѣнѣсѣ гѣлѣеле кѣнд вѣпѣлѣ сѣфѣл днчетѣ.

Auslegung, f., днтинсѣтѣрѣ, скоѣетѣрѣ, еспѣсѣѣтѣне де вѣлзаре; пѣлѣ; — есплѣкѣгѣне, комѣнтѣрѣ, (дн теѣѣѣ) есѣеѣтѣ.

Auslegungswart, f., модѣ, манѣерѣ де а есплѣка.

Auslegungsbuch, f., арѣа де есплѣкатѣ, шѣѣстриа де гѣлѣкѣтѣ, есѣеѣтѣкѣ.

Ausleihen, v., в. Ausleihen.

Ausleiden, v., сѣфѣерѣ гѣлѣ дн канѣтѣ, днчетѣ де а сѣфѣери.

Ausleihen, v., днпѣрѣмѣтѣ, даѣ днпѣрѣмѣтѣ.

Ausleihen, m., днпѣрѣмѣтѣторѣ.

Ausleihung, f., днпѣрѣмѣтѣ, днпѣрѣмѣтѣгѣрѣ.

Ausleihen, v., факѣ лѣкѣ, тѣ даѣ дин дрѣмѣ, дешѣрнѣ кѣ гѣрѣсѣра.

Auslernen, v., днвѣдѣ дешѣнѣ, гѣрѣминѣ, авѣѣлѣ днвѣдѣгѣра, днл факѣ днвѣдѣгѣра; der Mensch lernt nie aus, омѣл нѣл одатѣ нѣ днвѣдѣ де ажѣнѣсѣ, — днвѣдѣмѣ тотѣ вѣада шѣ тотѣ нѣ шѣтѣмѣ дешѣтѣ; даѣ ѣст ein ausgelehnter Schaff, ѣ знѣ омѣ стѣрѣжѣтѣ дн мѣмѣлѣ.

Auslesen, v., аллерѣ, сѣпарѣ, даѣ ла о парте; кѣрѣѣ о мѣтерѣ; гѣрѣминѣ, днкѣѣсѣ чѣтѣтѣл.

Ausleser, m., аллерѣгѣторѣ.

Auslesung, f., аллерѣсѣрѣ, аллерѣсѣтѣрѣ, сѣпарѣгѣрѣ.

Auslichten, v., рѣрескѣ, дѣминѣ (о пѣдѣре).

Auslieferung, v., пѣдаѣ, стѣрѣдаѣ, днмѣнеѣзѣ, пѣмѣтѣ; die Ueberläufer —, пѣдаѣ дешѣретѣрѣ.

Auslieferung, v., пѣдаѣ, стѣрѣдѣтѣрѣ, днмѣнѣнѣтѣтѣ, пѣмѣсѣне.

Auslieferungövertrag, m., картелъ,
trattatъ de pemiciane.

Ausliegen, v., стаѣ, закѣ, мѣ дн-
векескѣ; der Wein muß —, вина
граве съ стеа.

Auslieger, m., naie de pazъ, naie
de кастодіѣ.

Auslöchen, v., дестѣнѣ, десвортескѣ,
скотѣ дин ворѣ.

Auslöchen, v., скотѣ prin амѣделе,
prin томеле.

Ausloben, v., рѣсарѣ (рамѣрл).

Auslöben, v., рекокѣ, реѣрѣѣ, ре-
ардѣ.

Auslöbhen, v., плѣтескѣ лёѣа, сол-
дѣл, сімѣрпа.

Ausloosen, v., трагѣ ла сѣрте, сор-
цескѣ; факѣ прѣрл, днпарѣѣ prin
лотѣрл, prin лотерлѣ.

Auslosbar, a. ші ad., рѣскѣмѣра-
верѣ.

Auslöschfen, v., стингѣ; штергѣ; радѣ,
канчелезѣ; амортезѣ; löschт das
Licht aus, стинцеѣл лѣминареа;
Ihre Schuld ist ausgelöscht, da-
toria dѣmitale e штерѣѣ, e a-
мортезатѣ.

Auslöschung, f., стинсѣрѣ, стинсе-
прѣ, штерѣетѣрѣ; амортезѣ-
шлѣтѣ.

Auslösen, v., рѣскѣмѣрѣ, еліверѣ;
desnemnorezъ (дела nemноре, зѣ-
логѣ, гажѣ), еліверѣ, скапѣ; die
Gefangenen sind ausgelöst wor-
den, prinшл (каптивл) сѣлр рѣ-
кѣмѣрѣрѣл; (ла мѣчеларл) die
Zunge —, таѣл лѣмѣа.

Auslösungövertrag, m., картелѣ, a-
дикѣ trattatѣ prin каре каптивл
се даѣ ші се іаѣ динрѣ'нѣ статѣ
дн алѣл.

Auslötsfen, v. (ла марлѣ) плотезѣ,
кѣрмѣзескѣ о коравлѣ дн аѣарѣ.

Auslüften, v.; аерескѣ, свѣлѣтѣ,
пѣнѣ ла аерѣ.

Ausmachen, v., десѣакѣ; скотѣ;
deskidѣ; дескѣрѣкѣ; десгѣокѣ; —
terminѣ, днкѣлѣ, хотѣрѣскѣ (de-
чидѣ); мѣ днвоіескѣ; даѣ іѣ eine
ausgemachte Sache, ачѣста е знѣ
лѣкрѣ хотѣрѣлѣ, терминатѣ; даѣ
іѣ noch nicht ausgemacht, ачѣста

днлѣ нѣ о штлзѣ, нѣ се шлѣ
de сірѣрѣ; der іѣ ein ausgemachter
Nary, ачѣста е знѣ паллѣгѣ дн-
терѣ; іѣ mögen es mit einan-
der —, ел днмѣаѣ лѣкрѣл кѣм
вор шл і, ел вѣдѣ ѣе ворѣ ѣаѣе;

wir haben ausgemacht, даѣ . . .,
нол не днвоірѣмѣ ка . . .; etwas
mit einem auszumachen haben, амѣ
a дескѣрка ѣѣа кѣ ѣінеѣа; einen
Streit in Güte —, терминѣ, ком-
пѣнѣ о ѣѣрѣгѣ, o дѣѣѣрлнѣ нѣ
калеа пѣѣел; diese Herren machen
den Stadtkath aus, дн ачѣшл
domnl се компѣне маѣстрѣлѣ
ѣѣѣѣл; даѣ macht eine bedeu-
tende Summe aus, ачѣста ѣаѣе,
таіе о сѣмѣ консідѣранѣрѣ; даѣ
läßt sich nur mit dem Regen —,
ачѣста се пѣте termina nѣmal кѣ
спѣа; Auster —, десѣакѣ стрдлл.

Ausmagerн, v., мѣ факѣ макѣрѣ.

Ausmachen, v., machлѣ de аѣзлсѣ.

Ausmalen, v., зѣгрѣвескѣ, ллѣзмлнѣ;
terminѣ знѣ тавлѣл.

Ausmangelн, v., днлнндѣ алѣатѣл кѣ
сѣѣлорлѣл.

Ausmeißeln, v., скѣѣѣѣѣ, скѣлпѣѣѣ
(кѣ мѣстрпа).

Ausmergen, v., кѣрѣдѣ, деспарѣдѣ,
лапѣдѣ ла о парѣ, делѣтѣрѣ, скотѣ;
проскрлѣ.

Ausmessen, v., мѣсѣрѣ; коѣескѣ, стѣл-
жлнѣскѣ, арлѣлпѣтезѣ (дн ѣѣом.);
вѣндѣ кѣ мѣрѣнтѣл; die Felber —,
арлѣлпѣтезѣ кѣмѣрлпѣ; ein Gebäude
—, іаѣ мѣсѣра знѣл едлѣѣѣѣ.

Ausmessen, m., мѣсѣрѣлорлѣ, арлѣл-
тѣлорлѣ, стѣлжлнлорлѣ.

Ausmessung, f., мѣсѣрѣтѣрѣ, арлѣл-
таѣлѣ.

Ausmitteln, v., дескѣперлѣ, млѣло-
ѣескѣ.

Ausmünden, v., мѣ дѣшерѣ, мѣ
вѣрѣѣ.

Ausmündung, f., гѣра знѣл рѣѣ, ін-
траѣеа, днтраѣа, вѣрѣсѣреа лѣл дн
таре оѣѣ дн алѣл рѣѣ.

Ausmünzen, v., таѣл, тлѣрѣескѣ санл,
монѣтѣ.

Ausmusteren, v., скотѣ, лавѣдѣ, даѣ дрѣмѣ; *ausgemusterte Waagen*, тѣрѣл дельгарате.

Ausmusterung, f., скоцетѣрѣ, гыгѣдѣтѣрѣ; рефортѣ.

Ausnagen, v., спаргѣ prin росетѣрѣ.

Ausnahme, f., дзаре-афарѣ, скѣтере, есчепцисне; резервѣ, кондицисне; *keine Regel ohne* —, ничѣ о регзлѣ фѣрѣ есчепцисне.

Ausnahmeweise, ad., prin есчепцисне.

Ausnehmen, v., иаѣ, скотѣ афарѣ, есчелѣ; *sich gut* —, иѣ стѣ, иѣ *schede vine*, се аратѣ *vine*; *sich schlecht* —, иѣ стѣ рѣѣ, се пресангѣ простѣ; фаче о фѣгѣрѣ неплѣкѣтѣ; *Vogel* —, дескзѣвѣ, иаѣ *din kzeis* пѣсѣрѣ, пѣ; *Waagen* —, рѣдѣкѣ, кзѣтѣрѣ тѣрѣл; *ein Schwein* —, скотѣ тѣрѣнтаѣеле поркѣвлѣ.

Ausnehmend, part. mi ad. sing., admiraverѣ, естраординарѣ, еминѣте.

Ausraufen, v., дескаркѣ, деспаке-тезѣ, дестепкзѣескѣ.

Ausräuren, v., деторнѣ, аватѣ, фепрескѣ о лавѣтѣрѣ.

Ausspelen, v., в. Дѣсфѣрѣлѣн.

Auspfänden, v. (лп монѣ.) репарѣ лемнѣрѣ *din mѣнѣ*.

Auspfinden, v., иаѣ гаѣцѣ (зѣлогѣ); секвестрезѣ.

Auspfeifen, v., шѣерѣ.

Ausplündern, v., депредезѣ; *despoils*, иѣнѣлѣ.

Ausposaunen, v., пѣвлѣкѣ кзѣ трамвѣтѣ.

Ausprägen, v., ватѣ, таѣ монетѣ; демарѣ кзѣ аперѣме.

Auspressen, v., сторкѣ prin гѣскѣ, теокзѣескѣ.

Auspressung, f., сторсетѣрѣ.

Auspunktieren, v., гѣлескѣ, аофлѣ prin пѣнтѣцѣнѣл, prin цѣомѣнѣцѣ.

Ausputzen, v., крѣцѣдѣ, гѣлескѣ, лп-фрѣтѣоцеѣзѣ, адопнезѣ; — мѣстрѣ; *das Licht* —, стѣнгѣ лѣмпѣ-парѣа крѣцѣндѣо.

Ausputzer, m., крѣцѣиторѣ; мѣстрѣ-тѣрѣ.

Austraden, v., в. **Auströten**.

Austräuben, v., радѣ, штерѣдѣ афарѣ.

Austrändern, **austrändern**, v., ротѣ-зескѣ кзѣ крестѣтѣрѣ.

Austrängen, v., скотѣ, дельтѣрѣ, даѣ дрѣмѣ.

Austrafen, v., дѣчѣтѣ кзѣ фѣрѣрѣа; мѣ десѣрѣкѣ, мѣ десѣтѣнѣлѣ; *die Jugend muß* —, жѣнѣмѣлѣ трѣвѣе сѣлѣ трѣкѣ фѣрѣа; *der Wind* —, вѣлѣтѣ дѣчѣтѣ.

Austrafen, v., в. **Austrufen**.

Austräuben, v., депредезѣ, деспоѣл, дѣрѣпескѣ.

Austräufen, v., смѣлѣдѣ, траѣдѣ.

Austräumen, v., дешертѣдѣ, голескѣ; *depidik*, крѣцѣдѣ, рѣпескѣ.

Austräumung, f., дешертѣтѣрѣ, голѣтѣрѣ, демовѣлѣтѣрѣ.

Austräuben, v., крѣцѣдѣ *omidele*.

Austreichen, v., сокотескѣ, факѣ сокотѣлѣ, калкзѣлезѣ, компѣтѣ; ачѣста се пѣте калкзѣла не дѣцѣте.

Austreicher, m., сокотиторѣ, калкзѣ-гѣторѣлѣ.

Austrechnung, f., компѣтѣ, калкзѣлѣ.

Austreden, v., траѣдѣ, *destrind*.

Austrede, f., гѣлѣсѣре, елѣнѣцѣлѣсне; — *desvinsire* дешертѣ, стѣдѣтѣдѣ, претестѣ фѣволѣдѣ; ескзѣсѣ фалсѣ; *das sind leere Austreden*, ачѣста е о шѣтѣ не *din doc*ѣ, ачѣстеа елѣтѣлѣ лѣмѣлѣлѣ ворѣе де скѣларѣ.

Austreden, v., постескѣ, прѣнѣнѣцѣдѣ, еспрѣмѣ; *termin*ѣлѣ ворѣрѣеа; *des-solѣтѣескѣ*, *decdemn*ѣ; мѣ ескзѣсѣ, мѣ десвѣнѣлѣ, мѣ дескзѣлѣ; *habt ihr ausgerebet?* аѣлѣ ворѣрѣтѣ де ажѣнѣсѣ? аѣлѣ *terminat*ѣ? *lassen Sie ihn* —, ласѣ'л сѣ дѣкѣе *dic-kers*ѣлѣ.

Austregnen, v., дѣчѣтѣ де пѣлатѣ.

Austreiben, v., в. **Austréiben**.

Austreiben, v., фрекѣ, скотѣ фрекѣлѣдѣ; *potezesk*ѣ prin фрекѣтѣрѣ; дѣчѣтѣ кзѣ фрекѣлѣлѣ.

Austreibefnochen, m., оскѣ-де-пѣдеѣтѣлѣ, пѣдеѣиторѣлѣ.

Austreichen, v., амѣ де-ажѣнѣсѣ.

Austreiben, v., мѣ кокѣ, мѣ матѣ-резѣ де-ажѣнѣсѣ.

Austreinigen, v., в. **Reinigen**.

Austreise, f., депарѣдѣ.

Ausreisen, v., тъ департъ, пръчедъ ла дръмъ; terminъ кълъторіа.

Ausreisen, v., смълъкъ, трагъ, смълъческъ; рѣнъ, съшлѣ; — тъ рѣнъ; ѳгъ, таѣ ла ѳгъ, desertere; — (ла кроиторъ) тъ дескокъ, тъ дестрѣмъ; mit der Wurzel —, десрѣдъчинъ; das Futter —, кълъпѣла се дестрамъ; das Pferd —, калъ ла вълъ, се спаріе ми ѳне; endlich wird meine Geduld —, лп грмъ еъ лпмъ vots перде рѣдара.

Ausreißer, m., десерторъ, ѳгаръ.

Ausreißung, f., смълъсетаръ, рѣнтаръ, смълъчѣтаръ.

Ausreiten, v., тъ прѣмъкъ кълъре.

Ausreiter, m., зшеръ, кълърегъ.

Ausrenfen, v., склпнтескъ, діслокъ.

Ausrenfung, f., склпнтѣтаръ, діслоктаръ.

Ausrennen, v., о ѣдъ ла аллергате; лпчетъ кълъ аллергаты.

Ausrennen, v., в. Ausroden.

Ausroden, v. (ла парп.) кълъескъ, екпнезъ, лпартъ о коравъ (агътъ кълъ арте кълъ шъ кълъ катаргъръ, кълъ ѳниертъ, пълъзъ ш. а.)

Ausrichten, v., лдрептъ, deperê; — ппнезъ, компппнезъ; — пнъ лп лкраре, лмалпнекъ (испръвекъ) ессектезъ, ѳакъ, рвекъ; ich habe den Auftrag ausgerichtet, еъ лпамъ лмалпнѣ коммпкппнеа; ich werde es —, еъ vols лмалпни, пѣ vols лпсѣ а лмалпни; damit ist nichts ausgerichtet, кълъ агъта п'аѣ ѳълътъ нпмккъ, кълъ агъта пѣ е де ажпсѣ; er wird nichts —, ел кълъ ва рвемп нпчъ декъмъ; bei ihm ist nichts ausgerichtet, кълъ ел лѣ о поцп скѣте нпмъ ла о калъ; дела ел пѣ кълътпнп нпмккъ; richten Sie meine Empfehlung aus, сппне дпн парг'мѣ але меле компплементе, салгъ'л дпн партеа мѣа; er richtet alles verfehrt aus, ел ѳаче лкръл тогъ пѣ докъ, тогъ деандрарѣле, тогъ скълънаръ; mit Güte mehr als mit Gewalt —, рвекъ малъ вине кълъ впнехъ декътъ кълъ рълъ, кълъ ѳорпа; mit Geld kann

man Alles —, акръл пѣре тогъ; eine Bottschaft —, лмалпнекъ о солъ, ѳакъ знъ месаръ; einen Schmauß —, дакъ о макъ, дакъ знъ оспъдъ; eine Hochzeit —, портъ спеселе знѣѣ ппнте, дакъ оспъдъ де ппнтъ; (лп монт.) einen Gang —, дескоперъ о вълъ де металъ.

Ausrichter, m., ессекторъ, лмалпнпторъ.

Ausrichtung, f., петезитаръ, полптаръ кълъ кълътѣоіа; ессекцпне, лмалпнпмълъ.

Ausriesen, v., ампоскъ, черкъ ампоскпд; лмалъ де мпоскъ, де профпмъ.

Ausriesen, v., крестъ, капелезъ.

Ausringen, v., съческъ, лпторкъ (тълъ, гълъ); сторкъ (рѣе); лпчетъ дела лнтъ; лпмъ terminъ кълъраеа, торъ.

Ausrinnen, v., къръ, тълъ скъръ.

Ausrinnen, v., скѣтъ нѣста, дескокъ; die Tabakblätter —, стрѣжескъ ѳоіле де тълъкъ.

Ausritt, m., кълърѣтаръ, кавалкадъ.

Ausroden, v., стпрпескъ, секъ, ескпескъ, тълъескъ, десрѣдъчпнъ.

Ausrollen, v., десралъ, десѳшпръ, дескпндъ; чрѣпескъ, черпъ кълъ чрълъ.

Ausrotten, v., десрѣдъчпнъ, стпрпескъ, стрпкъ; стерпмпъ.

Ausrüden, v., ескъ, пръчедъ; ескъ ла вълъаѣ; тълъ пнъ лп маршъ; die Befehung muß —, гарпсѣона грѣвѣ съ ѳѣкъ кълъ армеле.

Austraf, m., стрпгѣтаръ, клентѣтаръ, есклентѣпне; проклентѣпне; лпцпгълъне, пълкпгълъне.

Austrufen, v., стрпгъ, кълъпкъ, проклентъ; was ruft der Junge aus? че стрпгъ вълъаѣ? er ruft Befehle aus, ел стрпгъ ла корпѣл.

Austrufer, m., стрпгѣторъ, пълкпгълътаръ (гѣмъкъ дѣпъ проппнгъ монд.-ром.), крпнпкъ.

Austrufung, f., стрпгѣтъ, стрпгѣтаръ, пълкпгълъне.

Austrufungswort, n., лптрѣпнпне.

Ausdruckszeichen, n., semnă de în-
 târziare, знак кіештіівă.
Ausdrufen, v., рѣпосезѣ; одіхнескѣ;
 тѣ деласѣ.
Ausdrunden, v., ротѣзескѣ, аро-
 тѣзескѣ.
Ausdrupfen, v., стѣлѣ, чѣпелѣ, dec-
 пенескѣ.
Ausdrüsten, v., армѣ, дпартѣ; дп-
 zestрежѣ; екпезѣ (францозістѣ),
 провѣдѣ, препаратѣ.
Ausdrüster, m., армѣторѣ.
Ausdrüstung, f., армѣтѣрѣ, армѣ-
 тѣнтѣ.
Austrutschen, v., алѣпекѣ.
Ausfaat, f., семпнѣ, семѣнтѣтѣрѣ.
Ausfaden, v., демертѣ знѣ сакѣ.
Ausfage, f., зпѣ, спѣсѣ, рѣпортѣ,
 адеверпнѣ; (ла іспшт) депс-
 сеціѣне.
Ausfagen, v., спѣнѣ, еспрпмѣ, ре-
 портѣ; (ла іспшт) депнѣ, аде-
 верезѣ, аттестѣ (дп контра кѣіва);
 der Verbrecher hat Alles ausge-
 sagt, крпмпналіѣ спѣсе, тѣртѣрпсі
 тогѣ.
Ausfanden, v., decarpinesкѣ, decпѣ-
 сіпескѣ.
Ausfaß, m., лепрѣ; (ла арворп) скор-
 дошпте, рѣлѣ; (ла кал) печпнпне;
 (ла ол) вѣрсатѣ; — (ла вілардѣ)
 акѣ; — пѣсѣрѣ, пѣсетѣрѣ.
Ausfäsig, a. mī ad., лепрочѣ; пе-
 чпнпночѣ.
Ausfäuern, v., decакрескѣ, скотѣ
 акрптеа.
Ausfaufen, v., веѣ, глѣжкѣлѣ, дпгпѣ.
Ausfaugen, v., reg. mī irreg., есгѣ,
 сватѣ (вѣерѣ), сторкѣ сѣгѣндѣ.
Ausfäugen, v., апплекѣ, алѣгѣтезѣ
 de-ажнскѣ.
Ausfäuger, m., сѣгѣторѣ, сторкѣ-
 торѣ.
Ausfäuben, v., в. Schäben.
Ausfäubern, v., в. Schäfern.
Ausfäulen, v., кѣптѣшескѣ кѣ скѣп-
 дѣре; (ла монѣ) дѣвідѣ галерп.
Ausfäulen, v., в. Schälen.
Ausfäumen, v., сіѣ, пердѣ рѣшпнеа;
 sie sollten sich die Augen —, nпч
 сѣ кѣтезі ацп рідіка окп.

Ausfänden, v., (самііарѣ) дп-
 жѣрѣ, сѣдѣлѣ.
Ausfanf, m., вѣызаре кѣ тѣсѣра
 (кѣрѣтѣрпгѣл).
Ausfatten, v., decгронѣ, скѣртѣ,
 скотѣ дпн гѣмѣнтѣ; дпл батѣ жокѣ
 тѣгѣнд кѣ ппчорѣл.
Ausfattung, f., скоцетѣрѣ, dec-
 гронѣтѣрѣ.
Ausfatten, v., (ла кѣредарп) дп-
 крестѣ, зпмѣескѣ.
Ausfattiren, v., зпварескѣ, даѣ
 зтѣра.
Ausfaufeln, v., рѣлескѣ, аррѣнѣкѣ
 кѣ лопата.
Ausfäumen, v., аррѣнѣкѣ сѣзѣта,
 сѣзѣтѣ (de тѣнпѣ); дпчетѣ de
 сѣзѣтатѣ.
Ausfäulen, v., decпарѣдѣ, сенарѣ.
Ausfäulen, v., дпжѣрѣ; в. Schälen.
Ausfäulen, v., вѣрсѣ, горнѣ; вѣндѣ
 кѣ тѣрѣнтѣл; er schenkt Wein aus,
 ел бпнде впндѣ кѣ тѣрѣнтѣл.
Ausfäulen, v., гѣндѣ, даѣ пѣвѣрѣл
 тѣнсѣра дпн вѣртѣ.
Ausfäuern, v., кѣрѣдѣ, фрекѣ; в.
 Schäuern.
Ausfäulen, v., в. Schälen.
Ausfäulen, v., в. Schälen.
Ausfäulen, v., дпжѣшкѣ, скотѣ дп-
 пѣшкѣнд; decпарѣдѣ, делѣтѣрѣ чѣ
 е рѣл.
Ausfäulen, v., decваркѣ; тѣпекѣ
 кѣ паіа.
Ausfäulung, f., decвѣркѣтѣрѣ, dec-
 кѣркѣтѣра de тѣрѣл; тѣпекѣтѣл
 кѣ паіа.
Ausfäulen, v., decстрѣтѣлѣ.
Ausfäulen, v., в. Schimpfen.
Ausfäulen, v., в. Schinden.
Ausfäulen, v., decшамѣ; в. Schitten.
Ausfäulen, v., тѣчезѣдѣ.
Ausfäulen, v., dormѣ de ажнскѣ,
 дпл кокѣ сонпѣл.
Ausfäulen, m., прпма ловѣтѣрѣ; кѣп-
 пѣнтѣтѣрѣ, вѣланѣ; прѣкѣнтѣлѣ,
 прѣондеранѣ; — аватѣре, а-
 вѣтѣтѣрѣ дптр'о парѣ; — спѣ-
 зптѣрѣ; кѣпрѣ; рѣсѣлатѣ, капѣтѣ;
 das gibt der Wage den —, ачѣ-
 ста тѣрѣсѣрѣ вѣланѣл; er hat ei-

nen — auf dem ganzen Leibe, ea are спъзълъ не тотъ трылъ.
Ausgeschlagen, v., скотъ, сватъ (къкъ); ршъ; — кытшескы, дмбракъ; — ръсърпнркъ; — реиентъ, ръсваръ; реѳъсежъ; — кренъ (мъргри, болочл), ловескъ, дажъ къ копита, асвърлѣ (калкъ); аоссдъ (мъркъ); тъ спъзескъ; einem ein Auge — скотъ окыла къва; mit Leinwand —, кытшескы къ гъпъзъ; ein Geschenk —, лъпъдъ, реѳъсежъ зндъ презентъ; einen Stoß —, ресторкъ о ловитъръ; die Sache ist anders ausge schlagen, лъкърл се диторсе алтинтреа.
Ausgeschlammten, v., в. **Ausflemmen**.
Ausgeschleifen, v., точескъ депинъ; — аскыдъ не точылъ.
Ausflemmen, v., дестомескъ, рънескъ, дестънъ, дестродескъ.
Ausfkleubern, v., ръмедъ, дмментъ, аррпкъ.
Ausgeschleifen, v., скотъ, ескидъ; департъ; — скапъ дин лангъ (не чинева); (дн тиноръ) терминъ о линъ де лѣтере не колларъ; ausschließendes Recht, дрептъ привативъ; ich schließe keinen aus, ежъ нъ скотъ акаръ не ниминъ, ежъ нъ есченъ не ниминъ; er ist von der Gesellschaft ausgeschlossen, ea есте ескидъ дин соглетате, ea нъ аре ларте ла соглетате.
Ausschließlich, a. инъ ад., привативъ, привативнрнркъ; ескисивъ; есченривъ; ausschließliches Recht, привилегия, дрептъ привативъ, ескисивъ; dies kommt mir ausschließlich zu, ачѣста се чине нъмалъ де mine, ачѣста е нъмалъ партеа mea.
Ausschließung, f., скодетъръ, ескисътъръ; асченционе, динсире; (дн тиноръ) енегилъ пътракъ.
Ausschlüpfen, v., скапгъ; ежъ (дин гъдче).
Ausschluss, m., скотере, скодетъръ; в. **Ausschließung**.
Ausschlussweise, ad., привативнрнркъ.
Ausdrauchen, v., в. **Ausdrachen** инъ **Ausdrücken**.
Ausdrücken, v., в. **Auswerfen**.

Ausfchmelzen, v., в. **Schmelzen**.
Ausfchmiereten, v., в. **Schmiereten**.
Ausfchmücken, v., дноръсесекъ, гътескъ, орнежъ.
Ausfchmückung, f. гъгъгъ, орнъманнркъ.
Ausfchneiden, v., талъ, тандъ, рътежъ; кърпъдъ (арворилъ).
Ausfchnitt, m., тьлетъръ; кроитъръ ротандъ ла о тълекъ; (дн цвом.) секторъ.
Ausfchöpfen, v., дешертъ, скотъ, скъръ.
Ausfchossen, v., аррпкъ влътърл, кониламл (арворилъ).
Ausfchoten, v., скотъ дин пъсърл.
Ausfchrauben, v., дешъръжъ.
Ausfchreiben, v., тръскриъ, ескриъ, деконезъ, скотъ, конилъ, ѳсръ, ѳакъ плаиатъ (дин врезъ азторъ); — пълкъ, ординезъ; конклемъ, дмннъ; — терминъ де скаркъ; er schreibt seinen Namen nicht aus, ea къшлъ скрие нътеле днтреръ; einen Brief —, терминъ о скрипоре; eine Stelle —, тръскриъ, деконезъ зндъ насапъ; einen Reichstag —, конклемъ, конвокъ о дѣтъ; Steuern —, дмннъ контрибъгъси; (дн маскъ) die Stimmen —, скотъ тонсриле дин партиръ.
Ausfchreiber, m., консктъ; плаиарл.
Ausfchreibung, f., конлъ, естрасъ; плаиатъ, ѳсъртър днтрънъ азторъ; репъртиръ де триватъ; конклемаре (де дѣтъ).
Ausfchreiben, v., пълкъ къ гласъ маре, крыническъ; — дешаимъ; днчетъ де стрпратъ.
Ausfchreiten, v., пъшескъ ларгъ; пъшескъ дн акаръ; тъсъръ.
Ausfchoten, v., скотъ не влътърл (дин мѣнигъ); вандъ къ рѣдиката; — нѣсезъ дн пѣлигъ; скѳескъ ръзъндъ.
Ausfchürfen, v. (дн мѳомъ) дестронъ, сакъ, минезъ.
Ausfchurf, m., аррпкъгътъръ; — лъпъдъгътъръ, вѣкитъръ (вракъ, марда); — алекъгътъръ; лъкъръ алескъ; номитеръ, фронтамилъ знепъ корпоръдизилъ орл коммане; елитъ (ѳрангозискъ).

Ausfütterlein, v., скотъръ; скотѣ скотърънд.

Ausfütten, v., върѣѣ, торнѣ, дешертѣ; — ѳгтѣ (вигеле); дескаркѣ; лешнѣ до рѣсѣ; deekidѣ сипгъл, imma; den Jorn über elpen —, дескаркѣ тѣпиа асѣпра кѣива.

Ausfütterung, f., дешертгѣтъръ, тѣрпѣтъръ; ѳгтгѣтъръ; лешпѣтъръ; дескѣркѣтѣпѣтѣ.

Ausfüttern, v., дпчетѣ кѣ роитѣ; дпчетѣ кѣ страваганѣде; man muß die Zugen erst — lassen, лѣсакѣ не живѣ съ ле трѣкѣ ѳвриа тѣверецелор.

Ausfüttern, v., еспортѣ не ѳспинѣ, ѳспринѣтѣтѣ, прѣварикѣ, ѳакѣ контразондѣ.

Ausfüttern, v., ѳлекѣрескѣ, влатѣрѣ, пѣлѣѣ, сипнѣ тѣте нимикѣриѣ, дескочерѣ орѣ че секретѣ.

Ausfüttern, v., дпнарѣ, таѣс не аркѣ; — тѣ даѣ десѣрѣлѣ, дѣкѣ вѣадѣ лѣврѣ; — тѣ аватѣ; in der Stebe —, прѣлѣпѣдескѣ, ѳакѣ дигресивнѣ дп кѣзылтѣре.

Ausfüttern, a, mi ad., десѣрѣпатѣ, свѣлтѣратѣ, дѣстрѣпатѣ, верѣанѣ, лѣврѣ (провѣнд). Цѣрѣл рѣм. mi ал брѣжовѣлѣ; страваганѣтѣ, ѳапгастикѣ, есчесивѣ; неастѣмѣратѣ.

Ausfütterung, f., десѣрѣѣ, лѣверѣпѣаѣѣ, некѣмѣпѣтѣ, неастѣмѣпѣрѣ; свѣлтѣрѣлѣтѣрѣ; свѣраваганѣ, ѳапгастерѣ.

Ausfüttern, v., в. Schwelgen.

Ausfüttern, v., асѣдѣѣ, стрѣсѣдѣ; дпчетѣ де асѣдѣатѣ; — зѣтѣ.

Aussehen, v., вѣдѣ, прѣвѣскѣ дп аѣѣарѣ; прѣвѣскѣ вѣлѣ дп капѣтѣ; sich etwas —, дпнѣ алѣгѣтѣ чева; аѣнѣ окѣ не чева; sich die Augen —, дпнорѣдѣ, ѳапѣтѣ вѣдерѣлѣ; — апарѣ, сѣтѣнѣ, амѣ амѣрѣпѣндѣ, амѣ аѣрѣл, амѣ ѳѣтѣра ка амѣ кѣм....; er sieht krank aus, ел сѣтѣнѣ а волѣавѣ; er sieht sehr alt aus, ел арѣ ѳ ѳѣтѣра де омѣ проѣ вѣтѣрѣлѣ; wie sieht er aus? кѣм ѣ ѳѣлѣтѣ? а че, кѣ

че сѣтѣнѣ? че ѳѣтѣрѣ арѣ? еѣ sieht aus als wollte es regnen, се парѣ кѣ ва вѣлоа; er sieht recht wohl aus, ел ѳ омѣ сѣлѣтѣсѣ, омѣ ѳрѣтѣсѣ; er ist nicht so böse wie er aussieht, ел нѣ ѳ не атѣтѣ де дѣавѣлѣ, не кѣтѣ е де пѣгрѣ; еѣ sieht nicht gut aus, нѣ сѣлѣтѣ сѣмне вѣлѣ, дѣкрѣрѣлѣ нѣ мерѣтѣ vine.

Aussehend, part., weit aussehende Pläne, планѣрѣ марѣ.

Aussehend, v., (дп mont.) сѣнарѣ, стрѣкѣрѣ prin тоитѣрѣ.

Aussehen, v., стрѣкѣрѣ, ѳѣтѣрѣѣ.

Aussein, v., сѣлѣтѣ аѣарѣ, лѣнескѣ; das Licht ist aus, лѣмина ѳ сѣлѣтѣ; Ihr Glas ist aus, пѣхарѣл дѣале е дешертѣтѣ; еѣ ist Alles aus, тѣте сѣлѣтѣ пѣрдѣте.

Aussein, n., авсѣндѣ, лѣнесѣ, неѣѣндѣ-де-ѣаѣ.

Außen, adv., аѣарѣ, не дѣасѣпра.

Außen, f., парѣа, лѣгарѣа дпн аѣарѣ.

Außer, praep. mi conj., аѣарѣ де, аѣарѣ дпн.

Außerdem, adv., аѣарѣ де аѣѣста, пѣсте аѣѣста.

Außere, a., ѣаѣа, парѣа дпн аѣарѣ, естерѣорѣл, амѣрѣпѣндѣ.

Außere, a., вѣстѣрдѣ, аѣарѣ дпн кѣсѣторѣ, дпн ѳлорѣ.

Außerlich, a. mi ad., не дпн аѣарѣ.

Außerliche, n., в. Außere.

Außern, v., арѣтѣ, пѣстрѣ; дѣкарѣ, манѣѣстѣ, дескочерѣ.

Außerordentlich, a. mi ad., стрѣорѣдинѣрѣ, пѣсте тѣсѣрѣ.

Außerordentlich, a. mi ad., спѣкѣлѣатѣвѣ, метѣѣѣсѣкѣ.

Außerst, adv., мал дпн зрѣлѣ, зѣрѣмѣ; äußerster Preis, прѣдѣл чѣл дпн зрѣлѣ, чѣл мал тѣрѣпѣнѣтѣ.

Außerung, f., арѣгарѣ, дескѣарѣлѣне, зѣсѣ, сѣсѣсѣ; seiner — zufolge, дѣмѣ сѣсѣса лѣл.

Außerordentlich, a. mi ad., неѣсѣѣнѣдѣале, че нѣ се пѣне де ѣѣаѣа лѣкрѣлѣ, акѣдѣнтѣале.

Aussetzen, v., есѣлѣнѣ; скотѣ, дескаркѣ; скотѣ ла зѣкарѣ; лѣцѣдѣ;

zesck; тъ грънцескѣ (аршинъ
din rošitope).

Ausprüßling, m., влѣстарѣ, мѣгрѣ.
Auspruch, m., пропънцѣ; — cen-
tinclъ, ждекатъ, декретѣ, deci-
sione; göttlicher —, оракъ; sich
dem — des Richters unterwerfen,
тъ сѣпънѣ centinuel ждекъ-
торѣнѣл.

Ausprüfen, v., зртѣрескѣ, даъ дп
зртѣ, дескоперѣ, аолѣ.

Ausstaffiren, v., дпартѣ (o paiz);
дзестрѣ (къ вестминге); гѣрескѣ,
дѣвракѣ.

Ausstampfen, v., скотѣ prin лви-
тѣрѣ; сватѣ (грънцѣ).

Ausstand, m., деторѣ активѣ, къ-
питанѣ недѣлассатѣ, ретѣ de vani;
kredit; seine Ausstände sind be-
deutend, деторѣиле case активе сватѣ
mapl, сватѣ koncideravere.

Ausständig, a. ші ad., рестанте,
рѣматѣ.

Ausstänfern, v., дпнтѣ, дпнтѣ de
пѣрѣ; — адѣрметѣ.

Ausstatten, v., дзестрѣзѣ, дотѣзѣ;
er ist von der Natur aus mit Geist
ausgestattet, натѣра дп дзестрѣ
къ спирѣ.

Ausstattung, f., дзестрѣзѣ, зе-
стрѣ, дотѣнѣ, парѣернѣ; аш-
метѣнтѣ, стѣверсемѣнтѣ.

Ausstäuben, v., дескѣверѣ.

Ausstäubern, v., сѣкѣверѣ; кѣтрѣрѣ,
кастѣ (вѣнатѣ).

Ausstäuren, v., вѣчѣрѣ, ватѣ къ вѣрѣл.

Ausstechen, v., скотѣ, скѣрескѣ, prin
дпнтѣсетѣрѣ; дпцентѣ; einem die
Augen —, скотѣ okil къива; mit
Nadeln —, дпнтѣнтѣ къ аче; ein
Muster —, дпнтѣзѣ, кроѣескѣ о
мѣстрѣ; Nasen —, талѣ вердѣнѣ,
глѣ; eine Flasche Wein —, веѣ,
дѣмерѣ о вѣтелѣ de винѣ.

Aussteden, v., скотѣ, дпѣнтѣ аѣрѣ,
арѣорѣзѣ, pidik (о ѣламѣрѣ); de-
тѣрѣкѣ, денѣескѣ (о цѣрѣнѣ).

Ausstechen, v., стѣнѣ аѣрѣ; — сѣѣ-
ерѣ, сѣпортѣ, сѣдѣнѣ; толѣрѣ;
Geld — haben, амѣ ванѣ дадѣ
не кредитѣ; er kann Alles —,
еѣ нѣде сѣѣерѣ опѣ че; eine

Strafe —, сѣѣерѣ о недѣнѣ; mit Waaren —, скотѣ марѣѣ de
вѣнѣре.

Ausstehend, part., рестанте; ausste-
hende Schuld, деторѣ активѣ.

Ausstehlich, a. ші ad., сѣѣерѣверѣ,
сѣпортѣверѣ, толѣраверѣ.

Ausstreifen, v., къптѣрескѣ, дпнтѣ-
рескѣ не din лѣнтѣрѣ.

Ausstreigen, v., тѣ даъ жѣскѣ, дес-
чиндѣ (dintr'o грѣсѣрѣ); десѣаркѣ
(dintr'o paiz).

Ausstellen, v., есѣнѣ, скотѣ аѣрѣ,
скотѣ ла вѣдѣре; скотѣ de па-
радѣ; скотѣ de вѣнѣре, de мо-
делѣ, de мѣстрѣ; — сѣсѣнѣдѣ;
дѣѣерѣ; рѣмѣтѣ; прѣлѣнѣескѣ;
пѣрѣескѣ; критѣкѣ, чѣесѣрѣ (до-
жѣнескѣ); etwas ausstellen ha-
ben, амѣ сѣ критѣкѣ, сѣ мѣстрѣ
чѣва; Gemälde —, есѣнѣ, скотѣ
знѣ тавѣлѣ; einen Wechsel —, даъ
о полѣцѣ (скѣмѣ, каѣмѣ); einen
Wechsel auf einen —, траѣ о
полѣцѣ асѣира къива; einem einen
Wechsel —, даъ къива о полѣцѣ;
eine Obligation —, ѣакѣ о ѣвѣ-
нѣнѣ (de деторѣ).

Aussteller, m., — енесѣ Wechsel,
грѣстѣорѣ de о полѣцѣ; дѣгѣ-
торѣ de о полѣцѣ.

Ausstellung, f., есѣсѣнѣ, скоѣе-
тѣрѣ, скоѣсѣрѣ; — енесѣ Wech-
sel, грѣсѣтѣра, траѣ de о по-
лѣцѣ.

Ausstetben, v., торѣ, тѣ стѣнтѣ,
тѣ десѣопѣрѣ prin портѣнтѣта.

Aussteuern, f., зѣстрѣ; скѣде, рѣѣ,
къ карѣ се мѣрѣтѣ о ѣатѣ, па-
раѣернѣ.

Aussteuern, v., даъ зѣстрѣ, дпнтѣ-
стрѣзѣ; — пѣрѣдѣ, еѣ din портѣ
(къ paia).

Ausstillen, v., аплѣкѣ, алѣнтѣзѣ
знѣ прѣзнѣнтѣ пѣлѣ ла знѣ терѣнтѣ.

Ausstimmen, v., акѣордѣ денѣнѣ (знѣ
инѣтрѣнтѣ de мѣскѣ).

Ausstöbern, v., дескѣверѣ, десѣол-
вѣнѣ, сѣкѣтѣрѣ de пѣлѣре; сѣкѣ-
верѣ; скѣчѣрѣ din лѣрѣ асѣнѣсѣ.

Ausstöbern, v., кѣрѣнтѣ dinѣл.

Austoden, v., стирнескѣ, скотѣ за рѣдѣне.

Austoffen, v., стоѣзѣ, кыпѣшескѣ къ стоѣ.

Austollen, v. (за аргѣсиг.) дитиндѣ велеа не кадре.

Austopfen, v., дитиндѣ, дитиндѣ, тикескѣ.

Austof, m., прима ловитѣрѣ, вортѣ (дн дсежѣ); атакѣ, дитиндѣтѣрѣ, аргѣсигѣтѣрѣ.

Austofsen, v., дитиндѣ афарѣ, ситиндѣ, рѣситиндѣ, рѣнедѣ афарѣ; einem ein Auge —, скотѣ окыа кѣва; einem Faße den Boden —, свартѣ ѣндѣлѣ зндѣ вѣтоис; einen Schei —, свертѣ, цинѣ, даѣ зндѣ цинѣкѣ; Seufzer —, сѣситиндѣ; Schimpfworte —, сѣдѣис, дитиндѣтѣрѣ.

Austrahlen, v., аргѣсигѣ, рѣсигѣнескѣ рѣ.

Austrecken, v., дитиндѣ, кыпѣшескѣ; гѣдескѣ (ѣсѣрѣ).

Austreichen, v., ватѣ, вѣчѣескѣ; аргѣсигѣ, ѣтезескѣ; радѣ, штерѣ; зндѣ; — аргѣсигѣ; in diesem Brief ist viel austrreichen, ачѣсѣ сѣрѣсѣре ѣ плѣнѣ де штерѣсѣ; die Falten —, десѣакѣ крѣдѣле; bei Nacht —, зндѣлѣ нѣтеа.

Austreifen, v., штерѣ, ѣтезескѣ; десѣокѣ, десѣакѣ; — ватѣ страдѣле (зндѣцѣле), аргѣсигѣ, ѣакѣ есѣсѣсигѣлѣ.

Austreiten, v., дитиндѣ де а комѣаре; терминѣ о дитиндѣ, о зндѣ.

Austreuen, v., дитиндѣтѣлѣ, сѣтѣлѣ, рѣсигѣнескѣ.

Austriegeln, v., траѣѣ десѣлѣндѣ.

Auströmen, v., тѣ рѣвѣрѣсѣ, кѣргѣ дн зѣрѣитѣ (пѣвѣсѣ), гѣжѣлѣ; das Blut strömt aus dem Herzen in die Adern aus, сѣлѣле се рѣварѣсѣ дн инѣмѣ рѣнѣ вѣне.

Auströpfung, f., рѣвѣрѣсѣтѣрѣ; (дн ѣсѣсѣ) есѣлѣндѣ, есѣсѣсигѣ.

Auströseln, v., (дн монѣ.) гатѣ, вѣгѣдескѣ.

Auströdiren, v., терминѣ дитиндѣтѣра, сѣдѣис; тѣ кѣзндѣ дн сѣдѣис.

Austürzen, v., рѣсторнѣ, вѣрѣсѣ.

Austürzer, m. (монѣ.) десѣкѣрѣторѣ.

Austürzen, v., рѣзѣмѣ, сѣрѣжѣнескѣ дн афарѣ.

Austuschen, v., аргѣсигѣ, катѣ п'инѣре зѣкѣрѣлѣ, черкѣ прѣсте тѣтѣ; alle Winkel —, кѣтрѣерѣ тѣте зндѣлѣсѣлѣ.

Austüßnen, v., в. **Austüßnen**.

Austüßeln, v., кыпѣшескѣ, пѣдескѣ, наркетѣзѣ.

Austüßeln, v., дитиндѣ кѣ гѣндѣлѣтѣлѣ, нѣ маѣ гѣндѣлѣскѣ; орѣ гѣлѣскѣ.

Austünzen, v., дитиндѣ кѣ данѣлѣ, терминѣ зндѣ данѣлѣ.

Austupfieren, v., тапѣтезѣ, дитиндѣлѣ кѣ тапѣте; mit Sammet —, дитиндѣ кѣ варѣшѣнѣ.

Austauschend, part., (дн ѣсѣсѣ) есѣтерѣпѣнте, сѣр. есѣ рѣзѣле зѣминѣлѣ че есѣ дитиндѣтѣлѣ нѣнтѣ.

Austauschung, f., есѣтерѣсѣрѣ, терѣсѣрѣ, есѣтерѣсигѣне.

Austausch, m., сѣкѣмѣсѣ, прѣтѣкѣмѣсѣ; дитиндѣтѣлѣ (де иделѣ).

Austauschen, v., сѣкѣмѣсѣ, кѣнтѣрасѣкѣмѣсѣ.

Austauschung, f., в. **Austausch**.

Auster, f., сѣрѣдѣлѣ, острѣкѣ, зндѣ сѣлѣ де сѣокѣ вѣвалѣлѣ.

Austerbank, f., **Austergrund**, m., сѣратѣ, вѣнкѣ де сѣрѣдѣлѣ, зѣкѣлѣ дн тапѣте зндѣ се гѣрѣмѣдескѣ сѣрѣдѣле.

Austerfang, m., несѣкѣлѣлѣ де острѣче.

Austerschale, f., сѣокѣ 'де сѣрѣдѣлѣ, гѣдѣче.

Austerstein, m., острѣкѣлѣ.

Austhauen, v., се тѣпѣште гѣла, се десѣтагѣ.

Austheilen, v., дитиндѣтѣлѣ, рѣ'итиндѣлѣ, дитиндѣтѣлѣ, дитиндѣтѣшескѣ, кѣзѣнѣсѣ; das h. Abendmahl —, адитиндѣсѣрѣ сѣ. кѣзѣнѣкѣтѣрѣ.

Austheller, m., дитиндѣтѣлѣ, дитиндѣтѣлѣ, дитиндѣтѣлѣ.

Austheilung, f., дитиндѣтѣлѣ, рѣ'итиндѣлѣ, дитиндѣтѣлѣ.

Austheln, v., скотѣ, десѣакѣ; штерѣ, сѣтѣлѣ; eine Schuld —, аргѣсигѣлѣ, сѣлѣдѣлѣ, вѣлѣлѣдѣлѣ о десѣрѣлѣ; Geld auf Zinsen —, даѣ вѣнтѣ кѣ дозѣндѣ.

Austlesfen, v., cađă a-œundă, a-œan-deză, a-œundeză.

Austilgen, v., стирескă, стөрминă; стиркă.

Austoben, v., мъ алинă, мъ dec-œriă, дичетă къ œria; rimne-starea, œртана дичетă; der junge Mensch hat noch nicht ausgelebt, ачестă жана дикъ нăл трека œ-ria тинерецелор.

Austöben, v., дичетă de œnară.

Austrag, m., дикелеро, хотъаре, denicaine, рескагатă; biđ zum Aus-trage deđ Prozeßes, пгънъ ла е-širea проческъл.

Austragen, v., скотă, дкъ œаръ; дшарцă (скрисорл); репортжă; извкъ; deœaimă; dađ trägt viel aus, ачестă œаче шаклă.

Austrägerel, f., перъгтеръ de vorse, œлекъритаръ.

Austräglich, a. mi ad., v. Einträglich.

Austreiben, v., алънгă, дитерескă, скотă; den Teufel —, алънгă пе диавола, œcorçiceză.

Austreten, v. act., сторкă, калкă, скълнлă (панъкъл, вагма); стингă (о хартъ ампринс); sich den Fuß —, скритескă пчорал; die Fin-derſchuhe —, сканă, œđ din anil vrançiel; — v. n., œđ, мъ de-партă, пъръесекă; desertază; мъ dešnarцă, мъ œenapă; aus einer Geſellſchaft —, мъ dešnarцă, мъ œenapă dintr'o societate; dađ Wasser —, ана œe, dz din cerml.

Austrengen, popul., v. Austrodnen.

Austrinken, v., веđ торă, демертă вгндă; den Leidensfeldъ —, веđ пъларал œœœринцелор.

Austritt, m., ешпре, департă; въ-рѣпире; кълъгтеръ, скълчлетеръ; трѣнтă, калвокъ; гъдипл.

Austrodnen, v., вѣкă, деѣскă, деœекă.

Austrodnung, f., деѣскълъгтă.

Austrümmeln, v., палкъ къ това; алънгă вггнд това.

Austrumpfen, v., палкъ къ тримвѣна.

Auströpfeln, austräufeln, austriefen, v., deмиă, каđă дн нкъгторе.

Austuschfen, v., deœamă, œмпрескă къ гѣмă.

Austüben, v., deœpindă, праттикă, œœœœœză; mein Handwerk —, mi deœpindă meœeria; Œausamkeiten —, kommită křszimi; Rađe an einem —, mi rъœemă de çinœa.

Austübung, f., праттикă, œœœœœză, deœpindere.

Ausverschämt, a. mi ad. provinc., v. Unverschämt.

Auswachsen, v., дичетă de крескѣтă; крескă пе deпинă; диколдескă (гръл), крескă къ геѣл, геѣокă; (дн хинъ) ведегезă.

Auswagen, v., сѣх, ктежă а еми.

Auswägen, v., вгндă къ кампѣна; кѣмплескă; адлегъ тръггнд ла кѣмпѣл.

Auswahl, f., аллечере, аллестъръ.

Auswählen, v., аллегă, скотă алле-ггнд.

Auswalfen, v., ватă ла пюѣ (дѣрст).

Auswalzen, v., œктерă къ œкъл; ротескă къ œкъл; терминă дан-цл de валцă.

Auswammfen, v. prov., œктерă пе-нгарлш, адикъ даđ кѣва о вгтаѣ вгп.

Auswanderer, m., емигранте, пър-рѣситорл de патриă.

Auswanderer, v., емигрă, мъ de-църескă, пъръесекă patria, стръ-матă джкѣнѣна.

Auswanderung, f., емигрѣциœe.

Auswärtigen, v., дикълъескă de-а-жнскă, дпœръвгнтă deпинă.

Auswarten, v., аштептă канетъл.

Auswärtig, a. mi ad., стръпă, din œаръ, din алъ дѣръ, — œœœ-тикă (о плантă); Departement der auswärtigen Angelegenheiten, de-кърдентълъгтл тревѣлор din œаръ.

Auswärtig, adv., дн œаръ, дн стръ-пъгате.

Auswärtigjäger, m. (дн œват.) пѣс-къл аѣдкъторл.

Auswaschen, v., снълă, къгтескă vine; дичетă de снълатă.

Auswässern, v., deœœърескă, скотă carea prin mœietеръ дн алъ.

Auswechseln, v., скѣмѣ.

Ausweg, m., морпѣлă; — modă, локă de скъпаре, къраре, копѣ-

ръ; ich finde keinen Ausweg aus dieser Verlegenheit, аз не нахнахичи о скъпаре диятъ ачестъ дикръкътъръ (конфузіоне).

Ausweichen, v., ть дпмоис; — ть ерескъ, ть даъ ла о парте, ть аватъ.

Ausweichend, adj., скъпътиаъ, ева-сивъ (дела вадъ, евадъ); ausweichende Antwort, ръсизнскъ еवासивъ, ръсизнскъ де скъпаре.

Ausweichen, v., дешакъ (виге); скотъ мацеле (дин вънатъ).

Ausweichen, v., аминъ дърера кз пгъпскъ; пгъпгъ амаръ; дичетъ де пгъпскъ.

Ausweis, m., адевериндъ, докмантъ, аттестатъ, шидоре; nach — der Befehle, дъгъ шидореа, дъгъ сзнетъ лешор, дн конформитате кз лешле.

Ausweisen, v., скотъ, даъ асаръ, ессиезъ; — аррѣтъ, компрозъ, лецитимежъ; sich —, ть лецитимежъ, провезъ; das wird sich bald —, престе мзиднъ се ва веде, се ва да не оацъ.

Ausweisung, f., декъръционе, лецитимъционе.

Ausweisen, v., адеескъ, върѣескъ, споеескъ.

Ausweisung, f., адитръ, споеитръ, споеитъ.

Ausweiten, v., адгърѣескъ, дигърѣескъ, дигърѣескъ.

Auswendig, a. ии ad., не дин асаръ, не оацъ; естерiorъ; де роетъ, дин меморитъ.

Auswerfen, v., аррзникъ асаръ; върсъ, сквинъ (сълде); perzuezt (къфъ, платъ); ein Auge —, скотъ знъ окъ; den Anfer —, аррзникъ анкпа; das Roth —, аррзникъ платъ; das Pferd wirft gut aus, кахъ мерфе вине 'мвиестръ; кахъ аррзникъ вине пидореле.

Auswerfen, v., аскъдъ, штергъ аскъ-винд; eine Scharte —, ддрентъ о гредѣлъ, репаръ о недрентате; рестагръ одора пердѣтъ.

Auswischen, v., нерѣтъ не дин гъп-

трь; — пров. батъ, ерескъ, кел-фънескъ не чинева.

Auswischen, v., десѣшнъ, десѣшнъ, десѣшнъ.

Auswindeln, v., десѣшнъ, скотъ дин оацъ, дин скътече.

Auswinden, v., сторикъ (дин шгма кива), скотъ кз въртежъ; шгп-ческъ, свческъ.

Auswintern, v., іернежъ, скотъ дин іернъ, пгърескъ дн капъ де іернъ.

Auswipfeln, v., рътежъ, чонтъ въ-ерп.

Auswirfen, v., шижлоческъ, соуп-тисескъ, прожъръ, калгътъ; — де-ноис, дескъитръ (знъ вънатъ); реоръмънтъ (алзатъ); таъ (виге ла знъ калъ); терминъ о десетръ.

Auswirten, v., дескъитръ.

Auswischen, v., штергъ, нечезескъ; einem einъ —, тражъ о малъ кива.

Auswischer, m., ддерангътъръ.

Auswintern, v., ть декомшнъ, ть деселорескъ; адефъескъ, деско-перъ; — дичетъ де тьнатъ.

Auswölben, v., волтескъ.

Auswölben, v., sich, се даселитъ.

Auswusch, m., скрескъитръ, гомъ, конленъ (де кзръкѣ); чепъ; стиритъръ.

Auswühlen, v., скотъ рашънд, скаритъ, аррзникъ кз олгитъ (норѣл).

Auswurf, m., гъпдъгътъръ, аррз-кътъръ, стеркоре, скремътъ; скъп-итътъръ; валегъ; das ist ein wacker —, ачеста б знъ омъ влгътъ-шатъ, а гъпдъгътъръ де омъ; der — eines Wiffens, ерданшона знъ Влкънтъ.

Auswürfel, v., жокъ дн кзл.

Auswürfling, m., нодипъ, аррзникъ-търъ, гъпдъгътъръ; вракъ, геноис.

Auswaschen, v., десѣрѣшнъ, стир-нескъ.

Auswasen, v., колцъръ, таъ дн кол-църл, динѣа.

Auswasen, v., нъмърѣ, денъмърѣ.

Auswasen, v., комштъ, факъ соко-тѣлъ; вьндъ кз амърѣ, дичетъ де комштатъ.

Auswaseln, v., факъ диндиморл, таъ дн еорна диндиморл.

Ausgaben, v., се днакеи тоди дин-ци; das Pferd hat —, каля аре тоди дингил.

Ausgaben, v., скотѣ не човѣ; вѣндѣ кз тѣрѣнтѣл.

Ausgaben, v., в. Ausgaben.

Ausgaben, v., деспарѣ кз гардѣ.

Ausgaben, v., дичетѣ кз вѣтѣл, скѣргѣ пѣхарѣл.

Ausgaben, v., тѣ тѣрчезеекѣ, devinѣ тѣрчедѣ, такрѣ; тѣ кон-сѣтѣ, тѣ деспервезѣ, тѣ ѡсѣкѣ.

Ausgaben, f., тѣрчеземѣнтѣ, тѣрчезетѣрѣ, амтѣкрѣгѣрѣ, кон-сѣтѣцѣне, десперѣтѣрѣ, ѡтѣсѣ, ѡтѣтѣ.

Ausgaben, v., днсѣмѣ, рѣмаркѣ, порѣжѣ, трѣскрѣ, естрѣкѣ (дин-тр'о картѣ); дѣтрѣнтѣ (деѡсѣвѣскѣ); ausgabeneter Verdienst, мерѣтѣ марѣ, мерѣтѣ dѣtrѣntѣ; ausgabenete Tugend, вѣргѣте сѣмнатѣ; ausgabenete Frau, ѡемеѣрѣ dѣtrѣntѣ, рѣмѣрѣкаверѣ.

Ausgaben, f., контрасѣмѣ; dѣtrѣntѣцѣне, сѣмнатѣ dѣtrѣntѣтрѣтѣ (ocessatoris).

Ausgaben, v., ватѣ стѣмѣ de mѣre.

Ausgaben, v., скотѣ, стѣлѣ хѣгѣнд.

Ausgaben, v., скотѣ, траѣ ѡарѣ, стѣлѣ; стѣрѣкѣ; дѣтрѣнтѣ; дес-рѣдѣчѣнтѣ; десвѣрѣкѣ; die Hand-ſchuhe —, скотѣ тѣнѣшѣле; einen bis auf's Hand —, лѣсѣ не чѣ-нева пѣмѣл дѣ кѣтамѣрѣ, дѣ дес-пѣтѣ пѣлѣ ла кѣтамѣрѣ; ein Kind —, десвѣрѣкѣ зѣнтѣ прѣнтѣкѣ; den Degen —, скотѣ сѣвѣя; die Stiefel —, тѣ дескѣлѣдѣ; einen Tisch —, траѣ, дѣнѣсѣскѣ ѡ масѣ; mit der Wurzel —, стѣлѣ дѣнѣ рѣдѣчѣнтѣ; die Quadratwurzel —, стѣрѣкѣ, скотѣ рѣдѣчѣна пѣрѣратѣ; ка верѣтѣ п. маѣ дѣсѣмѣнтѣ: скѣмнатѣ дѣнтѣцѣна; ѡвѣрѣ, ѡ тѣлѣскѣ.

Ausgaben, v., дѣпѣрѣтѣсѣгѣжѣ, де-кѣрѣжѣ, дѣрѣмѣжѣ.

Ausgaben, f., декѣрѣмѣнтѣ, орѣнтѣ-мѣнтѣ (прѣдѣвѣ).

Ausgaben, v., дѣчѣѣрѣ.

Ausgaben, v., чѣлѣскѣ, ѡрѣмѣжѣ прѣнѣ чѣлѣтѣрѣ, вѣрѣлѣкѣ, дѣрѣжѣ.

Ausgaben, v., тѣсѣрѣ кз контрасѣл; alles genau —, ѡнѣкѣ тѣте дѣтѣ рѣгѣлѣ шѣ контрасѣ.

Ausgaben, v., тѣкѣрѣ; дѣчетѣ de тѣкѣратѣ.

Ausgaben, m., пѣрчедѣре, порѣпѣре, тѣрѣкаре, дѣпарѣтѣ; пѣрчѣсѣ; стѣрѣмѣтѣре de дѣкѣнтѣ; естрѣсѣ; прѣскѣртѣтѣрѣ, сѣмнатѣсѣ, кон-пѣндѣнтѣ; — eѣntѣсѣ Secret, дѣпар-тѣл зѣнѣл арматѣ; — aus einer Rechnung, естрѣсѣ дѣнтр'о сокѣ-тѣл, дѣнтр'ѣнтѣ контѣлѣ.

Ausgabenweise, adv., дѣ естрѣсѣ, дѣ скѣртѣ, прѣскѣратѣ.

Ausgaben, v., скѣртѣнтѣ, скотѣ скѣртѣнтѣнд, стѣлѣ, десѣѣрѣ; die Wolle —, скѣртѣнтѣ лѣна.

Ausgaben, v., тѣ десѣтѣнтѣсѣ, кон-тѣнесѣ кз тѣнтѣ.

Ausgaben, v., скотѣ кз ѡрѣдѣ.

Ausgaben, n., вѣлѣ, дѣнкѣ de лѣнтѣ зѣнтѣ тѣсѣ дѣнтѣсѣ.

Authenticitt, f., азѣнтѣнтѣтѣ, лѣ-галѣтѣ.

Authentisch, a. m. ad., азѣнтѣнтѣ, аз-тѣнтѣнтѣнтѣ.

Autobiograph, m., азѣвѣ ѡгрѣфѣ, дѣ-скѣ скрѣѣторѣсѣ аз ѣвѣгѣлѣ сѣлѣ.

Autocrat, m., сѣнтѣр-дѣмнатѣсѣ, азѣокѣрѣкѣ.

Autocratie, f., азѣокѣратѣ, сѣнтѣрѣ-дѣмнатѣ.

Auto-da-fe, n., (сѣпанѣѣлѣнтѣ) азѣ-да-ѡе, десѣѣндѣре прѣнѣ ѡкѣ.

Autodidact, m., азѣдѣдѣнтѣ, сѣнтѣрѣ-дѣнтѣгѣторѣсѣ.

Autographisch, a. m. ad., азѣогрѣ-фѣнтѣ; ѡрѣнтѣлѣ.

Automat, m., азѣоматѣ.

Autonomie, f., азѣномѣ, сѣнтѣрѣ-дѣнтѣсѣторѣсѣ.

Autopsie, f., азѣопсѣ.

Autor, m., азѣорѣ, скрѣѣторѣсѣ de ѡ картѣ ѡрѣнтѣлѣ, дѣчѣнтѣторѣсѣ, зѣ-рѣторѣсѣ.

Autorisation, f., дѣнтѣрѣрѣ, азѣ-рѣсѣгѣтѣне.

Autoritt, f., вѣзѣ, азѣорѣтѣтѣ.

Autorſchaft, f., азѣорѣ.

Auwers! inferi., аз ѡѣл!

Abal, m., авалъ, кезышь речі-
прокъ, дширэмътъ.
Abance, f., пайнтаре, оолокъ, про-
оітѣ, кыштгѣ.
Avancement, n., пайнтаре дн постѣ.
Avantgarde, f., авангардъ, тръпъ
painte мергъторе, тръпъ дн
орънте.
Aventure, f., авънтъръ, дптгшларе
кърідсъ, пеаштепгаты, фавълотъ,
ка дн фавелъ.
Aventurier, m., в. Abenteuerer.
Aventurinstein, m., авънтъринъ.
Averci, f., в. Haferei.
Avers, m., аверсъ, фаца монетоі.
Aversional-Quantum, съпъ, кытъ-
шме де двоіелъ.

Avertiren, v., даъ де шіре.
Aviis, (zi: avi), авісъ, шіре.
Avista, adv., а віста, дежа ведере
(а знаі поміде де шлітгѣ ла не-
гъгероі).
Axe, v. Achse.
Axiom, n., аксіомъ, аріачиніъ, зъ-
стмъ.
Art, f., ськъре, вардъ.
Artihelm, m., тмке а ськъреі, вардеі.
As, f., (векіъ) дрептъ де а фі ос-
пгаты.
Asen, v. Afsen.
Ajung, **Ajung**, f., (ла въптъ.) шъп-
каре.
Ajur, m., азърѣ, колоре чертъ.
Ajurbiau, a. ші ad., аластръ азъріѣ.

B.

B, n., а доа літеръ а алфаветълі
церманъ.
Baabe, v. Bafe.
Baal, m., Балъ, zeitate калдеанъ.
Baaldienst, m., валістѣ, кыты зез-
лі Балъ.
Baalspaffe, m., валістѣ (попъ а лі
Балъ).
Babbeln, v. Blappern.
Baccalaureat, n., бакалавреатъ, (градъ
akademikъ дн Франца).
Baccalaureus, m., бакалавреѣ.
Bacchanalien, f. pl., баканаді (сер-
вгторіе лі Бакъ).
Bacchant, m., (міг.) бакантъ (попъ
ал лі Бакъ).
Bacchantin, f., (міг.) бакантъ (по-
песъ, преотесъ а лі Бакъ), фіг.
десорпаты.
Bacchantisch, a. ші ad., баканткѣ,
вевіѣ, дн modъ de vevіѣ.
Bacchus, m., Бакъ, зезл вевівор.
Bacchusbruder, m., векторіъ маре.
Bacchusfab, m., тірсѣ (въцл лі
Бакъ).
Bach, m., пържѣ.
Bachamel сазъ **Bachamel**, f., мерлъ
де апъ, кодъватъръ.
Bachbunge, f., веронікъ де апъ
(шантъ).

Bache, f., скрофъ сіватикъ.
Bachelchen, n., ржшорѣ.
Bacher, m., таскърѣ сіватикъ, де
доі ант.
Bachfahrt, f., кале не гыгъ ржъ
оыкытъ де съптъра анеі.
Bachfließ, m., пеште де пържѣ.
Bachhölunder, m., сокъ де апъ.
Bachhund, m., кыле де въпаты къ
пчореле скърте.
Bachstrefe, f., плевшкы, вярлгъ
(пеште).
Bachmünze, f., (вог.) мінатъ (існъ)
де апъ.
Bachschmerle, f., міхалдъ де ржъ.
Bachstelze, v. Bachstel.
Bachwasser, n., апъ де ржъ.
Bachweide, f., ржкы.
Bach, n., (маріа) гытечеле дн-
пайнте ал коръсіел.
Bach, ad., анапол.
Bachapel, m., пърѣ коптъ ла кз-
пторіѣ, върѣ жкаты да кыторіѣ,
пърѣ де коптъ.
Bachberechtigt, a. ші ad., дндрептъ-
шыгъ а коче пъне.
Bachbirn, f., паръ коптъ ла кыторіѣ,
паръ жкаты да кыторіѣ, паръ
де коптъ.

Badsbord, n., ванорѣзъ (стѣнна ко-
ръзѣя).

Bade } f., ванъ а оедеі.

Baden } m. pl., латреа кштел.

Baden, v., а ші п. пер., кокъ, орізъ,
пръжескъ, зскъ; Brot —, а коче
пъне; Obst —, а зска оръяте;
Fisch —, а оріце, а пръжі не-
ште; ihm ist sein Brot gebaden,
лѣ і о'а копѣ, пѣ ва скъпа; er
bäht arme Mitter, слѣ а ажжосъ
ла сапъ де лемѣ, е сьракѣ.

Badenbart, m., ванрѣ не ванъ, ва-
воріѣ.

Badenbein, n., осчорѣ ванчлѣр.

Badenbrühe, f., гѣнда, гѣндѣра мѣ-
оларе.

Badengrubchen, n., гролѣа ванчл.

Badenknochen, m., ванкъ (ла калѣ).

Badenstreich, m., пѣлмѣре, ловѣтѣръ
къ палма песте оадъ; einen —
geben, а да о палмъ, а пѣлмъ.

Badenstuhl, m., мѣсеа де мѣнте.

Bäder, m., пѣперѣ; кокъторѣ де
пъне, штарѣ (врѣтарѣ).

Bäderbrot, n., пъне де гѣрѣ, де
врѣтарѣ.

Bäderbursche, m., лѣвѣдѣчлѣ ла
пѣперѣ.

Bäderei, f., пѣперѣ, врѣтарѣ; ш-
тѣрѣ.

Bädergewerk, n., корпорѣцѣне де
пѣперѣ, врѣтарѣ.

Bäderhandwerk, n., мѣштерѣ де
пѣперѣ.

Bädlerin, f., пѣперѣеасъ.

Bäderschabe, f., чикагъ, грѣрѣ де
пѣперѣ.

Bäderscheiber, m., codaxъ, оеулорѣ
де пѣперѣ.

Bäderjunst, f., в. Bädergewerk.

Badflisch, m., мѣште де оріпѣ, де
пръжіѣ.

Badfleisch, n., карне де оріпѣ, пръ-
жіѣ.

Badgast, m., оспетѣл знеі пѣперѣ.

Badgeld, n., плата копѣлѣ.

Badgerechtigkeit, f., дѣрѣнѣ де а
коче пъне.

Badhaus, n., касъ де копѣ, пѣ-
перѣ, кокъторѣ.

Badhefen, f., алѣатѣ.

Bädig, a. ші ad., ванкѣсъ, оѣлѣкѣсъ.

Badmeister, m., ванѣстѣле прѣсте
пѣперѣ.

Badmulde, f., коватѣ (молдѣ).

Badobst, n., оръпѣтѣ (мерѣ, пѣре,
пръне), зскалѣ ла копѣторѣ.

Badofen, m.; копѣторѣ; іп деп —
schieben, а ванѣ (пънеа) лѣ ко-
пѣторѣ.

Badofenschloß, n., гѣра копѣторѣлѣлѣ.

Badofenzins, m., в. Badgeld.

Badordnung, f., регѣлѣмѣнтѣ ван-
трѣ пѣперѣ.

Badofanne, f., тавъ вантрѣ копѣ.

Badofen, m., (мар.) копѣ лѣ карѣ
се стрѣнѣе ана че вантрѣ лѣ ко-
панѣ.

Badofen, f., провъ де кочѣре.

Badofenschüssel, f., коватѣ, пѣперѣ.

Badofen, f., ванкѣте копѣте (алѣа-
тѣрѣ, пѣлчѣпте).

Badstein, m., гѣрѣмѣдѣ.

Badstube, f., пѣперѣ, врѣтарѣ (каса).

Badstrog, m., трѣкъ, коватѣ де оръ-
мѣнтѣтѣ пъне.

Badstrog, n., пѣлѣтѣрѣ де акѣле-
рѣ алѣатѣ.

Badswanne, f., в. Badstrog.

Badwehr, n., пръжітѣрѣ, копѣтѣрѣ.

Bad, n., ванѣ де скѣлдѣ; künstliche
Bäder, ванъ арѣціѣалѣе; (med.)
trodene Bäder, ванѣ де ванѣре,
ванѣрѣ; — der Wiedergeburt,
ванѣрѣ; пров. ich werde bad —
bezahlen müssen, ванѣсъ грѣвѣ сѣ
пѣлѣескъ ванѣтрѣ алѣатѣ; sich ins
— begeben, а іптра лѣ ванѣ; ins
— reisen, а се ванѣ ла ванѣ; bad
— brauchen, а се лѣванѣ.

Badeanstalt, f., ванъ лѣванѣе, іпѣ-
тѣтѣ де ванѣ.

Badeanzug, m., лѣванѣкѣмѣнте де
ванѣ.

Badearzt, m., медѣкѣ де ванѣ.

Badekur, f., кѣрѣ де ванѣ; eine —
brauchen, а оачѣ кѣрѣ де ванѣ.

Badefrau, f., скѣлдѣторѣсѣ (оѣмѣлѣ
лѣсѣрѣванѣ къ грѣванѣ скѣлдѣ-
тѣлѣ).

Badegast, m., оспѣ скѣлдѣторѣ.

Badegeld, n., ванѣ де ванѣ.

Badegeräth, n., ванѣте де ванѣ.

Babegesell, m., аргатѣ, есчлорѣ de
 жыл.
Babehaus, n., каса de жыл.
Babehemd, n., кыманш de жыл.
Babehofen, f. pl., icmeno de жыл.
Babestessel, m., кыдаpe de жыл.
Babestocht, v. Babegesell.
Babestleid, n., вестмантѣ de жыл.
Babestopf, v. Schöpfstoppf.
Babelstiftarbeit, f., петречере за жыл.
Babemantel, m., мантелѣ de жыл.
Babemutter, f., мѣмш.
Baben, v., нѣ диввалз, нѣ окардѣ;
 et ist wie eine gebadete Maus,
 ллатѣ ка о мѣикъ; sich in Thra-
 nen —, а се скыда дн лажрмѣ;
 sich in Wollstoffen —, а петрече
 дн десоржнѣрѣ; sich in seinem
 Hute —, а днмота дн сыпеле
 сѣ.
Babeordnung, f., регълшмантѣ неп-
 трѣ жылѣ извалче.
Babeort, } m. локѣ de скыдатѣ, жыл.
Babeplatz, }
Baber, m., вѣарѣ.
Baberei, f., каса жыл вѣарѣ.
Babereise, f., кыгторѣ за жыл.
Babeschiff, n., коравѣ петрѣ дн-
 глатѣ.
Babeschwamm, m., верете, спонжѣ
 de дивылатѣ, de скыдатѣ.
Babestube, f., килѣ de дивылатѣ.
Babewanne, f., вачѣ, мадѣ de дн-
 глатѣ.
Babewattn, a. mī ad., калдѣ ка о
 вѣлѣ.
Babewasser, n., вѣлѣ, агѣ de вѣлѣ.
Babewetter, n., } тнмѣ промѣ de
Babeweit, f., } скыдатѣ, епока
 } скыдатѣлѣ.
Babewuber, m., v. Babewanne.
Baborden, m., ордина кавалерилор
 de вѣлѣ.
Bätschen, n., глѣорѣлѣ сѣв вѣрѣ
 дн предикаторѣ.
Bagage, f., вагацѣ; адспѣтѣрѣ.
Bagagetaschen, —wagen, m., карѣ
 de вагацѣ (караванѣ).
Bagatell, n., вагацѣлѣ.
Bagger, m., десмотилорѣ, (ин-
 стрмантѣ кѣ каре се крѣцѣ
 номошл днтрѣн портѣ).

Baggern, v., десмотѣлѣ, крѣцѣ de
 номошл (зн портѣ).
Bahen, v., прѣжескѣ (нѣно); нѣр-
 лескѣ (lemme); олоцескѣ, ео-
 шнѣтежѣ.
Bähemittel, n., (дн мод.) олоцѣлѣ,
 еошнѣтѣцѣне.
Bähemitteln, n., сѣкѣлѣ днклѣ-
 зиторѣ, еошнѣтѣиторѣ.
Bahn, f., кале, дрѣмѣ, кѣрѣ; ка-
 рѣрѣ; лнжѣ; (дн астрон.) ор-
 нѣрѣ; die — brechen, а дескѣде
 дрѣманл; auf der rechten — bleiben,
 а цѣне калѣа чѣа лнжѣ; in die
 — treten, а интра дн лнжѣ; auf
 die — bringen, а пропѣае, а сѣботѣ
 не танѣрѣ; der — der Erde fol-
 gen, а мерѣе не калѣа опорѣл.
Bahnen, v., еакѣ, дескѣлѣ, ватѣ, пе-
 тезескѣ, ашлѣанѣ калѣ, дрѣмѣ;
 gebahnte Weg, калѣ вѣготѣ, вѣ-
 малѣ; sich einen Weg durch die
 Feinde —, а'мѣ еачѣ дрѣмѣ прѣн-
 трѣ inimici (кѣ армѣ).
Bahnlos, a., еѣрѣ калѣ, нежмалѣтѣ.
Bahre, f., сѣрѣлѣ, кочѣрѣ.
Bahrenträger, m., дрѣгторѣ, нѣр-
 тѣиторѣ de шортѣ.
Bahrtuch, n., жылѣ шортѣарѣ.
Bährung, f., олоцѣиторѣ, еошнѣтѣ-
 цѣне.
Bai, f., вѣлѣ, сѣнѣ de море.
Baier, m., ваварѣ; —land, Bavaria.
Baillbrechen, v., днтрѣрѣвѣлѣ гѣрѣ-
 тѣлѣ (кѣпеле).
Baillen, v., латрѣ (кѣпеле).
Bajabete, f., вѣлѣорѣлѣ (кѣрѣ de
 змерѣ дн еомѣф); днжѣгѣорѣ in-
 dianѣ.
Baisatz, n., сѣре de море.
Bajazzo, m., вѣлѣлѣ, нѣскѣрѣчѣ.
Bajonnett, n., вѣлѣонетѣ (армѣ ас-
 кѣрѣлѣ за вѣрѣлѣ шнтелѣ).
Bake, f., (мар.) вѣлѣлѣ, амарѣлѣ,
 еемнѣлѣ петрѣ навѣгѣиторѣ дн ин-
 тратѣл дн врезн портѣ сѣре, а
 се еерѣ de локѣрѣ перѣкѣлѣосѣ.
Basel, m., жылѣ, вѣкѣлѣ.
Bafen, v., ватѣ, мемѣлѣ (инѣ).
Bafengeid, n., малѣ de вѣлѣлѣ.
Bafenmeister, m., инсѣиторѣе неѣтѣ
 вѣлѣлѣтѣ.

Balance, f., валанцъ, екзилиръ.
Balanciren, v., валанцевѣ, тѣ цинѣ
 дн валанцѣ, дн екзилирѣ, кѣмпилъ.
Balancirflange, f., дндрептаріѣ de
 валанцѣ, контрѣponderе.
Balanit, n., валанитѣ (лемпѣ перри-
 фикатѣ).
Balcon, m., валкон.
Bald, ad., дндатъ, кърънд, ізте,
 тинпѣриѣ, акзмѣ, десне, маі, пе
 ачѣ; er kommt —, vine дндатъ;
 er wird so — nicht kommen, нѣ ва
 veni кърънд; er ist — hier, —
 dort, ел е кърнд ічл, кърнд коло;
 das ist nicht so — gesehen, астъ
 гревъ нѣ сѣ фаче аша десне;
 er ist — so groß als ich, е маі
 атъѣ de mare камине; er wäre
 — in's Wasser gefallen, пе ачѣ
 ера сѣ казъ дн алъ.
Baldachin, m., валдакинѣ, зраніскѣ,
 черѣ.
Balbig, a. чи ad., рѣпедѣ, ізте, кѣ-
 ръндѣ, промѣ.
Balbrian, m., валеріанъ (плантъ).
Balg, m., пелѣ, пеліцъ, кожигъръ,
 деспоіетъръ (че о ланѣѣ шер-
 пелѣ); върдѣѣ; фол.
Balge, f., алвѣ, кадъ (ментрѣ кѣ-
 тѣш).
Balgen, sich, v. pl., тѣ лѣптѣ, тѣ
 ватѣ.
Bälgen, sich, v. pl., тѣ деспелѣ,
 despois (шерпелѣ).
Balgentopf, m., гатѣ, капѣ фолор.
Balgentreter, m., кѣкѣторѣ фолор
 на органѣ, сѣлѣторѣ, днѣлѣ-
 торѣ органелор.
Balger, m., лѣпачѣ, вѣгъшѣ.
Balgeret, f., лѣптѣ, гѣпгелѣ.
Balgerüst, n., сказнѣ de фол.
Balgeschwulst, f., (хірѣ) атеромъ.
Balken, m., вѣрнѣ, гриндѣ; (пров.)
 man sieht den Splinter in des Näch-
 sten Auge, aber nicht den Balken
 in seinem eigenen Auge, веѣл стеркѣ
 дн окѣл веѣнѣлѣ, шѣ вѣрна дн
 окѣл гѣѣ нѣ о веѣл.
Balkenband, n., сказнѣ (днтр'олѣѣтѣ).
Balkendecke, f., (лемпѣр.) подѣ de
 вѣрне.

Balkenfante, f., (арх.) фаяѣ de grin-
 дѣ, de вѣрнѣ.
Balkenfeller, m., чѣларѣ подитѣ кѣ
 grinzl.
Balkentopf, m., капетѣ de гриндѣ.
Balkenrecht, n., дѣрѣнтѣ de а пѣне
 гринда кѣ капетѣ дн тѣрѣл ве-
 чѣнѣлѣ.
Balkentisch, m., планѣ лемпѣриѣл знѣ
 едѣѣчѣѣ.
Balkenruth, —flaster, f., тѣсѣрѣ
 de зп стѣпѣнѣ дн лѣпѣтѣ шѣ de
 о зрѣтѣ дн грѣсѣне.
Balkenstein, m., пѣгрѣ кѣпѣгѣларѣ de
 гриндѣ.
Balkenstübe, f., { пѣптарѣ, шѣторѣ
Balkenträger, m., } de гриндѣ.
Balkenwage, f., кѣтѣнѣлѣ, кѣптарѣ.
Balkenwerk, n., лемпѣриѣ, лемпѣ-
 тѣра (керестѣоа пѣптрѣ зп едѣ-
 ѣчѣѣ).
Balkenstuhl, m., тѣсѣрѣ de знѣ, пол-
 карѣ дн лѣпѣтѣ шѣ de о лѣнѣ
 дн грѣсѣне.
Balkon, m., валконѣ.
Ball, m., вомѣѣ, сѣертѣ, пѣлѣ; (вѣл.)
 вѣлѣ; валѣ; — spielen, den —
 schlagen, тѣ жокѣ de а пѣла, ватѣ
 пѣла; (вѣл.) einen — machen, а
 фаче о вѣлѣ; einen — geben, а
 да знѣ валѣ; ein — des Glüdes
 sein, а ѣи свѣпѣратѣ de сѣрте, а
 ѣи жокѣ порѣнѣлѣ.
Ballade, f., валладѣ, поесѣ.
Ballaug, m., днѣрѣкѣтѣнтѣ, ко-
 стѣмѣ de валѣ.
Ballaß, m., днѣрѣкѣтѣрѣ, сарѣнѣ,
 валластѣ (сѣрѣ а да грѣтѣте лѣ
 о пѣлѣ).
Ballaßen, v., днкарѣ, днсарѣнѣ,
 валластѣ о пѣлѣ.
Ballaßung, f., днѣрѣкѣтѣрѣ, днсѣр-
 чѣларѣ de пѣлѣ.
Bälischen, n., вомѣѣѣ, пѣлѣѣ, вѣлѣ-
 цѣ, вѣлѣ пѣкѣ, гловѣцѣѣ, вѣло-
 пѣшѣ.
Ballei, f., дѣтрѣнтѣ, провинѣѣ (дн
 ordінѣл тевтонікѣ).
Balleisen, n., вѣргѣ de сѣртѣ.
Ballen, m., пѣлѣ, колѣтѣ, легѣтѣрѣ;
 вѣвокѣ (ла флорѣ); вѣрѣкѣ (ла де-
 цѣтѣ); тѣпкѣ (de 10 тонѣрѣ хѣр-

тѣ); валѣ (де пѣнзѣ); — an der Hand, пѣнпѣл.

Vallen, v., дѣвѣлѣ, лѣгѣ дн валѣрѣ, дн колете, дн тѣнкѣрѣ; mit geballter Hand, Фауѣ, кѣ пѣнпѣл дѣкѣсѣ; der Schnee ballt sich, неаоа се вѣлѣтѣчеште, се адѣнѣ дн валѣ.

Vallenbinde, m., лѣгѣторѣ дн валѣрѣ (пѣрѣѣ).

Vallenwaage, f., пѣрѣѣ де колетѣ, де тѣнкѣ; пѣрѣѣ ordinaire.

Vallenweise, ad., кѣ рѣдѣката (пѣрѣѣ).

Vallenzinn, n., кѣсѣторѣсѣ дн валѣрѣ.

Vallet, n., валлетѣ (данѣѣ).

Valletmeister, m., маѣстерѣ, дѣвѣтѣторѣ де валлетѣ.

Vallförmig, a. mī ad., вомѣосѣ, дн ѣорѣта вомѣеѣ.

Vallgast, m., ѣепете де валѣ.

Vallhaud, n., касѣ де валѣ; де жѣкатѣ кѣ пѣла.

Vallhornistren, v., стрѣкѣ дѣдрѣпѣтѣнд (ка Баллхорнѣ, знѣ тѣпогрѣѣѣ).

Vallistif, f., валѣстѣкѣ (арѣеа де а тѣсѣра черкѣл дѣскрѣсѣ де вомѣвеле арѣкѣате).

Vallisten, pl., валѣсте (ѣнстрѣмѣнте дн веѣне де арѣкѣатѣ, де спартѣ ла тѣрѣ (верѣѣѣ)).

Vallleid, n., вѣсѣтѣнтѣ де валѣ, domino.

Vallmeister, m., тѣнѣтерѣ аѣ жокѣлѣ де а пѣла.

Vallnetz, n., рѣѣеа де вѣтѣтѣ пѣла.

Vallon, m., валлонѣ, аеростатѣ.

Vallotage, f., валотѣѣѣ.

Vallotiren, v., валотѣѣѣ (даѣ вомѣл арѣкѣкѣндѣ вѣлѣ неарѣ, адѣѣ).

Vallotirfugel, f., вѣлѣ де валотѣтѣнтѣнтѣ.

Vallspiel, n., жокѣ де а пѣла.

Vallstock, m., акѣѣ (варѣа кѣ карѣ се ватѣ вѣлѣе дн вѣларѣѣѣ).

Valltafel, f., вѣларѣѣѣ.

Vallunternehmer, m., дѣнрѣнрѣнѣлѣторѣ де зп валѣ.

Balsam, m., валсамѣ.

Balsamine, f., валсамѣнѣ (ѣлѣре).

Balsamiren, v., дѣвалсамѣ.

Balsamirung, f., дѣвалсамѣнтѣ.

Balsamisch, a. mī ad., валсамѣкѣ, валсамѣосѣ; balsamische Pflanzen, пѣанте валсамѣче.

Balsamtraut, n., валсамѣ де грѣдѣнѣ.

Balsamziste, f., крѣѣѣ дѣвалсамѣатѣ.

Balsamöl, n., ѣелѣс де валсамѣ.

Balsampappel, f., пѣонѣ валсамѣѣѣрѣѣ.

Balsampflanze, f., амѣрѣсѣ (пѣантѣ).

Balsamtanne, f., врадѣ де валсамѣѣ (арѣоре).

Balse, f., шѣѣкѣ кѣ вѣнтрѣеѣ шѣ кѣ колѣе не данѣа.

Balsenbrücke, f., пѣанте де пѣле де кѣнѣ де пѣре (ѣѣѣѣ) дѣшѣлѣте кѣ аерѣ.

Baltisch, a. mī ad., валтѣкѣ.

Balustrade, f., валѣстрѣдѣ.

Balz, f., пѣре, коѣтѣ, коѣтѣрѣ (дѣ пасерѣеѣ чѣле пѣрѣ).

Balzen, v., се пѣѣескѣ, коѣескѣ (пѣсерѣеѣ чѣле пѣрѣ).

Balzzeit, f., тѣмѣѣ де пѣтѣѣ, де коѣтѣ.

Bambus, m., } вѣмѣѣ, грѣстѣѣ де
Bambusrohr, n., } вѣмѣѣ.

Bämme, f., ѣлѣѣѣ, ѣасѣѣѣ де пѣле.

Bammeln, v., в. Baumeln.

Bamseln, v., ватѣ (цѣлеа).

Bananasbaum, m., стѣкѣнѣѣ де пѣradicѣ.

Banco, n., арѣнтѣ, банѣ де банкѣ.

Band, n., корѣеа; корѣонѣ; лѣнтѣ; лѣгѣтѣрѣ; нодѣ; черкѣ (ѣѣѣрѣ); лѣгѣтѣнтѣ (дн алатѣм.); vandaicis (хѣр.); катѣлѣ, лѣгѣтѣрѣ; — der Ehe, лѣгѣтѣра кѣсѣторѣѣѣ; — der Blutes, лѣгѣтѣра сѣнѣѣлѣѣ, аѣѣнѣтѣеа, кѣтѣлѣѣѣ; — der Freundschaft, лѣгѣтѣра амѣѣѣѣѣѣѣ; seine Banden zerreißen, а'мѣл спарѣе кѣтѣшѣле, катѣна; in Ketten und Banden legen, а цѣне, а вѣга дн кѣтѣшѣ, ѣѣре, катѣнѣ.

Band, m., вѣлѣмѣѣ, томѣ; лѣгѣтѣрѣ де крѣдѣ; Werk von vier Bänden, онѣ дн пѣтѣрѣ томѣрѣ, вѣлѣмѣѣ; dieses Buch hat einen schönen —, аѣѣѣѣѣ катѣе де лѣгатѣ ѣрѣѣосѣѣ.

Bandab, f., (анат.)

Bandachat, m., акатѣ корѣелатѣ, акатѣ-онѣсѣ (мѣнер.)

Bandage, f., (хѣр.) vandaicis, черкѣ, лѣгѣтѣрѣ де сѣрпѣтѣрѣ.

Bandagist, m., vandaicisѣ.

Bandalabaster, m., алабастрѣ корѣелатѣ.

Banbertig, a. mi ad., kopdezarǝ, ǝn
 noǝǝ de kopdeǝ.
 Banberisǝǝǝǝǝǝ, f., adaocǝ de kopdeǝ.
 Banbǝǝen, n., kopdeǝǝǝ.
 Banbe, f., banǝǝ, ǝǝǝǝ, ǝǝǝǝ, ǝǝǝǝ (de
 ǝǝǝ).
 Banberǝǝen, n., ǝǝǝǝ ǝǝ ǝǝǝǝ.
 Banberǝǝǝǝ, a. mi ad., deozerarǝǝ,
 ǝǝǝǝ de ǝǝǝǝǝ, nǝǝǝǝǝǝǝǝǝ.
 Banberǝǝǝ, n., banǝdeǝǝǝ, kopǝǝǝǝ
 nǝǝǝ ǝǝǝǝǝ, ǝǝǝǝǝǝ.
 Banberǝǝǝǝǝǝ, m., ǝǝǝǝ ǝǝǝǝǝǝǝǝ
 de ǝǝǝǝǝ, ǝǝǝǝǝǝ ǝǝǝǝǝ.
 Banberǝǝǝǝǝ, f., (ǝǝǝǝ) deoǝǝǝǝǝ.
 Banberǝǝǝǝ, a. mi ad., boǝǝǝǝǝǝ,
 nǝǝǝǝǝǝǝ ǝǝ ǝǝǝǝǝ.
 Banberǝǝǝǝǝ, a. mi ad., ǝǝǝǝǝ — ǝǝ
 kopdeǝ.
 Banberǝǝǝǝǝ, f., ǝǝǝǝǝǝ, nǝǝǝǝǝǝǝǝǝǝ
 de kopdeǝ.
 Banberǝǝǝǝ, m., nǝǝǝǝ kopdeǝzarǝ.
 Banberǝǝǝǝǝ, a. mi ad., kopdeǝzarǝ,
 ǝǝ ǝǝǝǝ de kopdeǝ.
 Banbǝǝǝǝǝ, m., ǝǝǝǝǝǝ, ǝǝǝǝǝ.
 Banbǝǝǝǝǝǝ, m., kopdeǝǝǝǝǝ, ko-
 nǝǝǝǝǝ ǝǝ (boǝǝǝ) ǝǝǝǝǝ (nǝǝǝ-
 ǝǝ) de ǝǝǝǝǝǝ.
 Banbǝǝǝ, n., (boǝǝǝ) ǝǝǝǝǝ (nǝǝǝ-
 ǝǝ) de ǝǝǝǝǝǝ.
 Banbǝǝǝ, a. mi ad., ǝǝǝǝǝǝǝ; do-
 nǝǝǝǝǝǝǝǝ, ǝǝǝǝǝǝǝǝǝǝ; —
 nǝǝǝǝ, v. Banbǝǝǝ.
 Banbǝǝǝǝ, v., doǝǝǝǝǝǝǝǝ; ǝǝǝ-
 ǝǝǝǝǝǝǝ; doǝǝǝǝǝǝǝ; ǝǝǝǝǝ ǝǝ
 ǝǝǝǝǝǝǝ, ǝǝǝǝǝǝǝǝ; ǝǝǝǝ ǝǝǝ-
 ǝǝǝǝǝǝǝ — ǝǝǝ ǝǝǝǝǝǝǝ nǝ-
 ǝǝǝǝ; ǝǝǝǝǝǝǝ (o ǝǝǝǝ, no-
 ǝǝǝ).
 Banbǝǝǝǝǝǝ, f., doǝǝǝǝǝǝǝǝ, ǝǝǝ-
 ǝǝǝǝǝ.
 Banbǝǝǝ, m., banǝǝǝǝ, ǝǝǝǝ, ǝǝǝǝ (de
 banǝǝ), f., koǝǝ.
 Banbǝǝǝǝǝǝ, m., nǝǝǝǝǝǝǝǝ ǝǝ ǝǝǝ-
 ǝǝǝ.
 Banbǝǝǝǝǝǝ, f., noǝǝ de kopdeǝ,
 kopǝǝǝ.
 Banbǝǝǝǝǝǝ, n., (boǝǝǝ) ǝǝǝǝǝ bo-
 ǝǝǝǝǝ.
 Banbǝǝǝǝǝ, m., ǝǝǝ de ǝǝǝǝǝ.

Banbǝǝǝǝǝǝ, f. pl., ǝǝǝǝǝ ǝǝǝ.
 Banbǝǝǝ, m., ǝǝǝǝ.
 Banbǝǝǝ, f., noǝǝ de kopdeǝ ǝǝ
 ǝǝǝǝ ǝǝǝ.
 Banbǝǝǝǝ, m., ǝǝǝǝ ǝǝǝǝǝǝ.
 Banbǝǝǝǝǝ, m., nǝǝǝǝǝǝ (ǝǝǝǝǝ)
 de kopdeǝ.
 Banbǝǝǝǝ, n., ǝǝǝǝ de ǝǝǝǝ.
 Banbǝǝǝǝǝ, f., nǝǝǝǝ de kopdeǝ.
 Banbǝǝǝǝǝ, m., nǝǝǝǝǝ de kopdeǝ.
 Banbǝǝǝǝǝ, f., ǝǝǝǝǝǝǝ (ǝǝǝǝǝ).
 Banbǝǝǝǝǝ, m., kopdeǝǝǝǝ.
 Banbǝǝǝǝǝ, m., ǝǝǝǝ, ǝǝǝǝǝ,
 ǝǝǝǝǝǝ kopdeǝzarǝ (ǝǝǝǝǝǝǝ).
 Banǝǝ, a. mi ad., ǝǝǝǝǝ, ǝǝǝǝǝ,
 ǝǝǝǝǝ, ǝǝǝǝǝǝ; mit ǝǝǝǝ ǝǝǝǝ, mǝ
 de ǝǝǝǝ.
 Banǝǝǝǝǝ, f., ǝǝǝǝǝ, ǝǝǝǝǝ, ǝǝǝ-
 ǝǝ, ǝǝǝǝǝǝǝ.
 Banǝǝǝǝ, a. mi ad., ǝǝǝ ǝǝǝǝǝǝ,
 ǝǝǝǝǝ, ǝǝǝǝǝǝǝǝǝǝ; ǝǝ ǝǝ —
 in ǝǝǝǝ ǝǝǝǝǝ, e ǝǝǝǝ de
 nǝǝǝǝǝ ǝǝ ǝǝǝǝǝ.
 Banǝǝǝǝǝǝ, f., ǝǝǝ ǝǝǝǝǝǝǝ.
 Banǝǝǝǝǝǝ, a. mi ad., nǝǝǝ de ǝǝǝ-
 ǝǝǝ, ǝǝǝ.
 Banǝ, f., banǝǝ, ǝǝǝǝǝ ǝǝǝǝ; (kom.)
 banǝǝ; ǝǝǝǝ; ǝǝǝǝǝǝ —, ǝǝ-
 ǝǝǝ ǝǝǝǝǝǝǝǝ; ǝǝǝǝǝǝ —,
 ǝǝǝǝǝ ǝǝǝǝǝ; ǝǝǝǝǝ —, de
 ǝǝǝǝ, de a ǝǝǝǝ; ǝǝǝ in ǝǝ
 — ǝǝǝǝ, deǝǝǝǝǝ banǝ ǝǝ ǝǝǝǝ;
 auf ǝǝ ǝǝǝǝ — ǝǝǝǝǝǝ, ǝǝǝǝǝ
 de ǝǝ ǝǝǝǝ nǝǝǝ; ǝǝ — ǝǝǝǝ-
 ǝǝǝǝǝ toǝǝ banǝǝǝ (ǝǝǝ ǝǝǝ-
 ǝǝǝǝǝ); — ǝǝǝǝ, a da ǝǝǝǝ
 (ǝǝ ǝǝǝ).
 Banǝǝǝ, f., ǝǝǝ de ǝǝǝǝ.

Banſagent, m., агенте де банкѣ, де скъзнѣ.

Banſaglio, n., провѣсно де банкѣ.

Banſanweſſung, f., билетѣ де банкѣ.

Banſarbeit, f., дѣло, дѣло, окъ-
нѣсно медитариѣ.

Banſarbeiter, m., дѣлѣторѣ медитариѣ.

Banſart, Banſert, m., вастардѣ, ѣтъ де дѣло, де кѣрѣ, де ѣлѣтѣ.

Banſtein, n., мѣсто де скъзнѣ.

Banſbruch, m., в. Banſerott.

Banſchen, n., бѣжѣцѣ, банкѣ, скъзнѣ мѣкѣ.

Banſkonto, n., копѣ, сокотѣ де банкѣ.

Banſdirector, m., дѣлѣторѣ де банкѣ.

Banſelſänger, m., кѣтърецѣ де пѣ-
дѣ, де гѣрѣ; поѣтастрѣ, поѣтѣ рѣ, слѣдѣ.

Banſerott, m., ѣдѣмѣнѣ, банкѣ-
гѣрѣ; — маѣн, ѣдѣмѣнѣ, банкѣ-
гѣрѣ, ѣкѣ ѣдѣмѣнѣ.

Banſerottiren, v., ѣдѣмѣнѣ, банкѣ-
гѣрѣ (моѣзѣскѣ).

Banſerottiren, m., банкѣгѣрѣ, ѣ-
дѣгѣ (моѣзѣскѣ).

Banſerottirerin, f., банкѣгѣрѣ, ѣ-
дѣгѣрѣ, ѣмѣлѣ ѣ ѣдѣмѣнѣ.

Banſerottirmandat, n., рѣдѣмѣнѣ де банкѣгѣрѣ.

Banſert, v., в. Banſart.

Banſert, n., бѣкетѣ (петрѣчѣ кѣ
вѣтѣрѣ мѣ мѣкѣ).

Banſetten, v., бѣкетѣ.

Banſgeld, n., арѣнѣ, банѣ де банкѣ.

Banſgericht, n., кѣрте, трѣбѣнѣ де
кѣмѣрѣ.

Banſhaſen, m., (мѣсарѣ) кѣрѣ дѣ
скъзнѣ де дѣдѣнѣ скъ-
дѣрѣ де дѣлѣтѣ.

Banſhalter, { m., банкѣрѣ.

Banſherr, }

Banſhammer, m., (дѣ ѣсарѣ) ѣо-
кѣ де дѣлѣтѣ.

Banſhobel, m., скъзнѣ де дѣлѣтѣ.

Banſheſne, f., снѣте де скъзнѣ, дѣ-
сарѣ.

Banſnote, f., чѣдѣ де банкѣ, бѣ-
летѣ де банкѣ, банкѣгѣрѣ.

Banſchein, m., в. Banſattie m Banſ-
tettel.

Banſſchlachten, n., скъзнѣ (дѣ мѣ-
челарѣ) де гѣлѣтѣ, де бѣдѣтѣ
карѣ; мѣчелѣрѣ.

Banſſchlächter, m., гѣлѣторѣ, бѣ-
лѣторѣ де карѣ дѣ скъзнѣ; мѣ-
челарѣ.

Banſſchuldig, a. m. ad., бѣнѣ де скъзнѣ.

Banſvaluta, f., валѣрѣ де банкѣ.

Banſzahlung, f., рѣсѣндѣрѣ, платѣ
дѣлѣтѣ де банкѣ.

Banſtettel, m., чѣдѣ де банкѣ.

Banſtine, m., конѣрѣдѣсна де
скъзнѣ.

Bann, m., скъзнѣсно, анатѣ-
мѣ, дѣдѣрѣ дѣ вѣсерѣ, аѣ-
рѣсѣ; черкѣ, рѣсѣнѣ (знѣ жѣ-
рѣдѣнѣ); m. den — ſhun,
скъзнѣ, анатѣмѣзѣ; аѣрѣ-
сѣскѣ, дѣлѣтѣ дѣ вѣсерѣ сѣ
дѣ конѣрѣдѣсна кѣмѣрѣ.

Bannbrief, m., бѣлѣ скъзнѣгѣрѣ.

Bannen, v., скъзнѣ, анатѣмѣ-
сѣзѣ; есѣрѣсѣ, сѣтѣ (не дѣ-
волѣ, не сѣрѣтѣ рѣ), дѣкѣнѣ,
ѣрѣмѣ; er kann den Teufel —
e mare сѣрѣтѣ; alte Hunde ſind
böſe zu —, пѣрѣвѣ дѣ сѣрѣ н'арѣ
лѣкѣрѣ, кѣлѣ вѣрѣнѣ н'лѣ маѣ
дѣвѣтѣ дѣвѣсѣрѣ.

Banner, m., есѣрѣсѣ, маѣ, дѣ-
кѣлѣторѣ, ѣрѣмѣгѣрѣ.

Banner, n., ѣлатѣрѣ, сѣндѣрѣ,
сѣтѣ.

Bannerherr, m., дѣмѣ ѣлатѣрѣѣрѣ,
банѣ, варѣ, карѣ аѣа жѣрѣ-
дѣсно кѣрѣмѣлѣ дѣ сѣкѣлѣ
мѣзѣ.

Bannerſchiff, n., ѣсѣдѣ банѣ, ва-
рѣскѣ.

Bannſtuch, m., анатѣмѣ, бѣстѣмѣ

Bannſtoff, m., пѣдѣрѣ опрѣтѣ.

Bannſteller, f., прѣсѣ, тѣскѣ банѣ,
кѣ карѣ дѣлѣ стѣрѣкѣ стѣрѣрѣ лѣ-
кѣторѣ знѣ черкѣ дѣрѣрѣтѣ.

Bannſeute, m. pl., вѣсалѣ.

Bannmüſſe, f., мѣрѣ банѣ, кѣ карѣ
сѣ сѣрѣскѣ лѣкѣторѣ знѣ черкѣ.

Bannrichter, m., жѣдѣ кѣрѣмѣлѣ.

Bannſtein, m., пѣрѣ дѣрѣрѣтѣ,
тѣрѣнѣ; сѣмѣ де отѣрѣ, де
мѣмѣ.

Bannstrahl, m., охлѣпѣторѣ, ско-
минекѣтѣвѣ, апатемѣ.

Bannung, f., скѣминекѣцине; есор-
чѣмѣ.

Bannvogt, m., верѣторѣ прѣсте о-
тареле крѣл локѣ.

Bannwaare, f., парѣ оуриѣ de
kontresandѣ.

Bannwald, m., в. Bannforst.

Bannwart, —watter, m., в. Flur-
schu.

Bannwasser, n., апѣ, рѣж ѣн каре
есте оприѣ а пескѣи.

Banquier, (banki), m., (ѣн ком.)
bankerѣ, проприетарѣ de bankѣ;
(ѣн картоф.) чел че дѣ bankѣ.

Banque, f., локѣ адѣтѣреа кѣ aria,
(о парте а шрѣл).

Bansen, m., есѣларѣкѣ animalѣкѣ рѣ-
мерѣторѣ.

Bansen, v., а кѣлѣ, а стогѣ (спонѣ).

Bar, a. mi ad., (ѣн ком.) комтанѣ,
ефентѣкѣ, нѣмератѣ, гата, кѣратѣ;
bare Geld, банѣ нѣмератѣ; ich be-
zahle Alles —, плѣтескѣ тоѣ ѣн
banl гата; um bares Geld spielen,
жокѣ кѣ banl а мѣпѣ;barer Er-
trag, venitѣ кѣратѣ; gold; bar-
sufig, дескѣлѣдѣ; bares Geld lacht,
кѣ banl гата кѣмперѣ шѣ ланте de
пасере.

Bar, m., зрѣсѣ; (ѣн астр.) зрѣса ма-
ре, зрѣса мѣкѣ (констельѣцилѣ);
verveue de lemniѣ; junge —, nls
de зрѣсѣ; einen Baren einbinden,
факѣ datoril; er tanzt nach der
Weise wie ein —, дауѣ кѣм ѣн
кѣпѣ.

Barake, f., баракѣ, кѣсѣдѣ, тѣндѣ.

Barante, f., пелѣкѣ мѣлѣнѣ.

Baratt, m., (ком.) баратерѣ, скѣмѣ;
—handel, пероѣдѣ ѣн скѣмѣ.

Barattiren, v., баратѣжѣ, пероѣдѣжѣ
ѣн скѣмѣ.

Barbar, m., варварѣ; крѣдѣ, сѣл-
варѣкѣ, есрѣсѣ.

Barbarei, f., варварѣ, крѣзѣме, не-
zmanitate, есрѣчитате, тѣранѣ,
гросѣетате, vandalismѣ.

Barbaria, цѣрѣ ѣн Африка септем-
трионалѣ.

Barbarfalk, m., еалконе, шѣмѣ de
Barbaria.

Barbarin, f., варварѣ (еетеѣ).

Barbarisch, a. mi ad., варварѣкѣ,
крѣдѣ; barbarische Sprache, лимѣ
варварѣ.

Barbarismus, m., (грам.) варварѣсѣмѣ.

Barbe, f., варѣ (пеште).

Barbeinig, a. mi ad., дескѣлѣдѣ, нѣ
vinele гѣле.

Barbeisig, a. mi ad., рѣкѣосѣ, ар-
дѣгосѣ, вѣтѣосѣ, мѣлѣосѣ.

Barber, m., варверѣ, калѣ de Бар-
baria.

Barbenkraut, m., вѣрѣшѣорѣ (плантѣ).

Barbett, m., кѣле паре.

Barbier, m., вѣрѣерѣ.

Barbierbeden, n., васѣнѣ вѣрѣерѣсѣкѣ.

Barbieren, v., мѣ вѣрѣѣ, мѣ радѣ
(варѣ, пѣрѣ).

Barbiergestell, m., codakѣ вѣрѣерѣ.

Barbiersjunge, m., dicitakѣ, лѣвѣцѣ-
челѣ вѣрѣерѣ.

Barbiermesser, n., вѣчѣлѣ, рѣзѣторѣ,
pezoil.

Barbierstube, f., вѣрѣерѣ, вѣтѣкѣ de
вѣрѣерѣ.

Barbierzeug, n., знелѣ, инстрѣминте
ѣа вѣрѣерѣ.

Barquent, m., паркетѣ, есѣтанѣ, (ма-
терѣ) десѣгѣ de вѣтѣакѣ шѣ лѣпѣ).

Barquentmacher, —weber, —wirfer,
m., десѣторѣ de паркетѣ.

Barbaut, m., вѣф.

Barde, m., vardѣ, поетѣ ѣа цѣр-
manil векѣ, ѣн спечѣ ѣа Скоѣ.

Barbengesang, m., кѣпѣкѣ de vardѣ.

Barbiet, n., кѣпѣкѣ de лѣпѣ.

Barce, f., осѣ de валѣнѣ крѣдѣ.

Barceil, n., гѣаѣ. неаконерѣ кѣ
пѣоѣ.

Baren, v., коѣтѣрѣ (ѣнтре зрѣсѣ шѣ
зрѣсѣкѣ).

Barenbeisler, m., dorѣ, (кѣле) пен-
трѣ вѣнатѣ de зрѣсѣ.

Barenbede, f., конѣртѣ de пеле зрѣ-
сѣнѣ.

Barendreck, v. Laftigenfast.

Barenfang, m., кѣрѣ de принѣсѣ зрѣсѣ.

Barenfell, n., пеле de зрѣсѣ.

Barenfett, n., грѣсѣме de зрѣсѣ.

Bärenführer, m., мѣнѣторѣ, kond-
 кторѣ de зрѣ, зрѣсарѣ.
 Bärenfuß, m., мѣнѣорѣ de зрѣ.
 Bärenhaß, f., лѣпѣ, вѣнѣторѣ de
 зрѣ кѣ доуѣ, вѣтаѣ de зрѣ.
 Bärenhaut, f., пѣле de зрѣ, пѣле
 зрѣнѣ; auf der — liegen, a трѣ
 дн лѣевѣре, a тѣя кѣнѣлор фрѣнѣ.
 Bärenhäuter, m., лѣпѣшѣ, трѣнѣторѣ,
 трѣндѣвѣ, перде-варѣ, кѣлонѣ.
 Bärenhäuterei, f., лѣпѣ, трѣнѣторѣ,
 трѣндѣвѣ, кѣлонѣрѣ.
 Bärenhüter, m., (астр.) арктофѣ-
 лѣе, воарѣ.
 Bärenjagd, f., вѣнѣторѣ de зрѣ.
 Bärenkranz, f., (бот.) аканѣ, врѣнка
 зрѣнѣ, пѣлѣmidѣ.
 Bärenklee, m., трѣфѣлѣ зрѣнѣ.
 Bärenlauch, m., алѣ зрѣнѣ.
 Bärenmuff, m., мѣлѣкарѣ de зрѣ.
 Bärenohrlein, n., зрѣкѣца зрѣнѣ
 (платѣ).
 Bärenschmalz, n., сеѣ de зрѣ.
 Barentanz, f., данѣ de зрѣ.
 Barentappe, f., зрѣ de зрѣ.
 Barentage, f., врѣнкѣ de зрѣ.
 Barentraube, f., стрѣгѣре зрѣнѣ
 (шанѣ).
 Baret, n., варѣтѣ (кѣнѣлѣ патрѣн-
 рѣларѣ, преоуѣскѣ).
 Barfrost, m., цѣрѣ секѣ.
 Barfuß, ad., децкѣлѣ.
 Barfüßer, m., кармѣлѣтѣ, (монахѣ);
 —orden, ordinea монахѣлор де-
 кѣлѣ.
 Barfüßig v. Barbeinig.
 Barg, m., порѣ кастратѣ, маскѣрѣ.
 Barhauptig, ad., кѣ канѣ голѣ.
 Bärin, f., зрѣ, зрѣдѣкѣ.
 Bärion, m., (мѣс.) варѣтонѣ.
 Bärle, f., варѣ, лѣнѣре.
 Bärköpfig, a. mī ad., кѣ канѣ голѣ.
 Bärlapp, m., лѣкѣнодѣ (платѣ).
 Bärlauch, m., калѣшѣ, лѣкѣлѣ-
 мѣнѣ de пѣскѣ, de пѣрѣ вѣцѣлѣнѣ.
 Bärme, v. Barbe.
 Bärme, f.; спѣнѣ; дрождѣ de вѣре.
 Barmherzig, a. mī ad., мѣсерѣкордѣ,
 мѣгѣтѣ, мѣсерѣверѣ; тѣкѣлѣскѣ,
 демѣ de мѣлѣ.

Barmherzigkeit, f., мѣсерѣкордѣ,
 мѣгѣтѣ, мѣсерѣмѣре.
 Bärmutter, f., (анат.) матрѣче, маткѣ.
 Bärmüße, f., кѣнѣлѣ de пѣле de
 зрѣ (грѣнѣдѣрѣскѣ).
 Barn, m., мѣнѣнѣторѣ (ѣскѣ).
 Barock, a. mī ad., варѣкѣ, кѣрѣосѣ,
 рѣдѣкѣлѣ, лѣнѣторѣкѣарѣ.
 Barometer, m., варѣметрѣ.
 Baron, m., варѣне.
 Baronesse, f., варѣнесѣ, варѣонѣ.
 Baronie, f., варѣонѣ, варѣнарѣ.
 Baronin v. Baronesse.
 Baronissen, v., варѣонѣсѣскѣ.
 Bärpfeife, f., фѣлѣрѣ сѣнѣторѣ васѣ
 (дн органѣ).
 Barre, f., дрѣкѣ, парѣ; варѣ (de
 metall); карѣ de пѣлѣ.
 Barren, m., Gold in Barren, азрѣ
 дн вѣрѣ.
 Bärſch v. Bär.
 Bärſch, a. mī ad., аспрѣ, врѣскѣ;
 bärſches Weſen, манѣрѣ, нѣрѣгарѣ
 аспрѣ.
 Bärſchaft, f., монѣтѣ нѣмерѣтѣ,
 дн актѣ.
 Bärſchheit, f., аспрѣме.
 Bart, m., варѣ; мѣстауѣ (дн пѣ-
 шѣ, дн котѣлѣ); — eines Schüſ-
 ſels, пѣпа кѣлѣ; ſich den — ſche-
 ren, днлѣ факѣ варѣ; in den —
 bräumen, мѣрѣмѣрѣ лѣнѣре днлѣ,
 вѣфѣнескѣ; in den — hinein lügen,
 мнѣлѣ не фѣлѣ фѣрѣ рѣмѣне;
 ſich um des Kaiſers — ſtreiten,
 мѣ днѣнѣтѣ децѣре змѣра аснѣ-
 лѣ, мѣ днѣнѣтѣ de лѣнѣ карѣнѣ;
 Einem etwas in den — ſagen,
 снѣнѣ чѣва дн фѣлѣ кѣлѣа.
 Bärſchen, n., вѣрѣвѣлѣ, вѣрѣнѣорѣ.
 Bartbeſen v. Barblerbeſen.
 Bärbürſte, f., пѣрѣ de варѣ.
 Barte, f., оскѣ de валѣнѣ; варѣ
 (инѣр.)
 Bärteſeln, v., тѣндѣ вѣрѣ de не по-
 ставѣ de лѣнѣ.
 Bärteſaden, m., мѣстѣдѣлѣ (дн вѣштѣ).
 Bärteſch, m., пѣштѣ мѣстѣчѣосѣ,
 вѣрѣосѣ.
 Bärteſte, f., орѣкѣ мѣстѣчѣосѣ.
 Bärtegraß, n., ѣрѣ вѣрѣосѣ.
 Bärthaar, n., нѣрѣ de варѣ.

Barthe, f., бардъ.
Barthel, m., Бартоломей; пров. er
 weiß wo Barthel Most holt, аз
 штиѣ че фаче.
Barstig, a. ші ad., варватъ, вървосъ.
Barstlager, m., вървиеръ чорсѣиторъ.
Barthlos, a. ші ad., свърватъ, фъръ
 варвъ, спанъ.
Bartheige, f.,
Bartheife, f., гардъъ вървосъ.
Barthscherer, m., гандъторъ де варвъ.
Barthseife, f., съпнън пентръ варвъ.
Barthwachs, n., чѣръ пентръ варвъ
Barthwisch, f., саъ мѣстаце.
Barthängelschen, n., клеште пентръ
 диресъ мѣстаделор.
Barutische, f., фелъ де къръцъ се-
 тикоперигъ.
Barwinkel, m., Barwurz в. Barflau.
Barzahlung, f., пѣгире компанъ
 (ан пмеръторѣ).
Barzeit, f., тѣпнъ коитрѣ ла зршѣ.
Basalt, m., тасалтъ (цѣръ вардосъ).
Bascha, m., пашъ.
Base, f., шъгънъ, зпкѣашъ; вась,
 фндъмънтъ.
Basilienslaut, n., василѣкъ, всъиокъ.
Basillist, m., василѣскъ (шерпе фа-
 вълосъ).
Basiren, v., vasezъ, фндезъ.
Basis, f., вась, фндъмънтъ.
Bas, ad., (vekis) фдрте, мѣтъ.
Bas, m., вась; — spielen, калтъ
 вась, ан тоуъ гросъ; den —
 spielen, жокъ пѣ кърда чеа грдсъ
 а видрѣ.
Basbläser, m., фаготъ, фаготистъ.
Bassa в. Bascha.
Bassaner, m., specie de гаскъ din
 insula Басса ан Скоцѣ.
Basset, n., васетъ (жокъ де кърцѣ);
 фелъ де скрипка.
Bassige, f., виолонъ де вась.
Bassiu, n., васиъ (ла фонтънѣ съ-
 ригорѣ).
Bassit, m., васистъ.
Bassnet, f., нотъ де вась.
Basson, m., васонъ, фаготъ.
Bassseife, f., фаготъ.
Basssaite, f., кърда чеа маѣ грдсъ
 а веркърѣ инстръмънтъ мѣсикаде.

Basslinger, m., кпгърѣцъ де вась,
 васистъ.
Bassschlüssel, m., (мѣс.) кеѣа вась-
 лѣ, ad. a лѣл f-ut-fa.
Bassstimme, f., гласъ, тоуъ де вась.
Bas, m. ші n.; скорца интериоръ а
 арбориор; о матерѣ де скорцъ
 арборинъ,
Basta, int., дестъл! ажънѣ!
Bastant, a. ші ad., капаче, де ажънѣ.
Bastard, m., вастардъ, фѣчиръ де
 леле, кошъ пелецитимъ; корчъ
 ла animale, n. e. продънтъл зпѣл
 асине динтръанъ калъ.
Bastardfenster, n., ферѣстръ фалсъ.
Bastardmohn, m., макъ иврѣкъ.
Bastardwechsel, m., (ком.) полицъ
 грасъ про форма.
Baste, f., (жокъ) вастъ.
Bastei, f., вастѣонъ.
Basten, a. ші ad., де скорцъ.
Bastfell, n., фзнѣ де скорцъ.
Basthut, m., кѣчѣлъ де скорцъ.
Bastling, m., кпелъ фѣменѣлъ (де
 варъ).
Bastmatte, f., лѣсъ де скорцъ де
 лемнъ.
Bastonade, f., вастонадъ, чѣмъци-
 теръ (ла талъ).
Bataille, f., вѣгаѣ.
Bataillon, n., баталион.
Batarde, f., батардъ.
Baten, batten, v., амѣл прѣлеште,
 фолосеште (манкареа).
Bathengel, m., дъмъвръ (шланъ).
Batist, m., батистъ.
Batisten, a., де батистъ.
Batterie, f., батерѣ.
Battiren, v., батъ къ пѣчѣреле съ-
 риндъ (данъцѣ).
Bazen, m., вацъ (monedъ елветѣкъ
 ка де 4 крѣшарѣ); er hat —,
 омъ кълосъ; er hat keine —,
 n'are vanl.
Bau, m., едѣиѣкъ, зидѣре; констръ-
 ционе, стрѣттеръ; кѣлтеръ; бизнѣ;
 — des menschlichen Körpers, стрѣт-
 тѣра корпѣлѣ оменѣскъ; — des
 Feldes, кѣлѣра кѣмънѣлѣ; Sei-
 den—, кѣлѣра де мѣтасъ; —
 der Rede, цѣсѣтѣра дѣскрѣмѣлѣ;
 auf den — kommen, а ѣи асѣн-

dirk ja лъкръ въздѣкъ; bet — bet
Füchse, vizzonia възнеѣ.
Baumt, м., оѣвиѣ, intendanz de
ediоикъцѣне.
Baumschlag, м., калкълѣ, советѣлъ
despre tôte спеселе knei edi-
оикъцѣнѣ.
Baumt, f., архитентъръ, стилѣ, modѣ,
пѣлѣ, оѣлѣ de a ediоика, zidi;
ble griechische, römische, gothische
—, архитентъръ грѣкъ, романъ,
готикъ.
Baumt, m., инсетторѣ несте
оачереа knei касе.
Baumbarf, м., нечесарилѣ ла риди-
кареа knei касе.
Bauch, м., възтре, пѣлече, оѣле;
— eines Schiffes, пѣлечеле па-
iei; — einer Flasche, — ал га-
раоѣл, олашгѣ; seinem — dienen,
сѣнтѣ склавѣ пѣлечелѣ; den —
vollstessen, тѣлкъ de тѣ спартѣ;
Sie hat einen biden —, e дн-
грекатъ, e de кѣпъ сперангъ.
Bauchbruch, м., (хир.) гастрочелъ,
сѣрпѣтъръ.
Bauchdiener, м., гастродатъръ, скла-
вѣ пѣлечелѣ, тѣлкъчосѣ, ла-
комѣ.
Bauchen, v., тѣ пѣлеческѣ.
Bauchfell, п., (анат.) перитонѣ, не-
лиѣ пѣлечелѣ.
Bauchflanne, —stoffe, f., аримѣръ
abdominale (ла пеште).
Bauchfluß, м., диарѣ, оѣлссѣ de
вѣтре, сѣкросѣрѣ, трдинаре.
Bauchförmig, a. m. ad., вѣтритѣорнѣ.
Bauchgegend, f., (анат.) реѣннеа
пѣлечелѣ; in der —, абѣне de
вѣтре.
Bauchgrünmen, л., колѣкъ.
Bauchgurt, м., чѣнгъ; шерпарѣ.
Bauchhöhle, f., конкавитатеа вѣ-
тритѣ де жосѣ.
Bauchig, a. m. ad., пѣлтекосѣ, вѣн-
тросѣ; конвексѣ, вѣлвѣкатѣ; bau-
chige Glas, стилъ (глажъ) кон-
вексѣ.
Bauchschnecken, п., пѣлчелѣ, вѣтритѣ-
челѣ.
Bauchspeisen, л., колѣкъ, гѣлетѣрѣ,
дѣрѣл prin пѣлече.

Bauchtrampf, м., сѣарчел де пѣл-
тече, колѣкъ.
Bauchnath, f., (анат.) гастрораѣтъ,
кѣсѣтѣрѣ de пѣлтече.
Bauchöffnung, f., (хир.) гастрото-
мѣ, дескѣзѣтѣрѣ de пѣлтече.
Bauchpulsader, f., артерѣ гѣлиакъ.
Bauchredner, м., вѣтритѣлокѣ.
Bauchriemen, м., (шел.) чѣнгъ, кѣ-
реа, шерпарѣ.
Bauchring, м., черкѣ abdominale.
Bauchschmerz, м., дѣрѣрѣ de пѣл-
тече.
Bauchschnitt, м., в. Bauchöffnung.
Bauchsorge, f., mania, патѣма га-
стрикѣ.
Bauchstich, м., (хир.) стрѣлѣсѣ-
тѣрѣ de пѣлтече.
Bauchstüch, п., (ла корѣрѣ) корѣл
de пѣвъ; (ла тѣчел.) вѣкатъ de
пѣлтече.
Bauchwassersucht, f., идронѣкъ.
Bauchweh, п., морѣл, волѣ de пѣл-
тече.
Bauchwurm, м., лимврикѣ.
Bauchzirkel, м., компасѣ сѣерикѣ,
пѣлтекосѣ.
Bauchzwang, м., констѣпѣцѣне, дн-
кѣтѣтѣрѣ de пѣлтече.
Baude, f., (дн Силесѣа) касѣ; (не
Aim) тѣртѣ.
Baudirector, м., директорѣ de edi-
оикъцѣне.
Bauen, v., ediоикѣ, (касеѣкѣ), zi-
deskѣ, констрѣезѣ, оакѣ касѣ;
кѣлѣвѣ, лѣкрѣ пѣлѣтѣлѣ; есплоа-
тезѣ o мѣнъ; in diesem Lande
baut man viel Getreide, дн асѣ
дѣрѣ се оаче, се кѣлѣвѣ тѣлѣ
грѣл; meine ganze Hoffnung ist
auf Sie gebaut, тѣтѣ сперанѣ
am пѣс'о дн Дѣмнеата; ich baue
auf sein Wort, тѣ ласѣ не ворѣ
лѣ; dieser Mann hat sich arm
gebaut, ѣста с'а рѣнатѣ оѣкѣнд
ла касѣ; ein Nest —, а'мѣ оаче
кѣлѣл; Honig —, а кѣлѣва ал-
вѣне; ein Bauwerk —, лѣкрѣ o
мѣнъ; пров. wer am Wege baut,
hat viel Meister, чѣлѣ не днѣ
пѣлѣкъ оапѣале, се еспѣне ла
крѣлѣкъ; das Werk ist schon ge-

baut, казл е vine фъктѣ; auf den Sand —, а zidi не nicinѣ, а лъкра фъръ temels; Luftschlöffer —, дѣи дѣкѣнскѣ тѣнѣи de азрѣ, zidesкѣ дѣи вантѣ.

Bauer, m., кзлгивъторѣ, церанѣ, кѣтпѣнѣ, лѣварѣ, лъкръторѣ de пѣтѣнтѣ; простѣ, печѣоплѣтѣ, некзлгиватѣ, тожѣкѣ; (дѣи шахѣ) пѣонѣ; (дѣи карт.) фанте, бѣятѣ.

Bauer в. Vogelbauer.

Bauarbeit, f., лъкрѣ, лавѣре кѣтпѣнѣскѣ.

Bauerart, f., манѣрѣ de цѣранѣ.

Baubengel, m., фѣчѣорѣ de цѣранѣ, некзлгѣ, печѣоплѣтѣ, вѣдѣранѣ.

Baubrot, n., пѣне вратѣ.

Bauerbe, f., пѣтѣнтѣ de кзлгиватѣ.

Bauereiz, n., (монт.) есѣ масѣвѣ de металѣ.

Bauerspiegel в. Bauerbengel.

Bauerfrau, f., цѣрѣнѣ, кѣтпѣнѣ, лъкръторѣскѣ de пѣтѣнтѣ.

Baugut, n., пѣтѣнтѣ, тошѣи цѣрѣнѣскѣ.

Bauerhaft, a. шѣ ad., цѣрѣносѣ, кѣтпѣнѣскѣ.

Bauerhaus, n., касѣ цѣрѣнѣскѣ.

Bauerhof, m., кѣрте цѣрѣнѣскѣ.

Bauerhund, m., кѣле сѣтѣскѣ.

Bauehufe, f., пѣтѣнтѣ, огорѣ, агрѣ цѣрѣнѣскѣ.

Bauerhütte, f., бордѣлѣ, колѣвѣ.

Bäuerin, f., цѣранѣ.

Bäuerisch, a. шѣ ad., цѣрѣнѣскѣ, кѣтпѣнѣскѣ; некзлгиватѣ, простѣ, печѣоплѣтѣ.

Bauerferl, m., в. Bauerbengel.

Bauerfleiß, n., вѣстѣнтѣ цѣрѣнѣскѣ.

Bauerflecht, m., сѣрѣвѣ цѣрѣнѣскѣ.

Bauerleben, n., вѣауѣ, траѣи цѣрѣнѣскѣ.

Bauerlehen, n., фѣздѣ цѣрѣнѣскѣ.

Bauerlieb, n., кѣтпѣкѣ цѣрѣнѣскѣ.

Bauerlümme!, m., грѣсоланѣ, некзлгиватѣ.

Bauer mädchen, n., цѣрѣнѣкѣцѣ, фатѣ кѣпѣрѣ de цѣранѣ.

Bauer magd, f., сѣрѣвантѣ сѣтѣскѣ.

Bauer mensch, m., омѣ цѣранѣ.

Bauernaufstand, m., рескѣлѣ цѣрѣнѣскѣ.

Bauernhochzeit, f., пѣнтѣ цѣрѣнѣскѣ.

Bauernkrieg, m., рескѣлѣ дѣи коптра цѣранѣлѣор рескѣлацѣи.

Bauernregel, f., пратѣтѣкѣ, ресѣлѣ цѣрѣнѣскѣ фѣндатѣ не цѣркѣрѣ.

Bauernsensch, m., сѣпанѣ сѣлѣватѣкѣ, тѣштѣрѣи цѣрѣнѣскѣ, мѣлѣлѣорѣ.

Bauernsitte, f., пѣравѣ (торавѣ), датѣи цѣрѣнѣскѣ.

Bauernstand, m., класа цѣрѣнѣскѣ, пѣсѣдѣне de цѣранѣ.

Bauerntracht, f., дѣлѣврѣкѣштѣнтѣ, портѣ цѣрѣнѣскѣ.

Bauernschaft, f., комѣнѣитѣ цѣрѣнѣскѣ, цѣрѣнѣне.

Bauerschaft, f., оспѣтѣрѣи (кѣрѣштѣ) цѣрѣнѣскѣ.

Bauersmann, m., омѣ цѣранѣ, — кѣтпѣнѣ, — лъкръторѣи de пѣтѣнтѣ, сѣтѣнѣ.

Bauersprache, f., лѣтѣвѣцѣи, idiomѣ цѣрѣнѣскѣ, сѣтѣскѣ.

Bauersstolz; m., оргѣлѣ, тѣндѣрѣи цѣрѣнѣскѣ; тѣндѣрѣи пѣвѣлѣ, прѣстѣ.

Bauertwesen, n., икономѣи, фѣчѣиѣнѣ кѣтпѣнѣскѣ.

Bauertwezel, m., парѣтѣи (торѣвѣ гѣтѣрѣле).

Bauertwirtschaft, f., в. Bauertwesen.

Bauertwolle, f., лѣпѣ цѣрѣнѣскѣ.

Baufällig, ad., рѣнаверѣ, дѣрѣжѣтаверѣ, кѣзѣторѣи; прѣпѣдѣтѣ; баѣ Haus ist sehr —, касѣ есте фѣрте рѣнаверѣ; der Mann wird recht —, ѣстѣ омѣ е тѣре прѣпѣдѣтѣ, е о кѣзѣтѣрѣ.

Baufälligkeit, f., рѣнаверѣитѣ, дѣрѣжѣтаверѣитѣ; кѣзѣтѣрѣ, кадѣчѣитѣ.

Baufel, f., огорѣ (агрѣ), цѣрѣнѣ; пѣтѣнтѣ, лѣкѣ, кѣтпѣ de аратѣ.

Baufest, ad., тѣре ка тѣрѣлѣ.

Baufloss, n., цѣлѣтѣ de лѣтпѣрѣи.

Baufreiheit, f., лѣверѣтѣ de касѣ-фѣкатѣ.

Baufrohne, f., сѣрѣвѣцѣи, агрѣцѣи пѣлтрѣ касѣфѣкѣцѣне.

Baufuß, m., вратѣ. кѣ карѣ еѣ тѣсѣрѣ edicicivѣ.

Baugefangener, m., фордатъ, ар-
статъ, princă de фортрэдъ, de
четате; осъндитъ ла джкръ цз-
вликъ.

Baugelst, m., маніъ, патімъ de edi-
фикатъ.

Baugerüst, m., нѣтъ, стелацъ.

Bauhast, a., джкраверъ, кълтѣверъ
(ла спечіе центръ minъ).

Bauherr, m., касеѳикъторіъ, direct-
tore de касеѳикъципе, edile (ла
romani).

Bauhof, m., кърте сѣъ докъ центръ
материала de касеѳикатъ.

Bauholz, n., дѣмъриъ de касеѳи-
катъ, керестеа.

Baufosten, f. pl., свесе, келтъеле
de касеѳикатъ.

Baufunft, f., архитеттъръ, arte de
касеѳикатъ.

Baufünfler, m., архитетторе.

Bauland, n., кѣмпъ лавораверъ.

Baubebung, f., (дѣп) дреттъл про-
пѣтаръла de а дѣа зпъ канъ de
вигъ дѣла зпъ сѣтаръ шортъ.

Bauleute, m. pl., касеѳикъторі, те-
шторі, джкръторі (петрарі, мѣрарі,
аргап) de касеѳикатъ.

Baulich, a. ni ad., докѣверъ; im
baulichen Stande erhalten, цинъ
ла вѣтъ старе.

Baulohn, m., платъ de касеѳикатъ.

Baulust, f., насіъне, допинъ de ка-
сеѳикатъ.

Baulustig, a. ni ad., насіънатъ de
а касеѳика.

Baum, m., арворе, копачіъ; (дѣѣт.)
сѣлъ; дрѣгъ (ла портъ); пров.
lein — fällt auf den ersten Schlag,
ничъ зпъ арворе нѣ ваде ла при-
ма ловитъръ.

Baumachat, m., акатъ арвросѣ, рѣ-
тросѣ (пѣтръ).

Baumaßnlich, a., арворесчнате, ар-
воріъ, че арѣ сѣтъпарѣ къ ар-
вореле; eine baumaßnliche Pflanze,
о платъ арворесчнате.

Baumlaue, f., агавъ.

Baumleiste, f., ѳърникъ марѣ de
арворе.

Baummaterialien, n. pl., матѣриале
към: петре шча.

Baumauster, m., стpidit de арворі
(ѳелъ de скоикъ).

Baumbau, m., скордъ de арворе;
вотвасинъ (матѣриъ).

Baumbeschreibung, f., dendrografiъ,
дескрипцие de арворі.

Baumbestand, m., гѣчъне, арсъръ de
арворе (морѣ).

Baumbstuch, m., (ѳерестр.) рѣтъръ,
дѣрѣштѣтъръ de арворі (прин ѳѣр-
тѣнъ).

Baumeister, m., маістеръ de касе-
ѳикатъ, архитетторе.

Baumeis, v., пендѣлѣзъ, мъ хѣцъ,
стаъ анинатъ, сплнзратъ ла аѣрѣ.

Bäumen, v., (вѣлѣт.), ііѳ, а се сѣі,
а свѣра не арворе; а се pidika
ла доъ шѣоре (калѣ), а се ар-
ворі; легъ; стрѣлѣ къ дрѣгъ
(ѳѣлъ); дѣвѣлескъ не сѣлъ (шлн.)

Baumente, Baumante, f., рацъ de
арворі (сѣватикъ), Anas Clau-
gola а лѣі lineă.

Bäumen, a., de арворе.

Baumeise, f., вѣхъ вѣкѣатъ.

Baumfalle, f., вѣтеалъ.

Baumfalle, m., ѳалконе de арворі.

Baumfarn, m., полиподъ.

Baumflechte, f., (вот.) ліхенъ шѣ-
тѣнаръ (ла лѣі lineă), спечіе de
мѣшкѣ.

Baumfloh, m., вѣрече de арворе.

Baumfrosch, m., в. Laubfrosch.

Baumfroscht, f., нотъ, ѳѣвѣтъ de
арворе.

Baumgang, m., алее.

Baumgans, f., ѳелѣ de гѣскъ сѣл-
ватикъ.

Baumgarten, m., верѣеріъ, арворетъ.

Baumgärtner, m., верѣераріъ, шѣлн-
тѣторі de арворі.

Baumgärtnerci, f., клѣтъръ de арворі.

Baumgipsel, m., вѣрѣл арворелѣі.

Baumgrille, f., чикалъ.

Baumhacker, —fletter, —läufer, —
bider, m., чертѣ, кѣдѣртѣоре
(пасѣре).

Baumharz, n., рѣшінъ, клеіъ de ко-
пачі.

Baumheide, f., гардѣ вѣѣ, палисадъ
de арворі.

Baumhoch, a., дѣлатъ de арворе.

Baumöl, n., olej de uise, sintz de
lemnă.
Baumbăşăl, m., napş, prourea cşo-
lincşope de apşope.
Baumbăşanger, m., plăntăştopis de
apşope.
Baumbăşangung, f., plăntăşşiane, plăntă-
ştopis de apşope.
Baumbăşaster, m., v. Baumwachş.
Baumreşe, f., şigş ue kreşite đa
Arşuşimea şni apşope.
Baumrănde, f., país, de apşope (he-
şşopuş).
Baumrinbe, f., şşopuş.
Baumroşe, f., dăpmozş (apşope).
Baumşăşl, m., şăş de apşope,
Baumşage, f., şşepreşăşş plăşdi-
şşşşşş.
Baumşăşette, f., şşşşşş şşşşşş-
şşşş.
Baumşăşret, m., (şni mîr.) şşşşşş.
Baumşăşroşer, m., şşşşşş şşşş-
şşşş, şşşşşş.
Baumşăşule, f., şşşşşşş de apşopi.
Baumşăşwamm, m., arşşşş, şşşşşş
de şşşş, đin şape şe şşşş şşşş.
Baumşăşşe, f., v. Baumşăş.
Baumşăşşş, m., v. Baumşăşer.

Baumwollenştraube, f., şşşş, şş-
şşş şşşşşşş de şşşşşş.
Baumwollenşwarren, f. pl., şşşşş-
şşşş, şşşş de şşşşşş.
Baumwollenşweberei, f., şşşşşşşşşş,
şşşşşş de şşşşşşşşşş.
Baumwollenşzeug, n., şşşş, şşşşşş
de şşşşşş.
Baumşăşđ, f., şşşşşş de apşopi.
Baumşăşđning, f., şşşşşşşşşş şşşş-
şşşş đa şşşşşşşşşş.
Baumşăş, m., şşşş de şşşşşşşşşş.
Baumşăş, m., şşşşşş de şşşş-
şşşşşş.
Baumşăş, m., şşşş de o şşşş şşşş.
de şşşşşş.
Baumşăşđ, m., şşşşşş, şşşşşş, şş-
şşşşşş.
Baumşăşđig, a., şşşşşşşşşşşşşşşşşş.
Baumşăş, m., şşşş; şşşşşşşşşş; (şşşş.)
şşşşşşşş; şş — şşşş şşşşş şşşş-
şşş, şşşşşşşş şşşşşşş, şşşşşş.
Baumşăşđ, v., şşşş şşşşşş şşşşş, mş
şşşşşşşş.
Baumşăşşauf, m., şşşşşşşşşşşş şşşş-
şşşş, şşşşşş.
Baumşăşşreiber, m., şşşşşşş de şş-
şşşşşşşşş.
Baumşăşule, f., şşşşş de apşşşşşşşşş.

Baumbofet, в. Бодибет.
 Baumholz, н., арворі де керестеа,
 вид петрѣ едіѣкатъ.
 Baumkäfer, м., скварявѣ каприкорнъ.
 Baumkletter, ф., рѣскъ къ дръвѣ.
 Baumknoche, ф., вонючъ.
 Baumkrone, м., капка де арворе
 (капренъ).
 Baumland, в.. ланъ де арворе.
 Baumland, ф., пѣрече, ландръ де
 арворе.
 Baumleiter, ф., скеръ днѣтъ.
 Baumleiste, ф., шокъранъ де пьдѣре.
 Baummalze, ф., маля арворнъ.
 Baumarbeit, м., масть, пель-
 стикъ де пьдѣре.
 Baumast, ф., днрѣцнѣтѣрѣ къ тнде.
 Baumeißel, м., скарпелъ грьднѣрскъ.
 Baummesser, м., кудитъ грьднѣрскъ.
 Baumstiel, ф., вѣскоѣ арворе.
 Baumtod, н., мѣстикъ де арворе.
 Baumstoffall, ф., шрѣдѣе рошнѣ-
 тикъ.

Baumstiel, н., тѣре ка арворе;
 вѣрскъ, цѣннъ, рѣскъ.
 Baumstein, м., дендритъ, пѣрѣ ар-
 ворскъ, рѣмѣрскъ.
 Baumstüd, н., помѣтъ, парѣа де-
 стнѣ днр'о грьднѣ лѣлѣтѣ
 къ арворі фрѣтнѣері.
 Baumstängel, м., пьднѣ, вѣрѣшоръ
 че рѣцнѣ ка кемпеле че пѣ сѣхъ
 гьднѣ дрѣтѣ.
 Baumstübe, ф., пошъ, пропѣрскѣ арворе.
 Baumtaun, н., капъ де фннѣ де ко-
 пѣрѣ.
 Baumtrache, н., чѣрѣ сѣхъ емнѣстрѣ
 де атѣтнѣ арворі.
 Baumtrange, н., стрѣнцѣ, плоннцѣ,
 недѣе де арворе.
 Baumtrasse, ф., вѣманъ.
 Baumtrassen, ад., де вѣманъ.
 Baumtrassenbaum, м., арворе про-
 днлгорѣ де вѣманъ.
 Baumvollständer, н., торѣ де вѣм-
 факъ.

Bauſchnitt, m., дъръмътъре (дн зр-
 ма знеѣ касеѣкъциѣнѣ).
 Bauſtätte, f., локъ, ариа, пе каре се
 ридикъ о касъ.
 Bauſtein, m., пѣтръ де касеѣкатъ,
 de ziditъ.
 Bauſtoff, m., материалъ де касеѣ-
 катъ.
 Bauſucht, f., маниъ де касеѣкатъ.
 Bauverſtândig, a., перчензтъ ла ка-
 сеѣкътъръ.
 Bauwerk, n., дъръ де архитеттаръ.
 Bauweſen, n., касеѣкъриъ, зидъриъ,
 тогъ режисита ла касеѣкатъ.
 Bauwuth, f., в. Bauſucht.
 Bauzierath, m., орнъмънтъ де ар-
 хитеттаръ.
 Bauen, ſich, v., тъ воссежъ, тъ
 вѣшескъ, тъ батъ къ пшнѣ.
 Bauen, n., воссетаръ, вѣшитаръ (лѣ-
 птъ еанглезѣекъ).
 Baue, m., воссеторъ, вѣшиторъ.
 Bay, f., снѣ де маре, голъкъ.
 Be, преносциѣне nedеспъриверъ
 контрасъ дн Be, че се пре-
 мѣне ла веръ.
 Beabſichtigen, v., консидеръ, амъ
 дн vedere, амъ де скопъ, цитескъ.
 Beachten, v., осервъ, яѣ амѣнте,
 яѣ дн въгаре де сѣмъ.
 Beachtendwerth, }
 Beachtendwürdig, } a., осервавверъ.
 Beadern, v., прелъкръ къ аръторъ.
 Beamter, m., оѣѣциале, днпегатъ,
 дерегъторъ.
 Beängſtigen, v., тъ днѣрикъ, тъ
 сперъ, днѣ къшнъ неастъмътъръ.
 Beantragen, v., мотивежъ, адитъ о
 днпревъдѣне.
 Beantworten, v., ръснзндъ.
 Beantwortung, f., ръснзнесъ, репдикъ.
 Beantwortungsſchreiben, n., скрисъ
 ръснзнсивъ.
 Bearbeiter, v., прелъкръ, кътвевежъ;
 манизлежъ; чоплескъ; das Land
 —, кътвѣвъ нъмътъл; einen Gar-
 ten —, кътвѣвъ грьдина; ein Pferd
 —, днвъжъ калъ; einen —, дн-
 армезъ не чинева; den Maritor
 —, чоплескъ марторъ.
 Bearbeitung, f., прелъкране, кътв-
 ръ; манизлъѣне, инфоритъѣне.

Beaufſichtigen, v., сспрѣветезъ, ин-
 спеттежъ.
 Beaufſichtigung, f., сспрѣветѣ, ссп-
 прѣвететаръ; инспекциѣне, ин-
 спеттаръ.
 Beauftragen, v., днсарчинъ, днкаркъ
 (къ о мѣисне, трѣвъ).
 Beauftragte, m., днспрчинатъ, дн-
 къратъ, комисаръ, адитге.
 Bedüſeln, v., окѣсѣкъ аморосъ; ſich
 —, се огландеште.
 Beduſenſcheinigen, v., есплорезъ, ре-
 къпоскъ, вѣстрежъ, яѣ дн vedere,
 привескъ.
 Beduſenſcheinigung, f., есплоратаръ,
 вѣстрѣѣисне, инспектаръ, прѣвѣтаръ.
 Bedürdern, v., днкордележъ, орнежъ
 къ корделе.
 Bedürbert, a., днкорделатъ, орнатъ
 къ корделе.
 Bedauen, v., днкасѣѣкъ, коперъ о
 аръ къ касе, къ зидитъ; кътвѣвъ
 (ороръ, вѣкъ).
 Bedauung, f., касеѣкътаръ, кътвтаръ.
 Beden, v., тремтаръ, кстремтаръ; er
 bedt vor Furcht, елъ тремтаръ де
 фрикъ.
 Beden, n., тремтаръ, тремтарътаръ,
 кстремтаръ.
 Bedern, v., кътвѣвнескъ, днрѣоскъ;
 er bebert vor Kälte, дн кътвѣв-
 нескъ динѣит де фрикъ.
 Bedilbern, v., иконежъ, орнъ къ ико-
 не; die Wand, das Zimmer —,
 орнъ нъретеле, каса къ иконе.
 Bedinden, v., нѣспрегъ, днѣштаръ.
 Bedlehen, v., днвълескъ къ ѣеръ
 алъ; дндогонежъ, орнъ къ гзетъ
 простъ.
 Bedlumen, v., днѣлорезъ, днѣрѣм-
 седежъ, орнъ къ ѣлорѣ.
 Bedluten, v., нъвънѣеръ, тъ дн-
 нлъ де сѣнѣ.
 Bedrâmen, f., Вѣдрâmen.
 Bedrücken, v., днподескъ, дншпѣ-
 тескъ, ѣакъ подъ, нѣате несте
 знъ ржъ.
 Bedrungen, v., в. Verſiffen.
 Bedrûten, v., клоческъ.
 Bedürden, v., днповъръ.
 Bedürften, v., перѣкъ (нъгъриа, вѣс-
 тънтъл).

Bescher, m., показѣ, пѣхарѣ; погирѣ; кѣпѣ.

Bescherformig, a. mi ad., показѣформѣ, ꙗн формѣ де показѣ.

Beschern, v., веѣ сорвигѣндѣ, веѣ десѣ шѣ кѣте пѣдѣнѣ.

Bescherschwamm, m., бзрете, нѣмитѣ зречеа Isdel.

Besfen, n., васинѣ; чѣмвалѣ.

Besfenschläger, m., чѣмвѣларѣ; фе-ралларѣ.

Besfer, m., в. Bäsfer.

Bedachen, v., коперѣ (каса).

Bedacht, m., чѣркѣспедѣцѣне, рефе-цѣне, лѣаре-аминте, прекзѣетаре; mit gutem —, кѣ прекзѣетаре; auf etwas — nehmen, ѣаѣ аминте чева; auf etwas — sein, амѣ грижѣ де чева.

Bedächtig, } a. mi ad., чѣркѣспетѣ,
Bedächtlich, } прѣдѣнте; кѣ лѣаре-аминте, кѣ чѣркѣспедѣцѣне.

Bedächtigkeit, } f., чѣркѣспедѣцѣне,
Bedächtlichkeit, } прекзѣетѣцѣне, лѣ-ареминте, прѣдѣнѣ.

Bedachtsam, v. **Bedächtig**.

Bedachtsamkeit, v. **Bedächtigkeit**.

Bedachtung, f., коперитѣрѣ.

Bedanken, sich, v., мѣлѣтѣескѣ кѣва пенѣрѣ чева; реѣзѣѣ, аѣ прѣмескѣ; bei ihm müssen Sie sich —, лѣи ал сѣ мѣлѣтѣментѣ.

Bedarf, m., грѣвѣнѣнѣ, лѣнѣ; де-ѣентѣ.

Bedauerlich, v. **Bedauerndwürdig**.

Bedauern, v., ꙗнѣ паре рѣѣ, ꙗнѣ е мѣлѣ; кѣлескѣ, плѣнѣ (не чѣнева); копѣгѣтѣескѣ (кѣ чѣнева); er ist sehr zu —, елѣ ѣ демнѣ де плѣнѣ.

Bedauerndwürdig, a., кѣверѣ, демнѣ де плѣнѣ, де мѣлѣ.

Bedecken, v., коперѣ, аккоперѣ; а-пѣрѣ, скѣтѣескѣ, ескортѣѣ, протѣрѣ; das Haupt —, аккоперѣ канѣ, пѣнѣ кѣчѣла не канѣ; bedeckte Gang, алейѣ де верѣѣѣ; er kann kaum seine Blöße —, ѣ сѣ-ракѣ голѣ.

Bedeckung, f., коперитѣрѣ, скѣлѣтѣрѣ, ескортѣ.

Bedenken, v., кѣѣетѣ, конѣдерѣ, ре-ѣлетѣ, медитѣ, гѣндѣескѣ; ich will es —, мѣ воѣс гѣндѣ; — Sie, was Sie zu thun haben, гѣнде-ште-те че ал сѣ ачѣ; (Einen im Testamente —, а тѣста кѣва дѣ-пѣ мѣрте; ohne sich zu —, ѣзрѣ а се мал гѣндѣ; bei sich —, ме-дитѣ ꙗн сѣне; sich wieder —, sich anders, ꙗнѣ скѣмѣѣ пѣрѣреа, гѣндѣ.

Bedenken, n., кѣѣетаре, реѣлѣссѣне, гѣндѣре; ꙗнѣоѣалѣ, скѣрѣнѣлѣ, те-мере; ich habe dabei sein —, нѣ мѣ ꙗнѣоѣескѣ ла ачѣеа; er macht sich sein — daraus, нѣꙗ дѣре канѣ де ачѣеа; er macht sich über nichts ein —, елѣ нѣ се ꙗнѣоѣ-ште де нимѣка; sein — über et- was abgeben, аꙗнѣ да гѣрѣреа де-сѣре чева; ein — einholen, а чѣре зѣѣ сѣатѣ.

Bedenklich, a., реѣлетѣверѣ, конѣ-дерѣверѣ, демнѣ де кѣѣетатѣ, де гѣндѣтѣ; перѣкѣлѣсѣ, делѣкатѣ, кѣ прѣвѣсѣ; die Sache scheint mir —, асѣ трѣѣѣ мѣ се паре а ѣи кѣ прѣвѣсѣ, делѣкатѣ, перѣкѣлѣсѣ; das macht mich —, асѣа мѣ пѣне ла гѣндѣрѣ, ла ꙗнѣоѣалѣ.

Bedenkzeit, f., тимнѣ де а се гѣндѣ, сорокѣ, терминѣ де а се decide, отѣрѣ; ich gebe Ihnen drei Tage —, ꙗнѣ даѣ сорокѣ де тѣрѣ зѣле ка сѣ те гѣндементѣ; er nimmt sich lange —, ꙗнѣ трѣѣѣ мѣлѣ тимнѣ пѣнѣ а се сокоѣ.

Bedeutend, v., даѣ а ꙗнѣѣѣѣ, де-кѣрѣ, еспѣлѣкѣ; sich — lassen, ѣаѣ де кѣвѣнѣтѣ; семнѣѣѣкѣ, потѣѣ, демѣстрѣ, прѣвестѣескѣ; was soll das —? че ва сѣ зѣкѣ ачѣста? was soll das Lachen —? че семнѣѣѣкѣ зѣтѣ рѣсѣ? das hat viel zu —, ачѣста ѣ импортѣнтѣ; das hat nicht viel zu —, асѣа нѣ ꙗнѣ-сѣмнѣнѣѣ нимѣка; es hat nichts zu —, нѣ е нимѣка; sein Wort hat nicht viel zu —, ворѣа лѣи н'аре мѣлѣтѣ темѣлѣ; die Wunde hat nichts zu —, плага нѣ е перѣкѣлѣсѣ; das

bedeutet Regen, аста превесте-
ште шдоіе.
Bedeutend, a. mi ad., днсемпъторѣ,
семніоікативѣ, импортанте.
Bedeutfam, a. mi ad., семніоікативѣ,
de mare днсемпътате.
Bedeutfamfeit, f., импортандъ, дн-
семпътате.
Bedeutung, f., семніоікѣзіоне, севсѣ,
днделесѣ (знѣ ворве); маркъ,
превестіре; von —, de импор-
тантъ; Mann von —, вѣрватѣ
импортанте; die Wunde ist nicht
von —, рана нѣ ѳ перікѣдѣсѣ.
Bedeutungslos, a., неднсемпъторѣ.
Bedeutungsvoll, a., семніоікативѣ.
Bedielen, v., днтѣлескѣ, подескѣ
кз гринзл, кз деспѣкѣтѣрл.
Bedienen, v., севрескѣ; administrieren;
кзрѣнескѣ; seinen Herrn bei Tische
—, a севрл не Домнѣ съѣ ла
масѣ; eine Dame —, a кзрѣнл
не о домнѣ; ein Amt —, a ад-
министра знѣ постѣ; das Geschѣft
—, a прегѣтл тѣнѣ; er hat sich
meines Geldes bedient, еѣ с'а
севрлѣ кз ванл мел; sich einer
Gelegenheit —, се фолосеште де
окасіоне.
Bediensten, v., днпѣтѣрѣ, амплѣтѣрѣ,
нѣнѣ дн ѳѳічлѣ, дн дерегѣторл
не члнева.
Bediente, m., севрѣ, аргатѣ, лакеѣ,
domestikѣ; ѳѳічларл, дерегѣто-
рл, днпѣтарѣ.
Bedienstube, f., камерѣ де севрл.
Bediententracht, f., ллврейѣ.
Bedienung, f., севрлѣ, аргѣдл;
ѳѳічлѣ, дерегѣторл; er hat eine
eintrѣglіche —, аре о дерегѣто-
рл грасѣ, кѣштлгѣсѣ; in diesem
Wirtshause ist die — schlecht, дн
астѣ оспѣтѣрл севрлѣл ѳ простѣ.
Beding, m., kondісіоне.
Bedingen, v., kondісіонезѣ, стлнз-
лѣзѣ, токмескѣ, тѣ днвоіескѣ,
тѣ ажнлгѣ ла преуѣ; ich habe
einen festen Preis bedungen, m'am
токмлѣ кз знѣ преуѣ флнтѣ; eine
Arbeit —, m'am ажнлсѣ ла преуѣ
пентрѣ знѣ лѣкрѣ.
Bedingt, a. mi ad., kondісіонатѣ.

Bedingung, f., kondісіоне, стлнзл-
сіоне, токмеслѣ, днвоіарѣ; unter
der —, кз kondісіонеа; sich ohne
alle — ergeben, тѣ сѣпнѣнѣ ѳѣ-
рѣ kondісіоне.
Bedingungsfall, m., тесе kondісіо-
нале (лоп.)
Bedingungsweise, adv., kondісіона-
лешѣпте.
Bedlamit, m., невѣнѣ де лератѣ.
Bedrängen, v., стрѣнтѣрѣ, стрѣнлѣ,
пекѣжескѣ, сѣгрѣ; апѣсѣ; дн-
пнлѣзѣ; er ist in sehr bedrѣngten
Umstѣnden, еѣ се аѳлѣ дн mare
пекѣзѣ, стрѣнтѣрѣ, невоіе.
Bedrѣngniѣ, n., } стрѣнтѣрѣ, сѣ-
Bedrѣngung, f., } лѣрѣ, некѣзѣ, не-
воіѣ.
Bedreden, v., днпѣлѣ де кѣкатѣ, кз-
ѳрескѣ.
Bedrohen, v., amenіуѣ; der Feind
bedroht die Festung, інімікѣл а-
menіуѣ фортѣреѣ.
Bedrohlich, a. mi ad., amenіуіпте.
Bedrohung, f., amenіуемѣнѣ.
Bedrucken, v., тлгрескѣ, днпрлмѣ.
Bedrѣcken, v., апѣсѣ, днпнлѣ, оп-
прлмѣ, кѣкѣ сѣл пѣѳѣре.
Bedrѣcker, m., апѣсѣторл, днпнлѣ-
торл.
Bedrѣckung, f., апѣсѣтѣрѣ, днпнлѣ-
лѣтѣрѣ.
Bedѣssen, v., парѳзметѣ.
Beduіne, m., bedсіnѣ (арѣсѣ nomadѣ).
Bedѣngen, v., гзноіескѣ.
Bedѣnken, v., ml се паре; sich —
lassen, a кредѣ.
Bedѣnken, n., пѣрере, опінісіоне, со-
котлнѣ; meines Bedѣnkens, днлѣ
опінісіонеа mea.
Bedѣpfen, v., атлнлѣ.
Bedѣrfen, v., еіпѣрѣ Сѣѳѣ —, днл
грѣвлеште, днл ллсеште чева;
amѣ грѣвллнѣ, амѣ ллсѣ де че-
ва; ich bedarf Ihrer Hilfe, амѣ
грѣвллнѣ де ажѣторл Дрѣле;
ich bedarf Ihres Geldes nicht, n'amѣ
ллсѣ де ванл Дрѣле; еѣ bedarf
seines Beweіses, n'аре грѣвллнѣ
de dovadѣ.
Bedѣrfniѣ, n., пѣчеслтате, грѣвллнѣ,
ллсѣ, невоіѣ.

Bedürftig, a. ші ad., дѣтревѣицѣтѣ,
 мисирѣ, мисерасѣ; einer Sache —
 sein, амѣ тревѣицѣ де чева.
 Bedürftigkeit, f., печеситате, липсѣ.
 Beedt, a., вѣтѣлатѣ, колѣзратѣ.
 Beegen, v., граиѣ.
 Beehren, v., оморѣ; er beehrt mich
 mit seiner Freundschaft, тѣ оморѣ
 кѣ amicicia са.
 Beehrung, f., оморѣ.
 Beeden, } v., жорѣ, депѣнѣ жѣ-
 Beedigen, } рѣтѣнтѣ; тѣртѣрисескѣ
 prin жорѣтѣнтѣ; seine Auffsage
 —, амѣ дѣтѣри кѣ жорѣтѣнтѣ
 тѣртѣрисеѣа.
 Beedigung, f., жорѣдѣне, жорѣ-
 тѣнтѣ, адеверѣе кѣ жорѣтѣнтѣ.
 Beefern, sich, v., тѣ зелескѣ, тѣ
 сѣрѣсескѣ; ich werde mich — Ih-
 rer Erwartung zu entsprechen, тѣ
 воі zeі a рѣсѣнде ла аштепа-
 rea Dтале.
 Beefierung, f., зелѣ, ардорѣ.
 Beelen, sich, v., тѣ грѣвескѣ, тѣ
 зорескѣ.
 Beeinträchtigen, v., преждѣчѣзѣ,
 зсѣрѣзѣ, ватѣмѣ, рѣстрѣнтѣ, тѣр-
 цѣнескѣ (дрѣнтѣ аѣтѣа); недѣр-
 вѣтѣсескѣ.
 Beeinträchtigung, f., зсѣрѣтѣнтѣ,
 недѣрѣнтѣтѣнтѣ, преждѣчѣ.
 Beefen, v., агѣѣцѣ, аккоперѣ кѣ
 гѣацѣ; фѣрескѣ; beeiſte Gefilde,
 кѣтѣмѣ аккоперѣнтѣ кѣ гѣацѣ, аг-
 гѣѣатѣ.
 Beelzebub, m., Бѣлзевѣзѣ.
 Beenden, } v., фѣнезѣ, терѣнѣ,
 Beendigen, } сѣрѣшескѣ, пѣнѣ фѣне,
 терѣнѣ.
 Beendigung, f., фѣне, фѣнеѣнтѣ,
 сѣрѣшѣ.
 Beengen, v., дѣгѣстѣ, стрѣмторѣсескѣ,
 рѣстрѣнтѣ, тѣртѣнескѣ.
 Beengung, f., дѣгѣстѣтѣрѣ, стрѣм-
 торѣтѣнтѣ, рѣстрѣнтѣнтѣ.
 Beerben, v., ерезескѣ, мошѣенескѣ
 не чѣнеѣ; er hat seinen Bruder
 beerbt, еѣ а ереѣзѣ не фѣратѣ-сѣѣ.
 Beerblau, n., аѣастрѣ ка порѣт-
 беѣа, вѣнтѣ.
 Beerbdigen, v., дѣтѣортѣнтѣ, пѣнѣ
 дѣ тѣортѣнтѣ.

Beerbdigung, f., дѣтѣортѣнтѣтѣне.
 Beerbdigungsfestlichkeit, f., фѣнерале,
 соленѣтате де дѣтѣортѣнтѣтѣне.
 Beerchen, n., вѣѣѣтѣ.
 Beete, f., вѣѣѣ.
 Beerrenartig, a. ші ad., вѣѣѣформѣ.
 Beermost, m., тѣстѣ де вѣѣе.
 Beerwein, m., вѣнѣ де вѣѣе, (вѣнѣ
 де стрѣзѣрѣ пѣкѣѣкаѣтѣ, стѣнтѣне
 вѣнѣѣѣ).
 Beet, n., патѣ (каѣдѣ), стратѣ.
 Beete, f., вѣѣтѣ, фѣекѣѣ.
 Beeten, v., фѣкѣ стратѣрѣ, дѣдѣарѣѣ
 дѣ стратѣрѣ.
 Beetweise, adv., дѣ фѣортѣ де стра-
 тѣрѣ.
 Befähfern, v., пѣнтѣ вѣл (вѣѣѣшескѣ).
 Befähigen, v., каѣаѣѣтѣзѣ, фѣкѣ ка-
 наверѣ.
 Befähigung, f., каѣаѣѣтате.
 Befahrbar, a. ші ad., кѣлѣтѣорѣверѣ,
 наѣѣѣверѣ.
 Befahren, v., наѣѣѣ, пѣѣтѣсескѣ (не
 вѣѣ рѣѣ), дѣпѣѣ (не о кѣде);
 eine befahrene Straße, кѣле вѣ-
 тѣтѣ; einen Schacht —, тѣ ко-
 ворѣ дѣтрѣ о мѣнѣ; zu — haben,
 а аѣеа а се тѣме.
 Befahrung, f., наѣѣѣѣѣне; коворѣ-
 тѣнтѣ дѣтрѣ о мѣнѣ; тѣмерѣ.
 Befallen, v., тѣ аѣѣѣѣ, тѣ сѣп-
 пѣнде чеѣа; von einer Krankheit
 — werden, а ѣі аѣѣѣѣтѣ де о
 вѣѣѣ.
 Befangen, v., тѣ кѣспѣндѣ, тѣ сѣп-
 пѣндѣ, тѣ дѣкѣрѣкѣ, тѣ дѣѣѣѣ-
 вѣѣѣ.
 Befangen, part. ші adj., кѣспѣнѣсѣ,
 сѣспѣнѣсѣ, дѣкѣрѣкѣнтѣ, дѣѣѣѣтѣ;
 ein befangenes Benehmen, о ма-
 нѣѣѣ тѣмѣдѣ, прѣѣѣнѣтѣ; von
 Vorurtheilen — sein, сѣнтѣ мѣнѣ
 де преждѣчѣѣ.
 Befangenheit, f., перѣсѣѣѣѣѣне, тѣ-
 мѣдѣтате.
 Befassen, v., аѣѣѣѣ, пѣнѣдѣ, мѣѣѣѣ;
 кѣспѣнде (дѣн сѣне); sich mit et-
 was —, тѣ окѣѣѣ кѣ чеѣа.
 Befehden, v., тѣ сѣѣѣескѣ, тѣ ватѣ,
 порѣнескѣ рѣсѣѣѣѣ; dentarѣ рѣсѣ-
 вѣлѣ пѣнѣтрѣнтѣ ерѣѣдѣ; конѣѣѣѣ;
 sich —, а се вате дѣтрѣ сѣне.

Befehung, f., *destruzijnone de peo-
reaz*, *konkretzujone*, *oestrirare*,
ceardzmarz.
Befehungsbrief, m., *kaprek*.
Befehl, m., *opdinz*, *komzandz*, *no-
pantz*; *offentlicze* —, *ezicz*, *emicz*;
obrigkeitlicze —, *mandatz*, *ko-
mandzmarzatz*, *opdinzujone*; *auf* —,
—, *din opdinz*; *biß auf weitem* —,
—, *marz ze arts opzandzmarz*;
ich bin zu Ihnen Befehl, *czariz*;
para care cezbuniz D-rare; *was*
siehl zu Ihrem Befehle? *ce no-
pazewri?* *den Befehlen Semanz*;
bei nachkommen, *a kuzumini*, *a e-
cearta opdinzi karia*.
Befehlerlich, a. *mi ad.*, *zinnepiock*,
komzandztopik, *pozynztopik*; *zinnepiock*,
modz innepiock.
Befehligen, v., *komzandz*, *opdinz*,
zinnepz.
Befehlshaber, m., *komzandanz*, *zinnepanz*,
czepanz.
Befehlshaberlich, v., a. *Befehlertlich*,
Befehlshaberchaft, f., *noocz de ko-
mandzmarz*, *mandanz*, *komzandzmarz*,
mandzshaberlicze, f., *mandzmarzatz*.
Befehlswaise, ad., *zu modz komzandztopz*.
Befehlzettel, m., *kazetnik*.
Befellen, v., *mazecz*, *nodiecz* *ks*
nia.
Befellig, v., *czopriekiz*; *zintzpeecz*,
anzuzenecz, *konczoidz*; *konczopinz*;
einen *Ulaß* —, *czopriekiz o mazz*;
Stägel —, *zinnepnecz* *kazie*; *den* *Sytron* —,
konczoidz *tronki*; *bas* *Staub* *bei*
Strenghaft —, *konczopinz* *ze-
Tzara de amingiz*.
Befelligung, f., *czopriekiztopz*, *zinnepztopz*.
Befelligungsstunf, f., *aprea de a*
czopriekia, *apzintztopz* *minzape*.
Befelliger, m., *czopriekiztopik*.
Befeuhten, v., *innocz*, *inzmedz*.
Befehung, f., *innocztopz*, *inzmedzujone*.
Befeuern, v., *inzamedz*, *anzedanztopz*,
anzocz.
Befehren, v., *anzuznez*, *anzuzanz*
ks *nene*.

Befinden, v., *czek*, *gzeczecz* (*ks* *name*);
zeczicz; *man* *besand* *nicht* *für*
rafsam *ic*, *na* *c'a* *gzecz* *ks* *name*,
ks *czecz*; *sich* —, *czecz* *nine*
czecz *psz*, *czanzocz* *czecz* *szamanz*,
czepcz; *nie*. — *Sie* *sich?* *czuri*
czanzocz? *Sie* *besindet* *sich* *in*
andern *Umstänben*, *a* *anzuzanz*;
die *Sache* *besindet* *sich* *so*, *gzesa*
cz *szaz*; *er* *besindet* *sich* *in* *Sronz-*
sacht, *er* *czepcz* *zu* *czanzocz*.
Befinden, n., *czapea* *de* *czanzanz*,
czecz *de* *czopre*; *wie* *ist* *Syr* —,
kann *czal* *ks* *czanzanz*? *ks* *czopreaz*?
nach? — *bei* *Umstänbe*, *czur*
anzuzanztopz.
Befindlich, a. *mi* *ad.*, *czetztopiz* *zinnepz*.
Befinnigen, v., *anzuznezecz*.
Befinnigen, v., *anzuztopz* *kcz* *anzuzczepcz*
czezaz *czezaz* (*o* *cz* *ks* *czanzanz*).
Befinden, v., *czupzecz*, *gzecz*, *anzuzinz*,
mazuzecz; *czegzecz* (*czicz*);
mit *Blut* —, *anzuzanzcz*; *mit*
Kinte —, *nz* *gzecz* *ks* *czepcz*;
szine *Schiz* —, *anzuz* *anzuzinz* *onzcz*;
szin *czepcz* —, *anzuz* *anzuznezecz* *konczopinz*.
Befindung, f., *czanzanztopz*, *anzuzanztopz*,
mazuzczepcz.
Befinden, sich, v., *nz* *czecz*, *czupzecz*,
czepcz, *sich* v., *gzecz*, *czupzecz*,
czepcz; *czecz*; *czeczicz*; *nz* *anzuzinz*;
nz *onzcz*; *nz* *onzcz*, *anzuzczepcz*;
sich *einer* *Sache* —, *nz* *anzuzinz*
na *czez*; *sich* *bei* *Schlechte* —,
czeczicz *czeczicz*; *sich* *bei* *Sünde* —,
cz *czepcz* *a* *zi* *czepcz* (*anzuzanztopz*).Befindigung, f., *zecz*, *czupzecz*,
czupzecz.
Befindungs, a. *mi* *ad.*, *zeczocz*, *czeczocz*,
dizinzcz, *czupzecztopik*, *czupzecztopik*.
Befinden, n., *czeczicz*.
Befindigkeit, f., a. *Befindigung*.
Befindigen, sich, v., *nz* *anzuzanztopz*,
nz *onzcz* *ks* *czepcz*.
Beforen, v., *anzuzocz*, *anzuzcz* *ks*
czepcz (*ks* *o* *mazepiz* *czupzecz*),
anzuzcz.
Befügen, v., *anzuzinz*, *dzcz* *apcz*

- принескѣ; (дн оорест.) einen Wald —, дескидѣ къраре принтр'о пьдкре.
- Beflügelt, part. mi ad., днаринатѣ.
- Beflüßten, v., копелѣс кѣ ратсрѣ de минѣ (дн кървснарѣ).
- Befolgen, v., есекзѣтѣ, зрмезѣ ординѣтѣнлор; аскзѣтѣ, мѣ сѣпнѣснѣ, мѣ динѣ de чева; иѣ werde Ihren Rath —, воѣс зрѣма сѣатѣ D-гаде.
- Befolgung, f., есекзѣтѣне, зрмѣ-мѣнтѣ.
- Beförderer, m., днаинтѣторѣс; прогетторѣс; спедиторѣс.
- Befördererin, f., днаинтѣторѣ; прогетторѣ.
- Beförderlich, a. mi ad., днаинтаверѣ, фавораверѣ; — sein, а ѳи фавораверѣ.
- Befördern, v., спедiezѣ, днаинтезѣ, грѣескѣ (о грѣзѣ); фаворizezѣ, ажжѣтѣ (не чинева); dieser Vorfall hat seinen Tod —, ачестѣ ачидентѣ а грѣзѣтѣ мѣртеа са; einen —, ажжѣтѣ не пештине а днаинта дн верѣ о дигерѣторѣс; Waaren —, спедiezѣ марѣ.
- Beförderung, f., спедитѣрѣ; промѣтѣне; ман муѣ auf seine — denken, сѣ днргѣжѣмѣ de промѣтѣнеа лѣтѣ; er hat seine — erhalten, ел а приимѣтѣ знѣ ѳѳиѳѣ.
- Beförderungsmittel, n., веѣкѣлѣ, днчѣтѣмѣнтѣ (мѣжлѣкѣ de а прегѣтѣ, дндрепѣта, днаинта чева).
- Befrachten, v., днкаркѣ (о трѣсѣрѣ, о навѣ кѣ марѣ); днкѣрѣiezѣ (о навѣ).
- Befrachter, m., днкѣрѣиеторѣс (de о коравѣ кѣ сѣ о днкарче).
- Befrachtung, f., днкѣрѣкѣтѣрѣ, днкѣрѣиетѣрѣ.
- Befragen, v., днтрѣвѣ; иѣ —, мѣ днѳормѣ; иѣ werde иѣѣ năher datum —, мѣ воѣс днѳорма маѣ кѣ атѣрѣзѣтѣ.
- Befragen, n., днѳормѣтѣтѣне.
- Befragung, f., днтрѣвѣтѣне.
- Befreien, v., еливерѣ, сканѣ, мѣнтѣс; скзѣескѣ; auß der Gefangenschaft —, еливерѣ дн склавѣс;
- von der Wache befreit sein, сѣнтѣ скзѣитѣ de гардѣ.
- Befreier, m., еливерѣторѣс, мѣнтѣ-торѣс.
- Befreierin, f., еливерѣтрѣгѣ.
- Befreit, part. mi ad., еливератѣ, мѣнтѣсѣтѣ; скзѣитѣ.
- Befreiung, f., еливерѣтѣне, мѣнтѣсѣ; скзѣитѣрѣ.
- Befremden, v., мѣ, сѣпринде, ми се наре стрѣинѣ, кѣрѣосѣ, мѣ пѣне дн мѣрѣ; даѣ befremdet иѣѣ, асѣта мѣ пѣне дн мѣрѣ; lassen Sie sich даѣ nicht —, de асѣта сѣ нѣ te мѣрѣ; даѣ darf Sie nicht —, асѣта сѣ нѣ te сѣпринѣ.
- Befremdend, ad., сѣпринсѣпте, стра-
- Befremdlich, ad., вананте, страордѣнарѣс.
- Befremdung, f., сѣпрѣсѣ, мѣрѣтѣне, стравананѣ, страордѣнарѣтѣте.
- Befressen, v., мѣлкѣ мѣжкѣндѣ de иѣтѣ de коло, подѣ.
- Befreunden, v., днамѣескѣ; днѳи-незѣ, днмѣрѣнтѣескѣ (рѣдескѣ); er suchte sie mit einander zu —, елѣ с'а сѣитѣ а'ѣ днамѣи; иѣ bin mit diesem Herrn befreundet, сѣнтѣ днѳинатѣ, днмѣрѣинѣтѣ кѣ зѣстѣ Donnѣ.
- Befreundete, m., аѳѳинѣ, рѣдѣ.
- Befreundung, f., днамѣиѣтѣрѣ, иѳѳи-нѣтѣрѣ, днрѣдѣтѣрѣ.
- Befrieden, v., днмѣакѣ, дндестѣлѣ,
- Befriedigen, v., мѣлѣтѣескѣ, сѣтѣ-ѳакѣ, дндестѣлѣзѣ; домолеокѣ; днгрѣдескѣ; die Natur ist leicht befriediget, натѣра се дндестѣлеште кѣ пѣгѣнѣ; schwer zu —, е грѣѣ de мѣлѣтѣмитѣ; seinen Stolz —, днмѣакѣ мѣндѣрѣа.
- Befriedigung, f., днмѣкѣтѣрѣ, дн-дестѣлѣтѣрѣ, сѣтѣѳитѣрѣ; домо-литѣрѣ; днгрѣдѣтѣрѣ.
- Befrohnen, v., импнѣснѣ клѣкѣ, ро-ботѣ, воѣерескѣ.
- Befruchten, v., ѳекзѣндѣзѣ, ѳертѣлѣ-тезѣ, ѳакѣ podiropts.
- Befruchtung, f., ѳекзѣндѣтѣне.
- Befugen, v., асторizezѣ, днмѣзѣ-рескѣ, дндрепѣескѣ, днволѣмѣ-ескѣ.

Везугнѣ, п., азторѣсѣдне, дѣпѣ-
терѣтѣрѣ; дрепѣ.

Везугт, а. ші ad., азторѣсатѣ, дѣ-
пѣтерѣтѣ, дѣдрѣсѣтѣ, дѣвопѣ-
чѣтѣ.

Везѣхлѣн, в., пѣтѣхлѣ, пѣлѣхлѣ; ден
Вулѣ —, пѣтѣхлѣ пѣхлѣ.

Везѣхлѣн, п., { пѣтѣхлѣтѣрѣ, пѣлѣтѣхлѣ-
Везѣхлѣн, ф., { хлѣне.

Везѣнд, м., старѣ, сѣтѣхлѣне.

Везѣндбух, п., (ком.) інвѣнтѣрѣхлѣ.

Везѣрхтѣн, в., вѣрѣсѣдѣтѣ.

Везѣрхтѣн, в., тѣ темѣ.

Везѣрхтѣнѣ, ф., { темѣ, фѣрѣхлѣ.

Везѣрхтѣн, ф., { темѣ, фѣрѣхлѣ.

Везѣтѣн, в., лѣтрѣ сѣрѣдѣ ші дѣтрѣ-
рѣтѣ.

Везѣбен, в., дѣтѣтѣ, дѣнѣстрѣтѣ,
дѣрѣсѣтѣ; дѣсѣ Кѣрѣче істѣ рѣчѣ
дѣгатѣ, астѣ вѣсѣрѣкѣ е вѣгатѣ
дѣгатѣ.

Везѣбун, ф., дѣтѣхлѣне (вѣсѣрѣкѣ),
дѣнѣстрѣтѣрѣ, дѣрѣ.

Везѣaffen, в., гѣрѣкасѣтѣ, пѣрѣсѣкѣ
чѣва кѣ гѣра кѣсѣкатѣ.

Везѣaffer, м., гѣрѣкасѣтѣ.

Везѣанѣнѣ, вѣсѣтѣтѣ пѣмѣлѣ дѣнѣ
пѣсѣхлѣне, в. Лѣсѣнѣдѣанѣнѣ.

Везѣаттѣн, шѣ, в., сѣ дѣнѣрѣсѣнѣ;
дѣпѣрѣкѣазѣ, сѣ коѣсѣкѣ (анѣ-
мѣлѣ).

Везѣattung, ф., коѣтѣрѣ, дѣнѣрѣсѣнѣ-
тѣрѣ, дѣпѣрѣкѣлѣтѣрѣ.

Везѣeben, шѣ, в., тѣ дѣкѣ, тѣрѣтѣ;
тѣ дѣтѣ (дѣнѣ прѣтѣнѣсѣне кѣлѣва);
тѣ рѣтрѣтѣ; тѣ лѣсѣ (дѣнѣ прѣ-
тѣнѣсѣне); сѣ дѣнѣмѣлѣ; шѣ дѣуѣтѣ
Лѣнд —, тѣрѣтѣ лѣ дѣрѣ; шѣ
нѣдѣ Хауѣе —, тѣ дѣкѣ акѣсѣ;
шѣ unѣter Jemandes Schuѣz —,
тѣ дѣтѣ сѣв прѣтѣнѣсѣне кѣлѣва;
дѣтѣ kann шѣ wohl einmal —,
астѣ дѣнѣкѣ пѣтѣ а сѣ дѣнѣтѣмѣлѣ;
шѣ dieser Sache —, тѣ лѣсѣ дѣ
зѣтѣ лѣкѣрѣ; шѣ zu Bette —, тѣ
кѣлѣкѣ; шѣ auf die Flucht —,
анѣкѣ ѣвѣга; шѣ seiner Ansprüche
—, сѣ лѣсѣ dѣ прѣтѣнѣсѣнѣлѣ салѣ.

Везѣebenheit, ф., { авѣнѣтѣрѣ, евенѣ-
Везѣebenѣ, п., { тѣнѣтѣ, касѣ, авѣ-
dѣнтѣ.

Везѣegnen, в., тѣ дѣнѣлѣсѣкѣ (кѣ

чѣнева); дѣнѣлѣсѣкѣ, дѣнѣmѣnѣнѣ
(не чѣнева); тѣатѣтѣтѣ (vine сѣтѣ
рѣтѣ не чѣнева); сѣ дѣнѣтѣмѣлѣ;
прѣвѣнѣ; einѣm —, тѣ дѣнѣлѣ-
сѣкѣ кѣ чѣнева; ісѣ begegnetѣ
ішѣ auf der Straѣe, гѣamѣ дѣнѣ-
tѣmѣnѣatѣ не сѣрадѣ; einѣm hѣf-
lich —, дѣnѣmѣnѣnѣ кѣ кѣрѣнѣнѣ
не чѣнева; einѣm Uebel —, прѣ-
vѣnѣnѣ znѣ рѣтѣ; dѣtѣ kann Jedѣm
—, астѣ сѣ пѣтѣ дѣнѣтѣмѣлѣ лѣ
тѣтѣ лѣтѣса.

Везѣegnѣ, п., евенѣmѣnѣnѣ, касѣ.

Везѣegnung, ф., дѣнѣлѣнѣтѣрѣ; тѣрѣ-
тѣхлѣне; freundliche —, тѣрѣтѣ-
хлѣне amѣкалѣ.

Везѣehen, в., вѣсѣтѣ, чѣрѣкѣ; комѣтѣ,
фѣкѣ; чѣлѣвѣрѣтѣ; dѣtѣ Fehlf —,
вѣсѣтѣ кѣтѣмѣлѣ; einѣn Fehlf —,
фѣкѣ о ерѣре; einѣ Sunde —,
пѣкѣтѣсѣкѣ; einѣn humѣnen Streif —,
комѣтѣ о пѣрозѣ; ein Fest —,
чѣлѣвѣрѣтѣ о сѣрѣтѣре.

Везѣehrt, п., { дѣрѣнѣтѣ, пѣтѣтѣ, чѣ-
Везѣehren, п., { рѣре, пѣтѣхлѣне.

Везѣehren, в., пѣтѣсѣкѣ, дѣрѣсѣкѣ;
пѣсѣсѣкѣ; прѣrѣndѣ; man soll nicht
dѣtѣ Nѣchsten Gut —, сѣнѣ пѣ
пѣtѣmѣnѣnѣ авѣрѣа вѣчѣнѣлѣ; unѣ-
bedingѣten Gehorfam —, чѣрѣ сѣнѣ-
пѣнѣрѣ пѣмонѣdѣionatѣ; ein Mѣd-
chen zur Ehe —, пѣсѣсѣкѣ о фѣтѣ
спѣре кѣсѣторѣ.

Везѣehrbar, а. ші ad., { дѣрѣвѣрѣ, пѣ-
Везѣehrlich, а. ші ad., { тѣвѣрѣ, пѣгѣ-
вѣрѣ, сѣтѣ дѣрѣторѣхлѣ, пѣtѣторѣхлѣ,
пѣdѣtorѣхлѣ.

Везѣehrschheit, ф., пѣтѣтѣ, дѣрѣнѣтѣ;
лакѣомѣтѣ, кѣmѣdѣitate.

Везѣehrungsvermѣgen, п., апѣтѣтѣ,
фѣакѣлатѣа dѣ пѣtѣтѣ.

Везѣehrungsdrif, м., -інѣчѣтѣмѣлѣ
dѣ пѣтѣтѣ.

Везѣeifern, в., дѣтѣлѣ, дѣмѣлѣ dѣ
валѣ.

Везѣeillen, в., дѣнѣгѣноѣсѣкѣ.

Везѣeifern, в., інѣспѣрѣ, ентѣсѣзѣ,
анѣмѣзѣ; der Wein fѣngt an ішѣ
zu —, вѣнѣлѣ а дѣчѣпѣтѣ сѣлѣ
есѣлатѣе.

Везѣeiferung, ф., інѣспѣрѣхлѣне, ентѣ-
сѣастѣ, анѣмѣхлѣне, есѣлатѣхлѣне;

- dichterische — валь, фокк поетикъ; — der Gemüther, есьягъ-цисне de сміріе.
- Begier, f., { кэмидіате, допінгъ,
Begierde, f., { поотъ, aviditate, кон-
кэпштінгъ, пасісне; днвершт-
пътъръ (ла віте); sinnliche —
поотъ грэпéскъ; er brennt vor
—, арде de поотъ.
- Begierig, a. mi ad., кэмідъ, avidъ,
пационатъ, поотчлосъ; dopitorъ;
днверштнатъ; er ist — auf Ehre,
е кэмідъ de оноре; er ist — auf
Gewinn, е avidъ de кыштігъ; er
ist — auf Neuigkeiten, е кэріосъ
de поотъдл.
- Begierigkeit, f., кэмидіате, aviditate.
- Beglehen, v., днэдъ, стронескъ, версъ
къ аугъ; die Blumen —, днэдъ
флоріе.
- Begleiten, v., днэстрезъ (фатъ).
- Begina, f., берінъ (зп фелкс de кь-
лэгрідъ).
- Beginn, m., днчепэтъ.
- Beginnen, v., днчепъ; днгрепіндъ;
er weiß nicht was er — soll, нэ
штіе de кнде съ о днчепъ, нэ
штіе че съ факъ; wer viel be-
ginnt, bringt wenig zu Stande,
каре днчепе пэлте фінеште пэ-
ціне, каре днэкъ преа таре,
се днпéкъ; gut begounen, ist halb
gewonnen, чел че а днчепэтъ віне,
а фінітъ не жштъгате; seiner —,
фаче не певызл.
- Beginnen, n., днчепэтъ; днгрепін-
зъгъръ.
- Begipsen, v., днгіпсіоскъ, днкрэ-
стежъ, днвракъ къ гіпсъ (пэре-
теле).
- Begittern, v., днгрътескъ, днкідъ
къ гръті, къ зебреле.
- Beglauben, { v., аттестъ, чертіфакъ,
Beglauben, { конфіртъ, днгрескъ,
адеверескъ; vidimezъ, легалізежъ;
gerichtlich —, vidimezъ; eine Ur-
funde —, vidimezъ зп докыштнръ;
eine Kopie —, аттентікъ о копіъ;
durch Zeugen — lassen, адеве-
рескъ къ тэртэріі; durch Eid —,
аттестъ къ жэртъпнръ.
- Beglaubigung, f., аттестъцисне, чер-
- тіфакъцисне, днгрітэръ, адеве-
ріе, vidimare, легалізежисне.
- Beglaubigungsschein, m., чертіфакатъ.
- Beglaubigungsschreiben, n., { аккреді-
Beglaubigungsbrief, m., { тівъ, лі-
тере кредінціарі.
- Beglaubt, a. mi ad., аттестатъ, а-
деверітъ, днгрітъ, vidimatъ, ак-
тентіфакатъ.
- Begleiten, v., днсодескъ, днтовъ-
ръшескъ, кондыжъ; accompagnezъ
(дн тэсікъ).
- Begleiter, m., днсоціторіс; кондыт-
торіс.
- Begleiterin, f., днсоціторіе; кон-
дыторіе.
- Begleitung, f., днсоцітэръ, свігъ,
кортеціс; аккомпанътнръ (тэс.);
zahlreiche — eines großen Herrn,
кортеціс пэтеросъ ал зпдл domnъ
таре.
- Begliedern, v., днпътэвезъ, дн-
пъдълэрескъ, фортъ метэріі, дн-
оргънежъ.
- Begliederung, f., днпътэвэжисне,
дноргънэжисне, фортънэжисне de
метэріі, de organe.
- Beglossen, v., прівескъ къ овил тарі,
къскадл.
- Beglücken, v., днферіческъ, днпо-
роческъ, факъ феріче (не чінева);
der Himmel möge Sie —, Дэ-
тнезежъ съ те факъ феріче! —
Sie uns mit Ihrem Besuche, съ
аветъ оноре а фі вісітаці.
- Beglücken, m., днферіціторіс; днпо-
роціторіс, феріче-фэкъторіс; er
war der Beglücken seiner Unter-
thanen, ел а феріцітъ не сьдінці съл.
- Beglückwünschen, v., феріцітежъ, гра-
тэлезъ, орежъ.
- Begnadigen, v., родъ къ дінці (босе,
пъне зскагъ).
- Begnaden, { v., граціезъ, факъ гра-
Begnadigen, { нръ, іертъ; pardonezъ;
einen Missethäter —, граціезъ не
знъ фэкъторіс de ръ.
- Begnadigung, f., граціаре, ертаре,
pardonnъ.
- Begnadigungsgesetz, n., дірептъл гра-
ціарел.

Behagen, v., дигрѣднѣзѣ, дмпл де грѣднѣ (кѣмпѣл).

Behagen, v., дмл прѣште, дмл плаче, дмл сѣере, дмл тѣкѣште.

Behaglich, a. шѣ ad., прѣпчлосѣ, плѣкѣтѣ, сѣерѣверѣ, комодѣ; behagliche Gemüthsstimmung, дѣспсѣщѣне плѣкѣтѣ а сѣлетѣвлѣ.

Behaglichkeit, f., комодѣтѣ, прѣпчѣ, тѣкѣ.

Behaltbar, a. шѣ ad., цѣпѣверѣ, зшорѣ де цѣнтѣ амѣнте.

Behalten, v., цѣнѣ, рѣдѣнѣ, опрѣскѣ (ла мѣне); консерѣвѣ, пѣсрѣзѣ; behaltet es nur, цѣне; er kann kein Geheimniß bei sich — ел нѣ нѣге цѣне сѣкрѣтѣ; einen zum Essen — а рѣпѣне ла маѣе не чѣнева; etwas im Gedächtniß — цѣнѣ амѣнте; die Oberhand — амѣ сѣпрѣтѣщѣне; das Feld — репорѣтѣ вѣтторѣ, дмвѣнѣ; das Recht — амѣ дрѣштѣ, кѣштѣтѣ, жѣдекатѣ, прочѣсѣл; im Auge — амѣ дм ведѣре, нѣ перѣдѣ дѣн окѣ; einem die Sünde — нѣ ѣртѣ пѣкатѣде.

Behälter, m., рѣдѣнѣторѣ, рѣсерѣвѣторѣ (локѣ знде се рѣцѣне чѣва).

Behältniß, n., локѣ пропрѣ де рѣцѣнтѣ: magazin (нептрѣ тѣрѣфѣ); remniß (нептрѣ фѣкѣторѣ де рѣдѣ); котѣдѣ (нептрѣ порѣ) ш. ч. л.

Behaltſam, a., рѣдѣпѣверѣ, капѣверѣ (де а цѣне амѣнте).

Behaltſamkeit, f., факѣлтѣтеа де а цѣне амѣнте).

Behammeln, v., тѣ фѣштѣдѣскѣ.

Behämmern, v., чѣокѣпѣскѣ, вѣтѣ кѣ чѣокѣнѣл.

Behandeln, v., тѣнѣскѣ, манѣнѣлѣзѣ; тратѣзѣ (тѣ порѣ вѣне сѣдѣ рѣкѣ кѣ чѣнева); скрѣдѣ (дѣспре знѣ обѣнтѣ); тѣрѣскѣ; einen sehr artig — тратѣзѣ не чѣнева кѣ полѣтедѣ; einen Gegenstand — тѣнѣзѣ знѣ обѣнтѣ, скрѣдѣ дѣспре о матерѣ; sich gut — lassen, еѣте тратѣтеверѣ, еѣте вѣнѣ де кѣрѣ.

Behandlung, f., тѣтѣтѣштѣнтѣ, тѣнѣштѣрѣ, тѣрѣштѣрѣ.

Behändigen, v., дмнѣнѣскѣ, даѣ дм тѣлѣ, прѣсѣнтѣ, трѣмѣтѣ.

Behang, m., атѣрѣнѣтѣрѣ, анѣнѣтѣрѣ; (вѣпѣт.) зрѣкѣ Behänge, f., плѣкатѣ.

Behängen, v., атѣрѣнѣ, анѣнѣ; тѣнѣсѣзѣ, копѣрѣ, орѣнѣ атѣрѣнѣндѣ (де пѣрѣцѣ); ein Zimmer mit Bildern — орѣнѣ о кѣтѣрѣ кѣ ѣкѣне; einen Hund — пѣнѣ о лѣгѣтѣрѣ не знѣ кѣпѣ.

Beharfen, v., грѣвлѣзѣ.

Beharpen, v., шѣштѣ, дмплѣ кѣ шѣштѣтѣ.

Beharſchen, v., дмкѣрѣсѣзѣ, дмзѣлѣзѣ, дмплѣтѣошѣзѣ, дмвѣрѣкѣ кѣ кѣрѣсѣтѣ, кѣ зѣошѣ, кѣ платошѣ.

Beharren, v., стѣрѣскѣ, перѣсерѣвѣ, рѣштѣнѣ стѣторѣнѣкѣ (дм опѣнѣне); дмчѣрѣвѣскѣ; bei seinem Beschlusse — перѣсерѣвѣ ла пропѣсѣл тѣѣ.

Beharrlich, a. шѣ ad., стѣрѣверѣ, перѣсерѣванѣте, конѣтанѣте.

Beharrlichkeit, f., стѣрѣнѣцѣ, перѣсерѣванѣцѣ, конѣстанѣ Beharrung, f., цѣ; чѣрѣкѣсѣтѣте.

Beharſchen, v., дмкожѣскѣ, дмскѣорѣцѣзѣ, фѣртѣ кѣжѣ, скѣорѣцѣ; die Wunde ist beharſcht, плага сѣа дмкожатѣ, а прѣнѣскѣ скѣорѣцѣ).

Beharzen, v., дмрѣшѣнѣзѣ, копѣрѣ кѣ рѣшѣнѣ.

Behauben, v., дмвопѣтезѣ, дмкѣцѣзѣ, пѣнѣ вопѣтѣ, кѣцѣ.

Behauchen, v., сѣврѣсѣлѣ, копѣрѣсѣнѣрѣ.

Behaueu, v., чѣоплѣскѣ (нѣтрѣ, лѣпнѣ); рѣтезѣ, кѣрѣдѣ де рѣтѣрѣ (арворѣ); aus dem Groben — дѣсгрѣошѣ, чѣоплѣскѣ дѣн грѣсѣ.

Behauptbar, a., сѣсѣпѣверѣ.

Behaupten, v., сѣсѣдѣнѣ, анѣрѣ, тѣнѣнѣнѣ; sein Ansehen — дмл сѣсѣдѣнѣ актѣрѣтѣтеа; seinen Rang, seinen Platz — дмл сѣсѣдѣнѣ ранѣл, дмл тѣнѣнѣнѣ постѣл; den Platz — репорѣтѣ вѣтторѣ; das Schlachtfeld — дмвѣнѣ.

Behauptung, f., сѣсѣпѣре, анѣрѣре, аѣпрѣнѣщѣне.

Beschaffen, v., дѣлѣежѣ, іаѣ дѣ
 касѣ, дѣлѣартірежѣ (сѣлѣшѣескѣ).
 Beschaffung, f., дѣлѣсѣтѣрѣ, лѣаре
 дѣ касѣ; касѣ; локѣнѣ; wie
 gefällt Ihnen diese — ? кѣм дѣ
 пѣаче астѣ локѣнѣ?
 Beschäuten, v., (шѣл.) дѣлѣлѣжѣ, дѣ-
 бракѣ кѣ пѣле.
 Behelf, m., сѣжѣ, прѣтѣстѣ, dec-
 vinsiре нефондатѣ (прічінсіре).
 Behelfen, сѣх, v., м'ажѣтѣрѣ, кѣтѣ
 а м'ѣ скѣпа кѣтѣ потѣ, а м'ѣ
 decvinoвѣдѣ кѣ minчлн; ісѣ weіѣ
 mich hierbei nicht zu —, нѣ штѣ
 кѣтѣ сѣ м'ѣ скѣпѣ; сѣх mit Lū-
 gen —, аллѣрѣ лѣ minчлн; ісѣ
 fūmmerlсh —, тѣвѣште кѣм пѣте,
 тѣвѣште dн тѣлѣ дѣ гѣрѣ, de
 азl пѣлѣ тѣне; сѣх mit der
 Sprache — können, арѣ дарѣ
 vorсіre; сѣх mit Reden nicht
 — können, дѣ lнсѣште пѣтереа
 кѣвѣлѣлѣ, нѣ штѣ а се еспrіma.
 Behelflich, a. mī ad., прѣтѣстѣсѣ.
 Behellen, v., дѣлѣkomodeжѣ, сѣтѣрѣ,
 Behelligen, v., kadѣ сарчнѣ дѣ спl-
 napaе алтѣla.
 Behelligung, f., дѣлѣkomodіrate.
 Behelmen, v., дѣлѣkoifeжѣ, дѣлѣkaceжѣ,
 пѣлѣ koifeл, касѣл.
 Behen, n., кѣкѣвалѣ (дѣлѣ Linneѣ)
 сапопѣрѣкѣ (пѣлѣтѣ).
 Behende, a. mī ad., аперѣ, істе,
 спрlntenѣ, промпѣ.
 Behendigkeit, f., аперlrate, іздѣте,
 спрlntenіѣ, промпltsдѣ.
 Behennuß, f., пѣкѣ de Moringa.
 Behennußbaum, m., moringa, Gui-
 landila moringea, дѣлѣ Linneѣ;
 (арѣоре ал кѣрѣla лѣтѣлѣ е тѣре
 mī odorіферѣ).
 Beherbergen, v., адѣпѣстѣжѣ, дѣлѣос-
 пѣтѣжѣ, пріlтѣсѣкѣ дѣ касѣ, дѣ
 оспlтѣрлѣ, дѣ локѣлѣ.
 Beherbungung, f., адѣпѣстlтѣрѣ.
 Beherrschen, v., domіnezѣ, domпескѣ,
 дѣлѣгѣрѣдѣсѣкѣ, гѣвернежѣ; дѣлѣ-
 орѣлѣ; man muß сѣх zu — su-
 ссen, тѣвѣзе оѣ те кѣртѣсѣштl не
 сінештl; ein Land —, domпескѣ
 несте о дѣрѣ; seine Leidenschaften
 —, дѣлѣ дѣлѣорѣлѣ патlнеле.

Beherrscher, m., domпѣ, domпlторlѣ,
 сѣверанѣ (стѣлѣлѣторlѣ).
 Beherrscherin, f., dōmatѣ, сѣверанѣ.
 Beherrschung, f., domпlѣ, сѣвернѣ,
 гѣвернепѣлѣтѣ, іmперlѣ.
 Beherrzigen, v., іаѣ лѣ іnіmѣ; еса-
 mіnѣ, kōncіdѣрѣ кѣ аттѣнцlіне;
 diese Wahrheit kann nicht genug
 beherrzigt werden, астѣ адѣвѣрѣ нѣ
 се пѣте лѣа а іnіmѣ дѣдѣстѣл.
 Beherrzigung, f., kōncіdѣрѣцlіне тѣ-
 тѣрѣ, лѣаре а іnіmѣ сѣрlдѣсѣ.
 Beherrzigungswertѣ, a. mī ad., demнѣ
 de а се лѣа а іnіmѣ, kōncіdѣ-
 раверѣ.
 Beherrzt, a. mī ad., іnімосѣ, кѣра-
 цлѣсѣ, кѣтезѣтѣрѣ, вѣрѣлѣ; der іst
 ein beherrzter Mann, лѣа е зп
 вѣрѣатѣ вѣрѣлѣ; — machѣn, дѣлѣ-
 кѣрѣлѣжѣ.
 Beherrztheit, f., кѣрацlѣ, кѣтезѣтѣрѣ.
 Behetzen, v., сѣлѣцѣ, дѣлѣтѣратѣ (ѣѣ-
 рѣле).
 Beheten, v., дѣлѣstrігоlежѣ, ѣертѣкѣ,
 дѣлѣкѣлѣтѣ.
 Behetzung, f., дѣлѣstrігоlітѣрѣ, ѣер-
 текѣтѣрѣ, дѣлѣкѣлѣтѣцlіне.
 Behilflich, a. mī ad., ажѣтѣатlѣ, de
 ажѣторlѣ; einem bei etwѣs — sein,
 ажѣтѣ не чlнева лѣ чева.
 Behilflichkeit, f., ажѣторlѣ.
 Behindern, v. Behindern.
 Behner, m., кошаркѣ, пѣперѣ.
 Behobeln, v., сѣлѣцlѣ, пѣтезѣсѣкѣ кѣ
 рѣndѣоа (цѣлѣсѣсѣ).
 Behobefung, f., цѣлѣгlтѣрѣ.
 Beholsen, part. mī ad., ажѣторѣтѣ;
 дѣлѣдѣмѣлатlѣкѣ, карѣ штѣ а се
 ажѣтора.
 Beholzen, v., адѣкѣрескѣ, ажѣтѣ кѣре-
 штѣреа лѣтѣлѣлѣ дѣ пѣдѣре; сѣх
 —, дѣлѣрѣтѣрѣжѣ; die Bäume —
 сѣх, арѣорl се дѣлѣрѣтѣрѣжѣ.
 Beholzung, f., пѣдѣрlѣ (дрѣтѣ де
 а тѣla dнtr-о пѣдѣре кѣтѣцlінеа
 тѣвѣлѣнчlдѣсѣ de lѣmne de арѣсѣ).
 Behör, n., а Zubehör.
 Behorchen, v., адѣрекежѣ, аскѣлѣтѣ
 не аскѣпѣсѣ (лѣ зшѣ).
 Behörde, f., азторlrate, дѣрегѣто-
 рlѣ; тѣвѣзнале, жѣдlче kōmpетlне;
 апаратѣ, кѣвенlтѣрѣ; адресѣ;

ich wende mich an seine —, нъ адресезъ кѣре деперѣторіа ком-
неринте а са; einen Brief an die
— abgeben, даъ емістола дзуръ
адреса са.

Behörig, в. Behörig.

Behöfen, в., днчорекъ, днпанталон-
незъ, днчменезъ, днвракъ кз
чоречі, кз панталоні, кз істене;
сѣх —, нъ днвракъ кз істене.

Behuf, м., тревзіндъ, вѣзъ; komo-
ditate; фолосѣ; скопѣ, оіне; zum
Behufe der Armen, дн фолосзл
місерачіор; zu dessen —, спре
ачелѣ скопѣ, оіне.

Behufig, а ми ад., тревзінчлосѣ,
фолосіторіѣ, комодѣ.

Behust, part. ми ад., копітатѣ, зн-
натѣ.

Behüten, в., пзескѣ, ферескѣ, ап-
пзрѣ, протерѣ; паскѣ (кз вителе
знѣ локѣ); Gott behüte Dich,
Дзмнезѣ съ те протече! Behüte
Gott! ферескѣ Дзмнезѣ.

Behüter, м., пзиторіѣ, пндаріѣ.

Behutsam, а ми ад., черкзснетѣ,
прдінте, превзлторіѣ, лзторіѣ
амінте; man muß bei der Sache
— zu Werke gehen, тревзе съ
оіндъ черкзснеті дн казса аста;
— verfahren, зьнелъ кз лдаре
амінте.

Behutsamkeit, f., черкзснетізіне, кн-
зінгъ.

Behütung, f., назъ.

Bei, прор., ла, лъаръ, дн, не, езъ,
кз, дн комвзсздізіне семніѣкѣ
ко, днпрезпъ, дн зндре, леръ-
тзрѣ; adv., ка ла, кам, — Tische,
ла масъ; — der Kirche, лъаръ
вісеріѣ; — guter Gesundheit,
дн зндъ сълътате; — meiner
Ehre, не опореа теа; — meiner
Treuе, не ледеа теа; — Strafe,
сзлѣ недесъ; einъ beim andern,
знлѣ нз азнлѣ; ich bin nicht —
Gelbe, нз ми се днлгъмплъ вані;
— aller seiner Klugheit ist er doch
betrogen worden, кз тѣтъ прѣ-
дінга са елѣ гѣрзмі фз днше-
латѣ; er ist schon — Jahren, е
калѣ вьгрънѣ; — Wasser und

Brot sitzen, сълѣтѣ кондемпнатѣ
ла аръ ми пълне; nicht — sich
sein, nicht — Verstande sein, нз
нх е дн тѣте мнгліе; — drei
Ellen tief, ка ла треі корі адънкѣ;
er ist — weitern besser, елѣ есте
мвлѣтѣ малъ знѣ; — dem Allem,
кз тѣте астеа; — weitern nicht,
нічї де кзмѣ; — Zeibe nicht, нічї
днтръзнѣ кнлѣ.

Beian, ad., лъаръ, апрѣте, ла.

Beiarbeiter, м., комлзкрѣторіѣ.

Beibehalten, в., консервѣ, цнѣ ла
міне.

Beibehaltung, f., консервздізіне.

Beibiegen, в., алътзрѣ, аккідѣ;
begebogene Copie, копіѣ аккисъ.

Beibinden, в., коллерѣ, лерѣ ла знѣ
локѣ.

Beiblatt, n., сълемлнтѣ, фѣгъ стра-
ординарѣ, адаосѣ.

Beibote, м., коммесаперіѣ; кзрїерѣ
лзтзрале, straordinario.

Beibringen, в., ашпортѣ, адзкѣ;
даъ; ашлїкѣ; рапортѣ, чїтезѣ;
днсіавескѣ, днсѣфлз; къшзнѣ;
Zeugen —, адзкѣ мъртзрїї;
einem Arznei —, даъ кзїва ме-
дікынтѣ; ein Klistier —, ап-
плїкѣ, пзнѣ клїстїрѣ; Gründe —,
чїтезѣ сѣлъ рапортѣ арзмінте;
einem eine Meinung —, днсѣ-
флз кзїва о оінізіне; Furcht —,
къшзнѣ фрїкѣ; einem Gift —,
даъ кзїва отравѣ; einen Stoß —,
дн даъ о ловїтзрѣ.

Beibringung, f., ашпортздізіне, дъ-
тзтзрѣ; днсіавїтзрѣ; чїгъїзіне.

Beichte, f., конфесізіне, мъртзрїсіре
(де пькате); zur — gehen, мерѣ
ла мъртзрїсіре; — hören, аскзлѣ
мъртзрїсіреа пькателор.

Beichten, в., конфесезѣ, мъртзрї-
сескѣ, сзнлѣ пькателе; мъ мър-
тзрїсескѣ.

Beichtformel, f., фортмлѣ де кон-
фесізіне.

Beichtgeld, n., денарѣ де конфесізіне.

Beichtiger, м., в. Beichtvater.

Beichtstüb, n., пенїрїнте, пенїрентѣ,
оїлѣ сазѣ оїла спїрїтзале (каре се
мъртзрїсенте.)

Beichtstuhl, m., конѳесіонаріѳ.
 Beichtwater, m., конѳесоріѳ, емпі-
 тале (доховнікъ).
 Beichtzettel, m., чертіѳкатъ де пѳр-
 тѳісіре.
 Beide, a., дѳмѳ, амѳндол; einer von
 beiden, знѳл дин доѳ; alle —, а-
 мѳндол; keiner von —, нѳчл знѳл,
 нѳчл алѳл; zu beiden Seiten, де
 о пѳрте мѳ де алѳл.
 Beiderlei, a., де дѳмѳ, де амѳндол;
 — Geschlechts, де дѳмѳе секе,
 де ѳепѳ комѳне.
 Beiderseitig, a. mī ad., де дѳмѳе
 пѳрѳл, дѳмѳлѳтѳрале; речіпрокѳ.
 Beiderseits, ad., дѳмѳлѳтѳралѳтѳте,
 речіпроче.
 Beiblebig, a. амѳібіѳ; beidebtges Thier,
 animale, амѳібіѳ (ѳе тѳѳѳште
 дѳ амѳ мѳ не вскатѳ).
 Beidrehen, v., аппроніѳ дѳвѳртіндѳ
 (ла корѳѳіерл); речѳческѳ вѳн-
 треле (ка съ пѳ. дѳаіптезе ко-
 равіа).
 Beidrucken, v., кодѳпрітѳ, дѳтѳпѳ-
 рескѳ алѳтѳрѳеа; пѳнѳ сіріѳѳ.
 Beidrucken, v., конѳтрінѳ, м'апро-
 нѳѳ конѳтрінѳндѳ.
 Beischatlig, a.; (ѳеогр.) амѳішчіѳ,
 омѳ кѳ доѳ зѳѳре (локѳіторѳ дѳ
 зона ѳерѳіпте).
 Beieinander, ad., дѳмѳрѳнѳ; — le-
 ben, віезѳ, квѳтѳ дѳмѳрѳнѳ.
 Beierbe, m., коѳрезітарѳ, монѳре-
 нторѳ сѳвѳтѳтѳтѳ.
 Beieffen, v., вѳкатѳ мѳзѳѳ (ѳе се
 пѳне дѳтѳре ѳріктѳрѳ мѳ нѳте.
 Beifall, m., аппровѳдіѳне (ауѳѳтѳрѳ),
 пѳѳере, апплаѳсѳ; дѳвоѳре; —
 geben, апплаѳдѳ; seinen — geben,
 мѳ дѳвоѳескѳ.
 Beifallen, v., дѳмѳ віне, дѳмѳ кѳде
 дѳ мѳнтѳ, дѳ меморѳѳ; sein Name
 fällt mit nicht bei, нѳ'мѳ віне дѳ
 мѳнтѳ нѳмѳе хѳл; jetzt fällt es
 mir wieder bei, акѳм дѳмѳ віне
 дѳ меморѳѳ.
 Beifällig, a. mī ad., ѳаворѳверѳ;
 мѳчдѳнѳре, дѳтѳѳмѳлѳторѳ.
 Beifallklatschen, n., апплаѳсѳ, аппро-
 вѳдіѳне прѳн вѳтѳѳ дѳ пѳлѳе.
 Beifestung, f., ѳтѳадѳрѳ (лѳтѳрале).

Beifolgen, v., акѳомѳпанѳѳ; алѳ-
 тѳрѳѳ, акѳідѳ; зрѳнѳ алѳтѳрѳеа;
 beifolgende Brief, зрѳнѳтѳрѳеа епѳ-
 столѳ алѳтѳратѳ.

Beifrau, f., коѳжѳторѳесѳ (ла о мо-
 шѳ).

Beifuge, f., адаѳсѳ, сѳлѳетѳнтѳ.

Beifügen, v., адаѳгѳ; алѳпѳескѳ; ак-
 кідѳ; іѳѳ werde noch ein Wort
 —, воѳѳ маѳ адаѳѳе дѳкѳ о ворѳѳ.

Beifügung, f., адаѳсѳ, адѳѳесѳтѳрѳ;
 анѳесѳ, алѳтѳрѳтѳрѳѳ.

Beifuß, m., арѳіміѳѳ, пѳліпідѳ (дѳмѳ-
 тѳ).

Beigang, m. (mont) мерѳѳ лѳтѳралѳ;
 вѳтѳ де металѳ лѳтѳрале.

Beigeben, v., даѳ алѳтѳрѳеа, де а-
 жѳторѳѳ.

Beigebogen, a. mī ad., в. Beibiegen.

Beigehen, v., мерѳѳ алѳтѳрѳеа, сѳпѳ
 алѳтѳратѳ; auß beigehenden Pa-
 pieren, дин алѳтѳратѳеле хѳртѳл:
 іѳѳ — lassen, дѳмѳ тѳече прѳн
 канѳ, квѳтезѳ; wie kannst Du Dir
 — lassen das zu thun, кѳм дѳмѳ
 тѳече прѳн гѳндѳ а ѳѳче аѳѳѳта.
 Beigehend, a. mī ad., акѳіѳѳ, аѳі
 алѳтѳратѳѳ (докѳмѳнтѳѳ).

Beihilfe, m., адѳіѳкѳ, аѳжѳторѳѳ.

Beigemach, n., кабинетѳ; кѳтѳарѳ
 лѳтѳрале.

Beigemann, a., прѳдѳсѳмѳѳ, зѳѳѳ;
 полекѳрѳѳ.

Beigefell, m., аѳжѳторѳѳ, соѳѳѳ, кѳ-
 тѳрадѳѳ.

Beigefellen, v., асѳоѳіѳѳѳ, коѳпѳсо-
 ѳескѳ; мѳ дѳсоѳѳескѳ; мѳ ас-
 соѳіѳѳѳѳ.

Beigut, n., пѳтѳмѳтѳѳ (монѳѳѳ) алѳ-
 тѳрале.

Beihet, ad., аѳоло дѳпѳѳ.

Beihetgehen, v. (ла вѳп.) конѳѳрѳндѳ,
 коѳпѳвѳѳѳѳ (не зпѳѳ кѳѳе тѳпѳрѳѳ
 лѳпѳ алѳлѳ вѳтѳрѳнѳѳ).

Beihilfe, f., аѳжѳторѳѳ, асѳіѳтѳнѳѳ; іѳѳ
 bedarf Ihet —, еѳ ам тѳревѳнѳѳѳ
 де аѳжѳторѳѳ дѳале.

Beiholen, v., адѳдѳкѳ аѳѳ.

Beijagen, n., вѳлѳтѳрѳѳ, вѳлѳтѳѳ стѳра-
 ѳдѳмарѳѳ.

Beikammer, f., в. Nebenhammer.

Веіфарте, f., (дн карт.) карте лъ-
 тэрале, лъгъ адътѣ.
 Веіфіцѣ, f., філіале, параклісѣ, ка-
 пель.
 Веіфлаг, m., копсѣпетѣ, сѣпетѣ лъ-
 тэрале.
 Веіфлебен, v., адлінескѣ, акклеіескѣ.
 Веіфнехт, m., копсервѣ, сѣсервѣ.
 Веіфрѣ, m., копвѣктаріѣ, сѣвѣкѣ-
 таріѣ (кзпѣ).
 Веіфоммен, v., вѣнѣ лъгѣ; дна-
 проніѣ; егалезѣ, ажпгѣ кз, тѣ
 асемѣнѣ; er wird seinem Bruder
 nie —, елѣ нѣ ва ажпѣ не нѣ
 одатѣ кз фрате-сѣѣ; die Feinde
 können der Stadt nicht —, і
 іні-
 мічїл нѣ се потѣ апропіа де че-
 татѣ; seinem Schaden —, днї
 дндрептѣ дазна.
 Веіфоммѣнд, a. шї ad., зрмѣндѣ,
 веніндѣ аллѣтэратѣ.
 Веіфраут, n., провісізіне де лезѣтѣ.
 Веіфреїѣ, m., (астр.) епічіклѣ.
 Веїл, n., секзре.
 Веїладе, f., ктїѣ лътэрале.
 Веїлаге, f., аккѣлѣ, сѣплетѣнтѣ,
 фолетонѣ, фолѣ страордінарѣ, а-
 даорѣ; Sie werden aus der —
 ерсећен, вѣл vedea din аккѣлѣ;
 die Zeitung hat eine —, жрпа-
 лѣ аре сѣплетѣнтѣ, фолѣ стра-
 ордінарѣ.
 Веїлагѣт, n., пѣнтѣ, черемонїѣ пѣ-
 ціале.
 Веїласт, f., (мар.) портацїѣ, сарчїнѣ
 лътэрале (іертатѣ тарїнарїлор
 шѣрѣ).
 Веїлауфер, m., галомїнѣ, аллѣргѣторїѣ,
 трѣпѣдѣторїѣ, сервѣ че се трї-
 міте днкѣчї шї днколо.
 Веїлауфїг, a. шї ad., іncivitate, лъ-
 тэрале; днтрѣкѣтѣ, дн днтѣм-
 пларѣ; ка ла; er hat — davon
 геспроћен, а ворвїтѣ днтрѣкѣтѣ
 деспрѣ ачеа; der Verlust wird
 — auf tausend Thaler гесћаћт,
 пердереа е стїматѣ ка ла о мїѣ
 талерї.
 Веїлѣћен, n., секзрїцѣ.
 Веїлѣген, v., аллѣтэрѣ, адаорѣ; де-
 пнѣ, пнѣ ла о парте; імѣтѣ,
 аттрївїзіѣ; термінѣ; Proben —,

аллѣтэрѣ провѣ; einem die Schuld
 —, імѣтѣ кѣва; eine Sache —,
 термінѣ трѣба, днпакѣ трѣба;
 einem einen Spitznamen —, по-
 лекрепѣ не чїнева; (мар.) дн-
 дрептѣ паїа дѣтѣ вѣнтѣ; інѣ
 парте кѣва.
 Веїлѣїд, n., копѣсізіне, копѣтї-
 міре; сімпатїѣ.
 Веїлѣїдбежеїгїнг, f., кондорїнгѣ.
 Веїлѣїдбївісіте, f., вїсітѣ де кондо-
 рїнгѣ.
 Веїлѣїтїг, ad., фїнітѣ дн секзре
 (лемпѣр.)
 Веїлѣїтїг, секзрїформѣ.
 Веїлїеген, v., адзакѣ, адстаѣ, закѣ,
 стаѣ лъгѣ; копкѣлѣ, тѣ кѣлѣ
 днпревѣлѣ.
 Веїлїегенд, ad., аллѣтэратѣ, аккїсѣ.
 Веїлїегїпїл, n., жокѣ де трѣкѣ.
 Веїлїен, v., жокѣ трѣкѣ.
 Веїлїфраут, n., мѣзѣрїкѣ кз пѣстѣрї
 лате (платѣ).
 Веїм (дн локѣ де bei dem); паће
 — Hause, апрѣде лъгѣ касѣ.
 Веїмагд, f., копсервѣ, копсерванте.
 Веїмѣсен, v., аттрївїзіѣ, даѣ; дн-
 фрѣнтѣ, днпѣтѣ; einem Glauben
 —, крепѣ, даѣ кредїнгѣ кѣва;
 einem die Schuld —, днпѣтѣ
 кѣва вїна, днфрѣнтѣ не чїнева
 пентрѣ вїнѣ.
 Веїмѣсїнг, f., імѣтѣїзіне.
 Веїмїсћен, v., амместекѣ; dem
 Weine Wasser —, амместекѣ
 вїнѣ кз апѣ.
 Веїмїсћїнг, f., амместекѣтѣрѣ;
 лезѣїзіне (ла металѣ).
 Веїн, n., оцѣ; вѣлѣ; нїчлорѣ; die
 Kälte bringt durch Mark und —,
 тѣ перзнде фїргѣ пѣлѣ ла оцѣ;
 die Weine aus dem Fleische neh-
 men, decoceпѣ карнеа, скѣтѣ
 џселе дн карне; gut auf den
 Weinen sein, сѣнтѣ вѣнѣ де нї-
 чїоре; nicht gut auf den Weinen
 sein, нѣ сѣнтѣ вѣнѣ де нїчїоре;
 eine Armee auf die Weine bringen,
 пнѣ дн нїчїоре о арматѣ; einem
 Kranken auf die Weine helfen, а
 днсѣлѣтома не знѣ волпавѣ; ei-
 nem auf die Weine helfen; факѣ

- de opinionea kăiva; ich pflichte euch bei, mъ двоискѣ къ opinionea D-гале, съгѣ de пререци.
- Beipflichtung**, f., апровъдѣне, амеъдѣне.
- Beirath**, m., консилъ, соатѣ.
- Beirathen**, v., соьтъескѣ.
- Beirechnen**, v., в. Zurechnen.
- Beisammen**, ad., дшпрезпъ; dicht —, констрини, дндесци; wir sitzen zu eng —, medemъ преа констрини; — schlafen, кондорпмѣ, конкълѣ, кълѣ дшпрезпъ.
- Beisatz**, m., зилерѣ, пълмарѣ, локиторѣ пеашезатѣ, фъръ кълътъѣ.
- Beisatz**, m., адропитъръ, addicione, свлетьмѣтѣ, аппсъдѣне.
- Beischießen**, v., конпривѣ, даъ ажторѣ дп вант; ich habe meinen Theil beigezossen, еъ амъ конпривѣтѣ партеа теа.
- Beischlaf**, m., колоквиндъ мартаде, дшпрезпѣтъръ трѣпескѣ; коитѣ; uneheliche —, конкълѣнарѣ, траѣ къ циторе.
- Beischläfer**, m., конкълѣторѣ, кондорпиторѣ, соудъ de парѣ.
- Beischläferin**, f., конкълѣторесъ, кондорпиторесъ, соудъ de парѣ; uneheliche —, конкълѣнгъ, циторе.
- Beischlag**, m., монетъ фалсъ.
- Beischlagen**, v., адаорѣ, алѣтърѣ; mъ двоискѣ; imitѣ.
- Beischließen**, v., дпкидѣ; addaorѣ, алѣтърѣ.
- Beischluß**, m., инкълъ, скрисоре алѣтъратѣ.
- Beischlüssel**, m., кеѣ фалсъ, кеѣ хопескѣ.
- Beiscreiben**, v., аскриѣ, скриѣ, ампотезѣ пе марѣне, ампостилезѣ.
- Beiscreiben**, n., ампостилѣ.
- Beiscreiber**, m., конскрипторѣ, адизнкѣ.
- Beispruch**, m., конпривѣдѣне.
- Beisiegel**, n., (мар.) вънтреа лѣтърале.
- Beisein**, n., пресиндъ, аolare de фадъ; in meinem —, дп пресинца, дп оинца теа de фадъ.
- Beiseit**, de o parte, да o parte,
- Beiseite**, ad., дплѣтѣреа; etwas bei
- Beiseits**, Seite setzen, пнѣ чева да o parte; bei Seite ziehen, траѣ да o parte; bei Seite treten, mъ траѣ да o parte; alle Scham bei Seite setzen, а пѣне да o parte totъ ршинеа; Schmerz bei Seite, глѣма да o parte, фъръ глѣмъ.
- Beiseitsetzung**, f., зитъръ, пѣне да o parte, дплѣтѣраре, гречере къ водереа; mit — meines eigenen Vortheils, къ дплѣтѣрареа интересѣмѣ.
- Beisetzen**, v., колѣтърѣ, алѣтърѣ, пнѣ глѣгъ соѣ алѣтѣреа; eine Leiche —, дшпортмѣнтѣ алѣтѣре. die Segel —, деетиндѣ вънтределе.
- Beisetzung**, f., колѣтѣраре; дшпортмѣнтѣдѣне.
- Beisepwort**, n., епитетѣ.
- Beisichtig**, a. mi ad., мионсѣ, скърѣ възторѣ.
- Beisitz**, m., шезѣ лѣтѣрале.
- Beisitzen**, v., асситѣ, ашмедѣ, съгѣ фадъ, медѣ глѣгъ, медѣ алѣторѣ.
- Beisitzer**, m., ассесорѣ, амеъторѣ.
- Beispiel**, n., ессемпѣ; zum —, пентръ ессемпѣ; ein — an einem nehmen, лѣъ ессемпѣ дела алѣ.
- Beispiellos**, a. mi ad., фъръ ессемпѣ, фъръ преме, пеазитѣ, стрардинарѣ.
- Beispiellosigkeit**, f., фъръ-еессемпѣтате.
- Beispringen**, v., einem —, винѣ, сарѣ дптръажжторѣ, ажжтѣ; еъвинѣ.
- Beisfel**, m., далѣ, рълѣмѣ.
- Beissen**, v., мѣмѣ, (къ dingŭ); мѣмѣ (поречеле, пиперѣ); mъ мѣмѣ (пелеа); mъ рѣде, mъ мѣотѣрѣ (кѣдетѣ); ich kaŭ die Rinde nicht —, еъ нѣ почѣ рѣде коѣа; es beiŭ mich auf der Haut, mъ мѣмѣ мѣдеа; der Wein beiŭ im Faŭe, винѣ mъ дпнѣмѣ; die Zähne zusammen —, клѣмѣмѣскѣ, стримѣ динѣ; ŭch in die Zunge —, дпмѣ мѣмѣ лимѣа; weder zu —, noch zu broden haben, мѣре de еѣме; in's Gras —, мѣмѣ

мъпънтъ de сьвѣтѣ елѣ, море;
ein todter Hund beißt nicht, e
моръ оѣра, I с'а дьсѣ веннъ;
се дитремышкъ, се мъпънкъ
(кънѣ); се мъпънкъ оменѣ.
Beißend, a. шѣ ad., мъшкъторѣ,
мъшкъндѣ; шѣшкъторѣ, шѣшкъндѣ;
аттѣшкъторѣ (къ ворве).
Beißig, a. шѣ ad., мъшкъчѣосѣ, мор-
даче.
Beißigkeit, f., мъшкътѣрѣ; мъшкъ-
рѣне.
Beißer, m., пеште пѣтѣкѣ.
Beißforb, m., вѣтпѣгъ (че се пѣне
дл гѣра знѣл анѣмале).
Beißhahn, m., дѣпте пѣчѣсѣвѣ, гѣе-
торѣ.
Beißzange, f., клѣште.
Beißtand, m., ажжѣторѣ, ассѣсѣтѣгъ;
ажжѣтѣторѣ, ассѣсѣтѣте; тѣсѣтѣше
—, адвѣкатѣ, прокѣратѣре.
Beißänder, m., ассѣсѣтѣте, ажжѣтѣ-
торѣ.
Beißandsgelber, n. pl., сьвѣсѣдѣ,
ажжѣторѣ дѣл ванѣ.
Beißessen, v., пѣнѣ адѣтѣрѣ, вѣгѣ;
stecken Sie Geld bei, іагѣ ванѣ,
пѣнедѣ ванѣ дѣл посѣнарѣ; вѣгѣ,
дѣосѣндѣ дѣл тѣмнѣгъ.
Beißessen, v., ассѣсѣтѣ, ажжѣтѣрѣ,
стаѣ дѣл ажжѣторѣ; den Armen
—, ажжѣтѣ не мѣсѣрачѣ; einer
Frau in Kindesnöthen —, тѣмѣсѣкѣ
не о ѣежѣе; so wahr, wie mit
Gott beißesse! ама сь'мѣ ажжѣте
Dumnezeѣ!
Beißsteuer, f., контѣрѣсѣсѣне, ажжѣ-
торѣ дѣл ванѣ; сьвѣпѣсѣне; кол-
летѣ; едѣтѣосѣнѣ, поманѣ; eine
— sammeln, ѣакѣ о коллетѣ.
Beißuern, v., контѣрѣсѣсѣ, іаѣ парте
ла спѣсе, даѣ о сьтѣмѣ ѣрекарѣ
пѣнтѣрѣ кѣлтѣеѣл комѣне.
Beißtimmen, v., апроѣвѣ; конѣсѣтѣдѣ,
конѣсѣсѣ; тѣмѣ знѣсѣкѣ, тѣмѣ дѣл-
воѣсѣкѣ кѣ опѣнѣзѣне кѣзва.
Beißtimmung, f., конѣсѣтѣмѣтѣдѣ,
конѣсѣсѣ, апроѣвѣсѣне.
Beißtrieb, m., вѣргѣлѣ, комѣмѣ.
Beißtrom, m., рѣѣ колѣтѣрале, ра-
мѣрѣ д'знѣ рѣѣ.
Beißtuch, n., вѣкатѣ лѣтѣрале, пѣсѣтѣ

адѣогатѣ; (мѣч.) вѣкатѣ de карне
просѣтѣ адѣогатѣ ла чеа вѣпѣ.
Beißtasche, f., посѣнарѣсѣ лѣтѣрале.
Beißtaue, m., (мар.) ѣвѣнѣ лѣтѣрале
de пѣсѣ.
Beißtun, v., аскѣндѣ, пѣнѣ ла пѣ-
стрѣре; sich —, тѣмѣ дѣсѣсѣсѣ.
Beißtisch, m., масѣ лѣтѣрале, а дѣа
масѣ.
Beißtrag, m., контѣрѣсѣсѣгъ, ажжѣ-
торѣ; контѣрѣсѣтѣ, парте; адѣ-
пѣтѣрѣ de дарѣрѣ; Jeder gibt
seinem —, верѣ карѣ дѣшѣ дѣл кон-
тѣрѣсѣсѣтѣ, парте са.
Beißtragen, v., контѣрѣсѣсѣ, даѣ, ажжѣ-
тѣрѣсѣ; іаѣ, прѣндѣ парте ла о
дарѣ.
Beißtreiben, v., тѣмѣ, гѣнесѣкѣ (вѣ-
нарѣ); die Steuern —, адѣсѣкѣ,
стрѣнѣ контѣрѣсѣсѣсѣне, дарѣа;
eine Schuld —, скѣтѣ дѣторѣа.
Beißtreibung, f., тѣмѣтѣрѣ, гѣнѣтѣрѣ
de вѣнатѣ; ессѣкѣсѣсѣне, стрѣн-
сѣрѣ de дарѣ; скѣсѣсѣрѣ de дѣ-
торѣл.
Beißtreten, v., einem —, дѣнѣ кѣ чеа;
трекѣ, тѣмѣ даѣ дѣл партеа кѣзва;
іаѣ партеа кѣзва; тѣмѣ знѣсѣкѣ кѣ
чѣнеа; дѣтѣрѣ; einer Meinung
—, тѣмѣ знѣсѣкѣ кѣ о пѣрѣре; der
gerechten Sache —, дѣнѣ кѣ кѣвѣса
чеа дрѣнтѣ; einer Gesellschaft —,
інтѣрѣ дѣтѣрѣо соѣѣетѣте.
Beißtritt, m., аккѣсѣсѣсѣсѣсѣтѣ; ап-
проѣвѣсѣсѣне; знѣре кѣ ., дѣтѣрѣре
дѣл ., тѣрѣчѣре дѣл .
Beißurtheil, n., сѣнтѣнѣгъ, хотѣрѣре
дѣспѣре знѣ вѣнтѣ de контѣрѣ-
верѣсѣ; сѣнтѣнѣгъ дѣтѣрѣоажжѣторѣ.
Beißvormund, m., тѣгѣре, епѣтѣрѣнѣ
лѣтѣрале, сьвѣрѣогатѣ.
Beißwache, f., вѣвоакѣ, гардѣ de пѣпте,
гардѣ de рѣсѣрѣвѣ.
Beißwagen, m., тѣрѣсѣрѣ, карѣ стра-
ордѣнарѣсѣ, лѣтѣрале.
Beißweg, m., кѣле лѣтѣрале, кѣле de
пѣдѣстрѣл (не лѣпѣгъ чеа марѣ).
Beißweib, n., в. Beißweib.
Beißweitem, ad., кѣлѣ мѣлѣтѣ маѣ (мѣлѣтѣ
саѣ пѣдѣнѣ); er ist — größer als
sein Bruder, елѣ е мѣлѣтѣ маѣ
дѣлѣтѣ de кѣтѣ ѣратѣ сьѣ; er

ist — nicht so gelehrt шчл., елѣ
 o кз мзатѣ мал пзѣинѣ доктѣ шчл.
 Beimerfen, v., адаортъ, арзнкѣ гьнгъ.
 Beiwert, n., в. Nebenwert.
 Beiwideln, v., дьвѣлескѣ гьнгъ.
 Bewohnen, v., коллокзиескѣ; ассистѣ,
 сънтѣ фадѣ (ла о аднаре); einem
 Weibe —, тѣ кькѣ кз о фемеѣ,
 локзиескѣ кз о фемеѣ; ehelich
 —, тѣ дшпрезнѣ кз о фемеѣ;
 der Predigt —, ассистѣ, сънтѣ
 фадѣ ла продикъ.
 Bewohnung, f., коллокзипцѣ; асси-
 стипцѣ, пресипцѣ; актѣ карнале,
 дшпрезнаре трзиескѣ кз о фе-
 меѣ.
 Beiwort, n., (грам.) ажжеттѣвѣ, епи-
 тетѣ.
 Beiwörtlich, a. ші ad., ажжеттѣверѣ.
 Beizählen, v., ашзмерѣ; сокоѣ
 дштре ..; пзнѣ ла пшмерѣ.
 Beizbrühe, f., ликорѣ корозивѣ; ар-
 гьсалѣ.
 Beize, f., коррозисне, тѣчерѣцѣне;
 аммоитѣрѣ, аргьсѣлѣ; (ла вьпѣт.)
 вьпѣтѣрѣ кз пасерѣ дьвѣцате
 (кз фалконѣ).
 Beizen, v., корродѣ, тѣчерѣ, ам-
 моитѣ; аргьсескѣ, тѣвческѣ; вѣ-
 пезѣ (кз пасерѣ депринсе).
 Beizeisen, n., конгрѣмаркѣ, кон-
 трѣсемнѣ.
 Beizeisen, v., конгрѣмаркѣ, кон-
 трѣсемнезѣ.
 Beizeiten, ad., ла тимнѣ, тимшзрѣ,
 кзрѣндѣ; ich bitte Sie — zu
 kommen, те роѣ vino ла тимнѣ.
 Beizimmer, n., кавинетѣ, кѣмарѣ гѣ-
 тзале.
 Beizkraft, f., пѣтере коррозивѣ.
 Beizkufe, f., аргьситорѣ, вакѣ de
 аргьситѣ.
 Beizoll, m., ватѣ страордѣнарѣ.
 Beizvogel, m., пасере рѣштѣоре, вѣ-
 пѣтѣоре.
 Beizwasser, n., апѣ коррозивѣ, апѣ
 таре.
 Bejagen, v., вьнезѣ; einen Wald
 —, вьнезѣ дштрѣ пѣдзере.
 Bejahren, v. ашеескѣ, зикѣ аша; ае-
 фиртѣ, дькредѣндѣ.
 jahend, a. ші ad., ашеѣндѣ, ае-

фиртѣндѣ, дькредѣндѣ; аефир-
 тѣнте, дькредѣнтѣ, ашеѣнте;
 аефиртѣтѣвѣ, дькредѣнтѣтѣвѣ; be-
 jahende Meinung, пѣрере аефир-
 тѣтѣвѣ; bejahender Satz, пропз-
 сеѣцѣне аефиртѣндѣ.

Bejahrt, a., дьпанитѣ, дьпанитатѣ дь
 вѣрстѣ, вѣтрѣнѣ.

Bejahung, f., аефиртѣцѣне, ашеѣ-
 цѣне.

Bejahungsweise, ad., дьн модѣ ае-
 фиртѣтѣвѣ.

Bejammern, v., депгьнгѣ, кошгьнгѣ;
 es ist zu —, даѣ .., е лѣкрѣ de
 лгьнѣ, кѣ ..

Bejammernsworth, } a. ші ad., де-
 Bejammernswürdig, } пѣнѣверѣ,
 demnѣ de пѣнѣ; деплораверѣ.

Bejauchzen, v., избѣлѣзѣ, іоескѣ,
 кѣзескѣ; примескѣ кз аккѣштѣ-
 цѣне, кз стрѣгѣте de io! de ioha!

Bejucken, v., дькакѣ, дьпнѣз кз кѣ-
 катѣ; кѣзрескѣ.

Bejucken, v., дьвѣрзескѣ, дькѣл-
 чѣнѣ.

Bejucken, v., (мар.) стаѣ ла адѣ-
 постѣ, стаѣ не локѣ не таре дѣн
 лѣнса вьпѣтѣлѣ.

Bejampfen, v., комватѣ; дьфрѣнѣ
 пасѣнѣле.

Bejampfer, m., комвѣгѣторѣ, лѣн-
 тѣторѣ.

Bejampfung, f., вѣтѣлѣ, лѣпѣ; дь-
 фрѣнѣтѣрѣ de пасѣнѣлѣ.

Bejant, a. ші ad., кзпоскѣтѣ, штѣтѣ,
 поторѣ; пѣвлѣкѣ; familiare, in-
 timѣ; челеврѣ, фѣмоскѣ, diese Ge-
 schichte ist —, історѣа, фалпа аста,
 есте кзпоскѣтѣ; die Nachricht ist
 schon —, асѣ штѣре есте кам
 пѣвлѣкѣ; ich bin mit ihm — ge-
 worden, амѣ фѣкѣтѣ кзпоситѣнгѣ
 кз дѣнскѣ; — machen, факѣ кз-
 поскѣтѣ; пѣвлѣкѣ; sich — machen,
 тѣ факѣ кзпоскѣтѣ; sich mit ei-
 nem — machen, факѣ кзпоситѣнгѣ
 кз чѣнова; sich mit einer Sprache
 — machen, дьвѣцѣ а кзпоситѣ о
 лѣтѣвѣ, дьн дѣншескѣ кзпоситѣнга
 знеѣ лѣтѣвѣ; — machen, devinѣ
 пѣвлѣкѣ, кѣштѣтѣ рѣнѣте, рѣнѣ-

гъизне; als — аниешмен, пре-
сашенъ de кзпоскзтѣ.
Befannte, m. ші f., кзпоскзтѣ, кз-
поскзтѣ; амикъ, амикъ; wir sind
alte —, поѣ съптем кзпоскзтѣ,
амикъ векі.
Befantheit, f., погоритате.
Befanntlich, a. ші ad., рекзпоскзтѣ;
прекзт есте штістѣ, кзп штіе
тотъ лмеа; er ist — teich, ехъ
е авзтѣ кзп е штістѣ.
Befanntmachung, f., пзвлігъизне,
дштіпшаре, поѣікъизне.
Befanntschaft, f., кзпощтвѣ, ам-
чигъ, ѳаміліаритате; — mit Je-
mandem machen, ѳакъ кзпощтвѣ
кз чінева; sehr vertraute — mit
einem haben, ам мзлтъ ѳаміліа-
ритате кз чінева.
Befanten, v., дшпкзекъ, ѳакъ мзке.
Befappen, v., дшкъчлкъ, дшкѳекъ,
дшккзкъ; ретежъ (арворѣ).
Befehrbar, a. ші ad., ре'нторнавекъ,
де 'нторскъ, конвѣртивекъ (чел че
се поѣ ре'нторче да о релекізне).
Befehren, v., дшторкъ, конвѣртескъ;
авзатъ (дела рѣз да віне, дела
пъгністѣ да крештіністѣ).
Befehrer, m., конвѣртиторъ, мсіо-
наръ, омъ апостолікъ; der Hei-
denbefehrer Paulus, Апостолъ
пінтелор (пѣмзрілор), пъгпілор.
Befehung, f., дшторскътвѣтѣ, кон-
вѣртътвѣтѣ.
Befehungsanstalt, f., інстітѣтѣ де
пропандъ.
Befehungsbeifer, m., зелъ пропанд-
дікѣ.
Befehungsgefellschaft, f., соціетате
де пропандікѣ.
Befehungsſucht, f., проселігїстѣ.
Befeilen, v., дшпкъ, дшценъескъ
кз пене (de лемнъ).
Befennen, v., мъртзріескъ; деско-
перъ адевъръ; рекзпоскъ; ак-
кзскъ, пърескъ; der Verbrecher hat
nichts befannt, крїмїналъ п'а мър-
тзріскъ нїмїка; er hat sich zu dem
Kinde befannt, с'а рекзпоскзтѣ
де татъ аз ачестѣ колїкъ; Gott
seine Sünden —, мъртзріескъ
кз Dsmnezeъ пъкателе; auf ei-

nen —, пърескъ не чінева; sich
zur Unterschrift —, дш рекзпѳ-
ште сзскрїптінеа (искълїтзра);
sich zur christlichen Lehre —, мър-
тзріескъ релекізнеа крештінескъ.
Befenner, m., мъртзріскторъ, кон-
ѳесоръ.
Befennniß, n., мъртзріскре, декъ-
ръизне; eibliche —, декътзръизне
кз жзрѣтвѣтѣ.
Befichern, befichern, v., рїдѣ дш пзмнї,
кїкотежъ дшр'аскнскъ.
Befielen, v., дшпкъ, кз пене (de
гжскъ зп ѳортепанскъ).
Beflagen, v., долезъ, пгънрѣ, де-
пгънрѣ, деплорѣ (не чінева); ком-
пътїескъ, мї е мїлъ; мър пгънрѣ
(de чінева); sich bei einem über
etwas —, мър пгънрѣ да чінева
де чева.
Beflagendwerth, } a., деплоравекъ,
Beflagendwürdig, } депгнскъ, демнъ
де пгънскъ.
Beflagte, m. ші f., пърѣтѣ, пърѣтѣ;
аккзсатъ, аккзсатъ; дшвїнїтѣ, дш-
вїнїтѣ.
Beflammern, v., дштзрескъ, дшце-
пенескъ кз скѳе; аѳѳерезъ; мър
ашнъкъ кз тъла, стрїнрѣ кз тъла.
Beflatschen, v., ашпзскъ; ворескъ
рѣз де чінева, ѳлекърескъ,
Beflatschung, f., ашпзскътзрѣ.
Beflauben, v., чїзгълескъ, лїнрѣ.
Befleben, v., акклеїескъ, алїпескъ;
дшклеїескъ.
Beflecken, v., пътежъ, твѣжескъ, ѳе-
штелескъ.
Befleiden, v., дшвестътвѣтѣ, дш-
взракъ; аккѳеръ кз., тамїсезъ, дш-
взлескъ; mit Marmor —, дш-
крзетѣ, дшвзракъ кз мармзрѣ;
ein Amt —, дшвзракъ зп ѳѳічїкъ,
адмїністръ о дерегъторїз; einen
mit einem Amte —, пзскъ не чі-
нева дш дерегъторїз.
Befleidung, f., дшвестътзтаре, дш-
врѣкътвѣтѣ; кътзшгелъ (кѳа-
рїз); адмїністраре (ѳѳічїкъ); мър-
рїтзрѣ, тепкзїелъ (пърете); тїп-
зътѣрї (кз каре се орнезъ каса).
Befleistern, v., дшклеїескъ, алїпескъ.
Befleimmen, v., стрїнрѣ, ашпзскъ; дш-

кештезъ; стримторезъ; das be-
klemmt mein Herz, ачѣста дми
аппасъ, дми рѣне инима; in be-
klemnten Umständen sein, сѣнт
стримторатъ.

Beklemmung, f., днкештетъръ; страп-
съръ, рѣпъръ, аппъсъръ, гре-
tate de инимъ, de пенгъ.

Beklettern, v., тъ сѣзъ акъдъръп-
дѣмъ.

Bekommen, a. ші ad., кз инима дн-
кештагъ, оръпгъ; стримторатъ.

Bekopfen, v., токъ, батъ десъ, чо-
кънескъ.

Beküßeln, v., критикъ, ессаминъ, чен-
съръ софистикъндъ; факъ не до-
кты ессаминъндъ, жѣдекъндъ о
квасъ; тъ софтошескъ.

Bekunsten, v., днстренцежъ, дмилъ
кз стренце.

Bekommen, v., апченгъ, капгъ, при-
мескъ; меръкъ; er hat einen Schuß
—, даъ дмившкатъ; Knochen —,
дмвоочеште; Blätter —, дн-
орънзеште; Wurzel —, принде
рѣдъчинъ; Risse —, крѣпъ; meine
Frau hat ein Kind —, пѣваста
меа а фъкзтъ знъ копилъ; eine
Krankheit —, кадъ дн вѣгъ; er
hat das Fieber —, да принсъ фри-
гъризе; er hat Lust —, іа венитъ
voia вѣпъ; Zähne —, есъ динѣт;
Junge —, пзеште; kann man es
zu sehen —? нѣте се ведеа, де
вѣзгъ е? zu Gesicht —, вѣдъ; es
ist zu —, се нѣте къгъта; се-
тнѣфкъ, сервеште спре вине сѣж
рѣж; das bekommt mir wohl, а-
чѣста дми сервеште спре вине;
wohl bekomme es Euch! сѣ вѣ
фѣ de вине! das Bad wird ihm
gut —, ва сѣ іа приласкъ ваіа; es
hat ihm schlecht —, нз іа къ-
зѣтъ вине.

Bekörnen, v., асѣпнъ, дндолъ (ѣа-
шеа).

Beföstigen, v., пѣтрескъ; днтрѣднъ,
даъ де тѣнкагъ, оспѣтезъ; in
diesem Wirthshause wird man schlecht
beföstigt, дн асѣ оспѣтъръ вѣ-
кателе сѣнт рѣле.

Beföstigung, f., пѣтрѣтъръ, оспѣтѣ-
търъ, дѣтѣкатъ, вѣлтъ.

Befogen, v., аскѣнъ.

Befrästen, } v., дмштерескъ; дн-
Befrästigen, } тѣрескъ; адеверескъ;
ассекъръ, копѣртъ, верѣфкъ.

Befrästigend, a., днтрѣндъ, верѣ-
фкъндъ,

Befrästigung, f., днтрѣтъръ; аде-
верѣе, верѣфѣрѣне.

Befrängen, v., днгрландѣжъ, днк-
пзезъ, днкоропѣжъ (кз флорі);
днчингъ кз гнрландъ, кз кзѣпъ
de флорі.

Befrängung, f., днгрландѣтъръ, дн-
кзѣпѣтъръ.

Befragen, v., свѣршнъ; сѣрѣкъ.

Befrauten, v., дмвѣрѣнежъ, копѣрѣ
кз вѣрѣне.

Befreiden, v., днкрѣдѣжъ, алѣескъ кз
крѣдъ.

Befreisen, v., (вѣпѣт.) днкзѣпѣрѣ
о пѣдѣре.

Befreuzen, } v., факъ крѣче, ап-
Befreuzigen, } потъ кз семанъ крѣ-
чѣл; днкрѣческъ; днкрѣчѣмѣжъ.

Befrieden, v., не тѣрѣскъ.

Befrieden, v., портъ вѣтагъ дн коп-
тра . . . ; мергъ кз арте асѣпра
. . . ; комватъ.

Befrippen, v., einen Leich, днѣ-
рескъ кз гратѣ, кз лѣсъ (de парі
ші пѣрѣле); факъ о ставилъ (зѣгасъ).

Befritteln, v., критикъ, ченесъръ.

Befrügeln, v., днпѣстрѣжъ; скрѣпъ рѣжъ.

Befrönen, v., днкоронъ.

Befrusten, v., днкрѣстъ, днскорѣдъ,
днкожескъ; сѣчъ —, се скорѣ-
шѣзъ, се кожеште, се днкрѣстъ.

Befümmern, v., днтрѣстъ, аттрѣстъ,
сѣпъръ, тѣхпескъ (не чѣнева);
къшѣпъ грѣжъ, сѣпѣрѣре, пѣсъ
(кѣіва); секѣестрѣ, пѣпъ сѣв
кѣестрѣ; сѣпѣрѣ; сѣчъ —, тъ
аттрѣстъ, тъ сѣпѣрѣ, тъ тѣх-
пескъ; дми пѣсе; сѣчъ um etwas
—, дми пѣсъ de чева, тъ дн-
грѣжескъ de чева; befümmert euch
nicht um mich, нѣ іа пѣсе de mine,
сѣ нз те днгрѣжештѣ de mine;
befümmere dich um dich, веіа de
tine; befümmert euch nicht um un-

gelegte Eier, нъ те лера знде нъ те доре, нъ'ш'и зъга лнгрэ знде нъ'ш'и ерве ола; et befürmert sich um Alles, елѣ нѡргъ гриже стръине.

Befürmerniß, f., аттристъцизне, дп-тристаре, мъхлнчнзне, сьпшъраре; пьсѣ; грижа.

Befürmert, a. ш'и ad., аттристатѣ, дптристатѣ, мъхлнчѣ, сьпшъратѣ, дпгрижатѣ; кз пьсѣ.

Befunden, v., (дп лер) снзнѣ.

Befüssen, v., сьрвѣ, нзнѣ decѣ ш'и мървнѣ, даѣ сьрвгърл мълте.

Befürchten, v., сьрвдѣ de чева; рѣн-жескѣ.

Befürchten, v., рѣдѣ de чева.

Befürchtenswert, a. ридикъдѣ, demъ de a о'и лзатѣ дп рѣсѣ.

Befürchten, v., алъстрѣескѣ, даѣ лъ-стрѣ.

Beladen, v., дпкарѣ; дпсарчнѣ, дпповърѣ; mit Schulden —, дп-къркатѣ de detopil.

Beladung, f., дпкъркътъръ, дпсър-чнътъръ.

Belagere, m., дпвлѡкътѡрѣ, асе-диатѡрѣ, дпкнпцнрътѡрѣ, дппре-сърътѡрѣ.

Belagern, v., дпвлѡкѣ, аседиѣ, дп-пресѡрѣ, дпкнпцнрѣ (четатеа); тавърѣ (дп цнрѣ); сьпшърѣ кз черерл; seine Gläubiger — иш'н тѡгнѣ, кредиторл дп сьпшър не тѡгъ зѡда.

Belagerte, a. ш'и ad., дпвлѡкатѣ, аседиатѣ, дппресъратѣ, дпкнп-цнратѣ.

Belagerung, f. дпвлѡкаре, аседи-търъ, дппресърътъръ; аседиѣ.

Belagerungsgeschütz, n., тълърл, канѡне марл, de аседиатѣ.

Belagerungsfest, f., артъ de асе-диатѣ, de дппресъратѣ.

Belang, n., кълтне; импортанцъ, дп-сепнътате, консеквнцъ; даѣ иф'т von geringem —, аета е de и-цнъ дпсепнътате.

Belangen, v., einen —, трагѣ, ннмѣ ла жѣдекатъ; дп кът с'атнѣце, прнвеште; was mich belangt, дп кът с'атнѣце de mine, дп кът

прнвеште ла mine, дп кът пен-тръ mine, din partea mea.

Belangung, f., клемъцнзне, трагере ла жѣдикатъ.

Belappen, v., ein Gehölz —, дп-чннрѣ о пѣдърнче кз пълшл; дп-тнндѣ пълшнле дп рнвръл зпѡрл тѣе (ла вълт.)

Belassen, v., ласѣ кът а фостѣ.

Belasten, v., дпсарчнѣ, дпкаркѣ.

Belästigen, v., сьпшърѣ, inkomodezѣ, шедѣ дп сьпшърае кнвѡ.

Belatten, v., дпглъжескѣ, ватѣ лѡцл.

Belattung, f., дпглъжнгрѣ.

Belauben, v., дпфрзнзескѣ, дп-фѡиескѣ; dъ фрзнзе, фѡил, (арворл.)

Belaubt, a., дпфрзнзнтѣ, дпфѡитѣ, тѣѡсѣ; der Baum ist nicht sehr —, нъ преа е дпфрзнзнтѣ арво-реле.

Belaubung, f., дпфрзнзнтъръ, дп-фѡитъръ.

Belauern, v., снѡнезѣ, пълдескѣ, пълескѣ дп аскнцѣ; er belauert seine Frau, дпш'и пълеште, дпш'и теме неваста.

Belauerung, f., снѡнътъръ, пълдъ; дптрннсър de къръ.

Belauf, m., кълтне; сьмъ тотале; копннцѣ.

Belaufen, v., колнндѣ, аллергѣ, цнр-ъмълъ, зъмълъ дъпъ..; die Glän-zen —, аллергѣ фронтнере; sich —, се дпшъреке, се 'мпрезнъ, се колескѣ (аннмале); sich —, дп сокотелл, се снѡе, тае; die Kosten — sich höher als das Ka-pital, спеселе тае маѣ мълтѣ де-кът капнталъ; es belauft sich auf tausend Gulden, се снѡе ла о'мнле фѡрпнл.

Belaufung, f., колнндътъръ; когъ-рѣ, дпшъреке.

Belauschen, v., снѡнезѣ, пълдескѣ, в. belauern.

Beläuten, v., снѡѣ, трагѣ кампа-неле (клопѡтеле).

Beleben, v., дпвлнзѣ, влнфнкѣ; анн-мезѣ; дпвлншескѣ; дпсѡеле-гескѣ; Ihre Unterhaltung belebt die ganze Gesellschaft, конверсъ-цнсна D-тале дпвлншазъ тѡгъ

- аднареа; wieder —, ре'нвiа; den Muth wieder —, редештентъ крапiа.
- Belebt, a. mi ad., виѣ, виоiѣ, веселѣ; спиртоцѣ; iпimocѣ; днсъфлещитѣ; дештентѣ; er ist sehr —, e фортe виоiѣ, веселѣ, дештентѣ; eine belebte Stadt, зп орашѣ фортe импозитѣ.
- Belebtheit, f., виоiѣне; спиртоцитате.
- Belebung, f., ре'нвiаре; вiвiѣкѣцiе; днсъфлещитѣ.
- Beleben, v., аллiнгѣ; гѣстѣ.
- Belebten, v., дмпелезѣ, днкърмезѣ.
- Beleg, m., хъртѣ жѣстiѣкативѣ; адеверитѣриѣ; докшнтѣ; кѣитанцѣ шчл.
- Belege, n., (кроит.) марѣиѣ; тiвiтѣрѣ.
- Belegen, v., аштернѣ; аккоперiѣ; днвракѣ; тiвескѣ; гонеште (газрѣл вака); саре (артѣсарѣл iапа); котиеште шчл.; dieser Sitz ist belegt, ѣст шезѣ e пинсѣ; mit Dienen —, пардосескѣ кѣ скъндзрѣ; mit Fliesen —, пардоцезѣ кѣ плѣчi, кѣ леспезi; mit Rasen —, кытѣшескѣ кѣ ѣшмi de пѣтѣнтѣ днверзiте; mit Abgaben —, дмпнѣл дасилi, дърѣ; mit Strafen —, недесескѣ; eine Rechnung —, десфакѣ о сокотѣлѣ, адеверезѣ о сокотѣлѣ; mit einem Namen —, дмпнѣл знѣ нѣме; eine Stadt mit Truppen —, пнѣл гарниѣонѣ днтр'зп орашѣ.
- Belegen, a. mi ad., пѣсѣ, ашезатѣ, сiтѣатѣ.
- Belegung, f., аштернѣтѣрѣ; аккоперѣнтѣнтѣ; тiвiтѣрѣ; коитѣрѣ (днтре анимале); — mit Steinplatten, пардоцитѣрѣ кѣ плѣчi de пѣтрѣ; — mit Urkunden, докшментѣцiе; — mit Strafen, недеситѣрѣ; — mit Steuern und Abgaben, импѣсѣтѣрѣ de дасилi шi контрiвѣцiе.
- Belegstelle, f., читатѣ (динтр'о скрипѣтѣрѣ).
- Belehnen, v., днтѣрѣиѣ (кѣ лѣтѣ).
- Belehnen, v., днѣездѣзѣ, днвестескѣ,
- днвракѣ, кѣ ѣездѣ; дърескѣ знѣ ѣездѣ; einen Unadeligen mit einem Rittergute —, днѣездѣзѣ пе знѣ пеновiаѣ.
- Belehnet, m., доннѣ ѣездале.
- Belehnte, m., васалѣ ѣездатарiѣ.
- Belehnung, f., днѣсдетѣрѣ, днѣсдѣцiе, днвеститѣрѣ кѣ ѣездѣ.
- Belehren, v., днвѣдѣ (не алѣл), днстрѣзѣ, днфортезѣ; er lѣst sich gern —, дi плаче сѣ днведе дела алѣл, се инстрѣзѣзѣ вѣкѣроцѣ; sie sind schlecht belehrt worden, ештi реѣ днфортатѣ; einen eines Befehrs —, десатѣрескѣ пе чiлева, дi дндрентѣ, дi пнѣл пе калеа чеа взпѣ.
- Belehrung, f., инстрѣцiе, днвѣдѣтѣрѣ; свѣтѣ.
- Beleibt, a., корпосѣ, трѣпосѣ; грасѣ; sie sind zu —, ештi преа корпосѣ.
- Beleibtheit, f., корпленѣцѣ, трѣпешѣ.
- Beleibzuchtigen, v., (лецi) днпенциѣезѣ, пнѣл дн пенциѣне; даѣ знѣ венитѣ пе виадѣ.
- Beleibigen, v., днжѣрѣ; аттiнгѣ, аттакѣ (онѣре); днѣрзнтѣ; er fѣhlt sich durch alles beleibigt, et ce cимте аттiнсѣ de тѣте; вагѣлѣ.
- Beleibigend, a., днжѣрѣнте, днжѣриѣсѣ; аттiнгѣторѣ; beleibigende Ausdrѣcke, спресiѣнi днжѣриѣдсе.
- Beleibiger, m., днжѣрѣторiѣ, аттiнгѣторiѣ (de онѣре).
- Beleibigte, m., днжѣратѣ, аттакатѣ, аттiнсѣ (ла онѣре).
- Beleihen v. belehnen.
- Beleimen, v., зпѣ кѣ клеiѣ.
- Beleisten, v., днратезѣ, днпервезѣ, пнѣл ратѣ, первазѣ.
- Beleimmern, v., (мар.) днпедекѣ, сѣтѣ дн дрѣмѣ.
- Belemnit, m., велемнитѣ.
- Belesen, v., аллѣкѣ; кѣрѣдѣ.
- Belesen, a., чiтiтѣ; дiтератѣ, адѣнатѣ дн дiтерѣтѣрѣ.
- Belesenheit, f., летѣтѣрѣ.
- Beleuchten, v., аллѣминѣ, илѣминѣ; делѣидѣ, аллѣтѣрѣ, факѣ иарѣ; ессаминѣ, черкѣ кѣ атѣрѣнтѣл; alle Stuben sind beleuchtet, тѣте кѣтереле сѣнтѣ илѣминате; wir

wollen diese Lehren näher —, съ дежъидѣмѣ маі віно асть док-
тринѣ.

Befuchung, f., аламинъѣдне, и-
ламинъѣдне; дежъидѣѣдне, дѣ-
късдне.

Befern, v., кіазеште, латрѣ (кѣпе-
ле); пѣртѣрѣ, тѣ съѣдескѣ, тѣ
чертѣ.

Befern, n., кіазитѣрѣ, лѣтрѣтѣрѣ,
лѣтрѣтѣрѣ; съѣдитѣрѣ.

Bestäubeln, n. Liebäugeln.

Belieben, v., плаче, поѣтескѣ, воіескѣ,
віневоіескѣ, дорескѣ; was beliebt?
че поѣтешт? плакѣ? Sie belie-
ben mir zu versprechen, аі віне-
воіѣ а'мі проміте; belieben Sie
mit mir zu frühstücken, плакѣдѣ а
гѣста, а дежѣна, кѣ міне; Sich
etwas — lassen, сѣѣрѣтѣ, раѣдѣ;
амѣ плѣчере пентрѣ знѣ че.

Belieben, n., плѣчере, плакѣ, воіндѣ,
поѣтѣ, гѣстѣ; nach Ihrem —,
кѣм поѣтешт; das steht in Ih-
rem —, аста стѣ ла воінда
D-таде; ich stelle es in Ihr —,
ласѣ ла дѣспѣсеѣдне, ла гѣсіреа
кѣ кѣвіндѣ а D-таде; bezahlen
Sie nach Ihrem —, плѣтеште
дѣпѣ плакѣ D-таде; an etwas
— finden, ам гѣстѣ ла чеѣа;
mit etwas nach — umgehen fōn-
nen, ѳакѣ че вреѣ кѣ чеѣа, амѣ
ла дѣспѣсеѣднеа теа.

Beliebig, a., дѣпѣ плакѣ, дѣпѣ воіндѣ;
плѣкѣтѣ, арвітаріѣ; eine Fla-
sche von beliebiger Größe, о фла-
ше де тѣрїме плѣкѣтѣ.

Beliebt, a. плѣкѣтѣ; ізвітѣ; віневѣ-
зѣтѣ, стїматѣ; er ist da —, ел
ѣ ізвітѣ, віневѣзѣтѣ ачі; sich —
machen, тѣ ѳакѣ плѣкѣтѣ; sich
beim Wolfe — zu machen, кѣзѣтѣ
сѣ кѣштїтѣ ѳавореа попорѣлѣ.

Belisten, v., плѣмелѣ, пѣлѣ ла тѣпѣ.

Belitteln, v., (дл міне) плѣкѣреѣзѣ,
пѣлѣ скарѣ, трепѣ.

Belladonna, f., (плапѣ) тѣтрѣгѣпѣ.

Bellen, v., кіазескѣ, латрѣ (кѣпеле).

Bell-Stage, (Белетап), f., рѣндѣл,
катѣ чел маі ѳрѣтѣскѣ плѣтрѣпѣ
едїѳїчїѣ.

Belletrist, m., велетрїстѣ, кѣлїтѣвѣ-
торѣтѣ де арте ѳрѣтѣдсе.

Belletristik, f., велетрїстїкѣ.

Belletristisch, a., велетрїстїкѣ; ein
belletristischer Schriftsteller, астрѣре
велетрїстїкѣ, поѣтѣ.

Bellhammel, v. Leithammel.

Bellona, f., (мітол.) Белона, зѣїда
ресѣлѣлѣ.

Beloben, v., алаѣдѣ.

Beloben, n., алаѣдѣѣдне.

Belobungsdekret, m. гѣлѣдаторѣ.

Beloschen, v., (дл ѳорест.) дѣлѣзѣрѣ,
сѣредѣлѣ (арворїл ка сѣ есе гѣ-
мі, рѣшїнѣ).

Belohnbar, a., премїавѣрѣ, реком-
пенсавѣрѣ, ремѣперавѣрѣ; demnŕ
de premiŕ (de respлатѣ).

Belohnen, v., премїезѣ, ремѣнерѣ, ре-
компенсѣ (респлѣтескѣ); pедеп-
сескѣ; es belohnt die Mŕhe nicht,
нѣ ѳаче остенѣла; er ist genug
für seine Mŕhe belohnt, ел с'а
ремѣнератѣ де ажѣпѣсѣ пентрѣ
остенѣла са.

Belohnung, f., ремѣнерѣѣдне, пре-
міѣ.

Belügen, v., плѣмелѣ кѣ мїнчїснї.

Belügen, v., плѣмелѣ, пѣлѣ ла тѣпѣ.

Belustigen, v. плѣвеселескѣ, плѣвѣ-
кѣрѣ, рекреезѣ; sich —, тѣ вѣ-
кѣрѣ, тѣ веселескѣ; тѣ рекреезѣ;
петрѣкѣ.

Belustigung, f., плѣвеселїтѣрѣ, плѣ-
вѣкѣрѣтѣрѣ; рекреѣѣдне, десѣѣ-
тѣтѣпѣлѣ.

Belvedere, n. велведере, ведере-велѣ,
ѳрѣтѣдсе.

Bemachen, v., плѣвалѣрѣ; sich —,
тѣ 'мвалѣрѣ.

Bemächtigen sich, v., плѣ аппро-
прїезѣ, плѣ плѣсѣтескѣ; анпѣкѣ,
окѣкѣлѣ, пѣлѣ тѣпѣа; sich einer Ver-
son —, пѣлѣ тѣпѣа, арестезѣ не
чїнеѣа.

Bemächtigung, f., аппропрїеѣдне, ап-
пѣкѣтѣрѣ; окѣкѣѣдне.

Bemalen, v., плѣмакѣлѣ, пѣтезѣ.

Bemalen, v., демїнѣ, зѣгрѣвескѣ;
орнѣ кѣ пїтѣре.

Bemahlen, v., мачїнѣ.

Bemannen, v., екѣвїнезѣ, провѣлѣ

- кз мателон (о пай); die Flotte
ist bewannt und ausgerüstet, флота
е еквиватъ ши дпарматъ.
- Bemannung**, f., еквиватъптъл (zwei
paie).
- Bemänteln**, v., мантелезъ, палиезъ,
дтпроводескъ; маскъ, аконерлс
(мантеле).
- Bemäntelung**, f., мантельгъръ, па-
лѣцѣне; маскаре, аскъндере.
- Bemasten**, v., дкатарчезъ, провъзъ
кз катарче (о пай).
- Bemastung**, f., дкатарчешгнтъ, дп-
катарчеритъ.
- Bemauern**, v., дпкидъ, цпгъ кз мърл,
дштврескъ.
- Bemaulschellen**, v., пълмъескъ.
- Bemaulsen**, v., ескамотезъ, фзръ
не-несимпте.
- Bemeßeln**, v., дпфрпнъ, дпфрпнъ.
- Bemeßern**, v., ein Gut, дпарендезъ
о тошъ.
- Bemeißeln**, v., дпмистрпезъ, лкръ
кз мистрп.
- Bemeißern**, v., dominъ; свжжгъ;
дпоржнъ; seine Leidenschaften —
dominъ патимеле; sich —, тъ
факъ допнъ (песте чева); ок-
кнъ.
- Bemeldet**, v., поменитъ, сзсзичъ, сз-
пзмитъ.
- Bemengen sich**, v., т'амместекъ.
- Bemerkbar**, a. mi ad., дпсепнаверъ,
симпверъ, перчептиаеръ; висверъ;
die Kälte ist heute sehr —, фп-
гъ е фдрте симпверъ асгъл;
das ist mit den Augen nicht —,
аста нз се поте ведъ кз окл.
- Bemerkbarkeit**, f., перчептиверитате,
висверитате.
- Bemerken**, v., дпсепнъ, поръ, ок-
серъ, десконеръ; — Sie wohl,
дпсепнаезъдъ bine.
- Bemerklich**, v. **Bemerkbar**.
- Bemerkung**, f., дпсепнаре, оссер-
въцѣне.
- Bemisten**, v., дпгрпюискъ, дпграшъ
(огоръ).
- Bemitleiden**, v., пльгъ (не чинева),
амъ милъ (de чинева); компъти-
мескъ (кз .).
- Bemittelt**, a., авгъ, впнестънте, дп-
- стъритъ, кз dare de пльъ; er ist
sehr —, wenn auch nicht reich,
de-mi нз е богатъ, дар дп дъ
пльа, аре кз че гърл.
- Bemöbeln** v. **Ausmöbeln**.
- Bemoosen**, v., дптмъскезъ, аконерлс,
дтвранъ кз пльккъ.
- Bemooste**, a., дптмъскитъ; дтвръ-
катъ кз пльккъ; bemooste Haupt,
стъдпнте абсолетъ.
- Bemörteln**, v., чпментезъ, мзрълъ,
тенкъескъ.
- Bemühen**, v., сзпгъръ, остепескъ;
пльа да фатикъ; sich —, тъ остепе-
пескъ, тъ пльа да фатикъ, тъ
'нкомодъ; — Sie sich nicht, нз
те сзпгъра, нз те 'нкомода; — Sie
sich nur herein, иацл фатикъ а и-
тра; büßte ich Sie —, mir mei-
nen Hut zu reichen? дпм иаъ дп-
дръснелъ а те рзга ка съ 'мл
дап пльрп; sich um ein Amt —,
те батъ дзпъ гнъ постъ.
- Bemühung**, f., фатикъ, остепелъ;
лаворе; грпжъ.
- Bemüßigen**, v., облегъ; астржпгъ;
слескъ.
- Benachbaren**, v., тъ 'пвечпнезъ; тъ
копфпнезъ.
- Benachbart**, a., дпвечпнатъ; копфп-
натъ, копфпнтъ.
- Benachrichtigen**, { v., дпкзпощпнгезъ,
Benachrichten, { avicesъ; даъ дп кз-
пощпнгъ, даъ де штпге.
- Benachrichtigung**, f., дпштпнцаре,
авпсъ.
- Benachrichtigungsbrief**, m., —schrei-
ben, n., скрпсоре де дпштпнцаре,
скрпсоре де авпсъ.
- Benachtheiligen**, v., преждичпезъ;
дъзнезъ; факъ, addкъ дагнъ.
- Benagen**, v., дпкзпескъ; ппронескъ;
цпнтзпескъ.
- Benagen**, v., podъ.
- Benähen**, v., авкосъ; косъ несте
торъ, цпзръ дп цпзръ.
- Benamen**, { v., апъмескъ; даъ
Benamnen, { пъме.
- Benarbt**, a., чкатрпкатъ, ппнъ de
semne de ръпл впндекате,
Benaschen, v., гвстърескъ; дпкзпескъ,

(гъстемъ не асканъ чева днъ
гькомитъ.)
 Benaffen, v., днзmedezъ; днмоис.
 Benefeln, v., дннерзpezъ, коперъ
 къ перзръ, къ гедъ; се птзпекъ,
 се тзръзръ (mintea); sich —, тз
 мзвътъ.
 Benefst, ad., totъ de odatz; кзтре
 ачестеа, в. Nebst.
 Beneficien, v., винекъзвнтъ; тзрескъ,
 глорификъ, ладъ.
 Beneficentiaut, n., гарофъ сиватикъ
 (плаутъ).
 Benedictiner, m., benediktinъ, къз-
 гзръ de чета Ст. Benediktъ.
 Benedictinerin, f., benediktinъ.
 Benedictinerkloster, n., монастеръ
 de benediktinъ.
 Benediction, f., винекъзвнтъзине.
 Benefiz, n., венефигъ; винефантъ.
 Benefizien, v., iazъ; ridikъ; днпескъ
 (не чинева де чева); detragъ;
 das benimmt der Sache nichtъ,
 аста п' addъче kascel nichtъ o das-
 nъ; das hat mir alle Lust benom-
 men, аста м' a ridivatъ totъ voia;
 nun ist mir alle Hoffnung benom-
 men, азмт м' am dincirъ de totъ
 speranца; die Aussicht —, дн-
 pedekъ vederea, перспектива; ei-
 nem das Licht —, днтзпекъ кзива
 vederea; den Muth —, д' стрикъ
 кзрацил; einem die Furcht —,
 асекзръ не чинева; einem den Irr-
 thum —, десатъдескъ не чинева;
 einem die Sorgen —, скапъ de
 griji не чинева; sich —, тз поръ
 (sine caз peъ); er weiß sich nicht
 zu —, нз штв а се пзрта.
 Benefizien, n., пзрtare, тзпнеръ;
 kondizitъ; leichte und angenehme
 —, kondizitъ несилъ ш' пзкъзъ.
 Benefizium, f., къзвнтъ, detra-
 cere, днпсире.
 Benefizien, v., нцмзескъ, invidiezъ;
 сзнт жалъсъ de ...
 Benefizienwerth, a., нцмзверъ,
 demnъ de invidiatъ.
 Benefizium, f., invidiъ, нцмъ.
 Benennen, v., нзмескъ, даъ нзме;
 дензмескъ; benannte Zahl, нз-
 меръ нзмитъ, конкретъ; Zeit und

Ort —, аппзртезъ тпмпъ ш'
 локъл.
 Benennung, f., дензмнъзине, нз-
 me; einen Bruch unter einerlei
 — bringen, addъкъ o фрзцизие
 ла ачешш дензмнъзине.
 Benefen, v., здъ, моис; скалдъ; mit
 Thranen —, скалдъ къ гзкрпие.
 Benefung, f., къзгзръ, днмзлетзръ.
 Bengel, m., тзчикъ, чомаръ, ватъ;
 гросолапъ, вьдзранъ, можикъ.
 Bengelhaft, a., тожикосъ, вьдзръ-
 носъ, гросолапъ, пчиопитъ.
 Bengeln, v., ein Schwein —, пнъ
 жижжъ, (ла гзты влв поръ ка
 съ нз потъ intra дн гръдин);
 авзатъ (пзч).
 Beniden, v., ашескъ дн капъ;
 кофирмъ дндъ дн капъ.
 Benimen, v., десмнъ, дензмескъ.
 Beniesen, v., кофирмъ стръзгндъ.
 Benippen, v., сорзтезъ; sich —,
 me kam дмзвътъ.
 Benne, f., пзперъ, кошаркъ; ко-
 шаръ.
 Benôthigt, a., einer Sache — sein,
 амъ трезинъ де чева.
 Benummern, v., дензмеръ, днсемнъ
 къ нзмерл, нзмерзезъ.
 Benutzen, (v., аппрофитъ; сплоатежъ
 Benützen, (чева); трафъ фолокъ
 (дн чева); тз сервекъ къ ...,
 днтрезингезъ ..; er benützt seine
 Jugend, ел профитъ де жнеца
 са; — Sie das Buch, so lange
 Sie wollen, сервеште-те къ кар-
 теа ктл вел вои, die Gelegenheit
 —, аппрофитъ оказинеа.
 Benützung, f., коъ, фолоцинъ; апп-
 профитъзине; — einer Pachtung,
 есплоатъзинеа знеи аrende.
 Benzoe, f., benzois (арборе).
 Benzoeharz, n., рьминъ de benzois.
 Benzoesäure, f., (хим.) acidъ ben-
 zoikъ.
 Beobachten, v., оосеръ, варъ de
 сэмъ, симъ; имплицкъ (dator-
 pia); тз сэмнъ (ла лел); ich
 habe es nicht beobachtet, da er
 hereinkam, n'am симитъ къ а ин-
 трафъ; die Gesetze —, тз сзснъ
 ла лел; Seine Schuldigkeit —,

amí amínieskǎ daroria; Still-
 schweigen —, пзескѣ гччереа;
 die Sterne —, черкѣ, ессаминѣ
 стеледе.
 Beobachter, m., оссервѣторѣ, въ-
 гчторѣ de сѣмъ; черкѣторѣ;
 пзиторѣ.
 Beobachtung, f., оссервѣцине, въ-
 гаре de сѣмъ; пзире.
 Beobachtungswaſſer, f., арматъ de
 оссервѣцине.
 Beobachtungsgeld, m., спириѣ спе-
 клативѣ, черкѣторѣ.
 Beolen, v., дполеезѣ, зпгѣ кѣ олеѣ.
 Beorden, v., орѣндѣескѣ, комѣндѣ
 (не чинева сѣ мѣргѣ zndeva);
 депѣтезѣ; даѣ ordinѣ; beordert
 sein, сѣнт орѣндѣитѣ, амѣ ordinѣ
 ка ...
 Beorden, v., дпкаркѣ, дпсарчинѣ
 (карѣ, калѣ); сѣф —, мѣ 'пкаркѣ.
 Beordern, v., дпквирасезѣ, дпзъ-
 лезѣ, дпплѣтѣшезѣ; дпвракѣ кѣ
 квирасѣ шчл.
 Berechnen, v., дпкѣтрѣескѣ, дпсто-
 лескѣ, дппѣкѣрѣ.
 Bereisen, v., дпвлѣлескѣ.
 Bereiten, v., дпмѣрѣелезѣ, орѣ
 кѣ мѣрѣеле.
 Verstählen, v., дпмѣрезѣ; (хара-
 чезѣ vīa).
 Verfeffern, v., дпмпиперезѣ.
 Verferſen, v., einen Aſter —, дп-
 грашѣ огорѣ, пзѣндѣ не дпнса
 стѣпа.
 Verflanzen, v., дпплѣптезѣ; einen
 Wald —, дпплѣптезѣ о пѣдрѣ.
 Verflaſtern, v., дпвлѣстѣрѣ, пзѣ
 властѣре; петрѣескѣ; пардосескѣ.
 Verfloſſen, v., дпмѣрезѣ, дпцѣрѣ-
 шезѣ, дпгѣрѣескѣ, сѣѣ ватѣ
 парѣ, цѣршѣ шчл.
 Verflüſſen, v., смѣлѣ, рѣмѣ не дѣ-
 аспра (пене, флорѣ).
 Verflügen, v., арѣ.
 Verſtopfen, v., дпдонѣ; пзѣ donѣ.
 Verſtünden, v., даѣ зпѣ beneſiçlſ
 еклес., о превендѣ; аупревендезѣ
 не чинева.
 Verſen, v. Berechnen.
 Verſen, v., чѣпескѣ (пасерѣ).

Berinseln, v., даѣ колѣре кѣ пе-
 пезѣ.
 Berippen, v., пимѣ не ..; er hat die
 Hofen beripft, 'mī a pimatſ ic-
 menele.
 Berpflanzen, v., дппаркетезѣ; кѣп-
 тѣшескѣ кѣ скѣндѣрѣ.
 Berpöſtern, v., дпперѣнезѣ; дп-
 вракѣ кѣ перѣне (сказпѣ).
 Bertragen, v., дппрѣмѣ, дпгѣпѣрескѣ,
 (кѣпѣ dominиторѣлѣ не монетѣ).
 Berubern, v., дпмѣдрѣ, дпмѣлѣверѣ.
 Berunſten, v., ампѣптезѣ; berunſ-
 tete Noten, поѣе ампѣптате; те-
 говезѣ, дпмпѣрезѣ пелеа кѣ пзпте.
 Berunſſen, v., дппзпческѣ, мѣ
 дпмѣтѣ кѣ пзпчѣ.
 Berurtern, v., дпмѣрѣрѣ, дпвракѣ
 кѣ перѣрѣ.
 Bequem, a. mī ad., кѣвѣпчѣосѣ; be-
 queme Belegenheit, окѣсѣне кѣ-
 вѣпчѣосѣ; komodſ, тѣкпѣтѣ; ein
 bequemes Zimmer, касѣ komodſ;
 ein bequemer Menſch, омѣ гѣр-
 зѣ, денешѣ; machen Sie es ſich
 —, фѣ-те komodſ; komodſmѣпте;
 es ſiſt ſich — in dieſem Zehn-
 ſtuſſe, омѣл шѣде komodſ дп
 ѣстѣ mezls; — leben, тѣрѣескѣ
 тѣкпѣтѣ.
 Bequemen, ſich, v., (zu сѣѣ nach et-
 was), m' аккомѣдезѣ, мѣ коп-
 фортѣ; мѣ перѣлѣ, мѣ даѣ дзѣп
 пѣрѣ, мѣ даѣ дзѣп дпмѣрѣпѣрѣрѣ,
 мѣ плекѣ; дпгѣдѣтѣ; man muſ
 ſich dazu —, тѣвѣе сѣ тѣрѣкѣ
 прѣп аста; ſich nach Umſtänden
 —, мѣ даѣ дзѣп дпмѣрѣпѣрѣрѣ;
 ſich nach Faſſungskraft der Schü-
 ler —, мѣ перѣлѣзѣ дзѣп кана-
 чѣтатеа диѣпѣпѣлѣрѣ.
 Bequemlich v. Bequem.
 Bequemlichkeit, f., komoditate; дп-
 дѣмѣпѣтѣрѣ; ѣмѣлѣтѣре; nach
 Zhrer —, кѣ komoditate D-тале.
 Bequiden, v., дпмѣрѣкѣрезѣ, по-
 лѣескѣ кѣ мѣрѣрѣ.
 Betafmen, v., дпрѣмезѣ, дпкадрѣ.
 Betälmen, v., копѣпѣ, (зп кѣмѣ),
 дп пзѣ герпѣпѣ.
 Betanden, betändern, betändeln, v.,

оакѣ маррине (кенарѣ), ма
алесѣ ла монетѣ.
Verappen, v., (мар.) чиментезѣ, мѣ-
ръіескѣ.
Verafen, v., аштернѣ зп локѣ кѣ
♦шпїл де гымънтѣ днверзїте
(днверезѣ).
Veraseln, v., podž; radž; ражыѣ;
скърцыѣ.
Verathen, v., провзѣ кѣ челе по-
чесарїл; свѣтескѣ, даѣ сватѣ;
Sie ist schlecht —, ea e pež свѣ-
тнрѣ; Gott verathe Euch! Dzež
с'шї ажте! сїѣ —, тѣ сѣ-
тескѣ.
Verather, m., свѣтнорнѣ.
Verathschlagen, v., делнверѣ, тѣ
консвѣтѣ; консерѣ.
Verathschlagung, f., делнверѣцїне,
консвѣтцїне.
Verathung, f., консїлїѣ, сватѣ.
Verauben, v., ѳрѣ; денрѣдѣ; einen
einer Sache —, рѣпескѣ чева
дела чїнева, лнпескѣ не чїнева
де чева; ein Schiff —, денрѣдѣ
o nair; der Kleiber —, десвракѣ,
desnois; der Mannheit —, ка-
стрезѣ, скovesкѣ; der Jungfer-
schaft —, стрїкѣ o ѳатѣ, дї іаѣ
ѳечорїа; sich einer Sache —, тѣ
лнпескѣ де зпѣ лкрѣ; seines Ver-
standes beraubt sein, сѣнтѣ лн-
пїтѣ де мїнте.
Veräubung, f., ѳрѣ; денрѣдцїне;
рѣпнтрѣ; desnoitрѣ; — der
Mannheit, кѣстрѣцїне, скопнтрѣ-
рѣ; — der Jungferschaft, стрї-
каре де ѳечорнѣ, ла o ѳатѣ.
Veräuben, v., аѳѳзмежѣ, аѳѳзмѣ;
beraubte Wände, пѣрѣдї аѳѳ-
манл.
Veräubern, v., сѳѳѳзмѣ, перѳѳзмѣ,
(п. е. лкрѣрї вѣнзїте де пестѣ,
de чїзмѣ); гѣмїезѣ.
Veräucherung, f., сѳѳѳзмнрѣцїне,
перѳѳзмѣтрѣ; гѣмеїтрѣ.
Veräucht, a., аѳѳзматѣ.
Veräumen, v., determїnѣ, деѳнрѣ
(гїмнѣ).
Veräuren, v., кѣрѣцѣ де омїде.
Veräuschen, v., днвѣтѣ, амѣцескѣ,
кѣрѣіескѣ; сїѣ —, тѣ 'мвѣтѣ,

тѣ кѣрѣіескѣ; (ла вѣнат.) der
Eber hat die Sau berauscht, ве-
рѣл а вернрѣ скрѣѳа сїватнкѣ.
Berauscht, part. mї a., веатѣ, днвѣ-
татѣ, кѣрѣїтѣ, амѣцнрѣ (де вѣ-
тѣрѣ).
Berauschung, f., днвѣтѣтрѣ, вернрѣ.
Berberisbeere, } f., вервернцѣ (ар-
Berberis, } ворѣлѣ).
Beresehenbar, a., калкѣлаверѣ; nıcht
—, некалкѣлаверѣ.
Beresehen, v., калкѣлѣ, сокотескѣ;
компнтрѣ; даѣ сокотѣлѣ; er hat
mir alle seine Ausgaben beresehet,
mї a datž сокотѣлѣ де тѣте кѣл-
тѣлїе салѣ; sıch mit einem —,
тѣ десѳакѣ де чїнева.
Beresehung, f., калкѣлѣ, сокотѣлѣ,
компнтрѣ, даре де сокотѣлѣ.
Beresehtigen, v., дндрентѣезѣ, азто-
рїцежѣ; даѣ днрентѣ, азторнтате,
прнвїлїцнѣ, воїѣ, нѣтере, де а
ѳаче.
Beresehtiget, a., азторнцатѣ, дндрен-
тѣїтѣ, прнвїлїцнѣ, днмѣтернрѣ.
Beresehtigung, f., дндрентѣїре, аз-
торнрѣцїне, прнвїлїцнѣ, днмѣте-
рнтрѣ.
Bereben, v., einen zu etwas, кон-
вннрѣ, днзплекѣ кѣ ворѣа не чї-
нева, дї ѳакѣ сѣ крѣдѣ чева;
etwas —, десаровѣ, крнїлїѣ;
deaimž чева; etwas —, вор-
вескѣ чева; wir wollen es nach-
her weiter —, noї vomž ворѣї не
зрнѣ маї не ларѣ десїре ачева;
sıch —, тѣ свѣтескѣ, тѣ кон-
свѣтѣ, делнверѣ; тѣ конворвескѣ,
тѣ пѣнѣ ла кале.
Beredt, } a. mї ad, еллокѣвнрѣ,
Beredtſam, } лнмѣвѣтѣ, гѣрешѣ.
Beredtſamkeit, f., еллокѣвнрѣ, лнм-
вѣцнѣ, гѣрѣшнѣ; дарѣл ворѣїлѣ,
нѣтереа кѣвѣнтѣлї; die Gabe der
— haben, амѣ дарѣл кѣвѣнтѣлї.
Bererbung, f., персѣлїцнѣ, персѣл-
тѣмнрѣ; днзплекѣцїне кѣ вор-
ва; конворвнтрѣ.
Berengen, v., тѣ днмоїе, тѣ скал-
дѣ пдїа.
Berreiben, v., сѣпресерѣ ѳрекнѣдѣ
(п. е. захарѣ).

Bereich, m., peциѣне, черѣхъ, dicrpинтѣ, копpинскѣ, сѣеръ; das liegt auſſer meinem Bereiche, аста нз каде дн сѣера даторплор теле.

Bereichern, v., дпавъцескѣ; sich —, тѣ 'павъцескѣ.

Bereicherung, f., дпавъцпгърѣ.

Bereisen, v., ein Faß, черкзескѣ, о вѣте, дегѣ кз черкзрп; дпврѣ-тезѣ, аккоперѣ кз врѣтѣ.

Bereist, part. шп а., дпврѣзматѣ; кърѣнтѣ.

Bereiten, v., pimezѣ, факѣ версѣрп pimate; einen —, а кълта пе чпнева дп pime.

Bereisen, v., vicitѣ, черчетезѣ кълъгорпндѣ; ѣтвѣлѣ, аллергѣ; Mes-ſen —, ѣтвѣлѣ тързрпде.

Bereit, a. шп ad., гата; плекатѣ, порпнтѣ (спре чева); immer zum Spiele — sein, сѣнтѣ пѣрѣ-реа гата спре жок; sich — ma-ſſen, тѣ прегѣтескѣ; sich — hal-ten, а ои, а ста гата.

Bereiten, v., прегѣтескѣ; (arg.) ар-гѣсескѣ, даѣ злпмѣлѣ фасонѣ пѣй-лор; den Tisch —, аштерпѣ маѣса; das Bett —, факѣ патѣ; eine Speise —, гѣтескѣ знѣ фелѣ де вѣкате; sich —, тѣ прегѣтескѣ спре чева.

Bereiten, v., черчетезѣ, vicitеzѣ знѣ локѣ, мергѣндѣ къларе; дпжа-лекѣ; дпвѣдѣ знѣ калѣ ла кълърпѣ.

Bereiter, m., гѣтпторпѣ, прегѣтпторпѣ; аргѣспторпѣ; кълъреѣѣ; тѣѣстрѣ де кълърпѣ.

Bereit, ad., жат, акѣт.

Bereitschaft, f., прегѣтпгърѣ, dпeп-ſeциѣне, ла дпдемѣтѣ; in — sein, а ои гата; in — haben, а аѣеа ла дпдемѣтѣ; Geld in — haben, а аѣеа ванп ла dпeпſeциѣне.

Bereitigung, f., der Grenzen, vicitъ-цпнеа фронпѣреп; — der Pferde, дпресѣра, дпвѣдѣтѣра де кал; — der Feder, гѣлѣчпѣреа, аргѣсп-реа де пѣп; прегѣтѣцпне, прегѣтпгърѣ.

Bereitwillig, a. шп ad., гата, пронтѣ

(а фаче чева); serviciosѣ, дп-тпмппнѣчпосѣ.

Bereitwilligkeit, f., пронтѣцѣ; zealѣ (а фаче вопа алѣѣа); servicio-ſitate.

Bereinnen, v., фѣгѣ спре ., тѣ рѣ-педѣ; eine Stadt —, дппресорѣ (о четате), даѣ асалтѣ (ла о че-тате); блокезѣ.

Bereinnung, f., дппресѣрѣтѣрѣ; бло-кѣтѣрѣ; асалтѣ.

Bereuen, v., тѣ кѣѣескѣ, дппп паре-реѣ; du wirst es noch —, вѣѣ сѣ-те кѣѣештѣ дпкѣ.

Bereuung, f., кѣпцѣ, пѣрѣре' де реѣ; пенптпцѣ.

Berg, m., тѣпте; über — und Thal, песте тѣпцп шп песте вѣп; er ist über alle Berge, а фѣпнтѣ, а скѣ-патѣ; wir sind noch nicht über den —, дпкѣ н'ам трекѣтѣ пре-сте тѣте грѣтѣдпде, die Haare stehen mir zu Berge, мп се пиди-кѣ пѣрѣлѣ дп канѣ; hinter dem Berge wohnen auch Leute, нз с'а фпнтѣ лѣтеа дп тпне; er ver-ſpricht goldene Berge, пронтѣ тѣпцп де аспѣ; da stehen die Döſen am Berge, ачп е ачп, ачп е грѣс-татеа; — und Thal kommen nicht zusammen, aber wohl die Men-ſchen, тѣпте кз вале нз се дп-тѣлѣпште, дпсѣ омѣ кз омѣ да; hinter dem Berge halten, а'шп ас-кѣнде спмѣпѣтѣле, кѣцетеле, скопѣлѣ; eine Reihe Berge, о ка-тенѣ де тѣпцп.

Bergab, ad., пжосѣ, ла вале, ско-ворѣндѣ; bergauf und —, сѣпдѣ шп сковорѣндѣ; дпсѣсѣ шп дп-жосѣ; es geht mit ihm immer mehr —, грѣва кѣп дп терѣе тотѣ мап спре реѣ.

Bergader, f., вѣпѣ металпкѣ.

Bergademie сѣѣ Bergakademie, f., akademпѣ монпаниѣстпкѣ, мпнера-лопкѣ.

Bergalaun, m., алѣкѣндѣ, вѣтрѣ акрѣ.
Bergälteste, m., ветеранѣлѣ мппгпторп-лор, чѣх мап векиѣ дпнтре мон-паниѣстп, дпнтре вѣпѣрп.

Bergamotte, f., пергамотѣ (пѣрѣ).

Bergampter, m., реваръ оліватикъ (платъ).
 Bergamstel, f., меръ de мѣнте.
 Bergamt, n., іспіцијансе, ооѿичіѣ монтаністикѣ.
 Bergan, Bergauf, ad., даскъ; ла деаѣ, ла мѣнте; сѣндѣ.
 Bergandorn, m., жамѣѣ de мѣнте, ѣрва со. Ібане.
 Bergarbeit, f., лаворе de mine.
 Bergarbeiter, m., мѣнторѣ, вѣларѣ, чокъпанѣ, лѣкръторѣ de mine.
 Bergart, f., мінераѣ, сквстанѣ петрѣсѣ аместекатъ нѣ металѣ.
 Bergbalsam, m., паѣтъ.
 Bergbarthe, f., секре вѣіешѣскѣ.
 Bergbau, m., кѣлѣрѣ, есплоатѣрѣ de mine; мінералогіѣ.
 Bergbauer, v. Bergbewohner.
 Bergbaufunde, — funde, f., арѣ, сѣнгѣ de а лѣкра мінеле.
 Bergbeamte, m., ооѿичіалѣ монтаністикѣ.
 Bergbeschreibung, f., орографіѣ, дескріпціансе de мѣнте; зит — геѣтріѣ, орографіѣ.
 Bergbewohner, m., мѣнрѣнѣ, локѣиторѣ de мѣнте.
 Bergblau, n., петрѣ лѣкрѣ; аѣастрѣ de мѣнте; хрѣсоколѣ.
 Bergbock, v. Steinbock.
 Bergbohret, m., оредѣлѣ монтаністикѣ (de лѣкрѣрѣ петрѣ, мѣнѣ).
 Bergbote, m., месѣцерѣ, кѣрѣерѣ монтаністикѣ.
 Bergbrunn, a., колора врѣнерѣ; лѣѣ змѣрѣ.
 Bergbuche, f., вѣлѣѣѣ.
 Bergbuche, m., марморѣ de мѣнте.
 Bergbistel, f., скѣіете de мѣнте; аргінарѣ сіѣверіѣ.
 Bergbohle, f., ѣлѣѣ de мѣнте (пасѣре).
 Bergbroffel, f., ѣкрѣѣ de мѣнте (пасѣре).
 Berggebe, n., оѣлѣрѣѣ (ваніѣ че се плѣтесѣ ѣлѣра че скапѣ лѣкрѣрѣ лѣіе — ѣрѣнте); дѣреѣтѣ de скѣпѣрѣ.
 Bergesiedlet, { m., ерѣмѣ de мѣн-
 Bergemitt, { re; зѣѣѣ de мѣнте.
 Bergreisen, n., мѣстрѣ монтаністикѣ.

Bergfester, f., раіе de мѣнте (пасѣре рѣнѣторѣ).
 Bergen, v., скапѣ (лѣкрѣрѣ лѣіе — ѣрѣнте); аскѣндѣ, ѣелѣѣ; аскѣкрѣѣ; er ist geborgen, ел е скѣнарѣ; er ist ein geborgener Mann, ел е знѣ омѣ кѣлѣрѣ; іѣ kann dich nicht —, нѣ те почѣ аскѣнде.
 Bergente, f., раѣѣ de Islandia.
 Bergensisch, m., кѣтѣ de Bergen, дѣ Норвеѣія.
 Bergerte, f., пѣдѣѣлѣ de мѣнте (арборѣлѣ).
 Bergertz, n., металѣ крѣѣѣ.
 Bergewe, f., вѣнѣѣ de мѣнте.
 Bergfall, m., скѣѣндѣмѣѣ de мѣнте.
 Bergfarbe, f., окрѣ; пѣмѣнтѣ колоратѣ, дѣн кѣре се ѣѣче гѣлѣнѣѣ.
 Bergfein, v. Gebiegen.
 Bergfertig, a. ші ad., (ла мінарѣ) ѣѣтѣкѣѣ, ѣтѣскѣ.
 Bergfeste, f., (mín.) вѣластрѣ, колѣмѣѣ петрѣ сѣдѣнтѣѣ волѣтѣ de мѣнѣ.
 Bergfestung, f., ѣетѣѣіе ne мѣнте.
 Bergfett, n., грѣсіме de мѣнте, рѣшѣнѣ мінерале.
 Bergfeuer, n., ѣонѣ сѣзрѣторѣ.
 Bergfink, m., пѣгѣроіѣ de мѣнте.
 Bergflach, m., амѣланѣ, (петрѣ кѣ агѣнѣре дѣн кѣре се пѣте ѣѣче пѣнѣѣ неѣзѣнѣѣ ла арѣлѣрѣ.)
 Bergfleder, m., орѣшѣлѣ de мѣнте.
 Bergfluß, m., спатѣ топѣверѣ сѣлѣпѣтѣѣ; ѣлѣорѣ.
 Bergforelle, f., пѣстрѣѣ de мѣнте.
 Bergfreiheit, f., прѣвлѣѣіѣ монтаністикѣ; дрѣнтѣ de есплоататѣ mine.
 Berggang, m., вѣнѣ металѣ.
 Berggebot, n., орѣнѣ кѣре мінарѣ.
 Berggebrauch, m., ѣвѣѣѣ монтаністикѣ.
 Berggeist, m., спѣрѣтѣ неѣзрѣтѣ, дрѣкѣлѣѣ de мѣнте; арѣгарѣ.
 Berggelb, n., окрѣ (колѣре), v. Bergfarbe.
 Berggenoss, m., колѣѣѣѣ, асѣѣіатѣ ла о. мѣнѣ.
 Berggericht, n., трѣстѣнѣѣ монтаністикѣ.

- Berggeschworne**, м., жратѣ мон-
таністикѣ.
- Berggeſes**, н., ледѣ монтаністикѣ.
- Berggeſt**, н., фондѣзіѣне петръ
minarī (сѣрачѣ саѣ волнавѣ).
- Berggewächſ**, н., плантѣ de мѣнте;
минералѣ.
- Berggewerkeſchaft**, ф., корпорѣзіѣне
de minarī.
- Berggezeug**, н., інструмѣнте de ми-
нерітѣ.
- Berggift**, н., арсеникѣ.
- Berggilde**, ф., кранѣ nordiſkѣ.
- Bergglaſ**, н., минералѣ хѣчиоѣсѣ.
- Berggrün**, н., verde чепѣшиѣ.
- Berggruß**, м., сѣлѣтаре монтані-
стикѣ.
- Berggut**, н., фоцилѣ, минерале.
- Berghart**, н., вѣтминѣ, асфалтѣ.
- Berghaſe**, м., іевѣре аѣлѣ, — de
мѣнте.
- Berghaſpel**, м., вѣртіторѣ (кѣ каре
се скотѣ дін минѣ минерале).
- Bergbauer**, м., чіокѣнарѣ, минарѣ.
- Berghauptmann**, м., кѣлтанѣ, ін-
спекторѣ (песте mine).
- Berghauptmannſchaft**, ф., кѣлтанѣнѣ,
інспекторѣ de mine.
- Berghimbete**, ф., шѣрѣ de мѣнте.
- Berghun**, н., препелігѣ de мѣнте.
- Berghund**, м., (min.) кѣрѣчідѣрѣ кѣ
кошѣ (петръ скосѣ рѣтѣшиѣе-
лор дін mine.)
- Bergicht**, а. ші ad., de мѣнте,
мѣнтіѣ.
- Bergig**, а. ші ad., мѣнтѣоѣсѣ, алпе-
стрѣ, мѣнтѣнѣ, мінѣ кѣ мѣнці.
- Bergjunge**, м., (min.) ѣчиорѣ, ар-
гарѣ minarѣ.
- Bergkappe**, ф., кѣчизліѣ вѣиешѣскѣ.
- Bergkatten**, м., кѣрѣчідѣрѣ віротѣ,
вѣлѣгѣ монтаністикѣ.
- Bergkappe**, ф., мотокѣ сѣватікѣ de
мѣнте.
- Bergkette**, ф., катѣнѣ de мѣнці.
- Bergkieſel**, м., петросіліѣ, пѣтрѣ de
сѣлѣнкѣ.
- Bergklee**, н., тріѣоѣлѣ аѣлѣ de мѣнте.
- Bergluft**, ф., прѣчїшцїѣ, прѣпастїѣ.
- Bergknappe**, м., минарѣ, ѣчиорѣ
minarѣ.
- Bergknappſchaft**, ф., корпорѣзіѣне
de minarī.
- Bergkohle**, ф., лѣмнѣ имѣтрїѣ вѣт-
минѣоѣсѣ, кѣрѣзѣне de пѣтѣнтѣ.
- Bergkorf**, м., амїантѣ пѣтѣоѣсѣ.
- Bergkoften**, ф., спѣсе de ешлѣоѣтѣ-
зіѣне de минѣ.
- Bergkuppe**, ф., рѣзѣторѣ de minarī.
- Bergkrefſe**, ф., кардамїнѣ (плантѣ).
- Bergkriſtall**, м., кристалѣ de мѣнте,
минералѣ хѣчиоѣсѣ.
- Bergkruſter**, ф., шѣсѣрѣ монтаністикѣ.
- Bergläufig**, а. ші ad., алѣ minarī;
конформѣ кѣ зѣлѣ minarїлор.
- Bergleder**, н., пѣде фоцилѣ; тѣларѣ
(шѣрѣ) вѣиешѣскѣ (вѣкатѣ de
пѣде че 'шї пѣлѣ minarї дїанте
с'аѣ дїндїрѣнтѣ).
- Bergleſne**, ф., деклїнѣзіѣне (повѣр-
ніѣрѣ) de мѣнте.
- Bergletten**, м., хѣмѣ de мѣнте, хѣ-
мѣ металікѣ.
- Berglein**, н., мѣнте мїкѣ, мѣнті-
шорѣ, мѣнчѣлѣ.
- Bergleute**, м., minarī; мѣнтенї.
- Bergloſung**, ф., (дл min.) кѣмара
зні minarѣ; спациѣ znde се de-
пѣлѣ минерале, петре, інстру-
мѣнте шѣл.
- Bergmann**, м., хѣкїторѣ мѣнтѣнѣ;
minarї; монтанікѣ; бер — vom
Feder, minarї пѣлѣмѣшѣ; бер —
von der Feder, монтанікѣ скрїп-
торѣ; бер — vom Feuer, minarѣ
тониторѣ.
- Bergmännchen**, н., в. Berggeiſt.
- Bergmänniſch**, а. ші ad., монтані-
стикѣ; ка minarї; вѣиешѣскѣ.
- Bergmannſtand**, м., класѣ minar-
їлор.
- Bergmauſ**, ф., лѣммингѣ (шѣрѣче).
- Bergmeiſel**, н., ѣрїнѣ фоцилѣ, ѣрї-
нѣ вѣлѣканікѣ.
- Bergmeiſe**, ф., мїгїоїѣ зѣлѣкодѣтѣ
(пѣсѣре).
- Bergmeiſter**, м., маїстрѣ de mine,
дїрѣкторѣ de mine.
- Bergmїſch**, ф., металѣ ѣлїдѣ, лѣпѣ
минералѣ.
- Bergmönch**, в. Berggeiſt.
- Bergnachſahret**, м., вїсїтѣторѣ de
mine.

Bergsymphie, f., оредъ, нѣмъ de
мѣнте.
Bergöl, n., петролеъ, олеъ de пѣтръ.
Bergordnung, f., полиція, леце, оръ-
днали монпаністикъ.
Bergpapier, n., папіръ de мѣнте,
сиче de аміантѣ, каре се dec-
oie дн oil сьдирі.
Bergsch, n., кітменѣ, асфалтѣ,
пѣкъръ.
Bergscherbe, f., амелітѣ.
Bergspeffer, m., камѣадъ, даѣинъ
mezepócъ, шперъ de мѣнте
(плантъ).
Bergstei, m., ростаринѣ сѣватикѣ
(плантъ).
Bergprediger, m., предикаторъ мон-
паністикъ.
Bergpredigt, f., предикъ пентрѣ мон-
паніст, минарі.
Bergstath, m., консінаріс монпа-
ністикъ.
Bergsticht, n., дрептѣ монпаністикъ
(жскѣ, леце, кондикъ); вѣрнѣ,
саъ чеа че се ia не вѣ дела
мѣнтені.
Bergstichtig, a. ші ad., конформѣ
дрептѣ, леціор монпаністиче.
Bergstichter, m., ждикъторѣ монпа-
ністѣ.
Bergstoth, n., арсеникѣ рошѣ.
Bergstothel, v. Röhthel.
Bergstuden, m., спинаре de мѣнтл.
Bergstuthe, v. Stinschelstuthe.
Bergstübel, m., кдгитѣ, савіъ вѣе-
шаскѣ.
Bergstube, f., кансъ монпаністикъ.
Bergstift, m., свкѣ мінерале.
Bergstift, n., саре мінерале.
Bergstiftel, m., сеніторѣ de мѣнте
(чнвѣ oil, o плантъ).
Bergstube, f., дескърцітърѣ de
мѣнтл.
Bergstuthe, f., лаворе сьрогаторѣ
(чел факѣ минарі дьнъ че ші
аъ оинітѣ рѣнтѣ).
Bergschlag, m., кѣмлѣ аравѣрѣ, аме-
затѣ не мѣнте.
Bergschlitten, m., трагъ, саніъ de
мѣнте.
Bergschloß, n., кастелъ, ридикатѣ не
мѣнте.

Bergschloß, f., пасадъ; грекѣторѣ
днтре мѣнтл; сримѣторѣ.
Bergschmied, m., фърарѣ вѣиешескѣ.
Bergschuppenstuhl, m., сказнѣ, три-
вналѣ монпаністикъ.
Bergschreiber, m., скриѣторѣ монпа-
ністикъ.
Bergschüssig, a. ші ad., bergschüssige
Стъ, мінералъ аместекатъ кѣ
пѣмѣнтѣ саъ пѣтръ (дн мін.).
Bergschwaden, m., моѣтѣ, (аерѣ
днгрекатѣ de аврѣ мінералъ ve-
ninoml).
Bergschwefel, m., енеіс de вітриолѣ.
Bergsegen, m., манъ; ad., венітѣ
дндестѣлѣторѣ de міне.
Bergsperrling, m., вравѣ de мѣнте.
Bergspitze, f., вѣрѣ de мѣнте.
Bergstadt, f., четате de мѣнте, мон-
паністикъ.
Bergsteiger, m., дѣрегѣторѣ de минарі.
Bergstraße, f., кале de мѣнте.
Bergstucht, f., оѣісѣ, оѣікѣ, морѣ
de пѣмѣнтл, de каре пѣтѣмескѣ
de комѣнѣ минарі.
Bergstüchtig, a., оѣісѣкосѣ, оѣікосѣ,
шѣтѣмѣ de пѣмѣнтл.
Bergstalg, m., сеъ de мѣнте.
Bergsthal, a., кѣмѣ днтре мѣнтл.
Bergstheer, m., писасалтѣ, пекъръ
мінерале.
Bergstheil, m., порѣісне, парте дн
мѣнъ.
Bergtorf, m., амелітѣ.
Bergtracht, f., костѣмѣ, портѣ вѣіескѣ.
Bergtrog, m., трѣкѣ вѣіешаскѣ.
Bergtuh, v. Bergtuhl.
Bergtüblich, a. ші ad., алла мѣнтені,
минарі; дѣлъ дѣтѣла минарілор,
мѣнтенілор.
Bergtulle, f., канѣ сѣватикѣ.
Bergung, f., (мар.) скѣпареа (лѣ-
вѣрѣлор дн наіѣ-фѣнтѣ); мѣн-
тѣре; акъндере.
Bergunter, ad., не мѣнте днжосѣ;
ла вае.
Bergurtheil, n., сенітѣ ешѣтѣ дела
тривналѣ монпаністикъ.
Bergverständige, m., минарѣ днвѣ-
цатѣ, каре се перчене ла міне;
мінералорѣ.

Bergvitriol, m., vitriolă mătășă, кр-
патă (към есе din mină).

Bergvogel, m., жадиче de mine.

Bergvolk, n., попорă мѣтлѣнă; по-
порă монтаністкă.

Bergwachs, n., чѣръ минерале, вѣ-
тѣминă.

Bergwand, f., пѣреге de стѣнкъ.

Bergwarstein, m., провъторă, чер-
кѣторă (de метале кѣпринсе
дн минерале).

Bergwasser, n., аѣ de мѣнте.

Bergweibe, f., салче de мѣнте.

Bergwein, m., винă de мѣнте.

Bergwerk, n., минъ, минѣрїѣ; ваіе.

Bergwerkswissenschaft, f., минерало-
ѣѣ, металурѣѣ; шѣингъ de ми-
нерале, шѣингъ de метале.

Bergwesen, n., минѣрїѣ, вѣшѣнїѣ.

Bergwetter, n., аерă de минъ; тѣмнă
de мѣнте.

Bergwilde, n., вѣнатă de мѣнте.

Bergwind, m., вѣнтă de мѣнте.

Bergzehnte, m., зечїмъ (дїжнъ) din
minerale.

Bergzehnter, m., зечїмъторă (дїж-
марїѣ) de mine.

Bergzeichen, n., марка, семнѣл ми-
нарїѣор (трѣка, ѳерă, маїѣ, стѣгă).

Bergziese, f., капръ сілватїкъ, ка-
пръ de мѣнте.

Bergzimmermann, m., лемнарă, тес-
ларă, тѣмларă монтанїсткă.

Bergzinn, n., кѣсѣторă патївă, кѣратă.

Bergzinnober, m., цїновѣрă патївă.

Bergzögling, m., сколарѣ монтанї-
сткă (че днваѣѣ дн скѣлъ, саѣ
akademїѣ монтанїсткă).

Bergzunder, m., ѳскъ de мѣнте.

Bericht, m., реѣѣѣне, реппорѣ,
пѣрѣѣѣне, авїѣ, шѣре; реѳе-
ратă; — ertatten, реппорѣѣ;
ѳакă зн реѳератă; laut —, 'дзѣѣ
шѣреа; ohne weїteten —, ѳѣрă
алѣ авїѣ.

Berichten, v., дншѣинѣѣѣ, авїѣѣѣ,
їнѳормă, їнѳрѣѣѣ; реппорѣѣ;
реѳератă; даѣ реппорѣ, ѳакă ре-
ѣѣѣне; Sie sind unricht berich-
tet, нѣ шѣлї кїѣ їнѳормат; Sie
sind mit Lügen berichtet, 'гї аѣ
сѣѣѣ минѣїѣнї; er hat uns viel

Neues berichtet, нї а сѣѣѣ мѣлге
позѣѣѣ; wie man fragt, wird
man berichtet, кѣм дншѣїѣ аша
днї реѣѣѣнѣ; einen Sterbenden
—, кѣминѣкă не знă шѣрїнѣ;
(monet.) die Münzstücke —, ѳа-
ѳонѣѣѣ, прѣгѣѣѣкă, рогѣнѣѣкă
moneta (пѣнѣрă їмпрїатă).

Berichterstatler, m., реппорѣорїѣ; ре-
ѳерендарїѣ.

Berichterstattung, f., реппорѣѣѣрă, ре-
ѣѣѣне, реѳератă.

Berichtigen, v., дрѣгă, корѣгă, ре-
вѣдă, дндрѣнѣ; ѳїнѣѣѣ, термінă
(зн лѣкрă); пѣнă злїтїма мѣнъ
(ла о трѣвъ); (дн ком.) солѣѣѣ
(зн комѣ); плѣтѣскă (о ѳѣторїѣ);
die Sache ist berichtigt, с'а ѳѣ-
кѣѣ трѣва, кѣѣса с'а пѣѣѣ ла
орѣнѣѣїалъ; unſere Rechnung ist
berichtigt, комѣл поѣѣрă с'а сол-
дат; ein Gewicht —, дндрѣнѣ
o pondera.

Berichtigung, f., дїреѣѣрă, корѣѣ-
ѣїне, реѣїѣїне, дндрѣнѣѣѣ;
— eines Aufſaſſes, корѣѣѣїнеа
знѣл тѣме; soldate; — einer
Rechnung, soldatea знлї комѣ
(ком.); реѳѣїре, плѣїре; термін-
нѣїїнеа (знлї лѣкрă).

Berichtigungsbogen, m., ѳоїѣ докѣ-
мѣнтѣѣѣѣѣ.

Berichtmäßig, a. mī ad., раппорѣѣ-
ѳормă, дн ѳормъ de раппорѣѣ.

Berichtung, f., вїатїкă, злїтїма ком-
мѣнїкѣїїне (католїѣ).

Berichtstafel, m., вѣлетїнă, чѣдѣлъ
дншѣїїнѣѣѣѣѣѣѣ.

Berichten, v., ашѣрѣѣѣ, (ашѣѣѣѣѣѣѣ).

Beriefeln, Beriefeln, v., кѣмѣлѣѣѣ,
(дн аркїѣ.) орнă кѣ ѣѣрїѣ, кѣ
дѣнїѣ, кѣ мѣлї (о колѣмїѣ).

Beriefeln, v., днкїѣѣ, проѣѣѣ кѣ
днкѣїѣѣѣѣ; кѣ велѣїѣѣѣ, верїѣѣ.

Beriefeln, v., кѣрѣ кѣрѣѣѣѣѣѣѣ
(рѣѣрѣлї мїнѣре пѣѣре.)

Verinden, sich, v., се 'шкорѣѣѣѣѣ,
се 'шкѣѣѣѣѣ; с'аѣѣѣѣѣ кѣ
скѣѣѣѣѣ.

Veringen, v., дннѣлѣѣѣ, проѣѣѣѣ
кѣ мѣлї; іѣ der Finger beringt,
so іѣ die Jungfrau gebingt, с'аѣ

skimbatē inelēle, ce mārīz
 oetale.

Britten, part. mī a., ein berittenes
 Pferd, кааъ акъларитѣ, дивъцатѣ;
 wohl oder schlecht beritten sein,
 амъ кааъ вѣнѣ саъ рѣъ де кълѣ-
 ритѣ; — machen, мѣ провѣзѣъ де
 кааъ експатѣ.

Bstall, m., вараканѣ (specie de
 materij desz).

Berline, f., берлинѣ (specie de трѣ-
 сѣрѣ de Берлинѣ).

Berlinerblau, n. mī a., аластрѣ,
 азрѣ de Берлинѣ, прѣциатѣ (ко-
 лорѣ).

Berloquen, f., врелокѣ.

Berme, f., вермѣ.

Bernhardiner, m., бернардинѣ, къ-
 лѣрѣ de чѣта ст. Бернарда.

Bernstein, m., амврѣ гальбенѣ (ki-
 хливарѣ); свѣчинѣ.

Bernsteinarbeiter, Bernsteinrechner,
 m., лѣкрѣторѣ, отргарѣ de амврѣ.

Bernsteinen, a., de амврѣ, амвринѣ.

Bernsteinfang, m., нескѣтарѣ de
 амврѣ (mal кѣ обѣтѣ не дѣрмѣрѣ
 мѣрѣ валтичѣ).

Bernsteinfärbisch, m., верниѣ, ѣрничѣ
 de амврѣ.

Bernsteingeist, m., свѣритѣ de амврѣ.

Bernsteingericht, n., трѣзналѣ (дѣ-
 сѣрчинатѣ кѣ кааъ прѣитѣрѣ ла
 нескѣтарѣ de амврѣ дѣ Прѣсѣа).

Bernsteinhandel, m., котѣрѣ кѣ
 амврѣ.

Bernsteinleser, m., клѣкрѣторѣ de
 амврѣ.

Bernsteinlöcher, m., абесорѣ ла
 трѣзналѣ de амврѣ.

Bernsteinöl, n., олѣ de амврѣ.

Bernsteinölz, n., сапѣ de свѣчинѣ.

Bernsteinfäure, f. (nim.) avidѣ свѣ-
 чинѣ.

Bernsteinverwalter, m., администра-
 торѣ ал магазинѣ de амврѣ.

Bernshafel, m., талѣрѣ de Берн
 (монѣтѣ).

Berühren, v., (касѣ.) дѣпѣмѣрѣжѣ,
 аккѣпѣрѣ кѣ мѣврѣ; дѣствѣтѣскѣ,
 аккѣпѣрѣ кѣ стѣжѣ.

Berufen, v., се рѣдѣношѣтѣ.

Berufen, v., крѣтъ (мѣрѣ), се dec-

nit, се свѣтѣкѣ; плеснѣштѣ;
 се спарѣ; — vor Berger, крѣнѣ
 de некажѣ; vor Zorn —, крѣнѣ
 de мѣнѣ; vor Laßen —, мѣ
 спарѣ de рѣсѣ, мѣ стрѣкѣ de
 рѣсѣ; streßen, daß einer — möchte,
 а мѣлка съ крѣнѣ.

Bertram, m., шрегѣрѣ, рошѣнѣцѣ
 (плантѣ).

Berüchtigen, v., deoimѣ, дескредѣ-
 дитѣ, ѣакѣ нѣмѣ рѣсѣ (кѣивѣ); er
 ist sehr berüchtigt, ѣ ѣдрѣ de-
 oimѣтѣ, аре нѣмѣ ѣдрѣ рѣсѣ.

Berüchtigt, part. mī a., deoimѣтѣ;
 дескредитѣтѣ; дѣоертѣ; дѣоертѣ
 de рѣсѣ.

Berüden, v., прѣндѣ кѣ арканѣ (калѣ);
 прѣндѣ кѣ лѣцѣ (пасѣрѣ); дѣшѣлѣ,
 амѣцѣскѣ; пѣлѣ ла шѣлѣ; laßt
 sich nicht —, съ нѣ те дѣшѣлѣ,
 съ нѣ кааъ дѣ кѣрѣ; ber ist
 leicht zu —, не ѣла шѣорѣ дѣ
 пѣ ла шѣлѣ.

Berührung, f., дѣшѣлѣторѣ.

Berücksichtigen, v., iаъ дѣ ведѣрѣ,
 дѣ конѣдѣрѣциѣне, амѣ дѣ окѣ,
 амѣ дѣ прѣвѣрѣ (чѣва); wenn
 Sie seine Jugend —, лѣндѣ дѣ
 ведѣрѣ жѣмѣдѣа са...

Berücksichtigung, f., конѣдѣрѣциѣне,
 прѣвинѣ, рѣспѣтѣ; mit ..., кѣ
 прѣвинѣ кѣтрѣ..., дѣ рѣспѣтѣ...

Berubern, v., дѣвлѣтѣскѣ (ѣ ко-
 рабѣ).

Beruf, m., вокрѣциѣне, мѣсѣне, мѣ-
 тѣрѣ; дѣторѣ, овлѣкрѣциѣне, дѣ-
 рѣкрѣторѣ, ѣнкѣциѣне, профѣсѣиѣне;
 дѣвлѣтѣскѣне, амлѣкарѣ; seinem —
 folgen, а зрѣмѣ вокрѣциѣнѣлѣ саѣ
 (дѣла Dzeѣ); daß ist sein —, аста
 ѣ дѣторѣа лѣ; dazu habe ich sei-
 nen —, аста нѣ ѣ трѣба мѣа,
 нѣ дѣне de сѣрѣа дѣторѣиѣорѣ мѣлѣ;
 er geht seinem Berufe nach, ѣл
 дѣмѣ кѣвтѣ de пострѣ, de ѣнкѣ-
 циѣнѣа са; er hat seinen — zu ...,
 ѣл нѣ ѣ мѣтѣтѣ а...; ich folge
 seinem — zu ..., нѣ свѣтѣ dec-
 нѣскѣ..., нѣ амѣ амлѣкарѣ а...

Berufen, v., мѣмѣ; конѣокѣ; einen
 waschen —, мѣмѣ не нескѣне зѣ-
 дѣва; einen waschen —, мѣмѣ не

чинева пентрѣ чева; einen in seine Dienste —, кемѣ пе чинева ла постѣл съѣ; die Stände —, копвокѣ диета, парламентѣ, статѣриде; sich —, мѣ провокѣ ла чева.; appellezъ; мѣ 'ntemelezъ; iaș de marțurî; sich auf einen —, мѣ провокѣ ла кѣтаре...; sich auf einen höhern Richter —, appellezъ ла станѣл мал палѣ; sich auf seine Unschuld —, мѣ 'ntemelezъ пе невиновѣция моа.

Verufen, v. Verüchtigt.

Verufsarbeit, f., Verußgeschäft, n., оккѣпѣциѣне ооѣчиоѣсѣ; лѣкѣрѣ дѣпѣсѣ де постѣ, де даторѣ, де кемѣтареа са.

Verufung, f., вокѣпѣциѣне, кемѣтаре; копвокѣпѣциѣне, копкѣтаре.

Verufen, v., рѣтѣнѣ (лѣкѣрѣ чева); мѣ фондезъ (пе чева); атѣрѣнѣ (де чева); auf sein Leben beruht das Wohl des ganzen Landes, фѣричитѣтеа цѣрѣл дѣтѣрѣнѣ атѣрѣнѣ дела виаца ѣл; es dabei — lassen, амѣнѣ; рѣтѣнѣ, стаѣ пе чеѣа че естре; wir wollen es dabei — lassen, сѣ стѣмѣ пе ачѣ-ста; wir wollen es bis auf eine andere Zeit — lassen, сѣ амѣпѣнѣмѣ кавса пѣнѣ ла аѣтѣ тѣмѣнѣ; man hat die Sache auf sich — lassen, аѣ лѣсатѣ трѣѣа ваалѣ.

Verühigen, v., алѣнѣ, лѣнѣштѣскѣ, астѣмѣпѣрѣ, дѣпѣакѣ, дѣпѣпѣчѣскѣ, домѣлѣскѣ; die Gemüther —, дѣпѣакѣ инимѣлѣ; sich —, мѣ лѣнѣштѣскѣ; мѣ скѣмѣ де ѣрекарѣ грѣжѣ (über etwas); — Sie sich, лѣнѣштѣштѣте.

Verühigend, a., алѣнѣнѣте, дѣпѣпѣчѣторѣ.

Verühigung, f., алѣнѣнѣтѣрѣ; дѣмѣкѣрѣпѣциѣне; даѣ канн ѣѣ Ihnen zu Ihret — sagen, ѣло нѣрѣ сѣзнѣне стѣре дѣмѣкѣрѣпѣциѣнеа D-тѣлѣ.

Verühmen; sich, v., (einer Sache), мѣ лѣзѣѣ, мѣ ѣлѣскѣ.

Verühmt, a. шѣ ad., рѣнѣмѣтѣ, ѣат-моѣѣ, вѣстѣтѣ кѣ нѣме; sich — machen, дѣмѣ ѣакѣ нѣме, мѣ ѣакѣ рѣнѣмѣтѣ.

Verühmtheit, f., рѣнѣме.

Verühren, v., атѣнѣрѣ; berührt diese Saitte nicht, п'атѣнѣце кѣрѣда аста; eine Sache —, а ворѣи деѣпѣре о кавсѣ; sich —, с'атѣнѣрѣ, де мѣнѣнѣ копѣтѣѣе.

Verührung, f., атѣнѣцѣре; копѣтѣтѣ.

Verührungslinie, f., (geom.) тан-цѣнтѣ.

Verührungspunkt, m., пѣнтѣ де атѣнѣцѣре, де копѣтѣтѣ.

Verührungswinkel, m., зѣнѣтѣ де копѣтѣтѣ.

Verunzeln, v., дѣкѣрѣцѣскѣ.

Verurufen, v., жѣмѣлѣскѣ, стѣмѣлѣ непеѣлѣ; стѣмѣлѣ де ваѣл (пе чинева).

Verurufen, v., дѣнѣзнѣциѣнѣ, мѣрѣлѣскѣ кѣ ѣзнѣциѣне.

Veruß saß Berill, m., берѣлѣ, пѣтрѣ рѣциѣѣсѣ, верѣзѣ, зѣсѣ шѣ аѣлѣ-марѣнѣ.

Besafsen, v., дѣпѣскѣѣскѣ, дѣкарѣкѣ кѣ саѣл; дѣмѣлѣ саѣмѣ саѣл посѣпа-рѣл; sich —, а се дѣлѣкѣрка; а се дѣлѣвѣдѣи.

Besäen, v., сѣмѣнѣ (огорѣл кѣ грѣне); прѣсѣрѣ.

Besage, ad., (dessen) дѣпѣре; дѣн ѣр-ма..., дѣн пѣтереа..., дѣн коп-фѣрмѣтѣ кѣ..., коп-фѣрмѣтѣ кѣ...; besage seines eigenen Geständniß-ses, дѣпѣре ниар мѣрѣтѣрѣциѣреа са; besage der Unfündigung, дѣн коп-фѣрмѣтѣ кѣ пѣлѣкѣрѣпѣциѣнеа.

Besagen, v., сѣзнѣне, зѣче, доведѣ-штѣ; даѣ besagt seine Unterschrift, о доведѣштѣ сѣзѣкрѣпѣциѣнеа са; der Titel besagt was im Buche enthalten ist, тѣтѣлѣ сѣзнѣне че се кѣрѣпѣнде дѣн картѣ.

Besagt, part., зѣчѣ, дѣтѣто.

Besagtermäßen, ad., кѣм с'а зѣчѣ.

Besaiten, v., дѣнкорѣѣ (зѣнѣ инѣтрѣ-мѣнѣтѣ), дѣл пѣнѣнѣ кѣрѣде.

Besalben, v., зѣнѣтѣ; ѣрѣкѣ кѣ ва-самѣ; оѣлѣ; ѣштѣлѣскѣ, кѣѣѣ-рѣскѣ; er hat sich besalbt, с'а ѣштѣлѣтѣ.

Besalsen, v., даѣ саѣре, прѣсѣрѣ.

Besamen, v., даѣ сѣминѣтѣ, дѣнсе-минѣзѣ. (зѣнѣ огорѣѣ); sich —, се проѣлѣнтѣ. prin сѣминѣца са.

Befanden, v., днаринезѣ, аккоперѣ
кз ариѣ, кз пѣсиѣ.

Befänftigen, v., аллинѣ; дмвзлп-
зескѣ, дмпакѣ, дмвзнезѣ; сѣѣ
—, тѣ мвзнезѣ, тѣ домолескѣ.

Befänftigung, f., аллинаре, дндл-
четьлѣтѣ, потодитѣрѣ, дмвзпѣтѣрѣ.

Befänftigungsmittel, n., палиативѣ.

Befanmast, m., (мар.) катарѣ ар-
тимонѣ (злтимѣ, сѣѣ аз трѣлеа
шѣ чел маѣ микѣ дитр'о пѣиѣ).

Befansegel, n., (мар.) зѣнтрѣлѣ де
артимонѣ.

Befatz, m., гарнитѣрѣ, дндойтѣрѣ,
маршине (тивѣтѣрѣ).

Befatzung, f., гарнишонѣ; прѣшезѣ;
даѣ Regiment liegt in —, реѣи-
мѣнтѣл с'аѣлѣ дн гарнишонѣ; —
in eine Stadt legen, а днгарни-
сона о четате.

Befauen, v., дптинѣ, свѣрѣкѣ, ѣштѣ-
лескѣ.

Befaufen, v., дмѣлѣтѣ; сѣѣ —, тѣ
мѣлѣтѣ.

Befchaffen, v., радѣ (рѣкѣлѣ).

Befchädigen, v., дндѣнезѣ, аддѣкѣ
дазѣнѣ; вѣгѣтѣнѣ; стрѣкѣ.

Befchädiger, m., дѣзлѣторѣлѣ, вѣгѣ-
тѣторѣлѣ.

Befchädigung, f., дазѣнѣ, пагѣвѣ,
стрѣкѣдѣне.

Befchaffen, a. шѣ ad., ѣкѣзѣтѣ, аѣлѣ-
торѣлѣ дитр'о старѣ, калѣтате,
кондѣиѣне шѣлѣ; so ist die Welt
—, аша ѣ лѣтеа ѣкѣзѣтѣ; die
Sache war so —, старѣа лѣкѣрѣ-
лѣлѣ ера аша; wie ist es im Buch
—? кѣм дѣдѣ мерѣе трѣва? ѣѣ
ist übel mit ihm —, ѣл лѣ стѣ vine.

Befchaffenheit, f., старѣ; калѣтате,
кондѣиѣне, сорѣте, дмпреѣиѣрѣ;
eigentliche —, днзшине; — der
Luft, стѣмперѣтѣрѣа аѣрѣлѣлѣ; —
des Leibes, конѣтѣиѣнеа трѣ-
лѣлѣ; nach — der Umstände, дѣлѣ
дмпреѣиѣзѣрѣлѣ; was hat es mit
dieser Sache für eine —? кѣм
стѣ кз трѣва аста? ѣѣ hat mit
dieser Sache dieselbe — wie mit ...,
кз трѣва аста стѣ токмаѣ ка шѣ
кз аѣеа че ...; die Sachen wer-
den bald eine andere — bekom-

men, неѣте пѣзѣнѣ трѣиѣе вор
лѣа алѣ ѣаѣѣ.

Befchaffenheitswort, n., адѣверѣ де
калѣтате (грам.).

Befchäften, v., пѣнѣ патѣ ла пѣшкѣ.

Befchäftigen, v., оккѣпѣ кз ..., даѣ
де лѣкѣрѣ, де ѣкѣзѣтѣ; дндѣлет-
пѣческѣ; mit etwас befchäftigt
sein, сѣлѣтѣ оккѣпатѣ кз чеѣа;
сѣѣ —, тѣ оккѣпѣ ...; womit
— Sie sich? че ѣаѣлѣ? кз че те
оккѣпѣ?

Befchäftigung, f., оккѣпѣдѣне; ѣа-
чендѣ; трѣвѣ.

Befchafen, v., дмплѣзѣлескѣ, пѣнѣ
плѣсѣле; днтѣлѣпѣлѣ, пѣнѣ тѣ-
пѣлѣлѣ, тѣлѣарѣ (ла зпѣ кѣзѣтѣ);
кѣлѣтѣшескѣ кз скѣндѣрлѣ.

Befchälten, v., дескѣорѣзѣ, десѣлѣ-
реѣзѣ (кѣрѣцѣ де пѣрѣѣ), дескѣо-
жескѣ; care (артѣсарѣлѣ ѣпа);
der Hengst hat die Stute befchält,
артѣсарѣлѣ а сѣрѣтѣ ѣпа.

Befchälter, m., арѣлѣсарѣлѣ; (ѣер.)
плѣзѣрѣлѣ, тѣлѣлѣкѣарѣлѣ.

Befchälgebild, n., арѣлѣсѣрѣтѣ, (ѣанѣ
че се даѣ неѣтрѣ а ѣи сѣрѣтѣ
ѣпа де зпѣ арѣсарѣлѣ).

Befchälhengst, m., арѣлѣсарѣлѣ.

Befchälfnacht, m., арѣгѣлѣ че гѣне
шѣ дѣ дрѣтѣ арѣлѣсарѣлѣлѣ ла ѣпѣ.

Befchälheit, f., епѣкѣ, тѣмнѣ де ар-
тѣсѣрѣтѣ.

Befchämen, v., рѣшинеѣ, днѣрѣпѣтѣ,
конѣзѣнѣ, даѣ де рѣшине; зѣи-
лескѣ (не ѣнеѣа).

Befchähmung, f., рѣшѣнѣтѣрѣ, рѣ-
шине, днѣрѣпѣтѣдѣне, конѣзѣиѣне.

Befchatten, v., днзѣмѣреѣ, аккоперѣ
кз зѣмѣрѣ.

Befchattung, f., днзѣспѣре, днзѣм-
ѣрѣтѣрѣ.

Befchäzen, v., днзѣнѣ даѣ, кон-
трѣвѣдѣне, тѣлѣсѣ (не о четате).

Befchauen, v., вѣдѣ, прѣвѣскѣ, кѣлѣтѣ;
esaminѣ, черкѣ; конѣлѣмѣлѣ; сѣѣ
im Spiegel —, се веде дн орѣлѣн-
дѣ (с'аммѣрѣ).

Befchauer, m., прѣвѣторѣлѣ, есaminѣ-
торѣлѣ, конѣлѣмѣлѣторѣлѣ.

Befchaulich, конѣлѣмѣлѣтѣлѣ; даѣ be-

- сћаулише Leben, виагъ контем-
плативъ.
- Beschämen**, v., днспзметъ, акко-
перис, дмплз къ снмшъ.
- Beschauung**, f., прівире, къзъгъръ,
черкъмълтъ, есаминъдизне; кон-
темплъдизне.
- Bescheid**, m., респзнсъ; сенгинъ,
хотъраре ждекъторескъ, ре-
скриптъ; bis auf weiteres — пъ-
пъ ла алъ оръндсиалъ; ich weiß
hierin keinen — еъ n'am штинъ
деспре ачеста; geben Sie mir
genaven — über diese Sache, дн-
формезъмъ къ апървятиъ деспре
ачеста къзсъ; — auf Ihre Ge-
sundheit, дн съпътатае драел thun
Sie mir —, респзнде къ тоастъ,
редпкинъ къ показъ; um etwas
— wissen, а авеа къпозитинъ де-
спре чева, а еи версаръ, адълатъ
шчл.; in einem Hause — wissen,
а шти өингеле знае кесе; keinen
— wissen, днтиминъ недечл, не
мъ штиъ ажжътора; nun habe ich
meinen —, акъм штиъ че съ факъ.
- Bescheiden**, v., даъ (къива чева), дъ-
рзескъ, дмпъртъшескъ, провъзъ
(не чинева къ чева); einen wohn
—, клемъ (не чинева съ винъ зна-
дева), днштиингезъ, ordinъ (ка
съ се аоле ла зн локъ хотъратъ);
die Natur hat ihm viele Vorzüge
beschieden, патзра г'а днзестратъ
къ млате дарспл; er hat mich auf
morgen beschieden, m'a клематъ
пентрс мъне; es ist ihm sein Theil
beschieden worden, ел миа лзаръ
партеа са; einen vor Gericht —,
сороческъ не нечине ла триз-
палъла де ждекатъ; einen auf ei-
nen Tag —, амънъ сорочиреа
къива не о zi; einen auf seine
Frage —, даъ респзнсъ къива;
einen eines Bessern —, а мондъче
не чинева не о кале малъ взнъ;
sich — lassen, m'а дндшлекъ, мъ
днвоиескъ, иаъ де къвнтъ, мъ
аккомодезъ; er ist ein Mensch,
der sich — läßt, е ан омъ каре
се днвоиеште; ich bescheide mich
bessen, еъ мъ дндшлекъ ла ачева.

Bescheiden, a. im ad., компълатъ,
moderatъ, modestъ, discreetъ; be-
scheidene Theil, поръдизне къмпъ-
татъ; in seinen Ansprüchen — sein,
сънт modestъ дн претенционл; in
seinen Reden — sein, сънтъ dic-
cretъ дн ворве; moderirymate,
modestemъnte.

Bescheidenheit, f., компътате, mode-
стъ, moderirizisne, discreetizisne.

Bescheiden, v., лъминъ, лъзмимъ; ре-
спзндъ лъминъ.

Bescheidenig, v., чертиокъ, аттестезъ,
адевеpezъ, къitezъ.

Bescheinigung, f., чертиокатъ, атте-
статъ, адевөринъ, кътанъ; чер-
тиокъдизне, аттестъгъръ, адеве-
рицизне, къизире.

Bescheiden, v., аккакъ, дмплз къ къ-
катъ; дншелъ; амъдескъ.

Bescheidenerei, f., къкъгъръ, къкърпъ;
дншелъдизне, амъдигъръ.

Beschellen, v., анимъ клоподелъ, дн-
клоподезъ (вигеле).

Beschenten, v., einen —, дързескъ,
гратиокъ (не чинева); даъ пре-
sentъ, гратиокъдизне (къива); ich
bin beschenkt worden, ам прилмитъ
даръ, presentъ; er ist mit einer
goldenen Uhr beschenkt worden, а
прилмитъ дн даръ зн орлоуис де
азръ.

Beschentung, f., даръ; дързигъръ;
presentъ; гратиокъдизне.

Bescherten, v., өорөекъ, тэндъ къ
өорөечеле.

Bescherten, v., дързескъ, даъ дн даръ,
дн presentъ, (се днтрексингезъ
mal martocъ de дарспие че не
винъ өъръ весте дела днмнезъ,
дела өорте; дела ömenl ла анъл
ноъ); die Kinder haben zu Weis-
nachsten viel beschert bekommen,
кониl аъ къпълатъ млате дарспл де
анъл ноъ (къръчлнъ); was Gott
beschert, bleibt unverwehrt, че а
даръ domnъ, n's'yl ia omъ; чө'yl
а өост зпритъ, се днхинеште;
das war mir nicht beschert gewe-
sen, ачөора n'а өостъ дестинатъ
пентрс mine.

Beschertung, f., өорөекъгъръ, гн-

съръ; даръ, презентъ (de any
ноъ).

Beschiden, v., trinitъ; прегътоскъ;
кзгивъ; днгрижескъ; пнъ дн о-
рндзгалъ; (ла вѣн.) коитъръ (дн-
тре червѣ); den Acker —, кзгивъ
огоръ; sein Haus —, днл пнъ
каса ла орндзгалъ; das Vieh —,
днгрижескъ de vite; das Erz —,
прегътескъ минерале.

Beschidung, f., trinitере; прегъти-
търъ; грижъ; аллегъцине (аме-
стекътъръ de метале).

Beschidungsregel, f., регълъ de ал-
легъцине.

Beschienen, v., оерекъ (минзескъ);
ein Rad —, оерекъ рѳта.

Beschieſen, v., дерзкъ, канонезъ;
mit Bomben —, бомбардезъ;
ватъ кз тнъ (о четатѳ); ein Ge-
wehr —, дескаркъ о армъ ка съ
о провъ.

Beschieſung, f., канонадъ, бомбар-
дъмънтъ.

Beschiffbar, a., навигаверъ, плзгиверъ,
de navigatъ (ркъ).

Beschiffen, v., навигъ, коръвиезъ, лз-
тескъ по . . .

Beschilft, a., днгрестгатъ, аккопе-
ритъ de трестъ.

Beschilfen, v., днгрестиезъ.

Beschimmeln, v., днмъчезескъ, прндъ
мъчегалъ; днфлорескъ, прндъ
олоре.

Beschimmelnng, f., днмъчзътъръ.

Beschimpfen, v., днжъръ; днслътъ;
deconоръ (нечинтескъ).

Beschimpfung, f., днжърътъръ, дн-
слътъцине, deconоръмънтъ.

Beschindeln, v., дншнделескъ, ко-
перъ кз шндиле (асчеле).

Beschinden, a., дескорпъ, дескожескъ,
деснелъ (десноис).

Beschirmen, v., скътескъ, пнъ съв
скътъ; агъръ, протегъ; адъпо-
стежъ; Gott beschirme Euch, Дъ-
мънезъ съ те скътескъ.

Beschirmung, f., скътитъръ.

Beschlabbern, v., днвълежъ; вълъ-
ческъ; олпкънескъ, олкърескъ.

Beschlafen, v., ein Nâchfen, свер-
гъръ; днгромъ, днгрекъ о фатъ;

дорнъ кз о фатъ; t'was —, а
се киззи адъмъкъ десуре чева пе-
сте нѳнте, амъпндъ каска пе а
doa zi; das muß man erst —,
нѳнте е тата сватзглъ; съ пе
mal kinzizimъ пънъ тъне.

Beschlag, m., секвестръ; днваргъ,
етварго (нагъ); оерекътъръ, дн-
връкътъръ кз оеръ (de каръ, з-
шъ); потковитъръ (калъ), мъч-
зигътъръ (пърте); чедъ (не олашъ);
auf etwas — legen, пнъ секве-
стръ; etwas in — nehmen, пнъ
мъна пе чева; den — aufheben,
pidimъ секвестръ; — auf ein Schiff
legen, пнъ днваргъ не о кора-
вѣ, опрескъ de а ешт дн портъ;
(дн min.) металъ че дн оортъ де
пълвере се пъне пе минерале.

Beschlâge, n., оерътъръ; гарнитъръ;
кезѳоре (ла кърцѣ legate).

Beschlagen, v., оерекъ, леръ кз оеръ;
секвестрежъ; mit Silber —, дн-
вракъ кз арпнтъ; mit Eisen —,
леръ кз оеръ; ein Pferd —, пот-
ковескъ зп калъ; ein Pferd schaf-
—, потковескъ калъ кз колцѣ ка
съ пъ алъпече пе гадъ; eine Thüre
—, оережъ, днвракъ кз оеръ о
зпъ; die Râder —, шнзескъ рѳ-
теле; Schiffe —, пнъ днваргъ
пе коръвѣ; (монг.) die Mûnzen
—, ротъзескъ (ажъстежъ) мо-
нета; (kim.) eine Retorte —, дн-
дзкъ, саъ аккоперъ кз о матеръ
ѳрекаре регорта; (мар.) die Se-
gel —, стръпъ вънтределе; —
sein, сънтъ дндемънатикъ, де-
принсъ; мъчезескъ, прндъ олоре;
чедъ; die Wânde —, мърѣ асчдъ.

Beschlagen, part. mi ad., оерекатъ;
мъчезитъ; депринсъ, адънатъ; in
einer Sache gut — sein, сънтъ
vine депринсъ дн . . .

Beschlagleine, f., (мар.) оне де
вънтреде.

Beschlagnahme, Beschlagnehmung, f.,
секвестръ; днваргъ.

Beschlagnehmer, m., секвестръторъ,
секвестранте.

Beschlagtafel, f., (оер.) текъ оера-
ръ, де потковитъ.

Beschlammten? в. Beschlemmen.
Beschleichen, v., съприндѣ, даѣ цесте чинева не-песимѣте; м'апронѣ дичетиморѣ, м'апронѣ мергандѣ не върѣхл пѣдѣрелор, тѣ стрѣкорѣ, тѣ ѳзрешезѣ.
Beschleieren, v., дпълескѣ; аккоперѣх кѣ вълѣ.
Beschlemmen, v., дптинѣ, дпмолескѣ.
Beschleunigen, v., гръвескѣ, прпнескѣ, зорескѣ (чева).
Beschleunigung, f., гръвитѣрѣ, припитѣрѣ, зоритѣрѣ.
Beschließen, v., дпкидѣ, ксприндѣ (дпmine); ѳinezѣ, дпкелѣ; дпм пропнѣ; делзевезѣ; герѣщлѣщ — декретезѣ; die Sache ist beschloffen, трѣва с'а хотѣрѣтѣ; sein Leben auf dem Lande — дпм ѳinezѣ вѣада ла сатѣ; sein Leben in Einsamkeit — мѣре дп сѣагърѣтате.
Beschliefer, m., клеларѣ, кѣтѣрашѣ.
Beschlieferin, f., клелѣрѣсѣ, кѣтѣрѣшѣцѣ.
Beschließung, f., дпкидере; ѳине.
Beschluß, m., дпкидере, дпкелере, ѳине; копкѣсѣне; хотѣрѣре, ресолѣцѣне; zum — деѣ Јафрес, ла ѳинеа анѣлѣ; zum Beschlusse, сѣре дпкелере, дп ѳине; den — маѣен, ѳinezѣ; zum — kommen, вѣнѣ ла ресѣлатѣ; einen — fassen, хотѣрѣскѣ.
Beschmaddern, v., мѣпжескѣ, пѣтезѣ, мѣсгѣлескѣ.
Beschmaufen, v., аѳѳвмезѣ, сѣзлѣ ѳвмѣ асѣпра... аѳѳвмѣчезѣ.
Beschmaufen, v., парасѣтезѣ; мѣпкѣ не сокотѣла алѣла.
Beschmeißen, v., арѣпкѣ сѣре...; дпмѣлѣ кѣ (тѣп); сѣпѣкѣ кѣ (кѣкатѣ); das Fleisch ist beschmeissen, карнеа с'а дпмѣлѣт де мѣшѣде.
Beschmiegen, v., зпгѣ, ѳрекѣ (кѣ олеѣ, сѣлѣ алѣтѣ гръсѣме); сѣпѣкѣ; мѣпжескѣ; Brot mit Butter, den Leib mit Del — зпгѣ пѣнеа кѣ зпгѣ, корѣлѣ кѣ олеѣ; Harrenhände — Тѣш' und Wände, нѣтеле невѣпѣлор сѣпѣтѣ скрѣсе дп

тѣте пѣрѣцѣ; пѣрѣцѣ сѣпѣтѣ хѣрѣтѣ невѣпѣлор.
Beschmierung, f., зпсѣтѣрѣ, зпцѣне; мѣпжѣтѣрѣ.
Beschmitzen, v., дптинѣ; пѣтезѣ; дпнегрескѣ.
Beschmutzen, v., мѣпжескѣ, дпнегрескѣ, ѳешелескѣ, дптинѣ (вѣстмпѣтеле, мѣпеле).
Beschmaufen, { v., амѣросѣ сѣо-
Beschmaufen, { рѣндѣ.
Beschneidebret, n., (легѣт. де кѣр.) скѣндѣрѣ де ретежатѣ кѣрѣцѣ.
Beschneidehobel, m., (легѣт. де кѣр.) кѣрѣцѣ де ретежатѣ.
Beschneiden, v., делѣла; ретезѣ, тѣндѣ (арѣорѣ); черкѣталѣ (копѣлѣлѣ); einem etwas — делѣрагѣ дела чинева чева; die Nienen — ретезѣ сѣвѣлѣлѣ.
Beschneidpresse, f., (легѣт. де кѣр.) прѣвѣ де тѣлатѣ, де ретежатѣ.
Beschneider, m., черкѣтѣлеторѣ, ретезѣторѣ.
Beschneidung, f., черкѣтѣлере; тѣлетѣрѣ; ретезѣтѣрѣ; тѣпсѣрѣ; die — an Herz und Mund, дпѳѣрѣпареа ѳимѣлѣ шѣ а гѣрѣл.
Beschneien, v., нѣпѣре, аккопѣре кѣ нѣѣѣ.
Beschneiteln, v., (грѣд.) кѣрѣцѣ арѣорѣл де рѣмѣрѣле петревѣпѣѣѣѣѣ.
Beschnellen, v., сѣприндѣ; дпшѣлѣ.
Beschnippeln, beschnuppen, v., ретезѣ, тѣндѣ стрѣмитѣцѣле (ла чева).
Beschnittene, m., черкѣтѣлатѣ, тѣлатѣ дппрецѣтѣрѣ.
Beschnigen, beschnigeln, v., тѣлѣ мѣрѣпѣтѣ, хѣкѣлескѣ.
Beschnoppeln, beschnuppeln, beschnupseln, v., амѣросѣ сѣорѣндѣ; er muß Alles — елѣ трѣвѣсе сѣ'шѣ вѣаде пасѣлѣ дп тѣте.
Beschnüren, v., дпѳѣшлорѣ; дпсѣорѣpezѣ; орѣкѣ кѣ тѣтанѣ, кѣ шѣпѣрѣ.
Beschossen, v., дпмпнѣ тѣпсѣ, дѣре (не пѣмѣпѣтѣ).
Beschöner, beschönigen, v., петезескѣ, аккопѣрѣх, пѣлѣезѣ; десѣпѣовѣдескѣ; скѣзѣ; die Fehler eines Menschen —, наштезѣ де ѳештеле дрѣкѣрѣл.

Beschränkung, f., petezиторъ, пали-
 тръ, скъзъ.
 Beschränken, v., ставилежъ, търци-
 нескъ, дикидъ, дигръдескъ; die
 Aussicht ist durch die Bäume be-
 schränkt, арсорил дикидъ перспер-
 тива, ведереа; sein Verstand ist
 so beschränkt, даъ... минтеа лѣ
 е атъжъ де търцинитъ, къ...
 Beschränkend, a., търциниторъ, ре-
 стръжигъторъ.
 Beschränktheit, f., изцинтате (de
 авере); стръжигъторъ (de локзин-
 цъ); — des Verstandes, минте
 търцинитъ, каре нъ vede mai de-
 парте де лънгъа пасълѣ.
 Beschränkung, f., стъвилитръ; диг-
 ръдире; търцинире.
 Beschreiben, v., дескрижъ; деоинжъ;
 днсеинжъ; скрижъ не чева; оор-
 межъ; еспримжъ; ес лѣстъ сѣхъ нѣхъ
 —, нъ се поѣте дескри; einen
 Dieb —, днсеинжъ не знъ оъръ,
 дѣ оакъ семпътънтъ; etwas un-
 ständlich —, дескрижъ чева къ амъ-
 рспитъ; (неом.) einen Kreis —,
 дескрижъ знъ черъжъ; ein Dreieck
 —, ооритъ знъ триангъ.
 Beschreiber, m., дескрииторъ; Ерд—,
 географъ; — einer Gegend, ко-
 рографъ; Welt—, космографъ.
 Beschreiblich, a. mi ad., дескрииверъ.
 Beschreibung, f., дескрипционе; де-
 инигионе; семпътънтъ (de знъ
 оъръ); — einer Maschine, дес-
 крипционеа саъ деоиниционеа знел
 machine; — der Vögel, орнитоло-
 гиъ; — der Fische, иктитологиъ;
 — der Insekten, ентомологиъ;
 — der Erde, географъ; — des
 Mondes, космографъ; — des
 Meeres, идрографъ; — der Kno-
 chen, остеологиъ; — der Mus-
 seln, миологиъ; — der Fossilien,
 ориографъ; — der Berge, оро-
 графъ; — eines Ortes, топогра-
 фъ; — des Himmels, зрано-
 графъ.
 Beschreiben, v., деоинитъ; денънтъ;
 деокитъ, дикънтъ.
 Beschreiben, v., калкъ, пъшескъ, пнжъ
 мѣторъ; das Ehebett —, кнпоскъ

mirса; die Schwelle —, пъшескъ
 прагъ; ein Pferd —, дикалокъ
 калъ; eine Laufbahn —, интръ
 дн дигръторъ, аукъ о карьеръ.
 Beschröten, v., оорѣокъ; родъ; петезъ.
 Beschreiben, v., дикалкъ; днпнпъчезъ;
 einen Pfahl —, днѣрежъ вѣрѣхъ
 знѣл паръ.
 Beschuldigen, v., einen einer Sache
 —, аккъсжъ, днвиновъцескъ (не
 чинева де чева); днштъжъ; дн-
 криминжъ.
 Beschuldiger, m., аккъсъторъ; дн-
 пнъторъ; днвиновъциторъ.
 Beschuldigung, f., аккъсъционе; дн-
 пнъционе; фалше —, калъмнитъ.
 Beschummeln, v., жтъмлескъ, стължъ
 пенеле; дншелъ, пнжъ да тпъжъ.
 Beschuppen, v., децолъцескъ (пеште-
 ле); einen —, стължъ, тнждъ,
 дншелъ, пнжъ да тпъжъ (не чинева).
 Beschürfen, v., (дн мин.) дескоперъ,
 голескъ (о впъ де металъ).
 Beschürzen, sich, v., тъ 'нчинжъ къ
 тъяларъ (шърцъ).
 Beschütten, v., mit Wasser —, стро-
 нескъ, вѣржъ агъ (песте чинева);
 mit Erde —, аккоперъ къ цер-
 рпъ; mit Wohlthaten —, дн-
 пнъ де впътъгъ.
 Beschützen, v., протеръ, скътескъ,
 агъръ.
 Beschützer, m., протетторъ, скъти-
 торъ.
 Beschützung, f., протещионе, скъти-
 тръ, аккоперътънтъ.
 Beschwägern sich, v., тъ 'нкънтъ-
 цескъ, м' аоинежъ.
 Beschwägerung, f., днкънтъдире.
 Beschwängern, v. Schwängern.
 Beschwaſſen, v., дншлекъ днгръ-
 миндъ.
 Beschwefeln, v., днсълѣсръ; знжъ,
 линежъ къ пнчюсъ.
 Beschweift, a., кодатъ.
 Beschweissen, v., ассъжъ, тъ днпнъ
 де сдѣре; (дн вълът.) тъ тпъ-
 жескъ къ снпце де оъръ.
 Beschwerde, f., сарчинъ; грестате;
 сълъраре; пгъсѣре; Haupt-
 beschwerden, дсрере де канъ;
 Rutterbeschwerden, истритъ; Olie-

berbeschwerden, артрлнѣ; seine Beschwerden vor dem Throne des Fürsten anbringen, мѣ плѣгѣ ла дплѣратѣ.

Beschwerbeschrist, f., инстанцѣ, плѣн-соре (жалѣ).

Beschwerden, v., дпсарчнѣ, дпгрек-незѣ; дпкаркѣ; дпкомодезѣ, сѣлѣ спре грезтате кѣва; den Magen —, дпкаркѣ stomachѣ; mit Auflagen, дпгрекнезѣ кѣ даждѣ; ich will Sie nicht damit —, нѣ vols сѣ 'дѣ факѣ сѣлѣраре кѣ ...; sich bei Einem über etwas —, а се плѣнѣ ла чпнева пентрѣ чева; — Sie sich darüber beim Richter, плѣпѣте ла жѣдекѣторѣ пентрѣ ачѣеа.

Beschwerlich, a. mī ad., греолѣ, сѣ-плѣрѣчюсѣ, модестѣ, дпкомодѣ; einem — fallen, einem — sein, сѣлѣ сарчнѣ кѣва, кадѣ греѣ кѣва.

Beschwerlichkeit, f., грезтате; дпкомодитате, сѣлѣраре, остѣнѣлѣ.

Beschwerntz, f., v. Beschwerde.

Beschwerung, f., дпсарчнѣторѣ; дпгрезѣлѣтѣ, дпгрезѣлѣтѣ; дпкомодѣлѣтѣ.

Beschwichtigen, v., аллнштѣсѣ, по-тодесѣ, факѣ сѣ такѣ (не знѣ копнѣ).

Beschwichtigter, m., аллнштнѣторнѣ.

Beschwigen, v., авѣлѣтѣ, даѣ сворѣ.

Beschwigen, v. Beschweigen.

Beschwöten, v., жѣрѣ, адеверезѣ кѣ жѣрѣлѣтѣ; есорчѣсѣ (скотѣ demoni); роѣ таре (не чпнева) дп жѣрѣ.

Beschwöter, m., конжѣрѣторнѣ; ес-орчнѣтѣ; маѣ; стрнѣолѣ.

Beschwörungsbuch, n., карте де ес-орчнѣтѣ, де ешерекатѣ, де декѣлатѣ мнѣ дпкѣлатѣ.

Beschwörung, f., der Schlangen, дпкѣлѣтѣлѣтѣ; — des unteinen Geistes, есорчнѣтѣ; рѣлѣчнѣ есрнѣте.

Beseelen, v., дпсѣлѣдесѣсѣ, дпани-мезѣ; дпкорачезѣ.

Beseelung, f., дпсѣлѣцнѣторѣ.

Beseelen, v., дпвѣлѣтѣсѣ; пазнѣ, корѣвнѣзѣ.

Besehen, v., вѣдѣ, есамнѣ, ордесѣ; wenn man die Sache beim Lichte beseht, есамнѣтѣдѣ лѣкрѣл маѣ де-анрѣе; sich im Spiegel —, мѣ орлндоесѣ (м' амнѣ).

Besehen, v., дпкордѣ (аркѣ), пнѣлѣ кордѣ (ла аркѣ).

Besehen, v. Bessern.

Beseisen, v., сѣлѣпесѣсѣ.

Beseiligen, v., дпсѣнезѣ, провѣдѣ кѣ езннѣ (о пазнѣ).

Beseitigen, v., делѣтѣрѣ; Streitig-keiten —, дпплѣчѣсѣсѣ; die Sache ist schon beseitigt, с'а дпплѣкатѣ трѣва.

Beseiligen, v., есрнѣсѣсѣ, факѣ есрнѣ.

Besen, m., мѣтѣрѣ; neue — sehr gut, сѣрвнѣ повнѣ ка мнѣ мѣтѣра повѣ сѣрвѣсѣсѣ внѣ дп прнмѣле знѣ; саѣта повѣ, отѣ де кѣлѣ.

Besenbinder, } m., мѣтѣрарнѣ, делѣ-
Besenmacher, } торнѣ, фѣлѣторнѣ де мѣтѣрѣ.

Besenförmig, a. mī ad., мѣтѣрнѣорнѣ, дп есортѣ де мѣтѣрѣ.

Besenheide, f., вѣрнѣанѣ де мѣтѣрѣ.

Besenreis, n., рамѣрѣ де мѣстѣкѣлѣ.

Besenstiel, m., мѣларѣ, кодѣ де мѣтѣрѣ.

Bessen, a., domnнѣ, поседатѣ; vom Teufel —, кѣпрнѣсѣ де чел пѣсарѣ; vom Geize —, отѣр-чнѣтѣ; клочнѣтѣ (озѣ).

Bessene, m. mī f., demonнѣкѣ, дп-дрѣчнѣтѣ, еперотѣлѣтѣ.

Bessenheit, f., дндemonнѣторѣ, дп-дрѣчнѣторѣ, дппрнѣостнѣре, еперѣ-мнѣлѣ.

Besezen, v., пнѣлѣ, амѣзѣ чева не ..., провѣдѣ чева кѣ ..., (dнн пѣче-снѣтате сѣлѣ орѣлѣлѣтѣ); mit Hän-den —, дпмнѣлѣтезѣ; mit Band —, дпкорделѣтезѣ; mit Edelsteinen —, орнѣ кѣ пѣтре пѣстнѣмате; mit Spitzen —, гарнезѣ кѣ снн-цзрнѣ (хорвѣте); mit Soldaten —, дпмнѣ де солдатнѣ; eine Stadt —, дпгарннѣнезѣ о четате; einen Teich —, дпвѣштнѣнѣ знѣ лѣкѣ, дп провѣтѣ кѣ шѣртнѣ; ein Amt

—, *оказнѣ знѣ поотѣ*; den Tisch mit Speisen —, *дѣлѣзѣ масѣ кѣ вѣкатѣ*; der Tisch ist besetzt, *нѣ маѣ е нѣчѣ знѣ скѣзнѣ голѣ ља масѣ*; der Platz, der Stuhl ist besetzt, *локѣлѣ, скѣзнѣлѣ е оѣкѣзнѣтѣ*; eine Stadt mit Einwohner —, *дѣлѣпопорежѣ зѣн орамѣ*; die Musik mit Stimmen —, *дѣлѣмѣлѣоѣскѣ кѣлѣтѣрегѣлѣ*.

Besetzung, f., mit Soldaten, *гарнизонѣ, дѣлѣгарникопѣтѣрѣ*; — mit Bändern, *гарнитѣрѣ, дѣлѣкорделѣре*; — eines Teichs mit Fischen, *дѣлѣпештинѣтѣрѣ*; — eines Posten, *оѣкѣзнѣтѣлѣне де постѣ*.

Beseufzen, v., *сѣзнѣнѣ, оѣтѣрѣжѣ, оѣтрѣжѣ*.

Beseufzung, f., *сѣзнѣнѣ, оѣтарѣжѣ; ѣметѣрѣ*,

Besichtigen, v., *вѣсѣтѣ, есѣминѣ, ѣрѣѣѣрѣжѣ, ѣнсѣтѣрѣжѣ, трѣкѣлѣ прѣн оѣлѣ*.

Besichtigung, f., *вѣсѣтѣлѣне, ѣнсѣтѣлѣне*.

Besiebeli, v., *прѣсѣрѣ ѣрѣнѣнѣдѣ*.

Besiegbar, a. *шѣ адѣ, дѣлѣвѣнѣѣверѣ, ѣе сѣ нѣте дѣвѣнѣне; кѣѣѣрѣверѣ*.

Besiegeln, v., *ассѣпѣлѣ, нѣнѣлѣ сѣпѣлѣлѣ (лѣѣѣтеѣ)*.

Besiegen, v., *дѣлѣвинѣтѣ*; seine Feinde, Heiber —, *трѣзмѣѣлѣ несте ѣнѣмѣѣѣлѣ шѣ нѣсѣмѣлѣлѣ мѣлѣ*.

Besieger, m., *дѣлѣвшѣторѣлѣ, трѣзмѣѣлѣторѣлѣ*.

Besiegung, f., *вѣтѣторѣлѣ; трѣзмѣѣлѣ*.

Besingen, v., *кѣлѣтѣ; ѣѣѣлѣвѣрѣжѣ; етѣ ѣрѣдѣлѣтѣ ѣѣсѣngen zu werden, мѣрѣтѣлѣ а ѣлѣ кѣлѣтѣтѣ (дѣлѣ ѣерѣсѣрѣлѣ)*.

Besinnen, sich, v., *дѣлѣ адѣдѣзнѣлѣ аѣнѣтѣ; дѣлѣлѣ вѣнѣлѣ дѣлѣ сѣнѣмѣлѣ; дѣлѣлѣ ѣѣлѣ сѣма; мѣлѣ гѣндѣсѣлѣлѣ аѣлѣтѣрѣ мѣнѣтѣ; дѣлѣлѣ ѣѣтѣлѣ кѣлѣлѣлѣ; ѣѣлѣ will mѣch —, мѣлѣ ѣѣлѣлѣ мѣлѣ гѣндѣ; ѣѣлѣ ѣѣлѣ mѣch поѣѣ ѣѣаѣлѣ —, дѣлѣлѣ ѣѣлѣ адѣдѣѣ аѣнѣтѣ; ѣѣлѣ ѣѣлѣ mѣch аѣдѣрѣ ѣѣsinnen, мѣлѣ аѣлѣлѣ skѣmѣѣѣtѣ гѣндѣлѣ; sѣch wieder —, дѣлѣлѣ вѣнѣлѣ дѣлѣ sѣnѣmѣl; sѣch lange —, мѣлѣ 'nѣdѣоѣсѣлѣлѣ; sѣch eines Bessern —, мѣлѣ dѣсѣтѣлѣлѣсѣлѣлѣ, мѣлѣ ѣѣлѣлѣ dѣнѣлѣ знѣлѣ сѣѣtѣлѣ mѣl ѣѣлѣdѣ.*

Besinnen, n., *гѣндѣпѣ; нѣѣѣлѣ langem*

—, *дѣнѣлѣлѣлѣ mѣлѣtѣ гѣндѣpѣ; ѣѣl Sѣnѣn sein, а ѣl кѣ mѣnѣte дѣлѣтѣрѣлѣ*.
Besinnung, f., *адѣdѣѣѣrѣeаѣnѣtѣ; гѣндѣpѣ, рѣѣѣlѣsѣnѣ; ѣѣnѣpѣ дѣлѣ sѣmѣpѣ; кѣлѣпѣлѣтѣнѣлѣ; етѣ ѣѣlѣstѣ sѣnѣtѣ — ѣѣl аѣf ѣѣn lѣstѣn Augѣnblѣck, а кѣлѣпѣскѣлѣлѣлѣлѣлѣлѣ ѣѣлѣ ѣѣl а ѣnѣtѣлѣ сѣlѣлѣtѣl; ѣѣl — ѣѣlѣlѣtѣn, а ѣѣrѣdѣ kѣlѣpѣtѣnѣlѣ.*

Besinnungsstraf, f., *ѣѣkѣlѣtѣrѣeа de a'mѣl адѣdѣѣ aѣnѣtѣ, mѣmѣpѣrѣa*.

Besinnungslos, a. *шѣ адѣ, аѣmѣѣlѣtѣ, аѣmѣpѣlѣtѣ, ѣѣrѣ sѣmѣpѣlѣsѣnѣ.*

Besippt, part. *шѣ а, дѣлѣaѣmѣlѣtѣ, дѣлѣkѣoѣnѣtѣ, дѣлѣmѣpѣnѣlѣtѣ.*

Besitz, m., *пѣссѣсѣsѣnѣ, пѣpѣpѣrѣtѣtѣ, сѣлѣлѣnѣpѣ (de kѣсѣ, mѣmѣlѣ); ѣm Besitzѣ einer Sѣche sein, сѣлѣлѣлѣ dѣлѣ пѣссѣсѣsѣnѣa ...; ѣѣn etѣwas — етѣrѣeѣn, — nѣhѣmѣn, ѣѣлѣ ѣѣѣа dѣлѣ пѣссѣсѣsѣnѣ; ѣn — sѣzѣn, ѣнѣлѣ dѣлѣ пѣссѣсѣsѣnѣ; аѣlѣ ѣѣm Besitzѣ sѣzѣn, — tѣrѣiѣbѣn, сѣpѣpѣpѣrѣzѣl, skѣoѣtѣ dѣn пѣссѣсѣsѣnѣ; ѣiѣdѣr ѣn — sѣzѣn, рѣѣѣѣrѣrѣzѣl, рѣnѣлѣлѣ dѣлѣ пѣссѣсѣsѣnѣ.*

Besitz, v., *мѣdѣ дѣndѣлѣnѣлѣ (nѣ ѣѣѣа), kѣlѣѣsѣtѣ; пѣссѣdѣl, сѣлѣлѣлѣпѣсѣлѣ, ѣnѣl, аѣm dѣлѣ pѣpѣpѣrѣtѣtѣ; ѣѣl Sѣnѣnѣ ѣѣlѣtѣ dѣlѣ Sѣier, гѣmѣa kѣlѣѣsѣtѣ оѣzѣлѣ; еѣn gѣroѣsѣs Capital —, аѣm kѣpѣtѣlѣlѣlѣ mѣrѣe.*

Besitzer, m., *пѣссѣсѣpѣl, пѣpѣpѣrѣtѣrѣl; сѣлѣлѣлѣлѣ; ѣnѣtѣсѣtѣmѣlѣsѣgѣ —, ѣѣzѣrѣlѣtѣrѣl; — еѣnѣs Hѣuѣsѣs, пѣpѣpѣrѣtѣrѣlѣlѣ kѣsѣl.*

Besitzerin, f., *пѣpѣpѣrѣtѣrѣsѣl, сѣлѣлѣлѣлѣ.*

Besitzergreifung, **Besitznahme**, **Besitznehmung**, f., *лѣrѣe dѣлѣ пѣссѣсѣsѣnѣ; аѣлѣkѣrѣe dѣлѣ сѣлѣлѣnѣpѣ; ѣiѣdѣrѣtѣcѣlѣsѣlѣ —, ѣѣzѣpѣlѣlѣsѣnѣ.*

Besitzfähig, a., *кѣлѣѣѣrѣl de а ѣnѣtѣrѣa dѣлѣ пѣссѣсѣsѣnѣ.*

Besitzrecht, n., *пѣссѣсѣpѣl, dѣpѣnѣtѣ de pѣpѣrѣtѣtѣ.*

Besitzstand, m., *пѣссѣсѣsѣnѣ, аѣѣrѣe dѣлѣ pѣpѣrѣtѣtѣ.*

Besitzthum, m., *пѣpѣpѣrѣtѣtѣ, аѣѣtѣ.*

Besitzung, f., *пѣссѣсѣsѣnѣ, пѣpѣpѣrѣtѣtѣ; еnѣpѣrѣлѣnѣlѣ; дѣndѣrѣѣrѣe.*

Besodnen, v., *кѣлѣtѣлѣ kѣlѣlѣsѣnѣ, kѣlѣlѣlѣmѣnѣe.*

Besoffen, a., веатѣ, дивѣтатѣ.
 Besoffenheit, f., веѣнѣ, дивѣтѣтѣрѣ.
 Besohlen, v., дигѣлѣзѣ, шѣнѣ таалѣ.
 Besolden, v., солдезѣ (не солдаѣн);
 salariezѣ (не оофициал); даѣ леѣѣ.
 Besoldung, f., солдѣ, саларѣ.
 Besondern, v., (arg.) днсетѣнѣзѣ
 арѣтѣра де примѣварѣ.
 Besonder, a., партикларѣ, синѣларѣ,
 специалѣ, деосевитѣ; чѣсдатѣ, ка-
 прициосѣ, стрѣнѣ; besonderer Um-
 stand, партикларитате, синѣлари-
 тате, специалитате; ein ganz be-
 sonderer Mann, омѣ чѣсдатѣ; er
 hat seine besondern Lappen, дѣн
 аре каприциале салѣ.
 Besonderheit, f., синѣларитате, пар-
 тикларитате.
 Besonderѣ, ad., дн-парте, дндео-
 севѣ; маѣ-адлесѣ, маѣ-вѣртосѣ,
 дн-специе, кѣ деосевирѣ; — тоѣ-
 пен, а локѣ дн парте; — schon,
 кѣ деосевирѣ ѣрѣмосѣ; — da,
 маѣ вѣртосѣ аѣѣ.
 Besonnen, a. ni ad., днделенѣ,
 минтосѣ, кѣ минте, чѣркѣснетѣ,
 кѣнѣзѣтѣ.
 Besonnen, v., днсорѣште, вате со-
 реле.
 Besonnenheit, f., днделенѣсѣне, чѣр-
 кѣснетѣсѣне; минтосѣнѣ, пресѣнѣ
 де спѣритѣ, де минте; кѣнѣзѣнѣ;
 er verlor die —, ел дѣн нерѣсѣ
 пресѣнга де минте; er thut alles
 mit —, де ѣачѣ тѣте кѣ кѣнѣзѣнѣ.
 Besorgen, v., етѣваѣ, портѣ грижѣ,
 днприжескѣ; тѣ тѣваѣ; ich werde
 Ihre Sachen —, волѣ днприжѣ де
 лѣѣрѣрѣ D-таѣ; er besorgt ein
 großes Unglück, се тѣме де о
 mare nenорочѣре.
 Besorglich, a. ni ad., днсѣлѣторѣ
 де тѣтѣ, де грижѣ; е де тѣтѣтѣ.
 Besorglichkeit, f., тѣмерѣ, ѣрижѣ, ап-
 преѣнсѣсѣне, рѣѣ де тѣтѣтѣ; im
 allen Besorglichkeiten zuvor zu kom-
 men, сѣре а превѣнѣ тѣте рѣлѣлѣ
 че сѣлѣтѣ де тѣтѣтѣ.
 Besorgniſ, n., грижѣ, тѣтѣ, ѣрижѣ;
 аѣѣ —, де ѣрижѣ кѣ . . .
 Besorgsam, a., днприжитѣрѣ, лѣторѣ
 аминте.

Besorgt, a., днприжитѣ; кѣпѣрѣнсѣ де
 тѣтѣ (пѣнтѣрѣ чева); er ist sehr
 für seine Gesundheit —, е ѣѣртѣ
 днприжитѣ пѣнтѣрѣ сѣлѣтѣтеа са.
 Besorgung, f., днприжѣре.
 Bespannen, v., днхатѣ; днкорѣдѣ
 (сѣнѣ инѣтрѣмѣтѣ де мѣсѣкѣ); ist
 der Wagen bespannt? с'аѣ пѣсѣ
 кѣѣлѣ ла трѣсѣрѣ?
 Bespeien, v., аскѣнѣнѣ, дншѣлѣ кѣ скѣнѣ-
 шатѣ (кѣ скѣнѣтѣ); борѣсѣкѣ; sich
 —, се дншѣлѣ де скѣнѣтѣ.
 Bespeicung, f., аскѣнѣтѣрѣ; борѣ-
 тѣрѣ.
 Bespeilern, v., днцѣрѣшезѣ, днде-
 нѣшезѣ; пѣнѣ цѣрѣшѣ, цѣнѣшѣ.
 Bespiden, v., днслѣнѣнезѣ, днпгѣнѣ
 кѣ сѣлѣнѣнѣ; sein Beutel ist gut
 bespidt, теашѣка лѣѣ е пѣлѣнѣ; sich
 —, тѣ 'нѣогѣдескѣ.
 Bespiegeln, sich, v., тѣ 'ногѣндезѣ,
 м'ампѣрѣ.
 Bespiegeln, v., ein Zimmer, орнѣ кѣ
 огнѣнѣлѣ о касѣ.
 Bespinnen, v., днѣшѣорѣ кѣ ѣрѣ;
 днплетескѣ.
 Bespornen, v., днпѣтенѣ, пѣнѣ пѣн-
 тенѣ.
 Bespötteln, v., аттѣнѣ; иаѣ дн.бѣ-
 таѣ де жѣкѣ; дерѣдѣ.
 Bespotten, v., днѣлѣ ватѣ жѣкѣ.
 Besprechen, v., иаѣ ворѣлѣ днпѣнте,
 токтѣсѣкѣ (о локѣнѣнѣ); конѣнѣдѣ,
 комѣциѣнезѣ (марѣѣ); днкѣпѣтѣ,
 ѣртѣмѣкѣ; sich —, иѣлѣ днделѣнѣ,
 конѣертѣ; ich habe mich mit mei-
 ner Frau darüber besprochen, м'ам
 днделесѣ кѣ пѣвастѣ теа дн
 кѣвѣса аста.
 Besprechung, f., токтѣре, арѣзнѣре;
 комѣциѣнѣре; днкѣпѣтѣнѣтѣтѣ;
 конѣ-
 ворѣитѣрѣ, конѣертѣнѣ.
 Besprengen, v., стрѣпескѣ.
 Bespringen, v., сѣре (арѣтѣсарѣлѣ
 ѣпа), гѣнѣште (таѣрѣлѣ вака).
 Bespritzen, v., днпрошѣкѣ (кѣ аѣлѣ);
 mit Roth —, днпѣлѣ кѣ порѣлѣ;
 mit Blut —, асѣнѣцѣрѣ.
 Besprubeln, v., днпрошѣкѣ (кѣло-
 тѣндѣ).
 Bespuſen, v., аскѣнѣнѣ, скѣнѣнѣ асѣвѣра...
 Bespülen, v., спѣлѣ, скѣлѣдѣ; der

Fluß bespült die Mauern der Stadt,
 рѣка спада мѣрѣи чегъдѣи.

Bespunden, v., ѿдонѣ (врана взѣи).
 Besser, a. mi ad., (komp. deza гѣт),
 маѣ взнѣ; маѣ вѣнѣ; dieser Weg
 ist —, каѣа аста е маѣ взнѣ;
 — machen, ѿдрепнѣ, addskѣ ла
 маѣ взнѣ старе; — werden, de-
 vine маѣ взнѣ, се ѿдрепнѣ; et-
 was —, маѣ винишорѣ; mit geht
 es etwas —, ѿми мерѣе маѣ
 винишорѣ, мѣ сѣмѣ маѣ вѣнѣ;
 — hin, маѣ департе; — hinauf,
 маѣ сѣсѣ; besser hab' ich, als hätt'
 ich, че е амѣнѣ нѣ е минѣнѣ;
 маѣ вѣнѣ азѣ знѣ оѣ, декѣт мѣне
 знѣ воѣ.

Bessern, v., korperѣ; ѿмѣнѣгѣдѣскѣ;
 dperѣ; реѣакѣ, репарѣ; es ist al-
 les gebessert, tot е репаратѣ; er
 ist nicht zu —, ел е ѿкорреѣверѣ,
 ел нѣ маѣ е де ѿдрепнатѣ; sich
 —, мѣ ѿдрепнѣ, мѣ ѣакѣ маѣ
 взнѣ (мораличѣште); мѣ ѿсѣнѣ-
 тошезѣ, devinѣ копвалештинѣ;
 es hat sich noch nicht mit ihm ge-
 bessert, ел нѣ с'а ѿдрепнатѣ ѿкѣ.

Besserung, f., sttliche, korreptione,
 ѿмѣнѣгѣдѣре; — der Wege, di-
 rectorѣ; — eines Hauses, репѣ-
 рѣиѣне; — eines Kranken, ре-
 копвалештинѣ.

Besserungsfähig, a., korreptionerѣ.

Besserungshaus, n., instiution de kor-
 reptione, de ѿдрепнате.

Bestählen, v. Verstählen.

Bestallen, v., installezѣ, amezѣ ѿн
 diregъторѣ.

Bestallung, f., instelъdѣиѣне; salaris.

Bestallungsbrief, m., diuionъ, de-
 kreтѣ (de amezare ѿтр'o dire-
 гъторѣ.

Bestand, m., staveritate, dsprare,
 kompactingѣ, стърѣиѣнѣ; restѣ, ре-
 мѣиѣнѣ; stare; arendѣ; das
 Wetter wird keinen — haben,
 тѣмѣл нѣ ва dsра, шѣеа; er war
 fleißig, allein es hatte keinen —,
 ера diuionѣ, ѿкоѣ ia. diuicirѣ
 стърѣиѣнѣ; in — nehmen, aren-
 dezѣ; in — haben, цѣнѣ ѿн aren-

de; in — geben, ѿпарendezѣ,
 даѣ in. arendѣ (o mouѣ).

Bestandbuch, n., (komp.) inventaris.

Beständer, Beständner, Bestandmann,
 m., arendatoris, цѣторѣ ѿн aren-
 dѣ, kiriamis (lokataris).

Bestandgeld, n., vani de arendѣ.

Bestandgut, n., mouѣ de ѿпарен-
 datѣ; каѣ де ѿкѣриатѣ.

Bestandherr, m., dъгъторѣ ѿн arendѣ.

Beständig, a., kompacte, statornikѣ,
 dspraverѣ; kontinanzѣ, nekонтentitѣ,
 вечѣикѣ; tot'd'azna, изъреа.

Beständigkeit, f., statornicitѣ, kom-
 ctanzѣ, dspraveritate, kontinanz-
 цѣиѣне.

Bestandjagd, f., vълъгъторѣ ѿн а-
 rendatѣ.

Bestandtheil, m., parte kompacte,
 kompactitѣ, essenciale; principis.

Bestandwesen, n., ctanzѣ, essencѣ.

Bestandzeit, f., тѣмѣ нѣтѣ шѣе ѿн а-
 rendѣгъра.

Bestangen, sich, v. (correst.) се ѿн-
 грѣмѣ (арѣорѣ ѿн нѣдъре), се
 ѿнпрѣжѣнѣ.

Bestärken, v., ѿнгрѣскѣ; einen in
 seiner Bosheit —, а ѿнгрѣи не
 чѣиѣва ѿн malicia са.

Bestärkung, f., ѿнгрѣре.

Bestätigen, v., ѿнгрѣскѣ, adeve-
 reскѣ; ein Gesetz —, sancionezѣ
 o lege; den Frieden —, pacifickѣ
 мачеа; (ла вълѣт.) а се ѿнкре-
 дѣнѣа descupe локѣ znde с' аѣлѣ
 вълѣтал (вълѣе, черѣ).

Bestätigung, f., ѿнгрѣре, adeveri-
 тѣрѣ; sancione; pacificъциѣне.

Bestätigungsjagen, n., (вълѣт.) вълѣ-
 наре de ѣѣрѣ, descupe аѣ кѣрѣл
 локѣ znde с' аѣлѣ сѣмѣтѣ ѿнкре-
 дѣнѣаѣи вълѣгъторѣ.

Bestatten, v., zur Erde —, ѿнмор-
 тѣнѣнѣ; ѿнзестрезѣ; eine Tochter
 —, ѿнзестрезѣ o ѣиѣ.

Bestattung, f., ѿнморънѣнѣнѣ; ѿн-
 грѣнѣиѣне.

Bestauben, v., мѣ ѿнпѣверѣзѣ.

Bestäuben, v., ѿнпѣверѣзѣ.

Bestäuben, sich, v., dѣ ѿн mats; das
 Korn bestäudet sich, грѣл дѣ ѿн
 mats.

Beste, а., (сзперл. дела gut), чөл мал встѣ, одрте, прѣснѣ; оло- рѣа; оръптеа; бестер Freund! скѣтне amiche! die — Манѣschaft, оръптеа comadagilor; даѣ — Мѣшл, оло рѣа оръптеа; in seinen besten Jahren, ач оло рѣа вѣретеа; im besten Schlasse, кѣнд е comнл мал дѣлче; der erste —, чөл днтѣл венирѣ; bei der ersten besten Ge- legenheit, ла prima окъсисне по- тривирѣ; аусѣ —, zum besten, am besten, bestend, одрте vine, ач modл чөл мал встѣ.

Beste, п., винеле, олоосл (винче- сенца); даѣ gemeine —, винеле комнѣ, повлиѣ; zum Besten ge- reichen, ачл сервеште de vine; du kommst am Besten dabei weg, wie ачл vine партеа чеа мал встѣ; ich befinde mich nicht zum Besten, еѣ мѣ ситѣ кам рѣѣ; даѣ — von Einem reden, ласдѣ не чине- ма; даѣ Beste bei etwas thun, а оаче, а nontrivisi мал мѣл...; sein Bestes thun, оаче кѣт се нѣре мал vine; einen zum Besten haben, иаѣ ач рѣѣ, иаѣ несте пичиорѣ не чинева; nicht zum Besten haben, сѣнт сѣракѣ; eine Flasche Wein zum Besten geben, траттеѣ, оспетезѣ кѣ о олашѣ de винѣ; даѣ — verdirbt oft das Gute, мал-винеле оаче мал мѣл декѣт винеле.

Bestechbar, в. Bestechlich.

Bestechen, в., ачпѣнѣ; митѣскѣ, корѣмнѣ; злѣ; ет лѣшт сѣч —, се корѣтне; ет лѣшт сѣч nicht —, е ачкорѣтѣверѣ.

Bestecher, м., корѣнторѣ, митѣторѣ.

Bestechlich, а., корѣтѣверѣ.

Bestechlichkeit, ф., корѣнтѣверѣтате.

Bestechnacht, ф., кѣсѣтѣрѣ педѣѣ.

Bestechung, ф., корѣнтѣне.

Besteck, п., токъ, кѣтѣ, тѣкъ пентѣ кѣдѣте, инстрѣмѣнте мѣл.

Besteden, в., ачпѣнѣ, пѣнѣ (де- гѣме ач страте); ачпѣреѣ; Гѣб- сеи —, ачпѣреѣ (хѣрѣоокѣ) мѣлѣреа; даѣ Haar mit Blumen —, орнѣ пѣрѣл кѣ олопѣ; mit

Mandeln —, гарнеѣѣ, ачпѣнѣ кѣ mirdale (о торѣ).

Bestehen, в., стаѣ, кѣсѣѣ (статѣ); мѣ комнѣнѣ дин пѣрѣл (трѣнѣл); дѣреѣ; сѣнтѣ vauidѣ, ач пѣтере (деѣеа); аусѣ etwas —, стаѣ не чева, сѣнтѣ статорнѣкѣ ач...; аусѣ seinem Kopfe —, се аччѣр- вѣче, се ачдѣрѣтѣчеште; wohl oder ūbel —, gut oder schlecht —, мѣ сканѣ кѣм поѣ динтѣ'нѣ не- каѣѣ; mit Schimpf und Schande —, еѣ кѣ рѣшине дин чева; in einer Rede —, мѣ ачпедекѣ ач кѣвѣтаре; аусѣ seiner Forderung —, не сѣлѣеште, не ласѣ дин претенѣисне са; ачарендеѣ, иаѣ ач арендѣ; ачкѣрѣеѣ (знѣ лока- шѣ); einen Kampf —, сѣсѣнѣ о лѣпѣ; ein Abenteuer —, трекѣ printr'o авѣнтѣрѣ.

Bestehen, п., старе, кѣстаре; сѣв- цѣнѣнѣ.

Bestehend, а. mi ad., конѣсѣнтѣ; комнѣсѣ дин...; сѣвѣсѣнтѣ.

Bestehbar, а., оравѣрѣ; педѣавѣрѣ.

Bestehlen, в., оръѣ; прѣдѣ (чева).

Bestehlung, ф., оръѣ; прѣдѣ, прѣ- дѣтѣрѣ.

Bestehung, ф., ачарендѣтѣрѣ; ач- кѣрѣтѣрѣ.

Besteifen, в. Bestärken.

Besteigen, в., оѣсѣ, мѣ оѣсѣ, зрѣ, мѣ зрѣ; ein Pferd —, ачла- лекѣ; den Thron —, мѣ ачтрон- неѣ; einen Berg —, оѣсѣ мѣн- теле; ein Schiff —, мѣ ачварѣѣ.

Besteigung, ф., сѣтѣрѣ.

Bestellen, в., пѣнѣ не...; ачпѣперѣ, ачпѣсѣ de...; (ком.) комнѣрѣ, даѣ комѣсисне; bestellte Waaren, мѣрѣрѣ комѣсionate; ordnѣ (сѣ се оакѣ чева), bestellte Arbeit, лаворе ordnѣтѣ; einen wohn —, даѣ ачтѣнѣре...; einen zu sich —, а мѣма не чинева ла сине; einen zu etwas —, а пѣне не чинева несте чева; etwas bei ei- nem —, комнѣтѣ чева ла чинева; haben Sie etwas zu —? ач сѣ 'mal da! vroo komѣсисне? einen Wagen —, токъскѣ о кѣрѣѣ;

- Bestreitbar**, a. mi ad., комътвѣрѣ, аттакаворѣ (контреставерѣ), контрѣверсаверѣ, де комътвѣтѣ.
- Bestreiten**, v., дпнпмнѣжѣ, комватѣ, аттакѣ; den Feind —, комватѣ не inimikѣ; einen Saß, eine Meinung —, дпспѣтѣ, варѣ о геъ, о ominisne; ich will es nicht —, нѣ перѣ, нѣ контрѣжикѣ; seine Hördung wird —, претѣндиснеа аз се комгестѣ, се траже ла дпдоиѣлѣ; den Aufwand —, контривѣлѣ ла спесе, порѣ спесесе, келтѣелѣ; alle Arbeiten —, сѣпѣ ажпсѣ пелтрѣ тѣте дѣврѣле, почѣ аде ѣаче сѣпѣрѣ.
- Bestreiter**, m., дпнпмнѣторѣ, комвѣтѣторѣ; контрѣверсѣторѣ, (контрѣстѣторѣ.)
- Bestreitung**, f., комватере, дпнпмпѣдисне; — der Unkosten, партаре де спесе.
- Bestreuen**, v., респѣндескѣ аспира ..; mit Sand —, днарѣнежѣ, дпмѣлверѣ; mit Salz —, пресѣрѣ; mit Mehl —, дпѣрѣнѣ; mit Zucker —, дпзахарѣжѣ; mit Pfeffer —, дпмпѣперѣжѣ; mit Asche —, дпченѣшѣжѣ.
- Bestreuung**, f., респѣндѣре; пресерѣтѣрѣ; в. Bestreuen.
- Bestreichen**, v., дѣрѣ кѣ ѣзнѣ (не знѣ ѣрѣ); дпѣжшорѣ кѣ дпмплетѣтѣрѣ; дпмѣдѣжѣ, прѣндѣ дп ладѣ; дпредеѣжѣ, прѣндѣ дп редеа.
- Bestromen**, v., дпспндѣ, спалѣ (торѣтеле чева).
- Bestücken**, v., днарѣмѣжѣ кѣ тѣпѣрѣ (о наѣ).
- Bestürmen**, v., ассагѣ (о четате), даѣ ассагѣ; сѣпѣрѣ; Einen mit Witten —, грѣмѣдескѣ кѣ рѣгѣчѣнѣ не ...; mit Fragen —, сѣпѣрѣ кѣ дптрѣвѣчѣнѣ; von Leibeschaften bestürmt werden, а ѣи апитатѣ, тѣрѣвратѣ де парѣме.
- Bestürmung**, f., ассагѣ; сѣпѣрѣпѣлѣ.
- Bestürzen**, v., аккѣнерѣ; тѣ сѣпѣрѣ, тѣ дпспѣлѣмѣтѣ, тѣ тѣрѣврѣ, нѣжѣ зѣмескѣ; рѣтѣнѣ дпкрѣменѣтѣ.
- Bestürzt**, a. mi ad., сѣпѣратѣ, сѣпѣ
- тѣпѣратѣ, тѣрѣвратѣ, зѣмѣтѣ, сѣпрѣпсѣ, дпкрѣменѣтѣ.
- Bestürzung**, f., дпспѣлѣмѣтѣтѣрѣ; дпкрѣменѣтѣрѣ; in — gerathen, тѣ кѣрѣндѣ де сѣпѣлѣмѣтѣтѣрѣ.
- Besuch**, m., вѣсѣтѣ; дпмлетѣ, мерѣжѣ (ла тѣрѣрѣ); оспегѣ; einen — abstatten, ѣакѣ о вѣсѣтѣ; Einem einen — erwidern, дпторкѣ вѣсѣта; einen — ablehnen, рѣѣжѣ, нѣ прѣмескѣ вѣсѣта.
- Besuchen**, v., вѣсѣтежѣ, черчетѣжѣ, кажѣ, мерѣ сѣ вѣдѣ (не чѣнева, саѣ чева); дпмѣл; er besucht die Schule, дпмѣлѣ ла шкѣлѣ.
- Besuchkarte**, f., вѣлетѣ де вѣсѣтѣ.
- Besuchung**, f., вѣсѣтѣдѣне, черчетѣтѣрѣ.
- Besudeln**, v., дптинѣ, тѣлѣжескѣ; сѣпѣрѣ.
- Betäfeln**, v. Tafeln.
- Betagen**, v., терѣнѣ, пѣнѣ терѣнѣ (сорѣческѣ); се тѣлѣнѣште терѣнѣлѣ.
- Betagt**, a. mi ad., дпзѣлѣтѣ, вѣтѣрѣнѣ; дпмѣлѣнѣтѣ, грекетѣ (терѣнѣ), betagte Schuld, Зѣнѣн, дѣторѣ, интересе аз кѣрѣр терѣнѣ де пѣлѣтѣ а грекетѣ.
- Betafeln**, v., (мар.) дпѣзнѣежѣ, прѣвѣдѣ кѣ ѣзнѣ (о наѣ).
- Betalgen**, v., знѣ кѣ сѣлѣ.
- Betaffen**, v., мѣлѣ.
- Betauben**, v., асѣрѣжескѣ; аторѣческѣ; амеѣческѣ.
- Betaubung**, f., асѣрѣдѣре, амморѣдѣре; амеѣтѣрѣ.
- Betaren**, v., дпмѣнѣ тапсѣ, дѣрѣ.
- Betbruder**, m., шѣкрѣтѣ, ѣарѣсѣлѣ, ѣѣгарѣлѣ.
- Bete**, f., сѣекѣ.
- Bête**, f., (zi Bei), веѣ, знѣ ѣелѣ де жѣкѣ дп жѣрѣлѣ; — machen, — werden, перѣдѣ сѣма денѣсѣ дп жѣкѣ.
- Beten**, v., орѣ, порѣ (не Dze), ѣакѣ рѣгѣчѣне, тѣ 'nānѣ; ein Vater unser —, зѣкѣ знѣ Тагѣ носѣрѣ; Noth lehrt —, кѣнд сѣатѣм дп перѣкѣла не addychem amare de Dze.

Beter, m., орѣторѣ, роуѣторѣ, дп-кинѣторѣ.

Betsahrt, f., кърѣтърѣ de клакѣ (вечинѣ ла вечинѣ).

Betsahrt, f., пелеринарѣ, мерѣ спре дпкинѣчѣне ла знѣ докѣ еѣ. (хад-цаикѣ, тѣрч.).

Betglocke, f., кампанелѣ свѣтѣоре де роуѣчѣне, (Ангелѣс; Аве-Марѣа).

Bethätigen, активѣзѣ, доведѣскѣ кѣ акте, кѣ фанте; еѣфѣтѣскѣ.

Bethauen, v., дпроуѣрежѣ.

Bethaus, n., орѣторѣ, роуѣторѣ, касѣ де роуѣчѣне; (центрѣ) вѣсерѣкѣ.

Bethaut, a., дпроуѣратѣ.

Betheiligen, v., дпѣтѣрѣтѣскѣ, факѣ сѣ ѣа парте; тѣ дпѣтѣрѣтѣскѣ, ѣаѣ парте, партечѣнѣ.

Betheiligte, m., пѣрѣтаѣ; парте интересатѣ; партечѣнѣгле.

Betheiligung, f., дпѣтѣрѣтѣшѣре, дпѣтѣрѣтѣшѣтѣрѣ, партечѣнѣчѣне.

Betheuern, v., дпкѣтѣрѣнезѣ, знѣ, тѣрѣсѣ кѣ катранѣ.

Betheuern, v., ассекѣрежѣ, дпкредѣндезѣ, амѣескѣ кѣ зѣ! не лѣде! не онѣре! протестѣ.

Betheuerung, f., ассекѣрѣшѣтѣрѣ, дпкредѣндѣре, адеверѣчѣне кѣ зѣ! шч.; протестѣчѣне.

Bethören, v., дпнезѣнескѣ, скотѣ дп mindl, амѣдѣскѣ, спѣрѣс (исторѣинѣ кѣ дѣмѣлѣ стаѣн, шч.).

Bethörend, a., дпнезѣнѣторѣ, амѣтѣторѣ.

Bethörung, f., дпнезѣнѣре; дпорѣвѣтѣрѣ; амѣтѣтѣрѣ.

Bethulisch, a. шѣ ad., ажжѣтарѣдѣ; комодѣ.

Bethun, sich; v., сѣ какѣ сѣв сѣне, сѣ кѣѣрѣште, сѣ спѣркѣ кѣ стѣркѣл сѣ; м'ажжѣторѣ; тѣ факѣ комодѣ; sich nicht — können, нѣ тѣ потѣ ажжѣтора; тѣ стрѣмѣторѣзѣ.

Bethuten, v., дптѣтѣлѣ, даѣ тѣлѣ; калѣѣкѣ; wie soll ich ihn — ? кѣм сѣл дптѣтѣлѣ?

Bethutung, f., дптѣтѣлѣтѣрѣ, дптѣ-

тѣлѣчѣне, дптѣтѣлѣшѣтѣ; калѣѣкѣчѣне.

Betsammer, f., орѣторѣ, роуѣторѣ; касѣ де роуѣчѣне (дп докѣ de вѣсерѣкѣ).

Betsähen, v., амѣдѣскѣ.

Betonen, v., ачцентѣс, (окциѣзѣ) дптонѣ, лѣндѣскѣ тонѣ; eine scharf betonte Silbe, силѣв акцентѣватѣ.

Betonung, f., акцентѣчѣне, дптонѣшѣтѣ.

Betonie, f., ветонѣкѣ (плантѣ).

Betracht, m., концидѣрѣчѣне, (в. Betrachtung); in —, дпн прѣвинѣгѣ .., дпн респѣнтѣ ..; авѣндѣ дп концидѣрѣчѣне ..; лѣндѣ дп ведѣре ..; in gewissem —, дп атѣре респѣнтѣ; in — seines Alters, лѣндѣ дп ведѣре вѣрѣта сѣ; das kommt nicht in —, аста нѣ сѣ ѣа дп вѣрѣде де сѣмѣ.

Betrachten, v., mit den Augen —, аѣѣрѣ, пѣрѣсндѣ (кѣ окѣ); mit Augen und Verstand —, есамѣнѣ, черѣкѣ, концидѣрѣ, оссерѣвѣ; mit Verstand allein —, медѣтѣ; ѣаѣ, шѣнѣ (де чева); einen als Spitzbuben —, ѣаѣ, шѣнѣ не чѣнева де омѣ де нимѣка.

Betrachtend, a., контемпѣлѣндѣ, контемпѣлатѣвѣ.

Betrachtungswürdig, a., демѣнѣ де концидѣратѣ.

Betrachter, m., контемпѣлѣторѣ, концидѣрѣторѣ.

Beträchtlich, a. шѣ ad., концидѣравѣрѣ, импорѣтантѣ; de importanz, де консекѣендѣ.

Beträchtlichkeit, f., импорѣтантѣ, дпсѣмпѣтѣте.

Betrachtung, f., аѣѣгѣшѣтѣ, окѣтѣрѣ аѣѣгѣтѣоре; есамѣнѣ, черѣкаре, концидѣрѣчѣне, оссерѣвѣчѣне; медѣтѣчѣне; in — stehen, ѣаѣ аминѣте; ѣаѣ дп концидѣрѣчѣне, дп вѣрѣде де сѣмѣ; in tiefe Betrachtungen versunken sein, сѣнтѣ аѣѣсндѣтѣ дп медѣтѣчѣснѣ.

Betrachtungswissenschaft, f., штѣнѣнѣ спекѣлатѣвѣ.

Betracht, m., сѣмѣ тотѣлѣ; der —

• der Ausgabe übersteigt, сума голтагъ а спеселор трече престо а венитъли.

Betragen, v., **аче** ..., **таие** ..., **се сзие** ..., **се ридикъ** ... (сзма); die Unkosten können **hundert Thaler** —, спеселе поръ съ таиз о сзгъ де талеръ; **сѣ** —, **мъ портъ**; er hat **sich als Mann von Ehre** —, с'а портатъ ка знъ омъ де ондре.

Betragen, n., **портаре**, **кондзитъ**; er hat **kein** —, **п'аре портаре**; er hat **ein unausstehliches** —, **аре о кондзитъ нецъериверъ**.

Betrachten, v., **илгнѣ** не знъ **портъ**; **долескъ**, **портъ долиъ** (жале).

Betrachtungswürdig, a., **доливеръ**, **деннъ де долитъ**, **деннъ де лъ-криме**.

Beträufeln, Beträufen, v., **ампикрѣ**, **ансмедъ чева фъкнндъ** съ кадъ къ **пикътра**; **einen Braten mit Speck** —, **ампикрѣ** къ **лардъ** **спинтра**.

Betraut, a. **mi ad.**, **крединциоскъ**, **кон-идинге**.

Betrachte, m., **крединциатъ**, **крединциаръ** (кърѣва).

Betreff, m., **ин** —, **ан привинца** ...; **ан респеттъ** ...; **ан къгъ** ...; **че с'аттинге**.

Betreffen, v., **сзприндъ**, **даъ песте** ...; **се дпгъмплъ**; **ажжнде**; **привеште**; **е воръ** de ..., **е дптревълъне** de ...; **девинъ зимитъ**, **кон-оскъ**; **man hat den Dieb auf der That betroffen**, **аъ даръ песте** **срѣ** **сзрндъ**, **аъ сзпринскъ** не **срѣ** къ **лъръ** **сраръ** **ан тмъ**; **mich hat das Unglück betroffen**, **ми с'а дпгъмплатъ** **непорочивеа**; **hat Sie ein Unglück betroffen?** **те а ажжнс о непорочиве?** **was mich betrifft**, **пкъгъ** **привеште** **ла mine**; **es betrifft Ehre und Leben**, **ворва е де виадъ** **ми ондре**; **er war ganz betroffen**, **ел девени** **де торъ** **коноскъ**.

Betreffend, a. **mi ad.**, **кончерниате**, **привигорисъ**; **пкъгъ** **нептръ** **mine**; **mich** —, **че се цине** **де mine**, **къгъ** **привеште** **ла mine**.

Betreiben, v., **пакъ**, **тмъ** **ла пъ-**

мъне, **ла къскътръ** (вите); **дзкъ**, **портъ**, **манпъсезъ**, **администрѣ** (офиситъ); **факъ** къ **сзргингъ** (о тревъ); **минжъ**, **зорескъ** (чева).

Betreten, v., **какъ**, **пкъ** **пичоръ** **не** ...; **интръ**; **варъ**; **сзприндъ**; **мъ тзрвсрѣ**; **ich werde seine Schwelle nie wieder** —, **пвечл** **пз** **i** **вол** **мал** **къка** **прагъ**; **das Zimmer** —, **интръ** **ан** **касъ**; **die Kanzel** —, **мъ сзлс** **ан** **амвонъ**; **einen Weg** —, **плекъ** **не** **о** **кале**; **Zemandes Fußstapfen** —, **имитъ** **не** **чинева**, **спрежъ** **къва**; **einen über etwas** —, **сзприндъ** **не** **чинева**; **worüber** — **sein**, **мъ тзрвсрѣ** **де чева**.

Betreten, part. **mi a.**, **вътгъ**, **пвлатъ**, **дескиоскъ** (дрзкъ); **сзпринскъ**, **зимитъ**, **сзприатъ**, **тзрвсраръ**.

Betretenheit, f., **сзприсъ**; **тзрвсрълъне**; **зимитъ**, **коносине**.

Betretung, f., **интрътръ**; (в. **Betretenheit**).

Betretungsfall, m., **касъ** **де** **сзприсъ**; **im Betretungsfall** ..., **ла** **касъ** **съ** **деа** **песте** **тине** ...

Betrieb, m., **тмъгътръ**, **пъсъръ**, **пкъскъ** (де вите); **андемнъ**, **пчигъмнрѣ**; **зоритръ**; **портареа** (знал тревъ); — **eines Bergwerkes**, **сплобъгълне**; **auf** — **seines Bruders**, **дин** **андемнъ** **сраре-сзъ**.

Betriebsam, a. **mi ad.**, **фантивъ**, **антивъ**, **лабориоскъ**, **дизинге**, **индсстриоскъ**, **сзрзингоскъ**.

Betriebsamkeit, f., **фантивитате**, **антивитате**, **индсстриетате**, **сзрзингъ**.

Betriebscapital, n., **ондъл** **черкълпте** **ан** **врео** **дптреприндере** **орекаре**.

Betrigen, v. **Betrügen**.

Betrinken, v., **пмъгъ**; **сѣ** —, **мъ** **пмъгъ**.

Betroffen, v., **сзпринскъ**, **тзрвсраръ**, **зимитъ**, **коноскъ**.

Betroffenheit, f., в. **Betretenheit**.

Betröpseln, v. **Beträufeln**.

Betrüben, v., **тзрвсрѣ** (ана); **дптриоскъ**, **аттриоскъ**, **контриоскъ**; **сзпъръ**, **пкъжескъ**; **diese Nachricht hat ihn sehr betrübt**, **ачестъ** **пкъ-**

elemosinъ; тѣ ватѣ таре дѣтъ
 чева; auf den Brand — gehen,
 черѣ пентрѣ армі; im ein Amt
 —, змѣлѣ таре дѣтъ знѣ постѣ;
 — gehen, мерѣ дѣтъ кыгьтарѣ.
 Bettelorden, m., ordinъ, чѣга къ-
 лѣгьрипорѣ чершиторѣ.
 Bettelsack, m., десакъ де чершиторѣ;
 ташкѣ, траистѣ де каликѣ.
 Bettelspiel, n., жокѣ-пе-микѣ (карт.)
 Bettelstaat, m., гьтѣлѣ, орпѣмѣнтѣ
 каликосѣ.
 Bettelstab, m., вастонѣл чершиторѣ-
 лѣ; вьдѣл каличиѣ; einen an den
 — bringen, addѣкѣ ла самѣ де
 лемнѣ не чинева, дѣ сьрѣческѣ;
 an den — gerathen, ам ажжѣнсѣ
 ла десакѣ.
 Bettelstolz, m., мѣндриѣ прѣстѣ; трѣ-
 оѣ де каликѣ.
 Betteltanz, m., данѣлѣ каличиорѣ
 (чѣртѣ вьталѣ).
 Bettelvogt, m., свирѣ, вирѣ, (birro,
 ital.) привегиторѣ песте чершиторѣ.
 Bettelvolk, n., мисерѣчине, чершито-
 рине, каличине, каналѣ.
 Betten, v., аштернѣ, факѣ патѣ; wie
 man sich bettet, so schlѣft man,
 кѣм дѣши аштерне, аша ва dormi,
 кѣм сѣмѣмѣ аша ва сечера; sich
 von einander —, dormѣ дѣ па-
 тѣрѣ сепаратѣ; sich zusammen —,
 се кѣлѣ дѣмпрезнѣ; sich gut oder
 schlecht —, тѣ пѣнѣ дѣ старе
 вьпѣ сѣѣ реа.
 Bettflache, f., дѣкѣлиторѣ де патѣ,
 (васѣ, дѣ каре се пѣне агѣ фер-
 вине спре а дѣкѣлѣ патѣ).
 Bettfrau, f., аштернѣторѣсѣ де патѣ
 (ла кѣрѣ).
 Bettgenoss, m., kondornitorѣ, соѣѣ
 де патѣ; kameradѣ.
 Bettgenossin, f., kondornitоре, со-
 ѣѣ де патѣ.
 Bettgerѣth, n., аштернѣтѣ.
 Bettgestell, n., лемнѣриа де патѣ,
 патѣ (лемнѣ).
 Bettgurt, m., чинѣ де патѣ.
 Betthimmel, m., черѣ де патѣ, корѣ,
 навилонѣ де патѣ.
 Bettkammer, f., кѣмарѣ де dormitѣ,
 кѣмарѣ де патѣрѣ.

Bettkissen, n., перѣлѣ де патѣ.
 Bettlagerig, a., вегеросѣ, зѣкѣторѣ
 дѣ патѣ.
 Bettladen, v. Bettuch.
 Bettler, m., чершиторѣ, каликѣ, ми-
 серакѣ.
 Bettlerin, f., чершиторѣсѣ, каликѣ,
 мисеракѣ.
 Bettlergestudel, n., тѣриѣ де ка-
 лѣ, в. Bettelvolk.
 Bettmeister, m., привегиторѣ де па-
 тѣрѣ (ла кѣрѣ).
 Bettpiffer, m., пишѣторѣ дѣ патѣ.
 Bettpifferin, f., пишѣторѣсѣ дѣ патѣ.
 Bettspanne, f., патѣ-дѣкѣлиторѣ,
 зѣ инстрѣмѣнтѣ де фѣлѣ тѣгѣлѣ
 дѣгѣрсѣ.
 Bettstuck, m., сакѣ къ паѣ, mindirѣ
 de pale.
 Bettstule, f., колѣна патѣлѣ.
 Bettstuecher, m., кѣкѣчѣосѣ дѣ патѣ.
 Bettstuhm, m., сѣкѣ де патѣ, па-
 раванѣ.
 Bettstuecher, m., в. Bettpiffer.
 Bettstange, f., стинѣ де патѣ.
 Bettstelle, f., патѣ (лемнѣ), в. Bett-
 gestell.
 Bettstollen, m., пѣторѣ де патѣ.
 Bettstroh, n., паѣ де патѣ.
 Bettstisch, m., патѣ масѣформѣ.
 Bettuch, n., аккорѣмѣнтѣ, конѣртѣ
 де патѣ; лѣнѣолѣ.
 Bettüberzug, m., дѣсѣрѣкѣмѣнтѣ де
 патѣ, фадѣ де перѣнѣ, де сал-
 теа, токѣ.
 Bettung, f., аштернѣтѣрѣ; (дѣ фор-
 тѣикѣ) постѣмѣнтѣ де тѣнѣрѣ;
 баттерѣ.
 Bettvorgang, m., корѣнѣ, перѣдеа
 де патѣ.
 Bettwanze, f., гѣдѣкѣ де патѣ,
 (сѣлѣниѣ, лѣдѣниѣ).
 Bettw鋜mer, m., патѣ-дѣкѣлиторѣ;
 в. Bettspanne mi Bettflache.
 Bettzeug, n., аштернѣтѣ, аштерѣ-
 нѣ де патѣ, (салтеа, перѣнѣ,
 лѣнѣолѣ).
 Bettziehe, f., в. Bettüberzug.
 Bettzischen, v., дѣнавѣскѣ, вѣрѣѣскѣ,
 сѣоѣѣскѣ.

- Сетовоще**, *f.*, центръманс де ро-
 гъчани; поратге; 6-а
Ситтооще, *f.*, центръманс данъ панатл.
Сѣте, *f.*, къдѣа; феоуръ, каръ.
Сетиммер, *n.*, ораторъ, поръторъ.
Сендъбитте, *f.*, екитъ де жемъ.
Сенде, *f.*, жемъ; **Сѣдѣше** *in ble*
 — *legen*, пакъ пхѣеде перре *an*
 жемъ.
Сенден, *v.*, жемъ, фекъ жемъ;
Сѣдѣше —, сѣдъ къ жемъ пн-
 зетърие.
Сенге, *f.*, пекътаръ, дикорътаръ,
 диковолетаръ.
Сендѣсал, *m.*, (грам.) кекъ.
Сендѣштѣл, *m.*, (анат.) мозкъ
 фееесоръ, пекъторъ.
Сендѣт, *v.*, пекъ, дикитъ, дикор-
 везъ, диковокъ, андоескъ, страм-
 везъ; *m.* смерекъ, *m.* кмилекъ,
m. 'винъ; *die Snie* —, пекъ
 пенникитъ; *бадъ Шедт* —, пекъ
 дрегатеа; *einen ben Staden* —,
 фъманъ корнъ трѣтелъ кѣла; *stch*
unter badъ Stoch —, *m.* санънъ,
m. даъ сѣаѣлъ.
Сендѣлан, *v.* **Шегѣлан**.
Сендѣлан, *f.*, пекъръжне, дикитъ-
 жне, пекътаръ, фееежне; *ди-*
doitopъ.
Сѣале, *f.*, коронъ; дикорътаръ, еми-
 таръ, къдъ, кънокъ; *венершѣ* —,
 въсолъ венерше.
Сѣалѣ, *a.*, кокованъ; кънокъ.
Сѣантѣжиген, *v.*, тарърѣ, неини-
 шрекъ; адармозкъ, вуртѣ, сѣуръ;
 сѣкръжъ.
Сѣантѣжигунг, *f.*, тарърѣтаръ, не-
 динитре, ааарманътанъ, ауръ-
 жне; сѣкрътаръ.
Сѣарбарен, *v.*, деогединъ, кържъ
ин факъ араверъ (анъ локъ оре-
 кпе еиннокъ, маръчинѣсѣ).
Сѣартинберн, *v.*, докментекъ, аде-
 веръ, доведекъ къ докментге;
ein Stiffenstuck —, астревитъ анъ
 аркъ.
Сѣартаубен, *v.*, копедѣ, дѣенчезъ,
 лѣкъ акасъ (*he zndъ condert*); *stch*
 —, *am* лѣкъ воле, *am* лѣкъ зѣла
 лѣкъ, лѣкъ копедѣ; *es st* *spat*,

- ist* *muß* *nich* —, о тарънъ, трѣ-
 вѣ съ *m.* данъ.
Сѣартаубе, *m.*, condertъ копедѣтанъ,
 лѣкъ акасъ.
Сѣартаубунг, *f.*, копедѣ, дѣинуръ,
 воле де а мерпе акасъ.
Сѣартѣллен, *v.*, ждикъ, факъ жди-
 каръ; крѣткъ, ченсѣръ (о карпе);
zindere *nach* *stch* —, а ждикъ не
 ауръ данъ еине.
Сѣартѣелтер, *m.*, ждикъторъ; крѣткъ,
 ченсоръ; *сѣинъторъ*, *прѣжкиторъ*.
Сѣартѣеллунг, *f.*, ждиктанъ; *реконъ-*
манъ; крѣткъ, ченсѣръ.
Сѣартѣеллунгѣтрѣст, *f.*, акактате де
 а ждикъ; *манъ сѣитъторъ*; *ре-*
зонъ.
Сѣите, *f.*, *pradъ*; (*zinsert*) коваръ;
 копѣнъ де аине, (какъ, *на*
rom. manr.; *urhaisels* *na rom.*
mond); *aus* — *ausgessen*, еѣ *na*
pradert; *ist* *Sente* *tochten*, *desint*
pradъ, akmantъ de pradъ.
Сѣител, *m.*, танктъ, пнктъ, носѣнаръ,
 сѣкѣжъ; *макъ* (де *вратъ инъ*);
сѣтъ де *мѣръ*; *ben* — *stchen*,
 дикитъ пнкта; *m.* 'пнотъжекъ;
 дикитъ пнкта, *m.* 'пнотъжекъ;
stch *nach* *stchen* — *stchen*, а се
 дѣинде не кътѣ *дѣ* ажжонде
 пнанома, а *ind* *mъсѣра* енесѣе
 данъ *венитъ*; *er hat* *die* *Schwinb-*
stcht *im* —, *пнкта* о *ротъ*; *and*
einem — *stchen*, а *кѣталъ* де *ко-*
манъ, а *ei* не о *пнктъ*; *ben* —
legen, а *дешѣра* пнкта; *es geht*
uber *weissen* — *het*, *акта* мерпе
 не *рѣсанъ* *меъ*, не *конъ* *неъ*.
Сѣитѣлѣден, *n.*, *пнотъжъ*, *тенникитъ*.
Сѣитѣлѣсѣ, *n.*, (*map*) кърѣ пнкаръ.
Сѣитѣлѣсан, *a.*, *mi* *ad.*, орърѣткъ,
 стрѣнокъ *на* пнктъ.
Сѣитѣлѣсѣнѣ, *a.*, *ди* *формъ* де *пнктъ*.
Сѣитѣлѣгата, *n.*, (*неок*) *редеа* къ
 сѣкѣжъ.
Сѣитѣлѣгеб, *n.*, (*мор.*) *сѣрѣрѣтъ*, *сѣа-*
ни *че* *се* *пѣтѣекъ* *пнктъ* *сѣта*
де *мѣръ*; *пнктъ* *чѣманъ*.
Сѣитѣлѣгер, *m.*, *v.* **Сѣидѣлѣсѣлѣт**.
Сѣитѣлѣш, *a.*, *пнкаръ*, фѣктъторъ
de *пнктъ*.
Сѣитѣлѣманет, *f.*, *чѣрпѣторъ*, *сп-*

- гъръ, адекъ кьмаръ znde ce черне оына.
- Beutelfassen, m., сѣтъ de мѡръ.
- Beutellehen, n., фездѣ простѣ че ce акыта кз знѣ денарѣ.
- Beutelmeiße, f., пѣгѡръ de Лѣванѣ.
- Beuteln, v., чернѣ (фѣрѣнѣ); варѣ, (мелѣдѣ вѣпей, инѣ); сѣхъ —, мѣ пѣгѣскѣ.
- Beutelneg, v, Beutelgarn.
- Beutelserrüde, f., перыкъ кз ташкъ.
- Beutelsaße, f., диделѣ, клоуанѣ кз ташкъ.
- Beutelschloß, n., дѣклетѡра de пѣгѣ.
- Beutelschneider, m., гѣлетѡръ de пѣгѣ, пѣгѣчѣ, фѣрѣ ickecirѣ.
- Beutelschneiderei, f., пѣгѣрѣтѣ, пѣгѣчѣтѣрѣ, фѣрѣтѣрѣ мѣлестрѡсъ.
- Beutelsieb, n., сѣтъ дѡсъ.
- Beutelsitz, a. im ad., мѣндѣрѣ ne пѣгѣ ca.
- Beuteltier, n., анѣмалъ кз пѣгѣ.
- Beuteltuch, n., пѣгѣ de пѣрѣ пѣгѣ сѣтъ.
- Beuten, v., прадѣ, факѣ прадѣ.
- Beutenhonig, m., мѣре сѣбатѣкъ.
- Beutler, m., пѣгѣрѣтѣ, тѣмкарѣ, фѣктѡръ de пѣгѣ, de ташче.
- Beutner, m., вѣгѣтѡръ de аыне, (сѣпѣрѣ, прѣсѣрѣ).
- Bevölkern, v., дѣпѡлнѣ, дѣпѡпорѣ; сѣхъ —, ce 'мпѡпорѣ.
- Bevölkerung, f., дѣпѡполнѣ, дѣпѡпорѣ.
- Bevollmächtigen, v., дѣпѣтерѣскѣ, авторѣцѣ; даѣ пѣлѣ пѣтере.
- Bevollmächtigter, m., дѣпѣтерѣтѡръ, комѣнтѣ.
- Bevollmächtigte, m., дѣпѣтерѣтѣ, мадѣтарѣ; пѣпѡпѡндѣарѣ, прѡкѣрѣтѡръ; — Gesandte, амѣасѡдорѣ, соѣ пѣпѡпѡнтѣ.
- Bevollmächtigung, f., дѣпѣтерѣтѣрѣ, авторѣцѣ, пѣпѡпѡнтѣ.
- Bevor, conj., дѣпѣnte de.
- Bevormunden, v., прѡвѣдѣ кз тѣтѡрѣ, крѣтѡрѣ; даѣ тѣтѡрѣ, пѣнѣ сѣвъ епѣтѡрѣ, сѣвъ тѣтѡратѣ, сѣвъ крѣтѣлъ.
- Bevorrechten, } v. дѣпѣрѣлѣцѣ, даѣ прѣлѣцѣ, прѣрѡбатѣ, дѣрѡбатѣ.
- Bevorrechtigten, }

- Bevorstehen, v., пѣпѣnte стѣ, сѣпѣрѣ стѣ, стѣ дѣпѣnte de а евенѣ, do а ce дѣпѣмѣла; аменѣнѣ; еѣ steht ihm ein großes Unglück bevor, дѣ аменѣнѣ о мѣре пѣпѡрѡчѣре; in bevorstehender Woche, дѣ сѣпѣтѣмѣла вѣтѡре, прѡсѣмѣ.
- Bevorstehend, a., аменѣнѣнтѣ; вѣтѡрѣ, апропѣетѡрѣ; bevorstehende Gefahr, перѣкѣл аменѣнѣнтѣ.
- Bevorstellen, v., дѣпѣтѣ, даѣнѣ дѣпѣнтѣрѣ ашѣнтѣтѣ (ne чѣнева), ашѣкѣ ne din пѣпѣnte (ne чѣнева), дѣ лѣѣ нѡрѣмѣнѣ de ne фѡнѣ, мѣ фѡлѡсѣскѣ ne mine пѣгѣсѣндѣ ne алтѣ.
- Bevortheilung, f., дѣпѣтѣдѣне, прѣждѣдѣ.
- Bevorworten, v., прѣждѣвѣтѣ.
- Bevorzugen, v., прѣсѣрѣ, даѣ дѣпѣтѣгѣте.
- Bewachen, v., вѣрѣцѣ, гѣрѣцѣ, пѣзѣскѣ, дѣнѣ крѡдѣ.
- Bewachsen, v., е'акѡпѣре, ce дѣпѣвѣрѣ; mit Gras —, дѣпѣрѣнѣ; mit Haav —, ce дѣпѣрѡмѣзѣ; mit Moos —, ce дѣпѣшкѣзѣ.
- Bewachsen, a., крѣскѣтѣ, акѡпѣрѣтѣ; mit Gras —, дѣпѣрѣкѣтѣ кз ерѣ; mit Haav —, акѡпѣрѣтѣ кз пѣрѣ; mit Moos —, дѣпѣшкѣтѣ.
- Bewachung, f., гѣрѣдѣ, крѡдѣ, вѣрѣ.
- Bewaffnen, v., дѣпѣрѣмѣзѣ, прѡведѣ кз арѣе; mit bewaffneter Hand, кз мѣнѣ арѣатѣ; ganz völlig —, арѣецѣ дѣнъ канѣ кѣпѣ дѣпѣпѡре; сѣхъ —, m' арѣецѣ.
- Bewaffnung, f., дѣпѣрѣмѣнѣтѣ, дѣпѣрѣмѣре.
- Bewahren, v., пѣгѣрѣцѣ, кѡпѣрѣ; ашѣрѣ, асѣкѣрѣ, фѣрѣскѣ; Gott bewahre! фѣрѣскѣ Dzeß; Gott bewahre mich davon! Dzeß оъ мѣ фѣрѣскѣ! о bewahre! нѣ е адеверѣкѣ!
- Bewähren, v., адеверѣцѣ, доведѣскѣ, апровѣ; черкѣ, спѣрѣмѣнтѣзѣ; bewährter Freund, амѣкѣ прѡватѣ; das ist eine bewährte Thatsache, актѣ е о фѣлтѣ доведѣтѣ.
- Bewährter, m., кѡпѣрѣтѣарѣ; крѡдѣ, гѣрѣдѣ, пѣпѡтѣрѣ, вѣтѣрѣарѣ.

Bewäſter, m., адевериторъ.
 Bewährtheit, v., адеверезъ.
 Bewährt, a. шi ad., ароватъ, чер-
 катъ; астрепикъ.
 Bewährung, f., консервационе, пъ-
 страве.
 Bewährung, f., адеверационе, апро-
 зационе.
 Bewährſten, v., адевропъ, асо-
 шескъ дентихи аи парус моки
 (леми).
 Bewallen, v., аикалъ къ пгъмънтъ
 (аѡдъ пгъмънтал аи пгърал зпел
 шанте).
 Bewalben, v., аипъдсезъ, аипиш
 къ пгъдре.
 Bewälſigen, v., кочересъ; аипишъ,
 сашпъ.
 Bewälſen, v., петезескъ къ сазка,
 къ чиндрал (о астрър); аичи-
 аидрежъ.
 Bewaldern, v., керкеръ, перъамалъ
 (о дъръ).
 Bewaldert, part. шi a., аипмалъ, адъ-
 малъ, черкатъ, слерипмънталъ, де-
 принсъ, пгъмът (аи чена); шѡст
 —, пдъмвалъ, нечеркатъ, пель-
 шръ, фъръ ескеришъ.
 Bewaldt, a., агаре, асѡт (калиталъ,
 оѡдъ); bei so bewaldten Umständen
 bet, аи атарп черкертъ; wenn
 es so — ist, дакъ е асѡтѡдъ;
 diese Sache ist so —, казса аста
 сѡт аша.
 Bewaldnis, f., старе, аипрепъ-
 рае, кондиционе, калиталъ; was
 hat es damit für eine —? kom
 es tréba? was es auch für eine
 — haben möge, оп кем ва ои;
 es hat eine andere — mit der Sache,
 казса сѡт алѡѡдъ.
 Bewaldnen, v. Bewaldnen.
 Bewaldnen, v., аисѡдъ, аипалъ къ аиѡ.
 Bewaldbar, a., мимаверъ, мошилъ.
 Bewalden, v., мимъ; аидемалъ; аи-
 дшескъ, аиѡ; аипѡ, аипърмалъ;
 moils imma, аадѡкъ аи аидсрае,
 аа тепереге; hin und her —,
 скертъ; einen zum Waschen, Wels-
 nen —, аипърмалъ аа рѡсѡ, аа
 пмъсѡ по пешине; sich zum Wils-
 selb — lassen, се аидаръ.

Beweggrund, Bewegungsgrund, m.,
 мотивъ, аипмъсѡ, ашвоидъ; каз-
 сѡ, кезалтъ.

Beweglich, a. шi ad., мимаверъ,
 мимъртпалъ, мошилъ; bewegliche
 Güter, авере мимъртпалъ; beweg-
 liche Güter, серъртпалъ мошилъ; па-
 тетикъ; аидсртпалъ, теперъ; eine
 bewegliche Rede, кзыгаре па-
 тетикъ.

Beweglichkeit, f., мошилпале, возъ-
 вилпале, мимърпиме, кыпиме.

Bewegung, f., мимкаре, мошъ; starke
 —, аипъционе; — mit den Hän-
 den, пестикарционе; — der Trup-
 pen, еволеционе; — der Gemü-
 theit, гертсрае де емпире; aus
 eigener —, дин мошъ промъ; аус
 Bewegungen mit den Händen ма-
 шен, пестикаръ; sich in — setzen,
 а се мимка; sich — machen, а
 оаче мимкаре; zu viel — mit
 den Händen machen, а дандалъ
 дин манал.

Bewegungsfähigkeit, f., какаитале,
 пѡшпъ де а се мимка.

Bewegungskraft, f., аипртале мим-
 кърпалъ.

Bewegungstunft, f., механикъ,
 аиппъкъ деспре
 Bewegungsehre, мимкаре.

Bewegungelos, a., имамовилъ, немим-
 каверъ.

Bewegungsfertel, n., (аср.) деѡѡ-
 пире (аи зиди пмаетѡ).

Bewehren, v., аипарикъ.

Bewehrung, f., аипарипмъмалъ.

Beweiben, v., аисѡртъ, късѡртпалъ,
 даѡ ѡемеиъ (каѡа); sich —, шъ
 аисѡртъ, шъ късѡртпалъ; im
 laß ѡемеиъ.

Beweiden, v., денасѡдъ, пѡсѡдъ къ ви-
 тѡѡ (зѡдъ къмалъ).

Beweinen, v., дѡмъртпалъ; аилъшъ пер-
 дѡеа (кърѡѡа).

Beweinenwürth, a., дѡмъртпалъ;
 Beweinenwürthig, a., перъ, дѡмѡ-
 раверъ, дѡмалъ де аилъшъ.

Beweis, m., довадъ, пѡѡѡне, аргѡ-
 ментъ, аровъ, дѡмѡстрационе;
 führen, —, аровъ, пѡѡѡтъ; haben
 —, сепипровъ; geführt, —,

- довадъ легале; den — führen, доведескѣ, провѣ.
- Beweisbar**, а., демъстраверѣ, про-
 ваверѣ.
- Beweisen**, в., провѣ, демъстрѣ; do-
 vedesкѣ, тѣртѣресескѣ, кофѣртѣ
 къ арѣтѣнте; арѣтѣ; sich un-
 bankbar gegen einen —, а се
 арѣта перекъзпоскъторѣ; einem
 Höflichkeiten —, а се пѣрта къ
 политецѣ; sich freundschaftlich —,
 а се пѣрта амикаверѣ.
- Beweisend**, а., проватѣвѣ, вровѣнте,
 демъстрѣтивѣ, демъстрѣнте.
- Beweisführer**, м., демъстрѣторѣ,
 провѣторѣ, арѣтѣнтѣторѣ, do-
 veditorѣ, довецѣ.
- Beweisführung**, ф., демъстрѣцѣне,
 арѣтѣнтѣцѣне, dedъцѣне, do-
 veditѣрѣ.
- Beweisgrund**, м., арѣтѣнтѣ, ре-
 зонѣ, къвѣнтѣ; Beweisgründe
 anführen, addesкѣ арѣтѣнте.
- Beweiskraft**, ф., пѣтере демъстрѣтивѣ.
- Beweislich**, а., демъстраверѣ, про-
 ваверѣ.
- Beweisrede**, ф., ресонетѣнтѣ, арѣ-
 тѣнтѣцѣне.
- Beweisluß**, м., сілоѣисѣ.
- Beweisschrift**, ф., докътѣнтѣ, инстрѣ-
 тѣнтѣ доveditorѣ.
- Beweisen**, в., плавескѣ.
- Beweisstelle**, ф., чѣгатѣ; асторѣгате.
- Beweisstück**, п., актѣ жѣстѣоикатѣвѣ,
 докътѣнтѣ.
- Beweisstückler**, м., довецѣ, в. Be-
 weisführer.
- Benutzen**, в., es dabei — lassen,
 рѣтѣнтѣ не лѣнтѣ ачеаста, тѣ
 цѣнѣ де ачеаста, стаѣ не аче-
 аста; wir wollen es dabei — las-
 sen, сѣ отѣнтѣ не ачеаста; hierbei
 muß, es sein — haben, сѣ не цѣ-
 нентѣ де аста; es bei leeren Ver-
 spruchungen — lassen, а се цѣне
 де ѳѣрѣдѣсѣнге демѣрте; es bei
 bloßen Höflichkeiten — lassen, се
 тѣлѣдѣшентѣ къ комплѣментѣ сечѣ.
- Bewerb**, м., къзтаре, дѣвларе (дѣ-
 пѣ чѣва), къзѣсѣнгѣ; трѣвѣ, ѳа-
 чендѣ; негодѣ, къштѣрѣ, мѣрсѣтѣ;
 Sie machte sich einen — in das
- Zimmer**, дѣштѣ ѳѣкъ трѣвѣ prin-
 касѣ.
- Bewerben**, sich, в., кѣзтѣ, дѣвлѣ,
 тѣ вѣтѣ (дѣпѣ чѣва); черѣ, пе-
 цескѣ; sich um einen Dienst —,
 кѣзтѣ о дѣрегѣторѣ; sich um ein
 Mädchen —, дѣвлѣ дѣпѣ о ѳа-
 тѣ, о пѣцѣнтѣ де невасть.
- Bewerbung**, ф., къзтаре, дѣвларе
 (дѣпѣ чѣва), пѣцѣре.
- Bewerber**, м., копкърѣнтѣ, пѣцѣторѣ,
 кандидатѣ; Mitbewerber, копѣ-
 цѣторѣ.
- Bewerfen**, в., коперѣ арѣнкѣндѣ
 асѣра..; eine Wand mit Kalk —,
 чѣментѣзѣ, тенкъескѣ, мѣрѣескѣ
 къ варѣ; mit Lehm —, лѣнескѣ,
 вѣшескѣ къ лѣтѣ; mit Loth —,
 дѣшѣз къ тѣрѣ.
- Bewerfsgeld**, п., маесѣртѣ, ванѣче
 се даѣ центѣрѣ дрепѣлѣ де маѣ-
 стерѣ.
- Bewerfstelligen**, в., ѳѳѣптѣескѣ,
 есекѣтѣ, реалѣесѣзѣ, дѣѳѣндѣзѣ.
- Bewerfstellung**, ф., ѳѳѣптѣсѣре,
 реалѣсѣцѣне, есекѣтѣнтѣнтѣ, дѣѳѣн-
 царе, дѣдѣлѣнитѣрѣ.
- Bewischen**, в., чѣрескѣ.
- Bewickeln**, в., дѣвлѣескѣ, дѣѳѣшорѣ;
 mit Stroh —, дѣѳѣшорѣ къ
 пѣле; mit Bindeln —, дѣѳѣштѣ.
- Bewickelung**, ф., дѣвлѣлтѣрѣ, дѣѳѣ-
 шѣрѣтѣрѣ, дѣѳѣшѣаре.
- Bewilligen**, в., дѣволескѣ, копѣедѣ,
 дѣрѣдѣсѣ, дѣкъвѣпѣцѣ.
- Bewilligung**, ф., дѣвоѣре, копѣесѣ-
 не, дѣрѣдѣсѣнгѣ, дѣкъвѣпѣцѣнтѣнтѣ,
 копѣсѣнгѣдѣнтѣнтѣ.
- Bewillkommen**, Bewillkommenen, в.,
 салѣтѣ, комплѣментѣзѣ; дѣтѣм-
 пѣнтѣ, прѣимескѣ къ вѣкѣрѣ, къ
 дѣвѣрѣдѣнтѣрѣ.
- Bewillkommnung**, ф., салѣтѣцѣне
 (сѣрѣтѣцѣне), комплѣментарѣ;
 дѣтѣмпѣнтѣ вѣкѣроскѣ, прѣимѣре дѣ-
 вѣрѣдѣштѣторѣ; грѣтѣлѣцѣне деѣ-
 невенѣнтѣ.
- Bewimmern**, в., цѣтѣ, воческѣ, де-
 пѣнтѣ.
- Bewimpeln**, в., ein Schiff, дѣѳѣла-
 мѣрѣ о наѣ.

Bewinden, v., дѣлоуѣдскѣ, дѣлоуѣдѣ, дѣлоуѣдѣ.

Bewindhaber, m., directeur de sociétée commerciale (дѣло Оланда).

Bewindsel, n., (мар.) легѣтарѣ.

Bewirken, v., кѣшѣлѣ, продѣлѣ, ефѣмѣтѣскѣ, есоперѣ.

Bewirkung, f., кѣшѣлѣтѣлѣ, ефѣмѣтѣтарѣ, есопѣрѣдѣне.

Bewirthen, v., оспетѣлѣ, тратѣлѣ.

Bewirtschaften, v., ikonomisezē, портѣ ikonomia, амминистратѣ, (кивернисекскѣ, о тошѣ).

Bewirthung, f., оспѣтѣтарѣ, тратѣтѣлѣ.

Bewittumen, v., ассекѣрѣ mērepe o parte din взѣрѣлѣ пропѣрѣ.

Bewitzeln, v., вѣтѣжѣкѣрескѣ кѣ ворѣ сѣратѣ.

Bewohnbar, a. mi ad., докѣверѣ.

Bewohnen, v., докѣескѣ, окѣлѣ о касѣ.

Bewohner, m., докѣиторѣ; die ersten urprünglichen — eines Landes, докѣиторѣ аворѣценѣ.

Bewohnung, f., докѣашѣ, докѣинѣ.

Bewölben, v., дѣволѣескѣ.

Bewölken, v., дѣнорѣлѣ; тѣрѣрѣ; es ist bewölkt, с'а дѣнорѣлѣ, с'а тѣрѣрѣлѣ.

Bewollen, v., дѣлѣнезѣ, копѣрѣ кѣ тѣлѣ.

Bewunderer, m., амминѣторѣ; adoratoris.

Bewundern, v., амминѣ; adorē;

Bewundernswürdig, a. mi ad., амминѣверѣ, demnē de amminѣлѣ.

Bewunderung, f., амминѣдѣне.

Bewunderungswürdig, v. Bewundernswürdig.

Bewurf, m., чѣмѣлѣ, тѣкѣлѣ, тѣрѣлѣ.

Bewurzeln, sich, v., се дѣрѣдѣчѣлѣ, принѣ рѣдѣчѣлѣ.

Bewußt, a., шѣлѣ, кѣпоскѣлѣ; es ist Jedermann — тоѣ лѣме шѣлѣ; bewußte Sache, касѣ шѣлѣ, касѣ дѣ дѣтѣрѣдѣне; sich einer Sache — sein, a mi addsche aminre de чеѣ; sich nichts Bessers — sein, nē шѣлѣ сѣ оѣлѣ еѣкѣлѣ врѣн рѣлѣ; so viel wir — не кѣт

шѣлѣ, не кѣт дѣлѣ есѣ кѣпоскѣлѣ; er ist sich nichts Bessers —, ce c'importe mieux — sein, 'mi a perdat c'importe, nē mal шѣлѣ de cine.

Bewußt, m., шѣлѣ; mit meinem —, кѣ шѣлѣ mea; ohne mein —, еѣрѣ шѣлѣ mea.

Bewußtlos, a. mi ad., еѣрѣ c'importe, еѣрѣ кѣпоскѣлѣ; leminarē.

Bewußtsein, n., кѣпоскѣлѣ; коншѣинѣлѣ (кѣпѣлѣ); dein eigen — wird die Wahrheit sagen, коншѣинѣлѣ та ва атѣста адѣверѣлѣ.

Bezahlen, v., солѣлѣ (ком.); плѣтѣскѣ, рѣспондѣ, акѣтѣлѣ; pendesekē; die Rechnung ist bezahlt, конѣлѣ е солѣлѣ; die Schulden sind bezahlt, дѣторѣлѣ сѣлѣлѣ акѣтѣлѣ; baar —, плѣтѣскѣ дѣ ванѣ нѣтѣрѣлѣ; in flingender Münze —, рѣспондѣ дѣ монѣтѣ сѣлѣтѣлѣ; bei Heller und Pfennig —, плѣтѣскѣ нѣлѣ ла нѣлѣ кѣрѣчѣлѣ; mit gleicher Münze —, тѣсѣрѣ кѣ ачѣлѣ тѣсѣрѣ, кѣт дѣлѣ еѣчѣ дѣ еѣкѣ; die Schuld der Natur —, морѣлѣ; ich will ihn schon —, дѣ vols еѣчѣ-о еѣ.

Bezahlet, m., плѣтѣиторѣ; guter —, платѣнѣлѣ вѣнѣ; schlechter —, платѣнѣлѣ рѣлѣ.

Bezahlung, f., платѣ, салѣрѣ, солѣлѣ; recuzndere (datorel).

Bezahlbar, a. mi ad., адомѣстѣчѣверѣ, дѣлѣлѣнѣверѣ.

Bezahlen, v., адомѣстѣескѣ, дѣлѣлѣнѣескѣ; дѣлѣрѣлѣ, нѣлѣ еѣрѣлѣ, стѣмѣлѣлѣ (patimelē); sich —, се 'нѣрѣлѣ, се стѣмѣлѣлѣ.

Bezahlung, f., адомѣстѣчѣтарѣ.

Bezahlen, v., ein Rad —, дѣдинѣлѣ о рѣлѣ.

Bezaubern, v., дѣкѣлѣ, дѣлѣтѣскѣ, дѣстрѣлѣескѣ; тѣ дѣлѣлѣ de вѣкѣрѣ, тѣ рѣлѣескѣ de ...

Bezaubernd, a., еѣрѣтѣкѣиторѣ, дѣкѣлѣиторѣ.

Bezauberung, f., дѣкѣлѣтѣлѣ, еѣрѣтѣкѣтарѣ, дѣстрѣлѣ.

Bezaunen, v., дѣлѣрѣлѣ, в. Bezaunen.

Bezaunen, v. Umzaunen.

Bestimmbar, а. ші ad., кзчеріверѣ,
випіверѣ, че се поѣе вѣде, кз-
чері.

Bestimmen, v., вѣнѣ, кзчерескѣ, свѣ-
жѣ, свѣпнѣ; er kann die Flasche
Wein nicht allein. —, нх е дп
старе а дешерта сѣнѣрѣ о ела-
шѣ de вѣнѣ; seine Leidenschaften
—, дпорѣнѣ патимеле.

Bestimmer, m., вѣнѣторѣ, кзчері-
торѣ.

Bestimmlich, а. ші ad., кзчеріверѣ;
дпорѣнаверѣ.

Bestimmung, f., кзчерітѣрѣ, редѣ-
чере да свѣпнере.

Bestimmen, v., дешарѣ, дешарѣ о
касѣ.

Bibalien, pl., вѣваліт, дарѣ (вакшнѣ de
вѣтѣ); венітѣрѣ гѣтѣралі.

Bibel, f., вѣваліт, сѣмта скрѣтѣрѣ.

Bibelfanstalt, f., сочѣтате вѣваліт.

Bibelausgabe, f., edіtіone de вѣваліт.

Bibelausleger, m., ессѣтѣ, еспл-
кѣторѣ de вѣваліт.

Bibelauslegung, f., ессѣтѣ, еспл-
кѣтѣне de вѣваліт (гѣлкѣре).

Bibelfest, а., окрѣтѣрѣрѣ, адѣнатѣ
дп вѣваліт.

Bibelfunde, f., вѣваліткѣ.

Bibellesen, n., лѣтѣрѣ de вѣваліт.

Bibelmäßig, а. ші ad., нѣсѣратѣ,
норѣвалітѣ, конѣорнѣ кѣ вѣваліт.

Bibelsprache, f., лѣмѣ вѣваліт.

Bibelspruch, m., сѣпѣнѣ вѣваліт.

Bibelwerk, n., вѣваліт дпсѣтѣ de
конѣтарѣ.

Biber, m., касторѣ.

Biberaffe, m., пѣваліт (сѣмѣ).

Biberbaum, m., кѣсѣ de касторѣ.

Biberfell, n., грѣсѣне de касторѣ.

Bibergeil, n., касторѣ.

Biberhaar, n., нѣрѣ de касторѣ.

Biberhäute, а., касторѣнѣ, еѣкѣтѣ
дп нѣрѣ de касторѣ.

Biberhund, m., (вѣл.) кѣне de вѣ-
нарѣ касторѣ.

Biberhut, m., пѣгѣрѣ касторѣнѣ.

Biberklee, m., грѣсѣнѣ апатікѣ.

Biberkraut, n., чѣпѣтѣрѣ лѣмѣ.

Biberneß, n., редѣ de вѣваліт касторѣ.

Biberrasse, f., дешарнѣ, конѣал мо-
скарѣ.

Bibernurz, f., арістолѣкѣ (пѣваліт).

Bibliograph, m., вѣвалітграфѣ.

Bibliographie, f., вѣвалітграфѣ.

Bibliothek, f., вѣвалітотѣкѣ; лѣверѣ.

Bibliothekar, m., вѣвалітотѣкарѣ.

Biblisch, а. ші ad., вѣвалітѣ.

Biblisch, m., вѣвалітѣ.

Biblisch, а. ші ad., вѣвалітѣкѣ.

Biebersee, v. Heibelsee.

Biefe, f., Biefel, m., сѣпѣнѣ.

Biefelhäube, f., коѣѣ.

Bieder,) а. ші ad., лѣваліт, онѣстѣ,

Biederherzig,) провѣ (правѣ), вѣнѣ, кѣ-
ратѣ, дешарѣ ші дешѣкѣ (кѣ шѣмѣ).

Biederkeit, f., лѣвалітате, онѣстате,
провѣтате, вѣнѣтате, сѣпѣрѣтате,
кѣрѣдѣнѣ de шѣмѣ.

Biedermann, m., онѣ провѣ, онѣстѣ,
сѣпѣрѣ.

Biedersinn, m., лѣвалітате, вѣнѣтате,
сѣпѣрѣтате.

Biederweib, n., ессѣнѣ онѣстѣ.

Biegebar, а. ші ad., нѣгѣдѣосѣ, дп-
данѣкѣчѣосѣ, ессѣверѣ.

Biege, f., стрѣмѣтѣрѣ, дпсѣтѣрѣ,
нѣгѣдѣтѣрѣ, корѣдѣтѣрѣ, ессѣнѣне.

Biegeisen, n., нѣстрѣмѣнѣ de дп-
сѣтѣ.

Biegen, v., стрѣмѣвѣтѣ, дпсѣтѣнѣ,
дпковѣосѣкѣ, пѣкѣ; sich —, се
стрѣмѣ, се корѣдѣште, се пѣ-
кѣ, се дпсѣштѣ; es muß —
oder brechen, вѣнѣ de не-вѣнѣ de
трѣвѣ сѣ се еѣкѣ; er lügt, daß
sich die Wassen —, шѣне de сѣ
сѣрѣ de лѣкѣ, шѣне ка вѣнѣ
панѣверѣтѣ.

Biegsam, а. ші ad., дпсѣтѣосѣ, дп-
ковѣосѣкѣ, пѣкѣчѣосѣ, стрѣмѣ-
чѣосѣ; вѣнѣ; er hat einen biegsamen
Charakter, е вѣнѣ онѣ кѣре
се de вѣнѣ нѣрѣ.

Biegsamkeit, f., дпсѣтѣнѣ, дп-
ковѣнѣне, ессѣверѣтате.

Biegung, f., дпсѣтѣрѣ, дпковѣтѣрѣ,
ессѣнѣне, пѣкѣнѣнѣ, пѣкѣтѣрѣ;
сѣпѣсѣтате; der Fluß macht viele
Biegungen, рѣмѣ еѣче шѣмѣ сѣ-
пѣсѣтѣнѣ, кѣтѣтѣрѣ.

Bieggänge, f., вѣште de дпсѣтѣ.

Biegsamen, n., вѣвалітѣ.

Biene, f., азынъ; маунстхе — азынъ маскэлиъ, трыпторъ.
Bienenbau, m., кэлыръ де азыне.
Bienenbaum, m., ардаръ (арборе).
Bienenbeute, f., вэтинъ де азыне кошнцъ, злехъ, штыбелъ.
Bienenbrot, n., пьстэръ, ачеа парте де фэгэръ дн каре се пэтрескъ азынеде.
Bienenbrut, f., кьдеи, пшл де азыне че стаъ дн килл парткэдаре.
Bienenbrot, m., стеркъ, зрдорл де азыне.
Bienenfalster, m., тнере рьлосъ.
Bienenfanger, **Bienenfeind**, **Bienenfresser**, m., мероне, азыневоръ, тьлкьторл де азыне (пасере).
Bienenfatz, n., прополисъ, матерл рьшндосъ кз каре азынеде спосекъ пьрецил интер ал кошнцел.
Bienenhaube, f., в. **Bienenfappe**.
Bienenhaus, n., касъ де азыне, азынърл, станцъ де азыне, (стъпнл, присажъ).
Bienenfappe, f., фьцарл, гьлгъ, кз каре се сервескъ азынарл ка съ пьл тьшче азынеде.
Bienenkönigin, f., азына рецилъ, азына тьмъ (матка).
Bienenkorb, m., кошнцъ де азыне в. **Bienenbeute**.
Bienenkraut, n., меллсъ, (мътъчнл) (плантъ).
Bienenkunst, f., арте де а кэатива азыне.
Bienenmann, m., в. **Bienenwärter**.
Bienenmutter, f., в. **Bienenkönigin**.
Bienenrecht, n., азынърлхъ.
Bienenschabe, f., в. **Bienenfalster**.
Bienenschwarm, m., рош де азыне.
Bienenspecht, мероне в. **Bienenfanger**.
Bienensichel, m., акъ де азынъ.
Bienenstand, m., азынърл, в. **Bienenhaus**.
Bienensich, m., вьсэръ де азынъ.
Bienenstock, m., кошнцъ, кошъ, злехъ, штыбелъ.
Bienenwabe, f., фэгъ.
Bienenwaser, m., азынарл, стьнарл, прлсжкарл.
Bienenwärter, m., азынарл, вегиторл де азыне, в. **Bienenwaser**.

Bienenwaser, m., кондукторл де азыне, азына тьмъ, азына рецилъ.
Bienenwuth, f., тьрвьтэръ де азыне (моркъ).
Bienenzelle, f., чедьл, килъ де фэгэръ.
Bienenzucht, f., в. **Bienenbau**.
Biennium, n., бианнъ, тнмъ де доланл.
Bier, n., бере.
Bierbank, f., оспьтэрл де бере.
Bierbann, в. **Bierzwang**.
Bierbottich, m., вэтинъ, кадъ де бере.
Bierbrauer, m., верарл, фьрвьторл де бере.
Bierbrauerei, f., тьлестрл де а фьрве бере.
Bierbruder, m., вьсторл, вьцивъ де бере.
Biereffig, m., одетъ де бере.
Bierfaß, n., вьте де бере.
Bierfißler, m., гьстарл кьрциторл, кьрпачл, проскъ.
Bierflasche, f., фашъ де бере.
Biergast, m., осне де бере, каре фькьсентъ злхъ докъ зндэ се внде бере.
Biergeld, n., даръ де ванл неупр а веа бере (вакшншъ).
Bierglas, n., покэж де бере.
Bierhaus, n., оспьтэрл де бере, каса зндэ се внде бере; вьрлрл, каса зндэ се фьрве бере.
Bierhefen, pl., сьмъ, дрождл де бере.
Bierkaltshale, в. **Biermährte**.
Biertanne, f., канъ де бере.
Bierfarran, m., каръ де бере, (злхъ фелъ де тьсэръ зьыгъ дьгьсът фьр логтре центрл кьратл де вьтоде шчл).
Bierfeller, m., чьларл, (швнцъ) де бере.
Bierfranz, m., кьпчл, маркъ, семнъ, ковтръсемнъ де вьрлрл.
Bierfrug, m., зьчлоръ де бере.
Biermährte, f., сьнъ де бере; вьрепнне.
Bierprobe, f., провъ де бере.
Biertrausch, m., вьцъ де бере.
Bierwaser, m., вьсторл де бере.
Bierwaser, m., вьларе де бере.
Bierwente, f., оспьтэрл де бере, вьрлрл, в. **Bierhaus**.

Bierschenker, m., възьторъ de вере.
Bierschild, n., сешнъ, конгръ-сешнъ
d'аспра порцїи unde ce vinde вере.

Bierschröter, m., днчельторъ, вѣта-
рїз че пне вера дн чларїс
(хатамъ de вере).

Bierstube, f., кьмаръ de везтъ вере.

Bierstuppe, f., сорвъ, сзпъ de вере.

Biertrinker, m., везторъ de вере.

Bierverleger, m., лѳеранте de вере.

Bierwage, f., вереметръ, кьшпътъ
къ каре се кьндште грезатеа
снешїкъ a верел.

Bierwagen, v. Bierarten.

Bierwirth, v. Bierschenker.

Bierwisch, v. Bierzeichen.

Bierwürze, f., мзстъ de вере.

Bierzapfer, m., възьторъ de вере
къ тьрзпцїишъ.

Bierzwang, m., монополъ de вере.

Biehbutter, f.; зпгъ de корастъ,
саъ de прїмзл ланте ал вачел
ѳьгате.

Biehmilch, f., корастъ, прїмзл ланте
ал вачел ѳьгате.

Bieten, v., дмїтїс, даъ, презентезъ,
пропнъ (съ прїлмѣскъ); черъ,
даъ (зн предъ дн ком.); дорескъ;
пѳтескъ; сзїс, крескъ прецл,
(ла азкцїоне, мчгъцїкне, тезатъ,
кьрвевеке) атърдїесекъ; ть оп-
пнъ, ресїстъ дн ѳауъ; wie viel

— Sie für das? кьм дал ачѳста?
was — Sie mit dafür? че мї
dal? ein. Anglud bietet dem an-
dern die Hand, o nenorocire на
vine nıcl odatz сїнгръ; zu wenig

—, дмї промїгї преа пзїнъ;
mehr — als ein Anderer, даъ не-
сте алгл (атърдїесекъ); einem

einen Trunk —, дмїкъ не чїнева
кз зн покалъ de везторъ; einem

einen Stuhl —, презентезъ кьїва
зн сказнъ; einem die Hand —,
даъ кьїва тьна; einen guten Mor-
gen, guten Tag, guten Abend, gute

Nacht —, оптезъ дїмїнедъ взнъ,
zıdъ взнъ, сѳръ взнъ, ндште вз-
пъ; einem die Spitze —, ть оп-
пнъ, ть дмїотрївекъ, днорзатъ,
ѳанъ ѳрпнте; арьтъ кьшпнъ, ар-

ma (кьїва); einem hilfeiche Hand

—, днрїндъ кьїва тьпъ de аж-
жаторъ; dem Feinde den Rücken

—, ѳзгъ дїаїнтеа їнїмїкзлї.
Bleter, m., дмїлеторъ.
Biez, m., мамель, цїдъ; сѳзркъ,
- тзкъ de мамель.
Biegen, v., сзгъ цадъ.
Bigamie, f., вігамїъ, лзаре дн кь-
съторїъ a доъ ѳемел дн ачелашї
тїмъ.
Bigamisch, a., вігамїкъ.
Bigot, a., віготъ; їнокрїтъ, v. Bet-
bruder.
Bigoterie, f., віготерїъ.
Bihne, f., (мет.) сзгъ, скѳрцъ,
ремъшїгъ de есрї.
Bijouteriewaaren, f. pl., віжтерїл,
марѳъ de перре скъпне.
Billanz, f., віланъ.
Bilchmaus, f., мармота чїтеллъ (a-
nimal).
Bild, n., їмаїне, їкѳнъ, ѳїгзръ;
тьвлѳъ, кїпъ; портретъ; їдеъ,
deskрїпцїїне; сїмволъ; — eines
Götzen, сїмзлакръ, їдолъ (кїпъ чо-
плїтъ); der Schlaf ist das — des
Lobes, комнзл e їмаїнеа мор-
цел; ein — von etwas entwerfen,
deskрїкъ, decemнъ чева; ein rich-
tiges — von etwas geben, даъ o
їдеъ дрпнтъ descрпe чева.
Bildanbeter, m., їконолатръ, adorъ-
торъ, днкїпъторъ de їкѳне.
Bildanbetung, f., їконолатрїъ.
Bildarbeit, f., окзлпгзръ, тьвлѳъ;
лзкръ de скълпгзръ, de пїктзръ.
Bildchen, n., їконїдъ, ѳїгзрїдъ.
Bildern, v., ѳормъ, даъ ѳормъ; mit
dem Meißel —, скълнезъ, ско-
пескъ; mit dem Pinsel —, de-
cemнъ, demїнъ, зьгръвекъ; von
Erde —, нгъсмзекъ; bildende
Kraft, вїртзте ѳормзгрїче; wohl
gebildet, віне ѳькзтъ; eine Gesell-
schaft —, opranїcezъ o сочїетате;
das Herz —, кьтївъ їнїма; den
Geist —, змїнезъ мїнтеа; sich
—, ce ѳормезъ, ce кьтївъ шчл.
Bildend, a., пластїкъ.
Bilderagat, m., агаръ ѳїгзратъ (пѳ-
гзръ).
Bilderanbeter, v. Bildanbeter.

Bilderbeschreiber, m., иконографъ.
 Bilderbeschreibung, f., иконографіѣ.
 Bilderbibel, f., вѣдѣніѣ илустратъ; вѣ-
 вліѣ орнатъ къ иконе.
 Bilderblende, f., епідѣ, ерестръ
 орвъ, клонопъ де пѣсѣ иконе, ста-
 тѣ, дн прете.
 Bildbogen, m., zodiakъ; колъ ил-
 устратъ къ еігзрѣ.
 Bildbuch, n., карте иконатъ.
 Bildcabinet, n., кабинетъ де тѣ-
 влоисрл.
 Bildbeutung, f., иконолоціѣ, смлкъ-
 цисне де иконе.
 Bildbdiener, m., иконолатрѣ.
 Bildbdiensft, m., иконолатрѣ.
 Bildbfeind, m., икономахѣ, лѣпъ-
 торіѣ де иконе.
 Bildbfeibel, f., авчаріѣ илустратѣ.
 Bildbform, f., формѣ, тпнаріѣ пентрѣ
 торнатѣ еігзрелор.
 Bildbfuß, m., педестаріѣ микѣ пе
 каре стѣ о еігзрѣ, о статѣ.
 Bildbgallery, f., галеріѣ де тѣвло-
 ісрл, иконе, кадрѣ.
 Bildbgestell, n., педестаріѣ.
 Bildbhandel, m., негодѣ де тѣвло-
 ісрл, иконе.
 Bildbkrieg, m., икономахіѣ, лѣпъ
 аскра иконелор.
 Bildblehre, f., иконолоціѣ, тполоціѣ.
 Bildbmänn, m., иконаріѣ.
 Bildbn, v., еіегезѣ о карте, ка съ
 вѣдѣ иконеде динтр'анса.
 Bildbnacht, f., кѣсѣтѣ къ еігзрл,
 арте де а кодѣ къ еігзрл.
 Bildbnahmen, m., первазѣ, кадрѣ
 де иконѣ.
 Bildbreich, a., пѣгорескѣ, плинѣ де
 еігзрл.
 Bildbfaal, m., салъ орнатъ къ тѣ-
 влоисрл, в. Bildbgallery.
 Bildbsammlung, f., коллѣццисне де
 тѣвлоисрл, иконѣ.
 Bildbschrift, f., іерогліѣ, снрлктѣ
 къ еігзрл дн локѣ де літѣ.
 Bildbsprache, f., літѣ еігзратѣ, ме-
 тафоріѣ.
 Bildbstreit, m., в. Bildbrieg.
 Bildbstürmer, m., икономакѣ, ико-
 номакѣ, дѣрлпѣторіѣ де иконе,
 в. Bildbfeind.

Bildbstürmerei, f., икономахіѣ.
 Bildbwerk, n., оперѣ де склѣторіѣ
 сѣѣ де пѣкрѣ.
 Bildbglefset, m., торпѣторіѣ де статѣ.
 Bildbgleferei, f., торпѣрѣ де статѣ.
 Bildbgraber, m., мажкографѣ, сѣлѣ-
 торіѣ де еігзрл (дн мет.)
 Bildbgrabertunft, f., мажкографіѣ.
 Bildbhauer, m., склѣторіѣ, скопѣторіѣ,
 статѣрлѣ.
 Bildbhauerakademie, f., академіѣ де
 склѣтѣрѣ.
 Bildbhauerarbeit, f., склѣтѣрлѣ,
 склѣтѣрѣ.
 Bildbhauerei, | f., склѣтѣрлѣ, арте
 Bildbhauerkunst, | де склѣтѣрѣ.
 Bildblch, a. ші ad., еігзратѣ, мета-
 форіѣ, тпнокѣ, аллегоріѣ, сѣм-
 воіѣкѣ; bildblcher Ausbdruck, снрѣ-
 сисне метафоріѣ.
 Bildbmacher, m., елѣторіѣ де еігзрл
 (дн металѣ, гпсѣ, чѣрѣ шчл.)
 Bildbn, m., (лѣкѣ) артлстѣ склѣп-
 торіѣ, статѣрлѣ.
 Bildbnkunst, f., склѣпторіѣ.
 Bildbnis, n., еіпѣ, портретѣ, кпнѣ;
 im — hängen, а сѣвзѣра дн
 еіпѣ.
 Bildbsam, a. ші ad., формавѣрѣ; do-
 члѣ; зпорѣ де портретатѣ; прл-
 миторѣ де клѣтѣрѣ.
 Bildbsäule, f., статѣ, колонѣ (кпнѣ
 чоплѣтѣ); — zu Fußѣ, статѣ пе-
 дѣстрѣ; — zu Pferde, статѣ къ-
 лѣрѣ.
 Bildbschnitzer, m., склѣпторіѣ, сѣлѣ-
 торіѣ дн лѣманѣ (де кпнѣрл).
 Bildbschnitzerei, f., склѣпѣтѣрѣ дн лѣманѣ.
 Bildbschön, a., прѣорѣмосѣ; ein
 bildbschöner Mann, омѣ: прѣмосѣ
 ка зн портретѣ.
 Bildbsseite, f., аверсѣ, оаца монетѣл
 къ кпнѣл домѣнорлѣ.
 Bildbsseher, m., сѣлѣторіѣ.
 Bildbstein, m., пѣтрѣ еігзратѣ.
 Bildbung, f., формѣцисне, формѣ-
 тѣлѣ, еігзрѣцисне, еігзрѣшѣлѣ;
 пѣсѣмпѣ, пѣсѣшѣцисне; — des
 Geschltes, еісѣномѣ; — des Ver-
 standes, мажорѣ; — eines Staates,
 оргѣанѣцисне; das Mädchen hat

seine —, конца п'аре едзкѣцѣне, п'аре крештере.
 Bildungsanstalt, f., ашшезѣмѣлѣ, инстѣтѣ (школѣ, семинарѣ) de едзкѣцѣне, de крештере.
 Bildungskraft, f., } вирѣте фортѣ-
 Bildungstrieb, m., } триче.
 Bildweber, v. Damastweber.
 Bill, f., вѣлѣ, проентѣ de лесе ла аградѣ.
 Billard (zi: vilar), n., вѣларѣ; — spielen, жокѣ ла вѣларѣ.
 Billardball, m., вѣлѣ de вѣларѣ.
 Billardspiel, n., жокѣ de вѣларѣ.
 Billardspieler, m., жокѣторѣ de вѣларѣ.
 Billardstoch, m., акѣш, вѣрга de вѣлѣтѣ вѣла ла вѣларѣ.
 Bille (zi: vilale), vѣлѣ; чоканѣ de фекатѣ рѣта; чепѣ дела фсзѣл рѣтел de мѣрѣ.
 Billen, v., фекѣ мѣра.
 Billenwehl, n., зрѣлѣлѣ, фѣна дѣлѣ фекѣтѣрѣ.
 Billet, n., вѣлетѣ, реважѣ, чедзлѣ.
 Billetiren, v., дѣвѣлетѣзѣ, дѣсемнѣ кѣ вѣлете (марѣа).
 Billig, a. шѣ ad., кѣвѣнѣчѣосѣ, жѣстѣ, дрептѣ, рѣционавѣрѣ, потрѣвѣтѣ, мѣсѣратѣ; кѣнфортѣ дрептѣлѣ кѣвѣлѣтѣ шѣл; wie —, дѣлѣ кѣм се кѣвѣне; es ist nicht mehr als —, кѣм чѣре дрептѣлѣ кѣвѣлѣтѣ; es ist —, seine Schulden zu bezahlen, се кѣде, ка сѣ 'шѣ плѣтѣскѣ дѣторѣлѣ; er hat sein Haus — gekauft, ел а кѣмпѣратѣ касѣ са кѣ знѣ прѣдѣ потрѣвѣтѣ.
 Billigen, v., дѣкѣвѣнѣдѣзѣ, аѣлѣ de жѣстѣ, de дрептѣ.
 Billiger, m., дѣкѣвѣнѣдѣторѣлѣ, апроѣвѣторѣ.
 Billigermassen, } ad., кѣ дрептѣ, кѣ
 Billigerweise, } кѣвѣнѣдѣ.
 Billigkeit, f., рѣционавѣрѣтѣ, дѣкѣрѣцѣне, кѣвѣнѣдѣ.
 Billigung, f., дѣкѣвѣнѣдѣре, апроѣвѣцѣне, кѣнѣмѣдѣмѣлѣтѣ.
 Billion, f., вѣлѣонѣ, о мѣлѣ de мѣлѣонѣ.
 Billenfraut, n., жѣштѣамѣлѣ, мѣсѣлѣ-рѣдѣ (плѣнтѣ).
 Billend, n., оѣлѣ de жѣштѣамѣлѣ.

Bill, m., вѣрете; wie ein — aufwachsen, ресаре ка вѣретеѣ.
 Bimmel, f., кампанѣлѣ, клопоѣлѣ.
 Bimmeln, Bimpeln, v., сѣлѣ кампанѣла, дѣлѣгѣлѣскѣ.
 Bimfen, v., помѣчѣзѣ, фекѣлѣ, лѣстрѣскѣ кѣ помѣче.
 Bimstein, m., помѣче, (пѣтрѣ порѣсѣ).
 Bindahle, f., сѣлѣ.
 Bindart, f., (лѣмн.) сѣкѣре; инстрѣмѣлѣтѣ кѣ дѣлѣ тѣлѣлѣрѣ.
 Bindbaffen, m., архѣгравѣлѣ, кѣрѣда, грѣнда прѣнѣпѣлѣ.
 Bindchen, n., вандѣ мѣлѣ (ла тѣлѣе-ка кѣмѣшѣл), пантѣлѣкѣдѣ.
 Binde, f., вандѣ; фамѣлѣ; (кѣр.) вандѣлѣлѣ, лѣгѣтѣрѣ; чѣлѣгѣторѣлѣ, вѣрѣлѣ (ла понѣ); шарпѣ (ла оѣдѣлѣл).
 Bindeisen, n., дѣвѣ de фѣрѣ (дѣтрѣвѣнѣдѣтѣ дѣ фѣвѣрѣче de стѣкѣлѣлѣ).
 Bindelohn, n., чѣркѣрѣрѣтѣ, платѣ пѣнтрѣ лѣгатѣ кѣ чѣркѣлѣ.
 Bindemesser, v. Bandmesser.
 Bindemittel, n., мѣжлѣкѣ de лѣгатѣ (чѣмѣрѣ, кѣлѣлѣ).
 Binden, v., лѣрѣ; дѣнѣдѣ; (теѣлѣлѣ.)
 Macht zu —, пѣтере de а лѣга; gebundene Schreibart, сѣлѣлѣ мѣтрѣкѣ; ein Buch —, лѣрѣ картѣа; ein Faß —, чѣркѣлѣскѣ вѣтѣа; mit Strich —, дѣнѣвѣзѣ; mit einer Binde, дѣнѣамѣлѣ; mit Ketten —, дѣнѣатѣнѣзѣ, дѣнѣкѣтѣшѣзѣ; der Leim, Kalk bindet, кѣлѣлѣлѣ, вѣрѣлѣ лѣгѣ; einen an etwas —, овлѣгѣ, дѣнѣатѣрѣзѣ не чѣнеѣа ла чѣѣа; an etwas gebunden sein, а оѣ сѣлѣпѣсѣ ла чѣѣа; er ist an die Geſeße gebunden, ел е сѣлѣпѣсѣ ла лѣрѣ; an die Stunde gebunden sein, мѣлѣ гѣнѣ de ѣрѣ; einem etwas auf die Seele —, лѣрѣ кѣѣѣа чѣѣа de сѣѣлѣтѣ; einem nicht Alles auf die Nase —, амѣ сѣкѣрѣтѣ пѣнтрѣ чѣнеѣа, нѣл сѣлѣлѣ тѣте; sich —, се лѣгѣ; sich an etwas —, с'алѣнѣнѣте de чѣѣа.
 Binden, n., лѣгарѣ.
 Bindend, a., лѣгѣлѣте; овлѣгѣлѣте, рѣстрѣлѣлѣте.

Binder, m., легъторѣ; вѣтарѣ.
Bindschlüssel, m., (теол.) кѣиа Ст. Петра, пѣтере де а лега.
Bindestoff, m., (ѳис.) матерѣ легъ-
 торе, клеѣ.
Bindestrich, m., (пѣнт. дн грам.) ли-
 нѣорѣ, semnă de vniре mi dec-
 пѣрѣре.
Bindewort, n., (гр.) копжѣкѣине.
Bindezeug, n., инстрѣминте де ле-
 гатѣ, кѣтѣя вѣсторѣ инстр. (хир.).
Bindsaden, m., спаргѣ, сѳорѣ (де
 легатѣ).
Bindsadenrolle, f., носорѣ, пѣвшѣ
 де сѳорѣ.
Bindholz, n., (лемн.) корѣ, лемнă
 де легатѣ.
Bindmesser, n., в. Bandmesser.
Bindriemen, m., кѣреѳ де легатѣ.
Bindscheide, f., (вѣт.) тѣкѣ де кѣдѣтѣ.
Bindschiff, n., (мар.) легъторѣ, ѳне.
Bindschiff, m., скѣлѣшѣ, рестѣ,
 вѣкатѣ де лемнă че се пѣтрече
 prin ѳвнѣ де легатѣ.
Bindung, f., легъторѣ, легътѣнѣтѣ.
Bindweide, f., в. Bandweide.
Bindwurm, m., дѳгѣ.
Bingelkraut, n., теркѣрѣлѣ, вѣрѣ,
 слѳвонорѣ (пѣнтѣ).
Binseln, v., шѣшѣ, в. Бинселн.
Binnen, праер., пѣлѣ дн . . , дн
 кѣрѣ . . ; дѣтре, дн . . ; — drei
 Tagen, пѣлѣ дн drei zile; —
 Jahr und Tag, дн кѣрѣ де знă
 анѣ; — heute und morgen, дн-
 тре azi mi тѣне, d'azi пѣлѣ
 тѣне; — Kuzem, дн скѣртѣ
 (тѣмнă).
Binnenbeich, m., ставѣлѣ, зѣгасѣ
 интерѣорѣ.
Binnengetwässer, n., ане медѣтеране.
Binnenhandel, m., носорѣ интерѣорѣ.
Binnenland, n., цѣрѣ интерѣорѣ (дн-
 кѣнѣсѣратѣ де алтеле).
Binnenländer, m., паѣлѣ мѣкѣ, олан-
 дезѣ.
Binnenlaufen, v., интра дн порѣтѣ.
Binnenleben, n., ѳездѣ че се ѣа
 дела Domnăл терѣорѣале.
Binnenmühle, f., мѳорѣ интерѣорѣ
 (дн мѣжнокѣ сѣтѣдѣ).

Binnenwasser, n., анѣ дѣкѣсѣ де
 зѣгасѣ.
Binnenwerf, n., кѣсѣтѣрѣ де реѣеа,
 де спѣсѣрѣ че се ѳаче дн шѣж-
 локѣ де орпѣтѣнѣтѣ.
Binomium, n., (алѣ.) binomă, кѣ-
 тиме копѣсѣ дн doi пѣмерѣ.
Birse, f., пѣпѣрѣ, поросѣ (пѣнтѣ).
Binsenblume, f., спечѣе ре пѣочел.
Binsenbede, f., порожѣнѣ де пѣпѣрѣ.
Binsengras, n., пѣпѣрѣ арѣкѣлатѣ,
 nodărosă.
Binsenforb, m., гѣнѣрѣ, комѣ де
 пѣпѣрѣ.
Binsenmatte, f., в. Binsenbede.
Binsenreufe, f., вѣрѣшѣ де пѣпѣрѣ
 (де princă пѣште).
Binsensumpf, m., пѣпѣрѣинте.
Binsig, a. mi ad., пѣпѣрѣосѣ.
Biograph, m., биографѣ.
Biographie, f., биографѣ, дескрѣп-
 ѣне де вѣаѣ.
Biographisch, a. mi ad., биографѣкѣ.
Birke, f., местѣкѣнѣ.
Birken, a., де местѣкѣнѣ.
Birkenbesen, m., тѣтѣрѣ де местѣ-
 кѣнѣ.
Birkenbusch, m., местѣкѣнѣшѣ.
Birkenholz, n., лемнă де местѣкѣнѣ.
Birkenmaier, m., кѣлѣ де лемнă де
 местѣкѣнѣ.
Birkenmeth, m., мѣстѣ, medă де
 местѣкѣнѣ.
Birkenreis, n., рѣмѣрѣ де местѣкѣнѣ.
Birkenrinde, f., скѳорѣ де местѣкѣнѣ.
Birke-saft, m., сѣкѣ, мѣстѣ (че'а дѣ
 местѣкѣнѣл дн гѣрѣндѣсе).
Birke-schwamm, m., вѣрѣте де ме-
 стѣкѣнѣ.
Birkenwald, m., местѣкѣнѣшѣ, гѣ-
 дѣре де местѣкѣнѣ.
Birkefuch, v. Rotfuch.
Birkehaun, m., Birkehuun, n., кокомѣ
 сѣлатѣкѣ.
Birkehenne, f., гѣнѣшѣ.
Birkeking, v. Birke-schwamm.
Birkewildpret, n., вѣнатѣ де местѣ-
 кѣнѣ (кокомѣ, гѣнѣшѣ).
Birn, f., парѣ.
Birnapfel, m., тарѣпарѣ.
Birnbaum, m., пѣрѣ (арѣоре).

- ten —, аз аз плакъ възделеле
чело взне; ein — Brot, о ѡ-
ръмъ до рне; geben Sie mir
ein — Wasser, да ми да микъ де
апа; wartet ein —, адгента по-
штелъ.
- Bissen**, m., взкатъ, възтъръ; einem
den — vor dem Maule wegneh-
men, изъ кѡва възтѣра дн гѣръ;
es giebt hier schmale —, ачѣ гръ-
ескъ кам сѡшуделъ; einem schmale
— geben, мѣшорелъ кѡва по-
шинеа де мѣкаре, шнѣ рѣ де
мѣкаре (не чинева); der — ist
zu fett für Dich, асѣ възкатъ нѣ
е кенѣра тне; auf einen guten —
gehört ein guter Trunk, дѣмъ о
въктѣръ възъ сѣ кѡвие за ве-
стѣ възъ.
- Bissenweise**, ad., кѣ възката, кѣ въз-
ктѣра.
- Bissig**, a. mi ad., мѣшктѣръ; агтн-
гѣторѣ.
- Bisten**, v., einen —, кѣмѣ кѣ пст!
пст!
- Bisthum**, n., епископѣ.
- Bistweilen**, ad., знеорѣ, кѣтеодатѣ.
- Bittbrief**, m., в. Bittschrift.
- Bitte**, f., роуѣинте, черере.
- Bitten**, v., роуѣ, шѡтескѣ, днвнѣ,
черѣ; er hat mich um zehn Thaler
gebeten, mi а черѣтѣ зече талеѣ;
er hat mich zum Balle gebeten,
m' а днвнѣтѣ за валѣ; sind Sie
auch mit gebeten? mi Dra емѣ
днвнѣтѣ? er hat mich vor und
nach Gott gebeten, m' а рогаѣ не
Dze; um Betreibung —, черѣ
ертѣине.
- Bitter**, m., роуѣторѣ, днвнѣторѣ,
черѣторѣ.
- Bitter**, a. mi ad., амарѣ; мѣшкѣ-
торѣ; trübs; — werden, а се
днатѣрѣ; bittere Wahrheit, аде-
върѣ асѣрѣ; bitterer Feind, мнмѣкъ
асѣрѣ; er sieht aus wie der bittere
Tod, е палнѣ ка мѡртеа, мѡртеа
дѣ сѣ зѣгрѣвнѣ не ѡауѣ.
- Bitterbier**, n., вере амарѣ.
- Bitterböse**, a., ѡбрѣ рѣкъ, ѡбрѣ рѣ-
гѣѡсѣ, ѡбрѣ днѣрѣмѣтѣ, ѡбрѣ
мѣнѡсѣ.
- Bitterbitter**, f., спечие де ѡкѣете.
- Bittererde**, f., (kim.) марнеѣсѣ, нѣ-
мѣмѣ амарѣ.
- Bitterholz**, n., касѣ, жемѣ де касѣ.
- Bitterkalk**, m., варѣ'сѣнѣсѣ.
- Bitterklee**, f., амѣрѣѣине, амарѣ;
аспиме.
- Bitterklee**, m., трѣѡѡѣс де лѣкъ (плантѣ).
- Bitterkresse**, f., в. Löffelkraut.
- Bitterlich**, a. mi ad., амарѣлѣ, амѣрѣ,
кама амарѣ.
- Bittersalz**, n., сѣре амарѣ, ѡвѡатѣ
де марнеѣсѣ.
- Bitterstoff**, m., (kim.) амѣрѣнѣ, прн-
чннѣ амарѣ.
- Bittersüß**, a., дѣлчеамарѣ.
- Bitterwasser**, n., апѣ мнѣрѣле амарѣ.
- Bitterwein**, m., винѣ пѣлнѣ.
- Bitterwurz**, f., пенѣпѣлѣ (плантѣ).
- Bittessen**, n., (алокѣре) ѡспецѣлѣ за
пѣдеалѣ.
- Bittfuhrer**, f., сѣрвнѣѣ гратѣрѣ, кѣ-
рѣтѣрѣ де клѣкъ.
- Bittgang**, m., прочѣснѣне; мѣтавнѣ;
ешѣре кѣ крѣчѣле.
- Bittlich**, a. mi ad., роуѣндѣ, кѣ ро-
гѣмнѣте; einen — um etwas an-
gehen, роуѣндѣ черѣ чева дѣла
чинева.
- Bittschreiben**, n., Bittschrift, f., скри-
ѡѣре де роуѣмнѣте, сѣлнѣкъ, пе-
тнѣине, мемѡрнѣлѣ, (нстанѣѣ,
жалѣ).
- Bittschreiber**, m., ѡкрѣторѣс де ро-
гѣмнѣте; петнѣонѣрѣс.
- Bittsteller**, m., петнѣонѣрѣс, сѣлнѣ-
кѣнѣте, роуѣторѣс.
- Bittweise**, ad., дн модѣ роуѣторѣ,
дн кнѣ сѣлнѣкѣнѣте.
- Bittuminös**, a. mi ad., кѣтѣмнѡсѣ.
- Bivouac**, m., вѣвакъ (петрѣчѣре сѣз
черѣ лнѣрѣс нѡртеа а солдаѣнѣр).
- Bivouaquieren**, v., вѣваѣѣ.
- Bizarr**, a. mi ad., вѣзарѣ, канпнѣѡсѣ,
страванѣнтѣ, страѡднѣрнѣс, ѡсѣлтѣ.
- Bizarre**, f., вѣзарѣрѣ, страванѣн-
ѣ, канпнѣѡснѣгѣте.
- Blasfeld**, n., шесѣ, кѣмнѣ, кѣмнѣ
клѣнѣ.
- Blasfroß**, m., черѣ сѣжѣ.
- Blasfug**, m., жемѣте дѣлѣнѣрѣс (дѣнѣ)

Blasenkraut, n., атрикъларъ, черванъ (плантъ).

Blasenpflaster, n., вешикъторъ (вешикъторъ).

Blasensand, m., песъкъ че се оормезъ дн вешика здълъ ла прѣтмашил де пѣтръ.

Blasenschnitt, m., литотомъ, омеръцине че се оаче сире а скѣте пѣтра оорматъ дн вешика здълъ.

Blasenschwur, f., зракъ.

Blasenstein, m., пѣтръ оъкъ дн вешикъ.

Blasensteinschneider, m., литотомикъ.

Blasentisch, m., чистеотомъ, вписаръ де вешикъ.

Blasenvorfall, m., (кир.) сэрпаре де вешикъ.

Blasenwund, m., вѣнърсъритъ, дамдиа пѣтра дрепъд де а оеръе вѣнаръ.

Blaserohr, n., дѣвъ де сълатъ.

Blasenwerk, n., сълъторъ, инструмънтъ де сълатъ.

Blasicht, a. m. ad., вешикъ, ка вешика.

Blasig, a. m. ad., вешикосъ; blasiges Erz, металъ вешикосъ.

Blasiet, a., гѣмнитъ, песимитторъ.

Blasenniren, v., зъръвекъ марче, артъръ къ колореле къвените; еспикъ, дескриъ марчеле.

Blasennirksamst, f., ералдикъ.

Blasphemie, f., влестемъ, джърътеръ (хъкъ) дн контра лѣ Dze.

Blasphemiren, v., влестемъ, джъръ.

Blasphemisch, a. m. ad., влестемъторъ, джъръторъ.

Blas, a. m. ad., пылтъ, галвинъ; blasse Linte, тинтъ алъ; — wie der Tod, галенъ ка мѣргеа; — werden, тъ джъгвинескъ; девиъ палитъ.

Blasblau, a. m. ad., албастръ дескикъ, вълътъ пылтъ, вълъкъ гълвкъ.

Blasse, f., палоръ, гълвинелъ; semnъ (ка стѣоа дн орънте, малъ къ сѣмъ да: ка); Wird mit einer —, какъ стелатъ.

Blässante, f., семидъ, снемъ де гълвкъ де антъ.

Blässgelb, a. m. ad., галвинъ, дескикъ.

Blässgrün, a. m. ad., верде дескикъ.

Blässhuhn, n., Blässling, m., в. Blässente.

Blässroth, a. m. ad., рошъ дескикъ.

Blässrig, a. m. ad., вешикосъ.

Blatt, n., оѣръ, орънъ (де плантъ); оѣръ; оѣръ; пауиъ (де карте); скъндсръ. талъ (де масть); оѣръ (де линиоуъ де рокиъ); оѣро (де кеие); латъ (де савиъ, де пѣза оорестрескъ); periodische —, оѣръ периодикъ; öffentliche Blätter, газете, мѣ дѣкъ есѣ не тѣтъ зѣоа, жърнале; ein Blattuch von zwei, drei etc. Blättern, линиоуъ де дѣвъ, тѣрѣ пчл оѣл; das — hat sich gewendet, с'а скѣватъ оага лъкрълъ, лъкрълъ а лъатъ алъ оауъ; sich kein — vor den Mund nehmen, пѣмекъ лъкрълъ не пѣтеле сѣъ, ворвекъ не оауъ, ворвекъ лѣсрѣ оъръ рѣдинере; vom Blatte singen, spielen, кълтъ не поре дн прѣма вълътъ.

Blattausatz, m., (бот.) стѣкло, орънъзѣ че се оакъ ла база челорлате орънъ.

Blattaug, n., окъ (мърѣ де орънъ).

Blattblei, n., вломъ дн оѣл.

Blättchen, n., оѣцъ; (анат.) оѣнтънеа.

Blättchengold, n., аспъ оѣлатъ, дн оѣл, аспъ де помитъ.

Blatten, v., сѣиескъ, десѣиескъ, сѣрнзескъ, десѣрнзескъ.

Blatter, f., вълъциъ, пшѣтеа; вѣрсатъ; Blattern, pl., вѣрсатъ; — haben, ан вѣрсатъ; — bekommen, мѣ вѣрсъ; die — einimpfen, вакчинъ, дномезъ, алтескъ (до-сѣескъ).

Blättererde, f., (ким.) дѣмънтъ дн оѣлатъ де тартаръ.

Blättererz, n., минерале кърѣторъ дн оѣл де арѣнтъ дѣратъ.

Blätterflechte, f., лѣхалъ вълъкъ.

Blättergeschafene, n., контаръ дн оѣлатъ.

Blättergelb, a. m. ad., галвинъ дн колорѣа орънъе, жъртае, галвинъ верде.

Blättergold, a. Blättchengold.
 Blättergrube, f., гробница, сенинъ де
 върцаръ.
 Blätterig, a., ѳоіосъ, ѳоіатъ; ерѣн-
 зосъ, ерѣнзаръ.
 Blätterlos, a., неѳоіосъ, сѳоіосъ,
 сѳоіатъ, сѣрѣнзаръ, ѳъръ ѳол,
 ѳъръ ерѣнзе; (вог.) аметалъ.
 Blättern, v., амъ върцаръ; das Kind
 hat noch nicht geblättert, комиза
 дикъ н'а авѣт върцаръ.
 Blättern, v., ѳоіетезъ, диторкъ ѳоі-
 ле, ѳилезе дитр'о карте; dec-
 ѳоіескъ, десѣронзескъ; sich —,
 се десѳоіъ, се десѣронзъ.
 Blätternarbe, f., сранкъ, сенинъ, стрі-
 кьгаръ де върцаръ.
 Blätternarbig, a., сѣрпнатъ де вър-
 царъ, (Blättergrubig, waldnarbig).
 Blätterimpfung, f., вакцинаре, аз-
 тире, диторкъгизне.
 Blätterkrankheit, f., ветежелъ де
 върцаръ.
 Blätterreich, a., ѳоіосъ, еронзосъ.
 Blätterrose, f., ерѣнзидъ вѣшикосъ.
 Blätterstamm, m., вѣрете пьтросъ.
 Blätterstein, n., пѣтръ вѣзбѣ.
 Blättertabak, m., тѣтѣнъ дн ѳол.
 Blätterteig, m., алзаръ дн ѳол, дн
 пьтспл.
 Blättertafel, m., тизикъ пьтросъ.
 Blätterweise, ad., кз ѳоіа, кз ерѣнза.
 Blätterwerk, n., (аркит.) еронзърпдъ,
 ерпътпнръ де еронзе.
 Blätterzahn, m., динте солзосъ (за
 кал).
 Blattförmig, a. ni ad., ѳоіѳормъ.
 Blattgerste, f., ерзъ ерѣнзосъ.
 Blattgold, v. Blättchengold.
 Blatthalter, m., (тинор.) визоркъ, ин-
 стрѣментъ диторкъ де ѳоіъ дн
 naintea зедарълѣ.
 Blatthüter, m., (тинор.) реклемъ-
 торкъ, ворва че. се пѣне сѣв эл-
 тимъ рѣндъ ал ѳоіел тпърпге,
 ни кз каре дичеле рѣндъл прпмъ
 ал зрпъторѣ.
 Blattläser, m., крисомела, гандакъ.
 Blattlobl, m., крѣпкъ ѳоіатъ, варзъ,
 не днвѣлтъ, ѳъръ кьтъгпнъ.
 Blattläuse, f., нѣрече де ѳол.

Blattlausläufer, m., гандакъ, зичъ вол
 хл Dzoč.

Blattraupe, f., омидъ.

Blattrief, m., черкъ де ееръ.

Blattsauger, m., крѣпкъ (инсертъ
 дн каре се ѳаче колдрѣа ста-
 комъ).

Blattschau, a., теметоръ ми де ерѣнзе;
 ѳѳрѣ ерпкосъ.

Blattseite, f., пагпнъ.

Blattsilber, n., арпнатъ ѳоіатъ, дн ѳол.

Blattstiel, m., koda ѳоіел, перлоръ
 (дн вог.).

Blattvergoldung, f., азптаръ, по-
 дптаръ кз ѳол де азръ.

Blattver Silberung, f., арпнтарѣ кз
 ѳол де арпнтъ.

Blattwender, m., ѳѳи-диторкътѣлѣ.

Blattweiser, m., индиче, репцтаръ.

Blattwider, m., днѳѣшаръторъ (ин-
 сертъ) че се днѳѣшоръ дн ѳѳиъ
 кѣнд че метаторѣзъ.

Blattzinn, m., кзсоторъ ѳоіатъ, дн
 ѳоіл.

Blau, a., алвастръ, вълътъ, азаръ;
 hell—, алвастръ дескпкъ; dunkel—,
 вълътъ днкпкъ; himmel—, алва-
 стръ черпъ, аерпнъ; violen—,
 алвастръ влорпнъ; — machen, —
 anlaufen lassen, даъ кз колѳѳе
 алвастръ; — färben, колѳѳеъ ал-
 вастръ; einem die Augen — schla-
 gen, ѳаръ кѣва окпл вѣнецп вълъ-
 тѣндъл; mit einem blauen Auge
 davon kommen, сканъ не зшоръ;
 du wirst dein blaues Wunder se-
 hen, о сѣвезп мпнне; einem ein-
 en blauen Dunst vormachen, а-
 метеескъ мпнгпде кѣва; einen blauen
 Montag machen, сѣрвъторескъ, нз
 лѣкрѣзъ (ворпнд деспре мѣштерп);
 ins Blaue schießen, даъ дн вълътъ,
 тъ сѳѳрѣзъ сѣрѣа.

Blauäugig, a., окпз алвастръ, чел
 че аре окпл алвастрпл.

Blaubart, m., барвъ алвастръ.

Blauel, m., маѣ, вълъторѣ, лѳгъдпкъ.

Blauein, v., варъ кз маѣл (пѣнзе-
 тѣрпде ла сѣллатъ).

Blauen, v., алвѣстрѣзъ; тъ алвѣ-
 стрѣзъ, денпнъ алвастръ.

Blauen, v., варъ кз маѣл; днвпне-

дескъ, пѣнѣ дн винцецѣтъ (рѣсѣе);
двинцецкѣ (не чинева вѣтъндѣ);
sich —, се двинцецѣте; се се-
нитъ (чорѣ).

Blaucante, f., радѣ сълватикъ.

Blaufarbe, f., колѣре аластрѣ.

Blaufarber, m., вѣситорѣ (воапцѣ),
tinctoris de аластрѣ.

Blaufarbenwerk, n., аластрѣриѣ, фа-
брикѣ де аластрѣ.

Blaufestig, a., вѣтѣ аластрѣ.

Blaufuß, m., фалконе дескарѣ.

Blauglas, n., в. Schmalte.

Blauholz, n., лѣпнѣ де Brasilia
пентрѣ вѣситѣ.

Blauleichen, n., пригѣре къ гѣтѣ ала-
вастрѣ (пасере).

Blaustohl, m., кѣрекѣ аластрѣ.

Blaustopf, m., калѣ аластрѣ (радѣ
дн Америка); капѣ аластрѣ (оу-
midѣ).

Blaustupe, f., кѣдѣре де аластрѣриѣ.

Blaustich, a., аластрѣиѣ, аластрѣиѣ.

Blausing, m., слечѣ де пеште.

Blaumelise, f., пидиорѣ аластрѣ.

Blaumüller, m., (за монг.) чирѣ фѣ-
рѣ зитѣ.

Blausäure, f., (хим.) ацидѣ прѣсикѣ.

Blauschede, f., надѣ вѣтѣ вѣлѣтѣ.

Blauschimmel, m., калѣ свѣрѣ вѣлѣтѣ.

Blauschnabel, m., боталвастрѣ, вра-
вѣ де Кина.

Blausel, m., винцецѣлѣ, скрѣвѣлѣ ви-
пегѣре.

Blauspecht, m., гезноѣ аластрѣ.

Blaustein, m., пѣтрѣ вѣлѣтѣ, ала-
вастрѣ.

Blaustrumpf, m., спиѣнѣ, вѣлѣтѣриѣ,
трѣдѣтѣриѣ, терминѣ де десирѣцѣ,
къ каре се пѣтескѣ дорѣванцѣиѣ,
свѣриѣ шчл.

Blaustube, f., порѣтѣвѣ аластрѣ.

Blauwasser, n., апѣ черѣ.

Blauzimmer, m., стѣрѣдѣ аластрѣ не
спѣте.

Blech, n., металѣ вѣтѣтѣ, тавѣ,
плавѣ; Gold-, Silber-, Kupfer-,
тавѣ де азрѣ, арцинтѣ, арамѣ,
чиде шчл.; тавѣ де фѣрѣ спѣитѣ
къ исзторѣ, фѣралѣ, тиникѣ;
ванѣ; er hat brav —, е вѣносѣ.

Blecharbeit, f., лѣарѣ де фѣралѣ.

Blecharbeiter, m., фѣралварѣ, тиникѣ.

Blechsack, n., колѣриѣ де фѣралѣ.

Blechen, v., пѣтескѣ; er muß herb
—, грѣвѣ съ пѣтескѣ грѣсѣ.

Blechern, a., де фѣралѣ, де тавѣ
де металѣ.

Blechsabrik, f., фѣралѣриѣ, фѣриѣ
де фѣралѣ.

Blechsfeuer, a., фѣкѣ де фѣриѣтѣ
фѣралѣ.

Blechsgeßirt, m., вѣсе де фѣралѣ.

Blechshammer, m., фѣриѣ де фѣрѣ

Blechsütte, f., аластрѣ, чоканѣ де
фѣкѣтѣ тавѣ де фѣрѣ.

Blechsmaß, n., тѣозѣтѣриѣ де ме-
талѣ вѣтѣтѣ, инструмѣнтѣ къ каре
се, тѣозѣрѣ грѣсѣтѣе тавѣлѣор де
азрѣ, арцинтѣ, калѣвѣ шчл.

Blechsminze, f., вѣрѣтѣлѣ, сокѣте,
фѣсѣ, монѣтѣ фѣрѣ валѣор.

Blechsmitze, f., коѣтѣ, касѣтѣ де
фѣралѣ.

Blechnagel, m., кѣлѣ къ калѣлѣ лѣтѣ.

Blechsperre, f., фѣрѣфѣчѣ де тѣиѣтѣ
тавѣ де металѣ.

Blechspläger, Blechsplünder, m., фѣ-
ралварѣ, тиникѣ.

Blechsreinigung, f., кѣсзторѣре де
тавѣ де фѣрѣ.

Blechswaare, f., знеалѣ де фѣрѣ
аластрѣ, фѣралѣриѣ, шѣрѣ де ти-
никѣ.

Blechszeuge, f., клѣпѣтѣ марѣ

Blecken, v., die Zähne —, рѣлѣжскѣ
динѣиѣ.

Blei, n., пловѣ; (хим.) сѣтѣрѣ;
— in Blöden, пловѣ дн вѣкѣдѣ;
gerollt —, пловѣ дн тавѣ; mit
— ausfüttern, mit — ausfüllen,
пловѣзѣ.

Bleibgang, m., окѣриѣ, скѣрѣ де
пловѣ.

Bleibader, f., (мин.) вѣлѣ де пловѣ.

Bleibafer, m., фѣрѣмѣтѣриѣ де пловѣ.

Bleisanflug, m., посѣлѣлѣ, слѣлѣ-
тѣрѣ пловѣдѣ (не минѣралѣ).

Bleianschuß, m., кристѣлѣсѣдѣне де
пловѣ.

Bleiarbeit, f., пловѣриѣ.

Bleiarbeiter, m., пловѣварѣ, лѣкрѣ-
торѣ къ пловѣ.

Bleiarfenik, m., (chim.) arsenikъ de ploamă.

Bleiarstig, a., de natura plămăzului.

Bleiarzenei, f., meșchinъ de satrănă.

Bleiașche, f., скаръ, чепъжъ de ploamă; plămășь казичинатъ.

Bleiauslösung, f., страняъ de ploamă.

Bleibalsam, m., залсамъ de satrănă.

bleiben, v., ретънъ, стаъ, рестаъ; дитързиъ; шнă, дъръ; шоръ; bei einem zu Tische —, ретънъ ла прънъ; — Sie bei mir, шинето de mine; bleibt da, стаъ ач; bleibt mir vom Leibe, ошл, на те шпроша; es bleibt dabei, ош; шине! — Sie gesund, ош сълътоа; es bleibt Alles beim Alten, тото ръмънă кым аъ оост; es bleibt unter uns, сь ръмънъ дитре noi; bleibt mir dabei, шинето nșmal de ачѣста; das mag —, сь на ош; er bleibt lange, дитързиъ; laßt es —, асаъ; die Reise muß —, кълиторша на се ва оачо; wo sind wir stehen geblieben? unde амă стъгтă, пръ unde амă ажааъ? das lasse ich wohl —, niči randă амă сь оакă анеста; was bleibt mir übrig? че'ми а маl ретмаоъ? es wird nicht dabei —, трѣна нз ретъне аша; — lassen, дичетежъ; заа; bei etwas —, коатинă, ть шнă de чева; stehen —, рестаъ, ть ошрескă; liegen —, стаъ кълкатă; bei seiner Meinung —, а ретънеа не глгъ ошпншеа са; nicht bei einer Rede —, нз ть шнă de зпа дн воръше; bei Ehren —, дшл шнă ошореа; im Bette —, заа дн патъ; am Leben —, шнă; auf dem Blase —, им Герсече —, шорш дн кьшиъ de вълъ.

bleiben, n., ретънере; hier ist meines Bleibens nicht, неатръ mine нз е ретънере аичл.

bleibend, a., ръмънъндă, ръмънън-те, ръмъторъ; стъгторъ; er hat keine bleibende Stätte, ел н'аре локашă стъгторш.

bleibhimmeln, pl., ошорl de satrănă.

bleibutter, f., шнă de satrănă; o

сълветонъ че еса шрин дестъл-шине дн пломă, местенатъ кз сълшматъ коросиă.

bleich, a., гълтă, галенă; bleiche Gesichtsfarbe, оащ гълтъ; — werden, девинă гълтă; bleicher Wein, шнă алъриă.

bleiche, f., гълтате, гълтощ, гълвенегъ; дналвиторъ (дълветорl, лпъ, черъ).

bleichen, v., дналвескă.

bleicher, m., дналвиторш.

bleicherlohn, m., дналвиторш, платъ de дналвитă.

bleichsüß, m., дналвиторш.

bleichsals, n., саре de дналвитă ръпедe (инвентаръ ла 1770 дн Алтendorф).

bleichsucht, f., клорозъ, гълвипаре (ветедегъ).

bleichwand, f., шърте de шнă кълкатă.

bleichwasser sucht, f., кълкшолетмагl (вълъ алъ).

bleibach, n., конеринă, акконерешнă de ploamă.

bleidarmgicht, v. bleisolf.

bleibecker, m., акконериторш нз ploamă.

bleierde, f., ploamă ошоритă.

bleien, v., кълкшескă.

bleiern, a., de ploamă.

bleierz, n., минерале ploamă.

bleieffig, m., ошоръ de ploamă.

bleisalz, m., ошкоче чедъшш (пачере).

bleisfarbe, f., колоре de ploamă.

blaufärbig, a., ploamă.

bleisfeder, v. bleisulf.

bleisfluß, m., минерале ploamă кристалзатă.

bleigang, m., дзатă, вълъ de ploamă (min.)

bleigeist, m., шпирт de satrănă.

bleigelb, n., масикотъ (колор. шкт.)

bleigemisch, v. bleiquick.

bleigießer, m., тошторш, върсърорш de ploamă.

bleigießerei, f., тошторш, върсърорш de ploamă.

bleiglanz, m., галенъ, сълъеръ de

пломѣхъ, металъ консистенте дин
 пломѣхъ аместекатѣ къ пѣчиѣсѣ.
 Bleiglas, n., стиклъ де пломѣхъ, че
 се формѣзъ да топреа силчизлѣ
 къ осцидѣхъ ачестѣи металѣхъ.
 Bleiglatte, f., лигарѣхъ, сталѣхъ де
 пломѣхъ, осцидѣхъ де пломѣхъ, то-
 пилѣхъ ши кристалисатѣ дн тавле.
 Bleiglimmer, m., (min.) минѣхъ де
 пломѣхъ, пломѣхъ микачеватѣ.
 Bleigrau, a., пломѣиѣхъ, сѣрѣхъ, чепѣ-
 шѣхъ, де колѣреа пломѣиѣхъ.
 Bleigrause, n., (min.) кристалѣхъ де
 пломѣхъ.
 Bleihaltig, a., пломѣосѣхъ, къ пломѣхъ.
 Bleihammer, m., чоканѣхъ де ферал-
 варѣхъ.
 Bleihe, f., алѣзрнѣхъ (пеште).
 Bleiherd, m., (дн топигор.) вагрѣхъ де
 скосѣхъ арпилѣхъ прип пломѣхъ.
 Bleihütte, f., (min.) пломѣварѣхъ, то-
 пигоре де пломѣхъ.
 Bleisicht, a., плѣмѣиѣхъ, де патѣра пломѣ-
 вѣлѣхъ.
 Bleilig, a., пломѣосѣхъ.
 Bleikalk, m., пломѣхъ калципатѣхъ,
 пломѣхъ варѣхъ.
 Bleisohlen, n., в. Blaueohlen.
 Bleisocht, m., (стикл.) инстрѣмѣнтѣхъ
 къ каре се сервескѣхъ стикларѣи
 спре а гѣртѣи пломѣхъ.
 Bleisolit, f., конѣхъ сатѣрпилѣхъ.
 Bleisönig, m., пломѣхъ патѣхъ.
 Bleiskristall, m., кристалѣхъ де пломѣхъ.
 Bleiloth, n., тѣсѣрѣторѣс де про-
 фндигате, перпендиклѣхъ.
 Bleimulde, f., пломѣхъ дн вѣкѣдѣ.
 Bleimulm, v. Bleierde.
 Bleiniederschlag, m., прѣчилитатѣхъ де
 пломѣхъ.
 Bleiofer, m., окрѣхъ де пломѣхъ.
 Bleiöl, n., олеѣхъ де сатѣрнѣхъ.
 Bleipflaster, m., змилластрѣхъ де сат-
 рнѣхъ, ѣкѣтѣ дин олеѣхъ, черѣсѣхъ
 ми дин минѣхъ.
 Bleiplatte, f., тавлѣхъ, плажѣхъ де пломѣхъ.
 Bleiprobe, f., провѣхъ де пломѣхъ.
 Bleiquick, амалгамѣхъ де пломѣхъ.
 Bleirab, n., в. Bleizug.
 Bleirecht, a. mi ad., перпендикларѣхъ,
 дрѣлѣхъ дн пѣосѣхъ (senfrecht).

Bleirohr, n., цѣвѣхъ дн каре се вагрѣхъ
 черѣсѣхъ, креиѣнѣхъ.
 Bleisolle, f., валѣхъ де пломѣхъ.
 Bleisoth, n., минѣхъ, осцидѣхъ помѣхъ
 де пломѣхъ, пломѣхъ зпитѣхъ къ ос-
 циѣнѣхъ.
 Bleisack, m., сѣзрѣхъ, сѣгѣрѣхъ, (ка пѣл-
 га) да топреа азрѣлѣхъ, аѣ ар-
 пилѣхъ.
 Bleisafra, m., сафранѣхъ де сатѣрнѣхъ.
 Bleisalbe, f., зидѣнтѣхъ, (алиѣгѣхъ) де
 сатѣрнѣхъ.
 Bleisalz, n., сѣре де сатѣрнѣхъ.
 Bleischaum, m., в. Bleisäure.
 Bleisicht, f., нѣзѣрѣхъ де пломѣхъ топилѣхъ.
 Bleischiefer, m., ардесѣхъ де пломѣхъ.
 Bleischlacke, f., сѣзрѣхъ де пломѣхъ.
 Bleischlich, m., шеликѣхъ, аѣ пломѣхъ
 ѣзрѣматѣхъ.
 Bleisäure, f., в. Bleiloth.
 Bleisiegel, n., пломѣзѣзрѣхъ.
 Bleischieber, m., пломѣваѣилѣхъ.
 Bleistein, m., пѣтрѣхъ пломѣосѣхъ.
 Bleistift, m., креиѣнѣхъ, кондѣлѣхъ де
 пломѣхъ.
 Bleisüßholz, m., витриѣлѣхъ де пломѣхъ,
 сѣлѣатѣхъ де пломѣхъ.
 Bleiwage, f., нѣзмѣнѣхъ, пѣвелѣхъ къ
 пломѣхъ.
 Bleiweiß, n., черѣсѣхъ; (пикт.) алѣхъ
 де пломѣхъ.
 Bleiweißfabrik, f., ѣаврикѣхъ де черѣсѣхъ.
 Bleiwurf, m., в. Bleiloth.
 Bleiwurz, f., динѣлѣриѣцѣхъ (вот.) ми
 Bleifraut.
 Bleizange, f., клѣште де траѣхъ
 пломѣхъ (стикл.).
 Bleizichen, v. Bleisiegel.
 Bleizucker, m., захарѣхъ де сатѣрнѣхъ,
 сѣре де пломѣхъ.
 Bleizug, m., (стикл.) инстрѣмѣнтѣхъ
 къ каре се траѣхъ ми се формѣзъ
 пломѣхъ пѣнтрѣхъ ферестрѣи; пломѣхъ
 трѣгѣторѣ.
 Blende, f., ферѣстрѣхъ, зѣпѣхъ ѣрѣхъ,
 ѣалѣхъ; окиларѣхъ, пердѣле (да къ-
 пѣстре); параванѣхъ; (минер.) влѣп-
 дѣхъ, сѣлѣхъ пѣсѣдогалѣнѣхъ; латѣхъ
 ѣрѣхъ де хоѣхъ.
 Blenden, v., орѣсѣкѣхъ; днѣлѣкѣхъ;
 иѣлѣхъ ведеѣреа прип врѣмѣлѣтѣхъ стрѣ-
 лѣхъ; амѣцѣсѣкѣхъ, дншѣлѣхъ, фер-

ment; sich durch Gold — lassen, се ореште де аурь.

Blendfenster, n., фeрeстръ оръ.

Blendfugel, f., вoмвъ орътоpe.

Blendlaterne, f., лътнамъ оръ, лътнамъ ходескъ.

Blendleder, n., парокъ, окаръ дн-кoвтра лътнeнe.

Blendling, n., вастардъ, eils de лeлe, eтъ de кървъ.

Blendrahmen, m., (пир.) пeрвaзъ оръ не кape ce 'ntinde пъвъ aъ жьртъ пeнтръ делнoкъ.

Blendstein, m., цeгъ, oлаъ, чe ce пeлe не кoтa акoпepишълe.

Blendung, f., орътъръ; дитънектъръ, лъape de vedere; изoиcнe; (фopт.) aпърътънтъ, cкътитъръ (de cъcъл пaиeл, aл фopтepoдeл); aскънтъръ (мeтepeзъ).

Blendwerk, n., изoиcнe, aпърпнгъ cкъ, фaнтaстъ; пълкъ, пълчире; (фopт.) aпърътънтъ, cкътъ, ceъ вep чe микъoкъ пpиn кape ce cъвтpагъ тpъпeлe дин vederea ш дин тъвъpиe инимичe.

Blennorrhöe, f., cкърcъръ вeпepикъ, cкълътънтъ.

Bleffe, f., цпгъ, cтea (не фopтea кaлълe); кaдъ cтeлaтъ дн фopтe.

Bleffren, v., ръпeскъ.

Bleffur, f., paпъ, плагъ, влeсъръ.

Bleßwerk, n., (идpoтeкa.) плeсърe, лeсърe (a знш цeртъръ).

Bleß, m., (min.) paпъ de фepъ; пeтeкъ.

Blick, m., къзътъръ, apнкътъръ de oкъs, oкиадъ, oкиeтъръ, пpивире, vedere, нaипpe de oкъs; лъчире; verliebter —, oкиадъ aтopoбъ; finfeter —, кълape зpъcъ, пo-сoтopжътъ; einen — auf etwas werfen, apнкъ o къзътъръ aс-пpа знш лъкpъ; in einem —, дн-тp'o вaтepe de oкъs, дн-тp'o клн-пире de oкъs; den — zur Erde senken, плeкъ oкiл.

Blinfen, v., кaктъ, пpивeскъ; лътнeнeкъ; die Sonne blinft durch die Wolken, cōpелe лътнeнeкъ пpитpе пopъ; sich — lassen, o'apaтъ, ce лъъцпнeнeкъ, ece лa лътнeнъ, лa

vedere; um sich her —, кaктъ дн цпpъ; fettwärts —, кaктъ нoстншs.

Blidfeuer, n., ceмнaкъ de фoкъ (чe ce дъ не тape de не тъpнъpиe дин пopтъръ).

Blidgold, n., aсpъ, кape дeпъ тo-пире днкъ нз e къръцитъ de totъ de aлге мeтaлe кoппaтapaлe.

Blind, a. шi ad., oръ; пърътъ, a-скъпoкъ, фaлcъ; — machen, op-вeскъ (не чпeвa); — werden, дeвинъ oръ; er urtheilt wie ein Blinder von der Farbe, ждiкъ кa oръл de кoлōpe; — gefor-chen, шъ cънънъ oрeштe; — laden, днкapкъ пъшкa фъръ глoпъ; blinde Thür, зшъ пърътъ; blinder Passagier, кълътopъ пeсoкoтiтъ; (кape c'aмeстeкъ дн-тpe пaсaжepi шi кълътopeштe кз пoштa фъръ штpеa cпeдитъpеi); blinde Mip-ren, cтънчi aскпoе cъвт aпъ; blinder Rath, aзapтъ фaлeъ; blinder Angriff, aттaкъ пpефъжкъ.

Blindboden, m., (сepaпi) cъадъ фaлcъ (къзi).

Blinddarm, m., мацъ oрaъ, мацъ днoндaтъ (дин пaтъръ).

Blinde, f., (map.) вьтpегъ.

Blindeshuf, f., вaвa oръ (жoкъ).

Blindgeboren, a., пъcкътъ oръ.

Blindgläubig, a. шi ad., кpежътopъ oрeштe.

Blindheit, f., oръ; mit — geschla- gen, oръtъ.

Blindlings, ad., oрeштe, кз oкiл днкиш.

Blindschleife, f., чeчiлiзъ, шepпe пeвeнинoкъ.

Blindschloß, n., днкiзътopъ cекpетъ, лaктъ oръ.

Blindschuß, m., ншкътъръ oръ, фъръ глoпъ.

Blinfen, v., лъчeскъ, cтpълъчe, cкп-тeлeзъ, cкiпeскъ; der Diamant blinft, diamantъ cтpълъчe; einem —, фaкъ къвa ceмнъ къ oкiл.

Blinzeln, blinzeln, v., кaпeскъ, мi-жeскъ, цпнъ oкiл ceмi-днкиш, cъвъpчeскъ дин oкiл.

Blinzelmauß, f., v. Blindeshuf.

Blitz, m., ѓздерѣ; грѣсперѣ, съдѣта ѓздерѣзлѣ; er ist vom — getroffen, е ловитѣ де ѓздерѣ, е грѣсперѣ, ѓздератѣ; er ist schnell wie der —, е исте ка ѓздерѣ.

Blitzableiter, m., кондукторѣ, ѓерѣздерѣ, параждерѣ, паратперѣ.

Blitzen, v., ѓздерѣ; скиптеизѣ, скапѣрѣ, стрѣзчѣ.

Blitzkeule, f., изѣме де ѓздерѣ.

Blitzfunken, m., скиптеле електрикѣ, де ѓздерѣ.

Blitzleiter, v. **Blitzableiter**.

Blitzschlag, v. **Donnerschlag**.

Blitzschnell, a. mi ad., исте, рѣнеде ка ѓздерѣ.

Blitzschnelle, v. **Blitzkeule**.

Blitzstrahl, m., грѣсперѣ, съдѣта ѓздерѣзлѣ, разѣ де ѓздерѣ.

Blod, m., влокѣ, чепѣ, трѣнкѣ, вѣтѣкѣ; волованѣ, вѣкатѣ шарѣ (де марпорѣ шчл.)

Blodade, f., влокѣтѣрѣ, v. **Bloddring**.

Blodbatterie, f., ватарѣ мѣшкѣтѣре не вѣзѣтѣчл.

Blodbaum, m., арѣоре де ѓерестрѣтѣрѣ.

Bloden, v., (despre ѓалконѣ) се изне не арѣоре (кѣ прада).

Blöden, v., изнѣ дн вѣтѣкѣ, изнѣ дн ѓѣре; einen blöden und —, лѣкѣ, ѓерекѣ не чѣнева.

Blodhaus, n., касѣ де вѣрне, де лемне изнѣ ми грѣсе нечлѣпѣте, шсе хлѣ асѣра чѣлѣтѣтѣ.

Blodholz, n., талне, вlane де лемнѣ.

Bloditen, v., влѣчѣзѣ, днѣкѣ, днпресѣрѣ (чѣгатеа).

Bloddring, v. **Blodade**.

Blodfarten, m., карѣ изнѣтѣ неперѣ кѣратѣ лемне де касѣѣкатѣ.

Blodmörfet, m., мѣлѣзѣ де лемнѣ.

Blodspise, f., дѣвѣ, ѓздерѣ, де орѣнѣ ѓазрѣкатѣ днтр'о снѣгѣрѣ вѣкатѣ.

Blodstab, n., рѣтѣ ѓѣзѣтѣ днтр'н снѣгѣрѣ грѣнкѣ.

Blodstolle, f., скрѣнетѣ, машѣнѣ де рѣдѣкатѣ грѣтѣдѣ.

Blodschiff, n., вѣзѣ.

Blodstüd, n., вѣкатѣ, волованѣ (де плѣтѣ шчл.).

Blodtaube, f., морѣмѣ снѣватѣкѣ.

Blodwagen, m., карѣ грѣсѣ неѣрекатѣ; карѣ кѣ патрѣ рѣте грѣсе де вѣтѣчл неперѣ транспортѣ де грѣтѣдѣ марѣ.

Blodzinn, n., кѣсѣторѣ дн вѣзѣдѣ.

Blöde, a. mi ad., ѓѣлѣсѣ, гнѣдѣ; хевѣтѣ, хѣвѣзѣкѣ; славѣ; blöde Augen haben, ѓѣлтѣ славѣ де ѓмѣ; ein blöder Hund wird selten fett, ѓѣлѣсѣлѣ нѣ днпѣнтѣзѣ.

Blödigkeit, f., ѓѣлѣсѣне; хевѣтѣ; сѣлѣсѣне де веѣре.

Blöbling, m., хевѣтѣ, хѣвѣзѣкѣ.

Blödsichtig, a. mi ad., славѣ де веѣре.

Blödsichtige, m. mi f., мѣлѣсѣ, скѣртѣ вѣзѣторѣ.

Blödsichtigkeit, f., сѣлѣсѣне де веѣре.

Blödsinn, m., хевѣтѣ, хѣвѣзѣчѣ; снѣнтѣре; вѣзѣчѣ; гѣмѣтѣрѣ.

Blödsinnig, a. mi ad., хевѣтѣ, амѣнтѣтѣ, пѣзѣкѣ, гѣмѣтѣ.

Blödsinnigkeit, f., v. **Blödsinn**.

Blöhm, m., (вѣпѣтѣ) стѣпѣштѣеа чѣрвѣлор, лѣкѣлѣ де гѣпѣ а чѣрвѣлор.

Blöten, v., вѣлѣштѣ; мѣдѣштѣ; die Schafe —, вѣлѣштѣ ѓѣеа; die Rinder —, вѣтеле (возл, вана) мѣдѣскѣ.

Blöten, n., вѣлѣтѣрѣ; мѣлѣтѣрѣ.

Blond, a., влондѣ, алѣнеѣцѣ, вѣланѣ, пѣвѣцѣ; blonde Mannsperson, вѣланѣ, влондѣнѣ; blonde Frauenszimmer, вѣланѣ, влондѣнѣ.

Blondchen, n., вѣлѣнѣцѣ, влондѣнѣцѣ.

Blondgelockt, a., кѣ нѣрѣ гѣлѣнѣтѣ вѣкатѣ, кѣрѣлѣтѣ.

Blonde, f., снѣзѣрѣ, хорѣѣте де мѣтѣсѣ; влондѣ.

Blondine, m., влондѣнѣ, вѣланѣ (ѓмѣ).

Blondine, f., влондѣнѣ, вѣланѣ (ѓѣмѣтѣ).

Blouade, v. **Blodade**.

Blöß, **Blöß**, a. mi ad., голѣ; дескѣперѣтѣ; снѣмѣзѣ; снѣгѣрѣ, нѣмѣтѣ; im blößen Hemde, дн кѣланѣтѣ; mit blößen Füßen, кѣ шѣѣрѣле дескѣлѣде; mit bloßem Degen, кѣ снѣда снѣѣсѣ; auf ein bloßes Wort,

во сипллы меѣ кзынтѣ; даѣ иѣ
ein bloſes Gerücht, акта е пѣмал
о салмѣ; im bloſen Kopfe gehen,
дѣмал кѣ камл деѣкомеритѣ; im
bloſen Fuſſen gehen, дѣмал деѣ-
кэлѣ; ein Pferd — reiten, дѣ-
калекѣ камл не деѣшелате; ſich —
geben, а се деѣкомери, а се да
принѣ; — ſtehen, деѣколнерѣ,
даѣ не садѣ; einen — ſtehen,
компротитѣ не чинела; ſich der
Gefahr — ſtehen, м' ебузнѣ ла
перикэлѣ.

Blöſe, f., голѣгне; (форест.) поа-
нѣ; слѣвѣгне, деѣнтѣ, парте
славѣ; пѣрѣгне рѣминоче; eine
— geben, дѣмал арѣтѣ слѣвѣгне.

Blöſen, v. Entblöſen.

Blöſſing, m., (нел.) пѣле деѣпѣрѣтѣ.

Blühen, v., флорескѣ, дѣфлорескѣ,
факѣ флорѣ; сѣнтѣ дѣ флоре, дѣ
пѣтере, ам кредитѣ, ам рѣпѣтѣ-
гне; jezt blühet ſein Weizen,
акѣм дѣ дѣмал кѣлеса лѣ; ſie
blühet wie eine Roſe, флореште
ка о роѣ.

Blühen, n., флорѣре.

Blühend, a., флориторѣ, флорите,
флориндѣ, флоритѣ; blühende Stiel,
стѣлѣ флорите; eine blühende
Einbildungskraft, о имадѣгне
нѣ.

Blühzeit, f., флорит, тимл инфлорит-
тѣрѣ.

Blühzeit, n., флоричѣ; kóda de
Ienpre.

Blume, f., флоре; чѣнесѣнга (ла
чева); стеа (ла калѣ); менстрѣ
(ворокѣ ла фемел); kóda (de
éere рошиатѣ); Blumen pfüf-
fen, кѣлкерѣ флорѣ.

Blumein, v., флорѣрескѣ (алѣма,
алергѣндѣ дела о флоре ла алѣ);
ворескѣ, тѣ дѣделерѣ при флорѣ.

Blumen, v., дѣфлорескѣ, факѣ флорѣ
(не матерѣ).

Blumenau, f., пратѣ флоритѣ.

Blumenbank, f., банкѣ де флорѣ.

Blumenbau, m., кѣлѣрѣ де флорѣ.

Blumenbeet, n., стратѣ де флорѣ.

Blumenbinderin, f., вѣкѣрѣсѣ, тѣ-
пѣкѣрѣсѣ де флорѣ.

Blumenbüſche, f., шѣпѣрѣ флоритѣ;
Blumenblatt, n., фѣлѣ де флорѣ (вот.)
петалѣ.

Blumblattartig, a., петалѣкѣ, петал-
loidѣ,

Blumenbüſchel, n., вѣкѣтѣ, тѣпѣн-
кѣ де флорѣ; (вот.) стѣвлѣ.

Blumendeck, f., в. Blumenfeld.

Blumenerde, f., пѣтѣнтѣ де флорѣ
(гѣноичѣ, вѣнѣ).

Blumenfest, n., флорит, флоранѣ.

Blumenſtor, f., дѣфлоритѣрѣ, дѣфлор-
пѣреа флориторѣ.

Blumenſtur, f., кѣмал кѣ флорѣ.

Blumengarten, n., гѣдинѣ де флорѣ.

Blumengärtner, m., гѣдинарѣ флор-
пѣтѣ.

Blumengehänge, n., гѣландѣ, орѣн-
тѣнтѣ.

Blumengeſchirr, n., вѣскѣ де флорѣ.

Blumengeſtäube, n., планѣ кѣ флорѣ.

Blumengewinde, v. Blumengehänge.

Blumengöttin, f., Флора (мит.), кѣлѣга
флориторѣ.

Blumengrapp, m., скѣмѣлѣ (вѣнѣ де
тѣнтѣрѣ) парте феминѣ.

Blumengeſſel, m., (вот.) пѣтѣлѣ (ор-
ганѣ фемѣескѣ де флоритѣгне
аѣ флориторѣ).

Blumenhaar, n., кѣкѣтѣ (ouscure,
кал.).

Blumenhändler, m., перѣциторѣ де
флорѣ.

Blumenhonig, m., мѣре де флорѣ.

Blumenkäſer, m., гѣндакѣ де флорѣ.

Blumenkeſch, m., (вот.) кѣлѣче, по-
тѣрѣ, перѣлѣтѣ.

Blumenkennet, m., флоритѣ.

Blumenkroſe, f., вѣвонѣ де флоре.

Blumenkohl, m., флорѣюлѣ, копонидѣ.

Blumenkranz, m., корѣлѣ, кѣлѣлѣ
де флорѣ, гѣландѣ.

Blumenkrug, m., вѣсонѣ (пѣлѣтрѣ
чѣнтѣ де флорѣ).

Blumenleben, n., вѣадѣ де флорѣ;
вѣадѣ екѣртѣ.

Blumenleſe, f., антологѣ, колѣнѣгне
де флорѣ.

Blumenmaſer, m., мѣтторѣ, кѣгравѣ
де флорѣ, мѣтторѣ флоритѣ.

Blumenmeſſel, n., в. Blumenſtaub.

Blumenkornat, м., флораріъ, лзна флоріор, Априліъ.
Blumenreich, а., флоросѣ, плінѣ де флорі; днфлорітѣ (стлѣ).
Blumenrohr, п., трестіъ де Інді.
Blumenschibe, ф., (бот.) спатъ.
Blumenscherbel, м., блъ де флорі, гівечіѣ.
Blumenschirm, м., окътѣ, змврелъ (ла флоре).
Blumenschnur, ф., в. Blumengehänge.
Blumenseite, ф., оаца лъкратъ а пелел.
Blumensprache, ф., аптографіѣ, лнмваціѣ де флорі, воръре прпн флорі, ка прпн семне.
Blumenstängel, м., тълелъ, кодъ, которѣ де флоре.
Blumenstaub, м., (бот.) полнъ, пълвереа семиніале, фрѣтѣікаре.
Blumenstein, м., спечіе де конклъ, зісѣ екпантѣ.
Blumenstickerei, ф., късѣтъръ къ флорі.
Blumenstiel, м., кодъ, тълелъ де флоре.
Blumenstrauß, м., вѣнетѣ.
Blumenstück, п., стратѣ, локѣ де флорі; (ла згравл) кадъръ къ флорі; (ла тълеларѣ) вѣкатъ де карне дн апоі.
Blumenthee, м., теелъ, чеіѣ дпперътескѣ, дн фол гнере.
Blumentopf, м., блъ, васонѣ пеатрѣ флорі.
Blumenwerk, п., флорърітѣ, орпътмѣтѣ де флорі (арк.).
Blumenzucht, ф., клътъръ де флорі.
Blumenzwiebel, ф., вълѣѣ, чепъцъ (ла рълъчина флорел).
Blumicht, а. ші ad., флоріѣ, ка флореа.
Blumig, а. ші ad., флоросѣ.
Blumist, м., флоріѣѣ, флораріѣ.
Blut, п., сълце; фамілѣ, семиніѣ, расъ; mit — бестѣт, пълтѣ къ сълце; mit kaltem Blute, къ сълце рене; bis auf's — глѣъ ла сълце, фдрте; Gut und — авере ші владъ; Fleisch und — карне ші сълце, поѣте трѣпштѣ; ein junges — о фінгъ темеръ; das — steigt ihm ins Gesicht, і се сзіе сълцеле дн оацъ, се рошеште; — lassen, днм іаѣ сълце;

einen bis auf's — quâlen, сълърѣ фдрте не шнса; Wunde des Blutes, лертърѣ де фамілѣ; Opfer ohne — жертѣл некратъ; — schweigen, днм іаѣ тогъ птерѣа.
Blutader, м., кътмѣъ сълцелѣ, къпѣтѣ къ прецѣ де сълце.
Blutader, ф., вълъ.
Blutagath, м., агатѣ сълціѣ.
Blutampfer, м., тълкрншѣ ромш.
Blutapfel, м., тълрѣ ромш (ла мецѣ).
Blutarm, а. ші ad., серакѣ лнштѣ.
Blutauswurf, м., сълцитъръ, вълсълъръ де сълце.
Blutbad, п., кърнаціѣ, тълчелѣ, зчидѣре, вълсаре марѣ де сълце (дн о вългълъ).
Blutbann, м., птерѣ де а неделѣ къ мдрте; Іспісіддигіне крмнпале.
Blutbehälter, м., в. Blutgefäß.
Blutbeschreibung, ф., емаптографіѣ.
Blutbirn, ф., паръ ромш (ла мецѣ).
Blutbüchse, ф., еманодѣ, (стелѣціѣ де глатѣ капл).
Blutbursk, м., сѣте де сълце.
Blutbürstig, blutbürstig, а. ші ad., сълценаріѣ, сѣтоѣ де сълце; крдѣ; крдѣлѣ.
Blutegel, м., сълцесълъ, лнштѣре.
Bluteiter, м., прсолѣ.
Bluten, в., сълцерѣ, днм кърѣ сълце; днм кърѣ сълцеле; der Finger blutet mir, децѣтѣ днм сълцерѣ, днм кърѣ сълце дн децѣтѣ; er wird — müssen, ва трѣвѣ съл есе не пасѣ; das Herz blutet mir, мі се рѣне ініма; aus der Nase bluten, днм кърѣ сълце днм пасѣ; sich zu Tode —, дн кърѣ тогѣ сълцеле; ein Stich der nicht blutet, аттнѣере мѣшълѣре.
Bluten, п. сълцераре.
Blutend, а., сълцерѣндѣ, сълцерѣнте.
Bluterz, п., мнѣралъ ромш д'арпнтѣ.
Bluterzeugung, ф., сълцефкѣгнне.
Bluterzeugend, а., сълцефкѣгнѣѣ.
Blutfahne, ф., стѣгѣ ромш, фламѣтъръ де рѣсолѣ.

- сынце ми ага, mănchente de az
 mai pôre.
 Blutfauger, m., vampiră, (веспер-
 тикъ ромъ), сьгъторъ де сынце;
 limitoro, сынцесгъ.
 Blutshande, f. inчестъ, койъ дугре
 psdeni de сынце.
 Blutshänder, m., днчествосъ.
 Blutshen, f., сѣнагъ де сынце, емо-
 совъ.
 Blutshörpe, m., ассесоръ ла тривъ-
 нагъ криминалъ.
 Blutshrotig, v., Blutstüsig.
 Blutshuld, f., кримъ де сынце,
 пькагъ де шорто, omzidiš.
 Blutshwamm, m., чикеркъ, вьрете
 сыникъ.
 Blutshwären, v. Blutgeschwür.
 Blutshweiß, m., сьдоре де сынце.
 Blutshwelle, f., штолътаръ ла це-
 нокъ (шоръ ла ка).
 Blutshfreund, m., консънцъ, амикъ,
 (psdъ) де сынце.
 Blutshfreundschafft, f., консънцелате.
 Blutshspeichel, m., скынатъ, слемъ
 къ сынце.
 Blutshpat, v. Blutshwell.
 Blutshspur, f., зримъ, семъ, патъ де
 сынце.
 Blutshallen, v. Blutshapen.
 Blutshaar, m., албѣгъ де окъ (din
 сынце).
 Blutshätte, f., локъ сынцелъ, аз
 zviderel, аз есекърибел.
 Blutshaupe, f., шпаре къ сынце (mai
 къ обѣгъ ла о).
 Blutshstein, m., емаритъ, моголъ е-
 рочъ ромъ.
 Blutshillen, n., оприторъ де сынце.
 Blutshillend, a., стипикъ, оприторъ
 де сынце (medicinъ).
 Blutshodung, f., емостасъ, отаре
 де сынце.
 Blutshropfen, m., шкьторъ де сынце.
 Blutshur, m., емотосъ, еморалъ,
 вьрсаре де сынце.
 Blutshverwandt, a. mi ad., консън-
 цъ, psdirъ де сынце.
 Blutshverwandtschaft, f., консънцел-
 тате.
 Blutshat, f., еапъ сынцедосъ.
 Blutshaufe, f. вогехъ къ сынце.
- Bluttreibend, a. mi ad., емаритъ,
 pornitorъ де сынце.
 Blutumlauf, m., чиркъуисне де
 сынце.
 Bluturtheil, n., сентинъ де шорте.
 Blutvergießen, n., вьрсаре де сынце,
 мьчелъ, карнацъ.
 Blutverlust, m., пердере де сынце.
 Blutwage, f., сынцеметръ, кшпигъ
 пенгъ а мьсара сынцелъ (kir.).
 Blutwärme, f., темпериатура, кь-
 дара патраръ а сынцелъ.
 Blutwasser, n., еероситате, лимъ,
 парте агътоъ а сынцелъ.
 Blutweinen, n., гькръшаре де
 сынце (шоръ ла еemel).
 Blutwenig, ad., шорте пьдинъ.
 Blutwurf, f., сынцелъ, кьрнцъ,
 дшпастъ къ сынце.
 Blutwurf, f., перанъ ромъ (плангъ).
 Blutwundt, m., зечимъ, шикъ, пе
 vite.
 Blutzeuge, m., шартиръ (шартрѣ),
 doveditorъ къ сынцелъ.
 Blutzwang, m., телестъ де сынце,
 скремъкъ къ сынце.
 Bobrelle, f., павелъ, вьрсанъ де
 венъка чеа роа.
 Bod, m., цанъ; вьрече (шаминъ);
 weiz (капра) micizal; грешалъ,
 шорте; чимолъ; alte — цанъ
 вьтрънъ; alte gelle — кьрваръ
 вьтрънъ; einen in den — фран-
 пен, varъ дн вьткъ, дн грочъ,
 пенъ дн есро; der polnische —
 чимолъ; einen — schiefen, еакъ
 о грешалъ грочоларъ; den —
 zum Gärtner setzen, даъ шле дн
 паза лъпалъ, ласъ шештеле пе
 micikъ, смьара пе вьткъ.
 Boddede, f., аконеретънтъ де ш-
 цъ (ла грочьр).
 Bodchen, n., шепиоръ, шедъ.
 Boden, v., де вьрчелте (капра);
 патъ а вьрчъ, а цанъ; изне ка-
 лъ дн пенъ ми асвърле (калъ);
 мелъгъ (кьпелъ, lû).
 Bodfell, n., пеле де цанъ, пеле ка-
 принъ; alte — вавъ хадъ, хьркъ,
 которонъ.
 Bodflöte, f., ашторъ, тимъ.

Bodstvig, a. mī ad., ка мѣсто де
цапѣ, страмѣ де пѣчѣре.
Bodgeruth, m., **Bodgestant**, m., мѣ-
рочѣ, пѣчѣре де цапѣ.
Bodgestell, n., прѣтеа де гѣрѣцѣ.
Bodgitsch, m., прѣчерѣ, чѣрѣ ка
цапѣ (ан Америка).
Bodig, a. mī ad., пѣрѣпѣрѣ, змѣ-
нѣторѣ дѣпѣ койѣ (капрѣле);
mīpocitopis a цапѣ.
Bodkaser, m., скарѣвѣ капрѣкорѣ.
Bodkalt, n., іедѣ, пѣс де капрѣорѣ.
Bodkamin, n., мѣлѣ.
Bodkeder, n., мѣлѣ (капрѣ) де цапѣ.
Bodkederz, a., де мѣлѣ (капрѣ)
цапѣнѣ.
Bodmühle, f., мѣрѣ де зѣнѣ (а-
мѣзѣрѣ не о капрѣ де лѣмѣнѣ).
Bodpfeife, f., цѣмѣнѣ.
Bodpumpelle, f., мѣмѣнѣ (не-
рѣпѣсѣлѣ) сасѣорѣнѣ.
Bodpolsker, n., пѣрѣнѣ де капрѣ (ка
гѣрѣсѣрѣ).
Bodsaug, n., чѣкѣрѣ, а капрѣ знѣ
окѣ о мѣлѣ мѣрѣ де капрѣ чѣкѣрѣ;
(mīn.) окѣ капрѣ; патѣлѣ, (скокѣлѣ).
Bodsbart, m., варѣца цапѣнѣ, (пѣрѣнѣ).
Bodsbete, f., асѣнѣ.
Bodsbbeutel, m., датѣнѣ, обѣчѣлѣ дѣ-
вѣкѣрѣ, де рѣсѣ; прѣжѣдѣчѣ.
Bodshorn, n., корѣнѣ де цапѣ; ѣнѣ
гѣрѣсѣсѣ; еѣнѣнѣ инѣ — јаген,
варѣ не чѣнева дѣнѣ корѣнѣ де цапѣ
(капрѣ), дѣ дѣорѣкомежѣ; инѣ
— бласѣн, аларѣмѣлѣ сѣрѣнѣ.
Bodslieb, n., кѣлѣтѣкѣ дѣсѣрѣнѣнѣ.
Bodssprung, m., капрѣорѣ, сѣрѣнѣрѣ
де цапѣ, сѣрѣнѣрѣ дѣнѣ окѣ ѣрѣ
арѣ мѣ кадѣнѣцѣ.
Bodstreich, m., пѣрѣорѣнѣ, пѣрѣорѣнѣ.
Bodstuid, n., гѣлѣ не о рѣгѣ.
Bodstube, f., рѣзѣнѣ де капрѣ
(гѣрѣсѣрѣ).
Bodstufelung, f., (арѣ.) стѣлѣнѣ,
сѣлѣ.
Boden, m., пѣмѣнѣнѣ, (пѣнѣнѣнѣнѣ),
гѣрѣнѣорѣнѣ; ѣнѣнѣ; кѣрѣ (ка о
ѣлѣмѣ); подѣ (де касѣ, гѣрѣдѣ),
гѣрѣнѣрѣ; fruchtbar —, пѣмѣнѣнѣ
ѣрѣнѣнѣрѣ; Zimmer auf ebenem
—, касѣ дѣнѣ ѣнѣ пѣмѣнѣнѣнѣ;
капѣлѣ, дѣсѣрѣрѣмѣнѣнѣлѣ де жѣсѣ;

— einer Schachtel, ѣнѣнѣлѣ знѣлѣ
кѣнѣлѣ; — eines Zuchtes, кѣнѣнѣлѣ
знѣлѣ оѣоѣ; мѣ — werfen, гѣрѣнѣ-
тѣсѣкѣ ка пѣмѣнѣнѣ; Grund und
—, пѣсѣсѣнѣне нѣмѣнѣкѣрѣорѣ; еѣ-
nen — in ein Faß setzen, дѣнѣ-
ѣнѣнѣ о вѣте; einem Faß den —
auschlagen, дѣсѣнѣнѣ о вѣте;
dem Faße vollends den — aus-
schlagen, сѣрѣнѣ де рѣгѣ о гѣрѣсѣ;
ein Handwerk hat einen goldenen
—, чѣлѣ арѣ арѣ, арѣ пѣрѣ,
мѣштѣмѣнѣлѣ е капѣлѣлѣ сѣрѣрѣ.
Bodenballen, m., гѣнѣнѣ де подѣ,
— де пѣрѣдѣсѣлѣ.
Bodenblech, n., тѣвлѣ де ѣнѣнѣ (ка
кѣлѣрѣнѣ сѣрѣрѣнѣлѣрѣ).
Bodenbohrne, f., ѣасѣлѣ оѣлѣгѣ.
Bodenfenster, n., ѣерѣсѣрѣ де подѣ.
Bodengericht, n., (зѣнѣлѣ.) лѣцѣ (дѣнѣ-
тѣсѣкѣ не дѣмѣнѣнѣнѣ нѣнѣрѣ а пѣнѣ
пѣсѣрѣ).
Bodengeschoss, n., дѣсѣрѣрѣнѣнѣнѣ
дѣнѣ ѣнѣ пѣмѣнѣнѣнѣлѣ а знѣлѣ касѣ.
Bodenhaube, f., кѣнѣ де рѣдѣа.
Bodenholz, n., лѣмѣнѣ де ѣнѣнѣлѣ.
Bodensammer, f., лѣкѣнѣлѣ, стѣнѣлѣ,
кѣмѣрѣ дѣнѣ подѣ.
Bodensigen, f. pl., ігѣлѣ дѣнѣ ѣнѣнѣ
(нѣс.)
Bodensock, n., гѣсѣрѣ, ѣерѣсѣрѣ де
подѣ (нѣнѣрѣ лѣмѣнѣлѣ).
Bodensof, a. mī ad., ѣрѣ ѣнѣнѣ;
ѣрѣ касѣ, ѣрѣ тѣмѣлѣ; boden-
lose Liebe, авѣкѣ, пѣрѣнѣнѣнѣнѣ
ѣрѣ ѣнѣнѣ.
Bodenmatte, f., рѣгѣнѣлѣ де мѣчѣре,
де подѣнѣ.
Bodenrad, n., (орѣ.) рѣгѣ ѣнѣнѣ-
нѣнѣлѣ дѣнѣ орѣнѣнѣ.
Bodensäge, f., (вогѣ.) ѣерѣсѣрѣ де
ѣнѣнѣлѣ.
Bodensaß, m., авѣзѣнѣрѣ, пѣсѣрѣрѣ
не ѣнѣнѣ, дѣрѣдѣлѣ, сѣрѣнѣ.
Bodenschicht, f., сѣрѣнѣ ѣнѣнѣнѣ-
нѣлѣ.
Bodenschlüssel, m., кѣлѣ де подѣ, де
гѣрѣнѣрѣ.
Bodenschraube, f., в. Bodenzieher.
Bodenschwelle, f., арѣоѣлѣ, гѣнѣнѣ
(пѣрѣгѣлѣ) подѣнѣлѣ.

Bodenstein, m., пѣтра инсертѣрь de мѣръ.

Bodenstüd, n., дѣръ de ѣндѣ, дн-ѣндѣтѣрь; в. Bodenholz.

Bodenthür, f., вша подзѣлѣ, вша грѣнарѣлѣ.

Bodentreppe, f., скаръ de подѣ, de грѣнарѣлѣ.

Bodenzähler, m., (вог.) трагѣ ѣндѣ, (шрѣнѣ кѣ каре вотарѣл траце дѣра чеа дѣн зрѣмѣ de ѣндѣ).

Bodenzinß, m., dare, ембатикѣ, пен-тра пѣмѣнтѣ.

Bodengott, m., вѣмѣ, dare, не вѣдѣ, не вѣсе.

Bodmen, v., (вог.) днѣндезѣ, пѣнѣ ѣндѣ (ла вѣте).

Bodmen, n., днѣндѣтѣрь.

Bodmerci, f., водинѣрѣ; авантѣрь, рѣкѣтѣрь (кѣнд нештѣне пѣне о сѣмѣ de ванѣ дн перѣдѣ пе о коравѣ кѣ перѣкѣл de а перде ванѣ, прѣлѣдѣндѣсе коравѣ.)

Bodmercibrief, m., контратѣ, докѣ-штѣнтѣ de водинѣрѣ, de рѣкѣ-тѣрь.

Bodst, m., вешѣка порѣзѣлѣ, пѣѣ-лѣдѣ, (специе de чѣперѣкѣ).

Boë, f., вѣжелѣ.

Bogen, m., аркѣ (арѣмѣ вѣке); вол-тѣтѣрь; аркѣшѣ; черкѣ (цѣом.); кѣлѣ, ѣлѣ; манѣе; стрѣмѣтѣрь; den — spannen, дѣтѣндѣ аркѣл; mit dem — schießen, трагѣ кѣ аркѣл; — einer Brücke, аркѣл знѣл подѣ (понтѣ); (арк.) ãußere —, естрѣдѣсѣ, ѣаца конвѣсѣ естерпѣ а кѣмѣл волте; innere —, интрѣдѣсѣ ѣаца конкѣвѣ интерпѣ а кѣмѣл волте; gothische —, аркѣ гѣтѣкѣ; ein Bausch und —, в. Bausch; ein — Variet., о. кѣлѣ de хѣртѣл.

Bogen, sich, v., се аркѣшѣте, се стрѣмѣтѣ, се дѣкѣволе, се гѣр-вовѣште.

Bogenbohrer, v. Drillbohrer.

Bogenbrücke, f., ponte аркатѣ.

Bogenbede, f., волтѣ.

Bogener, m., аркарѣл, ѣкѣтѣорѣ de аркѣрѣл.

Bogenfahrt, f., кѣштѣрѣтѣрь кѣ грѣсѣ, (кѣ тонганѣ).

Bogenselle, f., режѣторѣ; нѣдѣ кѣ аркѣл.

Bogensenker, n., ѣерѣстрѣ аркатѣ, волтѣтѣ.

Bogensäcke, f., конвѣсѣгѣте.

Bogensformig, a. шѣ ad., аркѣѣорѣмѣ, дн ѣорѣмѣ de аркѣ.

Bogensaß, m., аркатѣ, трагѣ вол-тѣтѣ.

Bogengerüst, n., кѣлѣнѣ de волтѣтѣ, лѣмѣтѣрѣ аркѣѣорѣмѣ, пе каре се зѣдѣште аркѣ, волтѣ.

Bogengemölde, n., волтѣтѣрь аркатѣ.

Bogengröße, f., шѣрѣме de кѣлѣ, дн ѣолѣ, Buch in —, каре дн ѣолѣ.

Bogenhalle, f., порѣкѣ.

Bogenlaube, f., волтѣ de вердѣдѣ.

Bogenlinie, f., дѣнѣ аркатѣ, дѣнѣ черкѣларѣ; — der fliegenden Bom- be, параволѣ.

Bogenspieler, m., колѣпѣ, стѣнѣ de аркѣ; шѣлѣорѣ дрештѣ.

Bogenmacher, m., в. Bogener.

Bogentund, a. шѣ ad., аркатѣ стрѣмѣтѣ ка аркѣл.

Bogenschwing, f., волтѣтѣрь, аркѣ-тѣрь, кѣрѣтѣрь; гѣрѣвоитѣрь (гарѣо итал.).

Bogenschuß, m., кѣлѣ волтѣл, (дѣлѣта пѣтрѣ кѣ каре се дѣкѣлѣ о волтѣ.)

Bogenschuß, m., сѣцѣтѣтѣрь, трацѣре кѣ аркѣл; (арт.) аркѣнѣтѣрь ар-катѣ, параволѣ (знѣл вѣтѣвѣ.)

Bogenschuß, m., аркѣшѣл, аркарѣл, сѣцѣтѣтѣрь.

Bogensehne, f., кѣрѣдѣ de аркѣ.

Bogenstellung, f., аркѣтѣрь, волтѣ-тѣрь.

Bogenstich, m., трѣсѣтѣрь de ар-кѣшѣл (пе вѣѣрѣ).

Bogenweise, ad., кѣла; ка аркѣ, дн модѣ de аркѣ.

Bogenwinde, f., дѣкорѣдѣторѣл, ин-стрѣмѣнтѣ de дѣкорѣдѣтѣ аркѣл.

Bogenzahl, f., пѣтѣрѣл кѣлѣлѣ

Bogenzeichen, n., (типорѣ.) сѣмѣтѣ-тѣрь.

Bogenzirkel, m., конпѣсѣ, чѣркѣлѣ (шѣстр.).

Bogig, a. шѣ ad., аркатѣ, аркѣтѣ; — мащѣн, аркѣлѣсѣкѣ; — шѣвѣ

fchreiben, таиѣ аркаиѣ, дн еор-
 ть де арка.
 Bogfriet, n., (мар.) катаргъл зл-
 теиѣ (дн коравиѣ).
 Bogfrietfegel, n., (мар.) венгрелъ
 злтеиѣ.
 Boghe, n., (дн Шлесвиѣ) пѣтзпнѣ.
 Boghe, f., гѣвоиѣ, скъндзрѣ грѣсѣ,
 вланѣ де лемнѣ, де подитѣ, де
 влпнѣ.
 Boghen, v., влѣпескѣ, дпгвлескѣ.
 Boghengeld, n., шѣтрѣритѣ, ванѣ плѣ-
 тичѣ пентрѣ докълъ vnde се ѣаче
 шатрѣ пентрѣ а vinde марѣ.
 Boghenfage, f., ѣерестрѣ де спн-
 текатѣ лемнѣ де влане.
 Böhme, m., воетѣ; Böhmin, f.,
 воетѣ.
 Böhmenland, n., Боѣмѣ.
 Böhmiſch, a. mī ad., воетикѣ; die
 böhmifche Sprache, дѣмѣвоетикѣ;
 böhmifche Dörfer, лѣкрѣ етреинѣ;
 das find ihm böhmifche Dörfer,
 аста е пентрѣ дѣдѣсѣ сапскритѣ,
 лѣкрѣ пеазитѣ.
 Böhmer, m., стѣрѣѣ кѣзатѣ.
 Bohmart, f., вардѣ латѣ мѣ сѣндѣре,
 (лемн.)
 Bohnbüſte, f., перѣ де ѣрекатѣ.
 Bohnen, n., вѣчелѣ, вѣжѣ микѣ.
 Bohne, f., вѣжѣ; türkiſche — ѣа-
 соле; — eines Pferdes, о патѣ
 нѣгрѣ по динѣ калѣжѣ.
 Bohnen, v., чѣрѣскѣ, ѣрежѣ, лѣ-
 чекѣ, лѣстрѣжѣ кѣ чѣрѣ.
 Bohnen, n., чѣрѣзѣрѣ.
 Bohnenacker, m., вѣжинѣ, огорѣ се-
 тѣнатѣ кѣ вѣжѣ.
 Bohnenbaum, m., арворелѣ кѣ пѣ-
 стѣи вѣвѣсе.
 Bohnenblüthe, f., ѣлѣре де вѣжѣ.
 Bohnenegel, m., гѣргѣридѣ де вѣжѣ.
 Bohnenetz, v. Bohnerz.
 Bohnenhülſe, f., пѣстѣиѣ, нѣшиѣдѣ,
 кѣжѣ де вѣжѣ.
 Bohnenkaper, m., капѣрѣ пѣстеиѣскѣ,
 — сѣватикѣ.
 Bohnenkeim, m., семинѣдѣ, колѣдѣ де
 вѣжѣ.
 Bohnenkraut, n., сѣтѣражѣ (плантѣ).
 Bohnenmehl, n., ѣрѣинѣ де вѣжѣ.
 Bohnenſtange, f., харакѣ де вѣжѣ.

Bohnenſtroh, n., паие де вѣжѣ; grob
 wie —, ѣбуре грѣсѣланѣ.
 Bohner, m., ѣрежѣторѣ,
 Bohnerz, n., ѣерѣ грѣспѣиѣскѣ.
 Böhnenhülſe, m., кѣрѣпачѣиѣ (крѣиторѣиѣ).
 Bohnlappen, m., петекѣ, кѣрѣзѣ де
 ѣрекатѣ.
 Bohrahle, f., сѣлѣ де грѣсѣ линѣ, де
 сѣрѣиатѣ пе лемнѣ.
 Bohrbank, f., инѣтрѣмѣнтѣ де дп-
 гѣрѣитѣ, (тѣнѣрѣ, вѣтѣиѣ ла рѣте).
 Bohrselſen, n., ѣерѣлѣ сѣредѣлѣнѣиѣ.
 Bohren, v., дпгѣзѣрескѣ, вѣртѣескѣ,
 сѣредѣлескѣ; ein Schiff in den
 Grund — дпнежѣ о коравѣиѣ, дп-
 гѣзѣрѣинѣ о дажѣ аѣѣснѣдѣ; nicht
 gern dicke Bretter —, прѣжерѣ,
 мѣ ѣерѣескѣ де лѣкрѣ грѣжѣ.
 Bohren, n., дпгѣзѣрѣитѣрѣ.
 Bohrer, m., сѣредѣлѣ; сѣредѣлѣ-
 торѣиѣ, дпгѣзѣрѣиторѣиѣ.
 Bohrfäſer, m., карѣиѣ (инѣсѣтѣ).
 Bohrfträger, m., сѣредѣлѣ рѣзѣиторѣиѣ.
 Bohrlade, v. Bohrbank.
 Bohrlodh, n., газѣрѣ, вѣртѣ де сѣре-
 делѣ.
 Bohrmehl, n., ѣрѣинѣ де сѣредѣлѣ,
 пѣлѣереа че каде дѣнѣ сѣредѣлѣиѣ.
 Bohrmühle, f., мѣрѣ де дпгѣзѣрѣитѣ
 (п. е. рѣвилѣ де ѣонтѣнѣ).
 Bohrmuschel, f., аномѣиѣ, скоикѣ
 сѣредѣлѣ.
 Bohrspäne, v. Bohrmehl.
 Bohrzeug, n., инѣтрѣмѣнтѣ де гѣзѣрѣитѣ.
 Boi, m., вѣжѣ (стѣѣѣ).
 Bojat, m., вѣерѣ.
 Bojazzo, m., вѣаѣдѣ.
 Boje, v. Anferboje.
 Bojer, m., варкѣ.
 Bojeine, f., ѣлѣе, отгонѣ де анѣкрѣ.
 Bojsalz, n., сѣре марѣиѣ.
 Böfel mi Böfel, m., сѣрѣетѣрѣ.
 Böfelſteich, n., карѣне сѣрѣетѣрѣатѣ.
 Böfeln, v., сѣрѣетѣрѣ, пѣнѣ дп сѣре.
 Boll, a. mī ad., вѣжѣросѣ; спѣнциѣскѣ;
 вѣртѣосѣ.
 Bolle, f., вѣлѣѣ, чѣнѣ, кѣпѣдѣиѣ (де
 плантѣ).
 Bollengewächſ, n., плантѣ вѣлѣѣсѣ,
 Böller, m.; нѣлѣдѣ.
 Bollete, f., волѣтѣ, семнѣ де ванѣ.

Bollig, a. ші ad., вълвооѣ, чепосѣ; вартосѣ.

Bollwerk, n., (дн фрѣт.) bastionѣ, метереѣѣ, днгарѣтѣрѣ дн нѣрѣл знеѣ четѣдѣ; (дн ідрѣл.) нѣрѣл апѣрѣторѣ, ставѣлѣ.

Bologneserhündchen, n., кѣделѣ de Болоѣна.

Bolus, m., волѣ, спечѣ de жѣтѣ днтрѣвѣндѣтѣ de medіcīnѣ; шѣлѣ.

Bolz, **Bolzen**, m., седѣтѣ, варѣа съдѣдѣ; днѣва (ферѣлѣ de кѣлкарѣѣ); kais, pironѣ, гѣрѣрѣтѣ дн канѣ; der Alles zu — dreht, чел че еспѣлѣ тѣте дн сепсѣ рѣѣ; der eine dreht die Bolzen, der andere muѣ sie verschiefen, че а дѣстѣрѣтѣ знѣл, челѣдалѣт трѣвѣе съ пѣлѣ дн лѣкрѣре.

Bolzenschloѣ, n., лѣкатѣ кѣ днѣвѣ, кѣ зѣворѣ.

Bombarde, f., бомбардѣ, машѣнѣ de арѣнкатѣ вѣтѣе.

Bombardement, (zi: bombard'man), n., бомвѣрдѣмѣнтѣ.

Bombardier, m., бомбардѣрѣ.

Bombardiren, v., бомбардѣ.

Bombassin, m., бомбѣсѣнѣ (мѣтерѣ de dorіѣ).

Bombast, m., днжѣтѣфѣтѣрѣ (дн стѣлѣ, ворѣѣ).

Bombastisch, a. ші ad., днжѣтѣфѣтѣ, днзѣнекатѣ (дн стѣлѣ, ворѣре).

Bombe, f., бомбѣ; mit Bomben beschieѣen, бомбардѣ.

Bombenfest, a. ші ad., тѣре de нѣѣ пѣѣ de вѣтѣе.

Bombenfeuer, n., бомвѣрдѣмѣнтѣ, фокѣ кѣ вѣтѣе.

Bombenfrei, a. ші ad., сѣкѣрѣ дн конѣра бомбардѣрѣл.

Bombenfullen, n., знпѣлѣтѣрѣ de вѣтѣе.

Bombenloch, n., гѣрѣ de вѣтѣе.

Bombenschiff, n., корѣвѣ кѣ вѣтѣе.

Bombentwerfen, v., бомбардѣ, арѣнкатѣ вѣтѣе.

Bon, m., полѣдѣ, адеверѣндѣ, кѣтанѣцѣ.

Bonbon, m., конфѣтѣрѣ.

Bonbonniere, f., кѣтѣ de (днзѣтѣ) конфѣтѣрѣ.

Bonifikation, f., bonіfіkаtіone, decdъznape.

Bonifikation, v., bonіfіkа, decdъznezѣ.

Bonmot, (zi: bonmō), n., гѣлѣтѣ кѣ спѣрѣтѣ, ворѣѣ сѣратѣ.

Bonnit, n., bonітѣ (specie de peste marinѣ).

Bonnet, n., вѣпетѣ, кѣчѣлѣ, кѣцѣ, скѣфѣѣ.

Bonnette, f., вѣлѣгеѣа мѣкѣ.

Bonsens, (zi: bonсан), m., мѣлѣте сълѣтѣосѣ.

Bonvivant, (zi: bonvivan), m., вѣлѣвѣлѣте, омѣ кѣрѣл дн плѣче съ трѣлѣаскѣ дн вѣселѣ ші петрѣчерѣл.

Bonze, m., bonzѣ, полѣ indіandѣ, днвѣдѣтѣ kinezѣ.

Boot, n., вѣтѣ, пакѣвѣтѣ, лѣнѣре, варѣкѣ, шѣкѣ.

Bootschafen, m., канѣе de варѣкѣ, (кѣ карѣ се траѣѣ аѣ церѣтѣ).

Bootsknecht, m., матѣелѣтѣ, марѣнарѣл.

Bootsleute, m. pl., матѣелѣтѣ, марѣнарѣл.

Bootsmann, m., сѣвѣоіcіrѣ de marіnѣ.

Bozar, m., вѣрѣче, спечѣ de сѣре че днлѣспѣште тошѣре метѣлѣелѣор; unteіne — вѣрѣче патѣвѣ.

Bozarfaute, f., ацѣдѣ вѣрѣчѣкѣ.

Bord, m., марѣнѣ (de vascѣ, de корѣвѣѣ); церѣтѣ; an — gehen, тѣѣ днварѣкѣ; an — bringen, днкарѣкѣ не корѣвѣѣ; an — nehmen, іѣѣ дн корѣвѣѣ; an — haben, аѣ дн корѣвѣѣ; über — springen, сѣрѣ dнн корѣвѣѣ; über — werfen, арѣрѣнѣкѣ dнн корѣвѣѣ, арѣрѣнѣкѣ дн mare.

Bordanker, m., анѣкѣрѣ прѣнѣчѣнѣлѣ.

Bordbret, n., (бекѣ) скѣлѣдѣрѣ de аѣнарѣкѣ перѣдеѣ.

Börde, f., нѣтѣнѣтѣ родѣторѣ.

Borde, f., ворѣѣ, гѣлонѣ, пасѣтѣнѣтѣ, шѣрѣтѣ (de varіl materіl).

Bordell, n., bordels, кѣвѣ de кѣрѣе.

Bordenmacher, **Bordenwieser**, m., пасѣтѣнѣтарѣл.

Bordiren, v., ворѣтеѣ, пасѣтѣнѣтеѣ, косѣ не марѣнѣл кѣ пасѣтѣнѣтѣ, кѣ гѣлонѣ шѣл.

Bortbung, f., насъзматывае, вор-
 тывае, кесывае не шарцил.
 Bortcaß, m., боре, вьнта селентрио-
 пале.
 Bortg, m., дупривматэ, кредитэ, кре-
 диты; auf — нештет, иаъ не
 кредитэ.
 Bortgen, v., дупривматэ (не атыл);
 даъ дупривматэ; нъ дупривматэ,
 иаъ дупривматэ, иаъ не кредитэ;
 — macht Sorgen, каре аъ дуп-
 ривматэ, дуп перде ванй ши а-
 мичи; lange gebortgt ist nicht ge-
 schenkt, дупривматэ нештетэ дуп-
 кэ не е дъштэ.
 Bortger, m., чел че ла дупривматэ.
 Bortgweise, ad., кс дупривматэ, не
 кредитэ.
 Bortshenck, m., Nistr.х.
 Bortse, f., скоруы, коже (не ессе
 саъ арворе).
 Bortschafel, m., гандакэ де скоруы.
 Bortschurn, m., верме де скоруы,
 карэ.
 Bortt, m., фонтанъ, сорденте, ic-
 vorß; gegrabener —, пугэ; анъ
 де фонтанъ; саремуръ (дуп сал);
 ein Glas —, шн моканъ де анъ
 еришъ; Wasser in — tragen, карэ
 анъ дуп маре.
 Borttblod, m., валъ, трокъ, де а-
 дънарэ вителе.
 Bortcainen, m., вадуръ де пугэ.
 Bortnen, v., адъш.
 Bortsamme, f., цытыва.
 Bortschiffet, m., измериторъ несте
 фонтанеле де саремуръ.
 Bortuit, a. mi ad., шэруиниэ (ла
 шуре), пэцикэ ла спиритэ, шротэ.
 Bortwirth, f., пэцикыаре де спиритэ.
 Bortzagen, Bortzsch, m., зоранг, лимба
 вокалэ (шангъ).
 Bortz, m., костръшэ (неште).
 Bortzborstapfel, m., мизрэ де Борс-
 дорфэ.
 Bortz, f., танкъ, пугъ; вурсъ (ка-
 сь анде се адъанъ негодетори пел-
 тэс тресэ комерциале).
 Bortzschiffet, m., портанъ де вурсэ.
 Bortzspiel, m., ашотанэ.
 Bortztag, m., zi de вурсэ.

Bortz, m., кривывае, сиптекывае,
 шесивывае.
 Bortzschel, m., мизрэ де поркэ.
 Bortze, f., мизрэ вьртосэ, ценосэ,
 ма алесэ чел де не сшарера
 поркыл.
 Bortzen, v., свэрлескэ, арическэ (ш-
 рел); даъ Schwein bortzet sich,
 поркы се свэрлесуре.
 Bortzenartig, a. mi ad., ка вьрэл
 целосэ.
 Bortzenfortig, a. mi ad., дешфортиэ.
 Bortzenvieh, n., animalэ кс мизрэ
 целосэ, поркэ.
 Bortzig, a. mi ad., ценосэ, свэр-
 литэ; — werden, нъ мзынэ.
 Bortzinsel, m., периз; немесэ де
 мизрэ целосэ.
 Bortzisch, m., мизрэ де мизрэ,
 скотывагоре.
 Bortte, v. Bortbe.
 Borttein, v., вортэжэ; факэ марине
 (ла насэ).
 Bortzartig, a. mi ad., перивитосэ, рэжэ;
 de cokъ рэжэ (вэвэ, ветежэ);
 рэжэцитосэ.
 Bortzichtig, f., рэжэциане, фэре реа,
 малцы.
 Bortzitet, v., незимоскэ, факэ незимэ
 (акоперемывага касел).
 Bortzung, f., незимиторъ (форт.);
 innere —, скаритэ; аусзete —,
 копрывакаритэ.
 Bortz, f., мзынэшэ (de инэ); панъ
 де гекъ.
 Bortze, a. mi ad., рэжэ, рэжэцитосэ,
 счелератэ; мзыносэ; неферицитэ;
 рэжэ; — Geb, sand рэл (акаръ
 дна карэжэ); ботэ Саг, zi нефе-
 рцитэ; — Bieten, вода ареа, е-
 мимэцэ; даъ ist eine — Arbeit,
 зьста е шн карэсэ грегэ, bet —
 steinb, diavolэ; werden Sie nicht
 gleich —, не те мзыня дандарэ;
 es ist nicht so —, wie man es
 macht, фракэ не е ама негуръ пре-
 кам дла зэртывескэ; einen — ma-
 chen, мзынэ, дандаратэ не чинеса;
 auf einen — werden, нъ мзынэ
 не чинеса; über etwas — wer-
 den, нъ мзынэ де чова; es nicht
 — meinen, аз воисесэ рэжэ; böses

Bewissen, конштиуцъ пѣгръ; in bösem Stufe stehen, ам пзме рѣ.
Böse, n., рѣ; man muß nicht Böses mit Bösem vergelten, съ пз фа-
 чема, рѣ пентръ рѣ; Böses thun,
 а фаче рѣ; der —, сатана.
Böswicht, m., счелератъ, влесте-
 магъ, стренгаръ (омъ).
Böshast, a. ші ad., рѣтъдиосъ, ма-
 личіосъ, плекатъ супе рѣ; оз-
 риосъ; счелератъ; пелециситъ; дръ-
 косъ; андръгитикъ.
Böshheit, f., рѣтъдионе, маличъ, ан-
 дръгитичъ.
Böshheitsünde, f., пѣкатъ прекъцетатъ.
Böshzig, a. ші ad., рѣ ла инимъ;
 инимъ пѣгръ.
Böslisch, ad., кз рѣтате.
Bösquet, (zi: воскѣ), n., дамъравъ,
 пѣдъриче. (Hain).
Böselbahn, v. Regelbahn.
Böselfugel, v. Kugelfugel.
Böseln, v., жокъ ан попичъ, ан кзгле.
Böseln, **Bösen**, **Bössren**, v., лкръ
 ан релиефъ, съпъ, скопескъ ан
 арцинтъ саъ алы матеріъ, асоед
 ка фѣгрике съ стеа ешите афаръ.
Bössren, m., лкръторъ ан релиефъ.
Böswillig, a. ші ad., рѣвоиторъ.
Böswilligkeit, f., реавоинъ.
Bot, (векъ) v. Gebot.
Botanik, f., ботаникъ, парте дін
 исторіа патъраде че тратѣзъ де-
 супре piante.
Botaniker, m., ботаникъ.
Botanisch, a. ші ad., ботаникъ.
Botanikern, v., ботаницевъ, ервърежъ,
 стрънгъ ервърл.
Botte, m., месадеръ, кзриеръ, весті-
 торъ; ein reitender —, кзриеръ кълъ-
 редъ, ештафетъ; eigene —, еспресъ.
Botenamt, n., кзриеръ.
Botenfrau, f., кзриересъ, месадересъ.
Botenläufer, m., кзриеръ песодромъ,
 педестръ.
Botenlohn, m., кзриеритъ, плата кз-
 риеръсл.
Botenmeister, m., канъл кзриерлор.
Botenschiff, v. Packetboot.
Botenschild, n., таркъ кзриерескъ.
Botmäßigkeit, f., domnъ, пзтере;
 unter seine — bringen, а съыве.

Botschaft, f., месадис (рапортъ че'а
 фаче зп прошединте де репъликъ
 кътре репрезентанд); амбасадъ,
 солъ; шпире, весте; was bringen
 Sie uns für eine —? че весте
 не адыч?
Botschafter, m., солъ, амбасадоръ
 (елчиъ).
Böttcher, m., боттаръ, каре фаче възл.
Böttcherarbeit, f., ботъриъ.
Böttcherholz, n., лемпъ де дѣде.
Böttcherstößel, m., маіѣ ботърескъ.
Böttcherwoche, f., прима септъмъль
 а търгъл (ан Lucia).
Bottich, m., възинъ.
Bottichreif, m., черкъ де възинъ.
Boubois, (zi: възоар), n., кабинетъ,
 къмаръ де репакъ, де лътеръ-
 каръ а знед дѣмне.
Boufon, m., възонъ, тъскъричъ
 (чѣсфъ).
Bouillon, f., боліонъ, зѣмъ де карне.
Bouquette, f., периниоръ, гълъшкъ де
 карне.
Bouquet, n., възетъ, тълънкъ де
 флорл (Blumenstrauß).
Boussole, f., възълъ, компасъ, in-
 стръмънтъ де ориентатъ.
Bouteille, f., възедлъ, флашъ.
Boutique, f., възтикъ, волтицъ, пръ-
 възлицъ, дзгеницъ.
Bowle, (zi: вол), f., кастронъ.
Boren, v. Baren.
Bracelet, (zi: врасле), връдаръ.
Brach, a., целинитъ, пърѣпинитъ, лъ-
 каръ неаратъ (огоръ); — liegen,
 стъ пърѣпинитъ (пътъпгъл).
Brachader, m., целинъ, парацинъ,
 пърлогъ, облѣгъ.
Brache, f., целинъ, парацинъ; сепъ-
 пътеръ ан целинъ.
Brachen, v., десцелинежъ, деспърѣ-
 пинежъ, аръ целина, пърапина; о-
 горезъ.
Brachen, n., десцелинаре, огораре.
Brachfeld, n., v. Brachader.
Brachgras, n., ервъ де пърлогъ.
Brachheu, n., фълъ де пърлогъ.
Brachium, n., вракис, пзтере арматъ.
Brachläufer, m., газъ, гандакъ де
 гъноис.
Brachlerche, f., чѣогъриъ де целинъ.

Brachmonat, m., Isniš, lagna de ogoražtš.

Brachstein, n., novizniš de Isniš.

Brachvogel, m., korlž (nacere).

Brachwiese, f., ožnaciš de pžrlorž.

Brachygraphie, f., vrankrafiš, arta de a skri kž preskžrtžri.

Brachzeit, f., timpa descedenitžvsi, ogoražtžvsi.

Brach, m., vialž (specie de kopoiš).

Brach, n., lepždžtžrž, gžnoiš, remžmždžrži, kōde.

Brachen, v., desčiniñezž, desčrdeskž, lžvždžndž че е рžž mž džndž че е vžnž.

Bracher, m., desčinižoriš, allegžtoriš (de marož).

Brachgut, n., marož pžobž.

Brachschaf, n., oiz de kōdž.

Brachtiisch, m., macž de desčinižič, de alescž.

Brachvieh, n., viž de kōdž.

Brachwasser, n., apž salечiž, apž džлче местекатž кž апž сžратž de mare.

Bracteat, m., vrankreatž, v. Blechmünze.

Braden, v., (argžs.) tragiž la kždžržrž

Brägen, krepł.

Brägenwurst, f., kžpnaciž de krepł de porkž.

Brähen, v., (vžpžt.) се лвершнž (скрōфа džpž верž),

Bräm, m., gžozanž, čeničtrž (пžпžtž); marčine, vortžržrž.

Bramarriesler, v. Brämine.

Bramarbas, m., podomontž, фанфaronž, лždareцž, палаврациš.

Bramarbassren, v., podomontezž, фанфaronežž, тž лždžpžeckiš.

Brämfall, m., (mar.) ožnea kžčel vrama.

Brämine, m., vraminž, попž, кžлžržrž indianž.

Brämraa, f., (mar.) kžčea vrama.

Brämsegel, n., (mar.) vžpžrelele kataržvsi vrama.

Brämstange, f., (mar.) kataržvsi vrama.

Brand, m., inčendiš, ožkž, arperō, арсžрž; гžдžsne; ein — Ziegelsteine, kžpžoriš de kžpžmžzi; der

— im Korn, гžдžsne лп гžдž; der — an Neben, арiciš (не вžtžči de viž); — Kalk, varniž, kžpžoriš de varž; kalte —; фанчелž, кангренž, ракž рече; der — werden, dž лп кангренž; Knochen —, kapiš; in — stehen, пžnž ožkž; in — gerathen, ia ožkž (čeva); einen — lösen, стжngž ožkž, aprinderea; auf den — betteln, черешекž pentрž арсž.

Brandader, f., (anat.) vžna kžpžratiž, de kpači; vžna ižmžntž; (argž.) сžpžržržrž не ogorž.

Brandbettler, m., чершitōriš арсž, чел че черештө ажtōriš pentрž арсž.

Brandblase, f., vemiž de арсžрž.

Brandbock, v. Feuerbock.

Brandbrief, m., čertžičkatž de арсž; скpicope амžпicižtōpe de nžsč ožkž.

Brandcasse, f., кассž de vani pentрž аршi; ičtitižtž de ассikpранцž pentрž. ožkž.

Branden, v., се фармž (валериe тžpže).

Brandente, f., рацž ромiaticž.

Brandherd, m., —schiff, naiž aprinzžtōpe; (argž.) ožičiž.

Brandherz, f., минералž kžpžvnosč, kōmžkž din пžmžntž металič mž din vižsmene.

Brandkaffe, m., факone роmš.

Brandkass, n., (argž.) vžte inčendiariž.

Brandfeier, f., сєрвžtōpe pentрž ožkž.

Brandfest, v. Feuerfest.

Brandfieber, n., ožržrži kžžvпate din arperea vžniž тždžlaris.

Brandfled, Brandfleder, m., натž, сєmнž de арсžрž; сєрвžržrž; (med.) сєmнž de кангренž.

Brandfledig, a. mž ad., сєmнатž de арсžрž; кангреносč.

Brandfuchs, m., vžше карвонарž; (калž) роižč.

Brandgasse, f., кале лпtre dose кассе лжсатž pentрž ožkž; xdiž.

Brandgerste, f., opžž гžдžsнатž.

Brandgetuch, m., miposč a арсž; (kip.) empipezniž.

Brandgeschmack, m., гžcčž a арсž, a пžrlitž.

Brandglocke, f., тачинѣ, клопотѣ de
 фокѣ.
 Brandhafer, m., овѣсѣ гъдѣпатѣ,
 кървѣпатѣ.
 Brandhafen, v. Feuerhafen.
 Brandhirsch, m., червѣ рошиѣ, червѣ
 de Boemia.
 Brandheind, n., кеташѣ, вѣлтрѣлѣ
 de aprinѣсѣ коръилъ inimicѣ.
 Brandhuhn, n., гъинѣ ка кирѣ пеп-
 трѣ зп огорѣ къръдѣтѣ дѣлпърѣмѣтѣ.
 Brandicht, a. mī ad., mīrositorѣ а
 пъръитѣ; арсиѣ.
 Brandig, a. mī ad., гъдѣсносѣ, кър-
 вѣсносѣ.
 Brandkaffe, v. Brandcasse.
 Brandkautz, m., вѣхѣ рошиатикѣ.
 Brandkorn, n., грѣѣ гъдѣсносѣ.
 Brandkugel, f., вомѣвѣ incendiariѣ,
 аппринзѣторѣ.
 Brandlattich, v. Huslattich.
 Brandmaal, Brandmaahl, n., сомнѣ
 de арсърѣ; дѣпѣрѣтърѣ, марка
 de inѣamitѣ че се ѣаче кримина-
 лиоръ кѣ ѣерѣ арсѣ.
 Brandmaalen, brandmaahlen, brand-
 marken, v., дѣпѣрѣ; deconopѣ;
 er ist auf ewig gebrandmarkt, елѣ
 e deconoparѣ пептрѣ totdeazna.
 Brandmauer, f., (касеѣ) тѣрѣ тѣж-
 лочѣѣ.
 Brandmehl, n., ѣъринѣ гъдѣсносѣ,
 дѣн грѣѣ кѣ гъдѣсно.
 Brandmittel, n., антипиротикѣ, medi-
 чинѣ пептрѣ арсърѣ.
 Brandopfer, n., олоказѣтѣ, ardere
 de totѣ (за жѣдеилъ).
 Brandpfahl, m., парѣ de каре лега
 не криминариѣ жѣдекадѣ сѣ се арѣ.
 Brandpflaster, n., емѣластрѣ de ар-
 сърѣ.
 Brandrakete, f., ѣишиѣ, ракетѣ de
 pocsolz, ракетѣ a*la Congreve.
 Brandregen, m., плѣтѣ de гъдѣсно,
 дѣн каре се кредѣ а се кѣшиѣсна
 гъдѣспеле дѣн грѣне.
 Brandröhre, f., цѣвѣ аппринзѣторѣ.
 Brandrose, f., орвалѣдѣ кангрѣносѣ.
 Brandsalbe, f., зпѣѣѣ de арсърѣ.
 Brandsaß, m., амѣстѣкѣтърѣ de зп-
 лѣтѣ вомѣвѣ incendiare.
 Brandsäure, f., (kim.) acidѣ пѣро-

лемниѣ, acidѣ че се скѣте пѣрин
 dectilъгъдѣсна лемпѣилъ.
 Brandschaden, v., даѣнѣ кѣшиѣпатѣ
 пѣрин фокѣ; арсърѣ (не трѣпѣ).
 Brandschafen, v., дѣлпѣнѣ коптрѣ-
 вѣдѣсно (дѣн timѣ de pocselѣ).
 Brandschagung, f., коптрѣвѣдѣсно.
 Brandschiefer, m., арѣѣѣсѣ грѣсѣ,
 стрѣтѣ vitѣminocѣ.
 Brandschiff, v. Brandet.
 Brandschlange, f., асидѣ.
 Brandschutt, m., дѣрѣтѣтърѣ кѣ-
 шѣспѣте de фокѣ.
 Brandsilber, n., арпѣнтѣ гѣтѣрѣтѣ
 (пѣрин фокѣ).
 Brandsohle, f., тѣлѣ интрѣмѣзѣ.
 Brandstat, Brandstätte, Brandstelle, f.,
 докѣлъ incendiariѣ, а фокѣлъ, до-
 кѣлъ касѣлъ арсе.
 Brandstein, m., кърѣмѣдѣ.
 Brandsteuer, f., даѣе пептрѣ аршѣ;
 асѣкѣранѣ пептрѣ фокѣ.
 Brandstifter, m., incendiariѣ, пѣиторѣ
 de фокѣ, аппринзѣторѣ; v. Nord-
 brenner.
 Brandstück, n., вѣкатѣ de арпѣнтѣ
 гѣтѣрѣтѣ.
 Brandthür, f., зшѣ de ѣерѣ.
 Brandung, f., сѣърѣтѣтърѣ, вѣте-
 pea zndelop.
 Brandversicherung, v. Feuerverfiche-
 rung.
 Brandversicherungsanstalt, v. Feuer-
 versicherungsanstalt.
 Brandwache, f., кѣсѣѣдѣ de фокѣ;
 (мар.) корѣвѣ de назѣ.
 Brandwunde, f., плѣтѣ de арсърѣ.
 Brandzeug, n., зпаалѣта de арсѣ, de
 аппринсѣ.
 Branke, Brante, f., вѣрѣкѣ, пѣиторѣ
 de зрѣѣ.
 Brantwein, m., винѣ арсѣ, ракиѣ.
 Brantweinblase, f., клѣдаѣе de ра-
 киѣ; (dectilъ) аламѣикѣ.
 Brantweimbrenner, m., ѣерѣтѣорѣ
 de винарсѣ; dectilъторѣ.
 Brantweimbrennerel, f., ѣавриѣ de
 винарсѣ, винарсърѣ, ракиѣрѣ, вѣл-
 ниѣ; dectilъторѣ.
 Brantweingeist, m., спирѣтѣ.
 Brantweinprobe, f., винарсѣметѣрѣ,
 пѣровѣ de ракиѣ. Google

Brantweinschenke, f., оспѣтаріѣ de
 vinarsk.
 Brantweinspülcht, m., дрождіѣ pe-
 masъ дп къдара de panik.
 Brasilienholz, n., лемнѣ de Brasilia,
 лемнѣ de колоратъ romik.
 Brass, m., векітарі, лемѣдѣтарі, ni-
 mikarі.
 Brasse, f., (мар.) ѳзнеа враделор,
 ѳръгліа крѣчелор кз вѣнтреле.
 Brassen, v., днволтоѣдъ, дпгіндѣ вѣд-
 треле кз ѳзнеа враделор.
 Bratapfel, m., мѣрѣ (взнѣ) de коутѣ,
 мѣрѣ коутѣ.
 Bratbock, m., сказнѣ de ѳrigare,
 Braten, v., ѳrigѣ (дп ѳrigare); auf
 dem Roste —, прѣцескѣ, ѳrigѣ пе
 грѣтарѣ; gebratene Fische, пѣштл
 ѳринѣ; gebratene Kastanie, кастані
 прѣцте; nach dem der Mann ist,
 brät man ihm die Wurst, кзм е
 сѣптѣл, аша ші тѣгѣла.
 Braten, m., ѳринтарѣ; den — wen-
 den, горнѣ ѳrigare; den — rie-
 chen, а миросі чева de департе.
 Bratenbrühe, f., соск de ѳринтарѣ.
 Bratenfett, n., грѣсине de ѳринтарѣ.
 Bratenfleid, n., вестмѣнтѣ de dsmi-
 nekъ, de галъ.
 Bratenmeister, m., (ла кѣрте) mai-
 sterъ de ѳринтарѣ.
 Bratenschüssel, f., ѳарѳрѣ de ѳри-
 тарѣ.
 Bratenspießer, m., дпштѣпторі de
 ѳринтарѣ.
 Bratenwender, m., ѳригторі, дп-
 торпѣторі de ѳrigare (омѣ, in-
 стрѣмѣнтѣ).
 Bräterei, f., ѳринтарѣрѣ, волтѣ кз
 ѳринтарі.
 Bratfisch, v. Bacffisch.
 Brathäring, m., херинѣ de ѳринтѣ,
 херинѣ ѳринтѣ.
 Bratfisch, m., ѳригторі.
 Brätling, m., вѣрете (хиріѣ, чл-
 нѣркѣ) de ѳринтѣ, саѣ-ѳринтѣ.
 Bratofen, m., кѣпторі de ѳринтѣ.
 Bratpfanne, f., tiraie, тинсіѣ de
 ѳринтѣ.
 Bratröhre, f., котлонѣ de ѳринтѣ.
 Bratroß, m., грѣтарі de ѳринтѣ.

Bratsau, f., олѣ кз капакѣ de ѳринтѣ
 дп спѣзъ.
 Bratsche, f., врачѣ, відѣрѣ de врагѣ.
 Bratschirm, m., аконерішл de ѳокѣ.
 Bratspieß, m., ѳrigare.
 Bratspüll, n., вѣртежѣ, скринетѣ, in-
 стрѣмѣнтѣ че стѣ дптръснѣ сѣлѣ
 петректѣ пе тижлокѣ de дрѣп
 дп цѣсрѣл кѣрѣла вѣргіндѣсе се
 дпѣшторѣ о ѳзне.
 Bratwurst, f., кѣраадѣ de ѳринтѣ.
 Brauberechtigt, a. mi ad., дпдренгѣ-
 щіѣ а ѳерѣе вѣре.
 Braubottich, m., вѣгінѣ, кадѣ de
 ѳертѣ вѣре.
 Brauch, v. Gebrauch.
 Brauchbar, a. mi ad., дппрезѣверѣ,
 ѳолосѣверѣ, взнѣ de чева, пропріѣ
 ла чева.
 Brauchbarkeit, f., ѳолосѣверітѣ, дп-
 презѣверітѣ.
 Brauchen, v., дппрезѣ, ѳолосескѣ;
 мѣ сервескѣ (кз, de чева); амѣ
 тревзінѣ; Arznei —, дппрезѣ
 medicinъ; eine List —, мѣ сер-
 вескѣ de дпшегѣцѣне; Ernst —,
 мѣ портѣ серіоскѣ (кѣтре чінева);
 was brauchst Du? de че аі трев-
 зінѣ? еѣ brauchst, е тревзінѣ,
 ѳаче тревзінѣ; sie brauchst еѣ nur
 zu sagen, n'are декѣт сѣ зикѣ;
 er brauchst nur ein Wort zu sagen,
 n'are сѣ зикѣ декѣт о ворѣ; даѣ
 brauchst Du nicht zu wissen, n'ai
 тревзінѣ сѣ штл аста; bleibst da,
 ich brauche Euch, стѣл ачл, амѣ
 тревзінѣ de тинѣ; wozu kann daѣ
 gebraucht werden? de че тревѣ
 нѣте ѳі аста? даѣ ist zu nichtѣ
 zu —, аста нѣ е de нѣчл о трев-
 зѣ; zu was brauchst еѣ so vieler
 Umstände? de че ѳолосѣ аѣтѣе
 черемоні? einen Arzt —, мѣ
 сервескѣ de зн medicъ; Vorsicht
 —, мѣ портѣ кз чирѣспециѣне.
 Brauchlich, v. Gebrauchlich.
 Brauen, v., ѳерѣе вѣре (ѳаче пѣнчлѣ,
 оѣетѣ шчл.); даѣ —, ѳертѣрѣ
 de вѣре.
 Brauer, m., вѣрарі.
 Brauerei, f., вѣрѣрѣ.

Bräutigam, m., mire, xopodnikъ.
 Brautjungfer, f., ѡатъ de нсатъ.
 Brautkammer, f., в. Brautgemach.
 Brautkind, n., копикъ латъ дп пн-
 тече лпайте de кнзнпъ.
 Brautkleid, n., вестмнтъ пнцпалъ.
 Brautkranz, m., кнзнъ de mirecъ.
 Brautkuß, m., сьрватъ de xopodnicъ.
 Brautleute, m. pl., xopodnicъ, tinepil.
 Bräutlich, a. шп ad., ка о mirecъ.
 Brautlieb, n., епталатъ, кптеккя
 mirecei.
 Brautmesse, f., micъ de кнзнпъ.
 Brautnacht, f., prima нонтe дспъ
 кнзнпъ.
 Brautpaar, в. Brautleute.
 Brautring, m., инелъ de xopodнъ,
 de кнзнпъ.
 Brautshaß, m., зестре; даръ de
 нсатъ.
 Brautschmuck, m., жваере; гъела
 mirecei.
 Brautsuppe, f., сьпъ de mirecъ, сь-
 пъ калъ че маі лпайте ce da
 mirecei a doa zi дспъ нсатъ.
 Brauttag, в. Hochzeitstag.
 Brauttanz, m., данцъ de mirecъ.
 Brautwerber, m., педиторъ, чел че
 чере дп късъроръ не о ѡемеіе
 пентръ чпева.
 Brauwesen, n., вьрърпъ.
 Bray, a. шп ad., вравъ, крапѡсъ,
 ѡрге, volnikъ; onectъ; даъ іст
 —, аста e vine; er singt —,
 кьпъ vine.
 Bravheit, f., вравъръ, крапѡцъ, ѡргпъ.
 Bravo! interj., Bravo!
 Bravade, f., вравадъ, гьдъромпъ;
 манеръ пепьсъроре.
 Braviren, v., вравезъ, пъ'мп пастъ
 (de чпева); ѡакъ контръ.
 Brechazenei, f., vomitивъ, medicинъ
 de вьрсатъ.
 Brechbar, a. шп ad., ѡрпцверъ;
 (опт.) реѡрпцверъ.
 Brechbarkeit, f., ѡрпцверпгате, ѡрп-
 цпгате; (опт.) реѡрпцпгате.
 Breche, f., мелпъ.
 Brecheisen, n., пьргп de ѡеръ; казма.
 Brechen, v., рьпнъ; ѡартъ; спаргъ;
 стрпкъ; ѡрпнъ; вьрскъ (гръ);
 вьрскъ, вьрсъ; калъ (лепеа);

gebrochene Worte, ворве рьпте;
 gebrochene Zahl, нсмеръ ѡрпц-
 покъ; Roth bricht Eisen, печеси-
 татеа нъ кнпште леде; den Stab
 über einen —, пропнчпъ кз оо-
 lenitare centinga de mōpre; Ser-
 vietten —, кптеккъ сервете; Obst
 —, кьлгъ ѡрпнъ (мере, пере);
 die Ehe —, стрпкъ amicitia; mit ei-
 nem —, мъ стрпкъ кз чпева;
 etwas über das Knie —, ѡакъ кз
 прпнелъ чева; durch etwas —,
 мъ стрватъ; aus dem Gefāng-
 nisse —, ерзмнъ, ѡгъ din upin-
 cōpe; in ein Haus —, спаргъ
 о касъ; die Nacht bricht herein,
 c'apromъ cēpa, лпсърэъ; das
 Herz bricht mir, мōchte mir —,
 mi ce рьппе inima; die Augen —
 ihm, i ce лппзпанпнъ okul; ein
 Thränenstrom brach aus ihren Au-
 gen, гькрпмпе г'аъ pornтъ шп-
 роіъ; hier — reiche Erde, ачп сьатъ
 vine bogate de minerale; sich —,
 ce рьппе, ce ѡрппе; die Wellen
 — sich am Felsen, vndaze ce ѡрпнъ
 дп контра стьпчелор; die Wolken
 — sich, ce picinesкъ poril; das
 Wetter bricht sich, ce скпмъ гпм-
 пьл; die Kälte hat sich gebrochen,
 c'a mziatъ ѡрпгъ.

Brecher, m., мелпгъроръ.
 Brecherlich, a., вьржверъ; гредосъ;
 es ist mir —, лпп vine сь вьрсъ.
 Brechfieber, n., ѡрпгспъ кз вьрсьтъръ.
 Brechhammer, m., (петрап) чпоканъ
 mare de спаргъ.
 Brechmeißel, m., pezzmъ de сьз-
 рьмаръ.
 Brechmittel, n., vomitивъ, мпжлжъ,
 medicинъ, de вьрсатъ.
 Brechnuß, f., пькъ vomikъ, кьшъ-
 пьторе de вьрсатъ.
 Brechpulver, n., пьлвере vomиторъ.
 Brechpunkt, m., (опт.) пннтъ de ре-
 ѡрпцпне.
 Brechstange, f., в. Brecheisen.
 Brechung, f., ѡрпцпмнтъ, ѡрп-
 тьръ, рьптъръ; — der Strahlen,
 реѡрпцпне; — der Gesetze, кь-
 каре.

Breſchwein, m., винѣ емерикѣ.
Breſchweinſtein, m., тартарѣ емерикѣ.
Breſchwurz, f., рѣдѣчнѣ vomitѣторнѣ,
 рѣдѣчнѣ днѣрнѣгнѣторѣ де вѣр-
 сатѣ, ипекакзана.
Breſchzeug, n., инстрѣмнѣте де спартѣ
 днѣкзиторнѣ.
Brei, m., пашѣ; чирѣ; viele Kѣche
 verſalzen den —, днѣтре мѣлѣте
 мѣше рѣмѣне вѣрикѣ петѣятѣ.
Breit, a. mi ad., латѣ; ларѣ; zwei
 Ellen —, латѣ де дои коднѣ; keine
 Hand —, нѣ е латѣ кѣтѣ мѣна;
 nicht einen Finger —, нѣ е латѣ
 ничнѣ кѣтѣ депертѣ; es fehlt nicht
 ein Haar —, нѣ лнпеште ничнѣ
 кѣтѣ зп ѣрѣ де пѣрѣ; einen —
 ſchlagen, днѣшезѣ пе чнѣвеа; ſich
 — machen, а се днѣгѣмѣа, а се
 лѣда, а се да де марѣ; weit
 und —, петогнѣденѣ, департѣ;
 er iſt weit und — berѣhmt, ре-
 пѣтѣжнѣнеа лѣ е ѣдрѣте лѣжнѣ;
 ein Langes und Breites ſchwaſen,
 а чнѣкѣл мѣлѣте деſпре зп лѣкрѣ,
 а цнѣеа о кѣвѣнтаре ѣдрѣте лѣжнѣ
 деſпре чева.
Breitart, f., Breitbeil, n., варѣдѣ.
Breitblätterig, a., кѣ ѣоле лѣте.
Breitbrüſtig, a., кѣ петѣ латѣ.
Breite, f., лѣжнѣте; лѣрѣжнѣте; шесѣ
 ларѣ; — vom Luſt, лѣжнѣтеа
 пѣлѣрѣ; nѣrdliche —, лѣжнѣте
 (георг.) септентрнѣонале; ſſdliche
 —, лѣжнѣте meridionale.
Breiten, v., лѣжескѣ, лѣрѣжескѣ, днѣ-
 рнѣндѣ; das Liſchtuch auf den Liſch
 —, днѣрнѣндѣ пѣлѣжѣтѣра пе масѣ.
Breitſoſe, f., (корѣвѣ.) вѣлѣтрѣлѣ пѣ-
 тратѣ.
Breitgold, n., ѣоцѣ, ѣрѣнѣзѣ де аѣрѣ
 днѣ галѣеннѣ.
Breitſhammer, m., чѣоканѣ марѣ де
 лѣжнѣтѣ.
Breitkopf, m., каплатѣ (пеште кѣ
 канѣ латѣ).
Breitlich, a., лѣтѣжнѣ, лѣтѣрѣжнѣ.
Breitling, m., лѣтѣрѣжнѣ (пеште).
Breitnaſig, a. mi ad., пашѣ плѣстнѣтѣ,
 кѣ пашѣ плѣстнѣтѣ.
Breitſchnabel, m., вѣлѣлатѣ, рѣцѣ кѣ
 вѣтѣ лѣтѣрѣжнѣ.

Breitſchulterig, a. mi ad., спѣтѣосѣ.
Breitſchwanz, m., кодѣлатѣ, шерпе
 днѣ Сѣрпнѣа.
Breitwegeriſch, v. Wegebreit.
Breitungſchlag, m., катадластѣ, ѣб-
 лоѣѣлѣ кѣ чнѣрѣ.
Bleiweiſch, a. mi ad., мѣле ка пана,
 ка чнѣрѣ.
Bremeln, v. Brummen.
Bremmer, m., (днѣ min.) котѣцнѣторѣ,
 зп ѣолѣ де пѣжѣ.
Bremmerſchacht, m., грѣбнѣ кѣ котнѣ-
 цнѣтрнѣ.
Bremſe, f., гѣзнѣ (нѣсекѣтѣ, мѣскѣ);
 (ѣерар.) евашѣа, ѣолѣ де клѣште,
 кѣ карѣ потковарѣлѣ апѣкѣ пашѣ
 калѣлѣ; die — anlegen, апѣкѣ
 кѣ евашѣоа; стѣлнѣ лѣ чѣларнѣ
 де днѣѣшѣратѣ ѣвѣнеа.
Bremſen, v., стрѣжнѣ кѣ евашѣоа;
 деласѣ вѣсе днѣ чѣларнѣ днѣѣ-
 шѣрнѣндѣ ѣвѣнеа днѣ цнѣрѣлѣ стѣл-
 пѣлѣ.
Bremſwert, n., (min.) пѣдекѣрнѣтѣ,
 инстрѣмнѣте де днѣпѣдекатѣ.
Brennarbeit, f., лѣкрѣ де ѣокѣ.
Brennbar, a. mi ad., арѣверѣ, ап-
 принѣверѣ, че се пѣте аупрнѣде.
Brennbarkeit, f., арѣвернѣтѣте.
Brennblaſe, f., кѣлѣдарѣ де деſтнѣлатѣ,
 де ѣкѣкѣтѣ снѣрнѣтѣ, пакнѣ.
Brenneifen, n., ѣерѣ де ѣрнѣсѣратѣ,
 ѣерѣ кѣ карѣ ѣрнѣснѣ, днѣкрѣ-
 дескѣ ми днѣкѣрнѣлнѣ пѣрѣлѣ; ѣерѣ
 де нѣфератѣ (крнѣтнѣнал); де арѣ
 (pane); де марѣкѣтѣ (вѣсе, vite).
Brennapparat, m., в. Brentzeug.
Brennen, v., арѣжнѣ; аупрнѣндѣ; шѣлѣ
 ѣокѣ; die Sonne brennt mich, мѣ-
 пѣлѣште ѣѣрѣле; der Pfeffer brennt
 auf der Zunge, ннѣрѣлѣ ннѣжѣ лѣ
 лнѣмѣвѣ; der Hebrannte ſuchtſtet das
 Feuer, m'a арѣс лѣтѣле, акѣм
 ѣѣлѣлѣ ми днѣ пѣлѣтнѣ (нѣтнѣ, рѣчнѣ
 которѣе); was dich nicht brennt,
 das lѣſche nicht, нѣ те аместѣе
 зnde нѣцнѣ ѣерѣе ѣла; Kalk —,
 ѣакѣ варѣ; Kaffee —, прѣжеснѣ
 кафеа; die Haare —, днѣкрѣдескѣ
 пѣрѣ; Kohlen —, ѣакѣ кѣрѣжнѣ;
 Silber —, лѣтѣрѣжескѣ арѣннѣтѣ;
 Branntwein —, деſтнѣлѣ, ѣакѣ внѣ-

арсѣ; eine Wunde —, арсѣ, кастерическѣ о плагѣ; ардѣ, длаприндѣ, сѣнтѣ дн ѳлакѣрѣ, іаѣ ѳокѣ; еѣ brennt! ардел ѳокѣ! das Holz brennt nicht gut, земеле астеа нѣ ардѣ vine; setzen und —, пѣсѣескѣ тѣте кѣ ѳокѣ; er läuft, als wenn ihm der Kopf brennte, ѳце ка кѣнд 'Іаѣ ѳі пѣсѣ ѳокѣ нѣ spinare; vor Liebe —, тѣ топескѣ де амѣре; sich —, а се арде; sich weisß —, тѣ десвинѣвѣдескѣ, днѣ снѣлѣ тѣнѣ.

Brennen, n., арсѣрѣ, аппринсѣрѣ; кастеризѣдѣне (панѣ); прѣдѣтѣрѣ (каѳеа) деѣдѣдѣне (винарсѣ); днкредѣтѣрѣ (де тѣрѣ).

Brennend, a., арзѣнте; аппринзѣнте; кастеризѣнте, деѣдѣнте; brennende Kohlen, кѣрвонѣ вѣ; brennende Nessel, ѣрзѣкѣ пѣшкѣтѣре; brennende Augen, окѣѣ апприншѣ; eine brennende Farbe, колѣре вѣтѣ; eine brennende Hitze, кѣдѣрѣ арзѣнте; ein brennender Durst, сете днѳокатѣ.

Brenner, m., арзѣторѣ; аппринзѣторѣ, нѣтѣорѣ де ѳокѣ.

Brennerde, f., тѣзѣкѣ, пѣтѣнѣтѣ арзѣдѣосѣ.

Brennerei, f., арзѣторѣ (винарсѣрѣ, кѣтѣорѣ де варѣ, де кѣрѣмѣзѣ).

Brenngeld, n., днѳѣрѣрѣтѣ; арзѣрѣтѣ; ванѣ че се пѣтѣескѣ пѣтрѣ днѳѣрѣтѣрѣ, пѣтрѣ арсѣ (де кѣрѣмѣдѣ, ѣле шчѣ).

Brennglas, n., дѣнте аппринзѣтѣре, стѣкѣ конвесѣ че прин концентраѣра разѣлѣрѣ аппринде.

Brennhaut, n., касѣ де арсѣ (кѣрѣмѣдѣ, ѣле); касѣ де ѳѣкѣтѣ винарсѣ, рѣкѣ (вѣнѣдѣ).

Brennhitze, f., аршѣдѣ, кѣдѣрѣ тѣре.

Brennherd, m., вѣтрѣ; ѳокѣ (пѣтѣтѣ дн карѣ се концентрѣ разѣле).

Brennholz, n., земнѣ де ѳокѣ.

Brennhütte, f., (min.) томѣорѣ, тѣтѣрѣтѣре, раѣнѣрѣ (де азѣрѣ, аршѣтѣ).

Brennstafen, m., кадѣ де арсѣ мѣне, дѣзѣле.

Brennstecht, m., арѣтѣ, сѣрѣ де арзѣторѣ.

Brennstolben, m., кѣдѣре де ѳѣкѣтѣ (рѣкѣ); алѣмѣкѣ де деѣдѣтѣ.

Brennstrauch, n., рѣнѣпѣкѣ де вѣлтѣ.

Brennlinie, f., (math.) парѣвоѣ.

Brennlust, f., аѣрѣ аппринзѣвѣрѣ.

Brennmaterial, n., матерѣалѣ де арсѣ (земне).

Brennmeister, m., деѣдѣтѣторѣ, рѣѣнѣтѣорѣ.

Brennmittel, n., кастѣрѣ, мѣжѣокѣ касѣтѣкѣ, арзѣторѣ.

Brennneßel, f., ѣрзѣкѣ.

Brennofen, m., кѣтѣорѣ де арсѣ.

Brennöhl, n., ѣлѣ (де инѣ, де рѣнѣдѣ) де арсѣ; ѣлѣ де лѣмнѣ.

Brennpfanne, f., томѣтѣре; тѣра де арсѣ, де томѣтѣ.

Brennpunkt, m., ѳокѣ, в. Brennherd.

Brennspiegel, m., мѣрѣрѣ (оглѣндѣ) касѣтѣкѣ.

Brennstoff, m., матерѣ де арсѣ; (chim.) ѣлоѣстѣонѣ.

Brennstoffig, a., ѣлоѣстѣкѣ.

Brenntweite, f., дѣстанѣ де ѳокѣ (опт.)

Brennzeug, n., знѣтѣ де деѣдѣтѣ, де вѣнѣрѣрѣтѣ.

Brente, f., кадѣ.

Brenzelt, v., мѣросѣ а тѣрѣтѣ.

Brenzlich, a. mi ad., ѣмпѣрѣвѣмѣтѣкѣ, мѣросѣнте а тѣрѣтѣ.

Bresche, f., снѣртѣрѣ, рѣнтѣрѣ (де мѣрѣ, де гѣрдѣ); — schießen, снѣртѣ мѣрѣ кѣ тѣнѣрѣле.

Bresthaft, a., пѣнѣтѣндѣосѣ, сѣлѣтѣ, инвалѣдѣ.

Bret, n., сѣндѣрѣ; трѣктѣкѣ (тавѣлѣ днпѣрѣдѣтѣ дн 64 пѣтѣратѣ де колѣре варѣ не карѣ се жѣкѣ); mit Brettern belegen, кѣпѣтѣескѣ кѣ сѣндѣрѣ; im Brette spielen, жѣкѣ трѣктѣкѣ; auf einem Brette bezahlen, пѣтѣескѣ тѣтѣѣѣдѣтѣ; einen guten Stein im Brette haben, сѣнтѣ vine патѣонѣтѣ; hoch am Brette sein, мѣѳѣлѣ дн нѣтѣре; hoch an's — kommen, тѣ днѣлѣтѣ ла рѣнѣ; vor das heisse — kom-

men, ажжнрѣ днаинтеа жѣдикъ-
торіеі.

Bretbaum, m., арворе де скъндзрї,
арворе де ферестрѣхъ.

Bretchen, n., асїдоръ.

Brettern, a. mī ad., де скъндзрѣ.

Brettern, v., скъндзрескѣ, дпгълескѣ.

Bretmeister, m., (чїстарї) прїмѣя
содале, докзїнїте де маїстерѣхъ.

Bretmühle, f., ферестрѣхъ де фъкзѣтѣ
скъндзрї.

Bretnagel, m., кзїс де скъндзрї.

Bretsäge, f., ферестрѣхъ де тѣятѣ
скъндзрї.

Bretschneider, v. Bretmeister.

Bretspiel, n., трїктракѣ, жокѣ дп
тавле.

Bretspieler, m., жкѣторїс да трїктракѣ.

Bretstein, m., дамѣ, нїонѣ шчл.

Bretwand, f., пѣрете де скъндзрї,
(пѣрете дптремежїхъ пентрѣ а дес-
пѣрцї о кѣтарѣ шчл.)

Breve, n., бревѣ, скрїсоре папескѣ
(кѣтре прїчїнї).

Breviar, n., бревїарїхъ (регѣлѣторїхъ
де рогуѣнїи пе оре да католичї,
екзїваленте кѣ „Часловѣ“ сла-
вонескѣ); das — beten, зїкѣ вре-
вїарїхъ.

Breze, Brezel, f., коврїкѣ, колъчелѣ.

Brezelbäcker, m., коврїгарїхъ.

Briche, f., пренѣ маїнатѣ.

Bricole, m., брїколѣ, рѣсѣрїе де
вїлѣ (вїларїхъ); etwas rag —
erfahren, афлѣ чева пе сѣв тѣпѣ.

Bricofiren, v., ловескѣ о вїлѣ дп
дѣрѣптѣ.

Brief, m., епїстолѣ, скрїсоре; Hand-
—, вїлетѣ, ревамїкѣ; Befehl —,
ordn̄; ein — Nadeln, пакетѣ
де аче; ein — Tabak, о пѣвнѣ
де тѣтѣнѣ; Briefe mit einem wech-
seln, сѣптѣ дп кореспондїнѣ кѣ
чїнева; — und Siegel über etwas
haben, амѣ кзпоштїнѣе секѣре
десре о казѣ; — und Siegel
geben, дпкредїнѣжѣ кѣ ремеїс;
einem hinter die Briefe kommen,
дескоперѣ секретеле кѣва.

Briefadel, m., повледѣ кѣ дипломѣ.

Briefbote, m., месадерѣ, кѣрїерѣ,
портѣторѣ де скрїсорї.

Briefbuch, n., епїстоларїхъ, карте кѣ
фортзларе де епїстоле; kondik̄
де копїїле скрїсорїлар.

Briefchen, n., вїлетѣ.

Briefcopie, f., копїѣ де епїстолѣ,
епїстолѣ копїатѣ.

Briefelleisen, n., ташкѣ (жамантан)
де епїстоле.

Briefform, f., фортѣ де епїстолѣ;
стїлѣ епїстоларїхъ.

Briefgelb, n., портѣ, ванї де поштѣ.

Briefgut, n., шѣрѣсрї десѣпнате
дп епїстолѣ.

Briefschiff, a. mī ad., дп скрїсѣ, дп
фортѣ де епїстолѣ, прїн епїстолѣ.

Briefmuster, n., моделѣ де епїстолѣ.

Briefpapier, n., хѣртїѣ де епїстолѣ,
хѣртїѣ де поштѣ.

Briefpost, f., поштѣ де скрїсорї.

Briefschaften, f. pl., епїстоле; скрї-
птѣрї, хѣртїї, докзѣпте, зрїче.

Briefschrank, m., секреторїхъ, вїсро.

Briefstempel, m., гїмѣрѣ де поштѣ.

Briefstecher, m., їнстрѣмѣнтѣ кѣ каре
се дпгърескѣ, се дпцѣпѣ епї-
столеле.

Briefsteller, m., авторѣл знеї епї-
столе; епїстоларїхъ.

Briefstil, m., стїлѣ епїстоларїхъ.

Brieftabak, m., тѣтѣнѣ дп пакетѣрї.

Brieftasche, f., портѣолїѣ, ташкѣ де
скрїсорї.

Brieftaube, f., портѣмѣ портѣторѣ
де епїстолѣ.

Briefträger, m., дпшѣрїторїхъ де
скрїсорї.

Briefumschlag, m., копертѣ.

Briefwechsel, m., кореспондїнѣ;
im — mit einem stehen, стаѣ дп
кореспондїнѣ кѣ чїнева.

Brigade, f., врїгадѣ.

Brigadier, m., врїгадїрѣ, комѣдїнѣ
де врїгадѣ.

Brigantine, Brigg, f., врїгѣшїорѣ,
корѣїорѣ.

Brillant, m., врїлантѣ, diamant̄
тѣятѣ дп фецѣ; — a. mī ad.,
стрѣлѣчїтѣ, тѣрѣцѣ, мїнѣнатѣ, врї-
лантѣ.

Brillantiren, v., врїлантѣрѣ.

Brille, f., океларї; пѣреке де оке-
ларї; дпшѣлѣнїне; газра дела

- Brinf, m., мовилъ къ брѣзъ, памі-
ште, ѳъпацѣ.
Brite, m., британѣ, англизѣ.
Britifch, a. ши ad., британікѣ, ан-
глизескѣ.
Britifche, v. Britifche.
Brocat, m., врокать, стоѳъ късѳтъ
къ шрѣ de аспѣ саѣ армінтѣ.
Broche, (zi: брош) m., акѣ de пѣштѣ.
Brochiren, (zi: брошiren), v., (лег.
de кърцл) брошърежѣ, легѣ дп
врошъре.
Brochure, (zi: брошур). f., брошурѣ,
ѳашчиклѣ, сарчинѣ, легърѣ.
Brode, f., Brodfchen, n., ѳърѣштѣ,
ѳърѣмитърѣ, вкърцѣкѣ.
Brodelein, v., ѳърѣштѣ, дѣмѣкѣ, (пъне
шчл.); fch —, се ѳърѣштѣ, се
дѣмѣкѣ; се ѳърпнѣжѣ (варѣл).
Broden, m., ѳърѣштѣ, вкърцѣкѣ;
übrige — von einer Maßzeit, ре-
мѣшцѣле зпел месе.
Broden, v., ѳърѣштѣ; дѣмѣкѣ, вк-
кърцѣкѣ; er hat nichtſ zu beifſen
und zu —, n'аре че съ пѣжъ не
масѣ.
Brodenwerke, f., мърѣеа перегълатѣ,
колѣврѣсѣ.
Brodenſtahl, m.; оуелѣ вѣнѣ че се
винде къ вкърцѣка.
Brodenweiſe, ad., къ ѳърѣмитѣра.
Brodflich, a., ѳърѣштѣверѣ.
Brodb, n., v. Brot.
Brodel, Broden, Brodem, m., а-
воре, ѳѣмѣ, есарѳѣцѣне.
Brodiren, v., вродѣжѣ, коѣѣ не мар-
циал къ ѳлорѣ, къ гърѣеде шчл.
Brodflichkeit, f., ѳърѣштѣверѣтѣ.
Brodbahn, m., ѳелѣ de верѣ алыѣ.
Brombeere, f., мърѣ.
Brombeerſtaube, f., —ſtrauch, m.,
мърѣ (арворѣжѣ).
Brombahn, Brombuhn, Bromheune,
v. Birſenbuhn.
Bronze, f., вронзѣ.
Bronziren, v., вронзѣжѣ.
Brofame, f.; meziſ de пѣне, ѳърѣ-
митърѣ.
Brodfchen, n., ланцл сѣѣ карне гин-
дѣлѣсѣ (ла гърѣл вѣделѣлѣ).
Brofel, m., ѳърѣмитѣ.
Brofelin, v., ѳърѣштѣ, дѣмѣкѣ пѣне.

- Broßling, m., ѳрагѣ алыѣ.
Brot, n., пѣне; Abend—, чѣнѣ;
Mittags—, прѣнѣжѣ; Beſper—,
мерѣндѣ; Hausbäcken—, пѣне
de касѣ; Bäcker—, пѣне de вѣл-
дѣтѣ; ungeſäuertes —, азимѣ;
Schnittchen —, мѣлетѣ; er iſt
daſ liebe — nicht werth, нѣ е
дѣмѣкѣ къ мѣнкѣ пѣнеа; er hat
ſaum daſ liebe — dabei, алыѣ
къштѣгѣ кътѣ мѣнкѣ; ſein —
haben, аре къ че трѣи; einen auf
Waſſer und — ſetzen, пѣнѣ не
чѣнева ла поѣтѣ de пѣне къ агѣ.
Brotbäcker, m., пѣларѣ, штарпѣ, вѣр-
тарпѣ.
Brotbanf, f., пѣнѣрѣ, вѣртѣрѣ (ром.
мант. дела bluterie, локѣ de чер-
нѣтѣ).
Brotbaum, m., арворе de пѣне дп
India рѣсърпнѣнѣ/
Brotbrechen, n., ѳранцѣнеа пѣнѣ.
Brotbrei, m., пѣпѣтѣ, сѣжѣ de пѣне.
Brodfchen, n., пѣнѣшѣлѣрѣ, пѣтѣштѣ.
Brotdieb, m., ѳѣрѣ de пѣне; ѳѣрѣ
de кивѣрнѣсала агѣлыѣ.
Brotwerb, m., къштѣгѣ de пѣне.
Brotwucht, f., ѳрпнтѣ арворѣлѣ de
пѣне.
Brotgäbrung, f., дошпѣреа пѣнѣ.
Brotgelehrte, m., доштѣ, дѣлѣдѣтѣ
de профѣсѣне.
Brotherr, m., домѣл касѣл, каре
дѣ пѣнеа доместѣчѣлѣрѣ.
Brotfarren, m., карѣ de кѣратѣ пѣне.
Brotferb, m., пѣперѣ, коштѣ de
пѣне; einem den — höher hân-
gen, а маѣ гѣла, а маѣ дѣмѣ-
цѣна порѣцѣнеа кълыѣ.
Brotfrume, f., мѣлѣ de пѣне.
Brotfrufte, f., кожѣ de пѣне.
Brotfuchen, m., лѣшѣ, ѳокачѣ (по-
гачѣ).
Brötling, m., сѣрѣл пѣпѣл не мѣн-
каре.
Brotloß, a. ши ad., ѳѣрѣ пѣне, лѣ-
пѣитѣ de ѳѣчѣлѣ; етерѣлѣ; даſ
ſind brotloſe Künſte, ачѣсто сѣнтѣ
пѣштѣ арте къ каре нѣ вошл
трѣи; er iſt ſecht —, елѣ е акѣм
ѳѣрѣ поѣтѣ; — werden, дп
перѣл ѳѣчѣл.

Brotlosigkeit, f., липсь де але трайльзі.
 Brotmangel, m., липсь де пъне.
 Brotmesser, n., кэдитъ де гьлатъ пъне.
 Brotneid, m., invidiъ, рьнстире, нистъ
 дп контра пънеі агъла.
 Brotneiber, m., челъ че нистземте
 посициънеа агъла.
 Brotpreis, предъл пънеі.
 Brottransf, m., колткъ, donдъ, ачеа
 карте емитъ а пънеі че е mai
 vine кодтъ.
 Brotrinde, f., кожъ де пъне.
 Brotschatten, m., в. Brotbanf.
 Brotschau, f., черчетъзра а пъне-
 рилоръ, а врзтарилоръ.
 Brotschaukel, f., лопатъ де вьгатъ
 пъне дп кьиторіъ.
 Brotscheibe, Brotschnitte, f., оашче,
 фьлжъ rotzндъ де пъне.
 Brotschrank, m., армаріъ де пъне
 (дъланъ).
 Brotspende, f., дпнърцире де пъне
 де поманъ.
 Brotsuppe, f., сьпъ де пъне.
 Brottare, f., тапсъ, предъ деопнтъ,
 пентръ пъне.
 Brotteig, m., алзатъ.
 Brottorte, f., гортъ де пъне.
 Brotverwalter, m., дпнържиторіъ де
 пъне (дп монъстирі).
 Brotwagen, m., тръсъръ де кьратъ
 пъне.
 Brotwanblung, f., транспстанци-
 циъне, префачереа пънеі дп тръпъ.
 Brotwasser, n., апъ де пъне, апъ
 дп каре с'а твлатъ пънеа.
 Brotwissenschaft, f., штинъ дълъ
 каре тьпънкъ чинеа о пъне.
 Brotwutzel, f., маниокъ, арборелъ
 де Америка дин а кьрѣа рьдъ-
 чинъ се фаче пъне.
 Brozwagen, m., патъл тьпкъзі.
 Brucklon (зі vrazlon) m., дпакъръ,
 чорпъ (де кончонтъ, ппътъръ).
 Bruch, m., рьнтъръ, фрвнтъръ, фрп-
 цере; сьпъртъръ; кредитъръ, дп-
 doitъръ; крьпътъръ; сьрпътъръ
 (de mine, de vohne); (аріт.) фрп-
 цие; (вълът.) рьнтъръ, сь-
 пьтъръ (de поркъ сьл.); das
 geht in die Brüche, ачестъ; лъкръ

е пердстъ; einen — haben, а өі
 сьрнатъ, вьгьматъ.
 Bruch (кз и лъпгъ), m., вьлтъръ,
 морастинъ.
 Brucharzt, m., кирьргъ де сьрпъ-
 тьръ.
 Bruchband, n., bandaцис, легьтъръ,
 черкъ де сьрпътъръ.
 Bruchbeere, f., аоинъ де морастинъ.
 Bruchbach, n., в. Mansarb.
 Bruchgold, n., азръ пативъ.
 Bruchgrad, n., ербъ де вьлтиніъ.
 Bruchhalter, m., (кир.) оприторе, пе-
 декъ де сьрпътъръ.
 Bruchig, a., фрпнтъ, фрвнтъросъ,
 сьрнатъ, сьрпъциосъ; кредъ, дп-
 doitъ; вьлтосъ, тьръстиносъ.
 Bruchfrau, n., ернаріъ, вьрзіанъ де
 сьрнатъ.
 Bruchflaster, n., емъластръ де сьр-
 патъ.
 Bruchfiene, f., скьндърицъ пентръ
 фрпнтърі (de öse).
 Bruchsilber, n., арцинъ де томіъ.
 Bruchschneider, m., оперьторіъ де
 сьрпътъръ, в. Brucharzt.
 Bruchschnitt, m., инчисие де сьр-
 пьтъръ.
 Bruchstein, m., пьтъръ де минъ.
 Bruchstück, n., фрпгьнтъ, фрп-
 тьръ.
 Brüche, f., глобъ дп вані, amандъ.
 Bruchfen, v., глобескъ дп вані.
 Bruchfen, n., подиморіъ, подигъ.
 Brüche, f., подъ, нонтъ; fliegende
 —, нонтъ сворьтге; eine — schla-
 gen, факъ подъ; eine — abbre-
 chen, стрпкъ подъ; dem Feinde
 eine goldene — bauen, а дескиде
 дръмъ ла inimикъл фьцинтге; einem
 die — treten, ть интересъ пентръ
 чинеа.
 Brüden, v., факъ подъ; провъзъ кз
 подъ.
 Brüdenamt, n., десгьрцетънтал де
 подспі (ооині).
 Brüdenballen, m., гриндъ де подъ.
 Brüdenbau, m., констръциъне де
 подспі, артеа де а констрѣа по-
 дспі.
 Brüdenbogen, m., аркъ, волтъ де
 нонтъ.

Brüdenboot, n., лѣтце де подѣ,
лѣтце не каре се констрѣхъ пон-
тонѣ несте знѣ рѣхъ.

Brüfengeländer, n., браде, парма-
кѣкѣ (че се факѣ не марѣнае
понтел ка съ нѣ казѣ чинева).

Brüfengelb, n., подѣритѣ, ванѣ че
се даѣ за подѣ; пентрѣ трекѣтѣ.

Brüdenjoch, n., пѣришѣ, жѣгѣ де
подѣ.

Brüdenkopf, m., канѣ де подѣ, апѣ-
рѣторѣ, скѣтѣ де подѣ.

Brüdenlehne, f., в. Brüfengeländer.

Brüdenpfeiler, m., пѣластрѣ, пѣлорѣ
де подѣ.

Brüdenſchanze, f., шанѣ, съпѣтѣрѣ
де скѣтитѣ подѣл.

Brüdenſchiff, n., в. Brüdenboot.

Brüdenſchreiber, m., ватешѣ де подѣ.

Brüdenzoll, m., ватѣ, даре де подѣ,
в. Brüdenengelb.

Brüdenzolleinnehmer, m., ватешѣ
де подѣ.

Brüdung, f., подѣтѣрѣ, подѣлѣ, де
ставѣлѣ.

Brüdel, m., авѣре; фѣрвѣтѣрѣ лѣ
клокотѣ, лѣ колкѣитѣ.

Brüdeln, колкѣште (апа фѣрвѣндѣ).

Brüder, m., фратѣ; leibliche —
фратѣ знѣ, фратѣ перманѣ дѣм
ачелашѣ татѣ шѣ ачелашѣ матѣ;
mein jüngerer Bruder, фратѣле
чѣлѣ малѣ мѣкѣ; Brüder von ei-
nem Vater oder einer Mutter,
фратѣ витрѣдѣ, саѣ фратѣ знѣ нѣ-
mal дѣпѣ татѣ саѣ мѣтѣ; wie
Brüder mit einander leben, тѣвѣскѣ
ка фратѣ, тѣвѣскѣ фѣрѣште,
лѣ фѣрѣштѣ; ein lustiger —
омѣ жовѣале, омѣ де петрѣчѣре;
gleiche Brüder gleiche Narren,
кѣт ѣ саѣ аша ѣ шѣ петѣкѣ,
кѣт ѣ сънтѣ шѣ тѣмѣла.

Brüderſohn, n., фѣрѣиорѣ.

Brüdergemeinde, f., обѣштѣатеа рѣ-
лиѣиѣсѣ а Хѣрнхѣтерѣиорѣ.

Brüderherz, n., инитѣ де фратѣ,
инитѣ сѣнчѣрѣ, вѣратѣ.

Brüderkind, n., непотѣ, непотѣ де
фратѣ.

Brüderliche, f., вѣсерѣка хѣрнхѣ-
терѣианѣ.

Brüderfuß, m., съпѣтѣ фѣрѣдѣскѣ.
Brüderlich, a. mi ad., фѣрѣдѣскѣ,
фѣрѣиѣнѣ.

Brüderlichkeit, f., фѣрѣштѣате.

Brüderliebe, f., амѣре фѣрѣдѣскѣ.

Brüdermord, m., фратѣиѣдѣ, оморѣ
де фратѣ.

Brüdermörder, m., фратѣиѣдѣ, вѣ-
гѣторѣ де фратѣ.

Brüderſchaft, f., фѣрѣиѣштѣате, фѣр-
штѣате; кѣтѣрѣзѣ; geistliche —
конфѣрѣштѣате; — mit einander
machen, а се лѣфѣрѣиѣ, а фратѣ-
терѣиѣ.

Brüderſohn, m., непотѣ де фратѣ.

Brüderſtochter, f., непотѣ де фратѣ.

Brüderweib, n., вѣмпнатѣ.

Brüdertrübe, f., крѣдингѣ фѣрѣдѣскѣ.

Brühe, f., замѣ; соѣкѣ; eine lange
— über etwas machen, а дѣне
заѣ дѣкѣрѣкѣ лѣнтѣ дѣспѣре чѣва;
eine alte Henne gibt eine gute
—, о гѣинѣ вѣтѣрѣнѣ фачѣ зама
знѣ; in der — stecken lassen,
пѣрѣсѣкѣ не чинева лѣ порѣкѣ,
ла неказѣ.

Brühen, v., опѣрескѣ.

Brühfaß, n., вѣсѣ де опѣритѣ.

Brühfutter, n., пѣтрѣдѣ опѣритѣ
(лѣтѣрѣ; тѣрѣцѣ).

Brühheiß, —warm, a. mi ad., фѣр-
винте де оперѣтѣ, фѣрвинте лѣ
кронѣ, фѣрвинте колкѣиторѣ.

Brühkessel, m., казанѣ.

Brühl, m., вѣлѣитѣ, арѣнитѣ.

Brühnapfchen, n., тѣсѣ де соѣкѣ.

Brühwaſſer, n., анѣ де опѣритѣ.

Brüllen, v., рѣчѣште, раѣе, рѣкѣ-
ште, пѣчѣште (лѣлѣ, вѣлѣ шѣчѣ).

Brüllſtoß, m., таѣрѣ.

Brummbär, —bair, —fater, m., мор-
тѣиторѣ, омѣ вѣрескѣ.

Brummbaß, m., вѣмварѣлѣ (дѣвѣ де
органѣ че дѣ вѣсѣ вѣмвѣиторѣ).

Brummeißen, n., дѣрѣмѣ.

Brummeln, v., мѣрѣмѣрѣ.

Brummen, v., мѣрѣмѣрѣ, вѣмвѣнѣскѣ,
авѣрѣтѣскѣ.

Brummer, m., таѣрѣ (вѣхѣлѣ); кѣрѣ
де вѣсѣ; вѣмварѣлѣ.

Brummig, Brummigſt, a. mi ad.,
мѣрѣмѣрѣскѣ; вѣрескѣ.

Brummkreisel, m., кричалъ, ѿвръ-
лѣзь, свѣрхнѣтора.

Brummschiff, m., тазрѣ; гонтѣ, пѣ-
гърѣ (омѣ).

Brummbogel, m., колѣври (пасере-
микъ).

Brunelle, f., врѣндлѣ, врѣнлѣ лскагъ
че vine din Brignol, орашѣ дн
Франца.

Brünett, a., врѣнетѣ, негрѣдосѣ.

Brünette, f., врѣнетѣ, ѿмее не-
грѣдосѣ.

Brunst, f., коитѣрѣ де червѣ.

Brunsten, v., се коитѣгѣ (червѣ).

Brunstzeit, f., тѣмѣ де коитѣ (дѣ-
тре червѣ).

Brunitzeisen, n., Brunitzstahl, m., in-
стрѣмѣнтѣ де лсстрѣитѣ.

Brunitzen, v., лсстрѣескѣ, полиескѣ.

Brunnen, m., ѿонтѣнлѣ, пѣдѣ, ес-
вор; meine Hoffnung ist in den

— gefallen, мѣ амѣ пердѣтѣ сѣе-
рапа; — trinken, den — gebräu-

chen, ѿакѣ кѣрѣ де агъ; Wasser

in den — tragen, дѣкѣ агѣ дн

дѣнѣре, ѿакѣ лѣкѣ де прѣосѣ.

Brunnenader, f., вѣлѣ де агъ, вѣлѣ
де ѿонтѣнлѣ.

Brunnenanstalt, v. Badeanstalt.

Brunnenarzt, m., медѣкѣ (докторѣ)
де вѣлѣ.

Brunnenbeden, n., вацинѣ, ресер-
вѣторѣ де ѿонтѣнлѣ.

Brunnenbohrer, m., сѣредѣлѣ де
ѿонтѣнлѣ.

Brunnenscur, f., кѣрѣ де агъ мѣ-
нерале.

Brunnensteiner, m., вадѣрѣ, гѣлѣтѣ,
чѣгѣрѣ де ѿонтѣнлѣ.

Brunnenfeger, Brunnensäumer, m.,
кѣрѣдѣторѣ де ѿонтѣнлѣ.

Brunnengebrauch, v. Brunnenscur.

Brunnengräber, m., ѿонтѣнарѣлѣ.

Brunnenkaffee, m., дѣпетѣ де вѣлѣ.

Brunnenländer, n., Brunnentrang,
m., гадѣ, дѣгрѣдѣгѣрѣ де пѣдѣ,
пармакѣлѣкѣ.

Brunnenbahn, — jassen, m., чѣнѣ
де ѿонтѣнлѣ.

Brunnenkasten, v. Brunnenscur.

Brunnenkresse, f., нѣстѣрѣлѣ, врѣн-
кѣдѣ.

Brunnenmeister, m., ѿонтѣнарѣлѣ.

Brunnenort, m., докѣ знде се агѣ
ане минерале.

Brunnenquelle, m., есворѣ де пѣдѣ.

Brunnenrad, n., рѣтѣ де пѣдѣ.

Brunnenröhre, f., цѣвѣ де ѿонтѣнлѣ.

Brunnenfall, n., саре де ѿонтѣнлѣ,
скѣсѣ дн агъ минерале.

Brunnenstrank, m., гѣдѣлѣ, дѣ-
грѣдѣгѣрѣ де пѣдѣ.

Brunnenstempel, m., кѣмѣнлѣ де
пѣдѣ.

Brunnenstule, f., ѿрѣкѣ де кѣмѣнлѣ
ла пѣдѣ.

Brunnensteil, n., ѿмѣ де гѣлѣтѣ.

Brunnenwasser, n., агъ де пѣдѣ,
— де ѿонтѣнлѣ.

Brunnenzeit, f., тѣмѣ де вѣлѣ.

Brunnenzeigel, m., кѣрѣмѣтѣ де зѣ-
дѣтѣ ѿонтѣнлѣ.

Brunst, f., ардѣре, ѿлакѣрѣ, пасѣ-
не апарѣнѣ (спре коитѣрѣ); in-

chendi, апарѣндѣре.

Brünstig, a. mi ad., арѣинѣ, ѿер-
вѣнтѣ.

Brünstigkeit, f., арѣинѣ, ѿервѣнѣгѣтѣ,
дѣѿѣкѣдѣне.

Brunstzeit, v. Brunstzeit.

Brunzen, v., мѣ пѣмѣ.

Brunzer, m., пѣшѣтѣ, кѣре се пѣшѣ
не пѣнѣтѣ.

Brunzlicht, a., пѣмѣгѣлѣсѣ.

Brunzglas, — gefäß, n., — topf, m.,
ѣлѣ де пѣмѣтѣ.

Brüßl, a. mi ad., рѣмедѣ, ѣзѣ;
сѣлѣверѣтѣ; аспрѣ.

Brüßfieren, v., гратѣзѣ аспрѣ (не
чѣнева), мѣ рѣстѣсѣкѣ (кѣтре чѣ-
нева).

Brust, f., пѣнтѣ; сѣнѣ; шѣцѣ; не-
пѣнарѣлѣ; ѣнѣмѣ; — an — stoßen,
даѣ пѣнтѣ кѣ пѣнтѣ; einem Kinde

die — geben, даѣ шѣцѣ зндѣ ко-
нѣлѣ; von der — entwöhnen, дѣ-
дѣрѣкѣ; einen an die — drücken,

a strappe la ѣнѣмѣ не чѣнева;
sich in die — werfen, a се дѣ-
гѣмѣа.

Brustader, f., вѣна мамѣлѣ, вѣна
торѣчѣкѣ.

Brustärzenei, f., медѣчинѣ пѣнѣторѣрѣ.

Brustbeere, f., ziziol.

Brustbein, n., осыл пептораре; (ан.)
 стерна.
 Brustbeschwerde, f., грезтате де пентѣ.
 Brustbild, n., късты, статъ деа
 пентѣ дн сѣкъ.
 Brustblatt, n., в. Brustriemen.
 Brustbohrer, m., соределѣ че се
 сооръз къ пентъ.
 Brustbret, n., dickѣ пептарис къ каре
 се спрѣжинеште соределѣ дн пентъ.
 Brustchen, n., пентъциѣ; цидишоре;
 пептарис (вестъмънтѣ).
 Brusten, sich, v., тѣ лѣбѣрескъ;
 тѣ длолѣ, тѣ дпгътѣ; тѣ
 рѣдоескъ.
 Brustentzündung, f., инелътъциѣнс,
 анпринзътеръ де пентѣ (плътънл).
 Brustfell, n., диаорагмъ.
 Brustfeber, n., фригори пептораре
 (астматиче, плътънарл).
 Brustfinne, f., аришоръ пептораръ
 (ла пеште).
 Brustfled, m., пептарис; тѣларис
 (шорцѣ).
 Brustflosse, v. Brustfinne.
 Brustgang, m., (анат.) кондынтѣ го-
 рахикѣ.
 Brustgeschwür, n., ѣпниетъ, конъ-
 рѣ де пентѣ; оперъциѣеа аче-
 стѣ ветежел.
 Brustharnisch, m., зѣа пептораръ.
 Brusthöhle, f., (анат.) комъд пентълѣ.
 Brustholz, n., пептарис, лемнѣ пе
 каре (ла дѣрѣ) се разимъ чинсва
 къ пентъ, в. Brustbret.
 Brusthonig, m., шере де пентѣ,
 medicinz къ шере пентрѣ пентѣ.
 Brustkette, f., опирори (хамъ).
 Brustknochen, m., в. Brustbein.
 Brustkrankheit, f., дсрере де пентѣ,
 векежелъ де плътънл; mit einer
 — behaftet, оетикосъ.
 Brustknauf, m., кърцъцъ; кътъшицъ
 (кемисетъ); весъ, пептарис.
 Brustleder, n., (кълц.) тѣларис.
 Brustleibne, —mauer, f., резьмъ-
 торъ; шрѣ де сѣв сѣрестрѣ;
 пармакъкѣ (ла попге, скаръ шл.).
 Brustleier, f., в. Brustbohrer.
 Brustmilch, f., емѣацине пептораръ.
 Brustmittel, n., в. Brustarzenei.
 Brustmuskel, f., тѣскѣлѣ пепторарѣ.

Brustpelz, m., пептарис.
 Brustpulver, n., пѣшере пепторарѣ.
 Brustreinigend, a. шл ад., кърѣцъ-
 торис де пентѣ.
 Brustriemen, m., пептарис (де ха-
 мспл), прѣсѣпъ, прѣсрѣ (ла шеа).
 Bruststaf, m., сѣкъ, сиронъ де пентѣ.
 Brustschild, n., оскѣтѣ, емидѣ.
 Brustscheiter, m., вѣлѣ пепторарѣ,
 факлолѣ, къ каре кълѣгърѣеде ка-
 толиче шл аккоперѣ пентъ.
 Brustschmerz, m., дсрере де пентѣ.
 Brustschwappen, m., катарѣ пепто-
 рарѣ, тѣс катарарѣ.
 Bruststreifen, v. Busenstreifen.
 Bruststück, n., (тѣч.) карне де пентѣ;
 вастъ; (дн скрѣмъ) пептарѣ де
 пеле кътъшмѣтѣ.
 Brusttee, m., теелѣ, чѣш пепторарѣ.
 Brusttuch, n., —tamъ, m., в. Brustflaß.
 Brustung, v. Brustleibne.
 Brustwarze, f., сѣркъла циѣл.
 Brustwasserfucht, f., идфоникъ пепто-
 рарѣ.
 Brustweh, n., алетѣ де пентѣ, в.
 Brustschmerz шл Brustkrankheit.
 Brustweiser, f., (форт.) паралентѣ,
 пропентѣ (мрѣ, пѣрете, агър-
 торис).
 Brustwerk, n., пентъ органелор, саѣ
 аеа парте а ачестора че стѣ
 оадъ къ оргѣиетѣ; пентѣ, санѣ.
 Brustwirbel, m., (анат.) вертеврѣле,
 дикелетерѣеде сминърѣл.
 Brustwurzel, f., анцеликъ (плънтѣ).
 Brut, f., клоцитѣрѣ; шитарѣ; die
 Henne ist in der —, гъина кло-
 чеште; — der Fische, икре, пе-
 шшшшшлор; — der Biene, роиз;
 gottlose —, семинцъ местематѣ.
 Brutal, a. шл ад., врѣтажъ; крѣдѣ;
 сѣватикѣ; пекѣдѣватѣ, можиноѣ.
 Brutalität, f., врѣтажитате, можицѣ.
 Brutbiene, v. Drohne.
 Brütel, n., оѣ клоцитѣ; оѣ де клоцитѣ.
 Brüten, v., клоческъ; макинелѣ, шл-
 пѣсскѣ (врѣнѣ рѣ).
 Brüten, n., клоцитѣрѣ; макинѣциѣне.
 Bruthenne, f., клошкъ.
 Brütig, a., eine brütige Henne, гъинъ
 клоцитѣре; ein brütiges Ei, оѣ
 клоцитѣ, саѣ де клоцитѣ.

Brüßfig, m., котеѣ, коверѣ de
кочигѣ.

Brüföfen, m., кэпторѣ de-кочигѣ
(мѣестрѣ).

Brutto, n., вртѣ, (ком.) опнѣсѣ la
петто; — gewicht, pondere вртѣ,
грѣтатае мѣрѣригор дмпрезнѣ
кѣ лѣиле, пѣлза шчл.; — einfor-
men, дпратѣ, venitѣ вртѣ, ve-
nitѣ днн каре пѣ с'аѣ скѣзѣтѣ
келѣиле.

Bruttovermögen, n., авере вртѣ;
ad, авере днн каре пѣ сѣптѣ скѣ-
зѣте даториѣ.

Brützeit, f., тѣпнѣл кочигѣрѣл.

Brützwiebel, m., чѣпѣ колѣгѣтѣ, кре-
скѣтѣ.

Bst! interj., ист!

Bubbern, v., вѣзѣскѣ, двѣзѣскѣ,
вѣзѣскѣ.

Bude, m., вѣлатѣ; вѣлецоѣ; пѣгоѣ;
вѣпанѣ, стрѣпанѣтѣ (краѣ); (дн
карѣ.) вѣлетѣ.

Buben, v., стрѣпанѣрескѣ; — und
huren, a стрѣпанѣ шѣ кѣрѣзѣри.

Budenstreich, — stich, m., Buberel, f.,
вѣпанѣтѣ, стрѣпанѣрѣтѣ, (краѣлѣкѣ);
вѣстѣтѣтѣтѣ.

Bübisch, a. шѣ ad, вѣпанѣтѣ, стрѣ-
панѣтѣ, вѣстѣтѣтѣтѣ.

Bubonen, f. pl., вѣвоне.

Buccinit, m., вѣчинѣтѣ (ѣлѣ de скоѣкѣ
дмѣестрѣ).

Buccinaur, m., вѣчѣтазрѣ (чѣтазрѣ
днн мѣол.); пѣтѣле корѣѣл, пе
каре се вѣнеа доѣеа de Venecia
кѣнд се кѣлѣпа кѣ тѣрае.

Buch, n., карѣ, волѣтѣ; конѣкѣ;
конѣ; zu Buche tragen, a дм-
протокола, дмрѣнѣстра; — halten,
a дѣче корреспондѣнга; wie ein
— reden, a вортѣ нн днн карѣ.

Buchadel, v. Briefadel.

Buchampfer, m., тѣкѣнѣтѣ ѣвѣскѣ.

Buchbinder, m., лѣгѣторѣ de кѣрѣл.

Buchbinderel, f., лѣгѣторѣ de кѣрѣл.

Buchbinderhandwerk, n., мѣестрѣ
de a лѣга кѣрѣл.

Buchbinderhobel, m., чѣлѣ de рѣ-
тезѣтѣ кѣрѣл.

Buchdrucker, m., тѣнографѣ.

Buchdruckerballen, v. Druckerballen.

Buchdruckerel, f., тѣнографѣ.

Buchdruckerkreuz, n., днтѣнѣтѣре,
кѣрѣче пе каре се днтѣндѣ кѣлѣле
ка сѣ се зѣкѣе.

Buchdruckerkunst, f., арѣа тѣнографѣкѣ.

Buchdruckerpresse, f., прѣссѣ, тѣскѣ.

Buchdruckerstovaze, f., пѣргалѣ de
тѣнографѣ.

Buchdruckerstoch, m., вѣнетѣ, (ѣлорѣ
сѣпѣте днн лѣмнѣ аѣ мѣталѣ пѣн-
трѣ орнатѣл кѣрѣлор тѣнѣрѣнде).

Buche, Büche, f., Buchbaum, m.,
ѣарѣ (арѣоре).

Buchschel, — ester, f., жѣрѣ (сѣмѣнѣгѣ
de ѣарѣ).

Buchschelchen, n., кѣрѣчѣкѣ.

Buchen, v., (ком.) пѣтрѣкѣ, скрѣл
дн карѣ, дн кондѣкѣ.

Büchen, a. шѣ ad, de ѣарѣ (лѣмн.)

Büchenholz, n., лѣмнѣ de ѣарѣ.

Büchenland, n., ѣвѣтѣ.

Büchentraupe, f., омѣдѣ de ѣарѣ.

Bücheraufseher, m., вѣвлѣотѣкарѣл.

Bücherbeschreiber, m., вѣвлѣографѣ.

Bücherbret, n., полѣгѣ de кѣрѣл.

Bücherdieb, m., нѣлѣдѣторѣл.

Bücherfreund, m., вѣвлѣѣлѣ, вѣвлѣ-
торѣ de кѣрѣл.

Büchergestell, n., стѣланѣ de кѣрѣл.

Bücherhandel, m., пѣрогѣ de кѣрѣл.

Bücherkennner, m., кѣпѣскѣторѣ de
кѣрѣл.

Bücherkenntniß, f., вѣвлѣографѣ, кѣ-
пѣштѣнгѣ de кѣрѣл.

Bücherkaus, f., мѣлѣ de кѣрѣл.

Büchernarr, m., вѣвлѣомѣнѣ.

Bücherregal, v. Büchergestell.

Bücherriecher, m., чѣвѣсѣрѣ.

Büchersaal, m., вѣвлѣотѣкѣ.

Bücher Sammlung, f., коллѣкѣцѣе de
кѣрѣл; вѣвлѣотѣкѣ.

Bücherschrank, m., арѣкарѣ, дѣланѣ
de кѣрѣл.

Büchersprache, f., лѣмѣвѣ кѣрѣтѣ, лѣмѣвѣ
скрѣнѣтѣрѣ, a кѣрѣлор, a лѣвѣ-
цѣлѣор.

Büchersucht, f., вѣвлѣомѣнѣ.

Büchertöbel, m., пѣвоѣѣ кѣ кѣрѣл
вѣмѣ.

Büchertöbler, m., вѣвлѣторѣ de
кѣрѣл веѣл.

- Bücherverzeichnis, n., каталогъ де кърци.
- Büchervorrath, m., колекциѣне де кърци, библиотека.
- Bücherwesen, n., литература.
- Bücherwurm, m., верме, молъ де кърци; омъ каре дши петрече зилеле чиндъ мереѣ ла кърци.
- Bücherwuth, v. Büchersucht.
- Büchische, f., орасинъ сиватикъ.
- Büchfink, m., шигролс де оаръ.
- Büchführer, v. Buchhalter.
- Büchführung, v. Buchhalterei.
- Büchgläubiger, m., кирографарис, v. Chirographar.
- Büchhalten, n., v. Buchhaltung.
- Büchhalter, m., контористъ, циторис де кондиче, де катастиме, де ре-цистре, де сокогел.
- Büchhalterei, f., арта де а динеа катастимеле, артеа де а дъче кон-торие; конторис; въроѣ.
- Büchhaltung, f., динере, дъчере де катастиме; einfache —, скриптъръ сипалъ; doppelte —, italienische —, скриптъръ дъилъ (doppia scrittura); die doppelte — führen, динъ катастимеле дн паридъ дъилъ.
- Büchhandel, m., негодис де кърци.
- Büchhändler, m., къртгарарис, ливрарис, негодиторис де кърци.
- Büchhandlung, f., къртърарис, не-годиторис къ кърци.
- Büchladen, m., ливрарис, волтъ де кърци.
- Büchlast, f., днгръшетъръ (де порчи) къ жиръ.
- Büchse, Buchsbaum, m., чимширъ, мериморъ (арборелъ).
- Büchsbäumen, a., де чимширъ (лемнъ).
- Büchschulb, f., даторис де катастикъ; даторис оъкътъ ла зн негодиторис не кредитъ ши трекътъ дн кондикъ.
- Büchse, f., скатъль, кртиъ; пшкъ; каравинъ; gezogenе —, пшкъ гин-тигъ.
- Büchsen, v., трагъ къ пшка.
- Büchsenbohrer, m., саределъ де гъ-риръ каравине.
- Büchsenfutter, n., токъ де каравинъ.
- Büchsengeld, n., ванл де кртиъ (чер-шиторешти).
- Büchsenfugel, m., глонцъ де каравинъ.
- Büchsenkunst, f., мъестрия де а оаче пшти.
- Büchsenlauf, m., цевъ де пшкъ.
- Büchsenmacher, m., каравинарис, оъ-кърорис де пшти.
- Büchsenmeister, m., канониръ, тнаръ, артилеристъ.
- Büchsenpulver, n., пълвере финъ.
- Büchsenchaft, m., патъ де пшкъ.
- Büchsenchäfter, m., маистеръ де па-търл де пшкъ.
- Büchsenknieb, v. Buchsenmacher.
- Büchsenknieß, m., пшкътъръ; einen — weit, кът вате пшка.
- Büchsenknieß, m., каравинарис (пгя-мис, солдатъ).
- Büchsenspanner, m., въпъроръ зм-плъроръ де пшти; кеъ (де дн-кордатъ кокомис).
- Buchstabe, m., литеръ; große —, литеръ капиталъ; Anfangs —, ли-теръ инициалъ, саъ нмаи инициала; nach dem Buchstaben, дн сенси литералъ.
- Buchstäbeln, v., мъ цинъ де сенси литералъ.
- Buchstabenfolge, f., ordine алфаветикъ.
- Buchstabenrätthsel, n., логорисъ, ша-радъ, гачитъръ дн литере.
- Buchstabenrechnung, f., алдверъ, кал-кълъ къ литере.
- Buchstabenspiel, n., Buchstabenver-setzung, f., метатесъ, анаграмъ.
- Buchstabiren, v., сивезъ.
- Buchstäblich, a. mi ad., литералъ, дъпъ литеръ (сенси); — übersezen, тра-дъкъ дн литеръ дн литеръ, — литералетънге.
- Bucht, f., сизъ (де море).
- Buchtitel, m., титъл де карте.
- Buchwald, m., оъпетъ, пдъаре, сивъ де оапи.
- Buchweisen, m., хрискъ.
- Budel, m., гивъ, говъ; einem den — waschen, а орека (а вате) не чинева; sich einen — waschen, а лемина де ржс.
- Budelig, a. mi ad., гивосъ; sich — waschen, а се стрика де ржс.
- Budelosch, m., висон, спечие де воѣ, дн Америка септентрионаре.

Büden, fch, v., тъ джидинѣ, джидинѣ; тъ плекѣ; тъ микшорекѣ, зми-лескѣ; fch bis zur Erde —, а се джидина пѣнь ла пѣмѣнтѣ; fch — um einem Schuß auszuweichen, тъ пѣтѣ динантеа знѣ глонгѣ.

Büdling, m., джидинѣдѣне, компли-мѣнтѣ, реверингѣ; тѣтанѣ.

Buchling, m., херингѣ, цѣрѣ сератѣ шѣ свѣлатѣ.

Bude, f., волатѣ; баракѣ; късѣцѣ (шатрѣ) де скѣндѣрл.

Budenmann, m., лемнарѣ каре ѳаче ми десѳаче волатѣде (де скѣндѣрл) не ла тѣртѣрл.

Budenaine, m., кирѣ де шатре.

Budget, n., вѣчетѣ.

Budtheil, n., ѳере мѣшкѣтѣре а цѣранѣдѣл.

Büffel, m., бизѣлѣ.

Büffelei, f., лаворе грѣш.

Büffelsteisch, n., карне де бизѣлѣ.

Büffelhaut, f., pelle de бизѣлѣ.

Büffelalb, n., пѣлѣ, бизѣлѣ де бизѣлѣ (малѣкѣ).

Büffelkuh, f., бизѣлицѣ.

Büffelleber, n., в. Büffelshaut.

Büffeln, v., дѣкѣ ка зл бизѣлѣ, дѣкѣ грѣш.

Buffet, (zi: вѣѳ), n., армарѣ, дѣланѣ.

Bug, m., плекѣтѣрѣ, кѣрѣтѣрѣ, джикѣтѣрѣ, гѣрѣвитѣрѣ; спатѣ (де воѣ, де озе); (мар.) прорѣ, партеа динанте а корѣиел.

Bugader, f., венѣ де спатѣ.

Buganfer, m., анкира прорѣ.

Bügel, m., кокѣрѣ; снѣрѣ (де шеа); тѣртѣ, пѣлѣшѣ (ла кошаркѣ); — am Degen, стражѣ (ла тѣнарѣ спадѣл); гѣлжѣ (де пѣеле); колакѣ (де ѳнѣл); черкѣ (де ѳерѣ гѣлѣтѣ); aus dem — kommen, перѣ скѣрѣле; mit fünfzig Bügeln reiten, кълѣрескѣ кѣ скѣрл скѣртѣте.

Bügeleisen, n., ѳерѣ де кълѣкатѣ, ѳерѣ де децинѣ (пѣлѣетѣрл, вѣст-минте).

Bügefest, a., цѣпѣлѣ дж скѣрл.

Bügelgarn, n., плѣсѣ де пасѣрл.

Bügelstab, a. mi ad., десѣрѣтѣ, ѳѣрѣ скѣрл; — werden, перде скѣрѣле.

Bügeln, v., кѣлѣкѣ, децинѣ (кѣ ѳе-рѣл кълѣшл пѣл.).

Bügelriem, m., кѣрѣѳ де скѣрѣ.

Bügelstuhl, m., дѣмба, инѣма, ѳерѣ-лѣ де кълѣкатѣ.

Buglahm, a. mi ad., спетѣтѣ (калѣ).

Buglähme, f., } спетѣре, спетѣ-
Bugschwinden, n., } тѣртѣ.

Bugleger, m., (мар.) прорѣрл.

Bugstboot, n., корѣвѣ пѣтрѣ ре-поркатѣ.

Bugstren, v., (мар.) вакѣсѣ, ре-поркѣзѣ, тѣртѣ дж портѣ о ко-рѣвѣ кѣ ажжтѣрѣ знеѣ саѣ а маѣ малтѣра маѣ шѣл дж контра-анѣл.

Bugstrau, n., ѳне де репоркатѣ.

Bugstück, n., спатѣ (карне); (мар.) тѣнѣ де прорѣ.

Bügel, m., (веклѣ) комѣкѣ, дѣлѣ, дамѣкѣ.

Büßbitne, f., кѣрѣвѣ.

Buhle, m. mi f., амантѣ, амантѣ; цѣторѣл, цѣтѣре; кѣрѣварѣ, кѣрѣвѣ.

Buhlen, v., um ein Frauenzimmer —, ѳакѣ кѣрѣе, змѣлѣ дѣртѣ о ѳемеѣ; mit einer —, амѣ де а ѳаче кѣ о ѳатѣ; um ein Amt —, тѣ батѣ дѣртѣ знѣ постѣ.

Buhler, m., кѣрѣганѣ, гѣлантѣ, а-мантѣ, цѣисѣвѣ, цѣторѣл; кѣрѣварѣ.

Buhlerei, f., кокетѣрѣл, гѣлантѣрѣл.

Buhlerin, f., кѣрѣганѣ, амантѣ, ко-кетѣ, цѣтѣре; кѣрѣвѣ.

Buhlerisch, a., аморѣсѣ, гѣлантѣ, кокетѣ.

Buhlin, f., амантѣ.

Buhlschaft, v. Buhlerei.

Buhlschwefel, f., сорѣ де батѣ, цѣ-тѣре.

Buhne, f., (дж четѣдѣле марѣне пер-манѣ) кортѣл, докѣ снапѣѣсѣ дж каре се цѣне марѣа десѣваркатѣ пѣнь се вагѣ prin magazinl; weis.

Bühne, f., тѣрѣвѣпѣ; Blut —, еша-подѣ; театѣрѣ, шѣлѣ; катѣдрѣ; стѣлажѣл.

Bühnen, v., подѣскѣ, джтѣлескѣ, кълѣтѣшескѣ (кѣ скѣндѣрл).

Bühnenbekleidung, f., декорацияне де счепъ.

Bühnendichter, m., поетъ драматикъ.

Bühnengeld, n., кортейтъ, баніи че се пьтескѣ театръ цинтъл тьр-фел дп кортейтъ, в. Bühne.

Bühnenheld, m., ерота зноі възъці театраде.

Bühnenmalerei, v. Deforationmalerei.

Bühnenmeister, m., (теат.) машинистъ; (мар.) верлеторіс песте марфа десваркагъ.

Bühnenstück, n., възкатъ, пьесъ де театръ.

Bühnenverzierung, f., декорацияне де театръ.

Bühnenwand, f., вклісъ, пьрето де счепъ.

Bühnenwerk, n., счепьритъ, маши-пьритъ театрълѣ.

Bübu, m., в. Uhu.

Bufolisch, a. ші ad., възколкѣ.

Bulbe, f., възлѣ, чепъцъ.

Bulbig, a. ші ad., възлѣсѣ, чепосѣ.

Bulle, Bulloch, m., тазрѣ.

Bulle, f., възлъ; goldene —, възл де азрѣ; олашъ.

Bullenbeißer, m., дорѣ, зъводѣ, дс-лѣ, кьне mare de тьчеларі.

Bullensalb, m., вѣделѣ (Schensalb).

Bullenfammlung, f., колледцияне де възл.

Bulletin, n., вклетинѣ, жаруаріс.

Bußwurz, v. Wolfssüßche.

Bum, interj., въз! тронк! еакъ'а ла пьтълѣ!

Bumfen, v., тронкьіескѣ кьжидѣ.

Bund, m., легьтъръ, фашъ, врѣѣ; лигъ, альянцъ, конфедерацияне; гьрванѣ.

Bund, n., тьлзникъ (челе); спонѣ (грѣѣ); сарчинъ (зскьтърѣ, сьр-челе); легьтъръ (черкьрѣ, кеі); ein — Саги; мосорѣ (горѣ); ein — Saate auf dem Kopfe, мо-цокѣ (могѣ) шчл.

Bundbruch, m., рьутъръ де альянцъ.

Bundbrüchig, a. ші ad., кьжьтърѣ де альянцъ.

Bündchen, Bündel, n., легьтърѣкѣ, пакетація.

Bündelweise, m., кь пакотѣ, кь ле-гьтѣра.

Bundesgenoss, m., альятѣ, конфеде-ратѣ.

Bundesglieb, n., 'темеръ ад конфе-дерциянеі.

Bundeslade, f., арка, секрѣл (лада) лееі а гостамьлтълѣ (ла ждеі).

Bundesmäßig, a. ші ad., федеративѣ.

Bundesstaat, m., статѣ федеративѣ; Bundesstaaten, статѣрі конфеде-рате.

Bundesstadt, f., четате а конфеде-рциянеі; четате альятѣ.

Bundestag, m., диетъ, адънанцъ а конфедерациялор.

Bundesverein, m., зпизне, конфеде-рцияне.

Bundesverfassung, f., конституцияне федераръ.

Bundesverwandte, v. Bundesgenoss.

Bündig, a. ші ad., легатѣ, скьртѣ (стѣлѣ); valid, вадверѣ; чепьлѣ; консиньторіс; Bündige Schreibart, стѣлѣ стьрѣсѣ.

Bündigkeit, f., validitate, soliditate, форцъ; скьртіме.

Bündniß, n., легьтъръ, лигъ, альян-цъ, конфедерацияне; — mit ein-ander machen, а се конфедера.

Bundtag, m., (тип.) деспьрдарѣ.

Bundweise, ad., кь тьлзникъ, кь сарчина шчл.

Bunge, f., довъ.

Bungen, v., вате дова.

Bungensticht, f., идроникъ ла кьнтече.

Bunt, a. ші ad., пестрицѣ; кьратѣ; възлатѣ; варіс; амесекатѣ.

Buntfarbig, a. ші ad., варіс коло-ратѣ, пестрицѣ.

Buntesdig, a. ші ad., пьтатѣ, пьн-татѣ.

Buntesohl, m., кьрѣкѣ пестрицѣ.

Bunteschdig, a. ші ad., възлатѣ, пі-стрицѣ; тинѣ кь колоріи варіи, чь-датѣ амместекате; bunteschdiger Rock, вестмьлѣ де арлекимѣ.

Bunzen, m., пьнтаріс, шрѣлѣ.

Burde, m., взратѣ (стоѣ).

Bürde, f., сарчинъ.

Bureau, n., възрѣѣ (канцеларіс); се-креторіс (масъ де скрѣсѣ).

Burg, f., кастелъ, костелъ; пѣрѣ;
die f. Burg zu Wien, палата им-
періале.

Burgbann, m., админстра зпѣл че-
тъдѣл.

Bürge, m., вадѣ, кезамъ; респон-
зторѣ; — für einen sein, а ѿ
вадѣ пентрѣ чинева; den Bürgen
muß man bürgen, кезамъ ештѣ,
плѣтешѣл.

Bürgermeister v. Bürgermeister.

Bürger, v., für einen —, тѣ пѣнѣ
кезамъ, респондѣ еѣ, даѣ кас-
цисне еѣ пентрѣ чинева.

Bürger, m., четьцѣанѣ (ал зпѣл статѣ
ливорѣ); —, вѣргѣрѣ, чивѣ (ло-
кѣиторѣ пѣртамъ де дрепторѣке
зпѣл орамъ мѣнѣичиѣ).

Bürgeradel, m., патрициатѣ.

Bürgerbuch, n., кондикъ катаграфѣкъ
а вѣргѣриор.

Bürgereid, m., жѣрѣтѣнѣ чивѣкъ.

Bürgerfreund, m., амикъл попѣлѣлѣлѣ.

Bürgergarde, f., гардѣ националѣ,
четьцѣнѣ.

Bürgergehorsam, m., арестѣ (пентрѣ
вѣргѣрѣ).

Bürgergeld, n., вѣргѣрѣтѣ, ванѣл пент-
трѣ прѣимѣтѣ дѣтре вѣргѣрѣ.

Bürgerhauptmann, m., капитанѣ де
гардѣ четьцѣнѣ, свѣтамѣ.

Bürgerin, f., четьцѣнѣ, чивѣ, вѣр-
герѣ.

Bürgerkrieg, m., ресвелѣ чивѣлѣ.

Bürgerkrone, f., кѣнѣнѣ чивѣкъ.

Bürgerlehre, n., ѿездѣ непѣвѣкъ.

Bürgerlich, a. шѣ ad., четьцѣнѣскѣ;
чивѣкъ; —e Tracht, портѣ четь-
цѣнѣскѣ; даѣ —e Recht, лѣдѣ чѣ-
вивѣ; eine —e Klage, кѣлѣ чѣ-
вивѣ (онѣсѣ ла кѣлѣсѣ криминалѣ);
—e Gerichtsbarkeit жѣрѣдѣдѣнѣне
чѣвивѣ.

Bürgerliche, m., плѣвѣкъ.

Bürgermeister, n., ѿатѣ де вѣр-
гѣрѣ.

Bürgermeister, m., вѣргѣмѣстерѣ.

Bürgermeisteramt, n., вѣргѣмѣстерѣ,
ѿѿѣнѣ де вѣргѣмѣстерѣ.

Bürgerpflicht, f., дѣторѣнѣцѣ, ѿвѣлѣ-
цѣне де четьцѣнѣ, де чивѣ.

Bürgerrecht, n., дрѣтѣ четьцѣнѣскѣ;
индѣпенѣтѣ; дѣлѣнѣнѣтѣрѣ.

Bürgerrolle, f. v. Bürgerbuch.

Bürgerſchaft, f., вѣргѣрѣме, четь-
цѣнѣме.

Bürgerſchule, f., шкѣлѣ де вѣргѣрѣ,
шкѣлѣ секѣндарѣ.

Bürgerſtraße, f., вѣргѣрѣсѣ; четь-
цѣнѣ.

Bürgerſoldat, m., вѣргѣрѣ, четьцѣнѣ.

Bürgerſinn, m., чивѣскѣ.

Bürgerſitte, f., дѣтѣнѣ четьцѣнѣскѣ.

Bürgerſoldat, m., гардѣистѣ.

Bürgerſtand, m., вѣргѣрѣскѣ, плѣса
вѣргѣриор, плѣса мѣзѣ.

Bürgerſtolz, m., мѣндѣрѣ де вѣр-
гѣрѣ, де четьцѣнѣ.

Bürgerugend, f., вѣртѣте де четь-
цѣнѣ, чивѣскѣ.

Bürgerwache, f., гардѣ четьцѣнѣ.

Bürgerfreiheit, f., админстра зпѣл кас-
телѣкѣ нѣвѣлѣ.

Bürgerfriede, m., асѣлѣ де кастелѣ;
админстра зпѣл кастелѣ; секѣри-
тѣте пѣлѣкъ; пѣче де кастелѣ.

Bürgergericht, n., прѣфѣтѣрѣ де кас-
телѣ; трѣвѣналѣ жѣдѣкѣторѣскѣ
админстра де зпѣл кастелѣ.

Burggraf, m., вѣргѣрѣѣ, конте де
кастелѣ, кастелѣнѣ; (пѣргѣрѣ, пѣр-
кѣлѣкѣ).

Burggräfin, f., вѣргѣрѣѣнѣ, контеѣ
де кастелѣ, кастелѣнѣ.

Burggraffſchaft, f., вѣргѣрѣѣѣ.

Burghauptmann, } m., кѣпитанѣ де

Burgherr, } kostels; касте-
ланѣ, команданте де костѣлѣ.

Burgin, f., вадѣ, кезамѣ.

Burglehen, n., ѿездѣ де кастелѣ.

Burgrichter, m., жѣдѣче де кастелѣ.

Burgſaß, —mann, m., лѣкѣиторѣ,
админстра де костѣлѣ.

Burgſchaft, f., кѣзѣивѣ, кѣзѣнѣ;
гарѣнѣцѣ.

Burgſchein, m., вѣлѣтѣ де кѣзѣивѣ.

Burgunderweine, m., винѣ де Боргонѣ.

Burgverleiher, n., свѣрѣнѣтѣ де ко-
стѣлѣ; прѣнѣсѣрѣ, дѣкѣисѣре.

Burgvogt, m., жѣдѣкѣиторѣ де трѣ-
вѣналѣ кастелѣнѣ; пѣркѣлѣкѣ, пѣ-
зѣиторѣ де дѣкѣисѣре.

Burgwarte, f., vedetz, тэрнѣ де кк-
стодіѣ дн костелѣ.
Burläst, a. ші ad., врлскѣ, по-
чѣтѣ, члѣдатѣ, скімосітѣ.
Bursche, m., вѣлатѣ; ѳеолорѣ; стѣ-
дентѣ (de zniverсіtate церт.);
длвѣдѣчелѣ; консорте; камерадѣ;
сервѣ; пѣсолѣ; іѣ werde Ihnen
meinen Burschen schicken, дѣл volѣ
тріміте ѳеолорѣ (сервѣ) меѣ.
Bürschbüchse, f., каравінѣ, пѣшкѣ,
ѳлінѣ гінтвітѣ.
Bürsche, f., вѣпарѣ кѣ пѣшка; freie
—, вѣпарѣ лѣберѣ; auf die —
gehen, a терпѣ ла вѣпатѣ.
Bürschen, v., вѣпезѣ кѣ пѣшка.
Bürschenleben, n., віадѣ де оателѣ,
— де ѳлѣкѣ; віадѣ де стѣдентѣ.
Bürschenschaft, f., ліѣ де стѣденті
(ла зніверс. церт.)
Bürschensommit, (zi: -котан), m.,
Bürschensitte, f., датіѣ, пораврї
де стѣдентѣ.
Bürschgeld, n., дарѣ де ванї (вѣк-
шіѣ) че вѣпѣторѣ прїѣмеште
дела патронѣ пентрѣ ѳера дн-
пѣшкатѣ.
Bürschhund, m., копоѣ, огарѣ, кѣне
де вѣпатѣ.
Bürschmeister, m., маїстерѣ вѣпѣ-
торѣ, велеторѣ пестѣ овїентелѣ
де вѣпатѣ.
Bürschpulver, n., правѣ (ѳрвѣ), пѣл-
верѣ де вѣпатѣ.
Bürschrohr, n., в. Bürschbüchse.
Bürstchen, n., перїздѣ.
Bürste, f., перїѣ.
Bürsten, v., перїѣ, штерѣ, кѣрѣдѣ
кѣ перїѣ вестмінтелѣ.
Bürstenartig, a. ші ad., ка перїѣ,
цѣпосѣ, свѣрлїтѣ, аспрѣ.
Bürstenbinder, —macher, m., перїерѣ,
лѣпѣторѣ, ѳѣкѣторѣ де перїѣ.
Bürstig, a. ші ad., (днгрѣвїднатѣ
дн компѣлереѣ де ворѣ) eben—,
егалѣ кѣ папштереѣ, де ачѣсамї
орїпїне; в. Gebürtig.
Bürzel, m., кодѣ скѣртѣ (кѣм е а
черѣзлї); кѣрѣ; пѣрдѣ.
Bürzelbaum, m., тѣмѣ; einen —
machen, тѣ даѣ де а тѣмѣ.
Bürzellig, a. ші ad., скѣртѣ шї гросѣ.

Bürzeln, v., тѣ даѣ де а тѣмѣ,
— пестѣ канѣ, де а кѣрѣ дн
сѣсѣ; ѳакѣ канїтѣмѣ.
Busch, m., тѣѣ; decimls de arbo-
rei; моуѣ (не канѣ ла пасерї);
крѣстѣ (de pene de коїѣ); auf
den — schlagen, кѣртѣ епѣрѣле
дн тѣѣ, пірѣѣ пѣлсѣ, черкѣ.
Buschaffe, m., оранѣтанѣ.
Buschbaum, m., арворѣ пітїкѣ.
Buschbohne, f., ѳасолѣтѣѣѣѣ (олѣгѣ).
Buschen, m., тѣѣшїорѣ.
Büschel, n., тѣѣшїорѣ; (дѣспрѣ ѳлорї)
вѣкетѣ, тѣѣзнїкѣ; (дѣспрѣ пѣрѣ
маї кѣ сѣтѣ кѣнд е дн неорѣн-
дїагѣ) чїѣѣ; моуїѣ.
Büschelartig, a. ші ad., тѣѣѣѣ.
Büschelbisse, f., мазерѣ тѣѣѣѣ, чїѣ-
крѣѣѣ.
Büschelweise, ad., кѣ вѣкетѣ, кѣ тѣѣ.
Buschbahn, m., кокошїѣ моуатѣ.
Buschholz, n., тѣѣрїтѣ, тѣѣарї.
Buschlicht, a. ші ad., тѣѣїѣ.
Buschig, a. ші ad., тѣѣѣѣ; buschige
Bäume, арворї ѳрѣзнїомї.
Buschklaster, f., стѣпїнїѣ де лемнѣ
верѣ.
Buschklepper, m., ходѣ де пѣдѣре.
Buschmaus, —ratte, f., шѣрѣче, кло-
данѣ де тѣѣ дн Америкѣ.
Buschstreu, f., ѳрѣнзарїѣ (нїстрѣдѣ
де тѣѣ вскѣте пентрѣ віге).
Buscht, m., (ла ѳаврїканцїї де хѣр-
тїѣ) пакѣтѣ де 182 де колї де
кѣрѣнд ѳѣѣѣтѣ шї днсѣмѣте.
Buschweide, f., салѣе тѣѣѣѣ, лоїѣ.
Buschwerf, v. Buschholz.
Büße, v. Häringsbüße.
Busen, m., сїнѣ, пентрѣ, віѣѣ; künst-
liche —, віѣѣ ѳалсе; in seinen —
greifen, днл даѣ пестѣ гѣрѣ.
Busenfreund, m., амїкѣ днтімѣ.
Busennadel, f., амѣ де пентрѣ.
Busenschleife, f., ѳлѣпкѣ, нодѣ де
пангїлїкѣ.
Busenstreif, m., —trause, f., хор-
вота, ѳреѣа че се пѣне ла гѣра
кѣтешѣ, ла вѣрѣадї ла пентрѣ, ла
ѳемѣ дн чїзрѣл гѣѣзлї.
Busentuch, n., кѣрѣѣ де пентрѣ.
Bushaar, m., вѣзѣ, пасѣре де ѳѣлѣ
ѳалїонїорѣ.

Buße, f., пенітнцъ (покаянцъ); а-
 mandъ (гдѣвъ) недѣлсь дн вані.
 Büßen, v., дндрентъ, деддънезъ;
 satisfакъ; ein Verbrechen —, спълъ
 о ѡзрьделѣе; mit Gelde —, мъ
 гловескъ кз вані; seine Lust —,
 a'mi' dndestъла поѡга; Du wirst
 es noch —, о сь'цї пльнцї днкъ
 пькатъ, о сь'цї вѣ днкъ акръ;
 oft müssen die Kinder für die El-
 tern —, adeseop'i ce днтъмлъ
 кз пьрїнцї пльннкъ агрїдъ, мї
 кошїор ле стренезедкъ dıngil.
 Büßer, m., пенїтнте.
 Büßerin, f., пенїтнте.
 Büßfertig, a. mī ad., пенїтнте, по-
 кїнте.
 Büßfertigkeit, f., пенїтнцъ, покїнцъ.
 Bußgebet, n., рогадїне де покїнцъ.
 Bußhard, v. Bußaar.
 Bußlieb, n., кьнтекъ де пенїтнцъ.
 Bußpredigt, f., предїкъ де пенїтнцъ.
 Bußtag, m., зї де пенїтнцъ.
 Bußtert, m., гестъ асѡпа пенїтнцел
 днтр'анъ кзвннкъ.
 Bußthäßen, pl., лакрѡмї де пенї-
 тнцъ.
 Büßung, f., еспїзїане; пенїтнцъ;
 недѣлсь.
 Büste, f., вьстъ.
 Butte, (Bütte), f., вьтїкъ; вьрвоє
 (пеште).
 Büttel, m., вїръ; аподъ, дорѡ-
 вантъ; карнефїче.
 Büttelci, f., прїнсѡре; локашл шер-
 вїторїор пѡмераді ла Бүttel.
 Buttenforb, m., кошъ.
 Buttenträger, m., хатам, портъторъ
 де кошъ.
 Butter, f., знтъ (de vite); ausde-
 lassene —, затъ тошїтъ; — ма-
 schen, ватъ знтъ.
 Butterbäume, f., пьне кз знтъ.
 Butterbirn, f., паръ знтѡсъ, — мъ-
 глѡгъ.
 Butterblume, f., пьгъдїз, ѡлѡре де
 днтъвенїтъ знтъ.

Butterbrezel, f., колъчелъ, ковпрїтъ
 контъ кз знтъ.
 Butterbrot, n., пьне знсъ кз знтъ.
 Butterbrühe, f., сосъ алъ, сосъ кз
 знтъ.
 Butterbüchse, f., вьтїнїкъ кз знтъ.
 Butterfaß, n., вьтїнъ, вьтїнелс де
 алесъ знтъ.
 Butterfladen, m., пльчїнцъ кз знтъ.
 Butterfliege, f., в. Buttervogel mī
 Molkendieb.
 Butterfrau, f., знтърѣсъ.
 Buttergebädene, n., пльчїнтърї, пръ-
 жїтърї кз знтъ.
 Buttergelb, a., галенъ кз знтъ.
 Butterhändler, —krämer, —mann, m.,
 вьнзъторїс де знтъ, знтърарїѡ.
 Butterhoder, m., —hödin, f., пре-
 кнецъ, прекнегъ де знтъ.
 Butterhose, f., вѡтїцъ кз знтъ.
 Butterig, a. mī ad., знтѡсъ.
 Butterkrebß, m., ракъ пльърїтъ.
 Butterfuchen, m., контъръ кз знтъ.
 Buttermarkt, m., мада знде се вїнде
 знтъ.
 Buttermilch, f., зеръ де знтъ.
 Buttern, v., алекъ, ватъ знтъ.
 Butterschnitte, v. Butterbäume.
 Butterstampel, Buttersterl, Butterstiel,
 m., вьгъторїз (вьдѡ) де вьтїнъ
 (дн каре се алесе знтъ).
 Butterstolle, f., ѡкаче кз знтъ мї
 озъ.
 Butterteig, m., алгатъ кз знтъ.
 Buttertopf, m., озъ де (дїнѡтъ) знтъ.
 Buttervogel, m., ѡлзгѡре.
 Butterweß, m., тьртїцъ де знтъ;
 ѡашче де пьне знсъ кз знтъ.
 Butterweich, a., мѡле ка знтъ.
 Buttner, m., вьтарї, в. Böttcher.
 Buß, Bußen, m., вождъ; вьтмъ, вождъ;
 мѡкъ (de лмїнарѡ); сїмвѡръ (de
 пѡме), інїмъ, дїгїнъ (de вьвоїз).
 Bußfchere, f., мѡкърл.
 Bußkopf, m., делѡїнъ орка.
 Büvette, n., вьѡетъ, кьмаръ кз вь-
 тьрї азъ мьнкърї рекомїторѡ.
 Burbaum, v. Buchébaum.

C.

(Bezi mi literila R mi Z.)

C, n., а треѣа літеръ дн алфавета ѡрманѣ.

Cabale, f., кавалъ; макінвѣдне, інтригъ; eine — anrichten, орзескѣ о кавалъ.

Cabalenschacher, m., омѣ. de кавалъ, макінвѣторѣ, інтригантѣ, фаддиосѣ.

Cabbala, f.; каввалъ, доктринъ секретъ а ждеиор.

Cabalieren, v., кавалеръ, факѣ ла кавалъ.

Cabalist, m., кавалистѣ.

Cabane, f., колиѣ, ювергъ; кѣмаръ de naiv.

Cabinet, n., кавинетѣ, кѣмаръ секретъ; коледѣ de ministrii; кѣмаръ de papierl.

Cabinettsbefehl, m., ordne de кавинетѣ.

Cabinettsminister, m., министр de кавинетѣ.

Cabinettsordre, f., v. Cabinettsbefehl.

Cabinettsrath, m., конциларѣ de кавинетѣ.

Cabinettssecretär, m., секретарѣ de кавинетѣ.

Cabinettsiegel, m., сѣция кавинетъ-лѣ; оцѣлѣ приватѣ.

Cabinettsstüd, n., вѣкатъ de кавинетѣ, вѣрче артефактѣ demnѣ de цѣпѣ дн кавинетѣ.

Cabisthant, n., v. Kopfstohl.

Cabriole, f., каприолъ, сѣригъ каприлѣ фѣръ кадинѣ.

Cabriolet, n., жавриолетѣ, вѣлѣ, трѣскъ вѣрдѣ.

Cacao, m., какао, фѣнтѣ din каре се фаче чоколатъ.

Cacaobaum, m., арворе какао.

Cacaobohne, f., вѣвѣ de какао.

Cacaobutter, f., зпѣ, олѣ de какао.

Cachectisch, a. шѣ ad., кахектикѣ.

Cacherie, f., кахесѣ, сѣршманѣ.

Cacodämon, m., какодemon, спѣритѣ рѣ, спѣритѣ некѣратѣ.

Cadaver, m., кадавѣр, трѣнѣ морѣ (хоитѣ, стѣрѣ).

Cadaverstuch, a. шѣ ad., кадаверосѣ; пѣтѣросѣ.

Cadenz, f., (мѣс.) каденцѣ.

Cadet, m., кадетѣ.

Cadetencorps, n., корпѣ de кадецѣ.

Cadetenhaus, n., касѣ de кадецѣ.

Cadi, m., кади, жѣдектѣторѣ герческѣ.

Caduc, a., (дн dipentēri) рекѣзѣ-торѣ; das Gut ist — geworden, фѣзда рекаде ла принчѣне; пердѣтѣ; рѣнатѣ; v. Hinfällig im Heimfällig.

Caffee, v. Kaffee.

Caffetier, m., кафетарѣ, кафѣцѣ.

Cafan, m., кафтанѣ, вѣстѣватѣ герческѣ de панѣ.

Cahier, n., тетрадикѣ.

Cajoliren, v., дѣргѣшескѣ, десмердѣ.

Cajütte, f., кайтѣ, кѣмара кѣпитѣ-пѣлѣ de корабѣ.

Calamanf, v. Kalamanf.

Calamität, f., каламѣтѣ, каѣ фѣталѣ, дѣтѣшларе непорочѣ.

Calcant, m., кѣлѣкторѣ de organe.

Calcäuren, v., се калѣнѣ, се префаче дн варѣ.

Calcul, m., калѣл, сокотѣлѣ.

Calculator, m., калѣлѣкторѣ; —tion, f., калѣлѣцѣне; —latur, f., калѣлѣтарѣ, фѣцѣнѣ; —iren, v., калѣлѣзѣ.

Calcuter, m., Calcuter Hahn, кѣрканѣ, кокомѣ de Indii; —ische Henne, кѣркѣ.

Calcfactor, m., v. Einheizer, Stubettbeizer, Aufwärter.

Calcfatern v. Kalfatern.

Calibat, n., чѣлѣбатѣ.

Caliber, m., калѣбр, гѣррѣмеа знецѣвѣ (тѣнѣ, пѣшкѣ); grosimea глондѣлѣ; von gleifem —, von einem —, de ачеламѣ калѣбр.

Calibren, v., (ар.) калѣбрѣзѣ.

Calomet, n., меркаторъ съединатъ.
Calorimeter, m., калориметръ.
Calumniant, m., калумниаторъ.
Calvinismus, m., калвинизмъ.
Calvinist, m., калвинистъ.
Camaldulenser, m., камальдъ (монахъ).
Cambialrecht, n., dreptă de schimb.
Cambio, m., камбъ.
Camée, m., камея, пётръ преціоць de mai mare оеде.
Camelot, m., камелинъ, оеж de materiz de лавъ.
Camerad, m., кѣтърадъ.
Cameradschaft, f., кѣтъръцѣ, компанія, консорція.
Cameral, a., кѣтърадъ; — administration, f., администрация de oinange; — wirtschafft, m., цѣ de oinange.
Cameralist, m., камералистъ.
Camisol, n., камисолъ, пентаръ.
Campanie, f., кампанія.
Campescheholz, n., кампешъ, лѣтъ de Америка къ каре се рошескъ озеде.
Campfer, m., камфоръ; mit, — машен, камфорезъ; — baum, арворе камфоръ; — spiritus, спиртъ de камфоръ.
Campiren, v., кампезъ.
Canaille, f., капалъ, дрождиле попоръли.
Canal, m., каналъ; стрѣмторе de mare; — zwischen England und Frankreich, каналъ Машъ.
Canapé, n., канapé.
Canarienvastard, m., канаръвастардъ.
Canaster, v. Knaster.
Canclaber, m., канделаръ, полкандръ.
Candidat, m., кандидатъ.
Candiren, v., лъзъгерескъ, анноперъ къ захаръ; candirte Frucht, ораче лъзахарате.
Caneel, Canehl, m., скордионоръ, v. Zinnel.
Canneliren v., (арк.) тражъ дѣлѣ, вѣрѣ (чѣвче).
Canevas, m., кановасъ.
Cannibalsch, a. m. ad., канивалъ, антропфагъ; крѣдъ, славатикъ.

Canon, m., канонъ, орънѣлъ; лоре вѣсеричесъ оъзета de концил.
Canonade, f., канонадъ, оловоaire de mai mare танкръ deodartъ, саж олк дѣгъ алъ.
Canonizat, n., канонизатъ.
Canonikus, m., каноникъ.
Canonisch, a. m. ad., каноникъ; das canonische Recht, канонеле сѣл dreptal вѣсеричесъ.
Canonisieren, v., канонисезъ, тренъ ne чинева дп катагогъ оъпцѣор.
Canote, f., канотъ, воешъ оъкѣтъ ка съ се потъ кѣта.
Canulle, f., оірѣ de аспъ саж de арунтъ сѣитъ, оиртъ.
Canon, m., кантонъ, цѣнтъ мѣсте дп Швеция.
Canoniren, v., кантонезъ, (ооадапѣ) се аинезъ дп къартѣ дпгрѣм цѣнтъ.
Canor, m., каноръ, кѣтъредъ, исалтъ.
Canorat, n., каноратъ, кѣтъръцѣ.
Canorei, f., канорѣ, локѣнда канторъли.
Canzellei, v. Kanzellei.
Canzelleist, m., канцелистъ, скрииторъ.
Canzon, f., кѣтѣкъ.
Canzonette, f., кѣтѣкъ.
Caoutchouc, (zi: кокъ), m., гѣми еластикъ.
Car, n., каръ, промониторъ (неор).
Carable, a. m. ad., канаверъ.
Capacitât, f.; канавитате.
Capellan, m., капеланъ.
Capelle, f., капель, паракликъ.
Capelliren, v., (kim.) кѣпелезъ, гѣmspezъ аспъ саж арунтъ.
Carer, f., v. Raper.
Cariren, v., кѣринде, ia аминѣ.
Capital, n., капиталъ de колонъ.
Capital, n., капиталъ, оондъ; das ist ein todtes —, ѣта е за кѣпиталъ мортъ, n'a дѣче интересъ;
Capitalien haben, амъ капиталѣрѣ; — a. m. ad., капиталъ, принципалъ; ein — buchstabe, литеръ. капиталъ.
Capitalist, m., капиталистъ.
Capitan, m., кѣпитанъ, сѣтанъ.
Capitel, n., капъ (dintr'o карте);

einem das — lesen, димпровозъ,
 чертъ не чинева; капитъл, адъ-
 наре de каноничъ; — halten, a
 чинева адънаре de каноничъ; — schlief,
 хотърже, сентигъ капитъларе.
 Capitelsherr, Capitular, Capitular-
 herr, m., каноникъ капитъларъ.
 Capitulant, m., капитълънте.
 Capitulation, f., капитълъцъне.
 Capituliren, v., капитълежъ; траттежъ,
 тъ дивооскъ (кънд тъ предажъ
 дн ръвоисъ).
 Capot, a., капотъ, тарт; ла жокъ
 шкетъ; — machen, сънтъ капотъ;
 ad., п'амъ оъкътъ ничъ о левать.
 Caprice, f., капричъ; тоне дн пръ-
 таре.
 Capricios, a. шi ad., капричъосъ.
 Capriciren, v., оакъ капричъ.
 Capriole, f., каприолъ; Capriolen ma-
 chen, a съри, a сълта; в. Cabriole.
 Capricum, n., пиперъ спаниолескъ.
 Capuciner, m., капцинкъ (монахъ);
 — kloster, монастире de капцини.
 Caput, a. шi ad., пердъжъ, рьнатъ;
 — tock, m., каптъ.
 Capuze, f., капцъ, глзгъ кълзгъ-
 рескъ.
 Carabiner, m., каравинъ, пшкъ скъртъ.
 Carabinier, m., къръвинаръ, арматъ
 къ каравинъ.
 Caraffe, Caraffine, f., карафъ, ка-
 рафинъ.
 Carat, v. Karat.
 Caramel, m., карамелъ, захаръ аркъ.
 Caramboliren, v., карамбодежъ (ви-
 лиаръ).
 Carbonade, f., (взк.) карвонадъ, ори-
 птър не грътаръ, не къръни.
 Carbuifel, m., карвонкъ; антраче,
 взъ, змолътър гапгредъ.
 Carcer, n., карчере, дикъоре (маъ
 аллесъ не ла школ).
 Cardamome, f., кардатомъ (плантъ
 ароматикъ).
 Cardinal, m., кардиналъ.
 Cardinal, a. шi ad., принципалъ, фрон-
 тачъ.
 Cardinalat, n., кардиналатъ, карди-
 пцъ, пъркър сакръ.
 Cardinalbischof, m., епископъ кар-
 диналъ.

Cardinalcollegium, n., коллеция de
 kardinali.
 Cardinalshut, m., капелъ de кардиналъ.
 Cardinalshuhl, f., нъмеръ кардинаръ.
 Cardobenedicten, m., брва панел, брвъ
 сънцигъ.
 Careffe, f., десмердъцъне.
 Careffiren, v., десмердъ, в. Cajoliren.
 Carfiol, v. Blumentohl.
 Caricatur, f., карикътъръ.
 Carid, a. шi ad., каридосъ; тънкатъ.
 Cariole, f.; кърцъ къ доъ роте.
 Cariren, v., a оi липитъ (de тълъ-
 каре).
 Carlsb'or, m., Каролин, азри de at
 къ Карола.
 Carmeliter, m., кармелитъ (монахъ).
 Carmen, n., поетъ.
 Carmesin, a., къртъсисъ.
 Carmin, m., карминъ, колоре ромъ.
 Carmosiren, carmosiren, v., (ла жъ-
 велар) einen Stein —, карто-
 сежъ, дъвракъ дн църъ о петръ
 (прециосъ) къ алтеле маъ мичъ.
 Carneol, m., карнеолъ (петръ пре-
 циосъ).
 Carneval, m., карнавалъ.
 Carosse, f., каретъ.
 Carotte, f., торковъ; съчитър de
 тълън.
 Carouffel, n., каршелъ, жокъ ка-
 валарескъ de дитречере ла оъгъ.
 Carré, n., каре, пъратъ.
 Carreau, (zi: каро), каро (карте de
 жокъ).
 Carrière, f., карьеръ; токъ de дн-
 тречере къ кил; къркъл стелелор,
 ал виеци; оофичъ; en carrière,
 дн оъга таре; ein Pferd in
 — setzen, a да шипенъ калъли ка
 съ мёръ дн оъга таре; — ma-
 chen, оакъ карьеръ; d'aintezъ (дн
 постър, рангър).
 Cartel, n., картелъ, вилетъ прип каре
 се кимъ ла d'elx; дивоире дн-
 тре доъ партиде инимиче пентр
 рескъмърареа припшиор дн рес-
 велъ.
 Cartesianer, m., картезианъ.
 Cartesianismus, m., картезианисмъ.
 Carton, m., картонъ, такава.
 Cartouche, f., картъшъ, картаче, оi-

ниѣ; кѣтѣя знде се цинѣ матерѣи
 анпринзѣтѣре.
 Cascade, f., каскадѣ, в. Wasserfall.
 Cartblanche, f., хѣртѣи алы, дѣм-
 пѣстеринцѣ.
 Casel, f., касель, вестмѣнтѣ де мисѣ.
 Casematte, f., касематѣ.
 Caserne, f., касарнѣ.
 Casimir, m., казимирѣ, оелѣ де по-
 ставѣ сѣнцире.
 Casino, n., касино, докѣ де адѣ-
 наре пептрѣ конверсѣциѣне шѣ
 пепречере маѣ новѣе.
 Cassation, f., касѣциѣне, descōignare
 де септинѣ жѣдикѣторѣскѣ шчл;
 скѣтере дѣн дегерѣторѣ.
 Cassationſ-Bericht, n., —hof, m., три-
 зналѣ, кѣрте де касѣциѣне.
 Casse, f., касѣ; die — fūhren, цинѣ
 касса (кѣ ванѣ); bei — sein, а
 авеа ванѣ; nicht bei — sein, а
 нѣ авеа ванѣ дѣн актѣ.
 Cassen-Bestand, m., стареа касѣел;
 —buch, кондикѣа касѣел; —schein,
 вѣлетѣ де касѣ.
 Casserole, f., кастронѣ, тѣнцирѣ, ti-
 gae де аратѣ.
 Cassie, f., касѣ (фрѣнтѣ, дѣнтрѣвѣн-
 цатѣ дѣн медицинѣ).
 Cassienbaum, m., касиарѣ, арборе де
 India.
 Cassiren, v., касѣезѣ, descōignezѣ.
 Cassiter, Cassiter, m., касиарѣ, цѣи-
 торѣ де касѣ.
 Cassirung, f., касѣциѣне, скѣтере дѣн
 дегерѣторѣ.
 Cassonade, f., касонѣдѣ, захарѣ нѣ-
 маѣ одатѣ раѣнатѣ.
 Castell, n., касель, костель; —an,
 m., каселанѣ; —anei, касель-
 нѣ; пѣркѣльвѣ.
 Castorhut, m., капель, кѣлѣрѣ де
 касторѣ.
 Castat, m., кастратѣ, дестаскратѣ,
 скопитѣ, жѣгѣнитѣ.
 Castriren, v., кастрезѣ, доствѣскѣ-
 резѣ, скопескѣ, жѣгѣпескѣ.
 Casual, a. шѣ ad., каззалѣ, дѣнтѣм-
 пѣторѣ; —itāt, каззалитѣе.
 Casualtebe, f., кѣвлѣтѣре окѣсионѣре.
 Casuar, m., казварѣ (стрѣцѣ).
 Casuist, m., казѣистѣ.

Casuist, f., казѣистѣя, партѣ а гео-
 логѣел че тратѣзѣ descре пѣдѣ-
 мерѣикѣ конпѣтинѣел.
 Casur, f., чезѣрѣ.
 Casus, m., (гр.) казѣ.
 Catalog, m., каталогѣ.
 Cataract, m., гѣтѣрарѣ, катарѣ; mit
 — beschwert, катаросѣ.
 Cataster, m., кастастрѣ, в. Steuerbuch.
 Catastrophe, f., кастастрофѣ; eine,
 дѣнтѣмпѣларе пѣфѣрѣичѣтѣ.
 Causalitāt, f., казсалитѣе.
 Causlich, a. шѣ ad., казотѣкѣ.
 Cautel, f., пазѣ, прѣжѣциѣне.
 Cautionisten, v., казтерѣисѣлѣ.
 Caution, f., казѣциѣне.
 Cavalcade, f., кавалкадѣ, пѣмѣвѣтарѣ
 помѣдѣ а ѣменѣлор пѣ кѣил.
 Cavallerie, f., кѣлѣрѣимѣ; leichte —,
 кѣлѣрѣимѣ зшѣрѣ; schwere —, кѣлѣ-
 расерѣя, кѣлѣрѣимѣ греа.
 Cavalierist, m., кѣлѣрѣелѣ; von der
 leichten Reiterei, карѣвѣнарѣя, дра-
 гонѣ; von der schweren Reiterei,
 кѣрасиарѣя.
 Cavalier, m., кавалерѣ, цѣнтѣломѣ,
 новѣлѣ; вѣрѣватѣ декоратѣ.
 Cavent, m., вѣде, кѣзамѣ, в. Birge.
 Caviar, m., кавиарѣ, икре.
 Caviren, v., казѣионезѣ.
 Cedant, m., чѣдѣнтѣ, чѣл че дѣнѣ
 дѣ дренѣтѣ алыѣа.
 Cedar, f., Cedarbaum, m.; чѣдрѣ;
 —holz, чѣдрѣнѣ, рѣшинѣ де чѣ-
 дрѣ; —holz, лѣмнѣ де чѣдрѣ.
 Cedern, a., де чѣдрѣ.
 Cediren, v., чѣдезѣ, дѣнѣ даѣ дренѣ-
 пѣтѣя меѣ алыѣа.
 Celebiren, v., чѣлѣвѣрезѣ, серѣвѣзѣ;
 Celebritāt, f., чѣлѣврѣитѣе, сер-
 вѣторѣ; рѣнѣме.
 Celle, f., чѣлѣ, чѣлѣ.
 Cement, n., чѣмѣнтѣ, верѣче матѣ-
 рѣя лѣгѣтѣре; (ла тѣрарѣ) тен-
 чѣлѣ); (дѣн кѣмѣнѣ) пѣлѣверѣ коро-
 зѣнѣ, кѣрѣциѣторѣя.
 Cementiren, v., чѣментѣезѣ, (ла тѣр.)
 тенкѣескѣ; (кѣм.) кѣрѣцѣ азрѣ саѣ
 арѣнтѣ.
 Cementpulver, n., пѣлѣверѣ чѣмѣнтѣ-
 торѣя (спре а кѣрѣциѣ азрѣ, арѣнтѣ).

Cementstaßl, m., оцелъ чешънъ-горькь.

Cementwasser, n., агъ витриолъ, агъ чешънъгорькь.

Censuren, v., ченсарезъ; черкъ; **Censur**, m., ченсоръ; **Censur**, f., ченсаръ; einem Buche die Censur erteilen, даъ воъ а се тилъри о каре.

Censur, m., ченсъ, даждь анбалъ.

Cent, n., центъ, сьтъ; (ном.) fünf pro —, чинъ за сьтъ, 5 %.

Centaur, m., чентауръ; ein weiblicher —, чентауресъ.

Centauria, f., чентауръ (лианъ ма-дицин.)

Centifolie, f., центифолиъ (розъ).

Centner, m., кнтарь, чентенарь (мажъ); —schwaz, a., фортъ грѣ.

Central, a., централъ.

Centralisation, f., централизацие.

Centralisiren, v., централизезъ.

Centralkraft, f., пьтере центринеталъ.

Centrifugal, a., центриогаръ.

Centriren, v., центрезъ, addzъ дн центръ.

Centrum, n., центръ.

Centurie, f., центурь.

Ceremonialgesetz, n., леде церемониаръ.

Ceremonie, f., церемонь.

Ceremoniel, n., церемониаръ.

Ceremoniöf, a. ш. ad., церемониофъ.

Certificat, n., чертификатъ, адекерингъ.

Cervelatwurst, f., крерацъ, кърпацъ де крелъ.

Cession, f., цесисне.

Cessionär, m., чесионарь, v. Cedent.

Chagrin, m., сиринъ, пеле лъкрагъ (mal въ сьмъ де катъръ саъ тьгаръ).

Chaise, (zi: шез), f., тръсаръ дескь, ме жьнъгате, вращованъ.

Chalcedon, **Chalcedonier**, m., калчедонъ, пьтръ де фьлъ агатълъ, дн фаца лаштелъ ш. поросъ.

Chalidograph, m., калкографъ, сьгъторъ дн арагъ; **Chalidographie**, f., калкографь.

Chamäleon, n., рателезъ.

Chamit, m., камитъ, фелъ де сколкъ димпетра.

Champagnerwein, m., шампань, шнъ шампань.

Champignon, (zi: шампиртон), m., чшперкъ.

Chaos, n., хаосъ; конфусисне; аместекътеръ, тохъ-вохъ.

Chaotisch, a. ш. ad., каотикъ.

Charade, f., шарадъ, гъчитъръ, чимилитъръ.

Character, m., караттеръ, семнъ десчаритъ; demnitäte, рашъ; äitertъ; —istia, v.; караттерисезъ; —istit, f. караттеристикъ; —istisch, караттеристикъ; —los, a. ш. ad., фъръ караттеръ; —losigkeit, лиса де караттеръ, нестаторъ; —schilderung, дескрдцие де караттеръ; —zug, тръсаръ де караттеръ.

Charfreitag, m., Винереа патимилор.

Charge, f., шаргъ, дигеторъ; змпилитъръ.

Chargirung, f., дмпзшкьтеръ.

Charivari, n., шаривари, мзикъ де мичи; о фьиз периодикъ дн Франца.

Charlatan, m., шарлатанъ; —erie, f., шарлатанерь.

Charmant, (zi: шарман), a. ш. ad., пькьтъ, фортосъ, миньпатъ.

Charniere, v. **Charnier**.

Charophyllum, n., веравокъ.

Charpie, (zi: шарп), f., сфиръ, скатъ (де пьсъ ла рьнъ).

Chartabianca, f., картъванка, v. **Chartblanche**.

Charwoche, f., сепъжъна патимилор.

Chaudau, (modo), n., веръ че велътеръ калдъ.

Chaussee, (шосэ), f., шосеа, кале артофанъ.

Chef, (шеф), m., шефъ, калъ, принчипалъ.

Chemie, f., химь.

Chemiker, m., химистъ.

Chemisch, a. ш. ad., химикъ.

Chemisette, (ш'мизет) n., шемисетъ, кьтъшгъ.

Chemud, **Chemubin**, m., хьръшимъ.

Chicane, f., ликагъ; **Chicanieren**, миканезъ. Digitized by Google

Canal, m., каналъ, каналъ стѣранъ
 de скърсъ ѿдъри.
 Club, m., клубъ, societate de вър-
 мади, карі с'адънъ дн зиле отъ-
 рате сире а ворбі де т्रेसі пз-
 виче.
 Clubist, m., клубистъ.
 Clytoris, m., дитицъ.
 Coadjutor, m., коажторъ.
 Coadjutoramt, n., коажторъ.
 Coallistren, v., колежъ; die coallis-
 tenden Mächte, птериле коллегате.
 Coalition, f., коалиціоне, колежъционе.
 Cocarde, f., кокардъ, ошонкъ (de
 панглич).
 Cochenille, f., кошенилъ, insectъ din
 каре се аче колорѣа кърпъзиъ,
 стакожъ.
 Cocoon, m., коконъ, гогонъ, възлъ
 de мътасъ (фъкътъ de гандачи
 de мътасъ).
 Cocodbaum, m., арборе кокосъ.
 Cocodniß, f., пжъ кокосъ.
 Coder, m., кодиче, кодикъ.
 Codicill, n., кодичилъ, адаосъ ла зп
 тегатънъгъ фъкътъ mai пинге.
 Coefficient, m., (алч.) коефициенте.
 Coexistenz, f., коесистинъ.
 Coffer, m., коферъ.
 Cognac, (коніак), m., винарсъ фрън-
 ческъ.
 Cohärenz, f., коеринъ, дпсвинѣа
 пърдлор конститутиве але кор-
 пирлор de а се динеа легате зпа
 de алга.
 Cohäsion, f., коесіоне.
 Cohobiren, v., (кпм.) десгъезъ.
 Cohorte, f., коортъ, четъ de soldadi.
 Coiffure, f., кофуръ, гътелъ de канъ.
 Coitus, m., коитъ, дпшрезилътъръ
 трънѣскъ.
 Colibat, n., челибатъ.
 Colibri, m., колибръ.
 Collaborator, m., коллабораторъ.
 Collateralerbe, m., хъръитарис (мо-
 штениторис), гътъраръ.
 Collation, f., коллаціоне, darea зпси
 veneficii, киверниселъ; алгътѣра-
 реа а донъ дпскриспъ.
 Collationiren, v., коллаціонезъ, ал-
 гътъръ колпа къ орипалла.
 Collator, m., коллаторъ.

Collectaneen, n, pl., рекълеперѣ de
 естратѣ.
 Collecte, f., коллектъ, стражисъръ de
 дараръ.
 Collecteur, m., коллекторъ, вздегъ-
 торис, стражгъторис de дараръ,
 дажде шчл.
 Collectiv, a. дн ad., коллективъ;
 (gram.) че дп сингларис арагъ
 mai пзлге персоне сажъ лхкръри.
 College, m.; колежъ, компаніонъ,
 товарошъ.
 Collegiatfirße, f., висерикъ колле-
 циаръ.
 Collegium, n., коллециъ; кърсъ; ein
 — hõren, аскылъ зп кърсъ; Col-
 legia lesen, факъ-предещици пз-
 виче.
 Collet, n., колетъ, гълеръ.
 Colli, n., (ком.) колетъ, легътъръ
 de шарфъ.
 Collidiren, v., коллидезъ, мъ ловескъ,
 мъ пимерескъ дпшрепъ.
 Collision, f., коллизіоне.
 Colloquium, n., коворъиѣ.
 Colonialwaaren, f., шарфъ коломаръ
 (захаръ, кафеа шчл.)
 Colonie, f., колоніъ.
 Colonist, m., колонистъ.
 Colonnade, f., колонадъ, ширъ de
 колоне ашпезате дп симетриъ.
 Colonne, f., колонъ, стълпъ; (mil.)
 корпъ де тръие.
 Colophonium, n., колофоніъ.
 Coloquinthe, f., краставецъ amarъ.
 Colorit, n., колоритъ.
 Coloss, v. Coloss.
 Colporteur, m., тълмларис, сарчи-
 парис, перегоиторис каре дши портъ
 шарѣа дп синпаре.
 Columne, f., (тип.) колзпнъ; Buch
 in gespaltenen Columnnen, карте
 типъригъ дп колзпне дескърдиге.
 Combination, f., комбинъционе.
 Comet, m., кометъ; —entreis, ор-
 битъ кометарисъ.
 Comma, n., комъ, виргълъ.
 Comitât, n., комитатъ.
 Comité, m., комитетъ.
 Comitten, n. pl., (антик.) комици,
 адънанге нопораре.
 Commandant, m., командънте.

Commandiren, v., командьезъ.
Commandite, f., командитъ, societate de negocij din ai kapei membril zni pază vani, alții lăcră.
Commando, n., командъ.
Coment, (zi: koman), m., поравъ, darinъ.
Compassation, f., комъсъщисне.
Commende, f., коммендъ, beneficiu, veniția zni preotă de timp.
Commentar, m., комментарис, еспикъщиснеа zni текстъ; —ator, m., комментаторис; —iren, комментезъ.
Commenthur, m., коммъндиторис; —ei, f., коммъндиторъ.
Commerz, m., коммерцъ, negotiă.
Commerzialcollegium, n., коллецис de comerцъ; къмаръ negotiorескъ.
Commerzialrath, m., конциларис de comerцъ.
Commerzialstrafe, f., дрэмъ de дъръ, дрэмъ mare.
Commiă, m., комикъ.
Commissar, m., коммисарис.
Commissariat, n., коммисариатъ.
Commissiăcter, m., пъларис милгрескъ, — muniănaris.
Commissibrot, n., пълне милгрескъ, провиантъ, пълне de muniăisne.
Commissiăbater, m.; арматорис, каре къ спесе пропріи армезъ о пайъ саă mai тълге спре але порпие mare дп контра inimicăsi.
Commissiion, f., коммисисне; —ar, m., коммисionaris; —geschăft, n., коммерциă de коммисисне; —swaaten, марфъ de коммисисне.
Committent, m., коммитенте, persăna каре дпсърчинезъ не алтъ persănă, pămăiă commissionaris, къ кзмърареа саă vinderea търфел, zică de коммисисне.
Committiren, v., коммитезъ, даă коммисисне.
Commode, a. mi ad., коммодъ, tikniă; — f., скринъ; армарис.
Commodităt, f., commoditate.
Commodore, f., коммодоръ, кърматоръ de пайъ.
Commotion, f., коммодисне.
Commun, a. mi ad., коммунъ.
Communalgarde, v. Bürgergarde.

Communicant, m., коммуникънте, чел че се коммунекъ.
Communication, f., коммуникъщисне; —linie, линиă de коммуникъщисне; ad., шандъ, дзктъ че лезъ ddă fortăicășisni; —stăruce, девъ de коммуникъщисне.
Communicativ, a. mi ad., коммуникативъ.
Communicativen, v., ть коммунекъ, ть дпшгъртшескъ (къ сѳ. tală); eindem etwas —, а дпшгъртши чева къва.
Communion, f., коммунисне, коммунекъгъръ.
Communităt, f., коммунитате.
Compact, a. mi ad., компактъ.
Compagnie, (zi: kompani), компанис (de sold.); societate, асocioщисне.
Compagnon, m., компанюнъ, содъ, товарошъ ла negotiă.
Comparativ, m., (гр.) компаративъ.
Compass, m., вьсълъ, компасъ, акъ magnetikă; —hăndșen, n., късца компаскăsi; —rose, v. Windrose.
Compendiarisch, a. mi ad., компендиарис, ресъринскъ, прескъртатъ.
Compendium, n., компендиă.
Compensation, f., компенсъщисне, потривире; дпвъпъгъщире; dedășășisne; дпплинитъръ.
Compensaten, v., компенсезъ.
Competent, a., компетентъ, къвииндиоскъ, къзетъ; децитимъ; — m., компетенте, компетениторис, компкърънте.
Competenz, f., компетенцъ.
Compilation, f., компилъщисне, адăpare din mai тълге кърци спре а фаче зна; —ator, m., компилаторис; —iren, v., компилезъ.
Complaisance, f., комплесанцъ, компльчере.
Complementum, n., дпплинитъръ.
Complet, a., комплетъ, комплинтъ; —iren, v., комплескъ.
Complex, a., комплетитъ, комплскъ.
Complexion, f., комплесисне, компстисщиснеа, стьшварьштъшлă гръпкăsi.
Complicită, a., комплицатъ; дпкъркатъ.

Compliment, n., комплиментъ; д-кинъцъне; tiefe —, дкинъцъне проѡндъ; ein — erwiedern, ресалътъ; —iren, v., комплиментътежъ; —arius, m., комплиментарис, чел че ѡаче комплиментъте малте.

Complot, n., комплотъ.

Compon-iren, v., компознъ; —ist, m., композитъ.

Composition, f., композициъне.

Compress, a. ші ad., стралъсъ, компресъ; —e, f., компресъ (кп.) легътъръ de ралъ; —ion, компресъне, стралъсъръ.

Compromiſſ, n., компромисъ.

Compromiſſact, m., актъ компромисъторис, актъ prin каре доъ саъ mal малте персоне се съшпнъ ла sentinca еретокрицилор, а ѡкъторилор de паче.

Compromittiren, v., компромитъ.

Comptoir, (zi: комтоар), в. Comtor.

Computus, m., компутъ.

Comteſſe, f., комтесъ:

Concau, a. ші ad., конкавъ, къвънатъ, чеаа че аре о сзпрѡадъ рогадъ ші адлвичъ дн миклокъ; —itât, f., конкавитате, къвънатате.

Concentration, f., концентръцъне, адснаре дитрънъ чентръ; —iren, v., концентръ; seine Gedanken —, дми концентръ ideie, —iſſ, a. ші ad., концентрикъ.

Concept, n., концептъ (члорпъ); einem das — verrûfen, а трапе дьнъ не планъике кѡва; aus dem —e kommen, дми пердъ ѡира ворвиреі; —pariet, n., хъртиъ de рандъ, — прѡста.

Concert, n., концертъ; ein — geben, даъ концертъ; —ist, m., концертитъ; —iren, v., концерттежъ; —meister, m., маистеръ, дитреторис de концертъ.

Concession, f., кончещъне, дитръдзире; дипломъ.

Conchylien, f., кончили, скоикъриі.

Concilium, n., кончилиъ, cinodъ (соворъ), адснаре de клерикари; âcumeniſches —, cinodъ екзменикъ, генералъ.

Concipiren, v., конченъ, компзнъ.

Concipiſt, m., кончинистъ.

Conclave, n., конклавъ, локъл знде с' адънъ kardinalii центръ аде-череа панел.

Conclusum, n., конкльсъ, дьверетъ; sentinca.

Concordanz, f., конкорданцъ, конгльксире.

Concordat, n., конкордатъ, двоире че се ѡаче дитре Dominori ші дитре Пала дн каъсе висеричешти.

Concubinât, n., конкъбинатъ (мосъдничъ), циторитъ.

Concubine, f., конкъвинъ, мълере дитрециънъ.

Concurrent, m., конкъренте, комнециторис.

Concurrent, f., конкъринцъ.

Concurriren, v., конкърездъ.

Concurſ, m., конкърсъ; дитречере; istandъ че о даъ кредиториі контра зндл даториъ центръ а приіми чеаа че азъ съ la.

Concurſmaſſe, f., стареа ѡалиторелъ не каре конкъръ кредиториі.

Condemniren, v., kondemnъ (ла мѡрте).

Condition, f., kondicъне; —irt, a. ші ad., kondicънатъ.

Conditior, m., кондетарис, в. Zuderbâder.

Condolenz, f., kondorинцъ, комгъ-тимире.

Condoliren, v., kondorezъ, комгъ-тимескъ, дми арътъ дьчереа.

Condor, m., вьлтъре kondаръ.

Conducteur, m., кондъкъторис; кондъкторис (дн ѡic.)

Conduite, f., kondsirъ, истраре.

Confect, n.; конѡетъ; —bâder, m., конѡетарис.

Conferenz, f., конѡеринцъ; —minister, m., министр de конѡеринцъ.

Confession, f., конѡещъне (de ре-лициъне); мъртърисире (de пькате); —arius, m., конѡещонарис (но-ръ); —ſverwandte, m., коррелиционарис.

Conſinium, n., конѡиниъ, марпине.

Conſirm-and, a., конѡирмандъ, de мпсиръ; —ation, f., конѡирмъ-

- цѣне, мѣрѣтѣрь; дѣтѣрѣтѣрь, а-
deverpire; —iren, v.; копѣрмѣ,
мѣрескѣ; дѣтѣрескѣ.
Confiscation, f., копѣискѣцѣне;
—siren, v., копѣискѣ.
Constituten, pl., копѣетѣрл.
Conflict, m., копѣикѣтѣ, лѣвѣре, исѣвѣре.
Conföderation, f., копѣедѣрѣцѣне.
Conform, a., копѣортѣ.
Confrater, m., копѣорате.
Confrontiren, v., копѣоронтѣ, адѣтѣрѣ.
Confundiren, v., копѣондѣ, дѣкрѣкѣ.
Confus, a. *mi ad.*, копѣосѣ; *ich bin*
völlig —, сѣнтѣ амѣцѣтѣ de totѣ;
—sion, f., копѣосѣне, амѣсте-
кѣтѣрь, дѣкрѣкѣтѣрь.
Congestion, f., копѣедѣцѣне, грѣтѣ-
дѣре de змежелѣ да о парте а
грѣзлѣлѣ.
Conglomerat, n., грѣтѣдѣтѣрь.
Congregation, f., копѣрегѣцѣне.
Congress, m., копѣрескѣ.
Congruent, a., копѣгрѣнте, потѣвѣтѣ,
кѣвѣицѣосѣ.
Conisch, a., копѣикѣ.
Conjugation, f., копѣжѣцѣне.
Conjugiren, v., копѣжѣтѣ.
Conjunction, f., копѣжѣкѣцѣне (грам.)
Conjunctur, f., касѣ; черкѣстаре,
дѣпрѣцѣраре.
Conjuration, f., копѣжѣрѣцѣне.
Connexion, f., копѣесѣне; легѣтѣрь,
знѣре; кѣпоштѣнѣ.
Connoissement, Connaissement, v.
Frachtbrief.
Conrector, m., копѣректѣре; —at, n.,
копѣректѣратѣ.
Conscribiren, v., копѣскрѣтѣ; дѣролѣ
солдѣтлѣ.
Conscription, f., копѣскрѣдѣцѣне.
Consecration, f., копѣсекрѣцѣне; копѣ-
сѣинѣдѣре (de viscer.), хѣротѣонѣсѣре.
Consecriren, v., копѣсакрѣ, копѣсѣин-
дѣскѣ, асѣорѣескѣ, дѣкѣнѣ чѣва
лѣлѣ Dsmnezeѣ.
Consens, m., копѣсѣнсѣ, копѣсѣнѣ.
Consequent, a., копѣсекѣнѣ.
Consequenz, f., копѣсекѣнѣ.
Conservation, f., копѣсерѣвѣцѣне, пѣ-
страре; —sbrille, окѣларлѣ de пѣ-
стратѣ okul.
Consignatar, m., копѣсемпѣторѣ,
дѣрегѣторѣ дѣсѣрѣчатѣ кѣ лѣ-
крѣрѣне deposite.
Consignatur, f., копѣсемпѣцѣне, копѣ-
семпѣтѣтѣрь; deposicirѣ (de vanl
саѣ алте лѣкрѣрл).
Consigne, f., ordinѣ пѣнтѣрь солдѣ-
тѣлѣ verietorѣ.
Consigner, v., денсѣ, пѣнѣ дѣ de-
posicѣ, дѣкрѣдѣнѣдѣзѣ, даѣ дѣ пѣ-
страре.
Conssilium, n., (despre' o ветѣжелѣ)
копѣслѣтѣ, копѣслѣтѣцѣне.
Consistenz, f., копѣсѣтѣнѣ; дѣмѣнѣ-
гѣтѣрь.
Constitorial (дѣн копѣзн.), —tats,
m., ассѣсорѣ de копѣсѣторѣ.
Constitorium, n., копѣсѣторѣ; дѣка-
стерѣ.
Consolidiren, v., копѣсолѣдѣзѣ.
Consonant, m., (гр.) копѣсонѣнтѣ.
Consort, m., копѣсоцѣ, копѣсортѣ;
комплѣче.
Conspicuum, m., копѣспѣттѣ.
Conspiration, f., копѣспѣрѣцѣне, v.
Conjuration.
Constabler, Constabel, m., тѣнарѣ,
артѣлерѣстѣ; —sflammer, f., (мар.)
сѣлта Барѣвара.
Constatiren, v., копѣстѣтезѣ, дѣтѣ-
рескѣ.
Constellation, f., копѣстѣлѣцѣне.
Consternirt, a. *mi ad.*, копѣстерѣнтѣ,
зѣмѣтѣ, дѣкрѣменѣтѣ.
Constituten, v., копѣстѣтезѣ.
Constitution, f., копѣстѣтѣцѣне; —ell,
a. *mi ad.*, копѣстѣтѣцѣонарѣ, копѣ-
стѣтѣцѣоналетѣнте; —alst, m.,
копѣстѣтѣцѣонарѣстѣ; —sbridrig, a.
mi ad., антѣкопѣстѣтѣцѣонарѣ.
Construction, f., копѣстрѣдѣцѣне.
Consul, m., копѣслѣ; —at, n., копѣ-
слѣлатѣ; —ent, m., адѣвокатѣ, лѣ-
дѣстѣ свѣтѣторѣ; —iren, v., черѣ
сватѣ; —tiren, v., тѣ свѣтѣескѣ,
тѣ копѣслѣтезѣ.
Consument, m., копѣсѣмѣторѣ; мѣ-
сѣтѣторѣ; кѣлтѣторѣ.
Consumtion, f., копѣсѣмѣцѣне; кѣл-
тѣре; мѣсѣре.
Consumtionssteuer, f. дажде de копѣ-
сѣмѣне.

- Contant**, a., **дн актъ**, **дн пазеръ-**
торе (вані).
Contanten, m. pl., (ком.) **монетъ**
снъторе.
Contentiren, v., **пътескъ**, **дндестъ-**
лезъ, **мъдътескъ** (не кредиторі).
Conterfei, n., **портретъ**; —en, v.,
портретезъ, **факъ** **портретъ**.
Contest, m., **конестъ**, **кондесктъ**.
Continental-handel, m., **комерцъ** **де**
континъте; —spette, f., **системъ**
кондинътаръ (сізіторе).
Contingent, n., **контингенте**, **партеа**
къвенітъ **де** **primire** **саъ** **де** **даре**.
Continuiren, v., **континезъ**.
Continuirlisch, a. **ши** **ad.**, **континъ**,
недлпрерънтъ.
Conto, m., **Conti**, (за **негодиторі**)
контъ, **сокотелъ**; **семпътаръ** **де**
кредитъ; **auf** — **geben**, **даъ** **не**
кредитъ; **auf** — **nehmen**, **иаъ** **не**
кредитъ; **das** **geht** **auf** **sein** —
аста **се** **фаче** **не** **сокотела** **лѣ**;
einem — **geben**, **даъ** **кредитъ** **къ**
ѣва; **sein** — **finden**, **а** **авеа** **фолокъ**;
— **salbten**, **солдезъ** **зи** **контъ**.
Contobuch, n., **карте** **де** **конто**.
Contor, **Comptoir**, (zi: **контоар**), n.,
конторъ; —ist, m., **контористъ**.
Contour, f., **контъръ**; **цпръ**.
Contozahlung, f., **пътире** **де** **конто**.
Contraband, a., **контръбандъ**; —e, f.,
контръбандъ, **марфъ** **импортатъ**
не **фзримиъ** **саъ** **не** **вата** **къкълѣ**.
Contract, a. **ши** **ad.**, **контрасъ**, **па-**
рамиткъ, **сгърчитъ**; —, m., **конт-**
раттъ; **mündliche** —, **контраттъ**
воръаръ; —mäßig, a., **контрат-**
таръ.
Contradiction, f., **контръдидиъне**.
Contrahent, m., **контрапъте**.
Contrahiren, v., **контраттезъ**, **факъ**
контраттъ.
Contrastiren, v., **контръсемнъ**,
съскриъ **тотъ** **дн** **ачеа** **хъртиъ**.
Contrast, m., **контрастъ**, **непортривире**.
Contrastiren, v., **контрасеизъ**.
Contravenient, m., **къкъторъ** **де**
леде.
Contravention, f., **къкътъръ** **де** **леде**.
Contreadmiral, m., **контрадмиралъ**.
Contreband, v. **Contraband**.

- Contrebaß**, m., **контравасъ**; **виора**
де **васъ**.
Contrebillet, (zi: **контрбиле**), n., **конт-**
травилетъ, **адверингъ** **димпортривъ**.
Contremarke, f., **контрамаркъ**.
Contreordre, (zi: **контрордр**), **конт-**
траордине.
Contresigne, (zi: **контр'сигн**), n., **конт-**
трасемнъ.
Contretanz, m., **контраданцъ**.
Contributen, v., **контривезеъ**.
Contribution, f., **контривъзидне**.
Controle, f., **контролъ**; —eur, m.,
контролоръ; —iren, v., **контро-**
лезъ.
Controverse, f., **контроверсъ**, **дес-**
ватере, **диспътъ**.
Contumaz, f., **контъмацъ**, **каран-**
тинъ; —iren, v., **кондампнъ** **дн**
контъмацъ, **осъндескъ** **дн** **лицъ**;
—zeit, f., **тинпъ** **контъмацаръ**,
прескрикъ **нептръ** **карантинъ**.
Contusche, f., **вестмънтъ** **мълерескъ**.
Contusion, f., **контъсиъне**, **ловитъръ**
дръ.
Conus, n., **конъ**; **konische** **Section**,
секъидне **коникъ**.
Convalescent, a. **ши** **ad.**, **ковалес-**
чинте, **чел** **че** **се** **сколь** **din** **вете-**
жѣлъ.
Convenable, a. **ши** **ad.**, **ковенаверъ**,
къвенитъ.
Convenienz, f., **къвиндъ**.
Conveniren, v., **се** **къвине**; **es** **con-**
venirt **mit**, **ми** **се** **каде**, **ми** **се**
къвине.
Convent, m., **ковенгъ**, **ковенитъ**,
адъпанцъ **националъ**; —, **монъ-**
стрие.
Conventifel, m., **ковентикъ**, **адъ-**
панцъ **секретъ**.
Convention, f., **ковенциъне**, **дн-**
воире, **траттаръ**; —ell, a. **ши** **ad.**,
ковенционаркъ, **дзпъ** **днвоире**, **о-**
пъсъ **ла** **патъаръ**.
Conventionsgeld, n., **вані** **ковенци-**
онаркъ; —münze, f., **монетъ** **ков-**
венционаръ.
Conventual, m., **ковентъаркъ**, **къ-**
лзгъръ, **монакъ**.
Convergent, a., **коверпинте**, (неом.)
ачеа **къалитате** **а** **линиире** **дрепте**

Coujon, m., ckaѣs, влестематѣ, стренгарѣ, omѣ de nimika.
Coujoniten, v., кѣionezѣ, сѣкѣлескѣ, сѣпѣрѣ (не чинева).
Couleur, f., колорѣ.
Coulié, n., кѣлѣсѣ, пѣрете de счепѣ ла театрѣ.
Coup de main, (zi: kѣ do mѣn), m., еспедицѣне фѣрѣ весте, вер че днтренинзѣтѣрѣ дндрѣспѣдѣ mѣ iѣте.
Coupon, m., кѣпонѣ.
Cour, f., кѣрте; einem die — маѣшен, кѣртенескѣ не чинева.
Courage, f., кѣраѣсѣ; —ur, a. mѣ ad., кѣраѣосѣ.
Courant, a. mѣ ad., кѣрентѣ, кѣргѣторѣ; лѣрѣсѣтѣ; комѣнѣ.
Courbette, f., сѣрѣре аркѣтѣ (а кѣлѣлѣ).
Courier, m., кѣрѣерѣ; —stiefeln, pl., чѣвоге марѣ.
Cours, m., кѣрсѣ de монетѣ, de скѣмѣвѣ; das Geld hat einen hohen —, арѣлѣ се vinde тѣре скѣмѣнѣ; —iten, v., арѣ кѣрсѣ; —zettel, m., вѣлетѣ de кѣрсѣ.
Courtage, f., самсарѣтѣ.
Courtoise, (zi: кѣртоazi), f., кѣртенѣре, полѣтедѣ, зѣванѣтѣте.
Cousin, (zi: kѣzen), m., вѣрѣ.
Cousine, (zi: kѣzin), f., верѣшѣорѣ.
Couvert, n., пѣнзѣтѣрѣ de тѣасѣ.
Couvertiten, v., копѣртезѣ, пѣнѣ дн копѣртѣ скѣрѣосѣре.
Cravate, Cravatte, f., кѣравѣтѣ, лѣгѣтѣрѣ de гѣтѣ.
Cratur, f., кѣратѣрѣ; фѣштѣрѣ.
Credenzen, v., кѣреденѣцѣ, гѣстѣ, пенѣтрѣка сѣ днкрѣдинѣзѣ (не domnѣ); —teller, m., сѣкѣлѣ, тѣасѣ; —tisch, m., кѣрединѣарѣ (кат.); кѣмарѣ кѣ de аѣлѣ тѣнѣкѣрѣлѣ.
Credenzet, m., кѣрединѣарѣ; покѣрѣтѣ (пѣхѣрнѣкѣ).
Credit, m., кѣредѣтѣ; сѣмѣтѣ, рѣпѣтѣцѣне; кѣрединѣцѣ; auf — geben, даѣ не кѣредѣтѣ; — geben, кѣрединѣтезѣ; auf — nehmen, иѣѣ не кѣредѣтѣ; —brief, m., лѣтере de кѣредѣтѣ; —iten, v., кѣрединѣтезѣ; —iv, n., лѣтере кѣрединѣцѣлѣ; дн-

скѣрѣсѣлѣ, дн пѣтереа кѣрѣлѣ арѣ чинева сѣ ia o сѣмѣ de ванѣ;
 —or, m., кѣредѣторѣ.
Credo, n., кѣрѣдѣ, (рѣлѣцѣосѣ; полѣтѣкѣ).
Creiten, v., аѣлетѣ, пѣтѣмескѣ.
Cremon-tartari, m., кѣремортѣртѣрѣ.
Crepiten, v., кѣрѣпѣ; перѣлѣ.
Criminal, a. mѣ ad., (дн комѣ.) кѣриминарѣ; —soder, m., кодѣче кѣриминарѣ; —gericht, n., трѣвѣзналѣ кѣриминарѣ; —ist, m., кѣриминарѣсѣтѣ; —prozess, m., прочѣсѣ кѣриминарѣ; —rath, m., конѣсѣлѣарѣ (mѣl vine accessorѣ) de трѣвѣзналѣ кѣриминарѣ; —sache, f., кѣвѣсѣ кѣриминарѣ.
Crise, f., кѣрѣсѣ.
Criterion, n., кѣрѣтерѣ, сѣмнѣ prin кѣре со кѣлѣште аѣверѣлѣ тѣнѣлѣкѣрѣ.
Crocobil, v. Crofobil.
Croupier, (zi: кѣрѣмѣ), m., кѣрѣмерѣ, сѣоѣлѣ; товарѣшѣ, аѣжѣтѣторѣ.
Crucifix, n., кѣрѣчѣоѣче.
Crubität, f., кѣрѣдѣтѣте.
Crypta, f., кѣрѣштѣ, волѣтѣ de дн-мортѣлѣтѣре.
Cubebe, f., кѣвѣвѣ (пѣлѣпѣтѣ medic.)
Cubifuf, m., зѣртѣ кѣвѣкѣ; —tische, f., сѣтѣлѣенѣ кѣвѣкѣ; —wurzel, f., рѣдѣчѣинѣ кѣвѣкѣ.
Cubus, m., кѣвѣ.
Cuirass, m., кѣрасѣ, заѣоѣ.
Cuirassier, m., кѣрасѣарѣ.
Culisse, f., кѣлѣсѣ.
Culmination, f., (астр.) кѣлѣминѣцѣне.
Culminiren, v., кѣлѣмѣнезѣ.
Cultiviren, v., кѣлѣмѣвѣ.
Cultur, f., кѣлѣтѣрѣ; еѣзѣкѣцѣне.
Cultus, m., кѣлѣтѣ.
Cur, f., кѣрѣ; трѣтѣмѣлѣтѣ, кѣлѣтѣтѣрѣ; eine — gebrauchѣn, иѣѣ кѣвѣтѣ кѣ medicѣ; —abel, a. mѣ ad., кѣравѣрѣ.
Curatel, f., кѣратѣлѣ.
Curator, m., кѣратѣорѣ, тѣторѣ, епѣтѣролѣ.
Curé, m., полѣтѣ ла зѣрео вѣсерѣкѣ (кат.)
Curialstil, m., сѣлѣлѣ кѣрѣлѣлѣ, сѣлѣлѣ de канѣелѣарѣ.

Curios, a. mī ad., кѣріосѣ, чел че ва съ аѣле тѣте; сѣнѣларѣ; чѣ-дарѣ; парѣ.

Curiosität, f., кѣріосітате.

Curten, v., кѣрежѣ, вѣндекѣ, кавѣ, трагтежѣ (о ветежѣлѣ).

Current, v. **Courant**.

Current, a. mī ad., кѣррентѣ; — *ſchrift*, f., скрѣттѣрѣ кѣррентѣ; — *ſchulden*, f. pl., дагорѣл кѣрате; — *iten*, v., вестекѣ дп цѣрѣ.

Curē, m., кѣрсѣ; — *iten*, v., кѣррѣ, сѣнтѣ дп кѣрсѣ; — *ibſchrift*, f., (тѣогр.) лѣтере кѣрсѣве (кѣлкате); — *orifch*, a. mī ad., кѣрсорѣл; — *иѣ*, m., кѣрсѣ (де дѣвѣцѣтѣрѣ).

Cuſtos, m., кѣстѣде, гѣзѣторѣл (дп кавѣнете); рекѣментѣорѣл (тѣогр.)

Cyclus, m., чѣклѣ, крѣгѣ, ѣнѣ нѣмерѣ отѣрѣтѣ de anl.

Cylinder, m., чѣлндѣрѣ, сѣлѣ; — *iſch*, a. mī ad., чѣлндѣрѣкѣ.

Cymbel, f., чѣмвалѣ; — *frant*, n., чѣмваларѣ (пѣлпѣтѣ); — *ſchläger*, m., чѣмвѣларѣл, кѣлтѣторѣл кѣ чѣмвала.

Cynifer, m., чѣнѣкѣ; перѣшѣнатѣ.

Cyniſch, a. mī ad., чѣнѣкѣ, ка ѣнѣ чѣнѣкѣ; *cyniſche Philoſophie*, чѣ-нѣцѣмѣ.

Cynofur, f., чѣносѣрѣ, порѣтѣ (нол-мѣ), перѣгѣл, дѣндретѣарѣл.

Cyperfaſe, f., кѣтолѣ de чѣпрѣ, ѣлѣ de кѣтолѣ чѣнсѣлѣл вѣргѣтѣл кѣ перѣрѣ.

Cyperſtaume, f., прѣнѣ de чѣпрѣ.

Cypreſſe, f., чѣпарѣсѣ; — *wald*, m., чѣпарѣсѣтѣл.

Čafo, m., чѣкѣлѣ.

Čaar, m., царѣ.

Čaarin, f., царѣнѣ (дѣмѣгѣрѣтѣса рѣшѣор).

D, n., а патра лѣтерѣ дп алѣаве-тѣл перѣманѣ.

Da, ad., дѣл, дѣл, аѣло, дп чѣстѣ лѣкѣ; атѣнѣл; von —, de аѣоло; hier und —, пе дѣл пе коло; — und dort, дѣл коло; — ist er, ѣкѣ'л; wer da! чѣне е а-коло! ich bin gleich wieder —, тѣ рѣторѣкѣ дѣндатѣ; — sein, сѣнтѣ de ѣадѣ, сѣнтѣ прѣсѣнте; dieser Mann —, ачѣстѣ вѣрѣватѣ; conj., ѣлндѣкѣ; дп време че, кѣндѣ, пе кѣндѣ; — doch, de мѣ, кѣ тѣте кѣ, тѣкарѣкѣ; — das ge-ſchah, кѣндѣ се дѣлтѣшѣлѣ ачѣеа; — er frant ist . . ., de време че елѣ е ветежѣтѣ . . .; interj., ѣкѣ! wehl! —, habe ich es nicht gesagt? wehl, nѣ dlam сѣвѣсѣ ѣѣ?

Dabei, ad., дѣлѣгѣ; кѣтре ачѣста; апрѣне; de ѣадѣ; аѣоло; er war —, елѣ ера de ѣадѣ; wir thun das und das, wollen Sie — sein? no! мерѣцѣмѣ сѣ ѣачѣмѣ атѣаре лѣкрѣ, вѣрѣ сѣ ѣл кѣ no! (de пар-тѣда, нѣмерѣл пострѣ)? wir ſind

nahe —, пеатѣл апрѣнѣатѣ; es mag — bleiben, аѣа сѣ ѣл! — ist sie sehr schön, кѣтре ачѣсте е ѣдрѣ ѣрѣмѣсѣ; er ist schon oft — gewesen, елѣ а тѣшкатѣ жѣм дѣн тѣрѣ.

Da capo, ad., (мѣз.) дела кавѣтѣ, дела дѣчѣлѣтѣ.

Dach, n., аѣперѣштѣлѣ, аѣперѣ-штѣ de касѣ; unter — bringen, аѣперѣ; прѣтерѣ; ein — decken, аѣперѣ касѣ; unter dem — e wohnen, лѣкѣвѣсѣкѣ дп катѣл чѣл mal сѣсѣ; einem — und Dach geben, прѣтѣмѣсѣкѣ дп касѣ пе чѣнева; дп кѣлтѣвѣсѣкѣ; weder — noch Dach haben, n'ape нѣчл кѣдѣлѣ нѣчл прѣ-чѣлѣ; einem auf dem — e sitzen, прѣвѣсѣкѣ de апрѣне пе чѣнева, nѣ'л перѣдѣ дѣн вѣдепе, дп сѣнѣзѣлѣ; da ist gleich Feuer im — e, дѣ-датѣ дп сѣпе; es wird von allen Dächern gepredigt, се ворѣштѣ pin tѣте касѣе; ein Sperling in der Hand ist besser als eine

Tanze auf dem — е, че е амълъ
 нъ е минчлнъ.
Dachbalken, м., талпъ де аконеримъ.
Dachbeder, м., аконериторъ; min-
 dirъторъ.
Dachbelen, н., аконеримъ микъ.
Dachfabne, ф., църветъ, сѣмрлеъ де
 вълтъ, в. *Wetterfabne*.
Dachfenster, н., лъкарпъ, ферестрѣ
 де подъ.
Dachförmig, а., дн фортъ де ко-
 неримъ, пезимъ.
Dachgefchoß, н., в. *Dachhammer*.
Dachgeferte, н., лемпъриа де ако-
 неримъ.
Dachhammer, м., маъ де аконеритъ.
Dachhammer, *Dachstube*, ф., кълмаръ
 дн подъ.
Dachhehle, ф., дьктъ (сгласъ) де ко-
 неримъ.
Dachlatte, ф., латъ.
Dachloch, н., газръ де конеримъ.
Dachlufe, ф., лъкарпъ.
Dachmoos, н., мъсклъ че креште
 не цигле.
Dachmühle, ф., мѳримъ де вълтъ
 пьсъ дн върох аконеримъ.
Dachmüschel, в. *Stedamüschel*.
Dachnase, ф., ферестръ де подъ е-
 штъ афаръ.
Dachrecht, в. *Traufrecht*.
Dachrinne, *Dachröhre*, ф., скъргъ-
 торъ, дьктъ, злкъ, шипотъ.
Dach, м., безъре (върскъ); —bau,
 м., —loch, н., viznie, газръ де
 безъре; —fell, н., —schwarte, ф.,
 пеле де безъре; —fett, н., гръ-
 cime де безъре; —grau, а., че-
 нъмъ де безъре; —haube, ф., пласъ,
 регеа де принсъ безър; —hund,
 —finder, —frieser, —fliefer, м.,
 кпе безъренаръ, фелъ де кпе
 къ мѳоре скърте грьлъ лъгъ де
 вълтъ безър.
Dachfliefer, м., ардезъ, пѣтръ
 пърпосъ де аконеритъ.
Dachschindel, н., шиндлъ, асѳоре
 де аконеритъ.
Dachschwelle, ф., талпъ де аконеримъ.
Dachstin, *Dachstn*, ф., безърде.
Dachstran, м., скъндъреле че се

пнлъ не аконеримъ съз цигле свре
 а дмпедека проа.
Dachsparten, м., кърпирѳ.
Dachstige, ф., кълтеа аконеримъ.
Dachstein, н., цигъ, ардезъ; (min.)
 стратъ.
Dachstroh, н., паъ де аконеритъ.
Dachstuhl, м., скънъ де аконере-
 тълъ.
Dacht, в. *Docht*.
Dachtel, в. *Dhrfeige*.
Dachtrause, ф., скъргъторъ, дьктъ
 де апъ де не аконеримъ.
Dachung, ф., аконеритъръ; днвълтъръ.
Dachwerk, н., аконертълъ (де
 касъ шч.)
Dachziegel, м., цеглъ.
Dactylus, в. *Dactylus*.
Dadurch, ad., къ ачееа, prin ачѣ-
 ста, не аколо; — geht der Weg,
 не аколо терде казеа.
Dafern, conj., дѣкъ, дпкътъ, ла
 казъ къ.
Dafür, ad., де ачееа; пѣтръ ачѣ-
 ста; дн локъ съ; еъ ist kein Mittel
 —, пѣтръ ачѣста нъ е medicinъ;
 ich kann nicht —, еъ n'amъ че
 ааче, нъ сълтъ еъ казса; da sei
 Gott —, съ нъ деа Dämnezeъ;
 er sollte arbeiten, er spielte aber
 —, дн локъ съ лаворе, се жкъ;
 — ansehen, а привъ де ачееа;
 — halten, а сокотъ, а лба де а-
 чееа; — sein, а ѳи пѣтръ; —
 sorgen, а прѣта грѣжъ; — stehen,
 а ста вълъ, а да vadъ, казъисне.
Dafürhalten, н., сокотѣлъ, оминъне,
 пъре; nach meinem —, дъпъ
 капъл меъ.
Dagegen, ad. mi conj., контръ; din
 контръ; дн скимъ; ich habe nichtъ
 — zu sagen, n'amъ че зиче кон-
 тръ; was gibst Du mir — ? че'ml
 dal дн скимъ? — halten, ал-
 лътъръ, компаръ; — handeln, кон-
 тръвинъ; — sein, мъ оппнъ.
Dagger, *Daggert*, н., олекъ грочъ.
Dagerrottyr, н., дарегоринъ; —ie,
 ф., дарегоринъ; артеа хл Darerъ
 де а десетна къ лъминъ.
Dahem, ad., акасъ; да сене.
Daher, ad. mi conj., де аколо, де

- колеа, de aci; de ачеса, de ci, drept ачеса, аша дап, prin зр-
mare; er kommt —, елѣ vine de
аколо; — kommt sein Unglück, de
aci се траѣ nenorocirea са; er
ist krank, — kommt er nicht, e
ветерѣ, de ачеса пз vine; er fährt
— wie ein Fúrst, елѣ кълъторе-
ште (изте) ка знѣ prinчине; —
laufen, алергъ; — wanken, се
апропѣ повъиндѣ.
- Dahiro**, (бекѣ) дп локѣ de Дагер.
Dahier, в. Hier.
- Dahin**, ad., аколо, дптр'аколо, къ-
тре ача парте; eben —, токма
аколо; biß —, пълъ аколо; tre-
ten Sie —, трепѣ de ача парте;
da geht er hin, ект'а къ се дъче;
es steht —, об ... пз штиѣ, дѣкѣ
...; ich lasse es — gestellt sein,
аста о ласѣ, пз воѣ съ ждикѣ;
die Zeit geht —, тимпъа трече;
ich werde es — bringen, о съ
есвзтескѣ; ich habe es nie —
bringen können, п'амѣ пвзтѣ пе-
ешѣ нич одатъ; er hat sein Lohn
—, 'ши а лбатѣ плата; — geben,
пъръсескѣ; — welfen, се восте-
жеште; — raffen, — reißen, ръ-
пеште; — sein, пере, мѣре; sein
Leben — geben, дши сакрификъ
виага.
- Dahinaus**, ad., пе колеа афаръ.
Dahinein, ad., пе ачѣ дп лъзптрѣ.
Dahingegen, conj., din контрѣ; дп
локѣ къ.
- Dahinten**, ad., дндипетгѣ, днапоѣ,
дп зртѣ.
- Dahinter**, ad., дндипетгѣ, дп доцѣ,
ла спате; es steht etwas —, ачѣ
е о дрѣчѣ ла мѣжлокѣ; — kom-
men, дескоперѣ; — sein, а ача
окиѣ дескиши, а сзпръвегѣ.
- Dahinwärts**, ad., дптр'аколо.
Dahsorb, n., (мар.) парапентѣ ко-
рвѣиѣ.
- Dahsen**, v., тѣ копѣтрескѣ, тѣ п-
трекѣ, факѣ пезвниѣ, глзтескѣ..
- Dastylus**, m., (просод.) дактилѣ.
- Daliegen**, v., закѣ. шедѣ, тѣ аелѣ
ачѣ, аколо.
- Damalg**, a. mi ad., de odniôrþ,
de агзпчѣ, din ачелѣ тимѣ.
- Damals**, ad., агзпчѣ; (фон —, de
агзпчѣ.
- Damasccener**, a., damascinþ, de da-
maskþ; — arbeit, f., damascinþ-
riþ; — ftinge, f., кастзрѣ, лимѣ
гълбсѣ (de casib, spадъ) de da-
maskþ; — ftahl, m., оделѣ da-
mascinþ.
- Damascciren**, v., damascinezþ, дп-
пзнтѣ өирѣчеле de арпнтѣ саѣ
de азрѣ дп ферѣ саѣ оделѣ пен-
трѣ орпзтзрѣ ла спадѣ, пзшчѣ шчл.
- Damascciter**, m., damascinarþ, челѣ
че лзкрѣ damascinþriþ.
- Damast**, m., damascþ, фелѣ de ma-
teriþ de мѣгасѣ кз флорѣ ши кз
дѣз фече; — arbeit, f., damаск-
риþ; — en, a., de damаскþ; — sein
wand, f., пѣзъз damаскþ; — mi-
ster, n., мзстзрѣ de damаскþ; — we-
ber, m., цесзторѣ de damаскþ.
- Dambod**, m., кьприорѣ.
- Dame**, f., damþ, дѣмнѣ; — vom
Stande, дѣмнѣ de квалитете; die
— spielen, а фачѣ пе дѣмна; —
spielen, аѣ зиепѣ, жокѣ тавѣ;
(дп карт.) дамѣ саѣ карте, пе
каре есте өигзратѣ о фетее.
- Damenbret**, n., тавѣ, скъндзрѣ, de
жкатѣ жокѣа damелор; — spiel,
n., жокѣа damелор; — sein, m.,
дамѣ, мѣонѣ.
- Damen**, v., damezþ (дп жокѣа дам.)
- Damensattel**, m., шеа de дѣмнѣ,
шеа фетеескѣ.
- Damhirsch**, m., кьприорѣ; — fuch, f.,
кьприорѣ, чѣгѣ.
- Damisch**, a. mi ad., смѣнтѣ, къ-
вѣтѣ, пѣкѣ, дптр'о зреке, челѣа
че i липеште о дѣгѣ.
- Damit**, ad., кз ачѣста, prin ачѣста;
conj., ка, ка съ, пептрѣ ка, спре
а; — nicht, пептрѣ ка съ пз;
nur her —, дъми пзмаѣ; er thut
— groß, се рѣдоеште, се вѣфѣ
дп пене.
- Damitz**, n., пѣз de кьприорѣ.
- Damm**, m., ставѣ, езлзтзрѣ, зъ-
газ, змшлзтзрѣ de пѣмѣнтѣ, ле-
mne, пептѣ спре а опрѣ ача;

—brich, m., ралтаръ de ставилъ;
 —weg, m., кале шпалетъ, в.
 Chauffée.
 Dämmen, v., ставил, дampedка кэ
 шпалетаръ de пълълтъ; а пь-
 dschi (зн комплотъ).
 Dämmerte, f., пълълтъ de шпалет-
 таръ; пълълтъ вегетаверъ.
 Dämmertig, a. шi ad., мъртъръ, ка
 крепьскълъ, ка кьндъ с'аместекъ
 лоптеа кэ зiоа.
 Dämmertlicht, n., лъминъ мъртъръ,
 ашiа лъчигоре.
 Dämmern, v., (сера) мъртеште;
 (dimin.) се крапъ de зiоа.
 Dämmerschein, m., лъчире мъртъръ.
 Dämmung, f., Abend—, f., мъртъ,
 крепьскълъ de сержъ; Morgen—,
 зiorъ, крепьскълъ de diminеуъ,
 крепьтаръ de зiоа; —zeit, f.,
 тиваъ de мъртъръ, аъ de ревър-
 сатъ зiorior.
 Dämmmeister, m., мештеръ de шп-
 шлетаръ.
 Dämmstraße, f., в. Dämmweg шi
 Chauffée.
 Dämon, m., demonъ; —isch, a. шi
 ad., demonikъ; —ologie, f., de-
 монологитъ.
 Dampf, m., аворе; —bad, n., скал-
 дъ, baie de аворъ; —bahn, в.,
 Eisenbahn; —boot, n., навъ de
 аворе, аворъ.
 Dampfen, v., аворескъ; ѳзмегъ.
 Dämpfen, v., стьмъръ, аллнѳ, тоиъ
 (тонъ); стьмгъ, потолескъ (ѳокъ);
 сьртмъ, дпъдшескъ, ашъсъ (о
 ресколъ); дпънекъ (колдреа);
 —b, a., аллнълте; стьмълте, а-
 пьсьлте.
 Dampfer, m., аллнъторъ, стьмър-
 рторъ, дпъдшнторъ.
 Dampfig, a., астматикъ; (de kal)
 кэ текнеѳескъ.
 Dampfigkeit, f., актмъ, ресѳларе
 греа, дпекътаръ, степосъ; (kal)
 текнеѳескъ.
 Dampffessel, m., кьлдаре, казанъ
 de prodъсъ аворъ.
 Dampfhohe, f., кьръзне ѳзмегъторъ.
 Dampflugel, f., (kim.) солнлъ, гъ-
 леа арлнкъторе de авре.

Dampfloch, n., ресѳлгъторе, гавръ
 пе каре есъ аворъ.
 Dampfmaschine, f., машинъ de аворъ
 (аворъ, локомотивъ).
 Dampfmesser, m., авориметръ, ела-
 терометръ, мъсъръторъ de аворъ.
 Dampfmittel, v. Palliativ.
 Dampfmuhel, f., гълъшн дпъдшнте.
 Dampfscadetboot, n., пакеворъ de
 аворе.
 Dampfströme, f., цевъ de дескъркатъ
 (аворъ динт'о машинъ).
 Dampfschiff, n., аворъ, навъ de
 аворъ; —fahrt, f., лътитаръ кэ
 аворъ.
 Dampfstof, m., алектаръ de аворъ.
 Dampfstopf, m., пълъшнторе.
 Dampftransport, m., стьмноръ кэ
 машинъ de аворъ.
 Dampfung, f., дпъдшнтаръ; стьм-
 сьръ.
 Dampfswagen, m., каръ de аворъ;
 машинъ локомотивъ.
 Damphtier, n., анималъ кьпрюръ.
 Dampwill, Dampwillpret, n., кьпрю-
 ръ; вълпатъ mare.
 Danach, v. Danach.
 Daneben, danebst, ad., алытаре,
 лългъ, пе лългъ ачеста; афаръ
 de ачеста.
 Danebrogorden, m., ordnлъ (ка-
 валеря) danevorъ (Danimarck).
 Danebrogëritter, m., кавалеръ de
 ачестъ ordnлъ.
 Danteden, ad., ашi саъ аколо жосъ.
 Danieder, ad., жосъ, ла пълълтъ;
 — liegen, закъ ла аштернлтъ;
 — beugen, прьлъдитъ de дптри-
 статъ; — schlagen, декълъ ла пълъ-
 лтлтъ; стерескъ.
 Dant, m., мълдъмитъ; грациъ; einem
 — sagen, abstatten, мълдъмескъ
 кьлва; einem etwas schlechten —
 wissen, а нъ ѳi даторъ мълдъмитъ
 кьлва; einem vielen — wissen, а
 авеа мълтъ de а мълдъми кьлва;
 mit — erkennen, рекъноскъ; Gott
 sei —! харъ Dominus! man kann
 ihm nicht zu —e machen, нъ'l
 поул ѳаче нимика пе плакъ; etwas
 wieder eines — thun, ѳакъ чева
 дп контра voiel кьлва.

- Danfadresse, f., адресъ de мѣлцъ-
mipe.
- Danfaltar, m., алтаръ de сакрїѳи-
карѣ.
- Danfbar, a. mi ad., мѣлцъмиторъ,
рексноскъторъ; — fikt, f., гра-
tiusdine, мѣлцъмитъ, рексноштін-
дъ; — lich, ad., къ рексноштіндъ.
- Danfbestiffen, a. mi ad., сирситоръ
а мѣлцъми; рекснокъторъ; — seit,
f., сирсіндъ de а мѣлцъми.
- Danfbegierde, f., ардоде de а мѣл-
цъми.
- Danfbegierig, a. mi ad., ашпринсѣ
de дорінга de а мѣлцъми, се-
тоцѣ de а мѣлцъми.
- Danken, v., мѣлцъшескѣ, даѣ харѣ,
граціѣ (пентрѣ чева); ресалстѣ;
— swerth, a., demnѣ de рексно-
штіндъ.
- Dankest, n., сервѣторѣ de мѣлцъ-
mipe.
- Danfgebet, n., роуѣдїсне de мѣл-
цъmipe.
- Danfgefuhl, n., сїмѣ de мѣлцъ-
mipe.
- Danflied, n., кѣптекѣ de мѣлцъmipe.
- Danfopfer, n., сакрїѳичѣ de мѣл-
цъmipe.
- Danfrede, f., кѣвѣатѣ de мѣлцъmipe.
- Danfsagung, f., мѣлцъmipe, роцїре
de мѣлцъmipe.
- Danfsagungsschreiben, n., епїстола
de мѣлцъmipe, адресъ.
- Danfverpflichtet, a. mi ad., дароръ
а мѣлцъми.
- Danfvergesfen, a., днграѣ, петѣл-
цъмиторъ.
- Dann, ad., атѣнѣ, дн ачелѣ тїмнѣ;
— und wann, кѣндѣ ми кѣндѣ,
дн тїмнѣ дн тїмнѣ, зѣворѣ, кѣте
одатъ; selbst —, клар ми атѣнѣ;
nun —! mi anoi!
- Dannen, ad., von —, de аколо;
nicht von — gehen, нѣ тѣ мїшкѣ
дн локѣ.
- Dannenher, Dannenhero, v. Даѣет.
Daphne, f., лѣкстанѣ.
- Daran, ad., да ачѣеа саѣ ачѣста;
de ne —, дн —, днтрѣ ачѣеа
саѣ ачѣста; er arbeitet —, еѣ
лѣкрѣ ла ачѣста; — erkennt man,

de ne ачѣста се кѣноште; ich
zweifle —, нѣ дндоескѣ днтрѣ а-
чѣста; es ist mir wenig — ge-
legen, пѣднѣ днмї пасъ; ich habe
genug —, днмї ажжннѣ; es ist
nichts —, нѣ е нїмїка днтрѣ ачѣа,
е мїнѣлѣнѣ; er ist übel —, нѣ
вїне ла сокоѣтѣлѣ; ich will mich
— machen, о сѣ тѣ ашпѣкѣ; er
will nicht —, нѣ вїне сѣ се
ашпѣче; ich habe nicht — gedacht,
нїч нѣ м'амѣ гѣндїтѣ ла ачѣста;
ich weiß nicht wie ich mit ihm —
bin, нѣ штїѣ кѣм стаѣ нѣ еѣ,
нѣ штїѣ че сѣ гѣндѣскѣ de еѣ;
ich lehre mich nicht —, нѣ тѣ
доде канѣ de ачѣста; du wirst
auch — müssen, вїне гѣндѣла мї
ла тїне (сѣ морѣ); man muß Salz
— thun, тревѣе сѣ нѣл саре;
Sie sind unrecht —, те дншѣл
днтрѣ ачѣста.

Darauf, ad., не, ассѣпра, ла, дѣнѣ,
дѣнѣ; da ist ein Stuhl, seht
Guch —, еѣкѣ сказнѣ, шѣзї не
еѣ; acht Tage —, дѣнѣ онѣ зїле;
den Tag —, дн зрѣтѣторѣа зї;
er antwortete nicht —, еѣ. нѣ
реснѣнѣе ла...; verlassen Sie sich
—, еїл одїхнїтѣ; — geben, даѣ
арѣнѣ; nichts — geben, нѣ іаѣ
дн сѣмѣ; der Galgen steht —,
е онрїтѣ сѣв пѣдѣнѣ de ѣзрї;
— los! ne еѣ!

Daraus, ad., дн ачѣста, de ачї;
— folgt, de ачї зрѣмѣзѣ; — kann
man schließen, de ачї се пѣте кон-
кїде; es wird nichts —, се аѣ-
че изѣвѣре; ich mache mir nichts
—, нѣ мї пасъ, хаварѣ н'амѣ;
ich weiß nicht, was ich — machen
soll, нѣ штїѣ че сѣ жѣдїкѣ; —
kann ich nicht flug werden, нѣ
перченѣ нїмїка ла ачѣста, нѣ тѣ
пѣтѣ ориѣнта; was wurde —? че
ѣїне а лѣатѣ ачѣа кѣсѣ?

Darben, v., амѣ лїнсѣ (de чѣле не-
чѣсарї), дѣкѣ невоїтѣ; моръ de
ѣбѣте.

Darbieten, v., ѣѣѣрѣ, презентѣ;
днвїлѣ, пропѣнѣ; sich —, се дн-
вїѣ; се презентѣ; се днѣѣшїмѣзѣ.

Darbringung, f., офертъ; дмсуетръ.
Darbringen, v., оферѣ, addъкѣ, дп-
 оъгшезъ (приносѣ, жертвѣ; дарѣ).
Darein, ad., дп лънтръ, дп ачѣ-
 ста; дп ачѣа; иѣ willige —
 тѣ двооескѣ; er kann sich nicht
 — finden, нѣ се ште коноорма;
 sich — legen, се дптрѣсне; sich
 — mischen, се аместекъ; — spre-
 chen, се вагъ дп ворвъ; — schla-
 gen, исебекѣ, таѣ ла мѣлокѣ; —
 geben, oben — geben, даѣ не деа-
 сьпра.
Dargeben, v., даѣ аколо, презентѣ;
 sich —, тѣ даѣ жертвѣ, тѣ ес-
 пнѣ.
Darin, ad., дп лънтръ, дп ачѣста,
 дп ачѣа; — irren Sie sich, дп
 ачѣста те дпшел.
Darlage, f., плътире.
Darlegen, v., еспнѣ, пнѣ ачѣ, пнѣ
 де оацъ, пнѣ дпайнтеа окилор,
 презентѣ; demъстръ, доведескѣ,
 лъмърескѣ кз темелъри; mit Grün-
 den —, demъстръ кз резонѣ.
Darlegung, f., еслъсьцѣне; demъ-
 стръцѣне.
Darlehen, Darlehn, n., Darleihe, f.,
 дпиръмътѣ.
Darleihen, v., дпиръмътѣ.
Darleihet, m., дпиръмътѣторѣ.
Darlesern, v., тръдаѣ.
Darm, m., мацъ; — bandwurm, m.,
 солитарѣ; — bein, n., (anat.) ослъ
 илакѣ; — bruch, m., ептерочелъ,
 рьнтарѣ де маге; свръгтарѣ;
 — fell, n., перитонѣ, мембранъ,
 пелѣ де маге; — fistel, f., оцътълъ
 иптеинарѣ; — gang, m., — röhre,
 f., каналѣ иптеиналѣ, де мацъ;
 — gicht, f., натимъ илакѣ; — grim-
 men, n., — fraß, m., колѣкъ; — haut,
 f., (anat.) мембранъ иптеиналѣ,
 в. Darmfell; — lehte, f., ептеро-
 лодѣ; — naht, f., ептерораоѣ,
 късвтарѣ де маге; — ruhr, f.,
 dicenterѣ; — saite, f., кордѣ де
 маге; — saitenmacher, m., кор-
 дарѣ; — schleim, m., мѣкосите
 де маге; — schnitt, m., ептерото-
 мѣ; — schwanz, m., (anat.) цѣпнъ
 де мацъ; — strenge, f., колѣкъ;

— wurm, m., лимърикѣ; — zwang,
 m., дпккѣре.
Darnaß, ad., апол; дп зрмъ; дънъ
 ачѣа; коноормѣ кз; einige Tage
 —, кътева зилѣ дънъ ачѣа; иѣ
 werde mich — richten, тѣ воѣ
 перъла дънъ ачѣа; er steht nicht
 —, нѣ аре ачѣлѣ аерѣ; — der
 Mann ist, bratet man den Vogel,
 кзм е сьнтѣ шѣ тѣмъзѣа; — die
 Umstände sind, дънъ черъзъстрѣ;
 даѣ иѣ аучъ —, ничѣ ачѣста нѣ
 предъште мѣлѣ.
Darneben, v. Daneben.
Darnieder, v. Danieder.
Dartballen, m., станриѣ де оерѣ
 цаѣ де лемнѣ, дела зскъторѣ
 (де оръѣ пентрѣ верѣ).
Dartblech, n., плакъ, таваѣ де ме-
 тахъ дпгърѣтѣ дп зскъторѣ.
Dartbret, n., скъндъръ дпгърѣтѣ,
 гратѣ де зскаѣ.
Darte, f., зскъторѣ, копорѣ де
 зскаѣ; gratil de zskatъ (малѣ).
 ad. оръѣ аѣ грѣѣ крескѣтѣ; (med.)
 атрооѣ, оѣтикѣ, тоипре не пи-
 чоре; — der Vogel, змѣлѣтъръ
 ла кода насерилор.
Dartrechen, v., даѣ, дпиндѣ, пре-
 сентѣ (зн покаѣ де агъ).
Dartrechnung, f., презентъцѣне.
Darren, v., зскѣ (малѣ) дп зокъ-
 торѣ; (mer.) ресъдѣ, аллегѣ зн
 металѣ де алтл тоиндъле.
Dartstieber, n., оригѣри ѳѣтикѣсе.
Darttgelb, n., малѣтѣ.
Dartthaus, n., касъ де зскаѣ (малѣ);
 касъ кз копорѣ де зскаѣ (малѣ).
Dartthorde, f., гратѣ пентрѣ а зска
 малѣ.
Dartstraße, f., скорѣ, скъръ.
Darttling, m., скъръ де аратъ.
Dartmalz, n., малѣ зскаѣ.
Darttosen, m., копорѣ де зскаѣ;
 копорѣ де ресъдатѣ (де тоипѣ
 mer.)
Darttsucht, f., атрооѣ, воѣ сѣкъ;
 в. Darte.
Darttsüchtig, a., оѣтикѣсѣ, челѣ че
 се зскъ не пичоре.
Darttwand, f., в. Dartblech.
Darttschießen, v. Vortschießen.

- Darstellbar**, a. шi ad., репрезента-верѣ, дпѣдомшверѣ.
- Darstellen**, v., репрезентѣ, дпѣдомезѣ; еспнѣ; дпкнѣвекѣ, депнѣ, зѣгрѣвекѣ; in Bildern — арѣтѣ дп параволе; сѣх —, се презентѣ.
- Darstellung**, f., репрезентѣцисне, дпѣдомаре, еспосицисне; —Sart, f., modѣ de a репрезента; —Stunst, f., арте de a репрезента.
- Darstehen**, v., дптиндѣ; дпирѣмѣтѣ.
- Darstun**, v., доведекѣ, демѣстрѣ, провезѣ.
- Darstzung**, f., доведитѣрѣ; демѣстрѣцисне, провѣцисне.
- Darüber**, ad., песте ачѣста, не деасѣпра; маѣ пре сѣсѣ; деспре ачѣста; legt ein Bret —, пѣне о окѣндѣрѣ не деасѣпра; er hat mir nichts — gesagt, нѣмѣ а снѣсѣ нимика деспре ачѣста; ich will mich — machen, о сѣмъ пѣнѣ не...; der Verfasser ist — gestorben, асторѣа тѣрѣ лѣкрѣндѣ ла...; er ist — weg, er ist — hinaus, елѣ е маѣ пре сѣсѣ де ачѣсте; — geht nichts, ачѣста н'аре пѣреке; нимика нѣ о дптрече, е маѣ пре сѣсѣ де тѣте; nichts — oder darunter, нѣмѣ маѣ мѣлѣтѣ нѣмѣ маѣ пѣнѣнѣ; — ver- geht die Zeit, дптр'ачеа тимпѣа трече; es geht alles darunter und —, мерѣтѣ тѣте аместекате.
- Darum**, ad. шi conj., дп дѣрѣ; деспре ачѣеа; de ачѣеа, пентрѣ ачѣеа, дрепт ачѣеа сѣх ачѣста; binden Sie einen Bindfaden —, лѣрѣ зп ѣрѣ дп дѣрѣ; — wissen, шѣтѣ деспре ачѣеа; es sei —! «iъ ama! — wird ein Mann Vater und Mutter verlassen, пентрѣ ачѣста ва гѣса отѣа не татѣсѣш аш не мѣмѣса; ich bin — gekommen, амѣ перѣтѣ а...; es ist — geschehen, с'а испрѣвѣтѣ кѣ...; es ist mir blos — zu thun, интѣнѣцисне mea нѣ е алта денѣтѣ...; es ist mir nicht —, скопѣа меѣ нѣ есте ѣла...
- Darunter**, ad., ачѣ жѣсѣ, ла валѣ.

- Darunter**, ad., сѣнтѣ ачѣста; маѣ жѣсѣ; дптре, дпнтре, дп нѣмерѣ; zehn Jahre und —, зече амѣ шѣ маѣ жѣсѣ; mit — begriffen, копннѣндѣсе дп нѣмерѣ шѣ...; ich kann es nicht — geben, нѣ потѣ да маѣ жѣсѣ; du sollst dich nicht — mengen, тѣ сѣ нѣ те аместечѣ дпнтре...
- Darwägen**, v., кѣнтѣрѣекѣ дп пресѣнца кѣѣва.
- Darweisen**, v., продѣкѣ, арѣтѣ, ѣакѣ а се ведеа.
- Darzwischen**, v., нѣмерѣ дп пресѣнца кѣѣва.
- Darzu**, v. Dazu.
- Das**, art. n., лѣ; — Eisen, ѣерѣтѣ; pron. n., ачѣлѣ, ачѣстѣ; — hier, ачѣста де ачѣ; — da, — dort, ачѣла де аколо.
- Dase**, v. Dremse.
- Dasein**, v., сѣнтѣ пресѣнтре, де ѣацѣ; есѣстѣ; —, n., пресѣнѣцѣ; есѣстѣнѣ; ѣннѣцѣ, ѣнѣсѣ.
- Daselbst**, ad., аколо, кѣарѣ-аколо, дпѣсѣшѣ-аколо; дп ачѣлѣ локѣ, а-колеамѣ; — möchte ich wohnen, аколеамѣ амѣ дорѣ сѣ локѣлѣекѣ.
- Dasig**, a., локѣлѣ, де локѣ.
- Dasmal**, ad., пентрѣ асѣ орѣ, — датѣ.
- Daß**, conj., кѣ, ка; ка сѣ, сѣ; пентрѣ ка; de; алѣ —, декѣтѣ ка сѣ; o — ich dich schon längst gekannt hätte, o de te амѣ ѣи кѣпоскѣтѣ маѣ де мѣлѣтѣ, че пѣкатѣ, кѣ нѣ...; niemals, — ich wüßte, habe ich so etwas gethan, не кѣтѣ цнѣ аминте, еѣ н'амѣ ѣѣкѣтѣ нѣмѣ одатѣ знѣ че асѣменеа.
- Dasselfe**, pron., ачѣламѣ.
- Data**, n. pt., date, ѣапте.
- Datiren**, v., datezѣ, пѣнѣ датѣ.
- Dativ**, m., (gram.) казѣ датѣвѣ.
- Dato**, ad., бѣс —, пѣнѣ дпдатѣ, пѣнѣ дп асѣ орѣ.
- Dattel**, f., датѣлѣ, ѣнѣкѣ, кѣрмагѣ; —baum, m., датѣлѣѣѣрѣ, ѣнѣкѣ, кѣрмагѣ (арворе); —fern, m., сѣмѣвре де кѣрмагѣ; —öl, n., олеѣс де ѣнѣкѣ; —palme, f., в.

—baum; —pfлаume, f., прѣсъ ка крѣмаза.
 Datum, n., датъ; оѣне —, оѣръ датъ.
 Daube, f., дѣръ; neue Dauben in ein Faß ziehen, а Pandora о вѣтѣ.
 Daubenfugung, f., дѣръмѣръ.
 Daubenholz, n., лѣмнѣ де дѣне.
 Däufchen, v., ми се наре.
 Dauer, f., дѣрае, дѣратъ; стави- тате; fortwährende —, континъ- тате; —haft, а. ми ad., дѣраверѣ, грѣмнѣ; соидѣ; ставнѣ; —haf- tigkeit, f., дѣраверитате, соиди- тате, грѣмнѣ.
 Dauern, v., дѣрежѣ; цнѣ; —, n. ми imp., амн наре рѣж, ми е мнѣ; е dauert mich sehr, ая нѣмнѣ оѣпре; еб dauert mich, даѣ... , амн наре рѣж, кѣ...; sich seine Mühe — lassen, нѣ крѣмнѣ ннч о оатнѣ! sich die Kösten nicht — lassen, нѣ рѣнѣшеде де спесе.
 Daum, Daumen, m., полнкарѣ, де- петнѣ чѣжѣ наре; einem den — halten, прѣтѣжѣ, патрѣчнѣжѣ не чнѣса; einem den — auf's Auge setzen, нѣнѣ сѣла ая кѣсте ла чн- нева, ая констрѣнѣжѣ, ая яаѣ де скѣрѣ; —breit, а. ми ad., латѣ де зп полнкарѣ; —dicke, а. ми ad., трѣсѣ де зп полнкарѣ; —flap- per, f., сѣмѣторнѣ; —leder, n., дѣетарнѣ де пеле (акожѣкарнѣ); —schraube, f., стрѣжарнѣ (нстрѣ- мѣнѣ де торѣрѣ).
 Daumling, m., дѣетарнѣ; омѣ ннрнѣ.
 Daune, f., нѣѣ; в. Flaumfeder.
 Dauphin, m., доѣнѣ, прнѣмнѣ мо- штеннѣорнѣ де корѣнѣ (ая Франга).
 Daus, n., зѣжѣ орнѣ (ая кѣрнѣ), асѣ.
 Dauning, f., мнѣснѣре; —safft, m., кнѣжѣ.
 Davidsbharfe, f., харѣ наре.
 Davon, ad., дн аѣеа, де аѣеа, дѣпре аѣеа; де ачн, де аколо; gebet mir —, дагн'мн дн аѣеа; gehen Sie nicht —, нѣ те дѣче де аколо; —laufen, оѣде, ска- лѣ; —fliegen, сѣѣрѣ; —kom- men, оѣскалѣ; sich —machen, се мѣлѣшеде де пернѣжѣ; mit

einem blauen Auge — kommen, скѣнѣ кѣ оаѣѣ дѣстѣла де кѣратѣ; eine Krankheit — tragen, м'а ак- лѣжѣ кѣ о вѣтежѣлѣ; den Sieg — tragen, репортѣ внкторнѣ.
 Davor, ad., днннѣтеа, оаѣѣ кѣпре оаѣѣ; де аѣѣста; даѣ Хаус steht gerade. —, каѣа стѣ оаѣѣ кѣпре оаѣѣ; legen Sie ein Schloß —, нѣне зп лѣкарѣ; — behüte uns Gott! de аѣѣста сѣ не ѣерѣскѣ Дѣмнезеѣ! — sei Gott! ѣерѣскѣ Дѣмнезеѣ! ich kann nicht —, n'amѣ че сѣ оакѣ.
 Dawider, ad., контрѣ; ich habe nichts —, n'amѣ ннмнѣа контрѣ; ich bin nicht —, нѣ мѣ ошнѣнѣ.
 Dazu, ad., ла аѣѣста; не зѣмнѣ а- ѣеа; аякѣ; че е mal мѣлѣжѣ; де аѣеа; нентрѣ аѣѣста; was sagen Sie —? че знчн ла аѣа? wie komme ich —? де знде мнѣжѣ веннѣжѣ аѣа? — ist er da, аѣа е трѣва лѣ; — gehört Zeit, аѣа че- ре тнмнѣ; Du mußt noch etwas — legen, тѣ ал сѣ mal адаѣнн аякѣ чѣваннѣ; ich rathe Ihnen nicht —, нѣ те сѣвѣзѣскѣ ла а- ѣѣста; — kommt noch, даѣ... , адаѣде, че е ми mal мѣлѣжѣ, кѣ...; — thun, даѣ... , сѣ ванн де сѣмѣ, ка... , сѣ те ванн, ка...; — habe ich es nicht gegeben, нѣ ц'амѣ даг'о нентрѣ аѣѣста; — kommen, сѣпрѣвннѣ; — ge- langen, а ажнѣе; — geben, кон- трнсснѣ, амн даѣ партеа; — le- gen, — thun, адаѣжѣ.
 Dazunft, f., сѣпрѣвеннѣре.
 Dazumal, ad., атнѣчн, mal алѣсѣ атнѣчн.
 Dazwischen, ad., аятре, аятр'аѣеа, аятр'аѣесте; ая мнѣлокѣ; еб steht etwas —, е чева ла мнѣлокѣ; reden Sie nicht immer —, нѣ мѣ тогѣ аятрѣрѣне; — sein, liegen, stehen, сѣмѣ аятрѣнѣсѣ; — le- gen, setzen, stellen, аятрѣнѣнѣ, ая- тр'ашѣжѣ; — kommen, аятрѣвннѣ; —kunft, f., аятрѣвеннѣнѣе.
 Debatte, f., дѣлатѣре; дѣспѣтѣ.
 Debattiren, v., дѣсѣратѣ; дѣспѣтѣ.

Debet, n., (ком.) деторія; de datē; im — stehen, аре съ dea.
Debit, m., дебитъ, възаре (de тър-
 оври къ търговия); —tren, v.,
 дебитезъ, вѣндъ (мароъ); —or,
 m., доторія.
Debit, (zi: debit) диченгъ (de-
 bit).
Decadence, (zi: dekadanc), f., de-
 кѣдѣнцъ, скѣпъгаре (а знѣ ставъ).
Decan, m., деканъ; —at, n., de-
 канатъ (demnitatea знѣ deканъ).
Decatiren, v., декатиръ, скотъ лѣ-
 стрѣи поставѣи датъ де оаври-
 кѣпте.
Decem, m., децимъ, дѣзмъ, кѣчимъ.
December, m., Децембре.
Decembry, децембиръ; —at, n., de-
 чембиратъ.
Decanei, f., деканія, (каса, локсин-
 да деканѣи).
Decant, m., деканъ.
Decer, m., зечиме (scitatz mai вар-
 токъ ла изърап); ein — Felle,
 o zechime de peil.
Deciffitren, v., децифрѣжъ.
Decimat, (ан компзнер) зечималъ;
 —bruch, m., фракцїи зечималъ;
 —rechnung, f., калкѣлъ зечималъ;
 —system, n., системъ зечималъ;
 —zoll, m., поликаръ зечималъ,
 ad. дѣмтрѣжѣ ан 10 линї.
Decimation, f., зечимѣиене.
Decimiren, v., зечимезъ.
Decision, f., децизиене, хотъре
 ждикъторѣскъ.
Decisiv, a. mi ad., децизивъ.
Dec, v. Verderb.
Decē, f., копертъ; пѣпомъ; стрѣлъ,
 пѣтъръ; дѣвѣитъ (de верѣ че
 оелъ) арша (не ша), коворъ, пѣн-
 зъгъ (не масъ), вѣлъ, манга;
 подиъ, пардосалъ (жосъ); модъ,
 таванъ, плафондъ, черѣи, волта
 касел (сѣсѣ); podъ de naiъ; sich
 nach der — strecken, мѣ дѣтѣндъ
 кътъ ажѣпѣ пѣнома, ad. дѣпъ
 аверѣ; unter einer — stehen, a
 ei zna, la зп гѣндъ, къ чѣнева;
 er hat eine — vor den Augen,
 a avea okil leragi, a ei оерте-
 катъ.

Decel, m., коперетънтъ, капакъ;
 —besch, m., —glas, n., покаръ
 къ капакъ; —fanne, f., капъ къ
 коперетънтъ; —steb, f., сѣгъ саъ
 чѣрѣ къ дѣзъ оѣндспї.
Decen, v., копертъ; den Tisch —,
 пѣнъ маса, ad. аштернъ пѣнзъ-
 тѣра; ein Haus —, аккоперъ ка-
 са; eine Stadt —, алърѣ о че-
 татѣ; einen Transport —, скор-
 тезъ зп стрѣпортъ; gedeckt sein,
 a ei асекратъ; der Berg deckt
 den Wald, мѣтеле ѣа ведепеа
 пѣдспї; sich —, м'асекрѣ; (деом.)
 diese Dreiecke — sich, ате треї
 трѣнѣспї колѣчидѣзъ; —flechter,
 m., дѣмѣлѣиторїа де рокожинї,
 оѣкѣторїа де стрѣлѣ; —gemälde,
 n., зѣгрѣвѣгъ де таванъ, де
 черѣи аз касел; волтъ демикъ;
 —händler, m., негодитѣрїа къ стрѣи,
 пѣпоме шѣл; —macher, m., пѣ-
 помарїа, стрѣларїа рокожинарїа шѣл.
Decer, m., копериторїа де касе.
Decmantel, m., мантаоъ; маскъ,
 претектъ; — der Frömmigkeit, оѣ-
 цѣрїа, інокрїсїа.
Decneș, n., редеа, пѣаоъ (вѣлѣ.
 де пасѣрл).
Decplatte, f., деспѣде, пѣакъ де ко-
 перитъ.
Decrasen, m., глї верѣ де копе-
 ритъ, де дѣвѣкатъ.
Decung, f., коперитъ, копериере;
 (прѣсїзиене).
Decvachș, n., чѣрѣ де зѣмѣлѣтѣрѣ.
Decwert, v. Blendwert, (оорт.)
Declamation, f., деклѣмѣиене.
Declamator, m., деклѣмѣиторїа; —isch,
 a. mi ad., деклѣмѣиторїкъ.
Declamiren, v., деклѣмѣи.
Declaration, f., деклѣрѣиене.
Declariren, v., декларѣ.
Declination, f., (грам.) деклѣнѣиѣ-
 не, оѣсїзиене пѣмѣлѣ.
Decliniren, v., деклѣнѣ.
Decoct, n., декоктъ, декоктїзиене.
Decoration, f., декорѣиене; —stas-
 ler, m., декораторїа.
Decoriren, v., декорѣжъ.
Decorum, n., декоръ, кѣвиошѣ, вѣ-
 пѣ къвиошѣ.

Decorat, m., (ком.) скъзытънтѣ (de предѣ); —iten, v., сказѣ (din предѣ).

Decret, n., декретѣ; —iten, v., декретезѣ.

Dedication, f., дезикъцъне.

Dediciten, v., дезикѣ (dinkinѣ о карте).

Debuciren, v., дедукѣ.

Defect, a. mi ad., дефеттосѣ, неделинитѣ, кз линѣ; —, m., дефеттѣ, неделинире, имперфеттне; —e von Büchern, есетиларе дефеттосѣ; —e in einer Rechnung ziehen, а черка кз амързунгъ о сокотѣлѣ ми а I ала еропил.

Defenston, f., дефенциѣне, апъраре; —linie, f., линѣ де апъраре.

Defensiv, a. mi ad., дефенсивѣ, дефенсивѣ; —allianz, f., алианцъ дефенсивѣ.

Defensor, m., дефенсорѣ, амързорѣ.

Deferriten, v., den Eid —, даѣ жзръштѣ кзѣва, пнѣ оъ жзре (т. de жзрисп.)

Deficientenhaus, n., институтѣ де ренаосѣ (пентрѣ пом).

Deficit, n., дефичитѣ; лицѣ, неажнѣсѣ (дн венит.)

Defilee, n., стръмторѣ, пасадѣ зпгъстѣ.

Defiliren, v., дефирѣ (трекѣ дн ширѣ не dinaintea командънтелѣ солдаѣн).

Definiren, v., дефинеѣ, дедертмрескѣ, отъръскѣ (о idѣе, зп копчетѣ).

Definition, f., дефинициѣне, дедертмрире.

Definitiv, a. mi ad., дефинитѣ, дедертмрирѣ, отърѣтѣ; —sentenz, f., —urtheil, n., сентинцѣ, жздикатѣ дефинитѣ.

Defloration, f., дефлоръциѣне, свертгъръциѣне, стрикаре де фелорѣ.

Defloriren, v., дефлорезѣ, свертгърѣ.

Defraudation, f., дефрвдъциѣне, мѣнкаре де ванѣ; амъцире, днмеларе.

Degeu, m., спадѣ (спатѣ), савѣ; mit bloßem —, кз спада голѣ; daß ist ein alter guter —, зста е зп спатарѣ вравѣ; mit dem —

in der Hand, кз мѣна дпартатѣ, кз савѣ дп мѣнѣ; sich auf —schlagen, а дзела кз савѣ; etwas mit dem — ausmachen, а оивѣ о кзезѣ prin дзелѣ; —band, n., портѣ-спадѣ; —flächē, f., латѣ савѣ; —förmig, a. mi ad., спадѣфортѣ; —gefäß, n., мѣнзавѣ де спадѣ; —gehent, n., —koppel, f., крѣоѣ, чингѣ де савѣ; —griff, m., —heft, n., мѣнзавѣ де савѣ; —Klinge, f., кзстѣра, ферѣ тѣлоѣ аѣ суадѣ; —knopf, m., помѣ, мѣрѣ, взмѣѣ дела мѣнзавѣ савѣ; alte —, вегеранѣ вравѣ, оостамѣ вравѣ; —quaste, f., канѣоѣ де савѣ; —scheide, f., тѣкѣ де спадѣ; —stich, m., —stoß, m., ловитѣрѣ, пнзсѣтѣрѣ де савѣ.

Degeneriren, v., дегенерезѣ, мѣжорческѣ, дпм пердѣ vida, сѣтинѣа.

Dégout, (zi: derz), m., дегрзѣтѣ.

Degradation, f., дегрвдъциѣне.

Degradiren, v., дегрвдеѣ.

Dehnbar, a. mi ad., естинсиверѣ; дельзиверѣ; —feil, f., естинсиверитѣ; дельзиверитѣ.

Dehnen, v., дециндѣ, естиндѣ, гъдескѣ, прелзнциѣсѣ; траѣ, трагнѣ; sich —, се естинде, гъдеште, лзпцеште.

Dehnung, f., естинциѣне, прелзнцире; —scheiben, n., (грам.) сѣтинѣ прелзнцире.

Deich, m., ставѣлѣ, зпмлѣтѣрѣ, (зъгаѣ, езътѣрѣ); —bruch, m., рѣптѣрѣ де ставѣлѣ; —damm, m., зпмлѣтѣрѣ лѣтѣрале де ставѣлѣ; —en, v., факѣ ставѣлѣ; —frei, a. mi ad., фкѣтитѣ де ставѣлѣ; —graf, m., вегеторѣ провинциале де ставѣлѣ; —graffchaft, f., дистриктѣл зпѣ вегеторѣ де ставѣлѣ; —herr, m., проприетарѣ де о ставѣлѣ; —pflichtig, a. mi ad., облегатѣ ла ставѣлѣ (де а лѣкра сѣѣ де а цинѣа дп зпѣ старѣ зп згаѣл сѣѣ о ставѣлѣ); —richtet, m., жздичѣ де ставѣлѣ.

Deichsel, f., оште (рздѣ) де карѣ; вардѣ; —atm, m., краѣѣ де оште;

- fette, f., оприторѣ; —pferd, n., каѣ дела оиште, каѣ ротамѣ;
—ring, m., веригъ де оиште.
Deichuset, n., цериѣ змилѣтѣ.
Deichweg, m., кале не лѣгъ о ставѣ.
Dein, Deine, pron. pr., тѣѣ, та; das Mein und Dein richtet viel Unheil an, ая меѣ ми ая тѣѣ къ шѣнѣ мѣтѣ рѣѣ.
Deiner, Deine, Deines, саѣ der die das Deine, pron. pos., дѣтре-вѣнцатѣ, фѣръ сѣвет., ая тѣѣ, а та.
Deinethalben, Deinethwegen, Deinetwillen, ad., центръ пѣакѣ, фавѣора та.
Deinige, (der, die, das), pron. pos., ая тѣѣ, а та; die Deinigen, ая тѣѣ, ad: familia та, domesticii тѣѣ; sorge für das —, ая грѣжъ де тревѣле таде.
Deining, f., таре аѣитатѣ.
Deinjen, v., рекѣръ, мерѣе. дѣнѣрътѣ (о паѣ ветежитѣ дѣ рес-воѣ маринѣ).
Deismus, m., зейсмѣ, крѣдинѣ дѣ Dsmnezeѣ фѣръ дескоперѣре.
Deist, m., зейсѣ; —erei, f., зейсмѣ; —isch, a. mi ad., зейсѣкѣ.
Dejeuné, (zi: deжѣне), дежѣнѣ, гѣ-старе.
Defade, f., декадѣ.
Defalog, m., декалогѣ, зече порѣнѣ.
Delectiren, v., делѣнтѣ, десѣтѣ.
Delegat, m., делегатѣ.
Delegation, f., делегѣдѣне, депѣ-тѣдѣне, комѣсѣне.
Deliberation, f., делѣверѣдѣне, дес-ватере.
Deliberiren, v., делѣверѣ, десватѣ.
Delicat, a. mi ad., делѣкатѣ; —esse, f., делѣкатѣрѣ.
Delinquent, m., криминарѣ, фѣкъ-торѣ де реде; —in, f., крими-нарѣ.
Delirium, n., делѣрѣ.
Delphin, m., делѣфинѣ.
Deltaförmig, a., делѣфѣормѣ, де фѣр-ма делѣтѣ.
Demagog, m., демарогѣ; —ie, f., демарогѣ; —isch, a. mi ad., де-марогѣкѣ.
Demant, n. Diamant.
Demarkationslinie, f., линѣ де де-марѣкѣдѣне (дѣтре дѣѣ цери, тѣрѣ).
Demaskiren, v., демаскѣ.
Demnach, conj., деѣ, аша дар, прин зрѣтаре.
Demnachst, ad., апоѣ, дѣпѣ, дѣ fine; кѣрѣндѣ.
Demohngeachtet, v. Ungeachtet.
Demoiselle, f., дамѣчелѣ, domimod-рѣ, (ноконѣцѣ, дѣдѣкѣ).
Demokrat, m., демократѣ; —ie, f., демократѣ; —isch, a. mi ad., демократѣкѣ.
Demoliren, v., дѣрѣмѣ, аватѣ, даѣ ла пѣмѣнтѣ (касѣ шѣл.)
Demolirung, f., дѣрѣмѣдѣне, авѣ-тѣмѣнтѣ.
Demonstration, f., демѣстрѣдѣне.
Demonstrativ, a. mi ad., демѣстрѣ-тивѣ.
Demonstriren, v., демѣстрѣ; dove-дѣкѣ.
Demontiren, v., дескалѣкѣ (де не каѣ); smontezѣ, аѣ тѣнѣл жѣсѣ; prin канонадѣ стрѣкѣ о батерѣ, о адѣкѣ ла тѣчере.
Demoralisation, f., деморалѣзѣдѣне.
Demoralistren, v., деморалѣзѣѣ.
Demuth, f., змѣлитаре, змѣлитѣ, степенѣ.
Demüthig, a. mi ad., змѣлитѣ, сме-рѣтѣ; смѣнсѣ; змѣлитѣрѣ; кѣ степенѣ; —ung, f., змѣлитѣрѣ.
Denar, m., денарѣ.
Dendrit, m., дендрѣтѣ, v. Baumstein.
Dengelhammer, m., чѣоканѣ де вѣ-тѣтѣ кѣса.
Dengelst, v., батѣ (аскѣдѣ) кѣса.
Dengelstoch, m., батѣ, некѣвѣльшѣ не каре се вате кѣса.
Denkart, f., кѣнѣ, modѣ де кѣпетаре.
Denkbar, a. mi ad., итаѣнаверѣ, кѣпетавѣрѣ.
Denkbild, n., деѣсѣ, сѣмволѣ, ем-вѣлтѣ.
Denkbuch, n., авѣнтѣ, карте дѣ каре се скрѣ чева де адѣсѣ аинте; меторѣалѣ; жѣрнарѣ.
Denken, v., кѣпетѣ, гѣндѣсѣ; со-котѣсѣ; meditѣ; жѣдѣнѣ; даѣ кѣ сокотѣла; дѣлѣ итаѣнѣ; дѣлѣ дѣ-

kinbeskĭ; ami adskĭ aminte; an
 oder auf etwas —, a kĕpeta de-
 spre чева; auf etwas Böses —,
 пѣлbeskĭ врезнѣ рѣ; sich etwas
 —, ami dĕkinbeskĭ чева; hin und
 her —, ami batĭ kapĭ, тѣ орѣ-
 тѣнѣ кѣ минтеа; der Mensch
 denkt, Gott lenkt, отѣл пропѣне,
 Dzeĭ dĭspĕne, пѣ кѣм гѣндеште
 отѣл, чѣ кѣм ва Domnѣ; daran
 —, ami adskĭ aminte; bei sich
 —, a се гѣндѣ дѣ сѣне; niedrig
 —, a авеа сѣмѣнѣнте ампѣсе;
 auf seine Predigt —, ami meditĭ
 predika.
 Denker, m., meditĭtorĭs, кѣцетĭ-
 торĭs; tiefe —, спѣритĭ проѣндѣ.
 Denksĭhig, a. mĭ ad., дѣвеститĭ кѣ
 факѣлате кѣцетĭвѣ; —seit, f.,
 факѣлатеа кѣцетĭвѣ.
 Denkfreiheit, f., дѣвертатеа копштѣп-
 цѣи, — de a кѣпета.
 Denkkraft, f., факѣлатеа кѣцетĭвѣ.
 Denklehre, f., доикѣ.
 Denkmal, n., монѣмѣнтѣ.
 Denkmünze, f., медѣлѣ, монетѣ
 меморѣалѣ.
 Denksäule, f., кодонѣ, овелѣскĭ de
 adĭчере аминте.
 Denkschrift, f., меморѣалѣ; инскри-
 цѣне.
 Denkspruch, m., devizĭ, сѣнѣндѣ.
 Denkstein, m., пѣтрѣ меморѣалѣ.
 Denkungsart, v. Denkart.
 Denkvermögen, n., v. Denkkraft.
 Denkwürdig, a. mĭ ad., меморавѣрѣ,
 дѣсѣмнѣверѣ, demnĭ de adĭчере
 аминте; —seit, f., меморавѣри-
 тате; —seiten, меморѣи, нотѣцѣнѣ.
 Denkzeichen, n., сѣмнѣ меморѣалѣ.
 Denkzeit, f., епокѣ.
 Denktettel, m., меморѣс, вѣлетѣ ме-
 морѣалѣ; jemandem einen — ge-
 ben, батѣ пѣ чѣнеа кѣ сѣ цѣнѣ
 минте; — der Juden, фѣлаттерѣ.
 Denn, conj., кѣчѣ, пѣнтрѣкѣ, фѣнд-
 кѣ; декѣтѣ; еĭ wäre —, еĭ sei
 —, дѣкѣ пѣ, афарѣ дѣкѣ пѣ; wie
 —! чѣ кѣм! wen sehe ich —?
 dar че 'mĭ вѣдѣ окѣ?
 Dennoch, conj., totĭmĭ, кѣ tĕre асте.
 Denomination, f., денѣминѣцѣне.

Denominator, m., денѣнѣторѣс.
 Denkfĕat, f., денѣфрате.
 Dentist, m., дѣнѣстрѣ.
 Denunciation, f., денѣнциѣцѣне, пѣ-
 рѣторѣ пѣ аскѣнѣсĭ.
 Denunciren, v., денѣнѣчѣ.
 Departement, n., денѣстрѣмѣнтѣ.
 Dependent, a. mĭ ad., денѣнѣнѣте,
 атѣрпѣнѣте, атѣрпѣторѣс.
 Dependenz, f., денѣнѣндѣ, атѣрпѣаре.
 Dependiren, v., денѣндѣ, атѣрпѣ.
 Depense, (zi: depanz) кѣлѣятѣ де-
 шѣртѣ.
 Depesche, f., денѣпѣшѣ.
 Deponent, m., денѣонѣнтѣ (грам.)
 де формѣ лас. mĭ сѣмпѣоѣкѣцѣнѣ-
 не актѣвѣ; денѣиторѣс, денѣозиторѣс.
 Deposiren, v., денѣпѣнѣ, денѣозѣтѣ
 (sanĭ шѣл. сѣре пѣстрѣарѣ).
 Deportation, f., денѣпортѣцѣне; есѣ-
 лѣаре, есѣнѣтрѣаре.
 Deportiren, v., денѣпортѣрѣ, есѣлѣрѣ,
 есѣнѣтрѣрѣ, сѣрѣнѣпѣскĭ, скотѣ дѣн
 цѣрѣ mĭ дѣжѣ да зп докѣ хотѣ-
 рѣтѣ de vnde денѣортѣлѣ пѣаре
 воѣзѣ а се рѣторѣче.
 Depositenbank, f., банкѣ де денѣозѣтѣ.
 Depostengelber, pl., санĭ денѣшѣ, де-
 позѣтѣалѣ.
 Depositum, n., денѣозѣтѣ, дѣкрѣ де-
 позѣсĭ.
 Depot, (deno), n., денѣозиторѣс; де-
 позѣтѣ; рѣзѣрѣвѣ de coldatĭ.
 Depreciren, v., тѣ рѣгѣ, черѣ терѣ-
 цѣнѣне.
 Deputat, n., парѣ, порѣцѣне, са-
 лѣрѣс; —ion, f., денѣпѣтѣцѣне.
 Deputiren, v., денѣстрѣтѣ, трѣмитѣ де-
 пѣтѣтѣ.
 Deputirte, m., денѣстѣтѣ, трѣмѣцѣсĭ.
 Der, die, das, art., dĕ; ѣе, a; проп.,
 чѣлѣ, ачѣлѣ; карѣ.
 Derangiren, (deramĭrn), v., денѣорѣ-
 дѣнѣрѣ, цѣнѣ дѣн пѣрѣндѣцѣалѣ; тѣр-
 вѣрѣ.
 Derartig, a., де ачѣлѣ фѣлѣ.
 Derb, a. mĭ ad., вѣрѣосĭ, колѣдѣ;
 цѣпѣнѣ; аспѣрѣ; вѣрѣде; das ist
 eine herbe Antwort, ѣкѣ зп рѣ-
 сѣзѣнѣсĭ аспѣрѣ; — antworten, рѣ-
 сѣзѣндѣ вѣрѣде; —heit, f., вѣрѣо-
 шѣ, колѣдѣтѣре; аспѣрѣне.

- Deceinst**, ad., odeniõpъ; õpekъndõ; vpeodarbъ.
- Deceint-halben**, —wegen, —wissen, ad., пентръ ачѣста, de ачѣса; пентръ карил, пентръ дънши, пентръ фавореа, амõреа лор.
- Decegestalt**, ad. шî conj., астõеа; дп ъстѣ kinõ, дп ъстѣ modõ; дптр'агътѣ.
- Decegleichen**, a., атаре, асемене, астõеа; — Menschen, wie er, muß man achten, астõеа de õmenî, кшм есте еа, тревъескѣ респеттаул.
- Decehalben**, conj. шî ad., пентръ ачѣса.
- Derivation**, f., derivъûisne.
- Der—; die—, dasjenige**, pr., ачелъ, ачѣса.
- Dermaleinst**, v. Deceinst; —ig, a., de odiniõpъ.
- Dermalen**, ad., акзм, астъдаръ, пентръ акзм.
- Dermalig**, a., актъаа, пресинте.
- Dermaßen**, ad., агътѣ, пълъ дптр'агътѣ; аша de таре.
- Derò**, pron., Dвõстръ, вõстръ; zu — Befehl, да ordinea Dвõстръ.
- Derò-halben**, —wegen, conj., пентръ ачѣста, de ачѣса.
- Der—, die—, daselbe**, —bige, pron., ачелашî, ачѣсаашî; тогъ ачелашî, тогъ ачѣсаашî; (дп тоаõ кърте-ниорис) Dieselben haben mir befohlen, Dv. mîацî demъndatõ.
- Derweile, derweilen**, ad., дптр'ачѣса, v. Unterbessen.
- Derwisch**, m., дорвишъ, къльгъръ maomedanõ.
- Desarmiren**, v., decarpõ.
- Descendent**, m., descendentъnte, зр-ташиъ, челъ 'че се траде дптр'õ фамилî.
- Descendenz**, f., descendinъ, ско-воражътъръ, зршъшî.
- Descendentallinie**, f., линîя сково-рандъ.
- Deserteur**, m., desertорис, фъгарис (coldarbъ).
- Desertion**, f., descerpъisne.
- Desertiren**, v., descertezõ.
- Desfallõ**, ad., дп ачелъ kazõ; пентръ ачѣса.
- Deßgleichen**, a., атаре, асемене, v. Decegleiche; ad. астõеа; —, conj., прекъм шî; ънкъ.
- Deßhalb**, —halben, ad., de ачѣса, пентръ ачѣса.
- Designation**, f., decemпъûisne.
- Designiren**, v., decemнõ.
- Destinsciren**, v., къръûis de mîасне.
- Desolat**, a., decolatõ, фõрте дп-трикарõ.
- Desperat**, a., desperatõ; —ion, f., desperъûisne.
- Desperiren**, v., desperõ.
- Despot**, m., despotõ; —isch, a., des-потикõ; ad. despotичесте; —is-муß, m., despoticmõ.
- Deßent-halben**, —wegen, —wissen, ad., de ачѣса, пентръ ачѣса; de ачѣ-ста, пентръ ачѣста.
- Deßert**, n., пõме, дълчедърî, кътърîл шчл. че се пнõх пе тасъ ла õi-nea прънзîаî; меселикърî.
- Deßin**, n., decemнõ, пикторî.
- Destillation**, f., destîлъûisne.
- Destilliren**, v., destîлõ; стрекорõ; трарõ (vinарскъ, спирîтõ).
- Destillirer**, m., destîлъторис.
- Destillir-blase**, f., аламвîкõ; —famer, f., destîлърî.
- Desto**, ad., къ агътѣ; — besser, агътѣ маî vine; — schlimmer, агътѣ маî ръõ; nichtõ — weniger, тогъшî, къ тõте асте; je mehr man ihm gibt, — mehr will er haben, дп даî deperъа челъ мîкõ шî еаõ дпî чере шî тъна.
- Dest-wegen**, —wissen, ad. шî conj., de ачѣса, v. Deßentwegen; — weil, de ачѣса къчî; eben —, токма пентръ ачѣса.
- Detachment**, (detachment), n., de-ташетънтõ, descърдемънтõ, очатъ de coldaгî.
- Detachiren**, v., descarpõ шî trimîтõ (õ парте de coldaгî).
- Detail**, n., detalõ; —händler, m., комерчîс къ detalõ, търънъишъ; —händler, m., нероциорис къ търънъишъ; —liren, v., detalezõ, спнõх къ deатърънтъа, dîn фîрõ дп пърõ.
- Detto**, a., тогъ ачѣса; тогъ аколо.

Deube, f., *дѣрѣ*.
 Deuchten, v. *дѣхтѣн*.
 Deut, m., *ванѣ оландецѣ*; *иѣ gebe* seinen — datum, *нѣ фаче о чавѣ децерагѣ*.
 Deute, v. *дѣте*.
 Deutelei, f., *сплѣкѣдѣне фалѣ шѣ ридиколѣ*.
 Deuteln, v., *сплѣкѣ фалѣ шѣ ридикѣ*.
 Deuten, v., *аррѣтѣ (кѣ децетѣ)*; *факѣ семнѣ (кѣ окѣ)*; *сплѣкѣ (вѣсѣ)*; *факѣ алѣзѣне*; *er deutet Alles auf sich*, *ле ѣа тѣте асѣпрѣ*.
 Deuter, m., *сплѣкѣторѣ*; —ei, f., *сплѣкѣдѣне*; (*din ꝑicionomij*) *метопоскопѣ*; (*din liniamjngelentj-nelop*) *кѣроманѣ*.
 Deutler, m., *сплѣкѣторѣ фалѣ*.
 Deutlich, a. *шѣ ad.*, *кларѣ, лимѣде, лѣмѣрѣтѣ, лѣминатѣ, децинѣсѣ, анѣдеѣверѣтѣ*; *респѣкатѣ*; —feit, f., *кларѣтате, лимѣзѣиме, лѣмѣрѣтате, анѣдеѣверѣтате*.
 Deutsch, a., *германѣкѣ, алеманѣкѣ, немѣскѣ*; *ad. германеште, немѣдеште*.
 Deutsche, m. *шѣ f.*, *германѣ, алеманѣ (rom. din Romania олѣтѣнѣ), немѣжѣ*.
 Deutschherr, m., *кавалерѣ ал ordi-njzлѣ тѣзтонѣкѣ*.
 Deutschmeister, m., *мареле местерѣ ал ordinjzлѣ тѣзтонѣкѣ*.
 Deutung, f., *сплѣкѣдѣне*; Traum—, *сплѣкѣдѣне (тѣлѣжѣре) de вѣсѣ*; —svoll, a. *шѣ ad.*, *цѣнѣ de анѣсемнѣаре, мѣлѣтѣ анѣсемнѣторѣ*.
 Devaivation, f., *дѣвѣлѣвѣдѣне, скѣзѣгѣрѣ de преѣдѣ ла монетѣ*.
 Devise, f., *дѣвѣзѣ*.
 Devot, a. *шѣ ad.*, *девоѣтѣ, вѣсерѣкосѣ, релѣѣѣосѣ*; —ion, f., *девоѣдѣне*.
 Diaconat, n., *диаконѣтѣ, диаконѣ*.
 Diaconiffin, f., *диаконѣсѣ, диаконѣцѣ*.
 Diaconus, m., *диаконѣ*.
 Diadem, n., *диадѣмѣтѣ, легѣтѣрѣ de ѣрѣнѣте, семнѣлѣ рѣгатѣлѣ ѣа антиѣ*.
 Diakustik, f., *диакѣстикѣ*.
 Diagnostik, f., *дианѣстикѣ, кѣпошѣтѣца сѣлѣ дѣвѣлѣвѣтѣра de а кѣпошѣте вѣтежелѣе*.

Diagonal, a., *дианѣналѣ*; —linie, f., *шѣнѣ дианѣналѣ*.
 Dialect, m., *диалѣктѣ*; —ist, f., *диалѣктѣкѣ*; —ifer, m., *диалѣктѣкѣ*.
 Dialog, m., *диалѣгѣ, вѣрѣѣре дѣнѣре долѣ*.
 Diamant, m., *диаманѣтѣ*; *ungeſchliffene* —, *диаманѣтѣ вѣрѣтѣ*; *geſchliffene* —, *вѣрѣланѣтѣ*; —en, a., *диаманѣтинѣ, де диаманѣтѣ*; —gewiſt, n., *pondepe de цѣсѣваере de кѣре патѣрѣ гѣрѣнѣде фаче зѣн кѣратѣ*; —händler, m., *диаманѣтарѣ*; —hart, a. *шѣ ad.*, *тѣре ка диаманѣтѣ*; —mutter, f., *матѣрѣче, нѣтрѣ дѣн кѣре се аѣлѣ диаманѣтѣ*; —nabel, f., *акѣ de диаманѣтѣ*; —pulver, n., *пѣлѣвѣре de диаманѣтѣ*; —ring, m., *инѣлѣ de диаманѣтѣ*; —ſchmuck, m., *скѣлѣ, цѣсѣваере de диаманѣтѣ*; —ſchleifer, m., *диаманѣтарѣ*.
 Diameter, m., *диаметѣрѣ*.
 Diaphoretisch, a., *диѣѣорѣтикѣ, сѣдѣорѣѣѣрѣ*.
 Diarium, n., *диарѣ*.
 Diarrhœe, n., *диарѣ, гѣрѣлѣдѣ, зѣрдинѣре*.
 Diät, f., *диетѣ, зѣсѣнѣ, лѣѣѣ нѣ зѣ*; *регѣлѣ de вѣаѣзѣ*; —etik, f., *диетѣтикѣ, арѣтеа вѣдеѣ*; —iſch, a., *диетѣтикѣ*.
 Dicafterium, n., *дикаѣтерѣ*.
 Dicht, a. *шѣ ad.*, *деѣсѣ, компакѣтѣ*; *solidѣ*; *стрѣпѣсѣ*; *тѣре*.
 Dichte, Dichtigkeit, f., *деѣсѣме, солидѣтате*.
 Dichtelei, f., *поѣзѣтѣрѣ (терм. dec-преѣзѣторѣ)*.
 Dichten, v., *пѣсѣтѣесѣкѣ, имѣаѣнѣ*; *poeticezѣ*, *факѣ вѣрѣсѣрѣ*; *meditѣ*; *ſein* — *und Trachten iſt darauf gerichtet*, *тѣте гѣндѣрѣле шѣ лѣкѣрѣрѣле лѣлѣ сѣлатѣ аѣнтате спре аѣеа*.
 Dichter, m., *поетѣ*; —ader, f., *вѣлѣ поетѣкѣ*; —anlage, f., *талѣнтѣ поетѣкѣ*; —feuer, n., —flug, m., *фокѣ, авѣнтѣ, свѣрѣ поетѣкѣ*; —freiheit, f., *лѣченѣдѣ поетѣкѣ*; —gabe, v. —anlage; —gluth, f., *фокѣ поетѣкѣ*; —iſch, a. *шѣ ad.*, *поетѣкѣ, поетѣчеште*; —ling, m., *поетѣшиѣ*; —pferd, n., (mit.) *пе-*

- расѣ; —sprache, f., дѣлацѣ поетикѣ; —werk, n., оуб (звучѣ) поетикѣ, дѣлацѣ.
 Dichtigkeit, v. Dichte; —messer, m., манометръ, decimetrъ.
 Dichtkraft, f., пѣтереа де а поетиза, в. Dichtvermögen.
 Dichtkunst, f., poezijъ, поетикъ, артеа поетикъ.
 Dichtklaubig, a. шѣ ад., фѣрнзиосѣ, фѣиосѣ.
 Dichtung, f., poezijъ; пѣстѣре, в. Erdichtung; —bart, f., цѣлѣ, фѣлѣ де поezijъ.
 Dichtvermögen, n., факылгеа де а поетиза.
 Dichtverrig, n., астыпѣтѣрѣ де крѣпѣтѣрѣ ла о пѣлѣ.
 Dick, a. шѣ ад., грѣсѣ, грасѣ; descъ; волѣпносѣ; зѣлатѣ; —artig, a. шѣ ад., вѣрѣиосѣ, кѣ враделе грѣсе; —ärschig, a. шѣ ад., кѣрѣосѣ; —badig, a. шѣ ад., вѣкосѣ; —bein, n., кѣпсѣ, партеа пѣчѣорѣлѣ дела шѣлѣ пѣлѣ ла цѣпѣкѣ; —blütig, a. шѣ ад., сѣпѣеросѣ; —brüftig, a. шѣ ад., пѣтросѣ, пѣносѣ.
 Dicke, f., грѣсѣме; decime.
 Dickfleischig, a. шѣ ад., кѣрносѣ.
 Dickhaarig, a. шѣ ад., пѣросѣ; тѣфосѣ.
 Dickhäls, m., гѣтѣ грѣсѣ (омѣ); —ig, a. шѣ ад., гѣтосѣ.
 Dickhäutig, a. шѣ ад., пѣлосѣ; —heit, f., грѣсѣме де пѣле.
 Dickeit, v. Dicke.
 Dickhülfig, a. шѣ ад., скорѣносѣ; кожосѣ.
 Dicksicht, n., decimijъ (де пѣдѣре).
 Dickkopf, m., канѣ грѣсѣ; кѣлѣпѣносѣ (омѣ); канѣ марѣ; dickköpfig, a. шѣ ад., кѣлѣпѣносѣ; черѣкосѣ, дѣдѣрѣтѣкѣ, кѣ канѣ марѣ.
 Dickklaubig, v. Dichtklaubig.
 Dickleibig, a. шѣ ад., трѣносѣ, корпѣлосѣ, пѣлѣ; —heit, f., трѣпѣмѣ, корпѣленѣ.
 Dicklich, a. шѣ ад., грѣсѣлѣ; descлѣ.
 Dicklippig, a. шѣ ад., вѣзарѣ.
 Dickmaulig, a. шѣ ад., кѣ гѣра марѣ.
- Dicknasig, a. шѣ ад., пѣзосѣ, вѣтосѣ.
 Dickohrig, a. шѣ ад., зрѣлатѣ, кѣ зрѣкѣ марѣ; кам сѣрдѣ, грѣсѣ де зрѣкѣ.
 Dickrindig, a. шѣ ад., кѣ скорѣа дѣсѣ.
 Dickrube, f., врозѣ.
 Dickrückig, a. шѣ ад., сѣпѣросѣ, кѣ сѣпарѣ грѣсѣ; цѣпѣлѣ.
 Dickstift, m., сѣрѣлѣ, пѣсѣтѣ грѣсѣ.
 Dickstnähler, m., чѣкосѣ грѣсѣ.
 Dickstein, m., diamantѣ вѣрѣлѣватѣ, сѣлѣ пѣлѣрѣ, пѣтѣлѣ не дѣасѣпѣра.
 Dicktau, v. Kabeitau.
 Dickthuer, m., гѣдѣрѣлѣ, фѣлосѣ, чѣлѣ че фѣче дѣн дѣпѣарѣ арѣтѣсарѣ; —ei, f., гѣдѣрѣомѣлѣ; —isch, a. шѣ ад., гѣдѣрѣосѣ.
 Dickwanst, m., пѣпѣтѣкосѣ, вѣрдѣфосѣ; —ig, a. шѣ ад., пѣпѣтѣкосѣ.
 Dickzirfel, m., комѣасѣ де пѣсѣратѣ грѣсѣме.
 Dictando, ad., дѣктѣндѣ.
 Dictat, n., дѣктѣтѣ.
 Dictator, m., дѣктѣторѣ; —isch, a. шѣ ад., дѣктѣторѣкѣ.
 Dictatur, f., дѣктѣтѣрѣ.
 Diction, f., дѣкѣиѣне.
 Dictiren, v., дѣктѣзѣ.
 Didactif, f., didaktikъ; —isch, a. шѣ ад., didaktikъ.
 Dieb, m., фѣрѣ, хѣлѣ; гѣлѣхарѣ; Gelegenheit macht Diebe, окѣсѣнеа фѣче не фѣрѣ; die kleinen Diebe hängt man, die großen läßt man laufen, не фѣрѣлѣ чѣлѣ мѣлѣ дѣ сѣлѣпѣзѣрѣ, не чѣлѣ марѣ дѣ сѣкѣпѣ, лѣпѣлѣ сѣлѣтѣ ка пѣлѣза де пѣлѣпѣжѣнѣ, че пѣнде пѣсѣчѣле шѣ лѣсѣ тѣлѣпѣторѣлѣ.
 Dieberei, f., фѣрѣтѣрѣ, фѣрѣтѣ; гѣлѣхѣрѣ, хѣлѣ.
 Diebin, f., фѣрѣ, хѣлѣ, пѣлѣре фѣрѣче.
 Diebisch, a. шѣ ад., фѣрѣче, хѣлѣтосѣ, гѣлѣхѣросѣ, датѣ ла фѣрѣтѣ; —er Weise, хѣлѣште, не фѣрѣлѣлѣ.
 Diebsbande, f., вандѣ, чѣтѣ де фѣрѣлѣ.
 Diebsbrut, f., лѣпѣдѣтѣрѣ, дѣрѣдѣлѣ, сѣмѣнѣлѣ (неамѣ) де фѣрѣлѣ.
 Diebsgefell, —genof, m., соулѣ, комѣпѣлѣ де фѣрѣтѣ.
 Diebsgestübel, n., в. Diebsbrut.

Diebsglück, n., порокъ (ѡзртѣнъ) nemeritatъ.
 Diebsgriff, m., апъкътѣръ, тѣстрѣъ de ѡзрѣ.
 Diebshehler, m., авъкънъторѣъ de ѡзрѣ.
 Diebsherberge, f., осветѣрѣъ de ѡзрѣ; razdъ de хоуѣ.
 Diebshöhle, f., пештеръ de ѡзрѣ.
 Diebskniff, m., апъкътѣръ ходѣскъ.
 Diebslaterne, f., лампашѣъ оръѣ, v. Blendlaterne.
 Diebsnest, Diebsloch, n., кѡвѣъ, газръ de хоуѣ.
 Diebsrotte, f., адънътѣръ, тѣпъ de ѡзрѣ, v. Diebsbände.
 Diebs Schlüssel, m., кѣлѣ хоуѣскъ, кѣлѣ a totъ deskizъторѣ.
 Diebsstinn, m., патѣръ, плакарѣ сире ѡзрѣ.
 Diebsprache, f., лѣвъ хоуѣскъ, днцелѣсъ nъmaѣ de ѡзрѣ.
 Diebstreich, m., ѡапъ хоуѣскъ.
 Diebstahl, m., ѡзрѣ; gewaltsamer —, ѡзрѣ ѡкъкѣъ кѣ спарцѣре de днзѣрѣтѣрѣ.
 Diebswirth, m., оснътарѣъ, газдъ de ѡзрѣ.
 Diele, f., скъндѣръ; podea; ариъ; тѣдъ (вестѣвѣдъ); —n, v., podeskъ, скъндѣрескъ; —nъorf, m., (аркѣт.) тѣтѣрѣъ, орпътѣлѣъ de аркѣтетѣрѣ; —nъhr, f., ордѣкѣ de тѣдъ, de днграгъ; —nъwand, f., пѣреге de скъндѣрѣ; —nъwerk, n., скъндѣрѣтѣ.
 Dienen, v., сервѣскъ (слѣдѣскъ), ѡкъъ сервѣкѣ; ахътѣ, ѡлосѣскъ; Zhenen zu —, сире сервѣкѣ Dгале; damit ist mir nicht gedient, аста нъ т'ажѣтъ; lassen Sie sich dies zur Nachsicht —, аста съ'цѣ ѡвъ сире шгѣре; wie hoch dient er? че платъ аре? алѣ Soldat, алѣ Anwalt —, мѣлѣтѣрескъ, адвокъдѣскъ; zu Fuße —, сервѣскъ ка pedestrъ; es dient zu nichts, нъ ѡлосѣште nѣmѣка.
 Diener, m., сервѣ, domestikъ, аргагъ, чѣлокѣъ, ѡечѣорѣъ, слѣгъ; dѣрегъторѣъ; Zhr —, сервѣ Dгале; einem einen — machen, слѣгътѣ ne

чѣнева; ein guter Herr macht einen guten —, кѣм е Domnъл аша мѣ сервѣл; —schaft, f., domesticime; —in, f., сервѣ; Zhr —, сервѣ Dгале.

Dienlich, a. mѣ ad., de сервѣкѣ; de трѣвъ; вѣнѣ, ѡлосѣторѣъ; woju ist das —? de че трѣвъ е?

Dienst, m., сервѣкѣ; постѣ, ѡѡѣчѣкѣ, дѣрегъторѣъ; трѣвъ (слѣжѣвъ), ѡнцѣне; kondigѣне; erzeige mir diesen —, ѡ'мѣ трѣва аста; einen — suchen, кавътѣ kondigѣне; aus dem —e gehen, есѣ дѣн сервѣкѣ; —e nehmen, днгръ дн мѣлѣкѣ; —erweisen, —leisten, ѡкъъ сервѣкѣ; —schen, n., дрегъторѣъ мѣкъ.

Dienstabel, m., повлѣдъ днпрезнагъ кѣ ѡѡѣкѣ; повлѣдъ de тогъ.

Dienstag, m., марцѣ.

Dienstalter, n., вѣкѣме de сервѣкѣ.

Dienstanweisung, f., инстрѣкѣне de сервѣкѣ, ѡѡѣчѣкѣ.

Dienstbar, a. mѣ ad., овлѣгатъ а сервѣ; роботашѣкѣ, кѣлкашѣкѣ; склѣвѣ; —feit, f., сервѣтѣте, сервѣ, склѣвѣтѣ, склѣвѣ.

Dienstbeslüssen, a. mѣ ad., сѣрѣсѣнцѣскъ; сервѣкѣ; ѡѡѣчѣскъ; —heit, f., сѣрѣсѣнцъ, сервѣлѣгѣте, ѡѡѣчѣосѣгѣте, зѣлѣ de а сервѣ.

Dienstbote, m., сервѣторѣъ; сервѣторѣ.

Dienstchen, n., постѣлѣдъ, дрегъторѣкѣ.

Dienstleister, m., зѣлѣ de дрегъторѣъ, de сервѣкѣ.

Dienstleistung, a. mѣ ad., зѣлѣскъ de а сервѣ, ѡѡѣчѣосѣкѣ.

Dienstentlassung, f., demicizne; елѣверѣре дѣн сервѣкѣ.

Dienstergeben, a. mѣ ad., датѣ ла сервѣкѣ, ла ѡѡѣчѣкѣ.

Dienstfähig, a. mѣ ad., капавѣрѣ de сервѣкѣ; —feit, f., капачѣгѣте de сервѣкѣ.

Dienstfehler, m., ерѣре ѡкъкѣтъ дн сервѣкѣ.

Dienstfertig, a. mѣ ad., промѣтѣ, гѣга, сире сервѣкѣ; —feit, f., промѣтѣ ла сервѣкѣ.

Dienstfrei, a. mѣ ad., лѣверѣ, скътѣтѣ, de сервѣре, de робѣте, de вѣсѣ

рескѣ; —heit, f., скзтинѣ de сервире.
 Dienstgeflissen, в. Dienstbestlissen.
 Dienstgefälligkeit, f., комплександѣ, пѣчере de а серви, кѣргениѣ.
 Dienstgeld, n., ванѣ de сервиѣ, de ровотѣ, de воерескѣ.
 Dienstgenos, m., сочѣ de сервиѣ, камѣрадѣ, коллегѣ.
 Dienstgeschäfft, в. Amtsgeschäfft.
 Dienstgesuch, n., змѣларе дѣпѣ сервиѣ.
 Diensthaf, a. mi ad., ровотарѣ, смѣпѣѣ ла сервиѣ.
 Dienstherr, m., Домнѣ, кѣ се кѣвине воерескѣ, ровоте.
 Diensthufe, f., изѣрѣ domnesкѣ, че зн ровотарѣ е облегатѣ а лѣкра.
 Dienstjahr, n., анѣ de сервиѣ.
 Dienstkleidung, f., знѣормѣ.
 Dienstknecht, m., сервѣ, аргатѣ.
 Dienstleistung, f., сервиѣ, оѣѣчѣ.
 Dienstleute, pl., домѣстѣчѣ; ровотарѣ, в. Dienstmann.
 Dienstlohn, m., саларѣ (сѣмѣрѣ) de сервиѣ.
 Dienstlos, a. mi ad., ѣрѣ сервиѣ.
 Dienstmagd, f., сервиторе, сервѣ, сервантѣ.
 Dienstmädchen, Dienstmädel, n., сервѣчѣрѣ.
 Dienstmann, m., омѣ de сервиѣ; ровотарѣ; васалѣ, ѣездатарѣ.
 Dienstfennig, m., ванѣ de кирѣ, de токмѣлѣ, арвѣпѣ.
 Dienstpferd, n., каѣ de сервиѣ; каѣ милѣрескѣ.
 Dienstpflicht, f., даторѣ, облегѣѣне de сервиѣ; —ig, a. mi ad., облегатѣ а серви.
 Dienstroch, m., в. Dienstkleidung.
 Diensttracht, f., портѣ, костѣмѣ дерѣгѣторескѣ.
 Dienstthuend, a., ѣзнѣонарѣ.
 Dienstunfähig, a. mi ad., дѣканавѣрѣ, негрѣвнѣкѣ, de а серви; invaliđ; —feit, f., дѣканачѣгате de а серви.
 Dienstverwandt, a. mi ad., облегатѣ а серви.
 Dienstvolk, n., в. Dienstleute.
 Dienstvorschrift, f., регѣлѣмѣнѣ de сервиѣ.

Dienstwillig, a. mi ad., плекатѣ а серви.
 Dienstzeit, f., тимѣ de сервиѣ.
 Dienstzwang, m., дрѣтѣ de а копстрѣпѣ ла сервиѣ, ла ровоте шчл.
 Dieß, pron., ачѣстѣ, ачѣлѣ.
 Diese, dieser, dieses, pron., ачѣстѣ, ачѣста, иѣтѣ, иѣта; ѣтѣ, ѣста.
 Dießennach, в. Demnach.
 Dießseitig, a., чѣгерѣорѣ.
 Dießseitig, ad., дѣкѣче, d'аѣтѣ парѣ.
 Dießfalls, ad., дѣ ачѣстѣ каѣ.
 Dießjährig, a. mi ad., de иѣтѣ анѣ.
 Dießmal, ad., иѣтѣдатѣ; —ig, a., чѣлѣ de аѣтѣдатѣ.
 Dietrich, m., Теодорѣкѣ; кѣле хоѣѣскѣ че prinde ла тѣлѣ дѣкѣлѣторѣ; кѣрлѣгѣ.
 Diemeil, conj., (воѣкѣ) ѣиндѣкѣ.
 Differential-größe, f., кѣрѣме дѣѣѣринѣиалѣ; —rechnung, f., калкѣ дѣѣѣринѣиалѣ.
 Differenz, f., дѣѣѣринѣ, неасѣмѣнаре, непотрѣвире.
 Differenziren, v., дѣѣѣренѣѣ.
 Differiren, v., дѣѣѣреѣ.
 Diffusion, f., денѣрѣѣне prin жѣрѣмѣнѣ.
 Difficil, a. mi ad., грѣжѣ, грѣѣѣ.
 Difficultät, f., грѣжате.
 Digestion, f., дѣѣѣѣне, мѣѣѣвире.
 Digression, f., дѣрѣѣѣне, аватѣре.
 Dilation, f., амѣнаре; терѣнѣ, сорокѣ.
 Dilemma, n., дѣлѣмѣ; ѣлѣѣѣѣ корнѣ.
 Dilettant, m., дѣлетантѣ, изѣѣорѣ de арѣ.
 Diligence, (zi: diliġano), f., дѣлѣѣѣѣ, карѣ иѣте.
 Dill, m., тѣрарѣ (пѣѣтѣ); —e, f., кана дѣла кандѣлѣвѣре; ѣѣва дѣ карѣ се вагѣ ѣгѣлѣ ла латѣе.
 Dimension, f., дѣменѣѣне, тѣѣѣрѣ, ѣренѣѣне.
 Dimittiren, v., демѣтѣ.
 Diner, (zi: diné), прѣнѣѣ.
 Ding, n., ѣнѣсѣ, ѣинѣ; лѣкрѣ, обѣѣнѣ; грѣѣ; даѣ иѣ бѣѣѣ —, ѣста е зн лѣкрѣ аѣ дракѣлѣ; waß ist daß für ein —? е ѣѣе аѣа? er hat große Dinge im Kopfe,

- елѣ are планѣри марѣ дн канѣ;
 er ist immer guter Dinge, елѣ е
 истрѣра мѣлѣсмитѣ, — веселѣ;
 das geht nicht mit rechten Dingen
 zu, ачѣ нѣ е лѣркѣ кѣратѣ; ge-
 schene Dinge sind nicht zu an-
 dern, вѣгаѣ шѣ ф... нѣ се маѣ
 дѣторѣ; alle guten Dinge sind
 drei, че е трѣѣ е вѣнѣ; das dum-
 me —, простѣлѣ; gut — will Weile
 haben, лѣркѣ вѣнѣ чере гѣмнѣ, кѣ
 дѣчетѣ се фаче очетѣ.
- Dingebrief, m.**, контрактѣ, замѣсѣ,
 хѣргѣ де дѣвоѣлѣ.
- Dingen, v.**, токтесѣ (кѣрѣшѣ);
 нѣтесѣ; varѣ дн сервѣцѣ; дн-
 кирѣзѣ; einen Bedienten —, varѣ
 сервѣ; ein Schiff —, дн кирѣзѣ
 о паѣ.
- Dingerfennig, m.**, арвѣнѣ, ванѣ де
 токтѣлѣ, в. шѣ Ungeld.
- Dingflüchtig, a. шѣ ad.**, фѣгарѣ спре
 а скѣпа де черчетаре жѣдикѣто-
 рѣскѣ.
- Dingpflichtig, a. шѣ ad.**, сѣпѣсѣ ла
 черчетаре жѣдикѣторѣскѣ.
- Dinggericht, n.**, трѣвѣналѣ, жѣдикѣ-
 торѣ сѣтѣскѣ.
- Dinglich, a. шѣ ad.**, реалѣ, че се
 шѣне де лѣркѣ.
- Diniren, v.**, прѣлѣзесѣ.
- Dinzel, m.**, алакѣ; —gerste, f., zeo-
 mѣ.
- Dinstag, v. Dienstag.**
- Dinte, f.**, негрѣлѣ, в. Tinte; —nfaѣ,
 n., кѣлѣмарѣ; —nffѣ, m., самѣ,
 калѣмарѣ.
- Diöces, f.**, дѣчезѣ, епархѣ; —an,
 m. шѣ a., дѣчезанѣ.
- Diopter, m.**, диоптерѣ, instr. mat.;
 —lineal, n., алѣдѣдѣ, instr. mat.
 кѣ карѣ се ѣа мѣсѣра зѣртѣрѣлор.
- Dioptrik, f.**, диоптрикѣ, parte din
 optikѣ; —ffѣ, a. шѣ ad., диоп-
 трикѣ.
- Diphthong, m.**, дѣтонѣ.
- Diplom, n.**, дипломѣ; —at, m., ди-
 пломатѣ; —atiff, f., дипломатѣкѣ,
 шѣинѣа де а дѣчѣра дипломѣлѣ
 шѣл.; —, a. шѣ ad., дипломатѣкѣ;
 —atiffen, m., дипломатѣрѣ; —atiff,
 a. шѣ ad., дипломатѣкѣ.
- Diptam, m.**, фѣрѣселѣ (шѣлѣтѣ).
- Direct, a. шѣ ad.**, дирѣктѣ, дрѣктѣ,
 deadрѣктѣлѣ; —ion, f., дирѣктѣне;
 —or, m., дирѣкторѣ; —orat, n.,
 дирѣторатѣ; —orin, f., дирѣкто-
 рѣскѣ; —orium, n., дирѣкторѣ.
- Dirigiren, v.**, дирѣрѣ; регалѣ, гѣ-
 вернезѣ.
- Dirne, f.**, фатѣ; сервантѣ; feile —,
 гѣрѣфѣ, кѣрѣвѣ.
- Discant, m.**, дѣскѣнтѣ, сѣпранѣ, гѣлѣ-
 сѣл чѣл маѣ сѣсѣ.
- Disciplin, f.**, дѣциплѣнѣ; —iren, v.,
 dѣциплѣнезѣ.
- Discontiren, v.**, (ком.) десконтѣзѣ,
 нѣлѣтесѣ дн painte de сорѣкѣ шѣ
 скадѣ сконтѣ.
- Disconto, m.**, сконтѣ; —caffe, f.,
 кассѣ де сконтѣ.
- Discours, m.**, дѣскѣрсѣ, кѣвѣнтаре.
- Discret, a. шѣ ad.**, дѣкрѣтѣ, дн ге-
 лѣнтѣ; гѣкѣзѣ; —ion, f., дѣкрѣ-
 тѣне; sich auf — ergeben, мѣ
 сѣпѣснѣ ла вѣна воѣнѣ; —ionѣ-
 tage, m. pl., (ком.) зѣлѣ де гра-
 цѣ, зѣлѣ де кѣрдаре.
- Discussion, f.**, дескѣсѣне, десватере.
- Discutiren, v.**, дескѣсѣ, десватѣ.
- Disgustiren, v.**, дѣгѣстѣзѣ.
- Disharmonie, f.**, дѣсармонѣ, како-
 фонѣ, дѣссонѣнѣ; —ffѣ, a. шѣ
 ad., дѣсармонѣкѣ.
- Dislociren, v.**, дѣсѣчезѣ.
- Disparat, a. шѣ ad.**, непотрѣбѣтѣ.
- Dispensation, f.**, дѣспѣнсѣцѣне, дес-
 лѣгарѣ, скѣтѣре дѣла вреѣ лѣце;
 дѣшѣрѣдѣре.
- Dispensatorium, n.**, рѣчетарѣ, карѣ
 де рѣчѣте.
- Dispensiren, v.**, дѣспѣнѣзѣ, деслѣрѣ.
- Disponent, m.**, дѣспѣнѣторѣ.
- Disponibel, a. шѣ ad.**, дѣспѣнѣверѣ.
- Disponiren, v.**, дѣспѣнѣ, пѣнѣ ла
 орѣндѣлѣ; gut oder schlecht dis-
 ponirt sein, сѣнтѣ вѣне сѣл рѣл
 десѣсѣ; ich bist nicht disponirt
 dazu, нѣ сѣнтѣ плѣкатѣ ла ачѣста.
- Disposition, f.**, дѣспѣнсѣцѣне, мѣсѣрѣ;
 плѣкарѣ.
- Disproportion, f.**, дѣспропорѣцѣне;
 —irt, a. шѣ ad., дѣспропорѣционѣтѣ.
- Disput, m.**, дѣспѣтѣ, чѣрѣтѣ; сѣадѣ;

—ation, f., dicserťyđsne, dicserťyđsne; —iten, v., dicserť; —itkunst, f., dialectikъ; —itisch, a. ши ad., dicserťaverť.

Dissenter, m., ерегикъ, схисматикъ.

Dissertation, f., dicserťyđsne, трагаре штинчиѳикъ а врезней материл.

Dissident, m., акатолікъ, в. Dissenter.

Dissonanz, f., disonanzъ, в. Mißklang.

Distanz, f., distanzъ, депъртаре, dictare; —punkt, m., пзатъ de депъртаре.

Distel, f., скъете; —stiel, m., стигледъ; —ig, a. ши ad., скъіосъ; —topf, m., гъпльі de скъіете; —melone, f., мелокаггъ.

Distichon, n., (просод.) dictixъ, пъреке de версѳ.

Distinction, f., dictingsne; ein Mann von —, omъ днсемнатъ.

Distinguiren, v., преѳиръ.

District, m., districtъ.

Ditirambe, f., (поес.) ditiramъ; —isch, a. ши ad., ditiramъikъ.

Diurnist, m., zisprietъ.

Divan, m., divanъ.

Divergent, a., дивергенте.

Divergiren, v., дивергезъ (liniile мергъ къскъндъсе).

Divers, a., диверсъ, фелзргіѳ.

Dvertiren, v., мъ десѳгъ, петрекъ дп влъчері.

Dividend, m., (арит.) dividъndъ; —e, f., dividendъ, партеа de къштггъ къвенитъ дитр'о дитрепринзіне.

Dividiren, v., (арит.) дитпартъ, dividъ; —ston, f., divicisne; —for, m., divisorъ, дитпърдіторъ; —fortium, n., (тин.) divisorъ, клештица каре апкъ манскрксъ.

Divis, (тин.) n., semň de деспърпире.

Döbel, m., чонъ; фелъ de пеште; obsirъ (пзлтъ); —boden, m., podъ dъnlъ.

Döbeln, v., чепзекъ, prindъ къ чепі.

Doberig, a. ши ad., дпъдшиторъ (кълдъра пе дпорате вара).

Doch, conj. ши ad., тотъши, къ тоте асте; даръ, дпсъ; ja —, da аша; nicht —, даръ, ва ва; нъ нъ; kommen Sie —, чі винъ одатъ; laß mich — in Ruhe, ен ласъ

мъ дп паче; so antworte —, чі рещанде; daß — mein Vater same, o de ар vine татъ меѳ.

Docht, m., ѳигіаъ, ѳестгъ (de лътъларе); —dorn, n., торгъ, ѳиръ de ѳестгъ; —messer, n., тьлетортъ de ѳештле.

Dociren, v., дпстрвйъ, дпвъдъ (пе алтъ).

Doche, f., пъпъшъ; чіокънедъ (ла зн клавиръ); стъвларіъ (че сервеште спре а опрі саѳ emite апа дитр'о пісчпъ, лакъ); токъ (фелъ de копчйъ, коаѳзръ); паіеконстрвиторіъ (локъ vnde се дърезъ паіеле); скзлъ, жйрввйъ (de ѳиръ de мъласъ).

Docken, v., Dahn —, дапънъ, пъпъшескъ; ein Schiff —, репарезъ, дърезъ о паіъ; —, мъ жокъ къ о пъпъшъ; —geländer, n., валъстрадъ, партаклкъ, зевреле къ ѳзсчей; —spiel, n., жокъ къ парпюете, пъпъши.

Doctern, v., мъ докторескъ, іаѳ medicinъ.

Doctor, m., докторѳ; medikъ; —werden, devinъ докторе (de medicinъ, ѳілосоѳіъ шчл.); —ant, m., докторъндъ, челъ че аспръ саѳ е прегггггъ а ѳі докторе; —at, n., докторатъ; —hut, m., къчйхъ докторескъ; —in, f., докторгъ.

Doctrin, f., доктрпнъ.

Document, n., докътмнтъ; —iten, v., докътмнтезъ, інстръмнтезъ, доведескъ къ вріче, інстръмнтѳ.

Dod, m., пълашіѳ.

Doge, m., догъ; —nwürde, догеатъ, demnitate de догъ.

Dogge, f., догъ (къне).

Dogma, n., dogmъ, пзатъ de дпвъдъгър (maî къ сѳтъ дп реліціѳ) пзсъ ка принципіиъ недеспътаверъ; —tif, f., dormatikъ, партеа de теолоціѳ че трагезъ деспре dorme; —tisch, a. ши ad., dormatikъ; —tischen, v., dormaticezъ; —tist, m., dormaticъ.

Dohle, f., чокъ (пасере); скърсортъ (капалъ).

Doſne, f., лагъ (de princſ paseri); —nſang, m., princſрѣ къ лагъ de paseri; —nſtrich, m., днтинсрѣ de лагсрѣ.

Dolch, m., пшнарѣ; ſelne —, стигерѣ; —ſtich, m., ловитрѣ de пшнарѣ; —ſtock, m., вѣдѣ къ шшшѣ, къ стигетѣ.

Dolbe, f., вѣрвѣ; крештетѣ; (дн богачикъ) змвредѣ, гѣтѣлѣ; —artig, a. ſi ad., змвределосѣ; —gewächſ, n., плант змвределѣерѣ; —traube, f., корѣмѣ.

Dollman, m., дѣлатѣ.

Dolmetſcher, v., сплѣкѣ, гѣлтѣчекѣ; —er, m., сплѣкѣторѣ, гѣлтѣчѣ; —ung, f., сплѣкѣчѣне, гѣлтѣчѣне.

Dom, m., домѣ, кѣноль; катедралѣ.

Domäne, f., —ngut, n., dominiѣ, мошѣ domнѣскѣ, а корѣнеf; —pfammer, f., камерѣ de dominiѣ.

Domcapitel, n., капѣтѣл.

Domdechant, m., деканѣл капѣтѣлѣ.

Domestik, m., доместикѣ, сервѣ.

Domherr, m., каноникѣ; —lich, a. ſi ad., каноническѣ; —nſtelle, f., каноникатѣ.

Domcellar, f., каноникѣ гѣнерѣ.

Domical, n., domičiliѣ, локѣнцѣ;

—iten, v., domičilezѣ, статорезѣ къ локѣнда.

Dominicaner, m., dominikanѣ, кѣлѣгерѣ de ordin. Ст. Dominikѣ.

Dominiken, v., dominezѣ, домнѣскѣ.

Domino, m., dominz (вестѣнтѣ de маскѣ); —ſpiel, n., жокѣл domino.

Domſtuche, f., вицерикѣ катедралѣ.

Domſtüter, m., сакристанѣ, еклѣсиарѣ, катедралѣ.

Domſtaff, m., пѣрѣл (пасере).

Domprediger, m., предикаторѣ вицерикѣ катедралѣ.

Domprobt, m., погѣ дела vice. кат.; —am, пона ѣл mare; препоситѣ; —ei, f., препоситрѣ.

Domschneſe, f., кѣрѣл verde, ситарѣ къ пасѣ лѣгерѣцѣ (пасере).

Domſtift, n., капѣтѣл катедралѣ къ тоѣ апертенѣне.

Donat, m., днченѣтрѣ de лѣтва латѣнѣ; —ar, m., дѣрѣиторѣ; —ſchnitzer, m., ерѣре граматикарѣ.

Donjon, m., гѣрнѣ de агѣраре.

Donlage, Donlege, f., инклѣнѣчѣне, повѣрнитрѣ; donlegig, a. ſi ad., инклѣнатѣ, повѣрнитѣ.

Donner, m., гѣнетѣ; —büchſe, f., (бекѣ) вомварѣф, гѣнѣ; —gott, (митѣл.) Жоѣ гѣпѣнге; —heil, m., пѣтрѣ de гѣрспетѣ, сѣдѣгѣ de фѣлдерѣ, фѣлдерѣ; —knall, m., гѣрспетѣ, гѣнетѣ, дѣрѣитѣ.

Donnern, v., гѣпѣ, вѣскѣ.

Donnerscheu, a., вронтофѣвѣ, темѣторѣ de гѣнетѣ.

Donnerschlag, m., ловитрѣ de гѣрспетѣ, фѣлдератѣ.

Donnerschlund, m., гѣрѣ de гѣнѣ.

Donnerstag, m., (Жѣо) Жоf.

Donnerstein, m., велѣнитѣ, v. Donnerkeil.

Donnerstimme, f., гласѣл гѣпѣторѣ, стенторѣнѣ.

Donnerstrahl, m., фѣлдерѣ.

Donnerwetter, n., фѣртѣлѣ, време греѣ.

Donnerwolke, f., порѣ днгрекатѣ de фѣлѣдѣ електрикѣ.

Donnerwort, n., ворѣл дѣгѣпѣторѣ, ворѣл сѣлѣнтѣторѣ.

Doppeladler, m., акѣлѣл виканитарѣ, пажѣрѣ днпѣрѣтѣскѣ; —atlas, m., атласѣ дѣплѣ.

Doppelband, n., корѣде къ дѣз ѣеце; —bier, n., верѣ дѣплѣ; —blech, n., таѣлѣ дѣплѣ de фѣрѣ.

Doppelbach, n., акоперетѣнтѣ дѣплѣ; —deutig, a. ſi ad., екѣвѣкѣ; —deutigkeit, f., амбѣгѣтате, екѣвѣвѣчѣтате, днѣделѣскѣ къ дндоѣларѣ; —duſaten, m., аѣрѣ дѣплѣ, гѣлвѣнѣ дндоѣлѣ, дѣплѣнѣ.

Doppelsehe, f., вигѣнтѣ, днсоѣпѣре дндоѣлѣ, къ доѣе перѣсѣне деодатѣ.

Doppelfenster, n., фѣрѣетрѣ дндоѣлѣ.

Doppelflinte, f., флѣнтѣ, пѣшкѣ, дѣплѣ, къ доѣе деѣлѣ.

Doppelgarn, n., торѣл, фѣрѣ дндоѣлѣ.

Doppelgänger, m., дѣплѣмѣвѣчѣлѣ, перѣсѣнѣ че креде а фѣ деодатѣ дн доѣе локѣрѣ.

Doppelgelte, f., виѣрѣ de аморѣ.

Doppelhafen, m., аркевѣзѣ къ фѣркѣ.

Doppelharfe, f., арфъ къ dose ширспі de kópde de metalž.

Doppelheirat, f., късѣторіѣ дѣплъ (doi ораді къ dose скрорі саѣ алтернативѣ).

Doppelherzig, a. ші ad., къ dose inimī, фалсѣ; —feit, f., дѣпличитатѣ de inimī, фалсигатѣ.

Doppellauf, m., цѣвъ дѣплъ (de олнръ); —ig, a. ші ad., дѣплъ de цавъ, саѣ къ dose цѣві.

Doppellaut, m., дѣтонгѣ, вокаль дѣдоитѣ.

Doppeln, v., дѣплежѣ, дѣдоескѣ.

Doppelpunkt, m., dose пѣнте (:).

Doppelraffinade, (ком.) захарѣ de dose опі рафинатѣ.

Doppelsammet, m., катіфеа (варшонѣ) дѣплъ.

Doppelsag, m., (тинор.) дѣплектърѣ.

Doppelschattig, a., аносичѣ, къ dose зѣвре (докзиторіѣ zonei фервинте).

Doppelschlag, m., (мѣз.) дѣплъ ловѣре а зѣлі топѣ.

Doppelschritt, m., пасѣ дѣплъ, пасѣ сѣордатѣ.

Doppelsinn, m., сѣнсѣ екзівокѣ, къ dose дѣделеспрі; —ig, a. ші ad., екзівокѣ, къ dose дѣделеспрі.

Doppelt, a. ші ad., дѣплъ, дѣдоитѣ.

Doppeltaffet, m., тафетѣ дѣплъ.

Doppelthaler, m., талерѣ дѣплъ.

Doppeltrappe, f., скарѣ, дѣдоитѣ, трѣпте къ dose ширспі.

Doppeltriller, m., (мѣс.) кадѣнцѣ дѣплъ.

Doppelung, f., дѣплѣтърѣ, редѣплѣтърѣ.

Doppelverſ, m., дѣстикѣ, пѣреке de верспрі.

Doppelzünftig, a. ші ad., къ dose лимѣ, фалсѣ, зѣна ворѣште ші аля гѣндеште.

Doppelzüngler, m., омѣ къ dose лимѣ.

Doppelzwirn, m., ацѣ de Фландріа.

Dorf, n., сатѣ; das ist ihm böhmische Dörfer, аста е санскрпѣтѣ пѣнтрѣ дѣплъ, ad.: нѣ перчене нимика ла атаре лѣкрѣ; —art, f., маніерѣ сътѣпѣскѣ; —bäcker, m., пѣнерѣ de сатѣ.

Dorfbarbier, m.; вѣрбаріѣ de сатѣ.

Dorfbengel, m., вѣдѣранѣ, можикѣ de сатѣ.

Dorfbewohner, m., сътѣнѣ.

Dörſchen, n., сътѣцѣ, сътѣлецѣ.

Dorffest, n., сѣрѣвѣторѣ сътѣскѣ, —цѣрѣпѣскѣ.

Dorffleischer, m., тѣчеларіѣ de сатѣ.

Dorfflur, f., къмпѣ, цѣрина сатѣмѣ.

Dorffräulein, n., дамичѣлѣ, домнішорѣ de цѣрѣ, крескѣтѣ ла сатѣ.

Dorſgeistliche, m., попѣ de сатѣ.

Dorfgemeine, f., комѣплъ сътѣскѣ.

Dorſjugend, f., жѣнимѣ сътѣскѣ.

Dorſjunker, m., домнішорѣ de цѣрѣ, в. Landjunker.

Dorſſirche, f., вѣсерікѣ de сатѣ.

Dörſlich, a. ші ad., сътѣскѣ.

Dorſmanier, f., маніерѣ можикѣсѣ.

Dorſmark, f., цѣнтѣлѣ (отарѣ) зѣлі сатѣ, в. Dorſflur.

Dorſmäſig, a. ші ad., в. Dörſlich.

Dorſpfarre, f., парохіѣ de сатѣ; —r, —prediger, —prieſter, m., парохѣ, преорѣ, попѣ, предікаторѣ de сатѣ.

Dorſrichter, m., жѣдичѣ de сатѣ.

Dorſſchaft, f., комѣплъ сътѣскѣ, в. Dorſgemeine.

Dorſſchenke, f., осѣтѣрѣѣ (кѣржшѣ) de сатѣ.

Dorſſchöppe, m., жѣратѣ, алѣсѣ, вѣтрѣнѣ de сатѣ.

Dorſſchule, f., школѣ de сатѣ; —ſchulmeiſter, m., дѣвѣдѣторѣ de сатѣ.

Dorſſchulze, Dorſſchuldheiß, m., капѣлѣ зѣлі комѣпле сътѣштѣ.

Dorſſprache, f., лимбаріѣ сътѣскѣ.

Doriſch, a. ші ad., допикѣ.

Dorn, m., сминѣ, римпѣ, цѣвъ, цѣпѣлѣ; er iſt mir ein — im Auge, ел мѣ е сминѣ дѣ окѣ, нѣл потѣ сѣфѣрѣ; keine Roſen ohne Dornen, нѣ е розѣ фѣрѣ римпѣ, нѣ е вѣкрѣ кѣратѣ de тогѣ интрісѣтѣцѣнеа.

Dornartig, a. ші ad., ка сминѣле.

Dornbuſch, m., тѣфѣ de сминѣ, сминѣтѣ.

Dornen, a. ші ad., de сминѣ; —frone, f., кънѣлѣ de сминѣ; —voll, a. ші

- ad., *plînă de cîini*; — *loş*, a. *şi*
ad., *фъръ cîini*.
- Dorngebüsch*, f., *спинетъ, спинимиш*.
- Dorngebüsch*, n., *плантъ спиносъ*.
- Dornhecke*, f., *pardă de cîini*; *спинимиш*.
- Dornicht*, a. *şi* ad., *спиниш*.
- Dornig*, a. *şi* ad., *спинош*.
- Dörnling*, m., *взрете спиносъ*.
- Dornmischel*, f., *скоижъ гимносъ*.
- Dornraupe*, f., *omidz gimносъ*.
- Dornschwamm*, v. *Dörnling*.
- Dornstrauch*, m., *спинъ (арборелъ)*.
- Dornzaun*, m., *pardă de cîini*.
- Dörnbret*, v. *Darrbret*.
- Dörre*, v. *Dürre* *şi* *Darre*.
- Dorren*, v., *се зсыкъ (фръза)*.
- Dörren*, v., *зскъ (пόμε)*.
- Dörröfen*, v. *Darrofen*.
- Dörrsucht*, v. *Darrsucht*.
- Dörrmarje*, f., *фелъ de перъ*; *сфъркъ секъ*.
- Dorſch*, m., *gadă calarî* (*фелъ de пеште зскатъ*).
- Dort*, ad., *аколо (aloco)*; — *her*, *de* *аколо*; — *herum*, *аколо* *пн църъ*; — *hin*, *пнтр'аколо*; — *hinan*, *пнтр'аколо* *афаръ*; *gehen Sie* — *еш* *пе* *аколо* *афаръ*; — *hinüber*, *аколо* *песте*; — *ig*, a., *din* *ачелъ докъ*; — *selbst*, *киар* *аколо*.
- Dose*, f., *скатълъ, кѣтъ, тавакіеръ*; — *nebild*, — *nſtück*, n., *кинъ* *пе* *тавакіеръ*.
- Dost*, f., *досъ, кѣtime* *мъсвратъ de* *medikâminte*.
- Doffiten*, v., (форт.) *кѣдескъ пиезиш*.
- Doffirung*, f., (форт.) *кѣдире пиезиш*.
- Dosten*, m., *магеранъ, совзрѣш (пльнтъ)*.
- Dotation*, f., *догъдъне, пнзестраре*.
- Dotter*, m., *гълвиниш de* *ош*; — *blume*, f., *калче* *şi* *алте* *флор* *галвене*; — *gelb*, a. *şi* *ad.*, *галвенъ ка гълвиниш de* *ош*; — *fraut*, n., *мъштаръ сиватикъ (пльнтъ)*; — *weide*, f., *салче, рекитъ галвенъ*.
- Douane*, (zi: *dzane*), f., *вamtъ, администръдънеа de* *вamtъ*; *каса zndе* *се* *ia* *вamtъ* (*карвасара =*
- караван сераи*); — *ier*, m., *вa-*
менш; — *nlinie*, f., *линъ de* *вamtъ*.
- Double*, n., *дуплъ (ла* *bilariis*).
- Doublette*, f., *дуплетъ (монетъ, карте*
пн *dose* *есемпларе)*.
- Doubliren*, v., *дуплезъ; iaş* *пndoitъ*;
кѣптъшескъ; факъ дуплъ.
- Douceur*, n., *даръ, vanl* *de* *вълъ*.
- Douche*, (zi: *dzshé*), f., *дъшъ, вагъ*
пн *строн*.
- Dorologie*, f., *досологъ*.
- Drache*, m., *драконе, (дракъ) въ-*
лазръ, смеж (de *xъртиъ, фъръ*
фавълосъ); *acnidz* (*despre* *сemel*
релъ); *анкиръ* *кѣ* *чипч* *връпч*; — *п-*
baum, m., *арворе драконе*; — *п-*
blut, n., *фелъ de* *гъmi* *псмитъ*
съпце *de* *драконе*; — *nſiſch*, m.,
пеште *драконе*; — *nſopf*, m., *канъ*
de *драконе, канъ de* *смеж (ла* *агъ-*
дзтеле *стреминилор)*; — *nſlange*,
f., *шерпе* *кѣ* *арин*; — *nstein*, m.,
драконитъ; — *nwurf*, f., *кринъ de*
апъ, de *валтъ*; — *nzahl*, m., *dinte*
de *драконе (осъ* *фосилъ)*.
- Drachme*, f., *драхмъ (драмъ), а* *опта*
парте *din* *зпч*.
- Drabel*, m., (фзпар) *пнкъркъръ*
de *фире*.
- Dragoman*, m., *драгоманъ, спликъ-*
ториъ, гълмачиъ.
- Dragoner*, m., *dragonъ (militariis)*.
- Dragon*, m., *тархонъ (пльнтъ)*.
- Draht*, m., *фиръ (de* *metallъ)*, *сир-*
мъ, телъ; — *arbeit*, f., *физгранъ,*
вер *че* *лъръ de* *фире* *de* *металъ*;
— *bank*, f., *банкъ, сказнъ de* *трасъ*
сирмъ, телъ; — *bauer*, m., *кшкъ,*
колвиз de *телъ, de* *сирмъ*.
- Drâhtern*, a. *şi* *ad.*, *de* *телъ, de*
сирмъ.
- Drahtseber*, f., *аркър* *de* *телъ (ла*
капапеле).
- Drahtfenſter*, n., *ферестръ пнгръ-*
диръ *кѣ* *сирмъ*.
- Drahtgitter*, n., *градъ de* *телъ*.
- Drahthammer*, m., *телъръ, сирмъръ,*
фаврикъ de *фиръ de* *металъ*.
- Drahtfette*, f., *катепъ de* *сирмъ*.
- Drahtplatten*, n., *фаврикъдъне de*
сирмъ.
- Drahtpuppe*, f., *маріонетъ*.

Drahtrichter, m., обліторіс, дндрет-
гьторіс de фірѣ de металѣ.

Drahtrolle, f., сиртѣ, телѣ адвнатѣ
дн ормѣ de сэлѣ; пльшнѣ de
сиртѣ.

Drahtsaite, f., кордѣ, стрѣнѣ de
сиртѣ, телѣ.

Drahtschere, f., фброчел de (гьлатѣ)
сиртѣ.

Drahtsieb, n., сирѣ de телѣ.

Drahtsilber, n., арпнтѣ дн фірѣ.

Drahtzieher, m., сиртаріс, фіаріс,
фькьторіс de сиртѣ.

Drahtzug, m., фаврікѣ de фькьтѣ
сиртѣ шчл.

Drahl, v. Verb, Dicht.

Draße, f., гінгьгьрѣ (de флнтѣ).

Drama, n., драмѣ; —tifer, m., дра-
матісѣ; —tisch, a. ші ad., дра-
матікѣ; —tistren, v., драматі-
сезѣ; —turgie, f., драматрпїѣ,
артеа драматікѣ.

Drang, m., дмвэлзель, дндесчїалѣ;
зоріс, зорпнѣ; дмволдпїе; до-
рпнѣ.

Drängen, v., дмвэлзескѣ, дндесч-
ескѣ; калкѣ; стрпнѣ (кьтре пь-
рете); гетмескѣ; апнѣсѣ, стрьш-
торезѣ (не зн даторіс); сїч —,
мѣ дндесч; сїч бурч даѣ Wolf
—, дшї deckide локѣ прпн по-
порѣ kotindѣ; сїч zu etwas —,
се зореште а фаче чева.

Drangsal, n., мисеріѣ, асспїре, дн-
пїларе, апгсаре; тьрвэраре; сь-
ферпнѣ; грехтате, невоїѣ, неказѣ.

Drangvoll, a. ші ad., плнѣ de не-
воїѣ.

Draperte, f., драперіѣ.

Drapiren, v., драпезѣ.

Draßch, m., днвэлтшѣлѣ; грїжѣ,
остенелѣ.

Draßtsch, a. ші ad., (med.) драстїкѣ,
мьлгьторіс, (de кьрѣденїлїе каре
лькрѣзѣ ізте шї кь пьтере).

Drauf, v. Drauf; —geld, n., ар-
внѣ, v. Анш Aufgeld.

Draußen, v., плѣ de варсѣ.

Draußen, ad., афарѣ.

Drehselbank, f., сказнѣ стрьгьрескѣ.

Drehseln, v., стрьгьрескѣ.

Drehseler, m., стрьгаріс; —arbeit

f., стрьгьрїѣ; —handwerk, n., мье-
стриа стрьгьрїел.

Dred, m., кькатѣ, стеркѣ, скрѣ-
шплѣ, зрдѣрѣ, валегѣ; тпнѣ; не-
кьрѣденїѣ, мьрдѣрїѣ; die Straßen
sind voll —, страделе сьплѣ плїне
de некьрѣденїѣ; wer — angreift,
besudelt sich, те амесечел дн ть-
рѣцѣ, те шьлнлкѣ порчїѣ, чїне
зпелѣ кь кькатѣ, се тьпцеште;
—hausen, m., грьмадѣ de гьноїс;
—ig, a. шї ad., плнѣ de кькатѣ,
de тпнѣ; —latzen, m., карѣ de
кьратѣ кькатѣ; —läser, m., кь-
рѣвшѣ de валегѣ; —loch, n.,
газрѣ de гьноїс; —sack, f., скрѣфѣ,
тарѣфѣ; —winkel, m., гьноларіс,
знгїс знде се дешнѣ некьрѣденїѣ.

Drehbahn, v. Seilerbahn.

Drehbank, v. Drehselbank.

Drehbar, a. шї ad., тьрпаверѣ.

Drehbasse, f., тьпшорѣ de корьїѣ,
че се зпїле кь картаче.

Drehbaum, m., варїерѣ, кьтпнѣ de
днкісѣ дрмѣл.

Drehbrücke, f., донте тьрпнпте.

Drehseisen, n., ферѣ de стрьгьрїѣ
(далѣ, резшїѣ шчл.)

Drehen, v., дпторкѣ (фїгареа); дн-
вьртескѣ (рѣта); свческѣ (фзпїа,
гьтл); стрьгьрескѣ; einem den
Degen aus der Hand —, сторкѣ
спада дн тьпна кьїва; einem den
Rücken —, а дпторче кьїва до-
счл; einem eine Nase —, порѣ
de насѣ не чїнева, дн дншелѣ;
sich —, се дпторче дн пїрѣрѣ;
der Wind dreht sich, вьнтл се
скїмѣ; sich herum —, а се дн-
вьртї; sich auf einem Fuße herum
—, се днвьртеште днтрѣнѣ пї-
члорѣ.

Dreher, m., днвьртїторіс, дптер-
пьторіс; стрьгаріс.

Drehhals, v. Wendehals.

Drehkanf, a. шї ad., кьпкїатѣ, ве-
тѣрѣ de мапкїатѣ (оїе); —heit, f.,
кьпкїѣ.

Drehkreuz, n., варїерѣ, вьртїорѣ,
че стѣ днатр'о кьрѣче орїзонталѣ
не зн стьплѣ менїтѣ а днндеска
вїте шї трьсчрї.

Drehscheibe, *v.* Drehselbanf.
 Drehschloß, *n.*, вѣртецѣ, вольеръ дп
 апъ.
 Drehsling, *m.*, оіе кѣпкіатъ.
 Drehorgel, *f.*, оргѣнашіѣ пѣртѣреціѣ.
 Drehpult, *n.*, пѣлніѣ тѣрпѣне.
 Drehrad, *n.*, рѣтъ де дпвѣртіѣ.
 Drehscheibe, *f.*, dicks, рѣтъ спре а
 апне дп мшкаре варіѣ machine
 de але мештеріор.
 Drehsessel, Drehstuhl, *m.*, сказнѣ дп-
 вѣртіоріѣ; сказнѣ стрѣгерескѣ.
 Drehstahl, *m.*, *v.* Drehsisen.
 Drehsüß, *m.*, (орлоѣ) ѳвсѣ де дп-
 вѣртіѣ; стіѣ де стрѣгріѣ.
 Drehung, *f.*, дпвѣртіѣрѣ, тѣрпѣрѣ,
 тѣрпѣтѣрѣ.
 Drehwürfel, *m.*, кѣвѣ саѣ зарѣ дп-
 вѣртіоріѣ.
 Drei, *n. c.*, trei; alle —, тѣstrei;
 alle — Tage, тоѣ ла trei zile;
 —armig, *a. m.* ad., тріѣрагіѣ;
 —beinig, *a. m.* ad., тріѣнезіѣ;
 —blatt, *n.*, тріѣѳѳѣ (плѣтѣ); —
 blätterig, *a. m.* ad., (ѳот.) тріѣне-
 таѣ, кѣ trei ֆѳі; —becher, *m.*,
 тріѣодаріѣ, паіѣ де ліпѣ кѣ trei
 podşri; —bräutig, *a. m.* ad., тріѣ-
 ѳіріѣ, дпплетіѣ, ресѣчіѣ дп trei
 ֆіре; —eck, *n.*, тріѣнгіѣ; —eckig,
a. m. ad., тріѣнгіѣларіѣ; —eckige
 hut, пѣлѣрѣ дп trei колѣşri;
 —eckleite, *f.*, тріѣгомеріѣ.
 Dreieinig, *a. m.* ad., (теол.) тріѣнікѣ,
 тріѣнаріѣ; —e Gott, Dzeѣ дп
 trei persone; —feit, *f.*, тріѣнітѣте,
 треіме; —feitfest, *n.*, серѣѣтѣреа
 тріѣнітѣтеі.
 Dreier, *m.*, тріѣріѣ (громіѣѣ); —lei,
a., де trei ֆелѣри.
 Dreifach, *a. m.* ad., тріѣлѣ, дп-
 треіѣ; —veinestehen, тріѣлѣзѣ;
 daſ —e Große, тріѣноміѣ (алѣ);
 —abstume, *f.*, віѣлѣ тріѣколѣрѣ;
 —e, *n.*, тріѣлѣ; —heit, *f.*, тріѣлі-
 чітѣте.
 Dreifährig, *a. m.* ad., (ѳот.) тріѣ-
 лѣлѣларіѣ.
 Dreifaltig, *a. m.* ad., *v.* Dreifach m
 Dreieinig; —feit, *v.* Dreieinigfeit.
 Dreifarbig, *a. m.* ad., тріѣколѣрѣ.
 Dreifuß, *m.*, тріѣнодѣ, тріѣніѳеріѣ;

пирѣстѣ; —ig, *a. m.* ad., тріѣ-
 пезіѣ, кѣ trei піѣѳре.
 Dreigeſang, *m.*, (мѣс.) тріѣ.
 Dreigeſtaltig, *a. m.* ad., тріѣѳортѣ.
 Dreigliederig, *a. m.* ad., тріѣметѣрѣ.
 Dreihauig, *a. m.* ad., (агрѣноміѣ)
 тріѣкосіѣ; —e Weſe, ѳлѣпаціѣ тріѣ-
 косіѣ, че се піѣте koci de trei opl.
 Dreiherr, *m.*, тріѣсѣврѣ; —ſchaft, *f.*,
 тріѣсѣврѣтѣ, тріѣдомніѣ, domnîz
 de trei вѣрѣці.
 Dreijährig, *a. m.* ad., тріѣніѣ, тріѣ-
 наріѣ, де trei ani.
 Dreifantig, *a. m.* ad., тріѣмѣлатѣ.
 Dreiflang, *m.*, тріѣтонѣ, тріѣлѣсѣ.
 Dreifönigſeſt, *n.*, Dreifönigſtag, *m.*,
 серѣѣтѣреа саѣ zioa de Epіѳаніѣ.
 Dreifappig, *a. m.* ad., тріѣѳѳѣ (ѳот.)
 Dreilaut, Dreilauter, *m.*, тріѣтонѣ.
 Dreiling, *m.*, тріѣаріѣ (пѣне де trei
 van); зпѣл дп trei копіѣ пѣскѣці
 odarъ.
 Dreißthig, *a.*, де о зпчѣ мѣ жѣ-
 мѣтѣте.
 Dreimal, *ad.*, де trei opl; —ig, *a.*,
 тріѣлікатѣ.
 Dreimaſter, *m.*, тріѣкатарѣ, паіѣ кѣ
 trei катарѣşri.
 Dreimatig, *a. m.* ad., тріѣкатарѣкіѣ.
 Dreimonatlich, *a. m.* ad., тріѣлѣнаріѣ;
 —e Zeit, тріѣмѣстрѣ.
 Dreipfünder, *m.*, тріѣнѣдаріѣ, тѣнѣ
 че арѣнкѣ глѣпѣ де trei пѣнзі.
 Dreipfündig, *a. m.* ad., тріѣнѣдіѣ.
 Dreitreihig, *a. m.* ad., тріѣрѣндікѣ, кѣ
 trei рѣндşri.
 Dreitüderig, *a. m.* ad., тріѣрѣмікѣ,
 тріѣѣларіѣ, паіѣ кѣ trei шѣрşri
 де вѣсле.
 Dreifaltig, *a. m.* ad., тріѣкордіѣ.
 Dreifch, *m.*, деліѣ (пѣмѣпѣтѣ дпкѣ
 neaparѣ).
 Dreifchlag, *m.*, пасѣ дпѣѣестѣрѣ (ла
 калѣ); тѣѣѣрѣ тріѣлѣ (мѣс.)
 Dreifchlig, *m.*, (арк.) тріѣліѳѣ, ор-
 намѣнтѣ де trei чѣѣѣче дп стіѣлѣ
 dorікѣ.
 Dreifchneidig, *a. m.* ad., кѣ trei тѣі-
 шşri, кѣ trei аскѣціѣşri.
 Dreifchürig, *v.* Dreihauig.
 Dreifseitig, *a. m.* ad., тріѣлѣтѣрѣрѣ.
 Dreifüßig, *a. m.* ad., тріѣліѣѣ.

- Dreißig**, a. ші ad., кз треі шезспі.
Dreißanner, m., тръсъръ кз треі кай.
Dreißig, n. c., тpeлзечі; —er, m., тpизечеріс (персѡнъ, вѣнъ); —erlei, a. ші ad., de тpeлзечі de ѳелспі.
Dreißigjährig, a. ші ad., de тpeлзечі anі, тpизечанаріс.
Dreißigste, a. ші ad., аз тpeлзечелеа; —l, n., o тpeлзечиме $\frac{1}{30}$; —nъ, ad., a тpeлзечѳдръ.
Dreißt, a. ші ad., дндръснечъ, кз-тезъторіс, кзрѡіосъ, інімосъ; сѳрзпгаръ, ѳъръ ѳрзпге, перъ-шпнаръ; —іgfelt, f., дндръснелъ, кзрѡіс; сѳрзпгечі, перъшпнаре.
Dreißtimmig, a. ші ad., тpигласнікъ, тpиверсікъ, тpивочікъ.
Dreißtödig, a. ші ad., кз треі катспі, ръндспі (касъ, палатъ).
Dreißtündig, a. ші ad., тpіорікъ.
Dreißtündlich, a. ші ad., ла ѳекаре тpeі оре.
Dreitägig, a. ші ad., тpизіаріс; —e Steber, ѳірсспі гердіане.
Dreihöfentlich, a. ші ad., тpисепте-мънаріс.
Dreißad, m., тpідінтъ, ѳзркъ кз тpeі dингт; —ig, a. ші ad., тpідінтікъ.
Dreißehn, n. c., тpeлспpeзечe; —er, m., тpeлспpeзечеріс; —te, n. o., аз тpeлспpeзечелеа; —tel, n., тpeлспpeзечиме $\frac{1}{13}$.
Dreißellig, a. ші ad., тpілінаріс.
Dreißig, v. Dreißadіg.
Dreißöllig, a. ші ad., тpіполікарікъ.
Dreiß, v. Drіllіg.
Dreischen, v., дмвълтескъ, батъ (гръ-не); тpeлрѣ (кз кай); leeres Stroß —, пpнде не оръ ші'і скѳте okіl, pade не спънъ, тънде не келъ.
Dreischer, m., дмвълтиторіс; —lohn, m., дмвълтиторітъ, плата de дм-вълтитъ.
Dreischlegel, m., дмвлечі.
Dreischmaschine, f., машінъ de тpіе-раръ.
Dreischtenne, f., аріъ.
Dreißzehnte, m., зевімъ de гръл дмвълтитъ.
Dreißzeit, f., тіппл дмвълтитълзі, тpeлeрарълзі.
- Dreßiren**, v., дрeръ, гълтескъ (пъ-рл); дмвълъ, deşpindă (калх).
Dreßtrer, m., гълторіс, deşpінзъ-торіс.
Driebrachen, v., (арон.) аръ пентрѡ а тpeлѡ дръ агрѡ.
Driesch, a. ші ad., пeаратъ, пъръ-пінітъ; —en, v., deспъръпнескъ, аръ o парапінъ.
Drieseln, v. Drefen.
Drillbohrer, m., сѳpedелъ кз аркъ.
Drillen, v., дмвълтескъ, сѳpede-лескъ.
Drillhäußchen, n., ппъзъ, късзъ въртеречъ не зн стълъ, дп каре се-дмкідъ вповаділ спре а се еснне ла вѡжкзрѡ ѳменлор.
Drilling, m., тpіцетънъ; —druber, m., ѳрате тpіцетънъ, знл dін тpeі пъскзді одатъ; —schwestern, f., сѳръ тpіцетънъ; —geburt, f., ѳачере de тpeі копі.
Dringen, v., стрънгъ, стрънторезъ; durch etwās —, тpeкъ пpін чева; der Regen bringt durch den Mantel, плѳеа тpeче пpін мантѡсъ; auf etwās —, стърескъ ла чева; incistē; in etwās —, зорескъ чева; пъргандъ, стръватъ; durch die Menge —, стърватъ пpін тмъ-щиме; ein Geheimniß —, пъргандъ зн секретъ; einen zu etwās —, а констрѡпче ла чева не чпнева; sich zu etwās —, а се дмвълзі, а се вълга, а се аместека ла чева; — d. a. зpпнте, зорпнте, грав-нікъ; bringende Geschäfte, тpeі зpпнте.
Dringlich, a. ші ad., зpпнте, зор-пнте; —feit, f., зpпнцъ, зорпн-цъ, пpнгъ.
Dritte, (der, die, das) n. o., аз тpeл-леа; durch — Hand, пpін а тpeлѡ мълъ, дндпette; —halb, a., доі ші жмъгате.
Drittel, Drittheil, n., o а тpeлѡ парте.
Dritteln, v., днтpeлескъ, дмпартъ дп тpeл пърдл.
Drittens, zum Dritten, ad., а тpeлѡ дръ.
Dritthalb, v. Drittehalb.
Drittletzt, a. ші ad., антeпeнълтімъ,

апартаменты часті до лъръ злѣтѣ,
 а трѣлеа апартаменты дела оіне.
 Drittmann, m., зп ал трѣлеа, мѣ-
 жоучиторѣ.
 Drob, v. Дагоб.
 Drogen; ад., аснра; да droben, а-
 коло оскѣ.
 Droguerie, Drogueriei, f., дрогърѣ,
 дровърѣ, спѣчерѣ, матеріале че
 се вѣндѣ дѣ апотече шѣ спѣчерѣ
 пентрѣ медикъмѣнте.
 Droguist, m., дровѣскѣ, спѣчерѣ.
 Drohen, v., аменѣнѣ; das Haus
 droht einzufallen, къса аменѣнѣ
 къдепе.
 Drohne, f., трѣкторѣ; — нѣват, f.,
 къделѣтѣрѣ де трѣкторѣ.
 Drohnen, v., тѣ къстрѣтѣрѣ, тѣ
 сѣтѣнѣ, тѣ клетѣнѣ.
 Drohung, f., аменѣнѣтѣрѣ; für —
 muß man sich nicht fürchten und
 auf Versprechung nicht bauen, де
 аменѣнѣтѣрѣ сѣ нѣ те темѣ, пе
 сѣтѣнѣ сѣ нѣ те лашѣ.
 Drohwort, n., ворѣ аменѣнѣтѣрѣ.
 Drollig, a. шѣ ад., вѣрлѣскѣ, рѣдѣ-
 къскѣ, оріѣнтѣлѣ. чѣсдатѣ, почитѣ
 дешѣнѣтѣ; — seit, f., рѣдѣкѣлѣосѣ-
 тѣте, почитѣрѣ.
 Dromedar, m., дромѣдарѣ.
 Dromete, v. Тромѣте.
 Dromi, n., тѣсѣрѣ де грѣне.
 Dronte, f., лѣвѣлѣ къкълатѣ.
 Dröschel, n., дѣмѣлѣчѣлѣ.
 Dröschel, v. Дрѣушѣлѣ.
 Dröschke, f., дрошкъ.
 Drössel, f.; стѣрѣжѣ (пѣсѣре); гѣтѣ,
 монѣлѣ гѣтѣлѣ, тѣрѣлѣ лѣ Adamѣ;
 — aber, f., вѣпѣ жѣгѣларѣ.
 Dross, m., сѣлѣ де дрогъторѣ.
 Drüben, ad., де чеа парте, дѣкѣло.
 Drüber, v. Дарѣберѣ.
 Druck, m., аплѣсѣре; тѣпарѣ, тѣскѣ,
 прѣсѣ; стѣрѣнѣсѣрѣ; дѣнѣларѣ; ein
 Buch in den — geben, даѣ ла
 тѣпарѣ о карте; unter dem — e
 leben, а тѣрѣ дѣ аплѣсѣре; — der
 Hand, стѣрѣнѣсѣрѣ де тѣнѣ; einem
 den letzten — geben, а рѣина де-
 пѣнѣ пе чѣнева; erste, zweite —
 prima, adda edignone; — bar,
 a. шѣ ад., тѣтѣрѣверѣ.

Druckberichtigter, m., коррѣкторѣ.
 Druckberichtigung, f., коррѣтѣрѣ.
 Druckbewilligung, f., импрѣматѣрѣ, воіа
 датѣ де а се тѣтѣрѣ чева.
 Druckbogen, m., фѣлѣ, колѣ де тѣ-
 парѣ.
 Druckbuchstabe, m., літерѣ де тѣпарѣ.
 Drucken, v., тѣтѣрѣскѣ, импрѣнѣ
 (карте); stampelz (пѣнѣтѣрѣ).
 Drücken, v., аплѣскѣ, стѣрѣнѣ (дѣ-
 кълѣтѣмѣтеа); тѣскѣскѣ, сторѣ;
 дѣнѣларѣ, калѣ; pôde; die Schuße
 — mich, тѣ стѣрѣнѣлѣ пѣнѣчѣлѣ; Sie
 wissen nicht, wo mich der Schuß
 drückt, Да нѣ шѣтѣ зѣде дѣлѣ пѣ-
 сѣ, зѣде тѣ дѣре пе мѣне; der
 Sattel hat das Pferd gedrückt,
 шаоа а роѣкѣ калѣ, лѣ стѣрѣкатѣ
 ла спѣте; das Geheimniß drückt
 ihn, секретѣлѣ дѣ рѣтѣ ла імѣ-
 тѣ, нѣ пѣте іпѣ секретѣ; diese
 Speise drückt mich im Magen, тѣнѣ-
 карѣа аста мѣ а къзѣтѣ грѣлѣ ла
 stomakѣ; die Sorgen — ihn nie-
 der, дѣ отѣрѣ грѣжѣлѣ; es drückt
 mich auf der Brust, амѣ о грѣзѣ-
 тѣте ла пѣнѣтѣ; die Hand —,
 стѣрѣнѣ де тѣнѣ; Geld in die
 Hand —, пѣнѣ дѣ тѣнѣ ванѣ;
 an die Brust —, стѣрѣнѣ дѣ вѣра-
 де; einen zu Boden —, дѣнѣлѣ-
 лѣзѣ; den Hut in die Augen —,
 траѣкѣ пѣлерѣа пе окѣлѣ; das Volk
 —, аплѣскѣ попорѣлѣ; das Siegel
 auf eine Urkunde —, пѣнѣ печѣтеа
 пе зп докътѣнѣлѣ; den Saft aus
 etwas —, а сторѣче; die Äpfel
 werden sich —, тѣрѣле се ворѣ
 тѣртѣ; —, n., аплѣсѣре; стѣрѣнѣ-
 цѣре; грѣзѣте; дѣнѣларѣ.
 Drückend, a., аплѣсѣлѣте; стѣрѣнѣлѣте;
 грѣлѣ; дѣнѣлѣторѣ.
 Drücker, m., къкътѣрѣ (ла зѣрѣрѣ);
 клѣнѣчѣ, къандѣ (ла зѣрѣ); кѣрдѣ
 (ла пѣнѣчѣ, орломѣ).
 Drucker, m., тѣтѣрѣторѣ, тѣнографѣ,
 импрѣмѣторѣ; стѣнѣтѣторѣ; — ei,
 f., тѣнографѣ; отѣнѣтѣрѣ; — farbe,
 — schwarz, f., колѣре, пѣрѣрѣлѣ
 де тѣпарѣ; — kunst, v. Buchdrucker-
 kunst; — lohn, m., тѣтѣрѣлѣ, пѣатѣ

de тирапирѣ; —*presse*, f., пресъ, тѣсакъ де тирапирѣ.
Druckfehler, m., ерагъ де тирапирѣ; —*fertig*, a. mi ad., гата де тирапирѣ; —*freiheit*, f., ливертате де тирапирѣ; —*genehmigung*, f., имприматаръ; —*gewicht*, n., апъсъторисъ; —*jahr*, n., анъа тирапиреи; —*kosten*, f. pl., спеселе тирапирѣ; —*kraft*, f., пѣтереа апъсъторе; —*maschine*, f., машинъ де апъсаре; —*ort*, m., докъа тирапиреи; —*papier*, n., хъртиъ де тирапирѣ, хъртиъ ѿръ клеиъ; —*pergament*, n., велинъ; —*probe*, f., провъ де тирапирѣ; —*pumpe*, f., пѣмпъ апъсъторе; —*richtig*, a. mi ad., корреттѣ; —*richtigkeit*, f., корректне; —*schrift*, f., карте тирапирѣ.
Druckfen, v., тѣ дндоескѣ, темпоризезъ; тѣ дпъркѣ дп ворвъ.
Drucktafel, f., трѣкѣ, в. Beilfetafel.
Drucktiſch, m., масъ де тирапирѣ, де стѣпанакѣ.
Druckwerk, n., машинъ пѣсъ дп мишкаре прип апъсаре; тѣлмтѣ.
Drub, m., *Drude*, f., стригоисъ, стриге; марѣ, маръ; ѿртектѣторисъ, ѿртектѣторе.
Drubensfuß, *Alpſuß*, m., ѿгъръ пентагонъ, кѣ чипч колдърп, семнѣ пнтагорикѣ.
Druide, m., дрuidѣ (попъ челгикѣ); дпкъпгъторисъ.
Drum, ad., в. *Darium*.
Drunten, ad., жокѣ.
Drunter, ad., свитѣ, в. *Darunter*.
Drůſchen, n., гиндъидѣ.
Druse, f., (min.) грѣпъ, грѣмадѣ де кристѣлизъционъ; гѣтѣрариѣ (ла кѣи).
Drůse, f., гиндъ; —*neſchreibung*, f., аденораѣиъ; —*neſche*, f., аденораѣиъ; —*nbeule*, f., змолъгъръ де гиндърп, вѣдѣне; —*nbeume*, f., аденантеръ (вог.); —*neſchwuſt*, f., дпѣлгъръ де гиндъ; —*nſtantheit*, f., ветежелъ де гиндърп.
Drusen, pl., дрождѣ, тесковинъ, в. *Hefen*.

Druckſicht, *Druckſig*, a. mi ad., кристализатѣ дп грѣне.
Druckſig, a. mi ad., гѣтѣрароѣ, кѣ гѣтѣрариѣ (калѣ).
Drůſig, a. mi ad., гѣлкоѣ, гиндѣроѣ.
Dryade, f., дриадѣ, нимѣъ де сѣлвъ.
Du, pr. pers., тѣ; — *biſt eſ*, тѣ ештѣ тѣа.
Dual, m., дѣалѣ; —*iſmuſ*, m., дѣалиѣ, дпвѣдъгѣра дескре дозе приципи ал вѣпелѣ ми рѣлѣ; —*iſt*, m., дѣалиѣ.
Dublette, v. *Doublette*.
Ducaten, m., дѣкатѣ, галбенѣ; — *gold*, n., азрѣ де дѣкатѣ.
Ducken, ſich, v., тѣ пѣтѣлѣ, тѣ плекѣ, тѣ дпковоисъ; тѣ змилескѣ.
Duckmauser, m., тѣдъ влгндѣ; —*inkritz*, ѿдѣрѣ, преѣкѣтѣ; —*ei*, f., ѿдѣрѣ, инокриѣ, преѣкѣторисъ; —*ig*, a. mi ad., ѿдѣроѣ, инокриѣ; —*n*, v., тѣ ѿдѣрескѣ, тѣ преѣкѣ, тѣ портѣ ка о тѣдъ влгндѣ.
Dubeldei, n., вагатеѣ.
Dudelei, f., чимпоитѣръ; тѣсикъ реа.
Dudeln, v., чимноескѣ, кѣлѣ кѣ чимпоитъ; кѣлѣ рѣлѣ.
Dudelſack, m.; чимпоиѣ; —*pfeyfer*, m., чимпоиариѣ.
Duell, n., дѣелѣ; —*ant*, m., дѣелъне; —*iten*, ſich, v., дѣелезѣ, тѣ ватѣ дп долъ.
Duett, n., (мѣс.) дво, дѣиѣтѣ, кѣптекѣ пентрѣ долъ.
Duſt, m., аворе, ваноре; гѣлѣ; мѣроѣ, мѣресѣтѣ; —*bruch*, крепъгъръ де дѣрѣ (ла арборп); —*en*, v., еванорезѣ, саворезѣ; асѣдѣ; —*wolfe*, f., норѣ де аборп, норѣ алѣ.
Důſten, v., скорѣ авърп, респандескѣ мѣроѣ.
Duſtig, a. mi ad., авороѣ, ванороѣ; респандиторисъ де мѣроѣ.
Dulbbar, a. mi ad., толераверѣ; сѣѿериверѣ.
Dulden, v., толерѣ; сѣѿерѣ; alle Religionen —, а толера тѣте религиѣ.
Dulder, m., толерѣторисъ, сѣѿериторисъ; пѣгититорисъ.

Duldsam, a. ші ad., толеранте; —feit, f., толеранць.

Duldung, f., сѳѳеринць; толеранць.

Dult, m., (векіа) тьргѣ.

Dumm, a. ші ad., стъидѣ, idiotѣ, невънѣ, неріосѣ, тогѣ, перодѣ, простѣ; стментітѣ; ignорънте; necimitorіа; —er Streich, перозітѣ; —es Zeug, невънѣ; der Kopf ist mir ganъ —, mi e ameditѣ канѣ; —dreist, a. ші ad., дъдръснеціа, сѳрвнтантѣ перодѣ; —dreistigkeit, сѳрвнтѣдѣ перодѣ.

Dummheit, f., стъидитате, неріосітѣ, тогдѣ, перозітѣ; —Kopf, —erjan, m., нътърѣ, тогѣ, неготѣ, неріосѣ, перодѣ; канѣ секѣ; —försig, a. ші ad., секѣ де канѣ, стъидѣ; —fühn, a., дъдръснецѣ невънѣ.

Dumpe, a. ші ad., сьрдѣ, дпнѣдъшитѣ, дпнекатѣ (сзнетѣ).

Dumpefel, m., лакънѣ; вьртожѣ de anъ.

Dumpeheit, f., idiociѣ, тьмпіѣ.

Dumpeig, a. ші ad., змедѣ, mzedѣ; —feit, f., зmiditate; mzeditate.

Dumplächter, f., (min.) мъсърѣ de шатрѣ коцѣ.

Dune, f., пѳѳѣ; —nsett, n., патѣ de пѳѳѣ,

Düne, f., дъмѣ, пръндѣ de nicinѣ, не дертъріа мърел.

Dung, Dünger, m., гъноіѣ de дпгъшатѣ огорѣ.

Dunggabel, f., ѳзркѣ de гъноіѣ.

Düngen, v., гъноескѣ.

Düngung, f., гъноітърѣ.

Dunfel, a. ші ad., дпгънекатѣ, дпккѣ; гълвзратѣ; не дпгелескѣ; некъноскѣтѣ; ѳзстікѣ, ѳѳзскатѣ; опакѣ, опъчѣтѣ; es wird —, се 'нтънекѣ, се дпонтѣзѣ; се тьрвьртъ gimъа; die Zukunft ist —, вѣторіа е некъноскѣтѣ; ein —er Begriff, o idee ne'целескѣ; —, n., дпгъперекѣ; im —n ist gut tunfelъ, дп тьрвьре e vine a пеккѣ.

Dünfel, m., vanitate, дешертъдъне, семедѣ невънѣ; дпкпѣпре преа шатѣ de sine.

Dunfelblau, a., аластрѣ, вълътѣ дпккѣ; —braun, a., пергѣ, мьргѣ дпккѣ; —gelb, a., галвенѣ дпккѣ; —grau, a., чепъшѣ дпккѣ; —grün, a., верде дпккѣ; —roth, a., рошѣ дпккѣ.

Dünfelhaft, a. ші ad., семедѣ.

Dünfelheit, f., дпгънечѣме, оскърѣтате; in der — leben, a тьрѣ некъноскѣтѣ.

Dunfeln, v. a., колорезѣ дпккѣ; v. n., се 'нтънекѣ; es fängt an zu —, дпчепе a се дпонтѣ.

Dünfelvoll, a., пинѣ de vanitate, de дешертъдъне.

Dünfen, v., се паре; es dünft mich (mir), mi се паре, сокотескѣ; sich flug —, се сокотеште, се цине дпгелентѣ; sich groß —, се цине маре.

Dünn, a. ші ad., сьщѣре; деликатѣ; рарѣ; мърснтѣ; —er Strich, linіѣ сьщѣре; —er Regen, плѳе мърванѣ; —e Papier, хъртѣ ѳипѣ; —e Leinwand, пънъ рарѣ; —e Suppe, зънъ лънѣ; eine —e Nase haben, a авеа зп мѣресѣ вьнѣ; den Dünnen haben, a авеа къкрѣла; große Männer sind — gesäet, ѳменіа марѣ сьнтѣ рарѣ; das Geld ist — bei ihm, n'ape van; — machen, сьщѣкѣ, рърескѣ, децроезѣ; — werden, devinѣ сьщѣре.

Dünne, Düntheit, f., сьщѣрѣтате, рърѣме.

Dünnbärtig, a., кѣ варва рарѣ; —beinig, a., кѣ пѣчѳре сьщѣрѣ; —bier, n., верѣ славѣ; —haarig, a., рарѣ ла пьрѣ; —hülfig, a., сьщѣре ла кѳжѣ; —schalig, a. ші ad., сьщѣре ла гъѳче.

Dunfen, v. Aufdunfen ші Aufschwollen.

Dunst, m., аворѣ, ваворѣ, газѣ; ѳмѣ (dъхѳре); (вълът.) аліче, (пъзмѣ мървнтѣ пентрѣ пасѳрѣ), v. Vogelstunst; einem einen blauen — vormachen, a зьгрѣви канѣ не пьрѣдѣ; —bad, n., скалдѣ de аворѣ, vaie мѣскълѣскѣ; —bläshen, n., вешъзѣ de аворе.

- Dunsten, v., сванорезъ; граспиръ, асодъ.
- Dünsten, v., факъ съ аворескъ.
- Dunstig, a., ваворосъ.
- Dunstkreis, m., атмосферъ.
- Dunstfugel, v. Dampfugel.
- Duobez, n., доъспрезе (дн 12 кола знеи кърди); — band, m., карте дн доъспрезече.
- Durfen, v. Durfen.
- Duplicat, n., дубликатъ.
- Dupliciren, v., дубличезъ.
- Duplik, f., дубликъ.
- Dupliren, v., дублиезъ (вгл.)
- Durplum, n., дублиъ.
- Durabel, a. mi ad., дъраверъ.
- Dur, a. mi ad., (мъс.) дъръ, аспръ.
- Durch, праер., стръ; prin; prin між-локъ, вintre, песте; ad., крчишиъ, кърмежишиъ, пльъ динколо; — und —, де коло пльъ динколо, динтр'о парте пльъ дн чеалатъ; die ganze Nacht —, тотъ ноптеа; mich schwißt — und —, сънтъ тотъ нъмаи сьдоре.
- Durchaderen, v., аръ vine огорзл; коррегъ, ддретрегъ.
- Durcharbeiten, v., прелъкръ vine, фр-тъптъ vine (алгатъ); чомтърескъ vine; sich die Hände —, днѣ вешикъ тьпѣле дькръндъ; sich —, грекъ песте тотъ гректъциле; дн-винъ недециле; есъ деасъпра не-воилор.
- Durchaus, ad., авсолътъ, песте тотъ; — nicht, ничи декъмъ.
- Durchbassen, v., рескокъ; в. Ausbassen.
- Durchbaischen, v., спълверизезъ зн десемъ, даъ къ зн ськзлецъ плинъ къ кървъни писадѣ песте зн де-семъ пьнтатъ къ акъ.
- Durchbeben, v., трешъръ дин тотъ трешъл.
- Durchbeissen, v., стрътъшикъ, мшикъ пльъ динколо; sich —, есъ ла къ-птъгъ.
- Durchbeizen, v., стръродъ, родъ пльъ динколо; се пьтрънде де ар-гъсълъ (пелеа).
- Durchbetteln, v., ein Land, стръчер-шескъ, грекъ чершндъ о дъръ;
- sich —, днѣ грече виаца чершндъ.
- Durchbeuteln, v., стръчернъ.
- Durchblasen, v., стръсълъ, сълъ prin . . .
- Durchblauen, v., факъ въптъ въ-тандъ.
- Durchblättern, v., стръоолезъ, оолетезъ, диторкъ оолет тотъ; читескъ не деасъпра.
- Durchbliden, m., стръведере; — en, v., стръвэдъ, пьтръндъ къ ведереа.
- Durchblinsen, v., стрълчиъ.
- Durchblitzen, v., стрълциеръ.
- Durchbohren, v., стръфорезъ, соре-делескъ пльъ динколо; mit dem Degen —, стръвонгъ къ спада; einen mit den Blicken —, пьтръндъ къ окѣ не чѣвеа.
- Durchbohrung, f., стръфорьтъръ; стръвшисръ.
- Durchbrauen, v., фигъ vine, ресфигъ.
- Durchbrausen, v., петрече вьиндъ, вьжъндъ; грече къ снетъ.
- Durchbrechen, v., рьтмъ дн dose (вьдъ); дескидъ газръ де зшъ, ферестръ дн мъръ; сканъ, спар-гъндъ зши; рьтмъ (стабилъ); кра-пъ (зововиъ флоридор).
- Durchbrennen, v., стръардъ, стръгъ-рескъ къ феръ аркъ; arde de тотъ.
- Durchbringen, v., петрекъ; стръ-портъ; грекъ; den Faden durch das Nadelöhr bringen, петрекъ фиръ prin зрекеа акъли, днфирезъ акъ; днѣ тьпънкъ авереа; цинъ, пьстрезъ (песте ѣрпъ vite, флорѣ); sich —, днѣ vine виаца; sich fummertlich —, о дьче де азѣ пльъ тьпѣ.
- Durchbringung, f., рѣциитъръ.
- Durchbrochen, a. mi ad., стръфоратъ, стрървнтъ.
- Durchbruch, m., стрървнтъръ; спър-търъ; ревърсаре (де апъ); — der Zähne, ешире де динѣ.
- Durchbuchstabiren, v., сѣлавизезъ дин скордъ пльъ дн скордъ (о карте).
- Durchdenken, v., медитъ, есаминъ пльъ дн фондъ; рьмеръ vine.
- Durchdrängen, v., стръватъ; пь-тръндъ; sich —, се стрекоръ.
- Durchdreschen, v., стръмвълъгескъ, грелеръ тотъ деаръндъ.

Durchbringen, v., петръндѣ, рес-
ватѣ, трекѣ; —bringlich, a. ші
ad., петрънзверѣ, стръпъзареѣ;
—bringung, f., петрънзъгате.
Durchdringen, v., петрекѣ апъсьндѣ;
жълеште, рънеште апъсьндѣ (шаоа
не калѣ).
Durchdüften, v., перѣзметѣ.
Durchdünsten, v., стръкъдѣ, свапо-
режѣ.
Durchfeien, v., стръкърѣ; трекѣ ре-
pede.
Durcheinander, ad., копѣсѣ, аме-
стекатѣ, перемере (деавалта);
—laufen, крѣ, алергѣ дп дес-
ordinѣ.
Durchfahren, v., стръкърѣдѣ; стръ-
пъзетскѣ; трекѣ кѣ кърѣда, кѣ раіа;
überall mit seinem Kopfe —, кѣ-
штігѣ тѣте кѣ остениціана теа;
—fahrt, f., пасадѣ, трекътѣре.
Durchfall, m., діареѣ, скърѣрѣ де
пъптече, кѣкърѣлѣ, скърѣрѣлѣ;
—en, v., кадѣ прінтр'о газрѣ;
ремънѣ афарѣ (dip o адеѣре);
пѣ кѣштігѣ (ла хотеріѣ).
Durchfallen, v., дпкрѣдескѣ де тотѣ.
Durchfälle, f., пѣзрезиціане, арічіѣ
(вѣтежелѣ пѣзредѣ ла копіта ка-
лалѣ).
Durchfaulen, v., пѣзрезескѣ де тотѣ.
Durchfechten, v., ресвінгѣ, елзнгѣ
опініане теа; sich —, дпмѣ факѣ
дрзнгѣ кѣ спада амъпъ; м'анрѣѣ
кѣ кѣвінте.
Durchfeilen, v., стръпълежѣ.
Durchfeuchten, k., змезескѣ песте
тотѣ.
Durchfeuern, v., дпѣочезѣ, дпкъл-
зескѣ таре; трагѣ кѣ пѣшка, даѣ
кѣ тѣнѣ (прінтр'о газрѣ); дп-
пѣшкѣ де пръпъдескѣ.
Durchfischen, v., пѣскзескѣ песте тотѣ.
Durchflammen, v. Entflammen.
Durchflattern, v., трекѣ ѡлѣбндѣ,
трекѣ ка дп сворѣ.
Durchflechten, v., дпплетескѣ песте
тотѣ.
Durchfließen, v., петеческѣ песте тотѣ.
Durchfliegen, v., стръсворѣ, трекѣ
свѣрндѣ prin . . ; einen Brief —,
чітескѣ репедѣ о епістолѣ.

Durchfließen, v., стръкърѣ (рѣка).
Durchflößen, v., трекѣ кѣ пѣзта
prin . . ; стръпъзетскѣ.
Durchfluß, m., стръкърѣ де апъ,
скърѣ де апъ prin . .
Durchforschen, v., есамінѣ, черче-
тежѣ кѣ амърпнтѣ; респикѣ пѣрѣ;
—forschung, f., черчетаре про-
ѡндѣ.
Durchfragen, v., дптревѣ тотѣ де-
арндѣ, — зпѣл дѣпъ алѣл.
Durchfressen, v., тпъпкъѣ, родѣ пѣ-
пъ дпнколо, стръѣорѣжѣ розндѣ;
die Mäuse haben den Käse durch-
gefressen, сѣречіѣ аѣ дпгърптѣ
кашѣ; sich —, парасітежѣ, трѣ-
ескѣ тпъкндѣ іѣѣ кодеа, ла зпѣл
ла алѣл.
Durchfrieren, v., дпргіедѣ де тотѣ,
амторѣдескѣ де фрігѣ.
Durchsuchen, v., ватѣ кѣ ловірі де
сазіѣ не тогѣ деарндѣ.
Durchsuhrt, f., трекътѣре де карѣ;
—zoll, m., ватѣ де трансітѣ.
Durchsühren, v., стръпортѣ; дѣкѣ,
кѣндѣкѣ, трекѣ prin . . ; скѣтѣ ла
калетѣ.
Durchsuchen, v., стръкъпъзетескѣ.
Durchsüßern, v., стръпъзетескѣ, іер-
нежѣ, трекѣ іѣрна пѣрпндѣ (віте-
ле); ле пѣзрескѣ пе тѣте.
Durchgähnen, v., петрекѣ (тѣтѣ сѣ-
ра) кѣскндѣ.
Durchgähren, v., ѡерѣе, ѡертпнтѣ
(вѣреа) де тотѣ.
Durchgällen, v., зпплѣ де ѡере;
дпвенінежѣ.
Durchgang, m., пасадѣ, трекътѣре,
стръпасѣ; enge —, стръпътѣре,
стръпасѣ зпгѣстѣ; —gänger, m.,
трекъторіѣ, стръпъсѣторіѣ; ѡз-
гаріѣ, десерторіѣ; —gänglich, a.
ші ad., кѣ трекътѣре, стръпаса-
верѣ (касъ); комзпѣ, ѣенерале,
зпверсале; ad., песте тотѣ, дп
тотѣ локѣл; so ist es durchgängig,
аша е песте тотѣ; —gangshän-
del, m., негодіѣ де трансітѣ;
—gangszoll, v. Durchfuhrzoll.
Durchgehen, v., трекѣ крѣчпшѣ, трекѣ
prin . . , петрекѣ (пѣдѣреа); рес-
ватѣ, пѣтрндѣ; ѡгѣ, десертѣжѣ;

чїтескѣ дптрѣкѣтѣ; ревъдѣ, черкѣ (о сокотѣлѣ); sein Pferd ging mit ihm durch, љл рѣни калѣл; seine Meinung ging durch, ominisnea ca ѓз прїмїтѣ; dieses Haus geht durch, асѣ касѣ грече дїнтр'о страдѣ дптр'алѣ; ich habe mir die Füsse durchgegangen, мї амѣ рѣлїтѣ пїчореле зѣвѣндѣ; genau —, черчетезѣ кз деамѣрпнѣл; noch einmal —, а маї грече одатѣ прїн тѣлѣ; —дѣ, ад., дп-ценераѣ, песте тотѣ, претотїн-діне.

Durchgeigen, v., кѣлѣтѣ кз вїора дела канѣ пѣлѣ ла ѓїне (о арїѣ).

Durchgerben, v., арѣсескѣ, тѣвѣ-ческѣ, дѣвескѣ песте тотѣ (пїеїе).

Durchgießen, v., торнѣ, вѣрсѣ прїн ..

Durchglänzen, v., стрѣлѣческѣ.

Durchglänhen, v., рошескѣ дп ѓокѣ; дпѓлѣкѣрезѣ.

Durchgraben, v., пѣтрѣндѣ сѣпѣндѣ, стрѣсѣлѣ.

Durchgreifen, v., петрекѣ амѣкѣндѣ; іаѣ тѣсѣрї еперѣїче; —д, а. мї ад., еперѣїкѣ, пѣтрѣнѣзѣторїѣ; —де Mittel, мїжлоче ероїче.

Durchgrübeln, v., скочорескѣ кз деамѣрпнѣл, черчетѣ дїн ѓїрѣ дп пѣрѣ, деепїкѣ пѣрѣ; есамїнѣ проѓндѣ.

Durchgucken, v., тѣ зїтѣ прїнтр'о газрѣ; тѣ зїтѣ кз деамѣрпнѣл; die bloße Haut gukt durch den Strumpf durch, се веде пелеа гѓлѣ прїн кѣлѣзнѣ (чїоранѣ).

Durchguß, m., стрѣкѣрѣтѓре; стрѣ-вѣрсаре.

Durchhaben, v., амѣ трекѣтѣ, амѣ ѓїнїтѣ; ein Buch —, амѣ чїтїтѣ о карте пѣлѣ дп капетѣ.

Durchhaden, v., таїѣ, хѣкѣсескѣ, тѣ-рѣнѣтѣ, в. Durchhauen.

Durchhallen, v., пѣтрѣндѣ ресонѣндѣ; змїлѣ тотѣ де ресѣнетѣ.

Durchhaufen, v., пѣтрѣндѣ ресѣ-ѓлѣндѣ.

Durchhauen, v., пренѣртѣ; таїѣ, спїн-текѣ дп дозе (кз спада, ѓере-стрѣѣ шчл.); батѣ, пїсѣѣсескѣ, чїо-

тѣѣсескѣ; сїѣ —, дпмї дескїдѣ ларѣ, дпмї ѓакѣ дрѣмѣ кз савїа. Durchhaus, n., касѣ кз трекѣтѓре прїнтр'ѣса.

Durchhefeln, v., мелїцѣ, сѣвѣїезѣ, скарпїнѣлѣ вїне (їнѣ, кѣпепѣ); кри-тїкѣ, ченсѣрезѣ; іаѣ дп рѣсѣ пе чїнева.

Durchheizen, v., даѣ ѓокѣ вѣлѣ (ла совѣ); дпкѣлѣзескѣ вїне вїне.

Durchhelfen, v., ажѣтѣ а грече; а-жѣтѣ а скѣпа дїн перїкѣл; сїѣ —, а'шї ажѣта сїнѣрѣ; er mag sich selbst —, скапесе елѣ пе сї-пешл.

Durchhellen, v., стрѣлѣмїнѣ, ілѣлїнїнѣ.

Durchheulen, v., зпїлѣ де вѣрете; трекѣ злѣлѣндѣ (ѓлѣлїндѣ).

Durchhinken, v., трекѣ (дрѣмѣл) скїо-пѣлѣндѣ.

Durchhizen, v., дпѓверѣнѣтѣ де тотѣ.

Durchhöhlen, v., сковескѣ, кѣвѣ-пескѣ, пѣлѣ дїпкѓло.

Durchholen, v., батѣ, цесѣлѣ пе чїнева.

Durchhüpfen, v., трекѣ хѣпїндѣ, сѣрїндѣ.

Durchirren, v., рѣтѣчї прїн ..

Durchjagen, v., тѣлѣ (чева прїн ..); трекѣ (пѣдѣреа, кѣпѣл) вѣлѣндѣ; трекѣ ренедѣ; er hat sein Bet- mögen durch die Gurgel gejagt, 'шї а тѣлѣкатѣ авереа.

Durchjammern, v., петрекѣ вѓчїн-дсїнѣ.

Durchjauchzen, Durchjubeln, v., пе-трекѣ ілѣлїндѣ, кїзїндѣ.

Durchfalten, v., тѣ рѣческѣ де тотѣ.

Durchfämmen, v., пемїнѣ вїне.

Durchfämpfen, v., eine Sache, а е-дѣпта о касѣ; сїѣ —, дпмї дес-кїде ларѣ кз спада.

Durchfäuen, Durchfauen, v., месекѣ (вѣкѣтѣра) вїне вїне.

Durchfeulen, v., петрекѣ, скѓтѣ кз пана (де лемнѣ); einen —, батѣ вїне пе чїнева.

Durchklettern, v., тѣ кѣцѣрескѣ прїн ..

Durchklopfen, v., ѓакѣ сѣ трекѣ чїо-кѣлїндѣ; батѣ вїне (пе чїнева); скѣтѣрѣ кожѓкѣ кѣїа.

Durchfneten, v., фрѣтънтѣ vine (а-
лвато).

Durchfochen, v., фервѣ vine.

Durchkommen, v., винѣ, трекѣ prin. . . ;
стрѣпасѣ; ресватѣ (не зн дрѣмѣ
рѣѣ); реесѣ; сканѣ din. . . ; damit
werden Sie nicht —, кѣ ачѣста
нѣ о сѣ те. тѣпѣштѣ; glüdlisch
—, сканѣ дѣтрѣѣ шѣ сѣлѣтосѣ.

Durchkochen, v., потѣ (трече, пѣ-
трѣнде, ресвате) prin чева.

Durchkosten, v., гѣстѣ не тѣте (ви-
пѣри) dearѣnds.

Durchkrämpeln, v., скарѣмѣлѣ, пе-
штѣнѣ vine (лѣпа).

Durchkragen, v., сѣрѣѣ пѣсте тотѣ,
стрѣфорѣѣ сѣрѣиндѣ.

Durchkreuzen, v., се дѣкрѣчѣмѣѣѣ,
стрѣнасѣ дѣ крѣче (лѣнѣлѣ, кѣ-
лѣ); перѣмѣлѣ крѣчѣмѣ шѣ кѣр-
тезѣмѣлѣ (чева); —kreuzung, f.,
дѣкрѣчѣмѣтѣрѣ.

Durchkriechen, v., тѣ гѣрѣскѣ prin. . . ;
тѣ вѣрескѣ prin. . . ; скѣчѣрескѣ,
скѣртѣмескѣ; er durchkriecht alle
Winkel des Hauses, елѣ скѣчѣ-
чѣмѣте prin тѣте знѣсѣрѣлѣ касѣлѣ.

Durchlachen, v., die Zeit, трекѣ (тѣм-
пѣл) рѣзѣндѣ.

Durchlangen, v. Durchreisen.

Durchlaß, m., гѣрѣпсѣадѣ, трекѣ-
тѣре; стрекѣрѣтѣре; —en, v.,
ласѣ а пѣса; трекѣ; стрѣкрѣѣ;
ѣлѣтрѣѣѣ.

Durchlaucht, f., алѣтеѣ, дѣлѣчѣмѣ
(тѣлѣ); —ig, —igst, a., преа-
дѣлѣчѣтѣѣ, серѣпѣсѣмѣлѣ.

Durchlauf, m., скѣрѣсѣрѣ; дѣареѣ;
—en, v., скѣрѣѣ, трекѣ кѣрѣндѣ,
кѣрѣ prin. . . ; пѣтрѣндѣ; чѣтѣскѣ
дѣтреакѣтѣѣ; есѣмѣнѣлѣ не деасѣ-
пра; рѣзнѣлѣ алѣргѣндѣ; Ehren-
stellen —en, а трече prin тѣте
дерѣгѣторѣлѣ.

Durchläutern, v., клѣрѣѣкѣ, кѣрѣчѣѣ,
лѣмѣезѣскѣ, лѣтѣзѣрескѣ стрекѣ-
рѣндѣ prin (чѣсѣрѣ, сѣтѣѣѣ шѣлѣ.)

Durchleben, v., дѣмѣ петрѣкѣ вѣаѣа.

Durchlernen, v., дѣвѣѣѣ, сѣдѣiezѣ
тотѣ.

Durchlesen, v., чѣтѣскѣ тотѣ, — din
скѣрѣѣѣ пѣлѣ дѣ скѣрѣѣѣ (ѣ кар-

те); —lesung, f., лекѣтѣрѣ; —
wieder —, рѣчѣтѣскѣ тотѣ.

Durchleuchten, v., стрѣлѣчѣскѣ, лѣ-
чѣскѣ prin. . . ; се зѣрѣште, се
дѣтрѣведѣ, се ведѣ prin. . . ; а
лѣмина де тотѣ; einen —, а пе-
трече не чѣнева кѣ лѣмина.

Durchliegen, v., дѣвѣкѣскѣ чева prin
тѣлѣтѣ зѣчѣре асѣпра; sich —, тѣ
рѣнескѣ зѣкѣндѣ тѣлѣтѣ.

Durchlöbeln, v., стрѣтѣрѣтѣрѣѣ, тѣр-
тѣрѣ prin. . .

Durchlöchern, v., стрѣгѣзѣрескѣ, факѣ
гѣзѣрѣ пѣлѣ дѣ чеаѣлѣтѣ лѣтѣро;
ein Gefäß —, кѣлѣѣ ѣ лѣѣе.

Durchlöchen, v., амѣѣескѣ шѣ трагѣ
прѣнѣрѣ ѣ гѣзѣрѣ.

Durchlüften, v., аерѣсѣѣѣ vine, ес-
пѣнѣ лѣ аерѣѣ.

Durchlügen, sich, v., трекѣ, сканѣ кѣ
mѣнѣлѣна.

Durchmachen, v., факѣ тотѣ, факѣ
дела канѣ пѣлѣ дѣ ѣне; er hat
alle Schulen durchgemacht, а тре-
кѣтѣ prin тѣте клѣсѣлѣ.

Durchmarsch, m., стрѣтѣресѣ, тѣресѣ,
тречеѣре (де мѣлѣѣѣѣ), prin. . . ;
—igen, v., стрѣтѣрѣѣ.

Durchmeißeln, v., дѣлѣзѣрескѣ кѣ мѣ-
сѣрѣа.

Durchmengen, durchmischen, v., дѣ-
трѣместѣкѣ, тѣстѣкѣ vine.

Durchmessen, v., тѣсѣрѣѣ тотѣ де
арѣндѣ; —messer, m., дѣамѣтѣрѣ.

Durchmögen, v., потѣ (трече, тѣрѣѣ)
prin чева.

Durchmüssen, v., трѣвѣѣ сѣ тѣрѣѣ,
сѣ трекѣ prin. . .

Durchmüßtern, v., чѣрчѣтезѣѣ, есѣ-
mѣнѣ, рѣвѣѣѣ, тѣсѣтрѣѣѣѣ кѣ амѣ-
рѣнѣтѣлѣ; noch einmal —, рѣкѣзнѣскѣ.

Durchnagen, v., пѣропѣскѣ.

Durchnagen, v., потѣ пѣлѣ дѣнѣкѣлѣ,
дѣлѣзѣрескѣ рѣзѣндѣ; der Gram
durchnagt mein Herz, тѣ тѣпѣскѣ
де дѣтрѣсѣтѣре.

Durchnähen, v., стрѣлѣзнѣѣ, косѣ кѣ
гѣзѣрѣлѣ.

Durchnäßen, v., имѣмѣдезѣѣ, имѣмѣѣ,
прѣнѣндѣ де зѣмѣлѣтѣте; ich bin
ganz durchnäßt, сѣлѣтѣ лѣоатѣѣ кѣ
ѣ пѣсѣкѣ.

Durchpassiren, v., стръпасѣ.

Durchpassiren, v., трекъ prin . . плеснидѣ.

Durchpreißen, v., вичѣскѣ; дъселѣ, батѣ кз вичѣ; vine; даѣ песте окѣ, оинежѣ кзрѣндѣ о трѣвъ.

Durchpflügen, v., арѣ vine, в. Durchpflügen.

Durchpflügen, v., перепринежѣ prin . .

Durchpflügen, v., змилѣ де шшатѣ.

Durchplaudern, v., трекѣ (rimnѣ), локотиндѣ, ворѣндѣ ла верзѣ шѣ зскате.

Durchplündern, v., прадѣ деарѣндѣ.

Durchpressen, v., петрекѣ prin . . тескѣндѣ.

Durchprobiren, v., провежѣ деарѣндѣ.

Durchprügeln, v., батѣ vine (не чинева).

Durchquetschen, v., петрекѣ prin . . тзриндѣ саѣ тескѣндѣ.

Durchrädern, v., петрекѣ prin чѣрѣ, prin дърмотѣ.

Durchraßen, v., змелѣ, алергѣ, тзрватѣ, фсриосѣ; die Nacht —, петрекѣ нѣтеа дн фзрѣ.

Durchrauchen, v., есе фзмѣ prin . .

Durchräuchern, v., аозмѣ, перфозмѣ, факѣ а се пзрѣнде де фзмѣ.

Durchrauschen, v., трече, пзрѣнде, вѣндѣ, вѣжѣндѣ.

Durchrechenen, v., калкѣлѣ дин канѣ пзрѣ дн оине; почф einmal —, рекалкѣлѣ, маѣ сокотекѣ одагѣ.

Durchregnen, v., плоз prin . .; стръвате плоѣ prin . .

Durchreiben, v., петрекѣ фрекѣндѣ (mazerea prin сѣгѣ); рѣнескѣ, жѣдескѣ (змѣне), фрекѣндѣ; даѣ Euch reibt bald durch, поставѣ се рѣде кзрѣндѣ.

Durchreichen, v., презентежѣ, днтиндѣ prin . .; в. Durchlegen.

Durchreini-gen, v., кзрѣжѣ, кзрѣжѣ де totѣ; —dung, f., кзрѣжѣтзрѣ, кзрѣжѣтзрѣне дѣтрѣгѣ.

Durchreise, f., кзлѣторѣ prin . .; —n, v., кзлѣторескѣ prin . .; —nde, m., кзлѣторѣ, пасадерѣ.

Durchreisen, v., рѣтѣ де коло пзрѣ динколо; сѣшѣтѣ де totѣ;

sch —, се рѣтѣ, се сѣшѣтѣ де totѣ; —, n., рѣтзрѣ, сѣшѣтзрѣ.

Durchreiten, v., трекѣ prin . . кзларе; кзлѣрескѣ prin . .

Durchrennen, v., перкзрѣ, алергѣ prin . .; einen mit dem Degen —, стръпзрѣ кз снада не чинева.

Durchrieschen, v., шросѣ prin . .; пзрѣндѣ кз шросѣ.

Durchrieseln, v., трече рѣшторѣндѣ prin . .

Durchrinnen, v., стрѣкзрѣ.

Durchritzen, m., рѣтзрѣ, спѣткѣтзрѣ prin мѣжжѣ.

Durchritt, m., стрѣкзлѣрѣтѣ, тречере кзларе.

Durchrücken, v., крѣлѣ, спѣткѣ пзрѣ динколо.

Durchrollen, v., трече росторѣндѣ; manganezѣ vine; die Wäsche —, тзлѣнежѣ vine пзлзетзрѣне.

Durchrosten, v., рѣпѣнескѣ де totѣ.

Durchrösten, v., прѣжескѣ vine.

Durchrüden, v., мергѣ prin . .

Durchrüdern, v., трекѣ prin . . вѣсѣндѣ.

Durchrühen, v., мѣжѣ vine vine.

Durchrütteln, v., скзтзрѣ, сѣшѣтѣ vine vine.

Durchsäbeln, v., таѣ кз саѣна дн дозе, де totѣ.

Durchsäen, v., персамѣнѣ, самѣнѣ песте totѣ.

Durchsägen, v., ферестрѣескѣ дн доз, таѣ кз ферестрѣ пзрѣ динколо.

Durchsalzen, v., сарѣ vine vine, факѣ а се пзрѣнде де саре.

Durchsäuen, v., дѣкрескѣ vine vine; фзтзлѣтѣ пѣаеа.

Durchsauen, v., трече prin . . кз сгѣтѣ.

Durchschaben, v., пзрѣндѣ рѣжѣндѣ.

Durchschaffen, v., стрѣпортѣ, дѣкѣ prin . .

Durchschallen, v., ресзпѣ prin . .

Durchschaubern, v., пзрѣндѣ кз крѣпчѣнѣ.

Durchschauern, v., прѣвескѣ не рѣндѣ; пзрѣндѣ кз vederea; вѣдѣ prin . .

Durchschauern, v., пзрѣндѣ кз фюрѣ.

Durchschneien, v., стрѣлѣескѣ, дн-

гравиминѣ, гминѣ prin . . ; — d,
 a. mi ad., стръвъзъторѣ, diaфанѣ.
 Durchscherzen, v., петрѣкѣ (тиннѣ)
 гъминдѣ.
 Durchscheuern, v., пѣтрсндѣ, рѣмнѣ,
 жълескѣ фрекъндѣ.
 Durchschleiben, v., дпмингѣ (чева)
 prin . .
 Durchschleifen, v., дпнъшкѣ prin . . ;
 спаргѣ, чѣрескѣ пшкъндѣ; ein
 Buch —, дптрефоеизѣ о карте,
 ad: о лерѣ върчатѣ кз фале азве;
 die Zeilen mit Linien —, рѣрескѣ
 рѣндъриле кз linil.
 Durchschleiflinie, f., (тин.) дптрелинѣ.
 Durchschiffen, v., трекѣ prin . . nai-
 гъндѣ, коръвиндѣ.
 Durchschimmern, v., дптреликъреште.
 Durchschlafen, v., петрѣкѣ dormindѣ.
 Durchschlag, m., спѣртѣрѣ, стрѣпни-
 сѣрѣ, стрѣвъзътѣрѣ; стрѣкѣрѣ-
 тѣре, ситигѣ; вриоѣѣ; ресвѣчиѣ,
 кѣкресвѣтъторѣ; — en, v., стрѣ-
 ватѣ, ресватѣ; стрѣпнѣгѣ; спаргѣ,
 гѣрескѣ вѣгъндѣ; стрекѣрѣ; даѣ
 Papier schlägt durch, хѣртѣа дп-
 веа, сѣре; die Medizin hat durch-
 geschlagen, medicina a стрѣвъзътѣ,
 a дѣкратѣ; Erbsen —, стрекѣрѣ
 мазѣре; sich —, дпнѣ deкиде кале
 кз спадѣ; der Regen schlägt durch,
 plolea стрѣвате; — eisen, n., ври-
 воѣѣ, ферѣ de спарѣере, de рес-
 вѣтере.
 Durchschlängeln, v., серпъеште prin . .
 Durchschleichen, v., трекѣ фърешн-
 дѣнѣ; sich —, се фърешѣзѣ prin . .
 се вѣрѣ виншор prin . . ; се ска-
 пѣ prin . .
 Durchschleppen, v., тѣрескѣ prin . .
 Durchschleudern, v., трекѣ prin . .
 легънъндѣмѣ, мергѣ prin . . dec-
 мѣгатѣ.
 Durchschlingen, v., дптрелечѣзѣ, дп-
 плетескѣ.
 Durchschließen, v., спѣнтѣкѣ дп дозе.
 Durchschlummern, v., петрѣкѣ мо-
 гъндѣ, dormigъндѣ.
 Durchschlüpfen, v., сканѣ prin . .
 мѣ стрекѣрѣ.
 Durchschmausen, v., ден Таг, петрѣкѣ
 тѣгѣ зѣоа да масѣ.

Durchschmeißen, v., арънкѣ, асѣрѣлѣ
 prin . .
 Durchschmelzen, v., толескѣ de totѣ.
 Durchschmettern, v., фѣрнѣгѣ трѣс-
 ниндѣ.
 Durchschmiegen, v., трекѣ prin . . .
 дпдоиндѣмѣ, плекъндѣмѣ; мѣ даѣ
 дѣнѣ пѣрѣ.
 Durchschmieren, v., зѣргѣ, мѣрѣсѣ деа-
 рѣндѣ; дѣсѣлѣ, батѣ.
 Durchschneiden, v., татѣ дп дозе;
 кѣрнѣ пе мѣжлокѣ, дптретѣлѣ;
 Berge die ein Land —, мѣнѣгѣ че
 дптретѣле о дѣрѣ.
 Durchschneien, v., нинѣ prin . .
 Durchschnitt, m., стрѣтълетѣрѣ, dec-
 никъзѣрѣ; (неом.) секѣизне, дп-
 тресекѣизне; (арк.) профѣлѣ; im
 —e, зна кз алѣа, дп диаметѣрѣ;
 — durchschneit, f., vedere дп профѣлѣ
 (a znel тѣлетѣрѣ prin мѣжлокѣ);
 — slinie, f., линѣ диаметѣрѣлѣ;
 — spritz, m., преуѣ мѣжлочѣѣ;
 — sprunf, m., пѣнтѣ de дптре-
 тѣлере (a дозе linil); — ssumme,
 f., сѣмѣ мѣжлочѣѣ; — durchschneit, f.,
 пѣмерѣ мѣжлочѣѣ.
 Durchschnüffeln, v., мѣросѣ деарѣн-
 дѣ сѣоръиндѣ; дпнѣ вѣрѣ пасѣл.
 Durchschreiben, v., змѣлѣ de стрѣгѣте;
 стрѣватѣ дпнъндѣ.
 Durchschreiben, v., трекѣ пѣшиндѣ;
 мѣсѣрѣ пѣшиндѣ.
 Durchschreiben, m., (пѣнзѣрѣ) вѣгѣтѣрѣ,
 (trame) стрѣмѣтѣрѣ; стрѣвѣшкѣ-
 тѣрѣ.
 Durchschütteln, v., скѣтѣрѣ вѣне; даѣ
 Fieber hat ihn tüchtig durchge-
 schüttelt, a'a скѣтѣратѣ вѣне фѣ-
 рѣриле.
 Durchschütten, v., стрѣвърѣскѣ, вѣрѣскѣ
 prin . .
 Durchschüttern, v., сѣрдѣсѣ, кѣтинѣ,
 кѣтрѣмѣрѣ (totѣ трѣпѣл, ѣселе).
 Durchschwärmen, v., петрѣкѣ (тиннѣ)
 кз десѣрѣпѣрѣ; трекѣ prin . .
 фанатѣзъндѣ; роѣеште prin . .
 Durchschwagen, v., петрѣкѣ локѣ-
 гъндѣ, (палавѣрѣиндѣ, фленкѣ-
 ниндѣ).
 Durchschweifen, v., змѣлѣ дѣлѣ (хаѣ-
 mana), гъиндѣ кѣлѣлѣорѣрѣнѣзѣ prin . .

Durchschwelgen, v., петрекъ (тѣмъ) дн десѣрѣ.

Durchschwimmen, v., стръпотѣ, трекъ (рѣка) дн потѣ; дпотѣ prin . .

Durchschwizen, v., асѣдѣ де тотѣ, асѣдѣ де 'ml есе сѣдѣре prin кѣташт.

Durchsegeln, v., стръвѣнтрежѣ, коръвиежѣ prin . .

Durchsehen, v., стръвѣдѣ, вѣдѣ prin . . ; черчетезѣ, ревъзѣ, инспѣчезѣ; стръватѣ, пѣтрѣндѣ.

Durchsehen, v., стрекърѣ; ѳлтрежѣ; —*seihung*, f., стрекърѣтърѣ, ѳлтрѣжѣне.

Durchsein, v., амѣ трекѣтѣ, амѣ реешѣтѣ, амѣ ѳинѣтѣ; сѣнтѣ динколо, де чеа парте; *er ist glücklich durch*, а сѣпатѣ днтрегѣ шѣ сѣпѣтосѣ.

Durchsehen, v., трекъ (рѣка); реесѣ; скотѣ ла капѣтѣ, днвинѣтѣ педечѣне.

Durchseufzen, v., трекъ (вѣаца) сѣспѣнѣндѣ.

Durchsicht, f., инспѣжѣне, ревісѣжѣне; стръведере, стръпѣрере; проспѣтѣ; —*ig*, a. шѣ ad., стрълѣчѣдѣ, стъвъзѣторѣс; стръпарѣнте, *diafan*; —*igheit*, f., стрълѣчѣдитате, стръпарѣнтѣ.

Durchsichern, **durchsintern**, v., стрекорѣ пѣкрѣндѣ.

Durchsteben, v., чернѣ кѣ сѣга, трекъ prin сѣтѣ.

Durchsingen, v., петрекъ кѣпѣндѣ; кѣпѣтѣ (дн кѣпѣкѣ) дела капѣ пѣпѣ дн ѳине; зпмѣз (каса) кѣ кѣпѣкѣ.

Durchsinken, v., кадѣ prin . .

Durchsitzen, v., спарѣжѣ, рѣтѣнѣ, ше-зѣндѣ мѣатѣ (не чева); петрекъ ше-зѣндѣ; *ganze Nächte beim Spiele* —, петрекъ поштѣ днтреѣ ла кѣрѣ; *sich* —, се рѣнеште ше-зѣндѣ.

Durchsollen, v., тревѣе сѣ трекъ prin . .

Durchsonnen, v., еспѣнѣ ла сѣре, сорескѣ.

Durchsorgen, v., петрекъ дн грѣжѣ.

Durchsprähen, v., черчетезѣ кѣ ла-ре аминте.

Durchspalten, v., деснѣкѣ дн дозе.

Durchspiden, v., днтѣвѣезѣ (кѣ сѣ-пѣнѣ) песте тотѣ.

Durchspielen, v., жокѣ (кѣрѣн), днтѣ жокѣ (рола), кѣпѣтѣ (кѣпѣкѣ) пѣ-пѣ дн ѳине; петрекъ (тѣмъ) жѣ-кѣндѣ.

Durchspringen, v., стръѳоигѣ, стрълѣнѣ.

Durchsprengen, v., алерѣжѣ (кѣларе) дн ѳѣга маре; вѣдѣ песте тотѣ; пресѣрѣ.

Durchspringen, v., трекъ prin . . . сѣрѣндѣ; стръсаѣс; крапѣ, пѣс-пѣште, саре (чева) дела зп ка-пѣтѣ пѣпѣ ла алѣл.

Durchsprizen, v., стропескѣ, днт-прѣшкѣ prin . .

Durchsprubeln, v., стръватѣ гѣлѣндѣ.

Durchspüren, v., зртѣрескѣ (вѣпа-тѣл).

Durchstänfern, v., днтѣзѣжѣ, зпмѣз де пѣторѣ; скоточескѣ; днтѣ варѣ пасѣ.

Durchstauben, v., зпмѣз де пѣлѣре.

Durchstäuben, v., петрекъ пѣлѣре prin чева (престе зп десѣтѣнѣ).

Durchstäubern, v. **Durchstößern**.

Durchstäuren, v., трекъ prin пѣле; варѣ апарѣ (не чѣнева).

Durchstechen, v., стрълѣнѣтѣ; таѣс (стѣлѣ); *das Getreide* —, ре-тѣшкѣ, ресколескѣ грѣлѣ; *mit je-mandem* —, тѣ днцелегѣ кѣ чѣ-нева днтрѣасѣпѣсѣ; —*stecherei*, f., днцелѣдере секретѣ; днтрѣжѣ.

Durchstechen, v., стръварѣ, стръѳоигѣ, варѣ prin . .

Durchstehlen, *sich*, v., се ѳѣрѣшезѣ.

Durchsteigen, v., тѣ сѣлѣ prin . .

Durchsteypen, v., косѣ кѣ гѣзрѣле прѣсте тотѣ.

Durchsteuern, v., стрънавѣжѣ.

Durchstich, m., стрълѣнѣсѣрѣ; реско-лѣтѣрѣ (де грѣжѣ).

Durchsticken, v., косѣ, днтѣрескѣ кѣ ѳлорѣ, денѣнѣ кѣ акѣ песте тотѣ.

Durchstinken, v., днтѣзѣжѣ.

Durchstößern, **durchstören**, v., скѣ-тѣрѣ, скоточескѣ, скортомескѣ песте тотѣ.

Durchstolpern, v., трекъ prin . . . днтѣедѣкѣндѣзмѣ.

Durchstopfen, v., асѣтѣлѣ песте тотѣ.

Durchstoßen, v., дупингъ prin . . ; стръхънрѣ; спаргѣ исвндѣ (зша).
Durchstahen, v., стрърѣзъ, стръ-
 лъче (сбуре).
Durchstreifen, v., штергѣ, трагѣ кз
 пана (ръндарѣ), апплзгѣ; пер-
 крѣ (о дѣрѣ); свънтърѣ.
Durchstreifen, v., змълз ръгъчндѣ
 prin . . ; (mil.) змълз ескотндѣ
 ка съ кзпоскѣ посѣцизнеа инѣи-
 кзлѣ; трагѣ вѣрѣ, дъврстегѣ
 песте тогѣ.
Durchstreiten, v., скотѣ ла капетѣ
 чергъндзмъ; сѣф —, дѣи дескѣдѣ
 дрзмѣ дъгъндзмъ.
Durchstreuen, v., пресърѣ prin . .
 саъ претъндине.
Durchstrich, m., стерсъръ (de рън-
 дсрѣ); стръпъсаре (de пасерѣ);
 — Vogel, m., пасере стръпъсъръ.
Durchstriegeln, v., цъсълз вѣне вѣне
 (каѣ); криткѣ, чепскрегѣ.
Durchströmen, v., кърѣ (ръл) prin
 . . ; се реварсѣ.
Durchstudiren, v., стъдизѣ вѣне; пе-
 трекѣ дъвгъндѣ.
Durchstürmen, v., проръмѣ prin . . ;
 трекъ prin . . ка зп вѣорѣ, фор-
 гълз; вѣорезѣ, фортънегѣ prin . . ;
 трекъ prin . . кз репезизне.
Durchstürzen, v., тъ алетѣ кз ре-
 пезизне, даъ пъвалъ, кадѣ фъръ
 весте prin . .
Durchsuchen, v., кагѣ, визѣгѣ,
 черкѣ претъндине; ресколескѣ,
 скоточескѣ; —suchung, f., визѣга-
 ре, черчетаре кз деатързатл.
Durchsuchen, v., дъдълческѣ de тогѣ.
Durchtândeln, v., петрекѣ кз нѣи-
 кърѣ.
Durchtanzen, v., петрекѣ дъгъндѣ;
 дъгънескѣ пълз дѣ вѣне; ръмѣ
 (скарнѣ) дъгъндѣ.
Durchtappen, v., трекъ prin . . . нѣ-
 гъндѣ.
Durchtaumeln, v., трекъ prin . . . шо-
 въндзмъ, дѣплетечндзмъ (ка
 зп амерѣгѣ, ватѣ).
Durchtoben, v., петрекѣ тогъндѣ;
 трече (вънтъл) prin . . . вгндѣ;
 мергѣ вьгндѣ prin . .
Durchtönen, v., трекъ prin . . . сз-

пъндѣ; персзндѣ, ресзндѣ; змълз
 de сзнетѣ.
Durchtosen, v., трекѣ prin . . вѣ-
 гъндѣ.
Durchtraben, v., трекѣ (кз калѣ),
 дѣтрѣпѣдѣ пе зндева.
Durchtragen, v., традкѣ, стръпортѣ.
Durchtrampeln, v., аместекѣ, спаргѣ
 строншндѣ.
Durchtrauern, v., петрекѣ допндѣ,
 дѣ допѣ (долѣ), дѣтрѣстндзмъ.
Durchträufeln, v., стронескѣ, пѣк-
 регѣ prin . .
Durchträumen, v., петрекѣ вѣгъндѣ.
Durchtreiben, v., тълѣ prin . . ; пе-
 трекѣ (мазере) prin сѣгъ; реесѣ;
 einen Keil —, ватѣ зп-кѣ prin . .
Durchtreten, v., спаргѣ, дескѣдѣ локѣ
 кълкъндѣ; die Lasttiere treten durch
 den Schnee, вѣтеле дескѣсеръ кале
 prin неовъ.
Durchtrichtern, v., петрекѣ prin пъл-
 нѣ (леѣкѣ, хвѣлѣ, трѣктерѣ).
Durchtrieb, m., стръмъпъгъръ, тъ-
 пъгъръ prin . . ; пъшкѣтѣ, дрет-
 тъл de а пзтеа тъла вѣтеле ла
 пъшкѣне prin . .
Durchtrieben, a. m. ad., φ inѣ, ма-
 лѣчѣосѣ, префъкзтѣ, вѣклѣнѣ, пѣ-
 ретѣ; —heit, f., префъкъше, вѣ-
 клѣне, вѣнегѣ, малѣчѣ.
Durchtriefen, —tröpfen, —tröpfeln,
 v., пѣскрегѣ prin . . ; стрекзрѣ пѣ-
 крпндѣ.
Durchtrinken, v., петрекѣ вгндѣ.
Durchtrippeln, v., трекѣ дѣ пашѣ
 тързгѣ prin . .
Durchtröpfeln, v., зскѣ de тогѣ;
 сѣф —, се зскъ престе тогѣ.
Durchtrotten, v. Durchtraben.
Durchtuben, v., есерчезѣ пълз дѣ
 вѣне.
Durchwachen, v., петрекѣ вѣгндѣ.
Durchwacht, n., пългъ кз тръпкѣл
 крескзгѣ prin фргълз; зъкѣгъ-
 рѣгѣ, вѣплзрѣ; —en, v., дѣтре-
 крескѣ; durchwachenes Fleisch, кар-
 не крескзгѣ дѣтре лардѣ.
Durchwâfeln, v., мергѣ пе зндева
 лѣгълндзмъ; ватѣ вѣне.
Durchwagen, сѣф, v., кзгѣзѣ, тъ
 дѣкзметѣ а трече prin . .

Durchwägen, v., кѣпѣрескѣ деарѣндѣ.

Durchwälfen, v., дѣвѣлескѣ вине (ла пѣзъ сѣманѣ); батѣ вине.

Durchwallen, v., грекѣ прин . . ; кло-котеште прин . .

Durchwälzen, v., рестооголескѣ, даѣ de adzpa прин . .

Durchwammfen, v., батѣ вине.

Durchwandeln, v., перѣмѣлѣ прин . .

Durchwandern, v., кѣлѣгорескѣ прин . .

Durchwärmen, v., дѣкѣлескѣ вине.

Durchwaschen, v., рѣлѣ спѣлѣндѣ; винежѣ а спѣла; спѣлѣ вине вине.

Durchwässern, v., ждѣ песте тотѣ.

Durchwaten, v., грекѣ прин вадѣ.

Durchweben, v., дѣгредескѣ.

Durchweg, m., стрѣкѣраре, грекѣ-тѣре; —, ad., песте тотѣ, дѣ генералѣ.

Durchwehen, v., пѣтрѣнде (вѣпѣ) сѣлѣндѣ.

Durchweichen, v., моѣ de тотѣ; се моѣ de тотѣ.

Durchweinen, v., петрекѣ пѣлѣгѣндѣ.

Durchwerfen, v., аѣптѣ, арѣнкѣ (цѣпѣ) прин . . ; вѣрѣескѣ (грѣне).

Durchwehen, v., спарѣ, дѣгѣрѣ аскѣндѣ, точѣндѣ.

Durchwischen, v., черѣескѣ престе тотѣ; батѣ, чѣотѣдескѣ, цѣсѣлѣ вине.

Durchwimmern, v., петрекѣ цѣмѣндѣ, вѣчѣндѣмѣ.

Durchwinden, v., дѣтреплетескѣ, петрекѣ прин . . дѣмлетѣндѣ; сѣч —, тѣ елѣпѣ (дѣн вѣ'о невоѣ).

Durchwintern, v., ѣерѣезѣ, скѣтѣ дѣн ѣерѣ (вѣте, планте).

Durchwirbeln, v., трече прин . . вѣртѣндѣсѣ; ресѣнѣ прин . . ; Lüne — die Luft, аерѣл ресѣнѣ де то-пѣрѣ.

Durchwirfen, v., ѣрѣмѣпѣтѣ вине; дѣгредескѣ.

Durchwischen, v., тѣ сканѣ, ѣвѣлѣ.

Durchwölben, v., волѣтескѣ престе тотѣ.

Durchwollen, v., воѣ а трече прин . .

Durchwühlen, v., рѣмѣ песте тотѣ (поркѣ); ресѣолескѣ.

Durchwurf, m., арѣнкаре прин чеѣ; гратѣ де петрекѣтѣ (арѣнѣ).

Durchwürzen, v., аромежѣ, дрѣгѣ кѣ ароме (саѣранѣ, скорѣшѣорѣ) вине вине.

Durchzählen, v., пѣтерѣ деарѣндѣ, знѣ кѣте знѣ.

Durchzauen, v., петрекѣ сѣлѣдѣндѣмѣ.

Durchzehen, v., петрекѣ (пѣптеа) вѣндѣ.

Durchzeichnen, v., десѣмѣлѣ знѣ дѣ-пѣ адѣ; калкѣ, ad: ѣаѣ десѣмѣлѣ сѣлѣ скрѣѣореа принтрѣзнѣ стрѣпа-ранте; —zeichnung, f., калкѣтѣрѣ.

Durchziehen, v., трагѣ, петрекѣ прин . . ; (ѣѣрѣ прин акѣ); трапѣсѣ, грекѣ прин . . (о цѣрѣ пасѣрѣлѣ); дѣ-ѣрежѣ; ѣаѣ дѣ рѣсѣ.

Durchzischen, v., трече прин . . шѣе-рѣндѣ.

Durchzoll, v. Durchgangszoll.

Durchzuden, v., грѣсѣрѣ прин . .

Durchzudern, v., захарѣжѣ престе тотѣ.

Durchzug, m., транѣтѣ, тречере, трапѣсѣдѣ; — der Luft, стрѣлѣсѣ.

Durchzwängen, v., констрѣнгѣ а трече прин . .

Durchzwickeln, v., сѣѣрѣ прин . . . чѣрѣпѣндѣ.

Dürfen, v., кѣтежѣ, дѣдрѣспескѣ, амѣ воѣ; трѣвѣ, амѣ трѣвѣпѣ; потѣ; Du darfst noch reden? шѣ mal дѣдрѣспешѣ а ворѣ? wir — nicht ausgehen, n'авѣмѣ воѣ а ешѣ; Sie — es nur sagen, n'ai декѣтѣ сѣ'mi zichi; das dürfe wohl geschehen, аста се пѣте дѣпѣм-пѣла; ich darf nicht, нѣ потѣ, нѣ'mi естре ертѣтѣ; darüber darf man sich nicht wundern, аста нѣ e demirar.

Dürftig, a. шѣ ad., дѣсѣтѣ; мѣсѣ-рѣкѣ, мѣсѣрѣчѣсѣ; —feit, f., дѣ-пѣсѣ, мѣсѣрѣчѣ, пѣчесѣтѣте.

Dürr, a. шѣ ad., сѣкатѣ; сѣкѣ; стѣрпѣ; макѣрѣ; mit —en Worten sagen, а zize кѣ ворѣ сѣчѣ; —beinig, a. шѣ ad., спѣлѣпѣтѣ, кѣ пѣчѣре сѣчѣ, десѣпѣратѣ; —leibig, a. шѣ ad., сѣкѣдѣлѣ, тѣкрѣлѣ (де трѣлѣ); —e, f., сѣкѣдѣлѣне; сѣчѣтѣте; макѣрѣте. Dürrmatten, f., комѣдонѣ (ѣвѣтежѣлѣ).

Dürresucht, v. Darrsucht.
 Dürrewurz, f., плантѣ de атрофiѣ.
 Durst, m., cete, einen großen — haben, a mori de cete; — en, dürsten, v., амѣ cete, днсетезѣ; — ig, a. шi ad., сетосѣ, днсетатѣ, accerata; — losigkeit, f., —mangel, m., днсъ de cete.
 Durstnatter, —schlange, f., dincadv.
 Dusel, m., амецелѣ; дiмipe; — ig, a. шi ad., амецiтѣ, дiмитѣ; — n, тѣ амецескѣ, тѣ дiмескѣ; тѣ опѣческѣ.
 Düster, a. шi ad., днтѣнекосѣ; о-пѣчiтѣ; тpictѣ, меланколiкѣ, по-соморѣтѣ; днкicѣ; — n, v., се днтѣнекъ, се днтpictѣзѣ, се по-сомореште, се днкide; —heit, —feit, f., днтѣнечiме; меланколiѣ.
 Dute, Düte, f., корнѣ (de хъртиѣ

ресчiтѣ спре а пзне копѣетърi шчл. днтр'ансчл); — цiцѣ.
 Düten, v., счнѣ дiн корнѣ.
 Dußend, n., dszin; —weise, ad., кѣ dszina.
 Duumbir, m., dszmbirѣ.
 Dußbruder, m., амикѣ вѣнѣ, пе каре дл тѣимѣ; iчѣ bin — mit ihm, еѣ тѣ тѣесчѣ кѣ елѣ.
 Dußen, v., тѣескѣ.
 Dußschweßer, f., амикѣ вѣнѣ, пе каре о тѣимѣ.
 Dynamif, f., dinamikѣ, штинда de-спре, пзтере.
 Dynamifch, dynamistifch, a. шi ad., dinamическѣ.
 Dynamometer, m., dinamometerѣ.
 Dynast, m., dinactѣ; —ie, f., dinactiѣ.
 Dysenterie, f., dicenterij.

E, a чiнча литерѣ дн алфаветѣл перманѣ.
 Ebbanker, m., анкiрѣ пентрѣ реолѣсѣ.
 Ebbe, f., реолѣсѣ; жосанѣ, mare скѣзлптъ; Flut und —, олѣсѣ шi реолѣсѣ.
 Ebben, v., реолѣзѣ, рекѣрѣ, скаде (marea).
 Eben, a., netedѣ, екалѣ, планѣ; е-сактѣ; drentѣ; — machen, ап-планезѣ, компланезѣ; —, ad., токмаi; кларѣ; — der, — die, — dieselben, токмаi ачела, токмаi ачееа, токмаi ачела; — da, — daselbst, токмаi аколо; — daher, токмаi де аколо; — damals, токмаi атѣнчi; — so, кларѣ аша; — so groß, токмаi аша де mare; — so viel, токмаi атѣтѣ де мѣлѣ; — so wenig, токмаi атѣтѣ де пѣдiнѣ; еѣ ist — das, токмаi ачееа; das sage ich —, аста (ata) zikѣ шi еѣ; das will ich — nicht sagen, аста токмаi нѣ о zikѣ; das wollte ich —, токмаi аста о воiамѣ шi еѣ; Sie kommen — recht, шi токмаi вiне, шi токмаi

ла пзнтѣ; da kommt er —, екѣ'а кѣ вiне; iчѣ habe so — getrunken, пѣмал кѣ че вѣлѣ.
 Ebenbaum, m., аваносѣ (арборе).
 Ebenbild, n., imagine; портретѣ; kinѣ; ikonѣ (асемене алѣа); се-тѣпаре кѣ алѣа; er ist das — seines Waters, елѣ еста зхърѣвiтѣ кiнѣ татѣ-сѣѣ, сатѣл кѣ татѣ-сѣѣ ка оѣ кѣ оѣ.
 Ebenbürtig, a. шi ad., de ачееамѣ паштере, оpигiне (тоѣ новiлѣ, аѣ тоѣ плевѣ); —feit, f., ека-литате де паштере, де kondigisne.
 Eben daselbst, v. Eben.
 Ebene, f., оацѣ; планѣ; шесѣ.
 Ebenen, v., екалезѣ, аппланезѣ; пе-тезескѣ, оакѣ дрентѣ; оѣзлескѣ.
 Ebenfalls, ad., асемене, тоѣаша.
 Ebenholz, n., лемнѣ де аваносѣ.
 Ebenist, m., евенiстѣ, лѣкѣрторѣ де аваносѣ.
 Ebenmaß, n., симетриѣ, пропорцi-не (мѣсѣрѣ екалѣ); —mäßig, a. шi ad., симетрикѣ, пропорционалѣ, екалѣ.
 Ebenung, f., netezitѣрѣ, оѣдѣитѣрѣ.

toris, politoris de petre nestimate.

Edeltanne, f., ninš, moldiš, vradž noviš.

Edelthat, f., фантъ новіш.

Edelwild, n., влнатъ маре.

Edem, n., edemš, грѣдинъ de dec-фъtare, paradisč.

Edict, n., editrš, ezicš, ordina cъ-веранъли; —alcitation, —alla-bung, f., —alien, pl., чигъцине, sorocipe, kiemare la ждикатъ къ editrš; —mäßig, a. ші ad., editrale.

Ediren, v., edaš, daš prin tiparis, скотъ ла дъминъ, пълвикъ (о карте).

Edition, f., editisne.

Editor, m., editoris.

Education, f., edukъicisne, крештере.

Efendi, m., eendi.

Efer, a. ші ad., iste, tare (деші), аперъ.

Effect, m., eоентъ; —en, pl., eо-енте, вьспри мишкъоре, vest-минте шч.; —iv, a. ші ad., eо-ентивъ, —uiten, v., eофьлтескъ, есекътезъ, лшѣингежъ.

Efloč, n., gaspa de форма лшѣ Ѣ a violinel.

Egal, a. ші ad., екалъ, асемenea; —istren, v. екалезъ, факъ тотъна; —itât, f., екалате.

Ege, Egge, f., грапъ; —bloč, m., вьткъ de дпгрезіатъ грапа; —pflug, m., скаріѣикаторъ, грапъ къ колци аръторі; —schlitten, m., трагъ de грапъ; —zahn, —zin-fen, m., колцъ, динте de грапъ; —n, v., гръпезъ; —r, m., гръ-пъторіс.

Egel, v. Blutegeļ.

Egoismus, m., егисмъ, egoicmš, v. Selbstsucht.

Egoist, m., егистъ, ergoicrš; —isch, a. ші ad., ergoicivš.

Ehe, ad., лнаинте; — als, лнаинте de че; eher, maš лнаинте, maš кърндъ; — ein Jahr vergeht, лнаинте de а се лшзини zn anš; er kam eher als ich, ел veni maš лнаинте декълъ mine; je eher je

lieber, кълъ maš лнаинте атълъ maš vine.

Ehe, f., (лнсвратъ, търитиш) къ-съроріс, пьптъ; лнсocipe; кон-жъци; (поет.) imenš; Kinder et-ster —, kopii din prima късъроріс; in den Stand der — treten, а се лнсвра, търита; die — bre-chen, калкъ kedinga конжъгалъ; auſer der — leben, тръескъ лл челиватъ.

Eheband, n., легътъръ пьнциалъ, nodš конжъгалъ, кьспніс.

Ehebedung, f., лшвоире, конвен-цисне de лнсocipe, v. Ehecontract.

Ehebett, n., патъл пьнци; das — beschreiten, miredele кьспште ле тиресъ, лшлшпиреа конжъцилш.

Ehebrechen, v., лшпінъ патъл пьнци, прекърепъзъ, факъ адълтеріс, калкъ kedinga конжъгалъ; —brecher, m., адълтеръ, прекъсврарі; —brecherin, f., адълтеръ прекъсвръ; —brecherisch, a. ші ad., адълтеръ, прекъсвраръ; —bruch, m., адълт-теріс, прекъсвривъ.

Ehebund, m., Ehebündniß, n., v. Eheband.

Ehecontract, m., контраттъ de лнсocipe.

Ehedem, Eheessen, ad., odinоръ, одагъ, орекъндъ, maš de тьлтъ; лнаинте de аста.

Ehesähig, a. ші ad., канаверъ de пьптъ, потинте.

Ehefeind, Ehefeue, m., micogamš, зръторіс de късъроріс.

Ehefrau, f., тьлере търитатъ.

Ehefriebe, m., паче конжъгалъ.

Ehegatte, —gemal, —genos, —herr, m., тьре, зръватъ, социš, концорте.

Ehegattin, —gемалиn, —genosfin, —hälfte, f., невасть, еетее, со-циъ, концортъ.

Ehegebühr, v. Ehepflicht.

Ehegemach, n., кьмаръ пьнциаръ.

Ehegericht, n., тривзнахъ de кавсе de късъроріс; концісторіс.

Ehegestern, ad., азалъиерл.

Ehegott, m., imenš.

Ehehaften, pl., педечі лѣитиме.

Ehehalt, m., сервъ, сервъ.

Гешафт, n., анѣ де късѣторіѣ.
Гешафт, n., жгѣл късѣторіѣ.
Гештрау, n., крѣча, ad: наказрїѣ
 късѣторіѣ.
Гештүппел, m., къзѣтѣрѣ де вѣр-
 ватѣ, вѣрватѣ вѣтрѣнѣ, непотп-
 цїосѣ.
Гешейблїх, a. шї ad., лѣцїѣтѣ; пѣ-
 скѣтѣ (копїлѣ) дїн парѣ лѣцїѣтѣ.
Гешейуте, pl., копжѣцї, копсорцї, къ-
 сѣторїцї, вѣрватѣ кѣ неваста.
Гешелїх, a. шї ad., копжѣгалѣ, тѣ-
 рїатѣ, дпсѣратѣ; лѣцїѣтѣ; — e
 Pflicht, даторїѣ копжѣгалѣ.
Гешелїшен, v., дпсоцескѣ, (тѣрїѣ,
 дпсорѣ) късѣторескѣ; шїх —, се
 тѣрїѣ, се дпсорѣ.
Гешелїбѣсте, m. шї f., копсорте.
Гешелѣ, a. шї ad., челїватарїѣ, не'п-
 сѣратѣ, не'тѣрїатѣ; холтеїѣ, флѣ-
 кѣ; фатѣ тѣре; — ıgfeit, f., че-
 лїватѣ, холтеїѣ, фегїѣ.
Гешейстїг, a. шї ad., дорїторїѣ, по-
 тїторїѣ де дпсоцїѣтѣ, кѣре змѣлѣ
 дѣпѣ дпсѣратѣ, тѣрїатѣ.
Гешемалїг, a. шї ad., де одїнїорѣ.
Гешемалѣ, v. Гешедем.
Гешеорднунг, f., регѣлѣтѣнтѣ де дп-
 соцїре.
Гешераат, n., пѣреке де дпсоцїцї,
 v. Гешейуте.
Гешерактен, v. Гешеконтракт.
Гешерсанд, n., аманетѣ (копїлѣ) де
 дпсоцїре.
Гешер, ad., мал пїанте, v. Геш.
Гешерехт, n., дретѣ де късѣторїѣ;
 лѣцї де дпсоцїре.
Гешерп, a., де арапѣ, де вронѣ,
 де металѣ; тѣре, вѣртоѣ.
Гешешафе, f., кѣсѣ де късѣторїѣ.
Гешешандер, m., адѣлтерѣ.
Гешешаѣ, m., соцїѣ, копсорте; зе-
 стре.
Гешешейдунг, f., десѣпѣрцїре, дес-
 фачере де късѣторїѣ, дїворцїѣ;
 аїф дїе — шлаген, змѣлѣ ла коп-
 сїторїѣ ка сѣ тѣ десѣфакѣ.
Гешешеген, m., вїнекѣвѣптаре а пѣн-
 целї; копїї.
Гешешанд, m., статѣ дпсоцїреїѣ, къ-
 сѣторїѣ, v. Геш.

Гешейтенѣ, ad., кѣтѣ мал кѣрѣндѣ, ла
 прїма окасїзне.
Гешейтеуер, f., зестре.
Гешейстїфер, m., їнстїтѣторїѣ, дпте-
 мейторїѣ, вѣтрѣ де късѣторїѣ.
Гешейстїфунг, f., їнстїтѣцїзне де къ-
 сѣторїѣ; коптрагѣ де дпсоцїре.
Гешейстїрейт, m., чѣртѣ, фѣадѣ дптре
 късѣторїцї.
Гешейтеуѣл, m., Асмѣдеѣ, сѣтѣпѣторїѣ
 де зїзанїѣ дптре вѣрватѣ шї не-
 вастѣ.
Гешейтренунг, f., десѣпѣрцїре, дес-
 фачере, дїворцїѣ.
Гешейтреуе, f., кредїнцѣ копжѣгалѣ.
Гешейвербїндунг, f., дпсоцїре, късѣ-
 торїѣ, копжѣцїѣ, кѣлїнїѣ.
Гешейверсѣбнїш, n., дорѣднѣ.
Гешейвертѣмѣчїнїш, n., лѣгатѣ дптре
 дпсоцїцї че аре сѣ іа знїл сѣлѣ
 алтѣ дп кѣзѣ де мѣртѣ.
Гешейверспрѣчен, n., Гешейспрѣчунг,
 f., фѣгѣдїнцѣ де лѣаре дптрѣ
 късѣторїѣ.
Гешейвертраг, m., коптрагѣ де дп-
 соцїре; фѣїѣ де зестре.
Гешейвогт, m., кѣратѣрѣ знел вѣдѣве.
Гешейвор, ad., дпїанте.
Гешейвѣїб, n., соцїѣ.
Гешейрбар, ешѣрбарлїх, a. шї ad., оно-
 раверѣ, онестѣ; modestѣ, vene-
 равѣрѣ, кѣвїїпчѣсѣ; де трѣлѣ, де
 оменїѣ, че шѣде вїне; ein — eѣ
 Mäbchen, фатѣ де оменїѣ; — feїt,
 f., онестатѣ; кѣвїїнцѣ; modestїѣ.
Гешейрбегїерте, f., амвїдїзнѣ, їзвїре де
 онѣре, де глорїѣ; — begїerїg, a.
 шї ad., амвїдїѣсѣ, їзвїторїѣ де
 онѣре, де глорїѣ.
Гешейре, f., онѣре, глорїѣ, тѣрїре,
 лѣздѣ; рѣнѣсѣ, фатѣ вѣнѣ; Mann
 von —, омѣ де онѣре; — sei
 Gott! тѣрїре лѣї Dzeѣ, лѣздѣ
 Dııı! auf meine —! не онѣреѣ
 meı! im Punkte der —, дп пѣнтѣ
 де онѣре; Ihr Wort in —n, фїелї
 фѣадѣ опоратѣ; in allen —n, кѣ
 гѣтѣ онѣреѣ; — nhalber, dїn о-
 нѣре; даѣ їст aller —n werth,
 аста пѣ е де рѣѣсѣтѣ, е акѣе-
 птаверѣ; er steht sehr in —n, аре
 тѣре вѣзѣ; meine — steht auf

dem Spiele, onōrea mea cъъ дн
перика; er hat — im Leibe, omъ
къ рашине; er hat keine — im
Leibe, omъ оъръ рашине; — ver-
loren, Alles verloren, mal sine
viaga deкъъ onōrea; — dem —
gebührt, onōre kзі ce къvine; ei-
nen Fuß in. — n kann Niemand
verwehren, znъ сърватъ невино-
ватъ нъ e nichtъ znъ пъватъ: einem
— erweisen, a' da onōre къва;
einem die letzte — erweisen, a da
ultima onōre къва, ad. аа по-
тече за мортънтъ; jemandes —
verlezen, a втъма onōrea caъ
нъмеле вонъ къва; auf — hal-
ten, a цинé яа onōre;amal насъ
de onōre; in — n halten, ono-
pezъ, респеттезъ; ich mache mir
eine — daraus, ml o цинé de o-
nōre; ich habe die — ihn zu ken-
nen, амъ onōre аа кноште; ei-
nen bei der — angreifen, mъ ат-
тинъ de onōrea къва; seine —
zum Pfande setzen, mъ леръ къ
onōrea mea; ein Mädchen um ihre
— bringen, a ръи onōrea znei
ете, a o deconora; ein Mädchen
wieder zu — bringen, a дитрѳи
onōrea (чинorea) znei ете.

Ehreifer, m., пмъ de onōre, zelъ
de a' ml аперъ onōrea.

Ehren, v., onopezъ, респеттезъ; ве-
неpezъ; предъскаъ.

Ehrenamt, n., ооѳичъ de onōre.

Ehrenbahn, f., карьеръ опораверъ.

Ehrenbelohnung, f., onopariъ.

Ehrenbesuch, m., vicitъ de onōre, de
ceremoniъ.

Ehrenbezeugung, f., демъстръцне
de onōre, омацъ.

Ehrenbogen, m., аркъ de onōre.

Ehrenbürger, m., четъцонъ onopariъ.

Ehrendame, f., дамъ, дѳмъ de o-
nōre, дамичелъ de кърте.

Ehrendenkmal, n., монзъмънтъ de o-
nōre.

Ehrendieb, v. Ehrenschänder.

Ehrendienst, m., ооѳичъ de onōre,
чижитате.

Ehrenerklärung, f., рестабилире, ре-
пъръцисне de onōre, сатисѳъцисне.

Ehrenfall, m., черемонъ de кърте
за каре e оъдегатъ prin onōre;
kazъ de onōre.

Ehrenfest, n., сержъторе de onōre,
—, a. ml ad., ѳбрте онестъ.

Ehrengebührt, f., onopariъ.

Ehrengedächtniß, v. Ehrendenkmal.

Ehrengebieth, n., poemъ de onōre.

Ehrengehalt, m., пенсисне onopariъ.

Ehrenalag, n., прънзъ дн onōrea
къва.

Ehrenaldrang, n., помпъ.

Ehrenamt, n., тръзналъ неатръ
касце de onōre.

Ehrenanfang, n., даръ, пресентъ
onopariъ.

Ehrenapfel, m., калме de onōre.

Ehrentab, n., челотасъ, мортънтъ
de onōre.

Ehrenhalter, ad., неатръ onōre.

Ehrenhandel, m., казъ de onōre.

Ehrenklage, f., пълъцере неатръ ре-
пъръцисне onōre.

Ehrenkleid, n., вестъмънтъ de че-
рмонъ, de onōre, de галъ, de
сержъторе.

Ehrenkränzung, f., сьгъраре, атти-
цере de onōre.

Ehrenkranz, m., кзнъ пъциалъ;
кзнъ de onōre.

Ehrenkuß, m., съртаре (сазтаре)
de onōre, de черемонъ, de е-
тикетъ.

Ehrenlegion, f., лециѳне de onōre.

Ehrenlohn, m., onopariъ; премъ
de ладъ.

Ehrenlüge, f., минчънъ ооѳиѳсъ,
минчънъ ѳкзтъ спре а мълтѳи
onōrea къва.

Ehrenmal, n., монзъмънтъ de onōre.

Ehrenmann, m., върватъ de onōre;
върватъ провъ, вравъ.

Ehrenmitglied, n., мемвръ onopariъ.

Ehrenmünze, f., медалъ, монетъ
de onōre.

Ehrenname, m., нъме onopariъ,
титъ.

Ehrenpfad, m., калеа onōre, а ладел.

Ehrenporte, f., портъ, аркъ de три-
змѳ.

Ehrenpreis, n., веронъ (пълътъ).

Ehrenpunkt, m., пнтъ de onōre.

Ehrenraub, m., оубрѣ de оубре (prin казманіѣ, деѡалмѣ); — **raub**, m., оубрѣ de оубре, казманіаторіѣ, деѡалмѣторіѣ.

Ehrenrede, f., кзвѣтаре жѣдѣторіѣ.

Ehrentsch, a. mi ad., миѣ de оубре, оубрѣ.

Ehrenretter, m., аполоніѣтѣ, аубрѣторіѣ de оубре; — **rettung**, f., аполоніѣ, аубраре de оубре.

Ehrentichter, m., арвітрѣ оубаріѣ, жѣдѣторіѣ аи казсе de оубре.

Ehrentührig, a. mi ad., аижсрѣосѣ, проврозиторіѣ, деѡалмѣторіѣ, атігѣторіѣ de оубре.

Ehrensache, f., казсе de оубре; казсе оиндрѣ prin дѡелѣ.

Ehrensäbel, m., сазіѣ, срадѣ de оубре.

Ehrensänder, m., казманіаторіѣ, деѡалмѣторіѣ, проврозиторіѣ, вѣсѣтѣторіѣ, в. mi **Ehrensäuber**.

Ehrensündigung, f., казманіѣ, деѡалмѣдїзне, деоубраре, пѣтаре de оубре.

Ehrenschild, m., скзѣ de оубре.

Ehrenschild, m., семношѣтѣ de оубре (кавалеріѣ, модаліѣ).

Ehrenschiß, m., сазіѣ (дескрѣвѣтѣрѣ de тѣсрѣ, пѣшѣ) de оубре.

Ehrensold, m., оубаріѣ (платѣ оубрѣосѣ), в. **Ehrenlohn**.

Ehrensiegel, m., есемилѣ de имітѣтѣ.

Ehrenstaffel, f., градѣ, грѣпѣ de оубре.

Ehrenstelle, f., постѣ оубарѣтѣ; деимітѣтѣ; каріѣрѣ.

Ehrenstrafe, f., пѣдѣпѣ de іноаміѣ, пѣдѣпѣ деоубрѣтѣре; змлітѣре.

Ehrenstreit, m., чѣртѣ аи казсе de оубре.

Ehrenstüd, n., піѣсѣ de оубре.

Ehrenstufe, f., градѣ de оубре.

Ehrentag, m., зі de оубре, de чѣромоніѣ, de пѣтѣ, de аитѣрѣпѣреа преміілор.

Ehrentanz, m., сазіѣ, данѣ de оубре.

Ehrentempel, m., пантеонѣ; темплѣ рідікарѣ аи оубреа кзїѣ.

Ehrenthalben, ad., пѣнтѣрѣ оубре.

Ehrentitel, m., тітлѣ de оубре.

Ehrentod, m., мѡрте глоріѣсѣ; мѡрте аи кзїмилѣ вѣгѣлѣ пѣнтѣрѣ наїїзне.

Ehrentrost, m., тоастѣ, вѣтѣрѣ аи оубреа кзїѣ.

Ehrenverletzung, f., аижсрѣтѣрѣ.

Ehrenvoll, a. mi ad., оубрѣосѣ; глоріѣсѣ; уліѣ de оубре.

Ehrenwortmund, m., тѣторѣ, смітрѣсѣ, оубаріѣ.

Ehrenwache, f., градѣ de оубре.

Ehrenwein, m., вѣнѣ оубаріѣ.

Ehrenwert, a. mi ad., демѣ de оубре, оубарѣтѣ, вѣнерѣтѣтѣ.

Ehrenwort, n., кзвѣтѣ de крѣдінѣтѣ, паролѣ de оубре; sein — geben, аи крѣдінѣтѣ не чїнеѣ, аи даѣ паролѣ.

Ehrenzeichen, n., семпѣтѣтѣ de оубре (кавалеріѣ); декорѣдїзне.

Ehrentietig, a. mi ad., респѣтѣсѣ, реверіѣтѣ, арѣтѣторіѣ de оубре.

Ehrentietigkeit, **Ehrentietung**, f., респѣтѣ, омаїѣ, реверіѣтѣ; аскзѣтаре.

Ehrensicht, f., темѣре респѣтѣсѣ; — **gegen Gott**, респѣдїзне; еѣлѣвѣ; — **gegen Eltern**, пѣтаре.

Ehrensüß, n., сїмѣ de оубре.

Ehrensüß, m., амвїгїзне, іссїре de глоріѣ, сѣте de казѣ, de мѣрїре; — **ig**, a. mi ad., амвїгїосѣ; іссїторіѣ de глоріѣ, сѣтѣсѣ de казѣ, de мѣрїре.

Ehrgier, f., поѣтѣ de оубре, в. **Ehrgetz**.

Ehrlieh, a. mi ad., оубрѣ, de оменіѣ; вѣнѣ, проѣ, врѣѣ; — **er Name**, нѣме вѣнѣ, пенѣме, пенѣтѣдїзне; **so wahr ich — bin**, не оубреа мѣѣ; **ein — er Mann hält sein Wort**, омаї de оменіѣ нѣ ми казѣ кзвѣтѣлѣ; — **währt am längsten**, оменіѣ е маї скзїмѣ дерѣтѣ тѣте; — **machen**, репѣрѣ оубреа; **ein unehrliehes Kind — machen**, лѣпїтѣмѣз зп коміѣ дїн оубрѣ; **einen Soldaten — machen**, аддѣкѣ не зп солдатѣ сѣѣ стѣрѣ; **er hat mich — bezahlt**, мї а пѣтїтѣ оменѣтѣре; — **feit**, f., оубрѣтѣ, оменіѣ, провїтѣтѣ; аитрѣпѣтѣ (de каракѣтѣ).

Ehrliebe, f., оїѣтїміѣ, іссїре de оубре, в. **Ehrgetz**.

Ehrlos, a. ші ad., desconectă, in-
 amă; deezimată, ѳъръ onôpe;
 —igfeit, f., neomeniŭ; inamă; lamitate.

Ehrsam, a. ші ad., onectă, шіторіѣ
 la onôpe; —feit, f., onectate.

Ehrſucht, f., ambigiſtne, поѳъ de
 onôpe; —ſüchtig, a. ші ad., am-
 bigioſă.

Ehrtieb, m., andemă de onôpe,
 амълетă дъпъ глоріѣ.

Ehrvergeſſen, a. ші ad., шіторіѣ de
 propria onôpe, перѳидă, амă;
 —heit, f., шіторіѣ de propria
 onôpe, перѳидă; lamitate.

Ehrtwirdig, a. ші ad., desconorſhte,
 контраріѣ onôpeſt.

Ehrtwürde, f., реверенцъ, кзвіошъ
 (тілă).

Ehrtwürdig, a. ші ad., demă de o-
 nôpe, реуегтаверă, венераверă,
 реверендă (тілă); —er Water,
 реверенде пѣринге.

Ei, interj., хей! de вкзрѣ a! ха!
 de mirare хей, хът! de nenă-
 чере, о!

Ei, n., оă; weiche —, озе мо!;
 harte —, озе тар! рекодпте;
 faule —, озе ключіге, стъзте;

Eier legend, озъ (гына); er iſt
 kaum auß dem — geſtochen, авіа
 i c'aă dăcă мзчл дѣла насă; man
 muß mit ihm umgehen wie mit
 einem rohen —, тревъе съ те
 порці кз ел ѳорте деликатă; ел
 е ѳорте сзочентіверă; ſie ſehen
 ſich ſo ähulich wie ein — dem an-
 dern, ел семънъ знал кз ателл ка
 оă кз оă; ка doze шкзтѣр! de
 ap; das — will ſüger ſein als
 die Henne, дпвъчелл ва съ
 ѳіз ма! свѣтосă декътă дпвъ-
 цъторіѣ съă; er geht wie auf Eiern,
 змвгъ паре кз калкъ пе озе.

Eibe, f., Eibebaum, m., тісъ.

Eibiſch, m., маавъ, павъ, алтез;
 —wurzel, f., ръдъчпн de павъ;
 —baum, m., сорвă, в. Vogelbeer-
 baum.

Eiſaſſel, m., пзкъ de галъ, горобъ
 de стежаріѣ.

Eiſe, f., стежаріѣ, горзп (черкă);

—, f., мъсаръ портаръ, мъсаръ
 пзвлікъ.

Eiſel, f., гиндъ; (карт.) werde, тре-
 ѳаз; —ernte, f., кзлест de гиндъ;
 die Schweine in die —n treiben,
 мънă порціл ла гиндъ; —förmig,
 a. ші ad., дп ѳорма гиндѣ.

Eiſelhafer, m., овъсă пергъ.

Eiſelle, f., котă de мъсаръ портаръ.

Eiſelmaſt, m., пѣтримънтă кз гин-
 дъ, дпгръшъмънтă de порці кз
 гиндъ; —ſtein, m., валанітă; —
 ſchwein, n., поркъ de гиндъ.

Eiſen, a. ші ad., de стежаріѣ, de
 горзпă (черченă, черніѣ); —blatt,
 n., (ѳоіъ de черкă) de стежаріѣ;
 —holz, n., лемнă de горзпă; —
 laub, n., ѳрзпъ de стежаріѣ;

—moos, n., мзшкъ de стежаріѣ;
 —rinde, f., скорцъ de стежаріѣ;
 —ſtaub, m., трънкъ de стежаріѣ;
 —ſchwamm, m., вѣрете de сте-
 жаріѣ; —waid, m., стежерішъ
 (черченă).

Eiſer, Eiſherr, Eiſhmeiſter, Eiſner,
 m., черчетъторіѣ de мъсрп ші
 pondero пзвліче.

Eiſgebühre, f., плата пѣтръ дпдре-
 птатă de мъсрп пзвліче.

Eiſhorn, Eiſhornſchen, n., счізрелă,
 веверіцъ; fliegende —, счізрелă
 своръпте.

Eiſmaſſ, n., мзстръ de мъсаръ,
 мъсаръ тімвратъ дъпъ каре се
 регзлѣзъ алте мъсрп.

Eiſpfaſſ, m., парă мъсаръторіѣ de
 дпвъшмеа апѣл ла о мдръ.

Eid, m., жъръмънтă.

Eidam, m., цпнере.

Eidbruch, m., спержрѣ, кълкаре,
 рпнтъ de жъръмънтă; —brüchig,
 a. ші ad., спержрă, кълкъторіѣ
 de жъръмънтă.

Eidbürge, m., Eiddürgſchaft, f., каз-
 цпне кз жъръмънтă.

Eidſeſſe, f., шопърл.

Eiderdunen, pl., пѳă, пене мо! de
 гъскъ de Islandia.

Eiderente, Eidergantă, f., еидеръ, ра-
 цъ, гъскъ пѳоос de Islandia.

Eidesablegung, f., денънере de жъ-
 ръмънтă; —ablehnung, f., рекъ-

същине де жъръмънтѣ; —formel, f., формалъ де жъръмънтѣ; —leistung, f., жъраре; —pflicht, f., овлегъщине къ жъръмънтѣ.

Eidge-noß, m., копѣедератѣ; —noßenschaft, f., копѣедеръщине; —pöflich, a., копѣедератарисъ, пѣр-ташиѣ да копѣедеръщине.

Eidlich, a. mi ad., жѣратѣ, къ жъръмънтѣ (лнѣрнѣ).

Eidotter, Eierdotter, Eiergeib, n., гы-венъшиѣ де оѣ.

Eidſchwur, m., жъръмънтѣ; жѣраре.

Eier-frau, f., оърѣсъ, вьнъторѣсъ де оъ; —fuchs, m., пакѣ къ икре; —fuchsen, m., жшърл, пшаръ, пльрадъ; —legen, n., оваре; —linie, f., линиъ овалъ; —mann, m., оърарисъ; —ſchafe, f., гъоче де оѣ; —ſtock, m., озарисъ; —ſur-re, f., сьнъ де оъ; —tanq, m., дангѣ принтре озе.

Eifer, m., мъниъ (ндемнъщине) порнпѣ (асъра); in —gerathen, a ce aprinde de мъниъ; zealъ, снргъиндъ, рьвнъ; ѳервѣре, ар-дѣре; mit —beten, мъ рѣдѣ къ ардѣре; einer Sache seinen ganzen —widmen, мъ пнзѣ пѣ о трѣвъ днн тѣте пѣтернѣ.

Eifer-er, m., зѣлаторисъ; —ig, a. mi ad., зѣлосъ, рьвнпторисъ, днцнннѣ.

Eifer, v., мъ нздѣскѣ, мъ мъниъ; мъ снргъескѣ, амѣ зѣлъ, рьвнъ (пѣнтрѣ чева).

Eiferſucht, f., ѣелознъ, зѣлогнннъ; rivalitate, емъльщине, лнтрѣчѣре; nictъ; die —rede machen, ащнъ зѣлоzia.

Eiferſüchtig, a. mi ad., жалъзъ, ѣел-оцъ; тѣметорисъ (де невастъ); —e, m. mi f., жалъзъ, жалъзъ.

Eiferſüchtigkeit, f., жалъзнъ невннъ; тѣмъторнъ ѳъръ казъ.

Ei-form, f., формъ овалъ; —förmig, a. mi ad., овалъ, овнѳормѣ.

Eifrig, v. Eiferig.

Eigen, a. mi ad., пропрнъ, сѣѣ, сьѣ-лнцшнъ; партнъларнъ, сннргларнъ; кпрнѣсѣ; ессактѣ, акрартѣ; лнаднцъ; —es Vermögen, авѣре про-прнъ; —er Herd ist Goldes werth,

a авѣ каса са ѳачѣ тьлѣ; mit —er Hand, къ лнцашн тьна са; sich etwas —machen, а'мн лн-сшн чева; das —e einer Sache, лнцшнмеа зннъ лъкръ; er ist ein —er Mensch, ел е зн омѣ снн-ргларнъ, кпрнѣсѣ; er hat etwas —es im Sprechen, ел арѣ знѣ че снн-ргларнъ лн ворьпѣре; einen —en Boten schicken, тръмнѣ зн кпрнѣрѣ лнаднцъ, тръмнѣ зн еспрѣсъ; er ist in seiner Sache sehr —, е ѳѣрге акрартѣ лн трѣнѣ сакѣ.

Eigenanſicht, f., астонснъ.

Eigenartig, a. mi ad., сннргларнъ, де ѳѣлъ сьѣ; —feit, f., еднѣокраснъ; сннргларнѣтѣ.

Eigenbünfel, m., прѣсцъщине, аро-гангъ, лнкннспѣ дешѣртъ де сѣне.

Eigenen, eignen, sich, v., сѣ потрн-вешѣте, есте знѣ (де чева), с'а-кѣмѣдъ.

Eigener, Eigner, v. Eigenthümer.

Eigenhändig, a. mi ad., тьна меа, (та, са шчл.), авторѳѣ.

Eigenheit, f., лнцшнмеа, пропрнѣ-тѣтѣ, партнъларнѣтѣ; —einer Sprache, idnотнсмѣ.

Eigenleidig, a. mi ad., (med.) ideoparntkъ.

Eigenliebe, f., амѣре пропрнъ, снн-нспѣре; eroicmъ.

Eigenlob, n., сннлхдъ, лхдъ де сннѣ лнцшнъ; —ſinkt, пропрнѣ лхдъ нѣте.

Eigenmacht, f., нѣтере арвнтаръ, despотнсмѣ; сннвоиннъ; —mäch-tig, a. mi ad., арвнтарнъ, despотн-кѣ, сннвоиннъ.

Eigenname, m., нѣме пропрнъ.

Eigennuß, m., ннтерѣсъ, ѳолосъ про-прнъ; eroicmъ, зннннсмѣ.

Eigennüßig, a. mi ad., ннтерѣсарѣ; —feit, f., v. Eigennuß.

Eigentache, f., рѣсвнпѣре, вѣндѣтъ, пропрнъ.

Eigens, ad., анѣме, лнаднцъ.

Eigenschaft, f., калнѣтѣ, пропрнѣ-тѣтѣ, лнцшнмеа, патъръ, карат-теръ, потъ; die Allmacht ist eine —Gottes, аготннннѣ е знѣ ат-трнвѣтѣ ал лн Dzeъ; gute —, нп-

тѣте; *schlechte* —, *viçid*, *kæcæp*; — *swort*, *n.*, (*гр.*) *аджептивъ*.
Eigenschrift, *f.*, *астрографъ*, *скриптеръ* *de тѣль* *пропріѣ*.
Eigensinn, *m.*, *червичъ*, *червикоситате*; *андърътничъ*; *капріциѣ*, *визаръриѣ*; — *ig*, *a. mi ad.*, *червикосъ*, *андърътничъ*; *андегитъ* (*entete*); *капріциосъ*, *vizar*.
Eigen-sucht, *f.*, *egoistic*; — *süchtig*, *a. mi ad.*, *egoicet*.
Eigen-thum, *n.*, *пропріетате*; *старе*, *авере*; *ererbtes* —, *мошѣ*, *пропріетате* *ретасъ* *дела* *пъринг*; — *thümer*, *m.*, *пропріетарѣ*, *domn*; *поссесорѣ*; — *thümerin*, *f.*, *пропріетарѣ*, *пропріетарѣсѣ*, *поссесорѣсѣ*.
Eigenthümlich, *a. mi ad.*, *пропріѣ*, *сеъ*; *карактеристикъ*, *спечіоикъ*; — *e Schreibe*, *грезтате* *спечіоикъ*; — *e Schreibart*, *стѣхъ* *карактеристикъ*; — *seit*, *f.*, *калитате* *пропріѣ*; *ансѣтѣ* *карактеристикъ*; — *einer Sprache*, *ченѣхъ* *zwei Limbe*.
Eigenthums-herr, *m.*, *domn* *пропріетарѣ*; — *recht*, *n.*, *дрентъ* *de* *пропріетате*.
Eigentlich, *a. mi ad.*, *пропріѣ*, *сеъ*; *адевератъ*; *ad. андеверѣ*; *дрентъ*; *im* — *en Sinne*, *ан* *сенеъ* *пропріѣ*; — *zu reden*, *ворвѣнд* *дрентъ*; — *verhält es sich so*, *ан* *адевѣрѣ* *казса* *стѣ* *аша*; *er weiß* — *nicht was er will*, *кънд* *веѣ* *къзѣ*, *сѣгърѣ* *пз* *штѣ* *че* *вреа*; — *haben Sie Recht*, *ворвѣндъ* *адевѣрѣхъ*, *Dra at* *дрентате*.
Eigen-wille, *m.*, *воингъ* *пропріѣ*, *v.* *Eigensinn*; — *willig*, *a. mi ad.*, *чел* *че* *аре* *воинга* *са*, *v.* *Eigensinnig*.
Eisland, *n.*, *инсѣхъ*, *островъ*; — *länder*, *m.*, *инсѣланъ*.
Eilbote, *m.*, *къріерѣ*, *кърсорѣ*; *стафетъ*.
Eile, *f.*, *гравъ*, *прігъ*, *зорѣ*; *ängstliche* —, *грѣльдѣѣѣне*; *in der* —, *къ* *гравѣ*; *in aller* —, *къзѣ* *маѣ* *исте*, *маѣ* *кърѣндъ*; *ich habe* —, *тѣ* *грѣвекъ*; *es hat keine* —,

n *e* *zor*is; — *hat Weile*, *гравѣ* *андъръриѣ* *гравѣ*.
Eilen, *v.*, *тѣ* *грѣвекъ*, *тѣ* *прінескъ*, *алерѣ*; *seinem Verderben entgegen*, *се* *грѣвеште* *спре* *пейре* *са*; — *Eile mit Weile*, *прінеште* *андетѣ*, *din* *пасъ* *ан* *пасъ* *ажѣѣѣ* *департе*; — *b*, — *ds*, *ad.*, *исте*, *рѣпедѣ*, *андпрігъ*, *дегравъ*.
Eilf, *n. c.*, *зѣспрезече*; *je* —, *къте* *зѣспрезече*; — *e*, *f.*, *зѣ* *зѣспрезече*.
Eilfertig, *a. mi ad.*, *гравникъ*, *исте*, *прішторѣ*, *diligente*; — *seit*, *f.*, *v.* *Eile*.
Eilste, *ad.*, *аз* *зѣспрезечелѣа*; — *i*, *n.*, *o* *a* *зѣспрезечелѣа* (*парте*); — *ns*, *ad.*, *зѣспрезече* *орѣ*.
Eilthalb, *a.*, *зече* *ми* *жѣтѣгате*.
Eilig, *a. mi ad.*, *гравникъ*, *исте*, *прішторѣ*; — *st*, *ad.*, *ѣдрте* *исте*.
Eilmarsch, *m.*, *маршъ* *ѣордатъ*, *мерѣ* *исте*, *рѣпедъ*.
Eilpost, *f.*, *поштъ* *исте*, *diligent*; *къріерѣ*.
Eilwagen, *m.*, *карѣ* *исте*.
Eimer, *m.*, *чѣстѣрѣ* (*situla*), *вадръ*, *гѣлѣтъ*; — *ig*, *a.*, *de* *o* *вадръ*; — *weise*, *ad.*, *къ* *вадра*, *къ* *чѣстѣрѣ*.
Ein, *eine*, *art. nedef.*, *знъ*, *o*; *ein Mann*, *знъ* *вѣрватъ*; *eine Frau*, *o* *ѣеме*; *n. c.*, *знѣхъ*, *зна*, *o*; *es ist ein Gott*, *ein Glaube*, *знъ* *Dze*, *o* *кредингъ*, *v.* *Ein*, *eine*, *eines*.
Ein, *ad.*, *ан*, *андѣзѣтрѣ*; *Zahr aus*, *Zahr* —, *din* *анъ* *ан* *анъ*; *ich weiß weder aus noch* —, *пз* *штѣ* *андѣзѣтрѣ* *сѣ* *ми* *андорѣ* *канѣ* (*ан* *комѣ*, *къ* *верѣ*, *сѣмніоикъ* *андтрапе*, *пѣрѣндепе*).
Einadern, *v.*, *андарѣ*.
Einander, *pr. mi ad.*, *знѣхъ* *къ* *алѣхъ*, *знѣхъ* *къ* *алѣхъ*, *андре* *сене*; *sie helfen sich* —, *с'ажѣтъ* *знѣхъ* *къ* *алѣхъ*; — *lieben*, *се* *извекъ* *андре* *сине*; — *lüssen*, *се* *'нтресѣрѣтъ*; *Alles durch* — *werfen*, *a* *местекъ* *тотъ*; *Alles mit* —, *къ* *тотѣхъ*; *über* —, *знѣхъ* *песте* *алѣхъ*, *клаѣ* *пѣ* *грѣмадъ*; *neben* —, *знѣхъ* *лѣгъ*

- алта; acht Tage hinter —, опѣ
зиде зна дньп алта.
- Einantworten, v., грѣдаѣ, дмтѣ-
ншезѣ.
- Einarbeiten, сѣх, v., мѣ дѣдаѣ, мѣ
денпндѣ, мѣ дмпрѣтмешекѣ.
- Einarmig, a., чѣнгрѣ, дмсггѣ де зндѣ
врадѣ.
- Einartig, a., де ачелашѣ ѳедѣ, смѣ-
цѣ, ценѣ; зпѳормѣ.
- Ein-äſchern, v., дмчензшезѣ, прече-
ншезѣ; редкѣ дмчензшѣ; штергрѣ
кѣ ѳокѣ; —äſcherung, f., дмче-
ншпре; штерцере кѣ ѳокѣ, in-
cendiſ.
- Einathmen, v., трагѣ шп ресѳолѣ
аерѣ дм плѣтмнѣ, дмвѣѣ аерѣ
шп ресѳолѣ; инспѣрѣ, респѣрѣ;
—, n., atſhmung, f., трацере шп
ресѳоларе де аерѣ, респѣрѣцпне,
аспѣрѣцпне.
- Einäßen, v., санѣ дм металѣ (кѣ
апѣ таре).
- Einäugig, a., монокулѣ, орѣ де зндѣ
окѣ, клорѣ.
- Einballen, —balliren, v., дмвѣлескѣ,
дмвалезѣ, лерѣ дм валѣ, дм тѣпкѣ;
—ballirung, f., дмвалѣтѣрѣ, дм-
вѣлѣтѣрѣ, лераре дм валѣ, дм
тѣпкѣ, дмвѣлацѣ.
- Einbalsamiren, v., дмвалсамѣѣ; —
balsamirung, f., дмвалсамѣтѣтѣ,
дмвалсамѣтаре.
- Einband, m., лерѣтѣрѣ (де карте).
- Einbaſſen, v., пѣнѣ, ашшезѣ, грѣ-
тѣдескѣ (грѣѣ дм магазѣнѣ,
шѣрѣ).
- Einbauen, сѣх, v., се дмкѣлѣ.
- Einbedingen, v., кѣпрѣндѣ дм гомѣлѣ.
- Einbeere, f., стрѣгрѣлѣ взлпѣ.
- Einbegreifen, v., кѣпрѣндѣ дм . . ;
—begriffen, a. mī ad., дмшлѣчѣтѣ,
кѣпрѣнзѣндѣ, сокотѣндѣ дм . .
- Einbeißten, v., мѣшкѣ дм чева; пѣ-
трѣндѣ мѣшкѣндѣ; се дмвѣкѣ
(рѳотеле).
- Einbeizen, v., шачѣрѣ кѣ саре, о-
цетѣ; пѣнѣ дм лѣкорѣ корросѣвѣ
чева.
- Einbekommen, v., прѣмескѣ дм . .
- Einberechnen, v., кѣпрѣндѣ дм со-
котѣлѣ, компѣтѣ.

- Einbetteln, v., капѣтѣ черпѣндѣ; —
сѣх, се дмсѣншеште лѣнгрѣндѣ,
се дмтрѣдѣче прѣн рѣгрѣлѣнѣ.
- Einbeugen, —biegen, v., дмкѣрѣеѣ,
дмгрѣрѣеѣ, дмдоѣескѣ, дмковоѣ,
плѣкѣ дмлѣзѣнтрѣ; eine eingebogene
Naſe, пачѣ акѣлѣнѣ; —biegung,
f., дмковоѣтѣрѣ, плѣкѣцѣне дм-
лѣзѣнтрѣ.
- Einbilden, сѣх, v., дмѣ ѣмаѣнѣ, дмѣ
ѳѣгрѣ, дмѣ дмкѣнѣескѣ, дмѣплѣс-
тѣескѣ, дмѣ ѳакѣ ѣдеѣ; дмѣ пѣ-
лѣескѣ; сѣх етѣваѣ —, дмѣ дм-
кѣнѣеште кѣ е чева де дмсѣлѣ;
er iſt ein eingebildeter Menſch, ел
е шп омѣ демѣртѣ.
- Einbilderiſch, einbildiſch, a. mī ad.,
ѳантатѣ, демѣртѣ, сѣтѣдѣ, аро-
ганте; чел че дмѣ ѳаче о ѣдеѣ
преа шаре де сѣне.
- Einbildung, f., ѣмаѣнаѣцпне; ѳан-
татѣ; кѣмерѣ; ѣдеѣ гѣлѣ; даѣ ѣѣ
пур —, аста е пѣмаѣ кѣмерѣ;
—ſtraf, f., пѣтереа ѣмаѣнаѣтѣвѣ,
ѳантатѣ.
- Einbinden, v., лерѣ (о карте); лерѣ
(чева дм чева: смѣчеле дм спѣнѣ);
einem Baſſen етѣваѣ —, дѣрѣ-
ескѣ чева ѳѣнлѣ де вѣтеѣлѣ.
- Einblaſen, v., дмсѳолѣ; шѣптескѣ
(chuchſeter); —bläſer, m., дмсѳ-
олѣтѣрѣ; шѣптѣтѣрѣ; —blaſung,
f., инспѣрѣцпне, дмсѳолѣтѣрѣ,
шѣптѣтѣрѣ.
- Einblatt, n., епатѣкѣ алѣ.
- Einblätteriſch, a. mī ad., монопѣтарѣ,
де о ѳѣлѣ.
- Einbläuen, v., дмкѣлѣ, ѳакѣ сѣ дм-
вѣе прѣн вѣтѣлѣ.
- Einblumig, a., зпѣлѣре.
- Einbohren, v., дмгрѣрескѣ.
- Einbrechen, v., дмѳрѣнѣ; дѣрѣмѣ;
спарѣ; даѣ жѣсѣ; —, се рѣтпне,
се ѳрѣцпне, се скѣзѣндѣ; пѣвѣ-
лескѣ; ippѣмнѣ; in ein Haus —,
спарѣ о кѣсѣ; in ein Land —,
ippѣмнѣ, пѣвѣлескѣ дмтрѣ ѳѣрѣ;
daſ Eiſ brach unter ihm ein, с'а
скѣзѣндатѣ гѣада кѣ дмсѣлѣ; die
Nacht bricht ein, се ѳаче пѣнте;
mit —der Nacht, пѣдмсерате;
die Gerichte Gottes brechen über

- das andere mal, odatъ, aarъdatъ; der — so, der Andere anders, zns aша, aтaлa админтpеле; еѡ ist einъ, totъ зна.
- Einerei**, a., ачеламъ, de ачеламъ пенъ, оѡжъ, colъ; зпиформъ, идентикъ; von — Farbe, de ачеламъ колоре; das ist —, e totъ зна; das ist das ewige —, tot ачелаша ачелаша, tot къптекъ чел векъ; — werden, тъ идентификъ.
- Einern**, v., северъ ми адънъ; **Ruhm** —, кзлереъ глоризъ; —, n., реколтъ, сечеримъ.
- Einerseits** .., anderselts .., ad., de o parte .., de aata ..
- Einereiren**, v., ексеритъ, депиндъ.
- Einfach**, a. mi ad., cимплъ; аn зна (оиръ); einzратикъ (conъ); primaris (пкмеръ); неконтпакъ, не-апплетитъ; —e Oтoше, monomъ (ам.); —heit, f., cимплицитате.
- Einfacherig**, a., (bot.) зпикокларизъ.
- Einfadeln**, v., аnфиръ, трекъ фиръ prin акъ; зрзекъ, аnчелъ (чева vine саъ ръ).
- Ein-fahren**, v., каръ аn ..; **Getreibe** —, каръ вкате аn грънаръ; **Pferde** —, аnвѡдъ кай а траце; —, тъ аnваркъ; тъ пенъ аn тръсъръ; (min.) тъ скворъ аn-тр'o minъ; —fahrer, m., инветторе de mine.
- Einfahrt**, f., аnтрагъ; аnвѡркатъ; скворъимъ (аn mine).
- Einfall**, m., къдере; сэрпъгъръ, дъ-ржмъгъръ; иррѡционе, инкѡсисне (аn сѡръ inimikъ); аnкъдингъ (а pazелор); аnvidingъ (а inimilop); venire aminte; сърпѡ аn канъ; wunderliche —, капривъ, тонъ; wißige —, глзмъ сьратъ, спиртосъ; er kam auf den —, аn сьри аn минте; аn veni ideaa; das ist ein bloßer —, аста о пс-тал о фантасизъ; er hat Einfälle wie ein altes Haus, канъ ist e xodorocitъ, аre нште глзме не-сьрате.
- Einfallen**, v., аnkadъ; се сьргъ, се държмъ, kade аn рѡине; аnкъръ, иррѡмъ; се ёскъ, се ивште. дъ
- ѡръ весте; се аѡсндъ, се ск-ѡсндъ; vine, грече prin минте, канъ; аnтръ (мѡс.); das —de Licht, zmina incidinte; dieses Ge- bäude will —, асгъ какъ се рѡи-незъ; in ein Land —, аnкъръ, иррѡмъ аnтр'o сѡръ; еѡ fiel Re- genwetter ein, dede ѡръ весте пѡла; die Augen fallen ein, okil се аѡсндъ; eingefallene Baden, вѡч скѡсндате; ihm fallen immer nârtliche Sachen ein, аn vinъ аn канъ totъ пс-тал несснъ; bei dieser Stelle fallen die Hörner ein, аa ачестъ пасанъ се азпиръ копн-рize; sein Name will mir nicht —, nъ пѡте сь'ми винъ аn минте не-теле сь; was fällt Ihnen ein? dar че'и vine аn канъ? lassen Sie sich das nicht —, сь нъ'и' трѡкъ prin минте аста; —b, a., incidinte.
- Einfallspunkt**, m., пснъ de inci- dingъ; —winkel, m., знрѡ de in- cidinge.
- Einfalt**, f., cимплицитате, naisitate, къ-рѡгенизъ de inimъ; ватъралецъ.
- Ein-fältig**, a. mi ad., cимплъ; тонъ, прѡстъ, перодъ; вѡгъ; —fältigkeit, f., cимплицитате; тонгъ, прѡстъ, перѡзъ; —faltspinsel, m., cим- плъжъ.
- Einfangen**, v., приндъ ми аnкидъ.
- Einfarbig**, a. mi ad., de o cингъръ колоре.
- Einfaßband**, n., kopdea de tivitъ.
- Ein-fassen**, v., аnвѡсзескъ, аnвѡ- тежъ (варъ чева аn вѡте); аnвѡ- кзескъ, варъ чева аn сакъ; ti- veskъ аn цѡръ; черкздажъ, чингъ, цѡрпидъ (кз гардъ шч.); аnka- drezъ (знъ тьлжъ); **Wienen** —, приндъ ми варъ (аn kominъ) polza; **Steine in Gold ic.** —, а кьпринде аn асръ петре скътве; mit einer Gallerie —, а аnкзпѡсра кѡ о галеризъ; —fassung, f., аnвѡсзѡре; аnвѡгѡре; аnвѡкзѡре; аnкадръ- тьнъ; тивѡгъръ.
- Einfaulen**, v., аnвѡсзезескъ.
- Einfeimen**, v., тьнъ аa гиндъ (порчѡ спре аnгръшаре).

Einseilen, v., антaй, факъ гьлетъръ
къ шла.
 Einseuchten, v., антмоиъ, антмедъ.
 Einseffeln, v., анткатенецъ, антлн-
гъсекъ.
 Einsetzen, v., анграмъ.
 Einseuern, v., анточезъ, факъ фокъ
mare.
 Einfinden, sich, v., адвинъ, конвинъ,
мъ фолъ пресинте.
 Einflechten, v., антплетекъ, ант-
треккъ; антрлечезъ; м'аме-
секъ; sich in Händel —, м'а-
местекъ ан антрини; —flechtung,
f., антлетитъръ.
 Einfließen, v., анткренежъ; ein ein-
gefließter Teufel, diabolъ анткар-
натъ, антпейгатъ.
 Einfließen, v., антпетеческъ, пнъ не-
текъ да . . ; антшпъ; мъ варъ,
мъ антсансиъ; sich überall —, ант
варъ насъ ан тоге.
 Einfliegen, v., антворъ, есъ ми антръ.
 Einfließen, v., антвръ, се скврпе
ан . .
 Einflößen, v., антстлехъ, анторнъ,
анвръсъ къ мкьтара, антентъ;
ансфолъ; —flößung, f., антстл-
гъне, анторнаре; антспиръгъне,
 Einfließen, m., антвкьтъръ, гъръ, впр-
саре (de ракъ); антлингъ, ант-
рвэрире; пстере, кредитъ. Mann
von großem —, вэрватъ де ант-
лингъ; —reich, a. mi ad., по-
тинте, къ антлингъ.
 Einflüstern, v., антсфолъ; шонтескъ
(ла зреке); антсинъ, антменъ;
—flüsterung, f., антсфоларе.
 Einfordern, v., рескотъ; перлемъ;
чепъ, претиндъ ка съ адднъ; ре-
нагътъ; —forderung, f., ессагъ-
гъне; рескодъмънтъ; —forderer,
m., ессагътъръ.
 Einfürmig, a. mi ad., знофрмъ, фор-
матъ тотъ ан ачеламъ модъ; сип-
нъ; —förmig, f., знофрмитаре.
 Einfinden, sich, v., интръ антр'о фа-
миаъ prin антсире.
 Einfressen, v., коррôде, интръ мън-
кандъ, розндъ (ана таре); ант-
ритъ (знъ афонтъ); —, n., кор-
розгъне.

Ein-friedigen, v., антидъ; антръ-
дескъ; —friedigung, f., антръ-
дизъръ.
 Ein-frieren, v., антлежъ; —frierung,
f., антлежъмънтъ.
 Ein-fügen, ein-fügen, v., анткрестезъ,
анклетезъ, анткеиъ; антндъ;
антъръ; —fügung, f., анткрестъ-
търъ, анткеларе prin крестътъръ
(incastratura).
 Ein-fuhr, f., импортъгъне; —fuhr-
artikel, m. pl., артиклъ (марфъ)
де импортъгъне; Ein- und Aus-
fuhr, импортъгъне ми еспортъ-
гъне; —fuhrbar, a. mi ad., им-
портатеръ, че се поге антрдзаче;
—führen, v., антпортъ; антр-
дзкъ; наръ, варъ, портъ каръ ант-
лзнтъръ; антшежъ, инстлехъ; —
fuhrer, m., антрдзкъторъ; —
fuhrhandel, m., комержъ де им-
портъгъне; —fuhrung, f., ант-
трдзгъгъне; антпортътъръ; инстл-
регъне; инстлръгъне; —fuhr-
waare, f., марфъ де импортъгъ-
не; —fuhrzoll, m., ватъ де им-
портъгъне.
 Ein-füllen, v., антплъ; антвезъ, ант-
везежъ, антвркъ; —füllung, f.,
антлзтъръ, антвсаре.
 Einfüßig, a., мононедъ, къ зп мчлоръ.
 Einfüttern, v., анттокескъ, пнъ ан
токъ; in Stroh —, антвлескъ антваръ.
 Eingabe, f., мемориалъ, свлкъ, не-
тигъне, черере анткрисъ (жалъ,
истангъ).
 Eingang, m., антпаре; локъ де ант-
паре; антратъ, зшъ, праръ; ант-
трдзгъгъне; der — einer Komödie,
прологъ; — einer Musik, пре-
лудиъ; — eines Tractates, пре-
лиментаре знеи скрипти; — eines
Buches, антродзгъне, префатъ,
прекзвнтаре, проемъ; — einer
Predigt, есортъ; den — machen,
зречкъ; — finden, снтъ вине
пилитъ, фолъ харъ; — verschaf-
fen, антлесекъ (къса), антпаре
(ла чинева); er fand mit seinen
Bitten wenig —, нъ i e'аъ лватъ
ан концидъръгъне черереа; nach
— der ausstehenden Gelder, данъ

- че ми vor intra vani dela datorii;
 — des Engpasses, гъра злгъстел
 pasade; — с Abgabe, ванъ де дн-
 трагъ; — с, ad., ла дичензтэ;
 die — с erwâhnten Umstände, чер-
 къстанцале memorate ла диче-
 нзтэ; — с geld, n., — с soll, m.,
 днпорторис; vani de днпортъ-
 цисне, vani де днтрагъ.
 Eingedeu, v., даъ дн. (гър); гър-
 даъ, днсозъ, днспир; einem Gift
 —, даъ veninъ, днвенинезъ (о-
 тръвекъ), eine Bittschrift —, даъ,
 ванъ о сепликъ.
 Eingebildet, a. mi ad., кимерикъ, има-
 цинарис, идеалъ, днкиситэ; де-
 шертэ, арозъте.
 Eingebinde, n., даъ, презентэ де
 везэ.
 Eingebogen, a., днковолатэ, днгръ-
 воитэ, днаркитэ.
 Eingeboten, a. mi ad., зникъ, зъки
 пъскэтэ, зъвенитэ; indigenê, па-
 траръ; — borne des Landes, in-
 digenii гърел, гъмътенитэ.
 Eingebraute, n., адъсх; зестре.
 Eingebung, f., презентаре, даре;
 incipitъisne; сваръ; дндемнъ.
 Eingeburt, f., индигенатэ; — с recht,
 n., дрентэ де индигенатэ, де дн-
 гъмътенитэ.
 Eingedenk, a. mi ad., циторис минте,
 адъкэторис аминте; sei meiner —,
 цине-мъ минте, нъ мъ зита.
 Eingefallen, a. mi ad., рсинатэ, къ-
 зэтэ дн рсине; къзндатэ; макръ.
 Eingefleischt, a. mi ad., днарнатэ;
 — er Satan, сатанъ днмеликатэ.
 Eingehen, v., днгръ, вине, адъвче;
 мъ днвоескэ (ла чева); ессаминъ;
 се рестринде; пере; днчетезъ;
 ein- und ausgehen, днтраге ми
 ешире; еъ geht die Nachriçht ein,
 се вестентэ, а венитэ шпиге; даъ
 geht ihm schwer ein, дн днгръ
 грехъ дн канъ; die Zinsen gehen
 richtig ein, интоселе се нлгъ-
 текъ регълатэ; einen Vergleich —,
 а се токми, а се днвои; eine Wette
 —, мъ врндъ не рътасх; eine
 Verbindung —, мъ леръ; eine
 Verbindung mit einem Mädchen

- , мъ цинъ къ о фатъ, о јаз
 дн късэторис; ich gehe Alles ein,
 мъ днвоескэ ла тоте; in jeman-
 des Schriften —, ессаминъ скри-
 селе къва; даъ Tuch — lassen,
 даъ ла апъ (ка съ се рестрингъ)
 поставы; die Zeitung ist einge-
 gangen, газета а днчетатэ; се
 зсакъ, перъ (десуре платэ); се
 стингэ, се консамъ (десуре про-
 дъстелеарел); се штергэ, се трехъ
 (десуре датине); —, n., днтраге;
 venire (de veste); рестрансвръ;
 пеире; днчетаре; зскаре (платъ).
 Eingefaselt, a. mi ad., днкавсзлатэ.
 Eingelegt, a. mi ad., днкръстатэ,
 днкитрицатэ, таркетатэ (дем-
 пърил); damascinatъ, влкатэ (а-
 рашърил, фърърил); орл не лъкръ
 се кънтъшенте саъ се днкитрѣ-
 зъ къ гъвлде де колоре вариз.
 Eingemacht, a. mi ad., конфъктэ;
 — еъ, конфетъръ, компотэ; (лакнъ;
 салче).
 Eingegenommen, a. mi ad., принсх,
 авъкатэ; преоквнатэ, прекънитэ;
 превенитэ; пленатэ спре чева; ет
 ist ganz für diesen Gedanken —,
 о де ротъ преоквнатэ де идеие
 ачесте; — heit, f., преждидиъ,
 превенционе; преокъпционе.
 Eingepfarrt, a. mi ad., днпарохиятэ;
 къпринсх, днкорпоратэ днгр'о на-
 рохиз; парохиянъ.
 Eingepflanzt, a. mi ad., дншлгънтатэ,
 днпъскэтэ, патраръ.
 Eingeriçhte, n., (ла гъкътъшм) къделъ,
 гардъ, ла сѣрѣ, че грече прип варва
 kekel.
 Eingefallen, a. mi ad., сьратэ; — еъ
 Fleisch, сарамъ, карне сьратъ
 (пъстратъ).
 Eingeschaltet, a. mi ad., днпрокататэ.
 Eingeschrankt, a. mi ad., мъръинитэ,
 констринсх; — heit, f. мъръинире.
 Eingesehen, a. mi ad., ставитэ. do-
 miziliatъ, амежатэ къ локъинда.
 Eingestândniß, n., мърътрисире, кон-
 фесисне; — gesehen, v., мъртъ-
 рисекъ; рекънокъ.
 Eingeweide, n., мърънтъи, маце;
 — lehre, f., ентоерологиз, сплан-

Einheufelig, a., кз о торгъ, тѣхъ-
шъ; — e Dorf, оуъ кз о торгъ.
Einher, ad., дикоче, дилънтръ;
— gehen, — fahren, — treten,
— reiten, мергъ, м'ауроприѣ, къ-
лѣрескѣ, трѣоашъ, тѣндрѣ дп-
коче.
Einhergen, v., dempindѣ, дивъцѣ кѣпѣ
ла вѣнатѣ.
Einholen, v., ажнрѣ не чинева (дп
дромѣ, дп стѣдѣ); дпгитинѣ,
есѣ дпайнта кѣва; примескѣ кз
помпъ (не знѣ Dornѣ); ein Ur-
theil — черѣ о хотѣрѣ, сен-
тинѣ жѣрдиѣ; die Stimmen —
кзлѣрѣ вотѣрѣ; —holung einer
Person, дпгитинѣ, примѣрѣ.
Einhorn, n., моночерѣ, зпикорнѣ;
See —, monodonъ; —ig, a., зпн-
корнѣрѣ.
Einhufig, a., соlinedѣ, кз о зпгѣ,
копитатѣ; —hufet, m. pl., соли-
pede, animalѣ копитатѣ.
Einhüllen, v., дивълезѣ, копѣрѣ,
дпшъпшезѣ, дпфъшѣрѣ; —hül-
lung, f., дивълатѣрѣ, копѣритѣрѣ.
Einig, a. шѣ ad., зпикѣ, сѣнѣрѣ; з-
пѣрѣ, дпделесѣ; wir sind —, сѣн-
темѣ дпделемѣ; über den Preis
— werden, не дпвоимѣ ла прецѣ;
mit sich selbst nicht — sein, стаѣ
ла дпдолѣрѣ; —en, v., знескѣ,
оакѣ зна; —seit, f., зпѣрѣ, дп-
целѣрѣ; паче; конкордѣ, зпа-
нимѣтѣ.
Einiger, einige, einiges, a., орекарѣ,
кѣтѣва; vor einigen Tagen, кз
кѣтѣва зѣле дпайнта; es hat mit
einige Mühe gekostet, тѣ дпне кѣ-
тѣва остѣнѣдѣне.
Einigermaßen, ad., орекѣт, дптр'знѣ
кѣнѣ.
Einimpfen, v., вакѣнѣ, алѣрескѣ,
де вѣрсатѣ (посѣескѣ); —impfung,
f., вакѣнѣдѣне, алѣрѣ де вѣр-
сатѣ.
Einjagen, v., варѣ, тѣнѣ, гонѣскѣ
дп . . ; einem Furcht —, дпгитидѣ,
варѣ орикѣ дп чинева; einem Schref-
fen —, сѣнѣтѣрѣзѣ не чинева.
Einjährig, a., де знѣ анѣ; (вог.) а-
нѣрѣ.

Einsochen, v., дпжѣрѣ.
Einfallen, v., моѣ дп варѣ.
Einfassiren, v., дпкасѣзѣ.
Einfassen, einfluen, v., даѣ дп гѣрѣ-
местекатѣ; деслѣческѣ, оакѣ не
чинева сѣ ваде дп канѣ чева.
Einkauf, m., кзмпѣрѣтѣрѣ; —en,
v., кзмпѣрѣ, гѣргѣескѣ; —kaufet,
m., кзмпѣрѣторѣ, перѣдѣторѣ;
—spreis, m., прецѣ кзмпѣрѣрѣ.
Einfehlen, v., гаванѣзѣ, скапанѣзѣ;
die Däßer —, пѣнѣ скѣрсорѣ
(zriaѣ) дптре дѣзе копѣрѣне коп-
тѣрѣ; —steln, m., цѣгѣ гѣвѣнѣ,
олапѣ.
Einfuhr, f., локашѣ, оспѣтѣрѣ; —en,
v., траѣ ла оспѣтѣрѣ; грекѣндѣ
м'авѣатѣ де вѣсѣрѣзѣ не чинева.
Einfellen, v., дпгѣлезѣ, дпчѣпѣескѣ,
прѣндѣ, алѣрескѣ кз чѣпѣ; Je-
mandem etwas —, варѣ кѣва чева
дп канѣ.
Einfertigen, v., скрѣпѣлезѣ; дпкрѣстѣ;
—fertigung, f., дпкрѣстѣтѣрѣ.
Einfertigen, v., дпкарчѣрѣзѣ, дп-
кѣдѣ дп карчѣрѣ, дп грѣсѣ; —
fertigung, f., дпкарчѣрѣдѣне, дп-
кѣдѣрѣ дп грѣсѣ.
Einfertig, a., монѣрѣнѣ, кз знѣ
сѣмѣрѣ.
Einfetten, v., дпкатѣнезѣ, пѣнѣ дп-
фѣрѣ, дп катѣне.
Einfitten, v., дпмастѣчѣзѣ, дпкле-
тѣскѣ, лѣрѣ кз мастѣкѣ, кз клеѣкѣ.
Einfügen, v., траѣ ла жѣдекатѣ
пѣнѣрѣ датѣрѣ.
Einfammern, v., дпкѣдѣ дп парѣн-
тѣсѣ.
Einflang, m., (мѣс.) зпѣконѣ, ак-
кордѣ; коѣсонѣдѣ; зпѣрѣ, коп-
сѣнѣ, конкордѣ вотѣрѣлор; ар-
монѣ.
Einfappig, a., (вог.) зпѣвалѣ, кз
знѣ капѣкѣ.
Einflehen, v., дпклеѣескѣ.
Einfleiden, v., einen Soldaten,
дпвѣрѣкѣ солдѣтѣ не чинева; eine
Ronne —, дпвѣрѣкѣ о кѣлѣгѣрѣдѣ;
etwas in Worte —, дпфѣдѣнезѣ
(о idee) кз ворѣ; sich — lassen,
дпвѣрѣкѣ (расѣ); eine Sache gut
—, а дпфѣдѣша о какѣс дпн парѣ-

теа чеа фавораверь; — Kleidung, f.,
двестмътаре, дтвркъмънтъ;
къльгърире.

Einleiftern, v. Einleben.

Einfleumen, v., стрингъ.

Einflinsen, v., днкенчезъ, днкидъ
(зма) къ клепчъ.

Einflöpfen, v., вяръ вгъндъ; einen
Nagel —, ватъ внъ къкъ.

Einfneten, v., аместекъ азатъ фр-
мънгъндъ.

Einfniden, v., фрнгъ (накъ).

Einfnüpfen, v., дпnodъ (ванъ дп
сдартъ).

Einfnöpfen, v., скадъ фрвгъндъ.

Einfnommen, v., schriftlich —, черъ
къ истандъ (жалъ); bei Jemandem
—, даъ къва о петигъне;
wider einen —, тъ шкънгъ, ре-
клемъ дп контра къва; dawider
—, протестезъ; —, дпмъ vine
aminte; дптръ, провинъ (ванъ);
—, n., дптрагъ, провентъ, венитъ;
er hat sein gutes —, аре вгнъ
провентъ.

Einfnoppeln, v., днкидъ, дптръдескъ.

Einfnorben, v., дпкошезъ.

Einfnramen, v., стрингъ марфа (че
ера дескъкътъ) дп волгидъ.

Einfnreisen, v., дпмарецърезъ; дп-
кидъ дп черкъ.

Einfnriechen, v., дптръ гъргъндзмъ;
skade, се контраде (пъвбра ла
агъ).

Einfnriegen, v., каптъ, примескъ.

Einfnünfte, f. pl., дптрагъ, провентъ,
венитъ.

Einfnladen, v., дпкаркъ, дпваркъ;
дпвртъ, пофескъ; клемъ; —la-
dung, f., дпкъркъгъръ, дпвар-
кунгъ; invitigъne; —ladungъсфрей-
ben, n., vixerъ de invitigъne;
—ladungъсфршт, f., програмъ.

Einfnlage, f., (пъпере дп...) псо-
гъръ (дп жокъ де кърпъ); фондъ
(дп нерогъ); инкъвъ (хърта дп-
къкъ дптр'о сврцоре).

Einfnlager, n., овстацъ; дпкъартиръ-
мънтъ; —n, v., дпкъартирезъ,
дпкантонежъ.

Einfnländer, m., гъмънтенъ; —lân-

disch, a. mi ad., гъмънтенъ, in-
digenъ.

Einfnlangen, v. Einfnreichen.

Einfnlaß, m., гъсаре дп.; дптрагъ;
портидъ, дптрагъ пенгъръ педес-
стрит; bis jetzt Uhr ist —, пгъ
ла зече оре е дптраге; —billet,
n., —karte, f., vixerъ, картъ де
интраге; —en, v., ласъ а интра;
sich auf etwas —, се ласъ ла
чева (ла воръ), с'аместекъ дп
чева; sich auf eine Klage, oder mit
einem —, а се гъса дп прочесъ
къ чинева; sich in einen Wort-
wechsel —, ингъ дп дисгъръ; sich
in neue Bekanntschaften —, факъ
кнопштине носе; ich lasse mich
mit ihm nicht ein, nъ вокъ съ ам
а фаче къ ел; man muß sich nicht
mit dem Gefinde —, нъ грезе
съ те аместечъ дп гъргъ; —
lassung, f., гъсаре дп гънатъ,
интраге; —preis, m., прегъ де
интраге; —lassung des Dampfes,
дптръдкъгъне де азаре.

Einfnlauf, m., дптраге, cocire дп
портъ; —en, v., дптръ дп портъ;
cocemte, vine, ажнче (штре);
skade, се констринге, се ре-
стринге (пъвбра); es laufen gute
Nachrichten ein, аз cocitъ вгне нъ-
веле; es sind Klagen gegen euch
eingelaufen, аз венитъ паръ дп-
контргъ; die Gläubiger laufen ihm
bald das Haus ein, кредиторпъ нъ'
даъ пакъ; —en lassen, даъ ла агъ
пъвбра.

Einfnlaugen, v., дплемиезъ, пгнъ дп
лемшъ.

Einfnlauten, v., гратъ кампана (кло-
потъ); die Messe —, гратъ де
micъ (итъртъ); das Fest —,
гратъ де съръгоре.

Einfnlegemesser, n., Einfnleger, m., ври-
чегъ, къцитъ а кърва къстъръ се
дпдоште дп пгъселе.

Einfnlegen, v., пгнъ дп.; Holz in
Ofen —, пгнъ лемно дп контортъ;
Waaren —, стрингъ марфа; Bier
—, пгнъ дп челаръ вере, факъ
провисине де вере; Gurken —,
мърежъ краставегъ; Fische in Essig

—, marinezš nešto; Fleisch —, факš карма сапаръ; Neben —, воготескš; Eisen, Stahl mit Gold oder Silber —, damacvinezš; Ankiestrezš; Soldaten zur Befassung —, пнš создагł ан гарнисонъ; Soldaten bei Jemanden —, анкартирезš; Ehre, Schande mit etwas —, капътš onóre, рошине кš чева; ein gutes Wort — für einen, пнš о воръ вшъ пентрš чинева; eine Appellation —, даš аппелъцине.

Einleger, m., воготаръ; вричёрš.

Einlegung, f., пшперš ан . . ; в: Einlegen.

Einleimen, v., анклеюскš.

Einleiten, v., антръдкš; андримезš; андрипнезš; диирš; мншезš; —leitung, f., андршмаре; антръдшдцне, префшг.

Einlenken, v., mit den Pferden, анторкš, андреттезš (ёршш ла дршмš); ревинš (ла пропоситš); мъ корперš, ревинš ла калеа виртцел.

Einlernen, v., днвцš de роштš, пе dinaфаръ.

Einlesen, v., клерš (вила); алерš фиреле; адорпš пе чинева читиндš'ї.

Einleuchten, v., есте кларš, лшминатš, днведератš; конвинце; еš леuchtet ein, е днведератš; даš леuchtet mit nicht ein, нз мъ потš конвинце деспре ачешта; —b, a., кларš, лшминосč, евиденте, днведератš, конвинцторпš; даš ist —b, ачешта е кларš; —b machen, dec-lуческš.

Ein-lesern, v., градš; тръмитš (teslimezš); —lieferung, f., тръдаре, dedare, тръмитеро (teslimare).

Einlegen, v., анлочезš; bei einem —, локжескš ла чинева.

Einlösen, v., шоттескš ла зреке, даš de штире ан аскшпсč.

Einlöchern, v., ангърескš.

Einlogiren, v., анлочезš, анкартирезš.

Einlösen, v., рескорš, рескшпърš (знš аманетš, зелорš, о камвйš),

ресшнзндš прецш; —lösung, f., рескдотере, рескшпъраре.

Einlöthen, v., дшескš кš металš тонитš.

Einlullen, v., анлалескš, аддорпš (пе знš кошлš) кшпгндш'ї лшлш.

Einmachen, v., пнš ан . . ; Fische —, аммаринеzš; Gurken —, мшреzš; Früchte —, кофакš фршите (кš захарš); den Teig —, факš алсарš; Kalk —, стшгš варš; Fleisch —, факš стшфатš.

Einmählig, a., одатš de коситš пе анš.

Einmahlen, v., мачинš; eingemahle-nes Getreide, гршкš мачинатš.

Einmahnen, v., есектеzš, скорš да-торпї.

Einmal, ein Mal, ad., одатš; odiniörš; mal de мшлш; пшцшнš; nur —, пшмал одатš; — für allemal, одатš пентрš торšдешна; auf —, deodatš; — über das andere Mal, ана дшпš алта; zeigen Sie —, араг'шл пшцшнš; trinken Sie —, веа одатš; endlich kommt er —, дшoine ёк'ї кš vine; nicht —, пшл мъкарš.

Einmaleins, n., одатшнш, тавла пшгарорпкš.

Einmalig, a., deodatš; cимпш.

Einmännlich, einmännig, a., моншндрš (вор.)

Einmarsch, m., интрагш, аммерсч; —iten, v., интрš, аммергš.

Einmaß, n., скъзшпшгš.

Einmaſter, m., коравйš кš знš катаргš; —maſtig, a. mi ad., кš знš катаргš.

Einmauern, v., дшчингš кš мшрš; амшреzš, анзидескš, пнš, амшлшгш ан мшрš, ан зидš; einen Verbrecher —, анкидš зн криминалš.

Einmeiſchen, v., опърескš мацшл (верарл).

Einmeiſeln, v., анлатš кš дагга.

Einmengen, v., мостекš ан . . ; Verse in die Rede —, мостекš версърл ан воршре; sich —, м'а-местекš; —mischung, f., мшшко-лангш, амместекаре; антревен-цшне.

Einmessen, v., варš, анторкš (ан

сачі грѣд), тѣсърндѣ маі дп-
гѣі; скадѣ, дпмвцпнезѣ тѣсър-
рндѣ.
Ein-mietſen, v., дпкпріезѣ о касѣ;
— мпѣтѣнг, f., дпкпріере.
Einmiſchen, v., дпместекѣ, в. **Ein-
mengen**.
Einmimmen, v., дпмачезѣ, дп-
пвпзшезѣ.
Ein-münden, v., се варѣ, се дп-
взкѣ (рѣкѣ); — мпндѣнг, f., дп-
взкѣтѣрѣ, дпвзкѣтѣнтѣ.
Ein-münzen, v., дпмпонетезѣ, факѣ,
префакѣ дп монетѣ (азрѣ, ар-
цпнтѣ); — мпнзѣнг, f., дпмпо-
нетере.
Ein-muth, m., **Ein-müthigkeit**, f., зпа-
нпмтате, дпвопре, колкортѣ; —
мүтпг, a. mī ad., зпанпмѣ.
Einnageln, v., дпкзпекѣ, прпндѣ кѣ
кѣле.
Einnähen, v., дпкосѣ; стрѣтрезѣ
костндѣ; **in Pacht** —, косѣ
дп пѣнзѣ де дпвѣлпгѣ; **Blumen**
—, косѣ кѣ флортѣ, кѣ пѣл, кѣ
алтпде.
Einnahme, f., **intrag**, венпгѣ, про-
вентѣ; — **eines Ortes**, оккзп-
цпне, дпмпзмпнзцпне; **Steuer** —,
касѣ де дажде; — **buch**, n., карте
де **intrag**.
Einnahmen, v., **iaß** дп . . прпмекѣ;
Platz —, **iaß** локѣ; **viel Platz** —,
оккзпѣ, дпмпзмпнезѣ о четате; **mit**
Sturm —, **iaß** кѣ асвалтѣ; **eine**
Ladung —, дпкаркѣ (папса); **Waf-
fer** —, провзѣ (папса) кѣ авѣ;
Kohlen —, провзѣ кѣ кѣрвэл;
die Segel —, стрѣнгѣ пѣнзале;
die Wäſche —, стрѣнгѣ, **addnѣ**
pѣеле; **Geld** —, прпмекѣ ванп;
die Steuern —, **addnѣ** дажда;
seine Anstände —, прпмекѣ че
ам сѣ **iaß** дела даторп; **eine An-
zeige** —, **iaß** медпкѣмѣнтѣ, до-
торп; **ein Frühstük** —, дежнезѣ,
факѣ рѣтаре; **die Wahlzeit** —,
прѣнзекѣ; **dieser Wein nimmt den**
Kopf ein, **впнѣ** ѣста вате ла канѣ;
Furcht nimmt die Gemüth ein,
ппмеле се кзурпндѣ де фпкѣ;

einen für etwas —, факѣ сѣ се
дандере; **sich vom Zorne** — **laf-
ſen**, a. **сѣ** кзурпнде де мѣнпѣ;
jemanden für sich —, кѣштпгѣ гра-
цпа кѣва; **für jemand eingenom-
men sein**, фаворезѣ пѣ чпнева,
сѣнтѣ дпаторатѣ де чпнева; **ge-
gen etwas eingenommen sein**, зр-
рескѣ чева; **ber sich leicht** — **läßt**,
кредѣлѣ, лесне крѣзѣторпѣ; — **d**,
a. **mī ad.**, свавѣ, вгѣндѣ, пѣкѣтѣ,
дпспзѣпте; **кѣрпѣ**, аттрѣзѣторпѣ,
градпосѣ.
Einnnehmer, m., дпкасаторѣ, пер-
ченторпѣ (сѣтмашѣ); — **dienst**, m.,
перченторатѣ (сѣтмашѣ).
Einnnehmung, f., прпмпере, перчеп-
цпне, рескоцпне; оккзпцпне,
кѣчере, дпмпзмпнзцпне; прѣк-
пцпне.
Einnesteln, v., дпкплгѣ, дплѣзѣсекѣ.
Einneßen, v., дпзмедезѣ.
Einnicken, v., мѣдѣсекѣ, **addorpнтезѣ**.
Einnisten, **einnisteln**, **sich**, v., се дп-
кзпѣ; **sich bei Jemanden** —, тѣ
дптрѣдѣкѣ ла чпнева.
Einnöthigen, v., констрѣнгѣ (а дп-
рпцп медпкѣм.)
Einöde, f., дешертѣ, спгѣрѣтате.
Einöhrig, a., кѣ о зреке.
Einölen, v., дпозеескѣ, зпгѣ, фрекѣ
кѣ олепѣ.
Ein-paßen, v., дпмпзпѣ; дппакетезѣ;
in Wallen —, дпвалезѣ, дпвѣ-
лескѣ; **in Papier** —, дпхѣрптезѣ,
пзпѣ дп хѣртѣ; **in Risten** —,
дплѣдезѣ, **amshedѣ** дплѣзп; **in Ton-
nen** —, дптонезѣ; **er fängt an**
einzu-paßen, а дпчепатѣ а дп-
вѣтрѣпп; **er mußte** —, тревѣ сѣ
се рѣтратѣ; — **paßer**, m., дпвѣ-
лпторпѣ, дппакеторпѣ; — **paßung**,
f., дппакетарпѣ, дпвѣлптѣрѣ, дп-
вѣлпнтѣ.
Ein-paßten, v., **легѣ** кѣ **кѣкѣ**.
Ein-paßten, v., потрпвекѣ чева дп . .
факѣ а се дпкроста, дпвзка.
Ein-paßten, v., **пасѣ** дп . . ; **intrѣ**
(de ömen); дппортѣ (de лѣкрѣрп).
Ein-pfählen, v., дппारेзѣ, дпкпдѣ
кѣ парп; — **pfählung**, f., парпсадѣ.

Einpfarren, v., дппарохієзѣ, дп-корпорєзѣ дптр'о парохіѣ.
 Einpfaffern, v., дпмпієрєзѣ, дрєтѣ кз мпєрѣ.
 Einpfaffen, v., дпстєзєзѣ, дпкідѣ дп стєзє (оіє).
 Einpflanzen, v., дпмплєнтєзѣ; еіп еіпгєрплєнтєтєр Нєзє, зрѣ дпвєкїтѣ, дпрѣдѣчїнєтѣ; —рплєнцунг, f., дпмплєнтѣцїє.
 Einpfänden, v., дпкідѣ кз цєпє.
 Einpflegen, v., дпєрѣ.
 Einpfropfen, v., дпєкєзєзѣ, алтє-єскѣ (дп скѣрѣтѣ, кѣжѣ).
 Einpfunden, m., тєнѣ дє зп пєнтѣ; —рфїндїг, a. шї ad.; dє o лїєрѣ, dє зп пєнтѣ.
 Einpfunden, v., зпмлє кз вѣрвє пє чїнєвє, дп addormѣ лїмѣзїндѣ.
 Einpfunden, v., пєнѣ дп сєрѣтєрѣ.
 Einpfunden, v., дпгїлѣрєскѣ.
 Einpfunden, v., дпрѣдѣчїєзѣ (прї-чївїл) прєдїкѣтѣ.
 Einpfunden, v., кѣпєрѣтѣ, пєнѣ дп прєсѣ; дптєкѣєскѣ; —ррєссунг, f., дптєкѣєрє.
 Einpfunden, v., дпвѣцѣ (пє чїнєвє), вѣгѣндѣ.
 Einpfunden, v., дпмпєдрєзѣ.
 Einpfunden, v., дптѣлѣтѣвєзѣ, вѣрєсѣ кз тѣлѣтѣвє дп . . .
 Einpfunden, sich, v., сє дпмплєнѣзѣ, іє фѣрмѣ dє нїмѣ, сє крїсє-лїдєзѣ.
 Einpfunden, v., дплѣчєзѣ, дпкєзє-рїєзѣ; —quartїrung, f., дпкєзє-рїєтѣтѣтѣ (dє coldєцї); дплѣ-кѣтѣтѣтѣ.
 Einpfunden, v., дпмпѣлє, пєнѣ дп алѣ.
 Einpfunden, einpfunden, v., амєтєкѣ вѣгѣндѣ (ѣѣ, фѣлѣ дп сѣлѣ).
 Einpfunden, v., дпкєзєдрєзѣ, дпрє-мєзѣ.
 Einpfunden, einpfunden, v., дпѣєндѣ кз вєтѣрѣлѣ, кз мєлѣ.
 Einpfunden, (zi: einpfunden), v., дпшїрѣ, пєнѣ дп шїрѣ, дп рѣндѣ; —rangїrung, f., дпшїрѣтѣрѣ.
 Einpfunden, v., свєтѣєскѣ.
 Einpfunden, v., дпѣмєзѣ, зпмлє dє ѣѣтѣ.
 Einpfunden, v., пєнѣ лє лѣкѣ; дєѣ,

ѣѣтѣ лѣкѣ, дєшєрѣтѣ, гѣлєскѣ (кє-сє); дпгѣдѣлѣ; дпкєзїєнцєзѣ; jє-тєndєm dєn Vѣrлєng —, кѣпєчєдѣ кѣлѣє прїмєтѣлѣ; —rєdїung, f., — dєr Mѣbєln, пєнєрє лє лѣкѣ а мѣвїлїѣѣ; — еїнєѣ Plєцєѣ, dєrє dє лѣкѣ; дєшєрѣтѣлѣтѣ; кѣпєчєсїєнє, дпкєзїєнцєрє.
 Einpfunden, v. Einpfunden.
 Einpfunden, v., кѣпєчѣтѣ, дпшїрѣтѣ, кѣрїєндѣ дп сѣкѣтѣлѣ.
 Einpfunden, f., інтерпєлѣцїєнє; кѣпєтрѣ-зїчїєнє, рєлїкѣ; ѣвїєнцїєнє; єс-чєцїєнє.
 Einpfunden, v., пєрсѣвѣтєєскѣ; дпдємѣтѣ кз кѣвїтє, дп ѣдєкѣ кз вѣрѣвє лє чєвє; еїнєм Mѣth, Hєrл —, дп-шїрѣтєзѣ, інїмєзѣ, дпсѣѣлє кє-рєцїє; тєлѣ вѣрѣвє; інтерпєлєзѣ, кѣпєтрѣзїкѣ; рєлїкѣ.
 Einpfunden, v., стрѣлѣтѣ вѣнтрєлєлє, пѣнєлє dє пєлѣ.
 Einpfunden, v., дпрєкїєтѣрѣ.
 Einpfunden, v., дпѣрєкѣ; dєn Kѣrпєr mїt Dєl —, алѣтѣ трѣлѣ кз ѣлєтѣ; ѣѣтѣ сѣ інтрє ѣрєкѣндѣ, стрѣ-вїндѣ; —rєdїung, f., дпѣрєкѣтѣрѣ.
 Einpfunden, v., прєсєнтєзѣ, дєѣ дп . . .; v. Eingebєn.
 Einpfunden, v., дпѣрєзѣ, дпшїрѣ, пєнѣ дп рѣндѣ, дп ordїnє; — rєthїg, a., (вѣт.) зпѣрѣ, dє зп шїрѣ.
 Einpfunden, v., сѣшїлѣ, сїпїтєкѣ (сєрє дптрѣ), ѣѣтѣ сїпїтєкѣтѣрѣ дп . . ; дѣрѣтѣ, рїєнєзѣ; dєспїкѣ, крѣлѣ (лєтѣлѣ); сє лѣцєштє, сє дпгїп-тїндє, сє дпчїнцє, іє пѣтєрє (зп рѣѣ); еїнє Kтєnлїтєїтє rєїѣt еїn, сє дпчїнцє зп вєтєшѣтѣ; —rєїѣt, m., дѣѣлѣтѣрїє; —rєїѣung, f., сѣшїєтѣрѣ дп . . ; лѣдїтѣрѣ (dє врєєнѣ рѣѣ).
 Einpfunden, v., кѣлѣрєєскѣ дп . . ; ін-трѣ кѣлєрє; рєстѣрїєтѣ мєрѣндѣ кѣлєрє.
 Einpfunden, v., рєѣѣнѣ, рєшєєзѣ; — rєnлїung, f., рєшїєрє лє лѣкѣ (зп мєтєрѣ скїпїтїтѣ).
 Einpfunden, v., сїєрѣтѣ, ѣрѣлѣтѣ рє-нєзїєндѣтѣ.
 Einpfunden, v., пєнѣ лє лѣкѣ (зп

метъръ склѣнѣ); *Andrentezē*, *dicsnā*, *isnā* *an ordīne*, *perg-
lezē*; ажжъстецѣ: *organicezē*; —
ričtung, *f.*, *andrentarē*, *dicsnāse-
cīšne*, *koncītatīcīšne*, *anporēndāšire*,
pergāre; ажжъстѣмънтѣ; *orga-
nicēcīšne*; *hāuđliche —ričtung*,
īkonomīr *domesticr*; —*ričtung*
eines Staates, *organicecīšne* *a
znā* *statā*.

Einriegeln, *v.*, *anverīdezē*, *akidē*
kz verīgā.

Eintritt, *m.*, *antrātē* *kāre*.

Einrißen, *v.*, *anrēpīš*, *anrāš*, *v.*
Eingraben.

Einrollen, *v.*, *anvāleskē*.

Einrosten, *v.*, *se anrēcīnēšte*.

Einrücken, *v.*, *anpīrē* (*anrēpē*);
in die Zeitung — *dađ an žp-
nalē*; *lašk* *spācīš* *la kapā* *linēl*
(la skrīare); *intrē*; *žrmezē* *an
loka* *kāva*; —*rūčtung*, *f.*, *anpī-
rātē*; *kāre* *de spācīš* *la kapē-
tā* *linēl*; *antrātē* (*de soldācī*);
žrtare *an* *loka* *kāva*; —*rūče-
gebāht*, *f.*, *plātē* *pentrē* *anpīrātē*.

Einrühren, *v.*, *amnestekē* (*medīk-
mēntē* *an* *poкарē*).

Einringen, *v.*, *mē svārceskē*.

Einē, *f.*, *znā*, *v.* *Einē*, *einig*; *noč*
— *habe* *īč* *Euč* *zu* *sagen*, *mal*
amē *znā* *cēđī* *zīkē*; — *inē* *an-
dere* *gerečnet*, *komēštēndē* *znā*
kz *atā*; *eš* *īst* *mir* *alles* —, *mī*
e *totē* *znā*; — *von* *beiden*, *znā*
din *dōz*; *eš* *īst* —, *e* *o* *orē*; *noč*
—, *lākē* *znā*; *in* *einem* *fort*, *an-
kontīnē*; *mīt* —, *deodarg*, *oēzē*
veste; *Handelē* — *werden*, *mē* *to-
kmeskē*; — *werden*, *mē* *zneskē*;
— *sein*, *cēntē* *znā*.

Einfaat, *f.*, *seminē*, *semēntēzē*.

Einfaßen, *v.*, *anrēkzeskē*, *isnā* *an*
sakē.

Einfaen, *v.*, *semānē*.

Einfaen, *v.*, *anrēkzē*.

Einfaen, *v.*, *anrāš* *kz* *oerestrēš*.

Einfaettig, *a.* *mī* *ad.*, *znīkorēš*.

Einfaelben, *v.*, *anvālcāmezē*, *anrāzē*;
—*faelbung*, *f.*, *anvālcēmēntē*, *an-
znēzēzē*.

Einfaelen, *v.*, *anrēpezē*, *isnā* *an*

sarē; —*faelzē*, *m.*, *anrēzētorīš*;
—*faelzung*, *f.*, *anrēzēzēzē*.

Einfaem, *a.* *mī* *ad.*, *anrēratīkē*, *pe-
tracē*, *dežrtātē* *de* *lāme*; (*de-
cīpre* *lokrī*) *dešerzē*, *spōncātē*;
—*faelt*, *f.*, *anrēzēzēzē*; *dešerzē*.

Einfaemeln, *v.*, *kālegē* (*vīlea*, *pō-
me*); *adnā* (*grēne*, *vozēpī*); *oakē*
rekōlgtē; *stīnā* (*damā*); —
faemlet, *m.*, *kālegētorīš*; *kol-
lektorīš*, *adnēzētorīš*; —*faemlung*,
kālepeze; — *der* *Frūchte*, *re-
kōltē*; — *der* *Almošen*, *kāpātātē*,
kolleccīšne.

Einfaß, *m.*, *vāzē*, *pnātēzē* (*de* *kanī*
an *žokē* *de* *kēzē*); *wie* *hoch* *īst*
der —? *kātē* *e* *vāda*, *ad.* *kātē*
isnē *la* *žokē*? — *von* *Schāc-
telē*; *kātē* *čē* *se* *isnā* *znā* *an-
trāta*; —*gewīcht*, *n.*, *pondeze*
čē *cē* *dīn* *mal* *māte* *vāzēđī* *isnē*
znā *antrāta*.

Einfaulen, *v.*; *oemteleskē*.

Einfauern, *v.*, *anrēkzeskē*; *mzrezē*;
marīnezē; *den* *Leig* —, *plātē-
deskē*, *oakē* *alātē*.

Einfaugen, *v.*, *anrēzē*; *accorēš*,
anvēš; *īč* —, *se* *pnīndē* (*līnī-
torīš*); —*faugemittel*, *n.*, *mīž-
lakē* *accorētorīš*; —*faugung*, *f.*,
anrēzēze, *anrēzēmēntē*.

Einfaumen, *v.*, *tīveskē*.

Einfaachteln, *v.*, *anrēkzīezē*, *isnā* *o*
kātē *antrāta*.

Einfaalig, *a.* *mī* *ad.*, *kz* *o* *skoīkē*;
kz *o* *kōžē*.

Einfaalten, *v.*, *anrēkzēlezē*, *vāzē*,
anrēpnēš; *eīnē* *Tag* —, *an-
rēkzēlezē* *o* *zi*; —*faaltung*, *f.*,
anrēkzēcīšne; *ymōcīcīš* (*a-
strop*.)

Einfaanzen, *v.*, *anrēzē* *kz* *manēš*.

Einfaarten, *v.*, *rekōmēndē* *kz* *dea-
dīncē*; *penētē* *denoē*, *anrēkzē*.

Einfaarren, *v.*, *anrēpnēš*, *accōndē*
an *plātēntē*; *dađ* *Feuer* —, *an-
vāleskē*, *akkoperīš* *oakē* *kz* *čē-
pnēš*.

Einfaattig, *a.* *mī* *ad.*, *eteroocīš*, *kz*
o *znēzē*.

Einfaentzen, *v.*, *torīš* *an* . . ; *dađ*
cē *vēa*; *eīnē* *reīnē* *Weīn* —, *is-*

шескѣ лѣкрѣ не пѣтеле съѣ; —
 schenker, m., покарис (пѣхарникѣ).
 Einschuern, v., днгрѣнѣрескѣ, варѣ
 дн грѣнарис, дн шврѣ.
 Einschüftig, a. mī ad., кѣ знѣ стратѣ.
 Einschneiden, v., грѣмитѣ.
 Einschleiben, v., днцентѣ, аррѣнкѣ,
 варѣ, вѣрѣ; днпрекалѣ; съвѣсти-
 твезѣ; даѣ Brot —, варѣ пѣлеа
 дн копторис; —schleibel, n., па-
 рентесѣ, ворѣ днпреуесѣ; —
 schlebung, f., вѣгаре дн копторис;
 дншпрѣцѣне, днпрекѣлѣцѣне.
 Einschleusen, v., дерѣнкѣ, дѣрѣмѣ кѣ
 тѣнкѣ (мѣрѣ, кѣсѣ); варѣ пѣлеа
 дн копторис; (десеторѣ) варѣ тра-
 мѣ; ein Gewehr —, черкѣ о пѣ-
 шкѣ; Geld —, даѣ ванѣ; се сѣр-
 пѣ; sich —, се депринде а да
 кѣ пѣшка; sich bei einem —, се
 днчинѣ.
 Einschiffen, v., днваркѣ (марѣ,
 soldat); —, днтрѣ дн портѣ кѣ
 коравѣ; sich —, се днваркѣ;
 —schiffung, f., днвѣркѣмѣнтѣ;
 —schiffer, m., днвѣркѣторис.
 Einschirren, v. Einschirren.
 Einschlagen, v., тѣлѣ вѣте пентрѣ
 кѣсѣ.
 Einschlafen, v., addormѣ; аммор-
 цескѣ; морис; die Füsse sind mir
 eingeschlafen, мѣ аѣ амморцѣтѣ пѣ-
 чѣреле.
 Einschläferig, a., —es Bett, парѣ де
 о перѣднѣ.
 Einschläfern, v., addormѣ; факѣ сѣ
 дѣрмѣ; addѣкѣ дн секрѣнцѣ не
 чѣнеа, ка апол сѣлѣ факѣ рѣѣ;
 —schläferung, f., addormѣмѣнтѣ;
 — durch Opium, днотѣмѣнтѣ.
 Einschlag, m., ловѣтрѣ; днпѣмѣмѣ-
 мѣнтѣ, dare de мѣнѣ (ла дн-
 воѣре); трамѣ, вѣгѣтрѣ (дн зр-
 зѣлѣ); днкѣлѣсѣ (скрѣсѣрѣ дн-
 трѣага); дндоѣтрѣ, репѣкѣтрѣ
 (кѣсѣтѣ); сѣлѣбрѣ, пѣчѣбѣсѣ (де
 фѣматѣ вѣлѣ); сватѣ; blos durch
 andere Einschläge handeln, лѣкрѣ
 пѣмѣл дѣпре сватѣрѣ стрѣине; портѣ,
 траспортѣ.
 Einschlagen, v., варѣ дн . . ; свѣрѣ,
 descōndѣ; днвѣлескѣ, днпѣмѣмѣ-

ескѣ, даѣ мѣма (ла днвоѣре);
 Nägel —, варѣ кѣле; Nähle —,
 варѣ парѣ; den Eintrag —, варѣ тра-
 мѣ дн зрѣлѣ (ла десѣторѣ); Holz
 —, пѣкѣ лѣмне дн стѣнцѣмѣ; Eier
 in die Suppe —, варѣ оѣе дн
 сѣмѣ; den Wein —, днсѣлѣспрѣѣ
 винѣ; Pflanzen —, копѣрѣ кѣ пѣ-
 мѣнтѣ пѣанте; die Fenster —,
 спѣрѣ фѣрестрѣле; die Zähne —,
 рѣмѣнѣ днцѣлѣ; den Boden in das
 Faß —, descōndѣ вѣгеа; in Pa-
 pier —, днкартѣлѣ; днмѣлѣлѣ;
 die Hand —, даѣ мѣма, днпѣмѣ-
 мѣлѣ; schlagen Sie ein, дѣ мѣма;
 Schweine —, мѣнѣ порѣлѣ ла гѣн-
 дѣ; dieser Mensch schlägt nicht gut
 ein, ѣсѣтѣ омѣ нѣ рѣсѣнѣде ла
 вѣна оинѣзне че ѣменѣлѣ о аѣ де
 дѣнѣлѣ; das schlägt nicht in mein
 Faß ein, асѣа нѣ кѣде дн рѣ-
 сорѣлѣ мѣлѣ, дн сѣѣра ѣмѣлѣ-
 цѣнѣлѣор мѣлѣ; das schlägt in die
 Theologie ein, асѣа се цѣне де
 теѣлѣцѣ; der Blitz hat eingeschla-
 gen, а грѣсѣнтѣ; einen Weg —,
 аппѣкѣ знѣ дрѣмѣ; den Weg des
 Lasters —, аппѣкѣ не кѣлеа вѣ-
 цѣлѣлѣ; (min.) днченѣ а сѣла;
 dnakdrѣѣ, се кѣвѣне; стрѣватѣ;
 die Farben schlagen ein, колѣреле
 стрѣватѣ; рѣѣсѣ; das Pferd ist
 gut eingeschlagen, кѣлѣлѣ а емѣтѣ
 вѣнѣ; —schläger, m., мѣнарѣ дн-
 чѣпѣторис; —schlägig, a. mī ad.,
 аппѣрѣнѣнѣте, прѣвѣторис ла . . ;
 —schlagfaden, m., фѣрѣ де трамѣ;
 —schlagung, f., —schlagen, n., вѣ-
 тѣре дн . . ; descōndѣре; спѣр-
 цѣре; днпѣмѣмѣнтѣ; днмѣлѣ-
 цѣлѣ; грѣсѣнтѣ; днтрѣмѣтѣрѣ.
 Einschleichen, sich, v., ѣвѣнтрѣ, мѣ
 ѣнтрѣдѣкѣ не рѣсѣмѣцѣте, мѣ ѣз-
 рѣмѣлѣ; мѣ днчинѣескѣ; с'ѣлѣ-
 некѣ (о ерѣре).
 Einschleieren, v., днвоаѣлѣлѣ, днѣ-
 клѣлѣлѣ, копѣрѣ кѣ вѣлѣ, воаѣлѣ,
 фѣкѣлѣлѣ.
 Einschleifen, v., днтрѣдѣкѣ марѣ
 де копѣрѣвѣндѣ; днлѣкѣ кѣ са-
 нѣа; —, v. ir., тѣлѣ дн . . ; auf
 dem Glase sind schöne Figuren ein-

geschliffen, сьлтѣ оръмѡсе оігаре
тылате дп стіклъ.
 Einschleppen, v., тьрськѣ дп . . ;
 дптрѡдѣкѣ не оръшѣ.
 Einschließen, v., дпзрьезѣ (serare),
 дпкідѣ, дпкѡлѣ; дпчингѣ, дппре-
 цѣрѣ (кѣ тѣрл); влокезѣ, аш-
 шезіѣ (о четате); einen Brief —,
 дпкідѣ о епістолю дптр'алта; ein
 Wort —, дпкідѣ дп парентекѣ
 о ворѣ; einen in sein Gebet —,
 поменеckѣ не чінева дп рогу-
 цѣне; —schlieſſlich, a. mi ad., дп-
 кѡсіѡ; дпкѡсіѡвтѣнате; —schlie-
 ſung, f., дпкѡсіѡвтѣнате; дппре-
 цѣртѣртѣ; дпкѡтѣртѣ; —schlie-
 ſungszeichen, n., семнѣл парен-
 текѣ ().
 Einschlingen, v., дпртѣ; дпльдезѣ;
 в. Verschlingen.
 Einschließen, v., дпртѣ; —ſchließung,
 f., дпргѡвтѣнате.
 Einschlummern, v., дѡрмірѣ, аддінѣ
 (аскопте).
 Einschlüpfen, v., интѣ не несімпте.
 Einschürfen, v., сорвіезѣ.
 Einschluß, m., инкѡзѣ; парентекѣ;
 mit —, инкѡзіѣ, комѡтѣндѣ; es
 waren 200 Soldaten mit — der
 Gefangenen, ераѣ 200 soldatī
 комѡтѣндѣ ші пріншл; —weise,
 ad., дпкѡзіѡвтѣнате; —zeichen, n.,
 парентекѣ.
 Einschmalzen, v., дпгрѣшезѣ, зпгѣ
 кѣ грасѣ.
 Einschmelzen, sich, v., тѣ 'ncinsіѣ,
 тѣ лпнеckѣ лпнрѡмндѣ; —ſchmel-
 zung, f., лпнрѡмнтѣртѣ; дпнсінз-
 цѣне.
 Einschmeiſen, в. Einwerfen.
 Einschmelzen, v., топекѣ; skade то-
 нндѡсе; —ſchmelzung, f., тонпте.
 Einschmettern, v., сорѣштѣ дп вѣ-
 кѣл ісвндѣ.
 Einschmieben, v., дпкатенеzѣ, нѡдѣ
 дп оѣре.
 Einschmiegen, v., тѣ плекѣ, тѣ даѣ
 дѡлѣ чеѡа; тѣ дпнсінзіѣ.
 Einschmieren, v., дпзнгѣ, тѣ орекѣ;
 mit Del —, тѣ зпгѣ кѣ олеіz;
 mit Pömade —, тѣ дпномѣ-
 дезѣ; mit Unſchliff —, тѣ зпгѣ

кѣ сѡѣ; sich —, тѣ дпзнгѣ, тѣ
 орекѣ кѣ зпсѡре; —ſchmierlappen,
 m., петекѣ де дпнѡпете.
 Einschmigen, v., дпнегрескѣ (кѣ-
 маша); дпсѡлескѣ (salir), дп-
 тѣпѣжескѣ.
 Einschmalzen, v., дпкатарамезѣ, дп-
 кінгѣ, стрѡнѣ дп кѣрѡѡ; кон-
 стрѡнѣ.
 Einschmarſen, v., addormѣ оркѡндѣ.
 Einschmauben, v., die Luft, дптрагѣ
 аерѣ кѣ пѣтере.
 Einschneiden, v., дпталз; дпгрѣвезѣ;
 Brot in die Suppe —, тѣлз пѣне
 дп сѡѡ; seinen Namen in einen
 Baum —, дпталз пѣтеле дп скѡрца
 арворелѣ; das Getreide —, се-
 черѣ ші адзнѣ вѣкателе; —ſchnei-
 dig, a. mi ad., кѣ зпѣ тѣшлз; —
 ſchnitt, m., дптѣлетѣртѣ, дпкѡсіѡне.
 Einschneigen, v., дпталз, дпгравезѣ.
 Einschneupfen, v., трагѣ не насѣ.
 Einschneüren, v., стрѡнѣ дп ознл,
 дпльдезѣ; sich — lassen, тѣ дп-
 корсезезѣ; Verlen —, дппѡрѣ,
 дпшпѣ тѣрѣтеле.
 Einschnurren, v., addormіrѣ не чі-
 неѡ сорѣмндѣ.
 Einschöpfen, v., скѡтѣ апѣ дптр'знѣ
 вѡсѣ.
 Einschranken, v., дпдѡртѣрескѣ,
 дппрецѣртѣ кѣ дермл; restrіngѣ,
 тѣрпупескѣ, редѣкѣ, контенеckѣ,
 дпфрѣнеzѣ, нѡдѣ орънѣ; sich —,
 тѣ тѣрпупескѣ; —b, a. mi ad.,
 restrіncіѣ; —ſchränkung, f., тѣр-
 цпнпте, дертѣрпте; дпфрѣмѣтѣртѣ,
 контенепте.
 Einschrauben, v., дпшзрѣвѣ.
 Einschreiben, v., сѡлѣмѣдтеzѣ.
 Einschreiben, v., дпскрѣ; дпреці-
 стрѣ; —ſchreiber, m., рецістрѡ-
 торлз; —ſchreibung, f., дпскрѣпте,
 дпрецістрѣртѣ; дпматрѣкѣлѣ-
 цѣне.
 Einschreiten, v., вѣчпнѣ ла зпекѡ.
 Einschreiten, v., дпнасезѣ, дптрѣ
 пѣмндѣ; дптрѣвнѣ; gerіchtlich —,
 нѣрчедѣ жѡдікѣореште; —ſchrei-
 tung, f., дптрѣвенѣцѣне.
 Einschrotten, v., дпчелѣрѣзѣ, вѡгѣ
 дп чѡларлз. Digitized by Google

Einfluten, v., се скъснѣ, се а-
 снѣ.
Einfließen, v., дншѣдѣ, мѣ сѣсѣ, мѣ
 пѣдѣ дн (трѣсѣрѣ); — fließig, a.
 шѣ ad., де знѣ шѣзѣ, де о пер-
 сѣдѣ (трѣсѣра).
Einfluss, ad., одиниѣрѣ, одатѣ.
Einflößig, a. шѣ ad., кѣ о татѣ.
Einflößen, v., дншѣдѣ (не гер-
 геѣдѣ); дншѣдѣ (rail); — sprännet,
 m., кѣрѣдѣ де знѣ калѣ; — sprän-
 nig, a. шѣ ad., знѣжѣдѣ, де знѣ
 калѣ (кѣрѣдѣ); — spränning, f.,
 дншѣдѣре; дншѣтаре.
Einflößen, v., дншѣрѣнѣрѣзѣ, дн-
 маразинѣзѣ.
Einflößen, v., дншѣдѣ; — fließen.
 f., дншѣсѣрѣ.
Einfließen, v., ein Stück —, есѣр-
 чѣзѣ о пѣсѣ; einen —, addornē
 (не чѣнева) кѣнѣдѣдѣ ла знѣ ин-
 стрѣмѣдѣ де мѣсѣкѣ; sich —,
 мѣ есѣрчѣзѣ ла знѣ инстрѣмѣдѣ.
Einflößen, v., дншѣрѣкѣ, мѣсѣкѣ
 алѣ матѣрѣ дншѣтѣ, п. е. пѣрѣ
 дн лѣнѣ; sich —, се дншѣлѣште
 дншѣрѣсѣтѣра са, (дншѣкѣла де
 мѣтѣсѣ дншѣ ослѣ сѣдѣ).
Einflößen, v., дншѣмѣзѣ, дншѣ-
 рѣзѣ; einem Muth —, дншѣ-
 сѣкѣ кѣрѣдѣ; контрѣзѣкѣ, мѣ оп-
 пѣдѣ; bei einem —, мѣ авѣдѣ
 ла чѣнева дншѣрѣкѣдѣ; — flößen,
 m., оппѣнѣтѣ; — flößen, f.,
 инспѣрѣдѣне.
Einflößen, v., стрѣнѣсѣкѣ (кѣ алѣ
 кѣмѣшѣлѣ); Fleisch mit Salz —,
 прѣсѣрѣ карнеа; sparrē, факѣ сѣ-
 сѣрѣ дншѣ кѣрѣдѣ (зша).
Einflößen, v., дншѣсѣрѣ.
Einflößen, v., дншѣрѣшѣкѣ, дншѣнѣдѣ,
 дншѣрѣнѣзѣ, аррѣнѣкѣ кѣ тѣлѣмѣ;
 — flößen, f., дншѣрѣшѣкѣтѣрѣ,
 дншѣнѣдѣне.
Einflößen, m., контрѣзѣдѣне, рекѣ-
 мѣдѣне, прѣгѣсѣдѣне; — thun,
 факѣ рекѣмѣдѣне.
Einflößen, v., дншѣнѣдѣ, дншѣрѣнѣзѣ
 (зѣтѣа).
Einflößen, ad., одиниѣрѣ, брѣкѣдѣ.
Einflößen, v., дншѣсѣрѣ, вѣрѣ дн
 сѣдѣдѣ.

Einflößen, a. шѣ ad., знѣсѣнѣдѣ,
 де о сѣнѣдѣ, знѣсѣрѣрѣ; де знѣ
 тѣрѣкѣ.
Einflößen, v., дншѣкѣ, вѣрѣ кѣ
 мѣсѣ (дншѣмѣтѣ, вѣрѣла дншѣ-
 нѣдѣ).
Einflößen, m., дншѣтаре (дншѣрѣ-
 тѣрѣ); — flößen, n., дрѣнѣдѣ де
 прѣфѣрѣнѣдѣ (дншѣдѣреа знѣлѣ кѣсѣ).
Einflößen, v., дншѣсѣдѣ, дншѣсѣ де
 пѣтѣре.
Einflößen, v., дншѣрѣвѣсѣкѣ.
Einflößen, v., дншѣрѣ, дншѣнѣдѣ, дн-
 шѣсѣрѣ; mit einem Triumph —, вѣрѣ
 кѣ знѣ атѣ.
Einflößen, v., das Schwert in die
 Scheide, вѣрѣ сѣдѣа дншѣ тѣкѣ;
 das Geld —, дншѣрѣсѣзѣ; дн-
 шѣрѣчѣрѣ; дншѣрѣ (дншѣрѣнѣдѣне).
Einflößen, v., дншѣрѣ дншѣсѣрѣдѣ;
 das vадѣ, сѣдѣ знѣдѣ (пѣнѣрѣ чѣ-
 нева); іаѣ парѣ ла знѣ пѣрѣдѣ.
Einflößen, sich, v., мѣ фѣрѣсѣзѣ;
 мѣ дншѣрѣсѣкѣ.
Einflößen, v., дншѣрѣ сѣнѣдѣмѣ.
Einflößen, v., пѣдѣ дншѣ.. (калѣ дн
 сѣдѣдѣ, брѣ дншѣ кѣтѣдѣ, парѣ
 дншѣ маразинѣ); konfessionē (дѣла
 чѣва); seine Arbeit —, дншѣрѣзѣ
 дѣла кѣрѣ; die Reise —, мѣ іаѣсѣ
 де кѣлѣтѣрѣ; ein Vorhaben —,
 атѣнѣдѣ знѣ прѣнѣсѣ; seine Jah-
 rungen —, сѣсѣнѣдѣ нѣдѣлѣ; die
 Schauspiele —, дншѣдѣ театѣре;
 sich —, мѣ дншѣрѣшѣзѣ, мѣ прѣ-
 сѣнѣдѣ; — flößen, f., дншѣнѣдѣтѣрѣ;
 konfessionē; дншѣрѣсѣрѣ.
Einflößen, v. Einfl.
Einflößen, v., кѣсѣ дншѣрѣ (не о ма-
 тѣрѣ), дѣнѣнѣдѣ кѣ акѣ.
Einflößen, v., дншѣнѣдѣ, консѣнѣдѣ,
 дншѣрѣнѣдѣ консѣлѣ мѣсѣ кѣ алѣ ал-
 тѣла; konfessionē, мѣ аккѣрдѣ, мѣ
 знѣсѣкѣ; — flößen, a. шѣ ad., з-
 нѣсѣнѣдѣ; соло; знѣнѣмѣ, кѣ знѣ
 глѣсѣ; — flößen, f., знѣнѣнѣ-
 тѣтѣ, конкѣрдѣ; — flößen, f.,
 консѣнѣнѣдѣ, армонѣ.
Einflößen, v. Einfl.
Einflößen, a., кѣ знѣ рѣнѣдѣ, кѣ знѣ
 кѣтѣ (касѣ). Digitized by Google

Einstopfen, v., пснѣ дн . . аутѣндѣ;
дмилл (пнп).

Ein- stoßen, v., стрикѣ, спаргѣ дм-
пннгндѣ; днѣгѣ ловндѣ; sich den
Kopf —, дмн спаргѣ каплз; —
stoßung, f., салрсзрѣ.

Ein- streichen, v., варѣ, варѣ, оре-
кндѣ; Geld —, днгрѣшкѣскѣ,
дмвзрсезѣ ванн; — streichfelle, f.,
пнл de деспкатѣ.

Ein- streuen, v., реснндѣ; дмме-
стекѣ; свштернѣ; dem Vieh —,
свштернѣ внелор.

Ein- strich, m., вѣрже прнн орекѣ-
тзрѣ; мзрзтзрѣ; dinte (ла варва
kelel).

Ein- strichen, v., местекѣ дмплетндѣ;
дмплетекѣ дн . .

Ein- strömen, v., днкзрѣ, се варсѣ
дн . .; се адзнѣ, внѣ (ömenit)
ка торентзл днн тѣте вѣршле;
днтрѣ ка торентзл.

Ein- stützen, v., дмштетечекѣ; дм-
партѣ дн вккѣдн.

Ein- studiren, v., seine Rolle —, дмн
днлзѣдѣ рола.

Ein- stürmen, v., дѣржмѣ, ресторнѣ
ловндѣ; дѣндѣ нѣварѣ; auf einen
—, нѣвѣлескѣ аспра кѣва.

Ein- sturz, m., рснпѣ, кѣдере, скѣ-
ѣндаре.

Ein- stürzen, v., се джржмѣ, кѣде, се
рснпѣ.

Ein- stützen, v., (грѣдннарн) тѣндѣ,
ретонзекскѣ.

Ein- st- wellen, v. ad., нѣпѣ зна алта,
деокамдѣтѣ, нѣпѣ атпнчн, дн-
тр'ачева; — wellig, a. шн ad., про-
внорѣ, интерннстнкѣ.

Ein- subeln, v., днсоѣекскѣ, днтнѣ.

Ein- t- ägig, a. шн ad., de o zi, ѣѣ-
тѣрѣ; — tags- liege, f., ѣѣтѣрѣ.

Ein- tanzen, sich, v., тѣ ѣсѣрчезѣ ла
данѣ.

Ein- tauschen, v., тѣ даѣ ѣѣндѣ,
тѣ кѣѣндѣ; днтннгѣ (kondelel
дн пегрѣлѣ); дммоѣ; — tau-
chung, f., ѣѣндаре; днтннѣре.

Ein- tauschen, v., ѣѣкѣ скнмѣѣ; — tau-
schung, f., скнмѣѣ.

Ein- teigen, v., ѣѣкѣ дѣватѣ.

Ein- theilen, v., днпартѣ, днвндѣ; in

Klassen —, класнѣкѣ; — theilung,
f., днпартнѣ, днвнзнне; класн-
ѣкѣдѣне.

Ein- thun, v., днпнпнѣ; Korn —, дн-
грѣнѣрескѣ; Waagen —, тѣ про-
вѣдѣ кѣ тѣрѣѣ.

Ein- tönig, a. шн ad., монотонѣ, знн-
ѣормѣ; — feil, f., монотоннѣ;
— зннѣормнѣтѣ.

Ein- tönnen, v., днтоннзѣ, пснѣ дн
тѣне.

Ein- tragen, v., днтрѣ дн трѣпндѣ.

Ein- tracht, f., зннѣ, конкорднѣ, ар-
моннѣ, зннѣ днѣдѣлѣре; — trach-
tig, a. шн ad., зннѣторнѣ de зннѣ,
внѣзнторнѣ дн армоннѣ, паче, зн-
нѣ днѣдѣлѣре; — trachtigkeit, f.,
в. Eintracht.

Ein- trag, m., (десѣторн) трамѣ, вѣ-
тѣтзрѣ; дажнѣ, вѣтѣтѣре, пѣде-
кѣ, прѣжднчнѣ; — thun, депѣкѣ,
прѣжднчнѣзѣ; dem Adel — thun,
ѣкѣдѣ ваза повлѣел.

Ein- tragen, v., днппортѣ, аддѣнѣ,
дѣче дн . .; днскрнѣ, трѣкѣ дн
конднѣ (дѣтзрн, лѣтзрн); днсе-
тнзѣ; вѣтѣ (трамѣ); аддѣче про-
вентѣ, ѣолоѣскѣ; die Wienen tragen
ein, лѣвнѣле днппортѣ тѣре; in's
Protokoll —, днрѣцнстрѣзѣ; ein
Gut das viel einträgt, знннѣ, мо-
шнѣ че аддѣче ѣрѣтѣскѣ провентѣ;
— träglich, a. шн ad., лѣкрѣтнѣѣ,
ѣолоѣторнѣ, аддѣкѣторнѣ de ве-
ннѣ; — träglichkeit, f., веннѣ, про-
вентѣ; — tragung, f., днппортѣре;
днрѣцнстрѣре.

Ein- tr- änken, v., дммоѣ, даѣ ла анѣ;
дмн ресвзнѣ.

Ein- tr- äufeln, v. Eintröpfeln.

Ein- treffen, v., соѣекскѣ, внѣ, аж-
жннѣ; ннмерекскѣ; се днпннѣ-
ште (вѣтзл); се вернѣкѣ (про-
орчнѣ); се лѣвѣште, се потрн-
вѣште (кѣмнзтл).

Ein- treiben, v., днпнпнѣ, нннѣ дн
. . (внѣле); вѣтѣ, ѣѣкѣ сѣ днгрѣ
знѣ кѣлѣ; стржннѣ, скѣтѣ (даж-
днѣ, дѣторнѣ); — treibung, f.,
тѣнѣре de внѣ; скѣтѣре de (даж-
днѣ, дѣторнѣ).

Ein- treten, v., консолнѣдѣ кѣкѣндѣ,

дѣтѣрескѣ къ пѣчорѣ (рѣдѣчина дѣтѣрескѣ); спаргѣ къкъндѣ (зѣдѣ ѳандѣ де вачѣ); скѣчѣ; интѣ, пѣдѣ пѣчорѣ дѣ . . ; се ѡвѣште, се арагѣ, се ѳекѣ; treten Sie ein, интѣ; ѳс trat eine heftige Kälte ein, с'а ѳѣкѣтѣ дѣрѣ; ѳс tritt oft der Fall ein, адеѳеорѣ се ѡвѣште касѣ, адеѳеорѣ се дѣтѣмѣлѣ; die Schufe —, калкѣ скарпѣ; in das Amt —, интѣ дѣ постѣ; —tretung, f., къкъмѣнтѣ шѣ.

Einrichtern, v., дѣтѣмѣлѣ, торнѣ дѣ вѣте къ пѣмѣ, къ деѣка; вачѣ дѣ канѣ къ пѣмѣ.

Eintritt, m., интѣрѣ; дѣчѣпѣтѣ; mit — des Winters, къ дѣчѣпѣтѣ ѣернѣ; —sbillet, n., вѣлетѣ де интѣрѣ; —sgeld, n., ванѣ де интѣрѣ; —szimmer, n., антѣкѣмарѣ.

Eintröfchen, v., сѣкѣ; десѣкѣ, се ѳѣкѣ; skade ѳѣкѣндѣсе.

Eintröpfeln, v., дѣмѣкѣрѣзѣ, дѣторнѣ къ шѣкѣтѣра.

Eintunken, v., дѣмѣлѣ, дѣтѣнѣ.

Einüben, v., ѳерѣчѣзѣ; деупѣндѣ, дѣпѣдѣ; ſich —, тѣ ѳерѣчѣзѣ.

Einverleiben, v., дѣкорпѣорѣзѣ, дѣтрѣпѣзѣ; асѳѣчѣзѣ; —verleibung, f., дѣкорпѣорѣдѣне.

Einverstanden, a., дѣделѣсѣ; mit jemanden — sein, сѣтѣ дѣделѣсѣ къ чѣнеѣ.

Einverständnis, n., дѣделѣчѣре.

Einverſehen, ſich, v., тѣ дѣделѣгѣ, тѣ дѣвоѣсѣкѣ . .

Einverttern, ſich, v., тѣ дѣкѣмѣтѣцѣсѣ; тѣ дѣсѣнѣзѣ.

Einwären, v., дѣтѣрѣзѣ.

Einwage, f., скѣзѣмѣнтѣ де пондѣре; —wägen, v., къкътѣрескѣ шѣ пѣдѣ дѣ . . (вачѣ, сачѣ); ſich —, скѣде къкътѣрѣндѣсе.

Einwalfen, v., вачѣ, калкѣ (ла мѣрѣ); den Thran in das Leder —, пѣдѣ пѣлеѣ дѣ оѣлѣ де пѣште; ſich —wägen, интѣрѣ ла къкътѣтѣ.

Einwalzen, v., асѳѣтѣ къ чѣлѣндѣрѣ сѣтѣмѣца дѣ пѣмѣнтѣ.

Einwälzen, v., роѳтѣгоѣсѣкѣ дѣ . . daß de а вѣлѣтѣкѣ дѣ . .

Einwand, m., v. Einwendung.

Einwandern, v., имѣгрѣ, прѣвѣцѣсѣ; интѣрѣ дѣтѣрѣ дѣрѣ; интѣрѣ ла маѣстерѣ; —wanderer, m., имѣгрѣнте, чѣлѣ чѣ интѣрѣ дѣтѣрѣ дѣрѣ; —wanderung, f., имѣгрѣдѣне.

Einwärts, ad., дѣлѣсѣнтѣрѣ, сѣре дѣтѣрѣ.

Einwässern, v., дѣпѣчѣзѣ; моѣдѣ дѣ аѣгѣ; пѣдѣ а моѣдѣ.

Einweben, v., дѣцѣсѣ (ѳорѣ).

Einwechſeln, v., скѣмѣзѣ.

Einwehen, v., рѣспѣндѣсѣкѣ сѳѣлѣндѣ.

Einweichen, v., дѣмоѣдѣ; —weichung, f., дѣмоѣтѣрѣ.

Einweißen, v., сѣндѣсѣкѣ; консѣкрѣ; преѣсѣсѣ; хѣрогѣнескѣ; къкътѣрескѣ; дѣнѣцѣзѣ, дѣтѣрѣдѣкѣ дѣ мѣстерѣ; дѣнѣгѣрѣзѣ; тѣ сѣрѣвѣсѣкѣ пѣнтѣрѣ прѣмаѣорѣ де зѣдѣ лѣкѣ; ein neues Kleid —, дѣтѣрѣкѣ пѣнтѣрѣ прѣмаѣатѣ зѣдѣ вѣсѣмѣнтѣ; —weißung, f., сѣнѣцѣре (де вѣсѣрѣкѣ); хѣрогѣнѣре (де преѣтѣ); инициѣтѣрѣ; —weißungsfeier, f., сѣрѣвѣтѣре де сѣнѣцѣре.

Einweisen, v., дѣтѣрѣдѣкѣ, дѣсѣтѣлѣзѣ (дѣ дѣгѣтѣорѣ); дѣмѣосѣсѣзѣ; дѣдѣрѣтѣзѣ; —weißung, f., амѣзѣре, дѣтѣрѣдѣнѣне (дѣ дѣгѣтѣорѣ) инѣтѣлѣдѣне; дѣмѣосѣсѣонаре, дѣдѣгѣтѣре.

Einweisen, v., се дѣвѣштезѣште.

Einwenden, v., опѣнѣдѣ, консѣтѣзѣкѣ, ѳиѣнтѣ.

Einwendung, f., консѣтѣзѣдѣне, опѣсѣзѣдѣне, ѳиѣнтѣдѣне; прѣтѣсѣтѣ; ѳѣкѣзѣдѣне; —machen, ѳакѣ ѳиѣнѣдѣне.

Einwersen, v., дѣнѣнтѣ, арѣнѣкѣ (пѣтре, вѣмѣе) дѣ . . ; спаргѣ къ пѣтре (ѳерѣстра); дѣтѣмѣдѣ; ѳиѣнѣтѣ; —werfung, f., спарѣре; ѳиѣнтѣдѣне.

Einwideln, v., дѣвѣлѣсѣкѣ, дѣѳѣмѣнтѣрѣ; ein Kind —, дѣѳѣмѣнтѣ; —wicklung, f., дѣвѣлѣтѣрѣ, дѣѳѣмѣнтѣтѣрѣ.

Einwiegen, v., асѳѣрѣдѣ (пѣ чѣнеѣ), лѣгѣмѣндѣ'дѣ; дѣ асѣкѣтѣрѣ.

Einwilligen, v., тѣ дѣвоѣсѣкѣ; консѣ

Гирунд, а ми ad., овалъ, потъндъ ка овалъ.

Гіс, n., гиацъ, перъ; zu — frieten, e перъ; es friert, фригацъ; der Fluss geht mit — раял даче гиацъ; das — брешен, фрънгъ гиаца, дескидъ негръ дпгладатъ дръмъ; jemanden auf's — fûhren, скотъ дин пепені пе чинева, дї дпторкъ канка; —agat, m., агатъ неколоратъ; —bаhn, f., дръмъ, трекъторъ пе гиацъ; —bank, f., банкъ, стратъ, мискъ де гиацъ; —bаr, m., зрощ аялъ, зрощ поларис; —baum, —brecher, —bock, m., гиацъфрънгъторис (търаші, парі пзмі ла о дпстанцъ бркеаре дрептъ стълпі подхриор ка съ фрънгъ гиаца); —berg, m., гіендаріъ, мѣнте де гиацъ (дн Елвевіа); —bruch, m., рзпъръ де гиацъ.

Гісен, v., рзмнъ гиацъ; descіeudъ, къръдїс де гиацъ.

Гісен, n., феръ; gegossene —, феръ тарнатъ; gebiegene —, феръ павіа; alte —, феръ веки; Noth brіcht —, печесітагеа пз кзпощте лецеа, невоіа фрънџе феря; man muß das — schmecken, wenn es warm ist, вате феря пълъ е каидъ; er hat ein Herz von —, аре о інімъ де феръ, е крѣдъ, некомпътїторис; mit — beschlagen, ферекъ; jemanden in — legen, пзнъ дн фѣре пе чинева; —ader, f., вълъ де феръ; —arbeit, f., лхкръ де феръ, феръріъ; —arbeiter, m., лхкръторіъ ла феръ, фераріъ; —artig, a. mi ad., феръріносъ, ка феря; —bahn, f., дръмъ ферекатъ; —baum, m., арворе аоріканъ, ал къръла земнъ е таре ка феря, cıderocıcion (Lineus); —bergwerk, n., мїнъ де феръ; —beschlag, m., ферекътъръ; —blausäure, f., авїдъ ферочїнакъ; —blech, n., тавъл, плакъ де феръ; verzınnte —blech, фералъ; —blüthe, f., флоре марціаре, спенїе де сталатїтъ; —bohrer, m., врївоік де дпгъкрїтъ феръ; —draht, m.,

спїт де феръ, тедъ; —druse, m., мїнъ де феръ кристалїкатъ; —erde, f., терамъ феръріносъ; —etz, n., мїнералъ де феръ, ваїъ де феръ; —extract, m., естратъ де феръ; —fabrif, f., фаврїкъ де феръ; —farbe, f., колоръ де феръ, оаца феръалї; —farbig, a. mi ad., дн оаца феръалї; —feіlsіcht, n., пїлітъръ де феръ, пълверъ де феръ дин пїлітъръ; —fest, a. mi ad., таре, вартоосъ ка феръалъ; статорпїкъ; —stee, m., патъ де феръ, де рѣдїнъ де феръ; —stesser, m., фрънџеферъ, фанфаронъ, вравъ фалкъ, лъдъроосъ; —sunfe, m., скїптекъ; —gang, m., вълъ де феръ; —gehalt, m., пърціле фероце але зніл корнъ; —geräth, n., знегре де феръ; ферърітъ; —gießer, m., торпъторіс де феръ; —gießerei, f., торпъріъ де феръ; —glimmer, m., мїка феръріносъ; —grau, a. mi ad., сѣръ де феръ; —haltig, a. mi ad., фероосъ, кз феръ, дпгрекатъ кз феръ; —hammet, m., чоканъ таре; фаврїкъ де фъкрѣтъ феръ; —handel, m., нероціъ кз феръ; —hart, a. mi ad., таре, вартоосъ, ферїъ; —holz, n., cıderocıcion; —hütchen, n., аконїтъ (Lineus) плагтъ; —hütte, f., фърърїъ; (кшпїцъ) ферърітъ; —fals, m., феръ калчїнатъ, рѣдїнъ де феръ; —falsen, m., ладъ де феръ; ладъ кз феръріп; —fed, m., пїретъ де феръ; —fitt, m., пзсоланъ, чїментъ де феръ, че се оаче дин пъмънтъ влжпнїкъ рошіатекъ аместекатъ кз варъ; —fram, m., нероціъ кз феръріп мърспте; —fraut, n., вервълъ; —fuchen, m., пръжїтаре; каиде (дн Бъкрештї); —loß, a. mi ad., дефератъ; —loth, n., местекътъръ де феръ, де лїмїтъ феръ; —mine, f., мїнъ де феръ; —niederfchlag, m., пречїнатъ де феръ; —ofen, m., окръ де феръ; —ofen, m., кшпторіс де феръ; фърърїтъ; —orib, n., occıdъ де феръ; —platte, f., плакъ де феръ;

—probe, f., черкаре (a znel mine) de are ֆерѣ; провъ де ֆерѣ дн-
 окарѣ (ла пяржцѣ); —rost, m.,
 рзцѣръ де ֆерѣ; —salz, n., саре
 марціаре, вітріолѣ де марте; —
 saure, f., аuidѣ де ֆерѣ; —sicht,
 f., стратѣ де ֆерѣ дн томірі;
 —schimmel, m., казѣ азвѣеріѣ;
 —schlacke, f., скоріѣ де ֆерѣ;
 —schmelz, m., ֆераріѣ; —schrot,
 мѣрнціѣ де ֆерѣ; —schüsfig,
 a. mī ad., v. —haltig; —schwärze,
 f., перрелѣ ֆызѣтѣ дин о компл-
 сѣдіане де ֆерѣ мī дин одерѣ;
 —stab, m., дпрѣ де ֆерѣ; —
 späne, m. pl., нїзітсрѣ де ֆерѣ;
 —stein, m., —stufe, f., пѣтрѣ, мї-
 пералѣ, вѣлѣ де ֆерѣ; —vitriol,
 n., вітріолѣ марціарѣ; —waare,
 f., марѣ де ֆерѣ, ֆеррїѣ; —
 wasser, n., азѣ марціарѣ, кѣ ֆерѣ;
 —weinstein, m., тартарѣ марціарѣ;
 —wert, n., ֆеррїѣ; —witz, f.,
 чептасрѣ рзїдѣ; —zeug, n., ін-
 стрѣментѣ де ֆерѣ; ֆеррїѣ.

Zeit, a. mī ad., де ֆерѣ; таре,
 жпротѣ, цѣпнѣ; necimціторіѣ;
 —e Zeiten, rīmī rpeī; —e Zeit-
 alter, секлѣ де ֆерѣ; —er Brief,
 ordīnѣ днрзїеторіѣ; —e Capi-
 talien, капиталі вѣчїіче.

Zeit-sahrt, f., сѣнїетсрѣ не ріацѣ;
 мерѣ де слог; томре де нїаѣ;
 —gang, m., мерѣ, pornipe де
 слог; —gebirge, n., мзѣцї де ріа-
 цѣ, ріцарі; —grau, a. mī ad.,
 кѣркатѣ, де тотѣ азѣ; —grube,
 f., —keller, m., ріцрїѣ; —ig,
 a. mī ad., де ріацѣ, ріццосѣ, ріц-
 царіѣ; —kalt, a. mī ad., рече,
 ка ріага; —kluft, f., крепѣтсрѣ
 де земне де церѣ; —kraut, n.,
 ріцдарѣ (шантѣ); —kruste, f., кѣ-
 жѣ де ріацѣ; —lust, f., аерѣ рече
 ка ріага; —meer, n., маре ріа-
 царѣ; —pfeiler, m., v. **Zeitbock**;
 —punkt, m., пнѣтл копїегїснел
 (не скара термометрзїѣ); —
 rflug, m., машинѣ де рзатѣ ріа-
 цѣ (асемене арагрзїѣ); —rinde,
 v. **Zeitkruste**; —scholle, f., ріецѣѣ,
 слог; —schub, m., скарпї де дарѣ

не ріацѣ; —spize, f., —sporn, m.,
 колѣѣ, кзїѣ де ріацѣ (ла поткѣсе);
 —vogel, m., азцїонѣ (пасере);
 —zaden, —zarsen, m., стрелѣ,
 црцѣре де ріацѣ; —zohne, f.,
 зонѣ ріацїарѣ.

Zeit, a. mī ad., дешерѣ, мѣдрѣ,
 зшрелѣ; трекѣторіѣ; сѣкѣ, кѣ-
 ратѣ нзмаї.; —Stolz, мѣдрїѣ
 дешерѣ; —Brot essen, мѣпнѣкѣ
 мѣне сѣкѣ; еѣ іѣт —Gift, е кѣ-
 ратѣ нзмаї венїнѣ; —feit, f., де-
 шертѣдіане; мѣдрїѣ, зшрѣтате,
 —feit der Welt, дешертѣдіане
 азмел.

Zeit, m., псроїѣ, копѣрѣ; —artig,
 a. mī ad., псроїосѣ, ка псроїеле;
 —beule, f., взѣ псроїѣсѣ; —
 blatter, f., пшїтеѣ псроїѣсѣ; —
 fluß, m., сшпсрѣдіане, сшрѣсрѣ
 де псроїе, копѣрѣ; —ig, a. mī
 ad., псроїосѣ; —n, v., се пѣ-
 роїеште, кѣче, сшпсрѣзѣ; —
 nessel, f., рзїкѣ мїкѣ; —stod, m.,
 цїцїнѣ, рѣдѣчїпѣ де вѣвоїѣ; —ung,
 f., сшпсрѣдіане.

Zeits, n., азвнѣ де оѣ.

Zeit, m., десѣсѣтѣ, грѣцѣ; сѣтсраре;
 пѣлѣчере; —etragen, кѣшнѣ
 десѣсѣтѣ; —, a. mī ad., десѣсѣ-
 сѣтѣ, десѣсѣтѣторіѣ, грѣцѣсѣ;
 делїкатѣ; et ist sehr — im Essen,
 е ѣбрте делїкатѣ ла мѣпкарѣ;
 das ist eine ekle Sache, аста е о
 касѣ снїнѣсѣ; —haft, a. mī ad.,
 десѣсѣтѣ; —haftigkeit, f., десѣ-
 сѣтѣдіане; делїкѣтецѣ; —ig, a.
 mī ad., десѣсѣтѣторіѣ; —n, v.,
 мѣ десѣсѣтѣ, мї е грѣцѣ; mī
 ekelt davort, мѣ десѣсѣтѣ; —name,
 m., пшїре ватжокорѣсѣ, полѣкрѣ.

Zeitlich, f., **Zeitlich**, m., елек-
 тїкѣ, електїснѣ; шїнїцѣ кѣлѣ-
 сѣ; —er, m., електїкѣ, фїлософѣ
 карѣ ֆѣрѣ а рїїмї о сїстѣтѣ
 ѣрекарѣ алѣце дин тотѣ че і се
 парѣ лѣ.

Zeitlich, a. mī ad., електїкѣ.

Zeits, f., еклїасѣ, дїцѣ де азмїнѣ,
 днѣснїчїе; — der Sonne, —
 des Mondes, днѣснїчїе де сѣ-
 ре, де азнѣ.

Elliptif, f., еклиптикъ, какаа со̀рези.
 Elliptifch, a. ши ad., еклиптикъ.
 Eloge, f., еклогъ.
 Ekstase, f., естасъ; in — gerathen,
 мъ естасиезъ.
 Elaborat, m., елаборатъ.
 Elasticität, f., еластичитате.
 Elastifch, a. ши ad., еластикъ.
 Elbafte, f., в. Алтисъ.
 Elbogen, m., котъ (ал тьнел); sich
 auf den — lehnen, мъ разьтнъ
 пе коге.
 Eldorado, n., Eldorado, църъ знде
 крпе ланте ши тере, църъ знде
 крескъ пльчнтеле пе гардърл.
 Elektor, m., електоръ; —at, n., е-
 лекторатъ (принципатъ).
 Elegant, a. ши ad., елегантъ.
 Eleganz, f., елеганца.
 Elegie, f., елегиъ; —sch, a. ши ad.,
 елегиакъ.
 Electricität, f., електрицитате; —ici-
 tätsmesser, m., електрометръ; —i-
 citätsträger, m., електрофоръ;
 —isch, a. ши ad., електрикъ; —i-
 firen, v., електризеъ; —istma-
 schine, f., машинъ електрикъ.
 Electrophor, v. Electricitätsträger.
 Element, n., элементъ, стихъ; свъ-
 станцъ; принципъ; диченгъ; —en-
 tlich, a. ши ad. элементаръ, дн-
 ченгъторъ.
 Elementar, a. ши ad., элементаръ;
 —buch, n., карте элементаръ;
 —klasse, f., класъ диченгъторъ;
 —kenntnisse, книжтинге элемен-
 таръ; —lehre, m., дивьдгъторъ
 де диченгъторъ; —unterricht, m.,
 дивьдгъторъ элементаръ.
 Ems, n., мисеръ, мисерчъ; тн-
 кломнъ; есиъ, свргнъ; —, a.
 ши ad., мисараверъ, мисерчосъ;
 mimesis; пещерикъ; виегосъ; тн-
 клокъ; петреникъ; прьндитъ;
 свьдгъратъ; ръ; ein —er Mensch,
 знъ омъ ръ; du —est Beschöpfung,
 мимелъ че ешт; —iglich, ad.,
 мимелеште, тнклешеште.
 Emschier, n., черъ ачехъ; —shaut,
 f., пеле де ачехъ; —schlaue, f.,
 зргие де ачехъ.
 Elephant, m., елефантъ; aus einer

Rinde einen Elephanten machen,
 оакъ дн цангаръ армъсаръ.
 Elephantenausfaß, m., елефантисъ,
 зн оелъ де лепръ; —führer, m.,
 кондукторъ де елефантъ; —ge-
 schrei, n., свьртъ де елефантъ;
 —lauß, f., пьдске де елефантъ;
 (bot.) anakarid; —laußbaum, m.,
 anakaridъ (арворъ); —orden, m.,
 ordnung de елефантъ (дн Дале-
 марка); —papier, n., хьртнъ е-
 лефантъ, (оелъ де хьртнъ фран-
 цозескъ кз ачестъ семнъ); —
 rüssel, m., провосчидъ; —zahne, m.,
 динте де елефантъ, фидиш; ver-
 steinter —zahne, odontolith.
 Eleve, n., елевъ, дичишъ.
 Elf, n. c., зспрезече.
 Elfe, f. ши ad., сикидъ, (Еле).
 Elfen, n., endekaedръ, endekaronъ,
 кз зспрезече колцърл.
 Elfenbein, n., оцъ де елефантъ, де
 фидиш; —arbeiter, m., стьргаръ
 дн оцъ елефантинъ; —ern, a., де
 елефантъ, елефантинъ; —schwarz,
 n., перъ аваносъ, пьлере де оцъ
 елефантинъ.
 Elfer, m., зспрезечеръ; —erlei,
 a. ши ad., де зспрезече оларъ;
 —fach, a. ши ad., днзспрезе-
 читъ; —te, n. o., ал зспрезечелеа.
 Ellison, f., елизонъ.
 Elite, f., елитъ, фрнтеа, партеа чеа
 маъ зпъ.
 Elixir, n., еликръ вьдгъръ меди-
 каръ; чинчелинцъ.
 Elle, f., котъ (де шьсратъ); —n-
 bogen, m., котъ (ал тьнел); —n-
 breit, a., латъ де знъ котъ; —n-
 hoch, a., налтъ де знъ котъ; —n-
 lang, a., зпнъ де знъ котъ; —n-
 waare, f., парфъ кз котъ; —n-
 weise, ad., кз котъ.
 Eller, v. Elle.
 Ellipse, f., еллипсъ, (дн реторикъ ши
 математъ).
 Elliptifch, a. ши ad., еллиптикъ.
 Eloge, (zi: елогъ), f., елогъ, зичере
 де ладъ, панеперикъ.
 Eloquent, a. ши ad., елоквентъ, дн-
 зьсратъ кз даръ вьсперл.
 Eloquenz, f., елоквенцъ.

Elche, f., іакъл; чиринѣ оосцинѣ (Аінеѣ).
Else, f., алозъ, в. Аіофе.
Elsebeerbaum, m., нѣдъчелѣ.
Elster, f., цѣркъ, кодофанъ.
Eltern, pl., пѣринѣ, мамъ, татъ;
 —loß, a. ші ad., фѣръ пѣринѣ,
 ороанѣ, ороелінѣ, сѣрманѣ; —
 losigkeit, f., ороеліанѣ, ороанѣцѣ.
Elterlich, a. ші ad., пѣринѣскѣ, па-
 трімоніарѣ.
Elyfätsch, a., елісеікѣ; —e Felder,
 кмал елісеіч.
Elysum, n., Елісеѣ.
Emall, n., емаалѣ; —arbeit, f., ема-
 лѣтѣръ; —arbeiter, m., емаалѣ-
 торѣ, емаалѣцѣ; —liven, v.,
 емаалѣѣ.
Emancipation, f., еманѣпѣціоне,
 скъпаре дін склавѣ, де сѣпѣ пѣ-
 тереа пѣринѣскѣ; —piten, v.,
 еманѣпѣ.
Embalsame, f., амвѣланѣ; —liven,
 v., амвѣлѣѣ.
Embargo, n., амварго, опрѣе де а
 еші дін портѣ фѣръ воіѣ.
Emblem, (zi: амвлет), n., —амвлет-
 мѣ; сімволѣ; семѣ; —atısch, a.,
 амвлетатікѣ.
Embonpoint, (zi: амвонпоен), плі-
 нѣтате де трѣнѣ.
Embryo, m., амвріонѣ, фѣтѣ, фѣ-
 пѣл пѣпѣчелѣ.
Emendiren, v., емендеѣ, амренѣ.
Emeritius, m., емерітѣ, емерітатѣ,
 есеперітѣ.
Emeute, (zi: емеот), f., ресколѣ,
 револѣтѣ.
Emigrant, m., емігранѣе.
Emigration, f., емігрѣціоне.
Emir, m., емірѣ, тітѣс де демні-
 тате пѣпѣрѣ чѣл че се траѣ дін
 семіна хлі Маомедѣ.
Emissär, m., еміссарѣ, етрімікѣ.
Emittiren, v., емітѣ, факѣ а чірѣла
 (ком.)
Emmerling, m., пресѣръ (пасере).
Emolument, n.; фолосѣ, венітѣ хѣ-
 тѣрарѣ.
Empfahen, v. Empfangen.
Empfang, m., пріміре; речепѣціоне;
 амтіннінѣ; іт — нешмен, іаѣ ам

пріміре; ден — бѣсѣнѣген, кіс-
 теѣ, даѣ адеверінѣ де пріміре;
 —en, v., прімесѣ, речепѣ; ам-
 тіннінѣ.

Empfang-er, m., пріміторѣ; —lch,
 a. ші ad., сѣсчепѣверѣ; прімі-
 торѣ; —lchfeit, f., пріміре; сѣс-
 чепѣверітате; —ніß, f., копчепѣ-
 ціоне, пріміре ам пѣпѣчѣ.

Empfangschein, m., речепѣцѣ; кѣ-
 танѣ; адеверінѣ де пріміре.

Empfehl, m., в. Empfehlung.

Empfehlen, v., рекомѣндѣ; ам іаѣ
 зіоа вѣпѣ; —dwerth, a., рекомѣ-
 нѣдавѣрѣ, демнѣ де рекомѣн-
 датѣ.

Empfehlung, f., рекомѣндѣціоне;
 meine — zu Hause, коппліменте
 акасѣ; —storte, f., картѣ де ре-
 комѣндѣціоне; —schreiben, n.,
 епістолѣ де рекомѣндѣціоне, де
 амтрѣдѣчѣре.

Empfindbar, a., сімѣверѣ; —feit, f.,
 сімѣверітате.

Empfindelı, f., префѣктѣръ де сім-
 ѣре, сімѣре аоопѣтѣ, рідіколѣ;
 тінерѣ сторѣзітѣ.

Empfindeln, v., префакѣ сімѣре, мѣ
 сторѣзіскѣ.

Empfind-en, v., сімѣ; —lch, a. ші
 ad., сімѣторѣ, сімѣверѣ; —
 lchfeit, f., сімѣверітате; —sam,
 a., сімѣ; —samfeit, f., сімѣ-
 ціоне; —ung, f., сімѣмѣнѣ;
 —ungskraft, f., пѣтере сімѣтітѣ;
 —ungslaut, m., інтеріенѣціоне;
 —ungslod, a. ші ad., несімѣ-
 торѣ, несімѣверѣ; —ungslösig-
 feit, f., несімѣверітате; —ungß-
 vermögen, n., факлатате сімѣті-
 вѣ; —ungßvoll, a. ші ad., пінѣ
 де сімѣре, фѣрѣ сімѣторѣ;
 —ungßwerk, —ungßzeug, n., сімѣ,
 оранѣ сімѣціонѣ.

Empfasse, f., амфасѣ, пѣтере ам зі-
 ціоне.

Empfatisch, a. ші ad., амфатікѣ,
 помпѣсѣ ам ворѣ.

Empfite, f., емпіріѣ, есперіінѣ,
 штіпѣ пріп черкарѣ; —ter, m.,
 емпірікѣ (медікѣ дін черкарѣ);
 —sch, a. ші ad., емпірікѣ; —d-

миѣ, m., empiricmъ, medicinъ ce ce лггемоеіезъ nsmal не есле-
рїицъ.
Empor, ad., дн сѣсѣ, сѣсѣ, дна-
цатѣ.
Empor-arbeiten, fchъ, v., тѣ днацѣ,
 тѣ ridikъ; —bleiben, v., стаѣ
 не дѣсѣра; —bringen, v., дна-
 цатѣ, днапнатѣ (дн дрегъторіе
 опоре), факѣ флоре; —halten,
 v., сѣсѣинѣ; —heben, v., ridikъ
 дн сѣсѣ; —helfen, v., ажжѣтѣ сѣ
 се скѣле; —foumen, v., тѣ
 сѣсѣ, тѣ днацѣ, днапнатѣ; —
 ragen, v., сѣсѣ, пѣтескѣ не дѣ-
 сѣра; —fchauen, v., казѣ дн
 сѣсѣ, ridikъ окїѣ кѣтре черѣ; —
 fchweben, v., т'авѣнтѣ; —fchwim-
 men, v., асѣпрѣлотѣ, пѣтескѣ не
 дѣсѣра; fchъ —fchwingen, т'а-
 вѣнтѣ, іаѣ сворѣ; —fehen, v. —
 fchauen; —fiehen, v., тѣ сѣсѣинѣ,
 тѣ ridikъ; —fteigen, v., тѣ сѣсѣ;
 —ftreben, v., пѣзѣсѣкѣ да маѣ
 днапнатѣ; den Kopf —ftreden, v.,
 ridikъ. капѣ дн сѣсѣ; —wachsen,
 v., крескѣ дн сѣсѣ.
Empören, v., рескѣлѣ, ревелѣ, ре-
 волѣтѣ, ресврѣтескѣ; амѣцѣлѣ;
 fchъ —, тѣ рескѣлѣ, тѣ ревелѣ,
 тѣ револѣтѣ.
Empörer, m., рескѣлѣторѣ, ревелѣ,
 ревелѣторѣ, револѣтанте, ресврѣ-
 тѣторѣ, тѣрѣврѣторѣ.
Empörerifch, a. mi ad., v. Aufrühr-
 rerifch.
Emporium, n., емѣорїѣ, пїацѣ де
 комѣрѣцїѣ; magazїѣ де марѣѣ.
Emporkirche, f., странѣ; амѣонѣ,
 подїшорѣ.
Emporkömmung, m., черѣвѣнтѣ, омѣ
 покѣ.
Empörung, f., рескѣлѣ, револѣтѣ, ре-
 велѣне, інсѣрѣпѣцїе, револѣцїе-
 не; —geist, m., смїрїтѣ де ре-
 волѣцїе; револѣцїонартѣ.
Empyreumatifch, a. mi ad., empi-
 reumatikъ.
Empig, a. mi ad., аптївѣ, лѣкрѣторѣ,
 сїрѣсїторѣ, діаїпїне; —feit, f.,
 аптївїтате, сїрѣсїнцѣ, діаїпїнцѣ.
Enclave, f., локѣ дн кїсѣ де алѣтѣ локѣ.

Encouragiren, (zi: анкѣраїрен), v.,
 днкрѣцѣжѣ.
Encyclica, f., епїклїкѣ, черкѣларѣ
 папалѣ.
Encyclopädie, f., епїклїонедїѣ, те-
 сѣсѣрѣ де штїицѣ, колекцїїне де
 кѣпштїнге; —fchъ, a. mi ad., еп-
 клїонедїкѣ; —ft, m., епїклїоне-
 дїктѣ.
End-abficht, f., кѣцѣтѣ ѣїнарѣ, цїнѣ
 злїтїѣ; —befcheid, m., v. —ur-
 theil; —buchftabe, m., літерѣ ѣї-
 нарѣ.
Enden, n., кѣпѣтѣ; пѣрѣчїкѣ;
 рѣтѣшїѣ.
Ende, n., ѣїне (сѣрѣшїтѣ), капѣтѣ,
 марѣїне, терпїнѣ, стрѣмїтате;
 мѣрте; рамѣрѣ (черѣсѣ); fїrф
 von zehñ —n, черѣсѣ кѣ зѣче ра-
 мѣрї; — der Stadt, марѣїне че-
 тѣцїлї; am —, дн ѣїне; das —
 der Straße, капѣлї стрѣтелї; zu dem
 —, сїре ачѣстѣ ѣїне; zu welchem
 —? de че? an allen —n, пре-
 тѣтїнденеа; von allen —, дн тѣте
 пѣрѣцїе; am — der Welt, да ѣї-
 неа лѣмѣлї; еѣ nimmтї fein —, пѣ-
 маѣ арѣ капѣтѣ; — gut, Alles
 gut, ѣїнеа днкоронѣзѣ лѣкрѣлї;
 ѣїнеа аллѣге; zїoa сѣ zїcї kѣ a
 фостѣ вѣпѣ дѣпѣ апѣсѣ; etwas
 beim rechten — ergreifen, штїѣ де
 зnde сѣ апѣсѣкѣ трѣва; еѣ geht
 mit ihm zu —, траѣе де мѣрте;
 zu — gehen, ein — nehmen, zu
 — bringen, ѣїнезѣ; einer Sache
 ein — machen; пѣнѣ ѣїне да о
 казѣ.
Endemifch, a. mi ad., endemikъ, про-
 пїѣтѣ знеї герї (med.)
Enden, endigen, v., ѣїнезѣ, сѣрѣ-
 шѣсѣкѣ, терпїнѣ, гѣтескѣ, ісѣпрѣ-
 шѣсѣкѣ, пѣнѣ ѣїне ла.; fein Leben
 —, днлї ѣїнезѣ зїлѣлѣ, мортї;
 fchъ —, се ѣїнезѣ, се терпїнѣ;
 fchъ auf eine lange Eїlbe —, се
 ѣїнезѣ дн сїлѣвѣ лѣнѣгѣ; fchъ an
 etwas —, есе дн чеѣа.
Endes-gefertigte, —unterzeїchnete, m.,
 сѣсѣскїсѣкѣ, сѣвѣдѣсѣмнарѣ.
Endigung, Endung, f., ѣїне, терпї-
 нѣцїе; емїтѣ; днкїсїне

Endtote, f., чиборе, пълъдъ; — *psalat*, m., саятъ de чиборе.

Endlich, a., оинарѣ; — *ad.*, *an* оине, *an* челе de не зрмъ; — *feit*, f., оиналитате, търпиме.

Endlos, a. *mi ad.*, неоинитѣ, оъръ оине, немърпимитѣ; — *losigkeit*, f., неоинитате, немърпимире; — *punft*, m., пснтѣ оинарѣ, оине, терминѣ; — *reime*, m., ритмѣ оинарѣ; — *schaft*, f., оинитѣ, ешитѣ, копкисине; — *schluss*, m., днкелере оинарѣ; — *silbe*, f., сизавъ оинарѣ; — *spruch*, m., сентингъ оинарѣ; — *ursache*, f., казъ оинарѣ; — *urtheil*, n., жодикагъ *din* зрмъ, сентингъ деоинитивъ; — *wort*, n., воръ оинарѣ; — *zeile*, f., линиъ оинарѣ; — *zweck*, m., цитъ, скопѣ оинарѣ.

Energie, f., енерѣѣ; — *sch*, a. *mi ad.*, енерѣикѣ.

Entlamiren, v., зполаетъ, длаприндѣ, дпвълъезъ.

Engagement, (zi: ангажман), n., знгацетънтѣ, овлегъцине; *invi*тъцине; *primire* *an* сервидѣ.

Engagiren, (zi: ангажирен), v., знгацетъ, овлегъ, токметкѣ *an* сервидѣ; *anvit* (за *dang*); *sch* — *ntz* знгацетъ.

Engbrüstig, a. *mi ad.*, астатикѣ, грѣ ресоэлторѣ; дмвълитѣ; — *feit*, f., стримтегъ де пентѣ; астъ; грѣтате де ресоэлтѣ; дмвълзъмълтѣ.

Eng, f., стримтегъ, стримтъръ; знгастѣ, знгастите; пасадъ знгастъ, стримторе; *etwas in die* — *ziehen*, знгастезъ; *in die* — *treiben*, varѣ *an* копнѣ de капръ, стримторезъ; — *a.*, стримтѣ, знгастѣ, стринсѣ; сзргъматѣ; — *Kleid*, вестънтѣ стримтѣ; — *Kamm*, пептене тързнтѣ; — *Paß*, пасадъ знгасте; *im* — *n* *Sinne*, *an* сентъ стринсѣ; *die* *Schuhe* *sind* *mir* *zu* — *скарпн* *am* сзнтѣ *pre* стрингѣ; — *r* *machen*, стримтезъ; — *r* *werden*, се стримтезъ.

Engel, m., днперѣ; гръмичѣ, веститорѣ *an* *Dze*; *mein* — *drang* *me*, днперъ *me*; — *brot*, n.,

пъне днперескъ; — *chen*, n., днперашѣ; — *chor*, m., хорѣ днперескъ; — *lein*, n., в. — *chen*; — *stich*, m., скалѣ, скатинъ (пеште); — *gestalt*, f., оигъръ де днперѣ; — *gleich*, a. *mi ad.*, днперескѣ, днперикѣ; — *rein*, a. *mi ad.*, кзратѣ ка знѣ днперѣ, невиноватѣ; — *schön*, a. *mi ad.*, оръмосѣ ка знѣ днперѣ; — *geduld*, f., рьвдаре днперескъ; — *gesicht*, n., оагъ днперескъ, оагъ де днперѣ; — *gruß*, m., сазгъцине днперескъ, ззъвестире (кътре *Maria*); — *güte*, f., зпъгате днперикѣ; — *storf*, m., канѣ де днперѣ; — *stimme*, f., гласѣ, версѣ днперикѣ; — *fuß*, n., полиподѣ; *das* *he* *ka* *zn* *dn* *per*; — *wur*, n., апделѣк (пънтѣ).

Engerling, m., ларвъ, пълъштъ де инсектъ.

Enghalfig, a. *mi ad.*, стримтѣ; — *e* *flasche*, f., оланъ кз гъгъ стримтѣ.

Engherzig, a. *mi ad.*, микѣ *an* *inim*тъ; неценеросѣ, некоматъмиторѣ, кзмилитѣ; — *feit*, f., *micime* де *inim*тъ; неценероситате, кзмилитѣ.

Engländerin, v., skodezъ, *taiz* *koda* (за знѣ казѣ); — *isttes* *Pferd*, казѣ skodatѣ.

Englisch, a. *mi ad.*, зперикѣ; англиканѣ, англиескѣ, британикѣ; — *e* *Krankheit*, *raxitic*; — *e* *Kirche*, *viseric* англиканъ; — *e* *Sprache* *eigenheit*, f., англицистѣ.

Engtafelig, a. *mi ad.*, кз *okisri* знгасте (чорашъ, кълцънъ).

Engtraß, m., пасадъ знгастъ, стримторе.

Engtaustig, f., знказистѣ; ззгъвѣзъ кз колорѣ аместекате кз чѣръ днкълитѣ; знѣ *oel* de *mit*тъ *kom* *uz* *din* чѣръ *mi* *terpentin*ъ *nen* *tr* *z* *stribit*.

Enge, m., анкзѣ (погълчѣ), вѣлатѣ ажторѣ *an* *arat* de *arat*.

Enkel, m., непортѣ; — *in*, f., непортѣ; — *kind*, n., копнѣ де непортѣ, стрънепортѣ; — *tochter*, f., стрънепортѣ.

Enorm, a., епортнѣ, стъсзратѣ, престе тъсзръ; — *ität*, f., епортитате.

Ent, part. ned., че днсе́мнъ: dec-
оачере, descърире, деуьртае,
длчетаре, днсъ, скитваре, кз-
прндере, корьспндере; ce pôte
tradsъche mai дн скрътѣ кз de,
dec, пре.

Entafeln, v., descновизеъ, descнолѣ,
днссекѣ de novitate; пьтеъъ no-
vitatea, deconopezѣ.

Entamten, v., кассеъ, днссекѣ днн
дегерьторѣ.

Entarten, v. n., ть корчскѣ, ть
deccoiesкѣ, деженерѣ, ть стрикѣ.

Entâsten, v., descрътърескѣ, detpъn-
kiezѣ pamî, desпикѣ.

Entâußern, sich, v. r., ть днссекѣ,
ть спронпиеъ, ть привезѣ; ть
descърѣ, ть пьръсескѣ (de чева);
sich eines Amtes —, ть днпъдѣ
de o deгерьторѣ.

Entâußerung, f., днспире de вънъ-
воиъ, спронпиеъисне, привъзисне.

Entbehren, v. n., днм днссеште (чева),
ть почѣ днпсн, пь'мн пасъ (de
чева); ich kann es nicht —, пь
ть почѣ днпсн (de чева).

Entbehrlîch, a. mi ad., че pôte днпсн,
че é de присосѣ; —feit, f., дз-
крѣ de присосѣ, петреъиндъ.

Entbehnung, f., днсъ, привъзисне.

Entbleten, v., клемаъ, читеъ; днкз-
ноштиндееъ; seinen Gruf —, ть
днкинѣ кз съпъгате, салътѣ.

Entbietung, f., днкзноштиндаре, кле-
маре; тьамитере de комплемънтѣ.

Entbinden, v. n., descлерѣ, descоакѣ,
скааъ, сливерѣ; ть шпорезѣ;
пакѣ; sie ist von einem Snaben
entbunden worden, днпса пьскѣ
знѣ прънкѣ; des Eides —, dec-
лерѣ de жьръмънтѣ; aller Sorgen
entbunden sein, сънтѣ скънатѣ,
екъитѣ de опр че грнжѣ.

Entbindung, f., descлегъмънтѣ, шпо-
ръмънтѣ, шпораре; наштере;
скъпаре; —Sanftalt, f., спиталѣ
de пьскъторѣ, ашеъмънтѣ, ка-
съ, локалѣ знде пакѣ оемеиле
днпрекатѣ; —Sanft, m., тоши-
торѣ, матосѣ, докторѣ de то-
митѣ (дн наштере); —Sanft, f.,
тошерѣ, штинда тошитълѣ.

Entblâttern, v., descоръзескѣ, стръ-
жескѣ, descоиеъ.

Entblôden, sich, v., дндръспескѣ, dec-
вракѣ рьшинеа, пь ть соилескѣ.

Entblôßen, v., deconepitѣ; decto-
лескѣ; днссекѣ; demertѣ; mit
entblôßtem Haupte, кз капъл dec-
conepitѣ; aller Hilfe entblôßt, дн-
пситѣ de tot ажъторѣл.

Entblôßung, f., deconepertънтѣ; го-
лъгате; днсъ, привъзисне.

Entblûhen, v. n., descолорескѣ.

Entbrechen, sich, v., (кз депитѣ);
ть контенескѣ, ть рецинѣ; ть
днорънѣ; ть смълѣ, ть рьнѣ.

Entbrennen, v., ть днолакърѣ, ть
днвъзиеъ, ть ауриндѣ, иаъ оокѣ.

Entbûrden, v., ть descкаркѣ, ть
шпорезѣ, ть deccаринѣ.

Entbûrgern, v., descетъдлескѣ, дн-
пссекѣ de дрептѣл зндѣ четъденѣ.

Entdecken, v., deconepitѣ, descълѣ;
аолѣ; зьрескѣ; einen Dieb —,
аолѣ пе знѣ оърѣ; einem sein Herz
—, deconepitѣ кзѣва секретъл
инимел.

Entdecken, m., deconepitopitѣ.

Entdeckung, f., deconepirе, decco-
nepertънтѣ, аоларе, инвенциъне.

Ente, f., паръ.

Entehren, v., deconopezѣ, деоъ-
меъ, иноамезѣ (печинтескѣ);
пънгрескѣ, деолорезѣ, descвер-
гърезѣ, стрикѣ ечоторѣ (зней вер-
гъре); sich —, пердѣ онорѣа, ть
deconopezѣ.

Entehrer, m., пьнгриторѣ, стрикъ-
торѣ de ечоторѣ.

Entehrung, f., deconôre, иноамитѣ;
деградаре; пьнгритъръ, деоло-
ръзисне.

Enteilen, v., оьгѣ рьнеде, рьоьгѣ;
дискарѣ.

Enteranfer, m., (дн маринъ), анкъръ
de авордатѣ.

Enterben, v., descреъзескѣ, decto-
штенескѣ, днссекѣ de кнронотѣ
(пе знѣ оилъ).

Enterbung, f., descреъзире, decto-
штенире.

Enterhafen, m., канче, гръминѣ, ар-

пснъ (кърпирѣ), зригъ de арсн-
карѣ ші princѣ коръил.
Enterich, m., рѣдоиѣ.
Entern, v., дикъдечѣ, зригезѣ,
приндѣ ші трагѣ коравіа дъштпа-
пзлѣ.
Entfahren, v., скапѣ, сѣзгѣ; еѣ ent-
fuhr mit ein Wort, дмѣ скъгъ
зндъ кзвълтѣ.
Entfallen, v. n., дмѣ каде, дмѣ
сѣзге, дмѣ скапѣ (дин тълѣ);
еѣ ist mit —, нѣмѣ винѣ аминте,
амѣ ѣтатѣ.
Entfallen, v., десѣзштзрѣ, десволтѣ;
decdoleckѣ, деспѣтзрѣ, дескре-
цескѣ, десвълѣ, десзрзескѣ; dec-
nidѣ (inima).
Entfaltung, f., десѣзштзрѣмѣнтѣ,
десволтзтзрѣ, decdoitзрѣ; дес-
коперемѣнтѣ.
Entfärben, v., десколорезѣ, десвъ-
пескѣ; sich —, скѣмѣѣ ѣаца, ко-
лѣреа ѣежел.
Entfernen, v., департѣ, алзнтѣ; ан-
делзнтѣ; еѣ wird sich auf einige
Zeit —, се ва депѣрта, ва ав-
скапта не кѣтва тѣмѣ; sich vom
Ufer —, се департѣ дѣла маѣ.
Entfernt, a. ші ad., депѣртатѣ, ди-
стане; ich bin weit — еѣ zu
glauben, сѣнтѣ департѣ de a kredo
ачѣста.
Entfernung, f., департѣ, депѣртъ-
цѣне, дистанцѣ; анделзнтѣме.
Entfesseln, v., дескѣтѣщезѣ, деслѣп-
цезѣ, дескатенецѣ, елѣверѣ.
Entflammen, v., дпѣлакѣрѣ, дпѣокѣ,
дпѣвлѣзѣ; vom Zorne —, de
тълѣнѣ дпѣлѣкѣратѣ, ампринѣ.
Entfleischen, v., дескѣрнецѣ.
Entfliegen, v. n., скапѣ кз сворзл.
Entfliehen, v. n., скапѣ кз ѣзга, о
тѣлескѣ ла ѣзгѣ.
Entfliehen, v., тѣ департѣ кзргѣндѣ,
тѣ скѣргѣ.
Entfremden, v., дпѣстрынѣ; ѣзрѣ.
Entführen, v., рѣпескѣ, амѣдескѣ
ка сѣ ѣзгѣ (о ѣеѣѣѣ); кондзкѣ.
Entführer, m., рѣнѣторѣ.
Entführung, f., рѣнѣре, рѣнѣзрѣ.
Entgegen, pr., чере датѣвѣ; дпѣѣ-
мѣ: дпѣ конѣртѣ, дпѣ конѣртѣ, дпѣ

парѣа оппѣсѣ; кѣрѣ, спре, дпѣ-
пайнте, спре дпѣтѣмѣнѣ; dem Stro-
me —, дпѣ конѣрта рѣвлѣ; einem
— (sein, сѣнтѣ конѣртѣрѣлѣ кѣва;
gerade —, токѣа дпѣ конѣртѣ, то-
кѣа оппѣсѣ.

Entgegenarbeiten, v., дѣкѣрѣ дпѣ конѣ-
рта алѣѣа, кѣрѣческѣ планзѣрѣе
кѣва.

Entgegenen, v., рѣспѣндѣ (кѣва), дпѣ-
тѣмѣнѣ, дпѣглѣпескѣ (не чѣнева).

Entgehen, v. n., скапѣ, тѣ скапѣ,
ѣзгѣ; тѣ ѣерескѣ (de врезнѣ пе-
рѣклѣ); die Kräfte —, дмѣ скадѣ
пѣтерѣе.

Entgelt, n., рѣсплатѣ; ohne —, ѣ-
рѣ платѣ, гратѣ.

Entgelten, v. n., іаѣ рѣсплатѣ, сѣ-
ѣрѣ.

Entgleiten, v. n., алзлѣпескѣ; ѣзгѣ,
скапѣ.

Entgürten, v., десчѣнѣ.

Enthalten, v., кзприндѣ, конѣнѣ;
sich —, тѣ конѣпескѣ, тѣ дпѣ-
ѣрѣнѣ, тѣ рѣцѣнѣ, тѣ авсѣнѣ;
was enthält dieses Buch? че кз-
принде картѣа ачѣста? sich einer
Person —, тѣ ѣерескѣ de со-
цѣетатеа кзѣрѣлѣ персѣне.

Enthaltsam, a. ші ad., конѣтенѣ,
дпѣрѣнѣатѣ, кзтѣнѣтатѣ, moderatѣ.

Enthaltsamkeit, f., дпѣрѣнѣаре, конѣ-
Enthaltung, } тенѣре, кзтѣнѣтѣ.

Enthaupten, v., талѣ калѣл, декѣлѣ,
дескѣнѣтѣкѣ.

Enthauptung, f., тѣлѣреа калѣлѣ,
декѣлѣзтзрѣ.

Entheben, v., дѣпѣнѣсезѣ, департѣ
(динѣртѣнѣ постѣ); дескарѣнѣ.

Entheiligen, v., десѣнѣдескѣ, про-
ѣанѣзѣ, сѣзрѣлѣ, (прѣхѣпескѣ зѣ-
крѣлѣ сѣнѣте).

Entheiliger, m., проѣнѣнѣторѣлѣ, сѣзрѣ-
кѣторѣлѣ, (прѣхѣнѣторѣлѣ).

Entheiligung, f., проѣнѣнѣцѣне, сѣзрѣ-
карѣ.

Enthüllen, v., десвълѣлѣ, дескоперѣлѣ.

Enthüllen, v., деспѣлѣзрѣсескѣ (зовѣ,
мазѣре).

Enthusiasmus, m., ѣнтѣсѣастѣ, дпѣ-
сѣлѣцѣре; зѣмѣре.

Enthufiaft, m., entuſiaſtſkſ, anſtole-
 nitſ; anitſ.
 Entjoſen, v., deſcraſtſ.
 Entjungfern, v., deſcraſtinezſ, pſo-
 pteſkſ, deſoſorezſ, deſoſeoreſkſ.
 Entketten, v., ankoſteſkſ (ſpſa),
 pſpſanezſ.
 Entkferen, v., dimitſ (ſdovodſ) dia
 pſinodſe, din pſoſpſl.
 Entkleiden, v., deſoſetſ, deſcraſtſ,
 deſoſetſtſatſ, deſoſeſkſ; deſo-
 poſ, liſoſeſkſ de veſtmitſe.
 Entkleidung, f., deſoſetſtſe, deſ-
 vſkſtſtſtſ.
 Entkommen, v. n., ſkanſ, oſgſ (deſa
 o pſinodſe); der Gefahr —, ſkanſ
 din pſepſkſkſ.
 Entkräften, v., deſcraſteſkſ, deſ-
 pſeſzſ, pſepdſ pſteſiſe; den Muth
 —, ſaſ kopaſkſkſ, deſkopaſeſzſ,
 deſſimezſ.
 Entkräftung, f., deſcraſteſiſe, deſpſe-
 vſiſe (oſvſiſe); deſkopaſiſe.
 Entladen, v., deſcraſtſ, ſporezſ,
 deſcraſtſiſe (deſpovorezſ); die Wſ-
 ſen — ſiſ, pſopſl varſe pſoſia;
 ſein Gewiſſen —, dſi ſporezſ
 kſeſeſ.
 Entladung, f., deſcraſtſtſe, deſ-
 craſtſiſtſtſ.
 Entlang, pſraepſ, deſaſnſgſ.
 Entlarven, v., deſcraſkſ, deſcraſveſzſ;
 deſkopaſiſe, daſ ne oſaſtſ, daſ de
 goſkſ.
 Entlarbung, f., deſcraſtſtſe, deſ-
 tſkſtſtſe, deſkopaſiſtſe.
 Entlaſſen, v., daſ dſpſkſ, dimitſ,
 eſiſepſ, ſkanſ (ne viſeſa), kop-
 nedieſzſ; deſ Mſteſeſ —, ſkotſ,
 ſkanſ din aſeſtſ; einen Sklaven
 —, daſ ſnſl ſkſlavſ liſeſtſeſe.
 Entlaſſung, f., dimiſiſe, kopnedieſ,
 eſiſepſeſe, ſkſpſeſe (ſdovodſiſe).
 Entlaſten, v., deſcraſneſzſ, deſcraſkſ.
 Entlauben, v., deſcraſneſeſkſ, deſ-
 oſieſzſ.
 Entlaufen, v. n., oſgſ, oſeſgſ, ſkanſ;
 deſepreſzſ.
 Entlaufung, f., oſgſ; deſepſeſe.
 Entledigen, v. a., deſcraſtſiſe, liſe-
 pſeſzſ; ſporezſ; pſepſiſe, dſiſeſtſ
 (deſa ſnſl dſepſ); dſeſpſiſeſkſ;

ſiſe eines Auſtrages. —, dſpſi-
 neſkſ o komiſiſe, dſpſiſeſkſ
 ſeſe ſe mi ſ'a komiſkſ; mein Ge-
 wiſſen —, dſi ſporezſ kſeſeſ;
 ſiſe ſeiner Wiſſt —, dſi dſpſi-
 ſiſeſeſe dſepſiſe.
 Entledigung, f., dſeſpſiſe; ſpore-
 pſtſtſ.
 Entleeren, v., deſepſeſ, goſeſkſ.
 Entleerung, f., deſepſeſtſe, goſiſe.
 Entlegen, a. ſi ad., deſepſeſtſ; —
 heit, f., deſepſeſiſe, deſepſeſe,
 deſepſeſe.
 Entleihen, v., dſpſiſeſtſ, mſ dſp-
 pſeſtſ, iſaſ dſpſeſtſ, iſaſ ne
 kſepſiſe.
 Entleihung, f., dſpſeſtſe, dſpſe-
 ſeſeſe, dſpſeſtſeſeſe, dſepſe
 ne kſepſiſe.
 Entleiben, v., ſvidſ, oſopſ, iſaſ viſa.
 Entleibung, f., oſopſ, ſvideſe, oſſ-
 ſvidſiſe.
 Entlocken, v., ſkotſ, ſtomeſkſ, a-
 tſeſkſ; dem Auge Thranen —,
 ſtoreſ dſepſiſe din okſ; einem ein
 Geheimniſ —, aſkſ ſeſeſeſe kſiſa.
 Entmannen, v., kaſteſzſ, ſkoveſkſ,
 liſeſeſkſ ne ſnſl vſſeſeſe de pſ-
 teſeſe pſepſeſeſe, deſepſeſeſeſe.
 Entmannung, f., kſteſtſeſe, ſkovi-
 tſeſe, liſeſeſe de pſpſiſe pſeſe-
 pſeſe.
 Entmarken, a. Entnerven.
 Entmaſſen, v., deſcraſveſzſ, deſcra-
 ſeſeſeſe, iſaſ joſkſ katarſgſ deſa
 kopaſiſe.
 Entmeiſſen, v., deſcraſeſeſeſe, de-
 gradſ, deſoſiſeſeſeſe, liſeſeſkſ de
 demſiſeſeſeſe oſeneſkſ.
 Entmuthigen, v., deſcraſtſeſeſe, deſ-
 kſeſeſeſeſe, dſpſeſeſeſeſe.
 Entnehmen, v., iſaſ, ſkotſ; ſepſeſeſe;
 pſeſeſe aſpſeſe kſiſa (o pſoſiſeſe, ei-
 nen Weſſel); der Gefahr —,
 ſkotſ dſiſe pſepſkſkſ.
 Entnerven, v., deſepſeſeſeſe (ſvſeſeſeſe).
 Entpaaren, v., deſepſeſeſeſeſe, deſ-
 ſeſeſeſeſe.
 Entquellen, v., iſvoreſkſ, ſkſtſeſeſeſe,
 mſ deſiſeſeſeſeſe, mſ deſiſeſeſe.
 Entraſſen, v., mſ pſoſkſ liſeſiſe, n'am
 pſeſiſeſeſeſe.

Entscheideln, v., гъческѣ, descіорезѣ,
descіезѣ гъчѣтаре, епігме (шаrade,
франц.); лътзрескѣ, кларѣакѣ.

Entreisen, v., стълчечскѣ, рълескѣ,
стълчѣ нъ пѣтереа; der Gefahr
—, сканѣ, съвтрарѣ дела пері-
къл; dem Tode —, сканѣ din
гъра морѣл.

Entreibung, f., стълччѣтъръ. рълре.

Entrich, v. Entreich:

Entrichten, v., лътзрескѣ, даѣ, ре'м-
ъзрескѣ; die Steuer —, лъ-
тзрескѣ darea (вирълѣ, конгривъ-
цїзнеа).

Entriegeln, v., дескълѣ, траѣ зъ-
воръл, скотѣ веріа.

Entringen, v.; стълчечскѣ лътлчъ-
дъмъ, авскѣ.

Entritten, v., мъ сканѣ; мъ съв-
траѣ, сканѣ din перікъл.

Entrollen, v., мъ даѣ de-a-dъра,
мъ ротескѣ.

Entrollen, v., съвтрарѣ дела ведере,
авскѣ рънеде, рълескѣ.

Entrollen, v., дескредескѣ, дес-
тзрескѣ.

Entrollen, v., мъ аддїцѣ, мъ гър-
верѣ, мъ лътзрѣтѣ спре мълнѣ;
мъ одерескѣ; вїнѣ дн мълнѣ, дн
фърї; мъ лѣолакѣрѣ де мълнѣ.

Entrollen, f., мълнѣ, аддїцѣтъръ,
лѣтзрѣчїзне.

Entrollen, v. n., мъ лъѣ, мъ лъ-
тзѣ (de чева), репнцїѣ; meinen
Ansprüche —, мъ аватѣ дела
препїнцїзїне меле; dem Christen-
thume —, реперѣ кредїнга кре-
пїнѣскѣ; der Erbschaft —, ре-
пнцїѣ ерезїтїл, нъ преїндѣ кай-
рономѣ; der Krone —, мъ лъ-
пнѣскѣ де коронѣ; der Welt —,
даѣ лъмїл рѣмасѣ-вълѣ.

Entrollen, m., свкѣтзрескѣ, ажѣтзрїѣ, скъ-
паре de acedїѣ, de лѣтзрескѣ
арматѣ.

Entrollen, v., десакрескѣ.

Entrollen, v., decdasнѣ, деопърѣ-
вескѣ, репарѣ dasna.

Entrollen, f., decdasнѣ, дес-
дъзнаре, репрѣцїзнеа dasnel.

Entrollen, v. хотърескѣ, deter-
мінѣ; жѣдекѣ, decїдѣ, ресол-

vezѣ; факѣ ѣа арѣтзрїѣ; — de
Schlacht, вѣрѣлѣ decїдѣ, хо-
търаторе; sich entschїdet, авѣста
decїde (хотърепте); sein Schїd-
sal ist entschїeben, descїnъл лѣ е'пре-
опнѣ, зрїта лѣ а фъкѣтѣ, сѣр-
теа лѣ е штїѣлѣ; einen Streit
—, decїdѣ, жѣдекѣ ѣ каветѣ, термінѣ
ѣ чѣртѣ.

Entschїbung, f., хотъраре, deter-
мінъцїзне; centingъ; ресолъцїзне;
— einer Krankheit, прїѣа авѣл вѣлѣ;
— eines Schїdrichters, centingъ
злѣ арѣтзрѣ; — grund, m., te-
mels хотъратѣрїѣ, арѣмѣнтѣ де-
чїсїѣ.

Entschїfen, v. n., адѣртѣ; рълзо-
сезѣ, морѣ.

Entschїgen, v., мъ сканѣ, мъ десѣакѣ,
мъ рептрарѣ, мъ descїаїѣрѣ; sich
der Geschäfte —, лътзрескѣ тре-
вїлѣ; sich der Sorgen —, де-
парѣ грїжеле; sich der Welt —,
мъ рептрарѣ din лъме.

Entschїlern, v., descвълѣ, дескѣперїѣ,
делътзрѣ вълѣ, десѣакїѣлѣ.

Entschїlerung, f., descвълѣтзрѣ.

Entschїessen, sich, v., мъ deterмінѣ,
мъ хотърескѣ, мъ decїdѣ, мъ
ресолвезѣ; decїdѣ, дескълѣ (лѣ-
векїтѣ); entschїossen sein, сълѣтѣ
deterмінатѣ, хотъратѣ.

Entschїeßung, f., deterмінъцїзне,
decїcїzне.

Entschїossen, a. mi ad., deterмінатѣ;
ресолѣтѣ, хотъратѣ; mit — et
Mene, нъ факѣ неспїтмѣлатѣ,
кѣратїѣѣ; — heit, f., гърїѣ сѣ-
флетескѣ, вѣрѣвѣлѣ, сѣлетѣ ре-
солѣтѣ (ла опї шї че), ресолъцїзне.

Entschїlummern, v. n., addormѣ, v.
Entschїlafen.

Entschїluppen, v., сканѣ, алънекѣ,
сканѣтѣ (din мълнѣ); es ist ihm
ein Wort entschїlupft, х'а лъатѣ
гъра ne din nante, іа скъпарѣ ѣ
ворѣ; aus dem Gedächtnisse —,
лѣл есе din minge, din memorїѣ.

Entschїluss, m., deterмінъцїзне, про-
пскѣ, хотъраре, ресолъцїзне; ver-
zweifelster —, прѣнскѣ descператѣ;
das ist mein letzter —, авѣста есе

хотърареа mea чеа din зрпъ,
 аэоста ё пропсаа меѣ дефинитвѣ;
 et hat den festen — gefast, ea
 есте таре детерминатѣ.
 Entschuldigen, v., десвиникъ, дес-
 клпѣ, свкѣ; sein Betragen ist
 nicht zu — пртареа хл нэ се
 ноте десвини; sich — lassen, черѣ
 свкѣ, черѣ иертъчине (къ нэ почѣ
 veni).
 Entschuldigung, f., десвинире, свкѣ,
 дескзлгъ, дескзлгъчине.
 Entschweben, v. n., сворѣ линѣ, дн-
 четѣ, мѣ надуѣ дн аерѣ.
 Entschwebeln, v., коръдѣ de пчѣбѣ,
 деспчѣмезѣ.
 Entschwinnen, v., сканѣ къ потъ.
 Entschwinden, v. n., диспарѣ, трекѣ
 истре.
 Entseelt, part., мортѣ, рѣпѣсатѣ.
 Entsehen, v. a., мѣ рѣшинежѣ, мѣ
 рошескѣ.
 Entsehbär, a. ші ad., деслокаверѣ,
 че се ноте да ми денгрта дин локѣ.
 Entsetzen, v., денанѣ, димирѣ, лн-
 сескѣ; daß свкѣрѣ, ливерѣ de
 аседирѣ; sich —, мѣ спѣлмѣнтѣ,
 мѣ днѣорѣ; —, n., снапѣ, фп-
 къ, терѣре.
 Entsetzlich, a. ші ad., снѣлмѣнтъчѣсѣ,
 днѣорѣкѣматѣ, кѣмплирѣ, днѣсѣл-
 торѣ de терѣре.
 Entsetzung, f., ливеръчине, скѣнаре
 de аседирѣ, свкѣрѣ; денпсегѣне,
 димѣчине.
 Entsiegeln, v., десципѣ, деспчѣтежѣ.
 Entsincken, v. n., мадѣ днчетишорѣ.
 Entsinnen, sich, v., днѣ addскѣ а-
 минте, днѣ сввине, днѣ ресъ-
 мине, днѣ рекѣмѣ дн меморѣ.
 Entsinlichen, v., кѣрѣдѣ, ливерѣ de
 снѣлмѣнтѣ, сканѣ de пѣтереа
 снѣлмѣнтѣ трѣнѣштѣ.
 Entsinnung, v. Erinnerung.
 Entsitlichen, v., стрѣкѣ пѣраврѣле
 вѣне, кѣрѣмѣ моралитатеа, де-
 моралѣсѣ, деправѣжѣ.
 Entsinnen, v., рѣсѣскѣ, десѣлмѣнтѣ,
 десѣлмѣнтѣ; daraus entspann sich ein
 Prozeß, днѣтрѣ ачѣеа се ескѣ знѣ
 прочѣсѣ.
 Entsprechen, v., коръснандѣ, рѣснандѣ,

днѣстѣлѣжѣ, аккордѣ; die Ueber-
 setzung entspricht dem Originale,
 традѣциѣнеа коръснандѣ, есте дн
 копѣорѣмѣтѣ къ ориѣиналѣ; —, d-
 part., коръснандѣте, коръснѣн-
 зетѣрѣ, копѣорѣмѣ, кѣвѣлѣлѣсѣ, а-
 палѣрѣ (аотрѣитѣ).
 Entsprechen, v., рѣсѣскѣ, мѣ депѣскѣ,
 мѣ тракѣ, десчѣндѣ, днѣ тракѣ
 ориѣиналѣ.
 Entspringen, v. n., свѣрѣ, свѣрѣ аѣарѣ,
 сканѣ, иѣворѣскѣ, скатѣрежѣ; de-
 rivā, ресзлѣтѣ, провинѣ, кѣрѣдѣ,
 десчѣндѣ; daraus ist alles Unheil
 entspringen, de шѣл пѣрѣсѣе торѣ
 рѣлѣ; aus dem Kloster —, свѣрѣ
 дин монаѣстѣре.
 Entstalten, v. Verunstalten.
 Entsehen, v. n., мѣ свкѣ, провинѣ,
 кѣрѣдѣ, мѣ кѣшѣнѣ, мѣ ескѣ,
 ресзлѣтѣ, иѣз о фортѣ ѣрекаре;
 was wird daraus? —? че се ва
 напѣте де аколо? ка свѣт. n.
 ориѣине, напѣтере, пѣсѣтѣрѣ, дн-
 четѣтѣрѣ, днчетѣтѣ, ресзлѣтѣ.
 Entstehung, f., днчетѣтѣрѣ, прѣн-
 чѣнѣ, ориѣине, депѣлѣчине.
 Entsteigen, v., мѣ днпалѣ, свѣ дн
 свѣ, рѣсарѣ (сѣрѣле).
 Entstellen, v., скѣмосескѣ, десѣлѣтѣрѣ,
 десѣорѣмезѣ; eine Erzählung —,
 скѣмѣ, алѣтерѣжѣ о пѣрѣлѣжѣ
 (новѣстѣре).
 Entstellung, f., скѣмосѣтѣрѣ, десѣл-
 гѣрѣчине.
 Entströmen, v., свѣлѣкѣ, скатѣрежѣ,
 кѣрѣ къ прѣсѣсѣнѣ (знѣ иѣворѣ,
 о вѣлѣ тѣиѣтѣ).
 Entstützen, v., мѣ днѣпѣтѣ дн пѣл-
 чине.
 Enttündigen, v., кѣрѣдѣ, иертѣ пѣ-
 кѣтеле.
 Enttäuschen, v., десѣмѣтѣсѣ, дес-
 пѣлѣческѣ, авѣатѣ дин опѣнѣнеа
 рѣлѣчѣтѣ.
 Enttronen, v., десѣронѣжѣ, лнѣсескѣ
 де трѣнѣ.
 Enttronung, f., десѣронѣре, дес-
 трѣнѣчине.
 Entwürden, v. Entwürden.
 Entwürtern, v., десѣмонѣрежѣ, снѣпо-
 пежѣ, дешѣртѣ де лѣкѣтрѣлѣ.

Entwachsen, v., скрескѣ, довинѣ преа mare; der Schule — sein, сънт преа mare de школъ, амѣ въ-сатѣ амѣ de школъ; dem Kleide —, скрескѣ, есѣ дѣн вестмѣнтѣ.

Entwaffnen, v., decarmѣ.

Entwässern, v., скърѣ, сторкѣ ана, вскѣ; (дн химѣ) концентрежѣ.

Entweder, conj., сѣѣ, орѣ, аѣ, верѣ, ѳе ка; — oder, сѣѣ сѣѣ, орѣ орѣ, аѣ аѣ; — alles, ober nichtѣ, орѣ tōte, орѣ nimika, орѣ Cesarѣ, орѣ nimika.

Entwehren, sich, v. Entwehren.

Entweichen, v., сканѣ къ ѳага, дѣ-парѣ.

Entweihen, v., профанезѣ, прих-нескѣ, дѣтинѣ (о висерѣ шѣ орѣ че локѣ сакрѣ); desprofanescкѣ, desconsecкѣ, ѣаѣ дарѣ.

Entwenden, v., дѣстрѣинѣ, ѳврѣ, нѣжѣ.

Entwerfen, v., delinѣ, decemнѣ, адзмѣрежѣ, ѳакѣ о скѣ; про-иентрежѣ, амгѣрнѣ; einen Plan —, delinѣ, ѳакѣ знѣ планѣ; ein Gemälde —, скѣжежѣ, тражѣ примѣле ѣиниатре за о кадрѣ.

Entwerfer, m., проиентѣторѣ, адзм-врѣторѣ.

Entwerfung, f., скѣ, delinѣнѣнѣ.

Entwickeln, v., десволѣ, десвлѣ, десѳмѣрѣ, деоплетѣскѣ, десnodѣ, рѣскѣрѣ; еѣ муѣ sich bald —, къ-крѣ се ва лѣтѣрѣ дн скѣртѣ.

Entwicklung, f., десволѣнѣнѣнѣ, десѳмѣрѣнѣнѣнѣ; лѣтѣрѣ; катѣстроѳѣ (рѣстѣрѣнѣнѣнѣ, сларѣпреа знѣ лѣкрѣ, знѣ ѳиентѣнѣнѣ дѣтрѣнѣ modѣ ѳрешкарѣ).

Entwildern, v., десслѣвлѣчѣскѣ, десѳережѣ, дѣвлѣнѣчѣскѣ, dome-стѣчѣскѣ; чѣвлѣчѣжѣ.

Entwindeln, v. десѳмѣнѣ, десѳмѣнѣ.

Entwinden, v., сторкѣ, стѣлѣ, стѣн-чѣскѣ дѣн тѣлѣ.

Entwirren, v., дескѣрѣ, дескѣлѣчѣскѣ.

Entwischen, v., сканѣ не ѳврѣнѣ, о тѣлѣскѣ.

Entwöhnen, v.; десвѣдѣ, ѳакѣ съ ласѣ o datinѣ; дѣцѣрѣ (знѣ прѣнѣкѣ); аватѣ дела o datinѣ.

Entwölken, v., рѣсѣнѣскѣ нѣорѣ; der Himmel entwölkt sich, черѣ се рѣ'нсѣнѣнѣ.

Entwürbigen, v., дерпадѣ, змѣлѣскѣ, дертражѣ вѣза.

Entwurf, m., скѣ, адзмѣрѣнѣнѣ, адзмѣрѣнѣнѣ; проиентѣ; зрѣлѣ; концентѣ примѣ; примѣ decemнѣ.

Entwürzeln, v., десрѣнѣчѣнѣ.

Entzaubern, v., десѳертѣскѣ, дес-кѣнѣ.

Entziehen, v., сѣвтрѣжѣ, рѣтражѣ; де-тражѣ; ѣнѣскѣ; мѣнѣшѣрежѣ; ei-nem den Lohn —, тражѣ сѣмѣрѣ кѣва; der Gefahr —, сѣвтрѣжѣ дела перѣкѣ; sich der Sorgen —, сканѣ de, грѣжѣ.

Entziehung, f., сѣвтрѣжѣрѣ, ѣнсѣре, мѣнѣшѣрѣрѣ.

Entziffern, v., десѣѳережѣ, дескѣрѣ; сѣлѣкѣ.

Entzünden, v., дѣкѣнѣ, рѣнѣскѣ, стрѣнѣортѣ, зѣнѣскѣ, естѣсѣежѣ; ich bin ganz entzündt, сънт къ то-тѣ дѣкѣнѣнѣ; vor Bewunderung entzündt sein, а ѳѣ рѣнѣжѣ de ад-тѣрѣнѣне.

Entzündt, a. шѣ ad., дѣкѣнѣнѣ, рѣ-нѣжѣ, стрѣнѣортѣ, естѣсѣежѣ.

Entzündung, f., дѣкѣнѣнѣнѣ, рѣ-нѣчѣне, стрѣнѣортѣ, естѣсѣ, зѣнѣре.

Entzündbar, a. шѣ ad., дѣнѣлѣкѣра-верѣ, апрѣнѣверѣ; —feit, f., а-прѣнѣверѣтѣте, капѣчѣтѣта, нѣтѣн-ца de a ce aprinde.

Entzünden, v., апрѣндѣ, дѣѳѳѳѣ, дѣ-ѳлѣкѣрѣ, даѣ ѳѳѳѣ; sich —, а се ѣнѣлѣта, дѣнѣжѣора о зѣлѣ, о рапѣ.

Entzwei, ad., рѣнѣжѣ дн дѳѳѳѣ, дѣ-ѳрѣнѣжѣ; —en, v., деснѣскѣ, дес-нѣрѣ, деснѣрѣмѣскѣ, сѣнарѣ, къ-шѣнѣ деснѣре, дѣскѣрдѣ; —ung, f., деснѣне, дѣсѣнѣнѣне, дѣ-сѣнѣжѣ, дѣнѣрѣкѣре, дѣскѣрдѣ.

Enzian, m., пѣнѣнѣнѣ (лѣанѣтѣ).

Enzian, f., епѣктѣ, (дн хропѣлоѳ.) нѣтѣрѣлѣ карѣ пѣтрѣ ѳѣкарѣ знѣ еспрѣнѣ врѣста знѣлѣ дн мо-ментѣ чѣлѣ дѣн зрѣтѣ аѣ аѣлѣлѣ че грѣче. Епѣкта аѣжѣтѣ ка съ се нѳѳѣ detormina епѳѳѣле de

- мижлокъ але лъелор нѡъ не ѳіе-
каре анѣ.
- Ερημετ, а.,** еѳемерѣ, терминѣ гре-
ческѣ примитѣ дн тоге лимеле,
днсемнтѣ ѳиндѣ саѣ лѣкрѣ че ѳине
пѣмал о zi, сѣѣ престе тотѣ знѣ
че кѣрѣндѣ гректорѣ: ѳлоре е-
ѳемерѣ, ѳригѣри еѳемере, нѡъ-
тѣдѣ еѳемере.
- Ερημ, м.,** іедерѣ; —attiq, а. mi
ad., іедеросѣ, ка іедера; —franz,
м., кѣзнѣ, girlandѣ de іедерѣ.
- Ερηοτ, м.,** еѳорѣ, тотѣ греческѣ, о
маѳистратѣрѣ сѣѣ дерегѣторѣ ма-
ре да Спартанѣ ашезатѣ спре а
контраваланда потестатеа реѳи-
лорѣ ми а сенатѣлѣ. Еѳорѣи ера
чипѣ.
- Epidemie, f.,** epidemѣ, вѡлѣ че ло-
веште не знѣ нѣмѣрѣ маге де
ѳменѣ дн ачелаш тѣмѣ ми не
ачелаш локѣри.
- Epidemiu, n.,** епѣматѣ, поесіѡрѣ
мѣкѣ че се терминѣ кѣ о гѣзмѣ
сѣѣ істѣдѣ, сѣѣ мѣшкѣторѣ.
- Epif, f.,** епѣкѣ, епѡпеѣ, компѣсе-
ѳіѡне поетѣкѣ маге, дн каре се
дектѣлтѣ маѣ вѣртосѣ ероѣстѣлѣ.
Нѣмал кѣте о минте ѳенѣлѣрѣ про-
дѣче поесіѣ епѣче.
- Epifurder, m.,** епѣкѣреѣ.
- Epifurderm, m.,** епѣкѣрѣстѣ, де-
ѳрѣѣ трѣпескѣ, торалѣ, датѣнѣ
де а трѣ дн плѣчерѣлѣ сѣмѣдѣ-
рѣлорѣ трѣпештѣ.
- Epileryte, f.,** епѣлѣнсѣ, вѡла чеа реа,
кѣлѣктѣрѣ, стрѡпшѣлѣ, чеа невоѣѣ,
о вѡлѣ перѡбѣсѣ че ѳине скѣртѣ,
волпавѣлѣ днсѣ каде днтре кон-
вѣдѣсѣлѣ днѳорѣкошате перѣзѣндѣлѣ
тѡгѣ конштѣнѣга де сѣне.
- Epilog, m.,** епѣлѡгѣ, капѣтѣ, днкеѣтере
(а знѣ дѣкѣрѣсѣ, а знѣлѣ поесіѣ).
- Episode, f.,** епѣсѡдѣ, лѣкѣре, акѣѣѣне
че днтрекаде дн акѣѣѣнеа прѣн-
чѣлѣрѣ а знѣлѣ епѡпее, драме, орѣ
а знѣлѣ romanѣ.
- Epistel, f.,** епѣстѡлѣ, епѣстѡлѣ; скрѣ-
сѡре апѡстѡдѣскѣ.
- Epitaphium, n.,** епѣтѡѣѣ, інскрѣѳѣѣ-
не не знѣ шѡртѣнтѣ орѣ сѣкѣрѣѣ.
- Εροφε, f.,** ерохѣ, знѣ пѣнтѣ анѣштѣѣ

дн історѣѣ, каре есте днсемпнатѣ
прѣн врезѣнѣ евенѣмѣнтѣ маге,
grandiosѣ, konciderаверѣ, стра-
ordinarѣѣ.

Εροφет, f., еропѣѣ, в. Epif.

Ερριѣѣ, m., ѳелѣпѣ сѣмѣватѣкѣ.

Equipage, f., екѣпанѣѣ (ѳрангоѣѣзмѣ);
днсемнтѣ одатѣ тотѣ че се ѳине
де о трѣсѣрѣ, кал, хатѣри, шер-
вѣторѣ; алѣдѣтѣ, тотѣ че се че-
ре спре а гѣлѣ, днларша, проѣсѣѣѣна
о коравѣѣ.

Equipiren, v., екѣпѣрѣѣ, гѣтѣскѣ.

Er, елѣ, днпсѣл, пропѣтѣ маскѣ-
лѣнѣ де а треѣлѣ перѣсѡлѣ; нештѣлѣ
днсѣлѣ апѣкѣѣ ми да а дѡа пер-
сѡлѣ кѣндѣ ворѣескѣ кѣ десѣреѣѣ,
спр. ес. hat — geholfen? ажѣ-
татѣлѣ тѣ? er маѣ есте ми о нѣр-
тѣчѣкѣ че се днтреѣче да кон-
пѣсѣѣѣлѣ ми еспрѣмѣ ажѣѳереа
врезѣлѣ скопѣ, сѣѣ о дорѣнѣѣ
ѳрекаре.

Erachten, v., сокоѣѣ, крѣдѣ, сѣп-
пѣнѣ, жѣдекѣ, ми се паре; Sie
können leicht — dämmernа поулѣ
кѣрѣпѣнде зшорѣ; meines Erachtens,
дѣлѣ сокоѣѣнѣга меа.

Erachern, v., кѣпѣтѣрѣ прѣн вратѣ.

Erarbeiten, v., кѣштѣрѣ прѣн лѣкрѣ.

Erbafter, m., агѣрѣ, кѣштѣѣ ерезѣтѣ,
erezѣторѣѣ.

Erbael, m., повлѣѣ ерезѣтѣрѣ, по-
ѣѣѣтѣ де моштѣнѣре.

Erbaumt, n., дерегѣторѣ ерезѣтѣрѣ.

Erbauen, v., тѣ нѣтрѣндѣ де снаѣ-
тѣ, тѣ днѳѡрѣѣ.

Erbantheil, m., парѣ де моштѣнѣ-
ре, порѣѣѣне ерезѣтѣ.

Erbarmen, sich, v., компѣтѣмескѣ,
компѣлѣѣ, тѣ дндрѣѣ, днмѣ есте
мѣлѣ; Gott erbarme sich seiner,
Dzeѣ сѣлѣлѣ пѡлѣ мѣлѣ кѣ елѣ; еѣ
ist zum —, есте ѡл де омѣѣ.

Erbarmlieh, a. mi ad., мѣсерѣѣрѣ,
тѣкѣлѡсѣ, мѣшѣлѡсѣ, demѣ де ком-
пѣтѣмѣре; er ist ein —er Mensch,
е знѣ омѣ де нѣмѣка; —e Sünden,
мѣнѣлѣлѣ мѣшѣлѡсѣ; —teit, f., мѣ-
серѣѣ, мѣшѣлѣтѣте, тѣкѣлѡшѣ, лѣ-
крѣ де нѣмѣка, старе де компѣ-
тѣмѣѣ.

се іа кз контрактъ не хнѣ ширѣ маі лхнѣ de ani, ср. ес. не 99 ші не лхнѣ о пзатъ анзалъ орі сервциѣ деопнѣ одаѣ пенѣтръ тот-дѣзна. Емоѣгезеле пенѣтръ ан-дезлпа дорѣ дѣраре трекѣ зшорѣ ан пропріетате тоталъ а арен-дѣторхлѣ.

Erbrecht, в. **Erbvergleich**.

Erbrechen, в., спарѣ, рѣш, дескідѣ спѣргнѣдѣ, дескідѣ кз оорца; vomѣ, вѣрсѣ (че ам тѣнкатѣ), ворѣскѣ; einen Brief —, дескідѣ, десѣакѣ о скрисоре; **Erbrechen** ка сѣс. п. спѣртѣрѣ, рѣнтѣрѣ, орън-тѣрѣ; vomитѣ, vomитѣрѣ, вѣрсѣ-тѣрѣ.

Erbrecht, п., дрептѣ, дритѣ ерези-таріа, дрептѣ де моштеніре.

Erbrechung, ф., рѣнтѣрѣ, орънтѣрѣ; vomитѣрѣ.

Erbreich, п., domnѣ, имперіа, ам-пѣрѣцѣ, регатѣ де моштеніре, регатѣ ерезитаріа.

Erbritter, м., кавалерѣ ерезитаріа аз имперіахлѣ.

Erbfassung, ф., testamentѣ, дичнѣсе-цїзне ерезитаріа.

Erbfchaft, ф., клірономіа, ерезitate, моштеніре.

Erbfchleifer, м., пѣндиторѣ дѣрѣ о моштеніре, лінаріа дѣрѣ о клі-рономіа.

Erbfchüssel, м.; кете де моштеніре (пенѣтрѣ фармече).

Erbfe, ф., мазѣре (хегѣмѣ); —brot, п., пѣне де мазѣре; —suppe, ф., сѣпѣ де мазѣре.

Erbfaat, м., статѣ ерезитаріа.

Erbfunde, ф., пѣкатѣ стрѣшошескѣ, пѣкатѣ оріцінаріа, пѣкатѣ моште-нітѣ, пѣкатѣ хлѣ Adamѣ.

Erbtugend, ф., віртѣте моштенітѣ, ерезітѣ.

Erbübel, п., рѣѣ моштенітѣ.

Erbuhlen, в., кѣштїтѣ прїа мѣіестрїа аморосѣ; кѣштїтѣ прїа анкѣтѣре десѣрѣнаѣте.

Erbunterthan, м., сѣдітѣ, васалѣ.

Erbvergleich, м., двоиѣлѣ, конвен-цїзне де ерезitate.

Erbvermächtniß, п., легатѣ, о парѣ де азере тѣстатѣ.

Erbvertrag, в. **Erbvergleich**.

Erbzins, м., канонѣ сѣѣ арендѣ ем-ѣітезітѣ (вѣстѣнѣ); —gut, охнѣдѣ емѣітезітѣ, емѣітезітѣ; —leben, п., охнѣдѣ емѣітезітѣ.

Erbachse, ф., осїеа пѣшѣнтѣхлѣ.

Erbapfel, м., картофѣ, пѣмѣ, пѣрѣ де пѣшѣнтѣ, пїчокѣ, крѣшѣнѣлѣ (сандравѣрче, алѣнеа).

Erbart, ф., солѣ, спїуѣ де пѣшѣнтѣ, солѣ де лѣтѣ; —ig, а. ші ад., пѣшѣнтѣсѣ, ка пѣшѣнтѣлѣ.

Erbbaui, ф., драмѣлѣ, калеа, орвіта пѣшѣнтѣхлѣ (ампресїаріа сѣрѣхлѣ).

Erbball, м., глобѣ пѣшѣнтѣсѣ.

Erbbeben, п., кѣтрѣмѣрѣ де пѣшѣнтѣ.

Erbbeerbaum, м., оръгаріа (арворѣ).

Erbbeere, ф., ораѣ, кѣшѣнѣ (дѣкѣ сѣнтѣ де грѣдїнѣ маі маі; мох-довенїл зїкѣ ораѣ ла поѣа ора-гѣхлѣ); —nsaft, м., сѣкѣлѣ, сїрѣпѣлѣ де орацї; —staube, ф., планѣта орацї, оръгѣрѣлѣ.

Erbbeschreiber, м., географѣ, дескрї-торѣ аз пѣшѣнтѣхлѣ.

Erbbeschreibung, ф., дескрїцїзнеа, дескрїсѣра пѣшѣнтѣхлѣ.

Erbbitne, ф., в. **Erbapfel**.

Erbboden, м., пѣшѣнтѣ, гѣрѣмѣ, оаѣа, кѣжа, скѣрѣа пѣшѣнтѣхлѣ.

Erbbrand, м., оокѣ сѣвѣшѣнтѣсѣкѣ, арсѣтѣрѣ, априѣде де торѣ (пѣшѣнтѣ че арде ка лѣмнѣхлѣ зскаѣ).

Erbbreite, ф., гѣрѣцеа, гѣдїцеа пѣ-тѣнтѣхлѣ.

Erbdamf, п., пѣцѣтѣрѣ де пѣшѣнтѣ.

Erbdurchmesser, м., діаметрѣ пѣ-шѣнтѣхлѣ, лініа че треѣ дрептѣ прїа мѣзѣлѣ пѣшѣнтѣхлѣ дѣла знѣ поѣлѣ ла алѣлѣ.

Erbde, ф., пѣшѣнтѣ; лѣме; fette —, пѣшѣнтѣ грасѣ, глїтѣсѣ; lofere —, пѣшѣнтѣ зшорѣ, дерѣносѣ.

Erbden, іден, а., де пѣшѣнтѣ, де лѣтѣ, де хѣмѣ; —bürger, м., омѣ пѣшѣнтѣнѣ, омѣ дїн лѣме; —freude, ф., пѣчѣре, вѣкѣрїѣ дѣ-тѣсѣкѣ; —enge, ф.; істѣлѣ, лімѣ де пѣшѣнтѣ (че се пѣтїнде ан

- mare); — *gründ*, п., *серіфіре* п-т-мънтескъ, *віне* лзмескъ.
- Erdenklar*, в. *Erdensich*.
- Erdherbe*, м., *іедеръ* де п-т-мънтъ.
- Erdhohl*, а., п-т-мънтіѣ, де колорѣа лѣтлѣл, п-лѣтлѣ, секѣ.
- Erdholl*, м., скъфндѣтъръ, скъзъ-търъ де п-т-мънтъ.
- Erdfarbe*, ф., колорѣ де лѣтлѣ лскатѣ.
- Erdflache*, ф., сѣрафаца п-т-мънтлѣл, п-л-нѣдъ.
- Erdflachz*, м., аміантѣ.
- Erdgalle*, ф. (ботан.) чептазъ ть-р-лѣтлѣ.
- Erggesself*, п., планѣ де жосѣ (ал-зней касѣ).
- Erdicht*, ад., ка п-т-мънтлѣ.
- Erdichten*, в., аѣл, *інвенгежѣ*, *іма-пінѣжѣ* (мъскоескъ); *Rügen* — скорнескъ *мінчпн*.
- Erdichtet*, а. *мі* ад., скорнітѣ, *ін-венгатѣ*; *ѣадѣ*, *мінчпносѣ*; *хіме-рікѣ*, *ѣавзлосѣ*.
- Erdichtung*, ф., скорнітъръ, *ѣавзлѣ*.
- Erdig*, ад., п-т-мънтосѣ.
- Erdkarte*, ф., картѣ географікѣ.
- Erdkloß*, *Erdensfloß*, м., *вълтърѣ*, *воцѣ*, *вршѣ* де п-т-мънтъ.
- Erd-körper*, м., *корпѣ*, *трѣлѣ* п-т-мънтескъ; — *kreis*, м., *черкѣлѣ* п-т-мънтлѣл; — *kuigel*, ф., *глобѣ*, *ѣе-рѣ* (ѣомъ) а п-т-мънтлѣл.
- Erdkunde*, ф., *географіѣ*, *шліндѣ* де-суре п-т-мънтѣ.
- Erd-lage*, ф., *Erdlager*, п., *стратѣ*, *пѣтъръ* де п-т-мънтѣ; — *last*, ф., *масса*, *матеріа* п-т-мънтлѣл.
- Erdlehre*, ф., *геологіѣ*.
- Erd-messer*, м., *геометрѣ*, *тѣскъръ-торѣ* де п-т-мънтѣ; — *messunft*, ф., *геометрѣ*; — *messung*, ф., *тѣскъръ-търъ* де п-т-мънтѣ.
- Erdmoos*, п., *мѣшкѣ* де п-т-мънтѣ.
- Erdnähe*, ф., *періѣѣ*, *апропіѣтѣра* п-т-мънтлѣл (дн астрон.)
- Erdnuß*, ф., *алѣнікѣ* (о плантѣ).
- Erdöl*, п., *пѣкъръ*, *петролеѣ*.
- Erdreich*, *Erdharz*, п., *вітѣме*, *асѣалтѣ*.
- Erdrol*, м., *полѣл* п-т-мънтлѣл.
- Erdpunkt*, м., *пѣнтѣ* де п-т-мънтѣ.
- Erdrauch*, м., *ѣмтѣрікѣ* (о плантѣ); *ѣмтѣ*, *чѣцѣ* че се *рідікѣ* дн *сѣѣ*.
- Erdreich*, п., п-т-мънтѣ; *лѣне*; *тѣ-рѣмтѣ*; *хѣмтѣ*.
- Erdreisten*, в., *дндрѣспескъ*, *кѣтежѣ*, *мѣ* *днчеркѣ*.
- Erdrose*, ф., *росѣ* *шерпѣіторѣ*.
- Erdrosseln*, в., *сѣгрѣмѣ*, *гѣтѣскѣ*.
- Erdrüden*, в., *днпѣдѣшѣ*, *кѣпкѣлѣ*, *декѣлѣ*, *зчідѣ*, *сѣгрѣмѣ*, *сѣпѣсѣ*.
- Erdrüden*, м., *спінаре*, *тѣке*, *дѣ-мѣ* де п-т-мънтѣ.
- Erdsalz*, п., *салітѣ*, *салнетѣ*.
- Erdseibe*, ф., *діскѣл* п-т-мънтлѣл.
- Erdseicht*, в. *Erdlage*.
- Erdseiffer*, *Erdumsegler*, м., *кѣпѣлѣ-рѣторѣ* де п-т-мънтѣ.
- Erdsohle*, ф., в. *Erdfloß*.
- Erdschwefel*, м., *лікоподіѣ*.
- Erdstrich*, м., *зонѣ*, *врѣлѣ* (дн геогр.)
- Erdulden*, в., *сѣѣеріѣ*, *равдѣ*, *пацѣ*, *сѣшорѣ*.
- Erdulbung*, ф., *сѣѣеріцѣ*, *пѣдѣндѣ*, *рѣдѣре*.
- Erdtuffel*, ф., в. *Erdarsel*.
- Erdwall*, м., *валѣ* *дѣлѣтѣлѣ*, *троіанѣ*.
- Erdwurm*, м., *рѣмтѣ*; *літѣрікѣ*.
- Ereisern*, *sich*, в., *мѣ* *днтѣрѣжѣ*, *мѣ* *мѣніѣ*.
- Ereignen*, *sich*, в., *се* *днтѣмплѣ*, *евіне*, *окѣре*.
- Ereigniß*, п., *евенітѣлѣ*; *касѣ*, *дн-тѣмплѣре*.
- Ereilen*, в., *ажѣнѣ* *ѣвгѣндѣ*, *ауѣкѣ*.
- Eremit*, м., *еремітѣ*, *сѣхѣстрѣ* (пѣст-нікѣ).
- Eremitage*, ф., *еремітацѣ*, *кіліа* *знѣ* *сѣхѣстрѣ*; *се* *зіѣ* *ші* *дѣсуре* *ѣ-пѣлѣ* *кѣчѣоре* *сѣѣ* *ѣошѣоре* *де* *пріп* *рѣдінѣлѣ* *артіѣіѣѣсе*.
- Ereben*, в., *ерезескъ*, *кѣштігѣ* *де* *моштеніре*.
- Erfahren*, в., *ѣѣл*, *мѣ* *інѣормѣ*, *вінѣ* *ла* *кѣпоштінда* *знѣ* *лѣкрѣ*, *дн-черкѣ*, *днвѣдѣ*, *пріѣенѣ* *пріп* *спѣ-ріпінѣ*; *пѣдескъ*; *von* *wem* *haben* *Sie* *es* —? *дѣла* *чінѣ* *ал* *ѣѣлатѣ* *Dra?* *er* *hat* *vieleß* *in* *der* *Welt* —, *ачѣла* *черкѣ* *мѣлѣ* *дн* *лѣме*; *Unglück* —, *пѣдескъ* *непорѣзіѣ*; —, *а*, *пѣдѣтѣ*, *черкѣлѣ*, *дѣспрінсѣ*, *пратікѣ*.
- Erfahrung*, ф., *черкаре*, *лѣсѣ*, *спѣ-*

piinъ, пратикъ; in — bringen, вѣнъ ла кѣпоштѣнда (кѣтѣрѣ лѣкрѣ).

Erfindungsart, m., acciomъ, дѣвѣ-цѣтѣрѣ скѣдъ din дѣделѣнѣ чер-каре.

Erfinden, v., кѣштѣрѣ prin лѣптѣ; den Sieg —, дѣвинѣ, репортѣ vѣторѣ.

Erfinden, v., аѣл, inventezъ, скор-пескѣ (пѣскоческѣ).

Erfindersich, erfindsam, a., аѣл-торѣ, invenциѣ, инѣениѣ.

Erfindung, f.; аѣлтѣрѣ, дескоперѣ-тѣрѣ, invenциѣне, скорпѣре; —Gabe, f., талантѣ, аѣлторѣ, invenциѣ; —geist, m., ценѣ invenциѣ.

Erleben, v., канѣтѣ prin рѣгѣминѣ.

Erfolg, m., зрѣаре, ресѣлатѣ, сѣ-ческѣ, еѣптѣ; ich stehe für den —, еѣ стаѣ вѣнѣ кѣ ва реешѣ; der — wird es lehren, зрѣа ва арѣта.

Erfolgen, v., зрѣѣзъ, еѣине, ресѣл-тѣ, се ѣскѣ, се намѣре; hieraus kann viel Gutes —, de аѣл нѣте ресѣла мѣлтѣ еѣне.

Erforderlich, a., черѣтѣ, трѣвѣин-чѣскѣ, трѣвѣиторѣ, нечесарѣ; —en Fallъ, дѣкѣ с'ар чере, ла касѣ де трѣвѣинѣ.

Erfordern, v., черѣ, прѣринѣ, ре-черѣ; die Umstände — еѣ, дѣ-прѣцѣтѣрѣрѣле черѣ аѣеа.

Erforderniß, n., Erforderung, f., трѣ-вѣинѣ, черѣинѣ.

Erforschen, v., черѣетѣзъ, черѣкѣ, e-caminъ, investicъ; аѣл, кѣпѣскѣ; die Geheimnisse der Natur —, чер-ѣетѣзъ секрѣтеле нарѣтел; die Ge-ſinnungen einer Person —, черѣкѣ кѣпѣтѣл, simjiminѣтеле зѣнѣепѣрѣсѣне.

Erforschung, f., черѣетѣре, investic-гѣисне, ессамѣнаре.

Erfragen, v., дѣпрѣвѣ; аѣл prin дѣпрѣвѣчѣнѣ, ессамѣнѣ, investicъ.

Erfragen, sich, v., кѣтезъ кѣ перѣ-шѣнаре (am овѣрѣзнѣчѣ).

Erfreuen, sich, v., мѣ вѣкрѣ, мѣ веселескѣ.

Erfreulich, a. u. ad., дѣтѣвѣкрѣторѣ, лѣкѣтѣ, веселѣ.

Erfrühen, v. n., дѣнѣтѣ, деѣерѣ, морѣ de овѣрѣ.

Erfrischen, v., ре'тѣпросѣтѣ, рѣко-рескѣ; рѣстѣзѣрѣ, рекрѣезѣ; —d, part., рекорѣнте, рекорѣторѣ, ре-стѣзѣратѣвѣ.

Erfrischung, f., ре'тѣпросѣтѣрѣ, ре-корѣтѣрѣ, рѣстѣзѣрѣмѣнтѣ, рекрѣ-циѣне; —smittel, n., мѣжѣкѣ ре-корѣторѣ.

Erfüllen, v., дѣмпѣлескѣ, компѣ-лескѣ; jemandes Bitte —, при-тѣскѣ рѣгѣминѣтеа кѣѣа, конѣинѣдъ ла черѣеа кѣтѣрѣ; das Gelübde —, дѣмпѣлескѣ воѣтѣ (реѣциѣскѣ); das Geſetz —, дѣмпѣлескѣ лѣеа; mein Versprechen —, мѣ цѣнѣ de кѣвѣнтѣ, дѣмпѣлескѣ прѣмѣиснеа, пѣзескѣ парола.

Erfüllt, part., дѣмпѣлитѣ, пѣнѣ.

Erfüllung, f., дѣмпѣлитѣрѣ; дѣмпѣ-тѣрѣ, дѣмпѣмѣнтѣ; in — ſehen, се дѣмпѣлѣше.

Ergänzen, v., дѣтрѣескѣ, дѣндепѣ-лескѣ, компѣлескѣ, сѣмпѣлескѣ, ein Buch —, ре'дѣмпѣ лѣкѣтеле зѣнѣ кѣрѣ, дѣтрѣескѣ о нарѣ; eine Compagnie —, компѣлескѣ о компѣнѣ.

Ergänzung, f., сѣмпѣмѣнтѣ, ком-пѣлитѣрѣ.

Ergattern, v., аѣл, дескоперѣ (ic-кодескѣ) prin аѣтѣел.

Ergeben, sich, v., мѣ даѣ, мѣ ап-плекѣ, мѣ дѣдаѣ, мѣ сѣпѣкѣ; зрѣѣзъ, се дѣтѣмѣлѣ, еѣине; се араѣ, се аѣверѣзъ; daher ergibt es sich, de аѣл зрѣѣзъ; man muß sich darein —, трѣвѣе сѣ no дѣ-дѣтѣ (кѣ кѣтѣре лѣкрѣ); sich auf Gnade und Ungnade —, мѣ сѣп-пѣнѣ ла дѣкрѣисне; sich in den Willen Gottes —, мѣ ласѣ ла voia лѣ Dzeъ; sich dem Müſſig- gange —, мѣ даѣ лѣнѣ; —, a. datъ; deditъ; devotatъ; дѣкли-натѣ; —er Diener, сѣрѣвѣ devotъ, сѣрѣвѣ пѣкатѣ; —heit, f., деѣ-гѣмѣнтѣ, дѣклипѣциѣне, еѣепѣци-не, сѣпѣзѣере; апплекѣисне; deditъ.

Ergerniß, n., ресѣлатѣ, прѣдѣлтѣ.

- Ergebenſt**, a. mi ad., преа пекатѣ, преа devotѣ.
- Ergabung**, f., сзвспере, сзсмичисне; ресемпъцисне; — in den Willen Gottes, сзвспере ла воля лѣ Dzeѣ.
- Ergehen**, v. n., есе (знѣ mandатѣ); ſich, über ſich — пацѣ, петрехѣ, mi ое дптгмѣтѣ; wie wird es mir — ? че ва оѣ de mine? etwas über ſich — laffen, сзсептѣ чева сѣ трекѣ престе mine, сзсептѣ кѣ ресемпъцисне; einen Befehl — lassen, пзвдѣкѣ о ordнѣцисне; Gnade für Recht — lassen, даѣ грацѣ дп локѣ de дрептате, пресептѣ дрептъцѣ грацѣ.
- Ergiebig**, a. mi ad., орснтвосѣ, тѣпосѣ, родиторѣ, лѣсѣторѣ (грѣл ла триератѣ); — fett, f., спорѣ, орснтвосѣтате; авзданцѣ, прѣсѣпцѣ.
- Ergießen**, v., рѣврѣсѣ, стрѣврѣсѣ, дпзндѣ; рѣсгандѣ, сѣзндѣ, сѣзндѣсѣкѣ; ſich —, ес рѣварѣсѣ, дпзндѣ.
- Ergießung**, f., рѣврѣсѣтѣрѣ, дпзндѣтѣрѣ, дпзндѣтѣратѣ; — der Säfte, стрѣврѣсѣтѣрѣ змезелелор.
- Ergötzen**, v., десѣзѣтѣ, дпвѣкѣрѣ, дпвеселесѣкѣ, оакѣ пѣчере, оакѣ гѣсѣтѣ, рекреезѣ.
- Ergötzend**, ергѣтѣлѣч, a., десѣзѣтѣчѣсѣ, рекреатѣвѣ.
- Ergötlichkeit**, **Ergötzung**, f., десѣзѣтѣре, рѣсѣзѣцѣ; пѣчере, рекреѣцисне.
- Ergrauen**, v., дпкѣрѣндесѣкѣ; дпвѣтрѣпесѣкѣ.
- Ergreifen**, v., авкѣ, пзнѣ тѣпа, прѣндѣ; beim Arme —, авкѣ де врацѣ; den Degen —, авкѣ савѣа; die Flucht —, о тѣлесѣкѣ ла озгѣ; die Gelegenheit —, проѣтѣ, тѣ олодесѣкѣ de окасѣне; ein Gewerbe —, дпварѣцѣошезѣ о проесѣне.
- Ergreifen**, v., тѣ дпозрѣлѣ, вѣнѣ дп озрѣлѣ.
- Ergreifen**, v., черчетезѣ (скотѣчесѣкѣ), дескоперѣ черчетѣндѣ.
- Ergründen**, v., черкѣ ла озндѣ, оолѣ

темеѣлѣ, пѣтрѣндѣ, стрѣвѣтѣ пѣнѣ ла озндѣ.

Erguß, m., v. **Ergießung**.

Erhaben, a. mi ad., дпалѣтѣ, алѣтѣ, пѣцатѣ, рѣдикатѣ; сѣвлѣмѣтѣ, етѣпѣнтѣ; лѣкратѣ дп релѣеѣсѣ; — e Brust, пентѣ релѣцатѣ; — er Gedanke, идеѣ сѣвлѣмѣтѣ, кѣдетѣ дпалѣтѣ; — e Schreibart, стѣлѣ сѣвлѣмѣтѣ; — e Figur, оѣкѣрѣ дп релѣеѣсѣ.

Erhabenheit, f., дпѣлѣтѣ, тѣрѣптѣ, етѣпѣнтѣ, сѣвлѣмѣтате; — der Geistes, сѣвлѣмѣтате сѣпѣртѣлѣ, дпѣлѣтѣеа тѣндѣ, сѣпрѣнтѣеа пѣнѣлѣ; — der Gesinnungen, тѣрѣпѣнтѣ, повѣлѣтатеа сѣолетѣлѣ.

Erhaltbar, ad., де цѣнтѣ, консерѣвѣверѣ, дѣрѣверѣ.

Erhalten, v., цѣнѣ, рѣгѣнѣ, сѣсѣпѣнѣ; пѣстрезѣ; дптрѣпѣнѣ; прѣмесѣкѣ, реченѣ; кѣштѣгѣ; пѣтресѣкѣ; консерѣвѣ, тѣнѣцѣнѣ; Gott erhalte euch! Dzeѣ сѣ вѣ цѣнтѣ; — Sie mit Ihre Freundschaft, пѣстрѣзѣ'тѣ прѣрѣтѣнѣа Dтале; ich habe einen Brief —, ам прѣлѣмѣтѣ о скрѣсѣре; eine Familie —, цѣнѣ, пѣтресѣкѣ о оамѣлѣ; das Leben —, цѣнѣ, консерѣвѣ вѣдѣа; in Respekt —, цѣнѣ дп респектѣ; den Sieg —, кѣштѣгѣ вѣпѣтѣрѣа, репортѣ дпвѣпѣчереа.

Erhalter, m., цѣнтѣторѣ, пѣстрѣторѣ, консерѣвѣторѣ; пѣтрѣторѣ.

Erhaltung, f., цѣнтѣтѣрѣ, пѣстрѣтѣрѣ, консерѣвѣцисне; кѣштѣгаре, довѣпѣдѣре; сѣвѣсѣпѣнтѣ.

Erhandeln, v., нерѣмесѣкѣ, оакѣ траѣоѣ; кѣштѣгѣ тѣрѣзндѣ.

Erhängen, v., сѣзнѣзѣрѣ.

Erhärten, v., дпварѣтошезѣ; адеверѣpezѣ, провезѣ, демѣстрѣ (кѣ докѣсѣнтѣ, кѣ темѣлѣспѣ), доведесѣкѣ.

Erhaschen, v., авкѣ, прѣндѣ (рѣвѣесѣкѣ).

Erheben, v., рѣдикѣ, дпалѣтѣ; прѣмесѣкѣ; sein Herz —, дпалѣцѣ ѣнтѣа; ein Geschrei —, стѣрѣтѣ, сѣверѣ; ſich —, тѣ трѣоесѣкѣ, тѣ тѣпѣдресѣкѣ.

Erheblich, ad., днсетнатѣ, днсетна-
верѣ, импортанте, konciderаверѣ.
Erhebung, f., днладцѣтѣрѣ, pidikъ-
тарѣ; днсетнитате, импортанцѣ;
авандцѣтѣрѣ, днмнтаре (за рид-
тарѣ).
Erheithen, v., кѣштѣрѣ прѣн кѣзъ-
торѣ.
Erheithen, v., черѣ, претѣндѣ.
Erheithern, v., pe'nceninѣ, днвиломезѣ.
Erheithen, v., днкѣзескѣ, днпер-
вѣтѣ.
Erheithen, v., илѣмѣнезѣ, днсе-
дерѣ; гѣмѣрескѣ; — v. neutr.,
се наре, анпаре, се днседерѣ, се
манѣестѣ, еете кларѣ, се гѣмѣ-
реште.
Erheithen, sich, v., се спѣзѣрѣ.
Erheitheln, v., кѣштѣрѣ прѣн ѣдѣрѣ.
Erheithen, v., днпервѣтѣрѣ; днтарѣтѣ;
das Blut —, сѣнѣле се дн-
первѣтѣ; die Einbildungskraft —,
сѣнтасѣ се днларѣтѣ.
Erhigung, f., днкѣзѣре, сѣрвинѣдѣрѣ,
днпервѣтѣтѣрѣ, днтарѣтѣчѣне.
Erhoben, v. Erhaben.
Erhoben, v., сѣнѣ, pidikъ, днладцѣ;
die Befoldung —, адаорѣ, дн-
тѣрескѣ лѣнѣ; eine Farbe —,
днладцѣ о колѣре, о сѣкѣ сѣ ре-
салте, сѣ вагѣ mal мѣлѣ лѣ окѣ;
den Glanz —, днладцѣ, аккрескѣ
лѣстрѣ; den Muth —, днкорѣ-
вѣзѣ; das Verdienst —, лѣдѣ,
илѣстрѣзѣ мерѣтѣ.
Erhöhung, f., днлѣдѣмѣнатѣ, алѣ-
мѣтѣ, pidikътѣрѣ, адаосѣ (лѣ
мѣтѣ), аккрескѣмѣнатѣ (лѣ пре-
дѣрѣ).
Erhoben, sich, v., днмѣ рѣвинѣ дн
сѣмѣмѣ, мѣ рѣкѣлѣрѣ, мѣ рѣстѣарѣ,
мѣ рѣлѣосѣзѣ, мѣ домѣлескѣ;
sich an etwas —, мѣ decdasnѣ;
sich von einer Krankheit —, днмѣ
рѣкѣштѣрѣ сѣмѣтѣте, мѣ pe'n-
сѣлѣгомезѣ, мѣ рѣнтѣрамѣ; sich
von einer Ohnmacht —, мѣ de-
мѣнтѣ dинтѣрѣ лѣмѣнѣ; днмѣ рѣ-
винѣ дн сѣмѣдѣрѣ; sich bei einem
Rath —, черѣ konciliѣл, сѣнтѣл
лѣлѣ.
Erholung, f., pe'ntѣрѣмѣре, рѣстѣлѣ-

рѣлѣне, pe'ntѣрѣмѣре, рѣкрѣ-
цѣне (дѣмѣ остѣмѣлѣ); рѣлѣносѣ.
Erhören, v., азѣлѣ, аскѣтѣ (рѣлѣ-
чѣлѣне).
Erinnerlich, ad., чѣеа че днмѣ vine дн
minre.
Erinnern, v., addskѣ aminre, рѣкѣмѣ
дн мемѣрѣ; номѣнескѣ; sich —,
днмѣ сѣвѣне, днмѣ рѣсѣвѣне; ei-
nen Schuldner an die Bezahlung
—, addskѣ aminre datorѣлѣлѣ ка
сѣ рѣлѣтѣскѣ; sich der Wohlthaten
—, dинѣ minre vineсѣчѣрѣлѣ.
Erinnerung, f., сѣвѣнѣре, сѣвѣнѣнѣрѣ,
дннѣре-амѣнѣре, номѣнѣнѣре; адмѣ-
нѣнѣнѣне (лѣ азѣлѣ datorѣлѣ); дннѣнѣнѣ-
дѣре; eine traurige —, о сѣвѣ-
нѣре тѣрѣстѣ; —Straf, —Svermѣ-
дѣн, гѣрѣлѣ мемѣрѣелѣ; —Szeichfen,
сѣмѣнѣ de сѣвѣнѣре.
Erkalten, v., мѣ рѣчѣскѣ.
Erfalten, sich, v., рѣчѣскѣ, канѣтѣ
рѣчѣлѣ.
Erfämpfen, v., кѣштѣрѣ днвинѣдѣреа,
кѣштѣрѣ прѣн лѣнѣтѣ; елѣнѣтѣ.
Erfargen, v., addsnѣ, стрѣнѣтѣ прѣн
аварѣнѣлѣ.
Erfaufen, v., кѣштѣрѣ; корѣмѣнѣ,
мѣтѣрескѣ.
Erfennbar, ad., зшорѣ de рѣкѣ-
носкѣтѣ.
Erfennen, v., кѣноскѣ, рѣкѣноскѣ,
deосѣвѣскѣ, дѣчѣрѣнѣ; devidѣ, хо-
тѣрѣскѣ; — zu geben, сѣкѣ сѣ
прѣчѣнѣ; mit Dank —, арѣтѣ рѣ-
кѣносѣнѣнѣрѣ, мѣ арѣтѣ мѣлѣдѣнѣ-
торѣ; in einer Sache —, хотѣ-
рѣскѣ днтрѣ о кѣвѣсѣ; eine Strafe
—, deкѣрѣтѣтѣ о недѣнѣсѣ; an der
Stimme —, кѣноскѣ не ворѣлѣ.
Erfennlich, ad., рѣкѣноскѣтѣрѣ.
Erfennlichkeit, f., рѣкѣносѣнѣнѣнѣрѣ;
рѣсѣнѣлѣтѣ.
Erfennniß, f., кѣносѣнѣнѣнѣрѣ, мѣнѣнѣнѣрѣ,
нѣрѣнѣне; сѣнѣнѣнѣрѣ жѣдекѣтѣрѣескѣ,
хотѣрѣре, конкѣлѣре, deвѣсѣлѣне,
жѣдекѣтѣ.
Erfennung, f., рѣкѣносѣнѣнѣнѣрѣ, рѣ-
кѣносѣтѣре; —Szeichfen, сѣмѣнѣ,
контѣрасѣмѣнѣ.
Erfet, m., валкѣнѣ, аркѣрѣ, ешѣтѣрѣ

а знои пѣрци 'де касъ; — Fenster,
 оереѣстра вѣлконъли.
 Ersiesen, v., алекъ.
 Erklärbar, a. ши ad., спликаверѣ, де-
 лъчиверѣ, лътъриверѣ.
 Erklären, v., декларѣ, спикнѣ, мани-
 фестежѣ; спликѣ, спланежѣ, (гъ-
 тъческѣ); er wurde für unschuldig
 erklärt, елѣ ѣз декларатѣ де пе-
 виноватѣ; — Sie sich deutlich,
 ръспикъте малъ каратѣ; in die Acht
 —, осъндескѣ, кондаинѣ, тримитѣ
 лл ессилѣ; den Krieg —, декларѣ
 ръсвоѣ.
 Erklärend, part., декларѣндѣ, декла-
 ративѣ, декларъторѣ.
 Erklärer, m., спликъторѣ, деслѣчи-
 торѣ, комманъторѣ.
 Erklärlich, ad., спликаверѣ.
 Erklärung, f., спликъциѣне; декларъ-
 циѣне, спикъ; — bart, маниерѣ де
 а се сплика; — stunft, артъ есе-
 цетикъ; — schrift, скрипътърѣ де-
 кларъторѣ.
 Erleiden, v., е де ажънсѣ; ѣоло-
 сеште.
 Erleichtlich, a. ши ad., де ажънсѣ,
 концидераверѣ.
 Erleutern, erklimmen, v., тъ кадърѣ,
 тъ сѣлѣ.
 Erlösen, v., ръскупѣ.
 Erloffen, v., ресватѣ, дескрипндѣ,
 стрикѣ.
 Erlöseln, v. Ausflügeln.
 Erlösen, a. ши ad., алекъ.
 Erlanken, v. n., тъ волпъвескѣ.
 Erläutern, sich, v., тъ реческѣ.
 Erläutern, sich, v., тъ ллкъмътѣ,
 кътежѣ.
 Erlunden, v., адѣнѣ штирл, искодескѣ.
 Erlundigen, sich, v., черчезежѣ, ре-
 черѣ, тъ инфортѣ, тражѣ инфор-
 тъциѣнѣ, ѣакѣ ллпревъчъне.
 Erlundtschaften, v. Auskundtschaften.
 Erlundstein, v., продѣкѣ кз тъиестрѣ,
 инвенѣ; ѣъдърескѣ, тъ преѣакѣ,
 аѣътежѣ.
 Erlundstelt, part., тъиестросѣ, артеѣ-
 циѣсѣ; преѣъкѣтѣ, ѣъдърѣтѣ, а-
 ѣъятѣтѣ.
 Erlundsteltung, f., преѣъкѣтърѣ, аѣъп-
 тъциѣне.

Erlaben, v. Laben.

Erlahmen, v., девинѣ паралиѣкѣ.
 Erlangbar, ad., че се поѣе ажънѣе,
 догънди.
 Erlangen, v., сосескѣ, довъндескѣ,
 къштитѣ; seinen Zweck —, ажънѣ
 лл скопѣ.
 Erlangung, f., ажънѣере, ажънѣсе-
 тълѣтѣ.
 Erlass, m., релъсарѣ, ертаре, рѣми-
 циѣне; ordinъциѣне, еѣициѣне, е-
 мѣкѣ, ordinѣ, ordinанъгъ; — der
 Sünden, ертареѣ пъкателор, ав-
 солъциѣне де пъкате; — am Preise,
 скъдере дин проѣдѣ.
 Erlassbrief, m., карте де ертъчъне.
 Erlassen, v., ласѣ, реласѣ, дажѣ; е-
 митѣ, рѣмитѣ; ертѣ, авсолѣжѣ, дѣ-
 пѣнѣежѣ; einen Befehl —, пълѣкѣ
 прокъемѣ знѣ мандатѣ; den Eid
 —, дѣпѣнѣежѣ, ертѣ де жъръ-
 тълѣтѣ; die Sünden —, деулетѣ
 де пъкате; die Schulden —, ертѣ
 даторѣиле.
 Erlassjahr, n., ѣъсѣлѣжѣ, анъл лл карѣ
 се ерта даторѣиле лл лѣдѣе веке.
 Erlasslich, ad., де ертатѣ, ертаверѣ.
 Erlassung, f., релъсарътърѣ, рѣмициѣне,
 дѣпѣнѣсѣ, ертъчъне, v. Erlassen.
 Erlassungsünde, f., пъкатѣ лѣсне де
 ертатѣ.
 Erlauben, v., дажѣ воѣжѣ, кончѣдѣ,
 акордѣ, пермитѣ, ертѣ (а ѣаче
 чѣва), ллгъдѣсѣ (marlaricmѣ); ist
 es erlaubt? се дъ воѣжѣ? се кон-
 чѣде? meine Umstände — еѣ nicht,
 ллпрепъсърѣиле меѣе нѣ тъ ер-
 тѣ; sich zu —, а'ши ллѣ воѣжѣ, а'ши
 арога (знѣ дрепѣтѣ ш. а.)
 Erlaubnis, f., кончѣциѣне, воѣжѣ, пер-
 мѣициѣне (ллгъдѣсѣнгъ, marlar.);
 mit Ihrer —, кз воѣа Драге; die
 — geben, дажѣ воѣжѣ, акордѣ кон-
 чѣциѣне.
 Erlaubt, part. ши ad., кончѣсѣ, пер-
 мѣикѣ, воѣжѣ датѣ, акордатѣ (лл-
 гъдѣситѣ).
 Erlaucht, ad., (титълътърѣ), стрълъ-
 чѣтѣ, ѣъдърѣ, de o mare demni-
 тате.
 Erlauern, v., аѣъл prin пъндѣ, приндѣ
 лл пъндѣ; die Gelegenheit —,

пъндескѣ окасисноа, ажънрѣ, со-
сескѣ алергъндѣ.
Erlauschen, v., аолъ аскълтгъндѣ, трагѣ
къ зречеа.
Erläutern, v., лимпозескѣ, гъмъспескѣ,
къръдѣ; сплкъ, ръсплкъ.
Erläuterung, f., лимпезитъръ, гъмъ-
питъръ, къръдитъръ, сплкъгъдъне.
Erle, f., аринѣ (арворе).
Erleben, v., апкѣ а тръ; виецъсескѣ
пъл . . ; черкѣ, пъдескѣ, вьдѣ;
dieser Mann hat vieles erlebt, о-
мал ачеста пъди тълго; ich werde
es nicht —, ачеста нъ о воис а-
жънре; so etwas habe ich noch nie
erlebt, дп виедъ теа п'амѣ мал
пъдитѣ асеменеа.
Erledigen, v., десгреснѣ, дескаринѣ,
жворезѣ; терминѣ, дечидѣ; десинѣ
дп ваканцъ, се дешертъ (жнѣ
постѣ).
Erledigung, f., десърчинаре, жво-
раре; ваканцъ.
Erledigt, part., ваканте, дешертатѣ.
Erlegen, v., зчидѣ, ръванѣ, токѣ дп
канѣ; денънѣ, денъмърѣ, пгъ-
тескѣ, ръсиандѣ (о даторѣ).
Erlieftern, v., жворезѣ, десгреснѣ,
фачертезѣ; den Schmerz —, а-
линѣ дърепеа.
Erliefterung, f., жвораре, жворъ-
мърѣ, алинаре.
Erleiden, v., сѣферѣ, пацѣ, сѣпортѣ,
в. leiden.
Erle, a., de аринѣ.
Erlernen, v., деприндѣ, дпвъцѣ.
Erlernen, v., алерѣ.
Erluchten, v., лъминѣ, лъминѣ; den
Verstand —, дештеатѣ, кътивѣ
мингеа; erleuchteter Mann, омѣ
лъминатѣ.
Erliegen, v., тъ ръзнѣ, сѣвкадѣ;
den Schmerz —, дърепеа тъ
анасъ, дърепеа тъ ръзнѣ.
Erlisten, v., къштгѣ prin амъдрп,
амъцескѣ, вилепескѣ (дела зн-
грескъл hitlen; vezl кърциле по-
стре висеричештп тгърте дп вѣ-
къл ал 17леа).
Erlögen, a., фалѣ, минцитѣ, мин-
чмосѣ, скорнитѣ.
Erlöse, n., ванп страни дп вьн-

зареа търспгъ; даравере тър-
спгъ.
Erlösbar, ad., че се поге стипце,
стипцеверѣ.
Erlöschen, v. a., стингѣ, аморцескѣ,
сторцескѣ; —, v. n., тъ стингѣ,
апнѣ.
Erlösung, f., стинсъръ, аморцире,
ауспере.
Erlösen, v., ръскъмърѣ, диворѣ.
Erlöser, m., ръскъмърторѣ, диве-
рторѣ, мърпгиторѣ; деслерѣ.
Erlösung, f., ръскъмъраре, ръскъмъ-
пъръмърѣ, скъшаре, диверцине,
мърпгитгъ.
Erlügen, v., скорпескѣ, инвентезѣ
минчгъ.
Erlustigen, v., дпвъкърѣ, дпвесе-
лескѣ, рекреезѣ.
Ermächtigen, v., дпмъстерескѣ, ас-
торисезѣ; sich —, апкѣ, пзнѣ
тълпа (пе чева), аротѣ, ктезѣ.
Ermächtigung, f., дпмъстерипе, ас-
торисъцине.
Ermahnen, v., дндемнѣ, сѣртескѣ,
(дожънескѣ); —d, дндемнъртѣ,
сѣртиторѣ, дожъниторѣ.
Ermangeln, v., лпнескѣ, омитѣ; daran
wird es nicht —, де ачееа нъ ва
ѣи лпсъ; ich werde nicht —, еѣ
нъ воис лпси.
Ermangelung, f., лпсъ, дешентѣ,
скъдере.
Ermannen, v., дпварьгѣ, дпкора-
цезѣ, приндѣ импѣ, приндѣ ла
виртге.
Ermäßigen, v., къмпгѣ, модереzѣ,
рестрингѣ.
Ermatten, v. a., гъпдзескѣ, осте-
пескѣ, овосескѣ; —, v. n., пердѣ
пстериле, тъ овосескѣ, тъ фатигѣ.
Ermattung, f., лъпдземе, овоселъ,
фатигѣ.
Ermel, m., търпекъ.
Ermessen, v., търсърѣ, комътърсърѣ;
ждекѣ, сокотескѣ, даѣ къ соко-
тѣла, ми сѣ наре; къпоскѣ; ре-
флеттеzѣ.
Ermesslich, a. wi ad., комътърара-
верѣ; проавверѣ.

Erquickend, erquicklich, ad. mi part.,
реставраців, рекреатів.

Erquickung, f., реставраціонъ, кон-
фортъ, репърире, репъншомаре.

Errathen, v., гъческѣ.

Errathung, f., гъчигъръ.

Errechten, v. Richten.

Erregbar, ad., дитържтаверѣ, ирри-
таверѣ, ащипаверѣ; дештептаверѣ;
ащптаверѣ; — feil, f., ирригтаверѣ-
тате, ащипаверѣтате.

Erregen, v., мшкѣ, дештептѣ, дитъ-
ржтѣ; einen Sturm — се пор-
пеште о тимпестате, форжънъ.

Erregung, f., мшкыцѣне, дештеп-
тѣцѣне; ащптѣцѣне; скълтъръ.

Erreichbar, a. mi ad., че се поѣ-
ажънѣ.

Erreichen, v., ажънѣ; ein gewisses
Alter — ажънѣ ла о врьсть
ѡрекаре; setzen Endzweck — а'ш
ажънѣ скопъ.

Erreichung, f., ажъносръ, ажъносетъръ.

Erretten, v., сканѣ, ливерѣжъ (мън-
тѣс).

Erretter, m., скъпъторѣ, ливеръторѣ,
(мънтѣторѣ).

Errettung, f., ливеръцѣне, скъпъ-
мънтѣ, консервъцѣне, (мънтѣп-
цъ).

Erreichen, v., pidikѣ, дпнацъ; ста-
торескѣ, ѡндежъ, ашшежъ; es wurde
ihm ein Denkmal errichtet, i c'a
пъцатѣ жъ монъмънтѣ; eine
Schule — ѡндежъ о школѣ.

Errichtung, f., дпнълъмънтѣ, pid-
кътъръ; статоритъръ, ѡндецѣне,
инстѣцѣне.

Erringen, v., къштѣжъ кз грезтате.

Erröthen, v., рошескѣ, мъ ршѣнѣ.

Errungenschaft, f., къштѣжъ, вьспѣл
къштѣжѣ кз грезтѣцл.

Erstättigen, v., сатърѣ, сажъежъ.

Erstättigung, v. Sättigung.

Erst, m., дпнокътъръ, дпнокъмънтѣ,
реѡкътъръ; екивалѣте (торѣ-
а-търѣ), вьпѡѣкыцѣне, дешдълъ-
мънтѣ: съррогатѣ (ѡдетѣ дп локѣ
de vinѣ).

Erkaufen, v. n., мъ дпнекѣ.

Erkäufen, v. Ertränken.

Erkäufer, v., ѡакѣ гравѣче, гравѣ-
ѡѣежъ, къштѣжъ сѡърпѣрѣндѣ, дп-
шежъндѣ.

Erkassen, v., ѡакѣ, пльстѡескѣ,
мрежъ (zidesкѣ), проджънѣ дпн
пимѣкѣ.

Erkasser, v. Schöpfer.

Erkaffung, f., крѡецѣне, пльстѡи-
търъ, проджънѣне дпн пимѣкѣ (zi-
dipe); — der Welt, ѡачереа лѡмѣл.

Erkallen, v., ресѡнѣ, репътѡежъ;
мъ ръсѡндескѣ; ein Gerücht —
се лъдеште о ѡалмъ.

Erkheinen, v. n., ашпѣрѣ, мъ арътѣ,
есѣ ла vedere, мъ арътѣ, мъ
дпѡѡѡежъ, мъ пресъптежъ; es
ist ein Buch erschienen, c'a пълѣ-
катѣ о карѣ; er ist vor Gericht
erschienen, c'a дпѡѡѡежъ ла жъ-
декатѣ; öffentlich — есѣ; мъ
арътѣ дп пълѣкѣ; bei einer Feter-
lichkeit — дитрепѣнѣ ла о соле-
нитате.

Erkheining, f., ашпърециѡне, дпѡѡѡ-
ѡежѣ, лъѡѣрѣ, вѣциѡне
(de la vicѣ), пълѣкѣ, пълѣчѣре,
ѡантомъ, ѡенѡменѣ; der — en
hat, жънѣ вѣциѡнѣс, жънѣ ѡапатѣкѣ.

Erkheisen, v., дпмъшкѣ, жидѣ кз
артъ de ѡокѣ.

Erkheissen, v., рѡлажъ, дешкорѣжъ,
дешперѡежъ; —, v. n., мъ деш-
корѣжъ, мъ рѡлажъ, мъ ѡворескѣ,
мъ дпмѡѡѡ (de пстерѣ), сльѡескѣ
(славѡн.), мъ вьдѡескѣ.

Erkheissung, f., рѡлѣсѡцѣне, деш-
корѣцѣне.

Erkheissen, v., дешкѣ, жидѣ, токѣ
дп канѣ; vom Blize — грьсѡитѣ.

Erkheissung, f., дешкѣтъръ, токѣ-
търъ; жидере.

Erkheissen, v., сьѡръпескѣ, ашкѣ
не кѣ стрѡмѡе, капѣтѣ прѣнъ гъ-
ржѣре, гъѡеокѣ, ашѡескѣ; er
hat diese Gnade erkheissen, ежъ а
къштѣгатѣ аѡетѣ гравѣжъ прѣнъ а-
шѡѡѡ; eine Erbschaft — сьѡ-
ръпескѣ о клѣронѡмѣ.

Erkheissung, f., сьѡръпѣре, ашкѣ-
търъ, къштѣжъ дпшелатѣ.

Erkheissen, v. n. d'аханѣ, дпѡѡѡжъ;
ашкѣ.

Erkaunen, v., мъ минъкъ, сънтъ
 зимитъ, стаъ ла мипаре, стаъ ка
 дмипърмъпитъ; еъ ифъ жум —, е
 de minsne.
 Erkaunen, sub. n., минънаре, съ-
 норе, зимиро.
 Erkaunend, erkaunlich, a., de mi-
 nsne, cтраordinaria, zимиролъ.
 Erkaunt, a., зимитъ, нъкъ ла ми-
 паре; cтраordinarъ.
 Erker, erste, erstes, a., знтелъ, при-
 ма, primaria, primitiva, prin-
 cipalъ; von der ersten Kindheit
 an, din прънчъ.
 Erkehen, v., cтрапънтъ, жанрис,
 cтрапънтъ, зидъ къ цмътарилъ, дн-
 жанрл къ кзидъ.
 Erkehen, v., кзмипъръ ла личтъл-
 ne; pe'nvils, мъ сколъ (din морп).
 Erkehung, f., кзмипърътаръ; pe'n-
 vilere.
 Erkeigen, v., мъ свъ, мъ пркъ,
 мъ 'налъ.
 Erkeigung, f., свитъ, свитъ, днл-
 цмънтъ.
 Erkeis, ad., знтелъ, ла локъ зп-
 телъ; prima-darъ.
 Erkerben, v., морис; аунъ, мъ
 пердъ; amordeskъ, мъ парали-
 cezъ (знтъ мъкъларис); das Wort
 erstarb ihm auf der Zunge, граисъ
 лъ cтete, limъ i ce дмиплетечъ.
 Erkeboren, a., знтелъ - нъскъ,
 примъденитъ.
 Erkeburt, f., знтелъ намтере, при-
 маденитъ; —recht, maiorатъ.
 Erkeiden, v., днпъдъмъ; cъгръмъ;
 die Begierden —, днфрълъ, кон-
 тепескъ патимеле; vor Hitze —,
 мъ днпъдъмъ de фервингълъ.
 Erkeidung, f., днпъдъмълъ; cъгръ-
 мътаръ.
 Erkeisch, ad., маъ знтелъ, prima-
 оръ, ла днченъ.
 Erkeitung, f., фрпнтъ динтъл; —e,
 нъргъ, примигитъ.
 Erkeimal, ad., днтелъ-darъ; —ver-
 such, prima-провъ.
 Erkestreben, v., напътъ, довъндескъ къ
 остенелъ.
 Erkestrecken, sich, v., мъ днтиндъ, мъ
 тиндъ, мъ лърцескъ; ажнргъ; wie

hoch erstreckt sich die Summe? la
 кълъ tale cъma?
 Erstrecken, v., напътъ prin dicъte.
 Erstürmen, v., иаъ къ ассалтъ.
 Erstürmung, f., лъртъ къ ассалтъ.
 Ersuchen, v., черъ, речеръ; поръ,
 пофескъ.
 Ertappen, v., авъкъ, cтрапъиндъ; auf
 frischer That —, приндъ дн фантъ.
 Ertheilen, v., дмипаръ, даъ, кзмипи-
 некъ; конферис; einen Befehl —,
 даъ ordindъ, demъndъ, порънческъ
 (marlaricmъ); einen Auftrag —,
 комитъ, днсарчинъ, даъ комичисне;
 Unterricht —, даъ леггисне.
 Ertheilung, f., даре, кзмипекъцисне,
 конферитъ; — einer Nachricht,
 дмипъръмипоа змел новътъ.
 Ertöbten, v., зидъ; mortificъ, тор-
 пезеъ (cимъспие трънемъ).
 Ertonen, v., ръснъ, днтонъ.
 Ertrag, m., венитъ, ревенитъ, про-
 венитъ, фолокъ, prodantъ.
 Ertragen, v., поръ; адъкъ; cъферис,
 cъпортъ, раздъ; nicht zu —, нъ
 e de cъферитъ.
 Ertragen, a., cъпортверъ, cъе-
 риверъ, de cъферитъ; пасаверъ, лъ-
 кръ че воте нъса, трече de взнъ;
 —es Schicksal, cърте de cъферитъ,
 cърте пасаверъ.
 Ertragsam, v. Erträglich.
 Ertragung, f., cъферингъ; toleran-
 цъ, ръдаре.
 Ertränken, v. a., днпекъ.
 Ertränkung, f., днпекъцисне.
 Ertrinken, v. n., мъ днпекъ.
 Ertrofen, v. a., скотъ prin amerin-
 цълъ, иаъ вравъндъ, авъкъ фрпн-
 гълъ voinga кълъ, сторъ къ
 форуа.
 Ertrübrigen, v., нъстрезъ, скорескъ,
 нзнъ ла о нарте, маъ амънъ рестъ.
 Erve, f., мълърикъ.
 Erwachen, v. n., мъ demtentъ; der
 Tag —, ce ръваръ de зiorъ;
 vom Tode —, pe'nvils din морп.
 Erwachen, v., крескъ; акрескъ,
 ажнргъ ла врестъ; eigrаръ: нър-
 чедъ, провинъ, мъ паскъ, мъ ескъ,
 ресълъ; еъ ифъ viel Unheil daraus
 —, de аидъ с'а ескатъ реле мъаре.

Erwachfen, part. III a., крескѣтѣ, жа-
не, ѳечорѣ (ѳечорѣ); — et Mensch,
омѣ ѳѣкѣтѣ; жемѣчѣ —, мѣри-
челѣ.

Erwachsung, f., дештентѣцѣне..

Erwägen, v. a., кѣмпѣнескѣ, іаѣ дн
сокотѣнѣ, концидерѣ, ессаминѣ;
etwas reiflich —, іаѣ ѣкѣрѣ ла о
сокотѣнѣ маѣрѣ; концидерѣ ѣ-
кѣрѣ серіосѣ.

Erwägung, f., кѣмпѣнѣтѣрѣ, соко-
тѣнѣ серіосѣ, концидерѣцѣне, ре-
ѳлесѣне серіосѣ; in — ziehen,
кѣмпѣнескѣ вѣне.

Erwählen, v., аѣлѣтѣ.

Erwählen, v., адакѣ аминте, ком-
меторѣ.

Erwählung, f., адѣчере-аминте, ком-
меторѣцѣне, меторѣ.

Erwärmen, v. n., мѣ дѣкѣлѣеѣкѣ;
—, v. a., дѣкѣлѣеѣкѣ.

Erwarten, v. a., аштенѣтѣ, Zeit und
Umstände —, тѣмпѣрескѣ, аштенѣтѣ
дела тѣмпѣтѣ мѣ дѣмѣрѣнѣрѣрѣ; große
Dinge von einem —, дѣмѣ про-
мѣтѣ ѣкѣрѣрѣ маѣрѣ дела чѣнеѣ.

Erwartung, f., аштенѣтѣре, аштенѣтѣ-
цѣне, аштенѣтѣтѣвѣ; döring; wi-
der alle —, прѣсте тѣтѣ аштенѣ-
тѣреѣ; er hat meine — übertrof-
fen, а дѣтѣрѣкѣтѣ аштенѣтѣрѣіѣе ме-
ле; — voll, пѣнѣ де аштенѣтѣре.

Erweden, v., дештентѣ, дешѣрѣіѣѣтѣ;
Eifersucht —, дештентѣ целосѣ,
прѣнѣсѣ; vom Tode —, рекѣмѣ
ла вѣлѣрѣ.

Erwedlich, a. III ad., дѣтѣтѣрѣіѣе де
еѣѣтѣрѣіѣ вѣнѣ; (едѣіѣкѣтѣрѣіѣе).

Erwedung, f., дештентѣмѣнѣнѣ, деш-
тентѣцѣне.

Erwehen, sich, v., мѣ аѣлѣрѣ; мѣ
прѣѣрѣвѣ, мѣ ѳерѣскѣ; er konnte
sich des Schlafes nicht —, елѣ
нѣ мѣ потѣ дѣнѣіѣе сомнѣ.

Erweisen, v., моѣкѣ, амоѣіѣ; дѣдоіѣо-
шеѣтѣ, дешѣнѣ ѳраѣедѣ; комѣнѣтѣ-
мескѣ (кѣіѣѣ).

Erweislich, erweisbar, a., че се
пѣте амоѣіѣ, амоѣіѣверѣ.

Erweisung, f., амоѣіѣтѣрѣ; комѣнѣ-
сѣне, дѣнѣрѣіѣѣіѣре.

Erweis, m., проѣтѣ, дешѣтѣрѣіѣѣне,

адѣверѣнѣтѣ, верѣіѣкѣмѣнѣтѣ (do-
hadſ).

Erweisbar, erweislich, a., дешѣ-
тѣрѣверѣ, арѣтѣверѣ.

Erweisen, v., арѣтѣ, проѣѣтѣ, дешѣ-
тѣрѣ, аѣрѣѣѣтѣ, адѣверѣѣтѣ, верѣ-
іѣкѣ (dovedeckſ); handgreiflich —,
проѣѣтѣ дѣведѣрѣтѣ, дешѣтѣрѣ ла
окѣ, ла еѣедѣнѣтѣ; sich höflich —,
се арѣтѣ кѣрѣтѣнеѣтѣ, се пѣртѣ кѣ
полѣтеѣтѣ; einen Dienst —, ѳакѣ
кнѣ серѣіѣіѣіѣ кѣіѣѣ; Ehre —; ѳакѣ
кѣіѣѣ онѣре; die letzte Ehre —,
петѣрѣкѣ ла тѣрѣмѣнѣтѣ; ѳакѣ кѣіѣѣ
серѣіѣіѣіѣіѣ чѣлѣ дѣнѣ зѣтѣ.

Erweitern, v., гѣрѣдѣскѣ, гѣдѣскѣ, дѣ-
рѣндѣ, сѣндѣ, дѣлѣдѣскѣ; ein Haus
—, гѣрѣдѣскѣ о касѣ.

Erweiterung, f., дѣлѣрѣіѣіѣтѣрѣ, аѣлѣ-
рѣіѣіѣіѣтѣ.

Erwerb, m., кѣнѣтѣрѣ; —en, v., кѣ-
нѣтѣрѣ; sich seinen Unterhalt —en,
а мѣ кѣнѣтѣрѣ тѣрѣлѣ вѣіѣелѣ; —
fähig, харѣнѣкѣ, каначе де а кѣ-
нѣтѣрѣ; —sam, кѣнѣтѣрѣѣосѣ, іѣ-
дѣтѣрѣіѣосѣ; —stetig, іѣндѣстѣрѣіѣ;
—smittel, мѣжѣлѣе де кѣнѣтѣрѣтѣ;
—szweig, рѣмѣ де іѣндѣстѣрѣіѣ, де
теѣсѣрѣіѣ.

Erwerbung, f., в. Erwerb.

Erwidern, v., рѣпѣтѣрѣкѣ, рѣсѣтѣрѣкѣ;
рѣсѣнѣндѣ, рѣнѣіѣкѣ; даѣ дѣнѣтѣрѣіѣтѣ.

Erwiderung, f., рѣпѣтѣрѣскѣ; рѣс-
нѣнѣсѣ, рѣнѣіѣкѣ.

Erwirken, v., мѣжѣлѣосѣкѣ, кѣнѣтѣрѣ
прѣнѣ сѣнѣнѣтѣ.

Erwissen, v., анѣскѣ, даѣ прѣсте ..,
прѣндѣ.

Erwünschen, v., дѣрескѣ.

Erwünscht, a. III ad., мѣрѣа дѣрѣіѣ.

Erwürgen, v., сѣгѣрѣмѣ, гѣтѣѣскѣ.

Eryngium, n., сѣнѣлѣ вѣнѣтѣлѣіѣ.

Erz, n., мѣнерѣлѣ, металѣ; іарѣ ла
пѣедѣ дѣсѣмѣнѣ арѣмѣтѣ, вѣронѣ мѣ
вѣлѣтѣ де металѣ.

Erz, adj., арѣіѣ, кѣвѣнѣтѣ дѣмѣрѣмѣ-
тѣтѣ дела елѣнѣ, іарѣ апоѣ дѣнѣ гѣрѣа
нѣмѣіѣлѣорѣ мѣ стѣрѣкатѣ, карѣ се
дѣмѣрѣѣѣ ла комѣнѣверѣіѣ, сѣре а
депѣта кѣ елѣ о сѣнѣрѣіѣорѣіѣтѣе;
знѣ че еѣчѣлѣнѣте, де ѳрѣнѣте, де
дѣсѣмѣнѣтѣтѣ мѣре, сѣѣ мѣ сѣре

a марка зѣд че преа де нимикѣ, преа мисераверѣ; амеа поцѣ зиче: архикапчеларѣ, на ши архиепископѣ. Din căvintolea comuase ка Грз дн-семпѣмѣ пѣмал кѣтева, кѣм: Грз-ader, f., зѣмѣ де металѣ; — ant, n., дерегѣторѣа, азгорѣтеаа принципалѣ, не кареа о авеа але-гѣторѣ имперѣлѣ германѣ; — arbeit, f., лѣкрѣ де вронзѣ; — bārenhāuter, m., архиполтронѣ, ори-коксѣ-лѣдѣроксѣ де фрѣнте; шѣкт-фѣгѣ де чеѣ марѣ; — betrūger, m., дншелѣторѣ де фрѣнте, архидн-шелѣторѣ; — bīschof, m., архи-епископѣ, митрополѣтѣ; — bīsthum, n., архиепископатѣ; — bīsewīcht, m., отѣл чѣлѣ мал ѣлѣстѣматѣ; — bīeb, m., фѣрѣ де месерѣ, ар-хиѣспѣ; — bunt, a., хѣвѣзѣкѣ де фрѣнте; — engel, m., архан-гѣлѣ; — faul, a., лѣнешѣ ка трѣп-кѣлѣ, архилѣнешѣ; — feind, m., дѣшманѣ, неамикѣ жѣратѣ; — steffer, m., гѣрѣ-сварѣтѣ, отѣ фѣрте тѣпѣкѣчѣосѣ; — gauner, m., трѣ-фѣторѣ де фрѣнте, дншелѣторѣ тѣре; — herzog, m., архидѣче; — herzogthum, n., архидѣкатѣ; — heuchler, m., ипокрѣтолѣ, архѣфѣ-царѣ; — hure, f., пѣтанѣ, кѣрѣвѣ днфѣратѣ; — kammeter, m., ар-хикамерарѣ; — kanzler, m., архи-капчеларѣ; — leger, m., еретѣкоѣлѣ, ересѣарѣ; — lūge, f., мѣлчѣлѣ корпѣратѣ, мѣлчѣлѣ се 'нгѣде апа; — narr, m., архѣпѣацѣ; — priester, m., архѣпрѣсѣвѣтерѣ; — stift, n., еп-серѣка, еклѣсѣа митрополѣтанѣ.

Грзāhlen, v., списѣлѣ, рефѣерѣлѣ, пѣрежѣлѣ, новѣстѣскѣ.

Грзāhlung, f., списѣтѣрѣ, списѣ, ре-лѣдѣне; пѣрѣдѣне; повѣлѣ; по-вѣстѣре.

Грзāigen, v., арѣтѣ, вѣдѣскѣ; deno-тежѣ, манифѣстѣ; sīch dankbar —, а се арѣта тѣлѣдѣмиторѣлѣ.

Грзāugen, v., продѣкѣ, дѣперѣжѣ (пѣскѣ); ес wīrd viel Wein er-zeugt, се продѣче вѣнѣ тѣлѣтѣ; — b, part., продѣлѣтѣлѣ; дѣперѣторѣлѣ.

Грзāuger, m., дѣперѣторѣлѣ, пѣсѣлѣторѣлѣ.

Грзāugnis, n., продѣлѣтѣ, продѣлѣдѣне.

Грзāugung, f., продѣлѣдѣне; дѣне-рѣдѣне; фѣртѣдѣне; — bcraft, f., пѣтере, фѣкѣлѣте дѣперѣтѣлѣ.

Грзāigur, f., фѣгѣрѣ де вронзѣ.

Грзāgebirge, n., тѣлѣлѣ ка металѣрѣ.

Грзāgießer, m., тѣрѣлѣторѣлѣ де вронзѣ.

Грзāgrube, f., грѣлѣ, мѣлѣ, вѣлѣ де металѣрѣ.

Грзāhaltig, a. mī ad., метѣлѣосѣ, есѣосѣ.

Грзāiehen, v., даѣ крѣштѣре, крѣскѣ (не прѣлѣ), едѣкѣ, даѣ едѣкѣдѣ-не; фѣрѣмѣжѣ; дѣчѣпѣлѣнежѣ; кѣндѣкѣ.

Грзāieher, m., крѣскѣторѣлѣ, едѣкѣ-торѣлѣ, пѣдарѣосѣ; кѣлѣтѣлѣторѣлѣ.

Грзāiehung, f., едѣкѣдѣне, крѣштѣре; er hat keine —, елѣ арѣ зѣд дн-вѣлѣ рѣлѣ, е рѣлѣ едѣкатѣ; — b-anstalt, f., инсѣтѣтѣ де крѣштѣре, амежѣлѣлѣтѣ де едѣкѣдѣне; пѣн-сѣонарѣ; — bart, f., метѣдѣ де едѣкаре; — bcraft, n., пѣдарѣосѣ.

Грзāielen, v., дѣмѣ прѣпѣлѣ; окѣскѣ, адѣлѣтѣ (ла чѣва); прѣдѣкѣ (зѣд че); Dāume —, крѣсѣлѣ арѣорѣ.

Грзāittern, v., тѣ кѣтрѣмѣрѣ (тѣ днпрозѣскѣ).

Грзāitterung, f., трѣмѣ, фѣрѣкѣ, ивѣрѣ тѣре.

Грзākunde, f., металѣрѣлѣ.

Грзāmutter, f., тѣтрѣчѣа металѣлѣ.

Грзānne, v., адѣкѣ ла тѣлѣлѣ, дн-тѣрѣжѣ, сѣпѣрѣ (не чѣнева); ир-рѣтѣ; тѣ тѣлѣлѣ, тѣ днтѣрѣжѣ.

Грзāwedden, v., ажѣлѣгѣ скѣпѣлѣ.

Грзāwīngen, v., иѣлѣ кѣ фѣрѣца, стѣркѣ; — wollen, врѣжѣ а рѣешѣ кѣ орѣ че прѣцѣлѣ, врѣжѣ а фѣче не кѣтѣ пѣ почѣ.

Гѣ, pr. ned., елѣ, се, чѣнева, дѣ, се днпрѣвѣе дн пѣшѣешѣе мѣлѣ вѣртѣосѣ днпѣнтѣа верѣлѣор, зѣде дн рѣтѣлѣешѣе пѣ арѣ лѣокѣ; ес regnet, илѣлѣ; ес fragt sīch, се дн-трѣлѣлѣ; ес freut sīch, тѣлѣ вѣкѣрѣ; ес sind gewisse Leute, сѣнтѣ зѣелѣе пѣрсѣне.

Гѣquadron, f., скѣдрѣонѣ.

Гѣsche, f., фѣрацѣлѣ.

Гѣschen, a., де фѣрацѣлѣ; —holz, f., лѣмѣлѣ де фѣрацѣлѣ; —wald, m., фѣрѣсѣнерѣ.

Escortiren, v., (франгоцизмъ) скортежъ, перекъ (не чинева, сѣх де воиъ, сѣх де вилъ).

Esel, m., асинъ, мѣгаръ; wie ein — schreiben, раче ка инъ мѣгаръ; er schlägt auf den Saß und meint den —, вате шеоа, съ се причѣмъ ѣпа; —*strüde, f.*, пнуга мѣгарилор, локъ де петректъ дп лене; —*sohr, n.*, зреке де асинъ (лнргъ); *Andoitsra* колцѣмъ ла о карте; *zngzronk* (плангъ); —*streich, m.*, фангъ мѣгарескъ.

Eselchen, n., мѣгарелъ, асинелъ.

Eselet, f., мѣгаръ, секътаръ, къчичъ.

Eselreiber, m., асинаръ, мѣгараръ, *kondzktorip de acinl.*

Esparfette, f., (сгрѣнъ), грѣоис, спарсетъ.

Espe, f., плонъ третърторѣ.

Esbat, ad., де мѣкатъ, взнъ де мѣкатъ, мѣкаверъ.

Esse, f., къминъ, ватръ.

Essen, v., мѣнъ; *etwas* — гзътрескъ; *zu Abend* — чинъ, чинежъ; *zu Mittag* —, прънзескъ; *mit vollen Baden* —, *andouh*, мѣнъ лакомъ; *sich satt* —, мъ сатрѣ; ка subs. n.: *das ist ein köstliches* —, ачѣста ѳ о мѣнкаре делкатъ, о вкатъ делчидосъ; *das* — *anrichten*, адскъ вкателе не масъ; *zum* — *einladen*, *klemh*, *invit* ла прънжъ; —*zeit, f.*, ѳра де мѣкатъ.

Essenz, f., есинъ.

Esfer, m., мѣнъторъ, мѣнкачъ; *viele* — *zu Hause haben*, амъ акасъ гзре мзлге.

Esqabel, f., ѳркълнцъ, ѳркълцъ.

Essig, m., оцетъ, винъ-акръ; *mit* — *angemacht*, *marinezh*, ѳакъ мѣрипатъ; *mspezh* дп оцетъ; *nach* — *schmeckend*, ѳ оцетоскъ, аре гзскъ де оцетъ; — *brauen*, ѳакъ оцетъ; *zu* — *werden*, се оцетеште, *de vine*, се ѳаче оцетъ; —*artig, a.*, оцетоскъ; —*thier, m.*, етеръ де оцетъ; —*braten, m.*, карне ѳрингъ къ оцетъ; —*brauer, m.*, оцетаръ, ѳкъторъ де оцетъ; —*brauerei, f.*, ѳаврикъ де оцетъ; —*sauer, a.*,

akrit, оцетинъ; —*saure, f.*, *akritme de ogeth.*

Esloffel, m., лнргъ де масъ.

Esluft, f., алетинъ, поетъ де мѣнкаре.

Essaal, m., сазъ де мѣнкаре; ре-ѳънторъ (ла кълзгърил ауссен), *трапезъ* (ла *chel* рѣсрѣтени), (со-ѳрацериъ).

Esmaaren, f. pl., де-але-мѣнкърил, *prodante de mēnkath*; *въкъннъ*.

Estafette, f., (франгоз.) стаѳетъ.

Estagon, m., тархонъ (плангъ).

Etabliren, v., (франц.) ставорескъ, ставорескъ, ашежъ, *дптемелъ* (ло-къинъ, *пергцеторъ ш. а.*)

Etape, f., (франц., *termin* мѣлг.) тапъ, постъ, дескълекъторѣ пергъ остами.

Ethik, f., етикъ, моралъ.

Ethnographie, f., этнографѣ, *descrierea* попорълор.

Etiquette, f., (франц.) етикетъ, *manier* ѳинъ, *пзртаре* дъпъ *pergale* салонелоръ; *цидъликъ* (не стикле).

Etliche, pron. pl., къдѣва, кътева, *znih*, *знеле*; — *zwanzig*, ка врео дѳъзочл.

Etwa, etwas, ad., *zueorl*, къндѣва, *note* ѳи ка врео; *wenn* — *je mand kommen sollte*, де къмва ар *veni* чинева; *es waren* — *zweihundert* да, ера ка врео дѳъ скте.

Etwas, pron., чева, къдѣва, ѳректъ, *къцинъ*; *ohne* — *zu sagen*, ѳъръ а *zine* чева; *kommt* — *nâher*, *veni* чѣва *mal* апрѳне.

Etwelche, pron. pl., *znih*, къдѣва.

Etymolog, m., етимологъ.

Euer, —e, —es, pron., ал востръ, а вѳстръ.

Euerig, eurig, —e, —es, a., алъ востръ, а вѳстръ.

Eule, f., *въхъ*, *въхнъ*, *къкъвѣикъ*; мѣтаръ де скътарѣ къ *koda* лнргъ; —*nirigel, m.*, *вѳонъ*, омъ *viklenh*.

Euphonie, f., (греч.) еѳонѣ, *взпъ сзпаре*.

Eurethalben, euretewegen, ad., *din* *kasca* вѳстръ, *пенгъ* вол.

Euretwegen, ad., дн евѡреа вѡ-
стрѣ, центръ вол.
Euter, f., зперѣ (ла вагъ).
Evangelisch, a., евангеликѣ.
Evangelist, m., евангелистѣ.
Evangelium, n., евангелие, евангелиѣ.
Evidenz, f., евиденцѣ, ведериме.
Ewig, a., вечникѣ, пѣрспеа цѣторѣ,
ѡрѣ капетѣ, етернѣ; некэрматѣ,
неднчетатѣ, торѣдѣсна.
Ewigkeit, f., вечѣ, етернитате; ѡi-
rgr. timaѣ ѡдрѣ лѣнѣ; das h̄atte
ich in — nicht geglaubt, n'ам ѡi
крѣст'о ничѣ одатѣ; es scheint mir
eine —, mi се паре о сѣтѣ de anl.
Examen, n., ессаменѣ, черчетаре.
Exarch, m., (греч.) ессархѣ, о де-
регѣторѣ дпналѣ.
Excellent, f., Есселинѣ.
Excerpt, n., естратѣ.
Excess, m., есчесѣ, discordine.
Exegese, f., (греч.), ессецесѣ, сѣли-
кареа скриптерелор.
Exemption, f., ессекузионе, днде-
линире.

Exempel, n., ессемпѣ, провлетѣ.
Exemplar, n., ессемларѣ; орипи-
налѣ, мѣнѣскричѣ.
Exil, n., ессилѣ (сѣрѣнѣ, ичѣнѣ).
Existenz, f., ессистинѣ, траѣлѣ вѣе-
цел, вѣеузиреа дпса.
Exorcismus, m., ессорцистѣ, скѡ-
тереа драчлор.
Exoterisch, ad., ordinariѣ, дерандѣ,
взларѣ.
Exotisch, a., ессотикѣ, стрѣнѣ.
Experiment, n., есперимѣнтѣ, провѣ,
черкаре.
Exponent, m., сѣзнанте (дн аритм.).
Express, a. mi ad., днадинѣ, анзме.
Expresse, m. кѣриерѣ, кѣрсорѣ, еспрѣсѣ.
Extemporiten, v., стимѣспѣзѣ, им-
провѣсѣзѣ.
Extra, ad., (latin.) ѡфарѣ-de; чѣ дн
немѣште се днгрѣвѣе спре а
denota сѣперлативѣ, сѣз чева не-
амтентатѣ; —post, f., поштѣ
сѣраordinariѣ; —sein, a., ѡдрѣ
ѡинѣ.
Ex, n., ѡѣ, в. Ѣi.

Ъ, n., а шесеа литерѣ а аѡаветѣ-
лѣ перманѣ.
Fabel, f., ѡавѣлѣ; lehrreiche —, а-
пологѣ; параѣѣне, повестире, вѣснѣ;
—buch, n., карте де ѡавѣле;
—dichter, m., ѡавѣлистѣ; —haft,
a. mi ad., ѡавѣлѣсѣ; —haftigkeit,
f., ѡавѣлѣсitate; —hand, m., ѡа-
вѣлѣторѣ, минчѣносѣ; —lehre, f.,
митологѣ; —lese, f., колленционе
де ѡавѣле; —n, v., ѡавѣлезѣ,
сѣзнѣ ла ѡавѣле, плѣстѣсѣсѣ;
mintѣ, таѣѣ ла минчѣнѣ, ла пѣлавре;
—pferd, n., калѣ ѡавѣлѣсѣ; —
schreiber, m., скрипторѣ де ѡавѣле;
—thier, n., анималѣ ѡавѣлѣсѣ;
—welt, f., лѣте ѡавѣлѣсѣ; —
werk, n., лѣкрѣ ѡавѣлѣсѣ; карте,
онѣ ѡавѣлѣсѣ.
Fabricant, m., ѡаврикантѣ, ѡаврикѣ-
торѣ.
Fabricat, n., ѡаврикатѣ, лѣкрѣ, арти-

кѣла де ѡаврикѣ; —son, f., ѡаври-
кѣционе; —ut, f., ѡаврикѣторѣ.
Fabriciten, v., ѡаврикѣ.
Fabricitung, f., ѡаврикѣционе.
Fabrik, f., ѡаврикѣ, манѣѡптѣрѣ;
—arbeit, f., лѣкрѣ де ѡаврикѣ, ѡа-
врикатѣ, манѣѡантѣ; —arbeiter, m.,
лѣкрѣторѣ дн ѡаврикѣ, ѡаврикантѣ;
—aufseher, m., инспекторѣ де ѡа-
врикѣ; —waare, f., тарѣ де ѡа-
врикѣ, ѡаврикатѣ; —zeichen, n.,
тарка ѡавричѣi.
Fabulant, m., ѡавѣлантѣ.
Fabuliren, v. Fabeln.
Fabullist, m., ѡавѣлистѣ.
Fabulѡѣ, a. mi ad., ѡавѣлѣсѣ.
Facade, f., ѡацадѣ, ѡрѣнтариѣ, ѡрѣнте
де кѣсеѡичѣi.
Facette, f., ѡачетѣ, ѡѣцѣорѣ, ѡѣчи-
шорѣ (ла петре скѣтѣне ѡионѣте).
Fach, n., кѣтѣ, сѣкришѣлѣ, сѣлтарѣ;
heimliches —, аскѣпѣторѣ; Fä-

cher im Geheim, килице, чезле;
 тавл, тъллѣ; деопърциментѣ,
 сенционе; пласъ, класъ, спегѣ,
 пенѣ; das gehört in ein anderes
 —, аста цине де алтъ класъ;
 професине, месерѣ; ресорциѣ;
 das schlägt nicht in mein —, аста
 нз каде дп ресорцил меѣ, нз
 е специалитатеа mea; er ist stark
 in seinem — e, елѣ зми кзндште
 вине месериа са; sein eigentliches
 — ist die Chemie, фортеле лѣ е
 кемиа; einem Dach und — geben,
 прѣмескѣ дп локалѣ не чинева.
 Fachbaum, m., (морарл) парѣ идро-
 метре; ставилъ.
 Fachbogen, m., дрѣнѣ, инстрѣментѣ
 дп фортѣ де аркѣ кз корѣ де
 скъртѣлатѣ лѣнъ.
 Fach, f., (пѣлрѣрл) лѣнъ вѣтѣ
 ла дрѣнѣ.
 Fächer, v., факѣ вѣнтѣ кз апър-
 тореа; сѣч —, мѣ вѣлтзрѣжѣ.
 Fächer, v., ватѣ лѣнъ; деспартѣ
 дп килице; ациѣ (фокѣ) вѣлтз-
 рѣндѣ.
 Fächer, m., дрѣнѣторѣ, вѣгторѣ
 де лѣнъ.
 Fächer, m., апърторе, вѣлтзрарѣ;
 —förmig, a. шѣ ad., ка апър-
 тореа; —ig, a., чезлосѣ, чез-
 рарѣ; —macher, m., апърто-
 рѣкѣ; —n, v. Fächerln; вѣлтзрескѣ;
 —raute, f., палмѣ фѣникѣ флѣве-
 фортѣ, де форта апъртореѣ;
 —stab, m., кóда апъртореѣ.
 Fachgerate, f., нѣиа де гратѣ.
 Fachholz, n., парѣ, цезшѣ де гратѣ.
 Fachreise, f., вѣршѣ.
 Fachser, m., ресадѣ; воташѣ.
 Fachstück, m., масъ, тавл не каре
 се вате лѣна ла дрѣнѣ.
 Fachweise, ad., дѣлъ деспърцитѣрл,
 дѣлѣ кѣтл.
 Fach, m., сѣмъ тоталъ; das — ma-
 chen, лѣсѣмезѣ; das — der Sache,
 темѣлѣ лѣкѣлѣ; вѣва казсел.
 Fachel, f., факлѣ, торѣ (масала);
 —bistel, f., кактѣ (пѣлтѣ); —
 jagd, f., вѣлтѣре кз торѣ; —
 läufer, m., пѣртѣторѣ де факлѣ,
 торѣерѣ.

Fackeln, v., фѣлѣрѣжѣ, вѣлѣс;
 timprizezē, мѣ кодексѣ, факѣ
 пасрѣ; das Licht fackelt, лѣми-
 пареа фаче вѣлѣтѣлѣ; mit dem
 Lichte herum —, лѣлѣл кз лѣми-
 пареа лѣкóчл шѣ лѣколо; nicht
 lange —, нз тимпозѣзѣ; hier
 ist nicht zu —, ачѣ нз е де мѣ-
 сѣрѣ.

Fackelschein, m., лѣпѣре де факле.
 Fackelsanz, m., данѣл ла факле.
 Fackelträger, v. Fackelläufer.
 Fackelzug, m., кондѣнтѣ кз факле.
 Façon, f., фасонѣ, фортѣ.
 Facsimile, n., факсимиле, копѣтѣрѣ-
 пѣтѣрѣ, копѣтѣрѣ кз шѣна.

Facta, n. pl., факте, акте.
 Factisch, a., фѣнтѣкѣ.
 Factor, m., фѣторѣ, комѣсионѣрѣ,
 ациѣ; (арл) зна дѣн чезе дозе
 кѣтѣмѣ че фортѣзѣ продѣнтѣ;
 —ei, f., фѣторѣрѣ, комѣсионѣ,
 локѣл знде сѣнтѣ комѣсионѣрѣ
 знаѣ кѣсе пероцѣторѣштѣ; —ei-
 handel, m., пероцѣ де комѣсионѣ.

Factotum, n., фактотѣ, тапандѣ.
 Factum, n., фактѣ.
 Factur, f., фактѣрѣ, фѣлѣ кѣпрѣнѣ-
 торѣ де преѣл шѣ калитатеа мѣр-
 фѣрѣлор грѣмѣсе; —buch, n., карте
 де фактѣрѣ; —iten, v., фактѣрѣжѣ;
 —werth, a., кѣтѣ фаче дѣлѣ фѣ-
 пѣтѣрѣ.

Facultät, f., факѣлѣтѣ, пѣтере; корпѣ
 (де професорл); —Mitglied, n.,
 факѣлѣшт, m., мемѣрѣ де факѣлѣ-
 тѣте, факѣлѣкѣтѣ.

Fächchen, n., фѣрѣжѣ.
 Fache, a. шѣ ad., фадѣ, грѣдосѣ, дес-
 грѣтѣкѣ, пѣлѣкѣтѣ; пѣсѣратѣ.
 Faden, m., фѣрѣ; торѣ; мѣсѣрѣ ма-
 рѣтѣмѣ де лѣнѣмѣ; —ziehen, дѣкѣ
 фѣрѣ; an einem — hängen, а се
 цѣне лѣмѣл лѣтрѣнѣ фѣрѣ; seinen
 trofenen — an sich haben, а фѣ
 плѣатѣ, асѣдатѣ, пѣлѣ ла пѣле;
 den — (in der Rede) verlieren,
 пѣрдѣ фѣрѣ ворѣпѣл; nach dem
 — schneiden, тѣлѣ не фѣрѣ.

Fadenbruch, m., лѣтѣрѣле (лѣ пѣлѣнѣ).
 Fadenförmig, a. шѣ ad., ка фѣрѣ.
 фѣрѣфортѣ.

fadengerade, a. mi ad., дрентѣ не
 ѿрѣ; perpendicularis.
 fadengleich, a. mi ad., не ѿрѣ.
 fadengold, n., ѿрѣ, црмъ de аспрѣ,
 аспрѣ торскѣ.
 fadenhalter, m., циторѣ de ѿрѣ.
 fadenig, a. mi ad., агосѣ, ѿросѣ.
 fadenraut, n., ѿлаго (lines).
 fadennadend, a. mi ad., голѣ кѣм
 'а а ѿкѣт мѣтѣса.
 fadennudeln, pl., тѣщел, ѿдеа.
 fadentrecht, a. mi ad., дрентѣ ка ѿрѣл.
 fadenscheinig, a. mi ad., да чеа че
 се вѣдѣ ѿреле.
 fadensilber, n., арцитѣ торскѣ, ѿрѣ
 de арцитѣ.
 fadenweise, ad., кѣ ѿрѣл.
 fadenwurm, m., рѣмъ.
 fädig, v. fädenig.
 fadheit, f., ѿдеуѣ, гредомѣ, dec-
 gustivisme.
 fagot, n., ѿаготѣ; —ist, m., ѿа-
 готистѣ.
 fähe, f., мѣierzшка да тоте патрѣ-
 pedele рѣпаче.
 fähen, (vekis) v. fangen.
 fähig, a. mi ad., капаверѣ, destoi-
 nikѣ, вредникѣ вѣнѣ de . . ; do-
 чилѣ; —feit, f., капаचितате, de-
 stoinichѣ, вредничѣ; талантѣ; do-
 чилитате.
 fahl, a. mi ad., ѿвлѣ; персеуѣ
 (калѣ че вате дин авлѣ дн роисѣ);
 —gelb, a. mi ad., галѣнѣ спѣ-
 гѣчѣ; —roth, a. mi ad., роисѣ.
 fahleder, n., пеле де кѣпѣтѣ.
 fähnen, n., стегалѣцѣ.
 fähndrich, v. fährlich.
 fahne, f., стиндарѣ, ѿлатрѣ, ван-
 дьерѣ, стѣрѣ; zerfetzte — macht
 dem Krieger Ehre, ѿлатрѣ трен-
 цѣгѣ ѿаче оноре милитаризѣл.
 fahnen-sutter, n., токѣ де стѣрѣ;
 —junfer, m., стегарѣ; —marsch,
 m., маршл стѣргѣлѣ; —schmied,
 m., ѿерарѣ, потковарѣл (знѣл ска-
 дронѣ де кѣлрime); —schuß, m.,
 кѣлѣлѣл, тѣлѣша стѣргѣлѣ; —flan-
 ge, f., —flod, m., koda стѣргѣлѣ;
 —träger, m., портгорѣ de стѣрѣ,
 стегарѣ; —weiße, f., вѣнекѣвѣн-
 таре де стѣрѣ; —weiße, ad., кѣ

decurrivumъ; —jug, m., dec-
 perrivumъ de стѣрѣ.
 fahnjunker, fährlich, m., сѣвоѿицѣ
 стегарѣ.
 fahnschmied, v. fahnen-schmied.
 fahrbar, a. mi ad., дѣлаверѣ, кѣ-
 рѣцаверѣ, праптикаверѣ (дрѣмѣ);
 navigaverѣ, плѣгиверѣ; стрѣпор-
 таверѣ.
 fahrbrücke, f., podѣ дѣлѣторѣкѣ.
 fahrbuch, n., карте де сковорѣтѣ
 (дн mine).
 fähre, f., podѣ, дѣнтре дѣлѣторѣ;
 fleine —, варкѣ; vadѣ, трекѣторѣ;
 mit der — übersetzen, трекѣ (рѣжл)
 кѣ дѣнтреа.
 fähren, v., карѣ, дѣкѣ, портѣ; мѣнѣ,
 кондѣкѣ; мѣ кѣрѣцѣ; плѣтескѣ;
 мѣ сѣнѣ; дѣлѣл; трекѣ, стрѣ-
 портѣ; интрѣ; мѣ сковорѣ; kade;
 ese; мѣ дѣлѣлѣ; Steine —, карѣ
 петре; der Kutscher fährt gut, vi-
 zitivъ мѣнѣ vine; fähre zu, Kut-
 scher, мѣнѣ vizitivъ! fähre zum
 Teufel! дѣте да дракѣ! nell! fähre
 wohl! мерѣл сѣлѣтосѣ, мерѣл дн
 паче, кале вѣнѣ! zu Wagen —,
 мѣ кѣрѣцѣ; zu Schiffe —, плѣ-
 тескѣ; auf dem Schlitten —, мѣ
 сѣнѣ; einen über einen Fluß —,
 трекѣ не чинева пестѣ рѣкѣ; in
 die Hölle —, мѣ сковорѣ дн iadѣ;
 der Blitz fährt aus den Wolken,
 ѿлдерѣ kade din nopl; in den
 Schacht —, мѣ даѣ дн пѣгѣл;
 in die Luft —, мѣ pidikѣ дн аерѣ;
 gen Himmel —, мѣ дѣлѣлѣ да
 черѣл; aus dem Bette —, трѣсѣл
 din parѣ; mit der Hand hin und
 her —, вѣлѣскѣ дин мѣнѣ; aus
 der Hand —, скѣл дин мѣнѣ;
 aus der Haut —, дѣл еѣл дин
 пеле; einem in die Haare —, сѣрѣ
 дн пѣрѣ кѣлѣ; einem über's Maul
 —, рѣсондѣ аспрѣ, мѣ рѣтескѣ
 кѣлѣ; mit der Hand in die Tasche
 —, varѣ мѣна дн ташкѣ; einem
 durch den Sinn —, днорѣнѣ чер-
 вѣчѣ кѣлѣ; wohl oder übel wobei
 —, дѣл змѣл sine сѣл рѣл дн
 чеа; — lassen, ласѣ, рѣласѣ, сѣлѣ-
 вѣскѣ; decicrѣ (deал чеа), пѣ-

- рѣсѣкѣ; etwas von seiner Forberung — lassen, mai lască din pretenziune; den Irrthum — lassen, mь decamърескѣ, amь vină din simpire.
- Fahrend, a., кз кърѣца, кз паиа; — e Habe, аверѣ мишкѣторѣ; — e Ritter, кавалерѣ еранте.
- Fahrgeld, Fährgehd, n. порторѣ; (пентрѣ къратѣ) кърѣшитѣ; (пентрѣ тречереа кз подѣлѣ) подѣритѣ; (пентрѣ стрѣпортѣ кз паиа) павлѣ.
- Fahrgeleise, n., ротациѣ, орбитѣ, зр-та профандѣ а rotel (въгжѣ).
- Fahrgerechtigkeit, f., дрѣнтѣ де а ципеа подѣ пестѣ знѣ рѣж: подѣритѣ, понтенитѣ.
- Fahrtsucht, m., подарѣ, хнтрашѣ; аратѣ де кърѣшитѣ.
- Fahrtsüchtig, a. m̄i ad., гьсѣторѣ, негрижинте, indolinte; — feil, f., гьсѣтѣрѣ, негрижингѣ, indolintg.
- Fährlich, Fährlichkeit, v. Gefährlich.
- Fährmann, m., подарѣ, хнтрашиѣ; портѣторѣ; трекѣторѣ.
- Fährniß, f., знѣд мишкѣторѣ.
- Fahrpost, f., поштѣ кз трѣсѣра.
- Fahrtschiff, n., хнтре де трекѣтѣ.
- Fahrtsfeil, n., фѣпа, отгонѣ подѣлѣ дѣмѣторѣ.
- Fahrstraße, f., дрѣнтѣ таре, дрѣнтѣ пѣвлѣкѣ.
- Fahrt, f., кѣлѣторѣ (не вскатѣ сѣж не апѣ); дрѣнтѣ, кале; кавогациѣ (не гьнгѣ цѣрѣил marinl); къраре; дикѣркѣтѣрѣ портатѣ (де карѣ); eine Wasser—, о портатѣ де апѣ.
- Fahrtmaß, n., калетѣрѣ, тѣсѣрѣторѣ де дрѣнтѣ (инстрѣнтѣнтѣ).
- Fahrtwasser, n., апѣ навигавѣрѣ; каналѣ.
- Fahrtweg, m., кале де карѣ, дрѣнтѣ вѣтѣтѣ де карѣ.
- Fahrtwind, m., вѣнтѣ знѣд, фаворавѣрѣ де пѣтитѣ.
- Fahrzeug, n., васѣ (хнтре, баркѣ, паѣ) де мерѣ не апѣ.
- Fahrtzoll, v. Fährgehd.
- Falb, a. m̄i ad., пѣлитѣ, галѣинѣ; фѣлѣ; — e, f., калѣ персѣчѣ, роѣвѣ.
- Falbel, f., фалварѣ, манѣетѣ; — iten, v., орнѣ кз фаваре.
- Falbsicht, a.; че дѣ дн галѣинѣ, гьлѣвѣтѣ.
- Falkade, f., фалкадѣ, фѣлѣ де сѣритѣрѣ де калѣ.
- Falkaune, f., фалконѣ, шолѣмѣ.
- Falke, m., фалконѣ, шолѣмѣ.
- Falken-auge, n., окѣс де фалконѣ, ведѣре аѣерѣ; — beize, — jagd, f., фалконѣрѣ, вѣлѣтѣре кз фалконѣ; — eise, f., вѣхѣ кз насѣ фалконѣинѣ; — haube, — kappe, f., кѣчѣлѣ де фалконѣ; — ier, — jäger, m., фалконарѣ, вѣлѣторѣ кз фалконѣ; — ierunst, f., фалконѣрѣ; — meister, m., маѣстерѣ де фалконарѣ; — recht, n., фалконѣритѣ; — schlag, m., сковорѣре фалконѣлѣлѣ; — spiel, n., — stoß, m., кѣпканѣ де принѣж фалконѣ; — schwanz, m., нѣда фалконѣлѣлѣ.
- Falkiren, v., ein Pferd — lassen, а фачѣ сѣ факѣ калѣ фалкаде.
- Falkner, m., v. Falkenier; — ei, f., фалконѣрѣ.
- Falkonet, n., фалконѣтѣ.
- Fall, m., фалѣре, кѣлѣтѣрѣ; рѣинѣ; перѣре; касѣ, евенѣнтѣнтѣ, дѣнтѣмѣларѣ; дѣсграѣиѣ; скѣдѣре (де апѣ); сковорѣре (а мерѣкѣрѣлѣ дн варомѣтрѣ); свѣргѣрѣцѣне; zu — e bringen, амѣдѣскѣ о фатѣ: zu — e kommen, се ласѣ а се амѣтѣи (фата); in diesem — e, дн вѣстѣ касѣ; im — e daß . . , да дѣнтѣмѣларѣ ка . . ; auf jeden — , да тѣтѣ дѣнтѣмѣларѣ; auf keinen — , ничѣ дѣнтѣнтѣ касѣ; auf den — , да дѣнтѣмѣларѣ; wir wollen den — setzen, сѣ ппѣнѣмѣ касѣлѣ, сѣ не дѣкѣвинѣмѣ; Hochmuth kommt vor dem — e, мѣндѣриор де сѣтѣ Dzeѣ дн конѣтрѣ, мѣндѣриѣ е дѣпнѣнтѣ-мерѣтѣтѣре кѣдѣретѣ; der Rückfall ist schlimmer als der — , рекѣдѣреѣ е маѣ реѣ дѣкѣтѣ кѣдѣреѣ, рѣгѣчѣреѣ дѣн зрѣтѣ е маѣ реѣ дѣкѣтѣ чеѣ дѣнтѣлѣ; — bat, a. m̄i ad., гѣлаверѣ, че сѣ пѣте гѣла, оворѣ; — baum, m., вѣриѣрѣ; — beil, n., гѣлѣнтѣ; — brüde, f.,

чигръцине (кѣм.); — eines Urtheils, dare de centinça.

Falschwildbret, n., селътъцини (въ-патъ) мѳре, перге.

Falschmunde, f., рашъ дин къзътъръ.

Falsarius, m., фалсаръ.

Falsch, a. mi ad., фалсѣ, minchinocъ, каплъ; — еѣ Gelb, ванѣ каплъ; — ет Freund, амикъ префъкътъ; — е Meinung, ominizne minchinocъ; — е Ton, diconanцъ; —, n., лисъ, фалсitate, дншелъцине; оше — wie die Tauben, cимилъ ка порамъ; —, m. mi f., дншелъторъ, дншелътоге.

Falschen в. Verfalschen.

Falschheit, f., фалсitate.

Falschherzig, a. mi ad., фалсѣ къ inima, тръдъторъ; — felt, f., тръдъцине, дсаличитате; фъцъриъ.

Falschlich, ad., къ фалсitate, фалсѣ.

Falschmünzer, m., фалсѳикъторъ де монетъ, фъкъторъ де ванѣ каплъ; — ei, f., фачере де ванѣ каплъ.

Falschett, n., Falschettstimme, f., тонъ фалсѣ.

Falsum, n., фалсitate.

Falschen, n., крецъ миѣ.

Falte, f., днкрецитъ, пътъръ; дн-доитъ; — n machen, werfen, факъ креге; in Falten legen, дндоиескъ; die — n ausmachen, дескредеескъ; die — n verlieren, се десдоиеште; die Stirne in — n legen, днкре-деескъ фръптеа.

Falten, v., днкредеескъ, дндоиескъ.

Falten, v., днкредеескъ, дндоиескъ, пнѣ дн пътъри; die Hände —, пнѣ тъниле крвчимъ, де днкре-стецъ; in einen Brief —, дн-доиескъ, днкидъ о епистоу; die Stirne —, днкредеескъ фръптеа.

Faltenfeld, n., вестъбатъ къ дн-крецитъ.

Faltenloß, a. mi ad., фъръ креге, неднкрецитъ.

Faltenmagen, Blättermagen, m., сто-макъ днкрецитъ (за ршмерътоге).

Faltenreich, a. mi ad., пинѣ де креге.

Faltenrod, m., фастъ днкрецитъ.

Faltenschlag, Faltenwurf, m., (нитъ-

търъ ми окъантъръ) арнкътъръ де драперѣ.

Faltenweise, ad., дн пътъри.

Falter, m., фалъге.

Faltig, a., днкрецитъ, къ креге, къ дндоитъ; — е Stirn, фронте днкрецитъ.

Faltung, f., днкрецитъ, дндоитъ.

Falz, f., днпърикере (пасерѣ марѣ), в. Ваф.

Falz, m., дндоитъ, вьтъръ (за коле де хъртиъ); тъке, къкъиъ (кър-цел); днкрестътъръ, днкъвьтъръ; скъпълитъ (чѣвкъ) за колоне ми стратъ пштел; gardinъ (за vase); — bein, n., ocъ de дндоитъ (хъртиъ); — bret, n., окъндъръ де дндоитъ (хъртиъ); — messer, — eisen, n., кзидитъ, инстръмънтъ дескърпъторъ (аргъситорѣ).

Falzen, v., днпътъръ, дндоиескъ; днкъвезъ; днскъпълезъ (чѣвкъ-чезъ); гърдinezъ, факъ gardinъ, крестътъръ за доге; дескърнезъ (пелеа, за аргъситорѣ); —, n., дндоитъ; днкрестътъръ, днкъ-кьтъръ; скъпълитъ.

Falzhobel, m., целъ де gardinъ.

Fama, f., фамъ.

Familiar, a., фамиларъ.

Familiarität, f., фамиларitate.

Familie, f., фамилъ; касъ; копѣ; er hat keine —, еѣ n'are копѣ; cemingъ, пенѣ; — nangelegenheit, f., трешъ domestiche, de a le фамиле; — n begräbnisъ, n., криатъ де фамилъ, в. Erbegräbnisъ; — n bild, — n gemälde, n., тавлъ ре-пресентънте де о фамилъ; — n gesicht, n., аеръ де фамилъ; — n gust, f., в. — n begräbnisъ; — n gut, n., фидеѣкомисъ (ашезъмънтъ при каре dietашъ днсърчинезъ де монтениторъ съ къ за вре-те хотъратъ съ деа за врео пер-сѳнъ тѳтъ еѣ о паре дин ае-реа че i ласъ); — n kraft, f., волъ де фамилъ; — n kreis, m., cимъ фамиле; — n leben, n., вѣдъ domesticкъ; — n name, m., пѣ-те де фамилъ; — n stolz, m., шън-дрѣ де фамилъ; — n vermächtnisъ,

Färber, m., tintopis, tintipis, koloriporis, vplisporis, voianpis.
 Färberbaum, m., сзмак, скзмш.
 Färberei, f., tintzr; tintzrpris (артеа), tintopis (каса).
 Färberfessel, m., sodalx tintzrapis.
 Färbergöthe, f., гаранс, гаран, роив, колореа чеа ромп скос дитр'ачестъ плант.
 Färberseide, f., iepv grad, кз каре се tintzpezъ чивит.
 Färbestoff, m., свстанцъ колорант.
 Färbezeit, f., tintzл дп каре е-реле дш скитв дърл.
 Farbig, a. шi ad., колорат.
 Färbung, f., tintzr; колоре.
 Farce, (zi: фарс), f., фард, шесъ де театръ тьскъричодъ; токътър, дшплатър (взкътър).
 Farinucker, m., захаръ псам одагъ рафинатъ, захаръ рафинат.
 Farre, m., жпник, жпкан, видел.
 Fartentraut, n. ферет, оиче (плант).
 Färse, f., жпник, жпкан; —n-falb, n., видea.
 Farzen, v., веш, даъ вешин.
 Farzer, m., вешпорис.
 Fasan, m., фьсан; —enbeize, f., вьпъторе де фасан кз оалкон;
 —enbeller, —enbund, m., кьне де фасан, фьспар; —erie, f., фьспър; —enhabn, m., фьсан кокш; —enhenne, f., фьсан гын; —enjagd, f., вьпъторе де фьсан; —enmeister, m., фьспар; —enwärter, m., вешпорис де фьсан.
 Färschen, n., фирц, фиршор.
 Färschne, f., фасин, мал тхите верд легате дитр'на сире а дшлеа грон; —nwerk, n., фасинацис, дшплатър кз фасине.
 Färsching, m., карневал, кърпелеп.
 Färschel, m., фасчикл, фьшцг (де врошре); врад, (къtime де нхите шчл. кьте поге лза чинева дп враде).
 Fasel, m. шi f., клочитър; пш тьршци (de пасер), пешти тьршци; расъ, соиз (де кас); деперьцисне, семингъ, (пръсиз); ein Schwein von guter —, порк де расъ вьп.

Faseli, f., фасли; глът; шат (mold.); пезни (мэп.)
 Faselcr, Faselhand, m., фаслиторис, пезнатик, омъ шспреал.
 Faselhengst, v. Beschäler.
 Faselig, a. шi ad., фьслюс, пезнатик, глътмеч, весел.
 Faseln, v., фьслеск; алреск; фат (скрфа); фаче семинг (пръсиз, vorbind de animale).
 Fäseln, v., дестрам, сөпрез; шц —, се дестрам, се сөпр.
 Faselochs, m., газр де семинг.
 Faselochwein, n., порк де семинг, вер.
 Faselvieh, n., vite de семинг.
 Faseln, m., фир, аг; —nacht, faselnacht, a. шi ad., гол де тор, despoletъ кьт га фькэт тьса.
 Faseln, faseln, v. Fäseln; —, v. n., ворвек алдреа.
 Faseole, Fasele, f., фасоле.
 Faser, f. pl., фир (екрт ши сьшере); аг; фир; —icht, a. шi ad., фир, ка фир; —ig, a. шi ad., фирос, фирос; —e Fleisch, карне фирос.
 Fasig, a. шi ad., фирос, фирос, адос; сөпарат.
 Fass, n., вас; große —, вте; kleine —, втоиз, половок (mold.); ври (мэп.); —bauch, m., пьптече де вте; —binder, m., втар; —boden, m., фонд де вте; —bohrer, m., сөредел де вте; —daube, f., дог де вте.
 Färschen, n., втоиз, ври, втоизш; втин.
 Fassen, v., принд; дпскзек; дпвзец; кьпринд (кз тьпа, кз окл); дпделер, кьпринд (кз минтеа); анк (кз глареле), кз динци (дпколцек); лер (зн diamant) кз асп; jemanden bei seinem Worte —, принд дп воръ не чинева; einen Entschluß —, a се determina; Muth —, Herz —, ть дпкзрцез, принд инит; шц —, дпl bind дп сөре; ть сьшпръ; шц kurz —, ть сьшпмк скзр; auf's Korn —, из ла шит; шц auf etwas gefast ma-

фен, аштептѣ прегъитѣ чева;
 Wurzel —, а прінде рѣдъчинъ.
 Wafgeschmack, m., густѣ де всте.
 Wafholz, n., лемнѣ де доѳе.
 Waflich, a. mi ad., кѳрпичевѣрѣ, ин-
 целецѣверѣ, шпорѣ де перчеплѣтѣ;
 —feit, f., кѳрпичевѣритате.
 Wafreiß, m., черкѣ де вастѣ.
 Waffung, f., eines Steines, легътарѣ;
 дѳмилътарѣ, дѳвстемънтѣ; — des
 Gemüthes, дѳцѳодегѳсна инимѣ,
 стареа сѳолетълѣ; auß feinet —
 bringen, дѳтърѳжѣ, тѳрѳврѣ, скотѣ
 дѳн ѳлегтѣ че чѳнева; die —
 verlieren, пердѣ кѳмпътѣлѣ; —
 kraft, f., пѳтереа дѳцелецѣитѣвѣ;
 —ßloß, a. mi ad., десконцентратѣ.
 Wafwaage, f., вѳтѳенерѣ, тарѳѳ де
 vase de лемнѣ.
 Wafweise, ad., кѳ встеа.
 Wafwerk, n., вѳтѳенерѣ.
 Waf, ad., mal, не ачѣ, ка лѣ, в. Weinaße.
 Waften, v., жнезѣ, ажжнезѣ, по-
 стескѣ; —, n., ажжнѣ, постѣ;
 —, f., пѳресѣмѣ, постѣлѣ паште-
 лорѣ; —abend, m., гѳсатѣлѣ де
 карне; тарѳѳи грасѣ; —breßel, f.,
 ковпѣрѣ де постѣ; —gebet, n.,
 рѳгъдѣне де постѣ; —prediger,
 m., предѣкъторѣ де пѳресѣмѣ; —
 predigt, f., предѣкъ де пѳресѣмѣ;
 —sonntag, m., прѣма dominѣкѣ
 дѳн пѳресѣмѣ; —speiße, f., вѳкатѣ
 де постѣ; —suppe, f., сѳлѣ де
 постѣ; —zeit, f., тѳмнѣ постѣлѣ.
 Wafnacht, f., зѳтѳма нѳпте дѳн кар-
 невалѣ; —lustbarkeit, f., пѳтре-
 чере лѣ гѳсатѣлѣ де карне; —
 schmauß, m., ванкетѣ лѣ гѳсатѣлѣ
 де карне.
 Wafstag, m., zi de постѣ, ажжнѣ.
 Wafa, n. pl., сѳрте; зрѣитѣ; евенѣ-
 мѳнтѣ; —l, a. mi ad., ѳатѣлѣ;
 пѳѳерѣче; зрѣѣѳѣ; —lßtmuß, m.,
 ѳатѣлѣсмѣ, крѣдѣнга дѳн пѳезрѣитѣ;
 —lßt, m., ѳатѣлѣсмѣ, каре нѣ прѣ-
 меште алѣ казѣ а евенѣмѣн-
 телор ѳѳарѣ де зрѣитѣ; —lßtät,
 f., ѳатѣлѣтате, сѳрте де каре нѣ
 нѳте чѳнева сѳъна.
 Wafa Morgana, f., зрѣиторѣа Моргана.
 Wafum, n., ѳатѣ, сѳрте, зрѣитѣ.

Faul, a. mi ad., пѳтредѣ; дѳмѳдѣитѣ
 (агѣ) пѳтѳросѣ; кѳочѣтѣ (ѳѣ), стрѣ-
 катѣ, гѳъносѣ (дѳнтѣ); верменѳѣ,
 тѳпкѣтѣ де карѣ; лѳнешѣ; —es
 Wafschuß, ворѣв сѣкѣ; —e Wafche,
 рѳѳе имѳсе; —baum, m., тѳлѣнѣ
 (арѳоре); —bett, n., патѣ де ѳ-
 дѳхнѣ, сѳѳѣ; —bütte, f., пѳтре-
 зѣторѣлѣ, пѳлѣнѣ де пѳтрезѣитѣ тѳен-
 цѣле (ѳавр. хѳртѣлѣ); —e, m., лѳ-
 нешѣ, пѳтѳросѣ.

Faulen, v., пѳтрезѣскѣ, сѳ корѣмне,
 сѳ стрѣкѣ; сѳ карѣазѣ, сѳ тѳ-
 пѳкѣ (dingil); —jet, v., тѳ даѣ
 лѣ лѳне, тѳ тѳрѣндѣвѳскѣ; ѳакѣ-
 нѣмѣка; —jet, m., ѳакѣнѣмѣка,
 пердеварѣ; —jerel, f., лѳнеѳѣре;
 —jerin, f., лѳнешѣ, пѳтѳросѣ.

Faulfieber, n., ѳѣрѣспѣ пѳтредѣ.
 Faulstellig, a. mi ad., кѳ пѳте де
 пѳтрезѣѣне.

Faulheit, f., лѳне; пѳтрезѣ.

Faulicht, a. mi ad., пѳтрезѣлѣ, че дѳ-
 чѳне а пѳтрезѣ.

Faulkrankheit, f., вѳезѣре пѳтредѣ.

Faulniß, f., пѳтрезѣтѳрѣ; —der Kno-
 chen, карѣтѳрѣ; —widrig, a. mi
 ad., антѣпѳтредѣ.

Faulthier, n., ai (анѣмѣлѣ ѳѳрте лѳ-
 нешѣ).

Fäulung, f., пѳтрезѣѣне.

Faum, v. Schaum; —en, v., сѳзмежѣ.

Faun, m., Фавнѣ, zeitate кѳмпнѣѳ-
 скѣ (мигол.)

Faust, f., пѳмнѣ; mit dem Degen in
 der —, кѳ тѳлѣ арѳатѣ; das
 paßt wie die — auß Auge, сѳ
 потрѣвеште ка пѳка дѳн пѳтредѣ, ка
 пѳмнѣ дѳн ѳкѣ.

Fäufchen, n., пѳмнѣшорѣ; in's —
 lachen, а рѣде дѳнѳндатѣ, а сѳ
 вѳкѳра (де рѳлѣ алѳѣлѣ) дѳн'а-
 ѳкѣнѣ.

Faustdegen, m., пѳмнарѣ.

Faustbid, a. mi ad., кѳтѣ пѳмнѣлѣ;
 es — hinter den Ohren haben, а
 ѳѣ ѳѳрте вѳлѣстѣматѣ не сѳв а-
 скѣнѣ.

Fäustel, Fausthammer, m., чѳканѣ
 тѳнарѣ.

Fausthandbüß, m., тѳлѣнѣ ѳѳрѣ

дедете, аи каре тѣна интръ кз
тогъа.

Faustkampf, m., вшитѣрѣ.

Faustkämpfer, m., вшитѣрѣ.

Faustpinfel, m., видinea, пѣмѣтѣфѣ.

Faustrecht, n., дрептѣхъ пѣмнѣхъ,
дрептѣхъ чезлѣ маѣ тѣре.

Faustrohr, n., каравинѣ.

Faustschlag, m., ловитѣрѣ де пѣмнѣ,
пѣмнитѣрѣ.

Fauteuil, (zi: фотеоia), m., сказнѣ
кз враде.

Faveur, f., фаворе.

Favorisiren, v., фаворезѣ.

Favorit, m., фаворитѣ.

Faxen, v., пѣвзнил, каратиозил, ко-
медил, арлекинил.

Faxenmacher, m., арлекинѣ, взоонѣ,
пѣвзнѣ, пѣаицѣ.

Fayence, f., фаянсъ, фезлѣ де пор-
целанѣ.

Februar, m., Феврѣаритѣ, Фазрѣ.

Fechsen, fächsen, v., пѣлѣтѣ, рѣсѣ-
дескѣ.

Fechtbahn, f., карьерѣ де лѣпѣ.

Fechtboden, m., аренѣ, локѣ де лѣ-
пѣ, школѣ де скрѣмѣ.

Fechtdegen, m., снадѣ де скрѣмѣ.

Fechten, v., тѣ лѣпѣ; чершескѣ;
mit Händen — даѣ, вѣпѣескѣ
дин тѣнѣ.

Fechter, m., лѣпачѣс, пѣмнѣчѣс; гла-
диаторѣ (ла чезлѣ векл); чершитѣрѣс.

Fechtersprung, m., салтѣ де лѣпачѣс.

Fechterstreich, m., исѣре де лѣпачѣс.

Fechthandschuh, m., тѣвзшѣ де скрѣ-
мѣ, тѣвзшѣ кѣпѣтѣмѣтѣ.

Fechtkunst, f., скрѣмѣторѣс.

Fechtleister, m., маѣстерѣ де скрѣмѣ.

Fechtplatz, m., локѣ де скрѣмѣ.

Fechtschule, f., школѣ де скрѣмѣ.

Fechtsunde, f., оръ де скрѣмѣ.

Feder, f., панѣ; кордѣ, аркѣ, ре-
сарѣ; кѣламѣ (дела Calamarius)
кондеѣс; пѣрѣ вѣрѣтѣс (де вѣрѣ);
денѣ (арѣчѣс); панѣ (аи пѣлѣрѣс,
вскетѣ, ла милѣарѣ); моудѣ; er
liegt noch in den Federn, е аи
патѣ дѣкѣ; er schmiegt sich mit
fremden Federn, е кодофанѣ че
се дѣгодопезѣ кз пене де пѣзнѣ;
den Vogel kennt man an seinen

Federn, пасѣреа се кѣпѣште пе
пене; eine frische — сѣлѣрен, амѣ
знѣ стѣлѣ мѣштѣторѣс; ein Mann
von — отѣмѣлѣ кондеѣсѣлѣ.

Federalaun, m., алазнѣ, пѣтрѣ акрѣ,
сѣрѣсѣ; асѣстѣ сѣрѣсѣ.

Federartig, a. mī ad., ка лѣпа; ела-
стикѣ.

Federball, m., пѣлѣ де пене.

Federbesen, m., тѣтѣрѣ де пене.

Federbett, n., патѣ де пене.

Federbüchse, f., тѣкѣ де пене, кѣ-
лѣмарѣс, (calmar, fr.)

Federbusch, m., пѣначѣс, панѣ (ла
коѣспѣл).

Federfächer, m., лѣпачѣс де кондеѣс,
дѣсѣтѣтѣрѣс.

Federförmig, a. mī ad., пѣнѣформѣ.

Federfuchser, v. Federfächter.

Federfuß, m., (дѣсѣре порѣмѣл) пѣ-
чѣрѣс дѣкѣлѣцѣтѣ.

Federhafen, m., кѣрѣлѣчѣлѣ кз кордѣ
(ла орлоѣл).

Federhart, a. mī ad., еластикѣ, вѣп-
жѣсѣ, оудѣжѣсѣ.

Federharz, n., гѣмѣластикѣ.

Federhaus, n., токѣлѣ земѣвѣрѣкѣлѣ
(орлоѣл).

Federhebel, m., ерѣс де панѣ.

Federhut, m., пѣлѣрѣс кз панѣ; пѣ-
лѣрѣс кз ресарѣ.

Federicht, a. mī ad., пѣнѣ.

Federig, a. mī ad., пѣносѣ.

Federkiel, m., тѣлѣс де панѣ.

Federkissen, n., пѣрѣнѣ де пене.

Federkraft, f., еластикѣтѣте, ресѣрѣме.

Federkrieg, m., лѣпѣ дѣгерарѣс; по-
лѣмѣкѣ.

Federleicht, a. mī ad., зѣпорѣ ка лѣпа.

Federlesen, n., адеѣре, кѣрѣцѣре де
пене; nicht viel — сѣ маѣшен, а
нѣ'а крѣста, а нѣ фаче маѣте де-
рѣмонѣл кз чѣнеѣа.

Federlos, a. mī ad., сѣлѣпатѣ, сѣлѣнѣ.

Federmeißel, m., панѣ де кѣрѣцѣлѣ
о панѣ.

Federmesser, n., кѣрѣтѣашѣ де кон-
деѣе, пѣнѣчѣлѣ.

Federmitze, f., кѣчѣлѣ кз пене.

Federn, v., пѣрдѣ пѣнеѣе; а сѣ ела-
стикѣ; sich —, скѣмѣвѣ пѣнеѣе,
пѣнѣрѣмѣште (пасѣреа).

Federneffe, f., гарбѣзъ пенѣцъ.
 Federrohr, n., в. Federbüchse.
 Federschleifen, n., крѣдѣце де пене.
 Federschmücker, m., колориторѣ де пене.
 Federschnitt, m., гылетрѣ де панъ.
 Federspalz, m., крѣпѣтрѣ де панъ.
 Federspanner, m., дикорѣтрѣ де ресаръ.
 Federspiel, n., жокъ де пене азъ де ресаре; мѣнѣнкѣ де пене де а-мѣцѣтѣ фалконѣ; вѣнатѣ кз фалконѣ; сѣрѣтрѣ де фере; пасерѣ сѣлватѣи де вѣнатѣ.
 Federspuhle, f., в. Federstiel.
 Federsraub, m., пѣѣ.
 Federsäuber, m., сѣтрѣтрѣ де пене; пероциторѣ де пене.
 Federstreit, m., полемикъ.
 Federstrich, m., трѣсѣрѣ де панъ.
 Federsturz, m., модѣ де пене.
 Federuhr, f., орлоцѣ кз ресаре.
 Federvieh, n., оаре.
 Federwage, f., кѣптарѣ кз ресаре.
 Federweiß, v. Federalaun.
 Federweißpret, n., вѣнатѣ мѣрѣнтѣ.
 Federzeichnung, f., десемлѣ дин панъ.
 Federzettel, m., комѣасѣ кз ресаръ.
 Federzug, m., трѣсѣрѣ де панъ.
 Fee, f., фѣзъ; зрѣтрѣ, зѣрѣ (Елѣѣ), мѣлере зѣкѣпѣтрѣ кз нѣрѣи шѣ грациѣе сѣлѣ (fata, ita.).
 Feenhaft, a. шѣ ad., че дѣне де о фѣзъ; дѣкѣпѣтрѣ, маѣкѣ.
 Feenmärchen, n., вѣснѣ; повѣсте де фѣл.
 Feenschloß, n., костѣлѣ де фѣл.
 Feerei, f., фѣерѣ, дѣра елѣлор.
 Fege, f., крѣдѣтрѣ; чѣрѣ.
 Fegefeuer, n., пѣргаторѣ, фокѣ крѣдѣтрѣ.
 Feggeit, f., тѣмѣлѣ рѣтезѣтѣлѣ де сѣлѣ.
 Fegen, v., крѣдѣ; мѣтрѣ; чѣрѣ; einen —, сѣлѣ не чѣнева, дѣлѣ чѣрѣ; einem den Beutel —, сѣкѣ пѣра кѣва.
 Feger, m., крѣдѣтрѣ, мѣтрѣтрѣ.
 Fegerel, f., крѣдѣтрѣ.
 Fehde, f., (вѣкѣ), остѣлѣгѣте; сѣадѣмѣнтѣ; ресѣлѣ.
 Fehdebrief, m., картѣлѣ, сѣрѣсѣре

провокѣтрѣ ла дѣлѣ; дѣкѣрѣ-цѣне де ресѣлѣ.
 Fehdehandschuh, m., мѣнѣшѣ де мѣ-пѣрѣ; einem den — hinwerfen, а-рѣнкѣ кѣва мѣнѣша, дѣ провокѣ.
 Fehle, f., сѣлѣрѣлѣ де Сѣерѣа.
 Fehl, ad., (дѣн комѣасѣцѣи) аратѣ сѣнтѣ, дѣфѣнтѣ, лѣсѣ, фалсѣ, дѣзадѣрѣ, дѣдѣшѣрѣ, сѣрѣа; — gebären, асѣрѣтѣ; — fahren, — gehen, рѣрѣчѣскѣ дѣрѣмѣлѣ; — schießen, даѣ сѣрѣа, нѣ нѣмерѣскѣ пѣшкѣндѣ; — schlagen, лѣвѣскѣ дѣн вѣнтѣ; — schließen, аргѣ-ментѣлѣ сѣнтѣнтѣ.
 Fehlbar, a. шѣ ad., фѣлѣверѣ, сѣп-пѣсѣ ла сѣнтѣ.
 Fehlbarkeit, f., фѣлѣверѣгѣте.
 Fehlbitte, f., рѣгѣмѣнтѣ дѣшѣрѣ; рѣѣсѣ; eine — thun, мѣ рѣгѣ сѣрѣа.
 Fehlbitten, v., мѣ рѣгѣ де пѣла.
 Fehlbogen, m., кѣлѣ лѣсѣндѣ.
 Fehlbohren, v., даѣ газрѣ ла лѣкѣ непотрѣвѣтѣ.
 Fehldruck, m., тѣпѣрѣ грѣшѣтѣ, фѣлѣ рѣлѣ тѣпѣрѣ.
 Fehlen, v., нѣ нѣмерѣскѣ (грѣшѣскѣ) пѣшкѣндѣ; лѣсѣмѣте (din adzpare); еѣ fehlt mir an Geld, дѣлѣ лѣсѣскѣ ванѣ; рѣрѣчѣскѣ; пѣкѣрѣчѣскѣ, кадѣ дѣн пѣкарѣ; м'атѣчѣскѣ; еѣ fehlte nicht viel, so . . . нѣ лѣнѣа мѣлѣ, ка . . . ; weit gefehlt, дѣпарѣ де а . . . ; нѣ нѣмѣлѣ; weit gefehlt, даѣ er mich schmähen sollte, lobet er mich vielmehr, нѣ нѣмѣлѣ кз нѣ мѣ критѣкѣ, чѣ мѣлѣ вѣрѣтѣскѣ мѣ лѣдѣ; was fehlt Ihnen? че а? че пѣсѣ а? an mir soll es nicht —, din parte'ml нѣ воѣлѣ лѣнѣ, еѣ нѣ воѣлѣ оѣ кѣсѣа.
 Fehler, m., ерѣре (грѣшѣлѣ); дѣфѣнтѣ (кзсѣрѣ); сѣнтѣ; пѣкарѣ; непѣрѣфѣнѣцѣне; Druck —, ератѣ; Zeit —, анахронѣскѣ; jeder hat seine —, нѣчѣ зѣлѣ омѣ фѣрѣ кзсѣрѣ; einen — begehren, а грѣшѣ; eines — s anklagen, дѣпѣлѣ о сѣнтѣ; seine — ablegen, мѣ корѣрѣ.
 Fehlerfrei, a. шѣ ad., фѣрѣ ерѣре; перѣфѣнтѣ; корѣрѣнтѣ.

Fehlerhaft, a. ши ad., кз ероре; ви-
 чюсѣ; деѣнтросѣ, покоресѣ.
 Fehlerhaftigkeit, f., деѣнтроситатѣ.
 Fehlergang, m., ѣтвларе дешѣртѣ.
 Fehlergeburt, f., авортѣ.
 Fehlergewinn, m., фолосѣ переемѣтѣ.
 Fehlergriff, m., авкѣртѣр пенимеритѣ;
 злѣлѣ; einen — thun, кадѣ дн
 ерѣре.
 Fehlerlieb, m., ловире пенимеритѣ.
 Fehlerkarte, f., картѣ фалсѣ.
 Fehlerlauf, m., кѣтпѣртѣр пениме-
 ритѣ.
 Fehlerluß, m., ресонѣтѣнтѣ фалсѣ.
 Fehlertritt, m., пасѣ грешитѣ, потикпире
 (калѣлѣ).
 Fehm, f., пѣскѣтѣ ла гиндѣ аѣ цирѣ.
 Fehmgeld, n., ванѣ центрѣ пѣскѣтѣ
 ла гиндѣ.
 Fehmgericht, n., жѣдецѣ криминалѣ
 секретѣ, тривзналѣ инквизициснеѣ
 динвестфалиа штерсѣ днвѣкѣлѣXVI.
 Fehmer, Fehmrichter, m., жѣдикѣторѣ
 дела тривзналѣ криминалѣ.
 Fehmstätte, f., локѣ де есекциѣне
 секретѣ.
 Fehn, n., пѣтѣнтѣ тизикѣ.
 Fehwamme, f., пѣтѣче (пеле) де
 сѣларѣлѣ (веверитѣ) де Сивѣриѣ.
 Feier, f., репѣсѣ; ѣеритѣ, ваканцѣ;
 серѣртѣре, серваре.
 Feierabend, m., днчетаре дела лѣ-
 крѣ; — machen, днчетѣ дела лѣ-
 крѣ, ѣинѣзѣ лѣкрѣ; viele Hände
 machen bald —, тѣлге тѣлѣ кѣ-
 рѣндѣ ѣинѣзѣ лѣкрѣ; bei —, дн
 ѣре де медере.
 Feiergebrauch, m., черемонитѣ.
 Feiergesang, m., кѣртѣ де серваре.
 Feierglocke, f., клопотѣ (токлѣ) де а
 днчета дела лѣкрѣ.
 Feiertage, n., анѣ де репѣсѣ (тотѣ
 аѣ 7леа ла веки евреѣ).
 Feiertag, n., вестѣнтѣнтѣ де серѣ-
 рѣре, де галѣ.
 Feiertag, a. ши ad., серѣртѣрескѣ,
 солѣнѣлѣ, потпосѣ, черемонисѣ.
 Feiertagsfest, f., серѣртѣре, солѣни-
 татѣ, помитѣ, черемонитѣ.
 Feiern, v., серѣвѣзѣ, чѣлѣвѣрѣзѣ; тѣ-
 рескѣ, лѣздѣ; репѣсѣлѣ, тѣ лѣсѣ
 дела лѣкрѣ, одихнескѣ; ѣинѣдѣсѣ;

eine Hochzeit —, факѣ пѣнтѣ; ge-
 feierte Name, пѣме чѣлѣврѣ; der
 Ader feiert, агрѣлѣ се лѣсѣ не-
 араѣлѣ.

Feiertage, f., ѣртѣ де репѣсѣ, де
 одихлѣ.

Feiertag, m., zi de серѣртѣре, ва-
 канцѣ, ѣеритѣ.

Feiertäglich, a. ши ad., де зилѣ тѣртѣ
 (вестѣнтѣнтѣ).

Feiertag, m., прочесисне, лѣтанитѣ,
 ешпире кѣ икѣнѣлѣ; кондѣнтѣ ном-
 посѣ, парадѣ, конвоѣлѣ (агалѣ).

Feisel, f., паротидѣ, гиндѣртѣ; днѣртѣ-
 тѣра де ачѣсте гиндѣртѣ (ла калѣ).

Feig, a. ши ad., лѣмѣ, ѣрикѣсѣ; те-
 медѣ, ѣртѣ кѣрапѣлѣ; мѣшѣлѣ; er
 lief — davon, елѣ ѣзѣтѣ мѣше-
 лѣште.

Feigblatter, v. Feigwarze.

Feigbohne, f., зѣинѣ.

Feige, f., стокинѣ, ѣирѣ.

Feigenbaum, m., ѣирѣ, стокинѣ (ар-
 вѣре); wilder —, каприѣирѣ.

Feigenblatt, n., ѣирѣ де ѣирѣ.

Feigenbrosel, Feigenkneipe, f., ѣи-
 редѣлѣ, векацѣ де стокинѣ.

Feigengarten, m., грѣдинѣ де ѣирѣ.

Feigenholz, n., лѣманѣ де ѣирѣ.

Feigenkorn, m., кошѣ де (пѣсѣ) сто-
 кинѣ.

Feigenwald, m., ѣирѣртѣ, стокинѣртѣ.

Feigheit, f., лѣмѣтатѣ, темидѣцѣ, мѣ-
 шѣлѣтатѣ.

Feigherzig, a. ши ad., неинимѣсѣ, пѣ-
 цинѣ кѣ инѣма.

Feigherzigkeit, f., неинимѣитѣ.

Feigling, m., мѣшѣлѣ, ѣрикѣсѣ, лѣмѣ.

Feigwarze, f., нерѣ (маѣ кѣ сѣмѣ
 веверитѣ), крѣстѣ.

Feigwarzenkraut, n., (вот.) чѣлѣдонитѣ
 (скѣпѣдѣ).

Feil, a. ши ad., де вѣнзаре; вѣналѣ,
 мерченарѣ; — e Dirne, фѣртѣ че
 се винде, простѣтѣртѣ; eine — e
 Seele, омѣ венѣлѣ; — bieten, скѣртѣ
 де вѣнзаре; — haben, амѣ де
 вѣнзаре.

Feilbietung, f., скѣртѣре ла вѣнзаре.

Feile, f., пѣртѣ; unter die — nehmen,
 подѣсѣкѣ, даѣ лѣсѣртѣ.

Feilen, v., вѣдѣ, кѣпѣрѣ; пѣзѣ; поѣскѣ.

Feilenhauer, m., пѣларѣ, ѳѣкторѣ de пѣла.

Feilenheft, n., пѣпѣкѣ de пѣлѣ.

Feilheit, f., вѣпѣрѣтѣ, кѣпѣра-вѣрѣтѣ.

Feillicht, Feilfel, n., Feilspäne, m. pl., Feilstaub, m., пѣларѣ, пѣверѣ de сѣк пѣлѣ.

Feilschen, v., пѣтрѣѣ de пѣдѣ; тѣрѣскѣ, тѣ токѣскѣ; сѣотѣ de вѣларѣ.

Feilscher, m., тѣрѣторѣ, токѣторѣ.

Fein, a., сѣпѣре (пѣлѣ, ѳѣ); ѳѣлѣ (ѳѣрѣ); делѣкатѣ (колѣре); десѣ (пѣпѣне); делѣкатѣ (тѣстѣ); ѳѣкѣ-цѣтѣ (ѳѣкѣ); ѳѣерѣ (вѣдѣ); пѣпѣлѣ (пѣрѣ); ѳѣрѣтѣ пѣрѣтѣ, ѳѣтѣдѣ, шѣрѣтѣ, вѣкѣлѣ; пѣрѣпѣтѣ (пѣларѣ); даѣ ѳт неѣт —, ѳта пѣ е ѳрѣтѣ; даѣ ѳт ein — er Fuchѣ, ѣта e пѣт шѣрѣтѣ; — ad. кѣ ѳeinece; даѣ ѳт — аѳдѣдѣѳт, ѳта еѣте ѳмаѣнатѣ кѣ ѳeinece.

Feind, ad., (кѣ fein, werden), einem — fein, волѣ рѣлѣ кѣла, сѣтѣ кѣла ѳnѣмѣкѣ, дѣжѣтѣскѣ; зѣрѣкѣ; бер Lüge — ѳeim, зѣрѣкѣ ѳnѣѳeina.

Feind, m., ѳnѣмѣкѣ, дѣжѣтѣ, вѣжѣ-тѣшѣ; аѳдѣѳаѣтѣ —, ѳnѣмѣкѣ жѣ-рѣатѣ; бер böse —, дѣволѣлѣ.

Feindlich, a., ѳnѣмѣкѣ, ѳстѣлѣ, дѣжѣ-тѣскѣ, вѣжѣтѣшѣскѣ; ad. дѣжѣ-тѣшѣтѣ, кѣ ѳnѣмѣцѣ.

Feindschaft, f., ѳnѣмѣцѣ, зѣрѣ, ѳстѣ-жѣтѣ, дѣжѣтѣлѣ.

Feindschaftlich, v. Feindlich.

Feindselig, a. ѳi ad., ѳnѣмѣкѣ, ѳстѣлѣ.

Feindseligkeit, f., ѳnѣмѣцѣ, зѣрѣ.

Feine, Feinheit, f., ѳeinece; сѣпѣре-тѣ; делѣкатѣ; кѣрѣдѣнѣ; ѳѣтѣ-цѣне; шѣрѣдѣнѣ.

Feingefühl, n., сѣпѣдѣ делѣкатѣ.

Feingeführt, a. ѳi ad., ѳeинѣ ѳѣкѣцѣтѣ.

Feinhebel, m., пѣпѣлѣ тѣрѣпѣтѣ (de раѳнатѣ ѳѣ).

Feinhörig, a. ѳi ad., тѣрѣпѣтѣ лѣ волѣ.

Feinjuder, m., захарѣ раѳнатѣ.

Feist, a. ѳi ad., грѣскѣ, пѣгрѣшатѣ

(de animale); — тѣѳѣтѣ, пѣнѣ лѣ пѣгрѣшатѣ (пѣрѣ).

Feiste, Feistigkeit, f., грѣсѣне.

Feisten, v., пѣгрѣшатѣ.

Feistlagen, v., вѣлѣтѣре (de черѣлѣ) кѣнд сѣтѣ грамѣ.

Feistzeit, f., (вѣлѣтѣрѣ) тѣпѣлѣ кѣнд черѣлѣ сѣтѣ грамѣ.

Felbel, m., пѣлѣ; сѣмѣ-вѣрѣтѣ.

Feld, n., кѣпѣлѣ, кѣпѣлѣ; фѣлѣ —, кѣпѣлѣ рѣскѣ, пѣлѣлѣ, ѳѣскѣ; ѳорѣлѣ; кѣстрѣ, тѣвѣрѣ; тѣвѣ de шѣлѣ; über das Feld gehen, fahren, merкѣ лѣ кѣпѣлѣ, лѣ сѣтѣ; zu — ziehen, in's — rücken, — ескѣ лѣ тѣворѣ; eine Armee in's — stellen, ашѣ-шѣдѣ арѣтѣ лѣ кѣстрѣ; даѣ — behalten, behaupten, а'ѳи' еѣкѣнѣ пѣсѣцѣѳеа лѣ кѣпѣлѣ de вѣтѣлѣ; aus dem — e schlagen, а ѳѣрѣпѣ не ѳnѣмѣкѣ; даѣ steht ѳѳ in weltѣtem — e, сѣпѣтѣлѣ пѣкѣ de сѣартѣ de (чѣва), e пѣкѣ ѳбрѣ ѳѣсѣкѣрѣ.

Feldaltar, m., алтарѣ пѣрѣрѣдѣ.

Feldameise, f., ѳрѣпѣкѣ de кѣпѣлѣ.

Feldapotheke, f., сѣпѣерѣ пѣлѣтарѣ.

Feldapotheker, m., сѣпѣерѣ пѣлѣтарѣ.

Feldarbeit, f., лѣкрѣ de пѣпѣлѣ, агѣ-кѣлѣтѣрѣ.

Feldarzt, m., дѣкѣтѣрѣ пѣлѣтарѣ.

Feldbäcker, m., пѣнѣрѣлѣ арѣтѣлѣ.

Feldbäckerei, f., пѣлѣрѣ, вѣтѣрѣ-де арѣтѣ.

Feldbau, m., агѣкѣлѣтѣрѣ.

Feldbauer, m., арѣторѣ, агѣкѣлѣторѣ.

Feldbett, n., пѣтѣ пѣрѣрѣдѣ.

Feldbinde, f., кѣрѣлѣ, ѳашѣ пѣлѣлѣ-рѣскѣ.

Feldblume, f., ѳлѣре de кѣпѣлѣ.

Feldbohne, f., волѣ тѣре.

Feldpresse, f., чѣпарѣскѣ de-кѣпѣлѣ; тѣпѣцѣ (пѣлѣтѣ).

Feldcasse, f., кѣсѣа арѣтѣлѣ.

Feldchirurgie, m., кѣрѣрѣ кѣстрѣнѣсѣ.

Felddieb, m., ѳрѣ de ѳрѣпѣтѣ кѣпѣ-нѣне.

Felddienst, m., сѣрѣцѣлѣ (рѣвѣтѣ) de кѣпѣлѣ.

Feldenzian, m., пѣпѣлѣлѣ кѣпѣнѣлѣ.

Feldequipe, f., еѣкѣпѣлѣ кѣстрѣнѣсѣ.

Felderdecke, f., (арѣ) тѣвалѣ, пѣ-ѳондѣ орѣнатѣ.

Felberse, f., мазеро де кѣмпнѣ.
 Feldefel, m., мѣгарѣ сѣватикѣ.
 Feldfasche, f., топістръ, олапъ ми-
 літрѣскъ.
 Feldfrüchte, f. pl., оръпѣрѣ, продъ-
 старѣ кѣмпене.
 Feldgefäßet, n., пасерѣ де кѣмпнѣ.
 Feldgeißliche, m., попъ де тавѣрѣ.
 Feldgeräth, n., знелте де агрікул-
 тѣрѣ; еквіпацѣ де ресвоѣ.
 Feldgerichte Jäger, m., вѣлѣторѣ
 пратикѣ, депрѣнскѣ, де кѣмпнѣ.
 Feldgeschrei, n., (мил.) паролъ, (ло-
 цѣнкъ) семпалѣ де ресвоѣ.
 Feldgeschütz, n., артилерѣ де кѣмпнѣ.
 Feldglocke, f., (терминѣ трѣвалѣ) оърчѣ,
 спѣвзѣрѣторо.
 Feldgewächse, n., цлантѣ кѣмпенѣ.
 Feldgott, m., зѣл кѣмпенештѣ.
 Feldgottesdienst, m., сервѣцѣ дзеескѣ
 дн тавѣрѣ.
 Feldgraben, m., гробъ ла кѣмпнѣ.
 Feldgrille, f., грѣрѣ де кѣмпнѣ.
 Feldherr, m., дѣче, депералѣ сѣпрешѣ;
 днператоро (ла векѣ).
 Feldherrnstab, m., вѣстонѣ де ко-
 мѣндѣ.
 Feldherrnwürde, f., demnitate de dŕche.
 Feldherrnzelt, n., тавернацѣ прето-
 рескѣ, де депералѣ.
 Feldhuhn, n., потѣрникѣ, препелѣцѣ.
 Feldjäger, m., верѣторѣ де кѣмпнѣ
 (житарѣ).
 Feldjäger, m., вѣлѣторѣ (де пасерѣ),
 пѣлемѣ.
 Feldkanzlei, f., канделарѣ де тавѣрѣ.
 Feldkase, f., мотокѣ сѣватикѣ.
 Feldkasse, f., касѣ де тавѣрѣ.
 Feldkessel, m., кѣларѣ де тавѣрѣ.
 Feldkoch, m., вѣкѣтарѣ милитарѣ.
 Feldlohl, m., кѣрекѣ сѣватикѣ.
 Feldkresse, f., мѣнтѣ вроштѣскѣ.
 Feldkriegskasse, v. Feldkasse.
 Feldküche, f., кѣрнѣ де тавѣрѣ.
 Feldkümme, m., кѣмпнѣ сѣватикѣ.
 Feldlager, n., тавѣрѣ, кастре; даѣ
 — auffŕlagen, кѣмпезѣ, тавѣрѣ.
 Feldlatick, m., гѣпѣтѣкѣ сѣватикѣ.
 Feldlazareth, n., гѣзѣретѣ (спѣталѣ)
 пѣрѣрѣцѣ.

Felblerche, f., Фокѣрѣ де кѣмпнѣ.
 Felblille, f., мѣлѣ де кѣмпнѣ.
 Feldmarder, m., мѣстерѣ де кѣмпнѣ.
 Feldmark, f., терминѣ знѣл кѣмпнѣ.
 Feldmarschall, m., таремалѣ кѣмп-
 нестрѣ.
 Feldmaus, f., шорѣче де кѣмпнѣ.
 Feldmeister, m., велѣторѣ, деспоѣторѣ.
 Feldmesser, m., инѣперѣ топографѣ,
 арѣлѣторѣ, агрѣмѣскѣрѣторѣ.
 Feldmesskunst, f., ceodesicŕ, artea de
 a мѣсѣра агрѣ.
 Feldmessung, f., мѣсѣрѣ де агрѣ.
 Feldmohn, m., макѣ сѣватикѣ.
 Feldmusk, f., мѣсѣкѣ милитарѣ.
 Feldnachbar, m., копѣнѣ.
 Feldnelke, f., гароѣ сѣватикѣ.
 Feldpost, f., поштѣ милитарѣ.
 Feldprediger, v. Feldgeistliche.
 Feldratte, f., рѣтанѣ, гѣсѣанѣ де
 кѣмпнѣ.
 Feldrecht, n., дрѣптѣ рѣралѣ.
 Feldregiment, n., реѣмѣнтѣ, леѣсѣне
 де вѣтаѣ.
 Feldrose, f., росѣ (рѣжѣ) де кѣмпнѣ.
 Feldschanze, f., форѣтѣкѣцѣсѣне де
 тавѣрѣ.
 Feldschere, m., кѣрѣрѣ де тавѣрѣ.
 Feldscheuche, f., сѣрѣеторѣ (де па-
 серѣ).
 Feldschlacht, f., вѣтаѣ.
 Feldschlange, f., шерпѣ; (агрѣл.) оѣлѣ
 де танѣ, шерпѣнтѣ.
 Feldschmiede, f., оѣзѣрѣ милитарѣ.
 Feldsoldat, m., солдатѣ де кампанѣ.
 Feldschön, a., оѣзмѣкѣ дн персѣнтѣ.
 Feldschöppe, m., ассесорѣ ла трѣ-
 вѣналѣ кѣмпнеескѣ.
 Feldschuß, v. Feldjäger.
 Feldschwamm, m., вѣрѣте де кѣмпнѣ,
 чѣперѣкѣ.
 Feldspinne, f., пѣланженѣ де кѣмпнѣ.
 Feldstein, m., пѣтрѣ де терминѣ, де
 отарѣ.
 Feldstück, n., тѣнѣ де тавѣрѣ; пѣсѣацѣ.
 Feldstuhl, m., сказнѣ пѣрѣрѣцѣ.
 Feldtaube, f., порѣмѣ де кѣмпнѣ.
 Feldtisch, m., тавѣлѣ пѣрѣрѣцѣ.
 Feldvogt, v. Feldjäger.
 Feldwache, f., гарѣ де тавѣрѣ, ведѣтѣ.
 Feldwachtmeister, m., маѣорѣ, мажорѣ.
 Feldwebel, m., серѣпѣте (оѣлѣвѣелѣ).

Feldweg, m., кале приатре цѣркви.
 Feldwege, n., (векѣ), тѣсѣрѣ de
 l'annee = 125 пашѣ; стадіѣ.
 Feldwiese, f., тѣзѣрѣке де кѣпѣѣ.
 Feldwiese, f., ѡзнацѣ; прѣшѣне, сѣхатѣ.
 Feldwinde, f., рока рѣндѣнеlei (пл.).
 Feldwirtschaft, f., икономаѣ рѣралѣ.
 Feldzeichen, n., семнаѣх мѣитарѣх
 (кокарѣх, кѣрдѣх).
 Feldzeugamt, n., азѣиторатѣх сѣпретѣх.
 Feldzeugmeister, m., ценералѣ де ар-
 тилеріѣ.
 Feldzug, m., спедіѣѣне мѣитарѣх;
 кампаніѣх; рессоѣх.
 Felge, f., дѣторнѣтѣрѣ де арѣтѣрѣх;
 оवादѣх.
 Felgen, v., дѣторнѣ арѣтѣра (ого-
 рѣл); дѣкалѣх кѣ оवादѣх (рѣта).
 Felgenhauer, m., ротаріѣх.
 Fell, n., пеле; (не окл) пеліѣх, пер-
 dea, альѣѣх; einem das — über
 die Ohren ziehen, деспоѣх не чѣнева
 де тѣте.
 Fellbereiter, m., арѣѣиторіѣх.
 Felleisen, n., тѣшкѣх; цѣмантанѣх;
 портфоѣх.
 Felonie, f., ѡелоніѣх, трѣдѣѣне (а
 пѣлѣ васалѣ дѣ контра сѣзѣра-
 пѣлѣ сѣѣ).
 Fels, Felsen, m., станѣх, стѣнкѣх де
 пѣтрѣх; — bänf, f., ванкѣх де стѣне
 (дѣ тѣрѣ), скопѣлѣх.
 Felsenartig, a. шѣ ad., стѣнкѣх, пе-
 трѣх, ка стѣна.
 Felsenberg, m., тѣпте де пѣтрѣх.
 Felsenbrust, f., пентѣ цѣпѣлѣх.
 Felsenfest, a. шѣ ad., тѣре ка пѣтра;
 стѣверѣ, не'ндѣплекатѣ, немѣшкатѣ.
 Felsengebirge, n., тѣпте де стѣнѣх.
 Felsenkluft, f., мортѣнтѣх (крѣпѣх),
 пештерѣх дѣ стѣнкѣх.
 Felsengrund, m., ѡондѣх, тѣмѣлѣх де
 стѣнкѣх; вѣде дѣтре стѣнѣх.
 Felsenhart, a. шѣ ad., тѣре, вантѣх
 ка стѣнка; дѣпетрѣх, не'ндѣз-
 рѣтѣх, несѣмѣиторѣх.
 Felsenharz, n., иѣтѣх де пѣтрѣх.
 Felsenkeller, m., цѣларіѣх дѣ пѣтрѣх.
 Felsenkette, f., катѣнѣх, грѣлѣх де стѣнѣх.
 Felsenkluft, f., крѣпѣтѣрѣх, деспѣкѣ-
 тѣрѣх дѣ стѣнѣх.
 Felsenmann, m., локѣиторіѣх дѣ стѣнѣх.

Felsenmasse, f., массѣх де стѣнѣх, ста-
 нѣх тѣре.
 Felsenriff, n., ванкѣх, стратѣх, шѣрѣх
 де стѣнѣх.
 Felsenröcher, a. шѣ ad., грѣх ка стѣнка.
 Felsenstadt, f., цѣтѣте дѣтре стѣнѣх.
 Felsentaube, f., порѣтѣх рѣлѣколѣх.
 Felsenthal, n., вале дѣтре стѣне.
 Felsenreue, f., крѣдѣнѣх неклѣнтѣх.
 Felsenwand, f., крѣпѣтѣрѣх де стѣпѣх
 ка пѣретеле.
 Felsen, a., де стѣнкѣх.
 Felsberg, m., повѣрѣне де стѣнкѣх.
 Felsicht, a., петрѣх.
 Felsig, a., плѣнѣх де стѣнѣх, стѣнкѣх.
 Felsklippe, f., скопѣлѣх, пѣсѣх де стѣнкѣх
 (дѣ тѣре).
 Felsstein, m., пѣтрѣх де стѣнкѣх.
 Felste, f., ѡелѣкѣх, ванкѣх, корѣѣорѣх.
 Fensch, m., кѣда вѣлѣлѣ, пѣнѣкѣх (лѣнѣх).
 Fenschel, m., апѣсонѣх, кѣменѣх дѣлѣе,
 молотѣх (плѣпѣх); gemeinet —,
 тѣрѣрѣх.
 Fenschelgurte, f., крастѣвѣлѣ тѣрѣрѣх
 кѣ тѣрѣрѣх.
 Fenschöl, n., оѣлѣх де апѣсонѣх.
 Fenschthee, m., чѣѣх де апѣсонѣх.
 Fenn, n., Fenne, f., морѣстѣнѣх.
 Fenster, n., ѡерѣстрѣх; blindes —,
 ѡерѣстрѣх ѡрѣх; ѡрѣдѣх.
 Fensteraustritt, m., вантѣх.
 Fensterbeschläge, n. pl., гѣрдинѣх, ѡе-
 рѣрѣлѣ дѣла ѡерѣстрѣх (кѣрѣлѣе,
 вѣлѣмѣлѣ).
 Fensterblei, n., плѣтѣлѣх окѣѣрѣлѣх
 дѣла ѡерѣстрѣх.
 Fensterbogen, m., аркѣх де ѡерѣстрѣх.
 Fensterbret, n., сѣкѣндѣрѣх лѣ ѡерѣстрѣх.
 Fensterbrüstung, f., зѣдѣлѣ не карѣ
 стѣ ѡерѣстра; парѣпѣнтѣх; акѣно-
 торіѣх.
 Fensterchen, n., ѡерѣстрѣлѣх, ѡере-
 стрѣлѣх.
 Fensterflügel, m., канѣтѣх де ѡерѣстрѣх.
 Fensterfutter, n., кѣпѣтѣшѣлѣх лѣ ѡе-
 рѣстрѣх.
 Fenstergeld, n., ѡерѣстраѣлѣх, такѣса
 че се дѣх пентѣх ѡерѣстрѣх.
 Fenstergewand, n., канѣтѣх.
 Fenstergiebel, m., ѡронтоѣх.
 Fenstergitter, n., гратѣх, жалѣсѣлѣх де
 ѡерѣстрѣх.

Fensterglas, n., стикълъ, гласъ (цѣмѣ)
de оерѣстръ.

Fensterhabe, f., щипинъ (гардъ) de
оерѣстръ.

Fensterkissen, n., перинъ (de пѣсѣ)
ла оерѣстръ.

Fensterkruz, m., мастикѣ (din крѣтъ
шѣ олеѣ) de линитѣ стикла ла о-
кѣспиле оерестрѣл.

Fensterkruz, n., крѣче de оерѣстръ.

Fensterladen, m., оълонѣ (тавлъ) de
оерѣстръ.

Fensterlehne, f., парапентѣ, аккаторѣ,
в. Fensterbrüstung.

Fenster, v.; оерестри, пѣнѣ оерестри;
jemanden —, а спъла не чѣнева.

Fensteröffnung, f., газръ de оерѣстръ.

Fensterpfeller, m., zidax, стълпѣлѣ дѣ-
лре дозе оерестри.

Fensterposten, Fensterstod; m., пи-
чѣорѣ de лемнѣ дѣлре къпатеде
оерестрѣл.

Fensterrahmen, m., рамъ, первазѣ,
черчевеа.

Fensterriegel, m., верѣгъ дѣкѣлѣторѣ
de оерѣстръ.

Fenster Scheibe, f., окѣ; тавлъ (de
стикълъ) de оерѣстръ.

Fensterstirn, m., жалѣсѣл.

Fenstersturz, m., сѣдѣре, авѣре че
се пѣне не оерѣстръ.

Fenstersteuer, f., в. Fenstergeld.

Fenstervorhang, m., кортинъ, мердеа.

Fensterwerk, n., оерестрѣрѣл.

Fersch, m., авре de саре шѣ сѣл-
оъре (изчѣоъ) дѣ mine.

Ferien, f. pl., оерѣл, ваканцѣ.

Ferkel, Ferkelchen, n., пѣрчѣлѣ.

Ferkeln, v., се пѣрчѣште, оатъ пѣрчѣл.

Fermentation, f., оретѣлѣтѣцѣне,
dochna, оерверѣ.

Fermentiren, v., оретѣлѣтъ, оерве,
допѣште.

Fern, a. шѣ ad., депѣртатѣ, департе;
von —, de департе; in so —,
дѣкѣтѣ; das sei —, сѣ тѣ ое-
рѣскѣ. Dzeſ!

Fernambuk, m., —holz, n., лемнѣ
врасѣлианѣ.

Fernansicht, f., перспѣнтѣвѣ.

Ferne, f., дѣстрѣ, дѣстанцѣ, депѣр-

tare; er steht gut in die —, елѣ
bede департе.

Fernen, v., департѣ; наре оѣрѣмосѣ
de департе.

Ferner, comp., дела Fern, ѣлтерѣорѣ,
маѣ дѣколо, маѣ департе; апоѣ;
ооарѣ de аста.

Fernerhin, ad., de ачѣ дѣнаѣнте, дѣ
оѣиторѣл.

Fernerweit, fernerweitig, a. шѣ ad.,
в. Ferner.

Fernewein, m., винѣ de анѣ.

Fernglas, n., оѣкѣанѣ мѣкѣ, лорнетѣ,
перспѣнтѣвѣ.

Fernig, a. шѣ ad., de анѣ трѣкѣтѣ.

Fernerhin, ad., департе дѣколо.

Fernrohr, n., оѣкѣанѣ (шаре), теле-
скопѣ; mit einfachem —e, моноѣкѣл.

Fernsäulig, a., (архѣт.) арѣостѣлѣ.

Fernscheintele, f., дѣвѣцѣтѣрѣ de
перспѣнтѣвѣ.

Fernscheinig, a. шѣ ad., перспѣнтѣвѣ.

Fernschreibekunst, f., телеграфѣ.

Fernsichtig, a. шѣ ad., прѣсвѣтѣ, вѣ-
цѣторѣл пѣмаѣ дѣ депѣртаре, он-
пѣсѣ ла мѣонѣсѣ.

Fernsichtigkeit, f.; прѣсвѣнтѣ.

Ferse, f., къѣкѣлѣ (omen); nintenſ
(насерѣ); einem auf der — nach-
folgen, а вѣртѣри не чѣнева, а'лѣ
ажѣнѣе din апоѣл.

Fersenbein, n., оѣлѣ къѣкѣкѣлѣл.

Fersengelb, n., — geben, а о лаѣ
ла мѣчѣорѣ, а оѣцѣл.

Fersenleder, n., пѣле de къѣкѣлѣ (ла
пѣпѣкѣ).

Fertig, a. шѣ ad., оѣнитѣ, терминатѣ,
оѣкѣтѣ, гата, сѣвѣршѣтѣ; депрѣнсѣ;
спрѣнтѣнѣ; гѣвачѣ; (мѣлѣт.) macht
euch —! гѣлѣцѣлѣлѣл sich — machen,
тѣ прѣгѣтѣскѣ; — sprechen, а
ворѣл кѣргѣлѣте; er ist mit seinem
Vermögen —, шѣла тѣлѣкатѣ авѣреа.

Fertigen, v., оѣнецѣ, сѣвѣршѣскѣ,
дѣшѣлѣнѣскѣ.

Fertigkeit, f., дѣдемѣлѣаре, зѣвѣрѣнцѣ,
гѣвачѣ, депрѣндѣре.

Fessel, f., лѣнцѣ, оѣрѣ, къѣтѣлѣ, ка-
тенѣ; лѣгѣтѣрѣ, вѣнкѣлѣ (дѣвѣнкѣ).

Fesselrei, a. шѣ ad., дѣскатѣенатѣ, дѣс-
лѣгатѣ, лѣверѣ de оѣрѣ, къѣтѣлѣ.

Fesseln, v., лѣгѣ, дѣкатѣенѣцѣ, дѣ-

кѣтшевѣ, пѣнѣ дн винкѣле, дн лангѣ.
 Fesselung, f., дикатенътъръ, дивинкхътъръ.
 Fesselwund, a., (de kal) рѣнитѣ де фѣръ.
 Fests, n., сервѣторѣ, серваре; оспѣдѣ, ванкетѣ.
 Fest, a. ші ad., ставерѣ, констѣпте; фѣрте solidѣ, таре, вѣртосѣ; фіутѣ; сѣпѣтосѣ (пѣтѣнтѣ); сігѣрѣ, дѣпѣтѣ; einen Dieb — neşmen, пріндѣ пе знѣ фѣрѣ; — e Schlaf, соннѣ адѣнкѣ; — e Charakter, карактерѣ solidѣ, статорникѣ; — binden, стринѣ; — halten, цинѣ дѣсѣнѣ; — sitzen, урѣ цинѣ дѣсѣнѣ дн скѣрѣ; — stellen, дефигѣ, детерминѣ; einen Tisch — stellen, дн-дѣпенескѣ vine о масѣ; sich — essen, trinken, а тѣнка ші веа дн оспѣтѣрѣ пѣлѣ пѣ маѣ пѣте пѣтѣ; — e Land, кондѣпѣте, зскаѣтѣ.
 Festabend, m., сѣрѣ (ажнѣ) де сервѣторѣ.
 Feste, v. Festung.
 Festgesang, m., имнѣ.
 Festigkeit, f., тѣрѣме, soliditate, ставеритате; статорѣ; констанѣдѣ.
 Festivität, f., фестивитате, соленитате, сервѣторѣ.
 Festin, n., оспѣдѣ; петречере.
 Festkleid, n., вестѣнтѣ де сервѣторѣ.
 Festlich, a. ші ad., сервѣторескѣ, потѣносѣ, фестивѣ, солелѣ.
 Festlichkeit, f., фестивитате, соленитате, сервѣторѣ, номпѣ.
 Festlied, n., кѣптекѣ де сервѣторѣ, де петречере.
 Festmahl, n., оспѣдѣ, петречере, ванкетѣ.
 Festprediger, m., предѣкѣторѣ де сервѣторѣ.
 Festpredigt, f., предѣкѣ ла сервѣторѣ.
 Festschmuck, m., орѣнтѣнтѣ, подѣвѣ де сервѣторѣ.
 Festrechnung, f., компѣтѣ сервѣторѣлор (кѣндѣ кадѣ).
 Festsetzen, v., дефигѣ, детерминѣ, хотѣрескѣ; днсѣмнѣ; рѣзѣзѣ.
 Festsetzung, f., дефигѣре, ставерѣнтѣнтѣ, детерминѣдѣне.
 Festtag, m., zi de сервѣторѣ.

Festtäglich, a. ші ad., de zi de сервѣторѣ.
 Festung, f., фортѣрѣдѣ, четѣдѣне; kleine —, кастелѣ, костелѣ.
 Festungsbau, m., фортѣкѣдѣне.
 Festungsbaukunst, f., архитѣтѣрѣ мѣлитѣрѣ.
 Festungswall, m., валѣ де четѣдѣне, вѣлевардѣ (франѣ).
 Festungswerk, n., фортѣкѣрѣтѣ, лѣкѣ де фортѣкѣаре.
 Festzeit, f., тѣмпѣ кѣндѣ каде о сервѣторѣ.
 Festzug, m., кондѣнтѣ фестивѣ.
 Fête, (zi: фѣт), серваре; оспѣдѣ.
 Fetten, v., оспѣтезѣ, тратѣзѣ.
 Fetisch, m., Фетимѣ, нѣтеле че'а даѣ перѣл ла лѣкрѣрѣе, ла idolii, че еѣ ле оѣорѣ дрентѣ zeitungl.
 Fettschambeter, m., фестивѣтѣ.
 Fettschmid, m., фестивѣмѣ, кѣтѣл фестивѣлѣ.
 Fett, a. ші ad., грасѣ, зпсѣросѣ, сеосѣ; родѣторѣ, адскѣторѣ де фолосѣ; zlemlich —, грѣсѣдѣ; — machen, днграмѣ; — e Fleisch, карне грасѣ; ein — es Amt, дрегѣторѣ кѣштѣросѣ; das wird das Kraut nicht — machen, аста н'ажѣтѣ нимѣка.
 Fett, n., грасѣ, грѣсѣме; зпѣтѣрѣ.
 Fettammer, f., ортолѣнѣ (пасѣре).
 Fettaupe, n., каѣл кѣ окѣл грамѣ; (med.) ессотѣлѣмѣ; стѣлѣде де грѣсѣме (п. е. пе сѣпѣ).
 Fettbauch, m., пѣптече грасѣ, пѣптече mare.
 Fettbauchig, a. ші ad., пѣптекосѣ.
 Fettbruch, m., стѣаточѣлѣ, днфѣлтѣрѣ ла кѣіе.
 Fettbarm, m., таѣлѣ кѣрѣлѣ.
 Fette, f., грѣсѣме; праѣ (арх.).
 Fetten, v., днграмѣ, зпѣтѣ, фрекѣ кѣ грѣсѣме.
 Fettfebern, f. pl., пенѣлѣ грѣсѣмѣ din kodelе пасѣрѣлор.
 Fettfleisch, m., паѣлѣ де грѣсѣме.
 Fettgans, f., пѣнгѣнѣ, грѣскѣ де Амерѣка.
 Fetthaut, f., пѣле, тѣпѣкѣ метѣранѣ зпѣтѣросѣ.
 Fetticht, a. ші ad., грѣсѣлѣ

Fettig, a. mi ad., грасъ; соосъ; imoсѣ.
 Fettigkeit, f., зпгime, гpъcime.
 Fettfram, m., вольтъ къ гpъciml, зncopl.
 Fettframer, m., негодиторъ къ зncopl.
 Fettmagen, m., аномасъ, стомакъ ад 4ле (да animalе), взра.
 Fettmasse, f., масса гpъcimel.
 Fettsalben, f. pl., алиѣи; pomade, balsame de зncopre.
 Fettsäure, f., (kim.) acidъ de гpъcime.
 Fettschwanz, m., кодъ грасъ (да зпѣ соіs ile ol).
 Fettstein, m., creativъ.
 Fettthou, m., азѣ взнѣ de a скоте гpъcimea din поставѣ.
 Fettwachs, n., адиночеръ.
 Fettwanst, m., пптекоскъ.
 Fettweide, f., докъ de ппшисне пептръ дпгръшатъд вителор, оупитеръ, сѣхатѣ.
 Feßen, m., странцъ; петекъ.
 Feßen, v., стрпцъескѣ, вкѣцескѣ, рпштѣ дп петече.
 Feßig, a. mi ad., стрпцосъ; петекосъ; рпштѣ; тѣлатѣ дп вкѣцл.
 Feucht, a. mi ad., змедѣ, мзіатѣ; жилавѣ.
 Feuchtbret, n., (тиноръ.) скндсръ de zmezivъ (хъртл).
 Feuchten, v., zmedezъ, moіs.
 Feuchtigkeit, f., zmezitate, zmezéа, zmezéуъ.
 Feuchtigkeitsmesser, m., ipromэтpъ.
 Feuchtmulde, f., алвизъ de mсіétъ хъртл.
 Feudal, a., фездалѣ.
 Feudalist, m., фездалистѣ.
 Feudalrecht, n., дрентѣ фездалѣ.
 Feudalsystem, n., cіетемъ фездалъ.
 Feuer, n., оокъ; оігpъ. ardore; ферворе, афептѣ, pacіone; elektrisches —, оокъ електрикѣ; heiligeъ —, оокъ Ст. Antonie; — anlegen, пзнѣ оокъ; — anschlagen, скапърѣ; mit — und Schwert, къ оокъ ми къ ферѣ; — anbeten, m., дпкпнъторѣ de оокъ; — anstalt, f., регълънтѣ пептръ оокъ; — bafe, f., оанарѣ; латпъ de коpавлъ; — beßen, n., тпнгалѣ; — berg, m., влданѣ, мпнте во-

mitoria de оокъ; — beßändig, a., пестpъмэтатѣ дп оокъ, оіптѣ (дп ximivъ); — boд, m., кпгпталъ de оокъ; — boһne, f., фасоле de Spania; — brand, m. тѣчпне; — drache, m., смеѣ de оокъ; — eiser, m., зелѣ дпоокатѣ; — eimer, m., сѣкалѣ (ital. sechia) чзтpъ, vacъ de апъ пептръ станскалѣ оокълв; — effe, f., ватpъ de оокъ; — farbe, f., колоре de оокъ; — flamme, f., флакъръ, паръ; — fest, a., cігpъ de оокъ; — gabel, f., фpкъ, кpъканъ de оокъ; — geist, m., отѣ cпиртосѣ, дпоокатѣ; — gewehr, n., армъ de оокъ; — glase, f., кѣзіе, тгаіе de дпкълзтѣ; — glode, f., клопотѣ de алармъ; — hafen, m., канче de оокъ; — herb, m., оокарл, ватpъ; — himmel, m., черѣ емпиреѣ; — forger, m., корпѣ, тpъѣ оокосѣ, de оокъ; — fugel, f., гловѣ дпоокатѣ; — funst, f., пиротехнл, тпестpъ de оокъ, артеоічл de оокъ; — larm, m., алармъ de оокъ; — leiter, f., скаръ de оокъ; — mauer, f., мърѣ de оокъ; — messer, m., ппрометpъ, тпесpъторл de оокъ (дп оісікъ); — pfanne, f., тгаіе, кѣзіе de оокъ; — probe, f., провѣ de оокъ, opdalл; — rad, n., ротъ de оокъ, цпpандолъ; — rohr, n., цевъ de оокъ (пшкъ, оліптъ); — rost, m., гpътарл de оокъ; — s-brunst, f., оокъ, аpіндеpе; — schaukel, f., лопъцкъ de оокъ; — seele, f., сзедетѣ дпоокатѣ; — spiegel, m., огліндъ конкавъ, адъпкатъ, къ кape аpпнзл; — stahl, m., амнарл; — stein, m., кpемене; — stoff, m., калорикъ, элементал оокълв; — thurm, m., — warte, f., фapъ, оанарѣ, тpнл лзмпнъторѣ пептръ коръвл; — werf, n., оокъ de артеоічл; — zange, f., клеште; — zeug, n., скпъpъторл; — zunder, m., ескъ.
 Feuerkille, f., лілъ рошл, лілъ оокосъ.
 Feuermörser, m., мортарл (зпѣ оелѣ de тпнѣ).

Feuertestlung, f., широметриъ.
 Feuern, v., даъ оокѣ; ампиндѣ, ацидѣ.
 Feurig, a., де оокѣ; оокосѣ, амп-
 оокатѣ, амполькьратѣ; — ес Auge,
 окѣ оокосѣ, ампинсѣ; — ес Blick,
 кьзгьтъръ пасионатъ, привире амп-
 оокатъ; — ес Fuß, сьрвгьтъръ
 оевринге; — ес Wein, винѣ спи-
 ритосѣ; der Himmel sieht ganz
 — аус, тогѣ черъл е рошк.
 Feyer, v. Feier.
 Fiafer, m., фиакръ, тръсъръ де страте
 (ап четъци).
 Fibel, f., Авчдарѣ, Физандръ.
 Fieber, f., в. Fasse.
 Fichte, f., Fichtenbaum, m., впадѣ
 моидѣ; — nassel, — nasseln, m.,
 кьлѣѣ, чокьлѣѣ де моидѣ; — n-
 harz, n., рьшинъ де моидѣ; — n-
 walb, m., кодръ де вразл, врьдерѣ.
 Fide, f., вьзънарѣ, ськьлеуѣ.
 Fidsaffen, v., зьвлѣ теледеѣ, ватѣ
 дела; интригѣ; лъкръ сь коупѣ рѣѣ.
 Fidsmühle, v. Zwidsmühle.
 Fideikomiss, n., (терминѣ лътин. жъ-
 ридикѣ), фидеикомисъ, адикъ де-
 писеционеа prin kara знѣ тесъ-
 торѣ де аверѣ ампсарчинъ не кь-
 рономъл сѣѣ, ка орѣ тогѣ вьзъга
 орѣ пьмаѣ о парте а еѣ сь о пъ-
 стрезе ни сь о деа ла о алъ
 персонъ, орѣ нентръ знѣ тимѣѣ
 determinatѣ, орѣ нентръ торѣ дѣсна.
 Fidiuë, m., фидиѣ, фидиссѣ супре а
 ампинде пина.
 Fieber, n., фибри; аусзехрендѣ —
 фибри епикосе; faules —, фиб-
 ри патрециосе; hîßige —, фиб-
 ри акте, фибри ампольмъторѣ;
 tagliches —, фибри де тоге зи-
 деле; das — bekommen, мъ пиндѣ
 фибриле; — artig, — hast, a., че
 сѣмънъ а фибри; — frost, m.,
 третърътъръ де фибри; — hîße,
 f., оевриндѣл де фибри; — flec,
 триоѣс де фибри; — rinde, f.,
 хинъ, скорѣ де фибри, скорѣ
 перъвианъ; — schauer, m., фибри
 де фибри; — wuzel, f., рьдъчинъ
 де фибри.
 Fiedel, f., четъръ орѣ скрипкъ реа;
 дьвъ сѣѣ жьгѣ, кь каре торъ-

рѣзъ не ановадѣ; — bogen, m.,
 аркѣ де четъръ.
 Fiedeln, v., скьрѣцъл, скрипкьл,
 кьнатѣ рѣѣ.
 Fiedern, v., ампилъ кь пене, кь
 оьлѣдѣ; тивескѣ стикла кь оьлѣдѣ орѣ
 кь кьцитъл (гьлжарѣ).
 Fiedler, m., скьрѣцъторѣ, скрипкарѣ,
 лъвтарѣ рѣѣ.
 Fief, m., верте лънгѣ адоосѣ; сь-
 цедѣл (ла дедетѣ).
 Fiemer, m., сторѣ, вравѣ.
 Figur, f., фигуръ; оадъ де омѣ;
 тинѣ (минѣ) де орѣ че; фигуръ ма-
 тематикъ; фигуръ реторикъ.
 Figurenbesang, m., кьзрантѣ фибратѣ.
 Figurant, m., фибрантѣ, статистѣ
 (не сченъ).
 Figuriren, v., фибрепѣ.
 Fighrlisch, a., фибратѣ, метафориѣ.
 Filet, n., филетѣ, тимъръ де ампие-
 стритѣ (ла легъторѣ де кьрѣдѣ);
 амплетитъръ, рецеа.
 Fihlal, a., филаѣ; — fröche, f., вице-
 рикъ филаѣ, метокѣ; — handlung,
 пегодеторѣ филаѣ, командитъ.
 Fillen, v., велескѣ, жьпѣѣ; ватѣ.
 Fihou, m., (франц.) фьлѣѣ, омѣ де
 нимика, амъциторѣ, подлогарѣ.
 Fihtriren, v., стръкрѣ, фибрепѣ.
 Fihz, m., фьлѣ, фьлѣѣ, прелъ; пъ-
 лъриѣ де фьлѣ; омѣ сьрѣитѣ,
 мьрдарѣ; — blech, n., тавѣ де
 оевралѣ; — dede, f., коперетънтѣ
 де фьлѣ.
 Fihzig, a., фьлѣросѣ, пьслосѣ; омѣ
 аварѣ, омѣ зрѣчосѣ, пецѣферѣ.
 Fihzigkeit, f., аварѣѣ, сьрѣитъръ;
 мьрдъриѣ.
 Fihzlaus, f., пьдъке латѣ.
 Fihzmaßer, m., оеврикъторѣ де фьлѣ.
 Fimmel, m., кьнепъ де варъ; икѣ,
 панъ де оеврѣ (ап mine).
 Finale, n., финаѣ, капетъл знѣл пьесе
 де мьсикъ.
 Fihnalstoc, m., финаѣ, оьлѣре ап ка-
 петъл знѣл кьрѣдѣ (ла типографъ).
 Fihnanzen, f. pl., финанѣ, венитъриле,
 victoria Статъл.
 Fihanzammer, f., камера де финанѣ.
 Fihanzminister, m., министъръ де фи-
 нанѣ.

Firmament, n., гърца червълѣ, фир-
 мѣнтъ, волта червѣскѣ.
 Firmeln, firmen, v., фирмѣскѣ, фир-
 марцѣ со. фирѣ.
 Firmelung, f., фирмѣтъръ, фирмѣ
 (фирмѣсѣка анос. хрѣстѣ, кон-
 фирмѣдѣне).
 Firmung, v. Firmelung.
 Firn, a., де анѣ, де зндѣ анѣ.
 Firner, m., вѣрѣлѣ фирмѣлор кон-
 фирмѣ де пеа.
 Firnewein, m., винѣ де анѣ.
 Firniß, m., фирмѣтъръ, фирмѣ.
 Firnissen, v., фирмѣскѣ, фирмѣ.
 First, Firste, f., фирмѣ, фирмѣ де касѣ.
 Fiß, n., фирѣ (фирмѣсѣкѣ).
 Fißcal, m., фирмѣскѣ; фирмѣтърѣ.
 Fißcuß, m., фирмѣскѣ, фирмѣсѣка Статѣлѣ.
 Fißch, m., фирмѣ; фирмѣ — фир-
 мѣскѣ, фирмѣ фирмѣ; — фирмѣ,
 фирмѣскѣ, фирмѣ фирмѣ; фирмѣ
 — фирмѣ. фирмѣ фирмѣ, фирмѣ де
 фирмѣ.
 Fißcher, Fißchabler, m., фирмѣтъръ фир-
 мѣскѣ, фирмѣтърѣ.
 Fißchangel, f., фирмѣтърѣ.
 Fißchband, n., фирмѣтърѣ де фирмѣ.
 Fißchbar, a., фирмѣтърѣ, фирмѣ де фирмѣ
 фирмѣ.
 Fißchbein, n., фирмѣ де фирмѣ, фирмѣ.
 Fißchbeschreibung, f., фирмѣтърѣ, фирмѣ-
 фирмѣтърѣ фирмѣ фирмѣ.
 Fißchblase, f., фирмѣтърѣ де фирмѣ.
 Fißchbrut, f., фирмѣтърѣ де фирмѣ.
 Fißchfen, n., фирмѣтърѣ, фирмѣтърѣ.
 Fißche, f., фирмѣтърѣ, фирмѣтърѣ,
 фирмѣтърѣ фирмѣтърѣ.
 Fißchen, v., фирмѣтърѣ; фирмѣтърѣ
 — фирмѣтърѣ фирмѣтърѣ, фирмѣтърѣ
 фирмѣтърѣ.
 Fißchenzen, v., фирмѣтърѣ а фирмѣтърѣ.
 Fißcher, m., фирмѣтърѣ; — фирмѣтърѣ, f.,
 фирмѣтърѣ, фирмѣтърѣ де фирмѣтърѣ; —
 фирмѣтърѣ, f., фирмѣтърѣ, фирмѣтърѣ де фирмѣ-
 търѣ; — фирмѣтърѣ, a. фирмѣтърѣ, фирмѣтърѣ
 фирмѣтърѣ; — фирмѣтърѣ, n., фирмѣтърѣ де фирмѣ-
 търѣ (фирмѣтърѣ); — фирмѣтърѣ, m., фирмѣ-
 търѣ фирмѣтърѣ, фирмѣтърѣ фирмѣтърѣ;
 — фирмѣтърѣ, n., фирмѣтърѣ фирмѣтърѣ фирмѣтърѣ
 фирмѣтърѣ фирмѣтърѣ; фирмѣтърѣ фирмѣтърѣскѣ.
 Fißcherei, f., фирмѣтърѣ, фирмѣтърѣ, фирмѣтърѣ-
 фирмѣтърѣ, фирмѣтърѣтърѣ.

Fißchföße, f., фирмѣтърѣ де фирмѣтърѣ.
 Fißchfresser, m., фирмѣтърѣ, фирмѣтърѣ
 фирмѣтърѣ де фирмѣтърѣ фирмѣтърѣ.
 Fißchgabel, f., фирмѣтърѣ де фирмѣтърѣ фирмѣтърѣ.
 Fißchgeräth, n., фирмѣтърѣ де фирмѣтърѣ фирмѣтърѣ.
 Fißchhälter, m., фирмѣтърѣ, фирмѣтърѣ,
 фирмѣтърѣ, фирмѣтърѣ де фирмѣтърѣ.
 Fißchhamen, m., фирмѣтърѣ де фирмѣтърѣ
 (фирмѣтърѣ фирмѣтърѣ), фирмѣтърѣтърѣ.
 Fißchhandel, m., фирмѣтърѣ, фирмѣтърѣ
 фирмѣтърѣ де фирмѣтърѣ.
 Fißchicht, a., фирмѣтърѣ, фирмѣтърѣ де фирмѣтърѣ.
 Fißchkasten, v. Fißchhälter.
 Fißchkiefer, v. Fieme.
 Fißchköber, m., фирмѣтърѣ, фирмѣтърѣ
 фирмѣтърѣ де фирмѣтърѣ.
 Fißchkunde, f., фирмѣтърѣ, фирмѣтърѣ
 фирмѣтърѣ де фирмѣтърѣ, фирмѣтърѣ а фирмѣтърѣ
 фирмѣтърѣтърѣ.
 Fißchlager, n., фирмѣтърѣ (фирмѣтърѣ)
 де фирмѣтърѣ.
 Fißchlauch, m., фирмѣтърѣ, фирмѣтърѣ,
 фирмѣтърѣ де фирмѣтърѣ.
 Fißchlate, f., фирмѣтърѣ, фирмѣтърѣ де фирмѣтърѣ
 фирмѣтърѣ, фирмѣтърѣ фирмѣтърѣ де фирмѣтърѣ
 фирмѣтърѣ фирмѣтърѣ фирмѣтърѣ фирмѣтърѣ
 фирмѣтърѣ фирмѣтърѣ фирмѣтърѣ фирмѣтърѣ.
 Fißchleim, m., фирмѣтърѣ де фирмѣтърѣ, v.
 Hausenblase.
 Fißchloch, n., фирмѣтърѣ фирмѣтърѣ де фирмѣтърѣ
 фирмѣтърѣтърѣ.
 Fißchmarkt, m., фирмѣтърѣ, фирмѣтърѣ де фирмѣтърѣ
 фирмѣтърѣ.
 Fißchmilch, f., фирмѣтърѣ де фирмѣтърѣ.
 Fißchotter, f., фирмѣтърѣ, фирмѣтърѣ.
 Fißchpinsel, m., фирмѣтърѣ де фирмѣтърѣ де фирмѣтърѣ
 фирмѣтърѣ (фирмѣтърѣ).
 Fißchreich, a., фирмѣтърѣ.
 Fißchreither, m., фирмѣтърѣ фирмѣтърѣ, фирмѣтърѣ-
 фирмѣтърѣ (фирмѣтърѣ).
 Fißchreufe, f., фирмѣтърѣ, фирмѣтърѣ де фирмѣтърѣ
 фирмѣтърѣ, v. Fieme.
 Fißchrogen, m., фирмѣтърѣ, фирмѣтърѣ де фирмѣтърѣ,
 v. Rogen.
 Fißchsaß, m., фирмѣтърѣ, фирмѣтърѣ,
 фирмѣтърѣ фирмѣтърѣ.
 Fißchschuppe, f., фирмѣтърѣ, v. Schuppe.
 Fißchspeife, f., фирмѣтърѣ де фирмѣтърѣ, фирмѣтърѣ-
 фирмѣтърѣ де фирмѣтърѣ, фирмѣтърѣ фирмѣтърѣ.
 Fißchtag, m., фирмѣтърѣ де фирмѣтърѣ; фирмѣтърѣ де фирмѣтърѣ
 фирмѣтърѣ (фирмѣтърѣ).

Fischteich, m., лажъ де пеште, лажъ де пеште, пескѣинъ.
 Fischthran, m., зитъръ, грѣсине де пеште.
 Fischtrog, m., трокъ алѣвъ де пѣ-
 стратъ пештѣ.
 Fischwasser, n., ржъ пескосъ.
 Fischwehr, n., острѣвъ де пеште,
 дигрѣдѣлъ.
 Fischweib, n., пескърѣсъ.
 Fischweiber, v. Fischteich.
 Fischwurm, m., анѣлъ алѣвъ.
 Fischzeug, v. Fischgerâth.
 Fischzug, m., пескѣитъръ, трѣсътъръ
 къ пѣводѣлъ.
 Fisdern, v., шоптескѣ, v. Wisdern.
 Fist, m., взрете де штерсѣ; крѣа;
 вешинъ.
 Fistel, f., фистълъ; тонѣ фалсѣ (лп
 тѣс.); — artig, a., фистълоскѣ, къ
 фистълъ; — messer, n., кзѣтѣ де
 фистъле.
 Fischeln, v., скорѣзѣ, велескѣ пелеа
 трѣгъндѣ къ ѡвпе.
 Fittich, Fittig, m., аринъ; авѣнтѣ;
 скзѣ, адъностѣ; пола хайнеѣ.
 Fit, m., легътѣрикъ, ѡшѣоръ.
 Fisen, v., факъ ѡшѣоръ; деграмъ;
 die Nase — стржѣвъ, сѣческѣ
 din насѣ.
 Fir, a., (лѣтин.) гата, гѣтѣ, de
 дѣкъ, фѣксѣ (фѣнтѣ); fire Luft, f.,
 азотъ, аеръ стѣгѣтѣ, зѣгъторъ;
 ich bin fir und fertig, сѣатѣ гата
 одатѣ ми вѣне.
 Firren, v., дѣфѣтѣ, адѣнтѣ окѣ.
 Firstern, m., стеа фѣнтѣ.
 Flabbe, f., вортѣ, гѣръ, гѣроѣ.
 Flach, a. шѣ ad., планѣ, пѣлѣнтѣ,
 латѣ, гѣртѣ, пѣредѣ, дрептѣ;
 — e Busen, m., знѣ сѣндѣ латѣ,
 — e Hand, f., палѣ; — e Klinge,
 f., латѣ сѣвѣѣ, спатѣ; — e Land,
 n., цѣръ планѣ, пѣлѣнтѣ, шесѣ;
 — e Schüssel, f., вѣдѣ латѣ; —
 Urtheil, n., жѣдекатѣ ѡръ те-
 мѣѣ, пѣѡндатѣ.
 Flache, f., планѣ, пѣлѣнтѣ, шесѣ,
 кѣпѣ, сѣпраѡѣ; палѣ, латѣ
 de савѣ.
 Flacheln, v., цеселѣ дѣчетѣ, фрекѣ
 дѣчетѣ.

Flâchen, v., анѣзѣ.
 Flâcheninhalt, m., арѣ, снаѣѣ,
 кзѣринскѣ сѣпраѡѣѣ.
 Flâchenmaß, n., планѣметрѣ, инстрѣ-
 тѣнтѣ де тѣсѣратѣ арѣ.
 Flâchenmaßkunst, f., планѣметрѣ.
 Flâchenraum, m., v. Flâcheninhalt.
 Flâchenstich, m., шѣорѣ пѣтрѣтѣ.
 Flâchenzahl, f., пѣтѣръ планѣ, пѣ-
 тѣръ пѣтрѣтѣ.
 Flachfüßig, a., палѣпѣдѣ, латѣ ла
 тѣлѣ.
 Flachfeld, n., v. Blachfeld.
 Flachheit, f., пѣлѣнтѣ; сѣпраѡѣѣнтѣ,
 лѣкѣ пѣмѣлѣ не деасѣпра.
 Flachkopf, m., канѣ сѣкѣ, гѣлѣнтѣ,
 демерѣтѣ.
 Flachnase, f., насѣ тѣртѣтѣ, насѣ латѣ.
 Flach, m., инѣ, лѣорѣ, ѡшѣорѣ de инѣ;
 — brechen, тѣлѣѣ инѣ; — he-
 cheln, равѣлѣ, хечелѣ инѣ; — rî-
 sten, тонескѣ инѣ; — schwingen,
 скзѣтѣрѣ де поѡдѣрѣ.
 Flachartig, a. шѣ ad., ка инѣ.
 Flachbart, m., вѣрѣзѣ де жѣнѣ-
 шорѣ, варѣ пѣѡѣсъ.
 Flachbau, m., кзѣтѣра инѣлѣ.
 Flachblâuel, m., мѣѣ, тѣлѣнтѣ de
 вѣтѣтѣ инѣ.
 Flachbreche, f., тѣлѣѣ de инѣ.
 Flachdarre, f., зѣкѣторѣ de инѣ.
 Flachbohle, f., пѣлѣ, ѡлѣтѣ de инѣ.
 Flachbotter, m., камѣлѣнтѣ de гѣрѣдинѣ.
 Flâchen, a., de инѣ.
 Flâchensfeld, n., Flâchensland, n., Flâch-
 ader, m., инѣнтѣ.
 Flachsgras, n., елѣѡорѣ.
 Flachshaar, n., пѣрѣ тѣлѣ, пѣрѣ
 вѣлѣндѣ.
 Flachshebel, f., равѣлѣ, хечелѣ de инѣ.
 Flachsticht, v. Flachartig.
 Flachstropf, m., v. Flachshaar.
 Flachstropf, n., инѣѣ.
 Flachstreuse, f., Flâchstriffel, f., дѣ-
 раѣ стрѣжитѣрѣ de тѣгѣлѣ инѣлѣ.
 Flachstreife, f., ѡшѣорѣ de инѣ.
 Flachströste, f., тонѣтѣрѣ de инѣ; то-
 нѣтѣре, лѣкѣ de тонѣтѣ.
 Flachstume, m., сѣмѣлѣнтѣ de инѣ.
 Flachweg, m., кѣлѣ, вѣчѣ de инѣ.
 Flachziegel, m., тегѣлѣ, цѣлѣ, оланѣ
 латѣ de копѣртѣ.

Flack, m., кърпъ, спинареа дин апаръ а коравиѣ.
Fladerfeuer, n., олъкърнѣ, воготаѣ, пълъгаѣ.
Fladern, v., олакърѣ, воготескѣ.
Fladen, m., кокъ, търтъ, погаче, педѣа, пълъ азимъ; пльчинтъ.
Fladenbäcker, m., пльчинтарѣ, кокарѣ.
Flader, v. **Flaser** шѣ **Mäser**.
Flage, f., тпъ, мочиръ; рѣптеръ де порѣ.
Flagge, f., вандиеръ, стѣрѣ, стиндартѣ, олатъръ; die — aufsteden, арворезѣ вандиера.
Flaggen, v., семналезѣ кѣ вандиера.
Flaggenschiff, n., коравиѣ пѣргъторѣ де вандиеръ.
Flaggenstock, m., вастонѣ, катарѣ, пръжинѣ де вандиеръ.
Flähme, f., дешертѣ, дндешертгъ пльтечелѣ.
Flafe, f., пълъодѣ де пештѣ де море.
Flaserer, f., пѣскѣре пе море.
Flamberg, m., савиѣ скъртъ, паломѣ.
Flame, f., лангетъ пѣптрѣ каѣ.
Flamisch, a. шѣ ad., олътамандикѣ, оландрикѣ; — e **Gesicht**, n., оѣсиономѣ сарведѣ, торѣсѣ, носоторжтъ.
Flamfchen, n., олъкърѣцъ, олъкърѣорѣ.
Flamme, f., олакъръ, вълъгаѣ, паръ; den — n übergeben, арѣкѣ дп олакърѣ.
Flammen, v. n., арде кѣ олакърѣ, се дпвълъгаѣ.
Flammenauge, n., окѣ дпѣокатѣ, вѣсѣ.
Flammenfeuer, n., оокѣ кѣ олакърѣ.
Flammenschwert, n., савиѣ де оокѣ.
Flammern, v., олакърѣ тѣрѣнтѣ, дѣкрескѣ.
Flammicht, flammig, a., олъкърѣѣ, ка олакѣра.
Flannell, m., оланелѣ (дѣсетъръ де гълъ).
Flanke, f., кѣстъ, латѣре, олакъ (терминѣ дѣатѣ дѣла францозѣ маѣ вѣргѣсѣ дп дѣмба милитарѣ); dem Feinde in die — n fallen, тѣ дпелентѣ, атакѣ пе дѣшманѣ дп олакъ, дп кѣстъ; die — n bedeen, копѣрѣ, аплѣрѣ латѣреле.

Flanken, m., оълѣ море, кодѣре де пълъе.
Fläschchen, n., вѣтелкѣцъ, карѣѣцъ, стѣмѣцъ.
Flasche, f., вѣтелѣ, карѣѣ, пѣлѣсѣ.
Flaschenfutter, n., скъталъ де вѣтелѣ.
Flaschenzug, m., скрѣпѣ.
Flaschinett, n., олъерелѣ, олъѣтѣ, олашинетѣ.
Flaschner, m., оералварѣ, тѣнѣерѣ.
Flaser, m., вълъ летпѣсѣ; vinole, аплѣе сѣѣ гѣрѣсѣтѣреле дп лемнѣ, тѣрѣсѣрѣла лемпѣлѣ.
Flaserholz, n., лемнѣ адѣсѣ, вълѣсѣ.
Flatsche, f., вѣлѣкѣ; кълѣгъ де оълѣ.
Flatscher, m., олтѣ гълѣрѣсѣ, гѣрѣ море, оанѣаронѣ.
Flattergeist, m., олтѣ зпорѣ, свѣптератѣ, минѣ спълвератѣ.
Flatterhaft, a., олтѣсѣратѣ, олтѣсѣратѣ, свѣптератѣ, спълвератѣ, зпорѣ, некѣнстантѣ (пѣстаторникѣ) свѣрдатѣкѣ).
Flatterhaftigkeit, f., олтѣсѣрѣтѣрѣ, спълверѣтѣрѣ, зпорѣтѣте.
Flatterhörig, a., волнѣсѣсѣ; мѣле, молатѣкѣ.
Flatterig, v. **Flatterhaft**.
Flattermine, f., минѣ зпорѣ ерѣмпѣторѣ; вълъгаѣ де жокѣ, олтѣ ла пасѣ.
Flattern, v. n., олтѣсѣрѣ, олтѣсѣрѣ, свѣрѣтезѣ, олъѣѣѣ, свѣптерѣ (волѣпѣзѣ, франц.)
Flattersinn, m., сѣмѣ олтѣсѣратѣ, минѣ спълвератѣ.
Fläß, Fläß, m., олтѣ нечѣплѣтѣ, грѣсоланѣ, вълѣранѣ.
Flau, a. шѣ ad., мѣле, дешѣрватѣ, славѣ; der Markt ist —, се оаче дѣравѣрѣ пѣдѣлѣ, нѣ е вълъзѣре.
Flauen, v., клѣтескѣ; спълѣ (дп минѣр.)
Flaum, m., **Flaumfeder**, f., овлѣ, пѣѣѣ, пѣне зпорѣ.
Flaumbart, m., варѣ де овлѣ, варѣ де жпне; — конѣландѣрѣ, цѣпгѣ.
Flauß, Flausch, m., олокѣ; вѣкѣ (де гълъ); олокотѣнѣ.
Flause, f., дпшѣлѣѣѣне, минѣѣнѣ, пѣчинѣ дешѣртѣ, прѣтесѣ де

nikikš; гълавръ; гогъшъ; амъ-
пелъ гъдърбосе; macht mfr seine
—n, нъ'милъ дѣла ка шода;
нъ vinde треѣ парале дн дбъ
пшпцѣ; нъ те гъда ка минчѣнѣ;
askie de фертъ дѣфокатѣ.

Fleusenmacher, m., минчѣносѣ, фле-
къросѣ, гъдърбосѣ.

Fleußroß, m., сѣманѣ.

Fleische, f., (дн анатом.) тингъ, кърдъ,
первѣ.

Fleischig, Fleischenartig, a., тинросѣ,
первосѣ ка тинга (din organisch).

Flechte, f., печѣнѣне; дѣплетитъръ,
косѣцъ; — лѣсъ, gratie de пѣтеле;
лиханъ (плангъ пѣшкѣносѣ).

Flechten, v., дѣплетескѣ; дѣплетес-
ческѣ, дѣплетѣскѣ.

Flechtenartig, a., ка печѣнѣнеа; ка
лихена.

Flechtweide, f., Korbweide, f., лозѣ.

Flechtwerk, n., дѣплетитъръ, лѣкъръ
дѣплетитѣ.

Flechtzaun, m., гартѣ де пѣтеле.

Fleck, m., петекѣ; патъ, такълъ;
локѣ, пѣнтѣ-de-локѣ; einen —
auffeßen, пѣнѣ знѣ петекѣ, петес-
ческѣ; nicht vom —e gehen, нъ
тѣ мишкѣ din локѣ; den treffen
— treffen, пѣтерескѣ, ловескѣ
ла пѣнтѣ.

Flecken, n., петечелѣ; пѣтѣшорѣ;
локшорѣ.

Flecken, v., кърпескѣ, петеческѣ.

Flecken, m., оръшелѣ, гъргъшорѣ;
патъ.

Flecken, v., пѣтезѣ, такълѣ (феште-
лескѣ); петеческѣ.

Fleckenloß, a., пѣпѣтатѣ, пѣтѣкълатѣ.

Fleckstieber, n., фрегѣрѣ петечѣносѣ,
кѣ петече.

Fleckig, a., пѣтатѣ.

Fleckjügel, f., сѣпѣнѣ де пете.

Fleder, f., папъ, арѣиорѣ.

Fledermauß, f., лилакѣ, веспертѣлѣ.

Fledermiß, m., папъ де гъскъ,
папъ де штерсѣ.

Flegel, m., дѣпвълѣчѣ; вѣдѣранѣ,
пѣчѣмѣтѣ, пѣтѣнгѣ, тожѣкосѣ,
гросѣланѣ.

Flegeljahre, n. pl., пѣвълѣна жѣпѣдеѣ;
анѣ спѣлѣвѣрациларѣ.

Flehen; v., рогѣ кѣ тотѣ адѣнесъ,
сѣпѣлекѣ фертѣнте; черѣ кѣ стѣ-
рѣинѣ.

Flehenlich, a. шѣ ad., кѣ пѣгѣносѣре
фертѣнте, кѣ рѣгѣчѣсне дѣтинѣ.

Flehen v. Flaunen.

Fleisch, n., карне; (дн виз.) поштѣ
трѣпескѣ, сѣтѣдѣалѣтате; wildes —
карне мортъ; gut bei —e sein;
а се аѣла дн карне, а фѣ кър-
носѣ; —auswichß, m., кърно-
шѣме, кърпѣрѣме; —bank, f.,
сказнѣ де карне, сказнѣ де тѣ-
челарѣ; —beule, f., дѣп-
флѣтъръ кърносѣ, кърношѣме;
—beiß, вардъ, сѣкѣре тѣчелѣ-
рѣскѣ; —bruch, m., сѣркѣчелѣ,
дѣпфлѣтъръ кърносѣ; —brühe, f.,
замъ де карне; —farbe, f., ко-
лѣре де карне; —fresser, m.,
лакѣмѣ де карне; —gabel, f.,
фѣркѣцѣ де карне; —gewächß, n.,
скрескѣтъръ кърносѣ, волѣ, сѣр-
кѣмѣ; —hafer, —hauer, m., тѣ-
челарѣ; —floß, m., гълѣшкѣ де
карне; —flumpfen, m., вѣкатъ,
вълѣ де карне; omß грѣсѣ; —
fuchen, m.; —rastete, f., пѣчѣинѣ,
пѣстѣгъ де карне; —schau, f.,
вѣсѣгѣчѣсне де карне; —seite, f.,
фѣдѣ пѣлѣ де кѣтръ карне; —
speise, f., вѣкатъ де карне; —
suppe, f., сѣпъ де карне; —tag,
m., zi de фертѣтѣ, zi de карне;
—topf, m., олѣ де карне; —wage,
f., кѣтѣпѣлъ, кѣтѣрѣ де карне;
—zeit, f., тѣмнѣ де фертѣтѣ.

Fleischbohne, f., фасѣле чѣрѣникѣ, кѣ
пѣстѣрѣ кърносѣ.

Fleischer, m., Fleischhafer, m., тѣ-
челарѣ (тѣрч. касанѣ); —bursch,
m., —fnecht, m., аргатѣ, дѣпвѣ-
дѣчелѣ де тѣчеларѣ; —gang,
m., терсѣ дѣдѣшѣртѣ; —gesell,
m., фечорѣ, sodalѣ де тѣчеларѣ;
—gewicht, n., кѣтѣпѣлъ де тѣ-
челарѣ; —handwerk, n., месѣрѣ
де тѣчеларѣ; —hund, m., кѣне
тѣчелѣрескѣ.

Fleischerin, f., тѣчелѣресѣ.

Fleischern, a., de carne.

Fleischerlust, f., поѣтъ, плъчере тръпѣскъ.

Fleischicht, **fleischig**, a., кърносъ.

Fleischigkeit, f., кърношине.

Fleischlich, a., тръпескъ, лъссърносъ; sich — vermischen, a се амѣстека тръпеште.

Fleischlichkeit, f., сътѣжалитате, поѣтъ тръпѣскъ, лъссърнъ.

Fleischlos, a., ѳъръ карне, макаръ, лъскъдѣвъ.

Fleiss, m., cîlîngъ, cîrgîngъ, dilîngъ, cîrdîh; indcîrîh, акрагегъ; anhaltender —, cîrdîh по'нчетатъ, ѳатикъ дн'гинъ; mit — betrachten, прѣвѣскъ, conciderê къ лъаре аминте; allen — auf etwas verwenden, пнъхъ тѣтъ cîlîngъ, тѣтъ cîrdîngъ пенръ чева.

Fleissig, a. mi ad., cîrgîtorîs, cîlîtorîs, dilîngîate, cîrdîocъ, indcîrîocъ; акратъ; —er Besuch, m., vîcîrъ dêsъ; das ist sehr — gearbeitet, ѳ лъкратъ къ малъ грѣжъ; die Kirche — besuchen, мепрѣ decъ ла vîcîrîkъ.

Fleissigen v. **Befleissigen**.

Flennen, v. n., cîrâmъh dîn гъръ.

Flöhe, f., пѣтъръ, палъ; кайеръ; ржъ регзлатъ.

Fliesen, v., decîndъ, гъдескъ, гъртескъ; die Záhne —, ржжескъ; das Maul —, каскъ гъра.

Flieschahn, m., dînte коцатъ, cîrâmъватъ дн аѳаръ.

Flüßtier, m., ѳлѣвсгтеръ, знъ coîs de корсарî cêh пѣрацî американî.

Flüßarbeit, f., лъкръ кърпнѣтъ.

Flüßen, v., кърпескъ, дерегъ, петеческъ; реѳакъ.

Flüßer, m., кърпнторъ, петечнторъ.

Flüßerei, f., петечнтаръ, кърпнѣтъ, кърпнтаръ.

Flüßfeld, m., петекъ песте петекъ, кърпнѣтъ.

Flüßfappen, m., петекъ, трѣндъ de кърпнѣтъ.

Flüßwerk, n., лъкръ кърпнѣтъ.

Flüßwort, n., воръ de прѣносъ, адъо-сегъръ.

Flieboot, n., лънтре, кайкъ îzte.

Flieberbaum, m., cîrîngъ, сокъ.

Fliege, f., маस्कъ; große —, ма-скоис; spanische —, кьатърпдъ; es ärgert ihn die — an der Wand, тѣте дî саръ дн насъ, é omъ îpîrîчocъ; aus einer — einen Elefanten machen, a ѳаче dînr'znъ цингаръ znъ аршъсаръ; zwei — n mit einer Flatsche todtschlagen, къ о ловнтаръ дѣтъ мъште.

Fliegen, v., свѳръ; in die Arme —, алеръ дн враде; die Fahne — lassen, decîndъ ѳаматра, о ѳакъ съ ѳълѳие; in die Luft —, свѳръ, саре дн аеръ; —be Brüste, нонте не корде; —be Haare, гъръ dec-плетнѣ.

Fliegenbaum, m., лъмъ съватикъ.

Fliegenred, m., кькатъ de маस्कъ.

Fliegengift, n., venîkъ de мъште, арсеникъ оторжторъ de мъште.

Fliegenklatsche, f., копъцкъ de мъште.

Fliegennetz, n., реѳеа de прннсъ мъште.

Fliegenschimmel, m., калъ сврѣ пн-таръ.

Fliegenschwapper, m., маскаръ (па-сере).

Fliegen-schwamm, —plîz, m., вьрете de мъште.

Fliegen-schwarm, m., роîs de мъште.

Fliegenwedel, m., апърътѳре de мъште, апърмскъ.

Fliehen, v., ѳзгъ, мъ ѳерескъ, дн-кнпнзръ; о îаъ, прндъ, даъ, гъ-лескъ ла ѳзгъ; die Zeit flieht, тнмъл ѳъде, грече.

Fliehkraft, f., пѣтере центрѳѳтъ.

Fliese, f., леспеде, плакъ, тагъ (de пѣтръ, de cîkъ, de металъ).

Fließ, m., стокъ, кайеръ, мълннкъ de гъпъ; велеръ, пеле къ гъпъ къ тѣтъ; das goldene —, ordî-пнъхъ велерълî de азръ.

Fließen, v. n., кърръ; мъ скърръ; мъ топескъ; сзгъ, свеъ (хърта); daraus fließt, de аичî зрмѣзъ; der Fluß fließt bei der Stadt vor- bei, ржжъхъ спалъ мърпî чегъдî; das ist nicht aus seiner Feder ge- flossen, ачѣста n'a емнъ dîn non-дѣлъ лî; das Papier fließt, хър-та свеа; in's Meer —, ce ре-

варецъ дн mare; fließende Schreibart, f., сти́хъ зшорѣ, сти́хъ de-princk, сти́хъ rotzndš.

Fließgold, n., азрѣ паривѣ, v. Waschgold.

Fließpapier, n., хърти́хъ свезторѣ, свэгторѣ; v. Löschpapier.

Fließwasser, n., апъ de рѣѣ, апъ ксргторѣ.

Fliese, f., ланчетъ de гъсатѣ сыне; цѣвъ, мосорѣ къ торгѣ.

Flinten v. Flimmern.

Flimmer, m., микъ, лъкорѣ, лъчире амъиторѣ; флгторѣ de азрѣ.

Flimmern, v. n., склптеие, лъче, ре-лъче, ръсфалперъ; es flimmert mir vor den Augen, дмѣ стелескѣ оклѣ.

Flindergold, n., v. Flittergold.

Flint, a. шѣ ad., спринтенѣ, свелгѣ, аперѣ, зшорѣ, ізте, влоиѣ, днде-мънатикѣ.

Flintern v. Flimmern.

Flintheit, f., спринтениѣ, свелциме, isyime.

Flinker, m., флгтрелѣ de металѣ.

Flint, m., кремене, крххѣ.

Flinte, f., флнтъ, синецъ, пшкъ.

Flintensolben, m., Flintenschaf, m., сргарѣ, парѣ de пшкъ.

Flintenfräger, m., ражъ de пшкъ.

Flintenlauf, m., цѣвъ de флнтъ.

Flintenschloß, n., оуде de флнтъ.

Flintenschuß, m., токъ de пшкъ.

Flintenschuß, m., дмпзшкътъръ, ло-вигтъръ, дескъркътъръ de флнтъ.

Flintenstein, m., кремене de пшкъ.

Flinter, m., v. Flinker.

Flintglas, n., кристалѣ пльтвосѣ (флнтглас).

Flirren v. Flimmern.

Flistern v. Flüstern.

Flitschgold, n., v. Waschgold.

Flitschrose, f., такѣ сѣжатикѣ.

Flitter, m., склпелъ, лготръ фалсѣ, амъиторѣ, флгтрелѣ de азрѣ; —gold, n., азрѣ фалсѣ, азрелѣ, фдѣ de алатъ; —fram, m., флг-трел, нимикрѣ; —sand, m., аринъ, нъсипѣ лъчиторѣ; —schein, m., лъ-стръ пъртѣ; —schläger, m., флг-трарѣ, фазрѣ de флгтрел; —saat, m., гьтѣлъ орвигорѣ, помпъ

desertъ; —werk, n., лъкръ амъ-иторѣ; —woche, f.; септъмѣна de мѣре (ла челъ днсвранѣ).

Flittich, m., v. Flittig.

Flitzbogen, m., аркѣ de съцѣтъ; —pfeil, m., съцѣтъ.

Floden, m., флокѣ, вжѣ; —von Haaren, стокѣ de пърѣ; —artig, a. шѣ ad., флокосѣ; —feuer, n., фокѣ къ флгкѣраие.

Floden, v., дпфолокошевѣ, префакѣ дн флочи, дн сточи.

Flodenblume, f., диокѣ.

Flodseide, f., мъгасъ вжкъсѣ, сто-късѣ.

Flodswolle, f., глпъ стоккъсѣ, сточи de глпъ.

Floh, m., пьрече; —biß, m., мъ-шкътъръ de пьрече; —farbe, f., колорѣ пьречѣ.

Flohen, v., пьрекѣ.

Flobig, a., пьрекокъсѣ.

Flohtaut, n., позигонѣ, пьрекарѣцѣ (о плавтѣ, гьт. pulicaria).

Flor, m., вълѣ, флорѣ (дела флорѣ), кренѣ, газѣ (цесетъръ фбрте паръ шѣ флпъ); флфлоритъръ, старе дп-флоритъ, просперѣгате; —arbeit, f., лъкръ de флори, цесетъръ флпъ; —band, n., кордеа de флори; —binde, f., фашъ de кренѣ; —haube, f., воветъ de кренѣ; —schleier, m., вълѣ de флорѣ.

Floren, m., флоринѣ, флоринѣ (monerъ).

Florence, f., флоренцѣ, тагъ de Флоренца.

Florett, n., вѣргъ de ферѣ ка са-вѣа; матерѣ de мъгасъ; —band, n., кордеа de флоретѣ; —seide, f., мъгасъ вжкъсѣ.

Florist, m., флористѣ, флорарѣ (вор.)

Floss, n., Flöße, f., пльтъ, лемпъ-рѣме не апъ; —amt, n., дере-гнорѣа de пльгтърѣ; —baum, m., лемпъ de пльгтѣ; —gerechtfigkeit, f., дренѣ de мънатѣ пльгте; —graben, m., каналѣ de пльгтѣ; —handel, m., негодѣ къ пльгте; —kaster, f., стъжнѣ de лемне de пльгтѣ; —meister, m., маѣстръ, пвѣрегиторѣ de пльгте; —ordnung, f., пергълмънтѣ de пльгте; —plaz,

m., locă de пазте; — *scheit*, n., descăпкѣторѣ (locă) de пазте; — *verwalter*, m., администратѣторѣ de пазте; — *wasser*, n., апѣ пазтѣверѣ; — *weht*, n., ставѣг de пазте; — *wesen*, n., пазтѣрѣтѣ.
Flösbutter, f., зпѣтѣ tonѣтѣ.
Flöse, f., пазтѣ (ла пѣводѣ); арѣмѣорѣ de пенѣте.
Flößen, v., тѣнѣ пазтѣ; пескѣескѣ кѣ пѣводѣ.
Flößig, a. mī ad., кѣ арѣмѣорѣ.
Flößung, f., пазтѣторѣ, кондѣчерѣа пазтелор ne апѣ.
Flötchen, n., флѣтѣорѣ.
Flöte, f., флазтѣ. Компѣселе: — *bläser*, — *spieler*, m., флазтѣсѣтѣ, кѣпѣторѣ ne флазтѣ; — *bohrer*, m., сѣредѣлѣ de флазтѣ; — *pfutter*, n., токѣ, тѣкѣ de флазтѣ; — *prima* *flöte*, m., флѣтарѣсѣ; — *spiel*, n., кѣпѣкѣ, кончерѣ de флазтѣ; — *stimme*, f., сѣпетѣ de флазтѣ, тонѣ дѣлѣе, сѣавѣ; — *stück*, n., пѣсѣ, вѣкатѣ de флазтѣ; — *werk*, n., — *zug*, m., реѣстрѣ, прѣма трѣсѣтѣрѣ сѣѣ пѣрнѣлѣ а флазтѣ.
Flott, a. mī ad., десѣфлѣтѣ; чѣ ачѣстѣ кѣвѣнтѣ арѣ дѣнѣлесѣ денѣмѣ дѣ констрѣкѣцѣне, кѣм: — *machen*, *pidi*кѣ, дѣѣ дѣ апѣ, флотѣзѣ, гѣлѣзѣ о паѣе дѣ mare; — *sein*, a. oī флотатѣ (o паѣе); — *werden*, скапѣ сѣре а пѣтѣ тѣпѣка; — *leben*, грѣескѣ десѣрѣнатѣ, грѣескѣ дѣ пѣчѣрѣ.
Flott, n., смѣлтѣпѣ.
Flotte, f., флотѣ, арматѣ марѣнѣ, класѣ (лѣтѣн.).
Flottille, f., флотѣмѣорѣ.
Flöz, m., стратѣ сѣѣ вѣпѣ орѣсонпалѣ (дѣ монѣт.); стратѣ, пѣтѣрѣ de петрѣтѣ; — *erz*, n., мѣнерале а флѣтѣорѣ дѣ стратѣрѣ орѣсонпалѣ; — *schicht*, f., стратѣ орѣсонпалѣ; — *weise*, a., дѣ пѣтѣрѣ, дѣ стратѣрѣ.
Fluch, m., влѣстѣмѣ; дѣпѣрѣтѣрѣ; — *beladen*, a., дѣпѣрѣкатѣ de влѣстѣмѣ; — *würdig*, a., влѣстѣматѣ.
Fluchen, v., влѣстѣмѣ; дѣпѣрѣ.

Fluchet, m., влѣстѣмѣторѣ, дѣпѣрѣторѣ.
Flucht, f., флѣгѣ, скѣпѣмѣнтѣ; грѣвѣ; шѣрѣ; die — *ergreifen*, тѣлескѣ, ла флѣгѣ; *den Feind in die* — *schlagen*, іаѣ ла флѣгѣ ne дѣшпѣнѣтѣ; *schö* *fenster in einem* — шѣсѣ фѣрѣстрѣтѣ дѣарѣмѣдѣлѣ.
Flüchten, v., скапѣ кѣ флѣга; рефлѣгѣ, а оѣс рефлѣгѣ, скѣпѣре.
Flüchtig, a. mī ad., флѣгѣлѣ, флѣпѣтѣлѣ, флѣгѣчѣ; шѣорѣ, рѣнеде, ізѣте; скѣмѣпѣчѣлѣоскѣ; — *e Zeichnung*, десѣмѣнѣ флѣгѣтѣ дѣ флѣгѣ; *eine* — *e Hand haben*, амѣ тѣлѣ шѣорѣ, дѣнѣмѣпѣнатѣ; *einen* — *en Blick werfen*, арѣмѣкѣ о кѣвѣтѣрѣ шѣорѣ, окѣескѣ ne дѣасѣпѣра; — *durchsehen*, петрѣкѣ ка дѣ флѣгѣ; — *werden*, флѣгѣ.
Flüchtigkeit, f., флѣгѣчѣтѣте, ізѣгѣлѣ, шѣорѣтѣте; свѣрѣтѣте, волѣтѣлѣтѣте (шѣора-тонѣре а сѣрѣлор).
Flüchtling, m., флѣгѣлѣ, десѣрѣторѣ; рефлѣгѣтѣ.
Flügel, v. *Flügge*.
Flüder, n., лѣтѣокѣ (дѣ вѣл).
Flug, m., свѣрѣ, свѣрѣмѣнтѣ; авѣнтѣ; роѣс; *im* — *schiefen*, пѣшѣкѣ дѣ свѣрѣ; — *der Gedanken*, авѣнтѣлѣ ідеѣлор; — *biene*, f., авѣпѣ лѣкрѣтѣорѣ; — *blatt*, n., фѣл свѣрѣтѣорѣ, пѣмѣлетѣ; — *sand*, m., арѣпѣ тѣрѣпѣтѣ.
Flügel, m., арѣпѣ; корнѣ, флѣпѣкѣ (ла арматѣ); ставѣгѣ; клѣвѣрѣ; вѣлѣвѣ, кѣпѣтѣ (ла зпѣ, ла фѣрѣстрѣтѣ); *einem die* — *beschneiden*, рѣтѣзѣ арѣпѣле кѣлѣва; *die* — *hängen lassen*, стѣѣ десѣкрѣпѣатѣ; — *adjutant*, m., ажѣтанѣтѣ de кѣмѣнѣ; — *beste*, f., скѣрѣцѣ, скѣтѣ de арѣпѣ (ла інеекте); — *horn*, n., корнѣ de вѣлатѣ; — *fleisch*, n., вѣстѣпѣнтѣ сѣрѣнтѣнѣ, кѣ арѣпѣ; — *mann*, m., канѣфѣрѣ, солдатѣ чѣл *mal* пѣлѣтѣ *din* канѣлѣ *linie*; — *perch*, n., Пѣрѣгѣсѣ, кѣлѣ дѣарѣпѣатѣ; — *thür*, f., зпѣ кѣ дѣрѣ вѣлѣе, кѣ дѣбѣ кѣпѣтѣ; — *wert*, n., пѣсѣрѣмѣе, пѣсѣрѣ сѣлѣватѣе.
Flügelchen, n., арѣмѣорѣ.

Flügel förmig, a. ши ad., дн форма
 арипел.
 Flügge, a., gata de съзрачѣ, пенатѣ,
 арипатѣ.
 Flughäfer, m., описгъ, овъскъ, о-
 вьскъ сѣваѣикѣ.
 Flugloch, n., воргъ, газръ де интрачѣ,
 ардинишѣ (за явине).
 Flugmaschine, f., машинъ де съзрачѣ.
 Flugmehl, n.; фъинъ зшоръ.
 Flugel, a., дндатъ, изге, ръпедѣ, ка
 дн сворѣ, кѣтѣ ваѣ дн пълми.
 Fluh, Flühe, Flühe, f., пѣтръ, ско-
 полъ, стънкъ; Sandfluh, пѣрете
 де стънкъ.
 Fluntern, v. Flimmern.
 Flur, f., кѣмпнѣ, пратѣ, шесѣ, кѣмп-
 нѣ, планѣ; цѣринъ; Haus—, f.,
 ариъ, ѣтъгѣтъръ; вестивлѣ (кѣтѣ
 еши не зшъ дн касъ); —buch,
 n., катаргъ; —recht, n., дрептѣ
 де мовиъ; —scheibung, f., межина
 цѣринел; —schuß, m., вегиторѣ (жи-
 тарк) де кѣмпнѣ; —stein, m., пѣ-
 тръ, терминѣ.
 Fluß, m., рѣкѣ, флвѣ; кърпере, кър-
 свръ (дн med.), катарѣ, гѣтараѣ;
 rheumatisch; топитаръ; weißer —,
 полъ адъ (за фемел); —artig,
 a. ши ad., катаралѣ, ка гѣтараѣ;
 —bad, n., ваѣ де рѣкѣ; —bett,
 n., аляа рѣкѣ, фзадѣ, стратѣ
 лѣ; —erde, f., хътѣ топитѣдѣ;
 —fall, m., кѣзѣтъръ де рѣкѣ; —
 fieber, n., фригѣ катарале; —
 fisch, m., пеште де рѣкѣ; —gold,
 n., азрѣ де флвѣ; —schiff, n.,
 варкѣ, шеикѣ де рѣкѣ; —wasser,
 n., агъ де рѣкѣ.
 Flüßchen, n., рѣшорѣ.
 Flußgalle, f., дмолѣтъръ апѣсъ (за
 kal), фортмѣл, галъ.
 Flußgott, m., зѣ, zeitare de рѣкри
 (мигол).
 Flußnymphen, f., Naiadъ (мигол).
 Flußpferd, n., инопотамѣ, калѣ де
 Nilъ (ист. пат.)
 Flußspath, m., спатѣ дѣпѣ, флатѣ
 де варѣ (минер.)
 Flußspathsäure, f., ачидѣ флзорикѣ
 (хим).
 Flüstern, v., шоптѣскѣ, съсърѣжѣ.

Flut, f., мѣреа, дмолареа мѣрел,
 маре палгъ, флвсѣ; валѣ, эндѣ,
 дндндѣдне, рѣварѣтъръ, дѣлвѣ
 (хѣт.); потонѣ (слав.); torinte,
 поволъ; — und Ebbe, мѣ-
 реа, кѣ зпѣ сѣнгрѣ terminъ ко-
 лѣтѣжѣ, иаръ кѣ доѣ, пълдѣтѣжѣ
 ши скѣзѣтъръ де маре, флвсѣ
 ши рефлвсѣ, адикъ периодика миш-
 каре а апелор мѣрел, prin каре
 ачелеа се палдѣ ши скадѣ регъ-
 латѣ де доѣ опѣ не зѣ, трѣгъп-
 дѣсе ши лѣгъпѣндѣсе деспре полѣ
 кѣтръ екаторѣ ши дела екаторѣ
 кѣтръ полѣ; in den Fluten im-
 kommen, а перѣ дн знде, дн ва-
 лѣри; —zett, f., тимѣ де мѣреа.
 Flutbett, n., лѣгонѣ, опвсѣ (за
 iazri), v. ши Flußbett.
 Fluten, v., дндндѣ, мѣ рѣварѣ.
 Fluttschiff, n., Fluthe, f., наѣ де
 пѣскѣтѣ кѣпѣ.
 Fode, f., вѣнтреа мѣсанѣ, пѣпзе дн
 трел колдѣри за кѣиче; (итал. trin-
 sketto); вѣтѣпѣ кѣ гѣтѣ алѣѣ
 (пасере).
 Fodmat, m., фѣшорѣ катаргѣлѣ
 мѣсана.
 Fodmast, m., катаргѣлѣ вѣнтрелѣ
 мѣсана.
 Fodraa, f., крѣчеа вѣнтрелѣ мѣсана
 (дн мар.).
 Fodsejel, v. Fode.
 Fodstagn, m., фѣнѣа катаргѣлѣ мѣсанѣ.
 Focus, m., (хѣт.) фокѣ (дн оптикѣ).
 Föderation, f., (хѣт.) лѣгѣтѣндѣ, фѣ-
 дерѣциѣне, алиандѣ (дн трѣ статѣри).
 Fodern, v. Fodern.
 Fohle, f., вѣнтѣ де амѣзи.
 Fohlen, v., фѣтѣ мѣнѣжѣ, v. Füllen.
 Föhn, m., вѣнтѣ, вѣфорѣ, зраганѣ
 априкѣ (дн Елвѣциѣ).
 Fohre, Föhre, f., впадѣ.
 Folge, f., зрмарѣ, шѣрѣ, серѣ; съ-
 чѣсѣне (за зпѣ тронѣ); аскѣд-
 таре, съзнѣре: фѣонтѣ, рѣсѣд-
 тарѣ; in der —, дн зрмъ; —
 der Zeit, дѣпѣ тимнѣ, кѣ тимнѣ;
 die — wird es lehren, тимѣзѣ ва
 дѣвѣца, зрмаре ва арѣта; —
 leisten, аскѣлѣ, мѣ конѣормѣ
 (дѣпѣ воѣнда кѣзѣа).

Folgen, v., *арметъ, следъ*; даъ асклгаре, асклгъ, тъ *конформъ*; тъ *оакъ, рещъ*; *der Dief lautet wie folgt*, *екписореа сѣтъ прѣкъм арметъ*; *er folgte im Amte*, *елъ сѣчесе дн ошкъ*; *ein Unglück folgte auf das andere*, *зѣкъ десастрѣ, о диграгъ венѣ дѣтъ алга*; *seinem Kopfe* —, *a face de vanza сѣтъ*; —*der Gestalt*, —*der Maßen*, *дн модъ армъторъ*; *die —de Woche*, *дн септъмѣна че мѣне*.

Folgenlos, a., *ѣтъ армаре, ѣтъ рещатѣ, ѣтъ консечинъ*.

Folgenreich, a., *мнѣ де армърѣ, де рещатѣ*.

Folgericht, *folgerichtig*, a., *армътарецъ, консечинте*.

Folgerische, f., *шпѣ, сериѣ*.

Folgern, v., *дѣдѣкъ, дикѣтъ, трагъ дикѣере, конкѣа*.

Folgerung, f., *дѣдъчере, дѣдъщине; консечинъ, армаре; короларѣ (дн лог.)*

Folgesatz, m., *короларѣ*.

Folgewichtig, a., *неармътарецъ, не консечинте, пелокѣкъ*.

Folgerichtig, m., *(дн тиногр.) къстоде, армъторъ, сѣлавъ ла къкъкъкъ змѣ ѣеце че аратъ не армъторѣа*.

Folgerzeit, f., *дѣкърѣа тѣмъзѣа, вѣиторъа*.

Folglich, ad. *mi conj.*, *прѣ армаре, дѣтъ, ашеа даръ*.

Folgsam, a., *асклгъторѣ; свѣзѣ; омъ къ вѣтъ-воинъ*.

Folgsamkeit, f., *асклггаре, свѣзнере*.

Foliant, m., *ѣолиантѣ, карте тѣтърѣ не кола дѣоитъ мѣмал одагъ*.

Folie, f., *ѣоитъ, ѣошоръ (де азрѣ орѣ арпнтъ де политѣ)*.

Folio, n., *ѣолио, (хътин.), ѣитъ, кола мѣмал одагъ дѣоитъ*.

Folter, f., *торгърѣ, касѣтъ, кѣнѣре, мѣлѣгърѣ, кѣнѣгърѣ (молдов.); —banf*, f., *къзлѣцъ, сказѣкъ де торгъратѣ; —hammer*, f., *къшаръ де торгърѣ; —zug*, n., *знелте де торгърѣ*.

Folterer, m., *торгъръторъ, кѣнѣгъторъ*.

Foltern, v., *торгърѣцъ, пѣкъ ла торгърѣ, кѣнѣцѣкъ*.

Folterung, v. *Folter*.

Fond, m., *ѣондъ, къпиталъ; проприѣтѣ, авѣре*.

Fontanelle, n., *ѣлптънеа, ѣонтанелъ, касѣрѣ; ein* — *сѣтен, касѣрѣ-сѣзъ, (дн мед.) ѣакъ съ енаръ трѣмъ ла зпкъ локъ зндѣа*.

Foppen, v., *днѣ ватъ-жокъ; иѣкъ дн рѣсѣ*.

Förder, a., v. *Ferner*, *Wetter*.

Förderer, m., *пѣлптъторъ, дѣдѣмъ-лѣторъ*.

Förderlich, a. *mi ad.*, *ѣаворавѣрѣ, пѣлптавѣрѣ, пѣлптъчѣсѣкъ авѣлптъ-чѣсѣкъ*.

Fördern, v., *пѣлптъ, авѣлптезъ, дѣлѣсѣсѣкъ; зрѣсѣкъ, дѣлѣдѣсѣкъ*.

Fordern, v., *прѣгѣндъ, черъ; дѣмъндъ; кѣмъ, провокъ; vor sich* —, *кѣмъ де ѣагъ; zum Zweifampf* —, *кѣмъ ла дѣзѣ; vor Gericht* —, *чѣтѣкъ, кѣмъ ла жѣдѣкатъ*.

Förderniß, n., a. *Förderung*.

Förderfam, v. *Förderlich*.

Förderfamst, ad., *кѣтъ малъ кѣрѣндъ*.

Förderung, f., *пѣлптарѣ, авѣлптъмѣнтъ; дѣлѣсѣре, дѣдѣмълѣгърѣ*.

Forderung, f., *чѣринъ, прѣтинѣне; мѣмаре, вровокъщине; datoritъ attivъ; seine* — *en fahren lassen*, *а се авѣте дѣла прѣтинѣнѣе оале*.

Forelle, f., *пѣстрѣкъ (пѣмѣ дѣмѣнте), пѣмѣ авратъ; ѣорѣлъ; —nach*, m., *пѣрѣкъ къ пѣстрѣви; —ntich*, m., *пѣсѣинъ де пѣстрѣви*.

Forste, f., *ѣоркъ, пѣлоѣ*.

Form, f., *ѣормъ, ѣигърѣ; modъ, ма-ниѣрѣ; modelъ, тѣнарѣ; in ge-hörtiget* —, *дн модѣа кѣвенитъ; die* — *abgeben*, *дѣсѣрѣмѣнѣкъ, дѣсѣакъ ѣорма (тиногр.); die* — *einheben*, *знѣкъ ѣорма дн рѣсѣкъ (тиногр.); über die* — *schlagen*, *пѣкъ дн ѣормъ; die* — *vernachlässigen*, *дѣлѣгърѣ, пѣсокотѣсѣкъ ѣормалѣтѣа; —erde*, f., *лѣтъ де ѣорпѣ; —flasche*, f., *къзѣкъ, ѣормъ (ла мѣталърѣ); —hammer*, m., *вароцъ де ѣкъзѣкъ ѣорпѣ (дн металъ)*. **Formalien**, f. pl., *ѣормалѣгълѣ, чѣремонѣ*.

лъзежъ; den Krieg — führen, кон-
тинъ ръсвоѣл; — gang, m., пайн-
тъмънѣ, прогресъ, пропашпѣ;
— gehen, v., мѣ департѣ, пѣредѣ;
naintezъ; — haben, v., департѣ,
et möchte ihn gerne —, елѣ л'ар
депѣрта вѣзросѣ; а жтѣ суре а
nainta; сѣципѣ, скѣзѣрѣ, а жтѣ;
— hin, ad., de ави пайнте; — jagen,
v., азѣнѣ, гонескѣ, даѣ аѣаръ;
— kommen, v., скапѣ; мѣ де-
партѣ; naintezъ, проспѣрепѣ, мерѣ
nainte; амѣ аѣл трапѣл вѣдепѣ;
— können, v., мѣ почѣ депѣрта,
почѣ nainta; почѣ kontinza; —
lassen, v., даѣ дрѣмѣл, аѣкѣ скѣ-
патѣ; dimirtъ, ласѣ съ се дѣкѣ;
— laufen, v., аѣрѣ, скапѣ, о гѣ-
лескѣ; kontinazъ аѣга; — laufend,
a., некѣрматѣ, континзатѣ; —
machen, v., зѣмезѣ а аѣче; sich
—, мѣ карѣ; — machen, m., мѣ-
пекареа трѣпелор; — mögen, v.,
am воѣр de а пѣрчѣде, почѣ пѣр-
чѣде; — müssen, v., трѣвѣ съ
пѣрчѣдѣ; — raden, sich, мѣ ре-
траѣ, мѣ карѣ; — pflanzen, sich,
стрѣлѣнѣ, пропарѣ; — reisen, v.,
порнескѣ, мѣпекѣ; — reisen, v.,
рѣпескѣ, стѣпческѣ кѣ mine; —
reiten, v., дѣкалѣкѣ мѣ пѣкѣ; зѣ-
пескѣ, дѣпѣнѣ, мѣнѣ дѣпайнте;
— schaffen, v., стрѣпортѣ, карѣ,
дѣкѣ mal департе; — schicken, v.,
трѣпѣнѣ mal департе, даѣ дрѣ-
мѣл, спѣдезѣ; — schreiten, v., па-
сѣзѣ, пайнтѣ пѣшѣндѣ; — sein,
порнескѣ, мѣпекѣ; — setzen, v.,
зѣмезѣ, континзѣ; стрѣлѣнѣ,
рѣсѣдескѣ; — sollen, v., трѣвѣ
съ порнескѣ; — tragen, v., дѣкѣ,
департѣ (аѣреа); — treiben, v.,
мѣнѣ дѣпайнте, континзѣ; дѣпѣнѣ
nainte; et trieb sein Wesen fort,
елѣ зѣрта дѣ модѣл съѣ.

Fortan, ad., de акѣнѣ дѣпайнте, дѣ
вѣиторѣ.

Fortepiano, n., фортепѣанѣ (мѣс.)

Fortfag, m., монтѣ, апоѣѣсѣ (дѣ
anatom.), прочѣсѣ, континзѣдѣне,
зѣрмаре.

Fortschritt, m., пайнтѣмънѣ, про-
пашпѣ, прогресѣ.

Fortsetzung, f., континзѣдѣне, зѣрмаре.

Fortwährend, a., некѣрматѣ, дѣ-
тр'ана, мерѣ.

Fortzug, m., мѣпекаре, пѣрчѣде;
лѣсапѣ; стрѣмѣтаре, стрѣмѣтѣ-
тѣрѣ, стрѣмѣзѣдѣне.

Forum, n., (лѣт.) аѣрѣ; мѣаѣ, салѣ-
патѣ, лѣрѣ.

Fosf, a. mī ad., тѣѣрѣ, аѣсѣ.

Fossil, n., аѣсѣлѣ, минералѣ (ист. nat.).

Fourage, f., (франц.) пѣрчѣдѣ, аѣ-
рапѣл, a. Futter.

Foutier, m., (франц.) аѣрѣрѣ (о
депѣрѣторѣ мѣлѣт.)

Fournier, n., шакѣ, аѣѣрѣ, гѣлѣде de
лемнѣ кѣ карѣ се кѣпѣгѣшескѣ мо-
вилѣде не деасѣпра, кѣпѣгѣшѣлѣ de
лемнѣ, v. Furnier.

Fracht, f., дѣкѣрѣкѣтѣрѣ, кѣрѣтѣрѣ;
марѣл дѣкѣрѣкѣтѣ; кѣрѣшѣ; па-
влѣ (за корѣѣерѣ); — bat, a. mī
ad., стрѣпѣртѣверѣ, de дѣкѣрѣкѣтѣ;
— brief, m., вѣлетѣ de кѣрѣшѣ;
кѣпѣсѣгѣмънѣтѣ (за корѣѣерѣ); —
geld, n., кѣрѣ, вал de кѣрѣшѣ,
павѣ; — gut, n., марѣ de дѣ-
кѣрѣкѣтѣ; — schiff, n., пале de дѣ-
кѣрѣкѣтѣ, коравѣ de трапѣпортѣ;
— wagen, m., карѣ de марѣ;
кѣроѣл.

Frachten, v., дѣкарѣ, карѣ, стрѣ-
портѣ, спѣдескѣ.

Frachter, m., свѣдѣторѣ, трѣмѣдегѣторѣ
de марѣ.

Frach, m., аѣрѣкѣ (вѣстѣмънѣтѣ вѣторѣ).

Fraktur, f., (лѣт.) аѣрѣпѣтѣрѣ, лѣтере
скѣпѣ кѣ влѣкѣрѣ; аѣрѣпѣтѣрѣ (de
dse).

Frage, f., дѣтрѣвѣдѣне, чѣрѣкаре,
чѣрѣкѣдѣне, чѣстѣанѣ; еѣ ist sehr
die —, съ дѣ дѣдѣѣлѣлѣ марѣ;
eine — thun, аѣкѣ о дѣтрѣвѣдѣне.

Fragen, v., дѣтрѣвѣ, чѣрѣкѣ, рѣчѣрѣкѣ;
wenn ich — das, d'z'ml воѣр съ
дѣтрѣвѣ; nach dem fraget Sth? ѣ
ne чѣне кѣзѣтаѣ? was frage ich
darnach? чѣ'ml пѣсѣ mlo de а-
чѣеа? einen um Rath —, чѣрѣ
свѣтѣл кѣѣва; nach dem Weise —,
чѣрѣкѣ рѣдѣл; wie man fragt, fo

wird man berichtet, кѣмъ дигреал
ашеацѣ рѣспанде; кѣмъ е вѣнъ
zioa, ашеа е ми мѣдѣмира.

Fraged, part. дигревѣтивѣ, черкѣтивѣ.

Fragepunkt, m., пѣнтѣ де дигревѣ-
чѣсне, (?).

Frager, m., дигревѣторѣ.

Frageweise, a., дн ѳормѣ де дн-
тревѣчѣсне.

Fragezeichen, n., семнаѣ дигревѣ-
чѣснѣ, пѣнтѣ дигревѣторѣ.

Fragment, n., (гѣт.) ѳрѣгментѣ, рѣ-
птѣрѣ, рѣштѣшиѣ де манѣскриптѣ.

Fräi, m., Fräiſch, —gericht, триѣв-
наѣ днаѣтѣ криминаѣ; епѣленсѣ;
снаѣтѣ; перѣкѣлѣ; —fall, m., касѣ
криминаѣ.

Fränsöſaner, m., ѳранцѣсканѣ; —
orden, m., вѣнъ чѣнѣ кѣдѣгѣр. апѣ-
сѣнѣ, каре се зѣкѣ ши ѳрацѣ.

Frango, a. m. ad., ѳранкѣ, скѣтитѣ
де плата поштеѣ, скѣтитѣ де портѣ.

Frant, a. m. ad., (ѳамѣ.), — und
frei, ѳѣрѣ ресерѣ, ѳѣрѣ сѣѣлѣ,
рѣспѣкатѣ ши кѣратѣ.

Frantken, v., ѳрѣчѣзѣ, пѣгѣскѣ
портѣ.

Frantkenwein, m., винѣ де Франконѣ.

Fränse, f., ѳрѣнгѣ (итал. frangia,
ѳранц. frange); цорцорѣ, гарни-
тѣрѣ (царцатѣрѣ, сѣѣекѣрѣ, че-
празѣрѣ дн провинциалистѣ мол-
дов.); трѣнцѣ; —wirtſer, m., де-
сетортѣ де ѳрѣнгѣ.

Fränſig, a. m. ad., ѳрѣнгѣатѣ, цор-
цортѣ, гарниѣ.

Fränſiſel, m., мершортѣ ѳранцо-
зѣскѣ.

Fränzbänd, m., томѣ де карте де-
гатѣ кѣ пеле, дегѣтѣрѣ ѳранцо-
зѣскѣ; halb —, дегѣтѣрѣ не жѣ-
тѣтѣ кѣ пеле.

Fränzbäum, m., мершортѣ скѣндѣ.

Fränzbirn, f., пѣрѣ анѣдѣкѣ.

Fränzbranntwein, m., винарѣ ѳран-
цозѣскѣ, ракиѣ таре де дрождѣ.

Fränzbrot, n., пѣне ѳрѣнчѣскѣ, ѳран-
сѣлѣ.

Fränze, v. Franſe.

Fränzmann, m., (дн гѣтѣ) ѳранцозѣ.

Fränzofst, n., нѣме ѳранцозѣмѣ.

Fränzofen, pl., —fränkheit, f., вѣла

винарѣ, вѣлѣ ѳранцозѣскѣ, (сѣѣ
maſ winevolgde Neapol), ѳранцѣ.

Fränzofenholz, n., дѣмнѣ де ѳер-
патѣвѣкѣ.

Fränzöſiſch, a. m. ad., ѳрѣнчѣскѣ,
ѳранцозѣскѣ.

Fränzreife, f., мѣрѣѣлѣ.

Fränzwein, m., винѣ де Францѣ.

Frappant, a. m. ad., (ѳранцозѣскѣ),
ловѣторѣ, вѣгѣторѣ де окѣ, ѳра-
панѣ.

Fräß, m., пѣтрѣдѣ, мѣнкаре (пѣтрѣ
vite); мѣнкарѣме; рѣсѣрѣ.

Fratt, frätzig, a. m. ad., вѣлитѣ, жѣнитѣ.

Fräße, f., скѣмосѣтѣрѣ, тортокатѣрѣ,
хѣзѣме; —nibi, n., карикатѣрѣ,
икѣнѣ хѣдѣ; —geſicht, n., ѳадѣ
ѳрѣнатѣ, ѳадѣ хѣдѣ, хѣркѣ; —n-
haft, a. m. ad., дѣркѣ хѣдѣ, скѣ-
мосѣтѣ, дѣркѣ стѣрѣитѣ; —nma-
ſcher, —nſchneider, m., мѣскѣрѣчѣ,
вѣѣнѣ, чѣѣ (deza ital. ciuffolo).

Frau, f., ѳемеѣ, мѣѣере; соѣѣ,
консѣрте; дѣмнѣ, конѣнѣ, дамѣ
(ѳранц.); eine verheirathete —, о
ѳемеѣ мѣрѣгатѣ; meine —, со-
ѣѣа mea (да класѣе mal аѣсе,
ѳѣрѣ админѣтра се зѣѣе ши Ge-
mältn opf Gattin); Frau v. Barth,
dömnä de Барѣ; alte —, па-
трѣнѣ (дѣмнѣ, жѣнѣнѣсѣ вѣтрѣ-
нѣ); die — vom Hauſe, dömnä,
патрѣна касѣ (стѣпѣна, сѣав.);
unſere liebe —, Dömnä Нѣстрѣ,
Mariä Феѣѣрѣ; — von Stande,
дамѣ де ранѣ; eine — neſſen,
мѣ дѣсорѣ.

Frauenader, f., саѣѣнѣ (дн анаѣ).

Frauenbild, n., икѣна Mamel Dömnä-
лѣ; портрѣтѣ, киѣ ѳемеѣескѣ.

Frauenbruder, m., кѣмнатѣ.

Frauenbiſtel, f., сѣина Mariel, сѣинѣ
авѣ.

Frauenbild, Frauenklaß, n., пѣтрѣ скѣ-
ниѣѣѣ, орѣида мѣрѣрѣлѣ (минѣр.)

Frauenſenſel, m., мѣрѣрѣ.

Frauenſgut, n., авѣре ѳемеѣескѣ;
параѳѣрѣ (терминѣ жѣдик грѣч.)

Frauenhaar, n., пѣрѣ ѳемеѣескѣ;
пѣрѣ винарѣ; аѣпенкѣ (о планѣ).

Frauenkloſter, v. Nonnenkloſter.

Frauenknecht, m., минѣрѣ авѣ ѳе-

mejop, чичевѣ (итал.), кавалерѣ msieročk.

Frauenlist, в. Weiberlist.

Frauenmantel, м., мантелъ (mintz) ѳemeieckъ; алхемилъ взыгаръ (ил.)

Frauenmünze, ф., минтъ ѳemeieckъ (плантъ).

Frauenruß, м., —schmuß, м., —staat, м.; гътелъ, орнъштатъ, веститъръ ѳemeieckъ.

Frauensteute, pl., ѳemel de kondi-
cizne awczъ, msierpl.

Frauenzimmer, в. Sommerfäden.

Frauenzimmer, м., starea, demnitatea ѳemeieckъ; локъл destinatъ ѳemeieckъ (лн висерикъ).

Frauentag, м., сръвгторѣ de ale Mamei Domnъыл.

Frauentracht, ф., портъ ѳemeieckъ.

Frauenzimmer, п., персонъ ѳemeieckъ, domnъ, дамъ; junges —, domniшоръ; къмаръ, odaiъ ѳemeieckъ.

Fräulein, п., domniшоръ, коконидъ, дамичелъ (demoаселъ, франц.); dъdъкъ, (пров. молд.-ром.).

Fräuleinstift, п., incititъ opi mo-
nъstire de domniшорѣ (de ѳe-
rige pozile).

Frech, а. mi ad., перъшинатъ, лн-
дръспецъ, сьрвнатъ, десьрвнатъ,
арронатъ, дъръ; (овразникъ),
ръсьцятъ (копид).

Frechheit, ф., перъшинаре, дъръизъ,
(овръзничъ), ръсьцъгтеръ (ла ко-
пид), десьрвъ, сьрвнатъ; арро-
гантъ.

Fregatte, ф., фрегатъ (naic).

Frei, а. mi ad., ливеръ (словодъ
слав.); франкъ; скътитъ, скънатъ;
deskickъ; —hafen, м., портъ франкъ;
—lust, ф., аеръ ливеръ, лн ааръ;
—künste, pl., арте ливерале; —
macht mi —gewalt, ф., пгтере ав-
солгтъ, авторигате депинъ; —
platz, м., плацъ дескикъ; —stunde,
ф., бръ неокънатъ; —übersetzung,
ф., tradъizne ливеръ; —wille, м.,
воинцъ ливеръ, сръгитъ ливеръ;
— von Geschäften, неокънатъ;
— von den Gesezen, привилеиатъ;
— von Vorurtheilen, скътитъ de

preждоде (kredincъ demьpъ);
— heraus, ѳъръ соидъ, ѳъръ
ресервъ, франкъ; unter —en Him-
mel, снатъ черъкъ дескикъ; aus
—er Hand, de взпъ воиъ, din
propria лндемнъ; dieser Baum
steht —, ачеотъ арворѣ стъ cin-
kpatiкъ; ich werde so — sein,
лнл воиъ лза воиъ; ihr Herz ist
nicht mehr —, inima ei este datъ,
е лгатъ; inđ —e gehen, есъ лн
ааръ, есъ лн аеръ; —sprechen,
declerъ, авсолъ, deklаръ de ne-
vinovatъ; aus —er Hand zeichnen,
decemнъ din канъ мѣ; —e Zechе
haben, тълкъ ми веъ не контъ
alтzia; —en Zutritt haben, амъ
intpape ливеръ.

Freiader, м., аръ скътитъ.

Freibeuter, м., корсаръ, пиратъ, ло-
тръ de mare, солдатъ ал фортъней.

Freibeuterei, ф., корьриъ, хоцъ.

Freibrief, м., марѣ de скътинцъ;
привилеиъ; паспортъ.

Freibürger, м., репъвиканъ, четъ-
цѣнъ ливеръ; четъцѣнъ скътитъ (de
дърл ми сарчине).

Freibürsche, ф., взпгторѣ ливеръ.

Freicorps, п., корпъ, гръпъ de во-
лнтарл.

Freidenker, Freigeist, м., ливеръ къ-
цеггторъ, спиритъ таре, минго
патъ; омъ некрединчосъ.

Freiigen, а., алодиалъ, проприетатѣ
ливеръ.

Freifrau, ф., варонесъ.

Freigeben, в., сканъ, еливеръ, ма-
нъмитъ (ла чѣл веки не склавл).

Freigeboren, а., пъскътъ ливеръ.

Freigestunt, а., ливеръ ситъиторъ.

Freigut, п., алодиъ, мошъ алодиалъ.

Freihalten, в., цинъ скътитъ de слесе.

Freihaus, п., касъ ливеръ, привиле-
иатъ.

Freien, в., пецескъ, черъ о ѳатъ
de соцъ.

Freier, м., пециторъ; амантъ, (ивон-
никъ); auf —süssen gehen, лн-
въл пегиндъ.

Freigebig, а mi ad., ливералъ (дар-
никъ), пенеросъ, galantъ.

Freigebigkeit, *f.*, generositate, liberality (дарливъ), galantomîe.
Freiheit, *f.*, libertate (словозеніе, славон.); скътинъ, привилеіѣ, prerogative; неагърпаре; личинъ (за поест). Алсъ ѳіпидкъ къвѣнтъ libertate n̄mal ка de 20 an̄ este relzat̄ din latina ші reașezat̄ дп дрептъ съз̄ дп локъ словозеніе! славонешті, іаръ mal painte avla mal era н̄страг̄ дп знеле спресіоні, кѣм, ѳемеіѣ ливр̄ (гъралівъ) ш. а., este vînd a'î da a'îci libertat̄i de ѳіnісіvînlіe ei drepte ші an̄șne: **Freiheit**, libertate, este ѳакълтатеа съзлетълі оменешті de a птѣ адеп дптре лъкрп̄ дъпъ воінда са ші а се determîna пентр̄ зыкы ор̄і пентр̄ агъл. Фъръ libertate п'ар ѳі пичі о моралитате дп ѳаптеле оменешті. — Авѣста е de ѳіnісіvînea libertat̄i avсолзте датъ de ѳілософ. — **Bürgerliche** —, libertate четъдѣнъ, de a птѣ ѳаче тогъ че нз̄ este опрїт̄ prin леу; **politische** —, libertate политикъ, de a те ѳодосі de тоте дрептъріе къте даз̄ ші акордъ констїтудіvіnlіe къгърор цері пентр̄ ѳікаре кончетъдѣнъ; **Gewissen** —, libertatea конштїndel, дрептъ че аре тогъ отъл̄ de а прїмі пентр̄ сіне опнїоні реледїоде, не каре ел̄ ле креде а ѳі челе адеврате, фъръ ка съ пбгъ ѳі дп педекат̄ де къгър̄ азторігатеа пъдїкъ; **Denk** —, libertate de а къцета, сѣз̄ дрептъ de а'шї манїѳеста ідеїе фъръ рестрїндере; **individuelle** —, libertate indivīdual̄, дрептъл̄ че дп аре ѳікаре кончетъдѣнъ de а пз̄ птѣ ѳі лїнсїт̄ de libertatea персбнел саде, декъг̄ н̄mal дп касъріе превъзте ші дъпъ ѳормеле determīnate prin леу. **Freiheit**, libertate, се mal дптревзе ші ка ідез̄ оппъс̄ склавіел, ші лѳошпъ стареа v̄mal om̄ de kondїтіvne ливр̄; — en, pl., libertat̄i, дп-

сѣшпъ дрептърі, скътїнъ, prerogative партїкъларе къмїгате de о пайїне, проvїнгїѣ ор̄і комъл.

Kommasse: **Freiheitsbaum**, *m.*, арворе аз ливрѣгїл; — **bund**, *m.*, лѣгътїнъ, конѳедератїvne de libertate; — **drang**, *m.*, дорїнъ, сете de libertate; — **farbe**, *f.*, колореа ливрѣгїл; — **kampf**, *m.*, дъпъ, вѣтаїе пентр̄ libertate; — **liebe**, *f.*, ізвїреа, амдореа ливрѣгїл; — **mörder**, *m.*, зчїгашъл, асасїнъл ливрѣгїл; — **rausch**, *m.*, некъмпъг̄, вѣцїѣ, десоръ аз ливрѣгїл; — **schwärmer**, *m.*, ѳанатїк̄ de libertate; — **schwindel**, *m.*, амѣцѣл, ѳанатїсиз̄ de libertate; — **sinn**, *m.*, сїмъг̄ de libertate; — **sucht**, *f.* манїѣ, пъсіvne, дорїнъ некъмпъг̄ de libertate.

Freiherr, *m.*, баронъ.

Freiherrlich, *a.* ші ad., баронеск̄.

Freiherzog в. **Freimüthig**.

Freihof, *m.*, кърте скътїѣ.

Freifahr, *n.*, ан̄ привилеіат̄.

Frein, *f.*, баронесъ.

Freiſchen, *n.*, ѳездъ ливр̄, скътїѣ.

Freiſch, *ad.*, vezl vine, дп адевр̄, ашеа, фъръ лѳодїбл̄, de сїгър̄.

Freimachen, *v.*, ливр̄, скъреск̄.

Freimacher, *m.*, фърпкар̄ (каре плътеште марѳа ка съ пбгъ ѳі пайнтат̄).

Freimann, *m.*, om̄ ливр̄, пропрїетар̄ (сърѣн̄) скътїѣ; мъчелар̄, велитор̄; карнеѳїче, гъде, чѣлат̄.

Freimarkt, *m.*, гър̄ъ ливр̄.

Freimaurer, *m.*, ѳармасон̄.

Freimaurerei, *f.*, ѳармасонїѣ, компанїѣ de ѳармасонї; лѳоцїпїе секретъ de ѳменті карїл ѳак̄ о дптревзїндаре секретъ de знелтеле de архїтектър̄ ші зїдъріѣ, іаръ локъріе не z̄nde се adъп̄ ei, се н̄меск̄ лже.

Freimuth, *m.*, сїмъг̄ ръсїкар̄, сїмъг̄ априѣт̄, libertate de сїмъгїшъл̄.
Freimüthig, *a.* ші ad., априѣт̄, не ѳадъ, сїнчер̄, десїк̄, ливр̄, франк̄.

Freimüthigkeit, f., в. Freimuth.
 Freipartei, f., партиѣ волъгарѣ.
 Freis, f., в. Frais.
 Freisass, m., проприетарѣ de ало-
 диатарѣ, локиторѣ не знѣ пѣ-
 тьнѣхъ привилециатѣ.
 Freischule, f., школа de сѣрачѣ,
 школа сѣръ платѣ, гратисѣ.
 Freischiß, m., аркарѣ, съчетарѣ
 ливерѣ.
 Freisinn, m., сѣмѣхъ ливералѣ.
 Freisinnig, a. m. ad., ливералѣ.
 Freisprechen, v., декларѣ de ливерѣ;
 declerѣ, асоловѣ; декларѣ de ne-
 vinovarѣ.
 Freisprechung, f., делегате, ливерѣ-
 цѣне; асоловѣцѣне; скѣтицѣ; dic-
 tionele.
 Freistaat, m., републикѣ, етатѣ ливерѣ.
 Freistadt, f., четате, политѣ ливерѣ.
 Freistatt, f., Freistätte, f., локѣ de
 скѣпаре, асѣлѣ, рефѣмѣ, адѣпостѣ.
 Freistelle, f., локѣ gratis, локѣ de
 сѣндѣцѣне.
 Freistellen, v., делѣтарѣ, исоловѣ,
 амшевѣ да локѣ сѣмѣтративѣ; даѣ
 воѣ, ласѣ да воѣ.
 Freistunde, f., оръ неокзпартѣ, оръ
 de рѣпаосѣ, de рекреѣцѣне, ливерѣ.
 Freitag, m., винерѣ; der stille —,
 винереа патимелор.
 Freitisch, m., масѣ гратис.
 Freitrepp, f., скарѣ дескоперитѣ.
 Freiverber, m., воѣ de апсоитѣ,
 алекрѣторѣ, мѣжаоиторѣ de кѣ-
 сѣторѣ; — in, f., воѣтрѣ, пегѣ-
 торѣ, параличѣ.
 Freivolig, a. m. ad., de вѣнѣ воѣ,
 дѣм воѣнѣ, волъгарѣ, спонтанѣ.
 Freiwilliger, m., солдатѣ волъгарѣ;
 свѣптарѣторѣ.
 Freizettel, m., водетѣ de транцитѣ,
 билетѣ de трекзѣ (марѣ).
 Fremd, fremdlich, a. m. ad., стрѣнѣ,
 нежпоскѣтѣ; алиѣнѣ, ессотикѣ;
 sie that fremd gegen mich, се оаче
 кѣ мѣ тѣ вѣнѣште.
 Fremdartig, a., de солѣ стрѣнѣ,
 етерожѣнѣ; — seit, f., етероче-
 пѣтате.
 Fremde, m., стрѣнѣ, оспа.
 Fremde, f., стрѣнѣтате, шѣръ стрѣнѣ.

Fremdling, m., стрѣнѣ; нежѣитѣ,
 пѣнѣлѣ inформатѣ; — besucht, n.,
 сѣрѣтѣ стрѣнѣлорѣ дѣм привѣнѣ
 клиронотиорѣ.
 Fremdnamig, a. m. ad., стрѣнѣ кѣ
 пѣтеле, неекдонимѣ.
 Fremfo, a., (итал.) орескѣ, загрѣви-
 тарѣ не пѣрациѣ тѣнѣциѣ сѣѣ мѣ-
 рѣнѣ прѣснетѣ (орескѣ) мѣ кѣ
 вѣпселе дѣмѣиете дѣм аѣнѣ-
 варѣ; — gemälde, n., кадрѣ, икѣнѣ
 дѣм орескѣ.
 Freßbegierde, f., гѣкомѣ да пѣнѣ-
 каре, гѣдѣтрѣ, ворѣчетате.
 Freßbegierig, a., мѣнѣкѣчѣосѣ, лѣкомѣ,
 гѣотѣросѣ (провѣнѣ арделен., итал.
 ghiotto), вораче.
 Freße, f., воѣтѣ, олитѣ, лѣдѣтѣ, гѣ-
 роѣ, гѣръ стрѣмѣ.
 Freßen, v., (се зѣче десѣре оѣрѣ че,
 нѣмѣлѣ десѣре оѣтѣ нѣ, декѣтѣ
 нѣте дѣм мѣнѣ) дѣдонѣ, пѣскѣ,
 родѣ, мѣнѣ; der Hoft frist das
 Eisen, рѣпина рѣде оѣрѣл; er
 denkt, er hat die Weisheit allein
 gefressen, ел крѣде кѣ есте чѣлѣ
 мал дѣделѣнтѣ; in sich —, дѣ-
 ритѣ да нѣдѣрѣ, мѣ пѣкѣжескѣ;
 begierig —, дѣдонѣ, мѣнѣкѣ
 лѣкомѣ; seinen Ratten an etwas
 gefressen haben, ам знѣ рѣмѣ de
 пѣвѣнѣ, мѣ дѣнѣнѣ кѣлѣ ка да
 знѣ зѣлѣ; friß Vogel oder stirb,
 сѣѣ de воѣтѣ сѣѣ de сѣлѣ (пров.)
 Freßen, n., пѣтрѣцѣ; дѣдонѣтарѣ,
 тарѣ, мѣкаре лѣкомѣ.
 Freßer, m., мѣнѣкѣчѣосѣ, вораче.
 Freßerei, f., мѣнѣкѣтарѣ лѣкомѣ,
 гѣотѣтрѣ, ворачетате.
 Freßfieber, n., — krankheit, f., — sucht,
 f., оѣрѣтѣ порѣосе, воѣтѣ кѣ оѣме,
 оѣрѣтѣ мѣнѣкѣчѣосе.
 Freßgier, f., в. Freßbegierde.
 Freßig, a. m. ad., в. Gefräßig.
 Freßlober, m., гѣдѣтѣ, сѣрѣлѣ de
 мѣпѣнде.
 Freßsach, n., траѣстѣ de мѣпѣнде.
 Freßstein, m., пѣтра иѣдѣлѣ.
 Freßtrug, m., трѣкѣ, трѣкшѣорѣ (итал.
 truogulo) de мѣнѣкатѣ.
 Freßwehe, n., воѣтѣ de мѣнкаре
 (да кѣл).

Frett, n., **Frettchen**, n., **Frettwiesel**, f., **фрети**, (невъстоика, anim.)

Fretzen, v., **ддонѣ**, **днграшѣ**, **даж** **пѣтрѣжѣ**.

Freude, f., **вжкрѣ**, **делѣчѣ**, **веселѣ**; **плъчере**, **десѣлгаре**, **мжлцѣмѣре**; **ѣш** **таѣе** **мит** **еѣне** — **дараѣш**, **ми** **о** **ѣнѣ** **де** **вжкрѣ**; — **ан** **етѣас** **ѣабен**, **амѣ** **вжкрѣ** **де** **ѣеѣа**; **мит** —, **вжкрѣсѣж**; **ѣор** — **аѣшѣт** **ѣѣш** **ѣеѣн**, **салѣ** **де** **вжкрѣ**.

Freuden-arm, —**ѣет**, —**ѣос**, a. **ми** **ад.**, **немжлцѣмѣтѣ**, **трѣсѣ**, **ѣжрѣ** **вжкрѣ**.

Freuden-befehl, m., (поет.) **кѣпа** **плъчериор**, **покарѣл** **вжкрѣѣл**; — **bezeugung**, f., **демжстрѣѣѣне** **де** **вжкрѣ**, **грѣтжлѣѣне**; — **bote**, m., **вѣстѣгорѣ** **де** **вжкрѣ**; — **botschaft**, f., **вѣсте** **де** **вжкрѣ**; — **fest**, n., **серѣѣтѣре** **де** **вжкрѣ**; — **feuer**, n., **ѣомжрѣ** **де** **вжкрѣ**; — **genuss**, m., **гѣстарѣ** **де** **вжкрѣ**; — **geschehen**, n., **стрѣѣтѣ** **де** **вжкрѣ**, **кѣте**; — **haus**, n., **касѣ** **де** **вжкрѣ** (**ѣнде** **се** **серѣѣѣ**); **касѣ** **де** **кѣрѣе**, **ѣордѣлѣ**; — **leben**, n., **ѣиѣдѣ** **ѣерѣѣтѣ**; — **lieb**, n., **кѣпѣтѣ** **де** **вѣселѣ**, **кѣпѣ** **де** **лѣте**; — **mädchen**, n., **ѣатѣ** **де** **лѣте**, **кѣрѣѣ**, **ѣеѣеѣѣ** **ѣѣлѣкѣ**; — **mahl**, n., **ѣпѣкѣтѣ**, **оспѣѣѣ** **де** **вѣселѣ**; — **pferd**, n., **калѣ** **де** **вжкрѣ**; **де** **днгрѣпѣѣѣне**.

Freuden-reich, —**ѣолл**, a., **пѣнѣ** **де** **вжкрѣ**, **дѣлѣѣѣсѣж**; — **saal**, **днперѣѣѣѣ** **ѣерѣсѣкѣ**.

Freuden-schuss, m., —**ѣѣѣѣѣ**, n., **салѣѣ** **де** **вжкрѣ**; — **sprung**, m., **сѣлгарѣ** **де** **вжкрѣ**; — **störer**, m., **тѣрѣѣѣтѣорѣ** **де** **вжкрѣ**, **ѣросѣж**; — **tag**, m., **ѣи** **де** **вжкрѣ**; — **taumel**, m., **ѣстѣсѣж**, **стрѣпѣорѣ** **де** **вжкрѣ**; — **thranen**, f. pl., **лакѣрѣмѣ** **де** **вжкрѣ**; — **zeichen**, n., **сѣмнѣ** **де** **вжкрѣ**; — **trunken**, a., **ѣеѣтѣ** **де** **вжкрѣ**, **рѣпѣтѣ** **де** **вѣселѣ**.

Freudig, a. **ми** **ад.**, **вжкрѣсѣж**, **вѣселѣ**, **мжлцѣмѣтѣ**; — **feit**, f., **вжкрѣ**, **мжлцѣмѣре**.

Freuen, **ѣѣш**, v., **тѣ** **вжкрѣ** (**де** **ѣеѣа**);

днл **карѣ** **ѣеѣе**; **ѣш** **ѣеѣш** **ѣеѣ** **ѣи** **ѣеѣ** **ѣеѣ**, **днл** **карѣ** **ѣеѣе** **кѣ** **ѣе** **ѣлѣж**.

Freund, m., **амѣкѣ**, **прѣтѣнѣ**; **кѣпѣсѣкѣтѣ**; **амѣнтѣ**, **кѣпѣѣпѣѣ**; **ѣш** **ѣеѣн** — **ѣѣм** **ѣѣѣѣн** **ѣеѣѣн**, **нѣмѣ** **пѣлѣѣ** **ѣѣрѣѣ** **мжлцѣ**; — **in**, f., **амѣкѣ**, **прѣтѣнѣ**; **амѣнтѣ**; **кѣпѣѣпѣѣ**.

Freundlich, a. **ми** **ад.**, **амѣкѣлѣ**, **амѣкѣѣѣрѣѣ**, **прѣтѣносѣж**; **вѣселѣ**; **дѣлѣѣ**, **грѣѣѣсѣж**, **жмѣнѣ**, **полѣѣтѣкѣсѣж**, **кѣрѣтѣпѣѣѣѣ**; — **feit**, f., **амѣкѣѣѣрѣѣтѣ**, **грѣѣѣѣсѣтѣ**, **жмѣнѣтѣ**, **полѣѣтѣѣ**.

Freundlos, a. **ми** **ад.**, **лѣпѣѣтѣ** **де** **амѣѣ**.

Freundschaft, f., **амѣѣѣѣѣ**, **прѣтѣнѣ**, **кѣпѣѣпѣѣтѣ**, **ѣамѣѣѣрѣѣтѣ**; — **lith**, a. **ми** **ад.**, **амѣкѣлѣ**, **прѣтѣнѣсѣж**, **ѣамѣѣѣрѣѣ**; — **lithfeit**, f., **амѣѣѣѣѣ**.

Freundschafts-band, n., **лѣгѣтѣрѣ** **де** **амѣѣѣѣѣ**; — **bezeigung**, f., **арѣлгарѣ**, **демжстрѣѣѣне** **де** **амѣѣѣѣѣ**; — **bund**, m., **алѣѣѣѣѣ**, **кѣпѣѣѣѣрѣѣѣне** **де** **амѣѣ**; — **dienst**, m., — **fluch**, n., **серѣѣѣѣѣ** **де** **амѣкѣ**; — **fuß**, m., **сѣрѣѣтѣтѣ** **де** **амѣкѣ**; — **versicherung**, f., **асѣкѣрѣѣѣне** **де** **амѣѣѣѣѣ**.

Frevel, m., **днжѣрѣѣ**; **аттѣнтѣтѣ**; **крѣмѣ**, **пѣлѣѣѣѣре**, **кѣлѣкарѣ** **де** **лѣѣе**; **сѣорѣнтѣрѣѣ**; **рѣстѣтѣ**, **сѣелѣерѣтѣѣѣ**; — **haft**, a. **ми** **ад.**, **днжѣрѣѣсѣж**; **пѣлѣѣѣѣтѣ**; **рѣстѣѣѣсѣж**, **мѣлѣѣѣсѣж**; **сѣелѣерѣтѣ**.

Freveln, v., **калѣж** **лѣѣеѣ**, **ѣакѣ** **крѣмѣ**; **днжѣрѣѣ**; **gegen** **Gott** —, **ѣлѣѣтѣтѣ** **дн** **кѣнтра** **лѣѣ** **Dzeѣ**.

Frevelhaft, f., **днжѣрѣѣ**, **крѣмѣ**; **сѣорѣнтѣрѣѣ**.

Freventlich v. **Frevelhaft**.

Frevel, m., (омѣ) **днжѣрѣѣтѣорѣ**, **кѣлѣѣтѣорѣ** **де** **лѣѣе**, **кѣтѣѣѣтѣорѣ**; **ѣлѣѣтѣтѣорѣ**; — **in**, f., (ѣеѣеѣѣ) **днжѣрѣѣтѣорѣ**, **кѣлѣѣтѣорѣ** **де** **лѣѣе**.

Friffaffee, f., **ѣрѣкасѣ**, **токѣтѣрѣ** **де** **карѣе** **прѣжѣтѣ**.

Friffafften, v., **ѣрѣкасѣѣѣ**, **токѣ** **карѣе** **ми** **о** **прѣжѣсѣж**.

Friction, f., **ѣрѣкѣѣѣѣне**.

Friede, m., **пѣѣѣ**, **лѣнѣшѣтѣ**; **ѣаѣ** **миѣш**

in —, засѣтъ дн паче; — er-
nährt, Unfriede verzeht, prin anire
tote крескѣ, prin nesnipe tote
ce picinescѣ.

Friedens-artikel, m., —bedingung, f.,
артикулѣ, kondiționne de паче; —
bote, m., веститорѣ de паче; —
bottschaft, f., весте, месажѣ de
паче; —bruch, m., кълкаре, руп-
гарѣ de паче; —brüchig, a. mī
ad., кълкѣторѣ, օрѣгѣторѣ de
паче; —sahne, f., стѣгѣ алѣ;
—fest, n., сѳрѣгѣторѣ пентрѣ паче;
—fürst, m., ѣлперѣ пѣчел, Do-
mnax Крисѣ; —gericht, n., ж-
дегѣ de паче; —göttin, f., zeiga
пѣчел, паче; —handlung, f., ne-
gociționne de паче; —instrument,
instrumēt, dokumēt de паче;
—fuß, m., сѣрѣгѣ de паче; —
münze, f., medalѣ дн memoria
пѣчел; —nachricht, f., —post, f.,
шпѣ, весте de паче; —präli-
minarien, pl., preliminarѣ de паче;
—richter, m., иренарѣ; —schluß,
m., конкѣзиѣ, днкеиѣ de паче;
—stab, m., кадѣчѣ; —stifter, m.,
днтемѣторѣ de паче, пачеѳкѣ-
торѣ, днпѣчѣторѣ; —stiftung, f.,
пачеѳкѣзиѣ; —stöcker, m., тѣр-
вѣгѣторѣ de паче; —stöckerin, f.,
тѣрвѣгѣторѣ de паче; —störung,
f., тѣрвѣгѣторѣ de паче; —
tractat, m., тратѣ de паче;
—unterhändler, m., negociționtorѣ,
тратѣторѣ de паче; —unter-
handlung, f., negociționne de паче,
конѳерѣнѣ пентрѣ днпѣчѣ; —
vermittler, m., мѣжлѣчѣторѣ de
паче, арѣгѣ; —vermittlung, f.,
арѣгѣ de паче; —vertrag, m.,
тратѣ de паче; —vorschläge,
m. pl., пропѣсѣцѣнѣ, kondiționnѣ
de паче; —zeit, f., тимѣ de
паче, паче.

Fried-fertig, —lich, —liebend, —sam,
a. mī ad., пачеѳкѣ, пачѣнѣкѣ, и-
вѣгѣторѣ de паче, днпѣчѣ, ал
пѣчел (омѣ).

Fried-fertigkeit, —lichkeit, —samkeit,
f., ивѣпѣ de паче, днпѣчѣнѣ
спрѣ паче.

Frieren, v., mī e օпѣрѣ; днпѣчѣ;
ich friere, mī e օпѣрѣ; mich friert
an die Hände, mī e օпѣрѣ ла
мѣнѣ; es hat Eis gefroren, а дн-
пѣчѣгѣ; — n., օпѣрѣ; днпѣчѣ;
ѳиѳ.

Fries, m., օпѣрѣ, пнпѣрѣ օпѣрѣ (e
матѣрѣ de гѣпѣ); (ла стѣнѣ)
зоѳорѣ, врѣ; —rod, m., вест-
мѣнѣ de օпѣрѣ.

Friesel, m. mī n., rotze —, скар-
латѣнѣ, пожарѣ, пѣрпѣрѣ (вѣте-
рѣгѣ).

Frisor, m., пѣгѣчѣ, vickēnē; omē
de nimika.

Frisch, a. mī ad., օрѣмѣкѣ, рекопѣ-
торѣ; проѳпѣрѣ, ноѣ; mīoē; ve-
selē, ите; —e Pferde, kail odix-
nigl; auf —er Thät, дн օла-
гранте, дн օапѣ (апѣгѣ); —e
Drot, гѣне калѣ; —e Wasser,
апѣ рѣче; er ist — und gesund,
e тѣрѣ mī тѣрѣ; — gewagt ist
halb gewonnen, лѣкрѣ днпѣчѣгѣ
e de жѣпѣгѣтѣ օпѣкѣгѣ, чѣне дн-
дрѣпѣште, мерѣште; von —em,
de ноѣ; — auf! — drauf los!
— vorwärts! алѣ! днпѣчѣ! кѣ-
рѣ! не елѣ!

Frischblei, n., пѣмѣвѣ кѣратѣ.

Frische, Frischheit, f., օрѣшѣте, про-
спѣгѣте, рекопѣгѣ; օрѣчѣзѣте.

Frischeisen, n., օѳѣрѣ кѣрѣгѣгѣ, лѣ-
мѣспѣрѣ.

Frischen, v., рекопѣскѣ, днпроѳпѣгѣ,
реѳрѣмѣлѣ; даѣ кѣрѣгѣнѣ (кѣ-
пѣлѣ); օгѣтѣ (скрѣѳѣ сѣлѣтѣкѣ),
гѣмѣрѣскѣ, кѣрѣгѣ (ѳѳѣрѣ).

Frischheit, —osen, m., кѣпѣнѣкѣ, кѣп-
торѣ de гѣмѣспѣрѣ (ѳѳѣрѣ).

Frischling, m., пѣрчѣлѣ сѣлѣтѣкѣ.

Frischmehlend, a. mī ad., вѣкѣ de
кѣрѣнѣ օгѣтѣ.

Frischung, f., реѳрѣшѣ; гѣмѣспѣрѣ;
dare de кѣрѣгѣнѣ, пѣрѣгѣзиѣне
(ла кѣпѣ de вѣпѣгѣ).

Friseur, m., օпѣсѣрѣ, днкрепѣторѣ
(de пѣрѣ), конѣгѣторѣ; —kreisen,
n., օѳѣрѣ de днкрепѣгѣ пѣрѣ; —
ren, v., днкрепѣскѣ, днпѣлѣскѣ
пѣрѣ, —kräut, m., пѣтѣне de
днкрепѣгѣ пѣрѣ.

Frift, f., термінъ, термінь, зі пре-
фікса (сорокъ); vadea; in Zafreß-
frift, ла термінъ де вна анъ; —
befehl, m., ordinъ амъпторіа де
термінъ, ділгторіа; die — läuft
ab, термінъ се дмлінеште.

Friften, v., пнъ термінъ; презъ-
пескъ, амънъ термінъ; einem das
Leben — цінъ, презъпескъ віаца;
proporz (dieta); — weife, ad., ка
термінъ.

Friftgefuch, n., черепе де презъ-
пиреа термінъ.

Friftung, f., презъпиреа де термінъ,
де vadea, prorogatio, ділг-
дізне; — des Lebens, презъ-
пиреа віаца.

Frifur, f., фрісуръ; днкредітъръ (де
пъръ); кончіетъръ; фарваръ (ла
vestiminte).

Frift, — bohrer, m., саредламъ;
— e, f., фрітъ, састанделе кон-
спітатіве де стікълъ, амстекъ-
търъ ачестора; — ofen, n., топі-
торіа де стікълъ.

Frivol, a. mi ad., фріволя, флшгъ-
ратъ, свърдатікъ; дешертъ; — i-
tât, f., фріволітате.

Fröh, a. mi ad., веселъ, воіосъ,
вжъросъ, мзлгъмітъ; — e Sinn,
зпоръ вжнъ, воіъ вжпъ (көөъ);
über etwas — sein, а се вжъра
де чева.

Fröhlich, a. mi ad., воіосъ, вжъ-
росъ; — lichfeit, f., воіъ вжпъ,
вжъріа, мзлгъміре.

Fröhlichen, v., салтъ де вжъріа, къ-
лгъезъ (galuzzare); man muß
nicht vor der Zeit — пль нъ
те везі дн жокъ, нъ зіве хон!

Fröh, a., (векіа) сакрсъпнъ; до-
плескъ; търещъ; пзллікъ; —, m.,
серъ, травантъ; — aßer, m., hufe,
f., огоръ, тмъантъ. свъксъ ла ан-
гареа, ла роботъ; — altar, m.,
алтаръ прінціпалъ; — arbeit, f.,
лжкъ де ангареа, де роботъ;
— bat, a. mi ad., свъксъ ла ан-
гареа; — Bauer, m., ангаръ, къ-
варъ, роботаръ; — dienst, m.,
сервіціа де ангареа.

Fröhne, f., ангареа (= angaria lat.

днтрвѣндагъ дн Ротмліа), ро-
вотъ, воіерескъ (пюлд.), клакъ.

Fröhnen, v., факъ ангареа, роботъ,
клакъ; einem —, лжкъ къва фъръ
фолосъ; seinen Lüften —, а фі
склжъла патімліор.

Fröhner, m., ангаръ, роботаръ, къ-
кашъ.

Fröhnefasten, n., ажнъла челор патръ
тімъспі; — feste, f., пріасоре, кі-
соре пзллікъ; — frei, a. mi ad.,
скжтікъ де ангареа; — fuhre, f.,
кържтаръ де ангареа; — geld, n.,
ангърікъ, вані де клакъ, де ро-
вотъ; — gut, n., мжшъ къ анга-
реа; — herr, m., домнъ, пропріе-
таръ де мжшъ че аре дрептъ
ла ангърікъ.

Fröhneichnam, m., гръпалъ Дом-
пзллі Кріетъ; — fest, n., серъ-
тореа Домпзллі, Жоліа верде (ла
католич).

Fröhnepflichtig, a. mi ad., свъксъ ла
ангареа; — teit, f., даторіа де а
фаче ангареле, роботе.

Fröhnerecht, n., дрептъ де ангърікъ;
— tag, m., зі де ангареа; — vogt,
m., дрегъторъ, вжтафъ де ангарі,
де къккашъ; — weise, a., ка де
ангареа, ка де роботъ.

Fröhstun, m., зпоръ вжнъ, воіъ вж-
пъ, веселіа, вжъріа; — ig, a. mi
ad., къ воіа вжпъ, веселіа, жовіалъ.

Frömm, a. mi ad., темъторіа де
Dzeъ, къ фріка діл Dzeъ, ре-
ліціосъ, вісерікосъ, евлжвіосъ, ніі;
вжнъ, вжндъ, амшезатъ; — e Kind,
копіль амшезатъ; — e Pfend, калъ
вжндъ; — er Betrug, амъпире къ
скопъ вжнъ; — e Wunsch, до-
рпжъ певіноватъ (prim deside-
rium).

Frömmelci, f., релиціосітате, евлжвѣ
прежъкътъ, фъдърітъ.

Frömmeln, v., фъдърескъ евлжвѣ.
Frömmen, v., свнъ де фолосъ, фолосескъ;
es frömmt dir nicht, нъ діл фолосеште.

Frömmigkeit, f., темъре де Dzeъ,
евлжвѣ, релиціосітате, піетате.

Frömmler, m., свлжовіа, вісерікосъ
прежъкътъ.

matzrē, *naissance de timnē*; — *morgenē*, *deceminēg*, *пемъ-некаге*; *es ist noch sehr früh*, *e pré de deminēg*; *gestern* — *iepl deminēg*; *von* — *er Jugend an*, *din kopizirē*; *die Uhr geht zu* — *орлоуца ъмвѣл днаинте*; — *oder spät*, *timnēriē aē tēziē*; *zu* — *e Geburt*, *паштере ѳърѣ вре-ме*, *авортѣ*.

Früh-appel, *m.*, *мърѣ прекоптѣ*, *мърѣ timnēriē*, *вѣратекѣ*; — *arbeit*, *f.*, *лѣкрѣ matzrinē*; — *beet*, *n.*, *патѣ каадѣ* (*пентрѣ cominge*), *v. Mist-beet*; — *bohne*, *f.*, *vosē timnēriē*; — *e*, *f.*, *мъне*, *deminēg*; *in aller* — *e*, *deceminēg*, *ла ревърсатзл ziopizop*; — *er*, *a. mi ad.*, *primarē*, *deodiniōrē*; — *essen*, *ad.*, *кѣтѣ mai de deminēg*; — *gebet*, *n.*, *porъdъne de deminēg*; — *geburt*, *f.*, *авортѣ*, *лѣкрѣдътърѣ*; — *gerste*, *f.*, *орзѣ timnēriē*; — *gottebdienst*, *m.*, *калѣ dzeeskē de deminēg*.

Früh-jahr, *n.*, *primъварѣ*; — *des Lebens*, *ѳлōrea niegel*; *im* — *primъвара*.

Früh-laffet, *m.*, *каѳѣа de гѣстаре*; — *fische*, *f.*, *черѣмъ timnēriē*; — *flug*, *a.*, *прекоптѣ*.

Frühling, *m.*, *primъварѣ*; — *blume*, *f.*, *ѳлōre de primъварѣ*; — *blust*, *f.*, *аерѣ de primъварѣ*; — *blust*, *f.*, *перечере de primъварѣ*; — *er morgen*, *m.*, *deminēg de primъварѣ*; — *nachtgleiche*, *f.*, *ekinopciē de primъварѣ* (*21. Märzē*, *kъnd zioa* = *понѳел*); — *zeit*, *f.*, *timnē de primъварѣ*.

Früh-messe, — *mette*, *f.*, *miccъ matztinale*; — *nebel*, *m.*, *негърѣ de deminēg*; — *obst*, *n.*, *pōme timnēriē*; — *regen*, *m.*, *плōiē de deminēg*; *плōiē timnēriē*, *de primъварѣ*; — *reif*, *a. mi ad.*, *прекоптѣ*, *прематърѣ*; — *saat*, *f.*, *сепълѣтърѣ timnēriē*; — *sonne*, *f.*, *cōpe de deminēg*; — *stūd*, *n.*, *гѣстаре*; — *stūden*, *v.*, *гѣстезѣ*, *ѳакѣ гѣстаре*; — *zeitig*, *a. mi ad.*, *прематърѣ*, *днаинте de timnē*; — *zeitigkeit*, *f.*, *прематъритаре*.

Fuchs, *m.*, *вълне*; *пеле de вълне*; *калѣ poisē*; *omē viklēnē*; *отдинте поѣ* (*ла зпверсигъцл*); *omē* *кѣ пѣрѣл рошиē*; *alter* — *вѣтрлнѣ шперѣ*; *dem* — *e beichten*, *дми даѣ inimikzāl секретъл*; *Fuchse* *muß man mit Fuchsen fangen*, *znē diavolē prinēde ne алтѣл*; *einen Rod mit* — *füttern*, *влѣмескѣ кѣ вълне*; *er hat Fuchse*, *аре ванл*.

Fuchs-affe, *m.*, *маймъцъ кѣ пѣрѣ рошиē*; — *ambet*, *m.*, *амвѣрѣ пѣгрѣ*; — *artig*, *a. mi ad.*, *влѣминѣ*. *Fuchs-balg*, *m.*, — *fell*, *n.*, *пеле de вълне*; *den* — *an die Löwenhaut nähēn*, *a* *дмпрезна викленя кѣ иътереа*; *den* — *streichen*, *a* *лигъши*.

Fuchs-bart, *m.*, *варѣл*, *мѣстече рошиē*; — *bau*, *m.*, *визилѣ de вълне*.

Fuchsfen, *n.*, *влѣшиѳрѣ*.

Fuchsehn, *v.*, *вълнезѣ вълнл*.

Fuchsen, *v.*, *мирокѣ а вълне*, *патѣ*.

Fuchs-fett, *n.*, *грѣсѣме de вълне*; — *ganē*, *f.*, *гѣскъ рошиē*, *адорнѣ*; — *grube*, — *hölle*, *f.*, — *loch*, *n.*, *гасрѣ de вълне*, *грōгъ de prinēē вълне*; — *haar*, *n.*, *пѣрѣ рошиē*; — *hütte*, *f.*, *гъндитōре* (*колѣвѣ*) *de вълне*; — *jagd*, *f.*, *влѣпторѣ de вълнл*; — *jäger*, *m.*, *влѣпторѣ de вълнл*; — *icht*, *a. mi ad.*, *влѣннѣ*, *рошиē*, *рошилатекѣ*; — *mist*, *m.*, *стеркѣ de вълне*; — *reiß*, *m.*, *пелѣ de вълне*; — *reißer*, *n.*, *арзл-кѣтърѣ дн сѣсѣ* (*de вълне*) *кѣ пѣтѣра*; — *roth*, *a. mi ad.*, *рошиē de вълне*; — *scheite*, *f.*, *галвинѣ вѣратѣ* (*калѣ*).

Fuchschwanz, *m.*, *кōдъ de вълне*; *den* — *streichen*, *лигъмескѣ*; — *diantele* *kъneziē*, *алонекѣрѣ* (*влѣнтѣ*).

Fuchschwänzen, *v.*, *мъ лигъмескѣ*, *мъгълескѣ*, *мъгънѣл*, *лигърескѣ*.

Fuchschwänzer, *m.*, *лигъшиторѣ*.

Fuchschwänzerel, *f.*, *лигъшпире*.

Fuchschwänzerisch, *a. mi ad.*, *лигъшиторѣ*.

Fuchtel, *f.*, *снадъ латъ*; *ловитърѣ кѣ снада*; *die* — *bekommen*, *iaē* *ловипл кѣ латъл снадел*; — *n*, *v.*, *варѣ кѣ латъл снадел*.

Juder, n., къратъ, джъркъръ; ein — Stroß, o къратъ, знъ каръ de naie; оѳдеръ (мъсъръ de vind); — weife, ad., кз каръ, пекърате; кз оѳдера.

Jug, m., дрептѣ, дрптѣ, кзвѣнтѣ (pecoнѣ); пѣтере; mit — und Recht, кз дрептѣ ми кз кзвѣнтѣ, кз тогъ дрептатеа.

Juge, f., джкѣиетъръ, джкѣиѣтъръ, джѣкѣтъръ; джгардинѣтъръ; оѳгъ (зъкатъ de мѣсикъ).

Jugen, fügen, v., джкѣиѣ, джкѣиѣтѣзѣ, джгардинѣ; пергѣлѣ, джпѣнѣ; Gott hat es so gefügt, ama a вртѣ Dzeß; ſich —, мъ даъ дзѣпъ пѣрѣ; ce potriveşte; evine, ce джгъм-илъ; es fügte ſich ſonderbar, оѳ знѣ насъ крпѣосъ; je nachdem es ſich fügt, дзѣпъ черкѣтърѣ.

Jügelwort, n., конжѣнѣиѣне.

Jüglſch, a. mi ad., кзвенитѣ, потривитѣ; komoдѣ; лѣсничѣосъ; — ſeit, f., кзвенѣре, потривѣре.

Jüglōß, a. mi ad., оъръ дрептѣ, оъръ кзвѣнтѣ; недрептѣ; — igſeit, f., недрептате, пѣлѣпѣитѣате.

Jüglam, a., пѣкаверѣ, мѣрдѣосъ, джпѣсѣ a ce da дзѣпъ дѣрѣтърѣ; — ſeit, f., пѣкаверѣате, мѣрдѣошѣ.

Jüglung, f., джкѣиетъръ (скѣндѣрѣ); джгардинѣтъръ (оѳндѣ ла vase); конѣтрѣнѣиѣне (мѣрдѣиѣ ворѣпѣл); джѣкѣтъръ (a ѳеѣл); хотърѣре, пѣведѣнѣтъръ (Dzeß).

Jüglbar, a. mi ad., цимѣверѣ, мѣгѣверѣ, пѣпѣаверѣ; — ſeit, f., цимѣверѣате, пѣпѣаверѣате.

Jühlen, v., цимѣ, мѣгѣлѣ; einem auf den Puls —, мѣгѣлѣ пѣлѣсѣ; einem auf den Zahn —, черкѣ, пѣнѣ ла проѣпъ не чѣнеѣа; wer nicht hören will, muß —, кѣре пѣ ѣа de воѣл, сѣ оѳакъ де оѳикъ; ſich —, мъ цимѣлѣ (betѣрѣ).

Jühlſaden, m., —horn, n., антѣнѣ, мѣпѣтѣре, оѳрѣ, конѣшорѣ de мѣпѣитѣ (ла инѣкте); —kraft, f., пѣтере цимѣтѣиѣ.

Jühlōß, a. mi ad., нецимѣитѣрѣ, оъръ цимѣре; — igſeit, f., нецимѣиѣне.

Jühlſpige, f., антѣнѣ; —ung, f., мѣпѣтѣрѣ, такѣ.

Jühre, f., грѣсѣрѣ; карѣ, кѣрѣ; кѣрѣтѣрѣ; джкѣрѣкѣтѣрѣ; — Hof, карѣ de лѣмне.

Jühren, v., джкѣ; мѣнѣ; kondѣкѣ, (новѣдѣсѣкѣ); портѣ, карѣ стрѣпортѣ; eine Dame —, лѣсоѣескѣ не o dōmнѣ; den Wagen —, мѣнѣ карѣ; das Ruder —, гѣвернѣ (o naѣ); eine Mauer um die Stadt —, джчѣнѣ чѣтатеа кз мѣрѣ; dieser Weg führt nach der Stadt, ачѣсѣтѣ кѣле kondѣче ла чѣтате; Truppen —, комѣндѣ грѣне; den Laſt —, вѣтѣ такѣлѣ; die Sache der Wahrheit —, антѣрѣ аѳѣѣрѣлѣ; die Ausſicht über etwas —, сѣпрѣѣеѣеѣ; die Handlung —, мѣ неrogитѣрескѣ; die Wirthſchaft —, джкѣ ikonomia; einen Prozeß —, мѣ жѣдикѣ; das Regiment, die Regierung, das Ruder —, гѣвернѣ (o ѳѣрѣ); ein Leben —, джкѣ o ѣагѣ; eine ſtolze Sprache —, a vorſi мѣндѣрѣ; einen Beweis —, a da vadъ; das Wort —, a vorſi (ла nѣмеѣе алѣра); die Bücher —, a giné kataſtixele; etwas im Schilde —, антѣ чѣѣа ла гѣндѣ, maxineѣ чѣѣа; den Degen —, мѣпѣѣѣ casia; die Feder —, джкѣ nana; einen auf's Eis —, a vѣra не чѣнеѣа ла невоѣл; einen hinter's Licht —, a okōte не чѣнеѣа din mingl.

Jühret, m., kondѣитѣрѣ, kondѣкѣтѣрѣ, мѣнѣтѣрѣ; мѣнѣтѣрѣ; —in, f., kondѣитѣрѣсѣ; гѣвернѣнтѣ.

Jührſtrohne, f., кѣрѣтѣрѣ de angraea; —ſnecht, m., аргѣтѣ de кѣрѣшѣ, —lohn, m., кѣрѣ, кѣратѣ, транспортѣ; —mann, m., кѣрѣшѣ, кѣрѣшѣ, кѣрѣдѣрѣ, кѣретѣрѣ; vizitѣ; —, (o конѣтрѣнѣиѣне) —mannſittel, m., сѣрикѣ (op. sarreau), сѣманѣ кѣрѣшѣескѣ; —mannſprache, f., лѣмѣѣ можѣкѣсѣ; —mannſwagen, m., карѣ тожѣнѣескѣ, кѣраѣанѣ; —ſtraße, f., дрѣмѣ пѣѣикѣ, мѣре.

Jührung, f., kondѣчѣре; мѣнѣтѣрѣ;

dipensia, administratiune, aspartare (a znel trăsăi); die göttliche —, проведица.

Fuhrwagen, v. Fuhrmannswagen; —weg, m., v. Fuhrstraße; —wert, n., каръриъ, тръксъриъ; —wesen, n., къръшигъ, (тогъ че dine de ачесте; —wesenmannschaft, f., къръшине.

Füllbier, n., bere de дмилъгъръ.

Fülle, f., плинъгате, дмелшгъ, а-вонданъ, присосинъ, дндестъларе; дмилъгъръ (взкълар); in —, кз дндестъларе; die Fülle und — haben, амъ де тоте кз присосă.

Füllen, n., пълъзъ; —, fohlen, v., фатъ (сма, асина).

Füllen, v., дмилъ; Wein zc. in Flaschen —, дмилъ флашеле кз винъ; Lauben —, дмилъ порсми.

Füllensfute, f., сгъ кз пълъзъ.

Füllerde, f., пърънтъ де дмилъгъ, де стави; —haar, n., пъръ де дмилъгъ (шелар); —haß, m., дмилъгъторъ, пълнъ (трихтеръ); —mund, m., темелъ, фондъмъгътъ ла зпъ касофичъ; —sel, n., (взкълар) дмилъгъръ; —steine, f., пёръ де дмилъгъ; —ung, f., дмилъгъръ; —wein, m., винъ де дмилъгъ; —wort, n., воръ есплетивъ.

Fummel, m., (чистар) marinea galnei ла кълдъминте; фемеиъ сплвератъ; —holz, n., лемнъ де кичиъ талпа.

Function, f., фънкцине, дрегъторъ.

Fund, m., аелъгъръ, гъсире; deskonperitъr; einen — thun, аелъ чева.

Fundament, n., фондъмънтъ, темелъ; —al, a. шî ad., фондъмънталъ.

Foundation, f., фондъцине; —al, a. шî ad., фондъционалъ.

Fundator, m., фондъторъ; —uß, m., мовиъ; Fundus instructus, апертеингеле зnel мови.

Fundbuch, n., inventariъ.

Fundgrube, f., вълъ де минъ; —ort, m., (min.) локалитатеа (unde c'a deskonperitъ mina); —recht, n., дрепта гъсизалъ.

Fundiren, v., фондиръ.

Fünf, n. c., чинч; —Bücher Moses, Пентагоукалъ; —gerade sein lassen, ласъ съ трекъ дела mine; er kann nicht — zählen, нз шгъ къле децете сългъ ла шълъ.

Fünfblatt, n., чинчфоис; —blättrig, a. шî ad., (бот.) пентагоукалъ, чинчфоис, чинчфоилъ; —ed, n., pentagonъ, чинчснрис; —edig, a. шî ad., чинчснрилъръ; —e, f., —er, m., чинчаръ; —erlei, a., де чинч фелар; —fach, —fältig, a., дмилъчиръ, чинчилъ; —flach, n. (геом.) пентаедръ, чинчиланъ, коръ кз чинч феге; —fingerfrucht, n., пентагилъ; —füßig, a., пентагетръ, де чинч зрме; —herr, m., чинчсиръ, пентаркъ; —jährig, a., де чинч ани; —flauig, a., чинчкопитатъ; —mal, ad., чинчор; —malig, a., де къле чинч ор; —monatlich, a., де чинч лани; —pfünder, m., чинчпентаръ, гелъ де чинч пснги; —pfündig, a., де чинч пснги; —säulig, a., пентакрилъ; —täglich, a., де чинч зиле; —täglich, a., тогъ ла чинч зиле.

Fünfte (der, die, das), a., нзм. opd. аз чинчлеа, а чинчлеа; —Buch Moses, деверономъ; —haß, a. indecl., патръ шî жълъгате; —l, n., чинчме 1/5; —nß, a., а чинчоръ.

Fünfzehn, n. нзм., чинчспрезеце; —zehner, m. чинчспрезецеръ, монетъ де 15; —zehnte (der, die, das), n. opd., аз чинчспрезецеалеа, а чинчспрезецеалеа; —zehntel, n., чинчспрезецеиме; —zig, n. нзм., чинчзечъ; —ziger, m., чинчзечеръ (омъ); —zigetin, f., чинчзечеръ (фемеиъ де 50 ани); —zigstel, n., о чинчзечиме; —zößig, a., де чинч полкар.

Fungiren, v., тъ аелъ дн тресъ, тъ оквиъ кз дрегъториа.

Fünftchen, n., скълтеидоръ.

Fünfte, Fünften, m., скълтеиъ.

Funkeln, v., скълтеиъ; seine Augen — vor Jora, дî окълтеиъ окл де мнъ.

Funkelnagelneu, a., де тогъ моъ.

Fuß, m., *ničloră* (membră, măsură), зрън; *pôle* (de mână); *zu* —, *pedestră*; *Soldaten zu* —, *condagi pedestri*; *gut zu* — *sein*, *свѣтъ азъ de ničloră*; *jemandem zu Füßen fallen*, *kadă za ničlorăre kăba*; *einem auf dem* — *e folgen*, *iaz зрѣа kăba*; *mit seinem* — *e aus dem Hause kommen*, *ničl nă ecă din kasă*; *sich auf die Füße machen*, *a o aza za ničloră*; *einem auf die Füße helfen*, *a paze p ničloră pe činewa*, *az ажжѣа*; *einen auf freies* — *setzen*, *a da дрѣмѣа kăba*, *a'x elibera*; *einen* — *im Grabe haben*, *свѣтъ kă znă ničloră p морѣнѣтъ*; *einem etwas unter den* — *geben*, *пѣнѣинѣзъ ne es mănъ ne činewa*; *auf freies Füßen gehen*, *пѣмѣа a неѣгѣтъ*; — *für* —, *din păcă p păcă*, *трѣпѣтѣтъ*; *auf freundschaftlichem* — *e stehen oder leben mit jemandem*, *свѣтъ p рѣлѣѣне de amicijă kă činewa*; *stehenden* — *es*, *пѣдѣтъ*, *пѣлѣкă*; — *eines Tisches*, *ničloră mecei*; *ein* — *Land*, *o зрън de пѣмѣнѣтъ*; *am* — *e des Berges*, *za pôlele mănѣлѣ*.

Fußangel, f., *boldă*, *цѣпѣнă* (de пѣдѣнѣтъ ničloră); — *bad*, n., *скалдъ de ničloră*; — *ballen*, m., *пѣлѣ*; — *bank*, f., v. *Fußschmel*; — *befleibung*, f., *пѣкѣлѣмѣнѣ*; — *biege*, f., *кѣзѣрѣа ničlorăzł*; — *blatt*, n., *тапа ničlorăzł*; — *boden*, m., *пѣвѣмѣнѣтъ* (пѣмѣнѣтъ), *nodă de жоcă аз kasel*; — *bote*, m., *кѣрсорă pedestră*, *пѣсодромă*; — *breit*, a. *mi ad.*, *латъ de znă ničloră* (зрън); — *bret*, n., *скѣндѣръ de la ničloră* (пѣрă).

Fußchen, n., *ničlorăzł*.

Fußdienst, m., *serviciu de pedestrăzł* (ка *soldată*, *кѣрѣпѣ*); — *isen*, n., *ѣре* (за *ničlorăre reidor*).

Fußeln, v., *mă жоcă din ničloră*.

Fußen, v., *пѣцирă*, *пѣнă ničloră* *pe čewa*; *daă de esndă*; *auf et-*

was —, *mă pазимă pп. čewa*; (*вѣпѣторп*) *se пѣне пѣсерѣа*.

Fußfall, m., *проштерпѣре*, *проштерпѣдѣне*, *кѣдѣре pп пѣвѣнѣ*; — *fällig*, a. *mi ad.*, *проштерпѣторпѣ*, *пѣдѣнѣкѣлѣторпѣ*; — *fessel*, f., *ѣре*, *кѣтѣнѣ*; — *frohne*, f., *анѣрае de pedestră*; — *gänger*, m., *пѣсодромă*, *пѣвѣлѣторпѣ pe жоcă*; — *gelenk*, n., *кѣзѣрѣа ničlorăzł*; — *gestirn*, n., *кѣрѣчѣле de la pedestrăzł*; — *gestell*, n., *pedestrăzł*; — *gicht*, f., *nodără*; — *harnisch*, m., *zeа de ničloră*; — *hissen*, n., *пѣрѣнă de ničloră*; — *hnecht*, m., *инѣантерпѣрă*, *soldată pedestră*; — *knöchel*, m., *оскѣлă potzndă* (за *пѣсодрă ničlorăzł*); — *fuß*, m., *сѣрѣаре de ničloră* (a *пѣлѣ*).

Fußling, m., *кѣлѣпѣлă*.

Fußmaß, n., *măsură de ničloră* (чѣ *o ia čістарѣа*); *зрън* (пѣмѣсѣрă de *ecіндеpe*); — *pfad*, m., *кѣрѣре*, *потѣкѣ*; — *punkt*, m., (астр.) *пѣдѣпă*, (кѣрѣснѣзѣторпѣ *zenітѣzł* *eaă* *пѣнѣzł* *din* *крѣштѣтă*); — *reife*, f., *кѣлѣторпѣ пѣжоcă*; — *sack*, m., *сакѣ de ničloră*; — *sals*, n., *сарѣ мѣрѣнѣтъ*; — *schelle*, v. *Fußselen*; — *schmel*, m., *скѣлѣпѣшă* (сѣв *ničloră*); — *sohle*, f., *кѣлѣпѣлă* (*члорăнă*) *скѣрă*; — *sohle*, f., *тапа de ničloră*; — *soldat*, m., *soldată pedestră*; — *spur*, — *stapfe*, f., *зрън*; — *steig*, m., *кѣрѣре*; (за *podă*, *пѣпѣ*) *трѣпѣлѣторпѣ* (*trottoir*); — *stoß*, m., *ловѣре kă ničloră*; — *strid*, m., *пѣдѣкѣ*; — *terpich*, m., *тапѣтă*, *коворă de антерпѣрă пѣжоcă*; — *tritt*, m., *ловѣрă*, *кѣлѣкѣрă de ničloră*; *зрън*; *einem einen* — *tritt geben*, *daă o ловѣтѣрă de ničloră*; — *voll*, n., *инѣантерпѣ*, *pedestrime*; — *wanne*, f., *вѣгѣнă* (de *сѣлѣтă ničlorăre*); — *warm*, a., *пѣпросѣтă*, *пѣмѣл дѣкѣрă*; — *wärmer*, m., *пѣкѣлѣтѣрѣ de ničloră*; — *waschen*, n., *сѣлѣре de ničloră*; — *weg*, v. *Fußsteig*; — *werk*, n., *кѣлѣтѣрă*, *кѣлѣпѣнѣтъ*; — *wurzel*, f., (анат.) *тарѣкă*, *парѣа de căcă a. пѣлѣл*

пичюрьлѣ эндѣ се дѣкѣе кз ѳлбер-
рлѣ; — jehe, f., децѣтл пичю-
рлѣл.

Fußi, n., (ном.) скъзъшѣлѣ.

Futern, v., ѳзтѣскѣ, дѣжрѣ.

Futter, n., кѣптѣшѣлѣ, дѣплѣтѣрѣ;
тѣкѣ, токѣ; пѣтрѣдѣ (de vite), дѣ-
штѣне; wir haben die Reife in ei-
nem — gemacht, амѣ ѳкѣтѣ ѳрѣтѣ
ѳрѣ а да де тѣпѣаре вѣтелор.

Futteral, n., тѣкѣ, токѣ, кѣтѣ; —
macher, m., ѳкѣторѣ де тѣчѣ,
тѣкарѣ, кѣтѣрѣ.

Futter-arm, a., дѣнсѣтѣ де пѣтрѣдѣ;
—banf, f., хѣкѣтѣре; —bacherfent,
m., ѳзстанѣ де дѣплѣтѣрѣ; —bau,
m., кѣлтѣрѣ де пѣтрѣдѣ; —boden,
m., подѣ де пѣтрѣдѣ; —bret, m.,
пѣтрѣдѣл пѣлор де алѣпѣ (о ма-
терѣ вѣскѣсѣ алѣ); —bret, n.,
скѣндѣрѣ де кѣптѣшѣтѣ; —flanell,
m., ѳланѣлѣ де дѣплѣтѣрѣ; —geld,
n., ванѣ пѣтрѣ пѣтрѣшѣтѣлѣ де
vite; —grab, n., ѳрѣвѣ де пѣскѣтѣ;
—hafer, m., овѣсѣ де пѣтрѣтѣ;
—horig, m., мѣре де пѣтрѣтѣ;
—faßen, m., комѣ дѣ овѣсѣ;

—Klinge, f., кѣтѣрѣ де тѣлѣтѣ
пѣтрѣдѣ; —Inecht, m., арѣатѣ дѣ-
тѣторѣ де пѣтрѣдѣ ла vite; —
forn, n., грѣзнѣ де пѣтрѣдѣ;
—Leinwand, f., пѣлѣзѣ де дѣплѣ-
тѣрѣ; —mangel, m., дѣнсѣ де пѣ-
трѣдѣ; —mauer, f., мѣрѣ де кѣ-
птѣшѣлѣ; —meße, f., мѣскѣ де
грѣзнѣ де пѣтрѣдѣ.

Füttern, futtern, v., дѣплѣзѣ, кѣптѣ-
шѣскѣ; daß de тѣпѣаре, пѣтрѣдѣ
(ла vite); mit Bef. —, дѣплѣ-
шѣскѣ; mit Watte —, вѣтѣзѣ.

Futter-raufe, f., еслѣ (тѣпѣторѣ);
—rad, m., сакѣ, траѣстѣ де овѣсѣ;
—schneider, m., хѣкѣтѣрѣ, грѣ-
торѣ де пѣтрѣдѣ (паѣл пѣчѣ); —
schwinde, f., вѣптѣрѣтѣре (чѣрѣ);
—stroh, n., паѣе де пѣтрѣдѣ; —
taffel, m., тѣфѣтѣ де дѣплѣтѣрѣ;
—trog, m., алѣвѣ, вагѣлѣ де пѣ-
трѣдѣ; —zeug, n., дѣплѣтѣрѣ, кѣ-
птѣшѣлѣ.

Fütterung, f., дѣплѣтѣрѣ, кѣптѣшѣлѣ,
пѣтрѣтѣрѣ.

Futurum, n., (грам.) ѳѣторѣл (тѣмѣ).

G.

G, n., а шѣтѣа дѣтерѣ дѣ алѣа-
вѣтѣлѣ цѣрманѣл.

Gabarte, f., (итал.) гѣварѣ, о шѣкѣ
mare de марѣ.

Gabe, f., dare, дарѣ, дѣрѣре, пре-
сѣнтѣ; docъ (дѣ medic.); харѣ;
галѣнѣ; milde —, помѣпѣ, жѣ-
мосѣнѣ; freiwillige —, дарѣ де
вѣлѣ воѣлѣ.

Gabel, f., ѳвркѣ, крѣканѣлѣ, (хлѣве,
pl., крочѣ пров. тѣлѣд.), гроѣе —,
ѳвркоѣлѣ; fleiße —, ѳвркоѣлѣ.

Gabelanfer, m., анкѣрѣ мѣжлѣчѣлѣ.

Gabelschen, n., ѳвркоѣлѣдѣ.

Gabelschiffel, f., рѣда, оѣштѣа (ка-
рѣлѣ) дѣ ѳвркоѣлѣ.

Gabelstämig, a. mī ad., ка ѳврка,
ѳвркатѣ.

Gabelstühlfuß, n., дѣжѣнѣ де ѳвр-
кѣлѣдѣ.

Gabeln, v., дѣѳвркѣ, ѣдѣ кз ѳврка.

Gabelpferd, n., каѣлѣ де оѣштѣ.

Gabelzacke, —zinke, f., коѣцѣ де
ѳвркѣ.

Gabler, Gabeler, Gabelhirsch, m.,
чѣрѣвѣ кз кѣрпѣ ѳвркатѣ.

Gach, v. Zähne.

Gackeln, Gackern, Gacken, Gackfen,
v., котѣрозескѣ (гѣпа), гѣгѣлѣ
(гѣска); вѣлѣлѣлѣ.

Gadener, m., коѣлѣварѣ.

Gaden, m., (ѳврколѣтѣ) одаѣлѣ, кѣ-
чѣрѣ, коѣлѣлѣ; каѣлѣ, рѣндѣ де каѣе.

Gädig, a. mī ad., (ѳврколѣ) ѳвѣне
пѣмѣл дѣ комѣсѣѣѣлѣ: jidei —,
кз дѣлѣ кѣтѣрѣлѣ.

Gaffel, f., в. ѳвркѣ (Gabel); dare;
корпѣорѣѣлѣне; пропѣорѣѣлѣне; —
baum, m., дрѣгѣлѣ кз крѣканѣлѣ
(дѣлѣ marinѣ).

- Caesen**, v., стаѣ гъръ къскагъ, тѣ зитѣ къ гѣра къскагъ.
- Caffer**, m., гъръ-васкъ, гълѣдъ, вълонѣ.
- Cağat**, m., гьгатѣ, кървѣнѣ де нѣмънтѣ; жсрпнѣ (пѣнъзъ жсгрѣсѣ).
- Cağe**, f., (франдоз. zi гаж), дн sing. днсѣмнъ зьлогѣ, остацѣ, гажѣ; дн pl. дѣсѣ, сѣмърѣ, в. **Gehalt mi Pfand**.
- Cağ**, v. Záh.
- Cañnen**, v. n., каскѣ (de comnă).
- Cañze**, **Cañze**, v. **Cañzung**.
- Cañren**, v., фѣрѣзъ (мѣсгѣд); тѣ фѣрмънтѣ (верѣа); доспѣскѣ (а-лѣатѣ).
- Cañzung**, f., фѣрмънтѣцѣне, фѣр-мънтѣцѣне, доспѣгърѣ; ацѣгъ-цѣне (neodixnъ, дн лѣмѣа со-циалъ шѣ политикъ).
- Cañzungsmittel**, n., —stoff, m., алатѣ, фѣрментѣ, мѣжлокѣ де доспѣгъ.
- Cała**, f., (итал.) галъ, помпъ; чери-монѣ ла кърте.
- Całafleib**, n., костѣмѣ, вѣстмънтѣ де галъ.
- Całan**, m., (итал.) галанѣ, в. **Buhler mi Stuger**.
- Całander**, m., в. **Haubensetzer**; дн-сѣмнъ шѣ гѣндакѣ де грѣдъ, каландѣрѣ.
- Całant**, a. mi ad., (итал. mi франц.) галантѣ, политикѣсѣ, къртепѣцѣ.
- Całanterie**, f., (итал. mi франц.) галантерѣ, политѣдѣ, граціоситѣ; пѣртѣре граціѣсѣ, плѣкѣтѣ; тѣрѣѣ де галантерѣ; —arbeit, f., лѣкрѣ де галантерѣ, цѣлѣаѣре; —händler, m., пѣрѣцѣторѣ де модѣ; —frankheit, f., вѣдъ галантѣ, вѣла винѣрѣ; —waare, f., галантерѣ, тѣрѣѣ де модѣ.
- Całatag**, m., zi de галъ.
- Całeasse**, f., (итал.) галѣсѣ, гьлѣдѣ (зпѣ ѣлѣ де пѣаѣ).
- Całeere**, f., галѣрѣ (totă pѣаѣ); —pflave, m., склѣвѣ осѣндѣтѣ ла галѣрѣ.
- Całeote**, f., галѣотѣ (галѣрѣ мѣлѣ).
- Całerie**, f., (итал.) галѣрѣ, лѣжѣ; kopidopѣ.

- Całgant**, m., гьланпѣ (plăntă de Ocindia de madiuină).
- Całgen**, m., фѣркѣ, фѣрцѣ, сгьлѣзъ-рѣторѣ, пѣрзѣрѣ; кѣптѣпѣ ла пѣ-цѣрѣ; кьлѣлѣдѣ (дн типѣр.); geſ an ben —, тѣрѣпѣ дн фѣрцѣ; am — hängen, a ѣѣ сгьлѣзѣрѣтѣ.
- Całgen-bleb**, m., —vogel, m., —frid, m., —schwengel, m., копѣ де фѣрцѣ, вѣнѣ де пѣрзѣрѣ, копѣ де сгьлѣзѣрѣтѣ, шѣрѣлѣрѣсѣ.
- Całgenfrist**, f., рѣстѣмѣнѣ де пѣр-зѣре; терпѣнѣ фѣрте сѣкрѣтѣ.
- Całgenholz**, n., лѣмнѣ де пѣрзѣрѣ.
- Całgenmännchen**, n., мѣтѣрѣлѣпѣ (ѣѣрѣ де фѣртепѣкѣ), в. **Stren-krant**.
- Całmatias**, n., (ворѣѣ стрѣмѣтѣ dн гьт. *gallus Mathias*), фѣрѣ дн-кѣрѣкѣтѣ, голѣтопѣцѣ, галѣмѣатѣс, сѣктѣрѣ.
- Całl**, a. mi ad., стѣрѣѣ, шѣтѣрѣ, пѣ-roditorѣ.
- Całl-äpfel**, m., горѣшъ, гьлѣдъ, сом-вѣгъ де стѣжѣрѣ пѣнтѣрѣ днпѣ-трѣтѣ; —säure, f., акрѣмѣ, аѣдѣдѣ де горѣше; —flage, f., тѣсѣкѣ де горѣшъ.
- Całle**, f. фѣре; амѣрѣлѣ; veninѣ; вѣлѣ; мѣлѣ; амѣрѣцѣне, арѣагѣ; ве-шѣкѣ (ла кал сѣѣ дѣмѣѣ орѣ ла мѣчѣре); kōdъ де вѣлатѣ ромѣ; die — lauft ihm über, i се вѣрѣѣ фѣреѣ; er speit Gift und —, елѣ сѣмѣ де днѣрѣатѣ.
- Całlen**, v., пѣрѣгѣтѣскѣ къ горѣше; скѣтѣ фѣреѣ (dнн пѣштѣ); пѣмѣ (ѣѣрѣлѣ).
- Całlen**, v., амѣрѣсѣкѣ.
- Całlenartig**, a. mi ad., фѣроѣсѣ, ка фѣреѣ, амѣрѣѣ.
- Całlenblitter**, a. mi ad., амѣрѣ ка фѣреѣ.
- Całlenblase**, f., вѣшѣка де фѣре.
- Całlenfieber**, n., фѣрѣзѣрѣ фѣрѣсѣ, фѣрѣзѣрѣ вѣлѣсѣ (medic.).
- Całlengefäß**, n., вѣскѣ фѣрѣѣ (anat.)
- Całlenfrankheit**, f., вѣдъ вѣлѣсѣ, вѣла фѣрѣѣ, гьлѣвѣлѣгъ.
- Całlenstein**, m., конкѣрѣмѣнтѣ де фѣре, вѣлѣсѣ (med.) холѣнтѣ (прѣвѣцѣ).

Gallenfucht, f., гълларе (водъ) в. **Gelbfucht**.
Gallerie, f., в. **Galerie**.
Gallerte, f., речигрѣ, целатинъ (мѣтърѣ, котороуе, провинц.); — artig, а. шѣ ad., целатиносѣ.
Gallisch, **Gallig**, а. шѣ ad., фериѣ, ка фереа; колеросѣ.
Gallischmus, m., галлическѣ (dazimъ, сѣх фрасъ франгозескѣ, галли-капъ).
Gallig, а. шѣ ad., вжросѣ, петросѣ.
Gallinseft, n., инсектъ de гогомъ.
Gallione, **Galeone**, в. **Galeosse**.
Galliotte, в. **Galeote**.
Gallivâte, **Gallivete**, f., галивать, пайо въ катаргилъ пасѣ крмежишъ.
Galloch, в. **Schalloch**.
Gallone, **Galone**, f., гълонъ, о тѣсъръ веке дѣ Англѣа; **Gallon**, pl. кзгѣоре de medicine, гълоне (ла спидеръ).
Gallone, f., галонѣ, фримъкъ, ширедѣ, гыгъпелѣ (не вестимате);
Gallofche, f., галочѣ, еспракъдзпѣ, гыгъчѣ marl (imenef, не тѣрч.); гыгъчѣ de lemnъ (към сѣ пѣртъ дѣ знеле деръ ероне).
Gallpus, в. **Gallenpus**.
Gallveere, f., в. **Gallinseft**.
Galmei, m., галатинъ, каланинъ (miner.).
Galone, f., в. **Gallone**.
Galoniten, v., тивескѣ галонѣ.
Galtern, v., гычезескѣ; черѣ къ пекъвиинъ.
Galor, m., галонѣ, сѣртѣрѣ, алергѣтѣрѣ дѣ сѣрте.
Galoritzen, v., галонезѣ (кларе); жокѣ галонъ.
Galstrig, а., гычедѣ.
Galvanisch, ad., галванискѣ.
Galvanisiren, v., галванисезѣ.
Galvanismus, m., галванисмѣ. Neme datъ да о класъ de фенотене електриче, каре сѣ аратъ дѣ копъвлесимъ тѣскларе прѣдъсе да анипале прин атинереа дѣпрѣмѣтъ а пѣрлор шѣ а тѣмклор, сѣх прин електричатеа че се декомѣтъ къдъ знѣ анипалѣ; брекларе вѣне дѣ контантѣ къ вресѣ те-

гилъ. Galvanismus ед дрсконепитѣ de Galvani, дѣла каре дѣлѣ арѣ шѣ пѣтеле.

Gambler, m., кълъгъндѣрѣ, аз-мъ-дѣта, дѣтведѣ (о фѣоре); тѣкѣрѣ (шлантѣ); етежарѣ тѣпѣрѣ.

Gambe, f., гѣмъ, вѣомѣ на фенемѣ.

Gâmlisch, а. шѣ ad., грѣдосѣ, не-прѣиносѣ.

Gamaſſen, pl., гамате (знѣ сѣлѣ de кълдъминте).

Ganasse, f., фалка de decime а калъглѣ.

Ganerbe, m., конитонтѣнѣ, конепеде, рѣдѣ, конотѣнѣ гытѣрѣ.

Gang, m., мерсѣ, гыглетѣ, мерсетѣрѣ; пѣрчесѣ, пасѣ; дѣмерсѣ; кѣрсѣ; кале, кѣраре; галерѣ, копѣдорѣ; азѣ; калалѣ; кондѣнтѣ, кондѣнтѣрѣ; сѣртѣрѣ (фѣ кѣпѣ); зртѣ, вѣпъ (дѣ монтан); махѣна знѣл морѣ, пѣтра шѣ рѣтеле (дѣ мѣмкарѣ); жерѣдѣ de пѣрѣ; — der Speiſen, адѣсѣ, пѣртарѣа вѣкателор; — eines Pferdes, мерсѣ, пѣмѣ знѣл калѣ; die Sache nimmt einen andern — дѣкарѣа азѣкѣ не азѣ дрѣмѣ, дѣкарѣа ѣа азѣ дѣрѣдѣне; die Sache ist gut im — с, грѣна мерѣ кѣпѣ; der Proceß ist im vollen —, про-чѣсѣл кѣрѣ мерѣ; das war ein faueter —, ачѣста едъ знѣ пѣсѣ грѣдѣ; in — bringen, дѣчѣмѣ, пѣмѣ дѣ мѣмкарѣ, азѣ да калѣ; eine Robe in — bringen, дѣгѣрѣкѣ о модѣ; die Sache ihrem — gehen lassen, калѣ дѣкарѣлѣ мерѣсѣ сѣдѣ; einen — machen, фѣкѣ о калѣ, даѣ прин прѣдѣсѣрѣ; das о рѣтѣ (пров.); фѣкѣ знѣ асѣлѣ (дѣ азѣкѣ de casu); im — e sein, а еѣ дѣ дѣкарѣ, дѣ мѣмкарѣ; wie viel Gänge hat die Maschine кѣте пѣртѣ, кѣте кѣрѣсѣ арѣ шѣора?

Gangart, f., гѣнгъ, знѣ сѣкѣ дѣ пѣртѣ (монтан.)

Gangbar, а. шѣ ad., мерѣтѣрѣ, кѣргѣторѣ, кѣрѣвѣ, кѣрѣпѣ, чѣса

- че дшл аре карсѣ; практикверѣ;
черкатѣ.
- Gangbarkeit**, f., карсѣ; спагѣ.
- Gänge und gebe**, a. mi ad., днда-
тинатѣ, зсигатѣ, дн осѣ (овичнѣтѣ).
- Gängelband**, n., кѣлѣстрѣ, оадѣ,
врѣ, чинѣтрѣ, легѣтрѣ (да
псрѣтѣ, de kondsc̄s (прснчл мѣчл);
einen am — führen, портѣ не
чинева де насѣ.
- Gängelchen**, n., кѣрѣрѣдѣ, востек-
шорѣ.
- Gängeln**, v.; кондсѣкѣ, оыдезѣ, дн-
вѣцѣ знѣ прснчл да мерсѣ; портѣ
де насѣ не чинева.
- Gänger**, m., мерѣтрѣ, недѣстрѣ.
- Gangerz**, n., металѣ дн вине.
- Ganggebirge**, n., мѣнте вѣносѣ,
мѣнте кѣ вине де металѣ.
- Ganglien**, pl., ганглѣ (дн апар. нѣ-
теле зпорѣ органе че сѣмѣнѣ а
пѣдсрл мѣ риндсрл, оѣрѣ а ле
кѣнѣште лѣкрѣреа).
- Gänglich**, gänglich, v. Gangbar.
- Gangweise**, ad., дн вине дн вине
(монѣ).
- Gangwoche**, f., v. Bettwoche.
- Ganz**, f., гѣскѣ; dumme —, ое-
мѣз сѣмѣлѣ, тѣкѣ, пѣгѣтѣтѣкѣ;
Gänse, pl., вѣкѣдѣ де оѣрѣ пѣн-
трѣ вѣтрл де шорѣ; мѣнѣнѣкѣ,
вѣцѣ де пѣле.
- Gänseauge**, n., окѣ де гѣскѣ; вѣр-
нѣшорѣ, копѣшорѣ (дн тѣогр.)
- Gänsehen**, n.; гѣскѣлѣцѣ, вѣнокѣ;
sie ist ein —, еа еѣте о тѣкѣ,
о гѣскѣцѣ сѣмѣлѣ.
- Gänseblume**, f., Gänseblümchen, n.,
мѣрѣрѣтѣ, тѣлѣ гѣштѣл.
- Gänsebraten**, m., оринѣтрѣ де гѣскѣ.
- Gänsefuß**, f., сѣкалѣ, сѣнѣлѣ гѣ-
штѣл (пѣнтѣ).
- Gänsefuß**, m., гѣпѣнѣ де гѣскѣ.
- Gänsefeder**, f., пѣнѣ де гѣскѣ.
- Gänsefett**, n., гѣасѣ, гѣрѣсѣме, вѣ-
трѣ де гѣскѣ.
- Gänsefuß**, m., тѣлѣ гѣштѣл (оѣдѣ).
- Gänsekröte**, v. Gänseflein.
- Gänsehäbicht**, m., злѣх, вѣндѣрѣ де
гѣште.
- Gänsehirt**, m., гѣскарѣс.
- Gänsefell**, m., пѣнѣ, кондѣс дн-
вѣрѣшѣтѣ.
- Gänseflein**, n., вѣнокѣ, мѣрѣнѣтѣ
де гѣскѣ.
- Gänsefraut**, n., вѣрѣсѣна гѣштѣл.
- Gänser**, Gänserich, Gänser, m., гѣ-
скѣс, гѣскарѣс, гѣскарѣс.
- Gänsefisch**, n., вѣсѣде де гѣскѣ.
- Gänsefisch**, n., v. Gänseflein.
- Gänsefisch**, n., жѣкѣ гѣштѣлѣр (да
копѣ).
- Gänsefall**, m., гѣскѣрѣтѣ.
- Gänsewälder**, m., оѣрѣкѣде де дн-
грѣшѣтѣ гѣште.
- Gänsewein**, m., аѣлѣ (дн гѣштѣ).
- Ganz**, f., лѣгѣтѣлѣне (мѣзѣтѣ); —
buch, n., кондѣкѣ де лѣгѣтѣлѣне;
—haus, n., касѣ де лѣгѣтѣлѣне;
—meister, m., лѣгѣтѣтрѣ; —recht,
n.; дрѣнтѣ де лѣгѣтѣтѣ.
- Ganten**, v., v. Berganten.
- Ganten**, m., кѣтѣшл.
- Ganz**, gänzlich, a. mi ad., днтрѣтѣ,
тѣтѣ, тѣтѣлѣ; deulnѣ; eine —
Stunde, o дрѣ днтрѣтѣ; den
—en Tag, тѣтѣ зѣоѣ; die —
Welt, тѣтѣ лѣмеѣ; von —
Herzen, днѣ тѣтѣ нѣмеѣ; im —
Grunde, оѣдѣре сѣрѣокѣ, кѣ тѣтѣ
adincѣ; ich gebe ihm meinen —
Beifall, ел аре тѣтѣ коплѣчѣреѣ
меѣ, еѣ апровѣзѣ не деулнѣ (лѣ-
крѣреѣ лѣ); sein —es Ansehen
aufbieten, а днтрѣкѣ тѣтѣ азѣо-
рѣтѣеѣ са; er ist ein —er Mensch,
ел еѣте о оѣрѣнѣ де омѣ, ел
еѣте знѣ омѣ преѣ вѣрѣлѣ, преѣ
де трѣвѣ.
- Ganze**, n., тѣтѣ, тѣтѣне, дн-
трѣтѣне; im Ganzen, прѣсте тѣтѣ,
дн цѣнѣрѣлѣ; im Ganzen kaufen,
кѣпѣтрѣ кѣ рѣдѣкѣтѣ, кѣпѣтрѣ
тѣтѣ пѣртѣтѣ; ка adv.: ganz allein,
пѣрѣмѣ сѣнѣтрѣ; ganz und gar, дн
тѣтѣ. мѣ прѣсте тѣтѣ, кѣ тѣтѣлѣ,
авѣолѣтѣнѣтѣ; ganz und gar nicht,
кѣ тѣтѣлѣ нѣмѣка; ganz gewiß, прѣ
де сѣтрѣтѣ; ganz laut, кѣ гѣасѣ
пѣлѣтѣ; ganz unwissend, кѣ тѣтѣлѣ
пѣнѣвѣдѣтѣ, кѣ тѣтѣлѣ сѣмѣлѣ, idiosѣ,
ignorantѣ; ganz Auge sein, а

приверте къ дикорѣщизне, а ѿ
пзмаѿ оми.

Gangheit, f., тоталитате.

Gar, a., копѣ, фрпѣ, прѣжитѣ
vine; прегъитѣ; аргъситѣ; даѿ
Häufch ift — кармаа е ѿертъ
де ажнскѣ.

Gar, ad., де ажнскѣ, ѿбрте; —
und —, къ тотѣ; — atm, ѿбрте
сѣракѣ; — genau, ѿбрте акъ-
ратѣ; — selten ѿбрте парѣ; —
zu wenig, прѣ пѣжинѣ; ei warum
nicht —, (пронѣ) кмн нѣ! vezl
vine! нѣ кмва! даѿу gehört —
seine Kunst, ачѣста nich de кмн
нѣ е врео тѣѿетрѣ.

Garant, m., (франц.) гарантѣ, челѣ
че стѣ вѣнѣ пентрѣ алѣ, ке-
зашѣ; в. Bürge, Bürgschaft.

Garauß, m. mi n., ловѣтѣрѣ дн
зрѣтѣ, стрѣкъѣне тотѣ, рѣинѣ
тотѣ; wäidere; einem даѿ —
machen, дѣ даѿ зѣтѣма ловѣтѣрѣ,
дѣ тримѣтѣ не чѣеа лѣме.

Garbe, f., снонѣ; —, n., kóda
шоречѣзѣлѣ; —n binden, лѣгѣ
снонѣ; —nband, n., лѣгѣтѣрѣ де
снонѣ; —nbinde, m., лѣгѣтѣрѣ
де снонѣ; —ngebente, m., ze-
chielѣ de снонѣ.

Garben, v., а епори ла снонѣ.

Gärben, v. Gerben.

Gärber, v. Gerber.

Garbottich, m., кадѣ де аргъситѣ.

Garbrühe, f., аргъсѣлѣ.

Garçon, m., (франц.) жѣншорѣ,
холѣлѣ, вѣдеѣлѣ (есте тѣтѣ одаѣ
о пѣтѣре че се дѣ кѣларѣкор не
ла оспѣде шѣ каѿепѣле).

Garde, f., (франц. ми итал.) гардѣ,
кѣстодѣ, назѣ (de тѣпѣ пентрѣ
domniотѣ, чѣтѣ прѣторѣатѣ дн
Roma веке); Soldat von der —
остѣмѣ де гардѣ; —officier, m.,
оѿидерѣ де гардѣ; —regiment, n.,
редѣмѣнтѣ де гардѣ; —reiter, m.,
кѣлѣрѣцѣ де гардѣ, гардѣцѣ кѣ-
лѣрѣцѣ.

Garbian, Guardian, m., вѣгѣтѣрѣ,
гѣрдѣнѣ (деѣла ромѣн. гардѣ);
erzmenѣ дн вѣсерѣка аѣсѣнѣ.

Garbine, f., корѣнѣ, перѣеа.

Garce, Gärce, f., аргъсѣлѣ (прегъ-
тѣтѣра еѣ).

Garetz, n., метѣлѣ кѣрѣцѣтѣ дн ѿокѣ.

Garfaß, n., вѣсѣ де аргъситѣ.

Garfoch, m., вѣкѣтарѣ, оспѣтарѣ
(че аре тотѣдѣзна вѣкѣте гѣтѣте,
дѣсѣ миѣ прѣсте).

Garfüße, f., оспѣтѣрѣ.

Garfupfer, n., арамѣ кѣрѣцѣтѣ.

Garleber, n., целѣ аргъситѣ.

Garmachen, v., прегътѣсѣнѣ; аргъ-
сѣскѣ.

Garmondschrift, f., гармонѣ (дн
тиотѣ).

Garri, n., тортѣ, адѣ рѣсѣчитѣ; ре-
цѣле; einen ins — ziehen, амѣ-
цѣскѣ, дѣкѣркѣ не чѣнева; einen
aus dem — lassen, ѿакѣ не чѣ-
нева скѣмѣтѣ; дѣ скѣпѣ де врео
иптѣрѣ; —handel, m., комѣрѣчѣ
де тѣртѣ; —hadpel, m., рѣскѣ-
тѣртѣ; —háuel, n., ремѣ де тѣртѣ;
—masche, f., окѣс де рѣеа; —
sack, m., етерѣ, сакѣ; —spule, f.,
ѿсѣ, мѣсѣрѣ кѣ тѣртѣ; —stüß,
n., скѣлѣ де тѣртѣ; —winde, f.,
вѣртѣтѣре, вѣрѣлѣцѣ.

Garnele, f., гарнѣлѣ (cois de ракѣ
миѣ де марѣ).

Garniren, v., (франц. ми итал.) гар-
нѣзѣ, дѣпрѣмѣсѣцѣзѣ о хѣитѣ.

Garntung, f., в. Garnitur.

Garntson, f., (франц.), гарнѣсонѣ (ла
romani прѣцидѣ), амѣзѣ соѣдаѣ
дн врео чѣтѣте, ѿѣлѣ орѣ че локѣ
попѣратѣ; —firche, f., вѣсерѣка
гарнѣсонѣ.

Garntsoniren, v., гарнѣсонѣкѣ.

Garntur, f., (франц.) гарнѣтѣрѣ, кѣ-
сѣтѣрѣ не ла пѣла вѣстѣнтѣлѣ.

Garofen, m., копѣтѣрѣ де кѣрѣцѣтѣ
метѣле.

Garfchlaffen, m., сѣрѣ де арамѣ
кѣрѣцѣтѣ.

Garstig, a. mi ad., скѣрѣнавѣ (итал.
scarno), хѣдѣ (ф. hideux), вѣрѣтѣ,
деѿорѣтѣ, деѿорѣмѣтѣ; сѣврѣкатѣ; не-
кѣвѣоѣкѣ; рѣнѣчѣдѣ, стрѣкатѣ (нѣтѣ);
слѣтѣ (слав.); мѣрдѣрѣтѣ (тѣрѣ);
er murbe — empfangen, ѿдѣ ѿ
примѣтѣ ѿбрте зѣтѣ.

Garstigheit, f., *архисне, хазине, de-*
formitare; нехвиингъ.

Gärtchen, n., *грьдичоръ, грьдичигъ.*

Garten, m., *грьдинъ (итал. giardino);*

—ampfer, m., *свѣнакъ, свинакъ де*

грьдинъ; —angelika, f., амеликъ,

анжелинъ де грьдинъ; —anlage,

f., ашезътаръ, локъ, планъ де

грьдинъ; —arbeit, f., хиръ грь-

dinet; —artifchofe, f., ашнаръ

де грьдинъ (лежмъ); —balbian,

m., валеріанъ, odolénъ де грь-

dinъ (планъ); грьдинъригъ, кз-

таръ де грьдинъ; —beet, n. стратъ,

пъгъ, дреотъригъ де локъ;

—blume, f., цвѣре де грьдинъ;

—erbe, f., мазъре де грьдинъ;

—erde, пыгънъ гъакъ, вежеросъ;

—freund, m., дилетантъ, изиторъ,

ашъторъ де грьдинъригъ; —frucht,

f., орънъ, родъ, пома де грь-

dinъ; —gang, m., къраре, азе

пріа грьдинъ; —gemüse, n., ле-

гъме, вердегъригъ; —gerath,

n., знеге де грьдинъ; —gewächs,

n., piante de грьдинъ; —haus,

n., касъ де грьдинъ, късворъ,

ошторъ; нашкоаъ; —hüter, m.,

вериторъ де грьдинъ; —kresse, f.,

кредикъ де грьдинъ; —kunst, f.,

грьдинъригъ, орвикътаръ; —lat-

tisch, m., гъгъкъ, марале де грь-

dinъ; —laube, f., орънаръ де

грьдинъ; —linse, f., линте де грь-

dinъ; —melisse, f., меисъ де грь-

dinъ; —messer, n., косоръ, жгитъ

де грьдинъ; —moßn, m., макъ

де грьдинъ; —münze, f., минъ

де грьдинъ; —nelle, f., карофъ;

—rose, f., росъ, грандоаръ де

грьдинъ; —salat, m., сълатъ де

грьдинъ; —schere, f., оbracef de

грьдинъ; —sprudel, m., сларанъ

де грьдинъ; —springe, f., паш-

жнъ де грьдинъ; —thür, f., зма

грьдинот; —wesen, n., грьдинъригъ,

грьдинаръ; —zaun, m., гардъ

грьдинот; —zimt, m., ешватикъ,

кпръ, кънткъ а грьдинот.

Gärtner, m., *грьдинаръ; —in, f.,*

грьдинъресъ.

Gärtnerkunst, v. *Gärtnerkunst.*

Garve, v. *Himmel.*

Gas, n., *гасъ (анъ оедъ де аеръ);*

—beleuchtung, f., *лшнаръ къ гасъ;*

fohlenlautes —, гасъ аидъ кар-

воникъ; —art, f., коис де гасъ;

—artig, a *mi ad., де пагъра га-*

схлъ; —laterne, f., лампъ де гасъ;

—licht, n., *лшнъ де гасъ; —*

messer, m., гасометръ; —röhre,

f., цевъ, кондънтъ гасхлъ; —

entwidelung, f., деоачереа, де-

воатътра гасхлъ; —form, f., оор-

мъ де гасъ; —haltig, a. mi ad.,

гъсокъ.

Gäſſchen, v., *свжмеръ, оадъ свже,*

колкыкъ, клочотескъ.

Gäſſcht, m., *свжмъ, клочотъ, феръ-*

таръ къ свже.

Gasvande, f., *(франг.) оазъ голъ,*

гаскопатъ.

Gäßchen, n., *зидоръ, стрътишоръ.*

Gäßere, Gäßere, f., *пашкъ, пъсъръ*

де шамъ (аа ошнъ; грьждемъ а.).

Gasse, f., *отратъ, зидъ; —n laufen,*

зъмъ цигре паше (soldatъ въ-

тъц); auf der — herumlaufen, варъ

жеа, зъмъ пръдатъ, зъмъ оъръ

къгъткъ; —absetler, m., черш-

торъ; —abube, m., шрепгаръ;

кръшоръ (прое. де Цара ром.);

—ade, f., *зигъ, коцъ де отратъ;*

—ahure, f., *къръ лшфератъ, цо-*

линъ пвликъ; —nfeher, m., шъ-

таръторъ, каръшоръ де отрате;

—nfoth, m., *тинъ, гюдъ де зидъ;*

—nlaterne, f., *ошнаръ, маторъ*

де отратъ; —nied, n., кълекъ

де отратъ; —nrobel, m., —ntröf,

m., гдѣте, пвесе, проциме дин

зидъ; —nrinne, f., зъкъ де отратъ;

—nvoigt, m., *виръ (итал. birro)*

де чершторъ; —nvoiß, m., гъмъ

пожикосъ, ишециме дин ръснътл.

Gaß, m., *оце, оцеръ, масаперъ*

(дела мъсаре); отринъ; месенъ,

комесенъ; коншторъ (дела винъ,

тракъ); wollen Sie mein — sein?

врей съ сталъ да прънъ къ мине?

врей съ оспытнъ лшпревнъ; zu

—e bitten, погеекъ, ивйтъ пе

виневъ за масъ; Gasse sehen, амъ

масъ potunde.

Gastbar, в. **Gastfrei**.
Gastbett, n., патъ де оспеци.
Gasterei, f., оспѣдъ, банкетъ, трызъ-
 тьмѣнѣ.
Gastfrei, а. mi ad., оспѣтарейъ;
 —heit, оспѣтарейате; Recht der
 —heit, дрептѣ де оспѣтарейате.
Gastfreund, m., оспе, invitatѣ, ме-
 сѣнѣ; —lich, а. mi ad., оспѣтъ-
 росѣ, примиторѣ де оспеци; prie-
 tinocѣ; —schaft, f., оспѣтарейате,
 оспѣтрейѣ, извѣре де оспеци;
 —schaftlich, а. mi ad., оспѣтарейѣ.
Gastgeber, m., оспѣтарѣ, трызторѣ,
 локъндарѣ (дела локандъ, бирѣ,
 траттерѣ).
Gastgebot, n., оспѣдъ маре, банкетѣ.
Gasthalter, **Gastherr**, в. **Gastgeber**.
Gasthaus, в.; **Gasthof**, m., оспѣдъ,
 оспѣтърѣ, локандъ, касъ де оспеци,
 кърте де пасажерѣ (отелѣ не фр.,
 ханѣ не тѣрч., бирѣ не немц.)
Gastgericht, n., трызналѣ, жѣдецѣ де
 оспеци.
Gastgeschenk, а., дарѣ, презентѣ де
 оспеци.
Gasthalterei, в. **Gastgeberei**.
Gastieren, v., траттерѣ; банкетѣ,
 оспѣтѣ; жѣдъ роль ка оспѣтѣ, ро-
 лезѣ ка оспѣтѣ (акторѣ за театръ).
Gastlich, в. **Gastfreundlich**.
Gastmahl, n., оспѣдъ, в. **Gastgebot**.
Gastmeister, m., примиторѣ де оспеци,
 архонтарѣ (дн монѣтирѣ).
Gastordnung, f., регъльмѣнѣ де
 оспѣтърѣ.
Gastrecht, n., дрептѣ де оспѣтѣ, дре-
 птѣ оспѣтарейѣ.
Gastreich, а. mi ad., (греч.) гастрѣкѣ,
 че се dine де stomachѣ (terminѣ
 medic.).
Gastrolle, f., роль де оспе (а знѣ
 акторѣ стрѣнѣ не знѣ театръ).
Gaststube, f., **Gastzimmer**, n., odairъ,
 къмарѣ де оспѣтѣ.
Gasttafel, f., **Gasttisch**, m., масъ де
 оспеци (table d'hôte не франц.).
Gastung, f., оспѣтърѣ (гъдсѣитърѣ
 не знѣр.), в. **Gastmahl**.
Gastwirth, в. **Gastgeber**; —schaft, f.,
 оспѣтърѣ, трызтърѣ, оспѣтѣ.

Gat, n., колорѣ; нѣмъ, партеа din
 дърънтѣ а пѣлѣ.
Gäten, v., пливескѣ, десѣревескѣ,
 смѣлѣ вѣрсиѣна, о арѣнѣ (лѣт.
 runco, egunco).
Gäter, m., пливиторѣ, десѣревѣторѣ,
 смѣлѣторѣ.
Gâtfaße, **Gâtfaue**, f., сѣркѣлецѣ,
 дръмиторѣ, сѣншорѣ де пливѣтѣ.
Gâtlich, а. mi ad., комодѣ, ком-
 тѣскратѣ; шѣжлѣчѣ (знѣ омѣ).
Gâtmesser, m., кзѣитѣ де пливѣтѣ.
Gatte, m., консорте, вѣрватѣ, содѣ,
 консодѣ.
Gatten, v., адѣревескѣ, дпѣтрев-
 кескѣ, асодеескѣ, дпѣревѣнѣ; —
 liebe, f., амѣре, извѣре де консодѣ.
Gatter, в. **Gitter**.
Gattern, в. **Gittern**.
Gattin, f., содѣ, консодѣ, консорте,
 мѣзѣре, невасть.
Gattung, f., смѣтѣ (лѣт. species),
 каитате, асорѣитѣрѣ; содѣ, (фѣлѣ,
 ценѣ, нѣмѣ, в. mi Begattung).
Gattungsbegriff, m., концептѣ, де-
 сѣнѣисне денерѣкѣ, карактерѣлѣ де-
 нѣлѣ, пота карактерѣстикѣ а лѣл.
Gattungsbname, m., нѣме, терминѣ
 денерѣкѣ.
Gattungsunterschied, m., —verschie-
 denheit, f., дѣферѣнцѣ де смѣтѣ,
 специѣлѣ.
Gau, m., кѣмпнѣ, пѣлкѣ, пѣлѣсѣ, цѣ-
 нѣтѣ, каптонѣ, чоркѣ (околѣ сѣлѣ.);
 —dieb, m., таѣе-цѣнѣтѣ, трызторѣ
 (дела пров. ардел. трызескѣ, а-
 дѣкѣ дпѣлѣлѣ, пѣкѣлескѣ), фѣрѣ;
 пѣкалѣ; —dieberei, f., трызѣтърѣ,
 пѣкѣлитѣрѣ, марголѣтърѣ (пров.
 Дѣреѣ rom.), мѣшѣлѣ, цѣтлѣгѣтърѣ;
 —graf, m., (векѣ) жѣдѣлѣ знѣлѣ
 цѣнѣтѣ.
Gauch, **Gauche**, m., цѣпѣтѣ, оспѣ-
 вератѣ, крѣшорѣ; фѣлѣтѣратѣкѣ;
 насѣре цѣпѣтѣре, стрѣтѣтѣре (кѣтѣ
 е кѣкѣл, чѣра, корвѣл, вѣха); —
 bart, m., фѣлѣтѣ де вѣрѣтѣ, вѣрѣцѣ
 сѣпѣнатѣкѣ, лѣвѣмѣне.
Gauche, в. **Zauche**.
Gauchheil, n., рокоинѣ, чѣпѣтѣцѣ,
 анагѣлѣдѣ (о планѣтѣ).
Gaufel, **Gaufelei**, f., —werk, n.,

Gebärtschmerzen, Gebärtswehen, pl.,
 дъпериле паштерей.
 Gebärtzeit, f., тиньля паштерей, алъ
 оъгърил.
 Gebäude, n., касъ; edificiū; къдѣ-
 таръ, констръуцѣоне, стръиттаръ;
 системъ (а зиверскъл); vezziņš
 (de vāln).
 Gebauer, v. Vogelbauer.
 Gebaumel, n., в. Gebammel.
 Gebe, v. Gang.
 Gebefall, m., касъх дативъ (дн грам).
 Geben, n., осе, осеминте, тоде о-
 селе ла зпѣ локъ; скелетъ; — e
 eines Heiligen, тоштеле, рѣли-
 квиде (дн viser. апс.).
 Gebelfer, Gebell, n., лътрадъ, лъ-
 трътаръ; оверътъ шѣ стрѣгътѣ оъ-
 риокъ (ла омен).
 Geben, v., даъ, дитънѣ, кончедъ,
 акордъ; оферъ; се дитъмилъ, се
 дъ не оагъ; Gott gebe es, съ
 dea Dzeъ; es gibt Leute, сънтъ
 омен; was gibt es? че есте?
 че с'а дитъмилатъ? was gibt es
 Neues? че авемъ ноъ? das gibt
 die Vernunft, ачѣста не длавагъ
 минтеа сънтъотъ; deutsch — сизнѣ,
 tradakъ nemдеште; gewonnen —
 мъ даъ дивинъ; zu rathen —
 даъ де гъчитъ; zu erkennen —
 даъ съ кпѣокъ, оакъ съ причѣпъ;
 es kurz — пропнѣ дн termini
 скрѣдѣ, ворвекъ скрѣтъ; einem
 etwas zu thun — даъ де лъкръ,
 окнѣ не чѣнева; von sich — vomъ;
 Acht —, iaъ aminte; Anlaß —
 дндемнѣ, даъ окацине; sich ein
 Ansehen —, a'mi da vōzъ; preis
 —, нъръсекъ, ласъ de прадъ;
 Reichenschaft —, даъ сокотѣръ,
 оакъ компътъ; Spornen —, дн-
 минренѣ, даъ минренѣ; das gibt sich
 allein, ачѣста се оаче de sine.
 Geber, m., дъгъторъ, дърѣиторъ.
 Geberde, f., схимъ, цестъ; аеръл сѣъ
 нъртареа дн ааръ; маньеръ;
 компъокра оеде; —u machen,
 оакъ cxime, цестѣкълѣ.
 Geben, sich, v., оакъ cxime, ком-
 пнѣ цестариле, iaъ авъктаръ, iaъ
 маньеръ; sich natürlich —, оакъ

не смѣитатъ; sich fromm —, оакъ
 не къиосъл.
 Gebendensunft, f., мимикъ, мѣестрѣа
 de a оаче cxime, арта мимикъ.
 Gebendensmacher, m., схимъторъ, цес-
 стѣкълъторъ.
 Gebendenspiel, n., жокъ de cxime,
 жокъ de цестарѣ, мимикъ.
 Gebendensprache, f., пантомимъ, вор-
 вѣре prin cxime.
 Gebendung, f., маньеръ, авъктаръ.
 Gebet, n., ргъгъ, ргъгъцине, оръцине
 (дела ораре, зраре, пров. de Цѣра
 ром.); — des Herrn, ргъгъцинеа
 domнѣскъ, Татълъ постръ; sein
 — verrichten, a'mi оаче ргъгъчи-
 ниле, а се дикина; — buch, n.,
 карте de ргъгъцине; — formel, f.,
 формалъ de ргъгъцине.
 Gebett, n., аштернѣтъ, патъ къ тотъ
 аштернѣтъл.
 Gebiet, n., цѣнтъ (territorium), ре-
 цѣне (дела рецере, дѣрецере);
 domnie; жрѣцидѣцине; къмнѣ,
 оеръ (de лъкраре); pecoptъ (дела
 оортъ шѣ ооре).
 Gebieten, v., комъндъ, domнѣскъ,
 регъ (дела рецере, дѣрецере), дн-
 перъцескъ (стѣгънѣскъ, слав.),
 дитънѣ, ordiнъ, прескрипъ депъ;
 Sie haben über mich zu —, ас-
 тнѣата поудѣцинеа къ мѣне; seinen
 Leidenschaften —, a'mi дноръна
 поереа, а domнѣ престе патѣне;
 Stillschweigen —, дитънѣ гъчере,
 оакъ съ такъ.
 Gebietend, a., domнѣторъ, днпе-
 ръторъ, комънданте; императивъ.
 Gebieter, m., domнѣ, domнѣторъ;
 патронъ.
 Gebieterin, f., domнѣ, domнѣторѣ;
 патронъ.
 Gebieterisch, a. mi ad., имперѣокъ,
 domнѣрокъ, трѣоамъ; er spricht
 in einem —en Tone, елъ вор-
 веште дн тонъ имперѣокъ, елъ
 ворвеште къ преа мълъ трѣоѣ.
 Gebilde, n., иконъ, кинъ, оортъ, ои-
 гъръ; iderъ.
 Gebinde, n., легътаръ; оамъ; мѣ-
 нънкѣ; дѣцинъ (de черъкрѣ); снълъ
 (de агъ); o mъскрѣ de oside.

Gebirge, n., мѣстѣ, пр. аамі; шірѣ, грѣшѣ de мѣстѣ; пѣтрѣ (дн монт.).
Gebirgs-art, f., colis, de мѣстѣ, de пѣтрѣ (дн монт.); —bewohner, m., мѣстѣнѣ, локитѣрѣ de мѣстѣ; —dorf, n., сарѣ мѣстѣнѣскѣ; —entstehung, f., оскареа, оормѣцѣнеа мѣстѣнѣскѣ; —egend, f., дѣнѣрѣ, нѣлѣс (лѣт. plaga, франц. plage), реѣцѣне de мѣстѣ; —fette, f., лѣнѣрѣ, шірѣ de мѣстѣ; —funde, f., цѣогносѣ, оролоѣцѣ (амѣндѣс термѣнѣл гр.), кѣнѣштѣцѣ де сѣре мѣстѣ; —raß, m., насѣ, пѣсарѣс (дела пѣсарѣ), зѣнѣсѣнеа, сѣрѣмѣроѣ de мѣстѣ; —tinden, m., сѣнѣпарѣ, кѣмѣ de мѣстѣ.
Gebiß, n., мѣшкѣтѣрѣ; дѣнѣтѣрѣ, дѣнѣнеа; зѣнѣ шірѣ de дѣнѣ; —dŕngl (ла анѣмѣле); фрѣ, зѣнѣрѣ, зарѣ de фрѣ (итал. zanne).
Gebäse, n., сѣлѣтѣрѣ дѣсѣ.
Gebäse, n., оол (de сѣлѣтѣ).
Gebelicht, a., нѣлѣтѣ.
Gebelitzel, n., оклѣнѣлѣ.
Gebölde, n., свѣрѣтѣ (de ол), рагѣтѣ (de vigel).
Gebümt, a. mī ad., олорѣтѣ, адопѣтѣ кѣ олорѣ.
Gebütt, n., сѣнѣ, тогѣнеа сѣнѣлѣлѣ (днтрѣнѣс оранѣсѣтѣс аѣс); вѣцѣ, оанѣлѣтѣ, colis; аус фѣнѣглѣсѣм — dŕn вѣцѣ реѣсѣскѣ.
Gebogen, (дела Biegen), нѣлѣкатѣ, днковоѣтѣ, днкѣрѣватѣ, днкѣкѣватѣ; —e Nase, насѣ вѣлѣтѣрѣс, насѣ de ачѣрѣ.
Geboren, part., (дела Gebären), нѣскѣтѣ; im Lande —, нѣскѣтѣ дѣнѣ цѣрѣ, нѣмѣнѣтѣнѣ; mī сѣнѣсѣ — sein, сѣнѣтѣ нѣскѣтѣ сѣре чѣва, ам дѣнѣсѣдѣнеа нѣтѣрѣлѣ, ам цѣнѣсѣ нѣтѣрѣ чѣва; —werden, нѣтѣ насѣкѣ (ларѣ нѣтѣ насѣкѣ, дѣнѣ зѣнѣ провѣнѣ. стрѣкатѣ).
Geborgen, part., (дела Vorgen), аскѣнѣсѣ; нѣстрѣтѣ асѣрѣтѣ, асѣкѣрѣтѣ.
Gebot, n., (вѣне атѣтѣ дела Gebieten, demѣндѣтѣ; нѣтѣ mī дела Bieten, дѣнѣлѣ) мѣндѣтѣ, порѣнѣкѣ, ордѣнѣ, комѣндѣмѣнѣтѣ; оѣерѣтѣ, дн-

нѣлѣтѣрѣ, прѣдѣ; die Jehu Gebote Gottes, Дѣкалогѣтѣ, чѣле зѣле порѣнѣлѣ але лѣтѣ Дѣлѣ; еѣнѣмѣ mī — e stehen, сѣтѣ лѣ команѣдѣ, сѣтѣ лѣ ордѣнѣлѣ нѣлѣва; eŕn — thun, оакѣ о оѣерѣтѣ, дѣнѣлѣс кѣ зѣнѣ прѣдѣ; Noth hat sein —, нѣчѣоѣтѣтеа фрѣнѣце лѣцеа; грѣнѣнѣца нѣанѣрѣтѣ, нѣказѣлѣ нѣ аѣтѣнѣтѣ порѣнѣлѣ.
Geboten, part., v. Bieten,
Gebräute, n., вѣлѣнѣтѣрѣ рѣоѣрѣнѣтѣ, марѣнѣс (de xainѣ), шрѣнѣлѣ, вѣрѣдѣрѣ.
Gebraun mī **Gebraude**, (вакл), v. Brauen.
Gebraunt, part., (дела Brennen), арѣс; — прѣжѣтѣ; —er Saffee, кафѣа прѣжѣтѣ.
Gebratene, n., (дела Braten), фрѣнѣтѣрѣ.
Gebrauch, m., датѣнѣ, зѣнѣцѣ (овѣчѣлѣ, слав.); днтрѣвѣсѣре; оолосѣнѣцѣ; er hat es im —, елѣ о дѣдатѣ аѣнеа, ачѣста дѣ е датѣна, аѣнеа есѣтѣ днѣлѣкатѣ; das ist von seinem —, ачѣстѣ нѣ е вѣнѣ de нѣмѣса; von etwас — маѣшен, оакѣ днтрѣвѣсѣнѣцѣре de чѣва, мѣ оолосѣскѣ de чѣва; dem — folgen, мѣ цѣнѣ de датѣнѣ, вѣрѣмѣзѣ нѣ каѣла вѣлѣтѣтѣ.
Gebrauchen, v., днтрѣвѣсѣлѣ, мѣ оолосѣскѣ (de чѣва), зѣсѣзѣ, мѣ сѣрѣвѣскѣ; порѣтѣ, днѣвѣкѣскѣ (зѣнѣ вѣсѣтѣнѣтѣ); sein Ansehen —, а сѣ оолосѣ de вѣза са; Arznei —, а лѣа medicŕne; list —, днтрѣвѣсѣлѣ оѣнеѣтѣ, днѣлѣлѣ кѣ вѣклѣнѣтѣ; Gewalt —, оакѣ сѣлѣ, днчѣнѣлѣ кѣ оорѣца.
Gebrauchlich, a. mī ad., дн зѣнѣцѣ, дн датѣнѣ днтрѣвѣсѣнѣцѣтѣ (овѣчѣнѣлѣтѣ, слав.).
Gebrause, n., фрѣнѣтѣтѣ, сѣгомѣтѣ; оѣрѣвѣтѣ, кѣокоѣтѣ.
Gebrech, ad., фрѣдѣдѣтѣ, оѣрѣтѣноскѣ, фрѣнѣтѣрѣосѣкѣ (дн мѣнѣрѣ).
Gebreche, n., вѣмѣтѣрѣ; пѣтрѣ, сѣнѣкѣ фрѣнѣтѣрѣосѣкѣ, фрѣнѣтѣрѣ; рѣнѣтѣтѣрѣ (de мѣстрѣнѣ), рѣтѣ (de мѣстрѣнѣ).
Gebrechen, v., днлѣ лѣсѣцѣре, амѣ лѣсѣ, ам о сѣдѣре, зѣнѣ de-оѣнѣтѣ; woran gebreicht es Ihnen?

чедъ инсенте Драге? че инс аи? еб гедригт мит ам @бде, ам инс de вант

@бтерген, суб. н., инс, срадеге, неажик, децент (менскаргеч, кокаръ туч.); видъ; деопригате (de ec. ан фанг); їтрелїдъб —, децент, менскаргеч антраг; їбтер Штерт бат феин —, торъ онка Анд аде неажиселе сале.

@бтердїш, e, ин сд, фанеръ, фан-фурох; видлосъ, децентосъ, кс неажисе; кс мерсина; кс мати-ан; денгитисосъ; — еб Штер, сра-пен въграмегадор, агра сра неаж-индл.

@бтердїшїст, f, фанитрарате, де-центосикате, децент; венитинг, неажисосъ; матинъ, видл.

@бтерке, n, дугитуръ, интинде-ре; хотаръ де венитинг, инд.

@бтерджен, парт, (dara Штерст), реатъ, дугитиндъ; — е Штинге, тратъ антрернатъ; воце дугре-кванатъ; — е Шторк, квинге, водре дугрепане; — е Шдїст, пинерп франд, фреансисе; — фангдїшїд їтрелїт, а о рале фангкозсикате; фангскалїпа фангдїст.

@бтердїл, n, сьрвинтуръ, дванитуръ. @бтердїл, n, кокоръ; вказоде; кс-кзтуръ; пвелитуръ; в. Шдїст ин Шрублн.

@бтерїтер, pl, фрегд (онка сдъ пал магдл ан о компаниъ).

@бтрїл, n, инкентъ, ридеръ, ридератъ; всїелъ релелїк.

@бтрїтинге, n, вомьзанїтъ, в. Штинген. @бтрїшт, парт, пидератъ, диккваратъ.

@бтрїшт, f, квиндартъ; дарогиндъ; дрентъ, че е кс дрентка, че се квинге; — ен, pl, таусъ, дрентспї (аде амангедор), спортаръ (птр-иде сдъ кеїде мьрпане че се фанъ ошїанїдор, нонїдор ш. а.). @бтрїштен, v, се квинге, се каде;

мїе еб їшд гедїшт, преажс се каде, коптъ се квинге; мейр алб їшд геддїшт, пресете крдїнгъ, пресете дарогиндъ.

@бтсїтеренб, парт, инї а., кванентїтъ,

кзартъ, ссавїисосъ; денмъ, мерї-тартъ; — е Траст, недїлїт мовїтартъ.

@бтрїшїд, n, @бтрїштен.

@бтрїшїдїст, f, кванїнгъ, крдїнгъ. @бтсїанъ, n, кергтеръ, шмакнїк, онк.

@бтл, f, паштере; нектантартъ, мкостуръ; фьртлїтуръ; фьртъ, видъ, опїине; — @бтрїшт, паштерега їдї Дкескобъ; инкїтїге —, сгерпануръ, апортъ; вон шенїт — ан, дїн керїк, дара паштерега мей; бїе — абтрїштен, а саче отъ јамеде фьртка; — бдлїд, m, кокоръ, мовїнїтге де паштере; — бїтїст, m, — бїштїт, m, карре де вортезъ, инерт де вортъ; — їбїст, m, децентъ, (кзосъ) еїресосъ; — бї-їст, n, сьрвїтїде де паштере, мїа есїтїа а паштерї; — бїїст, n, индїкларпг рашїдеї, мьрдїа-рїк пемерпурїа; — бїоїнїт, f, Ја-вїа, зеа фемелїер Јагренкете; — бї-їст, m, шоперїт, пашмосъ (туч.); — бїїдт, n, анка паштерї; — бї-от, m, паврїа, локка паштерї; — бї-гїїст, n, тартъ денсезокїтъ, пемелогїк; — бїдїнїтген, pl, дс-релї де паштере; — бїшбт, f, че-тареа, орамка де паштере; — бї-таг, m, мїа паштерї, онона-сїтїк (туч.); — бїшїст, pl, птр-иде мкостуре, птрїдїе центїге; — бїанг, f, кїеїне де мовїнїт (шнїтге хїрепїентї пентуръ паштерї релелї); — бїшї, f, кїпанка паштерї.

@бшїш, n, тсегїд, тсегїнъ, адро-пел мьрелїнї, чїрїїнїст (прелїоїл мовїд); — їг, ad, тсесосъ.

@бш, m, топкъ, пьртуръ; тороманъ; емїорїтъ, кванїт, оедъ кьрпї алї населїте о дортъ, омб фїнуро врене; неажанїтї; диксїетара кс-вїдїел (вїнегор); текъ, анъ соте де мовїтуръ.

@штерїшїст, гедїшїд, a, инї ad, торъ ка @ш.

@штерїшїшїст, f, @штерї, f, топ-їїне, кванїтаръ; пемькїтуръ, тс-мъ нектант.

@шддїтїнїб, n, адвэгрванїтге, не-

Gedoppelt, а. Doppelt.

Gedrange, n., стримторо; стримторътъръ, дмвкзлкъ, дмгесцлкъ; адмвтъръ; инс — bringen, а адъче ла стримторо, а стримтора; инс — kommen, а се аола стримторатъ, а девени дмтрѣ чокапъ ши локъ.

Gedrange, gedrangt, а., стримторатъ, дмвкзлкъ, дмгесцлкъ; констринокъ; — voll, скзтаратъ ши дндесатъ; пинъ къ вароъ.

Gedrangtheit, f., стримториме; — des Stiels, стлкъ дндесатъ, стлкъ кончикъ.

Gedritt, а., тринаръ, дмтрелтъ.

Gedringen, part., (дела Dingen), стринкъ, констринокъ, дмгесатъ; — heit, f., търю, дндесътъръ; — heit des Körpers, статаръ дндесатъ.

Geduld, f., къиндъ, сѣериндъ, ръдаре, толерантъ, дмгъдиндъ (din гът. indulgentia къ лѣтере стръмлато); sich in — fassen, аштелтъ дм пачо; — überwindet Alles, ръдареа троче мареа.

Gedulden, sich, v., ам ръдаре, шгъш аштелта; sich nicht — wollen, а перде ръдареа, а ренера къинда.

Geduldig, geduldsam, а. ми ад., ръдариъ, къинде, сѣеринге, толеранто; — ertragen, сѣерлс дм пачо; der geduldsigen Schafe gehen viele in einen Stall, млолкъ вгълдъ сѣе ла доъ ол.

Gedungen, part., (дела Dingen), токматъ, акордатъ; — e Arbeit, f., лъкръ акордатъ, лъкръ пе прецъ деоинтъ.

Gedunsen, part., дмлатъ, вър-дмлатъ (ка ми фр. hoursufflé); дмгъмлатъ; постплетъ.

Gedult, а., коцъратъ.

Gedignet, part., къвенитъ, акомодатъ (погривитъ сл.), антъ, де-стоиникъ.

Gedfland, n., пъмънтъ аринкъ, делокъ, стериъ.

Gefahrt, f., периклкъ, риклкъ (ла перигаторл), примекдтъ; ес hat seine

—, на е нлчл знд перикакъ; auf meine —, пе риклкъ моъ; außer — sein, а ѳи скъпатъ де периклкъ; der — aufsehen, пкъ, арпккъ дм периклкъ; der — entgegen, дмкнцлтърѣ периклкъ, сканъ де ел; sein Aufsehen in — sehen, а ши компромите авторитатеа; — bringend, part., периклкъ; — voll, а. ми ад., периклкъ, пинъ де периклкъ.

Gefährde, f., периклкъ; амъире, мшмалъ прекъцетатъ.

Gefährden, v., периклкъ, рикекъ, пкъ дм периклкъ; gefährdet sein, а ѳи дм периклкъ.

Gefährte, n., теркъ, тмакетъ десъ (къ тръсъръ).

Gefährlich, а. ми ад., периклкъ, примекдиокъ, ѳорте несигъръ; — e Sache, f., лъкръ деликатъ, лъкръ пинъ де гретъцл; — feit, f., старе периклкъ, риклкъ.

Gefährlos, а. ми ад., непериклкъ, непримекдиокъ, сигъръ; — igkeit, f., старе непериклкъ, сигъртате, непериклкъсitate.

Gefährte, m., содъ-de-дръмъ, консодъ, консорте, компанюнкъ, камератъ (дела камеръ); Gefährtin, f., содъ, консодъ, консорте, компанюнкъ.

Gefäll, n., къзътра, ръпецлнеа аnel (ла о моръ).

Gefälle, pl., венитърл, дърл (але зндл dominиторъ).

Gefallen, subs. m., пгъчере, ѳаворе; сервицъ; ihm zu —, дм ѳавореа дамсклс, спре пгъчереа лс; thue es mit zu —, ѳъ пертръ mine, ѳъ пертръ амореа mea; an etwas — haben, дм пгаче знд лъкръ, дм апровъ, тъ вкърѣ де знд лъкръ; einem nach — reden, ворвекъ съ пгачъ атъла, лнгъшескъ зреклне кзъръла.

Gefallen, v., пгачъ; ес hat Gott —, а vinevoitъ Dzeъ; wie es Ihnen gefällt, кзмъ дм пгаче, камъ врет; sich — lassen, а концимъ; а ѳи де акордъ, а се дмвои, а kondescinde.

- Besällig**, а. ші ad., шлькѣтѣ; ком-
шлькѣторѣ, кѣртенецѣ, тѣмперосѣ,
гата спре сервѣдѣ; was ist Ihnen
— ? че ѣдѣ плаче? че поетештѣ?
— sein, факѣ шльчереа (кѣлѣ),
комшлькѣ; факѣ кѣрге; sich — жи-
ден, тѣ арьтѣ кѣ комшльчере,
тѣ арьтѣ кѣртенецѣ; — sein, f.,
шльчере, комшльчере, комшль-
чѣндѣ, сервѣдѣ, фаворе, вѣневоингѣ.
Besallſucht, f., кокетѣрѣ, маѣма de
a вреа сѣ плачѣ ла тоцѣ.
Besallſüchtig, а., кокетѣ, вѣвѣторѣ
de шльчереа тѣтрорѣ.
Befangen, part., принсѣ, арецѣтѣ,
дециѣтѣ, капѣтѣ (дела кѣлѣ, кѣчѣ
дѣ е дѣ перѣкѣлѣ), принсѣнерѣ
(франц., вѣне дѣлѣ дела принсѣ);
роѣ (mag. ші слав.).
Befangene, sub. m., в. Befangen.
Befangemehung, f., принсѣрѣ, аре-
стѣтѣрѣ, капѣтѣаре.
Befangenschaft, f., принсѣре, арецѣтѣ
(дела ре-стѣре), маѣтивѣтѣ.
Befangenschaft, m., темнѣгерѣ, кар-
чѣрѣрѣ.
Befänglich, а., ка принсѣ, ка деѣ-
пѣтѣ; — einzeln, а пѣне ла
принсѣре.
Befängnis, n., принсѣре, дѣкѣсѣре,
локѣ de принсѣре, темнѣ (пров.
ardel.), пѣшкѣрѣ (пров. ал Церел
rom.), гросѣ (пров. mold.), кар-
чѣре; in's. — setzen, пѣлѣ, арькѣ
дѣ принсѣре; — strafe, f., педѣпѣ
de принсѣре.
Besäß, n., вѣсѣ; каналѣ (дѣ ор-
гѣмѣтѣ пѣнѣрѣ сѣдѣ ші сѣкѣрѣ);
тѣпѣпѣкѣ; тѣргѣ; fleines —, вѣс-
чорѣ; allelei — e, vase de тѣтѣ
пѣаса.
Besäßt, part., (дела fassen), прѣгѣ-
тѣтѣ, прѣпаратѣ; дѣтермѣнатѣ, ре-
сѣмнатѣ; auf Alles — sein, сѣпѣтѣ
прѣгѣтѣтѣ ла орѣ че.
Besetzt, n., лѣтѣ, конѣтѣрѣшѣпѣтѣ,
пѣпѣтѣ (дела лѣпѣтѣ), вѣтѣлѣ;
kleines —, дѣкѣсѣрѣтѣрѣ; in der
Eiße des — es, дѣ лѣдѣла, дѣ
фѣрѣпѣдѣла лѣпѣтѣ.
Besege, n., тѣтѣрѣтѣрѣ.

- Besiedel**, n., (дела fiedeln), пѣсѣтѣ
сѣкѣрѣтѣтѣ.
Besieder, n., пѣне, pl. пѣпѣне; пѣ-
сѣрѣ пѣпѣтѣ; сѣкѣрѣтѣре.
Besiedert, а., пѣпѣтѣ.
Besilde, n., (поетѣкѣ) кѣпѣлѣ, гѣпѣлѣ.
Besätter, а., сѣкѣрѣтѣрѣ; зѣдѣлѣтѣрѣ.
Besetzt, n., дѣпѣлѣтѣтѣрѣ
Beside, n., пѣкѣтѣтѣрѣ.
Besiffen, v. Besiffen.
Besiffenschaft, f., сѣргѣпѣтѣ, сѣпѣпѣ,
грѣжѣ, кѣрѣ.
Besiffenschaft, а., дѣпѣдѣсѣ, прѣкѣтѣ-
тѣтѣ, кѣ пѣлѣтѣ, dѣлѣсѣрѣтѣ, прѣ-
мѣдѣтѣтѣ.
Besißer, Besißer, n., шѣкѣтѣрѣ
рѣнегѣтѣ.
Besuche, n., вѣзѣтѣмѣ, пѣпѣтѣтѣ.
Besügel, n., сѣкѣрѣтѣре, пѣсѣрѣ, пѣ-
сѣрѣне, сѣре (vokalle, ф.).
Besügelt, а. ші ad., дѣпѣрѣнатѣ.
Besolge, n., комѣтѣтѣ (дела комѣте),
кѣртенѣ (d. кѣрѣне), сѣтѣтѣ (франц.),
азѣлѣ (тѣрѣ).
Besoppe, n., вѣкѣкѣрѣ, пѣпѣлѣтѣрѣ,
лѣре дѣ рѣсѣ.
Besrage, n., дѣпѣрѣвѣзѣне рѣнегѣтѣ.
Besraß, n., пѣтѣрѣтѣ; — ig, а. ші ad.,
шѣкѣлѣчѣсѣ, лѣкомѣтѣ, гѣтѣтѣрѣсѣ;
— igfelt, f., лѣкомѣтѣ, гѣтѣтѣрѣ, во-
рѣчѣтѣтѣ.
Besrette, m., сѣкѣтѣтѣ, екѣтѣтѣ de a
ста ла пѣлѣ, екѣтѣтѣла.
Besgrund, gefeundet, а., дѣпѣрѣтѣтѣтѣ.
Besrichten, v. Frichten.
Besrierpunkt, m., пѣпѣтѣ de пѣрѣ,
градѣл дѣпѣдѣрѣтѣ (дѣ терѣном.).
Besrierung, f., дѣпѣдѣтѣрѣ.
Besrorene, n., дѣпѣдѣтѣтѣ; сѣрѣтѣтѣ
(дела сѣрѣтѣ), вѣтѣтѣрѣ рѣкѣорѣтѣре.
Besüge, n., дѣкѣсѣтѣрѣ, дѣпѣпѣлѣтѣрѣ,
дѣпѣрѣтѣрѣ, дѣкѣлѣшѣтѣрѣ, дѣпѣ-
вѣкѣтѣрѣ (a znel grizni дѣпѣрѣлга).
Besüge, gefügig, а., дѣкѣлѣштѣверѣ,
дѣпѣпѣлѣверѣ, зѣпѣрѣ de дѣкѣлѣштѣтѣ;
дѣкѣвоисѣтѣ, пѣкаверѣ, зѣпѣрѣ de
дѣпѣпѣлѣкѣтѣтѣ; авѣрѣ (дѣ кѣрѣдѣ
векѣ дела авѣре, habilis); тратѣ-
таверѣ.
Besüßl, n., сѣпѣтѣ, сѣпѣпѣре, атѣнсе-
тѣрѣ, пѣпѣлѣтѣрѣ, тѣпѣтѣ; сѣпѣпѣ-
шѣпѣтѣ; nach dem —, дѣлѣтѣ пѣпѣ-

f., контрапътере, контрафорцъ, репресалиъ; — *gewischt*, n., контрагрезтате, контрапондъ, контракзмъль, контраваландъ; *das* — *gewischthalten*, кмъльпесекъ, контраваландецъ; — *gift*, n., контравешинъ, антидотъ; — *grund*, m., *gemeins* контрарисъ, адериндъ, аргзмъль контрарисъ; — *gruß*, m., ресалътъционе; — *gunst*, f., фаворе дмпръмътъ; — *gunst befehdgen*, коръспандъ ла къренеца алъга; — *hall*, m., ресънетъ, ехо; — *halt*, m., ресистиндъ, контраципере; — *handchrift*, f., контраскриптърь; — *haß*, m., зръ дмпръмътъ; — *kaiser*, m., контрадмпръратъ, античесаръ; — *klage*, f., контрапъръ, контракъсъ, рекомвенционе (жърид.); — *klager*, m., контрапъраторъ, рекомвенторъ (жърид.); — *kritik*, f., антикритикъ; — *licht*, n., контрализмъ; — *liebs*, f., извъ дмпръмътъ; амбре репторъ; — *list*, f., контравикленъ; контраминъ; — *macht*, f., контрапѳетестате, контрадътиндъ; — *man*, антагонистъ, контрарисъ, адверсаръ, оукоъ; — *markt*, m., контрамерсъ, контрамаркъ; — *maier*, f., контрамъръ; — *mine*, f., контраминъ; — *mittel*, n., ремежъ, антидотъ; — *muskel*, f., мъскис антагонистъ (анат.); — *neigung*, f., аилекционе, фенционе, симуатъ дмпръмътъ; — *öffnung*, f., декъзътърь оукоъ, фадъноадъ; — *rabst*, m., контрапанъ; — *part*, m., партеа контрарисъ; — *partei*, f., партиа контрарисъ; — *psand*, n., контрагарисъ, контрапемпъ; — *pfeller*, m., пиласърь, стълъ оукоъ (дмприторисъ); — *psicht*, f., деториндъ дмпръмътъ; — *prall*, v. *Rückprall*; — *probe*, f., контрапровъ, провъ де контрарисъ; — *punkt*, m., контрапунктъ (дм.мъс.); — *quittung*, f., контраквиетанциъ; ресънъкъ речипрокъ, ресънъкъмъль дмпръмътъ, репресалиъ; — *rechnung*, f., скуптъ, диконтъ, деконтмътъ; контроль; — *rede*, f.,

редикъ, речипътъционе, ресънъкъ, контракъвъмътъ; — *revolution*, f., контрареволуционе; — *satz*, m., антигесе; контрастъ; оукоуционе; *die Gegensätze berühren sich*, капетеле оукоу се атинтъ; — *schaft*, m., сънетъ ресънъкъ, ресънетъ; — *scheit*, m., контраквиетанциъ, контрамаркъ, v. *im Widerstehen*; — *schenkung*, f., дъръре дмпръмътъ; — *schlag*, m., контраковитърь; — *schnitt*, m., тьетаръ контрарисъ, кроитърь оукоу; — *schreiben*, n., контраскриптърь, контраскрисоре, контрамандатъ; — *christ*, f., реликъ, реорънътъционе; — *schuld*, f., деторисъ речипрокъ; *Schuld und Gegenschuld*, деторисъ активе ши пассиве; деторисъ ши кредитъри; — *seite*, f., латреа, партеа оукоу, реверсъ (ла о медакъ); — *seitig*, a., речипрокъ, дмпръмътъ, де амъе пъръ; — *seitigfeit*, f., речипрокъционе, речипроцитате; — *sicherheit*, f., секритате речипрокъ, сиграндъ дмпръмътъ; — *sigel*, n., контраципкъ; — *sinn*, m., контраципкъ; дилелесъ контрарисъ; антифасъ; — *sonne*, f., парелиъ (дм фѳикъ); — *spiel*, n., контражокъ, оукоуционе; — *spruch*, m., контразиционе; — *stempel*, f., копърънъкъ, алытъръмъль; — *stempel*, m., контрамаркъ; — *stimme*, f., контрапарте (дм мъс.); — *stoß*, m., контраковитърь; контраитинъкъ (ла жпта дм савъ); — *streich*, m., контракъсътърь, контрапетезитърь (пе пъръ); — *stück*, n., нiesa контрарисъ, контрарисъ; — *stube*, f., контрарамъкъ, контрафортъ; — *tausch*, m., скимъкъ, контраскимъкъ; — *theil*, n., партеа контрарисъ; контрарисъ; — *unterschrift*, f., контрасемътърь; — *verheißung*, f., промисционе речипрокъ; — *versicherung*, f., реверсъ асигуръторисъ, дмскрисъ реверсалъ; — *verweis*, m., дморънътъционе речипрокъ; — *vorstellung*, f., ремъстръционе; — *wall*, m., контраскарпъ; — *wechsel*, v. *Rückwechsel*;

- wacht, f., апъзътаръ, ресціацъ;
 —wind, m., вѣлтѣ контраріа, о-
 вѣсѣ; —wint, m., семаѣ дпиръ-
 шзгѣ; —wirfung, f., реанціоне,
 ресхитатѣ контраріа; —zeitfen, n.,
 контратаркъ; контрасемпаѣ; —
 zeige, m., шарторѣ контраріа.
 Wegend, f., плакѣ, пласть, (лат. plaga,
 фр. plage), цинѣтѣ, реціоне (къмнѣ,
 лѣкѣ, вѣл).
 Wegenstand, m., овиентѣ; свиентѣ
 (прекѣтѣ авестѣ ми вервѣл аиентѣ
 ми дпиеутѣ); zum — haben, a
 авѣ де свиентѣ.
 Wegenständlich, a., овиентивѣ.
 Weggüber, праер. шіа., фадъ'ноацъ,
 (vis à vis), диц латрера оивѣ.
 Wegitter, n., грѣтиоръ.
 Weger, m., контраріа, антагонистѣ,
 оивѣнпте, контрразикъторѣ; партеа
 контраріа; дшштанѣ; —in, f.,
 антагонистъ, дшштанѣ.
 Wegung, n., грохотѣтѣ, грохытѣ
 (порчи).
 Wehaben, sich, v., стаѣ, тѣ авѣ;
 gehabt sich wohl, ои спѣтѣосѣ.
 Wehage, n., дпгрѣдѣтаръ; паркѣ, локѣ
 дпикѣ де вѣлатѣ; einest in's —
 gehen, вѣлезѣ не фѣршѣ дп про-
 приетатеа алтѣа.
 Wehalt, m., кѣприсѣ, конципѣнцъ,
 ципѣтарѣ, капачитате (а знаѣ васѣ
 голѣ); валоре, дѣгъ (а знаѣ мо-
 неге); ципоре; саларіа, дѣфѣ;
 меритѣ; калібрѣл (знѣл тѣнѣ); von
 geringem —, де ципоре пѣципѣ,
 де свѣстанцъ пѣципѣ.
 Wehalten, part., дпдаторатѣ, овле-
 гатѣ; — werden für . . , а ои цип-
 нѣтѣ, репѣтарѣ де . . .
 Wehalt-leer, —los, a. mi ad., де
 пичѣ о валоре, дешертѣ; —losѣѣ
 Wehhalten, вѣлтератѣ дешертѣ, оле-
 кѣрѣ; —losigkeit, f., дешертъчѣсне,
 ванитате, голъгате.
 Wehaltenreich, gehaltvoll, a. mi ad., де
 валоре маре, пѣнѣ де свѣстанцъ,
 де меритѣ; де дпсемпѣтате; дп-
 семпѣторѣ.
 Wehaltenzulage, f., адаосѣ ла дѣфѣ.
 Wehänge, n., (дела hangen), атър-
 нѣтарѣ; дпкпнѣтарѣ (дела дп-

- кпнѣтѣ ми кѣнѣ), вѣкаре; пѣвѣ-
 лакѣ, прѣвѣлшѣ, кѣстѣ (de mente),
 вѣрѣл, раѣтрѣ свѣпзѣрѣторѣ; Wis-
 men —, гпрандѣ, кѣнѣтѣ, фѣсто-
 пѣ; Wirt —, черчетѣ; Wirt —, пен-
 дѣлѣ; зрѣкѣ кѣпѣтѣ (ла кѣнѣ).
 Weharnischt, a. mi ad., дппѣвѣзатѣ,
 дпзелатѣ.
 Wehässig, a. mi ad., зрѣчѣосѣ; дш-
 шѣносѣ, рѣпкоросѣ (зичет рѣп-
 кѣтѣ); хѣнѣ (фр. haineux).
 Wehässigkeit, f., лѣкѣ зрѣчѣосѣ; рѣп-
 коре, хѣнѣтѣ.
 Wehau, n., тѣиетѣрѣ (де пѣдѣре),
 локѣ де пѣдѣре тѣиетѣ.
 Wehause, n., кѣсчѣорѣ; кѣтиорѣ, кѣ-
 тѣ; кѣкѣ; копѣртѣ; кѣжѣ; скоѣ-
 кѣ; гѣбѣче; пѣстарѣ; тѣнѣнѣкѣ
 де цѣлѣ.
 Wehde, n., кѣнѣ де пѣл, пѣнѣ дп-
 трѣнѣ кѣнѣ.
 Wehege, v. Wehage.
 Weheim, a. mi ad., аскѣносѣ, сѣкрѣтѣ
 (сѣкрѣтѣ, провинч. ардел.), окѣлѣтѣ
 (дела окѣ, де карѣ ѣ чева аскѣносѣ);
 мѣстеріосѣ, тѣнѣнѣтѣ, тѣнѣнѣкѣ, не-
 кѣносѣкѣтѣ; intimѣ; —rath, m.,
 конциларѣ сѣкрѣтѣ, конциларѣ in-
 timѣ; —zusammenkunft, f., адъ-
 нанцъ сѣкрѣтѣ, конвентікѣл; et-
 was — halten, цпнѣ сѣкрѣтѣл, а-
 скѣнѣтѣ чева; — mit etwas thun,
 факѣ мѣстерѣл дпн чева, факѣ не
 спѣтѣ тѣнѣ.
 Weheim-brief, m., скрѣсѣоре
 сѣкрѣтѣ; —buch, n., карте, ка-
 тѣстѣкѣ сѣкрѣтѣ (ла негѣторѣл);
 —haltung, f., пѣстрѣре де сѣ-
 крѣтѣ; —kraft, f., пѣтере мѣсте-
 рѣосѣ; —mittel, n., арканѣ; тѣж-
 локѣ сѣкрѣтѣ; —schreibefunft, f. стѣ-
 гамографѣ, крѣптографѣ, штѣнѣца
 де а скрѣ кѣ лѣтере сѣкрѣте;
 —schreiber, m., сѣкрѣтарѣ, крѣ-
 пѣтографѣ; —schrift, f., іерогліфѣ
 (ла епѣтѣнѣл антѣчѣ), скрѣпѣтарѣ
 сѣкрѣтѣ.
 Weheimlich, n., сѣкрѣтѣ, арканѣ, мѣ-
 стерѣл; тайнѣ; —främer, m., омѣ
 че фаче не мѣстеріосѣл, омѣ мѣ-
 стеріосѣ, прѣкѣпѣцѣ де мѣстерѣл;

—voll, a. mi ad., micropiock, mi-
cticock.

Gehelß, n., проповѣдизне (prin grais),
opdin.

Gehen, v., шергъ, мъ дѣлъ, пасецъ;
плекъ, мълекъ, прчедъ, порнеокъ;
ѣмъ; wie geht es? кѣмъ мерце,
кѣмъ стъ? darüber geht nichts,
ачѣста н'аре прѣко; Gewalt geht
vor Recht, чѣлъ mal tare, е чѣлъ
mal dreht; ciza n'are drehtate;
es geht das Gerücht, своръ ѡлма,
а ешитъ ворва; wo geht diese Straße
hin? snde dnye sprata ачѣста;
das geht mich an, das geht auf
mich, de ачѣста'ml пасъ; was geht
das mich an, че'ml пасъ, нъ'ml
пасъ; der Wind geht stark, възъзъ
свѣлъ tare; es geht ihm Alles
nach Wunsche, toto ѡl pæesъ vine;
der Fluss geht mit Eis, рѣзъ мънъ
гладъ; lassen Sie mich —, ласъ-мъ
ѡл паче, дъ'ml паче; meine Uhr
geht richtig, ороуѡлъ меъ мерце
vine; — geht zu früh; мерце
painte; — geht zu spät, ѡлгър-
zie; wann geht die Post ab? кѣндъ
плѣкъ пошта? es geht von dem
Meinigen, das dela mine; das
geht mir durch's Herz, ачѣста'ml
рѣне инимъ, ѡлм пѣрпнде inima,
мъ сѣкъ ла инимъ; es geht mir
zu Herzen, мъ атинде ла инимъ;
es geht an's Leben, е ѡл picikъ
viêda, се траттѣзъ de viêdъ; in
stch —, a intra ѡл cineufl, a се
жѣдека не cine; schlafen —, мъ
пѣнъ ѡл аштерпѣтъ, мергъ ла
кѣлате; — wir, aidegl, съ мер-
цетъ, влетъ; — an die Arbeit,
а се апъка de зѣкръ; nach Brote
—, ѡлм кастъ трайзъ, ѡлм кастъ
пънеа; im Degen —, а пѣрта
савиъ; zu Ende —, а се termina;
in Erfüllung —, а се ѡлпѡни,
а се адевери; zu Fulse —, а мерце
pedestръ, а мерце пѣжокъ; sei-
nen Gang —, а'ml vedê de дрѣмъ;
а ѣмъла de каплъ сѣзъ, а зрѡа
zrcirel сале; in Gedanken —, а
ста не гандспл, а medira; auf
den Grund —, а чѣрчѣта кз те-

mels, а eccamimъ пѣнъ ла сандъ;
an die Hand —, а ѡi de ѡнде-
мънъ, а ѡi de акзотрис; aus dem
Haufe —, еокъ dimъ кастъ; nach
Haufe —, мергъ акасъ; ins Flo-
ster —, мъ кѣлзгѣрескъ; den Trebs-
gang —, а мерце ѡлръ сѡорлъ;
auf Leben und Tod —, а пѣне
totъ ѡл перикъл; zur Leiche —,
мергъ ла mortъ, петрекъ злъ
mortъ; unter die Leute —; еокъ
ѡлтре ѡменл, петрекъ ѡл социе-
тате; um das Maul —, а лѡгъми;
in Trauer —, поргъ долѣ, мъ
ѡлваракъ ѡл пергъ, (мъ чернеокъ,
провинч. Цѣрѣл rom.); auf den
Zehen —, ѣмъл не вѣрѡл де-
петелор; in sein eigenes Verderben
—, а'ml кѣзѣта cingрѣ рѣина (дѣ-
рѣгънареа) са; vorstichtig zu Werke
—, а ѡi кз назъ.

Gehent, n., тѡргъ; в. Gehänge.

Gehauer, a. mi ad., хокъ скѣитъ de
стаѡил, хокъ ѡлръ пѣлѣче.

Gehaul, n., зрлетъ; vaietъ (ла прѣнѣл),
вочитъ (ла ѡемеиле дела торѡл);
вѣлетъ (ла вѣлтѣл); ѡрѣмѣтъ (ла
зндѣлор).

Gehirn, n., крѣп; im — е nicht richtig
sein, ѡл лѡсеште о догъ, е cmin-
ritъ de минте; — artig, а. mi ad.,
ѡл ѡортъ de крѣп; —hammer,
f., камера крѣпѡлор (анат.); —
entzündung, f., апрѡнсѣръ de крѣп;
—lehre, f., крапѡлоѡиъ; —los, а.
mi ad., ѡлръ крѣп, ѡлръ жѣдикатъ.

Gehöfte, n., кѣсътънѣ, кѣсъминте,
олате (пров. ардѣл.); кѣшгѣрѣл,
стадохе (пров. молдов.), zidipi
ла дѣръ, ла мошѡл.

Gehöhne, n., важокъръ, токърѣл.

Gehölz, n., гѡѡишъ; пѣдѣрѣче, сѡл-
шѡръ.

Gehör, n., азъ, азѣгизне; азѡин-
цъ; er hat fein —, n'azde; —
geben, аскѣлѣ не чѡнева; — fin-
den, сѣнѣл аскѣлатѣ.

Gehörchen, v., einem —, аскѣлѣ de
чѡнева; bfind —, а се сѣзнѣне
орѡеште.

Gehören, v., есте а кѣва, аѡине
de чѡнева; се кѣине, се кѣде,

caz, komplicca (cumpirtocel); ber
Bucurade lobet, ber — maqst le-
berlig, jirepa sulde, cumpirta an-
nietz; (sfuner —, noerz; farter —,
nepevzropz; (sfaalsther —, inimz
de cazaz; Skam vor —, omz
de cumpirt; — etnet Sprache, ne-
niza xuel dimal; man twelf twelf)
—cz Sind et sf, ce kondurte ka-
partepa azl; bletet Sletin sat —,
awerz niiz ape raptiz; — ber

Zeit, cumpirta cenxazot.

Geister-kam, m. eopriticanz, cödrepa
demonirop; — bunter, — citret,
m. eopritoz, nekromanz, cko-
uetroz de demoni; — (sfschöter,
m., Anwoztropz de demoni; —
befschtung, f., Anwoztuzne de
demoni; röpuz; — erfchtung,
f., apzape, vedantz, zimpe; —
furcht, f., temz, epika de apz-
tapt, de crael; — gefcht, f.,
iortop de cnetpe; — haf, a.,
ka o fantomz, ka o apzape;
— (sthe, f., mesmarozoz; —
fcht, m., bicionanz; — febet, f.,
demonomanz; — fande, f., opa
craelior (12 de nötre); — welt, f.,
zmea inguleczaz; zmea newe-
öberp, zmea cumpirtaz.

Geistes-übepfcht, f., inczpaiznepa
mingel, diccpakuzne, ortvitzp; —
— artage, f., utrepa mingel; —
anftengung, f., Ankopdzuzne
mingel; — arm, a. mi ad, ceparz
kz cumpirta (daxa); — armutz, f.,
zinez de cumpirt; — bftung, f.,
katzpa mingel; — entholdeung, f.,
deozovrapa mingel, epeduzne;
— feilcht, f., zibeptareu kopertpil;
— frucht, f., ipodskuzne cumpi-
razel; — gabe, f., dapsa mingel,
razentz; — gegenwart, f., pzeinz
de cumpirt, pekzuzne, nezimpe;
— ftat, f., nepreca cödzekazl, a
mingel; — ftant, a., cminritz;
— ftantfcht, f., cmintripe, empie-
din minre, nezinz; — ptobut,
— wort, n., ipoduzta mingel; —
ruhe, f., Anuzrepa mingel; — (chwä-
che, f., czuzizne mingel; —
Spannung, f., Ankopdzuzne cai-

pirazel; — ftung, m., copez,
azanzta rehzazl; — (schöche, f.,
nezinzuz cödzekazl; — ftart, f.,
rpa, öpree cumpirtazl; — ver-
wahrt, m., awinz na minre
(kz zinaz); — verftung, —
ftützung, f., rpaizpa mingel,
cmintripe, azpize, dazp.

Geftig, a., cumpirtaz, Anzudzrozoz;
cumpirtoc (de nikoz); — fet, f.,
cumpirtazare.

Geftiget, a., cent de cumpirt.

Geftilch, a., cumpirtaz, nemarepiaz;
ekceciactik, vicepiceoz, pzeo-
neoz, noneoz, kcepikaz, pzeo-
nicoz; — e, m., noz, pzeoz;
vicepikanz, kcepik, cumpirtaz (d-
xovnik); — fet, f., kpez, pzeo-
zime, nomine.

Geftloz, a. mi ad, nezinz, öpiz
cumpirt; — igfet, f., zinez de c-
pirt; özdeluz, nezpirtap.

Geft-reich, — woz, a. mi ad, minz
de cumpirt, cumpirtoc, kz minre-
Geiz, m., azapuz, awepöz, apna-
romz (deazaina), ortpewitz, — en,
v., czanz apnanz, mz czpzeoz,
rzkomeoz, awepöz; — hal, m.,
awep, awepicoz; — ig, a. mi ad,
awepicoz, ikstropz de apuzrt.
Geftuht, Geftubel, n., iortz, cpi-
rtz de wsepiz, noz.

Geftambel, n., öpuz, dicuzt, rkpzipe.

Geftamt, a., kpezart, ka kpezta.

Geftand, n., (wuznz Anpzeuzingart)
zapoz, wopz öpiz niyl anz
kizpez.

Geftant, a., meozentz; — cz, n.,
mezckvrtap.

Geftete, n., czepvrtap konritz.

Geftetz, a., ökrtz ka karena, ine-
noz, weproc.

Gefteter, n., paz köznaz.

Geftette, n., rtpvrtap nekorenitz.

Geftage, n., puziczp konritz.

Geftabber, n., cromoöz Anzpart,
rzkuz; — ber Zöhz, kuznge-
manz, kuznzanz dinguoz; —
bez Stöcz, rortvpa kapzel.

Geftaltche, n., kuznzanzp; — mit
Stettfent, kemintrp, meozvrtap;

- mit den Händen, вѣтъръ дин
папме, плаксъръ.
- Geffimber, n., цекънитъръ (de arme).
- Gefflinge, n., циситъръ (de клопотъ);
вжитъръ (de врем).
- Gefflicte, n., цепкънитъръ.
- Geffloffe, n., вѣтъръ (ла портъ).
- Geffnitfche, n., крингенпире де динцл;
крингъмънтъ (grincement, фр.);
кронкънитъръ, къръитъръ (de па-
сер).
- Geffnatter, Geffnifter, n., къръитъръ,
тръенитъръ неконтенитъ.
- Geffniet, a., днценъкатъ.
- Geffohlt, a., карбоникатъ.
- Geffperrt, a., днкръчшатъ.
- Gefftache, n., тръспитъръ.
- Gefftâch, n., къръитъръ.
- Geffrâge, n., пилитъръ ръзътъръ.
- Geffreiß, n., лътрътъръ, стригаре
континъ.
- Geffrigel, n., сгъриетъръ, скрпидоре реа.
- Geffrôß-ader, f., възъ месараикъ;
—brûse, f., гиндъръ месантерикъ.
- Geffrôse, n., (анат.) месантеръ, ве-
серъкъ, днкредитора маделор; хор-
вотъ.
- Geffünstelt, a., артициалъ; преоъкътъ,
мештешипитъ.
- Gelache, Gelächter, n., ржъ къ ха-
катъ; zum — dienen, a. ѓи де
ржъ; sich zum — machen, a. се
ѓаче де ржъ.
- Gelâchel, n., зимитъръ, сържъ.
- Geladen, a., дмалътъ, днкъркатъ;
—e, m., дмвitatъ.
- Gelag, n., копирънъкъ, копвизъ; ра-
ѓена, саъ партеа кзвенитъ де
пдгъ ла ѓекаре дин копирън-
зъторъ; ins — hinein schwaßen,
a. ворвъ verzi mi зскате.
- Gelâhmt, a., параликъ, ологъ.
- Gelahrtheit, v. Gesehrsamkeit.
- Gelalle, n., гъпгъвире, гъпгъвире (ла
знъ копилъ).
- Geländer, n., парапентъ; валъстрадъ,
пармакълъкъ (ла скаръ, ла понте);
—bocke, f., стълпъ, верѓеа де валъ-
страдъ; —fenster, n., валконъ.
- Gelangen, v., ажангъ, сосескъ, ад-
винъ; zu seinem Zwecke —, дмл
ажангъ скопъкъ.

- Gelârm, n., алармъ, стомотъ.
- Gelaryt, a., маскатъ, ларватъ.
- Gelass, m., днкъпере, спачиъ; ко-
moditare; лъсаре; in diesem Hause
ist viel —, e дестьгъ днкъпере
дн каца аста.
- Gelassen, a., динштитъ, модератъ,
кзмшгътатъ, пъдвинте, лъстюрис,
ѓлегматикъ; —heit, f., динште,
модеръдизне, кзмпътаре, пъдвин-
тъ, ресемпъдизне, ѓлегмъ.
- Gelaufe, n., къркъ континсъ, тръ-
нъдътъръ.
- Gelâufig, a. mi ad., есерчитатъ, де-
принсъ, дндемънатикъ, зморъ;
карциъ; er hat eine —e Hand, аре
скрпидоре кърциъ; eine —e Zunge,
литъ де слегатъ; —felt, f., зшз-
рингъ, дндемънаре.
- Gelaunt, a., динсъкъ, плакатъ (ла
voie възъ саъ реа); gut —, аре
воизъ възъ; übel —, n'аре воизъ
вънъ; wie ist et —? de че зморъ
е? кзм ѓ динсъкъ?
- Gelâute, n., сзлетъ неконтенитъ де
клопоте, клопотиъ.
- Gelb, a., галвинъ (колдоре); — ma-
schen, — werden, — färben, дн-
гълвинескъ, ѓакъ галвинъ; das —e
vom Ei, гълвиншъ де оъ; —
braun, a., галвинъ зпкисъ; —en,
v., гълвенескъ, сегълвенеште; —
gießer, m., араманъ, горпзторъ
дн арамъ, дн вропнъ; —grün,
a. mi ad., галвенъверде; —holz,
n., земнъ галвенъ де Брасилia;
—kopf, m., канъгалвенъ (пасере);
—kupfer, n., арамъ галвенъ; —
haartg, a., пълвигъ (лат. flavus);
—reis, a., галвенъ коптъ (палъ
де гръне); —roth, a., ромиъ гал-
венъ; —schabel, m., чокъгал-
венъ, пасере къ камъ ла гъръ
ѓбрте перодъ; гълъркъ гълъдъ;
—sücht, f., гълвинаре, иктеръ, вер-
саре де ѓере; —süchtig, a. mi
ad., иктерикъ, къ гълвинаре; —
würz, f. къркзмъ, шофранъ де India.
- Geld, n., ардинтъ, банл, монетъ;
baare —, банл дн пзмертъоре;
harte —, банл зпъторъ; gangbare
—, банл къ къркъ; er ist nicht bei

—, n'are vani rara; etwas zu — machen, преѡакъ чева ꙗн монеть; für sein — leben, трыеште din ах сѡх; er sitzt im — e bis über die Ohren, се ресѡады ꙗн вані; — aufhäufen, адѡнъ ваніі грѡмадѡ.

Geld=adel, m., позледъ кѡштѡратъ; — angelegenheit, f., грѡвъ de vanі, ѡнанце; — arm, a., серакъ de vanі; — ausgabe, f., келѡгалъ, сѡесе; — bedarf, m., тressинѡ de vanі; — bedürftig, a., ѡнтре-взинѡатѡ de vanі; — begierde, f., поѡтъ de арѡнтѡ; — beitrug, m., сѡвенѡизне, сѡкврсѡ, ажжѡторіѡ вѡнескѡ; — beſohnung, f., реслагы ꙗн вані; — beutel, m., тѡшкѡ, пѡнгъ de vanі; — beſitz, m., авере ꙗн вані; — büchse, f., кѡтѡ de vanі; — buße, f., глѡвъ ꙗн вані; — court, m., кѡрсѡл ваніор; — durst, m., sete de арѡнтѡ; — einnehmer, m., перчеѡторѡ, кассіарѡ; — erwerb, m., кѡштѡрѡ de vanі.

Geldeswerth, a., эквѡвалентѡ кѡ вані, de valorea monetei.

Geldforderung, f., претѡнѡизне de vanі; — freßend, a., кѡстѡторіѡ; — geiz, m., аверѡцѡ, гѡкоміѡ de арѡнтѡ; — geizig, a. ші ad., лѡкомѡ de vanі; — geschäft, n., спе-кѡлѡизне кѡ вані, аѡіотаріѡ; — gier, v. — begierde; — gierig, a., поѡтѡторіѡ, ізѡіторіѡ de арѡнтѡ; — handel, m., котерѡдѡ кѡ вані, скімѡѡ; — händler, m., пегѡдіторѡ, скімѡвѡторѡ, спекѡлантѡ кѡ вані, ванкерѡ; — hilfe, f., ажжѡторіѡ вѡнескѡ; — hunger, m., несѡцѡѡ de арѡнтѡ; — jube, m., кѡштѡтарѡ; — fasten, m., ѡадъ, кѡѡрѡ de vanі; — ſaße, f., — gürtel, m., шерпартѡ, чѡнгъ de кѡреа; kinnірѡ; — ſlemme, f., ліѡсѡ, невоѡ de vanі; — loß, a. ші ad., ѡѡрѡ вані; — macher, m., ѡѡкѡторѡ de vanі ѡагл; — mäſſer, m., скімѡвѡторѡ; — mangel, m., — noth, f., ліѡсѡ de vanі; — poſt, f., — poſten, m., сѡмѡ, ар-тѡкѡѡ, kondels de vanі; — preis, m., прѡцѡл ваніор; — reich, a.

ші ad., вѡносѡ; — reichthum, m., авере ꙗн вані.

Geldſache, v. — angelegenheit; — ſack, m., сакѡ de vanі — ſchuld, f., дарѡрѡ ꙗн вані; — ſchranz, m., скрпнѡ de vanі; — ſorge, f., грѡжа ваніор; — ſorte, f., ѡелѡл монетей; — ſpende, f., помѡнъ ꙗн вані; — ſplitterei, f., рѡіѡнъ de vanі; — ſplitternd, a., рѡіѡнѡторіѡ; — ſteuer, f., дажде ꙗн вані; — ſtolz, m., мѡндѡрѡ de vanі; — ſtraße, v. — buße; — ſtück, n., вѡкатѡ de монетѡ; — ſucht, f., манѡвѡ, патімѡ de vanі, ꙗнкіпаре ла мамѡна; — ſüchtig, a. ші ad., вѡтѡманѡ de а стрпѡце вані; — ſumme, f., сѡмѡ de vanі; — taſche, f., тѡшкѡ de vanі; — umlauf, m., черкѡлѡизне de vanі; — verluſt, m., пердепе de vanі; — verſchwender, m., рѡі-пѡторѡ, токѡторѡ de vanі; — verſchwendung, f., рѡіѡнѡре, токаре, тѡнкаре de vanі; — vorſchuß, m., дѡтѡтѡрѡ ꙗн вані; — vortheil, m., ѡолосѡ (інтересѡ, камѡтъ) de vanі; — wechſel, m., скімѡвѡ de vanі; — wechſler, m., ванкерѡ, скімѡвѡторѡ; — wucher, m., аѡіотаріѡ; — wucherer, m., аѡіотарѡ; — zulage, f., адѡѡе-тѡнѡ de vanі.

Geleſe, n., лікѡтѡрѡ (it. leccatura).

Gelee, (zi: целѡ), f., целѡгѡ.

Gelege, n., вѡтамѡ, нѡдѡ вѡгѡмѡнѡ.

Gelegen, a. ші ad., аѡезарѡ, сѡтѡтѡ; пѡсѡ (vine); komodѡ; пропѡрѡ, по-трѡіѡ; zu — er Zeit, а пропѡ-сѡ, ла рѡмѡнѡ; das kommt mir —, аста ꙗнлі vine токѡмѡ vine; es iſt mir daran —, тѡ інтере-сѡѡ; daran iſt nichts —, аста нѡ ѡаѡе нѡмѡка; es iſt mir nicht —, zu zc., нѡмлі vine, сѡ пѡчѡ.

Gelegenheit, f., ѡкѡзіѡне, прѡлѡжѡ; komoditate; грѡсѡрѡ; motivѡ; ка-літѡте; — macht Diebe, ѡкасіѡнеѡ ѡаѡе не ѡѡрѡ; es iſt eine — da, ѡкѡ о грѡсѡрѡ; nach — der Sache muß man ſeine Entſchliefungen an-bern, сѡ ꙗнторѡл манѡѡа дѡнѡ-тѡнѡ; — ſchlichter, m., поѡрѡ чѡ-

- кликъ, поетъ че ѳаче кълтече de окъсизн; — *gedicht*, n., чикликъ, поесие de окъсизне; — *Stichter*, m., веригашъ, вотръ (гърч. пезевенкис); — *Stichterin*, f., веригашъ, вотръ, пезевенке; — *Sprecht*, f., предикъ окационалъ.
- Gelegenlich*, a. ши ad., окационалъ, de окъсизне.
- Gelehrig*, a. ши ad., дочеръ, дичипиаверъ; — *feit*, f., дочеригате.
- Gelehrsamkeit*, f., дпвѣдѣтъръ, ерсдигане, литератъръ, доктринъ, штинциъ.
- Gelehrt*, a., ерсдигъ, дпвѣдатъ, доктъ, литератъ; штинциѳикъ, литераръ.
- Gelehrte*, m., доктъ, дпвѣдатъ, литератъ.
- Gelehrten-freund*, m., извиторъ de дпвѣдаци; — *republik*, f., република литерацион; — *stand*, m., класа дпвѣдацион; — *verein*, m., академизъ, социетате ерсдигъ; — *wesen*, n., литератъръ, штинциѳикъ; — *zeitung*, f., жърнарис штинциѳикъ; — *zust*, f., корпиз дпвѣдацион.
- Gelehrtheit*, v. *Gelehrsamkeit*.
- Geleise*, n., ротацис, вѣдинацис, вѣгашъ; оритъ; кале; *auf dem — kommen*, пердъ дрмъиз, м'а ватъ din кале.
- Geleit*, n., скортъ, кълъсѳ, кодѣптѳ, сѳигъ; *sichere —*, салвокондѣнтъ; — *en*, v., скортезъ, кондѳкъ, дпсоцескъ пе кале пентръ секвранцъ; — *er*, m., кълъсѳ, кондѳкторъ, скортъторъ; — *amt*, n., ѳѳидиѳ de скортацис; — *breiter*, m., скортаръ къларе; — *brief*, m., салвокондѣнтъ, пасѳпортъ; — *einrausme*, f., венитъ de скортъ; — *einnehmer*, m., ватешъ, перценторъ de дѳри пентръ скортъ; — *frei*, a., скѳитъ de дареа de скортъ; — *geld*, n., екортъритъ, ванl de скортъ; — *gerechtigfeit*, f., дрѣнтъ de а лза скортъритъ; — *haue*, v. — *amt*; — *herr*, m., дндрѣнтѳитъ de а скорта; — *mann*, v. — *er*; — *mannschaft*, f., кълъсѳиме, скортъриме; — *ordnung*, f., пергъл-
- мънтъ пентръ скортацис, пентръ секвранца дрмъзрион; — *breiter*, v. — *breiter*; — *saule*, f., стълпъ дедрѣнтърторис ал скортел; — *schiff*, n., наиз de скортъ; — *stätt*, n., — *stelle*, f., перценторис de скортъритъ; — *stern*, m., стеа кондѳкѳоре, кълъсѳоре; сателитъ; — *straße*, f., кале de скортацис; — *stafel*, f., тавалъ de прецъз скортацис; — *zeichnen*, n., — *zettel*, m., билетъ, чедъз de скортъ.
- Geleut*, n., артикълъ, кизѳоре, nodъ (ѳсе); веригъ (катепъ); *der Mensch hat weder — noch Geschick*, ачестъ омѳ e десѳортатъ; —, a. ши ad., ѳлесиверъ, плекаверъ, мълдиѳк.
- Geleut-bein*, n., оѳ сесамѳидъ, осъз кизѳорел; — *brüse*, f., гиндъръ артикъларъ; — *ig*, a. ши ad., v. *Geleut* a.; — *igkeit*, f., ѳлесиверигате, плекъѳизне, мълдиѳмиз; — *knorpel*, m., (анат.) кондѳлъ, оѳ ешитъ аѳаръ ла (кизѳорl); — *knorpeln*, m. pl., стърѳисриѳе кизѳорелор (de ѳсе); — *sam*, a., дочеръ, v. *Geleut* a.; — *wasser*, n., сиповизъ, з-тезѳлъ клеѳѳъ дела дпкеиетърl.
- Gelese*, n., дептъръ, чигитъръ континъ.
- Gelesen*, a. ши ad., чигитъ.
- Gelfern*, v., ворвекъ дпгъндъ.
- Gelichter*, n., тѳгъ, кликъ, пласъ; каливъръ, калитате; *cois*; *sie sind eites — s*, el сълтъ de o тѳгъ.
- Gelieben*, v., плаче, v. *Belieben*; *geliebt es Gott*, врѣндъ Dzeѳ.
- Geliebt*, a., извитъ, аматъ; — *e*, m. ши f., амантъ, амантъ.
- Geliefen*, v., се 'nkiaгъ (лантеле).
- Gelieferung*, f., зпкълъѳизне.
- Geliebene*, n., дппрѣмъзтъ.
- Gelind*, a., мѳде (пелеа de кожѳкъ = суѳѳѳ); *neredъ*, линъ, вълндъ, дълче; — *ere Seiten aufziehen*, маl ласъ din претенциѳн; — *igkeit*, f., дълчѳъ, вълндѳе, линъгате.
- Gelingen*, v., реесъ, есѳтескъ; *es ist mir gelungen*, ml а реешитъ планъз.
- Gelispel*, n., шоптитъръ, тѳртъръ, сѳзъръ; трѳмъръгъръ (а ѳѳиѳор).

Gellen, v., дѣсскѣ; ресснѣ, в. Gällen.
 Gelobe, n., ладъ саператъ.
 Geloben, v., промитѣ, факъ вотѣ (ѡзгъдѣсскѣ); gelobte Land, пѣтътъгъ promissio[n]el (ѡзгъдѣсскѣ) Kanaansk.
 Gelöbniß, n., promissio[n]e солепелъ, вотѣ.
 Gelobung, f., devotътъгъ.
 Gelod, n., амъцитъгъ коптинъ; (вѣтъгъ), пасере domesticitъгъ че клатъ не адгелъ; крецитъгъ de гъгъ.
 Gelod, n., валогъ (а ѡерелор).
 Gest, a., стернѣ (вака); —, interj., нѣ е аша! аша е! адевѣратъ е!
 Geste, f., алъгъ de лемнѣ, кофигъ, кьгъ.
 Gesten, v., предъште, аре предъ, валоре, крскъ; ѡаче, цине, ксть; аре вазъ, kreditъ; Münze die 2 Gulden gilt, монетъ кѣ валоре de 2 fiorini; Münze die nicht mehr gilt, монетъ каре нѣ маъ змвълъ, нѣ маъ аре крскъ; dieser Diamant gilt 500 Thaler, ачестъ diamantъ ѡаче 500 галеръ; es mag —, оъ, мизъ; was gilt die Wette? нѣ че съ не прндемъ? es gilt die Bank, мерце не банкъ (картофоръ), va banque! es gilt die Ehre, даъ Leben, ачѣ е ворва de опоре, ачѣ мерце не вадъ; das gilt nicht, аста нѣ стъ, нѣ се ноте; es gilt mir gleich viel, мѣ е тотъ зна; er will für einen Gelehrten gelten, ва съ трѣкъ de лъвѣдатъ; er gilt viel bei . . ., елъ аре маре вазъ ла . . .; sich —b machen, а'мѣ да импорганъ, а'мѣ цине véza.
 Gestling, m., Gestlister, n., вѣгъ стѣрнъ.
 Gelübde, n., вотѣ, легъгъгъ че о ѡаче цинева лъапгѣа лѣ Dzeß; prinascъ; — thun, факъ вотѣ; — erfüllen, лъапгѣсскѣ вотъ.
 Gelüste, n., погъ, плъчере карпатъ.
 Gelüsten, v., погѣсскѣ, ръгнѣсскѣ; es gelüftet sie, азъ sie gelüsten nach seltsamen Speisen, са погѣште тъакърѣ стръине.
 Gelze, m., маскрѣ (поркѣ) жгъ-

nitъ, сковитѣ; —п, v., жгъгѣсскѣ; —т, m., сковиторѣ, къстръторѣ.
 Gemach, n., къмаръ (odae), кавнетѣ; трѣвъ de nimika; ein elendes —, о карикъгъгъ; —, ad., дпчетѣ, лнѣ, komodъ; nur —; maî дпчетѣ, лншорѣ.
 Gemächlich, a. шѣ ad., komodъ, тикнитѣ, вѣнѣ; — (leben, трыѣсскѣ дптръ дндесткларе, —heit, f., komoditate, тикнъ; er liebt —, дѣ плаче komoditatea.
 Gemacht, n., ѡкъгъгъ, лкръ; гърциле ршндѣе.
 Gemahl, m., содъ, вѣратѣ; —in, f., содъ, невасть; konsopte m. шѣ f.
 Gemahnen, v., es gemahnt mich, мѣ се маре, дпмѣ дпкпѣсскѣ, imajinъ.
 Gemälde, n., мнтръ; тавгъ, портретъ; —liebhaber, m., извиторѣ de тавгърѣ; —saal, m., мпъкогѣкъ, галерѣ de тавгърѣ; —sammlung, f., копенционе de тавгърѣ.
 Gemantsche, n., вълъчитъгъ (лп агъ, мочиръ); рагъгъ, местекъгъгъ de тълте ѡелърѣ de вѣкате дпкълизѣе.
 Gemart, n., семнѣ, маркъ (de арцитъ); —ung, f., терминѣ, хотареле, марциле (знѣл момѣ, знѣл territorѣ de полнѣгъ).
 Gemäß, n., мѣскъ; —, a. шѣ ad., копорнтѣ, корреспондъторѣ, атъскратъ, погивитъ; der Artigkeit —, дѣлъ къвиндъ; —heit, f., копормитате, корреспонционе, амъскраре; in —heit, дп копормитате; —igt, a. шѣ ad., moderatъ, стъгнератъ; —igte Stimmesstich; зонъ стъгнератъ.
 Gemäuer, n., мѣрѣ, зидѣрѣ.
 Gemein, a. шѣ ad., комънѣ, пѣвлѣкъ; ordinariъ, овичнѣгъ; влогаръ, фамиларъ, попоралъ; trivialъ, сѣмпла, овичнѣгъ, простъ; даъ —e Wesen, касъ, трѣвъ пѣвлѣкъ, репѣвлѣкъ; der —e Mann, влогаръ, омѣ de рндѣ; —e Soldat, солдатъ сѣмпла; —e Veste, винеа пѣвлѣкъ; —e Menschenverstand, сѣмпла комънѣ, мнгѣа сѣпъгѣсъ; —e Menschen, гъггаре, манѣрѣ

- пробѣ; — *Ausbruch*, спресизне попоралъ; *sich* — маѣн, а се degrada, дѣжоси; *sich mit einem* — маѣн, тѣ *familiaris* кз чинева; *mit einem* — *Sache* маѣн, факъ кзасъ комънѣ; *sich mit schlechtem Gefinde* — маѣн, тѣ дѣканализѣ, тѣ простескѣ.
- Gemein-aedter*, м., агръ комънѣ; — *anger*, м., гъшине, иеръритѣ комънѣ.
- Gemeinde*, *Gemeine*, ф., комънѣ, комънитате (ошуте); *епорѣ*, парохѣ; *сатѣ*; *das Haus der Gemeinen*, камера де жосѣ (дѣ Англіа); — *casse*, ф., касса комънѣ, кзѣа сатѣлѣ; — *glieb*, н., метврѣ аз комънѣ, чегъчѣнѣ; — *gut*, н., авере комъналѣ (пѣшкѣторѣ, пѣтѣшкѣторѣ); — *haus*, н., каса комъналѣ, тѣнѣчипалитате, каса сватѣлѣ, каса сатѣлѣ.
- Gemeinde-rath*, м., сватѣлѣ тѣнѣчипалѣ, тѣнѣчипалитате; метврѣ де сватѣ; — *recht*, н., дрептѣ комъналѣ; — *trift*, ф., локѣ де гъшине комъналѣ; — *vorsteher*, м., прѣмединтеле сватѣлѣ комъналѣ, антѣсте де комънѣ.
- Gemeiner*, м., солдатѣ сѣпѣлѣ.
- Gemeinfaßlich*, а. ми ад., попоралѣ, зшорѣ де перченѣтѣ, тѣсратѣ каначѣгъдѣлѣ влогѣлѣ; — *feit*, ф., пошларитате (знѣлѣ кзѣнтѣрѣ), че есте тѣсратѣ каначѣгъдѣлѣ комънѣ.
- Gemein-geist*, м., свѣритѣ комънѣ, свѣритѣ де корпѣ, ѣзѣре пентрѣ вѣтеле пзѣлѣкѣ; — *günstig*, а., ре-кзносѣвтѣ де комънѣ, несте тотѣ валавѣрѣ; — *heit*, ф., комънитате; трѣвѣлѣитате, простѣ, васѣгъ; — *hirt*, м., пѣсторѣлѣ комънѣ; — *nüßlich*, ад., декомънѣ, деръндѣ, пестеготѣ.
- Gemeinnüßig*, а., декомънѣ фоло-сѣторѣ, де фолосѣ пзѣлѣкѣ; — *feit*, ф., фолосѣ пзѣлѣкѣ.
- Gemein-schick*, м., тазрѣлѣ комънѣ, аз сатѣлѣ; — *platz*, м., локѣ комънѣ (реторѣкѣ); — *sam*, а., комънѣ; — *samfeit*, ф., комънѣне.
- Gemeinschaft*, ф., комънѣтате, сочѣ-тате, аѣнѣтате; рѣлѣчѣне, легъ-

- тѣрѣ (де кзносѣтѣнѣ); — *lich*, а., комънѣ; дѣпрѣзнатѣ; — *liche Mauer*, тѣрѣ меzzинѣ.
- Gemein-schente*, ф., оспѣтѣрѣа (кѣрч-тѣ) комънѣ, а сатѣлѣ; — *schreib-ber*, м., нотарѣлѣ комънѣ; — *stun*, в. *Gemeingeist*.
- Gemeint*, а., итегѣнѣзнатѣ; сокотѣтѣ; — *sein*, амѣ де гъндѣ.
- Gemein-tag*, м., диѣтѣ, адънаре ов-штѣсѣкѣ; — *weide*, ф., гъшине комънѣ, в. *Gemeinbetrift*; — *ver-ständlich*, а. ми ад., де дѣгълѣсѣ комънѣ, в. — *faßlich*; — *wesen*, — *wohl*, н., вѣтеле, итегѣсѣлѣ пзѣлѣкѣ.
- Gemenge*, *Gemisch*, *Gemengsel*, н., метсѣкѣтѣрѣ; мѣстѣрѣ, мѣшкѣ-ланѣ (mescolanza).
- Gemesse*, н., тѣсрѣтѣрѣ.
- Gemessen*, в., тѣсратѣ; цѣртѣритѣ; — *e Befehle*, ordini прѣчѣе; — *heit*, ф., прѣчѣисне (деспѣре ordini).
- Gemezel*, н., тѣчѣлѣ, тѣчѣлетѣрѣ, зѣдѣре, вѣгълѣ крѣпѣтѣ.
- Gemut*, ф., пѣтрѣ пѣсѣтѣмѣтѣ, сѣзмѣтѣ.
- Gemodest*, а., фѣсратѣ, фационатѣ.
- Gemocht*, а., зндосѣ, зндѣлосѣ, тѣрѣ, фадѣ скѣмѣвѣчѣсѣ де матерѣе.
- Gemöbde*, м., рѣнѣкѣриорѣ, де соѣлѣ антѣлопѣлѣр.
- Gemse*, ф., рѣнѣкапѣрѣ, капѣрѣ пѣгрѣ.
- Gemsen-jagd*, ф., вѣлѣтѣре де капѣрѣ пѣгрѣ; — *jäger*, — *steiger*, м., вѣ-пѣторѣ де капѣре пѣгрѣ; — *leder*, н., пѣле де капѣрѣ пѣгрѣ; — *wurz*, ф., доронѣкѣ; — *ziege*, ф., капѣрѣ пѣгрѣ (мѣлѣре).
- Gemülle*, н., тѣрѣзѣнѣшѣ, дѣрѣмѣ-тѣрѣлѣ; сѣрчѣле.
- Gemurmel*, ч., тѣртѣрѣтѣрѣ, вом-вѣтѣрѣ; вѣшѣлѣтѣ (bisbiglio).
- Gemurre*, н., тѣрѣлѣтѣ, воаворѣсѣтѣ, ворворѣмѣнтѣ (borboagliamento).
- Gemüse*, н., лѣгъме; — *bau*, м., кѣл-тѣрѣ де лѣгъме; — *garten*, м., лѣгъмѣнтѣ, гърѣдѣнѣ де лѣгъме; — *pflanzen*, ф. pl., гънтѣлѣлѣгъмѣ.
- Gemüßigt*, а., овлѣгатѣ, констрѣнѣсѣ.
- Gemüth*, н., иѣнѣтѣ, сѣлѣтѣ, свѣритѣ, зѣлѣре, дѣклѣпѣчѣне, пѣтѣралѣ; *hoffen* —, тѣрѣнѣмѣтѣ, цѣнерѣоѣ-тѣте; *inechtſches* —, иѣнѣ сѣр-

ventre despre mъсърареа ши дп-
 пърареа ариѡр, а локъриѡр.
 Geobätisch, a. ши ad., геодесикъ.
 Geognose, f., геогносія, кѡпощиңуъ
 десре пѣмѣнтъ, в. Geologie.
 Geognost, m., геогностъ, кѡпоскъ-
 торъ де пѣмѣнтъ; — іsch, a., геог-
 ностикъ.
 Geograph, m., географъ; — ie, f.,
 географія, в. Erdbeschreibung.
 Geographisch, a., географикъ.
 Geolog, m., геологъ.
 Geologie, f., геологія, шѣиңуъ че
 are de oviентъ кѡпощиңада фортел
 естерне а глоблѣи пѣмѣнтескъ,
 патра матеріѡр каре дп комп-
 пѣнъ ши кѡпѣл дѣпъ каре с'аъ форт-
 патъ ачеле матеріѡ ши с'аъ а-
 шезатъ дѣпъ кѣм сѣнтъ.
 Geologisch, a. ши ad., геологикъ.
 Geomant, m., геомантъ.
 Geomantie, f., геомантия, гѣчиторія
 din mште dinіѡ трасе не пѣмѣнтъ,
 din каре се кредеа къ се пѡте
 преведѣ ѡиторѣл.
 Geomantisch, a. ши ad., геомантикъ.
 Geometer, m., геометръ.
 Geometrie, f., геометрія.
 Geometrisch, a. ши ad., геометрикъ,
 геометралъ.
 Georgicon, n., геордиконъ, інстѣтъ
 де арикултаръ.
 Georgine, f., георгина.
 Geräch, n., сарчинъ, ваганъ, паке-
 тѣл; ѡертѣ, знѣлѣ (кѣм скѣм-
 вѣрл, аштернѣтъ) де дрѣмъ.
 Gerseffert, part., дѣппѣратъ.
 Gerseife, n., ѡлѣерътѣръ, шѣерътѣръ.
 Gersepe, n., стрігътъ, цѣнетъ.
 Gerläntel, n., дѣчепере де ресвоіѣ
 принтр'ѣнъ фокъ переглѣтъ.
 Gerläpper, Gerläuder, n., влѣгъртѣ-
 ръ, ѡлекърія, ворѣл пѣлѣтъ (ки-
 кирѣмѣнтъ).
 Gerlärrer, n., стрігаре, цѣнетъ.
 Gerlätscher, n., зѣрѣтъ (зѣл пѣрѣдъ
 не петрѡ).
 Gerolter, n., сромотъ, вѣвѣитъ, по-
 кѣнтъ.
 Gerŕage, n., дѣтѣрѣтѣръ; сѣмнъ,
 маркъ, потъ, характеръ; дѣтѣ-
 вѣртѣръ.

Gerŕable, n., іентѣнъ, гѣдѣрѣ.
 Gerŕänge, n., помѣлъ.
 Gerŕassel, n., парѣнтъ (де фокъ);
 крепѣтъ.
 Gerŕügel, n., вѣгаіе.
 Gerŕuafe, n., ѡвѣкѣитъ (ѣрѡсчеле).
 Gerade, grade, a. ши ad., дрѣнтъ
 (че нѣ ѡ стрѣмѣнъ); eine — Zіntе,
 linіѡ дрѣнтъ; сіңчерѣ, кѣратъ
 (ѡръ рѣзтѣте); er іst ein — r
 Mann, елѣ ѡ знѣ ѡмъ дрѣнтъ;
 токѡл; — in der Mitte, токѡл
 дп мѣжлѡкъ; пѣреке, кѣ соудъ;
 — Zafіl, пѣмерѣ кѣ соудъ; —
 gehen, мерѣ дрѣнтъ; — machen,
 — rіchten, дѣдрѣнтъ (че а ѡостъ
 стрѣмѣнъ); — oder ungerade spie-
 len, жокъ кѣ сѣл ѡръ соудъ;
 fünf — sein lassen, кѣртъ принтрѣ
 деѣете, трекъ кѣ ведегеа; —
 heraus, не ѡацъ, лѣверѣ; — zu,
 дедрѣнтѣл; nach —, дѣчетъ.
 Gerade, f., герт. жѣр., есопрікъ,
 аверѣ парѡферѣлѣ, аверѣа знѣл
 ѡemel че нѣ і с'а datъ де зѣстре
 ши дѣпъ каре еа траѣ венітъ.
 Geradenweg, ad., ѡръ комплѣментѣ,
 верѣе, дп ѡацъ.
 Gerad-heit, f., — sinn, m., кѣрѣденіѣ
 (де інімъ), сімплітѣте; сіңчері-
 тѣте, дрѣнтѣте.
 Gerad-sinnig, a., дрѣнтѣніарѣ; —
 sinnig, a. ши ad., сіңчерѣ, кѣратъ
 (ла інімъ); — winselig, a. ши ad.,
 дрѣнтѣнізларѣ.
 Gerase, n., гѣрѣатъ, ѡрѣ.
 Gerassel, n., зѣрѣитъ, ѡрѣѡре.
 Geräch, n., — schaft, f., мѡвѣл; знѣлѣте,
 скѣлѣ, іңстрѣмѣнтѣ; вѣсерѣ; кѣ-
 траѡѣсе (іронія); аштернѣтъ; (ка-
 лѣвалѣкъ, тѣрѣ); silberne —, ар-
 цѣнтѣрѣ.
 Gerathen, v., реесъ, am emітъ знѣл
 сѣл рѣ; kadh, даъ прѣсте віне
 сѣл рѣ; нѣмерѣскъ; an einander
 —, се дѣгѣлѣште знѣл кѣ ал-
 тѣл; in einander —, sіch in die
 Haare —, се вѣтъ, се анѣкъ де
 пѣрѣ; in Flammen —, с'апрінде;
 in Freude —, дп анѣкъ вѣкѣрѣа;
 іch gerіeth auf den Einfall, дп
 venі amіnte, дплѣслн дп канѣ

idea; in's Gend —, кадѣ дн
mimelir; in die Hände der Feinde
—, кадѣ дн тѣмле inimicior;
in Bergessenheit —, се зигъ; in
Besürzung —, тѣ зимескѣ, тѣ
тѣрѣспѣ; auf schlechten Weg —,
даѣ де дрѣмѣ рѣѣ; einem —, i
се нмереште.

Gerathen, a., (дела Rathen, свѣтѣ-
ескѣ) кѣ сватѣ, кѣ фолосѣ; еѣ
möchte für ihn —er sein, ар ѣи
mai кѣ сватѣ пентрѣ дрѣнскѣ.

Gerathenohl, n., (nedecl.) кадѣ дрѣѣ,
порокѣ, дитѣмларе, пенпмерите;
auf's —, дитр'анѣ порокѣ; auf's
— schießen, а пшка дрѣва.

Geräthhammer, f., кѣмарѣ де мо-
вил, де знеге.

Gerächtert, a., аозматѣ, зскаѣ ла
ѣзмѣ.

Geräuf, n., пѣрѣитѣрѣ, вѣтаѣ сго-
момѣ; дѣсавѣ, чѣртѣ.

Geräum, geräumig, geräumlich, a.,
спациосѣ, ларѣ, естинсѣ; дикѣ-
пѣторѣ; —igkeit, f., естиндере,
лѣрпиме, спациоситате.

Geräusch, n., всиетѣ, сгомотѣ; ѣре-
мѣтѣ; —los, a., ѣрѣ всиетѣ, ѣрѣ
свнетѣ; тѣкѣтѣ; —losigkeit, f., не-
вѣре, дѣнште, тѣчере, синѣрѣ-
тате; —voll, a., пѣнѣ де всиетѣ,
сгомотосѣ; ѣремѣндѣ; лѣртѣросѣ.

Geräuschper, n., кѣхѣитѣ ренѣитѣ;
(стриѣтѣ = screatus, лат.).

Gerben, v., арѣсескѣ, тѣвѣческѣ,
дѣвескѣ (пѣл).

Gerber, m., арѣситорѣ; —ei, f., ар-
ѣситорѣ, тѣвѣчире; —fals, m.,
варѣ де арѣситѣ; —los, f., ар-
ѣсѣлѣ; —myrthe, f., мѣртѣ де
тѣвѣчитѣ; —sumach, m., сѣмакѣ,
скѣтпѣ де тѣвѣчитѣ.

Gerbestahl, m., кѣцитѣ де арѣси-
торѣ; —stoff, m., матерѣ арѣ-
ситорѣ.

Gericht, a. m. ad., дрентѣ (че пѣ
е контра адеврѣлѣтѣ), лѣрпимѣ,
кѣвенитѣ, жѣстѣ; кѣ дрентѣ; —ig-
keit, f., дрентаре, жѣстѣитѣ; —ig-
keit widerfahren lassen, даѣ, ѣакѣ
дрентате; —igkeitsliebe, f., изѣре
де дрентате; —igkeitspflege, f.,

administrativische drentung; про-
чедѣрѣ; —machung, f., жѣстѣи-
кѣитѣне, дѣдрентаре; —same, —
samkeit, f., пѣвилѣитѣ, дрентѣ,
скѣтпѣ.

Gerede, n., ворѣвѣ; гѣрѣлѣметѣ; сѣонѣ,
ѣалѣтѣ; sich zum — der Stadt ma-
chen, а се ѣаче де варѣва ѣме-
нитор.

Gerelbe, n., ѣрекѣтѣрѣ, ѣрекѣтѣнтѣ.

Gerelchen, (zu etwas), v. сѣрѣеште,
адѣче, ѣаче (опѣре); се дѣторѣче
(дн фолосѣ, дѣзнѣ).

Gerelme, n., рѣнтѣрѣ, ѣанѣре де
рѣме, де ворѣспѣл.

Gerelze, n., кѣтарѣ, дѣтрѣваре марѣ-
(дѣзнѣ тѣрѣспѣ); еѣ иѣ ein —
darum, се казѣ ѣѣрте (ѣ марѣѣ-
ѣрекарѣ).

Gerelte, n., кѣлѣрѣитѣ десѣ.

Gerenne, n., кѣрѣскѣ некѣнтѣитѣ.

Gereten, v., тѣ кѣескѣ, дѣлѣ парѣ-
рѣѣ; sich die Rache, die Zeit —
lassen, дѣ парѣ рѣѣ де тѣмѣ мѣ
де острѣнитѣне.

Gerfall, m., пѣрѣѣадкѣне.

Gerfel, m., (зѣтарѣ), гѣрдѣлѣ (лѣ
дѣче); —famm, m., гѣрдѣнарѣ
(инѣстрѣнтѣ); —n, v., гѣрдѣнезѣ,
ѣакѣ дѣкрѣстѣрѣ.

Gericht, n., ѣелѣ де вѣкатѣ; —fische,
взкатѣ де пѣште.

Gericht, n., жѣдикатѣ; (лонѣл зндѣ-
се пѣне жѣдикатѣ) тѣвѣналѣ, жѣ-
дикторѣ, кѣрте де жѣдикатѣ;
черѣѣ (де жѣдикатѣ); септѣнѣца
жѣдикѣторѣескѣ; vor — fordern,
кѣлѣмѣ ла жѣдикатѣ; jüngste —,
жѣдиката чеа де апѣитѣ; рѣнѣлѣче
—, жѣдикатѣ кѣриминалѣ; zu —
sitzen, медѣ ла жѣдикатѣ; — über
einen halten, а жѣдика не пѣштѣме;
unter einem — e stehen, а пѣнѣ де
ачеаши черѣѣ жѣдикѣторѣескѣ; —
lich, a. m. ad., жѣдикѣторѣескѣ,
пѣнѣ жѣдикатѣ; einen —lich be-
langen, траѣ ла жѣдикатѣ не пѣнева.

Gerichtsam, n., прѣтрѣрѣ, тѣвѣналѣ,
жѣдикѣторѣ; —amtman, m., жѣ-
дикѣторѣ; —barkeit, f., конпѣтинѣ-
цѣ жѣдикѣторѣескѣ, жѣрѣдикѣитѣне,
ресортѣ жѣдикѣторѣескѣ; —beamte,

m., дрегъторѣ de жѣдикъторіѣ; omѣ. az дрегътъѣ; —beschreib, m., хотъраре, sentinцѣ жѣдикъторѣскѣ; —beist, m., черкѣ, ресортѣ, знѣл тривзналѣ, знѣл жѣдикъторіѣ; —bote, —diener, —fröhne, сервиторѣ de жѣдикъторіѣ; —brauch, овичеѣл, рѣтина знѣл тривзналѣ, форма de прочедарѣ; —buch, n., редиетрѣ, протоколы жѣдикъторіѣ; —cauſſet, f., канцеларія жѣдикъторіѣ; —director, m., директорѣ жѣдикъторіѣ; —dorf, n., сатѣл кѣ тривзналѣ, сатѣл админъте de знѣ тривзналѣ; —fach, n., жѣдикътарѣ, маѣстрътарѣ (odimорѣ); —ferien, f. pl., ваканціѣ, феріѣ але жѣдикъторіѣлор; —folge, f., тѣлтаре, овлегъѣзне de a da ажъторіѣ жѣдикъторіѣлор; —formel, f., формѣл жѣдикъторѣскѣ; —gang, m., кѣрѣ жѣдикъторѣскѣ; —gebühren, f. pl., таксе жѣдикъторѣштѣ; —gebrauch, v. —brauch; —handel, m., —ſache, f., прочесѣ, жѣдикатѣ, казѣ de жѣдикатѣ.

Gerichtsherr, m., —herrſchaft, —obrigkeit, f., domnѣл, авторитате, прѣсте o жѣдикъторіѣ (maѣ кѣ сѣмѣ аз сатѣ); —hof, m., тривзналѣ, казѣл, кѣрте жѣдикъторѣскѣ; —kosten, f., спесе але прочесѣлѣ; —ordnung, f., оръндѣлѣл жѣдикъторѣскѣ, прочедарѣ; —person, f., персонѣ жѣдикъторѣскѣ, жѣдикъторѣ; —pflege, v. Gerichtſigkeitspflege; —rath, m., конциларѣ (maѣ sine ассесорѣ) de тривзналѣ; —ſaal, m., сатѣ жѣдикъторѣскѣ; —ſchöppe, m., ассесорѣ; —ſchreiber, m., канцелистѣ, скрииторѣ да знѣ тривзналѣ; —ſiegel, n., сѣпѣлѣ тривзналѣлѣ; —ſtuhung, f., medingѣ de жѣдикатѣ; —ſporteln, f. pl., дѣрѣ, тасе жѣдикъторѣштѣ; —ſprengel, m., дистриктѣ, ресортѣ, черкѣл знѣл тривзналѣ, знѣл прѣтѣре.

Gerichtshand, m., овлегъѣзне a veni дѣaintеа жѣдикъторіѣ; стандѣ; —ſtatt, —ſtätte, —ſtelle, f., каса жѣдикъторѣскѣ; локѣ de осъндѣ

(znde се осекѣтъ осъндѣлѣ; —ſtil, m., стилѣ кѣриалѣ, жѣдикъторѣскѣ; —ſtube, v. —ſaal; —tag, m., zi de жѣдикатѣ, терминѣ, сорокѣ de дѣлѣдѣшаре; —tare, f., такѣ жѣдикъторѣскѣ; —termin, m., терминѣ de жѣдикатѣ; —unterthan, m., админъте de знѣ черкѣ жѣдикъторѣскѣ; —verſahren, n., прочедарѣ; —verſaffung, f., регулѣторіѣ жѣдикъторѣскѣ; —verhandlung, f., траттаре, актѣ жѣдикъторѣскѣ; —verwalter, —verweſer, m., директорѣ, администрѣторѣл знѣл жѣдикъторіѣ, сѣ зиче шѣ —halter; —vogt, m., жѣдиче; прѣmedintеле знѣл тривзналѣ; —vogtel, f., жѣдикъторія, каса знѣл жѣдекъторѣ; черкѣ жѣдикъторѣскѣ; —zwang, m., компетинѣл, ресортѣ, дрештѣ de a сѣпѣне аз знѣ тривзналѣ (не чѣпѣне).

Geriefel, n., мѣрѣтарѣ.

Gerings, a. mi ad., мѣкѣ; пѣдѣлѣ; de мѣлѣокѣ; анѣсѣ, прѣстѣ, рѣ; ne'ncemnatѣ, de nimika; von —em Stande, de старе прѣстѣ; von —em Herkommen, de ориѣне а пѣсѣ; —achten, nѣ прѣдѣсѣ; nicht das —ſte, ничѣ кѣтѣ o перѣ сѣв зѣриѣ; nicht im —ſten, мѣл dekm; eine —e Sache, дѣкрѣ de nimika, o варателѣ; —e Anzahl, пѣдѣлѣ.

Geringsel, n., дѣверѣгѣтарѣ, дѣколѣчѣтарѣ.

Geringsachtung, f., дѣспрѣдѣ; —fügig, a. mi ad., ne'ncemnatѣ, de пѣдѣлѣ прѣдѣ; —fügigkeit, f., ne'ncemnatѣ, nimikrѣ.

Geringshaltig, a. mi ad., сѣкѣ, de пѣдѣлѣ кѣрпнѣсѣ, de пѣдѣлѣ валорѣ; —haltigkeit, f., кѣрпнѣсѣ ne'ncemnatѣ (a знѣл вакѣ), пѣдѣлѣтате de валорѣ (metалѣ); —haltung, f., пѣдѣлѣ сѣмѣл, пѣдѣлѣ валорѣ.

Geringsheit, f., мѣѣме; пѣдѣлѣтате; —ſchäbig, a. mi ad., de пѣдѣлѣ сѣмѣл, de дѣспрѣдѣлѣ; —ſchäbigkeit, f., дѣспрѣдѣре, пѣдѣлѣ сѣмѣл; —ſchädigung, f., дѣспрѣдѣ.

Gerinnbar, a., джкдгаворѣ; —feit,
 f., джкдгавордгате.
 Gerinne, n., кърсаръ неконтенитъ
 (de ацъ), кондзитъ, каналъ.
 Gerinnen, v., се джкдгъ (сѣпѣде,
 лантеле); се слаеште съзъ; —
 машен, джкдгъ; —, n., джкдг-
 гаре, джкдгъдѣне.
 Gerippe, n., скелетъ, оскрѣтъ; er ist
 ein wahres —, e пѣмалъ ѡселе де
 еазъ, ѡрте макръ, слазъ.
 Gerippt, a., джкдгътъ, мажкдтъ, ка-
 пелатъ.
 Geriren, (xi: перипен), v., се портъ,
 се джкдгъшѣзъ ка . . ; се рѣ-
 цоеште.
 Germane, —r, m., германъ, нѣмцъ.
 Geru, ad., възкросъ, дѣнъ тогъ инѣма,
 кз вогъ възъ, кз плъчере; —
 haben, извескъ; — schreiben, джм
 плаче а сврѣ; гердѣчъ —, дѣнъ тогъ
 сѣлетъ.
 Geröchel, n., оркѣстръ, цетътъ рѣ-
 гѣшитъ (mal кз сѣмъ а agonin-
 dzschf).
 Geröhrig, geröhricht, a., трѣстѣшъ,
 сѣзѣшъ.
 Geroll, n., джрѣтъ, тѣнетъ репѣдѣтъ.
 Gerölle, n., грѣмадъ де джрѣтъ-
 тѣрѣ, де молоскъ.
 Gerste, f., орзъ; —n, a., де орзъ.
 Gersten-acker, m., —feld, n., орзѣште;
 —bier, n., вѣре де орзъ; —brot,
 n., пѣне де орзъ; —graupe, f.,
 орзъ кѣрѣдѣтъ де кѡжъ, арѣ-
 кашъ; орзъ, мѣчѣнатъ; —fleie, f.,
 тѣрѣцъ де орзъ; —forn, n., грѣ-
 зѣте де орзъ; —forn am Auge,
 злчерѣ (ла оѣ); —maiz, n., мажъ
 де орзъ (ворхотъ); —mehl, n.,
 ѡрѣтѣ де орзъ; —pflaume, f.,
 прѣтѣ де варъ; —saff, m., (поет.)
 вѣре; —schrot, n., зрѣзѣзъ де
 орзъ; —stroh, n., паѣ де орзъ;
 —zucker, m., захаръ де орзъ.
 Gette, f., варгъ, вѣрѣеа, пѣа.
 Geruch, m., мѣроскъ; насъ; er hat
 einen feinen —, елз арѣ насъ
 аперѣ; die Blume hat feinen —,
 асѣ ѡлѡре п'аре мѣроскъ; ѡблѣр
 —, пѣдѡре; —loß, a., ѡрѣ мѣ-
 роскъ; —stern, m., пѣрѣ ѡлѡ-

торѣ, пѣрѣмъ мѣроскъ; —stern-
 jende, n. pl., органѡде мѣроскъ.
 Gerücht, n., вѣсте, ѡалмъ, ворѣ;
 rennen, рѣнѣтѣдѣне; es verbreitet,
 ober es geht herum das —, man
 trägt sich mit dem —, се вѣстѣште,
 се сѣзъ, се ворѣште, се зѣче,
 e ѡалмъ, с' азде; in ein ūbles
 — bringen, а скѡте ворѣ рѣле.
 Gerühen, v., вѣневоѣскъ, плаче, тѣ
 дждѣрѣ; — Euer Hoheit, вѣне-
 воѣште джлѣцате, сѣ те дждѣрѣ
 джлѣцѣтеа та.
 Gerühlig, a. m. ad., лѣмѣтѣтѣ, пѣчѣлѣ.
 Gerulle, Gerumpel, n., вѣкѣтѣрѣ (мо-
 вѣе азъ vase).
 Gerüllkammer, f., камеръ де вѣкѣтѣрѣ.
 Gerumpel, n., вѣкѣтѣ, хѡдѡроѣтѣ,
 дрѣнѣтѣ.
 Gerundium, n., (грам.) цѣрѣндѣ.
 Gerüst, n., стѣлаѣтѣ; (скѣлъ); ема-
 podъ; hängendes —, стѣлаѣтѣ пѣ
 ѡнѣ.
 Gerüttel, n., скѣтѣрѣтѣтѣ, свѣтѣ-
 тѣтѣ.
 Gesage, n., ворѣ репѣдѣтѣ дж лѣмѣ,
 v. Gerücht.
 Gesäge, n., ѡерѣстрѣтѣ, тѣѣтѣрѣ
 дждѣлѣтѣ кз ѡерѣстрѣтѣ.
 Gesalbader, n., тѣлѡасѣрѣ.
 Gesalbte, m., зѣскъ; der — des Herrn,
 зѣсѣ Domnzsch; Meclia.
 Gesäme, n., сѣмѣе.
 Gesammt, a. m. ad., тогъ; джтѣрѣтѣ;
 джтѣрѣтѣ; дж solido; inб —, дж
 цѣнерѣлъ, пѣстѣтѣтѣ.
 Gesammt-begriff, m., кончѣтѣ цѣ-
 нерѣлъ; —bezeichnung, f., инѡек-
 дѣцѣне комѣнъ; —betrag, m.,
 сѣмъ тогалъ; —eindruck, m., дж-
 тѣрѣре тогалъ; —erbe, m., ерѣ-
 зѣтѣрѣ; кѣрѡнѡтѣ зѣнѣверѣлъ;
 —ertrag, m., прѡвѣнтѣ тогалъ;
 —gebrauch, m., дѣтѣнъ комѣнъ
 (дж цѣрѣ); джтѣрѣвѣре сѣмѣлѣ-
 нъ, де комѣнъ; —gut, n., авѣре
 комѣнѣлъ; —heit, f., тогалѣтѣ,
 тоѣме; —herr, m., конпрѡпѣтѣрѣ;
 —lehen, n., ѡездъ комѣнъ; —
 regierung, f., рѣѣмѣ сѣмѣлѣнѣ,
 корѣѣмѣ; —schaft, f., корѣлъ, зѣн-
 верѣтѣтѣ, тоѣме; —schrift, f.,

сърисоре (петигисне, инстанцъ, жалв) зпверсалъ, съвскрисъ де тоцъ; —stimme, f., гласъ комзпнѣ, вотѣ зпверсалѣ; —wille, m., зпанimitate, воиндъ комзпнъ; —wohl, n., вимеле пзвликѣ; —zahl, f., тоталѣ.

Gesandte, m., трънникѣ, солѣ, легатѣ амбасадорѣ (елчѣ); päpstliche —, пзпчѣ (апостолѣ).

Gesandtin, f., оочѣ солзлѣ, амбасадрицъ.

Gesandtschaft, f., солѣ, амбасадъ; пзпциатрѣ (a nadel); —großen, m., поотѣ де солѣ; —straf, m., конциларѣ де солѣ; —sekreter, m., секретарѣ де солѣ.

Gesang, m., кълтѣ, кълткѣ; арѣ; псалтѣ (артеа); —buch, n., карте де кълтрѣ; —broffel, f., стързѣ тзсикантѣ (пасере); —reich, a., melodiosъ; —vogel, m., пасере кълтрѣдѣ; —weise, f., melodѣ.

Gesäß, n., кзрѣ, шеззтѣ, docъ; сказнѣ; —bein, n., (амат.) шшонѣ, ослъ кзрзлѣ.

Gesause, n., вере, възтърѣ престе тъсарѣ.

Gesause, n., ззззѣ, цѣитѣ неконтенѣтѣ; —l, n., тзрзмзрѣ лѣнѣ, шопитърѣ.

Geschäft, n., трѣвѣ, окзпзпцисне, дпделетпчѣре, проесѣисне, лъкръ; —frei, —los, a., озъре трѣвѣ; —ig, a., окзпатѣ, дпделетпчѣтѣ, актѣ, кз трѣвѣ, кз лъкръ; er thut immer —ig, елѣ фаче тотѣ не омаѣ кз трѣвѣ, не окзпатѣ; —igkeit, f., активѣтѣ, сѣрзѣнцъ.

Geschäftsbesorger, m., факторѣ, агпнте, комѣционарѣ, дпкъркатѣ кз трѣвѣе кзѣва; —erfahren, a., праптѣсарѣ, депрѣнсѣ, черкатѣ (дп трѣвѣ); —erfahrtheit, —erfahrung, f., праптѣ, рзтѣнѣ (дп трѣвѣ); —freund, m., корреспондѣнте ассоциатѣ; —führer, v. —besorger; —führung, f., дзѣреа трѣвѣлор, админѣстрѣцисне; —gang, m., терсѣ, кзрсъа трѣвѣлор; einen —gang machen, есѣ пѣнтрѣ трѣвѣ; —genos, m., ассоциатѣ; —kenntnis, f., кзпознѣнцъ де трѣвѣ; —flugheit, f.,

предпѣчѣ дп трѣвѣ; —frei, m., черкъл трѣвѣлор; сѣера дзрѣрѣлор; —leben, n., вѣдѣ актѣ; —losigkeit, f., десокзпзпцисне, дпсѣ де трѣвѣ, де лъкръ; —mann, m., омаѣ трѣвѣ; —sache, f., кзвсѣ, трѣвѣ; —stube, f., комѣсторѣ, взрозъ; —tag, m., зѣ де трѣвѣ; —träger, m., агпнте, (maï kз сѣмѣ, дипломатѣ), дпкъркатѣ кз трѣвѣ; —verbindung, f., релѣцисне, корреспондѣнте, корреспондѣнте (де трѣвѣ, де пероцѣ маï кз сѣмѣ); —verfehr, m., дареавере, релѣцисне (комѣрѣалѣ, индѣстрѣалѣ, дипломатѣ); —weig, m., памѣ де окзпзпцисне, де индѣстрѣ, де комѣрѣцѣ.

Geschaukel, n., зззѣтърѣ, легънаре, дъндъзѣтърѣ.

Geschlecht, a., мѣстрѣдѣ, пѣтатѣ, маркетатѣ.

Geschehen, v., еѣне, се дпгъмплѣ, се фаче; was ist —? че с'а дпгъмплатѣ? das wird schon —, се ѣа фаче; ihm ist Unrecht —, і с'а фъкзтѣ недрѣнтате; es ist ihm Recht —, ѣне і с'а фъкзтѣ; es geschieht ihm Recht, аша і трѣвѣе; es ist um ihn —, елѣ е пердзтѣ; с'а іспрѣвѣтѣ кз дѣнсъа; —, a., еѣенѣтѣ, дпгъмплатѣ, датѣ, фъкзтѣ; —Kronstadt, den 4. April, датѣ дп Брашовѣ 4. Априлѣ.

Gescheide, n., дптрѣнсѣеде, шаѣеле (де сѣре, ворѣ де вълъторѣ).

Gescheide, a., дпцелегъторѣ, прѣдѣнте, кзмпѣнте, дпцелентѣ (кз пзртаре ззлѣ); er ist nicht recht —, дп лѣнсѣште о дорѣ; Du bist nicht —, ештѣ неѣзнѣ; —heit, f., прѣдѣнцъ, дпцелѣцисне, мѣнте сълътобѣ.

Geschenk, n., дарѣ, прѣсѣнте, премѣ (ѣа examine); zum —e, де дарѣ; —schen, n., дарѣ мѣкѣ, прѣсълътѣдѣ; —geber, m., дърѣторѣ; —, n., прѣмиторѣ де дарѣ.

Geschichte, f., історѣ; парацисне, повѣстѣре; фантѣ, еѣнѣмѣтѣ; лъкръ; das ist eine unangenehme —, зѣта е знѣ лъкрѣ пѣнлѣкзтѣ.

Geschichtlich, а. ми ad., историкъ.
Geschichtsmaler, m., писоръ историкъ
 (карте decómanъ не пълнъ фалте
 историче); — **mäßig**, а., амъсраръ
 историче; — **Schreiber**, m., историко-
 графъ; — **Schreibung**, f., историко-
 графъ.
Geschichtsbuch, n., карте историкъ;
 — **erzählung**, f., историсире; — **for-
 scher**, m., черчетгоръ историкъ,
 историкографъ, кзпоскъгоръ де исто-
 рикъ; — **forschung**, f., черчетаре
 историкъ; — **freund**, m., аматоръ
 де историкъ; — **kalender**, m., ал-
 манакъ историкъ; — **kunde**, f., кз-
 поштингъ историкъ; — **kundige**, m.,
 зъмлатъ дн историкъ, историкъ; —
tafel, f., таблъ историкъ.
Geschick, n., дндетънарѳ, гивъчъ;
 сѳрте, зрситъ; кзвиптъ, пропор-
 цисне.
Geschicklich, в. **Geschickt** ми **Schicklich**.
Geschicklichkeit, f., дндетънътръ, гивъчъ,
 капачитате; er hat wenig
 —, нъ аре капачитате.
Geschickt, (zu etwas), а., агтъ, аверъ
 взнъ (пентръ чева); гивачъ, капаче,
 дндетънатикъ; er ist zu nichts —,
 нъ е взнъ де нитика; — **heit**, f.,
 аверитате, капачитате, гивъчъ, де-
 стоиничъ.
Geschiebe, n., дмпинсетъръ, пѳтръ
 дмпинсъ ми дѳнзеъ айзреа (mine).
Geschieben, а., деспърцитъ, дескъ-
 сьторитъ.
Geschiebe, n., дмпншкътъръ.
Geschirre, n., дпжърътъръ, дефалтъ.
Geschirt, n., вьсъръ, васъ; хамъ-
 ръръ, (такъмъ де кал); екпациъ;
 — **sammer**, f., кьтаръ де хамъръ,
 де vase, зпелте; — **meister**, в.
Schirtmeister.
Geschlabber, n., флекъритъ, лимвзцитъ.
Geschlacht, (дела векъл **Schlacht**), а.,
 де взнъ калитате, солъ; флесиверъ,
 теверъ.
Geschlant, а., флесиверъ; свелтъ, сзъ-
 цирелъ ми дрептъ, в. **Schlant**.
Geschlecht, n., ценъ, сексъ, дѳмъ;
 расъ, семингъ, спечъ, солъ, фелъ,
 фамилиъ, цепенъръцисне; меншкliche
 —, ценъ оменескъ, оменемеа;

männliche —, сексы вьрвѳтескъ;
 (грам.) ценъ маскълнъ; (schöne
 —, сексы фрзмосъ (фемеиескъ);
 von — zu —, дн цепенъръцисне
 дн цепенъръцисне; er ist aus jüdi-
 schem —, е де семингъ, де расъ
 жиделъ; — **lich**, а., цепенерикъ, сек-
 сзалъ; — **los**, а., фъръ ценъ, пестръ.
Geschlechtsadel, m., повлецъ де па-
 штере; — **alter**, n., вьрста омъ-
 лъ, цепенъръциснеа че се компътъ
 дела 30—35 амъ; — **art**, f., ценъ,
 семингъ; — **baum**, m., арвореле
 (спиде) зпел фамилиъ; — **beugung**,
 f., флесисне де ценъ, деклинъцисне;
 — **brief**, m., докзмънтъ ценеало-
 цикъ; — **folge**, f., филъцисне, ширъ
 ценеалоцикъ; — **kunde**, f., ценеа-
 логъ; — **kundige**, m., ценеалоцикъ;
 — **lehre**, f., в. — **kunde**; — **linie**, f.,
 линиъ де фамилиъ, де рдениъ;
 — **lust**, f., пьчере трънескъ, поѳта
 кърпел; — **name**, m., нзме де фа-
 милиъ; пропъме, нзме патрофъ-
 цикъ; (bot.) нзме цепенерикъ; —
register, n., реѳистръ ценеалоцикъ,
 в. ми — **baum**; — **tafel**, f., таблъ
 ценеалоцикъ; — **theile**, m. pl., пьрѳи
 ценитале; — **trieb**, m., инстиптъ
 сексзалъ, волдъ фирескъ сире дп-
 презнаре кз агтъ сексъ; — **unter-
 schied**, m., — **verschiedenheit**, f., ди-
 ферингъ сексзалъ; — **wappen**, n.,
 дпсемпеле (марка) фамилиел; —
wort, n., (грамъ) артикълъ; —
zeichen, n., органе сексзале.
Geschleif, n., (вълпъ.) дпратъ дн
 визитъ.
Geschlepp, n., таржътъръ, сѳеште
 таржте.
Geschliffen, а., аскъцитъ; политъ.
Geschlinge, **Geschlinke**, n., дмплете-
 читъръ; дптржисиче.
Geschluchze, n., сзсминатъ неконтеникъ.
Geschlummer, n., dormitare.
Geschlurf, n., сорвигътъръ.
Geschmack, m., гьстъ; — **los**, а. mi
 ad., фъръ гьстъ; — **losigkeit**, f.,
 липс де гьстъ, фадецъ; — **voll**,
 а., де взнъ гьстъ, минъ де гьстъ,
 гьстзосъ; — **widrig**, а., де ръъ
 гьстъ, контраръ гьстзали.

Geschmacke-kunde, —lehre, f., есте-
 тикъ; —keru, m., первъ гѣстативъ;
 —sinn, m., сѣмъ гѣстативъ, гѣстѣ
 естетикъ; —urtheil, n., жѣдикатѣ
 естетикъ.
Geschmaße, n., чѣооитъ, че с'азде
 тълъкандѣ, пакытълъ че се азде
 пълъндѣ.
Geschmaße, n., ослъгътъръ, ван-
 кетитѣ.
Geschmeißel, n., лѣгъшитѣ.
Geschmeide, n., скъле скъпане, жъ-
 ваере; —handel, m., жъваеритѣ;
 —händler, m., жъваеритѣ.
Geschmeißig, a., тълъдиосъ; ѳлесиверъ;
 лндюиверъ; дъитиверъ; дочилъ;
 —feit, f., ѳлесиверитате, тълъдио-
 шъ; дъитиверитате.
Geschmeiß, n., къкатѣ (de шъиче
 шчл.); шъице (дн карпе); гъ-
 пълъгътъръ, шълъ, капалъ.
Geschmiere, n., тълъцитъръ, скрисоре
 реа; зпцере, ѳрекаре къ грасѣ.
Geschmarcke, n., хоркытѣ.
Geschmutter, n., гълъитѣ.
Geschmissel, n., соорытѣ.
Geschmissel и **Geshüßel**, a., дн-
 цоцонатѣ, дъвожкатѣ.
Geshörs, n., креатъръ, ѳлатъръ;
 —sien, n., креатъръ мѣкъ.
Geshörs, n., артъ de ѳокъ; аръп-
 кътъръ (de съпѣтъ, вомъ); катѣ,
 рълъдѣ (de касе).
Geshrei, n., стритѣ, ципетѣ; жар-
 тѣ; воръ; einen inß — bringen,
 дѣкредитѣ не чѣнева; inß — kom-
 men, кадѣ дн гѣра ѳменѣлор.
Geshreibe, n., скрѣиторѣ.
Geshreibsel, n., сгъриетъръ de скри-
 соре, скрисоре реа.
Geshröt, n., кѣте, пълъга кѣтелор (de
 animale).
Geshüße, n., дѣкълъдъмитѣ.
Geshüß, a., дѣкълъдатѣ.
Geshüß, part., солдатѣ.
Geshütte, n., дъръштѣтърѣ, молосѣ.
Geshüß, n., артилерѣ, канонѣ, гълъ;
 —kunst, f., артилерѣ, артеа тѣ-
 пьриел; —weite, f., калѣвѣ, dia-
 метърѣ тълъкѣ; вълъгътърѣ тълъкѣ
 (distanza пълъ znde vater); —
 wesen, n., тълъгъитѣ, артилеритѣ.

Geshwader, n., скъдронѣ (de къль-
 рѣне); ескъдрѣ, ѳлотѣ.
Geshwader, n., воръ тълъгъ, ѳлекъ-
 ритѣ, лѣмъвѣдѣ; —ig, a., лѣмъвѣтѣ,
 ѳлекарѣ, ворваредѣ, гѣралѣ;
 —igfeit, f., воръвѣредѣ, лѣмъвѣтѣ,
 гѣралѣвѣ; ѳлекъритѣ.
Geshweige, ad., не маѣ поменѣндѣ,
 тълъкандѣ деспре . . , къ атѣтѣ маѣ
 пълъндѣ.
Geshweigen, v., такѣ, грекъ къ тѣ-
 череа, нъ поменескъ; geshweige
 daß . . , ласкъ, къ . . . (vezl ad.).
Geshweige, n., вълкетѣитѣ, негѣ-
 чере дн тълъкаре шѣ вѣлтъръ дес-
 ѳрпнатѣ.
Geshwind, a., рълъедѣ, кърълъдѣ, грав-
 нѣкъ, ирѣитѣ, истѣ; —, ad., рълъ-
 пѣдеа, истѣ, днгрѣвѣ, днпирѣтѣ;
 (mascikъ) алерѣ; —igfeit, f., из-
 цѣне, репѣцѣне, ирѣтѣ, гравѣ;
 —sutsche, f., дѣлѣпанѣ; —schreib-
 kunst, f., такѣгравѣ; —schreiber,
 m., такѣгравѣ; —schritt, m., насѣ
 истѣ, ирѣитѣ.
Geshwirre, n., вомъгътѣ (de inse-
 кте), шъератѣ (vöthweler de
 tanz); чѣрѣитѣ (naserl).
Geshwister, n., ѳрѣдѣлѣ, ѳрѣдѣлѣ сѣ-
 рорѣ; —sind, n. (копѣлѣ de ѳратѣ сѣлѣ
 сѣрорѣ), вълъ прѣмарѣ, варѣ прѣ-
 марѣ; —sich, a., ѳрѣдѣскѣ; ad.,
 ѳрѣдѣште; —liebe, f., ѳнѣре ѳрѣ-
 дѣскѣ.
Geshwollen, a., дѣмѣлатѣ.
Geshworne, m., жѣратѣ; —ngericht,
 n., жѣрѣ, гѣрѣпалѣ de жѣрадѣ.
Geshwulst, f., дѣмѣлтъръ.
Geshwür, n., злѣчерѣ, пѣштѣеа, ало-
 стѣмъ; вълъ; —ig, a., злѣчеросѣ.
Geshwulst, a. и ad., дѣштѣсѣкъ, шѣстѣлѣ.
Gesell, m., соуѣ; Tisch —, комме-
 санѣ; Schul —, копѣколѣрѣ; Stu-
 ben —, камератѣ; Dieb —, ком-
 пѣче; sodalѣ, калѣ.
Gesellen, v., дѣсоцѣскѣ, ассоцѣскѣ,
 зпѣскѣ; sich zu einem —, шѣ дѣ-
 соцѣскѣ къ чѣнева, тълъ ассоцѣзѣтѣ
 къва; gleich und gleich gesell sich
 gern, чѣтѣ че сѣмъгъ сѣ адѣнѣ;
 —jahre, n. pl., анил дѣчѣлѣитѣ,

- сочиниет; — гит, f., тинаки сода-итражи.
- ①стеллиг, a. mi ad, сочиняет; — селт, f., сочиняетривате.
- ①стеллишпаст, f., сочиняете, аднапе, конспектывание; гешпишпасте —, конспект; гешпасте —, сочиняете и-тепарь, академик; in die — гешпаст, поэт. а. аднапе, ja конспектывание; in — ресет, кхат-топондъ ян сочиняете; in — селт, селтъ ян конспектывание; елхем — селт, пишъ де: ворьт не чиневе, ял пишъ конспектывае; — ет, m., асочинитъ, селтъ де: конспектывание; — етн, f., асочинатъ, солъ де конспектывание; — шкъ, a., сочпяетъ; — шкъ Стоп, тондъ де конспектывание; — шпфетт, v.
- ①стеллишпасте-сонтракт, m., контрактъ сочиняе, янма янсоипе янтроебонент кхандъ. Сак аднаметъ ян сочиняете; — бане, f., динитъ де: ондре, ддинма де конспектывание; — гешт, m., селитъ де корпус; — глеш, n., немепуръ а. сочинитъ, сочиняетъ; — гандеъ, m., петроугъ де команантъ; — йттер, m., корпоратывание; — ресфинг, f., перата сочинитъ (сактм.); — шпанде, f., кимъ де конспектывание; — тоит, m., тондъ де сочиняете, тондъ кхандъ; — уевтраг, контрактъ де: янсоипре, v.
- сонтракт; — тхешиг, a. mi ad, янтроевандъ; — йинитет, n., кхмаръ де аднапе; де конспектывание.
- ①стелт, n., вортанъ; (mine) янтрое-дытратъ.
- ①стеш, n., кене, поимт, перект; стирова; — бинд, n., кондитъ, кондиче; бингершеле —, кондитъ чинитъ; петншеле —, кондитъ кхинанитъ; — етхунт, m., пролиентъ де кене; — фрей, a. mi ad, селитъ де кене, неохиткъ селт.
- ①стешедитшт, f., штере де кене.
- ①стеш-гевенд, a. mi ad, кенхелитнъ; — гевет, m., селхитропкъ дытратъ, фьлтэропкъ, китропъ де кене, денхитэропкъ; — гешинг, f., рецитъ-шине, рецитиватра, дапе де селт;

- гешингшелт, m., корпус рецитиватнъ; — шинде, f., рецитиватинг.
- ①стешш, a. mi ad, кенитъ; — селт, f., рецитивате.
- ①стешшад, a. mi ad, неохитъ, неохититъ, фьрмкене; — йгешт, f., неохитывание, неохитшпе, фьрш-деволе.
- ①стешшадшиг, a. mi ad, рецититъ, рецитъ, янтроепекъ рецит; — машигшелт, f., рецитиватра, рецитиватра; — янмилунг, f., аднапе де селт, кодие.
- ①стеш-шрелблет, m., шрелхитропкъ де молитъ; — шрелбл, f., предитъ молитъ, ворне догештроепе.
- ①стеш, a., исочъ, команаскъ; детерминатъ, деинитъ; сепноосъ, ррешъ, асочитатъ; — е шкратъ, онкъ аносэпъ; — ад, нехандъ, сханитрандъ; — бен Шал, дабъ . . . с. янхемнъ кават, кх . . .; — шедъ f., сятромнитъ.
- ①стешшелт, f. pl., таволате рецит.
- ①стешшешиг, a. mi ad, контрактъ рецит, неохититъ, неохититатъ; — селт, f., неохитывате, неохититиватра, деохитатъ.
- ①стешшге, n., сохинитъ, неметъ ян-деохитатъ.
- ①стешшерт, a., асехпратъ.
- ①стешт, n., орк, pl., ведеръ, вьзартъ (оинуга ведерш), ведере, вьзартъ, кьзартэртъ; рхисине, аяншпигине; фелт, елехоманитъ, вьртъ (шпосел шпелдъ), фитуръ, веръ, минъ; френшъ шпешдъ —, фелтъ пьзартэре, кьзартэртэртъ шпештнотс, минъ пьзартъ; шгавтеш —, орк, асепт; ман шешт ебъ шьт им — е ант, i. ое vede din фелт; шедъ — фалт, вате: де: ве-депе; ein furted — фелт, a. авб ведере скарт; um das — фонтнент, a. орк, a. непеде ведершпе; ein langed — мадеш, дабъ пе фелт, неохитыване; — ет, шгнелшт, a. оинохиде фелта, a. янтроепекъ елехоманитъ, a. те деохитра; фелхем — шдшт трант, a. нр шпеле орк-лоп сэл; nach dem — штшелшт, мадеш дитро-о. вьзартъ, сешъ ма-дендъ дин орк; auf dem — вьт шетт, рецитъ дин орк.
- ①стешшдент, n., фьртшпосъ, ошинитопт;

- niedliches —, минъ велъ, оацъ къръцикъ, оацъ граціоць, персонъ къ нърі.
- Gesichtslos, a., орвъ, lincirš de vedepi.
- Gesichtsbildung, f., аеръл оежел, гръсреле оежел, оортъ, оісісіоіоміъ.
- Gesichtsdeutung, f., оісісіоіоміъ, минъ.
- Gesichtsfarbe, f.; колорітъл оежел; днкърнатъ еі; колоре; schōne —, днкърнатъ орътосъ.
- Gesichtskreis, m., черкъл, сфера, орісонъл vedepi.
- Gesichtskunde, f., штіицъ оісісіоіомікъ.
- Gesichtslinie, f., лініа vedepi.
- Gesichtsnerv, m., первъл оптикъ.
- Gesichtspunkt, m., пьнтъ de vedere.
- Gesichtszug, m.; лініѣтълтъл, гръсреле оежел.
- Gestirn, n., връъ de касъ, корпіче (дела корнъ); дпгъльгътъръ, дпгъльмънтъ (архит).
- Gestirne, n., domestici, pl., късані, омені dпн касъ; шервіторіі (сърърїмеа), аргадіі, аргъціме; глбтъ; —soft, f., вькате пептръ късані; —lohn, m., сімврїъ de шервіторі; —ordnung, f., регъльмънтъ de шервіторі.
- Gestindel, n., адъпътъръ, чеге дестръмате, плевѣ прбстъ, дрождіі de омені, вервъліме, каналіъ (orang. ші ital.).
- Gestirne, n., кългътъръ оъръ ростъ.
- Gestirnt, a., (дела овоолетъл Gestirnen), діспъсѣ (ашеа орі алтїнїтреа); französisch —, de partita французь; redlich —, дрептъ сімдіторъ, къ інімъ дрептъ, къ інімъ леалъ; ūbel —, къ къцетъ ръъ, къ скопърі реле.
- Gestimmung, f., сімдімънтъ; діспсеціоне; адпїптъмънтъ, скопъ; seine —en an den Tag legen, a'ish manifeste сімдімїтеле-саде, a da-ne оацъ чеаа че сімте.
- Gestirne, n., рденіі, къмпъціме.
- Gestirnt, a. шіад., кългиватъ, політъ; чівілісаръ; dedatъ, първъітъ, къ торааъ.
- Gesöff, n., вецъ; востъръ реа, дъркъ.
- Gesonnen, part., детермінатъ; ісђ bпn — es zu thun, къцетъ съ оакъ ачѣста, слътъ ресолътъ а о оаче.
- Gespann, n., жгѣ, дпжъгътъръ, пьреке дпжъгатъ орі дпхъматъ, телегаріъ; содъ, камератъ; —, m., шпанъ (стрікатъ dпн съръ. сзпан), адмїнїстръторъ, дерегъторъ (дп ūngaria пьпъ асъл); —schaft, f., комитатъ, цїнътъ; компаніъ конкълъторѣ.
- Gespannt, part., дпкордатъ, дптісѣ; etwas — sein, кам дпсеште артонїа, къ преа есте дпдедечере; —heit, f., дпкордъціне.
- Gespart, n., къпрїорїме, тоцї къпрїорїі.
- Gespreit, n., екзїпътъръ, вомїтъръ.
- Gespreist, n., пълъкъ, стафїъ, оантомъ, арътаре, вісісіоне; сїпрїтъ некъратъ (сїпрїтшъ дъ плевѣ); скелетъ, зпъръ (ce ziche despre чел сторшї de вбле); —ertheilung, f., арътаре, апърїцізне de пълъче; —erfucht, f., орікъ de стафїі; —geschichte, f., історїоре орі оавъле деспре сїпрїте; —sch, a. ші ad., че сѣмъпъ а сїпрїтъ, ка о стафїі, ка о пълъкъ.
- Gesprete, n., дпкзїетъръ, дпкїсѣтъръ; вьракъ, варїкатъ, варїеръ; педекъ de рбтъ; къпрїорїі зпкї коперїшъ; groβes — machen, a ста таре дп контръ, а оаче мълте грѣтъцї.
- Gespiegelt, a., (ка терт. de ерад.) пестрїцатъ, пестрїцатъ.
- Gespreite, m., —in, f., конжокъторъ, конжокъторѣ, содъ, содъ de жокъ.
- Gespinne, Gespinnst, n., торсетъръ; тортъ, оіръ; десетъръ de пайенжїнъ; roβosъ de тълъсѣ.
- Gespiht, part., къ варѣъ, аскъдїтъ.
- Gespött, Gespöttel, n., важокъръ, вѣтаіъ-de-жокъ, деръсѣ, деръсізне, мокърїъ, мокътъръ (дела мокъ); sich zum — machen, a се оаче de ръсѣ; sein — mit etwas treiben, a таа дп ръсѣ чеаа.
- Gespräch, n., конворъре, діскърсѣ, конверъцізне; im — begriffen sein, стаъ de воръъ, петрекъ дп діскърсѣ; sich in ein — einlassen, інтръ дп врѣзнъ діскърсѣ; das — der ganzen Stadt sein, a оі

- de vorba четъщи дитреи; —buch, n., карте де конворкирл, карте де dialoґарл.
- Geſprächig, a. ши ad., ворварецѣ, диcкyрcивѣ, конверcативѣ; cоци-верѣ; гpаливѣ, лимвѣтѣ; —eſ Weib, пѣiere лимвѣтѣ; —fakt, f., зшо-рѣтате де а конверса, де а ворви; лимвѣдѣ; —ſweiſe, ad., дп оортѣ де конверcѣдѣне, дп оортѣ де dialoґѣ, конворcиндѣ.
- Geſpreche, n., cѣритѣрѣ, дпипѣтѣ-тѣрѣ дп cѣcѣ.
- Geſpruche, n., гыгытѣрѣ, cѣритѣрѣ дп cѣcѣ, клокоѣ (ал аnel дп iеворѣ).
- Geſtade, n., цертѣ, цертѣре (ла mare); котѣрѣ (de mare).
- Geſtalt, f., оигѣрѣ, оортѣ; cтатѣрѣ, коноортѣдѣне; оадѣ, минѣ; ма-ниѣрѣ, модѣ; пpивѣре, cѣтѣдѣне, талѣ (фpанцociſтѣ, ce ziche de-сѣре мижлокл cтатѣрѣ oменештѣ, кѣт ал зиче кроитѣра, тѣетѣра тpѣнѣлѣ); er iſt von mittlerer —, ecтe omѣ de cтатѣрѣ мижлочѣ; nach — der Sachen; dѣлѣ дп-пpѣнѣcѣрѣ; folgender —, дп мо-дѣлѣрѣтѣрѣ; eine — bekommen, а дѣа о оортѣ, а кыгѣта о оигѣрѣ, а ce коноигѣра, а ce дп-оиѣца; ein Menſch von ſchöner —, omѣ de о оигѣрѣ оpѣтѣоѣ; die Sachen haben eine andere — bekommen, лѣкpѣрѣлѣ дпл cкѣм-варѣ оадѣ; allerlei — annehmen, а ce пpѣаче, а ce cтpѣоpта дп mai тѣлѣ модѣрл.
- Geſtalt, v., даѣ оортѣ, оигѣрѣ, оортѣеѣ, конѣнѣнѣ; bei ſo geſtal- teten Sachen, cтѣндѣ лѣкpѣрѣлѣ амеа; anderѣ —, даѣ алтѣ оортѣ, cтpѣоортѣ, cтpѣоигѣрѣ, пpе-скѣмѣ; —loſ, a. ши ad., оѣрѣ оортѣ, decоигѣратѣ, пѣоортѣ; —loſigkeit, f., лѣнca зnel оортѣ, decоигѣрѣтѣлѣ, пѣоортѣтате.
- Geſtaltung, f., оортѣдѣне, коноигѣрѣдѣне, оигѣрѣ, оадѣ.
- Geſammel, n., вѣлѣитѣрѣ, гыгытѣрѣ.
- Geſampte, n., мѣтѣрѣ; — mit den Füſſen, вѣтѣрѣ дпичѣре.
- Geſtände, n., пѣчѣре де пѣcѣрл (ла вѣпѣт.).
- Geſtanden, part., cтѣтѣтѣ; cѣрвезитѣ, дпипегатѣ (гыгытѣрѣе cтpѣкѣтѣ).
- Geſtändig, a. ши ad., ſein, а тѣрѣтpѣци.
- Geſtändig, n., тѣрѣтpѣцире; zum — bringen, конcтpѣнѣ cѣре а тѣрѣтpѣци.
- Geſtänge, n., пѣелѣрѣпѣе, вѣргѣрѣпѣе; rapdѣ де пѣеле.
- Geſtaut, m., пѣтѣре, дпипѣдѣнѣ; mit — anfüllen, а дпипѣдѣ.
- Geſtatten, v., даѣ воитѣ, кончедѣ (кѣт зичѣтѣ пѣрчедѣ), акордѣ; (дп-гѣдѣлѣ); конcѣмѣдѣ, cѣоѣрѣ; die Umſtände — eſ nicht, дпипpѣнѣ-рѣрѣлѣ нѣ cѣоѣрѣ; nicht —, нѣ даѣ воитѣ, нѣ кончедѣ, денерѣ; eine Friſt —, а акорда знѣ тер-минѣ, знѣ pѣcтѣмѣ, знѣ pѣcпѣрѣ.
- Geſtattung, f., кончѣcѣне, акордѣ-тѣнѣтѣ, конcѣмѣдѣнѣтѣ.
- Geſtäuhe, n., пѣлѣре, пѣлѣрѣпѣе.
- Geſtäuhe, n., тѣѣрл, pl., арворѣл, арвѣcѣтѣ, dѣдѣлѣ; кѣлѣ де моѣлѣ.
- Geſted, v. Beſted.
- Geſtehen, v., тѣрѣтpѣцѣcкѣ, pекѣ-ноcкѣ; тѣ дпвоѣcкѣ.
- Geſtein, n., пѣтpѣрѣ; cтѣпкѣ, cкoпѣл.
- Geſtell, n., кыгѣтѣлѣ, пѣдѣcтѣлѣ, пѣ-чѣорѣ (пѣ кѣре cтѣ чѣва), cтатѣвѣ, cкѣзнѣ.
- Geſtellen, v., (дп лѣрл), тѣ дпѣ-цѣоѣеѣ.
- Geſteppe, n., отpѣнѣнcѣрѣ, кѣcѣтѣрѣ дѣпѣ акѣ.
- Geſterig, ad., де иерл.
- Geſtern, ad., иерл.
- Geſtern, v. Geſtrnt.
- Geſtiche, n., дпипѣтѣтѣрѣ.
- Geſtichel, n., пѣнcѣтѣрѣ, дпипѣтѣтѣрѣ.
- Geſtift, v. Stift.
- Geſtirn, n., cтѣле, pl., конcтѣлѣ-дѣне, аcтpѣ.
- Geſticht, a., cтѣлѣтѣ.
- Geſtöber, n., cпѣлѣрѣтѣрѣ; вѣcкoлѣ.
- Geſtochen, part., (дѣла Stechen), дп-дѣнатѣ.
- Geſtöhn, n., цѣтѣтѣ.
- Geſtolper, n., орвѣкѣтѣрѣ, дппѣдѣ-кѣтѣрѣ.

- Gestoppel**, n., грънаць.
Gestotter, n., вълвѣтъ, вълвѣтърь.
Gestampel, n., прѣдѣлъ (de шѣ-
 ро), огънѣлътърь, сѣмѣвоитѣрь,
 (провѣнч. ардел. jital. sgambettare).
Gestänck, n., лѣтърѣ, аррогел.
Gestraft, a. mi ad., вѣрѣгѣтъ (ital.
 vergato).
Gestrenge, v. Strenge.
Gestriche, n., дѣмѣлитѣрь; das Ra-
 del —, тѣстра de Андреа.
Gestrichen, part., (дела Streichen),
 штерѣкъ, расѣ.
Gestrig, v. Gestrig.
Gestrohbe, n., пѣтне; пѣтърь de паие.
Gestruppe, n., тѣтъ; вѣкъ.
Gestübe, n., пѣверѣме, колѣарѣ.
Gestüber, n., гѣнагѣ.
Gestunden, v., пѣтъ терминѣ (ан
 лѣн).
Gestüte, n., ергѣлъ; ставъ; расъ,
 cols de кол; —meister, m., inten-
 dantъ, мѣрмѣстѣръ de ергѣлѣ.
Gestugt, part. mi ad., окодѣтъ, къ
 нѣда подѣтъ; тѣпѣ.
Gesuth, n., рѣгъминѣ, рѣчерѣаре,
 черере, перѣгисне.
Gesuthe, n., нѣтъгѣ adсеа.
Gesudel, n., такъгѣтърь, ѳеитѣлитѣрь.
Gesumme, **Gesumse**, n., цѣгѣтъ (de
 зрокѣ); ездѣтърѣ (de азѣме).
Gesund, a. mi ad., сѣмъгѣтъкъ, сѣмъ-
 гѣтърѣ; —e Vernunft, минѣ сѣмъ-
 гѣтъкъ; et ist freisch und —, дѣ мѣрѣ
 вѣне, е сѣмъгѣтъкъ; wieder — wer-
 den, а се рѣмѣмъгѣтоша, а се рѣ-
 виндека; bleiben Sie —, сѣмъ-
 гѣтѣ вѣтъ, рѣмъгѣ сѣмъгѣтъкъ, рѣ-
 масѣ вѣтъ! —beippen, m., ане
 минѣрѣ, ане сѣмъгѣаре.
Gesundheit, f., сѣмъгѣгѣ, сѣмъгѣ;
 auf Ihre —! мѣмърѣ сѣмъгѣгѣеа
 Dämital! zur —! сѣ ѳе de vinal
 wie steht es mit Ihrer —? ком
 те колѣ? ештѣ сѣмъгѣтъкъ? setzen
 — pflegen, а'мѣ нѣтъ, а'мѣ къгѣ
 сѣмъгѣгѣеа.
Gesundheitsgöttin, f., лѣа, зѣа сѣ-
 мъгѣгѣ; —lehre, f., ипѣтъ, дѣ-
 вѣгѣтърѣ deсеѣре сѣмъгѣгѣе; —
 rath, m., адеверѣнѣгѣ deсеѣре сѣ-
 мъгѣгѣе; —pflege, f., паза, къра

сѣмъгѣгѣ; дѣгѣтъ; —regel, f., рѣ-
 гѣтъ дѣгѣгѣнѣ; —zustand, m., сѣ-
 реа сѣмъгѣгѣлѣ.

- Getadel**, n., deсѣлѣмѣ де'пѣгѣтъ,
 критѣкъ, зѣпѣгѣрь.
Getäfel, n., пѣгѣсѣрѣме, гѣвѣлѣрѣме,
 гѣвѣлѣгѣрѣ, тѣвѣ de къгѣтъшѣгѣ, дѣ-
 гѣвѣлѣгѣрѣ.
Getändel, a., гѣндѣлитѣрь, гѣндѣ-
 лѣре (ital. tentennare).
Getäunt, part., гѣрѣпѣрѣтъ, къ гѣр-
 пѣгѣре (ан ерѣлѣдѣкъ).
Getigert, a., тѣгѣрѣтъ.
Getön, n., рѣсѣоанѣгѣ, сѣпѣтъ, рѣ-
 сѣнерѣ, рѣсѣмъмълѣгѣ.
Getöse, n., (дела Tosen), вѣгѣгѣ, ѳрѣ-
 мѣгѣ, сѣомѣгѣ, ѳрѣпѣгѣре.
Getramtel, n., трѣвѣгѣ, вѣмъгѣтърѣ
 прѣсѣгѣ.
Getränt, n., вѣгѣгѣрѣ.
Getrappel, v. Getramtel.
Getrauen, sich, v., нѣтъ дѣмъгѣмъгѣтъ,
 дѣмърѣпѣсѣкъ, ан кърѣпѣкъ, къгѣгѣ.
Getreibe, n., терминѣ комѣнѣ пѣнѣрѣ
 гѣте сѣминѣгѣе гѣгѣгѣрѣтъ адегѣор
 пѣанѣ иѣрѣвѣе, дѣа къре се пѣте
 ѳаче пѣмѣ ми а'дѣатрѣ de ѳѣлѣгѣ:
 гѣмъгѣе, вѣкѣте (провѣнч. ардел.
 mi msaten.), пѣлѣ (пров. кърѣгѣ
 moldos. синонимѣ къ чѣл ардел.);
 черѣале (дела Черес, zea agri-
 къгѣгѣрѣ); prodzante, ѳрѣанѣ, гѣмъ-
 гѣгѣе, гѣгѣ; Getreibe дѣ Сакоѣнѣа
 се зѣче Kohn, иарѣ не зѣреа Fruchtѣ.
Getreibeart, f., cols de гѣмъгѣе;
 —bau, m., къгѣгѣрѣ de черѣале;
 —boden, m., подѣ de гѣмъгѣе,
 гѣмърѣпѣ; локѣ вѣнѣ de сѣмъ-
 гѣгѣгѣ вѣкѣте; —brand, m., гѣ-
 зѣне de гѣгѣ, сѣмъгѣгѣ; —feld, n.,
 агрѣ, пѣмъгѣгѣ de гѣмъгѣе; —
 handel, m., керѣгѣ, траѣкъ de
 гѣмъгѣ; —markt, m., нѣгѣгѣ (msi-
 danſ) de арѣдѣанѣ; —preis, m.,
 прѣгѣ de prodzante.
Getreu, a. mi ad., кърѣдѣнѣгѣкъ (омѣ
 къгѣрѣ омѣ, вѣгѣ къгѣрѣ омѣ), ѳѣ-
 дѣлѣ, лѣалѣ (ѳранц. loyal); —e
Gedächtniß, мѣмѣорѣ гѣре, ипѣ-
 перѣ амѣнѣте вѣнѣ; —e Kopie,
 комѣ вѣкарѣтъ, комѣ агѣомѣгѣкъ;
 der Wahrheit — sein, а ѳѣ кърѣ-

- dinlocă adverbială, а не аконде
adverbială.
- Getreugt, a. mi ad., доекатѣ, соуж,
зскатѣ.
- Getreulich, в. Getreu.
- Getriebe, n., (deza Treiben), мѣль-
търъ (а спорѣ рѣте); машинъ мѣле-
стрѣсъ; рѣтеле знеі machine; коста
де кѣтръ сѣре (дн монпан).
- Getrieben, в. Treiben.
- Getroffen, в. Treffen.
- Getrost, a. mi ad., plină de акре-
дере, plină de inimă, de кѣрацѣ,
кѣрацѣскѣ, реасигратѣ, сигѣрѣ;
—en Muthes, кѣ inimă възъ;
iur —! кѣрацѣ; decigrѣрѣ.
- Getrösten, sich, v., аштепѣ кѣ дн-
кредере, сперѣ, днп прѣмитѣ, мѣ
днкрѣдѣ.
- Getrümmert, в. Trümmert.
- Getümmel, n., аѣвзѣзѣлѣ, взиерѣ,
мѣлдине де ѡменѣ.
- Geübt, a. mi ad., депинсѣ, дедатѣ,
пѣцѣтѣ, есерчитѣтѣ, пратикѣ.
- Gevatet, m., —in, f., кѣмѣтрѣ, кѣ-
мѣтрѣ; — stehen, а ѡи кѣмѣтрѣ,
а цѣне прѣпкѣл дн апа вѣтезѣлѣ;
meine Uhr steht —, оролоцѣл мѣѣ
е пѣсѣ зѣлѣгѣ; —schaft, f., кѣ-
мѣтрѣ, кѣмѣтрѣме.
- Gevert, a. mi ad., днпѣтрѣтѣ, дес-
ѣкѣтѣ дн патрѣ; пѣтрѣтѣ (дн
пѣнѣр).
- Gevertē, n., ѡпѣтрѣ пѣтрѣтѣ, пѣ-
трѣтѣрѣ; eine Meile ină —, зпѣ
миѣ пѣтрѣтѣ.
- Gewächse, n., плантѣ, лѣгѣмѣ, про-
дѣнтѣ вѣетѣверѣ; скрескѣтѣрѣ,
крескѣтѣмѣтѣ; Wein von gutem
—, винѣ де калитѣе възъ, винѣ
ѡнѣ виѣ възъ; —haus, n., ѡло-
рѣрѣ, пѣлѣтѣрѣ, лѣгѣмѣрѣ, касѣ
депланте; —kunde, в. Pflanzenkunde
- Gewachsen, part., в. Wachsen; einer
Sache — sein, а ѡи касѣачѣ, хар-
никѣ де чева; einem nicht — sein,
а ѣз се пѣтѣ пѣсѣра, ѡрѣ асе-
тѣпа кѣ чѣлѣва.
- Gewädel, n., кѣлѣпѣтѣрѣ.
- Gewäff, n., арѣжъ, ниѣлѣкѣ де агѣ-
рѣре (аз аѣмѣлѣлѣр, зпѣл, динѣ,
кѣрне ш. а.).
- Gewahr, ad., — werden, даѣ кѣ
ѡкѣл, прѣндѣ де вѣсѣре; а прѣчене.
- Gewähr, Gewährleistung, Gewähr-
schaft, f., кѣзѣпѣне, гѣранѣлѣ, сѣ-
гѣранѣлѣ, вадѣ (кѣзѣмѣ); —leisten,
а сѣа възъ; а да сѣгѣранѣлѣ; —bar,
а. mi ad., сѣгѣравѣрѣ.
- Gewahren, в. Gewähr werden.
- Gewahren, v., асѣгѣрѣ, гѣранѣтѣ,
сѣаѣ възъ (кѣзѣмѣсѣкѣ); прѣмитѣ;
конѣдѣ; die Bitte —, акорѣдѣ че-
рѣре, днпѣлѣнескѣ рѣгѣмѣлѣтеа.
- Gewahrsam, m., кѣстѣдѣлѣ, назъ; а-
рѣсѣтѣ, днкѣсѣре.
- Gewährsman, m., гѣранѣтѣ (кѣзѣмѣ).
- Gewährung, f., конѣсѣкѣне, акор-
дѣмѣнтѣ.
- Gewalt, f., пѣтере, потѣстѣте; пѣ-
тинѣлѣ, ѡорѣцѣ, сѣлѣ; аѣторѣтѣте;
väterliche —, аѣторѣтѣте пѣрпѣ-
тѣсѣкѣ; mit aller —, днп рѣсѣс-
тѣрѣ, днп тѣтѣ ѡорѣца; es steht in
meiner —, сѣтѣ днп пѣтереа мѣа,
атѣрѣлѣ дѣла mine; — anthun, а
ѡачѣ сѣлѣ; sich — anthun, а'мѣ
ѡачѣ сѣлѣ, а се ѡорѣца не сѣ-
пѣшѣ; unter seine — bringen, а
рѣдѣче днп потѣстѣтеа са, а сѣ-
пѣне; seine Zunge in der — ha-
ben, а шѣлѣ днпѣрѣпа лѣмѣва; die
Thüre mit — erbrechen, а спѣрѣѣ
зѣа кѣ ѡорѣца; der — weichen,
а се гѣраѣ днпѣлѣтеа ѡорѣцѣлѣ, а
чѣде лѣ ѡорѣцѣ; —brief, m., мап-
датѣ есѣсѣкѣтѣвѣ, пѣлѣпѣтѣнѣлѣ;
—geber, m., днпѣстерѣгѣрѣ, конѣсѣ-
тѣгѣрѣ (днп лѣп); —haber, m.,
днпѣстерѣгѣ; domnă аѣсѣлѣтѣ;
—herrschaft, f., десѣпѣцѣ, десѣпѣ-
тѣсѣкѣ; —herrscher, m., десѣпѣтѣ;
—that, f., ѡанѣа сѣлѣлѣ а ѡорѣцѣлѣ.
- Gewaltig, a. mi ad., пѣтерѣсѣкѣ, пѣ-
тѣмѣе (пѣтерѣникѣ); аѣпрѣѣ; кѣмѣ-
мѣтѣ, манѣмѣ; —e Regen, пѣѡѣѣ
рѣлѣде; —e Schmerz, дѣрѣре а-
прѣѣ, дѣрѣре кѣмѣлѣтѣ; —e Sturm,
гѣмѣпѣстѣте ѡѣрѣѣсѣ, ѡѣртѣлѣ.
- Gewältigen, в. Ueberwältigen.
- Gewaltiglich, в. Gewaltig.
- Gewaltigam, gewaltthätig, a. mi ad.,
прѣнѣртѣте, кѣмѣлѣтѣ, гѣрѣнескѣ,

- despotikă, amiră; •мъкторѣ de
сігъ; •ордагъ.
- Gewaltſamkeit, Gewaltthätigkeit, f.**,
•ордъ, пѣтере вѣлѣ, сігъ.
- Gewand, n.**, вестнѣлѣ, хайпъ; дп-
връкъминте, страйс (пров. молд.);
драперіъ, пѣлвръминте (ла зъ-
гравл); —haus, n., касъ de вест-
минте; —ſchneider, в. Tuchhändler;
—weiſe, ad.; про •орма, пѣмал
din •ормалитате.
- Gewandt, part.**, (дела Wenden), дп-
демънатикă, демпринсă, ацерă (лѣт.
agilis), спринтенă, свелгъ; дес-
волгъ, (гивачѣ, пров. гърч.).
- Gewandtheit, f.**, дпдемъпѣтате, де-
мъпѣтате, демпринсăдѣне, сприн-
тенѣне, свелдѣне (гивчѣлѣ).
- Gewarten, gewärtigen, v.**, аштенгъ,
сперă, ам съ аштенгъ, ам съ
мъ темă; админістръ кз скзм-
пѣтате; gewärtig ſein, а аштенга,
стаж аштенгъндă, дпм промгъ
(еж дпсзмі чева).
- Gewäſch, n.**, спѣлѣгъръ; пѣлавръ,
(пѣте дела фр. parlerie), ворвъ de
клякъ, ворвъ сѣкъ, гъръ неспѣлатъ.
- Gewäſſig, a.** ші ad., •лекаріс, лім-
вжгъ; —ſeit, f., лімвжгъ, гъръ
лівръ.
- Gewäſſer, n.**, апе, pl., (ржзрл, мърл).
- Gewäſſert, a.**, ждатă, змежгъ; —
Wein, винă местекатă кз апъ.
- Gewebe, n.**, десетгъръ; махпѣмъпѣлѣ,
інтрігъ.
- Gewebr, n.**, армъ, арме; zum —
greifen, апжкă армеле, алергă ла
арме; —wegnehmen, а десарма;
—präſentiren, а презента ар-
меле; даж —ſtrecken, а дензне
армеле; —fabrif, f., •аврікъ, •ъз-
ръріъ de арме; —händler, m.,
негъдеторă de арме; —magazin,
n., армаріс, арсеналă, марасинă
de арме; —maſſel, m., мантегъ
de скзггъ армеле; —probe, f.,
провъ de арме; —tüſen, m.,
—ſtüße, f., статігъ de рѣзиматă
арме; —ſchrank, m., армаріс,
скрпнă (ит. serigne) de арме.
- Geweiſcht, a.**, докă рѣкитосă, съ-
косă.
- Geweib, n.**, кърне, pl., пѣлжкрі (de
червă), кърне рѣмърѣса.
- Geweine, n.**, пѣлжсетă непчетатă.
- Gewende, n.**, дптррпѣтъръ (кз ара-
трѣл), дпнпѣтеа знеі •ълчѣ (дп
агрікълѣ); пѣреке (de kal, de
vol); агръ, ланă.
- Gewerbe, n.**, месеріъ, мештеріъ
(итал. mestiere), професіоне; гра-
фікъ, котерчă, негодă; дпкеіе-
гъръ; вѣртежă (варгѣвръ); ein
— treiben, джкръ о месеріъ; —
ſleiſ, m., индѣстріъ; —freiheit, f.,
лібертатеа индѣстріел; —recht, n.,
дрепгă de о професіоне; —ſtadt,
f., орашă de професіонішгг; —
ſtand, m., статъл месеріеріор;
—steuer, f., матрікълъ, патентъ
de даре, тапсъ de месеріері;
—thätigkeit, f., индѣстріъ; непре-
четă, сіргіпгъ а индѣстріаріор;
—wesen, n., индѣстріаріл, pl., ин-
дѣстріъ.
- Gewerbsam, a.** ші ad., индѣстріосă.
- Gewerbsamkeit, f.**, индѣстріъ.
- Gewerf, v.** Gewäſſ.
- Gewerf, n.**, Gewerkschaft, f., соже-
тате монпаністікъ, корпорѣцізне
de вѣіерл.
- Gewerf, m.**, коінтересатă, акціонарă
ла о мпнъ, вѣіерл.
- Gewette, n.**, рѣмасă, рѣмъшагă.
- Gewicht, n.**, грѣзтате; pondă; пзпгъ;
апъсѣмъпгъ; импортангъ; дп-
ржзрпнгъ; вѣзъ, азторігате, ва-
лѣре, даж іſt von ſeinem —, ачѣ-
ста нз кзмплнеште нпміка; даж
—halten, а контракзмпнѣлі, а
контраваланца, а контрапъса;
інă —fallen, а вѣдѣ дп кзмп-
пнъ, а кзмпнѣлі мѣлгъ; nach dem
—verkaufen, а вінде кз кзмпнѣла;
am —verlieren, а перде дпн грѣз-
тате; —ſunſt, f., статікă.
- Gewichtſchen, n.**, pondкледă, пзпгъкледă.
- Gewierig, part.**, амъсратă черерл
(дп канчеларл).
- Gewillig, v.** Willig.
- Gewillt, part.**, — ſein; а авѣ воінгъ.
- Gewimmel, n.**, мѣлдіме, глѣтъ мпш-
кѣторѣ; •спрпнкріме.

Gewinnnet, n., пълнсетъ, ваиетъ (de прънкъ).

Gewinde, n., свѣтъръ, джѣртитъръ; дѣлпѣтъръ (de флор); колъчитъръ; вѣртеа (ла шрѣвѣ); кекторл.

Gewinn, m., кѣштигъ, проѣитъ, фолосъ, довъндъ; преміѣ.

Gewinnen, v., кѣштигъ, проѣитезъ, довъндескъ; ich kann es nicht über mich —, нз тѣ почъ дндсплека; lieb —, а сѣмпатика (кз чѣнева), а prinde ispire; einen für sich —, а довънді фавѣра кѣва; die Oberhand —, а дѣвианде; Zeit gewonnen, Alles gewonnen, кѣштигъ шмакъ, ка съ дѣмачл врсѣта.

Gewinner, m., кѣштигъторъ, проѣитъръ.

Gewinnsucht, f., лѣкоміъ ла кѣштигъ, пофъ де кѣштигъ.

Gewinnfarte, f., вилетъ, сортъ де кѣштигъ.

Gewinnreich, gewinnvoll, a., кѣштигоскъ, пѣнѣ де кѣштигъ.

Gewinnst, m., кѣштигъ, фолосъ, проѣитъ.

Gewinnung, f., v. Gewinn.

Gewinsel, n., пълнсетъ, ваиетъ, пѣмътъ.

Gewirk, n., цесетъръ; фатъръ.

Gewirte, n., дѣкѣрѣтъръ, дѣлѣчитъръ; аместекъ, коѣсѣзне; хаосъ; шмакъ ла врсѣка змѣл.

Gewiß, a. шѣ ad., шѣитъ, сѣгръ, фъръ дѣдоіѣлъ; ѡрекаре; ein Gewißer, чѣнева, ѡречѣне; es ist —, е сѣгръ, нз дѣкѣне дѣдоіѣлъ; es ist nur zu —, е аѡаръ де ѡрл че дѣдоіѣлъ, есте преа вѣне шѣитъ; in —en Fällen, ла ѡрѣшкаре касѣрл; von —er Hand, дѣнѣр'анѣ ісѡоръ сѣгръ; für — ausgeben, а сѣзне ка де сѣгръ.

Gewisse, n., сѣгръ; деѡитъ; sein —s haben, а'шѣ авѣ лѣѡъ сѣгръ.

Gewissen, n., кѣдетъ, коѣштѣндъ; mit gutem —, кз кѣдетъ кѣратъ, дѣ кѣдетъ; bei meinem —, не сѡлетѣ мѣѣ, дѣ коѣштѣнда мѣа; nach dem —, дѣнѣ сѣзса кѣдетъ; ein weites — haben, а авѣ

кѣдетъ вѣртъ; sein — an den Nagel hängen, а'шѣ амѣдѣ коѣштѣнда, а нз сѣмѣтѣ мѣсѣрѣреа де кѣдетъ; sich ein — worauf machen, а'шѣ шѣне чеѡа де пѣкаръ, а се ѡерѣ де мѣсѣрѣреа кѣдетъ; а'шѣ ѡаче скѣзѣл; —haft, a. шѣ ad., коѣштѣндѣоскъ, скѣзѣлоскъ, кз кѣдетъ кѣратъ; —haftigkeit, f., дѣнѣрѣнеа кѣдетъ; кѣрѣденѣа де кѣдетъ, коѣштѣндъ кѣратъ, нѣрѣтеа коѣштѣндѣ; рѣлѣѣосѣтѣ; —los, a. шѣ ad., фъръ коѣштѣндъ, кѣдетъ скѣлѣетъ, пѣрѣлѣѣосѣтѣ.

Gewissensangst, f., —bis, m., мѣсѣрѣреа де кѣдетъ, торѣра коѣштѣндѣ; —fall, m., —punkt, m., —sache, f., —frage, f., трѣѡа кѣдетъ; дѣнѣрѣвѣчѣне ла кѣдетъ; —freiheit, f., лѣвѣртеа коѣштѣндѣ; —ruhe, f., лѣнѣштеа кѣдетъ; —schlaf, m., дѣрѣмѣреа, а мѡрѣѣла, лѣтарѣла коѣштѣндѣ; —strudel, —zweifel, m., дѣдоіѣлъ, скѣзѣл дѣ кѣдетъ; —zwang, m., сѣла, ѡѡрѣа коѣштѣндѣ.

Gewissmaßen, ad., ѡрекѣт, дѣ врсѣнъ модъ.

Gewißheit, f., сѣгрѣндъ, адеѡерѣчѣне, вѣрѣчѣне; mit — glauben, а авѣ кѣдѣндъ дѣпѣлѣ.

Gewißlich, v. Gewiß.

Gewitter, n., ѡсѣтѣнъ, тѣмѣстѣ, тѣмѣстѣте, ѡрѣанъ, вѣганъ (mał вѣртосъ не мѣре); ерѣлѣчѣне де пѣтѣне; —haft, a. шѣ ad., ѡсѣтѣноскъ; —luft, f., ѡеръ нѣдѣмѣторѣ; —regen, m., шѣѡѣъ кз ѡсѣтѣнъ; —wolke, f., нѡоръ де ѡсѣтѣнъ, нѡоръ дѣнѣрѣкатъ.

Gewißel, n., вѡрѡе аѣѣре, лѣаре дѣ рѣскъ.

Gewißigt, part., пѣдѣтъ, дѣделѣндѣтъ, ісѣгѣтъ.

Gewoge, n., вѡлѣрѣтѣтъръ; вѣлѣрл.

Gewogen, a. шѣ ad., аплѣкатъ, вѣнѣвоиторъ, вѣневоиторъ; —heit, f., вѣневоіѣндъ, аплѣкѣчѣне, аѡѣлѣчѣне; градѣ, ѡѡѡре.

Gewöhnlich, v., дѣдѣкъ, дѣнѣндъ, дѣнѣндъ; sich an das Klima —, а се дѣда кз клѣма.

Gewohnen, v., уыз дедат; gewohnt sein, а ои дедат; jung gewohnt, ои гетхан, юнга оинмъ гърал, нз шн гъралъ.

Gewohnheit, f., dedape, дувъдъ, да-тинъ, зсаниъ, (омиже, омижаниъ); aus —, din dedape, dia дувъдъ; nach meiner —, demъ datima mea; et hat die übte —, еаз с'а de-datъ рѣдъ, еаз аре дувъдъ рѣдъ; —stände, f., амаатъ din datimъ.

Gewöhnlich, a. шн ad., дндавинарѣ, команикъ, ordinaris, зсигатъ (омич-нирѣ); nur —en Zeit, за гинмъ дндавинарѣ, за гинмъ шигитъ.

Gewöhnung, f., dedape, дедъгъръ, дувъдъ (азарара дедърил).

Gewölbogen, m., аркѣ, аркѣ de волгъ.

Gewölbe, n., волгъ (ital. volta); maracinъ, пръвълиз (le negroдъ дн Цера rom.), дегепъ (дн Молд.), вѣтикъ; unterirdisches —, сѣте-рентъ; —pfeiler, m., шмастръ.

Gewölbt, part., волгитъ.

Gewölft, n., пзорл, пзориме.

Gewölle, n., пзроръдъ немичитиъ (за вълът.).

Gewühl, n., рашъгъръ, скаръгъръ; amestekъ, глоте (de' óment).

Gewürm, n., вермъгъръ, vermi мацл.

Gewürz, n., (дела Würz, Würzel), ръдъчин; дресърл (еелърл), планте кз широкъ взнъ шн таре шн кз гасѣ аперѣ, аромате; сицерил, рл. (deza spice); дрорѣ, дро-върл (дн апотече); —haft, a. шн ad., ароматикъ; —handel, m., ne-roudъ кз дресърл, кз сицерил; —fram, —laden, m., волгъ кз дре-сърл ароматиче; —nagelien, pl., —nelse, f., кзимѣре; —waaren, pl., мърѣл ароматиче; —wein, m., винъ дресъ.

Geyer, v. Geier.

Gezäh, n. знелте, instruminte (моит.)

Gezähnt, gezähnt, part., дингъратъ, диататъ.

Gezähnt, a., чѣртъ, сфадъ не'четатъ.

Gezander, n., амилъгъръ, дитър-жигъръ, dandelzanditъръ.

Gezann, a., дитърдигъръ, гардѣ; mezzimъ.

Gezeche, n., возгъ, вълъгътитъ.

Gezehnt, a., зечимарис.

Gezelt, n., зортъ, v. Zeit.

Gezeug, v. Gezäh.

Geziefer, v. Ungeziefer.

Geziemen, v., се кзвине, се каде, отъ вине; —d, part., кзвинчоокъ.

Geziere, n., апоститъръ, аеоптъцине, дитрекъгъръ; сторъгитъръ, се-кълъгъръ.

Geziert, part., апоститъ, дитрекълъ, аеоптатъ; —сѣ Wesen, маньеръ апоститъ, ашкълъгитл дитрекълте, аеоптате.

Gezimmet, n., лентъгъръ, тесълъгъръ, (керестеа, гърл.); maximъ de лентл.

Geziſch, n., шигератъ, шигеръгъръ.

Geziſchel, n., шопотъ, шопитъгъръ.

Gezogen, part., грасѣ, тържтѣ (ital. tirato); wohl —, вине крескълъ, кз пзгърл вине; —e Feder, ценъ грасъ, ценъ de Olanda; —heit, f., крештере вонъ.

Gezitter, n., трепѣгъгъръ.

Geziſcht, n., аръсияъ, расъ, соиз; семанпъ; böſes —, пръсияъ реа, соиз вълъгъшатъ.

Gezweit, a. шн ad., дндавинарѣ, дн-доитъ; метанакъ, дкнл.

Gezwint, a., ръсчичѣ; —e Seide, мълъсѣ ръсчичъ.

Gezwitſcher, a., чиринитъ (изд de vranis).

Gezwungen, part., силитъ, оордатъ; ценатъ; апоститъ, дитрекълъ, а-еоптатъ; —e Wesen, апоститаръ, аеоптъцине; —sprechen, а стор-ѣи, а озрѣри, а аеопарона, а vorси апоститъ; —heit, f., дитре-кълъгъръ, аеоптитъръ.

Gezt, f., волъ de дикѣетърл, ар-тритъ, артетикъ (за пичѣре) по-дагъ (за пѣни) хирагъ; те-раса за о топитѣре de металъ, дикъркълъгъръ за топитѣре; мерѣ, држнъ; —ader, f., вълъ сиапъ; —artig, a., артетикосѣ; —beete, f., кокълъ пѣгъ (планте); —brüſtig, a., парадитиъ; —crist, —iſch, a., артритикосѣ, артетикосѣ; —pflaſter, n., диалатъ; —roſe, —wurz, f., неонизъ; —tûbe, f., врионъ амъ; v. Zainrûbe.

Giebel, m., кълме, фронтон, фронтонча
 znel касе; крештеръ (одиморъ);
 гивелъ (cois de краѣ, линъ); —
 bach, n., коперишъ кълмиръ, ко-
 перишъ къ фронтонъ; —seite, f.,
 латереа фронтонел, а фронтони-
 циялал.
Giese, v. Feuerziele или Ziefe.
Giemen, v. Gähnen.
Giefen, v., ръсѣваъ преѣ.
Gier, v. Begierde.
Gieren, v. Wünschen.
Gierig, a. ші ad., лакома, пожиторъ.
Gießbach, m., поволъ, тюринге, въ-
 раѣ де мидъ.
Gießbad, n., душъ, тѣмъ.
Gießbecken, n., ливанъ, настронъ
 (zuidъ) ливнорѣѣ ші скандъ де
 спълатъ, спълиторъ.
Gießen, v., върѣѣ, тюрнъ; zdd., отро-
 пекъ; gegossene Arbeit, лѣкръ тѣр-
 патъ (din металъ).
Gießet, m., тѣрпатъ (de металъ).
Gießerde, f., гълнлгъ де оорне
 (центръ тѣрпатъ).
Gießerei, f., тѣрпатъ де металъ.
Gießetz, n., бронъ; —form, f.,
 оорнъ, тѣрпатъ де тѣрпатъ; —
 fanne, f., кава де zdarъ; —felle,
 —fessel, m., ливноръ, кълдаре де
 тѣрпатъ; —mutter, f., матриче де
 тѣрпатъ; —rinne, f., гълчочелъ,
 злкъ де тѣрпатъ; —schäufel, f.,
 лопъцика тѣрпатъ; —wert, n.,
 лѣкръ, продантъ, завркатъ тѣрпатъ.
Gift, f., (dela Leben), в. Nitgift.
Gift, n., венитъ, веринъ (провинч.
 ardez.); токсикъ (отравъ); въ-
 тате, рингъ; —beibringen, а
 ливенина; —mischen, а прѣгъти
 венитъ; —mit Galle speien, а
 се ливѣри, а се контѣрва.
Gift-argenei, f., контравенитъ, anti-
 dotъ; —becher, m., кава де ве-
 нитъ, покаръ къ отравъ; —bissen,
 m., лѣкръ венитъ; —blätt-
 chen, n., —blöse, f., венитъкъ ве-
 нитъкъ (ла амине); —bell, n.,
 лѣкръ; —frucht, n., амнитъ, въ-
 рѣбъкъ венитъкъ; —lechte, f., токсико-
 логия; —mischer, m., ливе-
 нитъторъ, венитъкъ; —mittel, n.,

контравенитъ; —pilz, m., върѣге
 венитъкъ; —pulver, m., праѣъ ве-
 нитъкъ, сѣѣ праѣъ дн контра ве-
 нитъкъ; —schlange, f., мерѣе ве-
 нитъкъ, венитъкъ; —trauf, m.,
 вѣзгъръ венитъкъ.
Giftig, a. ші ad., ливитъкъ, венитъкъ,
 ливенинатъ, ливеникатъ; кълъ-
 нитъкъ, ливитъкъ, рѣтънлкъ; —e
 Worte, върѣе тѣмъкъторъ; —e
 Zunge, ливъ ливенинатъ, ливъ
 ливѣригъ.
Gilbe, f., галитъ (калѣре).
Gilben, v., гълвѣсѣтъ, вълѣсѣтъ
 галитъ.
Gilbicht, a. ші ad., гълнитъ, галвинитъ.
Gilbig, gilblich, v. Gelblich.
Gilde, f., зожѣтате, норъкъ, корпо-
 рѣцие (рѣкъ, нидъ, врѣсѣ) де
 мѣсѣри; —brief, v. Junftribrief;
 —meister, m., кава корпорѣцил.
Giltig, v. Gültig.
Gimpel, m., пиръкъ (масаре); жале
 просѣчелъ, гълъкъ, топъкъ, сѣм-
 пилъ, гогоманъ, вългъкъ.
Gingang, m., вѣрѣвѣнъ, гинганъ,
 (о ливѣре де гълъ де вѣрѣвѣнъ).
Ginst, Ginstet, m., венитъ (плантъ).
Gipfel, m., върѣкъ, крештеръ, кълме,
 пѣкъ (de манте); —spitze, f.,
 аскъитъ върѣлѣ, калѣлѣ пѣ-
 кълѣ.
Gipfelchen, n., върѣлѣкъ, кълми-
 шоръ, лѣкръшоръ.
Gipfelig, a. ші ad., върѣвѣнъ, къ
 крештеръ, кълмитъ.
Gipstein, v., аскъкъ, сѣкъ върѣкъ,
 ценъкъ.
Gips или Gyps, m., пѣсѣ, пѣсѣ (кѣ-
 тръ върѣкъ); mit —überziehen,
 ливѣсѣтъ; —abdruck, m., гинѣлѣ
 де пѣсѣ; —arbeit, f., пѣсѣгъръ,
 стѣлгъръ; —arbeiter, m., стѣл-
 гѣръ, пѣсаръ, пѣсаръ; —artig,
 a. ші ad., пѣсѣкъ, ка пѣсѣ; —
 bild, n., кѣкъ де пѣсѣ; —bruch,
 m., —grube, f., грѣнъ де пѣсѣ;
 —decke, f., плавѣнѣкъ, сѣлгъ, лѣ-
 зългѣръ де пѣсѣ; —frühe, f.,
 пѣсѣ кристалитъ; —mörtel, m.,
 сѣлкъ.
Gipsen, v., пѣсѣсѣтъ, пѣсѣтъ.

- de poliră; — hobei, m., перъѣ de nezeziră; — hols, n., лъчиролъ, лъчиролъ de zennă; — zingig, a., ѳъгаръ, хираръ.
- Glätte, f., политръ, лъчиртъ, nezezime.
- Glaze, f., Glaszopf, m., канъ шлошгъ, колъ.
- Gläze, f., Gläzen, m., скафъ.
- Glasig, a. mī ad., келосъ.
- Glaube, m., крeдигъ; релeцe, релeциoнe; крeздъ; крeздъмънтъ; christlicher — крeдигъ крeштинъ; wess Glaubens bist du? de че релeцe те цѣ тъ? дажу гeштъ ein starfer —, кътаре лъкръ e аневoиъ de крeздътъ; einem — schenken, a da къѣва крeздъмънтъ; den — verläugnen, a'mī penera крeдигъ; — fest, таре дн крeдигъ.
- Glaubensänderung, f., скимъаре de релeцe; — artifel, pl., днкеиeтpилe, артикълъ крeдигe; — bekenntniß, n., мъртpициpeа крeдигe; — bote, m., мiциoнapъ; — genoss, m., кoрелeциoнapъ; — grund, m., ѳндъмънтъ, тeмeлъ крeдигe; — lehre, f., дoгмъ, дъвъдътpъ релeциoсъ; — meinung, f., oиниoнe релeциoсъ; — regel, f., перъгъ, канoнъ, тaccиъ a крeдигe; — verbesserung, f., peopртъ релeциoсъ; — saß, v. — artifel; — schwärmer, m., ѳнтeциactъ, ѳанатикъ релeциoсъ; — wang, m., кoнcтpуциoнънтъ, cиъ дн крeдигъ.
- Glauben, v., крeдъ; даъ крeздъмънтъ, мъ днкрeдъ; cокoтeскъ, даъ къ cокoтeлъ; даъ ѣтъ nicht zu —, ачeстa нъ e de крeздътъ; ѣхъ glaube даъ eß gut ѣтъ, мi ce пape къ e vine; an Gott —, a крeдe дн Dsmneze.
- Glaubenssalz, n., capea лъ Глазep, cълoатъ de codъ.
- Glaubhaft, a. mī ad., de крeздътъ, demnъ de крeздътъ, аcтeнтикъ; — igkeit, f., аcтoпигate, аcтeнтиъ.
- Gläubig, a. mī ad., крeдиглoсъ, крeштинъ.
- Gläubiger, m., крeдитopъ.

- Glaublich, a. mī ad., прозавepъ, de крeздътъ; — feit, f., прозавepигate.
- Glaubwürdig, a. mī ad., аcтeнтикъ, demnъ de крeдигъ.
- Glauch, a. mī ad., цънгъ, кънишopъ ѳъръ варъ; cтepиъ; алаъ, аласгpъ.
- Gleich, a., eгалъ, кoегалъ, дрeштъ; пърeкe; планъ; асeмeнeа (погpивитъ); oмoнeнъ, зниѳopмъ; netedъ; — abstand, m., дicтaнцъ eгалъ; — alter, n., ачeсaш вpъcтъ; — zahl, f., пeмъръ пърeкeтъ; — zeit, f., ачeлaш тимъ; eß ѣтъ mir —, днмъ e totъ зна; Tag und Nacht —, xi mī нoитe totъ de o лънцимe; meines —en, de kondигиoнe, de cтapea мeа; er hat nicht seines —en, eлъ нъ'mī ape пърeкe; — macher, a аплaнa, a зниѳopмa, a кoмпъpекeа.
- Gleich, ad., дндaтъ, пeмaлдeкътъ; — als wenn, ка мi към; jeht —, акъм дндaтъ; wenn —, demī, мъкаркъ; einem — sehen, a cemъна къѣва.
- Kommode: Gleichartig, a. mī ad., oмoнeнъ, de ачeсaш пaтpъ; — bedeutend, part., cинoнимъ, de ачeсaш cemнoиъкъциoнe; — ergestalt, — cтmaßen, — cтweise, ad., днтpъ асeмeнeа, totъ днтp'o ѳopмъ; дн ачeлaш modъ; — farbig, a. mī ad., кoккoлopъ, de ачeсaш кoлopъ; — förmig, a. mī ad., кoнѳopмъ, зниѳopмъ, аналoгъ; — förmigkeit, f., зниѳopмигate; — gefühl, n., cимпатъ; — geltend, part., totъ de o вaлopъ, de ачeсaш цинopъ; — gestunt, a., кoнcимигитopъ, кoнcимигитиъ, de ачeлaш cимигитънтъ; — gestaltet, a., de ачeсaш ѳopмъ, ѳигъ; — gewicht, n., кoнтpанoндъ; eкииpъ, къмънтъ дрeштъ; — gültig, a. mī ad., индѳepинтe, пeпъcтopъ; — slang, m., акopдъ, зниcoнъ; — laufend, part., паралeлъ; — laut, m., кoнcънaнцъ, cпeтъ кoрeспoндигte, — маъ, n., cимeтpъ, пpoпoгигиe, зниѳopмигate; — maßig, a. mī ad., totъ de o мъcъpъ,

Глобус, м. (гъл.), глобъ (пътмъ-тескъ оръ черескъ).
Глобфен, п., клопоцелъ, кълъмъмъкъ.
Глобе, ф., клопотъ, кълъпанъ; die — schlägt, бра вате, сълъ; was ist die — ? къте бра сълъ?
Глобфен, в., сълъ клопоцелъ, клопоцескъ.
Глобфенбалкен, м., гриндъ де клопотъ, асѧ клопотъмъ.
Глобфенблуме, ф., клопоцелъ (шоре).
Глобфенфрѧмъ, а. ми ад., ка клопотъ.
Глобфенгарн, п., редеа, сакъ де гриндъ потърнѧ.
Глобфенгелѧте, п., сълъ де клопотъ, клопотѧ.
Глобфенгелѧтер, м., клопотаръ, сълъ-рѧторъ де клопотъ.
Глобфенгут, п., — spreife, ф., металъ, матерѧ, вронъ де клопотъ (а-мостемъ де металъ дѧ каръ сѧ торъмъ сълъ клопотъ).
Глобфенгауѧ, п., клопотѧ.
Глобфенкѧппел, м., мѧмъ де клопотъ.
Глобфен-ѧф, — lauter, — treter, м., клопотаръ, кълъмъмъкъ.
Глобфен-ѧфвенгел, м., — fell, п., кѧмъ, гръсълоре, сълъ, кордъ де клопотъ.
Глобфенѧpiel, п., органъ де клопотъ.
Глобфенвѧlle, ф., кълъмъмъ де клопотъ.
Глобфен, в. Глобфен.
Глобфен, в. Глобфен.
Глорѧ, ф. (латѧ), глорѧ, мѧрѧре (славъ); асрогъ, разъ де сѧнгѧнѧ.
Глорѧрейѧ, а. ми ад., глорѧскъ, мѧрѧрѧ, мѧмъ де глорѧ; — ein Andenkens, де сълъмѧре глорѧскъ.
Глосѧrium, п. (гъл.), глосарѧ, карте сѧмъмълоре де алге кърѧ.
Глосѧ, ф., глосъ, комъмътаръ, сѧмъ-мъмъмъ.
Глосѧнге, п., Глосѧ, pl., окѧ, окѧ холвѧѧ, окѧ холдѧѧ.
Глосѧѧ, а. Глосѧ.
Глосѧ, п., порокъ, порочѧре, шортѧ; шерѧре, шерѧгѧте; сѧрте, хасардъ; Шортѧмъ (зѧмъ); zum —, дѧ порочѧре; — auf! порокъ вѧнъ! — auf den Weg, кълъмъмъмъмъ; das — ist ihm gũn-
 stig; шортѧмъ дѧ рѧде; das —

ist blind, шортѧмъ ѧ шортѧ; er hat von — zu sagen, елъ авъ сѧрте вѧмъ; er hat mehr — als Verstand, елъ арѧ малъ мѧмъмъ шортѧмъ дежѧмъ мѧмъте; sein — machen, а ажѧценпорочѧмъ; dem — im Schosse sitzen, а ѧи шаворѧмъ шортѧмъ; — geht über Verstand, малъ вѧрѧмъ вѧнъ драмъ де порокъ, дежѧмъ о мѧмъте де мѧмъте; Jeder ist seines —es Schmiech, елѧкарѧ есте шав-
 рѧмъ шортѧмъ сѧле.
Глосѧ-бал, м., жѧмъмъмъ шортѧмъ; —bate, м., кѧрѧрѧ де порокъ; —bottschaft, ф., нѧмъмъ шерѧре, мѧрѧре шерѧре; —fall, кѧскъ, мѧ-
 мъмъмъмъ шерѧре; —gaben, ф. pl., дарѧмъ шортѧмъ; —göttin, ф., зѧа Шортѧмъ; —güter, ф., шаворѧ шортѧмъ; —güter, п. pl., авѧѧѧ; —find, п., шаворѧмъ шортѧмъ; —rad, п., тамъмъра, рѧга шортѧмъ (де лѧтерѧ м. а.); —ritter, м., сѧмъмъмъмъмъ; —spiel, м., жокъ шортѧмъ; —stand, м., старѧ порочѧмъ, старѧ де просперѧте; —stern, м., сѧеаѧ шортѧмъ, вѧрѧмъ; —zeichen, п., сѧмъмъ шерѧмъ, авѧрѧмъ вѧнъ.
Глосѧ, глосѧѧ, в., кълъмъмъмъ, кълъмъмъ (клошѧ).
Глосѧ, в., реескъ вѧне, ам порокъ.
Глосѧ, Глосѧѧѧѧ, ф., клокъ, клошѧ.
Глосѧмъ, а. ми ад., шерѧмъ; по-
 рѧмъ, шортѧмъ; —er Anfang, дѧченъмъ шерѧре; —er Ausgung, ешѧмъ, кѧсетъ шерѧре; —er Einfall, идѧ шерѧре; —er Wind, вѧнъ шаворѧверѧ.
Глосѧfelig, а. ми ад., шерѧре; —feit, ф., шерѧре, шерѧгѧте.
Глосѧwũnsch, м., Глосѧwũnschung, ф., гѧмъмъмъмъ, шерѧгѧте, шерѧ-
 мъмъмъ (шортѧмъ), шортѧре де порокъ.
Глосѧwũnscher, м., гѧмъмъмъмъ.
Глосѧѧ, в., мъ дѧнокъ, мъ ашрѧнъ, мъ дѧнокъмъ; еѧ glũht ihm das Gesicht, дѧ арде сѧѧа, сѧ ашрѧнъ дѧ сѧѧа; er glũht vor Scham, дѧ арде сѧѧа де рѧмѧне; vor Liebe —, а ѧи ашрѧнъ де ашрѧне; vor

fitch, m., аспітэръ; —арфел, m.,
 тэръ галвінѣ, тэръ аспіѣ; —
 arbeiter, m., аспаріѣ, аспэрторіѣ
 дін-аспэ; —artig, a. mi ad., де
 патэра аспэлі, ка аспэ; —auge,
 n., зні соіѣ де радѣ сьватікѣ,
 нз канѣ роіѣ пэртэріѣ, нз окі
 галвіні, радѣ клангэ; —bad, n.,
 ваіѣ де аспэ (дн хіміѣ); —barre,
 m., рэдѣ, вагэ де аспэ; —baum,
 m., зні арворе етіонікѣ; —berg-
 werf, n., мінѣ де аспэ; —beryl,
 m., веріѣ аспіѣ, хрісоверіѣ (зні
 соіѣ де пэтрѣ сьвѣтѣ); —blatt,
 —blättschen, n., оіѣ, оіѣ, оспэ; —
 сьвѣтѣ де аспэ; —blech, n., пла-
 стрѣ, плакѣ де аспэ; —blume, f.,
 хрісантемѣ, оіѣ аспіѣ (де мал
 маіѣ соіѣ); —börse, f., пэргѣ,
 вэрсѣ де аспэ; —brassen, m., пе-
 ште аспіѣ, пэстрэвѣ аспіѣ (не ла
 окі нз аркѣ аспіѣ); —braun, a.,
 галвінѣ ка оіѣ; —bistel, f., сьвѣтѣ
 аспіѣ (Scolymus); —braut, m.,
 оіѣ, телѣ де аспэ; —burst, m.,
 сете де аспэ; —etz, n., есѣ, мі-
 перѣ де аспэ; —farbe, f., колор-
 реа аспэлі (дн стареа патэралѣ);
 —farben, —farbig, a., аспіѣ, ка
 аспэ, в. —gelb; —fasan, m.,
 фасанѣ аспіѣ; —finger, m., де-
 цетгѣ інезлі (ад патэреа дела
 полікаріѣ); —firnis, m., лэстрѣ де
 аспіѣ; —fisch, m., пеште аспіѣ
 (мал маіѣ соіѣ); —flimmer,
 —flitter, —flinzer, —flitscher, m.,
 отелѣ, оіѣ аспіѣ де аспэ (дн
 рѣспіѣ); —forelle, v. —brassen;
 —fuchс, m., калѣ аспіѣ, роіѣ; —
 gelb, gалвінѣ аспіѣ, влондѣ ка
 аспэлі (італ. biondo); —geschirr,
 n., аспэріѣ, вѣсе де аспэ; —ge-
 wächs, n., пэнтѣ де кэмпініѣ аспэ;
 —geyer, m., вэлтэръ аспіѣ; —
 gies, f., лэкоміѣ де аспэ; —glanz,
 m., лэстрѣ де аспэ; —gräupchen,
 pl., грэупде де аспэ; —griese,
 m., лэсіпѣ, аріѣ де аспэ; —
 grube, f., мінѣ де аспэ; ісворѣ
 де аспіѣ; —grund, m., кэмпіѣ
 де аспіѣ (ла зэспрѣ); —grün,
 a., вэрдэспіѣ; —gulden, —

gülden, m.; оіѣоріѣ, оіѣоріѣ де
 аспэ; —haar, n., пэръ влондѣ,
 пэръ галвінѣ аспіѣ; пэрал вінепел
 (зні соіѣ де маіѣкѣ, Polytrichum);
 хрісокомѣ (о плантѣ аспіѣ); —
 haß, m., кэръвэшѣ аспіѣ; —
 häßlich, —häßlich, n., рігелѣ
 (пасереа чеа мал мікѣ дн Ес-
 ропа Motacillus Regulus); —haltig,
 a., кондіѣторіѣ де аспэ; —häßer,
 m., кэръвэшѣ аспіѣ; —hals, m.,
 аспэ калчінатѣ (хім.); —halsstuch,
 f., кэрамѣ аспіѣ; —hund, m., прэпэѣ
 оіѣте пэкэ; —klumpen, m.,
 вэкатѣ, вэшѣ де аспэ; —korn,
 —körnschen, n., a. —gräupchen;
 —korn, f., коронѣ де аспэ; кэрдѣ,
 монетѣ де аспэ; —lach, m., лэкѣ,
 лэстрѣ де аспэ; лэвоіѣ аспіѣ (о
 оіѣре мал галвінѣ декэтѣ віорде-
 галвіне); —lach, m., пэтелѣ де
 аспэ (телѣ де аспэ тэртіѣ, оспэ-
 зітѣ); —laser, m., пэтрѣ лэзэлѣ,
 лэсілэзэлі; —lilie, f., ліліѣ аспіѣ
 (а кэреі оіѣре діне нэмаі о зі);
 —macher, m., оіѣкэторѣ де аспэ,
 алхімікѣ, адентѣ; —machersunft,
 f., алхіміѣ, тэіестріѣ де а оаче
 аспэ; —mine, f., мінѣ, ваіѣ де
 аспэ; —münze, f., монетѣ де
 аспэ; —papier, n., хэртіѣ аспіѣ;
 —platte, f., лэспедѣ, тавѣ, плакѣ
 де аспэ; —plättchen, m., тэртіѣ
 де аспэ, пештерѣ де вэтелѣ;
 —probe, f., провѣ де аспэ (спре
 аіѣ ала кэтэдімеа ші пэртатеа);
 —reich, a., аспэсѣ, вогатѣ де аспэ;
 —sand, m., аріѣ, нэсіпѣ де аспэ;
 —schaum, m., пеліѣ, оспэзішорѣ
 де аспэ; —scheider, m., раоіѣ-
 торѣ, кэртіѣторѣ де аспэ; —
 schläger, m.; вэртэторѣ, тэртіѣ
 де аспэ; есѣ де аспэ оспэратѣ
 ші сьлэатѣ; —schmelz, m., аспаріѣ;
 —schwefel, m., арсеникѣ нз пэ-
 чобѣ; —seife, f., зокѣ де сьвѣ-
 латѣ аспэ (дн рѣспіѣ); —spinner,
 m., торкэторѣ де аспэ; —staub,
 m., пэлверѣ де аспэ; —stein, m.,
 пэтрѣ аспэсѣ; хрісоіѣтѣ; —sticker,
 m., кэсеторѣ нз оіѣ; —stoff, m.,
 стобѣ де аспэ (італ. stoffa d'oro);

- stuf, n., вѣкатъ de аспъ; —
 stufe, f., стѣзъ, минеръ de аспъ;
 — tintur, f., тинтъръ de аспъ;
 — waare, f., марѣ de аспъ, ас-
 рърil, жваерil; — wage, f.; кзм-
 пѣтъ de аспъ; — wäſche, f., лѣ-
 тѣ de аспъ; — waffer, m., ро-
 солъ, вiарсѣ de Данциг; — werth,
 a., преціосъ, скъпнѣ ка аспъ;
 — wurz, f., лихъ сълватикъ Liliun
 Martagon); асфоделъ (о плантъ).
- Goldен, a. mi ad., de аспъ, аспѣ;
 — e Aber, f., еmopoids, грални;
 — e Spruch, сентинцъ de аспъ;
 — e Zeit, вѣкъ de аспъ; die Zeit
 ist —, тинпъ е тесапъ непре-
 циверъ, тинпъ естѣ аспъ; — e
 Berge versprechen, a promise мапцi
 de аспъ.
- Golf, m., (ital. Golfo), голѣ, cinъ
 de mare.
- Golftrabe, m., корвѣ (coiza чол mai
 перъ).
- Gölle, f., валтъ; лѣнтре аскъцигъ.
- Göller, v. Grünſpecht.
- Gölle, f., знѣ солъ de цанцарl.
- Gölzen, v., жгъпескѣ.
- Gondel, f., (ital. gondola), gondolъ,
 лѣнтре.
- Gondelfahrer, Gondolier, m., гол-
 долеръ, лѣнтраръ.
- Gönnen, v., акордъ, кончедъ, не
 мiстзескѣ; (alte semnifickizisni
 лi сьнтъ дивеките); einest etwas
 —, a се вѣзра de vinele алтзия;
 — Sie mir ein wenig Ruhe, дъ mi
 пѣцинъ ръпаосъ; ich gönne es ihm
 von Herzen, сьнтъ преа мацц-
 митъ къ кьштигъ лл.
- Gönnert, m., патронъ, фавориторъ,
 протекторъ, знѣ воиторъ; — in,
 f., патронъ, протекторѣ.
- Görel, m., вартѣжъ, арганъ, махинъ
 de тракѣ есъл ш. а. din mine
 (лн монт.).
- Göte, f., тинъ, гъноis.
- Görl, m., оиръ ръсвчигъ.
- Görte, Gurre, f., калъ рѣ, търцогъ.
- Görsche, f., гъроis, лѣфъ, леопъ.
- Göse, f., верѣ de Гослар.
- Göse, f., знѣ перте, v. Achant.
- Gosse, f., каналъ, скърсѣторѣ (de
 zöie din вѣкътърil).
- Göthe, m., голѣ (нъмѣе знл по-
 поръ перманъ).
- Göthisch, a. mi ad., готическѣ. готикъ.
- Gott, m., Zeß, Dsmnezeß (грл. Do-
 meneddio); bei —! Zÿß! ne Dzeß!
 (фортъ de жъръштъръ); helf —!
 Dzeß сь ажте! сь оie de vine!
 — befohlen! оидi ал лл Dzeß!
 — behütel еерѣскъ Dzeß! um
 Gottes Willen! пертъ Dzeß! in
 Gottes Namen! лн нъмѣе Do-
 mnasyl! will's —, voidnъ Dzeß;
 — sei Dank! маццъмитъ лл Dzeß!
 — grüße Euch! знпъ zioal so
 wahr — lebt! вiъ е Dнъ! (sial.),
 жръ не вiъ Dzeß! не Dzeß! so wahr
 mir — helfe! амеа сь mi ажте Dzeß!
 — ist mein Zeuge! Dzeß лл е
 марторъ! — ähnlích, — gleich,
 лл Dzeß асеминеа.
- Götterbild, n., тинъ лл Dzeß.
- Götterblume, f., dodekateon (о плантъ
 de Bippinia).
- Götterbote, m., Меркъръ, солъ ал
 zeisor.
- Götterlehre, f., мiтологiъ, штинцъ
 decupe zeil дъгънештl.
- Göttermahl, n., оспъдъ зеескъ.
- Götterspeise, f., амвросiъ, търкаре
 зеескъ.
- Götterspruch, m., сентинцъ зеескъ,
 оракъ (ла антич).
- Göttertrank, m., нектаръ, вѣзтъръ
 зеескъ.
- Göttesacker, m., цалтирцъ, кимитъръ,
 лнропѣторѣ, локъ de ръпаосъ,
 аргъ сьнтъ.
- Göttesdienst, m., сьрвициъ dzeескъ,
 млгъ, оѣичъ divinъ, (слъжвъ dze-
 ескъ); рѣдѣе; dem — e beitröh-
 nen, а аста, а оi фадъ ла кал-
 тъл dzeескъ; den — verrichten,
 а фаче сьрвициъ dzeескъ, а сь-
 върши оѣичъ сьнтъ; — (ich, a.
 mi ad., сакъ, рѣдѣиосъ.)
- Göttesfurcht, f., фрика de Dzeß, рѣ-
 лѣиоситатѣ; — fürchtig, a. mi ad.,
 темъторъ de Dzeß, рѣдѣиосъ,
 евлвиосъ, девотъ.
- Göttesgabe, f., дапъ dzeескъ.

Gotteſ-gelehrſamkeit, — gelehrtheit, f., теологія, теософія, дивьдгътъръ de Dzeſ.

Gotteſgelehrte, m., теологъ, къртъ-паріа de челе сѳинте.

Gotteſgericht, n., жьдецъ dzeeckъ; opdalit.

Gotteſhaus, n., касъ de рьгъчлнл, вѣсерікъ, темплъ.

Gotteſkaſten, m., кѣтѣ, лакръ, ладъ de лемосинъ.

Gotteſ-läſterer, m., хлѣторъ, деол-мъторъ de Dzeſ; — läſterlich, a. ші ad., влѣтъмъторіа, хлѣторіа; — läſterung, f., хлѣ, деоалмъ, влѣтъмъ асбра лѣ Dzeſ.

Gotteſlehre, f., дивьдгътъмътъ дивьдгътъръ dzeeckъ; реледе.

Gotteſ-leugner, m., атеѣ, атеістъ, перьторъ de Dzeſ; — leugneriſch, a. ші ad., атеістікъ; — leugnung, f., атеістѣ.

Gotteſliebe, f., харітае, ізвире, а-мѳѳе (драгоче) dzeeckъ.

Gotteſlohn, m., рьсплатъ dzeeckъ, харъ черескъ.

Gotteſmord, m., зевчидѣ, зчидере de zeſ; — mörder, m., зевчгъторъ.

Gotteſpfennig, m., къпаръ, ванъ de милъ.

Gotteſohn, m., оѣл лѣ Dzeſ.

Gotteſtiſch, m., маъ сѳлпъ, ах-таръ; кзмінекътъръ, чина чеа de тапъ.

Gotteſurtheil, n., opdalit (прове фе-лспрге prin каре дп вѣкы de мѣлокъ се черка вина опл невина кзѣва, ком фѳръ дпѳокатъ, агъ дпгедатъ ш. а.).

Gotteſ-verächter, m., омъ спзркатъ, къкъторъ de челе сѳинте, сакри-леръ, проѳанъ; — verachtung, f., проѳпъдѣне, спзркъмътъ.

Gotteſverehrung, f., дпкпнъдѣне, венепъдѣне divinъ.

Gotteſwort, n., кзвнтѳа лѣ Dzeſ; predikъ.

Gottheit, f., zeitare, zeime, divinіtate.

Göttin, f., зѳъ, zeigъ; zинъ.

Göttlich, a. ші ad., зеекъ, dzeeckъ, divinъ, черескъ; — e Gefes, n., лереа лѣ Dzeſ.

Göttlichkeit, f., zeitare, zeime; па-търъ зеекъ, дпчепатъ divinъ, орігине черескъ.

Gottloſ, a. ші ad., деправатъ, дп-рвтъдѣтѣ, перелеціосъ, проклетъ; ein — Leben führen, a дзче о віецъ деправатъ; ein — Maul haben, a авѳ о лѣмъ спзркатъ, a ѳі чертарецъ ші клеветиторъ.

Gottloſigkeit, f., рьнцъ, рьзтате, де-првъдѣне, прокледѣ, переле-ціосitate, невлавіа.

Gottmenſch, m., Dzeſ дптръпатъ.

Gottſelig, a. ші ad., кзвіосъ, евлъ-віосъ, релеціосъ, девѳръ; дп До-мнал фѳерічѳъ (рѳолатъ дп До-мнал).

Gottvergeſſen, a. ші ad., невлавіосъ, перелеціосъ.

Göze, m., idolъ, zeitare пьгъпъ.

Gözen-bild, n., іѳѳъ, сѳмълакръ de idolъ; — diener, m., idололатръ, пьгънъ; — dienst, m., дпкпнъдѣне de idolъ, idололатръ; — offer, n., винтмъ, сакрѳічѳидолоескъ (жьрт-ѳъ); — priester, — pſaffe, m. преѳтъ, попъ idолескъ; — tempel, m., ка-шпте, темплъ de idolъ, парѳтъ (дп Indі).

Grab, n., мормънтъ, грѳнъ; das heilige —, мормънтъ сьнтъ (ад Dzlъ Христосъ дп Палестина); getreu biſ inſ —; kedingloſкъ пьлъ дп мормънтъ; am Rande deſ —eſ ſein, сьнтъ кз зпъ пѳлѳръ дп мормънтъ; er ſieht auß, alſ wenn er ſchon im —e gelegen hätte, сѳмълъ ка къндъ ар ѳі емітъ дпн мормънтъ; jemanden zu —e ge-ſtatten, a дпмормънта не чпнева; einen Geſel zu —e lauten, дъп-ескъ дпн пѳлѳре шезъндъ.

Grabeinfaſſung, f., дпгръдѳреа мор-мънтълѣ.

Grabeln, v. Grabeln.

Grabeisen, n., сьпѳѳъ, армѳъ, хьрленъ.

Grabe-felle, f., логъдѣкъ de сьпѳатъ; — land, n., огоръ сьпѳатъ, пьмънтъ de сьпъ.

Graben, v., сьпъ (пьмънтъ), ско-вескъ (дп металъ); факъ грѳнъ; рѣмъ; wer Andern eine Grube

gräbt, fällt selbst hinein, всаждъ че сагъ гробъ азгя, каде дпсши дптр'анса; — m., шандъ, канадъ, гробъ; wit sind noch nicht über den —, дпкъ п'амъ скъпатъ де гробтате; einen — ziehen, гравъ шандъ.

Gräber, m., съпторъ; сквиторъ; (ит. scavatore); — geruch, в. Leichengeruch.

Gräberhügel, в. Grabhügel.

Gräber-schlummer, m., сонна морци; — stille, f., тьчереа мортътъзи, тьчере фобге адънкъ; — Stimme, f., гласъ мортътъзи.

Grab-hügel, m., тътвъ (лат. tumba); — legung, f., дпмортътаре, дпгронъцине; — lieb, n., кытекъ де дпмортътаре; — mal, — mal, n., мортътъ, (мортътъ), кепотаѳъ; — meißel, m., дагъ де дпсътъгъ; — schief, n., аршеъ; — schrift, f., епигаѳъ, инскрипцине не пётра мортътъзи; — stätte, f., кимитриъ; — stein, m., пётра мортътъзи; — tuch, m., лингоадъ мортътъзи; — weichen, n., сгънъ, крече, соннъ де мортътъ.

Gräbistren, v., грейсезъ.

Gräbistruß, m., грейсмъ.

Grad, m., градъ; грейтъ; рагъ; спидъ; im zweiten — e verwandt, консънциъ дп адъ спидъ; im höchsten — e, фобге, нъ се поте маі магъ; bis zum äußersten —, пгъ де естремъ, пгъ де градъ чех маі магъ; — abtheilung, f., грьдъцине; — bogen, m., аркъ градъ; разиметъ; — buch, n., портъланъ (marit.), карте аръгъторе де портъригъ тьрей, де дпронъцинеа крдеригор, де форе флкъскъзи, де повизниі ші пенизниі.

Gräbiren, v., gradezъ, адъкъ ла маі таре градъ де перфещицине, гьтзрескъ (азръ); раѳинезъ (захаръ); сванорезъ ана дп саре.

Gräbri-haus, — wert, n., грьдъриъ, касъ де грьдатъ, сваноръторе (не ла сарине); — herd, m., — spanne,

f., кьминъ, кьдаре де грьдатъ, де раѳинатъ; — wasser, n., (азрап) азъ градатъ, дпкъратъ къ фелъриге сьрри спре а фере азръ.

Grad-leiter, f., — скаръ (анъме де варапетъ); — messer, n., градиметъ; — ual, a., градъалъ, трептаръ; — uiren, v., градъезъ, даъ знъ градъ; — uirte, m., градъатъ, персонъ каре а кьпътатъ знъ градъ ла универсате; — weise, ad., грьдатъ, трептаръ дп grade.

Gräf, m., конте, комиге, граѳъ.

Gräfen-bank, f., ванка концигор (имперъзиі ла диетъ); — stand, m., ордина, статъ концигор; — tag, m., адънанца концигор (имперъзиі).

Gräfin, f., контесъ, граѳинъ.

Gräflich, a., комиталъ, контескъ, де конте, де контесъ.

Gräffchaft, f., комитатъ.

Gram, m., дпгристъцине, сьпъраре таре; —, ad., einem — sein, am дп зръ не чинева; einem — werden, іаъ ла зръ не чинева; entseßlich — sein, зрѳкъ ка дракы кречеа.

Grämelei, f., тьриоситате.

Grämelein, v., тьрескъ, ть сьпъри, ть пькъжескъ пентъ тоте ниникъризе.

Grämen, sich, v., нтъ дпгристезъ, ть сьпъри, ть пькъжескъ, ть ачерескъ (mold.); sich zum Tode —, се пькъжеште де мортъ, море де дпгристаре.

Grämlich, a. mit ad., тьриосъ, сьпъриосъ, ачерѳиосъ, пькъжиосъ; de fire uizdatъ; — feil, f., тьриоситате, ачероситате, тристъцине.

Grammatik, f., граматикъ; — et, m., граматикъ.

Grammatiksch, a., граматикалъ; ad. граматичесше.

Grammatist, m., граматистъ.

Gran, m., гранъ (тьсъръ спидерескъ).

Grän, n., грьндъ (тьсъръ азррескъ).

Granarium, n., грьнаръ.

Granat, — stein, m., гранатъ (пётра пегидъсъ ромъ).

Granat-äpfel, m., podie (арунт);
 —baum, m., podiarb (арвореле).
 Granate, f., grenatъ, вомѣ.
 Granatier, m., grenatierb; —miße,
 f., кълъль de grenatierb.
 Granat-hägel, m., plöie de grenate;
 —kanone, f., тзнѣ de grenatъ.
 Grand, m., прѣндѣ, ниснѣ, аринъ
 петрöсъ; Mare (юиерѣ), grandѣ de
 Spania; —ezza, f., мърнъ, grandецъ;
 —içht, a., прѣндосъ; —idö, a.,
 grandiosъ, мърецъ, фамикъ, гр-
 фашъ; —meßl, n., брлвалъ, фъ-
 ринъ мърчипатъ mare.
 Granit, m., granitb; —felsen, m.,
 стъакъ de granitb.
 Granne, f., денѣ (ла шикъ); —n-
 artig, a., цепосъ; вървосъ.
 Granuliren, v., се гранулöзъ, се
 гревнцöзъ (п. е. металеле).
 Gränze, v. Grenze.
 Grapen, m., öлъ de фербъ върсатъ.
 Grapfif, f., графикъ, артеа de а дн-
 цъша сепса зичедлор totdeo-
 datъ ми арналте семне саб фирл.
 Grapfit, m., графитъ, плзмвъчинъ.
 Grapp, m., гарансъ, роивъ (плнтъ
 de тинъритъ роши); —müßle, f.,
 мörъ de гарансъ; —wurzel, f.,
 рьдъчинъ de роивъ.
 Gras, n., ёрвъ; darüber ist längft
 — gewachsen, аста с'а згратъ de
 мълъ; inö — beifsen, а мори; daß
 — wachsen hören, а се цинеа прё
 свъросъ.
 Gras-anger, m., пьшнене, локъ ер-
 восъ; —art, f., cols de ёрвъ;
 —artig, a., ёрвъчнъ, ка ёрва, ер-
 восъ de cols; —banf, f., патъ de
 ёрвъ, каналеа de гзил; —boden,
 m., —feld, n., —land, n., пь-
 мьнтъ, кьмнъ ервосъ, пажште;
 —butter, f., знтъ de ёрвъ (de
 примъваръ).
 Gräbchen, n., ервишоръ, ервщъ, ёрвъ
 теперь.
 Gräfen, v., косескѣ, таъ ёрвъ (de
 ömen); паскѣ (de vite); штерце
 пьшнтъ (вöтва).
 Gräferci, f., коситъръ; ервъриъ, ер-
 варъ.
 Gras-farbe, f., фаца ервел; —fled,

m., петекъ de ёрвъ; —fressend,
 a., ервиборъ, мълкьторъ de ёрвъ;
 —frosch, m., вроскъ de кьмнъ;
 —futter, n., нстрецъ de ёрвъ;
 —garten, m., чеиръ, грьдинъ de
 ёрвъ; —grün, a., вердервиб, верде
 ка ёрва; —haln, m., фиръ de ёрвъ;
 —hecht, m., штискъ микъ; —hirsch,
 m., червъ витюанъ; —hüpfen, m.,
 кълшаръ de ёрвъ, локкстъ; —içht,
 a. mi ad., ервиб; —ig, a. mi ad.,
 ервосъ; —feimig, a., дноконитъ,
 чермеитаръ; —läufer, m., кржстелъ
 (пасере).

Gräßling, v. Gäßfer.

Gräß-magd, f., фатъ въкрöсъ; —
 müße, f., мърчиче; —pferdchen, v.
 —hüpfen; —plaf, m., —stüß, n.,
 пажште, локъ ервосъ; —reich,
 a., ервосъ.

Gräß, v. Gräßlich.

Gräßtren, v., домнште, зьмвъ;
 es — viele Stanfheiten, зьмвъ
 мълте верзел.

Gräßlich, a., хадосъ, зржъ (орждъ);
 днорикоматъ, спьмънтаверъ; дн-
 прозиторъ; крждъ; —feit, f., зржре;
 спьмънтъ; грозъвиъ.

Gräßung, f., пьшнене; коситъръ; ер-
 върире.

Gräß-stengel, m., фиръ de ёрвъ; —
 weide, f., пьшнене de ёрвъ; —
 wuchß, m., ервъриъ, пьшнене.

Grat, Grath, m., аскъитъ, тьшнъ;
 мъке, смнаре.

Gräte, f., аскъитъ; осъ (de пеште),
 тьшнъ, ацъ (ла кьитъ); мъке;
 смнаре; die — u außmachen, скотъ
 öселе.

Gratial, n., презентъ, даръ.

Gratification, f., гратификациене.

Grätig, a. mi ad., ососъ (пештеле).

Gratiöß, a. mi ad., грациосъ.

Gratiö, ad., гратикъ, de даръ, дн
 харъ, фъръ платъ.

Grätichelig, grätichig, a., кръчнъ,
 кркънатъ.

Gräticheln, grätichen, v., мергъ кръ-
 чндзмъ.

Gratulant, m., граталанте, хереси-
 торъ, оръторъ.

Gratulation, f., гратъльциене.

Gratulieren, v., gratulozъ.
 Gräßgarten, m., лезгмъриъ; грѣдинъ де лезгме, де вердеуэри.
 Grau, a. ші ad., сэрѣ, кърэнтѣ, аызѣ (пърѣ); венкъ, анткѣ, демылтѣ; — werden, днкърэнецкѣ; sich keine —en Haare wegen etwas wachsen lassen, нэ портѣ грижл стреине; даѣ —e Alterthum, анткитатеа чеа маѣ вѣтрънтѣ; in —er Vorzeit, дн тимпѣ чел маѣ вѣкл; —, n., сэрѣ, ченъциѣ (колѣре); —Augig, a., окѣ сэрѣ, окѣ де пѣсикѣ; —bart, m., варвѣсэрѣ, вѣтрънтѣ, кърэнтѣ; —bärtig, a., кэ варва сэрѣ; —braun, a. ші ad., кафениѣсэрѣ.
 Grauel, m., фрикѣ, тѣмъ; зраре; грѣдъ.
 Gräuel, m., зраре; грѣдъ; —that, f., фантѣ зрачѣлѣсѣ, крѣченѣсѣ, крѣзѣме; —n, v., тѣ днгрецошезѣ.
 Grauen, v., кърэнецкѣ; се лѣминъ де зиѣ, се зиѣреште, крѣнъ де зиѣ.
 Grauen, grausen, v., мѣ ѳ грѣдъ, тѣ днѣиѣрезѣ; mir grauet, die Haut grauset mir, мѣ се кѣтретърѣ карнеа; mir graut es daran zu denken, тѣ днѣиѣрезѣ сѣ тѣ гѣндецкѣ; es grauet ihm vor der Arbeit, зреште лѣкрѣ; —, n., зраре, грѣдъ, фѣиѣри; es kam mir ein — an, м'ам днѣиѣратѣ.
 Grauenhaft, —voll, a. ші ad., зраверѣ; плинѣ де грѣдъ.
 Gräulich, a. ші ad., днпрозѣторѣ.
 Grauerle, f., аринѣ сэрѣ; —fint, m., фринѣилъ сэрѣ; —gelb, a., галъинѣсэрѣ; —grün, a., вердесэрѣ; —haarig, a. ші ad., кърэнтѣ (ла пѣрѣ); —schliefen, n., стѣгате сэрѣ; —topf, m., канѣ сэрѣ.
 Gräulich (dela Grau), a., сэрѣ.
 Gräulich, (dela Gräuel), зраверѣ, крѣзиѣ, грѣзавѣ; зражѣ; —e Wetter, тимпѣ зражѣ.
 Graumeise, f., пѣиѣроѣс сэрѣ; parus paluster (Lin.).
 Graupe, f., тѣрэнѣишѣ, фѣрѣмитърѣ (дн шѣне); тѣзѣрикѣ (ѳелѣ де

пѣѣ), грѣдинъ; орѣзѣ кѣрѣдѣтѣ, арѣкманѣ.
 Graupeln, gräupeln, v., грѣдинъ тѣрѣнтѣ, пѣлѣ кѣ пѣтрѣ тѣрѣнтѣ, пинѣ тѣзѣрикѣ.
 Graupenmühle, f., тѣрѣ де кѣрѣдѣтѣ орѣзѣ.
 Graupenschelm, m., дѣконтѣ де орѣзѣ.
 Graud, m., (венкъ), тѣрэнѣишѣ, пѣлверѣ; in Staub und — zerfallen, се ѳаче правѣ шѣ пѣлверѣ; зраре, спѣлѣмънтѣ; —, a. ші ad., хѣдѣсѣ, зражѣ, днѣрикѣшатѣ, стѣлѣмънтъторѣ.
 Grausam, —lich, a. ші ad., крѣдѣ, ѳерѣсѣ, аспрѣ, дѣрѣсѣ, варварѣ, тѣранѣ; —seit, f., крѣзѣме, крѣзѣтате, ѳерѣшѣтѣ, ѳерѣчитате, аспрѣме, варварѣ, тѣранѣ.
 Grauschedig, a., сэрѣпѣтатѣ; —schimmel, m., канѣ сэрѣ.
 Grausen, v., тѣ днѣиѣрѣ, мѣ се кѣтретърѣ карнеа, мѣ се рѣдикѣ пѣрѣл дн канѣ, в. Grauen; —b, a., орѣверѣ, спѣлѣмънтъторѣ.
 Grausprecht, m., кѣдѣрѣтѣѣ сэрѣ, пѣк арѣорарѣ; —wade, f., пѣтрѣ де нѣсѣнтѣ; —werf, n., пѣле сэрѣ (вѣлѣтѣ че ѳ дѣ сѣлѣрѣлѣ вѣлгарѣ, ѣрна).
 Graveur (zi: гравѣѣр), m., скѣвѣторѣ, сѣпѣторѣ (дн металѣ).
 Graviren, v., скѣвѣсѣ, сѣдѣ (дн металѣ); днгрезѣнезѣ, апѣсѣ, днвинѣсѣсѣ (дн жѣрѣспѣдѣнтѣ); was ihm am meisten gravirt, че'л днвинѣсѣште маѣ мѣл.
 Gravität, f., грѣзѣтате, сѣрѣиѣсѣтате; —isch, a. ші ad., сѣрѣѣсѣ, кѣ грѣзѣтате.
 Gravitation, f., грѣвѣтѣцѣне (терм. де фѣсѣкѣ, днсѣшѣреа фѣрѣсѣкѣ а корѣрѣлѣѣр де а се порѣи зѣле спре алѣеле).
 Grazie, f., граѣцѣ (зѣлѣ дн мѣѣѣ).
 Gratiös, a. ші ad., граѣѣѣсѣ.
 Gregorianisch, a., грегѣрианѣ.
 Greif, —geier, m., кондѣрѣ (вѣлгѣре).
 Greifbar, a., атѣнѣверѣ, пѣгѣверѣ; euidinte.
 Greifen, v., (кѣлѣсѣсѣ); апѣкѣ, прѣндѣ,

пѣнѣ мѣна (не чева); іаѣ; нигѣис;
 атинѣ; zum Degen —, пѣнѣ мѣна
 не снадѣ; Jemandem nach dem
 Halſe —, аникѣ де гатѣ; einem
 an den Buſe —, нигѣис пѣлѣлѣ;
 einem an das Herz —, атинѣ
 хнде доре не чинева; einem in's
 Amt, in ſeine Rechte —, m'ame-
 ſтекѣ дп грѣва, калкѣ дрепѣла
 алѣга; in ſeinen Buſen —, дп
 пѣнѣ мѣна не конштѣнѣ; einem
 unter die Arme —, даѣ мѣна
 (кѣва), дп ридикѣ, дп ажѣтѣ; zu
 einem Handwerk —, m'aukѣ de
 o mecerѣ; das laſt ſich mit den
 H鋘nden —, се ноте нигѣ кѣ
 мѣна, е ѳбрте кларѣ, деѣлѣтѣ;
 um ſich —, се гѣдеште, се'нѣнде.
 Greiſſklaue, f., гларѣ; —zirkel, m.,
 черкѣ, компасѣ де (мѣсѣратѣ)
 grosime.
 Greinen, v., пѣнѣ рѣнѣндѣмѣ.
 Greiѣ, a., кѣрѣтѣ (пѣрѣ); —, m.,
 вѣтрѣнѣ; —en, v., дпкѣрѣдеѣскѣ
 (гѣл. incanuitre); —enalter, n.,
 вѣтрѣнеде.
 Greiſſeri, v., (min.) деѣникѣ.
 Grell, a., (ѳбрте) кларѣ, виѣлѣ, виѣ,
 аскѣдѣтѣ, пѣтрѣнѣзѣторѣ (гѣлѣскѣ);
 krsdѣ, деѣкѣскѣ (колорѣтѣ); —heit,
 f., (нѣтѣрѣ) аѣпрѣме.
 Gremial, a., сѣнѣлѣлѣ; грѣмѣлѣ.
 Gremium, Gremio, n., сѣнѣ; грѣмѣѣ,
 корпорѣѣне; Handedl —, грѣ-
 мѣнѣ neroдѣторѣскѣ.
 Grenadier, m., в. Granatier.
 Grendil, m., дрѣтѣ, сѣлѣ (де дп-
 кѣскѣ); —baum, m., грѣндѣлѣ (де
 пѣлѣскѣ).
 Grenzader, m., огорѣ мѣрѣнѣашѣ;
 —bach, m., пѣрѣлѣ мѣрѣнѣашѣ;
 —beamte, m., дрѣгѣторѣ де ѳрон-
 тѣрѣ; —beſetzung, f., ѳортеѳѣ-
 карѣ де ѳронтѣрѣ; —bereiter, m.,
 іаспѣнтѣорѣ, прѣверѣторѣ (кѣлѣ-
 реѣлѣ) де ѳронтѣрѣ; —berich-
 tung, f., деѣрѣмѣрѣре, демѣрѣ-
 нѣрѣре де ѳронтѣрѣ; —beſchti-
 gung, f., —zug, m., вѣсѣтарѣ де
 ѳронтѣрѣ; —bewoһner, m., мѣрѣ-
 нѣашѣ, локѣторѣ де ѳронтѣрѣ
 (гранѣларѣ); —bezeichnung, f., де-

сеппѣтѣрѣ де марѣнѣ; —bſib,
 n., пѣтрѣ де хотарѣ; герѣнѣнѣ,
 терѣнѣ (ла романѣ).

Grenze, f., ѳронтѣрѣ, марѣне, (хо-
 тарѣ, гранѣлѣ), герѣнѣнѣ; einer
 Sache —n ſehen, а мѣрѣнѣ чева.

Grenzen, v., се мѣрѣнѣште, се
 конѣрѣнѣнѣ, се'нѣчѣнѣ; ſein Be-
 tragen grenzt an Nartheit, пор-
 тарѣа і с'апронѣ де неѣнѣнѣ.

Grenzenloſ, a., неѣрѣнѣнарѣ, не-
 мѣрѣнѣнѣтѣ, ѳѣрѣ ѳѣне; деѳѣрѣ-
 нарѣ; неѣгѣмператѣ; неѣзнѣнѣ-
 тарѣ, аѳарѣ дпн калѣ; —igfeit, f.,
 неѣрѣнѣнарѣ, неѣмѣрѣнѣрѣ.

Grenzcommandant, m., комѣндантѣ
 де марѣнѣ; —er, m., коѣдатѣ
 мѣрѣнѣашѣ (грѣнѣларѣ); —fe-
 ſtung, f., ѳортеѣ де марѣнѣ;

—fluſ, m., рѣлѣ мѣрѣнѣашѣ;
 —gott, m., зѣл терѣнѣнѣ (гер-
 минѣ), в. —bſib; —graben, m.,
 грѣлѣ мѣрѣнѣашѣ; —fette, f.,
 кордонѣ; —linie, f., лѣнѣ де гер-
 минѣѣне, лѣнѣ демаркѣрѣре;

—meſſer, m., (хотарѣнѣкѣ), в. Feſt-
 meſſer; —nachbar, m., вѣчѣнѣ,
 прѣпрѣтарѣ мѣрѣнѣашѣ, меѣнѣашѣ
 (моѣд.); —pfahl, m., —ſaule, f.,

—punkt, n., парѣ, стѣлѣ, пѣнѣлѣ
 де герѣнѣнѣ; —reſeſ, —vergleich,
 —vertrag, m., дпвоѣлѣлѣ аѣѣпра
 марѣнѣларѣ; —ſcheide, v. Grenze.

Grenzſcheider, m., демаркѣторѣ,
 хотарѣнѣкѣ; —ſcheidung, f., де-
 герѣнѣнѣѣне, хотѣрѣнѣчѣ; —
 ſchůze, m., аркарѣ де ѳронтѣрѣ;

—ſoldat, v. —er; —ſtreit, m.,
 —ſtreitigfeit, f., прочѣскѣ пѣнѣтрѣ
 марѣнѣ; —ung, f., конѣрѣнѣнарѣ.

Grenzwaſche, f., вѣлѣлѣ, кѣстѣдѣ
 (дп Еванѣелѣ), стражѣ де ѳрон-
 тѣрѣ; —weg, m., калѣ лѣнѣлѣ
 ѳронтѣрѣ; —zeichnung, n., сѣнѣнѣ
 де хотарѣ; —zoll, m., ватѣ,
 дѣанѣ.

Greuel, v. Gräuſel.
 Griebe, f., жѣмарѣ.
 Griebѣ, m., в. Grѣbѣ.
 Griechе, m., грѣкѣ.
 Griechiſch, a. ſi ad., грѣчѣскѣ.
 Griegelhuhn, n., в. Birkhuhn.

Gries, m., прѣдѣ, петришѣ, аринѣ
местекатъ къ петричеле; грисѣ;
(anatom.) nicinѣ (din ѣдѣл прѣ-
тамилорѣ de петръ); дрождїи (de
vinѣ); —асфе, f., чепше de
дрождїи; —brei, m., чирѣ de грисѣ.
Griesein, v. Grausein ми Grausen.
Griesein, v., ѡакѣ грисѣ.
Griesgram, m., моросѣ, тѣръ-
іосѣ, зресѣ, кѣртиторѣ; —en,
v., мортѣескѣ, кѣртескѣ.
Griesgramisch, a., тѣръіосѣ.
Grieshubn, n., векадѣ de аринѣ.
Griesicht, a., аринѣ.
Griesig, a., ариносѣ.
Griesstele, f., тѣрѣцѣ de грисѣ;
—foch, m., тѣртѣ de грисѣ; —
kollf, f., колѣкъ de петръ (къши-
патѣ prin ачѣста); —mehl, n.,
ѡѣинѣ de грисѣ; —stein, m., пѣ-
трѣ de вешикѣ; петръ ариносѣ;
—suppe, f., сѣпѣ de грисѣ.
Griff, m., (anvisnea) апѣктѣрѣ,
дринсѣрѣ, апѣтмѣрѣ, пѣперѣ de
тѣпѣ, prindere; (de че апѣч)
тѣперѣ (савѣ); тѣпѣшѣ, тѣ-
пекѣ, тѣртѣ (ѡѣъ шч.); кѣдѣ
(кѣрѣ); тѣпѣпѣкѣ, пѣселе (кѣ-
дѣтѣ); гѣрѣ, зпѣгѣ (ла animale
рѣпаче); шѣрецѣ, звелтѣре (ма-
лѣчѣосѣ), апѣктѣрѣ (vikleпѣ) —
brett, n., гѣтѣ (ла instrѣмѣnte
къ kѣrde) de вѣорѣ.
Griffel, m., стѣлѣ (instrѣмѣntѣ de
скрисѣ ла векѣ); крѣіонѣ, kondelѣ
de пѣтмѣѣ, de ardezje; кѣвѣ;
—fornig, a., (anat.) stiloїdїѣ.
Griffen, v., ein Pferd —, потко-
векѣ de гѣдѣзѣ кѣлѣ.
Grille, f., грерѣ (инсектѣ); Feld—,
чѣкалѣ; капрѣчѣ, греерѣ, гѣргѣпѣ,
ѡантасѣ, кѣмерѣ (ла канѣ); грѣжѣ
сѣкъ; —n haben, ам грѣжѣ сѣчѣ;
—n machen, —n fangen, ѡаче
ла кѣлндаре; die —n vertreiben,
скотѣ греерѣ din канѣ; гонескѣ
капрѣчѣле.
Grillenfänger, n., ѡантасѣ, капрѣ-
чѣосѣ, стравагантѣ, къ тѣне, къ
греерѣ ла канѣ; —ei, f., ѡантасѣ,
капрѣчѣ, тѣне, стравагантѣ;
—in, f., ѡантасѣ, капрѣчѣосѣ.

Grillen-haft, grillig, a. mi ad., къ
тѣне, къ греерѣ ла канѣ, греі-
росѣ, капрѣчѣосѣ; —trauf, a. mi
ad., інокондрѣакѣ; —spiel, n., жо-
кѣл греерѣлор; —vertreiber, m.,
гониторѣ de вратѣ; —werk, n.,
гротескѣ (лѣкрѣ, пѣнтѣрѣ).
Grinasse, f., грѣмасѣ, стѣорѣ (rom.
mъnt. = smorgia it.), скѣмосѣ-
тѣрѣ, стрѣмѣтѣрѣ; —macher,
m., скѣмосѣторѣ, стрѣмѣтѣорѣ,
стѣорѣторѣ; —iren, v., тѣ
стѣорѣескѣ, тѣ скѣмосескѣ.
Grinm, m., ѡѣрѣре, тѣрѣаре, апрѣ-
дере mare de тѣнѣ, дѣтѣрѣ-
таре; —barm, m., (anat.) ко-
лѣкѣ, мацѣла чѣла mare; —barm-
gestoѣe, n., (anat.) тѣсоколѣнѣ;
—en, v., тѣ дѣѡѣрѣѣ, тѣрѣѣ de
тѣнѣ; ам колѣкъ, тѣ таїе.
Grinmig, a. mi ad., ѡеросѣ, ѡе-
роѣе, крѣдѣ, сѣлѣатѣкѣ (de ani-
male); ѡпрѣосѣ, тѣрѣатѣ, дѣдрѣ-
чѣтѣ (de тѣнѣ); еѣ ist — falt,
е ѡѣрге ѡпрѣѣ; —feit, f., ѡпрѣ-
шѣ, ѡѣрѣе, ѡерѣчатѣе.
Grind, m., сѣлѣѣ; рѣїе; скѣрѣѣ,
кѣжѣ (de вѣве); дѣпрѣ, сѣѣр-
катѣ; den — hab n, а ѡї рѣїосѣ;
—icht, a., ка рѣїа, ка скѣрѣѣа;
—ig, a., рѣїосѣ; —lopf, m., канѣ
рѣїосѣ, сѣлѣосѣ, лѣпрѣосѣ.
Grinsen, v., рѣнжескѣ; —, n., рѣн-
жѣре, = (лат. ringi).
Grippe, f., грѣпѣ.
Grob, a. mi ad., грѣосѣ (чеа че нѣ
е ѡїнѣ), mare (тѣчѣнатѣ); не-
чѣпѣлѣтѣ (лѣтнѣ); неполѣтѣ, вар-
варѣ, грѣсоланѣ, прѣстѣ (omѣ);
—e Geschѣѣѣ, гѣнѣ, артѣлерѣѣ греа;
—e Schrift, дѣтере, марѣ; —e
Stimme, гласѣ асѣрѣ; —e Ge-
sichtѣzѣge, ѡадѣ de моканѣ; —e
Sitten, нѣравѣрѣ прѣстѣ; auß dem
—n arbeiten, дѣсгрѣоѣезѣ; eine
—e Lѣge, мѣнѣлѣнѣ грѣосѣ; —e
Schmeѣѣlei, лѣнгшѣре сѣрѣп-
тѣтѣ; ich habe nie einen so —en
Menschē gesehen, n'am вѣзѣтѣѣ
omѣ ашѣ грѣсоланѣ; fѣr einen
Scherz ist das zu —, de гѣстѣѣ
е прѣ грѣосѣ.

Гроб-brätzig, а. ші ad., de teal, de cirtz гробъ; — gestreift, а. ші ad., mare въргатѣ, кз върш марі; — gliederig, а. ші ad., мѣдзгробъ (чолъносъ); — grün, п., мѣтасъ гробъ de Neapol; — hüten, hütich, а., de грѣъ жепрѣ; — heit, f., гроседъ, гросолънѣ (пюжичѣ), вестіалитате (простіе); — ian, m., гробіанъ, омъ гросоланъ, вѣдъранъ, печіолітѣ, варваръ, цѣранъ дккльцатѣ; — förnig, а. ші ad., de грънде марі, mare ла возъ.

Gröblich, а. ші ad., гросцѣдъ, кам гробъ; простічелъ.

Гроб-maler, m., зѣгравѣ мѣстлиторѣ; — wehl, п., гѣрѣцъ.

Gröb, m., вѣль, тѣшкѣ, а сѣмвѣрлор (de pôme).

Гроб-schmed, m., фераріс дін гробъ; — stinlich, а., матеріалъ, кз сѣмцѣрл грѣнештѣ; — schwanger, а., грѣа mare.

Gröben, v., стрігъ кѣтѣ мѣ ціне гѣра, кѣсскѣ.

Gröll, m., рѣнкѣчѣ, рѣнкѣре, аръ акънѣсъ, дѣвекітѣ; einen — hegen, цінъ рѣнкѣре; — en, v., ам рѣнкѣре.

Grönländsfahret, m., валенарѣ, пѣскаиторѣ de кідл; пѣа de пѣскаитѣ валене.

Gröschel, n., грешъ, ванъ.

Gröschel, m., грешцѣ (mon. de 3 крѣчарл); — weisse, ad., кз грешца.

Grös (zi: гро), n., en gros (zi: ап гро), кз гроса, кз рідіката, кз топанъ (елн.).

Гроф, а. ші ad., mare; дналъ, кѣшталъ, прічіналъ; — er Mann, върватѣ mare; — e Welt, лѣме mare (арістократіѣ, повледъ); — er Buchstabe, лігеръ канітадъ, — e Hausen, влогъ, масса попоръзі; die — en des Reiches, маі марі, воері цѣрел; mit — en Herren ist nicht gut Rirschen essen, нз е віне а мѣка чіреше дінтр'о фаръріе кз воері, фарѣре марілор е скѣртъ; auf einem — en Fuße leben, а грѣі канѣ воерѣ; — werden, крескѣ, девіанъ mare;

etwas — машен, есадерѣ, прѣмѣрескѣ; sich mit etwas — машен, мѣ ласдѣ кз чева; — sprechen, ворѣрескѣ mare; — thun, факѣ не мареле, дмлі даѣ аерѣ de омъ mare; — ziehen, крескѣ, едкѣ; пѣрескѣ.

Гроф, n., дзіинъ mare, 12 дзіине.

Гроф-achtbar, а., прѣоноравѣрѣ, прѣстїмаверѣ; — admiral, m., mare-admiral; — almosenier, m., mare-almosenier; — almosenier, m., mare-almosenier; — altern, pl., мовіл, вѣнл; — ältvater, m., стрѣмошъ, стрѣзнъ; — ältmutter, f., стрѣмомѣ, стрѣзнѣ; — artig, а. ші ad., мѣрегѣ, grandios; — artig-feit, f., mareкзвіиндъ, grandeur; — äugig, а., окіосъ, кз окл марі; — base, f., мѣгѣшъ mare (сѣра моміор); — bäuchig, а., пѣтѣкѣ; — bottschaft, f., соліемаре, амвасадъ; — brüsig, а., пѣтѣсѣ, ціосѣ; — commenthur, m., mare kommandatorѣ (ал ordinarі Malteze).

Грофе, f., мѣрїме, grandeur; кѣтїме; die — eines Buches, во-лѣмїосїтатеа кѣрцел.

Грофенfel, m., стрѣнеорѣ; — in, f., стрѣнеорѣ.

Грофенlehre, f., математікѣ.

Грофentheil, gröfentheil, ad., парѣ mare, чеа маі mare царѣ, маі кз сѣмѣ.

Гроф-fürst, m., mare prinçine; — fürstin, f., mare prinçinесъ; — fürstenthum, n., mare prinçinatѣ; — gliederig, v. Grobgliederig; — handel, m., нерогѣ кз гроса, кз рідіката; — händler, m., нерогіторѣ кз топанъ; — herr, m., Сѣлтанъ; — herzig, а., мѣрїнїмосѣ, пѣнерѣсѣ; — herzigkeit, f., мѣрїнїмїтате, пѣнерѣсїтате; — herzog, m., маредъче; — herzogin, f., маредъчѣсѣ; — herzogthum, n., маредъкатѣ; — hofmeister, m., мажордомъ, mare маїестерѣ de кѣрте; — hundert, n., осѣтѣдѣзѣчї; — jährig, а., мажоренъ, вѣрѣ-

nikš; —iret, в. —händler; —
fammeret, м., кѣтърашѣ маре;
—fänger, м., капчеларѣ маре;
—fnecht, м., мареле шервѣ, чел
лнтѣх лнтре шерѣ; —fnochfig,
я., ососѣ; —fomthut, в. —com-
menthur; —föpfig, а., кѣпѣдиносѣ;
—freuz, п., крѣча маре (а ор-
dinsxsi militaris); —mächtig, —
mächtigst, а., прѣвѣстнте; —mata,
f., мошѣ възѣ, матѣ маре; —
marfchall, м., маре маршалѣ; —
maul, п., вѣтосѣ; гѣрѣ маре; —
mäulig, а., вѣтосѣ; лѣмвѣтѣ; —
meister, м., маре маѣстерѣ; —
mögend, а., вѣтнте (тѣглѣ); —
mundfchent, м., покарѣ (пахар-
никѣ) маре; —muth, f., мѣрѣни-
мѣрѣ, цепеносѣтате; —müthig, а.,
мѣрѣниносѣ; —mutter, в. —ma-
ma; —nase, f., насѣ маре, нѣ-
сонѣ; —neffe, м., —nichte, f.,
стрѣпелогѣ, стрѣпелнтѣ; —octav,
п., оптавѣ маре; —oheim, м.,
стрѣпелнтѣ (фрателе мошѣлѣ сѣѣ
ал мѣшел); —para, м., възѣ,
мошѣ; —prahler, м., лѣвѣпросѣ,
фѣлосѣ; —prahlerei, f., лѣвѣпрѣ;
—fchafmeister, м., маре вѣстѣерѣ,
тесарѣрѣ; —fiegelbewahrer, м.,
маре пѣстрѣторѣ de ciivil; —
fprecher, м., лѣвѣпросѣ, родо-
монѣ, фанѣаронѣ; —fprecherei,
f., родомонѣадѣ, фанѣаронѣадѣ,
лѣвѣпрѣ, ворѣе марѣ; —ftabter,
м., чегѣдѣнѣ, локѣиторѣ de poli-
tiz маре; —fultan, м., мареле
Султанѣ; —that, f., фалѣтѣ маре;
—taufend, п., о мѣле дозе сѣте;
—thuer, в. —fprecher; —truchfeß,
м., столѣникѣ маре; —uhrmacher,
м., орлоѣтарѣ de орлоѣил марѣ;
—vater, в. —para; —waterftuhl,
шезѣл чел маре; —vatertauз, м.,
данѣла мошѣлѣ, данѣлѣ перѣрѣ-
латѣ клѣтѣнтѣторѣ; —vezier, м. маре
вѣзѣрѣ; —weidewerk, п., възнатѣ
маре; —würdenträger, м., демѣн-
тарѣ маре.

Grot, п., гротѣ (монѣтѣ).

Groteß, а., гротѣскѣ (че есте de
фортѣ пѣнатѣрѣлѣ); —mafer, м.

минторѣ de гротѣштѣ; —maletci,
f., пѣнатѣрѣ гротѣскѣ.

Grotte, f., гротѣ, пѣштерѣ; —p-
arbeit, f., —pwerk, п., орѣлѣторѣ
кѣ пѣтрѣде, скоѣче пѣчѣ.

Grübchen, п., грѣпѣлѣ.

Grube, f., грѣпѣлѣ; минѣ; морѣмѣнтѣ;
auf der — gehen, сѣнтѣ кѣ знѣ
пѣчторѣ лѣн морѣмѣнтѣ; einem eine
— graben, сѣнтѣ грѣпѣла алѣтѣла, лѣ
лѣнтѣдѣ кѣрѣсѣ; —pdaß, п., газѣ
de минѣ.

Grübele, f., сѣвѣдѣрѣтате, скоѣчторѣ-
тѣрѣ, черѣчетаре рѣѣпѣнатѣ, десѣн-
каре de пѣрѣ, соѣѣстерѣ.

Grübelwerk, м., черѣчетѣторѣ сѣвѣдѣре,
соѣѣстѣ.

Grübeln, в., скоѣчторѣскѣ, лѣнѣ вѣтѣ
капѣл кѣ сѣвѣдѣрѣнтѣдѣ; скоѣвѣскѣ пѣ-
сѣл; —müß, f., пѣкѣ пѣтрѣосѣ.

Grubenarbeit, f., сѣлѣотѣрѣдѣне de
mine; —arbeiter, м., минѣрѣ; —
bau, м., кѣлтѣрѣ de mine; —
blende, f., лампѣшѣ възѣешѣскѣ;
—fittel, м., кѣтѣ, вѣстѣмѣнтѣ de
minari; —fleine, п., мѣрѣпѣндѣшѣ;
—fsteiger, м., вѣрѣеторѣ, inten-
дѣнтѣ de mine; —wasser, п., алѣ
че с'адѣче лѣн минѣ; —werk, п.,
минѣрѣнтѣ, възѣешѣнтѣ; —zug, м.,
мѣсѣрѣмѣнтѣ, стѣпѣсѣнеа знѣ
mine.

Grubig, а., грѣпѣосѣ.

Grust, f., крѣпѣтѣ, морѣмѣнтѣ волѣнтѣ;
каѣжѣомѣе (ла Рѣма).

Grummet, п., отавѣ; —butter, f.,
знѣтѣ de отавѣ (de вакѣ че мѣ-
пѣлѣкѣ отавѣ); —ernte, f., коѣре
de отавѣ; —wiese, f., отѣвѣшѣе.

Grün, а. шѣ ad, верде; крѣдѣ, пѣ-
копѣтѣ; фрескѣ, прѣсѣнтѣ; —e
Waare, лѣгѣмѣ, вердегѣрѣ; —eß
Fleisch, карѣне прѣосѣнтѣ; —eß
Obst, пѣмѣне некѣмѣте; einem —
sein, ам алѣкаре спре чѣнева,
сѣмѣатѣсѣзѣлѣ, лѣ лѣвѣскѣ; auf fei-
nen —en Zweig kommen, а нѣ
лѣпѣнтѣ, а нѣ ажѣнѣе ла старѣ
mal фѣрѣче; —, п., верде, вер-
дѣлѣ (колѣре); die Farbe fällt
inß —e, колѣреа вѣте лѣн верде;
sich inß —e lagern, мѣ кѣлѣкѣ пѣ

вердегъ; —blau, а., аластръ
verde, verdeazриѣ.

Grund, н., ѳвндѣ (de vacѣ, de mare); пѣмѣнтѣ, моміѣ, вѣнѣ
nemішкѣторѣ; ѳвндѣмѣнтѣ, те-
мелѣ (ла касѳѳікѣдїѣнѣ); мо-
тивѣ, прїпчїпїѣ, ресонѣ, кѣвѣнтѣ
(касѣ); кѣмѣнтѣ (лѣтр'о матерїѣ
колоратѣ); стратѣ (грѣндѣ лѣ
пїутѣрѣ); ѳвндѣтѣрѣ, вале; den
— verlieren, нѣ даѣ де ѳвндѣ;
sich auf den — setzen, с'амѣзѣ
не ѳвндѣ, се прѣчїпїѣ; legende
Gründe, момїѣ; zu — e gehen,
н'аѳвндѣ; zu — e richten, дѣра-
пѣнѣ, рїнезѣ (не чїнева); auf
den — gehen, kommen, апро-
ѳвндезѣ чева, стрѣватѣ пѣмѣ
ла мѣдѣва; пѣмѣ ла рѣдѣчина лѣ-
крѣлѣ; von — aus, дїн рѣдѣ-
чїнѣ, дїн темелїѣ; von — des
Herzens, дїн адѣнкѣлї inimes; im
— e, лѣ адѣвѣрѣ, кѣнд вѣл кѣвѣта;
von — aus ehrlich, ѳбрѣ онекрѣ;
er beklagt sich mit —, се пѣмѣ
кѣ кѣвѣнтѣ; seine Meinung mit
Gründen unterstїzen, лѣмї сѣс-
дїнѣ оinїnїsnea кѣ ресѳне; даѣ
Dorf liegt im — e, сатѣлѣ заче лѣ
вале; der Feind hat sich in einen
— versteckt, inїmїkѣлї с'а акѣвѣнѣ
лѣтр'о ѳвндѣтѣрѣ.

Grundanschlag, м., компѣтѣлї ѳвн-
дѣмѣнтѣлї; —artifel, м., артї-
кѣлѣ прїнчїпїалѣ, ѳвндѣмѣнтѣлѣ;
—ballen, —baum, м., грїндѣ,
талѣ ѳвндѣмѣнтѣлѣ, —bau, м.,
ѳвндѣмѣнтѣ; —bedingung, ф., кон-
дїцїsne ѳвндѣмѣнтѣлѣ; —begriff,
м., кончѣнтѣ ѳвндѣмѣнтѣлѣ, сѣв-
їептѣ; —bestzer, м., domnѣ de
пѣмѣнтѣ, пропрїетарїѣ; —bestand-
theil, м., парѣ констїтѣвїѣ, е-
сѣнцїалѣ; элементѣнтѣ; —birn, ф.,
картѳѣ; —böse, а., ѳбрѣ рѣѣ,
архїрѣѣ; —brav, а., ѳбрѣ вравѣ,
архївравѣ; —buch, —register, н.,
кондїкѣ de момїѣ, катастрѣлї;
—ehrlich, а., прѣонекрѣ; —eigen-
schaft, ф., калїтатѣ ѳвндѣмѣнтѣлѣ;
—eigenthum, н., момїѣ, пропрїе-
tate de пѣмѣнтѣ; —eigenthümer,

м., пропрїетарїѣ de пѣмѣнтѣ; —
eїѣ, н., гѣлѣол, олої de гѣлѣ;
der Fluss geht mit —eїѣ, кѣрѣѣ
гѣлѣол, не рѣѣ; —eїsen, н., (кїр.)
черкѣтѳоре.

Grundel, Grundel, м., алѣвѣшкѣ,
сѣрѣлѣгѣ (пѣштѣ).

Grunden, в., ѳвндѣмѣнтѣзѣ, пѣнѣ
temels (ла касѣ); ѳвндезѣ, амѣзѣ
(знѣ incїтїзѣ); даѣ стратѣ (лѣ
пїутѣрѣ); sїch —, мѣ ѳвндезѣ,
лѣtemelezѣ, разѣмѣ.

Gründer, м., ѳвндѣторѣ, лѣtemele-
торѣ.

Grund-sähigkeit, ф., ѳакѣлатѣ прї-
мїтївѣ; —falsch, а. шї ad., ѳалсѣ,
mїnchїnosѣ дїн крѣштѣтѣ пѣмѣ лѣ
талѣ; —farbe, ф., колѳре ма-
трїче, прїмїтївѣ; —fest, а. шї ad.,
tare дїн ѳвндѣмѣнтѣ; —flache,
ф., ѳадѣ ѳвндѣмѣнтѣлѣ, пѣлѣнѣ;
—form, ф., ѳортѣ прїмїтївѣ, орї-
пїналѣ; (грам.) modѣрїлѣ прїмї-
тївѣ; —gelehrt, а., ѳбрѣ доптѣ,
лѣвѣдѣтѣ; —gerechtfigkeit, ф., дрѣ-
птѣрї, прївїлѣїсїрї адїпїнѣnte de о
пропрїетатѣ; —gesetz, н., лѣпе
ѳвндѣмѣнтѣлѣ; —gut, н., авѣре
nemішкѣтѳоре; —gut, — güttig,
а. шї ad., вѣнѣ de торѣ; —heil,
в. Гаuchheil; —herr, м., domnѣ
de пѣмѣнтѣ; —herrlichkeit, —
herrschaft, ф., domїnїѣ, domnїѣ
пропрїетарѣ, дрѣнтѣ domїналѣ;
—iren, в., (нїнт.) даѣ стратѣ;
—kraft, ф., пѣтере прїмїтївѣ; —
lager, ф., ѳвндѣмѣнтѣ, вѣсѣ, те-
мелїѣ; —laut, м., вокарѣ; —
legung, ф., пѣперѣ де ѳвндѣмѣнтѣ,
ѳвндѣдїsne; incїтїzїsne; —lehre,
ф., доптїнѣ ѳвндѣмѣнтѣлѣ; ме-
таѳїсїкѣ.

Gründlich, а. шї ad., colїdѣ, ста-
верѣ, кѣ temels, проѳвндѣ; —
lichkeit, ф., colїdїtatѣ, ставѣрїтатѣ.

Gründling, м., в. Grundel.

Grundlinie, ф., лїнїѣ ѳвндѣмѣнтѣлѣ.

Grundlos, а., сѳвндатѣ, ѳѣрѣ ѳвндѣ;
ѳобрѣ адѣнкѣ; неѳїнїтѣ; непра-
птїкаверѣ; —lose Entschuldigung,
снѣсѣ неѳвндатѣ; —e Güte Gottes,
вѣнѣтатѣ неѳїнїтѣ a. лї Dzeѣ;

—lofigkeit, f., провоздигате mare;
 —mauer, f., муръ ѳндъмънтахъ;
 —neigung, f., синамънтъ ордина-
 нахъ, патрархъ; —pfahl, m., паръ,
 пилотъ; —quelle, f., исворъ, сор-
 цинте, ѳнтънтъ примитивъ; —recht,
 n., дрептъ dominaхъ; дрептъ de
 клъдитъ не томиъ стрейнъ; —
 regel, f., регель ѳндъмънтахъ,
 принципъ, массимъ; —reich, a.,
 ѳбрте автъ; —riß m., планъ,
 deliniacinea ѳндъмънтъхъ; —
 saß, m., acciomъ, массимъ, prin-
 cipiñ; —saule, f., колонъ, стълпъ
 ѳндъмънтахъ; —sprache, f., лимъ
 матрече; —stein, m., петръ ѳн-
 дъмънтахъ; —steuer, f., ѳнда-
 тикъ, дажде не томиъ; —stoff,
 m., материя элементаръ, съв-
 станъ; —strich, m., тръсъръ ѳн-
 дъмънтахъ; —stück, n., авере не-
 мишкълоре; —stübe, f., pazemъ,
 проптаа ѳндъмънтахъ; —suppe,
 f., droždil, псочъръ не ѳндъ;
 —text, m., текстъ ординахъ; —
 theil, m., парте ѳндъмънтахъ,
 конститутивъ; —ton, m., (мѳс.)
 тонъ ѳндъмънтахъ; —trieb, m.,
 instinctъ мишкълоръ; —übel, n.,
 ръхъ ординахъ, radicalъ; —ursache,
 f., казсъ примаръ; —verfassung,
 f., конститутцине ѳндъмънтахъ;
 —vermögen, n., пстере примитивъ;
 ѳндъ, капиталъ; —verpfändung,
 f., amanetare, зълорине de мо-
 шия; —wafel, n., прополис, черъ
 ѳндъмънтахъ; —wahrheit, f.,
 адевръ ѳндъмънтахъ, acciomъ;
 —wasser, n., агъ сзтеранъ; —
 weisen, n., днсъ примаръ; —wissen-
 schaft, f., метаѳисикъ; —wort, n.,
 воръ de рълъчинъ; —zahl, f.,
 пзморъ cardinalъ; —zarsen, m.,
 чепъ, donъ de ѳндъ; —zehent,
 m., джипъ не пъмънтъ; —zins, m.,
 чепсъ de томиъ (емватикъ); —
 zinsherr, m., в. Grundherr; —
 zinsmann, m., чепсаръ, емвати-
 каръ; —zug, m., тръсъръ prin-
 cipiaxъ.

Grüne, m. mi f., verdéutz, verzime;
 —n, v., днверзенте, есте verde;

—n und blühen, днверзенте ми
 днлореште.

Grün-fint, m., ѳлорандъ, верзиъ (па-
 cere); —gelb, a., verdergelentъ;
 —häusling, m., петраръ верзиъ
 (pacere); —lohl, m., веръ, ка-
 рекъ verde; —kraut, n., verde-
 църл, снапаръ; —lich, a., верзиъ;
 —rod, m., омъ днспъркатъ verde,
 зълъторъ; —span, m., verdара-
 мъ (кокълъ, рѳипъ verde че се
 ѳаче не арама); —specht, m.,
 гезвоие verde.

Grünzen, v., грохъенте (поркъ);
 —, n., грохитъ.

Gruppe, f., гръхъ (adgnare de осие-
 нте асѳел де апрошате ми стралсе,
 днкътъ окъхъ ле кспринде odarъ);
 четь, тэртъ, столъ.

Gruppenen, v., гръхъ; fцф —, се
 адгнъ дн гръхъ.

Grus, m., молосъ, мърънцишъ,
 пръндъ.

Gruß, m., салтъцъне, салтаре
 (съртаре); днкънцине, плекъ-
 цъне.

Grußen, v., салтъ, мъ днкънъ.

Grußformel, f., формъхъ de сал-
 таре.

Grüße, f., грисъ; зрлалъ, оръ,
 овъсъ шчл. мълчнатъ mare, ар-
 пълкашъ; munte; er hat — im
 Kopfe, аре munte дн канъ.

Grüß-lopf, m., канъ секъ, омъ
 прѳстъ; —mühle, f., мѳръ de
 зрлалъ.

Guardian, m., gardianъ (титъ че се
 дъ канъхъ ѳранчисканлор).

Gubernator, m., гъвернаторъ.

Guck-auge, n., окъ; —en, v., казтъ,
 мъ мъръ; —glas, n., окъанъ, лор-
 петъ; —fenster, n., ѳерестрѳцъ;
 —faßen, m., касть оптикъ, ка-
 меръ овскъръ портативъ; —loch,
 n., ѳерестрѳцъ секретъ; —guck,
 m., в. Kuckul.

Gueridon, m., (ѳранц.) канделаръ
 (сѳешникъ).

Guhr, f., ѳерментъцъне, doctpire.

Guilotine, f., гилотинъ.

Guilotiniren, v., гилотинъ, деканитъ,
 тахъ канъ гилотина.

Guinee, f., гинез (moneta de aspr auraric).

Guirlande, f., гирландъ, кънъкъ de олоп.

Guitare, f., гитаръ; —spieler, m., гитаристъ.

Gulden, m., олопинъ, оиоринъ; Conventions—, оиоринъ конвенционалъ (de кате 3 долъчерл).

Gulden, v. Golben.

Guldbisс, a., аспирт.

Guldbauer, m., v. Zinsbauer.

Gulte, f., дажде; емватикъ, ченскъ; провентъ, пентъ; —n, v., респондъ ченскъ, пгътоскъ рента.

Gültig, a., взнъ, валаверъ, валидъ; —feit, f., validitate, валоре.

Gummi, n., гъмъ (cois de klets, de ршинъ); —artig, a., ка гъма; —baum, m., гъмариъ (арворе); —ig, a., гъмоскъ; —gutta, n., гъмъгътъ (еомъ de гъмъ галвонъ, дитревициатъ дн medicinz ка пгргъцине, шн маъ къ сѣмъ дн шпгъръ ка апарель); —harz, n., гъмъ ръшиносъ (мзотъ вецеталъ комъскъ дн гъмъ шн ръшинъ); —lad, m., гъмълакъ; —ten, v., днгъмежъ, знгъ, ерекъ къ гъмъ; —wasser, n., алъ гъматъ.

Gundelrube, f., Gundelmaun, m., ieders, (it. ellera), герестръ, еомъ.

Gunst, f., оаворе; харъ, грациъ, взнъвоинцъ; днгъдзингъ (хатъръ); zu Jemandes —en, дн оавореа къва; mit — zu reden, ворвинд къ vola Drade; bei Jemandem in — stehen, а авеа харъ дмаинтеа къва, а ои дн оаворе; Jemandes — verschetzen, а кдеа дн грациъ; — ist besser als Kunst, оаворъ оаче маъ млат декътъ меритъ; —bewerbung, f., кпътаре de vinevoинцъ, вгъаре de оаворе; —bezeichnung, demъстръцине de оаворе, оаворъ, семнъ de vinevoинцъ.

Günstig, a. шн ad., оаворъторъ, оавораверъ, vinevoиторъ; einet — sein, оаворезъ не чинева, дн volk vineze.

Günstling, m., оаворитъ; —in, f., оаворитъ.

Gurget, f., гартъ; (guttur, лат.), гартложъ; sein Vermögen durch die — jagen, а шн мънка авереа, —bein, n., осы, поды гъгълѣ (мърѣ лѣ Adam); —n, v., сѣх, мъ gargarezz; —wasser, n., гаргарисмъ, алъ къ каре омыл дшн гаргарисѣвъ, сыалъ гъгъл.

Gurke, f., краставете; sich eine — herauâ nehmen, мъ днгидъ прѣ мзлгъ, лѣ прѣ мзлгъ дндрѣснѣлъ; —pfeet, n., стратъ de краставецъ; —pflanzet, m., шпгортъ мъсгълиторъ; —salat, m., салатъ de краставецъ.

Gurten, v., a ronnoni (поръмамл).

Gurt, m., чингъ, чингъторѣ; врѣхъ (архит.); —bett, n., патъ не чинцъ (чинцъ); —riemen, m., крѣа, мершаръ.

Gürtel, m., чингъторѣ (врѣхъ); зонъ (георг.); —thier, n., dacinâ шганте, армидиъ (animalъ къ чинцъ дн cois lepenelорѣ).

Gürten, v., днчингъ, днкингъ; sich —, мъ днчингъ; днкингъ (знъ калъ).

Gürtler, m., чингаръ, врѣнаръ; аръmaris.

Guß, m., вгрсаре, гърнаре (de metall); вгрсгъгъръ (de аргъ); —metall, n., metallъ гърнатъ; —mutter, f., матрече; —regen, m., новолъ, плѣе марѣ; —stein, m., четърнъ (cisterna, лат.) de пѣтръ, злкъ, гъпгокъ (дн ккквѣ); —ofen, m., вгрсгторъ; —waare, f., маръ de овидте гърнаре; —werk, n., лкръ гърнатъ.

Gusto, m., гъстъ.

Gut, a., взнъ; —, ad., vine; einet — sein, извекъ не чинева, дн volk vineze; er läßt Alles — sein, лѣ готѣ сгнтъ вгне; er heißt Alles —, ел се дшпакъ къ опѣ че; was sagt man —es Neues? че се zize de vine? seten Sie so —, ои взнъ; — machen, пзнъ ла локъ, дндрентезъ; wieder — sein, werden, мъ оакъ ѳръ vine, мъ

њ, n., a oита дитеръ din алоаветрѣхъ
 германѣ; знеорѣ пзмал се еспирѣ.
 Hal int, ха! ax!
 Haar, n., гърѣ; die Haare, pl., перѣ;
 плетеле; кóма; falfche —, гърѣ
 пренѣскѣ; mit standen die — zu
 Berge, ми с'аѣ скзлатѣ гърѣхъ дн
 сѣскѣ; амѣ стѣтѣтѣ ла мѣраре ми
 сванѣмъ; sich kein — frúmmen las-
 sen, a нѣ свѣрѣ нѣч о асѣрпире;
 graue — bekommen, a днкрѣрнѣ;
 — lassen müssen, a да де да-
 нъ; sich keine grauen — wachsen
 lassen, a нѣт пѣса, a нѣ днрѣца
 де чева; — auf den Zähnen ha-
 ben, a ѣи омѣ вравѣ, омѣ ми де
 рѣгъ ми де ѣвѣ; etwas bei den
 — herbeiziehen, a алека знѣ че prin-
 cipe, a ѣаче соѣсте (дн лоѣкѣ).
 Haar-aussatz, m., перѣкѣ, гърѣ пре-
 пѣскѣ; —beutel, m., пѣгъ де гърѣ;
 einen — haben, a се днвиноша,
 a се днвѣта; —feder, f., пѣѣ;
 —flechte, f., днмелетѣрѣ, косѣцѣ
 де гърѣ; —gefäß, n., (anat.) цѣвѣ,
 канѣларѣ; —hammer, m., чоканѣ
 де кóсѣ; —kamm, m., пѣтине де
 канѣ; —klein, a., мѣрѣнѣелѣ, свѣ-
 шѣре, din ѣрѣ-дн-гърѣ; —kräut-
 ler, m., перѣларѣ, ѣрѣсѣрѣ, дн-
 кредѣторѣ; —locke, f., кредѣа,
 пѣелѣ де гърѣ; —loß, a., кѣлѣ,
 плѣшѣ, ѣрѣ гърѣ; —nadel, f.,
 спѣлкѣ, акѣ де гърѣ; —neß, n.,
 рѣѣа, коѣсѣрѣ де гърѣ; —pinsel,
 m., пѣелѣ, пѣселѣ де гърѣ; —
 ruß, m., ѣрѣсѣрѣ, аконѣзѣтѣрѣ, ор-
 пѣтѣларѣ де гърѣ; —scharf, a.,
 аскѣрѣ ѣорѣе; —schlächting (Herz-
 schlächting), a., влзѣрѣ де пѣтѣ,
 зѣгѣсѣ ла пѣтѣ; —schleife, f.,
 хѣшѣорѣ, нодѣ, ѣионѣ де гърѣ;
 —schmid, v. —ruß; —schopf, m.,
 стокѣ, кóмѣ де гърѣ; —stern, m.,
 комѣтѣ кѣ кóдѣ; —tour, v. —auf-
 satz; —tuch, n., стрѣкѣрѣтѣре;
 —widel, m., свѣшѣорѣ, ротѣ де кредѣ;
 —wisch, m., кредѣтѣрѣ де гърѣ;
 кóмѣ; —zängelchen, n., чѣмѣстрѣ;
 —zopf, m., кѣкѣ, косѣцѣ.

Haaren, v., перѣ гърѣ, гърѣрѣскѣ.
 haarförmig, a. mi ad., ка гърѣ.
 haaricht, a. mi ad., гърѣскѣ.
 habe, f., аверѣ, авѣѣе, вѣсѣрѣ; Hab'
 und Gut, аверѣ мѣшкѣтѣре ми
 пѣмѣшкѣтѣре.
 Haben, v., am; ponedѣ (стѣлѣескѣ);
 jinh; porrѣ; das hat etwas zu
 bedeuten, авѣста ва сѣ зѣкѣ чева;
 авѣста днсѣмѣтѣ чева; es hat nichts
 zu bedeuten, нѣ ѣаче нѣмѣка; es
 ist überall zu haben, се нóте аѣла
 прѣзрѣндѣнт; was hat er nun da-
 von? e, че ѣолоскѣ аре де аколо?
 da haben wir es! ѣкѣ амеал ѣкѣ
 na! ich habe es von guter Hand,
 аѣзѣлс дѣла мѣнѣ вѣнѣ; es hat
 keine Noth, нѣ днканѣ дндоѣелѣ,
 нѣ е нѣчл знѣ перѣкѣлѣ; hier hast
 du Geld, jine bank, ѣкѣ bank;
 was habe ich davon? че ам кѣ-
 шѣтарѣ де аколо? was hat er
 darnach zu fragen? че'т пѣсѣ дѣт?
 das habe ich gern, авѣста мѣплѣче;
 lieb —, a issi; lieber —, a пре-
 ѣрѣ; mit einem zu thun —, am
 a ѣаче кѣ чѣнева; auf dem Arme
 —, a порта дн враѣе; einen zum
 Besten —, a мѣ ѣаче рѣскѣ де
 чѣнева, а'ѣт хѣа дн рѣскѣ.
 Habenichts, m., калѣкѣ, сѣрѣпѣокѣ,
 голѣ ка пѣлѣелѣ.
 Haber, v. Hafer.
 Haberecht, n., черѣрѣрѣкѣ, чѣлѣ че
 вѣеа сѣ аѣзѣ тотѣ дрѣнтѣ.
 Habgier, v. Habsucht.
 Habgierig, v. Habüchtig.
 Habhaft, a. mi ad., — einer Sache
 werden, анѣкѣ, кѣшѣрѣтѣ знѣ че.
 Habicht, m., корѣлѣ, хѣрѣлѣ, вѣнде-
 рѣкѣ; oninivl, рѣшкѣлѣ (colts de
 vspen); —snase, f., пѣскѣ ко-
 воѣелѣ, пѣскѣ влѣтѣрѣ.
 Hab-seligkeit, f., тóгѣ аверѣа (че о
 аре пѣтѣне); —sucht, f., ѣзѣре
 де арѣмѣтѣ, де аверѣ, аверѣѣтѣ;
 —üchtig, a., ѣзѣторѣ де аверѣ,
 аверѣѣоѣскѣ.
 Hacht, f., v. Hechel.
 Hact, m., лѣвѣтѣрѣ, гѣѣтѣрѣ (кѣ се-

- кѣреа); — und Mad, плече, а-местекѣ de ómení; — bank, f., оказнѣ, грѣкнѣ de тѣятѣ; — beil, n., сѣкѣре; — bock, m., (мар.) кóда, пѣпа корѣиѣ; — bret, n., сѣн-дѣръ de тѣятѣ, de хѣкѣитѣ; моно-кóрдѣ, тѣпанѣ, салтерѣ (ан мѣс.)
- Hade, f., сапѣ; кѣкѣнѣ.
- Haden, v., талѣ, деснѣкѣ, хѣкѣнѣ; сапѣ, прѣшескѣ (мóлд.); stch —, а се лега (ка екаѣнѣ); klein —, мѣрѣндезѣ, талѣ мѣрѣнѣтѣ.
- Hader, m., сѣкѣторѣ, хѣкѣиторѣ.
- Haderling, m., шѣшкѣ, паю мѣрѣн-цате.
- Hadsch, m., верѣ, порнѣ нежѣгѣнѣтѣ.
- Hadschen, v., сѣнѣнѣ норкѣрнѣ, слѣнѣ мѣскѣрнѣ.
- Hadsel, v. Haderling.
- Hader, m., чѣртѣ, сѣадѣ; трѣнцѣ, тѣрѣ.
- Haderer, m., чертѣреѣдѣ, вѣтѣюсѣ.
- Hadermann, —sammler, m., трѣн-царѣ, адѣнѣторѣ de трѣнце.
- Hadern, v., мѣ чертѣ, мѣ сѣдескѣ, дѣнѣтѣ.
- Hafen, m., портѣ, лиманѣ, локѣ de сѣгѣранцѣ; — anker, m., ангрѣ de портѣ, ангрѣ de мѣреа; — damm, m., маалѣ, ѣзѣтѣрѣ; — geld, n., ангрѣаѣсѣ; — laterne, — leuchte, f., фанарѣ, латѣрнѣ ан портѣ; — stadt, f., четате ка портѣ; — thum, m., фартѣ, тѣрнѣ de портѣ.
- Hafet, m., овѣсѣ.
- Haferei, f., в. Haferei.
- Haff, n., лѣкѣ, голѣв.
- Hafner, m., оларнѣ.
- Haft, f., принѣбре, арестѣ, дѣнѣсѣбре.
- Haft, m., вернѣ, агрѣвѣ, спонкѣ.
- Haft, n., вѣетѣрѣ (нѣсекѣтѣ).
- Hastbeschl, m., ардѣнѣ de арестѣ.
- Hasten, v., мѣ лѣнескѣ, мѣ аннѣнѣ, стаѣ акѣцѣтѣ (de чева); an etwas —, атѣрнѣ de чева; für etwas —, стаѣ вѣнѣ, гарантѣзѣ неѣтрѣ чева.
- Hastigeld, n., — pfennig, m., кѣпарѣ, арѣвнѣ.
- Hag, m., дѣгрѣдѣтѣрѣ, гардѣвнѣ, тѣшнѣ, пѣдѣре; локѣ дѣнѣсѣ, а-пѣрѣтѣрѣ, мѣнтѣнѣтѣ.
- Hagapfel, m., мѣрѣнѣ пѣдѣреѣдѣ, ко-ровѣдѣ.
- Hagebereiter, v. Hegereriter.
- Hagebuche, f., карѣннѣ (арѣоре).
- Hagebutte, f., кѣкѣдѣшнѣ, грандѣаѣрѣ сѣлѣватнѣкѣ, росѣ кѣнескѣ.
- Hagehorn, m., мѣчѣшнѣ, сѣне алѣ.
- Hagel, m., грѣдннѣ; — dichť, a., десѣ ка грѣдннѣ; — schauer, m., парѣмарѣ de грѣдннѣ, грѣдннѣо-рѣ; — schrot, m., алѣче, халѣче; — wetter, n., фѣртѣнѣ ка грѣдннѣ.
- Hagelgans, f., гаскѣ сѣлѣватнѣкѣ.
- Hageln, v., грѣдннѣ, вате грѣдннѣ.
- Hägen, v., дѣгрѣдескѣ, дѣнѣсѣ; нѣ-стрѣзѣ.
- Hager, a., макрѣ, мѣрѣедѣ; — e Ge- stalt, стѣтѣрѣ мѣрѣедѣ, персѣонѣ макрѣ, сѣдѣлетѣкѣ.
- Hager, m., мовнѣ (ан рѣврнѣ).
- Hagerfeit, f., мѣрѣезнѣме, мѣкрѣме.
- Hagerose, f.; grandaѣрѣ сѣлѣватнѣкѣ.
- Hagerstolz, m., холтѣсѣ томнѣатнѣкѣ, вѣрѣлакѣ, чѣлѣватѣрнѣ.
- Hägewisch, m., мѣнѣме.
- Hägezeit, f., тѣмнѣ опрѣтѣ неѣтрѣ вѣнѣтѣ.
- Haha, n., хахѣ, окнѣ дѣтр'ѣнѣ фѣндѣ de грѣдннѣ.
- Häher, v. Heher.
- Hahn, m., кокошѣ, гннѣ; капелѣ (ка знѣ васѣ); es fräht fein — barnach, nimmí nѣ mal кѣдетѣ ла кѣтѣре, ла nimmí нѣ'í mal пѣсѣ; — im Korbe sein, а фѣ фаворнѣтѣ кѣнѣа.
- Hahnballen, m., грѣднѣ de мѣнѣестрѣ; кóрдѣ не кѣре ннѣ кѣпрнѣорнѣ.
- Hahnbuche, v. Hagebuche.
- Hahnchen, n., кокошѣлѣ.
- Hahneei, n., оѣ de янѣкѣ.
- Hahnensuß, m., пѣчорѣдѣ кокошѣлѣ (пѣангѣ).
- Hahnenstamm, m., вѣрѣста кокошѣлѣ (пѣангѣ).
- Hahnstee, m., роѣ de алѣме пѣрѣснѣтѣ.
- Hahneei, m., вѣрѣватѣ пѣтѣрѣлѣ, вѣр-ватѣ корнѣтѣ (амѣнѣтѣ de пѣва-стѣ); zum — machen, а пѣне кóрне вѣрѣватѣлѣ.
- Hahnreischaft, f., корнѣрнѣтѣдѣ вѣрѣва-тѣлѣ, амѣнѣтѣрѣ.

Hai, **Haisſch**, *m.*, сквалѣ (пеште).
Hain, *m.*, пѣдѣриче агѣратъ, паркѣ, апѣрѣтѣрѣ; лѣнкѣ.
Hain, *m.*, Freund —, шортеа.
Hainbuche, *v.* Hagebuche.
Hainbutte, *v.* Hagebutte.
Häſchen, *n.*, кѣрицеаѣ, андигѣ, андрелигѣ; апострофѣ.
Häſſen, *n.*, скѣвъ де оуелѣ.
Häſel, *v.* Häſchen.
Häſelarbeit, *f.*, лѣкрѣ дн зышорѣ.
Häſelig, *a.*, андигатѣ, кѣ кѣрицеаѣ; свиноскѣ, дикѣркатѣ; деликатѣ.
Häſeln, *v.*, андрескѣ, лѣкрѣ кѣ акѣ андигатѣ; авскѣ приндѣ кѣ кѣрицеаѣ; анмлетескѣ кѣ андреа.
Häſelnadel, *f.*, акандреа.
Hafen, *m.*, кленчѣ, кѣрицеаѣ, хахѣ (ла поткѣвъ); аратѣ кѣ кѣрице; канче, кѣрканѣ (о аргѣ де фокѣ лѣнгѣ, фѣрѣ ампарѣ); динте аскѣцѣтѣ (ла каѣ).
Hafen, *v.*, авскѣ, акѣцѣ, трагѣ кѣ кѣригѣ.
Hafenband, *n.*, вѣлатѣ че интѣ дн цѣдѣлѣ.
Hafenbüchſe, *f.*, синѣгѣ лѣнгѣ фѣрѣ ампарѣ.
Hafenlaſch, *m.*, салинѣ кѣригатѣ (пеште).
Hafenjaſſen, *n.*, гримѣс, динте аскѣцѣтѣ.
Hafel, *m.*, омѣ карѣ арѣ пѣмѣнтѣ пѣмал кѣтѣ поѣте лѣкра кѣ сана.
Haficht, *a. m.* ad., дн форта кѣригѣлѣ.
Hafig, *a. m.* ad., кѣрѣ, стрѣмѣѣ, кѣригатѣ.
Häſſe, *f.*, монтѣ (ла нѣборѣло анималѣор динанѣ).
Halb, **halben**, **halber**, *praep. m.* ad., се андревѣло ланомѣтѣсециѣнѣ, кѣм: *auffer* —, не дин афарѣ; *ober* —, деасѣра.
Halb, *a. m.* ad., жѣмѣтѣ, жѣмѣта, *semi*; — *et Beweis*, *semipro*вѣ; — *e Stunde*, жѣмѣта де ѣрѣ; — *zwei Uhr*, о ѣрѣ мѣ жѣмѣта; — *und* —, кам аша, кам де мѣж-лѣкѣ; — *ſchlafen*, *a dormita*, *a mo*цѣ; — *blet*, *n.*, верѣ сѣнгѣре; верѣ сѣмалѣ; — *bruder*, *m.*, фѣрѣ-

цинастрѣ, фратѣ вѣтрѣтѣ; — *bunfel*, *n.*, карѣ овокѣрѣ; — *gelehrte*, *m.*, *semi*-днѣцатѣ, свѣтѣскѣ, доктѣрѣцѣ; — *geſchoß*, *n.*, свѣгѣ, дн-трѣсолѣ (архит.); — *getheilt*, *a.*, *semi*-кѣригѣтѣ; — *gott*, *m.*, *semi*-жѣтѣ; — *heit*, *f.*, жѣмѣтѣдѣтѣрѣ, не-плѣнѣтѣ; — *hemb*, *n.*, кѣмѣмѣsie, шѣмѣсѣтѣ; — *hundert*, *n.*; *vin*-*zeczime*; — *jaſt*, *n.*, семѣстрѣ, жѣмѣта де антѣ; *semi*-антѣ; — *inſel*, *f.*, пенѣнскѣ; — *freis*, *m.*, *semi*-чѣрѣтѣ; — *lugel*, *f.*, емѣсѣрѣ; — *kutſche*, *f.*, калѣскѣ; — *laut*, *m.*, *semi*-вокалѣ, — *ad.*, *кѣ соулѣгѣ*; — *mutter*, *v.* *Stiefmutter*; — *phi*-*loſoph*, *m.*, философѣстрѣ; — *poet*, *f.*, поѣтастрѣ, верѣсѣлѣкѣтѣрѣ; — *rund*, *a. m.* ad., *semi*-роундѣ; — *ſchatten*, *m.*, *semi*-змѣрѣ (де.); — *ſcheid*, *f.*, мѣлѣтѣ, жѣмѣтѣ; — *ſchurig*, *a. m.* ad., де а дѣа тѣн-сѣрѣ; — *ſtefel*, *m.*, стѣмѣтѣ, вѣт-никѣгѣ, кѣлѣганѣ, чѣмѣлѣгѣ; — *todt*, *a.*, *semi*-вѣѣ, *semi*-мортѣ, *mal* мортѣ; — *tuch*, *n.*, касѣмѣрѣ, *semi*-пѣнѣрѣ; — *verth*, *m.*, *semi*-стѣх, *semi*-верѣсѣ; — *weg*, *ad.*, кам не жѣмѣта, кам аша; — *wiſbe*, *m.*, *semi*-сѣмѣварѣкѣ; — *zitel*, *m.*, *semi*-чѣрѣтѣ.
Halb, *a. m.* ad., прѣжѣстѣосѣ,
Halbe, *f.*, колѣнѣ, деамѣвѣтѣ, прѣжѣ-лакѣ, прѣнѣрѣ, кѣстѣ де лѣкѣ; шѣрѣ, мѣвилѣ (монт.)
Halen, *v.*, трагѣ ѣмѣа (мар.).
Hälſte, *f.*, жѣмѣтѣ.
Halſter, *f.*, кѣлѣстрѣ.
Halſtern, *v.*, днѣкѣлѣстрѣтѣ,
Hal, *m.*, сѣновѣ, рѣсѣмѣверѣ.
Halbſch, *m.*, сѣрѣтѣ, окнарѣ, жѣ-рѣтѣ (монд.).
Halle, *f.*, хагѣ, портѣтѣ (риндѣ марѣ), вѣлѣ, салѣ; *vazar*, *m.*, *mazani*.
Halleluja, *int.*, алаѣла.
Hallen, *v.* Schallen.
Hallgraf, *m.*, кѣмѣрѣрѣ пѣсѣо сѣрѣне.
Halljaſt, *n.*, жѣвилѣтѣ (сѣмѣлѣ аз 50-лѣа дн лѣѣа вѣне).
Halleute, *pl.*, сѣрѣтѣ, окнарѣ, малѣгѣ.
Halle! Hallo! *int.*, ало! фѣрѣмѣтѣ! *patet!*

Hallos, m., сгарѣ, шалтѣ.
Haln, m., талеѣ, (фр. tuyau), палѣ, кочѣнѣ, оштелѣ палтелор.
Halmsphen, n., пшпорѣ, оштинворѣ.
Halmen, v., a da ꙗн пале (палтеле).
Halb, m., гѣтѣ, грѣмажѣ, гѣлежѣ; галерѣ (ла vestiminte), гѣтедѣ; über — und Kopf, de-аѡга таре, деарѣнѣ гѣтаѣ; das kann ihm den — kosten, ѡ ꙗн перѣжа де а'шѣ перѣѡе вѣѣа; auß vollem — schreien, а свѣра дѣн рѣспѣтѣрѣ; —ader, f., вѣна гѣтѣлѣ; —band, n., —binde, f.; гѣлерарѣ, коларѣ, краватѣ, сгарѣ, легѣтѣрѣ ла гѣтѣ; —braune, f., гѣштерѣ, ангѣнѣ, шопѣрлаѣѣѣ (вѡлѣ); —brechend, a., ѡбрте перѣжлѡѡѣ, ѡрѣнѣгѣторѣ де гѣтѣ; —bürge, m., гарантѣ ꙗн вѣвѣь крѣмѣналѣ, кѡзанѣ кѣ канѣ; —brüſe, f., гѣндѣрѣ де гѣтѣ, гѣндѣрѣ жѣглѣрѣ; —eisen, n., кѣкѣанѣ, вердѣнѣ, кѣтѣшѣ де гѣтѣ; —entzündung, f., ѣнѡглѣтѣѣѣне де гѣтѣ; —gericht, n., жѣдеѣѣ крѣмѣналѣ; —gericht, f., ангѣнѣ артѣрѣтѣѣ; —grübchen, n., чѡѡѣ, ворѣтѣа дѣн чѡѡѣ; —fragen, m., крѣватѣ, коларѣ; —tuch, n., шѣлѣледѣ, тѣхратѣ, тѣстѣмеа де гѣтѣ; —wirbel, m., вертеврѣ, дѣкѣеѣтѣрѣлѡ гѣтѣлѣ.
Halſe, f., сгарѣ ла кѣнѣ (вѣпѣт).
Halſſtarrig, a. шѣ ad., червѣкѡѡѣ, ѡвстѣнарѣ, дѣнѣрѣтѣнѣкѣ, тѣре ла червѣче, кѣнѣѣпѡѡѣ.
Halſſtarrigkeit, f., червѣче, ѡвстѣнѣѣѣне.
Halſt, m., ѣнѣтѣрѣ, дѣрѣверѣтѣте, сгарѣ, ѡпрѣлѣ, пропѡѡѣ, стаѣѣѣне; —int., сгарѣ ѡпрѣше!
Halſtbar, a., соѣдѣ, траѣнѣкѣ, ѣнѣтѣрѣ. дѣравѣрѣ.
Halſbarkeit, f., траѣнѣче, кѡнѣѣѣнѣѣнѣѣ, соѣдѣѣѣне, дѣравѣрѣтѣте.
Halten, v., ѣнѣ, рѣдѣнѣ, ꙗн рѣдѣнѣ; спрѣжѣнѣ; ѡпрѣскѣ, арѣстѣѣѣ; дѣрѣѣѣ; сгарѣѡѡѣ; woſür haltet Ihr mich? de чѣне тѣѣ сокѡтѣѣѣ вол? шѣ —, а ста не лѡкѣ; schlecht —, а тѣра рѣѣ, а тѣгѡрѣ не чѣнеѡѣ; gefangen —, а ѣнѣе ла

прѣнѣѡѣ; ꙗн Gute —, а лаа дѣн пѣме де сѣне; werth —, а сѣтѣма; etwas auf ſich —, а се сѣтѣма не сѣнемѣ; genehm —, а апроѡѣ; geheim —, а ѣнѣе дѣн аскѣнѣѣ; den Daumen auf's Auge —, а ѣнѣе дѣн сѣнѣѡѣре; reinen Mund —, а рѣѣ сѣкрѣтѣлѣ; Miſterung — а ѡѡче сѣ трѣкѣ ꙗн рѣвѣѣтѣ, а ѣнѣе рѣвѣѣтѣ (де ѡстѣнѣ); Stand —, а се дѣнѣрѣнѣтѣ, а ста ѡѡѣ ꙗн ѡѡѣ; im Stande —, а кѡнѣсѣрѣѣ, а ꙗнѣтра вѣне; auf Träume —, а крѣде ꙗн вѣсѣрѣ.

Halter, m., спрѣжѣнѣ, рѣзѣнѣ; ѡпрѣтѡѣ (ла карѣ); сѣѣдѣнѣтѣрѣѣ.

Halter, v. Behälter.

Halzig, a., (пѣмѣл ꙗн кѡнѣнѣсѣѣѣнѣл) ѣнѣтѣрѣѣ.

Hallos, a., ѡѣрѣ кѣспрѣнѣѣ.

Halzung, f., ѣнѣтѣрѣ, ѣнѣтѣрѣ, сѣѣѣнѣтѣрѣ; — deſ Körperſ, портѣреѣ, портѣнѣтѣрѣлѣ тѣрѣѣлѣ.

Halunke, m., верѡанѣ, варѡнѣ, ѡтѣскѣчѣѣѣѣ, хѡѣѣ, хѡѡѡанѣ, краѣѣ.

Hameine, f., гарѣѣ (де перѣ).

Hamen, m., вѣланѣѣ, чѡрѡанѣ (мѡлѣ).

Hämifch, a. шѣ ad., рѣѣтѣѡѡѣ, шѣтѣтѣрѣѣѣ, ѡѡѣрѡѡѣ, хѣнѣнѣ; ein —er Bild, ѡ кѣѣтѣтѣрѣ хѣнѣ.

Hamme, f., пѣѣѣа кѡсѣл.

Hamme, m., верѣѣеѣ вѣтѣтѣ (кастрѣтѣ); ѡрѣнѣтѣрѣ де верѣѣеѣ вѣтѣтѣ; —bug, m., —feule, f., мѡлѣѣ де верѣѣеѣ; —lamn, n., поѣнѣнѣ, вѣтѣтѣ вѣтѣтѣѣ.

Hamme, v., жѣтѣнѣскѣ верѣѣѣѣ.

Hammer, m., чѡканѣ, варѡѡѣ; маѣѣ; —auge, n., зѣреѡе де чѡканѣ; —art, f., вѣлѣтѣѣ; —foſſ, m., тѣже.

Hammerbar, a. шѣ ad., чѡкѣнѣверѣѣ, че се поѣе чѡкѣнѣ.

Hammerſchen, n., чѡкѣнѣлѣ, шѣѣнѣлѣ.

Hammerſch, m., ѣганѣѣ вѣлѣгарѣ, вѣше чѡкѣнѣлѣ.

Hammerling, m., жѡкѣ тѣскѣрѣтѣ; тѣчѣларѣ; прѣсѣрѣ.

Hammer, v., чѡкѣнѣскѣ, тѣѣѣѣскѣ.

Hammerſchmied, m., ѡѣрѣрѣ.

Hammerwerk, n., ѡѣѣрѣше, ѡѣрѣрѣ.

Hammling, m., кѣстрѣтѣ, скѡвѣтѣ, жѣѣвѣтѣѣ (ѡтѣ сѣѣѣ ѡрѣче анѣмѣлѣ).

Hämorrhoiden, pl., ешороиде, грамш, ванъ де аспъ (скрѣсѣре де сѣпѣ не шезѣтѣ).

Handpfeilmann, m., маріонетѣ, пѣцшъ кз дѣклетѣре.

Handstet, m., чврічѣ пестрицѣ.

Hand, f., тѣпъ; kondelz, скріоѣре; flache —, палтѣ, латѣ тѣпел; hohle —, гъванѣ тѣпел, тѣпа гъванѣтѣ; tohte —, тѣпъ тѣртѣ, (се ziche descre тошѣле вісѣрпчештѣ); verkehrte —, досы тѣпел; —voll, кз тѣпа пѣпъ, знѣ пѣпнѣ; mit gefalteten Händen, кз тѣпѣле дѣклетѣтѣ; auf seine eigene —, de cinewi, din andemnz пропрѣ; vor der —, deokamdatz; die legte — anlegen, a komplaini знѣ лѣкрѣ; an der — führen, a kondelche de тѣпъ; auß freier — machen, a лѣкра фърѣ знѣлѣтѣ; die — geben, a da тѣпа; a promise; bei der — haben, a авѣ ла andemъпъ; unter der — kaufen, a кѣпѣра не сѣпъ тѣпъ, не аскнѣтѣ; — an einen legen, a пѣне тѣпа, a punde не vineva; — an sich selbst legen, a'mi лѣа віѣда пропрѣ, a се cinwvide; eine — wâscht die andere, o тѣпъ снѣлѣ не ала; —amboss, m., лѣлѣ пѣртѣрецѣ; —aufgabe, f., ediciane портативъ; —beden, m., ligranъ, лѣсарѣ де спѣлатѣ; —beil, n., секѣрпче, вѣрдѣлѣ; —breit, a. mi ad., лѣтѣ де тѣпъ; —brief, m., вілетѣ; —buch, n., карте портативъ, тѣпъсарѣ; —druck, m., стрѣпсѣрѣ де тѣпъ; —eimer, m., сѣкалѣ, сѣкалѣ (ital. secchia); —gefesht, n., дѣлѣ; —geld, n., арвѣпъ, кѣпарѣ; —gemein, ad., wetden, a се дѣкѣѣра; —gemenge, n., лѣпѣ, пѣнтѣ ла пѣнтѣ; —gicht, f., хѣрагрѣ; —greiflich, a., шпѣверѣ, пѣпѣверѣ.

Handchen, n., тѣпѣшѣртѣ, тѣпѣкѣ, тѣпѣпѣ.

Handkatschen, n., вѣспѣтѣртѣ дѣп тѣпѣ; алазѣтѣ.

Handel, m., пѣроуѣ, пѣрѣдетѣртѣ, пѣрѣдетѣртѣ, епнѣртѣ, кѣмерѣчѣ;

траѣкѣ; дарѣверѣ; сѣпѣмѣ, тѣртѣ; трѣвѣ; **Handel**, pl., прочѣсѣ, чѣртѣ; — im Großen, пѣроуѣ кз рѣдѣката (кз топана); — im Kleinen, пѣроуѣ кз тѣрѣнтѣл, дѣ details; zum — gehôrig, кѣмерѣчѣлѣ, меркѣнтѣлѣ; **Handel anfangen**, a зрѣи чѣрте, a сѣтѣпа zizani; **Handelsteins sein**, a се дѣпѣо dѣп пѣреуѣ, a се ажѣпѣ ла пѣреуѣ; einen — schlachten, a терпѣна o трѣвѣ; a мѣжѣлѣ.

Handelsbrauch, m., зѣануѣ пѣрѣдетѣрѣскѣ, датѣпъ меркѣнтѣлѣ; —buch, n., kondѣкѣ, кѣтѣстѣлѣ, карте де кѣмерѣчѣ; —frau, f., пѣрѣдетѣрѣсѣ; —genosß, m., соуѣлѣ, асоцѣатѣ, компанѣонѣ (товарѣшѣ) де пѣроуѣ; —gericht, n., трѣвѣзналѣ де кѣмерѣчѣ; —geschâft, n., пѣроуѣ, трѣвѣ, дарѣверѣ; —gesellschaft, f., соуѣтѣтѣ де пѣрѣдетѣртѣ; —gesesht, n., лѣпѣ кѣмерѣчѣлѣ; —haus, n., кѣлѣ пѣрѣдетѣрѣскѣ; —herr, m., прѣпѣпѣлѣлѣ кѣсел пѣреуѣ; —hammer, f., кѣмерѣ кѣмерѣчѣлѣ; —leute, pl., пѣрѣдетѣртѣ; —recht, n., дрѣнтѣ меркѣнтѣлѣ, дрѣнтѣ кѣмерѣчѣлѣ; —schiff, n., пѣпѣ, корѣвѣ пѣрѣдетѣрѣскѣ; —schule, f., шкѣлѣ кѣмерѣчѣлѣ; —vertrag, m., тратѣтѣ де пѣроуѣ; —weise, f., манѣерѣ де а се пѣрта.

Handeln, v., фѣпѣтѣскѣ, лѣкрѣзѣ, фѣкѣ, фѣкѣ-дѣрѣтѣ; пѣрѣдетѣрѣскѣ, пѣроуѣзѣ, фѣкѣ пѣрѣдетѣртѣ; траѣѣчѣзѣ; тратѣтѣ; еѣ handel sich um nichts Beringen, нѣ се лѣкрѣ де o varatelz; was gehandelt ist gehandelt, чѣ ам фѣкѣтѣ нѣ mal десѣфѣкѣ; worra datz n'ni перѣтѣ; dem Gesesht gemâß —, a се кѣпѣформа дѣпѣ лѣпѣ; sehr genau —, a стѣрѣче дѣп пѣреуѣ.

Handgriff, m., аплѣкѣтѣртѣ, прѣпѣсѣртѣ; тѣртѣ, тѣпѣпѣ.

Handhabe, f., тѣпѣпѣкѣ, тѣртѣ.

Handhaben, v., дѣпѣ, портѣ, кѣндѣлѣ; тѣпѣпѣзѣ; деппѣндѣ; а-мѣнѣстрѣ; **Jemandes Rechte** —, a аплѣра дрѣнтѣрѣлѣ кѣпа.

Гандшдинг, *f.*, амичуръцъине; гавериш; мълнеръ; аикстротъ.
 Гандлангер, *m.*, манчиротъ, къ мълне, саяхотъ, рандаръ.
 Гандшген, *n.*, агоди, екардъ ере-зипакъ.
 Гандшлетер, *m.*, кондеккаторъ; —, *f.*, скаръ поргатиъ.
 Гандлет, *m.*, траеивентъ, сьзрмаръ, перкотъ.
 Гандшд, *a.* ни ад, трагаверъ; чесе поге аныа.
 Гандшотн, *m.*, сямъриъ зирпъ, сямъриъ де саяхотъ.
 Гандлинг, *f.*, ашине, фантъ, антъ (жидинаръ); перотикъ, комерицъ, трафкъ; драмъ; бле — третшен, а се перотитори.
 Гандлингъ-арт, *f.*, маниеръ де аакра; —буди, *n.*, каре де перотикъ, катрактикъ; —диетер, *m.*, комикъ; —фелшет, *f.*, дивертаре де перотикъ; —генш, *m.*, асочиярт де перотикъ; —гудиле, *n.*, воартъ; —шуд, *n.*, ставерепънтъ, кая де перотикъ; —шуде, *f.*, шкьотъ мерпантисъ; —шювиг, *m.*, памъриъ де перотикъ.
 Гандшодитер, *m.*, шотъ, моргануш де мьнтъ.
 Ганд-мауш, *m.*, мълнекаръ; —мишле, *f.*, морпанъ, рашиниъ; —шьер, *n.*, каздъ де мълъ (воадмиш); —шьеф, *f.*, прьсь, тьськъ поргатиъ, де мълъ; —шкьёше, *f.*, *n.* —шудъ; —шанит, *f.*, маис къ топш; —ретшину, *f.*, даре де мълъ; а-жаторъ; —шгьен, *m.*, дооамънел; —толле, *f.*, манганъ де мълъ; —шуде, *f.*, верже, кодъ де ам-мълъ; —шдге, *f.*, еперотъ де мълъ; —шгьелн, *f.* *pl.*, кышъи; епере де мълъ; —шкьёш, *m.*, ам-пъамънтанъкъ, дареа дреуел, про-мисине саяенаръ; —шдлагел, *m.*, маис миш; —шфршбен, *n.*, ерпидьере, шдетъ де анъ прачине, кидоръкъ, аяоторъкъ, ресеринтъ; —шфршф, *f.*, емрпиръ, екрпидьере, панъ, шкытъ, сьсочьмарторъ; манъ-скупъ; кироръкъ, онгеръцине; ер шфршбт еине шьоне —шфршф, *ex*

арепанъ (екрпидьере) фремьдъ; —шфршшф, *a.* ни ад, манъскрпикъ, къ аискрпикъ, къ семпиръ.
 Гандшшуд, *m.*, мълъшш; —шьбер, *n.*, песе де мълъшш; —мадъет, *m.*, манъшаръ; —мадъетгандшwert, *n.*, —абелъ, *f.*, мълъшперъ.
 Ганд-шесе, *f.*, сьаншъ де мълъ; —шьб, *n.*, сиръ де мълъ; —шгьел, *n.*, сирдъ (мечете) шиваръ; —шратен, *m.*, дондланъгьотере, сьаншъ;
 —шршге, *f.*, кьшпъ, тьамъкъ поргатиъ; —штин, *m.*, киретъ (мин.); —шфьлд, *m.*, аекстротъ котьз-тотъ; —шелет, *m.*, аяра мълел;
 —шштерен, *a.* Гандшштерен.

Ганд-трене, *f.*, рьединиъ аекьспартъ шринъ дьамънтанънтъ; —шудъ, *n.*, мълъскертъ, шрегаръ; —шьт-шанъ, *m.*, перотикъ къ мълъманъ;
 —шол, *a.*, шръшдинъ, мълъникъ, шьминъ, мълъшудъ; еине —шент, о мълъ (анъ мьмеръ мишъ) де шменъ; —шолшеш, *ad.*, къ мал-шинеъ; —шашъ, *m.*, крвэчиръ къ о портъ (портъ); —шашьфьдгет, *m.*, кироманчиръ (пропориторъ динъшменъге мълшор); —шашьт-шгьетт, *f.*, кироманчиръ; —шашьт, *n.*, артъ де сьтаръ мълне.

Гандшwert, *n.*, мьтерисъ, мьсериъ, проецине, артъ меканиръ, аяра де мълъ, мьшонеръ; копоръцине; еин —шентъ лаштен, дакъ сьъ шьнеге о мьшрети; еинъмъ баъ —шентъ, а шьнедека не чинева дьра мьшрети; баъ —шшшамънтешьтен, а консьема копоръцинеъ; баъ —шалтен, а шинэ аденаре де копоръцине; —шет, *m.*, мьшрешъ, мьсепланъ, арти-санъ, омъ де мьшрети.
 Гандшwertъ-шлесе, *m.*, шринчинакъ кналъ копъкъ де мьсериъ; —артштел, *m.* *pl.*, сьатретеа: шьел мьшрети; —шуде, *f.*, гавериъ, та-паръ, прьшваръ; —шудшф, —шгьелле, *m.*, содакъ де мьшрети; —шшдге, *f.*, темнокодъ, шриниъ де мьшрети; —шлбе, *f.*, кьса шьел копоръциналъ де мьшрети; —шшшину, *m.*, дьнегъшьеъ, дь-

чиназ де мешторѣ; — leute, pl., мешторѣ; — mann, в. Handwerker; — mäſſig, а., механикѣ, ад. механичеште; — meiſter, m., мешторѣ; — neid, m., жалозиѣ (пичмѣ) де мещерѣ; — zeug, n., зпелте, инструмѣнте де мещерѣ; — zunft, f., корпорационе.

Handwörterbuch, n., дикционариѣ, зичеонариѣ, портазивѣ, мансарѣ; — tuitzel, f., карпѣ, рѣдѣчина тѣнел, тѣна пѣлѣ ла дикоегѣре; — zeichnung, f., десемпѣ кѣ пана, кѣ креона; — zitel, m., коммисѣ ordinariѣ; — zuber, m., ковѣ; — zug, m., паравѣ, трѣсарѣ че се очаче кѣ пана дн зрма семпѣтѣрѣ; — züge, m. pl., линиаментеле тѣнел.

Hanf, m., кѣпенѣ; — außraufen, а кѣлене кѣлена; — röſten, а томѣ кѣлена; — brechen, а тѣлѣ кѣлена.

Hanfader, m., кѣпенисте; — bau, m., кѣларѣ де кѣпенѣ; — bereiter, m., кѣпенарѣ; — breche, f., тѣлѣ; — batte, f., зкѣторѣ (локѣ); зскарѣ де кѣпенѣ; — en, hängen, а., кѣпениѣ, дѣ кѣпенѣ; — ſelb, n., в. — ader; — gann, n., торѣ, ѳирѣ (адѣ) де кѣпенѣ; — harn, m., кѣпенѣ де варѣ; — hebe, f., стѣлѣ (фр. etoupe) де кѣпенѣ (чева маѣ ѳинѣ декѣтѣ кѣлѣ); — hehle, f., кѣпенѣ де тѣманѣ; — torn, n., семинѣ де кѣпенѣ.

Hänſling, m., канавинѣ (пасере).

Hanfmuhle, f., мѣлѣ (де мѣчинатѣ) семинѣ де кѣпенѣ; — öl, n., олеѣ де кѣпенѣ; — räſte, f., топиторѣ де кѣпенѣ; — ſamen, m., семинѣ де кѣпенѣ; — ſchwinge, f., ѳелѣ де мѣлѣ; — ſtengel, m., наѣ де кѣпенѣ.

Hang, m., шекаре, шекѣционе, дикѣционе; порпирѣ; коствѣ; — zum Böſen, шекѣционе ла рѣѣ.

Hängebaſen, m., вѣчѣ агѣрѣнте; — bauch, m., вѣнтре, пѣтѣче агѣрѣнте; — baſſen, m., свѣпанѣ; — brüde, f., понте спѣнзратѣ; — fetze, f., ланѣ де агѣрнатѣ;

— lampe, f., лампѣ спѣнзратѣ; — leuchter, m., лѣсѣрѣ, поликандрѣ aninarѣ; — matte, f., — bett, n., парѣ спѣнзратѣ.

Hängen, hängen, v., а. шѣ п. нер., спѣнзратѣ, агѣрѣнѣ, аниѣ; шекѣ (канѣ); дѣринѣ (кѣтѣмѣ); an etwas —, а се шѣне де чева; nun, woran hängt es denn? xel vine, dap de znde агѣрѣнѣ ачѣстѣ лѣкс? dieſer Baum hängt voll Früchte, ачѣстѣ арворѣ се ѳрѣнѣче свѣ грѣстатеа ѳрѣнтелорѣ; das Haus hängt auf die Seite, каѣа с'а шекатѣ дѣтр'о парѣ; er hängt mir ſtets auf dem Halſe, се шѣне тѣрѣѣ де mine; er hing an ihren Lippen, 'mi a шѣнѣтѣ окѣл аѳѣинѣл асѣра 'взелор лѣ; пров. wer lang hat, läßt lang —, карѣ арѣ шѣнерѣ мѣлѣтѣ, шѣне шѣ дн тѣрѣѣ; der Mantel hängt bis auf die Erde, мантраѣ i' се тѣрѣнте де тѣмѣнтѣ; das Maul — laſſen, а тѣрѣмѣра, а се воствѣла; den Mantel nach dem Winde —, а се да дѣнѣ тѣрѣ; ſich —, а се спѣнзратѣ; — b, part., спѣнзратѣнѣ, спѣнзратѣнте; — ſwürdig, а., демѣнѣ де ѳѣрѣл.

Hänger, m., спѣнзратѣторѣ.

Hängerleimen, m., свѣпанѣ, кѣреа де карѣ агѣрѣнѣ кошѣл зпел трѣсарѣ.

Hängeschloß, n., локатѣ.

Hängeseil, n., (вѣлѣторѣ) ѳѣме де карѣ се дѣнѣ: кѣнѣ лѣгаѣл.

Hängeweide, f., салѣе шѣлѣгѣторѣ.

Hängewerk, n., аккоперетѣтѣ спѣнзратѣнте.

Hanke, f., копѣсѣ, шолдѣ; шеле, партеа дѣнанѣ а кѣлѣмѣ дѣла мѣхлокѣ пѣлѣ дн досѣл дѣнѣкѣлѣлѣ; ein Pferd auf die — ſetzen, а шѣне знѣ каѣлѣ сѣ стѣ дн доѣе шѣлѣре.

Hans, m., дѣминѣтивѣ дѣла Јоханнѣс, Ione, терминѣ де деспрѣнѣ; — ohne Sorgen, омѣ карѣ таѣе кѣнѣлор ѳрѣзаѣе.

Hanſa, Hanſe, f., ханѣсѣ, лѣгѣ, лѣгѣтѣрѣ (дѣнтре брѣкарѣ чѣтѣлѣ але Шорманѣл пѣнтрѣ скѣтѣреа nero-

- galai de ospil din vécay meziã);
 —tisf, a., хансеатикъ.
- Händchen, n., Ionikъ; was — nicht
 lernt, lernt Hand nimmermehr, не
 казъ вътрънъ нъ'а ма' диведи
 ла вестръ, наре нъ дивацъ ла
 тинереде нъ ва шти ла вътрънеде;
 einen zum — haben, a'mi vate
 жокъ de чинева.
- Händeln, v., iniגיעזъ (не знъ по-
 вѣдѣ); ам'и батъ жокъ, iaзъ дп.
 расъ, песте вѣлоръ.
- Handstabi, f., четате хансеатикъ.
- Handsgraf, m., хансграфъ, жѣдикъ-
 торъ хансеатикъ.
- Handwurf, m., токъ, пепелеа, пъ-
 казъ, карагюсъ, арлекинъ, вѣоонъ,
 пѣауцъ; —streich, m., арлекинать,
 пъкълитръ, токъитръ.
- Handtiren, v., тълвекъ, манпизъ,
 авкъ, лъкръ, факъ везтъ, лъкръ о
 мештерѣ; er hat immer zu —,
 е пьрреа окъпатъ.
- Handtirnng, f., мештерѣ, професизне.
- Harern, v., се дппедекъ, нъ мерце
 дпайнте; da harert es, ач' е грез-
 татеа.
- Harn, m., ханъ, дмъкъитръ; —en,
 v., хъвекъ, дмъкъ, авкъ кз
 гъра; —en, n., в. Harn; —ig,
 a., хъгыторъ, лакотъ.
- Harnstein, n., дмъкъиторикъ, вкъщѣкъ.
- Haranguiren, v., орезъ, кзвънтезъ
 кз ет'асъ, харагесъ.
- Harsen, n., першоръ.
- Harde, f., пласъ, цѣзтъ.
- Harem, m., харемъ, сералъ, къ-
 шара de локингъ а етеилор
 тасхитане.
- Haren, a., пъринъ, de пъръ.
- Haren, sich, v., десъпрезъ, спъпрезъ,
 пъгрлескъ, скѣмъ пъръ.
- Haretiker, m., еретикъ.
- Harfe, f., аръ; die — spielen, а
 кпта кз аръа; —nâdchen, n.,
 аръресъ, арънисть; —n, v.,
 кпнъ кз аръа; —nett, n., ар-
 оцъ; —nist, m., арънистъ; —n-
 schlüssel, m., кеизъ de аръ; —n-
 spiel, n., кптекъ de аръ; —n-
 stüd, n., шесъ, вкатъ пентръ аръ.
- Haring, Hering, m., харанг, пеште
 маринъ de еелха скъпърилор.
- Harfe, f., грезъ; —n, m., грезѣцъ;
 —n, v., грезлескъ; —t, m., грез-
 лашъ.
- Harlein, m., арлекинъ, токъ, в.
 Handwurf; —ade, f., Handwurf-
 streich.
- Harn, m., дптрѣтъдизне, сзпъраре,
 пъказъ, аооапъ.
- Harnen, sich, v., къ дптрѣтезъ,
 тъ сзперъ.
- Harnlos, a. mi ad., оъръ сзпераре,
 оъръ дптрѣтаре, оъръ грѣцъ;
 nevinovatъ; —e Beschôpf, оьитръ
 невиноватъ; —igkeit, f., неавере
 de дптрѣтъдизне.
- Harnvoll, a. mi ad., пинъ de дп-
 трѣтъдизне.
- Harmonie, f., армонѣ; —messer,
 m., армониметра.
- Harmonica, f., армоникъ.
- Harmoniren, v., армонезъ.
- Harmonisch, a., армоникъ.
- Harmonist, m., армонистъ.
- Harn, f., шиматъ, здъ; зринъ; —ar-
 tig, a., зриносъ; —arzt, m., зро-
 шантъ, докторъ каре кпнъште
 дзъ шиматъ; —blase, f., вешка
 здъзлъ; —brennen, n., шиматъ ар-
 зъторъ, скълamente (о ветезѣре
 венере); —en, v., шимъ; —fluß,
 m., диаветъ, кърере неволитаръ
 de здъ, (ветезѣре); —gang, m.,
 зретеръ каналъ здъзлъ; —glas,
 n., шиметора.
- Harnisch, m., армъитръ, зѣа, кѣ-
 расъ; einen in — jagen, а дп-
 тържта не чинева ла тълъ; —en,
 v., дпълезъ; —haus, n., —kam-
 mer, f., армаръ; —schwert, m.,
 армъаръ.
- Harnkraut, n., ормолъ, оръ зри-
 наръ; —lehre, f., зринолофѣ; —
 leitet, m., кондшата зринелъ; —
 röhre, v. —gang; —röhrenentzün-
 dung, f., ампинде de зретеръ;
 —ruhr, f., в. —fluß; —säure, f.,
 ачидъ de шиматъ, ачидъ оооорикъ;
 —stein, m., пѣтръ зриматъ; —
 strenge, f., десърѣ; —treibend, a.
 mi ad., диаретикъ, попрѣоръ de

nimatš (medicinā); — verſtopfung, f., actſnare de zdš; — wahrſager, m., зрoкoуѣцъ, проoрoчигoрѣ din nimatš; — winde, f., cтpыгъpъ; — wāng, m., в. — ſitenge.

Harpune, f., apиoнѣ (oexš de lanche къ кpъиgъ дпгpеccингaтъ лa pin-depea kidлop).

Harpuniren, v., apиoнeжъ.

Harpuniter, m., apиoнapѣ.

Harpue, f., apиъ (moнcтpъ oазлoцѣ, пece тъcъpъ лaкoиѣ, дпкпнзигъ къ oадъ de oemele, къ тpънѣ de влгъpѣ, къ тънцe de omѣ ми къ ниште глape oбpтe aскъигe.

Harte, f., dъpape, тpъгъnape de timiſ; — n, v., aштeпѣ, адъcтѣ; auf Gott — n, a cпepa дп Dzeſ.

Hartſch, a., acпpъ, cкopцioцѣ; — en, v., ce acпpешe.

Hart, a. mi ad., тape, вapтoцѣ, dъpцѣ; apигъ, acпpъ; pigpocѣ; — e Speiſe, вкaтъ гpea de micтъигъ; — e Tier, oъ peckиптe; — e Thaler, ванл cъпъtopi; — e Straſe, пeдeпцъ acпpъ; — e Schlaf, coмнѣ пpо-oндѣ; — am Wege, тоkмaл apиoнe de кaлe: er hat einen — en Kopf, e вп чepвicoцѣ; — e Zeiten, timiſ гpeл; — machen, a дпвъp-тoмa; — werden, a ce дпacпpи; — liegen, a зъчe пe cкпндъpъ; einem — zuſeſen, a cтpъmтopa; eſ wird — halten, aчeſта ce вa oачe къ гpeſ; — hören, a oи гpocѣ de зpeкe.

Härte, f., dспpгate, вapтoмиѣ, acпpime; — n, v., дпвapтoмeзѣ, дпъcпpecкѣ; oдeлeцкѣ (oepѣ).

Hart-flügelig, a., мoлeoптepѣ; — häutig, a., acпpъ лa пeлe; — herzig, a., пeндъpатѣ, дпнeтpигъ лa imиъ; — herzigkeit, f., пeкoмпъrimipe; — loſſ, m., дптe-цигъ, чepвicoцѣ; тaмигъ; — löſſig, a., тaмигъ, гpeſ de канѣ; чepвicoцѣ; — leiſig, a., дпкзиатѣ (къ eпipea лa cкaзпѣ), тape de cтo-тaкѣ; cтpъncѣ (лa тънъ), cтpъ-чигъ, цпнaчe; — leiſigkeit, f., дп-кзepе; cтpъчeниѣ, aвepeдигъ.

Härtlich, a., вapтoмeлѣ, acпpичeлѣ.

Hartmaulig, a., тape дп гъpъ (de калѣ); — ſeit, f., тъpиѣ дп гъpъ.

Hartnädig, a., чepвicoцѣ, дптeдигъ, дпдъpътпкѣ, пepцпнaчe; — ſeit, f., чepвичиѣ, дптeдигъ, дпдъpът-пичиѣ, пepцпнaчигate.

Hart-rindig, a., вapтoцѣ, de cкopцъ; — ſchälig, a., цectocѣ, чeea чe ape кoжъ вapтoцъ.

Hartſinnig, v. Hartnädig.

Härtung, f., дпвъpтoмape, oцeлipe (de oepѣ).

Hart, m., Apдѣ, пъdъpea Epчигъ дп Двк. Branнweigr.

Hart, n., peminъ; — ähnlich, — at-tig, a. mi ad., peminocѣ, кa peminina; — baum, m., apъope peminocѣ; — electricität, f., eлeктpичигate peminocъ; — ſchwig, a., peminъoopmѣ; — en, v., peminѣ, adъnѣ peminъ; — iſch, a. mi ad., peminѣ; — ig, a. mi ad., peminocѣ; — tanne, f., apadѣ peminocѣ.

Haſarditen, v., acapдeжъ, кътeжъ, тъ дпкзmeтѣ.

Haſardſpiel, n., жoкѣ de acapдѣ (za-dapѣ), de пopoкѣ.

Haſchen, v., кълъceцкѣ, apзкѣ, пpидѣ игe; дпвъceцкѣ; пaſ Lob —, зm-влъ dъигъ лaздъ.

Haſchen, n., лeпъpашѣ.

Haſcher, m., вipъѣ, cвipъѣ, тpъвантѣ, cepвигopѣ (de жидикъtopиѣ).

Haſchiten, v., хакълъceцкѣ, токѣ, тaкъ тъpънтѣ.

Haſe, m., лeпъpe; viele Hunde ſind deſ — n Lob, члope мълe дп-вингъ ми пopкѣ; da liegt der — im Pfeffer, aчi e гpeзтatea, aчi e nodъ.

Haſel, m., aзнѣ.

Haſelant, m., гaзmeуѣ, токъtopѣ.

Haſel-buſch, m., — gebuſch, n., aзнимиѣ, тъoъ de aзнѣ; — gerde, f., вapгъ de aзнѣ; — huſn, n., глпншъ aзнapъ; — iten, — n, hâ-ſeln, v., гaзmeцкѣ; oакъ pъcѣ; — ſäſchen, n., пpotoкѣ aзнapъ; — nuſ, f., aзнъ (лат. avelana); — ol, n., oлeѣ de aзнѣ; — ruthe, f., пcia de aзнѣ; — ſtrauſe, f., — ſtrauſch, m., тъoуpѣ de aзнѣ;

- stod*, m., вѣдѣ de aznā; —
murā, f., асарѣ (плант.);
Safen-act, f., навѣръ de Ienspe;
 —*aige*, n., oxi Ienspinā; заго-
 вантѣ (betezira de цене); —
balg, m., пелѣ Ienspinā; —
braten, m., ориатсрѣ de Ienspe;
 —*fell*, v. —*balg*; *fuß*, m.; ničlorā de
 Ienspe, omā epikocā; —*fűsig*, a.,
 глѣмедѣ; —*futter*, n., vianā de
 Ienspe; —*garn*, n., pecea de
 (prinčā) Ienspi; —*gehāge*, n.,
 Ienspripā; —*haat*, n., прѣ de
 Ienspe; —*hund*, m., копѣ; —
jaqd, f., вѣзѣтѣ de Ienspi; —
klee, m., триѣоѣ aznariā; —
klein, n., тѣнкаре de тѣрзитаѣ Iens-
 pine (ničlore, глѣ, каѣ); —
sohl, m., ссѣаѣ (плант.); —
soß, m., каѣ de Ienspe; —
lager, —*nest*, n., вѣзѣ спинтекатѣ; —
ohrchen, n., зрѣкшеа Ienspeli;
 —*partier*, n., vad —
 ergreifen, a тѣлѣ la
 оѣгѣ; —*rappel*, f., палѣ сѣва-
 тѣкѣ; —*pastete*, f., наетѣтѣ оѣ-
 квѣтѣ din karne Ienspinā; —
pfeffer, v. —*klein*; —
schafte, v. —*maul*; —
schlaf, m., сонна Ienspeli;
 —*schrot*, n., аличѣ, пѣжѣвѣ,
 тѣрзичимѣ (de Ienspe); —
schwanz, v. —
klein; —*sprung*, m., сѣрѣгѣрѣ;
 зрѣтѣ de Ienspe.
- Häſſin*, f., Iensprikā.
- Häſſre*, f., *Häſſren*, шѣвѣ (gardinā);
 кѣрѣвѣ de вѣзѣта.
- Häſſel*, m. ni f., реонѣтѣ; вѣр-
 телѣцѣ; сѣкатѣ == (лат. *sucula*)
 депѣзѣтѣ; вертежѣ; —
 n, v., скотѣ кѣ вертежѣ; даѣнѣ,
 ре-
 скѣрѣ, гѣтѣвѣскѣ.
- Häſſ*, m., хайнѣ == (фр. *haine*), зрѣ
 (дѣжѣвѣнѣ, вѣжѣтѣнѣ); —
 en, v., зрѣскѣ; *einander* —, a се 'n-
 тѣрзѣ; —
enſwerth, a., зрѣверѣ
 deonā de зрѣ; —
 er, m., хайнѣ,
 хайноскѣ, нѣмоскѣ.
- Häſſlich*, a., хадѣ == (фр. *hideux*),
 дѣорнѣ, сѣорнатѣ, зрѣтѣ, сѣзѣтѣ
 почитѣ; —
 felt, f., хадѣтѣтѣ.
- Häſſ*, f., зѣрѣ, принѣ, гравѣ, иѣдѣтѣ;
 —
 ig, a. ni ad., иѣтѣ == (фр. *vite*),

- ѣспѣоскѣ; —
igfeit, -f., зорѣнѣ, иѣ-
 цѣтѣ, гравѣ mare, принѣтѣ.
- Hätscheſſen*, v., deſтерѣдѣ, реѣсѣдѣ,
 моѣтѣвѣскѣ, аѣѣтѣвѣскѣ (не хѣтѣ
 копѣдѣ).
- Hätsſſer*, m., аѣлѣварѣдѣрѣ.
- Häſſ*, *Häſſe*, *Häſſe*, v. *Häſſe*.
- Häu*, m., ловѣтѣрѣ; (ан ѣорѣстерѣнѣ)
 гѣзѣтѣре de лѣтѣтѣ; —
 bat, a., гѣвѣверѣ, че се поѣте гѣвѣ.
- Häubchen*, n., сѣзѣвѣцѣ (ром. тѣнт.)
 == ит. *cuffetta*.
- Häube*, f., вонѣтѣ, кѣдѣтѣ (пѣтѣрѣ
 inzierl), сѣзѣоѣ, кѣчѣлѣ == (фр.
 capsul) de нѣнѣтѣ (вѣрѣвацѣ); кѣ-
 рѣстѣ, моѣдѣ (насѣрѣ), тѣкѣ; (шѣоимѣ);
 domā (аркѣт.); *ſie ſucht unter die*
 — *zu kommen*, чѣрѣкѣ a се тѣрѣтѣ.
- Häubeln*, v., дѣвонѣтѣ, дѣкѣчѣлѣзѣдѣ,
 дѣтѣкѣзѣдѣ (не шѣоимѣ), пѣрѣдѣ сѣзѣоа
 не каѣдѣ.
- Häuben-band*, n., kōrdea de вонѣтѣ;
 —
 draht, m., сѣрѣтѣ, ѣпѣрѣ de ѣѣрѣ
 пѣтѣрѣ вонѣтѣ; —
 droffel, f., сѣзѣрѣдѣ
 кѣрѣстѣтѣ, моѣдатѣ; —
 ente, f., радѣ
 моѣдатѣ, кѣкѣвѣтѣ; —
 ſalf, m., шѣоимѣ, ѣалкопѣ моѣдатѣ; —
 henne, f., гѣвѣцѣ моѣдатѣ; —
 ſopf, m., вонѣ-
 тарѣ, каѣ de лѣтѣнѣ сѣзѣ de
 азѣтѣ матерѣ вѣнтѣрѣ ѣвѣзѣтѣлѣ
 вонѣтелѣрѣ; —
 ſerche, f., чѣкоѣрѣдѣнѣ
 моѣдатѣ; —
 macherin, f., вонѣтѣрѣцѣ,
 сѣзѣвѣрѣцѣ; —
 nadel, f., вонѣдѣ, гом-
 вонѣ de вонѣтѣ; —
 ſpachſſel, f., кѣтѣ de (цѣнѣтѣ)
 вонѣтѣ; —
 ſchleiſe, f., ѣлопѣкѣ, нѣдѣ de вонѣтѣ;
 —
 ſtod, v. —
 ſopf; —
 ſtreif, m., гѣрѣнѣтѣрѣ de вонѣтѣ.
- Häubige*, f., оѣвѣцѣ, ѣѣлѣ de тѣнѣ.
- Häubloſ*, v. *Hädbloſ*.
- Häuch*, m., сѣзѣлатѣ, сѣзѣларѣ, ре-
 спѣратѣ, реѣспѣрѣцѣтѣне; (грам.) а-
 сѣпѣрѣцѣтѣне; *biſ zum leſten* —,
 пѣрѣ ла сѣзѣлатѣ хѣтѣмѣ, цѣнѣ
 ла мѣрѣтѣ; —
 buchſtabe, m., лѣтерѣ
 асѣпѣратѣвѣ; —
 en, v., сѣзѣлѣ, ре-
 сѣзѣлѣ, реѣспѣрѣ; (грам.) асѣпѣрѣ;
 —
 laut, m., (грам.) сѣнѣ асѣпѣратѣ.
- Häubegen*, m., сѣадѣтѣ, сѣнатѣ (сѣмѣ
 лѣтѣ кѣ дѣзѣ гѣнѣкѣрѣ); лѣнтѣчѣ
 вѣрѣ; сѣадѣнѣкѣ.

- Шандерг, м., карзаві, карэ шіне
 кай ші трэспі де джкіриат.
 Шандэри, у., джкіриезд (кай ші трэ-
 сэрэ).
 Шанс, ф., савэ (ит. zappo) савэ алтэ
 інстрэмантэ де слатэ, хэрэдэц.
 Шанси, в., таб, демікэ, вэчезд (кэ
 savia), хаксеокэ; ловесокэ; ватэ;
 тава (лемне); сылэ, словесокэ (ан
 pétré); eine Wunde —, ралесокэ; an
 in Stücken —, сакэ вэртш; mit-
 ten entwéi —, смітэкэ ан доуз;
 et hat über die Schinik geschien,
 елэ ан ші трене пресче месэрэ;
 das ist wider geschien noch gesche-
 phen, аота н аре нш канэ нш кодэ.
 Шант, м., гэлторэ (де лемне);
 сылтэрэ, скозіторэ (ан шартэ)
 минарэ; порекэ салваткэ (элтэ-
 топ); дэме гэлторіс.
 Шантлош, м., гэлторітэ, саларіс
 (стараріс минариорэ).
 Шантшен, н., грымзавэ, мэкшэ.
 Шанте, Шантен, м., грымэдэ, тмке
 (ит. machio), моваітэ; трмэ, мэл-
 циме, кэрэ; чэрт, ванэ; —
 Шен, калшэ де фэс; — Getreibe,
 вравэ де грэз; gemelne —, влорэ,
 плеве; große —, мэкшиме, глорт,
 понорэ; über den — fallen, а
 кэдэ ан раине; die Leute in —
 stellen, а грэма не омені; über
 den — werfen, а реострпа, а да
 ла пматэ.
 Шантен, в., грымэдескэ; кэсскэ;
 шш —, се грымэдеште; с'адэ-
 нь, се мэдеште.
 Шантенвейсе, ад., кэ грэмэда, кэ
 мэкшимеа, кэ кэрэдэ.
 Шантш, а. ші ад., джаміштарэ;
 decs, мэлтэ; adescopi; — leit, ф.,
 джаміштарэ.
 Шантшнг, ф., грымэдріе.
 Шантшесел, ф., ошонідэ (лінеэ), шрэ,
 сэдореа каларэ (пжлтэ); — бол,
 н., лемнэ де г'латэ; — ig, — bat,
 а., г'лаверэ; — f, м., монглэ г'л-
 тэлэ; — slinge, ф., латэ, кэстэрэ
 де сладэ; — floß, а. — floß; —
 land, кэрхтерэ; — länder, м., челэ
 че аре керхтерэ.
 Шантш, н., канэ (метарэ кернэлэ);

канэ; (шеокэ, дела ер. chesf ==
 чевэ ром. == хефалэ ел.), кэ-
 леленітэ, ан компесе семмештэ:
 1) примарэ, прінчипалэ, ерштатэ,
 канігалэ, п. е. — abschafft, секціо-
 не прінчипалэ; 2) де канэ, п. е.
 — baltam, sakamé de kané; den
 sind aufé — schlagten, а sare
 ne inimiké deminké.

Шантш-абшфш, ф., інтелікуне, канетэ,
 цштріе, сколэ прінчипалэ; — aber,
 ф., вэнт чешалтэ; — altar, м.,
 алтарэ ерштатэ; — ansticht, м.,
 дэче примарэ; — angelegenheit, ф.,
 тревэ каніталэ; — antritt, м., а-
 такэ прінчипалэ; — anset, м., ап-
 кіра чеа mare; — ansticht, м.,
 эрзіторэ (де ресколэ) прінчипалэ,
 коріеокэ; — arbeit, ф., экрэс де
 кэветенэ; — arm, м., рамэ прін-
 чипалэ (алэ энл рэдэ); — arret,
 ф., армата примарэ; — artitel, м.,
 артикулэ прінчипалэ; — ast, м., ре-
 марэ прінчипалэ (де арборе); —
 angebot, н., рісікарэ прінчипалэ
 де г'латэ; — augenmet, ф., окіре
 (сколэ) прінчипалэ; — balten, м.,
 (арк.) архіпріндэ; — begriff, м.,
 idee, кончекэ прінчипалэ; — be-
 schäftigung, ф., охматэцкэ прін-
 чипалэ; — bestandtheil, м., парте
 прінчипалэ, (ла кем.) прінчипіс
 dominante; — betrag, м., тоталэ,
 сьма тоталэ; — beweis, м., до-
 вадэ, аргумэнтэ прінчипалэ; —
 binde, ф., хелхтерэ де канэ, dia-
 demé; — bogten, м., арэс де ершатэ
 (ла энэ конте); — buch, н., картэ,
 катастикэ, прінчипалэ, челэ mare;
 — buchstabe, м., літерэ каніталэ,
 мажескэлэ.

Шантшчен, н., канэцшнг, кэпшіорэ;
 — salat, м., лэпгэкэ кэпшшносэ.
 Шантш-саше, ф., касэ прінчипалэ, ві-
 стеріа статкэлэ, ереріс; — stani-
 mando, н., команда генералэ;
 — diebstahl, м., едрэ прінчипалэ,
 джесаматэ; — eigenschaft, ф., кэа-
 літате, джесаміре ерштатэ; —
 eingang, м., ітратэ прінчипалэ,
 шна чеа mare.

Шантшел, н., кэпшшнг;

prinde кълъциъ, се 'пвълеште (кърк).

Haupt-erbe, m., ережитаръ, киро-
номъ, моштениторъ, принципалъ;
—erelgniß, n., евенемънтъ. de
къпетениъ; —sach, n., фортъ, спе-
циалитатеа де къпетениъ (ап каре
есседезъ нештине); —sall, m., касъ
принципалъ; дронтъ де кателъ; —
farbe, f., колоръ принципалъ; —
fehler, m., ероре, скъдере prin-
ципалъ; —feind, m., inimikъ de
фронтъ; —figur, f., фигуръ prin-
ципалъ; —fluß, m., флюссъ чефа-
ликъ; рѣкъ принципалъ; —frage, f.,
апрезъизионе, честизионе prin-
ципалъ; —gang, m., (mine) венъ
принципалъ; kondsntъ примаръ; —
gasse, f., стратъ принципалъ, mare;
—gedante, m., idea, кзетъ prin-
ципалъ; —gefälle, n. pl., венитъри
принципале; —gegenstand, m., оионтъ
принципалъ; —gericht, n., (вкзът.)
вката де фронтъ; —geschäft, n.,
трѣвъ капиталъ; —geschosß, n., ка-
телъ примаръ.

Haupt-geschäfts-punkt, m., понтъ prin-
ципалъ de ведере, de персонтиъ;
—gläubiger, m., кредиторъ prin-
ципалъ; —geschwulst, f., змолътеръ
де канъ; —gewinnst, m., кштигъ
де фронтъ (апр'о лотерия); —
grund, m., кзынтъ, касъ, темелъ,
аркынтъгъ принципалъ; —grund-
pfiler, m., стълъ де къкзениъ
a temeliei; —haat, n., пърыкъ
капылъ; —handlung, f., (ап дра-
мъ) ационеа принципалъ; —held,
m., ероя примарис; (ап драмъ)
персона примъ; —hindertiß, n.,
недека принципалъ; —inhalt, m.,
сзстанцъ, сзмарисъ (зней кърцл);
—fissen, n., перия де канъ; —
firche, f., висерикъ катедралъ; —
flage, f., канъ касеел; —fläger,
m., примъ желиторъ; —krankheit,
f., ветезипе де канъ; волъ греа;
—knoten, m., нодъ принципалъ
(ап драмъ); —lasten, n., пъкатъ
кардиналъ; —lehre, f., доктринъ
фондаменталъ, маосимъ ценера-
лъ; —leidenschaft, f., пасионе до-

минънтъ; —leute, m. pl., дела
Hauptmann, капитан.

Hauptling, m., къпетениъ, принципъ,
канъ (зней попоръ).

Hauptlinie, f., (ап фортърегъ) linia
капиталъ; (ап ценеракторъ) линъ
дрѣатъ; —lüge, f., минънтъ mare;
—mangel, m., скъдере mare; —
mann, m., къпитанъ; канъ, шефъ;
—mannschaft, f., къпитънтъ, къпи-
тънатъ; —maß, m., катаръ prin-
ципалъ; —mauer, f., тьръл чел
mare; —merkmal, n., карактеръ
принципалъ; —narr, m., несъкъ де
легатъ; —niederlage, f., magazinъ,
депозиторъ ценераалъ; декълътеръ
компанитъ (а зней армате); —
ort, m., капиталъ (четае, политъ); —
person, f., корифъ, персонъ де
къпетениъ; —pfeiler, —pfosten,
m., стълъ принципалъ; —pforte,
f., цортъ принципалъ, чеа mare;
—planet, m., планетъ примаръ;
—quartier, n., кзартиръ ценераалъ;
—quelle, f., фонтъ принципалъ;
касъ примаръ; —rädelstücker,
m., канъ де рѣвелъ; —rechnung,
f., комисъ ценераалъ; —regel, f.,
регълъ ценераалъ; —register, n.,
тавлъ, реѣстръ ценераалъ; —riß,
m., планъ ценераалъ; —rolle, f.,
(ап драмъ) роль принципалъ; пер-
сонариъ примарис; —sache, f., канъ
зкралъ; —sächlich, a., капиталъ
есенциалъ; ad. mal въртосъ, mal
азесъ; —sammelstas, m., реэнире
ценераалъ, дитыкъ локъ де адъ-
наре; —sach, m., ассионтъ; —
schacht, m., дитыкъ гроуъ, пщъ
(ап минъ); —schaden, m., дазнъ
mare; —schanze, f., редътъ prin-
ципалъ; —schelm, m., штреларъ
де фронтъ; —schlacht, f., вълъкъ
отъжторъ, ценераалъ; —schlüssel,
m., кеъ ценераалъ; —schmid, m.,
конциетъръ, орпънтътъл канъкъ;
königliche —, diademъ; —schrist-
steller, m., авторъ класиъ, скри-
торъ де фронтъ; —schuld, f., винъ;
datorъ къпиталъ; —schuldner, m.,
datorъ принципалъ; —schule, f.,

пкогъ централъ, генералъ; —
schwein, n., (въпчторѣ) поркъ де
чинѣ ант; —segel, m., центрелъ
принципалъ; —seite, f., (за касе)
ошадѣ; кóстѣ, латре принципалъ;
—stb, m., капиталъ, решединъ,
—sprache, f., лимъ dominóре;
принципалъ, лимъ мэмъ; —stadt,
f., капиталъ; —stamm, m., трънкѣ,
тэлннъ; —stärke, f., птерѣа чеа
маѣ маре; —stelle, f., масанѣ де
кметенѣ (длтр'о карте); дре-
гаторѣ де оспте; —steuer, v.
Kopfsteuer; —stimme, f., вочеа,
гласаѣ примѣ, свпанѣ; —straße,
f., дрпмѣ длтр'отескѣ (милитарѣ),
пвлкѣ; —streich, m., апкѣтъръ
де менторѣ; —strich, m., лимъ
ошадементаѣ; —stück, n., канѣ
(длтр'о карте); артикаѣ; вкратѣ
принципалъ; —sturm, m., асатѣ
генералѣ (кз тóтъ арматѣ); —
summe, f., сѣма сѣмелорѣ; —
sünde, f., пвлкѣ де мóрте; —
theil, m., партиа де кметенѣ;
канѣ длтърѣ; —treffen, n., лнтѣ,
вѣтаѣ отърѣторѣ; —treppe, f.,
скара (трентеле) а маре; —tu-
gend, f., вртѣте кардиналаѣ; —
übel, n., рѣхл чеа маѣ маре; —
utheber, m., длтѣпторѣа при-
марѣ; —ursache, f., казѣ при-
марѣ; —urtheil, n., сентинъ;
—verbrechen, n., кримѣ капиталъ;
—verhör, n., лгаре за длтревъ-
цѣне а тѣтлѣр мартериторѣ; —
volk, n., попорѣ domináнтѣ; —
wache, f., гардѣ де кметенѣ;
—wirkung, f., оооптѣ принципалѣ;
—wissenschaft, f., штинъ ошаде-
ментаѣ; —wort, n., сѣстантѣсѣ;
—zahl, f., нѣмерѣ кардиналаѣ; —
zeuge, m., мѣртѣрѣа чеа маѣ маре;
—ziel, n., динъ принципалъ; —
zug, m., трѣсъръ (кз креонѣ сѣ
панѣ) принципалъ, лимъ каракте-
ристѣ; —zweck, m., скопѣа при-
марѣ.

Haus, n., касѣ, локзинъ; edificiŭ;
familia, ceminŭ, ценѣ; партиѣ;
ikonostas; er ist zu —e, e акасѣ;
er ist nirgend zu —e, e varavondŭ;

ein ganzes —, тóтъ касѣ, тóтъ
familia; er ist vom guten —e, e
de ceminŭ vntŭ, e nobilŭ; das
— Oesterreich, dinacria-Ascriel;
das — David, касѣ (familia) лѣ
David; wo ist er zu —e? de vnde
e? Früchte die in Italien zu —e
sind, оспте originale de Italia;
in etwas zu —e sein, a ои де-
prinzŭ, черкатѣ лѣ чеа; er ist
mit seinen Gedanken nicht zu —e,
ape mintre оспте респндинъ; sie
hält gut —, ea киверничемте vine
каса са; einen von — und Hof
austreiben, a скóте не чинева din
ale сале; mit der Thüre ins —
fallen, a vorŭ доронкѣ; sein —
bestellen, a'mi vne лѣ орднслѣ
трѣвѣ, a'mi оаче testamentŭ.

Hausaltar, m., алтарѣ де касѣ;
—apothek, m., вестимнтѣ де касѣ;
—apotheke, f., спидерѣ де касѣ;
—arbeit, f., лѣкѣа domesticŭ; —
arme, m. u. f., micorakŭ рѣши-
ночѣ; —arrest, m., арестѣ де ка-
сѣ; er hat —arrest, e арестатѣ лѣ
касѣ; —baden, a., —brot, пѣне
де касѣ; —bedarf, m., трѣвин-
чóсѣа; —bediente, m., сѣрѣ де
domesticŭ; —besitzer, m., пропри-
тарѣ де касѣ; —brot, n., пѣне
де касѣ; —büffel, m., топорѣ де
оце, мѣгарѣа касѣ; —burŭche,
m., охлѣкѣ, аргатѣ де касѣ; stu-
dentŭ; —capelle, f., капелѣ, на-
рактѣа, висерикѣа де касѣ.

Hausŭchen, n., късѣа.

Hausdieb, m., оспѣ де касѣ; —
diebstahl, m., оспѣа domesticŭ;
—dienerschaft, f., domesticime,
арѣциме; —ehre, f., ошóреа ка-
сѣ, оемее.

Hausen, v., локѣсѣкѣ, медѣ; цинѣ
касѣ; вѣстѣсѣкѣ, факѣ дазнѣ, прѣ-
пѣсѣкѣ; die Feinde haben hier
sehr arg gehaust, inimicitŭ аѣ о-
кѣтѣ маре дазнѣ n'aiŭ; der Sturm
hat schrecklich gehaust, осптана а
вѣтѣтѣ грозаѣ; —, m., визѣ (не-
ште), ерѣ днѣ ацѣ, моранѣ;
—blase, f., инѣокорѣ, клѣсѣ тапе
де неште (моранѣ); вѣшкѣ де

морскѣ; —rogen, m., кавиарѣ, ikpe de морскѣ.

Haus-ente, f., пагъ domesticкѣ; —
erziehung, f., edsъyгiше касникѣ;
—fliege, f., мѣскъ domesticкѣ;
—flur, f., вестивълѣ, интрагъ; —
frau, f., мѣма de фамилиѣ; —
freund, m., амикѣ de касъ, (amo-
pezza dómno); —friede, m., паче
domesticкѣ; —flugel, n., оаре;
—genoss, m., колоктиторѣ; —ge-
nossenschaft, f., коллктиториме; do-
mesticиме; tótъ familia; —ge-
rath, n., знелге, мохилѣ; —gesinde,
n., аръyгime, охътъриме; —götter,
m. pl., zeli ненагѣ, жри dome-
stичѣ; —hahn, m., кокомѣ de
касъ; —halt, v. —haltung, —
halten, v., yinъ касъ, dъkъ iko-
nomia касе; sic versteht nicht —
zu halten; нъ шtie a yiné касъ;
—halter, m., татълѣ de фамилиѣ;
ekonomѣ.

Haus-hälterin, f., иконómъ, киверни-
циторе, (гъздоае); —hältig, —
hälterisch, a., икономѣ; ad. къ ико-
номѣ; —hältigkeit, f., икономѣ,
yинере de касъ.

Haushaltung, f., yинере de касъ,
ikonómъ (гъздъшарѣ, roenodъpъ);
—kunst, —wissenschaft, f., штин-
да, арtea икономѣ.

Haus-herr, m., domnъ, (сгъyнъ) yи-
вернититоръ (exin. *κὺβερνήτης*)
de касъ, татъ de фамилиѣ; —
hofs, a., de днъyгimea касе, дн-
партѣ ка касъ; —hofmeister, m.,
мажордомѣ, маистерѣ de кърте
(вътавѣ de кърте); —hund, m.,
кьне de касъ.

Hausfrau, v., змълъ din касъ дн
касъ съ вьндѣ марѣ; факъ жар-
тѣ, гъyнѣ.

Hausfrau, m., вокчанѣ, мъмъларѣ.

Haus-jungfer, f., фатъ de касъ; фатъ
днрициторе; —kalender, m., ка-
лendarѣ, алманахѣ экономикѣ; —
käninchen, n., ленре de касъ; —
kauf, m., ксптъpъгъrъ de касъ;
—kaze, f., морокѣ, мъгъ de касъ;
—kleid, n., вестмънтѣ de касъ,
ordinарѣ; —knecht, m., аргатѣ,

pъndamѣ (ла вpграт); —koff, f.,
масъ ordinарѣ; —krenz, n., mi-
serpil domesticкѣ; —krieger, m., чъртъ
domesticкѣ; —laterne, f., лъмнамѣ
дн тinda касе; —lauch, —lauch,
n., нърреаверде (планта); —
lehrer, m., днвъциторѣ de касъ,
nedарорѣ; —lehrerin, f., днвъц-
иторсѣ, гъверпантъ; —leimwand,
f., пьнъ de касъ.

Hausler, m., зилерѣ, църанѣ оъръ
момѣ.

Hausleute, m. pl., кипамѣ, локк-
торѣ къ пьта (днтр'о касъ).

Hauslich, a., domesticкѣ, икономѣ,
кивернититорѣ; —leib, f., киверни-
циторе, икономѣ.

Haus-mädchen, n., къмърантъ; —
magd, f., серъ; —mann, m., вь-
тавѣ de кърте; зилерѣ, инклинѣ;
kipamѣ; —mannssohn, f., мънкаре
ordinарѣ; —marber, m., ооинъ
(cois de dixорѣ); —mast, f., дн-
грешетеръ (de порчѣ) акасъ; —

maus, f., шбрече de касъ; —

meister, m., маистерѣ de касъ (дн
Blena), вьтавѣ de кърте (Ромъ-
ния); —mische, f., кипъ de касъ;

—mittel, n., modicinъ de касъ
(doctopil вьвентѣ); —mutter, f.,
мъмъ de фамилиѣ; —ordnung, f.,
ordine (вънъ) че се yине дн касъ;

—plage, f., v. —frenz; —postille,
f., кърте de prediul чинде акасъ;

—rath, m., знелтеле касе; —

tatte, f., pъtanѣ, клопанѣ de касъ;

—recht, n., дрентѣ (жасѣ) dome-
stичѣ, асторигатеа domesticкѣ, дре-
нтълѣ татълѣ de фамилиѣ; —regel,
f., перъл domesticкѣ; —regiment,
n., кивернититоръ касе; —säßig,
a., domiciariat (каре аре касъ
днтр'о четатѣ); —schlüssel, m.,
кея касе; —schneider, m., крой-
торѣ de касъ; —schuhmacher, m.,
пантофарѣ, панскарѣ de касъ; —

schwabe, f., pindinea de касъ;

—schwelle, f., прарѣ; —sagen, m.,
випекъyнгареа песте касъ, по-
рочереа, споръ yнеѣ фамилиѣ; —

spetling, m., масере (спавѣ) de
касъ; —stand, m., икономѣ; —

stange, f., стъгъ de касъ; —

stempel, m., стемпъ de касъ; —

stiefel, m., стѣпелъ de касъ; —

strich, m., стрѣхъ de касъ; —

strick, m., стрѣкъ de касъ; —

strich, m., стрѣкъ de касъ; —

strich, m., стрѣкъ de касъ; —

steuer, f., касатикъ, дажде не касъ;
 —suchung, f., черчетаре а касел;
 —taube, f., поръмажъ domesticikъ;
 —traufel, m., мшире реа; —thier, n., вѣтъ domesticikъ; —thor, n., порта касел; —thür, f., зша касел; —trauer, f., жале, dolis (доръ) касникъ; —trauring, f., кѣнѣнѣ акасъ; —übel, n., реж domesticikъ; —trunk, m., възтаръ сѣмѣлъ, де касъ; —uhr, f., орлоуѣ де касъ; —unfe, f., вроскъ domesticikъ; —vater, m., каѣлѣ сѣмѣлѣ; —vertrag, m., контрактъ де сѣмѣлѣ, де дѣкѣреа, де възтареа зпел касе; —verwalter, m., икономъ, киверничѣоръ (лат. gubernator); —verwaltung, f., киверничѣре, икономѣ; —vieh, n., вѣте де касъ; —vogt, m., антистѣре де отаѣ; —wäſche, f., рѣе де касъ; —wesen, n., икономѣ, кѣсничѣ; —wirth, m., докардѣ, оспѣтаръ; —wirthin, f., докардѣсѣ, оспѣтѣсѣ; —wirthschaft, f., икономѣ; —wurz, f., в. —laub; —zins, m., ченсѣ, киръ; —zucht, f., дѣчѣнѣнѣ domesticikъ.

Haut, f., пеле; dérmъ, пелѣгъ (анат.); ehrlische —, отѣлѣ ки Dzeж; er ſteht in feiner gefunden —, дѣ сѣлѣ колѣа дѣ пелѣ, в. вете-зинокъ; er iſt noch mit heiler — davon gekommen; а сѣлѣтѣ кѣ пелеа; es geht über deine —, ачѣ в. ворѣа де пелеа та; aus fremder — iſt gut Riemen ſchneiden, 50 не сѣлареа аѣзѣа сѣлѣ зшѣре; mit feiner — zahlen, а пѣлѣтѣ кѣ пелеа; ſich feiner — wehren, а'мѣ винде сѣлѣтѣ пелеа; ſeine eigene — zu Markte tragen, а дѣтѣре-пѣнде чеѣа кѣ рѣсѣкѣ сѣлѣ.

Haut-außſchlag, m., есѣнтѣтѣ, спѣкѣтарѣ не пеле; —beſchreibung, f., дермѣорѣиѣ.

Hautbois, (zi: коѣа), n., овоѣс (ин-стр. мѣс.).

Häutchen, n., пелѣгъ, мемѣранъ; (анат.) epidermъ; (бот.) тѣникъ.

Hautbrüſe, f., рѣндѣлѣ мѣларѣ.

Häuten, v., десѣоѣс, десѣелѣ, иѣлѣ

пелеа, жѣлѣсѣкѣ, велѣсѣкѣ; ſich —, се десѣоѣе.

Hautfarbe, f., колѣреа пеле.

Haut-flöſter, m., дермѣотѣтарѣ (ани-мѣлѣ кѣ потѣтѣре де пеле); —flügel, m. pl., имѣоѣотѣтарѣ, (сѣз-рѣтѣре кѣ арѣнѣ мемѣранѣне, п. е. зпелѣ incerte).

Häutig, a., пелѣсѣкѣ, мемѣранѣсѣкѣ.

Haut-frankheit, f., вѣлѣ де пеле; —lehre, f., дермѣолоѣиѣ.

Häutung, f., десѣоѣтарѣ, жѣлѣтѣтарѣ.

Hautwafferſucht, f., идрѣоѣлѣ сѣлѣ пеле.

Hautwurm, m., дракѣоѣкѣлѣ (верме).

Hautzahn, m., дѣнтѣ десѣенсѣлѣ.

Havari, Haverei, Haſerei, f., аверѣлѣ, дѣзнѣ дѣнтѣмѣлѣтѣ зпелѣ корѣвѣлѣ.

He! Heba! int., хѣл! асѣлѣтѣ! мѣ!

Hebamme, f., мѣшѣ; —kunft, f., мѣшѣкѣ, овѣтетѣрѣчѣ; арѣа де а мѣшѣ.

Hebarzt, m., докторѣ овѣтетѣрѣкѣ, мамѣсѣкѣ.

Hebe, f., Еѣе, зѣлѣа жѣпелѣ.

Hebe-balſen, —baum, m., пѣрѣлѣ, рѣлѣндѣ, корѣлѣ, дрѣлѣ де рѣдѣкарѣ.

Hebeforb, m., корѣлѣ, кошѣ лѣнѣлѣ мѣ злѣсѣкѣ.

Hebel, m., пѣрѣлѣ; инѣтѣнѣкѣ, мѣтѣвѣлѣ.

Hebelade, f., капѣрѣ; злѣлѣ сѣлѣ де мѣшѣнѣ де рѣсѣоѣлѣ дѣтѣрѣвѣзѣндѣтѣ дѣмѣнтѣре де инѣвѣнѣдѣсѣа тѣлѣрѣлѣор.

Heben, v., рѣдѣкѣ; дѣлѣтѣтарѣ (злѣлѣ рѣлѣ); скѣтѣ дѣнѣ дѣлѣнѣ; дѣлѣлѣлѣ (окѣлѣ); скѣтѣ (злѣлѣ дѣнѣ азѣре); вѣрѣ-мѣсѣкѣ (валѣ); ein Kind aus der Laufe —, а вѣтѣзѣа кѣ пѣлѣлѣ не злѣлѣ копѣлѣ; einen vom Pferde —, а ажѣтѣ не чѣнеѣа сѣлѣ десѣкалѣче; einen aus dem Sattel —, а тѣрѣнѣтѣ жѣсѣкѣ дѣне мѣ; а'лѣ окѣлѣа постѣлѣ, лѣкѣлѣ; einen Streit —, а дѣлѣлѣчѣлѣ о чѣрѣлѣ.

Heber, m., сѣоѣоѣлѣ, тѣрѣлѣ.

Hebe-ſtange, m., вѣрѣлѣ де рѣдѣкарѣ; —ſeil, n., сѣлѣ де рѣдѣкарѣ; —winde, f., вѣрѣжѣлѣ де рѣдѣкарѣ; —zug, n., капѣрѣ (де рѣдѣкарѣ).

Hebopfer, n., вѣрѣоѣсѣкѣ, жѣтѣтарѣ.

Hebraismus, m., евѣрѣсѣкѣ.

Hebräer, m., евѣрѣлѣ, жѣдѣлѣ.

Hebräisch, а., еврейскъ, жидеискъ, ad. жидееште.

Hebung, f., підикъторъ; перचेмише, лъаре, дмнлнше de дажде.

Hefel, f., пептинъ (de гълъ, de къпенъ саѣ инѣ), равилъ (молд.); —п, v., пептинъ; мелицѣ.

Hecht, m., стіакъ (пеште); —brut, f.; стіачи мъръште; —фен, n., стіакшоръ; —grau, a., стіачъ, сврѣ ка стіака, —fopf, m., къпъцигъ de стіакъ; —saß, m., v. —brut; —schimmel, m., калѣ сврѣ, нѣтатѣ ка стіака; —smilch, f., ланцъ de стіакъ.

Hed, n., (marinъ) пѣпъ, оага din-anol a коръviel.

Hede, f., гардвѣ; сніинишъ, deci-miш; кзварѣ; пзгтеръ, клочирѣ; пзирѣ; пѣи.

Heden, v., пвиескѣ, клоческѣ; койескѣ, се калкъ (пасериле); —firsche, f., койлостѣ; —rose, f., росъ сѣлатикъ; —schere, f., ооръеуч de тѣпсѣ (гардвѣ, арворл); —stauch, m., сніинишъ, тѣишишъ; —zaun, m., гардвѣ.

Hederling, v. Häderling.

Hed-feuer, n., оокѣ дѣцъ воиѣ, оъръ командъ; —männchen, n., вървѣгъмишъ че клочеште шѣ дмнлеште ванл; —mutter, f., (ан глѣмъ) пѣмъ пролиферъ, етеоиъ вѣлъ de прѣсилъ, каре оаче конл мѣлц; —pfennig, —gröschten, —thaler, m., —münze, f., dinarѣ, грошицъ, талерѣ, монетъ сврѣнтъ, дѣспре каре се кредѣ къ се реторнѣ дн ташка de знде с'аѣ келтѣтѣ; —zeit, f., тѣмълъ койгѣрѣ, пзирѣ, ал оѣгътѣрѣ.

Heda! v. He!

Hede, f., стѣпъ (it. stappa), къцл; —п, a., de стѣпъ.

Hederich, m., підикѣоръ, еписимъ (плантъ).

Heer, n., арматъ, армія; осте, трѣпъ; мѣлциме, кърдѣ; пѣтерл.

Heerbann, m., (веклѣ) днартареа глѣтелорѣ (центрѣ анърареа патриѣл дн периклѣ).

Heerbene, f., алвнъ рѣпаче.

Heerd, Heerde, v. Herb, Herde.

Heeres-sahne, f., стѣрлъ армател; —flucht, f., дѣсертише, оъпирѣ din арматъ; —flüchtig, a., оъгарлѣ, дѣсерторѣ; —folge, f., овлѣгъцишеа сѣпшиор de а терре спре анърареа патриѣл; —kraft, —macht, f., пѣтереа армател, потнцъ арматъ; армія.

Heer-führer, m., дѣкъ, генералисимъ; —geräth, n.; вагарлѣ остешескѣ; —geräth, n., (веклѣ) материалъ, знелтеле армател; —gewette, n., арматѣръ че о тоштенеа дѣлатъ оѣлъ примпъскѣтѣ; преципѣтѣ (жаридикъ); —haufe, m., чѣгъ, корпѣ, diviciше de арматъ, de трѣпѣ; —horn, n., корпѣ de рѣсвоѣ; —lager, n., тавѣръ (= tabernaculum — Zelt im Kriege и.); —raufe, f., цѣмваръ; —raufer, m., цѣмвѣларѣ.

Heerschar, f., Gott der Heerscharen, Дзеки пѣтерилор, ал армателор; die himmlischen Heerscharen, пѣтериле черешл.

Heer-schau, f., ревѣтъ а армател; —strafe, f., дрѣмѣ марѣ, милитѣрескѣ, дмнпѣрѣескѣ; —zug, m., морскл армател.

Hefe, f., дрождѣ; ашегътѣръ пѣ оѣндѣ, лѣгъдѣтѣръ; —des Volkes, дрождѣше понорѣлѣ; den Reich bis auf die —п austrinken, а веа поккарл пѣлъ дн оѣндѣ; —nbrot, n., пѣне доснѣгъ къ дрождѣ; —n-teig, m., алвѣтѣ de дрождѣ.

Heficht, a., дрождѣ; —ig, a., дрождѣоскѣ; тѣлѣрѣ.

Hest, n., мѣнпѣклѣ, кодѣ; аграѣ, копка, кърлѣгъ, катаратъ; лѣгътѣръ, сарчинъ, оашчиклѣ, вросѣръ; kalotѣ; къртѣ, гѣверѣ; das —des Staates in den Hän-den haben, а авѣ дн тѣлѣ кърта стѣтѣлѣ; —фен, n., мѣнпѣклѣшъ; кърлѣцѣлѣ, катарѣшѣлѣ; —el, f., лѣгътѣръ (de віѣл пѣ парѣ); —el, m., аграѣ, копка; —eln, v., дмнпѣчѣлѣ.

Hesten, v., коскѣ; прпндѣ (къ гомвоше, къ копче); пирѣескѣ, дн-

целенескѣ къ кѣю; логѣ (карта, рана, вѣнѣ); врожзрѣжѣ.
 Heilig, a. mi ad., ѡспіоскѣ, днѡкарѣ, істе, ренѣде; аурісѣ, віолентѣ; —feit, f., ѡспіосітате, ісѣіме, віолентѣ.
 Heft-lade, f., кѡсеторіа, тавлѣ де легатѣ (кѣрпѣ), де врожзратѣ; —nabel, f., акоікѣ; —pflaster, n., етвлаторѣ (де рѣні); чірішѣ (де легатѣ кѣрпѣ).
 Hegen, v., днррѣдескѣ; апрѣ (о пѣдрѣ); Wild —, нстрескѣ, цінѣ ѡере; Zweifel —, a авѣ дн-доларѣ; Feindschaft —, a нстрі ініміцідѣ; eine groÙe Meinung von sich —, a'mi днківсі пѣлѣ де сене.
 Hege-reiter, m., пѣдрарѣ, веріторѣ де пѣдрѣ (кѣларѣ); —säule, f., стѣлѣ де опрїтарѣ (пѣлѣ знде е іератѣ а вѣна); —weise, f., пратѣ, ѡнадѣ опрїтѣ; —zeit, f., тіпѣ де опрїтарѣ (делавнѣторѣ).
 Heher, m., гаїдѣ (пасере).
 Hehica, (zi Хегїра) f., епірѣ, епока дѡкнндѣ маомеданї днї датеоз анї, че днчене ла 622 кнндѣ Маометѣ а ѡцїтѣ дела Мека.
 Hehl, (ворѣ неѡлесїверѣ) се-кретѣ, таїнѣ, аскнѡсѣ; reden Ste ohne —, ворѣште не ѡацѣ, п'а-скннде.
 Hehlen, v., аскнндѣ, тннѡескѣ.
 Hehler, m. mi f., аскннѣторѣ, тн-пнторѣ (де лѣкрѣрї ѡратѣ), а-скннѣторѣ; der — ist so gut wie der Stehler, a аскннде (лѣкрѣрї ѡратѣ), е атѣлѣ ка а де ѡбра.
 Heht, a. mi ad., дналѣ, свѣлїтѣ, тѣрѣдѣ, азгѣстѣ, мннѣлатѣ, дн-перескѣ.
 Heide, f., сілѣтѣ, пѣдрѣ; кнпнѣ стернѣ некнлїватѣ, степѣ; —kraut, f., ерїкѣ (Лн.)
 Heide, m., пѣгнѣ; Heidin, f., пѣгнѣ.
 Heidebesen, m., тѣтарѣ де ерїкѣ.
 Heidechse, v. Eidechse.
 Heide-gries, m., —grise, f., грїсѣ де хрїшкѣ; —topf, n., хрїшкѣ (нолгопѣ ѡронїрѣ, Лн.); —land, n., степѣ, кнпнѣ некнлїватѣ.

Heidelbeere, f., аїнѣ; die groÙe —, тѣрѣ; die roÙhe —, етѡсрѣ.
 Heidelbeerstrauch, m., аїнѣ, аїннѣ.
 Heiderche, f., v. Brachlerche.
 Heiden-befehrer, m., мїсіонарѣ, а-постолѣ; —befehung, f., мїсіонѣ-рїсѣ, адѣчере ла креднцѣ а пѣ-гннлорѣ.
 Heidengeld, n., пѣшнѣрїтѣ, дапе неатрѣ пѣшнѣ.
 Heidenglaube, f., креднцѣ пѣгнѣскѣ.
 Heidenhaar, n., пѣрѣ днн памѣтере (ла комї).
 Heiden-leben, n., вісѣ пѣгнѣскѣ; —tempel, m., тѡмпнѣ пѣгнѣскѣ, камнѣте ідолѣскѣ; —thum, n., пѣ-гннлїснѣ.
 Heide-rauch, m., чѣцѣ не кодрїї; —reiter, m., v. Hege-reiter.
 Heidi! int., аїде! аїло!
 Heidnisch, a., пѣгнѣскѣ.
 Heidut, m., хадѣкѣ.
 Heil, n., салѣте, ѡерїсітате, порокѣ; шнпѣїре, скѣпарѣ; ewige —, шнп-тѣїре вечннѣ; — dem, der ic., ѡерїче де ачелѣ, каре шчл.
 Heil, a. mi ad., снпѣтѡсѣ, днтрѣтѣ; mit —er Haut davon kommen, a ревенї днтрѣтѣ шї снпѣтѡсѣ.
 Heiland, m., мнпѣтїторѣ (Дн. Ісѣсѣ Хрїстѡсѣ).
 Heil-anstalt, f., ставеретнлѣтѣ, аше-зннлѣтѣ де верѣлї, снпгнлѣ; —art, f., методѣ де крѣ; —bad, n., валѣ вїндекѣторѣ, апѣ мнѣ-ралѣ; —bar, a., вїндекаверѣ; —barfeit, f., вїндекаверетате; —bringend, a., салѣтарѣ, мнпѣтїторѣ; —brunnen, m., v. Heilbad.
 Heilen, v., вїндекѣ, тратѣкѣ, крѣкѣ, кавѣ; шнпѣтѡскѣ.
 Heilig, a. mi ad., снпѣтѣ, сѡнпѣтѣ; сакрѣ; сакросѡнпѣтѣ; —e Abend, амѣнлѣ знеї сѣрѣторї; —e Abendmahl, c. кнннлїкѣтарѣ; —e Geist, снпїталѣ снпѣтѣ; —e Jungfrau, снпѣта ѡе-чѡрѣ; —e Schrift, снпѣта снпїтарѣ; —sprechen, a. канонїса, а деклара не чїнена де снпѣтѣ.
 Heilige, m., снпѣтѣ, сѡнпѣтѣ; der — Petrus, Снпѣтѣ-Петрѣ.

- Heiligen, v., свѣдѣскѣ, свѣдѣскѣ, конскрежѣ.
 Heiligenbein, n., (анатом.), оскѣ сънтѣ (din дъръштѣ).
 Heiligenbild, n., иконѣ.
 Heiligenschein, m., ауреолѣ.
 Heiligthum, n., сънтариѣ, локѣ сънтѣ; мѣште, реликвиѣ.
 Heiligung, f., свѣщере, конскрежине.
 Heilkraft, f., вѣрѣте сънтѣтѣ, вѣтере вѣдѣкѣтѣ.
 Heilkrant, n., вѣрѣбѣтѣ de medicinѣ, иѣрѣ вѣдѣкѣтѣре.
 Heilkunde, f., medicinѣ, штинѣтѣ medicinѣ.
 Heillos, a. ші ad., кѣмпилѣтѣ, дѣорикоматѣ; вѣгѣтѣматѣ, отрикѣтѣ, пердѣтѣ; вѣгѣтѣосѣ тѣре, сѣлѣратѣ; — еѣ Verbrechen, n., кримѣ кѣмпилѣтѣ; — fluchen, a дѣжѣра вѣмпилѣтѣ; — e Musfl, масикѣ ѣбрѣ вѣжѣтѣ.
 Heilmittel, n., medicinѣ, medicinѣтѣтѣтѣ; — lehre, f., ѣармакологѣтѣ.
 Heilmonat, m., Дѣчетѣре.
 Heilquelle, f., иѣворѣ, ѣвѣгѣтѣ де анѣ шѣнерѣлѣ.
 Heilsam, a. ші ad., вѣдѣкѣтѣрѣ, дѣсѣвѣтѣотѣрѣ, доѣторѣтѣрѣ, ѣо-лоѣитѣрѣ, салѣтарѣ; — feil, f., вѣдѣкарѣ, салѣвѣритѣ (шѣнтѣинѣтѣ).
 Heilmittel, n., (геол.), мѣжлокѣ де а кѣштѣга мѣнтѣинѣда сѣлѣтѣтѣлѣ.
 Heilsordnung, f., догматикѣ.
 Heilung, f., вѣдѣкарѣ, дѣсѣвѣтѣо-шѣре, кѣрѣ.
 Heilvoll, a. ші ad., прѣ ѣо-лоѣитѣрѣ, прѣ мѣнтѣитѣрѣ, прѣ салѣтарѣ.
 Heilwurz, f., рѣдѣчѣнѣ вѣдѣкѣтѣре (mal алекѣ), пѣлѣвѣ, агѣтѣ.
 Heim, ad., акасѣ, дѣ патриѣ, дѣ локѣинѣтѣ; — sich, begeben, a се рѣ-птѣорѣче акасѣ.
 Heimath, f., патриѣ, локѣлѣ пѣштѣрѣтѣ, локѣинѣтѣ (сѣтѣ, оранѣ); — sich, патриѣтѣкѣ, де акасѣ, дѣла локѣинѣтѣ; — los, ѣрѣ патриѣ, ѣрѣ локѣинѣтѣ; — recht, n., дрѣнтѣлѣ дѣштѣтѣвѣтѣнѣрѣтѣ, адѣ инѣиѣенѣатѣ-лѣ, пѣтѣралѣсѣрѣтѣ.
- Heimbringen, v., кондѣкѣ акасѣ.
 Heimbürge, m., (не а локѣре) пѣ-чѣтѣрѣ де сѣтѣ.
 Heimchen, n., гѣрѣ де касѣ.
 Heimde, Heime, патриѣ.
 Heimein, v. n., 'орѣскѣ патриѣ; сѣ-шѣлѣ а патриѣ.
 Heimen, v., адѣпѣостѣскѣ; дѣштѣре-сѣрѣ, дѣгрѣдѣскѣ.
 Heimsfahren, v., тѣ рѣ'птѣорѣкѣ акасѣ (кѣ кѣрѣца, орѣ кѣ пѣла), шѣ рѣ-кѣрѣжѣ акасѣ.
 Heimsfall, m., рѣ'птѣорѣсѣрѣ, рѣкѣтѣ-шѣнтѣ.
 Heimsfallen, v., рѣкадѣ (дѣ пропѣри-тѣтѣа кѣивѣ).
 Heimsfällig, a. ші ad., рѣкѣтѣтѣ, де-вѣнитѣ; — fälligkeit, f., рѣнтѣорѣсѣ-тѣнтѣ, рѣнтѣорѣсѣвѣритѣтѣ.
 Heimsfallrecht, n., дрѣнтѣлѣ рѣкѣ-дѣрѣтѣ.
 Heimführen, v. Heimbringen.
 Heimführung, f., кондѣсѣмѣнтѣтѣ, кон-дѣсѣрѣ, дѣсѣщѣре, акомѣпѣиѣемѣнтѣтѣ кѣтѣрѣ касѣ.
 Heimgehen, v., тѣрѣтѣ акасѣ.
 Heimholen, v., die Braut —, дѣкѣ тѣрѣса дѣ вѣрѣватѣ.
 Heimisch, a. ші ad., де касѣ, домѣ-стѣк; патриѣтѣкѣ, инѣиѣенѣ.
 Heimlich, a. ші ad., сѣкрѣтѣ, аскасѣтѣ, пѣтѣлатѣ, ѣспѣшатѣтѣ; komodѣ, дѣ-дѣмѣнатѣкѣ; де касѣ, ка де касѣ.
 Heimlichkeit, f., сѣкрѣтѣ, лѣкѣрѣ а-сѣвѣсѣтѣ; komoditatѣ.
 Heimrecht, v. Heimathrecht.
 Heimreise, f., кѣлѣтѣрѣтѣ сѣре касѣ.
 Heimsehnen (sich), m. ѣ дѣрѣ де касѣ.
 Heimstellen, v., ласѣ дѣвоѣе, дѣ жѣ-дѣкатѣ кѣивѣ.
 Heimsteuer, v. Aussteuer.
 Heimsuchen, v., вѣсѣтѣ, чѣрѣчѣтѣжѣтѣ, ѣакѣ вѣсѣтѣ; чѣрѣтѣ (кѣ рѣлѣ марѣ); Gott hat uns mit diesem Uebel heimgesucht, Dzeѣ a trимѣсѣ прѣ-сѣе nol ачѣстѣ рѣлѣ.
 Heimsuchung, f., вѣсѣтѣ, чѣрѣчѣтѣре; пѣдѣнѣсѣ, чѣрѣтѣ; пѣказѣ, пѣпѣастѣ.
 Heimtücke, f., рѣинѣтѣ аскасѣтѣ, рѣ-инѣтѣ клѣндѣстѣлѣтѣ, хѣлѣнѣ.
 Heimtückisch, a. ші ad., рѣтѣгѣчѣосѣ, хѣлѣносѣ, алѣнѣ.

Heliometer, *m.*, (астрон.), елиометръ, микрометръ оидентивъ, тѣснѣе отъ де соре.

Helioscop, *n.*, (астрон.), елиоскопъ, инструментъ де стигма къ колорѣ дикѣ спре а прѣи ла соре.

Hellotroy, *n.*, (ботан.), сора соре-ли; елореа соре-ли (miner.); халчедонъ.

Hell, *a. m. ad.*, лѣтинось, стрѣ-лочнось; стрѣльнѣ, кларъ, лим-педѣ, лѣмаритъ; соноръ, рѣспиатъ (гласъ); *helle Augen*, окѣ стрѣ-лочнои; — *et Kopf*, минте дештеитъ; — *es Wetter*, тиннъ сенинъ; *hell machen*, а лѣмина; а рѣскѣра; — *blau*, аластра дескикъ; — *braun*, врѣнетъ дескикъ; — *dunkel*, кларъ-овекърѣ; — *farbig*, де колорѣ дес-кикъ.

Hellaugig, *a.*, къ окѣ кларѣ, лимпезѣ.

Helle, *f.*, лѣминъ, кларътате, клароре, стрѣльчипуъ, лѣкоре.

Hellebarde, *f.*, елевардъ (армъ).

Hellebardier, *m.*, елевардиеръ, ар-маръ къ елевардъ.

Hellen, *v.*, лѣминъ, лѣсенинъ.

Heller, *m.*, дѣнаръ, вѣннѣ; *nicht einen blutigen* — *haben*, а нѣ авѣ кътѣ съ даѣ ла знѣ орѣ; *nicht einen* — *wertig sein*, н'аре прѣдъ де о чѣпъ, нѣ пѣтеште знѣ варавоѣ.

Hellig, *a. m. ad.*, остенитѣ, лѣсе-татѣ.

Helligen, остенискѣ, мѣодикнескѣ, копѣрѣ.

Helligkeit, *v.* *Helle*.

Hellflügend, — *lautend*, *part.*, со-порѣ, рѣспѣиторѣ.

Hellsehen, *n.*, сонпашѣмѣстѣ, лѣпа-тичѣ, еалта дѣвѣла дѣ соннѣ не лѣпѣ.

Hellseher, *m.*, лимпедѣ вѣзторѣ; сонпашѣлѣ, соннѣ дѣвѣторѣ.

Hellsichtig, *a.*, адрѣвѣзторѣ, пѣ-транзеторѣ.

Hellweiss, *a.*, алѣ лѣчиося, алѣ лѣспрося, кандидъ.

Helm, *m.*, аскѣ, каскетъ, коѣѣ; (архит.) кѣполъ; къпарѣ (ла къ-даре); топоритѣ; мѣке, зреке

ла вѣрѣдѣ; — *binde*, *f.*, биндѣ, (ital. benda), ѣшѣорѣ де коѣѣ; — *busch*, *m.*, пенарѣ, смокъ де пене ла коѣѣрѣ; — *dach*, *n.*, ко-перѣмѣ ка коѣѣлѣ; — *feder*, *f.*, папъ де коѣѣ; — *gewölbe*, *n.*, волѣ коѣѣатъ; — *gitter*, *n.*, грѣ-тиора коѣѣлѣ; — *schmied*, *m.*, коѣѣарѣ, кашкетарѣ; — *schmid*, *m.*, орнѣмѣнтѣ де коѣѣ; — *stange*, *f.*, колѣлѣ коѣѣлѣ; — *stich*, *v.* — *busch*; — *vister*, *n.*, кѣсѣрѣлѣ, вѣзарѣлѣ, ларѣ коѣѣлѣ.

Hemd, *n.*, къташѣ; *kein ganzes* — *auf dem Leibe haben*, кърѣ трѣн-дѣе де не елѣ; *das* — *ist mir näher als der Tod*, дѣре-мѣ де тѣтѣ лѣмѣа, де минѣ дѣсѣ ми се рѣне инѣа; къташѣ'мѣ е мал апрѣне де кътѣ апѣрѣлѣ; — *ärmel*, *m.*, мѣпека кътѣшѣ; — *tragen*, *m.*, гѣлѣрѣ де къташѣ.

Hemdchen, *n.*, кътѣшѣдѣ, кътѣшѣе.

Hemmen, *v.*, лѣмпедекъ, опрѣскѣ, овѣтѣ, рѣгѣнѣ; рѣпѣрѣнѣ.

Hemmfette, *f.*, ланѣ де лѣмпедекатѣ.

Hemmschuh, *m.*, скартѣ, скаѣѣ де сѣѣ рѣтѣ.

Hemmung, *f.*, педекъ, опрѣгѣрѣ, педекѣмѣнтѣ, овѣстакѣлѣ.

Hengst, *m.*, армѣсарѣ; — *füllen*, *n.*, мѣнѣлѣ, мѣнѣзокѣ.

Henkel, *m.*, тѣртѣ; *der Krug geht so lange zu Wasser, bis er den* — *verliert*, лѣчорѣлѣ атѣтѣ мерѣе ла анѣ, пѣпъ ѣ се фрѣпѣе гѣтѣлѣ; — *zufaten*, *m.*, галѣнѣ къ тѣртѣ; — *korb*, *m.*, пѣперѣ, кошѣледѣ къ тѣрте.

Henkel, *v.*, лѣпортежѣ, пѣнѣ тѣртѣ, зрѣкѣ.

Henkel, *v.*, сѣнѣзѣрѣ.

Henkel, *m.*, сѣнѣзѣрѣторѣ, карне-ѣче, воѣс, калѣ, ѣелатѣ, гѣде (тѣр.); хенгерѣ (немѣ.); жѣсти-цѣартѣ; *der* — *! че паѣва! was zum* — *! че дражѣ? das dich der* — *das* дѣ перѣзѣр; — *heil*, *n.*, па-ломѣ, сѣкѣреа ѣелатѣлѣ; — *maßig*, *ad.*, ка знѣ ѣелатѣ, тѣр-пеште; — *stif*, *v.* *Galgenstif*;

Henkel, *v.*, сѣнѣзѣрѣ.

Henkel, *m.*, сѣнѣзѣрѣторѣ, карне-ѣче, воѣс, калѣ, ѣелатѣ, гѣде (тѣр.); хенгерѣ (немѣ.); жѣсти-цѣартѣ; *der* — *! че паѣва! was zum* — *! че дражѣ? das dich der* — *das* дѣ перѣзѣр; — *heil*, *n.*, па-ломѣ, сѣкѣреа ѣелатѣлѣ; — *maßig*, *ad.*, ка знѣ ѣелатѣ, тѣр-пеште; — *stif*, *v.* *Galgenstif*;

Henkel, *v.*, лѣпортежѣ, пѣнѣ тѣртѣ, зрѣкѣ.

Henkel, *v.*, сѣнѣзѣрѣ.

Henkel, *m.*, сѣнѣзѣрѣторѣ, карне-ѣче, воѣс, калѣ, ѣелатѣ, гѣде (тѣр.); хенгерѣ (немѣ.); жѣсти-цѣартѣ; *der* — *! че паѣва! was zum* — *! че дражѣ? das dich der* — *das* дѣ перѣзѣр; — *heil*, *n.*, па-ломѣ, сѣкѣреа ѣелатѣлѣ; — *maßig*, *ad.*, ка знѣ ѣелатѣ, тѣр-пеште; — *stif*, *v.* *Galgenstif*;

Henkel, *v.*, лѣпортежѣ, пѣнѣ тѣртѣ, зрѣкѣ.

Henkel, *v.*, сѣнѣзѣрѣ.

Henkel, *m.*, сѣнѣзѣрѣторѣ, карне-ѣче, воѣс, калѣ, ѣелатѣ, гѣде (тѣр.); хенгерѣ (немѣ.); жѣсти-цѣартѣ; *der* — *! че паѣва! was zum* — *! че дражѣ? das dich der* — *das* дѣ перѣзѣр; — *heil*, *n.*, па-ломѣ, сѣкѣреа ѣелатѣлѣ; — *maßig*, *ad.*, ка знѣ ѣелатѣ, тѣр-пеште; — *stif*, *v.* *Galgenstif*;

- sagen, спазнѣ по оадъ, мани-
оестезѣ, ворвесаѣ нларѣ.
- Herausforderung, f., провокаціоне.
- Herausgabe, f., едіціоне, извликъ-
ціоне.
- Herausgeber, m., едіторѣ, пзыл-
кѣторѣ.
- Herauswärtig, ad., днаоарѣ.
- Herausziehung, f., скодегърѣ, стръ-
сѣгърѣ.
- Herbe, a. mī ad., аспрѣ, акрѣ, ое-
тосѣ, пѣдспрегѣ (пѣмъ); сарвѣдѣ;
сѣлѣѣ; оедеросѣ; стръпезиторѣ;
атарѣ, трісѣѣ; — Obst, помъ
акрѣ, фрѣпѣ пѣдспрегѣ; — Wein,
винѣ акрѣ, оедетосѣ; — Schwefel,
сѣрте трісѣѣ, сѣрте греа.
- Herbe, Herbheit, f., аспрїме, акрїме,
оедціме, оедерїме, трісѣчѣне.
- Herbei, ad., ачл, дпкѣче, апрѣне;
дп компзпере кз вервѣрїс е а-
плѣкѣ тотѣ ка Heraus; —brin-
gen, адскѣ, апортѣ; —kommen,
мъ апрѣнїѣ; —machen, мъ алъ-
тѣрѣ, мъ апрѣнїѣ; —rufen, а-
кїемѣ; —schaffen, кѣштїгѣ; а-
портѣ, адскѣ, прокрѣрѣ; —ziehen,
атрагѣ, трагѣ кѣтрѣ —; etwas
bei den Haaren —ziehen, факѣ о асе-
тѣнѣре пекѣлїгѣ, аплѣкѣ чеѣа
дп сїлѣ.
- Herbeischaffung, f., адсѣгърѣ, апор-
тѣмѣтѣ, прокрѣртѣрѣ, прокрѣрѣ-
ціоне.
- Herbeikommen, v., капѣтѣ, прїмескѣ,
речѣѣ чеѣа.
- Herbetage, f., оспѣтѣрїѣ, оспѣрїѣ,
локандѣ, касѣ компзѣ, адѣпостѣ,
локѣ de macѣ (ханѣ, попасѣ,
gazdѣ, кѣрчмѣ); алвергѣ (їтал.),
сѣѣ касѣ unde трагѣ месерїешїл
стрѣнїл.
- Herbergen, v., адѣпостескѣ; в. Be-
herbergen.
- Herbesvater, m., оспѣтарѣ, адѣ-
постїторѣ; алвергарѣ (алѣ зпел
корпорѣціонл).
- Herbeten, v., кїемѣ, пофѣскѣ дп-
кѣче; речїтезѣ, алѣтерѣѣ рѣгѣ-
чѣнл.
- Herbigkeit, v. Herbe.
- Herbitten, v., порѣ а veni, дпвїтѣ.

- Herblich, a. mī ad., аспрїморѣ; сѣр-
везїорѣ.
- Herbst, m., тѣмнѣ; —blume, f.,
оѣоре de тѣмнѣ; —früchte, pl.,
фрѣпѣ (podzpl) томнатїче; —
luft, f., аерѣ de тѣмнѣ; —mo-
nat, m., Септесїмре; —obst, n.,
пѣмъ томнатїкѣ; —punkt, m.,
(астр.), пѣпгадѣ (екїнопціалѣ) de
тѣмнѣ; —rose, f., росѣ, гран-
дѣоїрѣ томнатїкѣ; —saat, f., (Win-
ter)saat, сѣмѣпѣгърѣ de тѣмнѣ;
—stürme, pl., тїпнестѣлї, фѣр-
тѣне, вїѣоре de тѣмнѣ.
- Herbsten, v., а клѣеѣ вїлѣ.
- Herbstheu, n., отавѣ, оѣнѣ de
тѣмнѣ.
- Herbstlich, a. mī ad., томнатїкѣ.
- Herbstling, m., фрѣпѣ, фѣтѣ, помѣ
томнатїкѣ.
- Herbstzeitlose, f., чеѣа чѣрѣл (пѣантѣ).
- Herb, m., ватрѣ, фокарїѣ; кѣмїнѣ;
sich nach dem väterlichen Herb seh-
nen, а dopi de кѣмїнѣлѣ пѣрїп-
цескѣ, de локїнга пѣрїпцескѣ;
eignet — ist Gold werth, маї
врѣѣ тошїе dѣ о армїнѣ, de
кѣтѣ дп касѣ стрѣнїѣ; —geld,
n., оѣмѣрїтѣ (о даждїѣ).
- Herde, f., тѣртѣ (de ol); чѣрдѣ,
чїрѣдѣ (de vite корпѣте); ер-
гелїѣ, ставѣ (de vite кошїтѣ);
чѣгѣ, тѣлїціме.
- Herdenweise, ad., кз тѣртѣ, кз че-
теле.
- Herdlich, ad., прїп дпкѣче, пе ачл.
- Herdürfen, v., а пѣтѣ veni, а дп-
дрѣснї сѣ вїл.
- Herdein, ad., дпгѣнѣтрѣ, дпкѣче
(їнѣ); їнѣтрѣ! vino! —brechen, а
спарѣе дпгѣнѣтрѣ, а їнѣтра кз
фѣрѣа; —bringen, а пѣтрѣнде
дпгѣнѣтрѣ; —führen, а дптрѣ-
дѣче; —gehen, а їнѣтра, а пѣса
дпгѣнѣтрѣ; —ziehen, а дптраѣе,
а траѣе дпгѣнѣтрѣ; а їнѣтра кз
локїнга.
- Herderdichten, v., енарѣ, їсторїескѣ,
новесѣскѣ.
- Herfallen, v., акадѣ, кадѣ дпкѣче;
мъ дпїентѣ, мъ рѣпедѣ дпкѣче,
мъ авѣнтѣ.

Herfähr, v. Hervor.
Herfgang, m. мѣрзере дѣкѣе, мѣрѣ, амѣрѣ; **аанта, декѣрѣлѣ лѣрѣлѣ.**
Hergeben, v., a da дѣкѣе; seinen Namen zu etwas —, a'mi da nemele **дѣ дѣнѣсѣдѣнеа алѣа, а сѣрѣрѣ кѣ нѣмеле.**
Hergebracht, part., дѣдатинѣ, пре-скрѣѣ; еѣ иѣ ѣо —, аша ѣ да-тина примѣрѣ, аша еѣе ѣсѣнѣ.
Hergegen, v. Hingegen.
Hergehen, v., a мѣрѣ, а veni, а се апроиѣ; да гѣтѣ's lustig her, аиѣ ѣ весѣлѣ; ѣбер die Leute —, а се дѣкѣера де ѣменѣ, а'и а-нѣка ла тѣрѣ паралѣ; ѣбер einen —, а се анѣка де ѣтаѣе кѣ чѣнеа, а рѣсѣаѣ аскрѣ'и.
Herhalten, v., цѣнѣ дѣкѣе, дѣтинѣ ѣтинѣ, прѣсѣнѣѣѣ; сѣѣрѣѣ; — mŭssen, а ѣи цѣна сѣѣрѣнѣдѣлѣрѣ; а ѣи ѣлѣгатѣ сѣ плѣтѣш'и.
Herholen, v., адѣкѣ дѣкѣе; даѣ иѣ zu weit hergeholt, ачѣсѣа прѣ ѣ ѣкѣсѣѣ, анѣкатѣ прѣ не де парѣ (ѣ кѣѣнѣтѣре, анѣ дѣкѣрѣѣ).
Hering, m., скѣмѣрѣе, хѣринѣ (aringa ital.), скѣмѣрѣѣ; — sbude, f., вѣ-тѣкѣ, волѣтѣѣ кѣ скѣмѣрѣѣ; — sbuſe, f., варѣѣ де нескѣѣѣ скѣмѣрѣѣ; — sbiſcher, m., нескѣрѣѣ де хѣринѣѣ.
Herkommen, v., вѣнѣ дѣкѣе, адѣвѣнѣ, авѣнѣ, тѣ апроиѣ; провѣнѣ, прѣ-чѣдѣ, тѣ дерѣвѣ, тѣ тѣрѣѣ, тѣ пасѣѣ, дѣи дѣдѣкѣ ориѣнеа; даѣ —, авѣнѣре, авѣнѣнѣѣ; даѣтинѣ, ѣсѣнѣѣ; вѣдѣ, ориѣне; herkom-mend, part., провѣнѣнѣте, провѣнѣ-торѣ.
Herkŭmmlich, a. mi ad., дѣдатинѣѣ (ѣвѣнѣнѣѣ), дѣи даѣтинѣ, дѣи ѣсѣнѣѣ.
Herkunft, v. Herkommen, n.
Herlassen, v., вѣлѣѣѣ, ворѣсѣкѣ вѣлѣ-вѣнѣнѣ, рѣсѣнѣкѣ рѣѣ.
Herlangen, v., даѣ, дѣтинѣѣ.
Herleiten, v., дѣдѣкѣ дѣкѣа; дерѣвѣѣ (анѣ кѣѣнѣтѣ); адѣкѣ, дерѣѣрѣѣѣ, (ана).
Herleitung, f., дѣдѣсѣѣтѣрѣ, дѣдѣкѣ-цѣне, дерѣѣѣцѣне, дерѣѣрѣнѣѣ.

Herlesen, v., чѣсѣкѣ ѣрѣ рѣсѣѣ, рѣчѣѣѣ.
Herling, m., нѣмѣ рѣдѣрѣѣѣ, сѣрѣ-тѣре сѣѣватѣкѣ, аѣрѣдѣ.
Herlitze, v. Kollertische.
Hermaſchen, v. Herfallen.
Hermaſchobit (грѣч.), m., ѣѣтѣрѣѣ, ѣѣтелеѣ, ерѣмаѣрѣдѣѣ, нѣѣѣ вѣр-варѣ нѣѣѣ мѣѣере.
Hermlin, m., арѣмѣлѣнѣ, кѣкѣмѣ; — fell, n., неѣе де арѣмѣлѣнѣ; — mantel, манѣѣѣ, манѣѣ де ар-мѣлѣнѣ.
Hermentif (грѣч.), f., ерѣменѣвѣтѣкѣ.
Hermetifch, a. mi ad., дѣкѣѣ, асѣтѣ-нарѣ сѣ нѣ инѣре нѣѣѣ аерѣѣѣ, ер-метѣкѣ.
Herndſch, ad., дѣѣѣ, аноѣ, дѣѣѣ ачѣеа.
Hernehmen, v., ѣѣѣ де ѣнѣдеа; аѣѣѣ, кѣнѣѣѣ, тѣсѣсѣкѣ; дѣнѣрѣнѣѣ, сѣѣѣѣ (не чѣнеа кѣ мѣсѣтѣрѣѣ).
Herkennen, v., анѣмѣсѣкѣ, дѣнѣшѣѣ кѣ нѣмеле.
Hernieder, ad., аиѣѣѣѣ, дѣнѣѣѣѣ.
Heroiſch, a. mi ad., ероѣкѣ, ероѣѣсѣкѣ, корѣѣѣѣѣ, нескѣѣмѣнѣтѣѣѣ; heroiſche Verſe, верѣсѣрѣ ероѣѣѣ, вер-сѣрѣ аѣесѣдрѣне.
Herold, m., ероѣдѣ (araldo ital.), прѣкѣнѣѣ, крѣнѣнѣкѣ.
Herſch (грѣч.), m., ерѣѣ, вѣрѣѣѣ, ѣмѣѣ ѣѣрѣе inѣмѣѣѣ, ѣмѣѣ нѣкѣѣѣ дѣн-тѣрѣ ѣ zeitate mi dѣи ѣ ѣинѣѣ ѣ-менѣсѣѣ.
Herr, m., домнѣ; пропѣрѣтарѣ (кѣ-кѣнѣ, сѣѣнѣнѣѣ); прѣнѣнѣнѣѣѣ; ма-нѣѣтѣрѣ; — im Hauſe, кѣнѣѣѣ ѣа-мѣѣѣѣѣ; wie ein — leben, а тѣрѣ домнѣѣѣѣ; den groſſen — n ма-ſchen, а ѣѣѣ не вѣѣерѣѣѣ, а се нѣрѣта домнѣѣѣѣ, а се кѣкѣнѣ; ſein eigner — ſein, а ѣи де кѣ-нѣѣѣѣѣ сѣѣѣ, а тѣрѣ неаѣтѣрѣнарѣ; groſſe Herren haben lange Hѣnde, domnѣ mapѣ аѣѣ вѣрѣѣ тѣрѣ; ſtreng — regieren niſht lange, domnѣа аскрѣѣ нѣ ѣ дѣѣѣ ѣдѣлѣнѣтѣѣѣ.
Herrſchen, n., домнѣнѣѣѣѣ, кѣкѣнѣѣѣѣ, кѣкѣнѣнѣѣѣѣ.
Herreife, f., рѣнѣтѣрѣѣѣѣ, рѣкѣѣлѣ-тѣрѣѣ, рѣнѣтѣрѣнѣѣѣ, рѣнѣтѣрѣсѣѣ.
Herrifch, a. mi ad., домнѣѣѣѣ, им-

- періодъ, воіероць; палтѣ за шре, трѣашъ; —es Wesen, маніеръ домноць, авизьтѣрл деспотиче.
- Herrlich**, a. mi ad., домноескъ, воіерескъ; мінататѣ, пѣрещѣ; помпосъ, тѣестосъ; осчелитѣ; излестрѣ; глоріосъ; обрте фрзмосъ, обрте велѣ.
- Herrlichkeit**, f., domnime, domnie; номтѣ, grandore, maiestate; **Guerre** —, Domnia Ta, Мѣрѣа Та.
- Herrarbeit**, f., мѣрѣа домаескъ; клакъ, воіерескъ; —dienst, m., сервѣ, шерѣ домноескъ, чокоѣ, лаетѣ; —dienst, m., сервѣцѣ, сервѣтѣ (слѣжѣ, веілікъ); —haus, n., кѣрте, касъ домноескъ; —gesälle, pl., дрѣтѣрѣе фѣшкале, веітѣрѣе доманиторѣѣ; —gewalt, f., потестате, авторитате домноескъ; —günst, f., фавореа челорѣ тѣрл; —stand, m., воіеримѣ, повледѣ палтѣ.
- Herrhüter**, m., ерпѣтѣлѣ, фрате моравѣ (о сектѣ еретикѣ дн Германіа).
- Herrlos**, a. mi ad., фѣрѣ домноѣ, фѣрѣ пропріетарѣ; лѣкрѣ гѣсѣтѣ, де прѣнасѣ, пѣрѣсѣтѣ.
- Herrschaft**, f., domnie, inneriѣ (сѣтѣнѣе); свѣранитате, свѣремитате, авторитате свѣрептѣ; итере, потестате; — der Vernunft, inneriѣлѣ mindel; die — an sich reifen, a тѣаце domnia за сѣне, а о всѣрна; unter seine — bringen, a редѣче сѣѣ а са потестате, а сѣнѣе, а свѣжѣга; eine gute — haben, a авѣ domni авнѣ.
- Herrschaftlich**, a. mi ad., домноескъ, домноешѣ.
- Herrschbegierde**, v. Herrschsucht.
- Herrschen**, v., домноескъ, реишезѣ (сѣтѣнѣескъ); hier herrscht die Sitte, авнѣ домноешѣ darina.
- Herrscher**, m., domniorѣ, свѣранѣ, свѣранѣ, прѣнчѣне; —mine, f., фадѣ имперіосъ; —gewalt, f., потестате, авторитате свѣрептѣ, свѣверѣлѣ; —würde, f., demnitate свѣрептѣ.
- Herrschsucht**, f., сѣте, лѣкоміе, ав-

- vizine de a domni; —ständig, a. mi ad., авизѣцѣсѣ де а domni.
- Herstammen**, v., провінѣ, дециндѣ, тѣрѣлѣ originea, пѣ тѣрѣлѣ dln vica кѣтаре.
- Herstammend**, part., провенітѣ, пѣскѣтѣ.
- Herstellen**, v., репарѣ, реставрѣ, реставорезѣ; реишезѣ; реишѣ; ein Gemälde —, a реставра о кадѣрѣ.
- Herstellung**, f., реставрѣмѣнтѣ, репарѣтѣрѣ, реставорѣмѣнтѣ, реишезѣмѣнтѣ.
- Herrüber**, ad., дѣнокѣе, децинда, де асѣ тѣрѣе; —springen, a сѣрпѣ дѣнокѣе.
- Herrum**, ad., мѣтѣрѣ, мѣрептѣсѣ, пе дѣтѣ, ringe—, пѣсѣ дѣмаре-пѣсѣ; die Sache geht mir im Kopfe —, лѣкрѣлѣ авѣста ми се дѣтѣрѣе прѣн канѣ; —balgen (sich), a се дѣктѣера, а се хѣцѣ, а mi da тѣрѣтѣе знѣлѣ алѣга; —bitteln, a чершѣторѣ, а дѣмѣла чершѣндѣ; —blättern, a фѣрѣзѣрпѣ; —drehen, a дѣтѣрѣе, а дѣпѣрпѣ прѣн прѣпѣсѣ; —gehen, a дѣмѣла прѣн прѣпѣсѣ; es geht ein Herrsch —, черкѣлѣзѣ о авнѣтѣ; —irren, a дѣмѣла рѣтѣчѣтѣ, а фѣ знѣ вагавѣндѣ; —reisen, in der Welt, a дѣкомпѣсѣра лѣмѣа, а вѣте церѣлѣ; —stellen, a холѣока, а авѣста прѣн прѣпѣсѣ.
- Herrunter**, ad., дн жосѣ, де вале; —gehen, a децинда, а се сковорѣ; —halten, a дерѣга, а скѣрѣга, а рѣтеза; —kommen, a децинда, а се да де вале; а скѣпѣтѣ, а дерѣдеа за старѣ мѣшеа, а сѣрѣчѣ; —machen, a делѣга, а лѣа жосѣ, а деоѣае; а деоѣѣма, а делерпѣ пе чѣнеѣа; —reisen, а сѣтѣлѣе, а рѣне, а сѣтѣлѣ жосѣ; —rücken, а сѣнѣе дн жосѣ; —setzen, а денѣе, а пѣне жосѣ; а мѣкѣора; а дѣкѣредѣга, а деоѣѣма.
- Herrunterwärts**, ad., жосѣ дѣнокѣе.
- Hervor**, ad., дѣнокѣе, дѣпѣнтѣ, дн авѣлѣ; —brechen, a прорѣпѣе, а се рѣнезѣ пѣнтѣе; —bringen, a

продъче, а скóте ла ивѣлъ; — bringung, f., продъциене, продъсъръ; —drängen, a ръспинче 'n ааръ, a коті аванъ; —dringen, a дърънде, a ръовате, ръси аванъ; —gehen, a еши; aus: Allem geht hervor, рескататъкъ гатъроуѣ есте . . .; —leuchten, a релъчи, a стрълъчи; die Wahrheit leuchtet heraus, адеврълъ е дъведератъ, веритатеа се маниестъ къ тогъ евединга; —leuchtend, кларъ, лъминарълъ, дъведератълъ; —lochen, a атраче, a шоті, a атъди ааръ; —machen (sich), a еши ла ивѣлъ, a ста оуѣ; —quellen, a скътъри, a иворъ дъ ааръ; —ragen, a дитрече, a сьиракъъ, a сьираста; a се dictinche; —ragung, f., дитречере, дитрекътантълъ; сьпрастатъръ, еминингъ, dictinche; —stecken, a вате ла оуі, a се dictinche; a рътъри; —thun, a скóте ааръ; a се dictinche, a се дъсепна; —treten, a пъши пайнте, a пайнта, a се пресанга.

Herwärts, ad., дъкóче, дъ партеа ачѣста.

Herweg, m., реуърънаре, ресосингъ.

Herz, n., инимъ; симдинънтълъ; сьолетълъ; корауѣ; дъклипъциене, а оуѣдичене; mezz, чентръ; von ganzem Herzen, дин тогъ инима; von Herzen schlecht, оóрте рълъ, оóрте micраверълъ; es geht mir durch's —, дъи стръоиче инима, мъ сьуѣтъ prin инимъ, дъи сьъшилѣ, decуикъ инима; es ist mir ein großer Stein vom Herzen gegangen, инима мј се зморъ де о грезтато таре; ich habe nicht das —, нъ мъ ласъ инима, нъ почъ оі аша крълъ; es ist mir enge um's —, инима дъи есте дърпичатъ, инима мј се сине стритторатъ; wie ist es dir um's —? че'дл зиче инима? er hat etwas auf dem Herzen, зл дл зече злкъ че ла инимъ; es geht mir zu Herzen, мъ пърънде ла инимъ, мъ сипрълъ коммуникатълъ; das war aus dem Herzen gesprochen, ачѣста ва сь зикъ а ворви

din инимъ; einem sein — aus-schütten, a'ml decуаче инима, a'ml decуокери сьаретеле; sich ein — fassen, a принде корауѣ; sein — an etwas hängen, a'ml da inima, a се аини къ пегимъ де чева; etwas zu Herzen nehmen, a лъа не инимъ злкъ зькрь, a ста къ инимъ нентръ чева; das — schwer machen, a дитриста, a пьне инима дъ мишкаре; reden wie es einem um's — ist, a ворви не оуѣгъ, a авѣ инима не лимъ; zum — sprechen, a ворви ла инимъ, a мишка сипгълъ; mit — und Mund versprechen, a промитъ къ соленитате; wessen — voll ist, des geht der Mund über, къндъ инима се ръварь, лимъа ворвеште къ присоуъ; лимъа не вате спре динтеле че доре; viel Maul, wenig —, къпеле че латръ, мъшкъ арапе; vrazьь din гъръ.

Herz-ader, f., аорта, въна инимѣ; —arzney, f., медичинъ де инимъ; —bestimmung, f., вълътъръ, вълтаие, стрънкьсъръ де инимъ; —beutel, m., (anat.), перикардъ, дъвлъитра, пьнга инимѣ; —blatt, n., (anat.), диафратъ; фрънзиморъ че есе 'n интре аителе; inimiorъ, преахарълъ, преазивѣ; —blume, f., вораѣне, ворапъ; —blut, n., сьпѣе дин артерил, сьпѣеле инимѣ; —brechend, part., оóрте дзпероуѣ, ръпъторълъ де инимъ; —drüsen, n., кардиакънъ, апъсъръ ла инимъ (о вóлъ); —dame, f., (дъ жокъл де кърш), дамъ де къръ, де роуъ; —fell, n., (anat.), перикардъ, пелъва, тълка дин ааръ зероуъ а инимѣ; —formig, a., дъ форма инимѣ; —gespannt, n., кардиакънъ, дъкордътъръ, дътинсертъ де инимъ; —grube, f., лингърида, гропшора стомакълъ; —höhlen, pl., скаоеле, демеуъръице инимѣ; —innig, —inniglich, дин оундъаъ инимѣ, дин тогълъ сьолетълъ; —hammer, f., кътара инимѣ; —firische, f., черѣмъ мърчанъ (ка инима мј роуѣтъ); —flee, m., оуетоуъ, алъица (о

плантъ); — *florfen*, — *rofen*, *n.*, въгазъ, пълнитъцине де инимъ; — *lieb*, *a.*, преаивитѣ, преахарѣ; — *musfel*, пѣшкыль инимел; — *muschel*, *f.*, скоикъ н форма инимел; — *ſchlächtig*, *a.* ми ад., кпъдъшелъ (кай); — *ſchlächtigkeit*, *f.*, дъвълелъ, въгъгър де инимъ; — *ſchlag*, *m.*, пълкъ, пълсъцине, ватереа инимел; — *ſtärkend*, *part.*, комфоративъ, рестапативъ, дпгъгиторѣ де инимъ; — *ſtein*, *m.*, екитѣ; — *wasserſucht*, *f.*, идроникъ перикардикъ (med.); — *weh*, *n.*, дъреде де инимъ; — *zerreiſend*, *part.*, сѣшлеторѣ де инимъ.

Herzähnen, *v.*, ензмерѣ, компитѣ, анзмерѣ.

Herzählung, *f.*, пзмеръгъ, компитѣ.

Herzleid, *n.*, дъреде де инимъ; оѣериндъ; амъръцине а сѣлетзлѣ.

Herzen, *a.*, дпвъдомезѣ, стржнѣ ла инимъ; ръсѣдѣ, десмерѣ.

Herzensangst, *f.*, дпгѣре, ерикъ, дпгъцине де инимъ.

Herzensfreund, *m.*, амикъ де крѣче, притикъ инимѣ.

Herzensgrund, *m.*, ѣндзлѣ инимел.

Herzensgüte, *f.*, въпъгатеа инимел.

Herzenslust, *f.*, въкрѣ, пльчереа инимел, десѣгате, пълкъ.

Herzensmeinung, *f.*, ситцимънтъ сичерѣ, онинъне сичеръ, къвълтѣ дѣла инимъ.

Herzergreifend, *part.*, пъгъгъгъторѣ ла инимъ.

Herzhast, *herzhastig*, *a.* ми ад., инитѣ, корациѣ, дпдръснецѣ, пѣрикѣ.

Herzhastigkeit, *f.*, коракъ, дпдръснелъ, вървълъ, инитомѣ.

Herzig, *a.* ми ад., плинъ де ситциминте, ситцитивѣ; пълкътѣ, ивѣтѣ (дръгъламѣ).

Herzlich, *a.* ми ад., дин инимъ, сичерѣ, кордиалъ; даѣ иѣ — *schlecht*, ачеста е ѣбре рѣ; — *gern*, дин тѣтъ инима, ѣбре въкрѣ; — *bitten*, а се рѣга ервинте, а се рѣга дин инимъ.

Herzlichkeit, *f.*, сичеритате, инимъ

прѣмитѣре, инимъ къдъ ми върватъ, кордиалитате.

Herzlos, *a.* ми ад., пѣсцитѣорѣ, пѣсцитивѣ; рече, пѣпъсѣторѣ; пѣнитѣмѣ, ерикѣ, кодарѣ (омѣ кате се кодеште ми дѣ досълѣ ла врео дптрѣпидере май сеприѣс); — *igheit*, *f.*, пѣсцититате, речелъ; пѣпъсаре, дескоракъ, кодърѣ.

Herzog, *m.*, даче; — *in*, *f.*, дъчѣс; — *ſich*, *a.* ми ад., дъкалѣ.

Herzogthum, *n.*, дъкарѣ.

Herzu, *ad.*, дпкѣа, дпкѣче, дп асѣпарте.

Herzwurzel, *f.*, инима пльтелорѣ.

Hesse, *f.*, цигинъ; скѣвъ; арпнъ.

Heterodox (грѣч.), *a.* ми ад., етерѣдокѣ, де алъ кредиадъ.

Heterogen (грѣч.), *a.* ми ад., етерѣропѣ, де солъ опѣ свѣгъ осевѣгъ.

Heterogenität, *f.*, етерѣропѣтате.

Heimath, *m.*, хатманѣ (комъданте де казакъ; панѣ де воѣерѣ дп Молдавия).

Herbath, *f.*, лѣтѣ де сѣмъцатѣ (кънѣ ла въпъгѣре).

Herbe, *f.*, гѣтъ де ѣбръ, въпъгѣре ѣорпатъ, асѣмъгѣрѣ, сѣмъгъгъгъ, хидѣре; потале (ѣгъ де кънѣ); кодофанъ.

Herben, *v.*, асѣмъгъ; гонѣскѣ, хидѣскѣ; апейндѣр — а дпгъгъта пѣ зпълѣ асѣра алѣа.

Herber, *m.*, асѣмъгъторѣ; хидѣторѣ.

Herbhund, *m.*, къне де гонѣ, къне гонакъ.

Herreitsche, *f.*, вѣзмък де гонѣ.

Heu, *n.*, ѣнѣ; — *machen*, а ѣаче ла ѣнѣ; — *in Haufen setzen*, а пѣне ѣнѣлѣ дп кънѣге, а кънѣга ѣнѣлѣ; — *boden*, *m.*, подѣ де ѣнѣ; — *bund*, *bündel*, *n.*, сарвинъ (мандълѣ) де ѣнѣ; — *maſchet*, *māſchet*, *m.*, косарѣ, косамѣ, ѣльчѣторѣ; — *ernte*, *f.*, ритмълѣ де къс; *Heumonat*, *m.*, Излѣ; — *gabel*, *f.*, ѣсркъѣ, пѣполъ де ѣнѣ; — *haufen*, *m.*, кънѣгъ де ѣнѣ; — *reſchen*, *m.*, грѣлъ, рѣстреа де ѣнѣ; — *ſchöber*, *m.*, клѣе, стѣгъ де ѣнѣ; — *ſenſe*, *f.*,

кѡса, оагче де оънѣ; — wasgen, m., карѣ да оънѣ.
 Heuschel, f., оъдърѣ, инохриѣ, преоъкѣтъръ.
 Heuschelfreund, m., амиѣ оъдърѣ, приетинѣ преоъкѣтѣ.
 Heuschelmiete, f., аерѣ де оъдърѣ, де инохриѣ.
 Heuscheln, v., оъдърескѣ, оакѣ не соънтѣлѣ; Liebe —, оъдърескѣ аморе.
 Heuschler, m., оъдърѣ, преоъкѣтѣ, инохриѣ, соънтоѣ, омѣ оалѣ.
 Heuschlerisch, a. mi ad., оъдърѣ, инохриѣ, оъдъреште ка инохриѣтѣлѣ; heuschlerische Miete, оагѣ де соънтоѣ.
 Heuen, v., косескѣ, оакѣ оънѣ.
 Heuer, ad., естимнѣ, дн естѣ анѣ.
 Heuer, v. Miethe.
 Heuern, v. Miethen.
 Heulen, v., враз; тѣ воческѣ, тѣ ваерѣ.
 Heupferd, v. Heuschrede.
 Heurath, v. Heirath.
 Heurig, a. mi ad., дин естимнѣ.
 Heuschrede, f., докѣстѣ, грерѣ, грерѣ.
 Heute, ad., асгѣлѣ; azi; — Abend, m., асгѣсѣрѣ; — über 14 Tage, de azi дн доъ септѣмѣнѣ, de azi дн 14 зѣде; lieber — als Morgen, кѣтѣ маѣ кѣрѣндѣ, атѣтѣ маѣ вѣне; — roth, morgen tobt, асгѣлѣ мѣе, тѣне дѣе; асгѣлѣ не пѣтѣнтѣ, тѣне дн тормѣнтѣ; kommst du — nicht, so kommst du morgen, днчѣтѣ кѣ днчѣтѣлѣ мерѣетѣ денарре.
 Heutig, a. mi ad., de асгѣлѣ; der heutige Tag, зѣоа де асгѣлѣ.
 Hexameter, m., (греч.), ессаметрѣ (знѣ оалѣ де верѣѣ).
 Here, f., стрѣоѣе (итал. straga, stragana), оертеѣкѣторѣ (врѣжитѣорѣ), Елѣе, pl.
 Hexen, v., а оертеѣка, а оагче тѣѣестрѣил де стрѣоѣе.
 Hexenbuch, n., карте деспрѣ стрѣоѣерѣ.
 Hexenbutter, f., знѣтѣ тѣоѣе смѣнтѣноскѣ, знѣтѣ оертеѣкатѣ.
 Hexenfahrt, f., адѣнарре попѣтѣикѣ

а стрѣоѣлорѣ, дѣветѣлѣ стрѣоѣлорѣ.
 Heerentlaut, n., тѣртѣгѣнѣ.
 Heerenmeister, n., тѣѣестрѣ де стрѣоѣроѣ, оертеѣкѣторѣ, маѣтѣ.
 Heerenseggen, m., дескѣптѣтѣрѣ, скѣпѣжѣрѣ, скѣпѣжѣрѣтѣнтѣ.
 Heerentanz, m., жоѣалѣ стрѣоѣлорѣ.
 Heerentwert, n., оертеѣкѣ, оертеѣкѣтѣрѣ, стрѣоѣлорѣ.
 Heer, v. Heerenmeister.
 Heerei, f., оертеѣкѣторѣ; das ist keine —, зѣста не е лѣкрѣ де смѣрѣетѣ, не е ничѣ о мѣнѣне; Geschwindigkeit ist keine —, изѣѣла тѣнѣлорѣ не есте ничѣ анѣ оертеѣкѣ.
 Hiacinthe, v. Hyacinthe.
 Hiäne, f., иенѣ (оѣрѣ че деспрѣоѣтѣ торѣил).
 Hie, v. Hier.
 Hieb, m., лѣвитѣрѣ; плѣснѣтѣрѣ; деснѣкѣтѣрѣ, тѣѣетѣрѣ; — ins Gesicht, плѣснѣтѣрѣ дн оагѣ; kein Baum fällt auf den ersten —, ничѣ знѣ коѣачѣ не кѣде дѣнтрѣ о сѣнтрѣ лѣвитѣрѣ.
 Hiebei, v. Hierbei.
 Hieber, m., сѣлѣоѣе, сѣлѣоѣе дѣтѣ ми лѣнѣ, пѣлоѣиѣ, спѣтѣ.
 Hiebwunde, f., ранѣ, плѣгѣ дин тѣѣетѣрѣ.
 Hiedurch, v. Hierdurch.
 Hief, m., аспетѣлѣ корѣзѣлѣ де вѣпатѣ; — horn, n., корѣлѣ де вѣпатѣ.
 Hieher, v. Hierher.
 Hiehen, v., (марѣн.), тѣ кѣзѣндѣ, тѣ лѣсѣ кѣ партеа дѣнарѣ.
 Hiemit, v. Hiermit.
 Hienieden, ad., дн лѣтеа ачѣста, не пѣтѣнтѣ, аѣлѣ жоѣѣ.
 Hier, ad., аѣлѣ, иѣлѣ, иѣѣ, аѣлѣ; hier und da, иѣлѣ коѣеа; — oben, аѣлѣ деасѣпра; — ist das Buch, оѣкѣ картеа.
 Hieran, ad., дн, днтрѣ ачѣста, лѣ; — ist kein Zweifel, деспрѣ ачѣста не е дѣноѣѣтѣрѣ; — ist viel gelegen, де ачѣста не пасѣтѣлѣтѣ; ачѣста е де дѣсѣмѣнтѣтѣтѣ; — stößt es sich, аста е дѣлѣкрѣкѣтѣра.

Hierarchie, f., ієрархіа, ordinea mi
cuvordinăriinea trepteloră mi
ranguriloră viceriveștil.

Hierarchisch, a. mi ad., ієрархік,
дн modă ієрархік, dzăz ordinea
ієрархік.

Hierauf, ad., престе, престе ачѣста,
не dzăz ачѣста; er ist stolz —,
eăz кз ачѣста е мздрѣ.

Hieraus, ad., din, din ачѣста, de
aici; — sieht man die Stadt, de
aici ce vede четатеа; — folgt,
din ачѣста зрѣэзъ, de aici ce
dedăce.

Hierausſen, ad., aici ааръ.

Hierbei, ad., гъпгъ ачѣста, aici, къ-
тръ ачѣста.

Hierdurch, ad., по aici, не ачѣ, prin
zotă докă.

Hierem, ad., aici, днлзкнтръ, дн-
тръ ачѣста.

Hierfür, ad., неатрзачѣста.

Hiergegen, ad., днконтръ.

Hierher, ad., aici, ачѣ, дн zotă докă;
— herab, aici din жоcă; — herauf,
aici din căcă; — herum, aici prin
preșăz; — herwărtă, aici дн-
коче; — hin, днкоче, дн аcтъ
парте; — hinten, aici din dz-
părtă.

Hierin, hierinnen, ad., aici дн гъпгъ-
тръ, дн аcтъ кзъ.

Hiermit, ad., кз ачѣста, deul, prin
ачѣста; ich bin — zufrieden, кз
агъта cънт дндестзлатă.

Hiernach, ad., dzăz ачѣста.

Hiernăchſt, ad., aici апроне, дн вечнл.

Hierneben, ad., азъгъреа, aici апроне.

Hieroglyphē, f., ієроглифъ, карактере,
semne mi oіzpe че азъ днделесă
misteriocă, mal varrocă ла а-
ничі Egiptenl.

Hieroglyphit, f., ієроглифкъ, артъ
сăz итннгъ de а есплка semnele
misteriose.

Hieroglyphisch, a. mi ad., ієроглифкă.

Hiersein, n., уресндъ, oіngъ de
oăz, нетречере дн докă.

Hierſelbſt, ad., токма aici, кларă ачѣ.

Hierüber, ad., престе ачѣста, дескре
ачѣста, аcзара (ачѣстл дскрѣ);
wir werden — ein andermal ſpre-

chen, дескре ачѣста vomă voră
алгъдартъ.

Hierum, ad., неитрѣ ачѣста; prin
preșăz.

Hierunter, ad., aici жоcă.

Hierunter, ad., cъz ачѣста.

Hieryon, ad., дескре ачѣста; din
ачѣста; — weiß ich nichtă, дескре
ачѣста нз итнă nimikă.

Hierwider, ad., дн контра ачѣстара.

Hierzu, ad., ла ачѣста, de ачѣста;
— taugt er nicht, cipe ачѣста de
nimikă нз е vănz.

Hierzwiſchen, ad., днтре ачѣстеа.

Hiesig, a. mi ad., de aici, локалă.

Hievon, v. Hiervon.

Hierwider, v. Hierwider.

Hiez, m., motană, motoкă.

Hieze, f., мзdz, мсикъ.

Hiezu, v. Hierzu.

Hifthorn, v. Hieſthorn.

Hille, f., гъзлă, докă аштернзтă zndе
dörme dzăzпimea.

Himbeere, f., смезръ; — nſaft, m.,
căkă de смезръ; — nſtaude, f.,
— nſtrauch, m., смезрă, рră de
смезръ.

Himmel, m., черă; oіргъмлăгă (гъ-
рлă черзлă, волта черескă); клмъ;
Paradičă (păis); Olmăz; zaldă-
kăz căz коперетмăгă волтă;
trüber —, тмлăз тарвзросă; im
deſ Himmels willen! неитрѣ Dze!
dem — ſei Dank! мзцъмăгъ че-
рзлă! das weiß der — wie Dze;
wenn es dem — gefăllt, къндă ва
вреа Dze; unter freiem —, cъz
черзлă ливрă, cъz черзлă десккă;
bis in den — erheben, а гъзда
пъпъ ла черă; himmelan, ad., къ-
тръ черă, cipe черă; —bett, n.,
пăтă кз черă; —blau, n., алва-
стръ ка черзлă, черіă; черзлă;
—brot, n., манъ, гъне черескă;
—ſahet, f., пздареа Домълă;
—hoch, a. mi ad., oбрте палтă;
—reich, n., днтрѣгъла черзлă,
paradičă.

Himmelſ-beſchreibung, f. зпаногрoфъ,
дескрпцїнеа черзлă; —blau, f.,
аззрлă черзлă; —bete, m., cоlă,
micăzopă черескă; —braut, f.,

mîrêca лѣ Хс.; кълъгъридъ; —
 burger, m., четъдѣлѣ черескъ;
 —bust, m., мîрêска, мîрôсѣ че-
 рескъ, рôз черескъ (поетикъ); —
 feste, f., фирмъмънѣ, тѣria черъ-
 лѣ; оcia черълѣ; —(freilend, part.,
 стригъторѣ ла черѣ; —gehend, f.,
 репизне черескъ; пьнтѣ kardinalъ;
 die vier Himmelâgegenden, патрѣ
 пьнтѣри kardinalе; —heer, n., че-
 тале ъмперентѣ; —karte, f., карта
 черълѣ; —korper, m., корпѣ че-
 рескъ; —fugel, f., гловкъ зпивер-
 сълѣ, сôврѣ армиларѣ (астро.);
 —kunde, f., астрономѣ, кьпôште-
 реа децилорѣ зпиверсълѣ; —leiter,
 f., скарѣ черескъ, скара висатѣ de
 lakovъ; —licht, f., лъминѣ черê-
 скъ; —raum, m., спадикъ черескъ;
 —strich, m., клямѣ, холѣ (врѣлѣ);
 репизне; —traut, m., вестѣрѣ че-
 рескъ, пектарѣ; —wagen, m., ка-
 рълѣ, о констельдизне пзмѣгъ шѣ
 зрса маре; —weg, m., страта,
 кажеа черълѣ; —weite, f., демер-
 тълѣ, ваститатеа черълѣ, зпиверсѣ;
 —wortne, f., десôтаре черескъ;
 —zeitfen, n., семнѣ черескъ, œe-
 notenъ; —zeit, n., волта черескъ.

Himmeln, v., морѣ.

Himmelwârts, ad., кѣтрѣ черѣ.

Himmelweit, a. шѣ ad., кълѣ е че-
 рълѣ де пьнтълѣ; —et Unterschied,
 дѣперингъ ôбрѣ маре, немър-
 пинѣ.

Himmlich, a. шѣ ad., черескъ, зеескъ,
 dzeesкъ; divinъ; —e Schônheit,
 ôрзмсецъ черескъ.

Hin, ad., ла, аколо, дпколо; —und
 her, дпколо дпкôче; —ist —,
 че ал пердѣтѣ кѣ mal гъсентѣ;
 er ist schon —, елѣ с'а шѣ дсѣ;
 der Tag ist —, зѣа е трекѣтѣ;
 seine Gesundheit ist —, сълътатеа
 ал е пердѣтѣ; Freundschaft —,
 Freundschaft her, прѣетинѣ дп ссѣ
 прѣетинѣ дп жосѣ.

Hinab, ad., дессôсѣ дп жосѣ; —
 bringen, v., адзкѣ дп жосѣ; —
 fahren, v., а кърѣда, а кѣра дп
 жосѣ, а descinde кѣ карълѣ; —
 fallen, v., а deжъдѣ; —sitzen, v.,

а декърѣ; —sitzen, v., а сô
 рълезѣ дп жосѣ, а сô deienta.
 Hinan, ad., дп ссѣ, ла дсѣ; den
 Berg —, не мънте 'n ссѣ.

Hinauf, ad., дп ссѣ; —begeben (sich),
 а сô сѣи; а акомпания, а дпсôдѣ
 дпссѣ; —gehen, а сô сѣи; —
 klettern, а сô кълѣра дп ссѣ;
 —steigen, а сô сѣи, а kocinde.

Hinaufwârts, ad., дп ссѣ, сѣре 'n
 ссѣ.

Hinaus, ad., аôарѣ, дп аôарѣ; vorn
 —, кѣтрѣ стратѣ, не dimainte а-
 ôарѣ; hinten —, сѣре кърте, не
 dim дърънтѣ аôарѣ; wo denken Sie
 —? че проѣ? hoch — wollen, а
 преринде мълге; —begeben (sich),
 а emi; —denken, а прѣи ла ви-
 торѣ; —fahren, а emi кѣ трѣсѣра;
 —führen, а сôкте, а kocndche а-
 ôарѣ; а termina; —gehen, а emi,
 а пррôде дп аôарѣ; das geht
 über meinen Verstand —, ачѣста
 трече пресете мѣнтеа mea; —ha-
 ben, а termina; —sagen, а азъна;
 —sein, а ôi аôарѣ; weit über
 etwas — sein, а ôi mal прессѣ
 де кѣтаре дѣперингъ; а нѣ сô а-
 местека ла лъкрѣри мѣкшорѣтôре;
 —setzen, а ашеза, а колока аôарѣ;
 а амъна, днделъндѣ; а решѣте;
 sich über etwas —setzen, а трече
 кѣ vedorea, а перрѣи чева, а нѣ
 пѣса де чева; sich über die ge-
 wöhnlichen Vorurtheile —setzen, а
 ôi mal прессѣ де прѣждѣеде
 гжотелорѣ; —sperrn, а дпкиде
 аôарѣ; —stehlen (sich), а сô ô-
 prima, а emi не ôрпимѣ; —stellen,
 а колока аôарѣ, а еспъне, а дп-
 деазъна, а прорôга; —thun, а
 нѣне аôарѣ; а азъна, а дптерѣ,
 а ла ла ôвгъ.

Hinaufwârts, ad., дп аôарѣ.

Hinblick, m., оклямѣ, кълѣтѣрѣ, прѣ-
 вѣре, прѣвингъ.

Hinblicken, v., дндрѣпѣ кълѣтѣрѣ,
 кълѣ, прѣвескъ ла врео парте.

Hinderlich, a. шѣ ad., дпндекъторѣ;
 овсѣторѣ, конграрѣ.

Hindern, v., дпндекъ, сѣаѣ конгрѣ,
 овсѣаѣ.

Hinderriß, n., динедекъмънтѣ, динедемънтѣ, недекъ, овстакалѣ; pentъpziere; —e in den Weg legen, а днтрепъне динедемънте; die —e aus dem Weg legen, а делътра недечеле.

Hinderung, f., недекъ, динедекъ-тра, овстакалѣ.

Hinderten, v., арътѣ, айонтѣ.

Hindin, f., червъ; чътѣ.

Hindläufte, f., (вот.), чикоре.

Hindurch, ad., пнтре, престе; не миклоѣ; prin; das ganze Jahr —, престе ротѣ анълѣ, а днкерскалѣ анълѣ днтреѣ; die ganze Nacht —, ротѣ нонтѣ; den Winter —, престе йѣрнѣ; —arbeiten, а стръвате, а спарче пайте; —bringen (sich), а'мѣ сьсцинѣ, а'мѣ тръгъла виѣпа.

Hinein, ad., днтре, дънтре, динонтре, дн гънтре, пентре; tief in die Erde —, аондѣ дн гънтре; tief in die Nacht —, пнъ гързиѣ нонтѣ; —arbeiten (sich), амѣ deicide кадеа, а гърнде дн гънтре; —bauen, а оаче снесе ла о крѣдѣ; —begeben (sich), а интра; —denken (sich), а се кѣ оънда дн чева, а стръвате кѣде-гъндѣ, а гърнде кѣ етѣдизѣ, кѣ idea; —drängen (sich), а интра кѣ оорга; —bringen, а гърнде; —bürfen, а нѣтѣ интра, а ѳѣ а-клатѣ сѣ интри; —essen, а стръ-рѣде (о възѣ); —fahren, а интра кѣ тръсѣра; —flechten, а днтре-плетѣ; —führen; а днтредѣче; —füllen, а тѣрна, а върса, а дн оънда; —gehen, а интра; —gerathen, а кѣдѣ (дн чева), а днтрекѣдѣ; —graben, а днсъпа, а днсковѣ; —kommen, а венѣ дн гънтре, а интра; —löhnen, а нѣтѣ интра; —leiten, а нондѣче, а дѣрѣва дн гънтре (ава); —lösen, а адеменѣ дн гънтре, а амъци —mengen, —mischen, а месѣка, а днкѣрка; —schlürfen, а днсорѣ; —sehen, а днпъне, а пъне дн гънтре; —trinken, а сѣвѣ, а скър-че, а вѣ дн гънтре; —tunfen,

а днтре; —wagen (sich), а кѣ-теа сѣ интри; —ziehen, а дн-тра, а асорѣ.

Hineinwärt, ad., недингънтре.

Hinfahrt, f., пѣрѣсѣ, нѣрнѣлѣ, нн-некаре (кѣ тръсѣра).

Hinfallen, v., dekadѣ, kadѣ жокѣ, нѣрѣ, азънѣ.

Hinfällig, a. mi ad., дѣкѣзѣротѣ; kadѣлѣ, нѣрѣвѣлѣ, сьсѣсѣ нѣрѣ-неѣ; ораѣдѣ; —e Alter, n., вѣ-стѣ, етѣте kadѣлѣ, анъскалѣ нѣгѣлѣ.

Hinfalligkeit, f., кадѣчетѣте; нѣрѣ-чъне, нѣнъгнѣлѣ, сѣлѣчъне, ѳѣ-гѣзѣма.

Hinfort, ad., де аѣчѣ днаѣте, дн вѣротѣ.

Hinführo, a. Hinfort.

Hingang, m., нѣрѣсѣ, пѣрѣсѣ; трѣ-чѣре дн нѣгѣлѣ, нѣротѣ.

Hingeben, v., даѣ; Alles —, даѣ, сакрѣѣкѣ (жѣтрѣескѣ), devotezѣ, dedѣлѣ ротѣ.

Hingebung, f., дѣре; ѳѣертѣ, ѳѣ-рѣнѣлѣ, сакрѣѣкаре (жѣтрѣѣре); devogънтѣлѣ.

Hingegen, ad., динконтре.

Hingehen, v., нѣрѣлѣ аколо, нѣрѣлѣ ла ...; etwas — lassen, а трѣче кѣ vedereѣ чева.

Hinken, v., шкѣнтѣлѣ.

Hinkenb, part., шкѣнтѣлѣ, шкѣнтѣлѣ-ротѣ, шкѣнтѣлѣ; шкѣнтѣлѣндѣ.

Hinfunft, f., амънсѣ, cocipe, ad-venire, advenitѣ.

Hinlänglich, a. mi ad., деажънсѣлѣ, Hinlänglichfeit, f., деажънсѣме, сѣ-ѳѣвинѣлѣ.

Hinlänglich, a. mi ad., a. Nachlässig.

Hinleben, v., трѣѣескѣ, нѣрѣкѣлѣ ви-ѣпа; sorgenlos —, а трѣѣ ѳѣрѣ-рѣлѣ, а трѣѣ дн нѣнъсарѣ; а трѣѣ кѣ канълѣ дн сакѣ.

Hinnehmen, v., анъкѣ, прѣмескѣ; eine Beleidigung —, сѣѳѣрѣлѣ дн начѣ знѣ аѳѣнтѣ.

Hinnen, ad., де аѣчѣ.

Hinreich, v., днтѣндѣ, сѣндѣ, прѣ-сарѣзѣ; сѣнтѣ де амънсѣ; die Hand —, а днтѣнде мъна; es reicht nicht hin, нѣ амънѣ.

Hinreichend, part. деажънсѣ.

Hinterse, f., шорсѣ, кълѣторіе ан-
дева.

Hinterseifen, v., рѣшосѣ; стѣлѣчесѣ,
атражѣ кѣ фортѣ дн вreo парте);
стрѣлортѣ; er ist von dem Ge-
fange hinterseifen, елѣ ѣ рѣштѣ
де кѣптекѣ.

Hintersehen, v., дандрежѣ, дперѣ дн
вreo парте; деклѣ; жѣстїиѣсѣ,
есекѣтежѣ прїа мортѣ; mit dem
Strange —, а салѣзѣра; mit
Pulver und Blei —, а дпшѣшка.

Hintersehung, f., деклѣзѣрѣ, есекѣ-
цїанѣ де мортѣ, вїдѣрѣ.

Hintersehung, f., адѣчѣрѣ, стрѣлортѣ,
стрѣлортѣрѣ.

Hintersehen, v., шорїѣ, трѣкѣ лѣ
алѣ вїѣгѣ.

Hinterseht, f., прївїндѣ; ресептѣ, ре-
портѣ, рефѣрїндѣ; in verschiedener
—, дн дїѣрїте прївїнге.

Hintersehtlich, ad., дн прївїндѣ, кѣ
сокотїндѣ кѣ, консїдерѣндѣ, ком-
пѣгѣндѣ кѣ ...;

Hinter, ad., днаної, дндѣрѣнтѣ,
ре; —setzen, а негрїжї; а де-
спрежї, а поївїно; —setzung, f.,
негрїжѣ, негрїцїндѣ; некрѣ; di-
spredt, dectimѣ, лїсѣ.

Hinter, ad., дндѣрѣнтѣ, дндѣрѣнтѣ,
днаної; —dran, не дн дѣрѣнтѣ,
не сѣптѣ вѣлѣ; die Augen —
und vor haben, а пѣрѣнде кѣ
омїл прѣсте тѣрѣ; —nach, не
днаної.

Hinter, ad., дн дѣрѣнтѣ, дндѣсѣ,
дѣлѣ; — dem Rücken, дндѣсѣ;
не аскѣндѣ, нефрїштѣ; mit etwas
— dem Berge halten, цїнѣ знѣ
лѣкрѣ дн сѣкретѣ, аскѣндѣ знѣ
плѣнѣ; —einandergehen, а терѣ
знѣлѣ дѣлѣ алѣлѣ; — etwas her
sein, а да дн вртѣ лѣ чѣва; sich
— einen stecken, а днтрѣвї не
алѣлѣ спре скопѣрїлѣ салѣ; —s
Nicht führen, а дншѣла, а бїнде
тѣлѣ дн салѣ; —bleiben, v.,
а рѣста, а рѣштѣ дн дѣрѣнтѣ,
а пѣ авѣ лѣкѣ; —lieben, part.,
рѣтамшїлѣ, сѣравїѣсїорлѣ, ережї,
кїрономїлѣ; —bringen, v., репортѣ,
факѣ арѣларѣ, денѣндїѣ; —halten,

а рѣцїнѣ, а омїрї; а аскѣнде; —
gehen, а дншѣла, а трѣфа (ардѣл.);
—legen, а лѣса дн денѣсѣтѣ, а
денѣне; —treiben, v., а влѣлї, а
днтрїга, а дншѣдека чѣва прїн
днтрїга.

Hinterbade, f., вѣка кѣрѣлї, теагѣ.

Hinterbein, n., пїчорѣлѣ днаної;
auf die —e treten, а се алѣра,
а'мї арѣта колѣлї, а амерїнѣа.

Hinterbug, m., днкѣїѣтѣра денѣн-
кѣлї; тїпа кѣлѣлїлї.

Hinterer, m., шѣзѣтѣлѣ, кѣрѣлї.

Hintereinander, ad., дншїрѣ, дн-
шїратѣ, знѣлѣ дѣлѣ алѣлѣ.

Hintergeher, m., дншѣлѣтѣрѣ, амѣ-
цїорѣ.

Hintergestell, n., кѣрѣлѣ дн дѣ-
рѣнтѣ; досѣлѣ сѣлѣлїлї; овлѣн-
кѣлѣ днаної.

Hintergewölbe, n., волѣ дн дѣ-
рѣнтѣ; вѣлїкѣ дн дѣрѣнтѣ; фн-
дакѣ.

Hintergrund, n., сѣзндѣ (де кѣмнѣ,
де знѣ тѣлѣлѣ), днфѣндѣзѣрѣ.

Hinterhaar, n., косїца, кїка, пѣрѣлѣ
днаної.

Hinterhalt, m., рѣцїнѣрѣ; пѣндѣ;
кѣрѣ; копнѣ де ресерѣвѣ; ohne
— sprechen, а ворѣ не фадѣ,
фѣрѣ ресерѣвѣ.

Hinterhand, f., досѣлѣ тѣнѣлѣ (лѣ
жонѣ де кѣрѣлї); die — haben,
а ѣї сѣптѣ тѣлѣ.

Hinterhaupt, n., чѣфѣ.

Hinterhaus, n., каѣа днаної.

Hinterher, ad., дѣлѣ ачѣѣа, не дн
дѣрѣнтѣ.

Hinterhof, m., кѣрѣ дн фѣндѣ.

Hinterlaß, v. Nachlaß.

Hinterlopf, v. Hinterhaupt.

Hinterlage, f., денѣсѣтѣ, немнѣ (зѣ-
лѣрѣ).

Hinterlassene, pl., рѣтамшїлѣ, кїро-
номїлѣ.

Hinterlassenschaft, f., ережїтѣте, сѣв-
чѣсїанѣ, кїрономїѣ.

Hinterlassung, f., лѣсѣмѣлѣтѣ.

Hinterlaß, f., сѣрѣїна дн дѣрѣнтѣ.

Hinterlaß, m., пїчорѣлѣ дн дѣрѣнтѣ
(лѣ чѣрѣлї).

Hinterleber, n., полѣа кѣлѣлїлї.

- Hinterlist**, f., оадогате, астрѣга, виклеанъ; рѣцѣ асквнсъ; мъестре рѣгѣвокъ; оиенѣ.
- Hinterlistig**, a. mi ad., оадокъ, астрѣга, викленъ; мъестре перѣвокъ.
- Hintermann**, m., омѣл (солдатѣл) дѣа дѣрѣтѣ.
- Hintermast**, m., катаргалѣ дѣа дѣрѣтѣ.
- Hinterpfote**, f., лава, гѣма; дѣа дѣрѣтѣ.
- Hinterquartier**, v. **Hinterleder**.
- Hinterrück**, ad., не дѣа docъ, не обрѣнѣ, логреште.
- Hinterfaß**, m., локигорѣ гѣмарѣс, мѣиторѣ (ардел.), омѣ сѣнѣсѣ (Rothfaß, Röhner).
- Hinterfaß**, m., пропѣсѣисне дѣа зрѣтѣ, копкеѣисне, копсѣивѣ (зрѣаре).
- Hintersege**, m., вѣнтреа, вѣл дѣа дѣрѣтѣ.
- Hinterseite**, f., латреа дѣа дѣрѣтѣ, партеа дѣа до.
- Hinterst**, m., омаанѣ дѣа дѣрѣтѣ.
- Hinterstellig**, a. mi ad., гѣндиторѣ, зрѣиторѣ; рѣсѣ (de vanl).
- Hinterstehen**, m., прагалѣ кѣрмѣ; рѣта пѣнѣ (за пѣа).
- Hinterstube**, f., кѣмарѣ, одаѣ дѣа дѣрѣтѣ.
- Hintertheil**, m., парте дѣа дѣрѣтѣ; — deß Pferdes, грѣна, олтѣн-зарѣа калѣлѣ; — deß Schiffes, пѣлѣ.
- Hinterthür**, f.; зѣл дѣа дѣрѣтѣ.
- Hintertreffen**, n., корѣл де рѣсѣрѣ, трѣне дѣа до.
- Hintertreibung**, f., зпелѣре, дѣне-демѣтѣ.
- Hinterwagen**, m., партеа дѣа до а карѣлѣ.
- Hinterwärts**, ad., спре docъ, не дѣа до.
- Hinterziehen**, v., **Unter schlagen**.
- Hintritt**, m., мѣрте, трѣчѣре ла алтѣ вѣдѣ.
- Hinüber**, ad., дѣнокѣ, де чѣеа парте, де чѣеа латре, деѣндеа; — bringen, а стрѣпорта, а трѣлѣче, а дѣе дѣнокѣ.
- Hinum**, ad., прѣнпрѣлѣрѣ; не дѣа дѣрѣтѣ.
- Hinunter**, ad., пѣдѣнокѣ, дѣнокѣ, де вале; — fallen, а дѣтѣдѣ, а кѣдѣ жокѣ; — stürzen, а рѣпѣ дѣ жокѣ.
- Hinwärts**, ad., дѣнокѣ (спре чѣеа).
- Hinweg**, m., мерѣл, дрѣтѣ дѣнокѣ; der **Hin- und Herweg**, мерѣлѣ дѣнокѣ ми дѣнокѣ.
- Hinweg**, ad., дѣнокѣ, департе; int. карѣте! не! лѣсѣште! — führen, адѣе п'ачѣнокѣ; — sehen, а вѣдѣ пѣдеасѣпра; über etwas —, а трѣче кѣ вѣдѣреа чѣеа; — setzen, а дѣлтѣра, а авате, а да чѣеа ла о парте; sich über etwas —, а пѣсокѣтѣ чѣеа, а пѣлѣ пѣса де чѣеа.
- Hinweisen**, n., мѣ дѣсѣлорѣсѣлѣ, мѣ вѣштежѣсѣлѣ, мерѣлѣ вѣште-жѣндѣмѣ.
- Hinwerfen**, v., арѣнѣл дѣнокѣ; de mißs дѣнокѣ; sich —, а се арѣнка ла пѣмѣтѣлѣ, а кѣдѣ дѣ пѣсѣнѣлѣ.
- Hinwieder**, **hinwiederum**, ad., ларѣмѣ, дѣнокѣ.
- Hinz**, m., мѣранѣ.
- Hinzahlen**, v., дѣнѣмерѣ, рѣѣѣсѣсѣлѣ, пѣтѣсѣсѣлѣ.
- Hinziehen**, v., траѣл дѣнокѣ; апѣнѣ, траѣнѣ, прѣлѣнѣсѣсѣлѣ.
- Hinzielen**, v., дѣнтѣсѣлѣ спре чѣеа, амѣ о цѣнтѣ, о цѣнтѣнгѣ.
- Hinzu**, ad., кѣтрѣ ачѣѣста; — bauen, v., адаѣсѣ ла о кѣлѣдѣре, маѣ кѣлѣ-дѣсѣсѣлѣ; — denken, v., — bringen bringen (sich), а се дѣмѣлѣлѣ спре чѣеа; — fügen, а адаѣе ла чѣеа; — setzen, а адаѣе.
- Hinzufügung**, f., адаѣсѣлѣ, адѣтѣ-мѣлѣ, адаѣсѣлѣмѣлѣ.
- Hinzu**; m.; мѣнекарѣ, порѣнѣлѣ.
- Hinzu**gang, m., амѣрѣсѣ, амѣорѣе.
- Hobepost**, f., шѣре оѣрте трѣѣтѣ, шѣре ка а лѣлѣ lobb.
- Hippe**, f., косѣрѣ, рѣмѣе, сѣчѣрѣкѣ; пѣлѣпѣлѣрѣ, кѣлѣтѣ; тѣртѣ.
- Hippschaft**, m., лѣнокрѣсѣ, вѣнѣ дѣ-рѣсѣлѣ кѣ мѣрѣденѣлѣ.
- Hirn**, n., крѣерѣл, крѣерѣл; жѣдѣкѣтѣ;

— im Kopfe haben, a. ei min-
tocă, a. avé minte съпзтосъ; —
aber, f., въна крїерїлорѣ; —bohrer,
m., оределѣ де крїерї; —blatt,
blättchen, n., молїе, днкеїєтра
къпъцїнел; —entzündung, f., а-
прїнсеръ, днлѣмъцїне де крї-
ерї; —geburt, gesinnst, n., про-
дѣптѣ ааѣ снтасїел, снтасмъ,
хїмеръ, пъскоцїтъръ а крїерї-
лорѣ; —haut, häutchen, пел-
кѣа, пелїа, къмата крїерїлорѣ;
—krank, a., смїнтїтѣ де крїерї;
—schädel, m., —schale, f., кранъ,
къпъцїна крїерїлорѣ; —wurst, f.,
кърпадѣ де крїерї; —wuth, f.,
кърїере, сзрѣре, пекзїт дїа а-
прїндереа крїерїлорѣ; delırđ.

Hirsch, m., червѣ; junger —, чер-
вѣцѣ, червїшорѣ; —bock, m.,
дранѣ де червѣ, червоїаѣ; —
brunst, f., коїтѣлѣ, нвїтѣлѣ чер-
вїлорѣ; —fährte, f., зрмъ де
червѣ; —fänger, m., кзїтѣ въпъ-
торескѣ; —geweih, n., кѣрпеле,
пъчїл червѣлї, рамїл, арматра
червѣлї; —haut, f.; пеле де
червѣ; —horn, n., корнѣ де червѣ;
—horngest, m., смїртѣ де корнѣ
де червѣ; —hund, m., кърне въ-
пъторескѣ, зъводѣ де червѣ; —
läser, —schrotter, m., рѣдамкъ
(їсектъ); —salz, n., нѣлѣ де
червѣ; —solben, n., монтѣ, волдѣ
че креште пе сїекаре анѣ ла червѣ;
—suh, f., червѣ, червоїе; —la-
ger, n., кѣлкъшѣ, стазлѣ де червї;
—lauf, m., пїчорѣ де червѣ; —
leder, n., пеле де червѣ; —luch, m.,
лѣпѣ черварїс; —ruf, m.,
стрїтъръ ка червїл; —schale, f.,
зпїе де червѣ; —waden, m.,
—schwanz, m. (Buzel, Webel),
кѣдѣ де червѣ; —schweiß, m.,
сѣпѣ- де червѣ; —wildpret,
n., червѣрїтѣ, вънатѣ де червѣ;
—wurz, f., арамантъ (плантъ);
—ziemer, n., шолдѣ, пѣтрарѣ де
червѣ; —jungel, f., лїмъ де червѣ.

Hirse, f., мѣлс, тълѣлс търѣлѣ;
—brei, m., замъ, чїрѣ де мѣлс;
—stebet, n., сїрїспї кѣ сїзїтъръ,

сїрїспї кѣ корт; —sorn, n., гръ-
зпте де мѣлс.

Hirt, m., пъсторѣ; пъкрарѣ, чо-
ванѣ; пъзїлорѣ; преотѣ, парохѣ.

Hirtenamı, n., дерегъторїе пъсто-
рескѣ, сѣчїѣ преодескѣ.

Hirtenbrief, m., епїстолъ пъсторалъ,
енкїкїлї, епїстолѣ архїпъсто-
рескѣ.

Hirtenflöte, f., флїерѣ; телїнкъ;
взчѣмѣ; сѣлѣ; чїпїолї.

Hirtengebıcht, n., поесїе пъсторескѣ,
взколїкѣ, їдїлѣ.

Hirtengesang, m., къптекѣ пъсто-
рескѣ.

Hirtengesprach, n., еклѣгъ, дїскърсѣ
пъторескѣ.

Hirtenhaut, n., —hüte, f., касъ
пъсторескѣ, стѣпъ, късѣцѣ де
пъсторї, кѣлївѣ.

Hirtenhund, m., кърне де стѣпъ.

Hirtenfittel, m., —fleib, взркъ, зъ-
внѣлѣ пъторескѣ.

Hirtenfnabe, n., пъсторелѣ, човъпелѣ.

Hirtenleben, n., вїедѣ пъсторескѣ.

Hirtenlieb, n., в. Hirtengesang.

Hirtenstab, m., варгъ пъсторескѣ,
васгонѣ, чоматѣ пъсторескѣ, каръ;
кържѣ, патерїцъ (епїскопескѣ).

Hirtenstand, m., старѣ, старе де
пъсторї, кѣндїгїне де помадѣ.

Hirtentasche, f., ташкѣ, тѣшкѣ, глѣгъ
пъсторескѣ.

Hirtenvolk, n., попорѣ пъторескѣ,
помадѣ.

Hirtin, f., пъсторїцѣ, пъторесѣ.

Hissblođ, m. (mar.), вервече, пъ-
ланѣ (къчї пѣместе, ловеште, ital.
palano).

Hisse, f., вѣртежѣ, рѣгъ де трасѣ
грѣтѣцїл.

Hissen, v. (mar.), трагѣ днсѣсѣ, їсѣлѣ
(ital. issare) о вандїеръ, зїлѣ
вѣлѣ.

Histau, n., сзїнеа вѣртежлї, їн-
даръ, їсѣ.

Historie, f., їсторїѣ, сїзсѣ, сїзпере,
парагїне (повестїре).

Historiker, m., їсторїкѣ, їсторїогрѣлѣ,
скрїїторѣ де їсторїѣ.

Historisch, a. mi ad., їсторїкѣ.

Hißblase, f., пштеа, пствъль; сусъ, বেশিকъ de օքсینگըղ.

Hiße, f.; օքсینگըղ, къдъръ mare; ардоре, аршицъ; арсъръ; въпаие (ит. vampra); патимъ, пасисно; — des Blutes, колкъреа сьпцъли, волбореа сьпцъли; — der Jugend, օքria тинеределоръ, ардореа жънедет; in der ersten —, примѡвѡria; in der — des Gefechtes, ан ардореа вьтълиет; die — lãßt nach, օքсینگըղа се асгъмъръ; in — getãthen, а օени ан օхриъ, а се анѡервѡта, а се гьрвѡра.

Hissen, v., анѡервѡтъ, анѡокъ.

Hißfled, m., писрѡл.

Hißig, a. шi ad., օքсинте, анѡкатъ, օкокоъ; violъ; вѡiakъ; — e Geblüt, n., сьнде анѡокатъ; — e Kopf, m., канъ օръ къмътъ, омъ исто.

Hißkopf, m., омъ исто, канъ анѡокатъ, омъ холерооъ, сьпцперооъ.

Ho, int., хо, сгил

Hobel, m., цельъ, тескереа, pindea; — bank, f., тесгеа, скажъ de цельтъ, de сгъжитъ; — eisen, къстъръ de цельъ; — span, m., сьрчеа, ашчие de цельъ.

Hoboe, f., օвоѡъ (мъстръm. de мѡсикъ).

Hoç, a. шi ad., алтъ, аналтъ, сьсъ, ридикатъ, mare; 20 Fuß —, аналтъ de 20'; auf der hohen See, ne marea чеа ларъ; ес ист schon hoher Tag, օбрелъ e сьсъ; das Klavier steht zu —, օортепianалъ e анкордатъ прѣ сьсъ; aus einem hohen Tone sprechen, а vorbi mare; ein hohes Alter, вьтъноде аджачи; ein hohes Fest, сьрвѡдоре mare; ein hohes Spiel, жокъ (ан кърцл) mare; sehr — zu stehen kommen, къстъ мьлтъ; es kommt ihm — zu stehen, анъ eine мьлтъ (прецълъ вѡл лъкръ); die hohe Schule, зиверситате; eine hohe Farbe, колоре vibie; eine hohe Person, перѡнъ mare; es ist hohe Zeit, e тимъ, e тьрзиъ, e օра 14; es — bringen,

аналатеъ; — kommen, а мерге денарте; — hinaus wollen, а пъши а mare; — und theuer schmoren, а жѡра ne канълъ комѡоръ cel; das ist mir zu —, аста e mai прескъ de перѡелереа mea; das hohe Lied, кълтареа кълтъриѡоръ; der hohe Adel, но-мледа чеа mare; die Höhen der Erde, вокерл пьтънтъли; in hohen Ehren halten, а сгима мьлтъ; er wird sein Leben nicht — bringen, ne тьрѡште сь анкърснѡскъ; etwas — aufnehmen, а се анѡела de чеа, а лѡа ан пѡме de pesl wie — steht er sich? wie — kommt er zu stehen? че саларъ аре? — spielen, а жѡка (ан кърцл) ne сьме марл; hier geht es — her; avi merue ne пичиоръ волерескъ; er lebe —! сь тьрѡскъ!

Hoçachtbar, a., прѣонораверъ; — achten, v., ресментъ, оноръ, сгимъ; — achtung, f., сгимъцине; — achtungsvoll, a., прѣонорѡикъ.

Hoçadellig, a., прѣновѡлъ (прѣновѡверъ); — altar, m., алтарълъ чѡлъ mare; — amt, n., мѡсъ къпатаръ; — ansehnlich, a., кърѡсѡимъ; — begabt, a., прѣкъвалѡкатъ; — beglückt, a., прѣѡерѡитъ; — beinigt, a., лѡнъ ан пичиоре; — bejahrt, a., векъ, вьтърнъ; — belobt, a., прѣлъсдатъ; — beruhmt, a., прѣренѡмитъ; — betagt, a., в. — bejahrt, вьтърнъ; — blau, m., азспѡ, чорълиъ; — bootmann, m., сьгъверпаторъ (de pair); — brüstig, a., пештокъ, тьѡамъ; — deutsch, ad., օерманъ (лимъ) аналтъ; — deutschmeister, m., мештерълъ ординъли тѡтоникъ; — ebene, f., къмниъ ридикатъ, подѡл.

Hoçadel, a., новѡлъ, de вѡнъ пенъ (ѡвренѡскъ).

Hoçehrwürdig, a., прѣвѡнераверъ, реверенцимъ (прѣчинствъ); — erfahren, a., прѣчеркатъ; — erfrent, a., прѣлѡмъкъратъ; — erschuet, a., прѣлѡминатъ, прѣанѡелетеъ; — fahrend, a., сьмеуъ, мьрепъ къ

насъ не сзѣ; — sitgend, a., en-
 rasclet, кз каплѣ не сзѣ; —
 süßlich, a., serenisantē (tiras); —
 gebtend, a., prēvanintē (tiras); —
 gebtge, n., manj dmanj; —
 geboren, a., prēlactas (tiras); —
 gecht, a., prēonarat, prēcti-
 mat; — gesüßl, n., cimjimantē
 szamā; — gelacht, a., a. — ge-
 lecht; — gelb, a., офрте казіа; —
 gelebt, a., прѣокт, прѣан-
 вѣгат; — gelobt, a., прѣmspirē,
 vinkszantat; — genügt, a., a-
 eucjonat; — geprieten, a., че-
 лепат, прѣrsdat; — getrot,
 n., оспч; — getrig, m., отр; —
 geschmad, m., гсчѣ асѣ; —
 getunt, a., алатр кз cimjment;
 grün, a., верде сі; — halten,
 v., ұлз млар (за чева); — heis-
 sig, a., прѣант; — heilig, a.,
 mzinimoc; — heijiget, f., m-
 pinimā, nemerocitate; — klingend,
 a., szamā (decupe voras), tapo
 szantop; koinnoc; — land, n.,
 ұрпъ мсарѣ, plimant; — län-
 bet, m., мантѣн.

höflich, a., офрте tapo, січ — vet-
 süßigt, a. oave mare nkarā.

höflichlich, a., прѣrsdat; —
 maßig, a., de karapē mare; —
 meist, m., mare meurtop; —
 meistertum, f., mare meurtop's
 (dperztop's); — mögent, a., прѣ-
 mntre.

höfmutig, m., трсѣс (zpeot),
 mndp's, sporant; пров.; —
 kommt vor dem Galle, mndp'a
 octo dmanre meptrōrea kōde-
 pel; — müßig, a. m ad., mndp's,
 трсѣс, sporant; — müßteu-
 sel, m., emptatē mndp'iel; —
 nöthig, a., neanzarē трсвинioc; —
 nöthpeitlich, a., kpinmā; —
 pretlich, a., прѣ mspirē, прѣ si-
 neksantat; sneitavap; — rai-
 big, a., de mappul dmanre; —
 rosenroth, a., tape rosā, dman-
 nar; — rot, a., kpinmā; —
 schäbbar, a., прѣpueiserē, прѣ-
 ctimavap; — schäfer, a. — ašten;
 — schuf, f., vnteritate, scōlg-

manig; — schwanget, a., gpa-
 mare, avpōse de szarē; — selig,
 an D. rezocat; — sinig, a.,
 noviz de kncp'el.

höflich, a., (sup. dela höf), офрте
 маниг, офрте mare; im höfsten
 (Stade, an gradiz chz mai mare;
 — e Wfesten, eimga szprens, Dze; —
 auf; — e, чѣз млар.

höflichmütig, a., de ctatapē manig,
 маниг.

höfste, ad., чѣз млар.

höflichst, n., маниг-м mare, apxi-
 emiconat; — möglich, a., de
 modzē чѣз mai nocvop; —
 streben, a., трсzintē za mapl;
 — trabend, a., koinnoc, mncarē,
 dmanmā; — trabebe Schreb-
 art, ctizē vnteritat.

höfverbient, a., мант mspirat;
 er hat sich — um sich gemacht, a
 mepitat mlarē мntp's тис.

höfvertrath, a., kpinz de male-
 ctate vntzmanig, трдzinsie de
 macterate; — verträt, m., трс-
 ctatop de malectate; — walt,
 m., padape de kepctea; — weise,
 a., прѣmgeleit; — wistig, a.,
 прѣmportant; — wils, a., v-
 narē mare; — wistel, a., pe-
 ctmavapē (tiras); — wistigeb-
 ren, a., прѣ de vōnz vōz (tiras); —
 würbig, a., прѣ vnteravapē,
 прѣszantē (tiras enic.); Gut
 — wüthen, прѣ szamā ra; —
 würdige, n., szarē szamāzintē.

höfzeit, f., мант; — machen, a
 ce kōztopi; — bett, v. Schaubett;
 — bitter, m., mairtop de narz;
 — brief, m., szarē de narz.
 höfzettel, m., mipe; — in, f.,
 mipēca.

höfzeitfest, n., cezsapea nanzel;
 — gott, m., nanzam; — gebicht,
 n., enitaram; — geistlich, n., daps
 de narz; — gott, m., lmenē,
 lmenē; — leute, pl., nanzaul;
 — nacht, f., nōrtē nanzel; — nach,
 m., xopa mipocel.

hötte, f., cezins (трсѣс), m-
 nanzē, трсмā; — n, v., m-
 capins, dmanocntre; трсм-

dumte; er hødt immer zu Hause,
 ключеше totъ акастъ; stach —
 а се стърчи; —r, m., дпсърчинъ-
 торъ; lenemih, ключиторъ акастъ.
 Høcher, m., risъ; —ig, a., risocъ
 = (op. gibbeux).
 Høde, f., kola = (it. coglione),
 воме; die —n aus schneiden, а
 скопи, а къстра; —bruch, m.,
 скроточелъ де сакъзъ коиелоръ;
 —nsach, m., сакъзъ коиелоръ.
 Høf, m., кърте (ла касе); кърпъ;
 чъркнъ (ла пиръзъ звел); bei
 Høfe, ла къртеа (domnitorъзъ);
 einem den — machen, а оаче
 кърте кзива, а къртени не чинева.
 Høf-advokat, —agent, —arzt, —
 bader, m., адвокатъ, агентъ, до-
 кторъ, вратаръ де кърте.
 Høfchen, n., кърте микъ, къртичъ.
 Høf-brauch, m., етикертъ; —farbe,
 f., колореа кърпил.
 Høfdame, f., донна де кърте, де
 оное, къртесанъ.
 Høfart, f., къртециъ, маниертъ де
 кърте.
 Høffart, f., мъндриъ, гръоръ.
 Høffartig, a., мъндръ, гръоръ.
 Høffen, v., спертъ (нъдеждескъ);
 auf Gott —, а спера дн Dzeъ;
 ich will nicht —, даъ ..., не
 креть, къ ...
 Høffentlich, a. mi ad., спераверъ,
 кретиеръ, де сперавъ.
 Høffnung, f., сперанцъ (нъдежде);
 — haben, а спера; die letzte —,
 зрима сперанцъ; — machen, даъ
 сперанцъ; in der — sein, а ои
 де вонъ сперанцъ, а ои греа;
 —los, a. mi ad., деспераръ;
 оъръ сперанцъ; —voll, a., плинъ
 де сперанцъ.
 Høffraulein, n., domnitorъ де оное.
 Høffreund, m., амикъ де кърте; —
 schaft, f., амициъ преоъкзтъ.
 Høf-gericht, m., кърте ждикъто-
 рескъ сьпретъ; —gunst, f., оа-
 воре, претенционе де кърте; —
 gut, n., dominiъ, занъ де коронъ.
 Høf-haltung, f., кърте, ремедицъ;
 —bett, m., domnъзъ кърпил, про-

npistariъ de azodiъ; —hund, m.,
 къне де кърте.
 Høfren, v., (bekih), къртескъ;
 dmi оакъ грессинга, есъ асаръ
 (ла дпмъторъ).
 Høfisch, a., къртескъ, де кърте.
 Høf-kammer, f., камеръ оинанциаръ
 де кърте; —rath, m., conciliarъ
 де камеръ оинанциаръ; —kanzlei,
 f., канцелариъ де кърте; —kanz-
 ler, m., канцеларъ де кърте; —
 teller, f., челъръ де кърте; —
 trilogerath, m., сватъзъ де pecvois;
 —funst, f., интриъ де кърте, ар-
 теа де а се сьсцинеа ла кърте.
 Høf-lager, n., ремедицъ; —leute,
 pl., къртени.
 Høflich, a., политъ, къртенецъ (по-
 литическъ); —feit, f., политъръ,
 къртециъ; —festsbezeigung, f., kom-
 plimentare, spranitate.
 Høflich, m., къртесанъ.
 Høf-lust, f., викенитъ де кърте; —
 lust, f., аеръ де кърте, харъ prin-
 ciarъ; —manier, f., маниертъ де
 кърте; —mann, m., омъ де кърте;
 —mannsch, a., де кърте, каво-
 зерескъ; —marschall, m., маро-
 шалъ де кърте; —mäßig, a. mi
 ad., амъспаръ етикертъ; —meister,
 m., гверпоръ, недароръ; вѣравъ
 де момитъ; мажордомъ; —mei-
 sterin, f., гверпантъ; —meistern,
 дъскълескъ; къртескъ; —meister-
 lich, a. mi ad., pedantick.
 Høfnarr, m., всонъ, карариоскъ де
 кърте.
 Høf-partei, f., партиа кърпил; —
 platz, —raum, кърте, оградъ, ора
 кърпил; —prediger, m., predika-
 torъ де кърте; —rath, m., кон-
 ciliarъ де кърте; —recht, n.,
 дрепъзъ кърпил; дрепъзъ anra-
 pictiarъ; richter, m., жде де
 кърте; —schrift, m., линъзъ де
 кърте; —sprache, f., лимванитъ
 кърпил; —staat, m., къртеа, сьгта
 domnitorъзъ; —stelle, f., дрегъ-
 torъ де кърте.
 Høf-tag, m., zi de garъ; zi de an-
 raparê; —thor, n., порта кърпил;
 —thür, f., амия кърпил; —ton, m.,

- tonă de căprie; — tracht, f., пор-
такъ кърцил; — trauer, f., dorisă
кърцил; — welt, f., кърпени; —
wesen, n., кърпенирă; — zwang,
m., етикета, некомодитатеа дела
кърпе.
- Höbe, f., алтець, дъльциме; sich in
die — richten, а се дндрепта;
in die — steigen, а се дъльца.
- Höheit, f., алтець, дъльциме (ка-
тигă); Etw. —! дъльцимеа та!
— streift, регалия.
- Höhelieb, n., кългара кългърипорă.
- Höhennmesser, m., (мар.) радиоме-
трă; (астр.) астролаз; (геом.)
алтецьметрă, месърториă дъль-
циме.
- Höherpriester, m., pontific, архи-
ереъ (греч.); — Isth, a., pontifici-
калă, архиперекъ; — thum, f.,
pontificată, архиперіъ.
- Höher, a., (comp. дела hoch), mai
'нагă, сзперіорă; die — en Wis-
sen'schaften, штиндеге сзперіоре;
— im Werthe, mai скъпнă; —
schäßen, а прѣсима.
- Hohl, a., дешертă (голă); гъпнось,
кълъпнось (тăсеа), скорвросъ
(арворе); — er Kopf, канă секъ;
— e Stimme, гласъ сърдă; — e
Hand, тълъ кавъ, оаца днка-
вдигъ, дпковоларъ, а тълел;
— e Ader, f., венъ секъ; — augig,
a., кз окіл оъндацл; — badig, a.,
кз вчале адълкате, скавълчиге;
— beil, n., теслъ; — bohrer, m.,
сърдекалă дъльнигă.
- Höhle, f., дешертă; кавернъ, пе-
счеръ; vizniă, газръ.
- Höhlen, v., скоекскă, скавезă.
- Höhlenbewohner, m., троглодитă, ло-
киториă дъ пешчерл.
- Hohl-feile, f., нилă дъ сковитă; —
geschliffen, —tund, a., копкавă;
— geschwürt, n., оистълъ; — glas,
n., глже копкавă; — hering, m.,
херингъ секъ; — hohel, m., цельă
дъ сковитă; — fehle, — leiste, f.,
капедъръ (пе стълл); — fugel, f.,
вотълъ кълпосъ; — münze, f.,
вратеатъ (мон.); — säule, f.,
колѣпнă кълпосъ; — spiegel, m.,
- огиндъ (мїрариă) копкавъ; —
tundung, f., копкавитате.
- Hohlander, —baum, m., сокъ; —
blüte, f., олопе дъ сокъ; — thee,
m., чеїш дъ сокъ.
- Höhlung, f., сковитъръ, кълъпъръ;
— wendig, a., v. Hohladig.
- Hohlweg, m., каде асндатъ; —
ziegel, m., цеглъ кълъпатъ (олапъ
rom. murt.); — zirkel, m., ком-
пасъ сверикă, пенѣръ а тълсра
оленте копкаве.
- Hohn, m., токъриъ, лзаре дп ржкъ,
деспредѣ, дпоронтълцине, сар-
кастнъ, вълтаъ дъ жокъ, сїнем —
sprechen, а'шл вате жокъ дъ чїнева.
- Hohnen, v., ме токезă, іаъ дп ржкъ,
дп вълтаъ дъ жокъ (не чїнева).
- Höhnerel, f., вълтаъ дъ жокъ.
- Hohn-gelächter, n., хидїре, лзаре
дп ржкъ; — lacher, m., ватжокор-
питорă; — neder, v., саркастесъ,
сълпърă кз саркастие; — rede, f.,
кълъпгаре саркастикъ; — sprechen,
v., ворескъ дп вълтаъ дъ жокъ;
— wort, n., ворѣ саркастъ, іро-
пикъ.
- Höhnisch, a. mi ad., ironikă, сар-
кастикă, ватжокоросъ.
- Hoho! int., охо!
- Höfe, —t, m., прекъпедă, сълрнарă,
вълъпашă, вълъторă кз шърп-
цимъ дъ але тълъкшел; — n, v.,
прекъпескъ, сълрпгрескъ; — rei,
f., прекъпедїъ, сълрпгърїъ; — tin,
f., прекъпигъ.
- Hofis-rosus, m., окъспоксă, шар-
латълърїъ.
- Hold, a., вїневоиторă, амикă, гра-
чиоскъ, оавораверă; einem — sein,
а voi вїнеа кзїва; das Glück ist
ihm —, i zїмеште порокалă;
— selig, a., дхлче, амаверă, гра-
чиоскъ; — seligkeit, f., амаверитате,
грачиоситате, нспл, грачїл, оертекă.
- Hölen, v., адзкъ, апортă, вїнă ка съл
їаъ, авькъ, прїндă; камълă; Althem
—, а'шл трапе съллеталă, а ре-
свола; einen tiefen Seufzer —,
а оета din оъндакă inimel; hol
dich der Teufel! съл те іа дракълă!

sich einen Schampusen —, а кыпта гырапа.
Holster, f., токъ де пистолѣ; —sapper, f., капакъ де токъ де пистолѣ; —macher, m., машторъ де токъпл.
Holla, int., хел! хо! мъ!
Holländer, m., оландецъ; аrendamъ де vaci cyre а оаче врыпъ; —ei, f., кышъриъ, вкъриъ.
Holländisch, a., оландикъ; —e Windmühle, f., моруъ къ чиндръ.
Hölle, f., иеорнъ, iadъ. (поѣт) a-vick, тартаръ; дънъ кыториъ (спаннъ); Jemandem die — heiß machen, а кышна кыва сэдопл де моруе, а 'аъ сымънта таре.
Höllensangst, f., кинспиле дракыаи, сэдопл де моруе; —brand, —braten, m., тъшине иеорнаиъ; проклетъ, диаволъ импелигаръ; —brut, f., семинъ а дракыаи, сокъ реъ; —fahrt, f.; ковораре ан iadъ; —fluh, m., ржъ иеорнаиъ (митол.), Флегетонъ, Ахеронъ; —fürst, m., домъаиъ драчлоръ, Базезъсъ, Лчиоръ, Сатана; —gott, m., Пытоне; —göttin, f., Процепина; —geist, m., спиприъ иеорнаиъ; —gestalt, f., оигъриъ иеорнаиъ; —gestank, n., псторе дин iadъ; —heiß, a., тъдсѣ дин iadъ; —hund, m., черверъ; —lust, f., артъ диаволескъ.
Höllensmarter, —pein, —quall, m., кинъ, маиъ, торгъра, иеорнаиъ; —maschine, f., машинъ иеорнаиъ; —plan, m., планъ диаволескъ; —rasen, m., гъра еадъаи, гъра кът о шъръ; —schlund, m., нъл-ниа еадъаи; —schmerz, m., дърепе иеорнаиъ; —stein, m., пѣтръ иеорнаиъ, коросиъ.
Höllisch, a., иеорнаиъ, дин iadъ; крждъ, иеорикоматъ.
Hollunder, v. **Hoblunder**.
Holm, m., жгъ (ла подспл), праръ че цине доге ринаи; мже, кол-ниъ; инсълъ микъ (ан ржъ).
Holper, m., хонъ; врыаиъ; —ig, a., коцъросъ, аспра.
Holterholper, a., къ строморъ.
Holz, n., лемнаиъ; пъдъре, сизъ;

deser Mensch ist wie ein Stüd —, омаиъ ъста е на о вкаты де лемнаиъ; ии'б — fahren, а мерпе ла пъдъре; —amt, n., дрегъторъ де пъдъриъ; —apfel, m., мъръ сиватикъ; —baum, m., помъ пъдъреиъ; —artig, a., лемниъ, де омаиъ лемнаиъ; —haue, m., тьгъториъ де лемне; —bitn, f., паръ сиватикъ; —bitnbaum, m., мъръ сиватикъ; —bock, m., навръ (де тьлатъ лемне); —boden, m., пьвиъмъртъ де лемнаиъ, оропъ де пъдъре; лемнъриъ; —bohrer, m., сепедехъ де лемнаиъ; кариъ; —bude, f., шатръ, тѣндъ де лемнаиъ, каракъ; —bund, —bündel, n., сарчинъ, леръгъръ де лемне.
Hölzchen, n., лемнишоръ; пъдъриче.
Holz-dieb, m., оъръ де лемне; —druck, m., тигърипе сизографикъ; —druckerkunst, f., сизографикъ.
Holz, v., лемнарескъ, таиъ лемне; кьитъшескъ къ лемне; м'акъцърескъ пе арворе (вълът).
Hölzern, v., де лемнаиъ; нецимъторъ, секъ.
Holz-effig, m., одетъ пиролемноскъ.
Holz-fällen, v., тьере де пъдъре, де лемне; —faser, f., оивръ лемноскъ; —fäule, f., пьтгераиъ, пьтрезитъръ де лемнаиъ; —flöße, f., льгъриъ (кокъл энде се даъ лемне ле анъ); —flößer, m., пьтгаръ; —frevel, m., преварикъци-не, стрикъцине оъкътъ ан пъдъре; —frohne, f., пъдъриъ, ангара де пъдъре.
Holz-fuhre, f., трысъръ, кьрыгъръ, каръ де лемне; —gefälle, pl., венитъ пе пъдъре; —geld, n., ванл де лемне, (жгъриъ); —gerech-tigkeit, f., дрептъ оорестияръ; —gericht, n., тризнаиъ оорестияръ.
Holz-gewächse, n., плантъ пъдъреиъ; —grüferei, f., еръриъ де пъдъре.
Holz-hauer, —haue, m., тьгъторъ де лемне; —händler, m., кодооанъ; —handel, m., нероудъ къ лемне; —händler, m., нероциторъ къ ле-

mne; — hau, m., тѣло (de mdspe); — hase, m., тѣло de mdspe.
 Hof-hausen, — stoß, m., грѣмачъ de лемне; — hof, m., лемнарѣ (картеа); — ichi, a., лемниѣ; — läset, m., скараваѣ de арборе, ciuită; — sammet, f., кѣмаръ de лемне; — firsche, f., чиреша пѣдрене; — lager, n., депаветорѣ de лемне; — leger, m., ашезѣторѣ de лемне; — magazin, f., магазинѣ de лемне; — mann, m., вѣзѣторѣ de лемне; — markt, n., лемне de пѣдрене; — markt, m., шауѣ de лемне; — mast, f., ангрѣшѣтеръ de гиндѣ; — mehl, n., прахъ de ферестрѣ; — messer, m., пѣсѣрѣторѣ de лемне; — n., стѣпачѣ de лемне; — nagel, m., кѣиѣ de лемнѣ; — nahrung, f., сѣлѣтѣцѣ de лемне; — platz, m., локѣ de лемне; — ruppe, f., пѣшиѣ de лемне; — reich, a., богатѣ de лемне, пѣдрене; — säge, f., ферестрѣ de (гѣлатѣ) лемне; — säute, f., авидѣ, акримѣ лемникѣ; — schait, n., сѣрѣа; — schlag, m., гѣмѣнѣ de лемне; тѣло de пѣдрене; пѣдренѣ (древѣтѣ); — schlägel, m., маѣ de лемнѣ; — schläger, m., гѣлѣторѣ de лемне; лемнарѣ; вѣтѣторѣ de гѣрашѣ; — schneidefunst, f., артеа de а сѣпа ан лемне, сѣографѣ; — schneider, m., гѣлѣторѣ de лемне, сѣлѣторѣ ан лемнѣ; — schnitt, m., сѣлѣтеръ, сѣлѣтеръ ан лемнѣ; — schuh, m., сандалѣ, скарпѣ; — schuppen, m., шонѣ de лемне; — schwamm, m., вѣрѣ de лемнѣ; — sezer, m., ашезѣторѣ de лемне; — sperling, m., насере (вѣраѣ) de пѣдрене; — stall, m., лемнарѣ; — stätte, f., пѣлѣтерѣ; — stoß, m., грѣмачъ de лемне; — taube, f., порѣмѣ оѣварѣкѣ; — tare, f., тапѣ по лемне, пѣдренѣ; — trade, f., гѣлѣторѣ de лемне (знѣлѣ); — tranf, m., декопѣ de лемнѣ (сѣдорѣкѣ); — ung, f., гѣлѣнѣ de лемне; — verschleif, m., граѣкѣ de лемне; — verwälter, m.,

админѣстраторѣ, инсѣнѣторѣ de лемне; — wärter, m., жѣтарѣ, вѣгѣторѣ de пѣдрене; — werf, m., кале de пѣдрене; — werf, n., лемнарѣ; — wurm, m., карпѣ; — zeit, f., тимнѣ de пѣдрене; — zettel, m., чедѣлѣ de лемне; — zucht, f., дѣчѣнѣ de пѣдрене.

Homagium, n., омаѣѣ.

Homiletik, f., омаѣѣкѣ, предѣкѣ вѣсѣрѣчѣскѣ; — er, m., предѣкаторѣ.

Homogen, a., омаѣенѣ, de ачелашѣ ѣлѣ; — cität, f., омаѣенѣтате.

Homonym, a., омаѣонимѣ, de ачелашѣ нѣме.

Homolog, m., омаѣлогѣ.

Homöopathie, f., омаѣопатѣ.

Honig, m., меѣе (мѣе); — im Munde, Galle im Herzen haben, кѣ мѣе ан гѣрѣ шѣ кѣ венѣнѣ ан иѣнѣ; — machen, мелѣѣкѣ.

Honig-äpfel, m., мѣрѣ дѣлѣ; — artig, a., мелѣскѣ, de ѣелѣ мѣеѣ; — bär, m., арѣ мѣкѣ; — bau, m., мелѣѣѣѣ, кѣлѣтерѣ de мѣе; — bauet, m., мелѣѣѣѣторѣ; — biene, f., аѣнѣ кѣ мѣе; — farbe, f., колѣреа мелѣ; — brot, n., пѣне кѣ мѣе; — branntwein, m., вѣнарѣ кѣ мѣе; — geschwürst, f., мелѣѣѣѣ (вѣтезѣлѣ); — fuchen, m., тѣрѣ дѣлѣ (лѣковѣ); — monat, m., лѣна Маѣ; — saft, m., нектарѣ; — sauger, m., колѣпѣ; — schibe, — wabe, f., ѣлѣтерѣ de мѣе (it. favo); — schlim, m., мѣе вѣргѣ de полѣ; — stein, m., мелѣтѣтѣ; — süß, a., дѣлѣ ка мѣе; — tafel, a. — schibe; — thau, m., рѣ мелѣскѣ; — tranf, m., вѣлѣтерѣ кѣ мѣе; — wasser, n., мѣрѣ; — worte, pl., вѣрѣ дѣлѣ; — zelle, f., кѣлѣѣ, чѣлѣрѣѣ.

Honorar, n., омаѣорѣкѣ, рѣмѣнѣрѣцѣне.

Honoratioren, pl., омаѣорѣѣ, перѣсѣне маѣ кѣлѣѣѣкате.

Honoriren, v., а да омаѣорѣкѣ; einen Schriftsteller —, а пѣлѣтѣ зѣлѣ азѣторѣ омаѣорѣкѣ; einen Wechsel —, а скѣте омаѣѣ.

Hopfen, m., хѣмеѣ; da ist — und

Malz verloren, a ce osteni cǎrda; es ist — und Malz an ihm verloren, din kǎne sǎrniuz; din taluz de kacǎ черкǎ de vǎre, mi din ea omǎ de fǎrante nǎ oaci, e nekoriiverǎ.

Hofsen-acker, — garten, m., oropǎ, grǎdinǎ de xǎmeiǎ; — feim, m., ferme de xǎmeiǎ; — salat, m., sǎlat de xǎmeiǎ; — stange, f., parǎ de (legatǎ) xǎmeiǎ; ste ist eine wahre —, ea adeveratǎ xǎparǎ, ad. vǎskǎzivǎ.

Hopp, hopp! хоп, хоп! хѣна! цѣна!

Hoppǎ, m., хопъитърǎ, съритърǎ.

Hoppǎ! int., аша! = (фр. ah, са!)

Hoppfen, v., хопъи, а сърѣ љн сѣс.

Hoppfer, m., хопъиторǎ.

Höhrbar, a., аззѣверǎ.

Hörchen, v., аскълтǎ (не ла зми), спѣнезǎ.

Hörcher, m., аскълтърǎ (не ла зми); det — an der Wand hört seine eigene Schand, чел че аскълтǎ не ла зми, љшл azde deoaima са.

Hörcherin, f., аскълтърѣ.

Horde, f., ordǎ, ordiǎ; чѣтъ; трагъ; — nweise, a., кз глота, кз ordia.

Hören, f. pl., Ореле (mir. Esonomia, Diche mi Irene).

Hören, v., аздǎ, аскълтǎ, трагǎ кз зрекеа, varǎ сѣмъ; iaǎ aminte, me сǎhǎnǎ; er hört nicht wohl, e cǎrdǎ; das läßt sich —, ва, зъǎ; es verging mir — und Sehen, mi am verdǎt cǎmǎspǎze; sich auf einem Instrument — lassen, a ce prodǎche кз врън љncrǎzmǎnǎ de mǎcǎkǎ; so reden wie es Jemand gerne hört, a vorǎi не плакъл кѣва; höre einmal! en аскълтǎ! wer nicht — will, miǎ fǎhlen, каре n'аскълтǎ de vorǎ, сǎ азкълте de чѣomarǎ.

Hörensagen, n., zǎcǎ din аззѣте.

Hörer, m., аззѣторǎ.

Hörerin, f., аззѣторѣ, аззѣторѣсǎ.

Horizont, m., orizontǎ; das geht über meinen —, аста трѣче прѣсче перчепереа mea; — al, a. mi ad., orizontǎlǎ; — allinie, f., љниъ orizontǎlǎ.

Horstke, f., сѣмперǎ (арворе).

Horn, n., корнǎ, вѣчинǎ; aus —, de корнǎ, корниǎ; Hörner haben, корнатǎ; mit den Hörnern stoßen, а љmǎzvǎce; das — blasen, а кѣта din корнǎ; die Hörner des Mondes, корнеле лъnel; mit Jemanden in ein — blasen, а ѣi de o пъреpe кз чѣнева; sich die Hörner ablaufen, а љvǎzǎ кз dasna ка; sich die Hörner abstoßen, а лъса din сѣлъвъчѣ; Jemandem Hörner aufsetzen, а пъно кѣва корне, а амъѣ не певаста кѣва; — eines Berges, върѣл. мѣнтелѣ.

Horn-baum, m., корнǎ (арворе); — bläser, m., корничѣнǎ, корниѣтǎ, вѣчѣнѣлǎ; — brecher, — brechler, m., стрѣгарǎ (de лъкрѣл de корнǎ).

Hörnchen, n., корнълѣдǎ, корнишорǎ.

Hörndose, f., тавакеръ de корнǎ.

Hornen, v., а љкорна.

Hörnern, a., декорнǎ.

Hörnertäger, m., корнътǎ; портъ-торǎ de корне (върватǎ амъѣнѣтǎ).

Horn-eule, f., вѣхъ корнатǎ; — fisch, — hecht, m., шѣкǎ; — förmig, a., корносѣ; — füssig, a., копѣтǎ, корнсидǎ; — haut, f., вѣгътърǎ, пеле корнътǎ (ла шѣорǎ), калосѣгате.

Hörnicht, a., корниǎ.

Hörnig, a., корносѣ.

Hörnig, f., вомварǎ.

Horn-stamm, m., пентене de корнǎ; — lust, f., стрѣлǎ (ѣелǎ de крѣпътърǎ) ла копѣта калълѣ; — stützig, a., кз зѣгѣя крѣпатǎ; — salbe, f., зносѣре пентърǎ вѣтепѣреа нѣмѣгъ стрѣлǎ; — schlange, f., шерне корнатǎ; — schliff, m., дѣлѣмъ, сѣлоѣнѣмǎ корнътǎ; — schnecke, f., вѣчинǎ; — silber, a., мѣриатǎ de арѣнѣтǎ; — spalte, v. — flust; — stein, m., пѣтръ сѣлѣче.

Hornung, m., Феврѣарѣ.

Horn-vieh, n., вѣте корнате; — wert, n., фортѣѣкъѣѣне корнатǎ.

Horostop, n., ороскопǎ.

Höhrrohr, n., корпǎ, трѣмвѣ (ital. tromba) акъстѣкǎ; — saal, m., аззѣторѣ.

Horst, m., гѣлǎ; кѣиǎ de пасѣре

- рѣлаче; пѣлкѣ (de ōmenl, de стѣжъ сажъ трестѣ); — en, v., а кѣла, а'шѣ ѳаче кѣлѣ.
- Fort**, m., станѣ, стѣпкѣ; асѣлѣ, а-ѣлоостѣре, скѣтѣ, скѣлѣторѣ, про-тепторѣ; сѣрапѣ (се ziche de Dzeſ).
- Höflichkeit**, pl., органѣле азѣлѣ, instruminte акѣстѣе.
- Hose**, f., вѣтѣнкѣ (de затѣ); вѣр-тежѣ de вѣтѣ; трѣпѣ.
- Hosen**, pl., кѣлѣпѣ, чѣрѣчѣ, пан-талон; seine Frau hat die — an, да ел кѣпѣ гѣна ёрѣ пѣ кокомѣ; er hat das Herz in den —, n'ape корѣжѣ, е кѣкѣчѣосѣ; gehoste Henne, гѣпѣ лѣкѣлѣатѣ.
- Hosen-band**, n., лѣгѣтѣрѣ de icmene, вѣжѣпѣорѣ; —bund, —gurt, —gürtel, m., вѣжѣпѣорѣ; —flappe, f., —laß, m., капѣкѣ de пан-талон; —loß, a. шѣ ad, ѳѣрѣ ic-мене; —orden, m., кавалѣрѣа кѣл-ѣветѣ; —träger, m., вѣрѣле.
- Hospital**, n., спѣталѣ; —ität, f., оспѣ-талѣтѣ, ѣзѣре de стѣеинѣ; —meister, —verwalter, m., инспѣторѣ de спѣталѣ.
- Höfrodar**, m., хоспѣдарѣ, тѣлѣ di-пломатѣкѣ азѣ Dominiorѣ princĭna-телѣорѣ ромѣне.
- Hofste**, f., оствѣ (azimѣ кѣ карѣ се кѣмѣнекѣ катѣлѣчѣлѣ апѣсѣнѣ).
- Hotel**, n., отѣлѣ, оспѣтѣрѣе.
- Hott!** int., ча; er weiß nichts von — und Haar, пѣ 'шѣ кѣпѣште дрѣпта дѣн стѣпа.
- Hottentoten**, pl., отѣнтѣпѣ.
- Hötter**, m., отѣрѣ; —berichtigung, f., лѣдрѣнтѣрѣ de отѣрѣ, отѣр-пѣчѣ; —zeihenerrichtung, f., лѣм-пѣтрѣре отѣрѣлѣор.
- Hub**, m., рѣдѣкарѣ, рѣдѣкѣтѣрѣ; ѳлѣре, елѣтѣ, че е маѣ алѣсѣ.
- Hübel**, m., —stern, n., кокѣшѣ; гѣм-вѣ (товѣлѣцѣ).
- Hüben**, ad., дѣнокѣчѣ; — und brüben, дѣнокѣчѣ дѣнокѣ.
- Hübsch**, a., ѳрѣмосѣ, ѳрѣмосѣелѣ, ѣнтѣлѣ; пѣкѣтѣ.
- Hucke**, f., (трѣвѣлѣ) досѣ, спѣте; —rad, ad. лѣн сѣпѣре; етѣн —
- tragen, а порѣ лѣн сѣпѣре пѣ чѣнева.
- Hudel**, m., стрѣпѣ; —ei, f., кѣр-котѣ, сѣкѣтѣрѣ, пѣказѣ; —n, v., сѣкѣескѣ (пѣкѣжѣескѣ).
- Hudler**, m., сѣкѣтѣорѣ; кѣрпѣчѣ.
- Huf**, m., копѣтѣ; —beschlag, m., пот-ковѣре.
- Hufe**, f., огорѣ (kam de 5°).
- Hufessen**, n., потковѣ; einem Pferde ein — auflegen, а вѣте кѣлѣлѣ о потковѣ; die — abreißen, дѣсѣе-рѣзѣ, дѣспѣтковѣескѣ.
- Hufen-geld**, n., —großchen, —schoss, m., —steuer, f., —zins, m., ванѣ, дѣре, кѣмпѣтѣкѣ, огорѣтѣ, ванѣ, дѣре, дѣжѣтѣ пѣ огорѣ.
- Huf-hammer**, m., чокѣнѣ de потко-втѣ; —ig, a., копѣтѣтѣ; —lattig, a., потѣалѣ (пѣпѣтѣ); —nagel, m., кѣлѣ de потковѣ.
- Hufner**, m., локѣторѣ de лѣтрѣгѣ посѣсѣлѣе.
- Huf-räumet**, m., кѣрѣцѣторѣ de ко-пѣтѣ (инѣтр.); —schlag, m., ѳѣрѣ-тѣрѣ, потковѣтѣрѣ; —schmied, m., ѳѣрѣрѣ, потковѣрѣ.
- Hüft-ader**, f., вѣна кѣпсѣлѣ, вѣлѣ сѣлѣ-тѣкѣ; —bein, n., осѣ ѣлатѣкѣ.
- Hüste**, f., кѣпсѣ, шѣлѣдѣ.
- Hüftenschlag**, a. шѣ ad., парѣлѣтѣкѣ; дѣшѣелѣтѣ.
- Hüft-weh**; n., дѣрѣре de кѣпсѣ, ѣшѣлатѣкѣ.
- Huf-zwang**, m., стрѣпѣсѣрѣ de ко-пѣтѣ, дѣрѣре de пѣчѣрѣ да кѣлѣ кѣшѣзнѣатѣ прѣп лѣтѣрѣре пѣсте месѣрѣ а копѣтѣ; —zwängig, стрѣпѣсѣ да копѣтѣ.
- Hügel**, m., дѣпѣвѣ, колѣпѣ, колѣкѣ, дѣлѣ, товѣлѣ; —ig, a., дѣлѣсѣ, мѣпѣтѣсѣ.
- Hugenott**, m., хѣпѣотѣ, полѣкрѣ а кѣлѣвѣлѣорѣ дѣн Франѣа.
- Huh!** int., зѣ!
- Huhn**, n., гѣпѣ; junges —, пѣлѣ de гѣпѣ.
- Hünchen**, n., пѣшѣорѣ; wir haben noch ein — miteinander zu plüden, маѣ авѣтѣ de ѳѣрѣкѣ амѣндѣлѣ.
- Hühner-artig**, a., гѣпѣчѣсѣ; —auge, n., оклѣ de гѣпѣ, вѣгѣтѣрѣ да

шпорѣ; —beize, f., възпѣторѣ де гынзми, де потърниѣ; —biß, —barm, m., рѣкоинѣ; —bied, m., —brä de гынѣ, кѣѣ; —ei, n., оѣ де гынѣ; —geier, m., кѣѣ, галѣ; —hahn, m., кокомѣ; —händler, m., гынарѣ; —händlerin, f., гынпрѣсѣ; —haus, n., гынѣрѣ; —hof, m., картѣ де оре; —hund, m., препелицарѣ; —korb, m., кѣшкѣ; —laus, f., пѣдѣке де гынѣ; —leder, n., пеле оборѣ сѣдѣре де цанѣ; —marft, m., мада гынѣлорѣ; —mist, f., орнитогалѣ (манѣ); —mist, m., гынѣдѣ; —neft, n., кѣлѣ де гынѣ; —fall, m., гынѣрѣ (полѣгѣ); —fchrot, m., пѣзмѣѣ, мѣрѣнѣмѣ, де препелице; —ftrange, f., кѣлѣкѣ, прѣкѣнѣ (не карѣ dormѣ гынѣле); —vdgel, m., оре, на-сѣрѣ дѣмѣстѣче; —weß, n., вѣлѣ де гынѣ; —zucht, f., гынѣтѣрѣ де гынѣ.

Hül int., nana! не ехѣ, цинете,

изѣ; in einem —, днѣр'о кѣлѣмѣ.

Huter, m., цнѣтѣре де поварѣ.

Huß, f., харѣ; възвоинѣ, гра-цѣ, ѳаворѣ; енен мѣт — be-handeln, a гратѣ кѣ възвоинѣцѣ не чѣнеѣ; —göttin, f., (mit.), Грѣчѣ (зеѣца).

Huldigen, v., жѣрѣ крѣдинѣ, де-пнѣ омаѣѣ; ſich — laffen, a прѣмѣ омаѣѣ.

Huldigung, f., омаѣѣ; —ſeib, m., жѣрѣмѣнѣ де крѣдинѣ.

Huldrich, a. mī ad., грѣчѣлѣ. дн-дѣратѣ, вѣневоиторѣ; —voll, a. mī ad., пѣнѣ де харѣ.

Hülfe, f., ажѣторѣ; zu —! сѣрѣнѣ!; richterliche —, есѣкѣциѣне, дн-дѣлѣнѣре жѣдикѣторѣскѣ.

Hülfeleistung, f., ажѣторѣнѣ, dare де ажѣторѣ.

Hülflös, a. mī ad., ѳѣрѣ ажѣторѣ.

Hülflöftigkeit, f., дѣнѣсѣ де ажѣторѣ, неажѣторѣнѣ; тѣкѣлошѣ, ѳѣре-слаѣ.

Hülfsarmee, f., арѣмѣтѣ ажѣтѣторѣ; —bedürftig, a., днѣрѣкѣнѣдѣтѣ, невоѣтамѣ, че арѣ трѣвѣнѣнѣ де

ажѣторѣ; —geld, n., банѣ де а-жѣторѣ; —gelder, сѣвѣдѣтѣ; ge-richtliche Hilfe, спѣсѣле зѣнѣ дн-дѣлѣнѣрѣ жѣдикѣторѣмѣтѣ; —heer, n., в. Гѣлѣфѣрѣмѣе; —kaffe, f., касѣ, кѣтѣ сѣрѣвѣлорѣ; —leistung, f., ажѣторѣнѣ; —macht, f., пѣ-торѣ ажѣтѣторѣ; —mittel, n., ре-медѣ, мѣжѣлѣкѣ де ажѣторѣ; —quelle, f., ѳонѣтѣнѣ де ажѣторѣ, есѣворѣ; —ſaß, m., (log.), лѣмѣнѣ; —steuer, f., даде де ажѣторѣ, сѣвѣдѣтѣ; —truppen, pl., трѣпе ажѣтѣторѣ; —vorſtuchung, f., е-сѣкѣциѣне; —wiſſenſchaft, f., шѣ-инѣ нѣрѣгѣтѣторѣ; —zeitwort, n., верѣѣ ажѣтѣторѣ.

Hülle, f., копѣртѣрѣ, днѣлѣнѣторѣ, акѣперѣмѣнѣтѣ; вештѣмѣнѣтѣ, вѣлѣ; er hat Alles die — und die Hülle, грѣлѣмѣтѣ ка нештѣле дн зѣнѣ; einem die — von den Augen neh-men, a лѣѣ вѣлѣ де не оѣлѣ кѣлѣнѣ; die irdiſche —, трѣпѣлѣ чѣлѣ мѣ-рѣторѣ.

Hüllen, v., акѣперѣнѣ, днѣлѣсѣсѣ; ſich in etwas —, a сѣ днѣѣшѣра дн чѣѣ.

Hülfe, f., пѣстѣлѣ; гѣчѣ; вѣжѣ,

скѣрдѣ, пѣлѣнѣ; зрѣке де чѣканѣ.

Hülſen, v., a дѣкрѣока, дѣсѣвока.

Hülſen-artig, Hülſicht, a., пѣстѣлѣсѣ; лѣгѣмосѣ; —frucht, f., ѳрѣнѣтѣ пѣстѣлѣсѣ, лѣгѣмл.

Hum! int., хѣм!

Human, a., зманѣ, оменѣсѣ; —lora, pl., зманѣорѣ, вѣлѣлѣтѣре; —ität, f., зманѣтѣ, оменѣ.

Hummel, f., вондѣрѣ (== bourdon ѳр.)

Hummen, v., вондѣрѣскѣ, сѣвѣрѣ-ескѣ.

Hummer, m., кѣмарѣ, (cois mare де ракѣ).

Humor, m., зморѣ, кѣѣ.

Humorift, m., зморѣсѣтѣ; —iſch, a. mī ad., зморѣсѣтѣкѣ.

Humpe, f., Humpen, m., капѣ, по-карѣ марѣ.

Humpein, Humpen, v., скѣлѣнѣтѣ.

Humpler, n., скѣлѣ, шѣнѣторѣгѣ.

Hund, m., кѣне; junges —, кѣцѣлѣ;

(sing) кървѣ; viele — e sind des Hasen Tod, чорѣ малята варѣ не поркѣ, гъште малята дъсирѣ не маѣ; da liegt der — begraben, аѣ заче грѣзтата; er ging fort, wie ein begoffener —, e'a dъck кз кѣда дътрѣ нѣчѣре; mit ihm kann man keinen — aus dem Ofen locken, елѣ нѣ е де нѣч о трѣвѣ, нѣ е вѣнѣ ла нѣмака; komme ich über den —, so komme ich auch über den Schwanz, n's'ml a niack cъ n's'ml пѣѣ; sie leben miteinander wie — und Raue, трѣѣскѣ ма кѣмѣде кз нѣмака; an kleinen Nerven lernt der — jeder fauert, дела оѣ ажънѣ ѳѣрѣлѣ ла воѣ; — e führen müssen, а се тѣкѣломѣ де тоѣ; mit gezwungenen —en ist nicht gut jagen, кз кѣмѣде сѣлѣтѣ нѣ вѣнезѣ лѣнарѣ.

Hündchen, n., кѣдѣлѣшѣ.

Hunde-arbeit, m., маѣкѣ де кѣне, де хамалѣ; Bett, —lager, m., кѣлѣшѣлѣ кѣмѣлѣ; патѣ реѣ; — fett, n., грѣскѣ де кѣне; — freffen, n., пѣтрѣмѣтѣ кѣнѣлѣ, маѣкѣре чѣнѣкѣ, маѣсерѣверѣ; — haub, — hütte, f., касѣ, колѣвѣ; кѣлѣшѣ пѣптрѣ кѣнѣ; — junge, m., серѣвѣ пѣптрѣ кѣнѣ; поркѣ де кѣне; — ferk, m., маѣмѣлѣ, омѣ де нѣмакѣ, верѣанѣ; — leben, n., вѣдегѣ чѣнѣкѣ, де кѣне; — loch, n., котѣлонѣ; — narr, m., пасѣонатѣ дѣнѣ кѣнѣ.

Hundert, num. indecl., сѣгѣ; je —, тоѣ кѣте о сѣгѣ; — erlei, (indecl.), дѣн о сѣгѣ де ѳѣлѣрѣ; — fack, — fällig, a., сѣгѣтѣ, дѣсѣгѣтѣ; — grâdig, a., сѣгѣградѣ; — jährig, a., сѣгѣнарѣс, де о сѣгѣ анѣ; — maßlig, a., де о сѣгѣ орѣ; — pfündig, a., де о сѣгѣ пѣнѣдѣ; — ste, алѣ сѣгѣлѣа, а сѣга; — stel, а сѣга; — weiß, ad., кз сѣга.

Hunde-scheu, f., тѣрѣаре; a., зѣрѣторѣ де кѣнѣ; — schlag, m., вѣдѣре де кѣнѣ; — schläger, m., зѣвѣгѣторѣ де кѣнѣ, кѣнерѣ (хенгерѣ); — stall, m., а. Hundehaus; — steuer, f., дамѣде не кѣнѣ, кѣне-

ritѣ; — wache, f., (мар.), вѣдѣлѣа дѣнѣ маѣлѣ нѣмѣте не рѣлѣ; — wärter, m., кѣлѣтерѣ.

Hündin, f., кѣдеа; keine —, кѣдѣлѣшѣ.

Hündisch, a., кѣнѣлѣ, кѣнескѣ, чѣнѣкѣ.

Hunde-affe, m., сѣмѣтѣ чѣнѣѳѣалѣ (кз канѣ де кѣне); — biß, m., маѣшѣкѣтѣрѣ де кѣне; вѣрѣндѣшѣ (пѣантѣ); — blume, f., пѣнѣдѣлѣ; — fott, m., поркѣ де кѣне, омѣ де нѣмака, колонѣ; — fütterei, kolonъrѣ; — fütterisch, a. mī ad., де вѣнѣ поркѣ де кѣнѣ, вѣлѣстѣ-матѣ (ѳѣантѣ); — grab, n., ѳѣрѣа кѣмѣлѣ; — haar, n., пѣрѣ де кѣне; — hunger, m., ѳѣме кѣнѣнѣ; — firsche, f., чѣрѣша кѣмѣлѣ; вѣронѣлѣ алѣ (Lin.); — leder, n., пѣле де кѣне; — milch, f., лѣнтѣде кѣмѣ-лѣлѣ (пѣантѣ); — melde, f., чѣнопо-дѣлѣ вѣлѣварѣ (Lin.); — müde, a., ѳѣрѣе остѣнѣтѣ; — schlange, m., воа кѣнѣлѣ; — stein, сѣрѣкѣ, стѣоа (констѣлѣлѣдѣнеа) кѣмѣлѣ; — tage, pl., зѣлѣде кѣнѣлѣорѣ, кѣнѣкѣлѣ (дѣнѣ лѣна лѣлѣ кѣнѣлѣорѣ); — wuth, f., тѣрѣаре; stille —, тѣрѣаре маѣтѣ; — zah, m., дѣнтѣ кѣнескѣ, дѣн-тѣде оѣкѣларѣ; — zunge, f., лѣмѣва кѣмѣлѣ (пѣнѣтѣ).

Hühne, m., чѣрантѣ; — ugrab, n., маорѣмѣнтѣ де чѣрантѣ.

Hunger, m., ѳѣме; — empfinden, v., а сѣмѣдѣ, а авѣ ѳѣме; — nach Etwas haben, а поѣтѣ чѣвѣанѣ; vor — sterben, а маѣрѣ де ѳѣме; ich habe —, мѣ е ѳѣме; — ist der beste Noth, ѳѣмеа е чѣлѣ маѣ вѣнѣ вѣкѣтарѣ.

Hunger-gestalt, f., ѳѣгарѣ де ѳѣлѣ-мѣндѣ, дѣшѣрѣатѣ, зѣкатѣ; — fur, f., ажънѣ; — leiden, m., пѣрѣторѣ де ѳѣме.

Hungerig, a., ѳѣлѣмѣндѣ.

Hungern, v., а ѳѣлѣмѣнѣдѣ; mich hun- gert, мѣ е ѳѣме.

Hunger-quelle, f., ѳѣнѣгѣлѣ сѣкѣторѣ; — rechen, m., грѣалѣ маѣре.

Hungerstoth, f., ѳѣмѣте.

Hunger-thurm, f., дѣнѣѳѣорѣ де оѣлѣ-дѣлѣ ла маѣре пѣнѣ ѳѣме; — tod,

tonitrope; — zentner, m., (дн то-
нитроп) кнтаръ de 115 пзнци.
Huttreffe, f., галонъ de пгъръпъ;
— iderzug, m., токъ de пгъръпъ.
Hutung, f., пмизнатъ.
Hutzucker, m., кпгъдинъ de захаръ.
Huzel, f., поме зскате; — ig, a.,
зскатъ, стаѳидитъ; — n, v., a зска.
Hyacinth, m., iacintъ, пѣтръ прециѳсъ.
Hyacinthe, f., iacintъ.
Hyäne, f., хиенъ.
Hyder, f., idpъ.
Hydraulik, f., idpazликъ.
Hydraulisch, a., idpazликъ.
Hydrogen, n., idpоженъ.
Hydrograph, m., idpографъ.
Hydrologie, f., idpологiя.

Hydrometer, m., idpометръ.
Hydra, f., lcea (zeigъ).
Hydrometer, m., igометръ.
Hymen, m., lменъ, zexъ дпсзратълзл.
Hympne, f., имнъ, кпптекъ.
Hyperbol, f., ипервохъ; — iſch, a. mi
ad., чперволикъ.
Hypochondrie, f., ипокондрiя.
Hypochondriſch, a. mi ad., ипокондрiакъ.
Hypothek, f., ипотекъ; — ariſch, a.
mi ad., ипотекаръ.
Hypothenuſe, f., ипотенезъ.
Hypothese, f., ипотезъ.
Hypothetiſch, a. mi ad., ипотетикъ.
Hysterie, f., истерiя, истерикале (во-
teziре ѳemelескъ).
Hysteriſch, a. mi ad., истерикъ.

J.

(В о к а л ь.)

J, n., a поза лiтеръ дн алѳазетълъ
перманъ.
J! int., i! xel! J. = Jahr, анъ;
f. J. = tauſenden Jahres, a. к.
Jbe, f., — nbaum, m., тiсъ.
Jbiſch, n., пазъ mare. (Eibiſch).
Jch, pron., ежъ; — bin еж! ежъ снт!
—, n., ежъ; mein —, дпсз'ми,
individual meъ; er iſt mein zweites
—, ежъ ал doilea ежъ.
Jchheit, f., ежикъ, дпсзшiме, indi-
vidualitate.
Jchneumon, n., икнемонъ.
Jchtiologie, f., иктиологiя.
Jdeal, n., идеалъ; — iſch, a. mi ad.,
идеалъ; — iſmus, m., идеализмъ;
— iſt, m., идеалистъ; — ität, f., иде-
литате.
Jdee, f., идеъ.
Jdentificiren, v., идентификъ.
Jdentifiſch, a. mi ad., иденрикъ.
Jdentität, f., иденритате.
Jdiom, m., идиомъ (лимъ).
Jbiot, m., идиотъ.
Jdol, m., идолъ (Abgott).
Jbus, m., идъ.
Jbylle, f., идилъ.
Jgel, m., ирикъ, поракъ снiмосъ.
Jhm, pron., ил.

Jhr, pron., не елъ, длъ, дансикъ.
Jhnen, pron., доръ, воъ, вi, въ.
Jhr, pron., (deſſa Sie), ca, еl, во-
стръ, дор, воl.
Jhret-halben, — wegen, — willen, ad.,
центъ данса, центъ харъ еl;
центъ воl; центъ атореа дор.
Jhrige (der die daъ), pron., азъ сеъ,
a cea, a доръ; азъ востръ, a во-
стръ; iſch bin ganz der —, снт
кз тогъл азъ Dтае; Sie haben daъ
— gethan, ш аl ѳъкътъ datoria.
Jhro, pron., (vekъ = Jhr), тъъ,
га; востръ, востръ; — königliche
Johheit, Анълшiмеа га.
Jhrgen, v., Двстрескъ, ворвескъ кз
china per Jhr.
Jkonographie, f., иконографiя.
Jlegal, a., нелегалъ, нелецигитъ.
Jlegitim, a. mi ad., нелецигимъ.
Jllumination, f., илминъшiоно.
Jlluminiren, v., илминъ.
Jlluminiren, Jlluminiſt, m., илминъ-
торъ, илминистъ.
Jluston, f., илшiоно.
Jluftriſch, a. mi ad., илшорикъ.
Jlme, f., Jlm, Jlmensbaum, m., ямъ,
(Ulme, Ruſter).
Jlſe, v. Moſe. Digitized by Google

Itle, m., *пэропѣ, дихорѣ*; —*фалл*, f., *кэроу де дихорѣ*.

Im, *праер.*, *контрасъ дѣа (in dem)*, *дн . . . ; im Garten*, *дн грѣдѣнѣ*; *im Sommer*, *вара*; *im Schwitze des Angesichts*, *дн сѣдѣра ѳежел*.

Imaginär, a., *имаѣнарѣ*.

Imbiß, m., *дѣвакѣтѣрѣ, дѣжѣнѣ, гѣсѣре (de diminega)*.

Immaſten, conj., (*vekis*), *ѳѣндѣкѣ*.

Immateriell, a. *шѣ ad.*, *нематериалѣ*.

Immatriculation, f., *иматрикѣлѣѣне*.

Immatriculiren, v., *иматрикѣлѣѣ*.

Imme, f., *азѣнѣ*.

Immer, ad., *тодѣазна, пѣрѣреа*; *auf —*, *непѣрѣ тодѣазна*; *wer auch — ſein mag*, *ѳѣтѣ тѣкарѣне ва ѳѣ*; *er mag — reden*, *пѣте ворѣ кѣтѣ дѣ плаче*.

Immerdar, —*fort*, —*zu*, ad., *пѣрѣреа, тодѣ дѣнѣнте, тодѣ маѣ дѣпарѣ, дѣнѣнте немаѣ*.

Immergrün, n., *пѣрѣреа верде (кѣм е ѳеѣлѣ)*.

Immerhin, ad., *пѣрѣреа*.

Immermehr, ad., *дѣн че дѣ че, тодѣ маѣ мѣлѣ*.

Immerwährend, a. *шѣ ad.*, *неконтѣнитѣ, перѣнѣнте, неѣтѣрѣвѣтѣ, ѳѣрѣ дѣчѣтѣре*.

Immittelft, a. *шѣ conj.*, *кѣ тодѣ аѣтеа, дѣтѣрѣѣѣеа, дѣ вреѣме че*.

Immobil, a., *немишѣкѣторѣ*; —*ten*, n. pl., *немишѣкѣтѣре*.

Immoralifch, a. *шѣ ad.*, *неморалѣ*.

Immortalität, f., *неморалѣтѣте*.

Immortalität, f., *неморалѣтѣте*.

Impensen, pl., *сѣне*.

Imperatib, m., (*modß*, *дн граматѣкѣ*), *дѣмператѣѣ*.

Imperfect, n. (*тѣмѣлѣ, дн грам.*), *имперѳеентѣ, неѳѣнтѣ*.

Imperial, n., *имперѣалѣ, имперѣтѣскѣ*; —*palter*, n.; *хѣртѣѣ имперѣалѣ, ѳеѣлѣлѣ чѣлѣ маѣ маѣре*.

Impertinent, a. *шѣ ad.*, *имперѣтѣнѣнте, ѳеронтѣлѣ*.

Impertinenz, f., *дѣмперѣтѣнѣнѣ, ѳеронтѣрѣѣ*.

Impf-anſtalt, f., *ставерѣмѣнтѣ де вакѣнѣчѣлѣне*; —*arzt*, m., *вакѣнѣторѣ*; *arztort*, (*пѣѣкѣторѣ*); —*en*,

v., *вакѣнѣлѣ, артѣѣскѣ, пѣѣѣскѣ (med.)*; *докѣлѣлѣ (грѣдѣтѣрѣ)*; —*ling*, m., *вакѣнѣндѣ, де артѣтѣ (кѣнѣлѣ)*; —*reis*, v. *ѳтѣрѣтѣлѣ*; —*ung*, f., *вакѣнѣчѣлѣне*; —*wunde*, f., *ѣѣва вакѣнѣчѣлѣне*.

Imponiren, v., *дѣмѣнѣлѣ*; —*d*, part., *дѣмѣнѣлѣнте*.

Importanz, f., *дѣмпортѣнѣ, кѣнѣѣчѣнѣнѣ*.

Importation, f., *дѣмпортѣчѣне*.

Importen, m. pl., *дѣмпортѣте (шѣрѣѳѣрѣ)*.

Importiren, v., *дѣмпортѣ*.

Imposant, a. *шѣ ad.*, *дѣмѣнѣлѣторѣ*.

Impost, m., *дѣмѣѣѣ (ваѣтѣ не шѣрѣѳѣрѣ)*.

Impotent, a. *шѣ ad.*, *неѣтѣнѣте, непѣтѣнѣѳѣѣ (маѣ кѣ сѣмѣ де ѣе-перѣчѣлѣне)*.

Impraktibel, a. *шѣ ad.*, *непѣрѣнтѣкѣверѣ*.

Imprimatur, n., *дѣмпрѣматѣрѣ (сѣ се тѣлѣрѣскѣ)*, *воѣа дѣтѣ сѣре а се тѣлѣрѣ чеѣа*.

Improvifator, m., *дѣмпрѣѣѣлѣторѣ*.

Improvifiren, v., *дѣмпрѣѣѣѣлѣ*.

Impuls, m., *дѣмѣлѣѣѣ, дѣмѣѣѣѣ*.

In, *праер.*, *дн, лѣ*; *пѣлѣ, дѣтѣрѣ*; *er wird in ſechs Tagen hier ſein*, *дн маѣсе зѣлѣ ва ѳѣ ачѣ*; *in die Kirche gehen*, *а тѣрѣе лѣ вѣсерѣкѣ*.

Inaugural-rede, —*ſchrift*, f., *дѣсѣрѣтѣчѣлѣне*.

Inbegriff, m., *кѣнѣнѣнѣтѣ, кѣпрѣнѣѣ*; *totime*, *дѣтѣрѣѣлѣне*; *mit —*, *кѣнѣнѣндѣ ачѣ*; *kurze —*, *прѣскѣрѣчѣлѣне, сѣмѣрѣѣ*.

Inbrunn, f., *ардѣре, ѳеѣрѣѣре*; *zell*.

Inbrunnſtig, a., *арѣнѣте, ѳеѣрѣнѣте*; ad. *кѣ ардѣре, кѣ зѣлѣ*.

Incarnat, —*roth*, a. *шѣ n.*, *инкарнатѣ, рошѣлѣ ка карѣне*.

Incaſſo, n., *дѣнкассѣтѣнѣнтѣ, прѣмѣре (banl) дн кассѣ*; *daß — beſorgen*, *а дѣнгрѣѣ де дѣнкассѣтѣнѣнтѣ*.

Incidentpunkt, m., *пѣнтѣ де инѣѣѣлѣне*.

Inclination, f., *дѣнклѣнѣчѣлѣне*.

Inclusive, ad., *дѣнклѣѣѣлѣ*.

Incognito, ad., *не некѣлѣпѣскѣте, дѣ-кѣнѣнѣтѣ*.

Inhuman, a., нечеловѣкъ, нечеловѣчность;
—ität, f., нечеловѣчатость.
Initialbuchstabe, m., литеръ initialъ.
Initiative, f., инициатива.
Injurie, f., дѣлазрѣнъ.
Inlage, f., вкладъ, вкладъ.
Inländer, m., пѣтчеленскій, идиотенскій.
Inländisch, a. ші ad., идиотенскій, де
локѣ, патрискъ; дѣлтернскъ; —e Waa-
ren, шарѣ патрискіи; —e Han-
del, комерцъ дѣлтернскъ.
Inlegend, a., вкладскій, вкладчатъ.
Inne, ad., дѣлтръ; mitten —, дѣл
міжлокѣ; gerade —, кларѣ дѣл між-
локѣ; (дѣл komposition) — be-
halten, a речинѣ; — bleiben, a
medé акасъ; — haben, a poseda,
a авѣ; —halten, a, дѣлчета, a
konteni; sich —halten, —bleiben,
—stecken, a medé, a речинѣ а-
касъ; —sich, a се діне дѣл ком-
позіцъ; —werden, a перече, a ші
та сама.
Innen, ad., дѣл гѣлтръ; von —, дѣл
гѣлтръ; von —heraus, дѣл гѣл-
тръ афаръ; nach —zu, спре гѣлтръ.
Innere (der die das), a., дѣлтернскъ,
дѣлтрѣнскѣ.
Innerhalb, adv. ші праер., дѣл гѣл-
тръ, дѣлтрѣ, дѣл, гѣлтръ; — der
Stadt, дѣл гѣлтръскъ четъділ; —
der Grenzen, дѣлтрѣ марцін; —
drei Tagen, гѣлтрѣ дѣл три зѣл.
Innerlich, a. ші ad., дѣлтрискіи, дѣл-
тернскъ, дѣл cine; —beten, a се
рѣга дѣл гѣлтрѣ.
Innig, innigst, a. ші ad., интимскъ, кор-
діалскъ; —e Freundschaft, амидіѣ
стрѣнскъ; —gerührt, мішкарѣ гѣлтрѣ
дѣл инимъ; —fellt, f., интимитатѣ;
—sich, ad., кѣл интимитатѣ.
Innung, f., корпораціоне (цехѣ).
Inoculation, f., инокуляціоне, ино-
куляціоне.
Inoculiren, v., a инокула.
Inquiriren, v., a инквіра, а четрчета,
(криміналічестѣ); a се інформа.
Inquisit, m., инквісіторскій, криміналскій.
Inquisition, f., инквісіціоне; трѣв-
налскъ де инквісіціоне.
Inquisitor, m., инквісіторскій.
Inſ, praep., (= in das), дѣл.

Inſaß, m., локѣторѣ.
Inſbesondere, ad., мал алекѣ, мал
вапроѣ (индѣвѣсѣл).
Inſchrift, f., инскрипціоне.
Inſect, n., инсектъ; —enflecker, m.,
сективорѣ; —enfunde, —lehre, f.,
ентомологіѣ.
Inſel, f., инсѣлѣ, островѣ; —be-
wohner, m., инсѣланѣ; —ſten, n.,
инсѣлицѣ; —gruppe, f., грѣл де
инсѣлѣ; —meer, n., архипелагѣ.
Inſelt, v. Unſchilt.
Inſerat, n., инсератѣ, инсератѣ.
Inſeriren, v., инсерѣ, инсерѣ.
Inſertion, f., инсерціоне; —e
gebühre, f., инсерітѣ, платѣ пен-
трѣ инсератѣ.
Inſgeheim, ad., п'аскѣнскѣ.
Inſgemein, ad., ингенералѣ.
Inſgesamt, ad., нестѣтотѣ.
Inſiegel, n., сіцілѣ (печатарѣ).
Inſignien, pl., инсѣмне.
Inſinuant, m., инсѣванітѣ, инсѣ-
шиторѣ.
Inſinuation, v., инсѣваніціоне, ин-
гѣшпѣ; (леці) дѣл гѣлтрѣ, грѣ-
дѣре, (de doktrinte); грѣл-
ціоне, пѣрѣре.
Inſinuiren, v., дѣл гѣлтрѣ, грѣлѣ;
пѣрѣрѣскъ; sich —, гѣл'нсінѣ, ин-
гѣшескѣ.
Inſkünſtige, ad., инкѣиторѣ.
Inſofern, conj., инкѣтѣ.
Inſolenz, f., соронтрѣрѣ, перѣшнѣре.
Inſolvent, a., некапачѣ де а пѣлті,
вакѣротѣ.
Inſolvenz, f., неустѣлѣ де а пѣлті.
Inſonderheit, f., ансіне, мал алекѣ,
дѣл спеціѣ.
Inſoweit, ad., гѣлтрѣ инкѣтѣ.
Inſpektion, f., инспѣціоне.
Inſpektor, m., инспѣиторскій; —at,
n., инспѣиторатѣ; Inſpektur, f.,
инспѣиторѣ.
Inſpiration, f., инспѣрціоне, ин-
сѣларѣ.
Inſtalliren, v., инсталѣзѣ, амедѣ
дѣл дрегѣторѣ.
Inſtändig, a., инстѣнтѣ, рѣгѣторѣ,
стѣрѣиторѣ; —e Bitte, инстанціѣ.
Inſtanz, f., инстанціѣ, рѣгѣціоне.
жѣлѣ.

Zrdtsch, a. ші ad., герестра, гратън-тескѣ; карнажъ, гръпескѣ.
Zrgernd, a., вер, боре, кѣтва, дѣанъ-тѣмларе; — **Zemand**, боре чине, пештине; — **etwas**, боре че; — **wo**, зндева, боре знде; — **wohin**, дѣкѣтрова; — **woher**, де зндева; **er ist** — **wohin** gegangen с'а дѣскъ зндева.
Zrmenſaule, f., Ирменскъ, статза лѣ Арминѣ.
Zronie, f., ироніѣ, важокърѣ.
Zronisch, a., ироникѣ, ad. ироничеште, кз ироніѣ.
Zrational, m., пераціоналѣ.
Zrre, m. ші f., невзлѣ, невзпѣ.
Zrre, f., ероре, рѣтѣчере; **in der** — **herum** gehen, дѣвлѣ дѣкѣт дѣколо рѣтѣчидѣ.
Zrre, a. ші ad., рѣтѣчѣтѣ, рѣтѣчидѣ; **Sie sind** — **erst** дѣ ероре; **er ist** — **im** **Stoſſe**, е сминтѣтѣ; — **führen**, — **leiten**, дѣкѣ (не чинева) дѣ рѣтѣчере, дѣ невзпескѣ; — **gehen**, — **fahren**, рѣтѣческѣ; **einen** — **machen**, амѣдескѣ, скотѣ дѣн мингл (не чинева); **er läßt** **sich** **nicht** — **machen**, не ел нѣ'л скодѣ дѣн мингл, дѣн непенѣ; — **reden**, а ворѣ айзреа; — **sein**, а оѣ дѣ ероре; — **werden**, а се сминтѣ.
Zrregular, a. ші ad., перегълатѣ; — **ität**, f., перегъларигате.
Zrreligiös, a. ші ad., переледиоскѣ; — **ität**, f., переледигате.
Zrren, v., рѣтѣческѣ; м'амѣдескѣ; грешескѣ, ерезѣ; **wenn** **ich** **nicht** **irre**, дѣкѣ нѣ ме'ншелѣ; —, v. a.,

амѣдескѣ, скотѣ дѣн мингл (не чинева); **er läßt** **sich** **nicht** (**durch** **nicht**) —, не ел нѣ'л дѣншелъ зесне.
Zrenhauf, n., касѣ де невлѣ.
Zr-gang, m., мерсѣ, кале грешѣтѣ, рѣтѣчере; — **garten**, m., лавиринтѣ; — **geist**, m., рѣтѣчиторѣ; — **glaube**, m., — **gläubigfeit**, f., крѣдинѣ рѣтѣчѣтѣ, еретичѣ, етеродосѣ; — **gläubig**; a., еретикѣ, етеродосѣ.
Zrrig, a., еронеѣ, фалсѣ.
Zrritabel, a., дѣтѣратаверѣ.
Zrritiren, v., дѣтѣратѣ.
Zrlehre, f., доктринѣ, дѣвлѣдѣтѣрѣ етеродосѣ; — **r**, m., дѣвлѣдѣтѣрѣ етеродосѣ, еретикѣ.
Zr-sicht, n., — **wisch**, m., фокѣ рѣтѣчиторѣ (сметѣ); — **stern**, m., планетѣ.
Zrrede, f., ворѣере айзреа.
Zrrthum, m., ероре; рѣтѣчере; **ir-kat**; **einen** — **begehen**, а кѣдѣ дѣн иркатѣ; **sich** **in** **einem** — **e** **be-** **finden**, а оѣ дѣ ероре.
Zrrung, f., рѣтѣчере, ероре.
Zrwaſſen, m., преждѣдѣтѣ, сѣперстѣ-цисне.
Zrrweg, m., кале рѣтѣчѣтѣ; **auf** — **e** **gerathen**, а апѣка рѣѣ.
Zfabellfarbe, f., колѣре галвинѣ (— **gibus**); — **n**, a., де колѣре галвинѣ.
Zfegrim, m., кѣртиторѣ, чѣкѣлиторѣ.
Zfoliren, v., исолѣжѣ.
Zfop, m., иконѣ.
Zraelit, m., израилѣтѣ.
Ztinerarium, n., карте де кѣлѣторѣтѣ, дескрипѣре де кѣлѣторѣтѣ, кѣлѣторѣтѣ.
Zst, v. **Zest**.

J.

(Под, копсонъпгъ.)

J, n., а зочѣа дѣтерѣ а алѣветълѣтѣ цертманѣ.
Ja, ad., ама, да; — **wohl**, ама зѣл! ама фѣрѣ 'ndoiarѣ; — **frei-** **lich**, ама **vezi** **vine**, кѣм нѣ; о —, **va** **da**; — **ganz** **gern**, вѣкѣросѣ, кз тѣтѣ **inima**; — **sogar**, **va** **z** **nack**; **thun**, **sagen** **ic**. **Sie** **es** — **nicht**,

dar **n**ѣ **o**аче, нѣ **z**иче . . . ; **Sie** **wissen** —, **daß** . . . , **dar** **Dra** **штѣ**, кз . . .

Jabruber, v. **Zaherr**.

Zacht, f., **Zachtschiff**, n., иактѣ, лѣнгре спринтенѣ.

Zacke, f., поутарѣ кз тѣпечѣ, жакѣ.
Zacobiner, m., иаквинѣ, революціонарѣ

Jacobſtraut, n., (плант) отонъ (Lin.)
Jacobſtab, m., (астр.) разъметръ;
(констелляціе) цингѣореа лѣ
Orione.

Jacobſtraße, v. Miſchſtraße.

Jagd, f., вѣпѣоре; hohe —, вѣпѣ-
торе де еере марі; niedere —,
вѣпѣоре де еере миц; — auf
Etwas machen, а лѣа ла гонъ
(чева); was iſt das hier für eine
—? че лартъ есте аста? auf die
— gehen, а терѣе ла вѣпѣоре.

Jagd-bar, a., вѣпѣверѣ, че се нѣте
вѣпа; —barfeit, f., вѣпѣверитате;
вѣпѣторитѣ (дрептѣ); —bediente,
сервѣ де вѣпѣоре; —flinte, f.,
пѣшкѣ де вѣпѣатѣ; —frohne, f.,
агаритѣ де вѣпѣатѣ; —getäth, n.,
знелте де вѣпѣатѣ; —gerecht, a.,
внѣл вѣпѣторѣ; —gerechtigfeit, f.,
дрептѣ де вѣпѣатѣ; —götin, f.,
Ziana; —hund, m., кѣне де вѣпѣ-
натѣ; —leute, pl., вѣпѣторѣ; —
luſt, f., пѣчере де вѣпѣатѣ; —
ordnung, f., регѣлѣмѣнатѣ де вѣпѣ-
натѣ; —partie, f., партитѣ де вѣпѣ-
натѣ; —reiter, m., кѣлѣреуѣ вѣпѣ-
пѣторѣ; —revier, n., околѣ, цинѣтѣ
де вѣпѣатѣ; —ſchule, f., семнѣ
опритѣорѣ; —ſtück, n., гѣвлѣдѣ лѣпѣ-
тинѣторѣ де вѣпѣоре; —taſche,
f., ташкѣ де вѣпѣатѣ; —weſen, n.,
вѣпѣоре; —zeit, f., тимѣпа вѣпѣ-
пѣторѣ; —zell, n., тинѣ, шатрѣ,
корѣ де вѣпѣоре; —zeug, n.,
знелте де вѣпѣоре.

Jagen, v., гонѣскѣ, алѣнтѣ, оѣгѣ-
рескѣ, иѣл ла гонъ, вѣпѣзѣ (о-
еѣрѣ); — v. n., алѣртѣ, кѣрѣ,
галѣпѣзѣ; Gemſen —, вѣпѣзѣ ка-
пѣре пѣрге; in die Flucht —, иѣл
ла оѣгѣ; Einem den Degen durch
den Leib —, а пѣргече кѣѣва прин
трѣнѣ саѣа; Einem eine Kugel
durch den Kopf —, а трѣнтѣ кѣѣва
лѣ канѣ знѣ глѣпѣ; —, n., вѣпѣ-
пѣоре; ein — anſtellen, а пѣне
ла кѣле о вѣпѣоре.

Jäger, m., вѣпѣторѣ; —butſche, m.,
еѣлѣорѣ вѣпѣторѣ; —ei, f., вѣпѣ-
торе; —in, f., вѣпѣторѣсѣ; —
luſt, f., артеа вѣпѣторѣска, се-

кѣрѣл вѣпѣторѣ; —jähig, a.,
ка вѣпѣторѣ, лѣ modѣ вѣпѣго-
рескѣ; — zu Fuß, вѣпѣторѣ пѣ-
дѣстрѣ; — zu Pferd, вѣпѣторѣ
кѣлѣреуѣ.

Jägerbataillon, n., батѣонѣ де вѣпѣ-
пѣторѣ.

Jägercorps, n., корпѣ де вѣпѣторѣ.
Jäh, jähre, a. mi ad., пенѣдѣ, иѣте;
прѣпѣтѣорѣсѣ, порнитѣ ла шѣпѣ.

Jähre, f., иѣдѣлѣ, пенѣзѣме.

Jäherr, m., омаѣ лѣа да, омѣ кѣре
пѣ зѣче ва.

Jählich, jähling, a. mi ad., пенѣдѣ,
прѣпѣтѣорѣсѣ.

Jählingſ, ad., пенѣде, оѣрѣ вѣсте
(де лѣпрѣсѣпѣ).

Jahr, n., анѣ; bei —en ſein, а оѣ
де анѣ, лѣ вѣрѣстѣ; in den beſten
—en ſein, лѣ оѣлѣре анѣорѣ;
ich habe ihn in — und Tag nicht
geſehen, знѣ анѣ декѣнд ла ам
вѣзѣтѣ; über's — de аѣм лѣпѣ-
трѣпѣанѣ; der Verſtand kommt nicht
vor den —en, минѣре вѣне кѣ вѣрѣ-
ста; das — der Welt, деѣ Геѣлѣ,
анѣ еѣчереѣ, анѣ шѣпѣтѣпѣеѣ;
dieſes —, ѣст анѣ; vor den —en,
оѣрѣ тимѣ; in den —en, кѣ
тимѣ; ein Menſch von den —en,
омѣ де аѣеамѣ вѣрѣстѣ.

Jahr-buch, n., —bücher, кѣронѣкѣ,
анѣле.

Jahres-anfang, m., канѣлѣ анѣлѣ; —
friſt, f., снаѣлѣ, терминѣ де знѣ
анѣ, —zeit, f., аѣотѣимнѣ.

Jahr-feſt, n., анѣверѣсарѣ; —fünf, n.,
лѣстрѣ, инѣлѣкѣ; —gang, m., кѣрѣ-
сѣлѣ анѣлѣ; —gehalt, m., самѣрѣлѣ,
платѣ, лѣоѣ анѣарѣ; —gelb, n.,
пенѣсѣне; —gewächſ, n., плантѣ
анѣарѣ (де о варѣ); —hundert,
n., сѣкѣлѣ, вѣкѣ.

Jährig, a., анѣарѣ, де анѣ анѣ; еѣ
iſt nun —, даѣ ет тодѣт иѣ, е анѣ
декѣнд е морѣтѣ.

Jährlich, a. mi ad., анѣарѣ, анѣверѣсарѣ.

Jährling, m., аѣотѣимнѣ (меѣлѣ де
знѣ анѣ).

Jahr-lohn, m., лѣоѣ анѣарѣ; —
markt, m., оѣртѣ, гѣртѣ де анѣ;
лѣлѣлѣ гѣртѣлѣ.

Zahrmartts-gescheft, n., пѣс-гѣрѣ-
лѣ, dars̄ de гѣрѣ; — leute, pl.,
гѣрѣвѣщ; — wache, f., сѣнтѣмѣнѣ
de гѣрѣ.

Zahrrrechnung, f., компрѣ ансарѣ.

Zahr-tausend, n., милѣнарѣ; — weise,
ad., не анѣ, кѣ анѣ; — wachſ, v.
— gewächſ; — zahl, f., data (вѣ-
леатѣ), анѣл Dömmälſ, ал-лѣмет;
— zehen, — zehent, n., zecheniſ.

Zähorn, m., тѣпѣнѣ изѣ; — ig, a.,
izte la тѣпѣнѣ, тѣпѣнѣлос.

Zalusie, f., жалѣзѣ, темере; жалѣсѣ
(шалѣгѣтере).

Zambe, m., жамѣѣ (продод.)

Zambifch, a., жамѣиѣѣ (верѣѣ).

Zammer, m., вѣлетаре, пѣлѣперѣ, ла-
ментаре, гѣлѣгѣре; мѣсерѣѣ, тѣ-
кѣлосѣѣ; — bld, n., — geſtalt, f.,
ѣгѣрѣ мѣсерѣверѣ; — geſchrei, n.,
вѣлетарѣѣ, вочѣтѣ; — leben, n., вѣцѣѣ
мѣсерѣверѣ, тѣкѣлосѣѣ.

Zammerliſch, a. ſi ad., мѣсерѣверѣѣ,
тѣкѣлосѣѣ, de пѣлѣпѣѣ, de гѣлѣгѣтѣѣ
(мѣгѣросѣѣ).

Zammern, v. n., ме вѣлетѣѣ, воческѣѣ;
v. a., мѣ е мѣлѣ; еѣ ſammert mich
deſ Menſchen, мѣ е мѣлѣ de омѣ.

Zammern, n., lamentſgione, вѣлетаре.

Zammer-tag, m., zi de жамѣ, de гѣлѣ-
гѣре, de пѣлѣперѣ; — thal, n.,
валѣа пѣлѣперѣѣ; — voll, a. ſi ad.,
мѣсерѣверѣѣ, plainſ de гѣлѣгѣре.

Zan-Hagel, m., жанаѣлѣ, прѣсѣтѣѣ.

Zanitor, m., жѣтарѣѣ.

Zanitchar, m., жѣнѣчѣрѣѣ.

Zanuar, Zämer, m., жанѣарѣѣ.

Zanfentimue, m., жанѣсѣнѣиѣмѣѣ.

Zargon, m., жѣргѣнѣѣ.

Zaſagen, n., жѣсѣре, апрѣварѣѣ.

Zaſamln, n., жѣсамѣлѣ (пѣлѣтѣѣ).

Zaſpis, m., жѣспѣде (пѣгѣрѣѣ).

Zäten, v. Gäten.

Zauchtavi, Zauchert, Zuchart, n., огорѣѣ,
жѣгѣрѣѣ.

Zauche, f., zol.

Zauchen, v., жѣсѣскѣѣ, сѣлѣтѣ de жѣсѣрѣѣ.

Zawort, n., жѣворѣре, апрѣварѣѣ; ſein
— geben, a ce жѣвои, а прѣмитѣѣ.

Ze, ad., пѣрѣрѣеа, одатѣѣ, одѣнѣбрѣѣ;
von — her, дѣнѣченѣтѣѣ; — nach
dem, дѣспрѣкѣтѣѣ; — zwai und zwei,

totſ кѣтѣ doi doi; — mehr,
кѣтѣ mal мѣлѣтѣ; — weniger, кѣтѣ
mal пѣдѣнѣѣ; — eher, deſto lieber,
кѣтѣ mal изѣе, агѣтѣ mal wine; man
hat ihn — länger deſto lieber, dţn
ce жѣ ce жѣ изѣескѣ mal мѣлѣтѣ;
— biſweilen, — zuweilen, жѣсѣрѣѣ;
— weſcher, ѣгѣкарѣѣ.

Ze! (trivialeſ). Iſceſe!

Zedenfallſ, ad., жѣ totſ касѣлѣ, жѣ
тѣтѣ дѣлѣгѣмѣларѣеа, орѣкѣтѣ.

Zedennoſch, ad., totſmſ, кѣ тѣтѣ аете.

Zeder, Zede, Zedeſ, pron., ѣгѣкарѣѣ,
верѣкарѣѣ, орѣкарѣѣ; totſ дѣсѣлѣѣ; totſ
патѣѣ (вѣпѣлѣеашѣтѣѣ); ein —, жѣ
ѣгѣкарѣѣ.

Zedertmann, pron., totſ омѣ, totſ
патѣѣ; — thure, f., кѣрѣвѣ пѣлѣмѣкѣѣ.

Zedetzeit, ad., вер шѣ кѣнд, жѣ totſ
тѣмѣлѣѣѣ.

Zedeſmal, ad., totſdeazna, totſора,
тѣтѣdata; — ig, a., de ѣгѣкарѣедатѣѣ.

Zedoch, ad., totſmſ.

Zedweder, Zeweder, Zeglicher, v. Zeder.

Zelängerſelieber, n., (шланѣтѣѣ) кѣпрѣ-
ѣоѣѣ.

Zemals, ad., верѣодатѣѣ, одатѣѣ.

Zemand, pron., nescine (nescio quine)
брѣчѣне, брѣчѣнѣеа, брѣжкарѣѣ.

Zemine! int., аѣ е mine!

Zener, Zene, Zeneſ, pron., ачѣлѣѣ,
ачѣла, ачѣа; in — Welt, жѣ чѣеа
лѣтѣ, жѣ мортѣмѣтѣѣ.

Zenner, v. Zänner.

Zenſett, —ſ, ad. ſi праерѣѣ, de чѣа
парѣе, дѣпѣколѣ, тра; —ſ der Do-
nau, дѣпѣколѣ de Дѣнѣре; — ig,
a., de дѣпѣколѣ, жѣтѣрѣорѣѣ.

Zeremiade, f., ieremiadſ, пѣлѣтѣре,
гѣлѣгѣре.

Zesuit, m., Ieſzſitſ; vikalēſ; — en-
orden, m., ordinea iecſzſidſorſ;
— ſtmtſ, m., iecſzſſſſmſ.

Zesuf, m., Ieſcſ; — Chriſtus, Ieſcſ
Хрѣстѣосѣѣ; Buch — Strach, Влѣ-
сѣасѣтѣѣ.

Zehlg, a., антѣлѣѣ, прѣсѣнтѣѣ, дежѣтѣ.

Zegt, ad., акѣтѣ, жѣ томѣлѣнтѣѣ de
ѣадѣѣ; — erſt, авѣа акѣтѣ; bſ —,
пѣлѣ акѣ; ſür —, пѣлѣгѣтѣ акѣтѣ.

Zoch, n., жѣгѣѣ, склѣвѣѣѣ; жѣгѣрѣѣ
(холѣѣ); ein — Däſen, о атѣрѣе

de voi; unter das — bridgen, a
свѣжяга, а кичери (ф дѣръ).
Zoch-bein, n., оскъ жѣгарѣ; — рѣф,
ш., воѣ de жѣгѣ, de трасѣ.
Zochbrücke, f., подѣ ne аркырѣ.
Zochnaegel, m., рѣстелѣ.
Zochpfeller, m., пичорѣ de подѣ.
Zodci, m., кѣлѣрѣдѣ; чокоѣк (== кѣ
окигѣрѣ).
Zocul, m., жокѣ, гзытѣ, шагѣ (mold.)
Zodium, n., iodѣ, iodinѣ (kimij.)
Zohannis-beere, f., акришѣ, агримѣ
(= grosseille, fr.); — strauch, m.,
акришѣ (гѣфѣ); — blume, f., омы
возлѣ; — brot, n., пѣва Ст. Иоане
(ромжовѣ); — fest, n., санжванеле;
— frucht, n., iópa Ст. Иоане; —
wurm, m., —würmchen, n., зам-
пирѣ, верме дѣчиторѣ.
Johann Baptist, m., Ст. Иоан Бо-
тезиторѣ.
Johanniter-ritter, m., Ioanitѣ, кавалерѣ
de ord. Ст. Иоан, кавалерѣ
малтезѣ; — orden, m., ordinea
малтезѣ.
Joh-Bull (zi: Жон Бул), простиме
(англикѣ).
Jongleur, Gaufler, m., прѣстиция-
торѣ, магѣ.
Joujou, (zi: жѣжѣ), жѣжѣрѣ копѣ-
лѣрѣскѣ.
Journal, n., зисрналѣ, обѣа че есе
не zi, газетѣ; — ist, m., зисрналѣстѣ.
Jovial, —lich, a., жовиалѣ, веселѣ,
de вѣнѣ зморѣ (кѣ кѣфѣ); — lität,
f., жовиалитѣ.
Jubel, m., кротѣ de вѣкрѣ; — braut,
f., мирѣсѣ чинзечинарѣ; — bräu-
tigam, m., мире чинзечинарѣ; —
fest, n., сервѣторѣ de вѣкрѣ,
жѣвлѣ; — gesang, m., — lied, n.,
кѣптекѣ de вѣкрѣ, имѣ жѣвлѣ-
ларѣ; — hochzeit, f., пѣнгѣ жѣвлѣ-
ларѣ, серварѣа дѣкелѣрѣ англѣ
алѣ 50леа дѣла дѣсоцире; — jahr,
n., анѣ жѣвлѣларѣ; — münze, f.,
монетѣ, медалѣ жѣвлѣларѣ; —
predigt, f., предѣкѣ жѣвлѣларѣ; —
priester, m., прѣотѣ жѣвлѣларѣ.
Jubiläum, n., жѣвлѣ, анѣ жѣвлѣларѣ,
че се серва тотѣ да алѣ 50леа
анѣ да евреѣ, дѣ наре склѣвил де

семинѣ евреѣскѣ се елѣбера шѣ
огорѣле зѣлоуѣе се пѣрѣча да
примѣл лорѣ проприѣтарѣ фѣрѣ дѣс-
дѣнѣре.

Jubiliren, v., жѣвлѣ, салѣ de вѣ-
крѣ; —

Juch! Juchhe! izka! ama! éw! ama!
— heien, v., кѣсѣскѣ, изхѣсѣскѣ.

Juchten, — leder, n., изѣтѣ (чѣре
зѣкрѣ de Psicia).

Juden, v., амѣ мѣлѣкрѣимѣ; — n.,
мѣлѣкрѣимѣ, раѣз (cogna fr.).

Jüden, v., скарпѣнѣ.

Judaismus, m., изѣаѣскѣ, евреѣстѣ.

Judas, m., тѣдѣиторѣ, вѣлѣиторѣ,
амѣкѣ фалѣ; — tisch, m., стѣрѣаре
de Isdѣ.

Jude, m., жѣдѣ, жидовѣ, жиданѣ;
кѣмѣтарѣ; ewige —, жидовѣлѣ
неадорпѣтѣ.

Judelei, f., жидовѣ.

Ju-deln, — den; v., жидовѣскѣ, кѣ-
мѣтѣскѣ.

Juden-genoss, m., жидовѣ корѣле-
ционарѣ; — hut, m., (алѣмѣтѣ),
пѣматѣнѣе (Lin.); — fische, ал-
кекенѣ; — fisch, — hatz, n., ас-
фалѣ жидовѣскѣ (пѣкрѣ, кѣ-
транѣ, стѣлѣ); — schaft, f., жи-
довѣимѣ; — schule, f., сѣнагорѣ, скѣлѣ
жидовѣскѣ; — tempel, m., сѣна-
горѣ; — thum, n., жидовѣимѣ; —
viertel, n., сѣвѣрѣ жидовѣскѣ;
— zins, m., инѣрѣскѣ жидовѣскѣ,
кѣмѣтѣ прѣмарѣ.

Jüdin, f., жидовѣ, жидовѣкѣ.

Jüdisch, a. in ad, жѣдаѣскѣ, жидо-
вѣскѣ.

Jugend, f., жѣноуѣ; parte —, тѣне-
рѣе; — hat keine Jugend, тѣне-
рѣеле сѣнтѣ фѣрѣ мѣнѣ; von
— an, дѣн тѣнерѣе, дѣн копѣ-
лѣрѣ; in meiner —, дѣн тѣнерѣеле
мѣле.

Jugend-alter, n., вѣрѣста тѣнерѣе-
лорѣ; — blüthe, f., флѣрѣа мѣдѣлѣ;
— erziehung, f., одѣзѣциѣне; —
fehler, m., ерѣрѣе тѣнерѣелѣ;
— hitze, f., фокѣлѣ тѣнерѣелорѣ;
— jahre, — zeit, f., амѣл жѣнѣл,
тѣнерѣелорѣ, копѣлѣрѣ; — lich,

- a., тенебръ, жене; — штецъ, нѣ, nessair de tenebrege, штренагрърѣ.
 Сучѣ, м., некъраженѣс (мърдъ-рѣ); гланъ.
 Сулер, м., жленѣ, вьстръръ рько-прѣре.
 Сули, Сулиус, м., Іуліѣ (журъ).
 Сулианш, а., жэлианѣ (кэлиндарѣ).
 Sung, a. mi ad., тенебръ, жене; die — e Mannschaft, — e Leute, жѣ- mine, ечворпине; шѣ — шѣiben, a ce дъврѣка на энѣ жене; — e Fuhri, nris; — eѣ шѣѣb, мѣнѣжъ; — et Wein, синѣ нѣжъ; — et Fert, dominiorѣ; — e Frau, domi-iorѣ, дамичеръ, новачеръ тенебръ; — gewohnt, алт гешан, че пу-ведѣ на тенебрече, ачеа еачѣ на вьрланече.
 Sunge, м., комѣжъ; жене; dieчизлѣ (ечениѣ), анъручелѣжъ; — n, естрѣ, жѣс; wie die Alsten singen, се шѣѣschert die — n, кэмѣжъ сэнрѣ, шрѣпѣгѣ аша ми комѣжъ; — Maged, кэнарѣрѣ, еартъ де каръ; — bringen, шртѣн, а ерта, а пѣи.
 Sungen, v, еартъ, пѣлажъ; — arbeit, f., жѣкръ де dieчизлѣ; — hast, — mäßig, a. mi ad., комѣрѣсчѣжъ; — lassen, комѣрѣрѣ, песснѣс ко-мѣрѣсчѣжъ.
 Sungen, v, дѣнречесчѣжъ.
 Sungen, a., (comp. de la Sung), mal тенебръ; —, m., dieчизлѣ.
 Sungenf, f., верпръ, ечворъ, еартъ; die nacht — комѣжъ томнарѣжъ (чанаръ. Ain.).
 Sungenf-biet, n., пѣсэмѣжъ нарѣжъ; — gold, n., сорѣ нарѣжъ; — häutchen, n., именѣ, пѣлѣжа ечворпие; — sind, n., комѣжъ де жене; — lich, a. mi ad., ечворесчѣжъ, верпрарѣ; — hönig, m., мере де полѣ.
 Sungenf-inest, m., склѣвѣжъ ече-лорѣ; — floster, m., монътрѣ де еере; — krankheit, f., v. Bleich- suchf; — krank, m., кэннъ де ечворпѣ; — misch, f., корачеръ; жанре де верпръ; — taub, m., пѣнрѣ, рѣнраръ де верпръ; — schänder, m., еверпраръторѣ, епрѣ

- de ечворпѣ; — stand, m., еенѣ; — wach, n., чѣръ де полѣ; — wein, m., едеръ винѣолѣ.
 Sungerschaft, f., верпрѣрѣ, ечрѣ.
 Sung-frau, f., верпрѣ; die — Maria, m., ечворъ Maria.
 Sungfräulich, v. Sungfersch.
 Sungfräuschafft, v. Sungferschafft.
 Sunggeseh, m., ечворемѣжъ, чѣл-сарѣ, ортрѣ; dieчизлѣ; ein alter —, ечворѣ вьрпѣжъ (сурспесчѣжъ).
 Sunggesellschaft, v. Sungferschafft.
 Sunggeseh, m., ечворемѣжъ, чѣл-ортрѣ, чѣларѣ, шѣлѣ ортрелачъ.
 Sunggesellschaft, f., ортрѣ, еч-чворпѣ, чѣларѣрѣ.
 Sungling, m., комѣландъ, жене, еч-чорѣ; — salt, n., — schafte, еч-чорпѣ.
 Sungmeister, m., малотерѣжъ чѣлѣ mal нѣжъ.
 Sungs, ad., десчранѣжъ, штримѣнрѣ.
 Sungs, a., (sup. de la Sung), чѣлѣ mal тенебръ; чѣлѣ mal нѣжъ, no-acicimѣ; чѣлѣ mal din зоръ; bet — Tag, zioa жѣдѣрѣшѣ, ѣра мор-шѣ; das — Gericht, жѣдикѣра веа де анол.
 Sunit, m., Існѣ.
 Sunter, m., кедетѣ, изнѣрѣ.
 Suro, f., жѣнонѣ.
 Suro, f., жѣнѣ, аданѣре, сѣартѣ (Чанѣ).
 Supter, m., жѣле.
 Supte, f., жѣнѣ (вечтѣларѣ еч-мѣсчѣжъ).
 Surament, n., жѣрѣмѣнрѣ.
 Surot, m., жѣрѣ.
 Surt, Suro, m., жѣрѣ.
 Surtisch, a. mi ad., жѣрдѣжъ.
 Surtisbition, f., жѣрдѣжѣне.
 Surtisrubens, f., жѣрѣспѣдѣнрѣ.
 Surtif, m., жѣрѣчѣ; — erri, v. Rethel, geshelamfelt.
 Surtifich, a. mi ad., жѣрѣчѣжъ; die — e Sautst, еакѣларѣа де лѣш.
 Surtifium, n., жѣрѣчѣжъ, дѣчѣре де жѣдикъшѣ.
 Sus Ghabli, n., дрѣнрѣ де мѣрѣ; — et agratiandi, дрѣнрѣ де мѣрѣ ми де лѣрѣандѣ.
 Suss, ad., рокма; — nicht, v. éks es, рокма нѣ.

- Räfig, Räsicht, m.**, кзыкъ, кзыбю; грощ (дохъ de princöpe).
- Rastan, m.**, кзытанъ, вештынтъ de dictionisne ла трыч; кз карп дм-вракъ ne ömeni de раныъ.
- Räfter, m.**, кзытъръдъ, кабинетъ, докъ аскысчъ, чегьриоръ; princöpe.
- Rahl, a.**, плешыгъ, келъ; свърватъ, сыныъ; дешертъ, голъ; —e *Gegend*, цыкытъ стериъ; —e *Entschuldigungen*, десынзырп сечл.
- Rahheit, f.**, плешыця, сыные.
- Rahkopf, m.**, капъ плешыгъ.
- Rahm, m.**, мчыгалъ, оlore, возей-търъ (ла охиде).
- Rahmen, v.**, приндъ оlore, мъ мчычезескъ.
- Rahmig, a.**, мчыедъ, дпелоритъ.
- Rahn, m.**, лзытрь, варкъ, шейкъ, кайкъ; паие микъ; скафъ, коватъ; —*förmig*, ка лзытрея, лзытриорыдъ.
- Rahnschen, n.**, лзытригъ, лзытришоръ, варкьролъ, вьркыдъ, вьркыцъ, кайкшоръ, пзышоръ.
- Rahr, f.**, кошъ; дзытърпзытъръ (ла аракъ).
- Rai, m.**, келъ, цермъ пардзыркъ (de а лзыгъдъ рзыриоръ дп чегьцл); —*geld*, n., ваты de келъ.
- Raiser, m.**, (стрикатъ *din Caesar*), дпмператъръ Чесаръ, Кесаръ (дп скрпнтъръ сө.), автократоръ (греч.), Царъ (рхсеште); *sich um des Bart zansen*, а дпсныа дешпе лзыра аснзыл; —*apfel*, m., тьркъ domпыскъ; —*birn*, f., паръ азыъ, de а зпгъдл; —*geld*, n., монеть дпмпырзтескъ; —*krone*, f., коронъ дпмпырзтескъ; —*schnitt*, m., (хпзрп.), оперыцисне дпмпырзтескъ; тьлетъръ таре; —*titel*, m., тпзъ de дпмпыратъ; —*wahl*, f., алецере de дпмпыратъ; —*wort*, n., паролъ de дпмпыратъ; —*würde*, f., демпыгате дпмпырзтескъ, имперялъ; —*jahr*, f., индытъ, индыкысне, перюдъ de 15 anl (дп хропол).
- Raiserin, f.**, дпмпырзтесъ.
- Raiserlich, a.** *si ad.*, дпмпырзтескъ, имперялъ.
- Raiserling, m.**, вьрете вьлзкочъ, вьрете галынъ.
- Raiserreich, n.**, дпмпырзтес, имперы. **Raiserthum, n.**, имперы, дпмпырзтес.
- Rajüte, f.**, кайзъ, кабинетъ сечъ о-дзыцъ дп корыыл.
- Rafadu, m.**, какадъ (зпъ соиз de папагалъ).
- Rafao, m.**, какао (арьоре шп оры-тълъ лэл, *din каре се фаче чохолыгъ*).
- Raiserlate, m.**, накерлакъ; азыпысчъ (омъ азыпысчъ de Африка).
- Ralamint, m.**, кьлмынтъ (пмантъ).
- Raland, m.**, копорыдетате.
- Ralb, n.**, вьделъ, возрелъ, оьтъ; *die Ruch mit dem* —e *kaufen*, изъ вака кз вьделкъ, изъ о фачъ дпгре-каты.
- Ralbchen, n.**, вьделкъшъ.
- Ralbe, f.**, вьдеа, жьныкыца, жь-кыдъ, вьделкъшъ (*Räse*).
- Ralben, v.**, фачъ.
- Ralber-geföfse, —geschlinge, n.**, кзы-зърл, тьрзатые de вьделъ.
- Ralberhaft, a.** *si ad.*, невзыпаты, дешыкертъ, олысвратъ.
- Ralbermagen, m.**, кзыкъ, стомыхъ, кыгъ дешыгелъ.
- Ralbern, v.**, фачъ (вьделъ); факъ ла невзыл; вомъ, ворыскъ.
- Ralbern, a.**, de вьделъ.
- Ralb-fell, —leder, n.**, пеле de вь-делъ.
- Ralbs-feule, —milch, —schlägel, m.**, пекытъ кз ланцл, вьтъ de вьделъ.
- Ralb-slab, n.**, кыгъ de вьделъ.
- Ralbauenen, f. pl.**, маде (de тьл-каты), трене.
- Ralender, m.**, кьлндырты, аманыхъ; — *maschen*, а ста ne гьндырл, а фаче пманзырп сечл; —*mascher*, m., фантатъ, дешыкертъ, дптр'о зрече.
- Ralesche, f.**, калескъ, тьрзврь позыгъ.
- Ralfaktor, m.**, вьржторъ, дешыкы-торъ.
- Ralfaterer, m.**, кьлфьторъ, кьрпачъ.
- Ralfatereseisen, n.**, калъфакъ.
- Ralfatern, v.**, а кьлфьта, а кьрпч.
- Rali, n.**, казл (пзыте арапыкъ чө се

дъ codef), codъ, о пактъ: къ
оѳи синоде че креште по малъ-
рле врѣи:

Kaliber, n., калибръ (diametръ dîn
лънаръ алъ орі кърел цевѣ, кали-
връ гъжълѣ, алъ пштел; се зиче
шѣ десѣре грочімеа цевел; еѳѣ
шѣ де водъмълѣ молъмелорѣ);
ein Mensch von leichtem —; омѣ
де характеръ зморѣ, омѣ семѣ.

Kalif, m., калиѳъ (пътеле domni-
торікорѣ къдѣ аѣ хрматѣ проѳе-
тълѣ Mохамедѣ).

Kalifat, n., калиѳатѣ.

Kalimetall, n., калиѣ, калиметалѣ
(грънѣ сѣмълѣ).

Kalium, n., (xim.), поташъ.

Kalk, m.; варѣ, калче; mit — be-
werfen, а тинчи, а врѣи, а стъла;
—artig, а. шѣ ад., врѣосѣ; de
патъра варълѣ; —âcher, m., грѣпъ
къ варѣ де аръсѣрѣ; —brenner,
m., вѣрарѣ, аръторѣ де варѣ;
—brennerei, f., вѣраріе, къчѣпъ-
ріе; —bruch, m., петраріе де
варѣ; —erde, f., пълънтѣ врѣосѣ;
—grube, f., грѣпъ де варѣ; —
haldig, а. шѣ ад., врѣосѣ; —hütte,
f., —ofen, m., вѣраріе; —malerei,
v. Frescomalerei; —metall, n.,
къчѣлѣ; —mehl, оѳинъ де варѣ;
—schiefer, m., схістѣ врѣосѣ; —
spath, m., спатѣ врѣосѣ; петрѣ
врѣосѣ; —wasser, n., анъ де
варѣ, анъ врѣосѣ; —wurf, m.,
тепкъіелъ, арънкѣтърѣ де варѣ.

Kaligraph, m., (греч.), ѳрзмосѣ-
скріторѣ, каліграфѣ.

Kaligraphie, f., скрісѣре ѳрзмосѣ,
каліграфіѣ.

Kaligraphisch, а. шѣ ад., калігра-
ѳікѣ, ѳпъ регъледе ѳрзмосѣсѣ
скріерт.

Kalm, m., (ѳранц.), калтъ, ліпштеа
де вълтѣ (не маре).

Kalm, а., ліпштітѣ, къматѣ, калмѣ
(маре калтъ).

Kalman, Kalaman, m., кълтманкъ,
кълтманкъ (о десетърѣ де хлпъ).

Kalmanufer, m., вѣсегікѣ, десметікѣ,
омѣ къ гъръглѣ; замватікѣ, по-
хондрікѣ.

Kalmus, m., къламѣ (cote de tre-
stie micocitope).

Kalt, а. шѣ ад., рече; —e Brand,
m., гантрѣпъ, къкрѣпъ, пакѣ;
—e Kûche, f., къкато речѣ; mit
—em Blute, къ сълъде рече, къ
пѣтсарѣ; ein —es Herz haben,
а ѳѣ пѣсѣмѣторѣ.

Kaltblütig, а. шѣ ад., къ сълъде рече,
къ пѣтсарѣ; ѳлегматікѣ, дѣспа-
сѣонатѣ.

Kaltblütigkeit, f., речѣлъ, сълъде
рече, ѳлегмъ.

Kaltbrüchig, а. шѣ ад., (ла ѳарѣ),
къдѣ, асѣрѣ, сѣзрѣмосѣ, ѳрпъ-
гърѣ.

Kälte, f., речѣлъ.

Kältherzig, а. шѣ ад., къ іпѣмъ рече,
пѣсѣмѣторѣ, пѣсѣмѣтітѣ, пѣтъ-
сърѣ; —feit, f., речѣлъ, пѣ-
сѣмѣчѣсно, індіѳерпъ.

Kaltschlachter, v. Abbecker.

Kaltschmied, m., къдѣрарѣ.

Kaltsinn, m., —igkeit, f., пѣсѣмѣ-
чѣсно, рѣчѣлъ, пѣтсарѣ, індіѳе-
рпъ.

Kaltsinnig, а. шѣ ад., пѣсѣмѣтітѣ,
пѣтърѣторѣ, індіѳерпѣ.

Kalvinisch, а. шѣ ад., калвіністѣ, вѣ-
търѣ алъ лѣлѣ Calvin.

Kamaldulenser, m., камалдълѣнѣ (хлѣ
чѣлѣ кълѣгърескѣ).

Kamasschen, f. pl., калочѣ, чѣѳѣте де
пълърѣ; шкѣлѣ де кълърѣ.

Kameel, f., къмеа, петрѣ тълѣтѣ.

Kameel, n., къмѣлъ; —haar, n.,
пърѣ де къмѣлъ; —hâten, a., дѣп
пърѣ де къмѣлъ; —rader, m.,
къмѣлонарѣ, тірарѣ къмѣлонарѣ;
—straß, m., стръцѣ, стръціонѣ
(чѣлѣ маѣ маре cote de Африка);
—treiber, m., къмѣларѣ, шълъ-
торѣ де къмѣлѣ; —ziege, f., ка-
пърѣ де Ангора.

Kamelot, m., къмѣлотѣ, десетърѣ
дѣп пърѣ де къмѣлѣ.

Kamerad, m., согѣ, къмѣратѣ, ком-
паніонѣ; —schaft, f., сѣціетарѣ,
къмѣръзіѣ, компаніѣ, конѳерціѣ
(ѳменѣ де о сѣртѣ).

Kameral, а., камералѣ, сѣмъндіарѣ.

Kamille, f., мажеделъ, ромънлъ, камилъ.
Kamin, m., каминъ; зрлоис, хорнъ, кошъ (одеаръ, молд.); — feget, m., каминарнъ, зрлоернъ; — röhre, f., десеа каминънъ; — schirm, m., зшигъ де каминъ, паравокъ (о-влонъ).
Kamisol, n., камисолъ, камешоръ; вестъ, свенделъцъ.
Kamm, n., пентенъ, пентине; enge —, пентнъ децъ; — der Pferde, цеселъ; крестъ, комъ (de munte); спатъ; спинаре; тъсеа де ротъ; стръгъръ (фъръ ковиге); зрлокъ; — artig, a. im ad., ка пентнънъ; — balfen, —baum, m., тална диндаъ ла ферьстръ; — blatt, n., спатъ де десъ; — bruch, m., рънтра крестеи ла о иезъгъръ; — eibische, f., шопъръ крестатъ, игъанъ; — fett, n., гръсimea пърънъ; — macher, m., пентнъарнъ; — rad, n., ротъ къ динцъ.
Kammelfamm, n., пентенъ децъ де гънъ.
Kammfchen, n., пентнелъ.
Kammeln, v., пентнъ.
Kammer, m., пентнъгторъ.
Kammer, f., кмаръ, одаие; кот-лонъ; визние; ятакъ (гарч.); groÙe —, кмаръоие; — amt, n., кмаръшие, кмарърие; камара де оинанге; — becken, n., цкалъ, кмарнъ; — diener, m., кмарьеръ; — botе, m., крьеръ алъ камереи; — kolloquium, n., коледънъ, кон-сизнъ де оинанге; — frau, f., — fraulein, n., кмарьеръ, domni-шоръ, естигъ де камеръ, de-шоасеа, коконигъ де оиоре (ла о domnъ mare); — gericht, n., гризналъ дела камеръ; пахта крте ждекторе; логоедия дре-пъци; — gut, n., тошиа каме-ратнъ, авъция камереи; — herr, m., камерарнъ, mare кмарашъ; — junfer, m., кмарьеръ новнъ, изнъръ; — latel, m., лакеъ, чо-коис де касъ; — lehen, n., фездъ алъ камереи; — mädchen, — magd, f., фатъ дн касъ; — mensch, n.,

шеригоре ordinariъ, фътоие, слажннъ; — musif, f., мѣсика ка-пелои (sasi domnъ mare); — rath, m., консиариъ де камеръ; — schuß, f., даторие domnѣска; — tuch, n., кампресинъ (о десетаръ); — wefen, n., кмариръ, тотъ че привеште ла administrъцизнеа ка-мереи.
Kammerer, f., оинанга извннъ, вѣ-тиернъ, ерапнъ.
Kammerer, m., кмарарнъ, admini-стръторъ алъ кмареи, алъ ера-пнънъ.
Kammring, m., вачи де гънъ.
Kammung, f., пентнъгторъ.
Kamp, **Kämpе**, m., кманъ, церина.
Kämpе, m., лнтачъ, лнтгторъ, кампионъ; вьеръ.
Kampfelei, f., чертъ.
Kampeln, v., тъ чертъ.
Kampf, m., лнтъ, комватере, ком-вълънтатъ; нъмнъ, вълъие; di-свгъ; — begierde, f., — lust, f., ардоре де комватере; — plaß, m., арена, кманъ де лнтъ; — richter, m., аритръ алъ лнтел; — roß, n., калъ де лнтъ; — spiel, n., жокъ гимнастикъ; — schule, школа гимнастикъ.
Kämpfen, v., тъ лнтъ, лнтъ, ком-ватъ, дшшннъ.
Kämpfer, m., лнтачъ, лнтгторъ, комвълъгторъ; —, атлетъ, гла-диаторъ (ла roman), импостъ (cois de връ ла колоне).
Kämpfer, m., камфоръ; —baum, m., арбореле де камфоръ; — geist, m., Spiritus, m., спиритъ де кам-форъ.
Kämpiren, v., кманесъ, петрекъ дн кманъ (de ръсвоис ш. а.).
Kanal, m., каналъ, дъсъръ, деригъ-гъръ де агъ.
Kanape, n., канапеа.
Kanarienvogel, m., канаринъ (пасере).
Kanaster, m., канастръ (cois de гъ-вакъ).
Kandare, f., фръ; припонъ.
Kandelaber, m., канделавръ.
Kandelbaum, m., дннъкъ (арборе).

Kandeljuder, m., гъхарѣ de riagdъ,
kandelj.

Kandidat, m., kandidatъ.

Kandljjuder, m., гъхарѣ жидѣ.

Kaneel, m., скорпишоръ.

Kaninchen, n., ieupre de касъ, ie-
upre de москѣ; —bau, m., vi-
ksnio, гробъ de ieupri domesticl.

Kanter, m., пайенжанѣ; канкръ,
канчерѣ (вълъ pea).

Kanpchen, n., кѣпидъ, кѣпшоръ,
покъледѣ.

Kanne, f., канъ, показѣ.

Kannengieser, m., кѣнарѣ, вѣроръ
de kane (din металѣ); —,
политикастръ, омѣ че de amestekъ
ди политикъ фъръ пикъ de штингъ.

Kannengieserei, f., влѣгъритъръ ди
политикъ.

Kannentraut, n., кодѣ калкѣлѣ, ierвъ
de спѣлатѣ kane, варва канреѣ
(iервъ).

Kannentwisse, ad., къ капа.

Kanpvas, m., канпвасѣ (о цесетъръ).

Kannibal, m., канивалѣ, мѣнкѣторѣ
de карне оменѣскъ, антропофагъ;
— tiranѣ кѣмпидѣ.

Kanon, m., канонѣ, ледеа висеричѣл.

Kanpade, f., канпадѣ, пшкѣгѣтъръ
din тѣнѣ, детѣпѣтъръ.

Kanone, f., тѣнѣ (армѣ).

Kanonen-gut, n., металѣ de тѣнѣ,
de артилерѣ; —fessel, m., късъ-
маръ; —fugel, f., (ball), вѣтмъ,
глоудѣ de тѣнѣ; —ladung, f., ди-
кѣркѣгѣтъръ de тѣнѣ, картѣшъ; —

lauf, m., дева тѣпѣлѣ; —schlag,
m., ди кѣркѣгѣтъръ пенѣтръ фокѣрѣ
артиѣиѣоце; —wall, m., ватерѣ;
—weite, f., вѣгѣгѣтъръ de тѣнѣ, dic-
tandъ de o detѣпѣтъръ.

Kanpnter, m., канпнтѣ, тѣнарѣ.

Kanpnteren, v., a дескѣрка тѣнѣ, a
detъna.

Kanpnifat, n., канпникѣтѣ (ди vice-
rika авѣсѣнѣ).

Kanpnifch, a. шѣ ad., канпникѣ, дѣшъ
канѣне.

Kanpniften, v., a канпника (a de-
kpara знѣ рѣпосатѣ de сѣнтѣ).

Kante, f., (archit.) канѣ, мѣке, мар-
pine, панѣ (itaj. handa), мѣтѣре

(ла шѣмѣра); канѣа (сѣпѣрѣ de
blondѣ); колѣдѣ, колпшорѣ.

Kante, v., факѣ канѣ, мѣкѣлѣ;
знѣ не мѣке, пѣтрѣжѣ.

Kantenfleid, n., вештѣнтѣ къ din-
теле.

Kanthafen, m., кѣрпидѣ de фѣкѣтѣ
канѣе, рѣмаѣлѣ.

Kantig, a. шѣ ad., мѣкѣтѣ, кѣрпѣрокѣ,
знѣрокѣ.

Kanton, m., kantonѣ (plais, цѣнтѣ).

Kantoniren, v., кантонѣжѣ, мѣ алло-
кѣлескѣ, петрекѣ (se zice mai вѣр-
тосѣ despre тѣне).

Kantfchu, m., вѣжѣ, канѣжѣ.

Kanzel, f., амвонѣ (ди висерикѣ),
катедрѣ (ди школѣ), пѣлпидѣ (ди
odaie), канѣлѣ, гратѣ опрѣтѣре
(ди трѣ о сѣлѣ de жѣдекѣторѣ m.
a.); —betedsamfeit, f., омилѣрикъ,
рѣторикъ, елокѣгѣтъръ din амвонѣ.

Kanzellei, f., кѣпѣлѣрѣ, кѣпѣлѣрѣ,
локѣ znde се скрѣлѣ шѣ се пѣстрѣжѣ
хѣртѣле оѣчѣале m. a.; —bote,
m., мѣсѣлѣ, трѣмѣсѣлѣ, кѣрѣвѣлѣ
кѣпѣлѣрѣ; —director, m., дире-
кторѣлѣ кѣпѣлѣрѣ; —diener, m.,
шѣрѣлѣлѣ кѣпѣлѣрѣ; —māfig, a.,
кѣпѣлѣрѣскѣ, ка de кѣпѣлѣрѣ;
—schreiber, m., скрѣиторѣ de кѣпѣ;
—stil, m., стилѣ кѣриѣлѣ, стилѣ de
кѣпѣлѣрѣ.

Kanzellieb, n., кѣнтѣ диainteа предѣчѣл.

Kanzellist, m., кѣпѣлѣистѣ, скрѣиторѣ
de кѣпѣлѣрѣ.

Kanzeln, v., сѣпѣлѣ дѣвѣдѣтѣтъръ, пре-
дикѣ, сѣпѣлѣ предѣкѣ; —radѣ li-
тере, шѣтрѣ къ kondѣилѣ.

Kanzelrede, f., предѣкѣ, дѣвѣдѣтѣтъръ
висерѣѣскѣ.

Kanzelredner, m., предѣкѣторѣ, дѣ-
вѣдѣторѣ din амвонѣ.

Kanzler, m., кѣпѣларѣ; —wŭrde,
f., demnitate de кѣпѣларѣ.

Kautschouf, m., казѣжѣ, рѣшпѣ
еластикъ.

Kay, n., канѣ, промѣнѣторѣ (мѣнѣ
че дѣ ди mare).

Kayaun, m., канѣнѣ, кланѣнѣ.

Kayaunen, v., a клѣзпѣ, a скѣлѣ знѣ
кокомѣ.

Kapellan, m., кѣпеланѣ, престоѣ аж-
гѣторѣ.

Kapelle, f., кѣсепѣцѣ, капелѣ.

Kapellengold, n., (хим.) азрѣ де ка-
пель.

Kapellmeister, m., мѣестръ де кѣ-
пель, кондукторѣ де мѣстикѣ,

Kapet, m., кѣпѣръторѣ, кѣпѣторѣ,
принцеторѣ де о паие; корсарѣ;
—brief, m., скрисоре, дѣскрисѣ,
дрептѣ де а принде коръвѣ, дѣш-
мане; —(Schiff, n., в. Kapet.

Kapet, f., капорѣ (знѣ арворелѣ шѣ
мѣгъриѣ дѣл).

Kapital, n., кѣпиталѣ, фондѣ (de kani;
archit.) капиталѣ; —buchstabe, m.,
литерѣ дѣчепѣторѣ, литерѣ кѣпиталѣ,

Kapitalist, m., кѣпиталистѣ, отѣвѣносѣ.

Kapitan, m., кѣпитанѣ.

Kapitel, n., канѣ, канѣтълѣ; einem
das — lesen, а дѣорънта пе чи-
нева аспрѣ.

Kapitelherr, m., каноникѣ, канѣтъларѣ.

Kapitol, n., канѣтолѣ (нѣмеле анти-
кѣвѣ едѣиѣикѣ сѣѣ темѣлѣ din Roma,
консакратѣ дѣл Жоие).

Kapitulant, m., канѣтълантѣ, челѣ че
аре воѣт дѣл канѣтълѣ; челѣ каре
канѣтълѣзѣ дѣл рѣвоѣлѣ.

Kapitulation, f., кѣпитѣлъцѣне, кон-
венцѣне, дѣвоѣелѣ че се ѣаче
дѣл рѣвоѣлѣ петрѣ дешертареа
врезнеѣ ѣортѣреѣе сѣѣ петрѣ де-
пѣпереа армелорѣ.

Kapituliren, v., канѣтълѣзѣ, траѣтѣзѣ,
мѣ свѣзнѣ дѣл ѣрешкарѣ конди-
цѣнѣ.

Kaplan, v. Kapellan.

Kapstein, n., кѣчѣлѣцѣ, кѣпѣцѣ, кѣ-
пѣчеа (тикѣ), гѣцѣлеа.

Karre, f., кѣчка, кѣкѣ, кѣштѣ, гѣ-
цѣ, канѣ; скѣѣѣ; (кѣмѣлавѣ),
тикѣ; зреѣ де дѣвлѣцѣнѣ; петекѣ
де пѣлѣкѣ; канѣтълѣ; кѣпѣкѣ (дѣ
кѣдѣрѣлѣ); gleiche Brüder, gleiche
—п, дѣтре прѣетѣнѣ знѣлѣ ка шѣ
адѣлѣ.

Karren, v. a., канѣпесѣкѣ, канѣтрѣзѣ;
канѣлѣ, канѣпесѣкѣ; петѣчесѣкѣ; рѣ-
тѣлѣ, чѣпѣлѣлѣ; тѣлѣ (канѣрѣтълѣ);
дѣорънтѣ; мѣ черѣтѣ.

Karrenmacher, m., кѣчѣларѣ, скѣ-
ѣерѣлѣ.

Karrenmantel, m., манѣтелѣ кѣ гѣцѣлѣ.

Karr-fenster, —loch, n., лѣкарѣ, ѣе-
рѣстрѣ дѣл копѣрѣшѣлѣ.

Karrbahn, m., канѣпѣлѣ.

Karrhafen, n., (мар.) канѣлѣ.

Karraum, m., кѣпѣцѣлѣ (дѣл канѣ).

Karriole, f., свѣтъторѣ, кѣпрѣорѣ,
сѣрѣгѣрѣ.

Kapsel, f., скѣтълѣ, кѣтѣцѣ, токѣ,
канѣсѣлѣ; пѣстаѣе.

Karuciner, m., канѣцѣнѣ (кѣлѣгѣрѣ
анѣсѣнѣ кѣ варѣлѣ, че дѣмѣлѣ кѣ
канѣлѣ дескопѣрѣтѣ).

Karut, a., — macher, стрѣкѣ, рѣи-
незѣ.

Karuze, f., кѣпѣцѣ (новѣскѣ).

Karabiner, m., каравѣлѣ, нѣшнѣ
скѣртѣ.

Karaffe, f., кѣракѣ (паѣе ка дѣл Пор-
тѣгалиа).

Karaffine, f., карѣѣ, карѣѣнѣ (сѣ-
кѣлѣ).

Karat, n., каратѣ (пѣндѣ сѣѣлѣ мѣ-
сѣрѣ петрѣ азрѣ, 24 карате ѣаче
о таркѣ; азрѣлѣ де 24 карате е
чел мѣл ѣнѣ; мѣсѣра ачѣста се
'нтреѣзнѣдѣза шѣ дѣл diamante m.
а. петрѣлѣ скѣпѣне.

Karauthe, f., кѣрасѣ (пѣште).

Karavane, f., караванѣ (трѣнѣ де
петрѣдеторѣ сѣѣлѣ пѣлѣрѣнѣлѣ дѣл рѣ-
сѣрѣтѣ, карѣлѣ се дѣсоѣесѣкѣ сѣре
а се азрѣа де лотрѣлѣ).

Karavanjerei, f., каравансара, оспѣ-
гѣрѣлѣ петрѣ караванеа.

Karawelle, f., каравѣлѣ (знѣ соѣлѣ
de naie).

Karbatzche, f., вѣчѣ, корѣвачѣ.

Karbe, v. Kummel.

Karbonade, f., карѣонатѣ, карне де
пѣркѣ ѣригѣлѣ пе грѣтарѣ.

Karbonat, n., (хим.) карѣонатѣ (нѣ-
меле сѣрѣлорѣлѣ конѣпѣсе din acidѣ
карѣоникѣ шѣ дѣл ѣрѣ че засѣ).

Karbunkel, m., карѣвѣкѣлѣ (вѣлѣлѣ пе-
рѣкѣлѣѣсѣ); рѣвинѣ ѣокѣсѣ.

Kardamon, m., карѣамѣнѣ (кѣланѣтѣ).

Kardätsche, f., дѣрацѣ, хочѣлѣ, перѣ
вѣртѣѣсѣ; мѣнтѣнѣ (де скѣрѣпѣлѣлѣ
тѣлѣ).

корнъ, гнпаръ, вешкъ де кашъ;
—*gau*, f., връзъресъ; —*handel*,
—*gam*, m., граѣкъ де връзъ,
връзъріе; —*horde*, —*hurde*, f.,
стръкръторе (чорпакъ) де връзъ;
—*sohl*, n., копонидъ (връзъріе);
—*tab*, n., кларъ; —*made*,
—*milbe*, f., стрепезл, вертмлецл
де връзъ; —*parf*, v. —*form*;
—*raffel*, f., палъ (микъ).

Räsen, v., диклеръ, факъ кашъ.

Rasene, f., касаръ.

Räscht, a. ші ad., ка връзъ.

Räsig, a. ші ad., връзъосъ, къшосъ.

Rasse, f., касъ, кэтіе де ванл; *öf-*
sentliche —, вистіеріа пэвлікъ, е-
раріалъ пэвлікъ; *die* — *führen*, a
ціне каса.

Rassen-amt, n., касіеріъ, съмешъ,
оѣчизл касіеріел; —*anweisung*,
f., полицъ, адеверінгъ, цэдлъ
(італ. *cedola*), де касъ; —*bestand*,
m., стареа касеел, ванл дін кэтіе;
—*billet*, n., вилетъ, сінетъ дела
касъ; —*buch*, n., кондіка касеел;
—*dieb*, m., фэръ алъ вистіеріел;
—*führung*, f., ціпереа касеел, пр-
тареа сокотелелоръ, съмешіе;
—*gebarung*, f., (векъ), admini-
стръціснеа касеел; ресълтателе ад-
міністръріл де касъ, тэззіреа
(маніпэлареа) касеел; —*geld*, n.,
ванл взнл; монетъ дшвлъторе;
ванл дін вистіеріе; —*schein*, v.
—*anweisung*; —*stur*, m., висті-
тціснеа касеел, а вистіеріел.

Rassrol, n., касролъ, касронъ (васъ).

Raste, f., скорцъ де касіе.

Rastten, v., днкассезъ, прімескъ
ванл дн вистіеріе; касезъ, ан-
лезъ, десѣингецъ; димітъ дін о-
ѣчизл негръ торъ деазна.

Rastter, m., касіеріъ, късаріъ.

Rasttung, f., днкъсаре, днкъсъ-
цівне (де ванл) късъцісне, а-
пларе.

Rastanie, f., кастанъ.

Rastanien-baum, m., кастанъ (ар-
воре); —*baum*, a., кастаніъ;
—*wald*, m., кастанетъ.

Rastfen, n., скрініморъ, сікрісцъ,
гъдцъ, сінецелъ.

Raste, f., касъ (днгръцелъ странъсъ
а кэтроръ попоръ кэтл ЕдіптепІ,
IndienІ ш. а. дн класе діѣеріге:
каста пошілоръ, а осташилоръ, а
месеріерілоръ, а църанилоръ, а
склавлоръ ш. а.).

Rastengeist, m., спірітъ де касъ,
спірітъ дэжтпносъ, апъсърл.

Rasteien, v., мортіѣкъ тръвлъ, тъ
торгърецъ.

Rasten, m., сікріъ; аркъ; ладъ; кэ-
тіе; касгълъ; дэланъ; скрінъ;
сінетъ; кошъ.

Rastenamt, n., оѣчизл де інтраре
ла знъ домпіторъ, днгръторіъ.

Rastenherr, m., адміністръторъ де
аверл вісеріештл; келаръ, кас-
сіеръ.

Rastenherrschaft, f., домпіъ де ка-
сте, тірзіна знел касе престе
алтеле.

Rastenmacher, m., сікріеріъ, скрі-
ніелъ, гъдарл.

Rastrol, v. *Rasterol*.

Rästlein, v. *Rästfen*.

Rastor, n., касоръ (анімакъ).

Rasuar, m., стръцъ касваръ.

Rasufft, m., касіетъ (теологъ каре
еспікъ ші деслэгъ знеле касрл
де пькате).

Ratafak, m., (греч.) катафакъ (де-
корцісне че се рідікъ дн онѣреа
зноръ морці дн вісерікъ).

Ratafomben, pl., (греч.) катакомбе
(волгітаре марл сэлъмънтене, дн
каре се адэлъ осемінтеле ръ-
посащилоръ).

Rataterffe, f., катаденсіъ (волгъ прін
каре се сьспінде тотъ мшкареа
сінгърлоръ).

Ratalog, m., кагалоръ, ліетъ.

Ratarrh, m., катаръ, гэтъралъ, тронъ.

Ratarrhallsch, a. ші ad., катаралъ;

Ratarrhsieber, өргіртл дін катаръ.

Rataster, n., катастер, рецістръ пэ-
влікъ (днгръ каре се консѣмтл
тоте мошіле локсіторлоръ).

Ratastrophe, f., катастрофъ (евені-
мънтъ дін зртъ ші прінціпалъ;
се зиче малъ вэртосъ деспре е-
мшлъ тріетъ алъ знел драме).

Katechet, m., катехетъ, дивъдъторъ
аъ крединел.
Katechisation, f., катехисѣзіоне, дн-
въдътаръ а крединел.
Katechismus, m., катехисмъ.
Katechistren, v., катехисеэъ.
Katechumen, m., катекзменъ (омъ
че се гътештѣ пептръ вогезъ).
Kategorie, f., категоріъ, класъ дн
каре се ашезъ маі пзлте овіенте
де спиде дісеріте днсъ де аче-
лаші пенъ).
Kategoriſch, a. mi ad., категорікъ,
пречіскъ; ръспікатъ, кларъ.
Kater, m., мотокъ, мотанъ, пісокъ.
Kathedr, f., катедръ, сказнъ, амвонъ.
Kathedralfirche, f., вісерікъ катедраъ,
вісерікъ прінціпалъ (мітрополі-
танъ, епіскопскъ).
Katheter, m., (хірѣрг.), цевъ, сѣ-
ринъ (де скосъ здлхъ).
Katholik, m., католикъ; omъ de кре-
динда католикъ.
Katholisch, a. mi ad., католикъ, ка-
толическъ, зніверсалъ (се зіче
деспре крединда крештінескъ).
Kattegat, n., категатъ (сѣнъ де маре).
Katoptrif, f., (оісікъ), катоптрікъ,
партеа оптічеі, каре еспікъ ре-
плекърілѣ лѣмнел.
Kattun, m., стамъ, картопъ, пѣлзъ
де вѣтвакъ вѣлсігъ; чітъ; —
drucker, m., вѣлсіторъ, тіпъріторъ
де стамъ; —fabrif, f., фабрікъ
де стамъ; —webber, m., цесе-
торъ де стамъ, картопаріъ, стѣм-
варіъ; —wolle, f., вѣтвакъ.
Katzen (ſich), v., мъ днкарѣ,
мъ хъдескъ, мъ ватъ.
Katzenerei, f., днкарѣртъръ, хъ-
дѣртъръ.
Katzfen, m., мѣршоръ, пісікѣдъ,
мѣршоръ (де салче, де рѣкігъ).
Kauf, f., мѣдъ, пісъ, пісікъ; Geld-
kauf, пзргъ де вані; die — läßt
das Maufen nicht, лѣплъ днші
скімъ пѣрлѣ, нъ мі днвѣдлѣ;
wenn die — nicht zu Hause ist,
hat die Maus ihren Kauf, кѣндъ
стѣлмѣ сѣлтѣ дѣмѣ де акасъ,
мершорпѣ аъ зі вѣлзъ; bei Nacht
sind alle — n grau, нѣптеа е вѣлзъ

орі че скѣлѣ; die — im Saaf
laufen, а кѣмѣра мѣдъ дн сакъ,
а кѣмѣра не невѣзте; wie die
— n im den heißen Drei herum-
gehen, а черне тѣтъ зіоа-ші а
пѣ օршѣпта, а шові, а тѣп-
дѣлі.

Kaſen-art, f., colz de пісікъ, расъ
де пісікъ; —artig, a. mi ad., ка
мѣда, фалсъ; —auge, n., -okis de
мѣдъ; oki рѣтѣпторі; —bart,
m., мѣстѣдъ де мѣдъ; —beutel,
m., docъ de пісікъ; —geschrei,
n., міерлоітѣ, міаотѣ, стрігѣтѣ
де пісікъ; —gold, n., мікъ, мімерѣ,
азрлѣ мѣдел; —liebe, f., амѣре
амѣіторѣ, амѣре перѣітѣ; —
muſik, f., мѣсікъ де пісікѣ, мѣ-
сікъ де вѣжокрѣ, мѣсікъ мѣ-
ріатъ; —ſprung, m., сѣріртъръ де
мѣдъ, локъ амѣре; es ist mir
ein — ſprung, еѣте ѣбрте амѣре.

Kauder, m., вѣчі (де кѣпелъ, де інъ).

Kauderei, f., перѣдъ скѣрнавъ, кѣ-
мѣтѣріе, вѣсѣріе.

Kaudern, v., вѣндъ ѣбрте скѣмнѣ,
кѣмѣтѣрескъ.

Kauderwälfch, a. mi ad., стрікатъ,
корзпѣ, кѣфѣсѣ, днкаркатъ; n.,
лімъ стрікатъ, цѣргъ, жаргонъ.

Kauc, f., полѣпкъ, кѣшкъ.

Kauen, v., мѣстѣкъ (кѣ дінпѣ); am
Gebiß —, мѣшкъ օрѣлѣ; мѣ
пітлѣ.

Kauern, v., мѣ пітлѣ, мѣ трагъ
дн знегѣдъ, мѣ тѣмѣ.

Kauf, m., кѣмѣртѣртъръ, кѣмѣратѣ,
тѣргѣітѣ; прецѣлѣ вѣлзѣрпѣ; eіnen
— ſchließen, а днкарѣлѣ зпѣ кон-
траптъ; vom Beſten iſt der beſte
—, тѣтѣ че е вѣнѣ нѣ е скѣмнѣ;
—anſchlag, m., прецѣре, пре-
цѣітѣ, стімѣртъръ; —brief, m.,
днкаріскъ де кѣмѣртѣртъръ, докѣ-
мѣнтѣ, інѣртѣмѣнтѣ, контраптѣ
де кѣмѣртѣртъръ; —frau, f., перѣ-
цѣѣресъ; —geld, n., коствъ, прецѣ;
—gut, n., марѣ, авѣре де вѣл-
зѣре; —handel, n., комерціѣ,
перѣдъ, траѣікъ; —haus, n., касъ
де перѣдъ, доганъ; —bett, m.,
перѣцѣторѣ; —laden, m., вѣлітѣ,

- soort, darent;** —*lust*, f., поѣтъ, воле де кѣмъратѣ; —*preis*, m., прегдѣ; —*rechnung*, f., компнѣтѣ, контѣ: де кѣмъратѣрѣ; —*schilling*, m., арвѣнѣ, кѣпарѣ; прегдѣ; —*vertrag*, v. —*brief*; —*zettel*, m., вилетѣ, кѣрдѣале де кѣмъратѣрѣ.
- Kaufbar**, a. ші ad., де кѣмъратѣ, че се поѣте кѣмъра.
- Kaufen**, v., кѣмъратѣ, тѣргѣсекѣ.
- Käufer**, m., кѣмъратѣрѣ.
- Kauffahrer**, m., перѣдеторѣ не маре, кѣмъранѣ мѣрпнарѣ.
- Kauffahrtei**, f., комерчѣс маринѣ; перѣсторѣе не маре; маринѣ перѣдеторѣскѣ (адикѣ корѣвил перѣдет.); —*schiff*, n., коравѣе перѣдеторѣскѣ.
- Kaufleute**, f. pl., перѣдеторѣе.
- Käuflich**, a. ші ad., де кѣмъратѣ.
- Kaufmann**, m., перѣдеторѣ; —*dingung*, f., корнѣ, гремѣ, корпорѣцѣне де перѣдеторѣ; —*gebrauch*, m., манѣерѣ, дагѣнѣ перѣдеторѣскѣ; —*eburische*, m., вѣлатѣ, дѣвѣдѣчѣлѣ ла перѣдеторѣе; —*efrau*, f., перѣдеторѣскѣ; —*esfil*, m., стилѣ перѣдеторѣскѣ; —*ewaare*, марѣ.
- Kaufmannisch**, a. ші ad., перѣдеторѣскѣ, перѣдеторѣште.
- Kaufmannschaft**, f., перѣдеторѣе, корнѣлѣ перѣдеторѣлорѣ.
- Kaufsucht**, f., лѣкомѣе ла кѣмъратѣе, некѣмъратѣлѣ дѣ кѣмъратѣе.
- Kaufweise**, ad., дѣ форѣмѣ де кѣмъратѣрѣ, прѣп кѣмъратѣрѣ.
- Kaufsch**, m., кодѣ, тоѣдѣ, кодѣ тоѣдатѣ; кѣрѣ тоѣдатѣ (ла апитѣале).
- Kaufbar**, m., коотрѣшѣ вѣтѣкосѣ (неште); канѣ грѣскѣ.
- Kaule**, f., вѣтѣ; мѣчѣкѣ (*Keule*).
- Kaushahn**, n., веркѣ, гѣнѣз свѣртѣ де кодѣ.
- Kausig**, a., вѣтѣвосѣ, вѣтѣкосѣ, вѣтѣкосѣ.
- Kaufbrade**, f., сѣлѣмѣандрѣ, вроскѣзѣ (ка пѣлѣ, кѣ кодѣ).
- Kauquarre**, f., скѣрѣлѣ (неште).
- Kaum**, ad., аѣа, де аѣа, аѣевоѣе.
- Kauferei**, f., даѣавѣре капрѣцѣосѣ, перѣоѣдѣ де вагаѣеле, вѣртѣрѣе.
- Kaufrein**, v., вѣртѣрескѣ, факѣ скѣмъспѣлѣ вагаѣеле.
- Kaute**, f., грѣпѣ (*Kote*); фѣлорѣ.
- Kautel**, f., прегрѣжѣ, каѣтелѣ, прѣкаѣцѣе.
- Kauteristen**, v., (хѣр.), ардѣ кѣ фѣрѣ дѣфѣлѣкѣратѣ, каѣтерѣсѣзѣ.
- Kaution**, f., каѣцѣе, секѣрѣтѣе.
- Kauz**, m., кѣкѣвѣлѣкѣ, ѣсѣлѣкѣ (наѣере); *wunderlicher* —, омѣ дѣштѣлѣтѣ, омѣ дѣтрѣ'o вѣре, омѣ фанѣтѣскѣ; *reichet* —, омѣ аѣтѣ.
- Kauzahn**, m., мѣсеа.
- Kauzen**, v., мѣ пѣтѣлѣ; мѣ кѣлѣлѣскѣ, мѣ зѣлѣскѣ.
- Kavalier**, m., каѣалѣерѣ, омѣ аѣлѣскѣ, омѣ де фанѣлѣлѣ; —*mäßig*, a. ші ad., кѣѣалѣерѣште.
- Kavallerie**, f., кѣлѣрѣе; *leicht* —, кѣлѣрѣе зѣлорѣ; *schwere* —, кѣрасѣрѣ, кѣлѣрѣе грѣа.
- Kavallerist**, m., кѣлѣрѣскѣ.
- Kaviar**, m., ѣкре.
- Kaviller**, v. *Abdecker*.
- Kaviren**, v., стаѣлѣ вѣлѣ, гаранѣтѣлѣ (кѣзѣшѣскѣ).
- Kaize**, m., каѣцѣкѣ, нѣме че се дѣ домиѣорѣлорѣ дѣ Мѣсѣко.
- Kebs**, f., цѣтѣре, фѣмѣлѣ че се дѣне дѣ кѣстѣрѣе пѣлѣцѣлѣлѣ, копѣѣѣлѣ, копѣѣлѣтѣре; —*ehe*, f., цѣтѣрѣе, копѣѣлѣнатѣ; —*frau*, —*weib*, n., цѣтѣре; —*sohn*, m., —*tochter*, f., фѣлѣ, фѣлѣкѣ дѣн кѣрѣе.
- Keck**, a. ші ad., рѣсѣлѣдатѣ; дѣдрѣспѣдѣ, кѣлѣзѣтѣрѣ (ѣвѣрѣлѣкѣ).
- Keckheit**, f., дѣдрѣспѣлѣ, фѣропѣтѣрѣе, ѣсѣлѣлѣлѣ.
- Kecklich**, a. ші ad., кѣ дѣдрѣспѣлѣ, кѣ перѣшпѣнаре.
- Kegei**, m., помѣкѣ (кѣлѣлѣ); копѣ; цѣнтѣ (ла даѣтѣ кѣ пѣшка); копѣлѣ де лѣле; вѣтѣрѣ де каѣлѣ; —*ache*, f., осѣа копѣлѣлѣ; —*ahnlich*, a. ші ad., ка копѣлѣ, копѣлѣорѣмѣ; —*bahn*, f., дрѣмѣлѣ де вѣлѣче; —*förmig*, a. ші ad., копѣлѣорѣмѣ; —*junge*, m., помѣкарѣ, копѣлѣ че аѣлѣтѣлѣ вѣлѣчѣле; —*fugel*, f., гѣлѣкѣ де помѣче; —*linie*,

f., linъ коникъ; — плаз, m., жокъ
 de поникъриѣ; — schnitt, m., гъе-
 таръ (trigon.); — spiel, n., жокъ
 de пониче.
 Regeln, v., жокъ дн пониче.
 Rehlader, f., вѣна гълежыи, вѣла
 гъзыи.
 Rehlbalken, m., kingъ de кьприорі.
 Rehlbuchstabe, m., литеръ гатъралъ.
 Rehlstein, n., гълежелъ.
 Rehldeckel, m., (анатом.), епиглотъ,
 кьпъчелъ.
 Rehlbrüsen, pl., гиндъри вълосе, гин-
 дъриле гатъцеи.
 Rehle, f., веригатъ, гълежъ, гатъцъ;
 вьгъзы, аѡндътаръ; рькитъръ;
 die — abschneiden, а гъиа вери-
 гата; sich die — abschneiden, а
 свера дн рьсавтарі; etwas in
 die unechte — kommen, а тръсърі
 чева дн гълежъ.
 Rehlen, v., сковескъ, факъ вьгъзы,
 вьгъзезъ, рьклескъ; таи гъица
 ла пештї.
 Rehlhammer, m., скъпелъ.
 Rehlhobel, m., целъ de рекитъ.
 Rehllicht, a., рекитъ, скъпелитъ, а-
 скъцитъ не марпал.
 Rehlknopf, f., — knoten, m., — kopsf,
 m., подъи гълежыи (анат.),
 ларинге.
 Rehlkaut, m., ознетъ гатъралъ.
 Rehlleiste, f., (архит.), голетъ, гатъ-
 желе.
 Rehlriemen, m., свьгътаре, кьпечеде
 de къреле ла фърне.
 Rehlrinne, f., (архит.), скокъ днтре
 конеріше, лъпткъ, вькъ.
 Rehlstucht, f., жигърише, агипъ, воль
 de гълежъ.
 Rehlriegel, m., оланъ, цигъ гъвъ-
 патъ (Hohlriegel).
 Rehr, f., днтерпътаръ, днторсетъръ;
 жокъ дн вані; — aue, m., данцъ
 ізте; — befen, m., мьтаръ; —
 bürgte, f., періъ (de штерскъ хаіне).
 Rehre, f., кошъ; днтерпътаръ (ла
 арагъ, Каһр).
 Rehren, v., днторкъ, днторнъ; мь-
 таръ, скътаръ, къръдъ, depidikъ;
 сьвръи; er kehrt sich an nichtъ,
 нъ'ї насъ de нимика; Alles zum

Besten —, а есика тоге опре-
 vine; das Oberste zu unterst —,
 а рьсърна тоге къ ѡндъи дн
 сьсъ, а да тоге престе канъ;
 Jeder kehre vor seiner Thüre, мь-
 таре фиекаре да вша са, сь пьрте
 фиекаре грицъ de тревіае саде.
 Kehret, m., мьтаръторъ; днтор-
 кьторъ.
 Kehricht, n., мьтарътаръ, гъноиъ,
 некъръи (Kehrig, Fegsel); —
 haufen, m., вравъ, мькѣ, мьп-
 челъ de гъноиъ; — winkel, m., зп-
 рецъ de гъноиъ.
 Kehrsseite, f., доцъ (ла о цесетъръ).
 Kehrsel, m., мьгъиа ѡрчел (de
 kalere).
 Kehrwand, f., пьретеле зпел ставіа.
 Kehrwisch, m., мьтрицъ de штерскъ.
 Keichen, v. Keuschen.
 Keifen, v., мь черъ, ватъ дн гъръ,
 ходороескъ; мь рьсѡескъ; ла-
 тръ, хьмъи; мьшкъ.
 Keil, m., панъ (de lemne), ikъ; кайнъ;
 цепъ (ital. zerra); вьлзъ (de мь-
 мьлигъ = puls lat.; ital. bozzo);
 кодръ, фълиоте (de пьне); auf ein-
 nen groben Klop gehört ein grober
 —, кьмъ е вьпъ зіоа, ашеа е
 шї мьлцъмита; можикъ се вате
 тотъ къ можикъ; — bein, n., (анат.),
 сѡепоидъ, оскъ васіларъ; — förmig,
 a. шї ad., ка пана, панъѡормъ;
 — haue, — haue, f., санъ цепосъ,
 сьпоиъ ка пана.
 Keischen, n., гьишоръ, ікшоръ, цеп-
 шоръ; кодрълецъ, вьлзълецъ, вьл-
 зшоръ.
 Keilen, v., ватъ пепе, днпънезъ;
 скотъ къ імаъ; деспикъ; днрицъ,
 ладонъ (ла фъиі de пьне); кьм-
 пьръ.
 Keiler, m., веръ; поркъ сьдватикъ;
 вьгъшъ, вьтачъ; днпътаръ,
 вьгългъ.
 Keim, m., коцъ, мьгъре, церте (de
 ori че пвантъ шї фъригъ); днче-
 пьръ, origine; etwas im — ersticken,
 а сьгърма чева дн днченъръ, а
 нимичі сьманца ла зпъ че; —
 hülle, f., алышъ (botan.)
 Keimen, v., днкодескъ, рьсаръ.

- Reimung**, f., дикопцѣль, портъпль-търъ; дикопцъръ.
- Rein**, (Reiner, Reine, Reines), pron., ничі знѣлѣ, нимині; врезнѣлѣ; Reiner Partel jugethan, неутралѣ, каре нѣ чине нѣ ничі о партигъ; kein Mensch weiß es, нимині нѣ штиѣ; er ist kein reicher Mann, елѣ нѣ есте врезнѣ омѣ австѣ, елѣ нѣ е voratѣ; er ist kein Kind mehr, елѣ нѣ маі есте прѣнкѣ; kein Geld haben, а нѣ авѣ вані; kein Mitleid haben, а ѳі ѳъръ компъгитире, а нѣ компъгити.
- Reinertel**, a. indecl., auf — Art, ничі дѣкзмѣ, ничі дитр'знѣ modѣ.
- Reinerfeits**, ad., de ничі о парте.
- Reinestwege**, ad., ничі дѣкзмѣ, ничі дитр'знѣ modѣ.
- Reinmal**, ad., ничіодатъ.
- Reich**, m., потирѣ, покалѣ, пѣхарѣ, кзыѣ; кзминекуѣтъръ; — artig, — förmig, a. ші ad., дн ѳорма потирѣлѣ; — glас, n., пѣхарѣ на потирѣлѣ.
- Reichhammer**, m., кайкѣ, тѣвѣ de Двѣре.
- Reise**, f., мистриѣ (ла петрарі); лингърѣ de местекатѣ, полоникѣ, местекъторѣ.
- Reiser**, m., челарѣ (провинч. de Ard. ші Цѣра rom.), кѣткѣ (італ. capitano), ніѳнигѣ (слав.); bordels, харѣвѣ (жмтннкѣ); kishlevskѣ; — assel, f., — esel, m., — schabe, f., — wurm, m., кѣпеле vasei (верме ѳлокосѣ); — fenster, n., ѳерѣстрѣ, рѣсѣѳлгѣоре de челарѣ; — geschoss, n., вѣчѣ, арѣеа; — halb, m., гѣрлѣчлѣ de челарѣ; daoinѣ mikѣ; — meister, m., келарѣ (dela kel).
- Reisner**, m., келарѣ, (дн осигѣрил, вѣлетѣ, гарсонѣ не франц.)
- Reister**, f., тѣскѣ (de треѣ сеѣ ticköve), сторкѣторѣ, сторчѣрѣ; linѣ (de pöme); — baum, m., гринда тѣскѣлѣ; — haub, n., кратѣ, кѣлѣкторѣ; — recht, n., дрентѣ de тѣокѣ, de linѣ; — wein, m., винѣ de тѣскѣ.
- Reisterer**, m., кѣлѣкторѣ (de стрѣгарі).
- Reisterer**, v., калкѣ, сторѣ (тѣскѣ), тѣскѣрѣскѣ.
- Reisterung**, f., сторѣсърѣ, тѣскѣтърѣ, тѣскѣриѣ.
- Reinbar**, a. ші ad., че се нѣсте кзнѣшта, de кзнѣскѣтѣ, таркатѣ, семпатѣ, рѣмаркаверѣ; карактеристикѣ.
- Reinbarkeit**, f., таркѣ, семпатѣ карактеристикѣ, рѣмаркаверигате.
- Reinpen**, v., кзнѣскѣ; штиѣ; diciriarѣ (deocivesckѣ), einen — lernen, а ѳаче кзнѣштингѣ кѣ чинеѣ; einen von Person kennen, а кзнѣште дн перѣѳѣрѣ не чинеѣ.
- Reinpen**, m., кзнѣскѣторѣ; прапикѣ, пѣдигѣ; — blind, m., окѣз иѣтрянзѣторѣ, кзнѣскѣторѣ.
- Reinpenlich**, v. Reinbar.
- Reinpenlichkeit**, v. Reinbarkeit.
- Reinpennis**, f., кзнѣштингѣ, подигне; штингѣ, прапикѣ; einige — von etwas haben, а кзнѣште чеѣа не деѣасѣра; einen von etwas in — setzen, а in ѳорма не чинеѣ, а дн кзнѣштингѣ, а ѳаче кзнѣскѣтѣ.
- Reinpennisreich**, a., днѣвѣдатѣ, проконѣсѣтѣ, цинѣ de штингѣ.
- Reinpennung**, f., семнѣ; тѣскѣ (не dingil кайорѣ дн каре де кзнѣшті Нрѣлѣ апилорѣ, Bohne).
- Reinpennscheit**, n., семнѣ, семпатѣ, контрасемнѣ, карактерѣ, критерѣ, потѣ карактеристикѣ.
- Reinpenzug**, m., трѣсѣрѣ карактеристикѣ, семнѣ diciriariskѣ.
- Reiser**, m., озорѣ, цесѣтърѣ кѣ озоре дн патрѣ иѣе.
- Reiserer**, fõrern, v., цесѣ кѣ озоре.
- Reiser**, Reiser, f., крѣстѣтърѣ, стрѣ.
- Reiser**, n., черѳоѣс, (кѣрѣелѣ, хартаѣикѣ, scandix, цлангѣ).
- Reiser**, v. крѣстѣ, дн крѣстѣ; dingelѣ.
- Reiserholz**, n., — stoc, m., рѣвѣмѣ, рѣвѣмѣшѣ.
- Reiserig**, a., крѣстатѣ, дн крѣстатѣ.
- Reiserthier**, n., Reiser, f., инѣкѣтѣ (дигѣонѣ).
- Reiserer**, m., принѣсѣре, локѣ de принѣсѣре, дн кнѣсѣре, грѣсѣ, карѣрѣ, темнигѣ; — licht, n., аерѣлѣ de принѣсѣре; — meister, m., темниѣрѣ, карѣрѣрѣ, арташѣлѣ mare.

- n., карте еретикъ; —geist, m., спиритъ де ересъ; —gericht, n., тризнахъ асѣра еретичорѣ, дн-квациѣне; —sette, f., сектъ еретикъ.
- Reberei, f.**, ересѣ, ересѣ.
- Reberisch, a.** шѣ ad., еретикъ, еретикосѣ.
- Reibel, m.**, (дн въД), сѣтъ.
- Reuschen, n.**, гжѣя, рѣсѣлз греѣ.
- Reuschhusten, m.**, тѣсе пѣгѣрѣскъ.
- Reuschen, n.**, пѣчѣчѣрѣ, глѣгѣцъ.
- Reule, f.**, пѣчѣкъ, въздѣганѣ, глѣгъ; визѣгъ, шѣлѣ.
- Reulentärbis, m.**, тѣтъ.
- Reusch, a.** шѣ ad., верѣрѣ, кастѣ; крѣатѣ.
- Reuschheit, f.**, верѣрѣе, кастѣгѣе, ѣчѣорѣ, крѣрдѣ, днѣрѣнѣре.
- Ribis, m.**, парѣдѣ (пѣсѣре).
- Rifererbse, f.**, пѣсѣрѣне.
- Rifern, v.**, кѣкотескѣ, рѣдѣ дн рѣсѣдѣ.
- Rids, m.**, (дн визѣрдѣ), кѣкѣ, лѣ-вѣгѣрѣ ѣалѣ.
- Ridsen, v.**, (дн визѣрдѣ), кѣкѣсѣ, лѣвѣскѣ рѣдѣ.
- Riebis v. Ribis.**
- Riese, f.**, ѣалѣ; зрѣке де пѣште (Rieme); пѣстѣле (де мазѣре, Erbsenschote).
- Riefer, m.**, (анат.), ѣалѣ (Rinn-lade); зрѣкеа пѣштѣлѣ; вѣрдѣ (moxidѣ, Uebstanne, Fichte).
- Riefe, f.**, совѣшѣрѣ.
- Riel, m.**, пѣпъ, пѣвеа де пѣпъ; тѣлѣ, кѣлѣ (итал. chiglia) де корѣвѣе.
- Rielen, v.**, днпѣнезѣ; прѣндѣ дн пѣне (ѣ пасѣре); ein Schiff —, а пѣне тѣлѣ дн ѣ пѣле.
- Rielholen, v.**, кѣлѣ ѣ пѣле (спре а ѣ дереѣ); ѣ даѣ пѣ ѣ хѣзѣре; трѣкѣ пѣ знѣ крѣминалѣ пѣ сѣз пѣле.
- Rielrecht, n.**, дрѣнтѣлѣ кѣлѣлѣ, вѣмъ де пѣле ѣе арѣнкъ анѣра днтр-знѣ портѣ.
- Rielschwein, n.**, Rielsschwinne, f., кон-тракѣлѣ, трѣнкѣлѣлѣ амезѣтѣ де азѣнтѣлѣ кѣлѣлѣ, дн карѣ ѣ аме-зѣтѣ катарѣкѣлѣ.
- Rielwasser, n.**, ѣшѣе де анѣ (ѣ-кѣтъ де спѣнѣреа пѣлѣ).
- Rieme, f.**, зрѣке де пѣште, вѣрдѣ; —pfeffel, m., кѣпѣкѣлѣ зрѣкѣлѣ.
- Riemer, m.**, вѣтѣнарѣкѣ.
- Rien, m.**, лѣмнѣ рѣшѣносѣ; —apfel, m., тѣлѣ де вѣрдѣ; —baum, m., вѣрдѣ, мохѣдѣ; —haar, n., рѣ-шѣнѣ де вѣрдѣ; —öl, n., ѣлѣлѣ де вѣрдѣ (дохѣтѣ); —tuß, ѣзнѣпѣне де вѣрдѣ, сѣжъ, пѣрѣѣзнѣ; —stod, m., трѣнкѣлѣ де вѣрдѣ, грѣскѣ.
- Riere, f.**, гѣванѣ, герѣ; кошѣрѣ; пѣлѣрѣе де тѣлѣ; кѣчѣлѣе.
- Ries, m.**, Riesel sand, m., Riesel sand, m., прѣндѣ, пѣрѣшѣ, сѣлѣчѣне, грѣхѣтѣлѣ.
- Riesel, m.**, Rieselstein, m., сѣлѣе, крѣхѣ; пѣрѣшѣ, крѣминѣтѣ.
- Rieselerde, f.**, пѣтѣлѣтѣ сѣлѣчѣсѣ, пѣ-тѣлѣтѣ крѣминѣсѣ, крѣхѣсѣ.
- Rieselhart, a.** шѣ ad., ѣбрѣе вѣр-тѣсѣ, тѣре кѣ крѣмѣнеа.
- Rieselig, a.** шѣ ad., крѣминѣсѣ, сѣ-лѣчѣсѣ, крѣхѣсѣ.
- Riesen, v.**, азѣтѣ знѣ портѣ.
- Riesicht, a.**, кѣ крѣмѣнеа, кѣ сѣлѣеа.
- Riese, f.**, пѣдѣ (итал. mussia), кѣдѣ (итал. gatta), пѣсѣкѣ; —тѣкѣ де скѣрдѣ.
- Rieselfasel, m.**, вѣлѣрѣтѣрѣ, ворѣ де кѣлѣ, сѣкѣтѣрѣлѣ.
- Rimme, f.**, (дн вѣтѣнарѣ), гѣрдѣнѣ; крѣсѣтѣрѣ, дѣлѣтѣтѣрѣ; тѣке, кѣпѣ, марѣне.
- Rimmen, v.**, гѣрдѣнескѣ.
- Rimmessen, n.**, гѣрдѣнарѣлѣ (знѣлѣ).
- Rimmhobel, m.**, пѣлѣлѣ де гѣрдѣнѣтѣ.
- Rind, n.**, прѣнкѣ, ѣлѣ, копѣлѣ; вѣлѣтѣ; ѣлѣ, ѣанѣ (дн жѣкѣлѣ де кѣрдѣ); angenommenes —, ѣлѣ де скѣлетѣ, прѣнкѣ adontѣвѣ; neugebornes —, прѣнкѣ де нѣлѣ пѣскѣтѣ; uneheliches —, копѣлѣ дн ѣлѣрѣ, копѣлѣ де лѣле, сѣрѣлѣ, вѣстѣрдѣ; — im Mutterleibe, ѣлѣ; das — beim rechten Namen nen- nen, а пѣмѣ орѣ ѣе лѣкѣрѣ пѣ пѣ-тѣле лѣлѣ; а ворѣ рѣспѣкатѣ ѣрѣ рѣсѣрѣвѣ; —er und Katzen reden die Wahrheit, прѣнѣлѣ шѣ пѣлѣ-рѣлѣ сѣзнѣлѣ адевѣрѣлѣ; —bett, n.,

• betterin, f., •emele лехъсъ, кен-
делъ, пѣскъторѣ.
Kindchen, n., прѣнкъдѣ, прѣнкълеуѣ,
•рѣнкълеуѣ, вѣлеуѣдѣ.
Kindelbier, n., кѣмерге (оснѣуѣдѣ
кѣмергеиел).
Kinderei, f., копилърил, нилмикрил, ва-
гатеде.
Kinder-blattern, pl., вѣрчатѣ де ко-
мил; —frau, f., пѣтрече, вонѣ,
дѣдакъ, долѣкъ; —freund, m., а-
милѣкъ азѣ прѣнчилорѣ; —geschrei,
n., цинерѣ, стригѣтѣ де копил;
—haube, f., екѣѣорѣ де прѣнчил;
—jahre, pl., анил прѣнчил; —
klapper, f., сѣнарѣ прѣнческъ; —
lehrer, m., педарорѣ, даскъазѣ де
прѣнчил; —liebchen, n., нани нани;
—mord, m., оторѣ де прѣнчил;
—mutter, f., v. —frau; —mutter,
v. Hebamme; —pöden, v. —blat-
tern; —schuße, pl., павѣчил копил-
рештил; —schuße ablegen, а кѣгета
мал сѣрѣосѣ; —sinn, m., кандорѣ
прѣнческъ, сѣмѣуѣ невѣноватѣ,
сѣмѣуѣ кѣратѣ; —tag, m., зѣоа
челорѣ 20 мил прѣнчил зѣмил де
дѣодѣ; —trommel, f., толъ, там-
вѣрѣ прѣнческъ; —zeug, n., скѣ-
тече прѣнчештил; —welt, f., копил-
лѣрѣме, прѣнчилѣме; лѣме невѣно-
ватѣ; —zucht, f., едѣкъдѣне, дѣ-
сѣмѣмѣуѣ де прѣнчил, дѣскѣлѣ,
педаронѣе.
Kindes-alter, n., прѣнчилѣ, етате
(вѣрѣсѣтѣ) прѣнческъ; —beine, pl.,
вѣрѣсѣтѣ •рауѣдѣтѣ, прѣнчилѣ; —kind,
n., невѣорѣ де оилѣ, невѣорѣ де
оилѣ (енѣронѣ); —nöthen, pl. dѣ-
рѣрѣе паштерѣил; —statt, f., а-
донѣдѣне, дѣнѣлѣре; лѣаре де сѣ-
•летѣ; —theil, m., лѣдѣрилѣ, парѣ
лѣуѣсѣтѣ, ередѣтате оилѣсѣкъ.
Kindfrau v. Hebamme.
Kindheit, f., прѣнчилѣ.
Kindlich, a. шѣ ad., прѣнческъ, прѣн-
чеште; —e Betragen, n., прѣнчил,
копилърил.
Kindlich, a. шѣ ad., оилѣсѣкъ; тѣнѣрѣ
(•рауѣдѣтѣ), пѣилѣ де •рѣдѣзѣтѣ,
мѣилѣ де ѣмѣре прѣнческъ.

Kindlichheit, f., сѣмѣмѣлѣтате, пѣмѣ-
тате, кандорѣ.
Kindshaft, f., оилѣме, прѣнчилѣме;
—recht, n., дѣрѣтѣлѣ де прѣнчил.
Kindstreich, n., (medic.), мѣконѣлѣ.
Kindtaufe, f., вѣтезѣ де прѣнчил.
Kindhorn, n., корѣуѣдѣ, корѣлѣ вѣ-
чѣмѣторѣ.
Kinn, n., вѣрѣвѣ (•алѣка де жѣсѣ).
Kinnbaden, m., —lade, f., •алѣкъ.
Kinnbart, m., варѣѣ (де пѣрѣ).
Kinnfette, f., стрѣнѣлѣ, лѣнѣшѣорѣ
де •рѣлѣ.
Kintschelbeere, v. Vogelstirn.
Kirpe, f., марѣпѣ, мѣке; аѣнѣтѣрѣ;
auf der — stehen, а етѣ аѣлѣнарѣ,
а сѣ кѣмѣлѣ де кѣзѣтѣ, а да сѣ
сканѣуѣл.
Kirpeln, v. мѣ аѣнѣлѣ, сѣдѣ дѣлѣ кѣмѣлѣлѣ.
Kirpen, v., алетѣ; чѣпѣсѣкъ, тѣлѣ;
стрѣнчилѣ, сканѣтѣ дѣлѣ кѣмѣлѣлѣ,
мѣ аѣнѣлѣ; —und wirpen, а аѣ-
тера монѣта, а о стрѣнѣлѣ.
Kirper und Wirper, m., тѣлеторѣ,
рѣтонѣлѣторѣ де монѣтѣ, кѣлѣнарѣ.
Kirperei, f., кѣлѣнѣрѣе, аѣтерѣтѣрѣ
де монѣтѣ; кѣтѣтѣрѣе, вѣсѣрѣ не-
лѣуѣсѣтѣ.
Kirchdorf, n., сѣтѣ кѣ вѣсѣрѣлѣ.
Kirche, f., вѣсѣрѣлѣ, лѣжѣ де адѣнарѣ
а кѣрѣдѣнѣчѣмѣлѣорѣ, екаѣсѣлѣ (грѣч.);
гѣмѣлѣ; zur — gehörig, еклѣсѣа-
сѣлѣ, вѣсѣрѣканѣ; in die — gehen,
а терѣе лѣ вѣсѣрѣлѣ; zur — ge-
hen, (о лѣхъсѣ), а елѣ лѣ вѣсѣ-
рѣлѣ; die — versammeln, а цѣнѣ-
сѣнѣодѣ.
Kirchen-agende, f., лѣтѣрилѣ; тѣлѣлѣ;
—älteste, m., антѣсѣлѣ, вѣтѣрѣлѣ,
(прѣфѣсѣтѣсѣ, елѣнѣронѣ) вѣсѣрѣеѣсѣ;
—amt, n., дѣрѣгѣторѣлѣ еклѣсѣа-
сѣлѣ; оѣлѣлѣ дѣеесѣлѣ (лѣтѣрилѣ);
—bann, m., апарѣтѣ, сѣкомѣлѣ-
кѣдѣне; —brauch, m., рѣтѣ, да-
тѣлѣ а вѣсѣрѣчѣлѣ; —buch, n., рѣ-
тѣлѣ, конѣлѣлѣ вѣсѣрѣчѣсѣкъ, ма-
трѣкѣлѣ, мѣтрѣче (мѣод.); —buße,
f., канѣнѣ, покѣлѣнѣ дѣлѣ оѣаѣ вѣ-
сѣрѣчѣлѣ; —dieb, m., •сѣрѣ де чѣле
сѣилѣ, сѣкрѣлѣтѣ; —diebstahl, m.,
сѣкрѣлѣуѣтѣ, •сѣрѣтѣ де чѣле сѣилѣтѣ;
—diener, m., пѣлѣмарѣ, парѣлѣ-

старѣ, сервіторѣ дн вѣсерікѣ;
 — dienſt, m., оѳицѣ вѣсеріческѣ,
 сервіціалѣ сакрѣ (служба вѣсері-
 ческѣ); — fahne, f., прапорѣ, стѣгѣ
 вѣсеріческѣ; — feſt, n., сьрѣзѣторѣ
 вѣсеріческѣ, ѳестивитатѣ; — freihelt,
 f., скътинѣ, скътелѣ вѣсеріческѣ,
 ливертѣдѣ вѣсерічел; — ganger, m.,
 вѣсерікосѣ, вѣгѣтѣ; Inokrit, ѳъ-
 царѣ; — gebet, n., рѣзѣчѣне пѣ-
 влѣкѣ; — gebrauch, v. Kirchengebrauch;
 — gemeinde, f., попорѣнѣ, попорѣ
 вѣсеріческѣ, комѣнѣ вѣсеріческѣ,
 парохіѣ, епоріѣ; — gemeinschaft,
 f., комѣнѣне, комѣнѣне вѣсері-
 ческѣ; — gerath, n., вѣсе ѳѣнѣте,
 одобрѣ, орѣнѣнѣ вѣсерічештѣ; —
 gericht, n., трѣзѣналѣ вѣсеріческѣ,
 іспрѣдѣнѣне еклѣціастікѣ, консі-
 сторѣ, дікастеріѣ (толд.); —
 gefang, m., кѣнтарѣ вѣсеріческѣ,
 кѣнтѣ вѣсеріческѣ; — geschichte, f.,
 історіѣ вѣсеріческѣ; — gesetz, n.,
 законѣ вѣсеріческѣ, канонѣ; дрептѣ
 канонікѣ (правітѣ); — gtaube, m.,
 мѣртѣрѣціѣеа крѣдѣнѣл, крѣдѣнѣтѣ;
 — gut, — guter, аверѣ вѣсерічештѣ;
 — haupt, n., канѣ алѣ вѣсерічел;
 — jahre, n., аплѣ еклѣціастікѣ; —
 kalender, m., кѣлѣндарѣ, алманѣхѣ
 вѣсеріческѣ, дірѣнѣторѣ; — kasse,
 f., вѣотеріѣ, кѣтѣ вѣсерічел;
 — lehen, n., ѳездѣ вѣсеріческѣ;
 — lehre, f., догѣтѣ, дѣвѣдѣтѣрѣ а
 крѣдѣнѣл; — lehrer, m., даскѣлѣ
 мѣре, докторѣ вѣсеріческѣ; —
 ma, fig., er ist arm wie eine
 Kirchenma, ѣстѣ омѣ е сѣракѣ
 ка плѣзѣлѣ, е сѣракѣ літѣтѣ; е
 калѣкѣ de o цѣрѣ; — mi, f.,
 мѣсікѣ вѣсеріческѣ; — orden, m.,
 орѣдѣнѣ вѣсеріческѣ; — ordnung, f.,
 рѣзѣлѣ (орѣнѣдѣлѣ) вѣсеріческѣ,
 тѣнѣкѣ, рѣзѣлѣ, рѣзѣлѣмѣнтѣ, діс-
 чѣплѣнѣ; літѣрѣіѣ, — patron, m.,
 епітронѣ, тѣторѣ, патронѣ вѣсері-
 ческѣ; — rath, m., консісторіѣ,
 дікастеріѣ (толдѣв.); консіліарѣ,
 ѳесорѣ консісторіѣлѣ; — raub, m.,
 ѳертѣ вѣсеріческѣ, сакрѣлѣдѣнѣ (в.
 Diebstahl); — rauber, m., сѣрѣ-
 тѣторѣ de вѣсерічел; — recht, n.,

дрептѣ канонікѣ, дрептѣ вѣсері-
 ческѣ; — rechtlich, a. m. ad., а-
 тѣсѣратѣ канонѣлорѣ; — sachen,
 pl., тѣрѣлѣ, аѳачерѣ вѣсерічештѣ;
 — sa, m.; патронѣтѣ вѣсеріческѣ
 (de a p̄sone deperētorē); — sang,
 f., законѣ, канонѣ, декретѣ вѣсері-
 ческѣ; — sein, m., матрѣкѣлѣ,
 шедѣлѣ вѣсеріческѣ; — schaft, m.,
 вѣсерічѣлѣ вѣсеріческѣ, тѣсѣрѣ вѣ-
 серіческѣ; — schma, m., одобрѣ,
 орѣнѣнѣне вѣсерічештѣ; — sitz, —
 stuhl, m., сѣранѣ, ванкѣ дн вѣсе-
 рѣкѣ; — saltung, f., сѣсістѣ, dec-
 vinarѣ вѣсеріческѣ; — staat, m.,
 статѣ вѣсеріческѣ, статѣлѣ паніѣ,
 патрѣмоніѣлѣ ѳѣлѣтѣлѣ Петрѣ; —
 stand, v. — sitz; — steuer, f., ко-
 лѣнтѣ; — strafe, f., чѣнсѣрѣ еклѣ-
 ціастікѣ, канонічѣ вѣсеріческѣ;
 — vater, m., кѣраторѣ алѣ вѣсері-
 чел; — vater, pl., ѳѣнгіѣ пѣрѣнѣдѣ;
 — verbesserer, m., реѳормѣторѣ;
 — versammlung, f., сѣнодѣ, кончѣ-
 ліѣ (соворѣ); — wesen, n., лѣкрѣ
 вѣсеріческѣ, вѣсерікѣ; — zucht, f.,
 рѣзѣлѣ вѣсеріческѣ, дісчѣплѣнѣ.

Kircheule, f., кѣкѣвейкѣ, вѣхѣ дела
 вѣсерікѣ; — sahrt, f., літѣтѣ, про-
 чѣсіѣне, мерѣере ла вѣсерікѣ кѣ
 томѣлѣ; — feſt, n., ѳѣіцѣлѣ дѣеескѣ
 (службѣ дѣеескѣ); — gang, m., е-
 шѣре ла вѣсерікѣ (о пѣнтѣ, орѣ о
 лѣхѣсѣ); — gen, m., монорѣнѣ,
 парохіѣнѣ; — h, m., чѣметерѣлѣ,
 чѣнтеріѣнѣ, кѣтѣнѣлѣ ѳѣнтѣ; кѣр-
 теа діпѣнѣтеа вѣсерічел; — find,
 n., ѳѣтѣ алѣ вѣсерічел; — messe, f.,
 ѳѣіцѣлѣ дѣеескѣ, хрѣмѣ; комѣн-
 dare de тѣмѣлѣ (Kirche, Kirche);
 — spiel, n., попорѣ, парохіѣ, епо-
 рѣ; — srengel, m., епархѣ, діе-
 чѣсѣ, епіскопіѣ; — stuhl, v. Kir-
 chensstuhl; — tag, m., зѣоа де сер-
 віціѣлѣ дѣеескѣ; — thurm, m., тѣр-
 нѣлѣ вѣсерічел (кѣнопѣдѣ); —
 vater, v. Kirchenvater; — weg, m.,
 каѣеа вѣсерічел; — wei, f., —
 weifest, n., ѳѣнгѣіѣеа вѣсерічел
 (тѣрѣносѣіѣе, сѣвѣон).

Kirchlich, a. m. ad.; еклѣціастікѣ, вѣ-
 серіческѣ

Kirchner, m., пълитаръ, параскли-
сирхъ, сакристанъ.
Kirsch, m., влапъ, вештълтъ влпнѣ.
Kirmes, **Kirmse**, v. **Kirchmesse**.
Kirre, a. ші ad., domesticкѣ, dome-
стичѣ, влпнѣ, дессылвѣтѣ;
свпсѣ.
Kirpen, v., domesticескѣ, дмьлп-
зескѣ; ащѣескѣ; кемѣ (uzil);
каръ.
Kitung, f., амѣдъ; падъ (de па-
сері); карѣторъ.
Kirschbaum, m., черешъ (помѣ);
—farbe, f., колѣре де черешъ;
—garten, m., черешѣ, грѣдпъ
дъ череше; —harz, n., клеѣ, гѣмъ
де череше; —fuchsen, m., плѣчатъ
де череше; —mus, m., диктарѣ
де череше; —roth, a. ші ad.,
черешѣ; —saft, m., сѣкѣ де че-
реше; —stiel, m., кодѣа черешѣ;
—wasser, n., вѣнарѣ де череше;
—wein, m., вѣнъ де череше; —
zeit, f., аштѣпнѣ черешелорѣ.
Kirsche, f., черешъ; eingemachte — n,
пелтеа де череше.
Kirschen, n., перинѣ, перинѣоръ.
Kissen, n., перинѣ, къпѣтѣ; —ziehe,
f., оуѣ де перинѣ.
Kirschen, n., лакръ, гѣкрѣ, гѣдѣ,
лѣдѣ, кассѣ, късѣторъ.
Kiste, f., ладъ, кассѣ; in — n расѣн,
а ашеа дп гѣзі, а дпшакета,
а дпкъса.
Kistenrosinen, pl., стаѣде де кѣте.
Kitt, m., мастѣкѣ, четѣнтѣ; лѣѣ
клеѣсѣ, клеѣ.
Kittel, m., оуѣ; сѣрѣкѣ, шѣне-
карѣ.
Kitten, v., дпклеѣескѣ, четѣнтѣ,
лпескѣ.
Kize, f., мѣѣ, пісѣ (Kize).
Kigel, m., гѣдѣлѣ, гѣдѣтѣ; шѣ-
крѣме; вѣкрѣ аскѣсѣ.
Kiseln, v., гѣдѣлѣ.
Kisler, m., (анат.) клѣторѣ, гѣдѣ-
лѣторѣ лѣтѣкѣ.
Klad, m., крѣвѣтѣ, деспѣкѣтѣ.
Klaffen, **Klaffen**, v., крѣвѣ, мѣ дес-
пѣкѣ, мѣ десѣкѣ (пѣмѣтѣ).
Klabbe, f., (комѣрч.) страѣ, коп-

дѣлѣ дп мѣлѣ; копѣтѣ (дпсѣ
макѣлатѣ); вѣмѣне, скѣрѣвѣе.
Klassen, v., стаѣ дескѣсѣ, стаѣ къ-
скатѣ, мѣ дескѣдѣ (о ралѣ); хо-
дорѣескѣ, дѣрѣлѣ, клѣпѣ.
Klassen, v., ватѣ дпн гѣрѣ, латѣ,
хѣтѣ, клеѣетѣсѣ.
Klaffer, m., клеѣторѣ, лѣхѣ, кле-
ѣетѣторѣ; хѣтѣторѣ (зпѣ клѣдѣ),
гѣтѣторѣ.
Klaster, f., стѣпѣнѣ; вѣадѣ (мѣ-
сѣрѣ); —таш, n., мѣсѣрѣ де зпѣ
стѣпѣнѣ; —scheit, n., деспѣкѣ-
тѣрѣ, лѣдѣ (de лѣмнѣ); —schlag,
m., гѣетѣрѣ де стѣпѣнѣ (дп
пѣдѣре).
Klastern, a., de зпѣ стѣпѣнѣ.
Klastern, v., мѣсѣрѣ къ стѣпѣнѣ.
Klagbar, a. ші ad., de пѣрѣтѣ, de
акѣсатѣ, акѣсѣверѣ; —ташен, a
лорпѣ прочѣсѣ.
Klage, f., пѣнѣсѣре жѣлѣре, вѣе-
рѣтѣрѣ, вѣерѣтѣ; вѣчѣтѣ, вѣчѣтѣрѣ
(ламентѣ); петѣцѣне; лѣрѣ; епѣне
— апѣанѣгѣ машѣн, а лѣчѣне
зпѣ прочѣсѣ де жѣдѣкатѣ, а ре-
кѣтеа чева дп жѣдѣкатѣ; in — n
ауѣбрѣшен, а прорѣшпѣ дп вѣе-
рѣтѣре; —fuhren, a оѣче пѣнѣ-
сѣре, а се вѣера; seine — schrift-
lich vorbringen, a ші арѣта пѣнѣ-
сѣреа дпскѣсѣ; —frau, f., —
weib, n., вѣчѣтѣре, ѣеѣеѣ лѣатѣ
къ сѣмерѣ ка сѣ пѣнѣгѣ дп шорѣ;
—gedicht, n., елѣцѣ, поѣтѣ вѣе-
рѣтѣре; —lied, n., къпѣтѣ дѣ-
рѣрѣсѣ; —punkt, m., пѣнѣ де
пѣнѣсѣре; —schrift, f., пѣнѣсѣре
'n скѣсѣ; —stimme, f., вѣче дѣ-
рѣрѣсѣ, гласѣ вѣерѣторѣ.
Klagen, v., те вѣерѣ, те пѣнѣгѣ;
те гѣнѣгѣескѣ (ламентѣсѣ); gegen
einen —, траѣ дп жѣдѣкатѣ пе
чѣнева; ohne Noth —, а се вѣера
ѣрѣ каѣсѣ.
Klagenwerth, —würdig, a. ші ad.,
de вѣерѣтѣ, de комѣтѣмѣтѣ, demnѣ
de вѣерѣтѣ; ein — er Fall, o дп-
тѣшпѣре дѣрѣрѣсѣ.
Klager, m., пѣрѣшѣ, актѣрѣ (дп
жѣдѣкатѣ).
Klaggeschei, a., вѣерѣ, страѣтѣ дѣ-

- перосѣ, стражѣ въеръчосѣ; цемете дзрѣрбсе.
- Klaglich**, а. ші ad., де пльнсѣ, де тьнгзітѣ (де жьлітѣ), де компьтімітѣ, пльнсетівѣ, де въератѣ, въераверѣ; — *Zustand*, старе де компьтімітѣ; старе трістѣ, старе де въератѣ, старе трацікѣ.
- Klaglos**, а. ші ad., скьтітѣ де пльнсѣ; скьтітѣ де пьрѣ, лівератѣ, асѣлатѣ (де о пьрѣ дп жѣдекатѣ; — *stellen*, а дндестзла пльнсѣреа, а да сатісѣпціоне.
- Klamm**, а. ші ad., стражтѣ, тьнгктѣ (вєстѣптѣ, штѣлѣ), страпсѣ (дп-тре крєпѣтѣрл); цѣпѣлѣ, дпцєпенітѣ (де цєрѣ); комппартѣ, ма-сівѣ (азрѣ); парѣ (ванл).
- Klammer**, f., скѣвѣ, рѣтпоіе, плевѣцѣ; парєтєскѣ, дпкызєтѣре.
- Klammerl**, v., пріндѣ кѣ скѣве, дп-цєпєпєскѣ; дпкідѣ дп шєрєтєсє.
- Klampe**, f., клєштє (де лєтпѣ).
- Klang**, m., сьнєтѣ (де металѣ); тѣнѣ; вьлєтѣ (де клопотѣ); дпгдпнѣ, дп-дпнѣтѣрѣ (де клопоцєлѣ); — *beden*, m., ѳндѣ рєсѣпжпте, ѳндѣ рѣсѣпѣтѣрѣ (де клєвпрѣ); — *lehre*, f., акьстѣкѣ, штпнгѣ десцрѣ сє-пєтє; — *loß*, а. ші ad., пєсѣпѣ-тѣрѣ, пєсѣпѣрѣ; — *reich*, а. ші ad., сѣпѣрѣ, сьпѣрѣсѣ.
- Klapp!** int., пѣт троскѣ!
- Klappe**, f., кьпакѣ, клєпѣ, кьпѣчєлѣ (дє флєгѣ); лпмѣшѣрѣ, шпцѣ; кѣпєрпшѣ (дє о кєпѣ).
- Klappen**, v., клєпцѣлѣ, ватѣ дпн дпгдл, джрѣлѣ; грѣптєскѣ кьпакѣлѣ.
- Klappentoch**, m., сьртѣкѣ кѣ кьпачє.
- Klapper**, f., (дп тѣрл) вьтѣтѣре, клєпцѣ; тѣрѣ, кєстєпєтѣ (жѣкѣ-рпє); — *bein*, n., тѣртєа (кє скє-лєтѣ); — *büch*, а., тєкрѣ кє о-сѣлѣ; зскєтѣ де клєпцѣлѣ; хѣдѣ-рѣпѣтѣ; — *jagd*, f., вьпѣтѣ кѣ пѣк-пєтє, вьпѣтѣ кѣ клєпцѣ; — *mühle*, f., тѣрѣ клєпцѣлѣтѣре; — *rose*, f., тєкѣ сьлѣжѣтѣкѣ; — (*schlange*, f., крѣтѣлѣ, шѣрпєкьпцѣлѣтѣрѣ (ѳѣр-тєпє венпносѣ); — *stein*, (*Ueberstein*), m., пѣгѣа вьлѣтѣрѣлѣ, єгпѣ; —
- flor**, m., вєрѣлѣ аьлѣ, вєрѣлѣ кьпцѣпѣтѣре.
- Klapphut**, m., пьтѣрпє чє сє стражтѣ.
- Klappig**, а. ші ad., кѣ кьпачє, кѣ клєпє.
- Klar**, m., плєснєтѣ, плєснптѣ, плєс-пѣтѣрѣ, пьлѣмѣтѣрѣ.
- Klarfen**, v., плєснєскѣ, кьпцѣпєскѣ.
- Klappfisch**, m., тѣсѣ кѣ арпє.
- Klar**, а. ші ad., клєрѣ, лпмпєдє; лѣтѣрпѣтѣ; стрѣвѣзпѣ, стрѣпѣрпнтє; дпвєдєратѣ, тєпѣсѣтѣ, пє ѳацѣ; кѣратѣ; сѣпѣрѣ; сьпцпє, ѳпнѣ; — *e Begriff*, m., ідѣлѣ клєрѣ, ідѣлѣ лѣтѣрпѣтѣ; — *e Druß*, m., тппарѣлѣ кѣратѣ; — *e Stimme*, f., грєлѣ сѣпѣрѣ; *baß ist* — ачѣсѣтє а дп-вєдєратѣ; — *beweisen*, а прѣва (а дѣвєдл) клєрѣ; *etwas* — тѣ-ѣпє, а лпмпєзп чєвє; — *geben*, а вѣрпѣ дп тѣнѣ асѣкѣпѣтѣ, а вѣрпѣ дп тѣнѣ дѣмпнєскѣ; *einem* — *en Wein einschenken*, а спѣпє кьлѣва адєвѣрѣлѣ дп ѳацѣ.
- Klare**, n., клєрѣ, кѣратѣ; *etwas inß* — *sehen*, а лѣтѣрпѣ кпѣ лѣкрѣ.
- Kläre**, f., сьпцпєтє (дє пьнѣрпѣ).
- Klären**, v., (тєр.) дєсѣлѣтѣ, дєс-ѳѣшѣрѣ вьлѣрпє.
- Klären**, v., дпмпєзєскѣ; стрѣкѣрѣ; кѣрѣцѣ, дпсѣлпнѣ (чєрѣлѣ).
- Klaretwein**, m., клєрєтѣ, впнѣ гєл-впнѣ-рѣмѣлѣ.
- Klarheit**, f., лпмпєзпмє, вєдєрпє, клєрпє, лѣчпмє; клєрѣтє, стрѣ-лѣчпмє, сьппнпмє; сьпцпєтєтє (дє цєсєтѣрл).
- Klarinet**, n., клєрпѣ, клєрпєтѣ (п-стрѣмпнтє де тѣскѣлѣ).
- Klarinettist**, m., клєрпєтѣтѣ.
- Klartren**, v. **Klären**.
- Klarlich**, а. ші ad., клєрѣ, вєдєратѣ, кѣратѣ, лѣтѣрпѣтѣ.
- Klartafung**, f., лпмпєзптѣрѣ, вєдє-рѣтѣлѣ.
- Klärung**, f., лпмпєзптѣрѣ, вєдєрѣ-тѣрѣ, клєрпѣкьпцпє.
- Klasse**, f., клєсѣ, плєсѣ; грєдѣ, ор-дпнє, дєсѣпѣрпѣтѣрѣ; тєгѣтѣ; рєпѣлѣ (грєл. rango); *in* — *n theiden*, а дєсѣпѣрпѣ дп клєсє.

Klassenlotterie, f., лотерія деспар-
цигъ дн класе.
Klassificiren, v., класификъ, деспарцигъ
дн класе.
Klassifikation, f., класификацие.
Klassiker, m., класикъ, авторъ класикъ
(скрипторил чел маї вкл, маї вартосъ
аї Еаинлоръ ши Романлоръ).
Klassisch, a. ши ad., класикъ (стиль,
карте че с'а фькзтѣ de моделъ).
Klat (erig), a. ши ad., дикркатъ
(пъръ); копъскъ; скърнавъ, треп-
досъ, фереадитъ, фештелитъ.
Klatfch, m. довитъръ, плеснетъ (Klapp);
—büchse, f., пшкъ de вьнтъ;
флезръ, вьлтъриторе (о фемеие).
Klatfche, f., плесниторе, довиторе;
вьлтъриторе, клеветиторе, флезръ,
чикалъ, пьртъоре de ворве, ле-
орвьиторе (моладов.); лимвзтъ.
Klatfchen, v., плеснескъ; попнескъ;
апладъ; чикълескъ, лимвзцескъ,
портъ ворве, лехълескъ.
Klatfcher, **Klatfcher**, m., аплъдъторъ;
плесниторъ; чикълиторъ, пьртъторъ
de ворве, лехъдъ, (дърдалъ, mold.).
Klatfcheri, f., чикълитъръ, клеветъ,
флезрътъръ, вьлтъритъръ, пьртъ-
търъ de ворве, лимвзцигъ.
Klatfchgefellschaft, f., адснаре лим-
взтъ, социетате клеветиторе.
Klatfchhaft, a. ши ad., лимвзтъ, вор-
варецъ.
Klatfchhaftigkeit, f., лимвзцие, чикъ-
лель, клеветъ.
Klatfchig, v. **Klatfchhaft**.
Klatfchmaul, n., гъръ неспьлатъ,
лимвзтъ спартъ.
Klatfchroffe, f., такъ съватикъ.
Klatte, f., тьпъпикъ, стокъ, швицъ
de пъръ; дикъчитъръ, дикър-
кьтъръ.
Klauden, v., кзлегъ, алегъ кз атъ-
рпнъдъ, скороръ; дескъркъ, скар-
тнъдъ; чьпескъ.
Klaue, f., зпгюие, гларъ; копий део-
пикатъ; врьлкъ; канче; зреко (ла
кзтпнъ).
Klaunen, v., апъдъ кз гларъ; приндъ
ка канчеа.
Klaunenfett, n., затъръ, грьдме de
ангил.

Klautig, a. ши ad., гърпатъ, кз гларъ;
комитатъ.
Klaufe, f., съхъстрие (пестниче), ло-
кзнгъ de съхастръ, еремитадъ,
кизъ стримтъ; стримторе.
Klausel, f., класель (дн стилъ).
Klaudem, m., съхастръ, еремитъ.
Klaufur, f., дикъиетъръ, дикъсоре
(ла топъстире); кезтореа зпел
кьрпъ.
Klavier, v. **Clavier**.
Klebraut, n., (вог.) кькьзтъ.
Kleben, v., ливескъ; er läßt die Hände
gerne —, елъ аре децете зпнл
(фьръ вькьросъ).
Kleberpflaster, n., емпластръ, пластръ,
влесторъ лимчосъ.
Kleber, m., вьскъ, клеъ (de чере-
ше); пьме de зпеле вьрзиене;
лимторъ (кз лътъ).
Kleber, a. ши ad., зпоръ; славъ.
Kleberich, v. **Klebraut**.
Kleberig, a. ши ad., вьскокъ, клеюсъ.
Kleberigkeit, f., вьскошие, клею-
шие.
Kled (s), m., пикъ, стронъ, пать,
пикътъръ, стронитъръ.
Kledbuch, v. **Klabbe**.
Kleden, v., пикъ, стронескъ, пътезъ,
ткълезъ, фештелескъ; вьрсъ,
торнъ; ажтъ, крескъ; das kledt
nicht, агъта пз е de ажпсъ.
Kleder, m., пьтъроръ, строниторъ,
ткъльторъ.
Klederei, f., ткъльтъръ, скрисоре
стрикатъ.
Kledrapier, n., хьртие сьгаче, хьртие
свгъторе, свгъторе.
Kleds, v. **Kled**.
Kledsen, v. **Kleden**.
Kledser, v. **Kleder**.
Kledserei, v. **Klederei**.
Klee, m., триоилъ; —blatt, n., фюие
de триоилъ; —feld, триоимте, фъ-
пацъ de триоилъ; —futter, n., —füt-
terung, f., пьтрецъ de триоилъ; —
saj, n., саре оксаликъ (хим.); —
säure, f., акриме оксаликъ.
Kleffen, v. **Kläffen**.
Klei, m., лътъ клеюсъ, кликосъ, кликъ,
клеъ.
Kleiben, v. **Kleben**.

Kleiber, m., клеиторъ, шиторъ.

Kleid, n., вестмѣнтъ, вешмѣнтъ, дѣвръкъминте, халъ, страѣ = stragorin лат., аша (мѣждов., къчѣ страѣ ардел. шѣ мѣнген. есте пѣмаѣ къ каре те дѣвълѣ пѣптеа); ein — анзѣиен, а дѣвръка о халъ, а пѣне (не трѣнѣ) анѣ вестмѣнтъ; ein — анзѣиен, а дѣсвръка знѣ вестмѣнтъ; das — macht nicht den Mann, раса нѣ оаче не кълвгърѣ.

Kleiden, n., вестмѣнцѣлѣ, хѣншоръ.

Kleiden, v., дѣсвръкѣ, дѣвестеъзъ; diese Farbe kleidet Sie gut, колѣрае ачѣста те принде не Дѣа, къ колѣрае ачѣста дѣл стѣ вѣне; nach der Mode kleidet gehen, а се дѣвръка дѣвѣ модѣ.

Kleider-besen, m., —bürste, f., тѣ-

гъриъ, перѣе де халне; —handel, m., пероуѣ; траѣкѣ де вест-минте; —hammer, f., къмаръ де халне, гардероуъ; вестѣриъ; —macher, m., кроѣторъ; —motte, f., моѣе де халне; —narr, m., пѣвнѣ дѣл халне; —nartheit, f., шанѣ дѣл халне, лѣкѣ пѣвнѣ-пѣскѣ; —ordnung, f., рѣгълъ-мѣнтѣ алѣ портѣлѣ, леѣе де ко-стѣе, леѣе дѣ копра лѣксѣлѣ; —praft, f., лѣкѣ дѣ вестминте, номѣ дѣ халне; —schranf, m., артарѣ, дѣланѣ де халне, гардероуъ (дѣтрѣ дѣлелѣсѣ маѣ стрѣнсѣ не франц); —tracht, f., портѣ, къстѣмѣ, модѣ де а те дѣвръка; —trödler, m., телѣлѣ, траѣкѣторъ де халнѣ; —trödlerin, f., телѣлѣкѣ

Kleidung, f., вестмѣнтѣ, дѣвръкъ-минте, дѣвестѣгърѣ; militärische —, знѣоуѣнтѣ милѣтарѣ.

Kleidungsstück, n., вѣкатѣ де вест-мѣнтѣ.

Kleie, f., гърѣдѣ; мѣтрѣдѣ; —n-brot, n., вѣне гърѣдѣоѣ; —n-händler, m., гърѣдѣарѣ; —n-mehl, zupsite, фърѣриѣ (итал. for-fogasso).

Kleiberde, f., пѣтѣнтѣ клѣкоѣ, лѣтѣ шѣнѣоѣсѣ.

Kleisch, a., ка гърѣдѣ.

Kleig, a. шѣ ад., лѣтоѣсѣ, крѣтоѣсѣ; гърѣдѣоѣсѣ.

Klein, a. шѣ ад., мѣкѣ, мѣрѣнтѣ, мѣкѣ, мѣрѣнцѣлѣ; пѣдѣнѣ, сѣдѣ-рѣлѣ; —e Ließgaben, спѣсе мѣ-рѣнтѣ; —e Buchstaben, лѣтѣре мѣчѣ; —er Mensch, омѣлѣдѣ; das ist mir ein Kleines, ачѣста мѣ е о вагѣтелѣ; im Kleinen arbeiten, а лѣкра фѣнѣ, а оаче лѣкѣрѣ сѣдѣрѣ дѣ мѣкѣ; klein machen, а мѣкѣшора, а дѣмаъина; etwas Kleines bekommen, а паште; Klein, n., мѣрѣнтѣ; —jährig, a., къ спѣче мѣчѣ; —äugig, a. шѣ ад., къ окѣ рѣтѣнѣ; —geist, m., сѣрѣкѣ де сѣпѣрѣ; канѣ сѣкѣ, мѣнѣ сѣрѣ-кѣцѣ, омѣ де сѣрѣдѣсѣ; —gläubig, a. шѣ ад., пѣдѣнѣ крѣдѣн-чѣоѣсѣ; —handel, m., пероуѣ къ мѣрѣнтѣ; —händler, m., перѣ-цѣторъ къ мѣрѣнтѣ, дѣ details, вѣтѣкарѣ; —hörig, a. шѣ ад., мѣрѣнтѣ дѣ гърѣнѣе.

Kleinheit, f., мѣчѣе, пѣдѣнѣтѣе, мѣкѣшорѣе; —des Geistes, сѣпѣ-рѣтѣ хѣпѣдатѣ, сѣпѣрѣтѣ анѣсѣ, дѣжѣсѣтѣ.

Kleinigkeit, f., мѣрѣнѣшѣ, вагѣтелѣ, мѣрѣнѣе; мѣмѣкѣрѣ, лѣкѣрѣ де мѣмѣка; das ist keine —, ачѣста нѣ е лѣкѣрѣ пѣдѣнѣ, ачѣста нѣ е вагѣтелѣ; —egeist, m., омѣ че дѣмѣлѣ дѣлѣ мѣмѣкѣрѣ; сѣпѣрѣтѣ мѣрѣнѣоѣсѣ, сѣпѣрѣтѣ че се дѣм-пѣдѣкѣ де вагѣтеле, сѣпѣрѣтѣ сѣкѣ; —e Krämer, m., мѣкѣролѣгѣ.

Kleinlaut, a. шѣ ад., де сѣкѣрѣпѣатѣ, дѣфѣрикатѣ; —werden, а се дѣ-фѣрика, а се де сѣкѣрѣпѣа.

Kleinlich, a. шѣ ад., мѣкѣ, анѣсѣ, пѣдѣнѣ сокопѣтѣ; —e Denkfungsart, idel анѣсе.

Kleinmalen, m., зѣгравѣ дѣ мѣ-нѣатѣрѣ.

Kleinmuth, m., пѣдѣнѣмѣтѣе, де сѣкѣрѣпѣ, пѣпѣтѣнѣ сѣпѣрѣтѣлѣ.

Kleinmeister, v., дѣрѣтѣ прѣстѣ, рѣдѣ.

Kleinmüthig, a. шѣ ад., пѣкѣрѣпѣоѣсѣ, фѣрикоѣсѣ, пѣдѣнѣ де сѣпѣрѣтѣ; —

werden, а се декаръция, а се
 дпорика.
 Kleinmüthigkeit, в. Kleinmuth.
 Kleinod, п., одоръ, жъваеръ, скъ-
 ле прејосо, кинодил (але дпнъ-
 ръциел), вѣжъгрит (франгос.).
 Kleinodienhändler, м., в. Schmuck-
 händler.
 Kleister, м., вресъ, клеис (де оѵинъ),
 малъ, пастъ (де оѵинъ кз каре
 липешто).
 Kleisterig, а. ши ад., клеосъ, пъс-
 тосъ.
 Kleistern, в., врескъ, липескъ, пъс-
 тезъ, клеѣскъ.
 Klemm, а. ши ад., стрѣмтѣ, стрѣпсѣ,
 зпгъстѣ, дпкештатѣ.
 Klemme, ф., стрѣмторѣ, дпкештъ-
 таръ, дпгъсциме; клешто; кър-
 чел (ла гъра кайоръ); in der —
 sein, а ои стрѣмторатѣ, а се а-
 фла дптре чокапъ ши пъковалъ;
 а се фла дп дппрецѣтаръ прѣ
 греле; sich aus der — ziehen, а
 скъпа дпн стрѣмторѣ, а скъпа
 дпн пъказъ.
 Klemmisen, п., клеште (де отъласъ
 кѣю).
 Klemmen, в., дпкештѣ, стрѣмто-
 режъ, стрѣпгъ; me gemäleskъ,
 zwischen der Thür —, а се стрѣм-
 тора дъпъ зшъ.
 Klemper, м., ферадварѣ, тпкпкп-
 рѣ; —arbeit, ф., лъкръ де ферад-
 варѣ; —handwerk, п., месерѣ
 де ферадварѣ.
 Klette, ф., жервѣцъ де перѣ (де
 пъръ де поркъ).
 Kletter, м., търцогъ, нажъ такръ,
 нажъ де странажъ (се зиче ши
 деспре отълѣ алергъторѣ); дж-
 рѣторѣ.
 Kletterei, ф., клеръ.
 Klette, ф., скалѣ, скълѣдъ, скълете;
 акъдъторѣ.
 Kletten, в., скартълѣ (лъпъ кз
 скълѣдѣ ла фавриче).
 Kletterer, м., къдъръторѣ, челъ каре
 се кадъръ, се сѣле.
 Klettern, в., ме кадъръ.
 Kletterstange, ф., арборѣ де къдъ-
 ратъ; катаргъ.

Klettig, Klettenartig, а. ши ад., скълосъ.
 Kleuber, м., поцидъ, кълтаръ де
 лъпъ (дп Хеса).
 Kleiden, в. Kleiden.
 Kleiben, в. деспикъ.
 Kleibig, а. ши ад., деспикаверъ, че
 се поѣте деспика.
 Klient, м., клиентъ, отълѣ кѣѣва,
 скътитѣ де чпева.
 Klientel, ф., клиентѣ, патронатѣ.
 Klima, п., климъ; gemäßigtes —,
 климъ стърмъратъ.
 Klimatisch, а. ши ад., климатикъ, дъпъ
 дпсшпмеа климел.
 Klimmen, в., ме сѣлѣ, ме вркъ, ме
 кадъръ; empor —, а., а се пълда.
 Klimpere, ф., дръпгънитъръ, дпн-
 цѣтаръ (кълтъръ реа пе зпжъ
 инстрѣмнтѣ).
 Klimpern, в., дръпгънескъ, дпнцѣлѣ.
 Klinge, ф., кълтъръ, кѣстъръ, пълпъ
 де савѣ; eig. savig; über die —
 springen lassen, а грече прпн ас-
 кълтѣлѣ савѣ; vor die — fordern,
 а кѣта ла дѣелъ; eine Sache mit
 der — ausmachen, а оѵин о кавсъ
 кз савѣ.
 Klingel, п., клоподелъ, кампанзлъ;
 —beutel, —sack, м., (ла католичѣ),
 пълпъ кз клоподелъ (дп локъ де
 дпскъ); —п, в., сѣпъ кз клопо-
 делъ.
 Klingen, в., сѣпъ; цѣескъ; —de
 Münze, монетъ сѣпъторѣ; waf-
 gata; —п, сѣларѣ, цѣпѣ (= tin-
 ner lat.).
 Klinggedicht, п., сонетъ.
 Klingling! int., тпделпнтпнг!
 Klinik, ф., клиникъ, дпвѣдѣтѣра ме-
 дпкъ че се фаче ла патълѣ вол-
 навѣлоръ.
 Kliniker, м., медикъ де клиникъ; е-
 ретикъ каре се вогѣзъ пѣмаѣ пе
 патълѣ шорцѣ.
 Klinisch, а., клиникъ.
 Klinke, ф., кланцъ, клпнче (де летпжъ
 ла зшъ); —п, в., а клпнцѣни
 (ла зшъ).
 Klimatologie, ф., климатологѣ.
 Klinse, ф., крълътаръ, плеспѣтаръ.
 Klippe, ф., стълкъ, скопзлѣ (дп

- маро); пискъ; —woll, а., скопцосъ.
- Klapper**, в. **Klempen**.
- Klappern**, v., плескъескъ (къ дъвъчислѣ), ходороческъ.
- Klapperschuh**, f., даториѣ тѣрзенте.
- Klappfisch**, m., кавелеѣ зскатѣ (пеште).
- Klappsticht**, а. ші ad., ка стѣпка; —ig, а. ші ad., стѣпкосъ, пискосъ; —fram, m., вѣтпѣниториѣ (пегочѣ); —schenke, f., крѣчмѣ прѣстѣ; —schule, f., школѣ де вѣкері; —werk, m., жѣкрѣил (марѣ, лѣкрѣил).
- Klappen**, v., цингѣлескъ, цѣлескъ, респѣлѣ (даѣ знѣ сѣпетѣ асквѣтѣ, покореде, свѣиле).
- Klappstier**, в. **Klappstier**.
- Klappsch**, m., плескъ, леопѣ (къмѣ ѡ вѣкатѣ де албатѣ трѣптиндѣсе); —en, v., а плеска, а плесні.
- Klappsig**, а., клеосъ (цѣнеа некѣпѣт).
- Kloben**, m., легѣтѣрѣ (пѣтрѣ, кѣтѣ, кледе де инѣ, кѣпелѣ); тѣлѣнкѣ (спиче), спопѣ (грѣлѣ); зреке (Schefte), ла кѣтпѣлѣ; такара, скрѣпелѣ; деспикѣтѣрѣ де лемнѣ.
- Kloben**, v., деспикѣ.
- Klobensfäde**, f., ѡрестрѣлѣ де деспикарѣ.
- Klobsdamm**, m., езѣтѣрѣ, ставилѣ, вѣтѣтѣ ші дѣлѣатѣ.
- Klopf**, m., ловѣтѣрѣ, вѣтѣтѣрѣ; —e, f., ловѣре, вѣтѣтѣрѣ; стрѣпторѣ; зѣгѣстѣ; einen in die — frieden, а нрѣнде ші а вате не чѣнева ла стрѣпѣтѣ.
- Klopfel**, в. **Kloppel**.
- Klopfen**, v., батѣ, чокѣлескѣ (=chocognen); ihm klopf das Herz, і се вате инѣма; an die Thür —, а вате ла зѣтѣ; die Wäsche —, а вате рѣеде; den Flachs —, а мелѣца инѣлѣ; auf den Busch —, ісѣлескѣ, черкѣ сѣ скоцѣ сѣкрѣтѣлѣ; auf die Finger —, а да кѣва песте децете, аї тѣла насѣлѣ; den Staub aus den Kleidern —, а сѣкѣтѣра де правѣ.
- Klopfen**, n., чокѣкарѣ де порѣ.
- Klopf-fechter**, m., гладиаторѣ (ла roman), пѣтпачѣлѣ, лѣпчачѣ; gelehrte —, дѣспѣтѣторѣ; —fechterei, f., пѣтпѣтѣрѣ, лѣпѣтѣ; —hengst, m., калѣ скопѣлѣ, жѣгѣпѣтѣ; —holz, n., таѣлѣ; —jagd, f., вѣпѣтѣре къ вѣтаѣ (де тѣѡе); —leute, f., папѣ де вѣтѣтѣ (ла вѣтарѣ).
- Kloppel**, m., тѣлѣшорѣ; чокѣпелѣ (de impletig dintelte, tirail); вѣцѣшорѣ (de вѣтѣтѣ дова); лѣмѣлѣ (de клопѣтѣ); —gatt, m., торѣтѣ де дѣтелѣ; —nadel, f., аѣлѣ де дѣтелѣ.
- Klopper**, m., дѣтелѣарѣ, дѣплетѣторѣ де дѣтелѣ.
- Kloß**, m., вѣлѣгѣрѣ, вѣрѣлѣ, глѣлѣ (= gleba); гѣлѣшѣкѣ; Klöße von Kartoffeln, гѣлѣшѣ де картѣѡѣл.
- Kloßchen**, n., гѣлѣшѣцѣ.
- Kloßig**, а., клеосъ, алѣтѣосъ; вѣлѣгѣросъ, къ вѡцѣрѣ.
- Kloster**, n., тѣлѣпѣстѣре, кѣновѣлѣ; inѣ — gehen, а се кѣлѣгѣрѣ; —bruder, m., ѡратѣ; —frau, —jungfrau, —schwester, f., сорѣ, кѣлѣгѣрѣцѣ; —gebäude, n., тѣлѣпѣстѣре (едѣѡѣчѣ); —geistliche, m., іерѡмонахѣ; —gelübde, n., вѡтѣ де кѣлѣгѣрѣе; —habit, m., расѣ; —leben, n., вѣадѣ кѣлѣгѣрѣескѣ; —leute, pl., кѣлѣгѣрѣ, оменѣлѣ тѣлѣпѣстѣре; —mönch, m., монахѣ де тѣлѣпѣстѣре; —ordnung, f., дѣспѣпѣлѣлѣ кѣлѣгѣрѣескѣ; —schaffner, m., іконопѣлѣлѣ кѣновѣелѣ; —schule, f., школѣ тѣлѣпѣстѣрѣескѣ; —stand, m., старѣа (тагма) кѣлѣгѣрѣескѣ; —thum, n., кѣлѣгѣрѣ; —vorsteher, m., ерѣменѣлѣ, авате; —zelle, f., чѣлѣлѣ.
- Klosterlich**, а., тѣлѣпѣстѣрѣескѣ, кѣлѣгѣрѣескѣ, чѣновѣтѣкѣ.
- Kloß**, m., трѣпнѣкѣ, вѣтѣкѣ, чѣнѣ; wie ein — steht er da, стѣ ка знѣ трѣпнѣкѣ; prov. auf einen groben — gehört ein grober Keil, къмѣ се ѡѣпѣтѣлѣлѣ ші тѣмѣлѣ, дѣлѣ сѣкѣ ші петѣкѣ.
- Kloßig**, а., вѣтѣкосъ, трѣпнѣосъ; грѣсолѣнѣ, подорѣосъ.
- Kloßschuh**, в. **Holzschuh**.

Klubb, в. Club.

Kluft, f., крѣпѣть; авіа, прѣ-
пастіѣ.

Klützig, а., кз крѣпѣть; — еѡ
Holz, лемнѡ лесне де деспикаѣ.

Klug, а., кз минте сѣпѣтосѣ, прѣ-
динте, анделентѣ; ширетѣ, вѣкленѣ,
взлносѣ; nicht —, сминтѣ; bist
du —? а? минте? et ist nicht
recht —, а? лѣпсенте о дотѣ;
— werden, а ми veni аn sim-
gipf; durch Schaden — werden,
а лѣвѣда диn пѣданіѣ; aus et-
was nicht — werden, а нѣ лѣ-
целене чева; — e Frau, дескѣп-
тѣресѣ, ферментѣторесѣ; — ad.,
лѣцеленеште.

Klugelei, f., свѣтосіѣ; сѣвѣгетате.

Klugein, v., а се свѣтосіѣ, а кѣта
сѣ деспиче шѣрѣ де пѣрѣ.

Klugheit, f., прѣдингѣ, анделен-
цисне; — lehre, — regel, f., мас-
симѣ де лѣцеленецисне.

Klugler, m., свѣтосѣ, істедѣ (лѣ
іроніѣ).

Klugling, m., свѣтосѣ, істедоіѣ,
челѣ че се сокотеште пе сене а
ѡ! mal кз минте де кѣтѣ тѡтѣ
лѣтеа.

Klump, m., в. Klumpen mi Kloß.

Klumpfen, n., грѣпѣзѣе, глѣдѣ,
вѣршлѣдѣ.

Klumpen, m., масѣ, грѣмадѣ, глѣ,
вѣршѣ, влѣгѣре; alles auf einen
— werfen, а грѣпѣді клѣе пе
грѣмадѣ.

Klumpenweise, ad., кз грѣмада.

Klumper, в. Kloß.

Klumpertig, а., грѣпѣзосѣ, влѣгѣросѣ.

Klumpertig, sich, v., а се грѣпѣзѣ, а
се ѡаче грѣпѣзѣ.

Klumpfuß, m., пѣчорѣ стрѣпѣѣ.

Klunger, f., цорцорѣ, голотодѣ (де
тіпѣ атѣрнатѣ); — ig, цорцѣросѣ,
голотодосѣ; — wolle, f., глѣпѣ
цорцоросѣ.

Kunse, Klünse, в. Künse.

Kunne, f., зѣвалѣ; клеште; einen
in der — haben, а авеа да тѣпѣ
пе чѣнева; wenn ich ihn jemals
in die — friege, де'мѣ ва кѣдеа
одатѣ лѣ гѣаре.

Künse, f., вреке пентѣрѣ ѡвѣа ко-
рѣвѣіѣ.

Kunthuhn, n., глѣпѣ скодатѣ, веркѣ.

Kunzte, f., кѣрѣвѣні де грѣпѣпѣтѣ мол.

Kürer, m., (мар.), вѣпѣрѣлѣ три-
колѣдѣ.

Künstler, m., клѣстѣрѣ; — sprache, f.,
клѣстѣрѣ (інстрѣм.); — en, v., а
пѣне клѣстѣрѣ.

Kunsthof, n., влѣдѣлѣ.

Kunze, m., влѣлатѣ, ѡечорѣ; — n-
alter, вѣрсѣ де влѣлатѣ; — hast,
а., копѣлѣросѣ; — nschule, f., шкѡлѣ
де влѣдѣ; — nshänder, m., со-
домісѣ; — schänderi, f., содоміе.
— nstreich, m., штрѣпѣгѣрѣ копѣ-
лѣресѣ.

Kunze, Kunze, int., кракѣ, пѣоскѣ,
троскѣ, покѣ; —, m., крѣкѣтѣ,
пѣоскѣтѣ, троскѣтѣ, покѣтѣ.

Kunzen, v. n., троскѣеште, покѣ-
еште; v. a., спарѣ; Künze —,
спарѣ пѣчѣ; mit den Fingern —,
пѣснеште кз десѣтеле.

Kunzer, m., ѡрѣпѣгѣторѣ, сѣлѣгѣ-
торѣ; пѣоскѣторѣ.

Kunzern, v., троскѣ.

Kunzmandel, f., мѣгдалѣ троскѣтѣорѣ.

Kunzwurst, f., кѣрѣпѣдѣ ѡсѣматѣ.

Kunz, m., влѣлетѣ, покѣтѣ, сѣнетѣ;
— und Fall, ѡлѣрѣ весте, део-
датѣ, цоропокѣ; et reißete —
und Fall davon, пѣкѣ деодатѣ;
— büchse, f., пѣшкѣ де покѣтѣ.

Kunzen, v., покѣнесѣ, влѣесѣ, ѡакѣ
сѣнетѣ; mit der Peitsche —, а
пѣснѣ кз вѣчѣлѣ.

Kunz-gaß, n., газѣ лѣпѣлѣтаверѣ;
— gold, — silber, n., азѣрѣ, арѣпѣтѣ
ѡлѣмѣнѣпѣ, покѣтѣорѣ; — lust, f.,
аерѣ лѣпѣлѣтаверѣ.

Kunze, а., стрѣпѣтѣ; f., пѣдѣнѣ;
серѣкѣцѣ; ad., пе спонѣлѣ, deavie
(= a peine); das Geld ist —, нѣ
сѣпѣтѣ ванѣ, сѣпѣтѣ парѣ ванѣ; еѡ
wird — zureichen, авіе сѣ l а-
цѣлѣ; — heit, f., стрѣпѣтѣ.

Kunze, m., парѣ, сѣкѣтѣорѣ, арѣодѣ
(чокѣлѣ = жѣне новѣлѣ датѣ лѣ
серѣвѣдѣ да алѣтѣ новѣлѣ, секѣл. 15).

Kunzen, v., пѣрѣеште (лѣпѣлѣ)

не оокѣ); се влѣтинъ, се хѣтинъ; скіопѣтъ.

Knarre, v., а крѣнци (къ динци розѣндѣ).

Knarrschiff, m., тѣскъ, трайскъ; — schaft, f., (Verzugschaft), влѣщине, влѣщилъ вѣл соціетѣцѣ, аmsme de вѣлаш.

Knarseln, Knorren, v., крѣнци, ронѣци.

Knatte, f., скѣрѣцѣторѣ; — n., v., скѣрѣцио (ама, рѣта пѣзпѣ de карѣ), свѣтъ къ скѣрѣцѣторѣа.

Knaster, m., канастрѣ, specie de тавакѣ de Spania; — bart, m., омѣ крѣцѣторѣ.

Knastern, v., пѣрѣале (оокѣлѣ); мѣрѣе, кѣрѣште (омѣлѣ).

Knäuel, Knäuel, n., гѣмѣ (== glo-mus), (голомѣцѣ); in Knäuel winden, а гѣмѣ, а депѣна (de-pne) пе гѣмѣ.

Knäuf, m.; (арх.) кѣпѣлѣ (de колѣпѣ).

Knäufeln, v., родѣ, чѣгѣлескѣ (осѣ); мѣгѣлескѣ.

Knäuser, m., аварѣ, кѣмплѣтѣ, пре-стѣрѣцѣтѣ; — ei, f., аварѣцѣ кѣмп-лѣтѣ (мѣрѣрѣ, чѣвѣцѣ); — ig, a., аварѣцѣоскѣ; — n., v., свѣтѣ а-варѣ, те стѣрѣскѣ.

Knäuel, m., скѣлѣшѣ; дѣкѣетѣорѣа мѣзѣ (дела децѣтѣ); — holz, n., кѣлѣшѣ.

Knäuelbart, m., мѣстаде; — spieß, m., ланѣе.

Knäueln, v., пѣнѣ кѣлѣшѣ; Zeman-dem Hände und Füße —, а лега фѣделѣшѣ пе чѣнева.

Knächt, m., серѣ; Ihr unterthäniger —, алѣ Drale прѣдѣкѣтѣ серѣ; — sch, — sch, a. шѣ ad., серѣлѣ; — schaft, f., серѣлѣгѣте, скѣлѣвѣ.

Knächtsarbeit, f., лѣкрѣ de серѣ; — dienst, m., серѣчѣиѣ.

Knäif, m., кѣдѣташѣ; косорѣ (чѣво-тѣрескѣ); — en, v., пѣмѣ.

Knäife, f., клѣште; eig. оспѣтѣрѣ мѣсерѣкѣ.

Knäipen, v., пѣмѣ (пѣмѣаре = piz-zicare, it.); es knäipt mich im Leib,

me taiz prin knäipte; mein Schuf knäipt, me стрѣнде пѣлѣкѣлѣ.

Knetter, m., тѣтѣнѣ de кѣлѣгѣте прѣстѣ.

Kneten, v., доспѣскѣ; орѣмѣнтѣ; — n., доспѣре (== depsare, lat.)

Kneter, m., доспѣторѣ, орѣмѣнтѣторѣ.

Knetsmaschine, f., машѣнѣ de оре-мѣнтѣтѣтѣ; — schelt, n., лопѣцѣкѣ de орѣмѣнтѣтѣтѣ; — trog, m., ко-варѣ, алѣвѣ.

Kniff, int., крѣа, пѣрр! —, m., пѣр-рѣитѣрѣ, крѣпѣтѣрѣ, оѣшѣитѣрѣ; — en, v., пѣррѣале, крѣпѣ, плѣспе-ште; die Knie — en, плѣкѣ пѣ-пѣнкѣлѣ; Kniebe — en, вѣидѣ пѣрѣчѣ; einen Hasen — en, а свѣчѣ гѣлѣлѣ lenspѣлѣ.

Knicker, m., тѣгѣрѣлѣ, в. Knäuser; — ei, v. Knäuferei; — ig, v. Knäu-ferig.

Knickern, v., пѣррѣлескѣ, в. Knäufern.

Knicks, m., дѣкѣаре (din пѣчѣорѣ), реверѣнѣ; — en, v., факѣ реверѣнѣ (Andoindsmi пѣцѣнтѣлѣ пѣ-чѣрѣлѣ).

Knie, n., пѣпѣнкѣ; auf den — n liegen, а ста дѣ пѣпѣнкѣ; etwas über's — brechen, а терѣина кѣ-рѣндѣ о кавѣ; а о тѣла din datѣ; — band, n., калѣавѣтѣ (ordn. кав. дѣ Ангѣла); — beuge, — biege, — fehle, f., — bug, m., дѣдоитѣрѣ de пѣпѣнкѣ; — beugung, f., дѣпѣ-пѣнкѣаре; — fall, m., кѣдѣре дѣ пѣпѣнкѣ; einen — fall thun, а кѣдѣ дѣ пѣпѣнкѣ; — geige, f., гѣрѣдѣнѣ, виолѣнѣлѣ; — gürt, f., гонѣрѣ, дѣрѣрѣ de пѣпѣнкѣ; — gelenk, n., дѣкѣетѣара пѣпѣнкѣлѣ; — hoch, a., пѣлѣ пѣлѣ пѣпѣнкѣ; — holz, n., кѣкѣрѣлѣ; — leder, n., пѣпѣнкѣ-кѣарѣ (пѣле de пѣпѣнкѣ ла мѣнарѣ).

Knieen, v., дѣпѣпѣнкѣ, свѣтѣ дѣ пѣпѣнкѣ; knieet nieder zum Gebet! дѣпѣпѣнке ла рѣгѣчѣне!

Kniekehle, f., рѣгѣца, дѣскѣлѣ пѣ-пѣнкѣлѣлѣ.

Kniekniff, n., тѣпѣ пѣлѣ дѣпѣпѣнке, тавѣлѣ чѣ дѣпѣцѣшѣлѣ о фѣгѣрѣ пѣлѣ пѣлѣ дѣ пѣпѣнкѣ; пѣпѣнкѣ-кѣарѣ (дѣ арѣмѣтѣрѣ).

Knietief, а. ші ад., асвндѣ пльъ ла чепзкѣ, пльъ ла глесне (ана).
Kniff, м., пішкѣтарь; ꙗнець, апкѣтарь викленъ; et ist ganz voll — с, е шпнѣ де апкѣтарѣ виклене.
Knipp, м., —шен, п., вобърнакъ; сѣрлѣ (песте пасѣ), вомѣ; покпѣтарь (din deſeete).
Knippen, v., даѣ сѣрле песте пасѣ; покпескѣ din deſeete.
Knipps, м., пітѣкъ, омзѣѣ.
Knirren, в. Knarren.
Knirschen, v., скръшпескѣ, крѣпцѣ-ескѣ (кз dинѣл).
Knirschern, v., пжрпжрѣ.
Knittel, в. Knüttel.
Knittern, v., троскѣлескѣ.
Knoblauch, м., аиѣ (= alium, лат.), встзроѣк (rom. т.); —braten, м., фрпнтзрѣ кз аиѣ; —brühe, f., сосѣ de аиѣ; —geruch, м., тіросѣ de аиѣ.
Knöchel, м., артікѣлѣ, джкелетзрѣ, nodѣ (ла деѣетѣ, ла тѣлѣ, ла пічорѣ); аршікъ, кзѣѣ (de осѣ); —шен, п., осѣчорѣ, осѣѣѣ.
Knöcheln, v., а се жѣпа дп осе (аршіче).
Knochen, м., осѣ; starr von —, ососѣ; zu — werden, а се осіоіка; die — aus dem Fleische nehmen, а скіоте оселе дп карне; ein Haufe von —, осемпте; nur Haut und — sein, пзмаі оселе ші пелеа не елѣ.
Knochenabblättering, f., соіѣѣѣне (de осе); —anwuchs, —ansatz, м., акрескѣтарь ососѣ; —artig, а., ососѣ; —asche, f., чепзшѣ de осѣ; —auswuchs, м., скрескѣтарь ососѣ, ососіосѣ; —brand, м., гангрѣнѣ de осѣ; —bruch, м., фрпнтзрѣ de осѣ; —dürr, а., секѣ, пзмаі пелеа, ші оселе обрте (славѣ), таврѣ; ставідітѣ; —fäule, в. Weinfäule; —felle, в. Weinfelle; —fuge, —fuge, f., джкелетзрѣ de осе; —gerippe, п., —gerüst, п., скелетѣ (грѣвнѣ); —hand, f., тѣлѣ ососѣ, дескѣрнатѣ; —hart, —haus, —haut, в. Weinhart, Weinhaut, Weinhaut; —lehre, f., остео-лоѣѣ; —mann, м., тѣрпеа; —marf, п., тѣдѣлѣ de осѣ; —schmer-

zen, pl., дѣрѣп de осе; —stier, п., анімаѣл ососѣ; —stalt, м., спптекарѣ, крѣпарѣ de осѣ.
Knöchern, а., de осѣ.
Knöchig, а., ососѣ, ппнѣ de осе.
Knödel, м., гѣлѣшкѣ, перішорѣ.
Knollen, м., вогѣ (= bozza, итал.), монѣѣ; гѣлѣ; тѣверкѣлѣ, кѣлѣ-ѣпѣ (вот.); крѣппелѣ, вкѣтѣ тѣре (дѣравѣ) de пѣне; —gewächs, п., ппѣпѣ тѣверосѣ, кз кѣлѣѣпѣ (кзтѣ е чѣпа).
Knollig, а., гѣлѣосѣ, тѣверкѣлосѣ, кѣлѣѣпѣосѣ; пѣтѣпѣ, грѣѣ.
Knopf, м., взмѣѣ, пастзре (rom. тѣпг.); тѣрлѣѣ (ла вѣстопѣ); nodѣ, вогдѣ, гѣтѣлѣ (акѣ); — am Thurne, вѣшіка тзрпзлѣ.
Knöpfchen, п., взмѣлѣѣ, пѣстзрѣлѣ, вогдшорѣ.
Knöpfen, v., дѣвзѣлѣ, джкелѣ кз взмѣлѣ.
Knopf-fabrik, f., взмѣзрѣѣ; —form, f., фортѣ, тінарѣ (de вѣрсѣтѣ взмѣлѣ).
Knopf-hafen, м., джкелѣтѣре (de взмѣлѣ), кѣрліѣ кз карѣ джкелѣ чінева взмѣлѣ; —loch, п., гѣзрѣѣ de пастзре.
Knopfmacher, м., взмѣрѣ, фѣлѣторѣ de взмѣлѣ; —arbeit, —waare, f., взмѣзрѣ, тѣрѣ de взмѣлѣ.
Knopper, в. Gallapfel.
Knorpel, м., сгѣрѣѣ, картілаѣнѣ; —fisch, м., пѣштѣ сгѣрѣомѣ; —fist, а., сгѣрѣѣ, ка сгѣрѣлѣ; —ig, а., сгѣркосѣ, картілѣѣпѣосѣ; —lehre, f., кондролоѣѣ, дѣвѣдѣ-тзрѣ деспре сгѣрѣзрѣ; —setzung, f., кондролоѣѣ.
Knorren, м., гѣлѣ, кокѣшѣ, скрескѣтарѣ, монѣѣ, nodѣ.
Knorr-icht, а., nodѣрѣ; —ig, nodѣосѣ.
Knörchen, п., вовочѣлѣ, тзгѣрѣлѣ.
Knospe, f., вовокѣ, тзгѣрѣ; —п treiben oder bekommen, дѣтѣзгѣ-рѣше, дѣвѣочѣше; —п, в., дѣвѣочѣскѣ.
Knospig, а., вовокосѣ, тзгѣрѣосѣ, ппнѣ de тзгѣрѣ.
Knöthen, п., nodѣлѣѣ. Google

Endeln, v., амплетескъ къ подзреле.
Enden, m., nodž; грезтате, неде-
 къ; da steht der —, аві е nodž
 (грезтатеа); einen — machen, а
 ѿаве nodž, а дннова; einen —
 aufmachen, десnodž; den — zer-
 hauen, а тѣа nodž, а термина
 о казсъ; ein harter —, таре неде-
 къ; —stod, m., вѣѣ подзросѣ.
End-isch, a., nodžis; —ig, a., no-
 dzrosѣ.
Enuff, m., гюадѣ, взшитѣ, котитѣрѣ
 (датъ не аокнскѣ); —en, v., гюп-
 тескѣ, даѣ гюадѣри, взшескѣ (во-
 хер, ѿр.)
Enulle, f., кредъ перезлатъ, тѣр-
 титѣрѣ; —n, v., тѣртескѣ (знѣ
 вестѣнтѣ); днпѣтѣрѣ.
Enüpfen, v., днновѣ, лерѣ, знескѣ,
 стринѣ.
Enüffel, v. Enüttel.
Enüpfeln, v., чомѣцескѣ.
Enurren, v., тѣржескѣ, хѣржескѣ;
 тѣртѣрѣ; нюрѣлескѣ (тацеле).
Enurzig, a., тѣржѣторѣ, хѣржѣторѣ;
 нюрѣторѣ; тѣртѣрѣторѣ.
Enute, f., кнзте, (инстр. днѿюрѣ-
 торѣ де вѣтѣтѣ не виноваѣ дн
 Рѣоіа); die — geben, а да кнзте.
Enüttel, m., ѿзетъ (ѿзеті дн Скр.
 = fusilis лат.), чомарѣ, вѣѣ
 скѣртѣ ші гресѣ, тѣчѣкъ; —brüde,
 f., nodž, ponte, де пѣлетѣ; —reim,
 —verē, m., рѣмѣ, версѣ гресѣ,
 дн чомарѣ.
Enzen, (mal vine Quaden), аі
 окѣѣ (вротеле).
Enhalt, m., ковалѣ; —blau, —
 glas, n., сталѣ; —erg, n., есѣ
 де ковалѣ; —fönig, m., рерѣѣ
 де ковалѣ.
Enen, m., котѣдъ (де порѣ).
Enet, m., панерѣ; кошѣ.
Enobold, m., спѣрѣтѣ рѣѣ, diabolz
 (приа mine).
Ensch, m., кѣкпѣрѣ, (ital. cuciniere),
 вѣкѣтарѣ; —buch, n., карте де
 вѣкѣтѣрѣ.
Enschep, v. a., ѿерѣ, гѣтескѣ, ѿакѣ
 вѣкате, де тѣлкарѣ; —, n., кѣче,
 ѿерѣ, клокотеште, даѣ Blut

locht ihm in den Adern, сѣпеле
 дн клокотеште приа vine; es locht
 gleich bei ihm, с'анпиде дндатѣ;
 es einem recht —, аі да дн гѣрѣ,
 аі снѣне адеверѣѣ; etwas —,
 а кѣче чеѣа, а макиа; —, n.,
 копѣтѣрѣ; колѣѣтѣрѣ.
Enschet, m., каѿетѣрѣ.
Enschet, m., тѣлѣ (де сѣдег).
Enscherei, f., Росѣлунѣ, f., кѣкпѣрѣ,
 артеа де а гѣтѣ вѣкате.
Ensch-herb, m., вѣртѣ; —holz, n.,
 лемне де кѣкпѣ.
Enschin, f., кѣкпѣресѣ, вѣкѣтѣресѣ.
Ensch-junge, m., кѣпѣ, дѣчѣпѣѣ де
 кѣкпѣрѣ; —loch, n., (дн тавѣрѣ),
 гѣртѣ де гѣтѣтѣ; —löffel, m.,
 лѣнгѣролѣ; —osen, m., копѣторѣ
 де кѣкпѣ; —salz, n., сѣре ко-
 мѣнтѣ; —topf, m., ѿлѣ де ѿертѣ;
 —wasser, n., аѣѣ вѣпѣ де вѣ-
 кате; —wein, m., винѣ де кѣкпѣ,
 винѣ пентѣрѣ дресѣѣ вѣкателорѣ.
Ensdertig, a., ѿлегматѣкѣ, скѣпѣчѣосѣ.
Ensdern, v., а лѣпѣда ѿлетѣ, а
 скѣлпѣ.
Enöder, m., надѣ, (ѣскѣ, знѣ че де
 тѣлкатѣ че се дѣне дн здѣѣѣ
 пентѣрѣ а амѣѣи пештѣі).
Ensdern, v., амѣѣцескѣ.
Ensent, m., коѿентѣ, верѣ сѣмѣѣ
 де адѣа проѣѣ.
Ensoffer, m., кѣѿертѣ, лѣдѣ; —macher,
 m., кѣѿерѣрѣ.
Ensohl, m., кѣрѣкѣ (caulis), (варѣѣ).
Ensohle, f., кѣрѣвѣне; glühende —,
 кѣрѣвѣне апринсѣ; todte —, кѣр-
 вѣне отѣнсѣ; wie auf —n stehen,
 стѣ ка не кѣрѣвѣнѣ, се гѣрѣеште
 тѣре а пѣка.
Ensohlen, v., кѣрѣвѣнѣсѣѣѣ, преѿакѣ
 дн кѣрѣвѣнѣ.
Ensohlen-bauer, m., кѣрѣвѣнарѣ; —
 beßen, m., мангалѣ (дасѣ къ кѣр-
 вѣнѣ пѣсѣ дн мѣжлокѣѣ касѣі,
 mal варѣосѣ дн ориентѣ), —
 bergwerk, n., кѣрѣвѣнѣрѣ, тѣмѣ
 де кѣрѣвѣнѣ (де пѣтѣнтѣтѣ); —
 brennen, v., арѣѣ кѣрѣвѣнѣ; —
 brenner, m., кѣрѣвѣнарѣ; —dampf,
 m., авѣрѣ де кѣрѣвѣнѣ; —dampfer,
 m., стѣпѣтѣторѣ де кѣрѣвѣнѣ (вѣлѣтѣ

ла вратарі); — *beckel*, n., копёръ-штылѣ de фокѣ; — *erde*, f., кървзні de пѣтънтѣ; — *erz*, n., есѣ карбоникѣ (асемenea кървзпелѣ de пѣтънтѣ); — *feuer*, n., фокѣ de кървзні; — *frau*, f., кървзпѣрѣсъ; — *gluth*, f., ardore de кървзні, жратекѣ; — *grube*, f., кървзпѣрѣз; — *händler*, m., negotiorѣ de кървзні; — *mann*, m., кървзнарѣ; — *maß*, n., мѣсърѣ de кървзні; — *meister*, m., грѣmadѣ de лемне менигѣ а се кървзніза; — *pflanze*, f., tirăie de кървзні; — *pulver*, n., пѣшере de кървзні; — *sack*, m., сакѣ de кървзні; — *säure*, f., acidѣ карбоникѣ; — *schäufel*, f., лонгѣикѣ de кървзні, вѣтрарѣ; — *schwarz*, n., негрѣлѣ de кървзні; — *sift*, m., kondak, krelonѣ de кървзні; — *stoff*, m., кървзне (materie); — *topf*, m., олѣ кѣ кървзні; — *wasserstoff*, m., газѣ, idroценѣ карбонатѣ.

Röhler, m., кървзнарѣ; — *glaube*, f., kredinѣ оръѣ.

Rohlfener, v. *Rohlfener*.

Rohlfuch, m., калѣ мѣрѣ; — *garten*, m., кѣрекште; — *topf*, m., кѣпѣциѣ de кѣрекѣ; — *markt*, пѣдѣ de verdeцѣрѣ; — *meise*, f., nigrolѣ кървзніѣ; — *pflanze*, f., пѣлѣтѣ кѣрекѣосѣ; — *rabi*, m., каравѣл (кѣрекѣ de Ciams); — *rübe*, f., пѣнѣ; — *saat*, f., семѣадѣ, pecadѣ de кѣрекѣ; — *schwarz*, a., негрѣ ка кървзпеле, фортѣ негрѣ; — *schmetterling*, — *weißling*, m., флѣтѣре алыѣ; — *stüß*, n., кѣрекште, локѣ de кѣрекѣ.

Roje, f., кѣтарѣ, каванѣ, (пентрѣ мателонѣ).

Röfen, v., скѣпѣ, v. *Speien*.

Rofer, m., (marit.), кѣраре принтре сказпеле вѣслелорѣ лѣнтрашлорѣ.

Rolbe, f., *Rolben*, m., капеталѣ челѣ гросѣ алы верче лѣкрѣ сѣз зпѣлѣтѣ, мѣчѣкѣ (ла вѣдѣ); гѣтѣлѣ; реторгѣ, кѣркѣветѣ (ла кѣмшѣтѣ); пѣтѣ сѣз стрѣтѣ (de

пѣшѣкѣ), калѣ (кѣлѣ), калѣ чѣтѣ; тѣлѣ (de кѣкѣрѣзѣ); mats; donѣ (лѣ тѣлѣтѣ); *Rolben hoch!* пѣшка ла змерѣ! einem die — laufen, чѣно п'а скѣлѣтѣ de ворѣ съ аокѣлѣ de вѣлѣтѣ.

Rolben, v., факѣ мѣчѣкѣ, гѣтѣлѣ (inѣ), тѣлѣ (кѣкѣрѣзѣ); чомѣцескѣ, вѣтѣ кѣ мѣчѣкѣ; фаче монѣтрѣ, корнѣде (чѣрѣкѣлѣ).

Rolben-hirsch, m., чѣрѣ кѣ монѣтрѣ; — *hirse*, f., мѣлѣ кѣ спѣкѣ гѣтѣлѣосѣ; — *moos*, n., мѣшѣкѣ гѣтѣлѣосѣ; — *recht*, n., дрепѣкѣлѣ мѣчѣчѣ (алѣ чѣлѣ mal tape); — *stange*, f., варѣ кѣ мѣчѣкѣ; — *stoss*, — *streich*, m., лѣвѣре кѣ мѣчѣкѣ, кѣ пѣтѣлѣ пѣштѣлѣ.

Rolbicht, a., мѣчѣчѣлѣ, гѣтѣлѣлѣ.

Rolbig, a., мѣчѣкатѣ, = (mazzo-chiuto it.).

Rolerisch, a., колерѣкѣ.

Rolif, f., колѣкѣ (вѣтедѣре кѣ гѣлѣтрѣ лѣ пѣтѣчѣ).

Roller, m. шѣ n., гѣтарѣ; пентарѣ; гѣлерамѣ (ла понѣ).

Roller, m., фѣрѣ; тѣрѣ, кѣпѣкѣ (торѣ ла кѣл); — *ig*, a., фѣриѣтѣ; кѣпѣкѣ; — *ader*, f., вѣпа кѣпѣкѣрѣлѣ (лѣтѣре зѣкѣ ла кѣл).

Rollern, v., а авѣ кѣпѣкѣ (кѣлѣлѣ); а се рѣстоголѣ, а се да de дѣра; fig. а фѣ лѣфѣриѣтѣ; — n., ворѣворѣсѣре, кѣорѣре (лѣ mape).

Rolon, n., dose пѣнтѣ (:), семнѣ de интѣрѣнѣциѣтѣне.

Roloff, m., Колосѣ (орѣче е de мѣрѣпѣме лѣпѣшѣмѣнтѣтѣорѣ); — *al*, — *alisch*, a., колосалѣ.

Rolter, n., фѣрѣлѣ арѣтрѣлѣ.

Rombüse, f., кѣкѣ (лѣ Корѣвѣл).

Romifer, m., комѣкѣ, актѣрѣ лѣ niese de рѣсѣ.

Romisich, a. шѣ ad., комѣкѣ, рѣдѣкѣлѣ.

Rommen, v., вѣнѣ, вѣлѣ, ажѣнѣ; m' апрѣнѣ; *ich komme gegangen*, гѣritten, gеfahren, вѣнѣ пѣжѣосѣ, кѣларѣ, кѣ карѣ (кѣ пѣлѣ); *dieser Weg bin ich nie gekommen*, не кѣлеа ачѣста п'ам mal лѣвлѣтѣ; *Einem mit Worten zu nahe* —, а вѣтѣма не чѣноѣа кѣ ворѣа;

wenn es hoch kommt, чѣкъ махѣ; в. ші Hoch; wenn es auf's Höchste kommt, лѣ касхѣ чѣкъ мал реѣ; nachdem es kommt, кѣм се ва дпгъшпа, дѣре дппрецкѣрѣ; an —, ажѣргѣ; an einen —, а дпгъшпа, а ажѣре не чѣова; aneinander —, а се дпкѣлѣра, а се вѣте; ich kann nicht an ihn —, нѣ'мѣ почѣ рѣсѣзна; an eine Arbeit —, а се ауска де лѣкрѣ; es an sich — lassen, (mit der Arbeit), а нѣ прѣ се грѣви кѣ лѣкрѣ; — (mit dem Leben), а нѣ прѣ ѳі дѣрнѣкѣ; auf einen —, vine, kade (дп парѣа кѣва, мош-тепѣре шѣл.), дпш' адѣче аминѣре нѣтеле кѣва дп ворѣре; die Schuld wird auf mich —, vina ва кѣдѣ не mine; ich kann nicht auf den Namen —, нѣ'мѣ vine а минѣре нѣтеле; auf Etwas —, а рѣveni, а'мѣ адѣче аминѣре де чѣва; auf die Spur —, а да де зрѣтѣ, а дескѣперѣ чѣва; es ist mit ihm auf's Neuesten gekommen, а ажѣнсѣ лѣ мѣсѣрѣчѣа чѣа мал маѣре; лѣ сагѣ, де лѣмѣкѣ; auf den Bau —, а ѳі осѣндѣтѣ лѣ лѣкрѣ нѣвѣкѣ (лѣ окнѣ); wir wollen auf etwas anderes —; сѣ скѣмѣтѣмѣкѣ ворѣа, сѣ ворѣмѣкѣ де алѣ чѣва; aus Etwas —, а ѳмѣ; aus der Gewohnheit; aus der Mode —, а ѳмѣ дѣн дарѣнѣ, дѣн модѣ; auseinander —, а се дпвоѣ; aus der Fassung —, а'мѣ ѳмѣ дѣн сѣмѣзѣрѣ, а'мѣ нѣрѣде кѣм-пѣтѣлѣ, в. Fassung; aus den Wochsen kommen, а ѳмѣ лѣ вѣсѣрѣкѣ (дѣнѣ лѣсѣзѣ, кѣндѣлѣтѣ); ich kann nicht aus dem Handel —, нѣ кѣ-прѣндѣ ачѣсѣтѣ кѣкѣсѣ; einem aus den Augen —, а нѣрѣде дѣн ве-дѣре не нѣштрѣне; aus der Gefahr —, а скѣпа дѣн нѣрѣкѣлѣ; aus sich selber, außer sich —, а'мѣ ѳмѣ дѣн мѣндѣ, а нѣ мал нѣтѣ (де вѣкѣрѣтѣ, дѣрѣре); herein, hinein, herein —, а инѣра; davon —, а скѣпа; dazu —, а сѣзѣрѣвени, а с'адаѳѣре; heraus, hinaus —, а

ѳмѣ; was wird denn endlich heraus- — ? че ва мал ѳмѣ? es kommt bei dieser Waare nichts heraus, нѣ ѳсе нѣчѣлѣ нѣкѣ кѣштрѣтѣ дѣла маѣрѣа аста; es mag heraus — was da wolle, дпгъшпа кѣм се ва дп-гъшпа, ѳсе кѣм ва ѳмѣ; лѣ гѣтѣ евенѣмѣнтѣлѣ; hervor —, а провени, а продѣче, а нѣрѣте; hinter etwas —, а дескѣперѣ, а да нѣсѣре зрѣма (зѣсѣл сѣкрѣтѣ); hinter einen —, а да аѣсѣре чѣ-нева, алѣ атака; mit Worten hinter einen —, а ворѣи де рѣѣ не чѣова, алѣ дѣсѣлѣма, а се чѣрѣта, дѣсѣвѣта; in Abnahme —, а дескѣшѣре; in Verfall —, а се рѣсѣна, дѣрѣлма; in Gefahr —, а кѣдѣ дп нѣрѣкѣлѣ; in Schweiß —, а асѣда (нѣдѣсѣмѣ); über einen —, а дпрѣче не чѣова, а ѳі прѣѳѣрѣтѣ кѣва; einem über den Hals —, а сѣпрѣнде не чѣ-нева; über etwas —, а да нѣсѣре чѣва; überlein —, а се дпвоѣ; um etwas —, а нѣрѣде чѣва; um seine Hoffnung —, а мѣ нѣрѣде сѣ-рѣпаѣа; unter die Leute —, а чѣр-чѣта адѣнѣрѣлѣ, а се гѣдѣ (ѳ несѣре (прѣнѣре ѳменѣ)); unter die Augen —, а се дпѣрѣдѣма, а венѣ дпайнѣре; unter die Füße —, а ѳі кѣлѣкѣтѣ дп нѣчѣре; von et- was —, а гѣса, а нѣрѣсѣ чѣва; provine, нѣрѣде, дпш' траѣе орѣ-дѣнеа (де зндѣна); von Sinnen —, а'мѣ ѳмѣ дѣн сѣмѣзѣрѣ; nicht von der Stelle —, а нѣ се мѣшка дѣн лѣкѣ; vor einen —, а се дпѣрѣдѣма; а ѳі прѣмѣтѣлѣ дп азѣндѣ; weit —, а се дпѣлѣа, а дпайнѣта, а ѳаѣе прогрѣсѣ (дп штрѣндѣ сѣѣ артѣ); zu etwas —, а проѳѣта, а се ѳѣлѣсѣ; wieder zu dem Seinigen —, а рѣкѣлѣта алѣ сѣѣ; zu Ehren —, а се дпѣлѣа лѣ ѳнѣре, дѣмѣитѣте; zu Jahren —, а се дпвѣкѣ, (= in-vechiare, it.), а дпайнѣта дп вѣр-сѣтѣ; zu Kräften —, а се дп-пѣтѣрѣ, а'мѣ рѣкѣлѣта сѣлѣтѣтеа; zum Zweck —, а'мѣ ажѣре ско-

пълѣ; *zurecht* —, а речми, а ес-
вѣти; *mit einem zurecht* —, а се
дмѣрка (къ чинѣва); пров. *kommt
Zeit, kommt Rath*, че н'адѣкѣ
ани, адѣче ора.

Kommend, part., вениндѣ, венинте;
вииторѣ, ѿиторѣ; —е *Wofche*, сеп-
темъна вииторе.

Komödiant, m., komedianтѣ; —in,
f., komedianтѣ.

Komödie, f., komedij; —*nüßet*, n.,
виетѣ de интраѣ (дн театръ);
—*nhaus*, n., театръ, касѣ de
komedij; —*piettel*, m., авиѣ, а-
ѿиѣ de komedij.

Komst, m., ланте ковѣситѣ, акръ
(іасръѣ).

König, m., реѣе (краѣ, ригъ ла
жокѣ de крѣул, шахъ дн Персія);
Bücher der Könige, карта дн
пърацилорѣ; регълѣ, металѣ крѣатѣ.

Königin, f., реѣинѣ (крѣѣсѣ).

Königlich, a. mi ad., регалѣ, ре-
ѣескѣ (крѣѣсскѣ); *Seine königliche
Majestät, Majeſtatea Ca реѣескѣ*;
daß iſt —, аѣѣста е вѣл че пѣ-
реѣѣ, аѣѣста е минънатѣ.

Königreich, n., реѣмѣ (крѣѣ), мо-
нархѣ, domпнѣ.

Königs-äpfel, m., пѣрѣ domпескѣ;
—*blau*, a. mi ad.; виолетѣ, ко-
лорѣ виолетѣ; —*fest*, n., вотеѣзлѣ
Domпълѣ, Епиѣанія; —*freund*,
m., регалиѣтѣ; —*ferze*, f., лѣми-
пѣрикѣ (плантѣ); —*frucht*, n., ва-
силѣкѣ, еѣпаторѣ (плантѣ); —
krone, f., diademѣ, коронѣ ре-
ѣескѣ; —*mord*, m., оторѣ de
реѣе, реѣицидѣ; —*mörder*, m.,
оторѣторѣ de реѣе, реѣицидѣ;
—*ſchießen*, m., жокѣ de пѣшкѣ-
тѣрѣ (ла вѣпѣторѣ); —*ſchlange*,
f., шерпѣ днпѣрътескѣ, аѣакондѣ;
—*ſohn*, m., ѿлѣ de реѣе; —
ſtraße, f., дрѣмѣ domпескѣ; —
tag, m., вотеѣзлѣ, воботѣза, Епи-
ѣанія; —*titel*, m., титѣл ре-
ѣескѣ; —*wasser*, n., анѣ тѣре;
—*wort*, n., паролѣ de реѣе;
—*würde*, f., demпнitate реѣескѣ.

Königthum, n., регатѣ, demпнitate
реѣескѣ.

Können, v., почѣ; сѣпѣкѣ капаче;
was kann er? че шриѣ елѣ? че
пѣте елѣ? *kann er ſchreiben?* шриѣ
елѣ скрѣѣ? *kann er laufen?* пѣте
елѣ ѿкѣ? еѣ kann sein, се пѣте;
іѣ kann nicht begreifen, нѣ почѣ
пѣченѣ, нѣ почѣ кѣспинде; er
kann franzöſiſch, елѣ шриѣ ѣран-
ѣоѣеште; іѣ kann nichtſ daſür,
н'ам че ѣаче, нѣ е vina mea;
außwendig —, а шри de роѣтѣ,
а шри ne dinaѣѣарѣ.

Koniſch, a. mi ad. (mat.), коникѣ.

Kontur, f., контѣрѣ, деѣемнѣ дн-
преѣитѣрѣ.

Kontuſche, f., копѣшѣ (халпѣ).

Kopai, m., копалѣ (ръшпнѣ).

Kopfe, f., копѣкѣ (монетѣ рѣ-
сѣскѣ).

Köpfein, v., тѣ клѣтинѣ, тѣ аѣинѣ.

Körper, m., ѣесетѣрѣ ка спинареѣ
пештеѣлѣ.

Kopf, m., капѣ; крештеѣтѣ; кѣпѣ-
ѣинѣ; минте; ѣестѣ; гѣмѣлѣ,
шѣгѣлѣ; вѣрѣѣ; волдѣ (ла акѣ);
тѣртеѣ, ѣлорѣе ла вѣл кѣлѣ; кѣ-
пакѣ; кѣпѣ (ваѣѣ); — *eines Hu-
tes*, ѣорпѣ знаѣ пѣлѣрѣл; ѣзндѣлѣ
пѣлѣрѣл; *offener* —, минте деѣш-
тепѣ, капѣ deſkicѣ; *Schlag auf
den* —, гѣолдѣ дн капѣ, ловѣтѣрѣ
дн капѣ; капѣ сѣкѣ, омѣ там-
пнѣ, хѣѣѣѣѣ; *über Hals und* —,
дн ѣѣга тѣре; *in bloßem* —,
кѣ капѣлѣ голѣ, кѣ капѣлѣ деѣко-
перѣтѣ; *mit dem* — *in die Höhe*,
кѣ капѣлѣ не сѣѣѣ; *mit gebeug-
tem* —, кѣ капѣлѣ пѣлатѣ; er
hat etwas im —, с'а днѣѣтѣтѣ,
і с'а сѣитѣ винѣ дн капѣ; er weiß
nicht, wo ihm der — ſteht, і се
днпѣрѣче капѣлѣ de тѣрѣл, е аѣе-
ѣитѣ de рѣѣѣ; іѣ ſeße meinen —
zum Bſand, днл даѣ капѣлѣ; еѣ
will mir nicht auß dem — e gehen,
аѣѣѣѣ лѣкрѣ нѣ'мѣ пѣте еѣмѣ дн
минте; *einander beim* — e пѣѣ-
men, а се днкѣлѣра, а се лѣа
de пѣрѣ; *einen harten* — haben,
а авѣ капѣ de ѣерѣ; *den* — zu-
recht ſeßen, а'і сѣѣте гѣрѣѣнпѣ
дн капѣ, а'і пѣне минтеѣ ла лѣѣѣ;

sich etwas in den — setzen, a өи каприциосъ пе чева, a ппе ка-
пзлъ дп пентъ пентръ чева; den
— kosten, a коста виеца; setzen
— aufsetzen, a өи каприциосъ; nach
seinem — handeln, a лзра де
капзлъ сьъ; den — hängen lassen,
a дшзла дескзрциатъ; sich den
— einreihen, a да кз капзлъ де
пзрете, a да кз капзлъ де пра-
гзлъ де сьсъ ши де жосъ; vor
den — stoßen, a вьтъпа, a дп-
орзпта, a десгста; einem den
— verdrehen, a скöте пе чинева
дин минцї; einem den — warm
machen, a скöте пе чинева дин
сърите, a пз лса дп паче пе
чинева, а лъ копзрва, а лъ гзр-
взпа; den — aus der Schlinge
ziehen, a скзпа де врео пзасте,
a да досзлъ ла врео интригъ; die
Hände über den — zusammen-
schlagen, a өи фöрте дптрисатъ;
— aber, в. Hauptader; — arbeit,
f., лзкраеа минциї, сгздиъ, дп-
вьзгьтзръ; — band, п., —binde,
f., лезгьтзръ ла капъ, bindъ (ital.
benda); тьпанъ (кзмъ се лезгъ
өешеие рьсъритене), дпврово-
дөлъ; — bededung, f., дпвългöре.
коперемьнтъ де капъ (пльриъ,
кьчлъ, вонетъ); — brechen, п.,
вътале де минте, спарпере де
капъ, сфöрдареа минцеї; — brett,
п., кьпътълз; — förmig, дп фöрма
капзлї, капфöртъ; — geld, п.,
кьпитациъ, дажде пе капъ; —
grind, м., келъ, келвие; лепръ;
— hänger, м., капъ плекатъ; фь-
царъ, шокритъ, сьзптолз; —
hängerei; f., фьцзриъ; — fissen,
п., перинъ де капъ; — fissenziehe,
f., фазъ де перинъ; — fohl, м.,
кзркз кз кьпъцинъ, кьпъцинъ де
варзъ, кзркз дестосъ; — ma-
schine, f., гилотинъ, машинъ де
тьлетъ капзлъ; — niden, п., семнъ
дин капъ, дпкпъчпне, плекъчпне;
— nider, м., клзтинъторъ дин капъ,
комплиментöк; — ruß, f., лп-
динъ; водингзръ дп капъ; — ruß,
м., кончлетзръ, колөзръ, орпъ-

мантъ де капъ; — riemen, м.,
кьпъцелъ де кзреа; — ring, м.,
черкъ кьпъшмтъ; — salat, м.,
сылатъ кз кьпъцинъ, лзпткъ дп-
вългъ, паролъ; — scheu, а спъ-
риосъ; — schmerz, м., дзрере де
капъ; — steuer, в. Korpfgeld; —
stimme, f., гласъ дин гьтъ; —
schwind, в. — ruß; — schütteln, п.,
дъгьтзръ, скзгьтзръ дин капъ;
— stück, п., вькатъ дин капъ; капъ
(де пеште, де пётръ, де мо-
петъ); — tuch, п., ватигъ, ть-
храмъ де капъ, дпвългöре; —
verband, м., дпөшгьтзръ, лезгъ-
тзръ де капъ; — wasser sucht, f.,
идроникъ де капъ, апъ 'п капъ,
идрокефалъ; — weh, в. — schmerz;
— wunde, f., салче, рькигъ; —
wunde, f., — zeug, п., скзөиъ,
кзөиъ.

Körpchen, п., кьпшоръ, кьпзлөцъ;
woldishorъ, гьтълöръ.

Körpen, в., талз капзлъ, рьтезъ ка-
пзлъ, трпккззъ, декзлъ, декъпе-
цезъ; (пом) рьтезъ, дескзпннъ.

Korpsloß, а ши ad., фьръ капъ, фьръ
минте; — handeln, а лзра фьръ
минте.

Korpsüber, ad., престө капъ.

Korpfung, f., гьере де капъ, де-
кзлгьтзръ.

Korpsunter, ad., кз капъ 'пжосъ.

Korrie, f., кошиъ.

Korrie, f., крестъ, крештетъ; кзлте;
взрöк.

Korrei, f., лезгьтзръ (старъ); жзгъ;
пзреке (де кал); кзреа (де са-
бие); кодръ; локъ котзпнъ де
пъскзтъ, девьнатъ, сөз де пекзигъ.

Korrellen, в., лезгъ; дпжзгъ, дп-
нодъ, дпсгардъ, дпспрекиъ.

Korren, в., рьтезъ, тешескъ (ар-
ворил де варөзрл).

Korper, в. Krippelsetzer.

Koralle, f., коралъ, тьрдөнъ; — п-
baum, м., арворе коралинъ; — п-
thierchen, п., полинъ (анималъ), че
өаче тьрдөнлъ, коралинъ.

Koran, м., Коранъ, скриптура лөци
mohamedane.

Koranzjen, v., тортрезъ (kinsleskъ)
 трънъ, днорънъ, вичлескъ.
 Korb, m., въперъ, кошъ, кошаркъ;
 реѡсъ, рѡсвнскъ денегторъ;
 der junge Mann hat von dem
 Mädchen einen — bekommen, жъ-
 нежъ i се денегъ мѣна ѡежде;
 —macher, m., кошаркъ; —wa-
 gen, m., каръ къ лѡсе
 Korbchen, n., пѣперелъ, кошълеуцъ,
 кошъркыжъ.
 Korbel, v. Kerbel.
 Korbuan, m., кордованъ.
 Korten, v., алеръ.
 Koriander, m., кориандръ (плантъ).
 Koriathe, f., стафидъ.
 Kork, m., сѡдеръ, пѡтъ; donъ de
 пѡтъ, скѡрѡъ порѡсъ; —artig,
 a. шъ ad., ка сѡдеръ, ка пѡтъ;
 —baum, m., —eiche, f., стежаръ къ
 скѡрѡа пѡтѡсъ; —sohle, f., талпъ
 де пѡтъ; —stumpf, m., donъ de
 пѡтъ; —zeher, m., ракъ де скѡсъ
 donъ (знелтѡръ де ѡеръ).
 Korn, n., грьнѡ; цѡтъ (цѡлъ ла
 пшкъ); зеръ (провъ де метъ);
 auf dem —e haben, a. цинтѡ ас-
 пра, aufъ Korn haben, a. кѡдета
 рѡсвнаре; tũrkisches —, порътмъ
 (мѡтѡ), пѡлѡмѡ (мѡлѡв.),
 кѡкръзъ (арѡел.); —acker, m.,
 агръ (огоръ) де вкате (грь),
 сѡкаръ; —ähre, f., спѡкъ де
 вкате; арѡнтъ спѡкъ; —aus-
 fuhr, f., еспортъцѡне де вкате;
 —bau, m., кѡтъръ, прѡсѡ де
 сѡкаръ (сѡъ де вкате прѡсте
 тѡтъ); —blume, f., перѡтъ; —
 boden, m., грьнарѡ, магазинъ де
 вкате; podъ de грьнаѡ; агръ
 де вкате; —brand, m., тѡчне
 (дн грьнаѡ); —brandwein, m.,
 вѡнаръ де вкате; —ernte, f.,
 сечерѡшъ, реколъ де вкате;
 —feld, n., агръ, арѡтъръ де вк-
 кате; —fuhr, f., каръ де гръ,
 днкръкъръ де вкате; —garbe,
 f., спѡкъ де гръ; —haalm, m.,
 паѡлъ, ѡштѡлъ грълѡ; —
 handel, m., комѡрѡ де вкате;
 —händler, m., спекълантъ де вк-
 кате; —haufen, m., стѡгъ де

гръ; —hülse, f., пѡвъ; —jahr,
 n., анъ мѡносъ; —hammer, f.,
 грьнарѡ; жѡръ мѡносъ, цѡръ
 родѡтѡре; —land, n., пѡтѡнтъ
 мѡносъ де грьнаѡ; —mangel,
 m., лѡсъ де грьнаѡ; —motte,
 m., тѡръ де грьнаѡ; —milch,
 f., —wurm, m., гър-
 гърѡ, верме де гръ; —rose,
 f., макъ сѡватѡкъ; —schaufel, f.,
 лѡпатъ; вѡлтѡрѡмъ; кѡшъ къ кѡдъ;
 лѡпатъ де арѡкатъ грьнаѡ; —
 sprecher, m., грьнарѡ (хѡтварѡ);
 —wäde, f., мѡтърѡке 'n грьнаѡ;
 —wucher, m., прѡкѡшъ, спѡкъ
 пѡлѡцѡтъ къ грьнаѡ; —wi-
 chener, m., прѡкѡнеѡ де черѡле;
 —zehente, f., зѡчѡелъ де грь-
 наѡ; —zins, m., пѡтъ, dare
 (сѡръ) дѡн грьне.
 Kornschen, n., грьнѡчѡръ; er hat sein
 —Verstand, nъ шѡе сѡ дн-
 парѡъ нѡле ла дѡл мѡгарѡ, — есте
 анъ пѡтъръ.
 Kornellbaum, m., —dornige, f., —
 kirchbaum, m., корнъ (арѡре).
 Kornellfirsche, f., корнъ.
 Kornelle, f., корнъ (пѡмъ); корнъ
 (пѡма лѡ).
 Kornseln, v., даъ дн грьнѡе.
 Kornsenn, v., грьнѡескъ; амѡескъ
 (пѡсърѡ); даъ дн грьнѡе.
 Kornsieder, n., пѡле грьнѡѡсъ.
 Kornstörcht, a. шъ ad., ка грьнѡ-
 теле, ка грьнаѡлъ.
 Kornsicht, a. шъ ad., грьнѡдѡ.
 Kornig, a. шъ ad., грьнѡѡсъ, ѡросъ.
 Kornreich, a. шъ ad., мѡносъ, ѡрѡ-
 тѡсъ, родѡтѡръ (днвѡлѡвѡтѡтъ).
 Kornsper, m., трѡлъ, корнъ; сѡвѡнѡпъ;
 ѡвѡнтъ, лѡкръ; todter —, торъ-
 тѡчне, кадаръ, етъръ; —bau,
 m., органѡсѡцѡнеа, ѡрѡтѡцѡнеа,
 стрѡтѡра трѡпѡскъ; —anlage, f.,
 дѡсѡѡцѡнеа трѡпѡскъ, тѡпѡтъръ-
 рѡтѡнтъ; —bildung, f., ѡрѡта
 трѡлѡ; —haltung, f., цѡпѡтѡра,
 нѡртѡтѡра, нѡртѡтѡнтѡлъ трѡпѡ-
 лѡ; —kraft, f., тѡръ трѡпѡскъ,
 вѡртѡте трѡпѡскъ, ѡрѡта трѡ-
 пѡлѡ; —lehre, f., сомѡлогѡ, ѡ-
 стереѡтрѡ, шѡѡѡа десѡре

- корпърі; —masse, f., гръмаць де корпърі, массь, адъмътъръ де корпърі; —stoff, m., матеріа, прінціпіа матеріалъ, ѳісіа; —welt, f., лъмеа матеріалъ; лъме сімцігъ
- Körperschen**, n., тръшторъ, корпшоръ, корпърелъ.
- Körperlich**, a. ші ad., матеріалъ, тръпекъ, ѳісіа; —er Eid, m., жръмънтъ ѳормалъ, жръмънтъ соленелъ; —e Gegenwart, f., пресіацъ перѳоналъ; —e Züchtigung, f., педенсь тръпекъ.
- Körperlichkeit**, f., матеріалітате, корпоріме, тръшіме.
- Körperschaft**, f., корпъ, корпоръціае, асоціаціае.
- Körperschaft**, f., пшъръ соіаіа.
- Korporal**, m., корпоралъ.
- Korsar**, m., корсаръ, лоръ де маре, піратъ.
- Kosak**, m., козакъ, о сіагъ де кълъріме русекъ.
- Kosel**, f., шръіа, кроѳіа.
- Koseln**, v., ѳатъ (пърел).
- Kosen**, v., алігезъ, ворвекъ дп ръсъгъ, діекъръ къ влпдеде.
- Kostmogone**, f., костогоніа, штіагъ десре ѳормъціаеа зніверскъа.
- Kostographie**, f., костографіа, дескріаціаеа лъмеі ѳісіае.
- Kostologie**, f., костологіа, штіага лецілоръ денерале, дъпъ каре се гъверпъ зніверскъа.
- Kostopolit**, m., костополиа, четъценъ де лъме.
- Kosfat**, m., кътънаръ, ворделеръ, къпъглеръ, омъ къ о касъ ші знъ агръ.
- Kost**, f., віагъ, лътретънтъ (костъ); вкате, тълкаре, дѳмънкаа; freie —, масъ дескіа, масъ ѳранкъ; die — geben, a da масъ, a ціне дп копвіагъ; in die — geben, a терѳе ла тълкаа.
- Kosbat**, a. ші ad., преціосъ, скътнъ, коствторъ, де валоре маре.
- Kosbarkeit**, f., преціосітате, валоре маре; одоръ, лъкръ скътнъ.
- Kosten**, v. a., гъстъ.
- Kosten**, v. n., коств, коствезъ; was kostet es? кътъ коств? че преціа аре? es mag kosten was es will, къ опі че преціа; es kostet viel Mühe, ва остенелъ маре; es kostet das Leben, есте не ръвскъ де віагъ.
- Kosten**, pl, спесе (келъіеле), коств, преціа; auf meine —, не спеселе меле; die — für einen bezahlen, a скъті не цінеа де спесе; für die — verkaufen, a вінде не кътъ а костватъ; —anschlag, m., деіаіа (тактіа), копвіагъ де спесе, сокотела де спесе; —aufwand, m., спесе; —ersatz, m., десдъзнаре, репторѳереа спеселоръ; —frei, a. ші ad., скътіа де спесе, граіаіа.
- Koster**, m., гъствторъ.
- Köstlich**, a. ші ad., преціосъ; деліціосъ, гъствосъ, делікатъ; мінънаръ, есчеліте.
- Kostschule**, f., пенсіонаа.
- Kostspielig**, a. ші ad., коствторъ, преціаіа.
- Kostverächter**, m., алегъторъ ла вкате, делікатъ ла тълкаре.
- Koth**, m., тіпъ (ардел.), поролъ (мънт.), глосъ (толдов.); некърціа; скремънтъ, скърпъ, валелъ, гыааа; —lache, f., тіпъріа, поролъ, вългосъ.
- Koth**, n., pl. Kothhe, късчоръ църпескъ, колівъ, ворделъ.
- Kothhe**, f., кішіа (ла кал); котлонъ, дкпанъ.
- Köter**, Köther, m., дълъ (къне).
- Köthener**, Köthner, m., в. Kosfat.
- Kotherei**, Köthnerci, f., авътаа зпъа пролетаріа.
- Kothig**, a. ші ad., тіносъ, поролосъ, глососъ.
- Kothsach**, v. Kosfat.
- Kothurn**, m., котърнъ, кондъръ; (поет.) скріере вомвастіа,
- Kože**, f., страіа (мънтен.), долъ (ардел.), чергъ (толдов.).
- Kožen**, v., вомъ, ворвекъ, върскъ; кіхъіа, вхъіа.
- Krabbe**, f., ракъ де маре, кравъ;

възгъль, вртанъ, рътанъ, впа-
дкѣ (деспре копѣ).

Stabbeln, v., орекъ шпорелъ, гъ-
диѣ, атинъ; v. n., тъ трагъ не
врѣнч; възпъескѣ дин тѣн;
тъ дпозрникъ, тъ гъдиѣ.

Staf, m., крапль, троснетъ, пок-
нетъ; паритъ.

Stafeln, v., крълъ, покпескѣ, трос-
нескѣ.

Stafmandel, v. Stafmandel.

Stafzen, v., къръл, коръл, кро-
къл; стритъ рѣгшитъ.

Stafe, f., глѣвъ, тѣрѣгъ, дѣр-
лѣгъ, калъ рѣ.

Staft, f., пѣтере, форгъ, гѣрѣ,
вартѣте (ѳисикъ); енерѣ, ви-
гѣре; magnetische —, вартѣте
magnetikъ; innere —, вирѣвали-
тате; auß allen Stäften, дин
рѣспѣтерѣ; von Stäften kommen,
а скъдѣ дин пѣтерѣ; Kraft meines
Amtes, дн пѣтереа дѣрегъторѣл
меле, —arzenei, f., мѣдичинъ пѣ-
терѣсѣ; —aufwand, m., дѣсѣт-
шраре дѣ пѣтерѣ, дпкордѣчѣнеа
пѣтерѣлорѣ (опитѣлъ); —ауф-
druck, m., герминъ пѣтерѣсѣ, спѣ-
сѣзне, ворѣ пѣтерѣсѣ; —brühe,
f., замъ пѣтерѣсѣ, естраскѣ дѣ
сѣмъ, тѣлкарѣ дпгѣритѣре; —
fülle, f., прѣсѣсѣнга пѣтерѣлорѣ;
—genie, n., ценѣтъ марѣ; —mehl,
n., флѣреа ѳѣнетъ, амѣдонъ; —
sprache, n., лимъ пѣтерѣсѣ, кѣ-
вѣрнѣ стрѣвѣгъторѣ; —worte, f.,
вѣкотѣнъ; —wurzel, f., рѣдѣчинъ
дпгѣритѣре, дороникъ (шлантъ).

Stäftig, a. mī ad., таре, пѣтерѣсѣ,
вѣносѣ, вѣгорѣсѣ, енерѣсѣ;
—e Nahrung, пѣтрѣтѣнѣ сѣв-
станѣсѣсѣ, вѣкатѣ хрѣнѣтѣре; —e
Stimme, гласѣ пѣтерѣсѣ, ворѣре
сонѣрѣ.

Stäftigkeit, f., гѣрѣ, вѣгѣре, вѣр-
тѣте (ѳисикъ).

Stäftlos, a. mī ad., непѣтѣносѣ,
непѣтерѣсѣ, лѣсѣтѣ дѣ пѣтерѣ,
лѣцѣдѣ, дѣспѣрватъ, дѣстрѣматъ
(грѣпеште), фѣрѣ енерѣдѣ (славѣ).

Stäftlosigkeit, f., непѣтѣнѣцъ, лѣцѣ-

zime, дѣспѣрѣчѣне, пѣспѣрѣдѣ
(славѣчѣне).

Stafvoll, a. mī ad., лѣнѣ дѣ пѣтерѣ,
пѣтерѣсѣ, вѣлѣносѣ, вѣртѣсѣ, е-
нерѣсѣсѣ, вѣгорѣсѣ.

Stagen, m., гѣлѣрѣ, коларѣ; einen
beim — nehmen, а лѣа дѣ гѣтѣ
не чѣнеа.

Stagstein, m., (архит.), кѣла волѣл,
кѣпкѣ дѣнѣ волѣте, пѣтра дпкѣлѣ-
тѣре, пѣтра дин кѣпѣтѣлѣ.

Stähe, f., чѣрѣ; eine — hatſt der
anderen die Augen nicht auß, корѣ
ла корѣ пѣ скѣте окѣл.

Stähen, v., къръл; кѣнтъ (кѣко-
шкѣ); хохотѣсѣ; es wird kein
Haſſ darnach —, нимѣнѣ нѣлѣ
ва пѣрѣце, ла нимѣнѣ нѣлѣ ва пѣса
дѣ сѣртѣеа кѣгѣрѣлѣ.

Stähenauge, n., окѣл дѣ чѣрѣ; вѣ-
гѣтѣрѣ ла шѣчѣре, окѣл дѣ гѣнѣ;
сѣмѣре дѣ пѣкѣорѣ (дѣ рѣвинѣ).

Stahn, m., вѣртежъ, кѣкорѣ (дѣ
рѣдикѣтъ грѣзѣтѣ); —balfen, m.,
дрѣгъ дѣ вѣртежъ.

Stafel, m., гѣлѣдѣ, чѣртъ, дѣс-
шѣтъ, сѣадѣ.

Stafelen, v., дѣсѣтѣ, тѣ чѣртѣ,
тѣ сѣадѣсѣ.

Stafeler, m., чѣртѣредѣ.

Stafeln, v., скрѣтѣрѣзѣ, скрѣтѣ рѣ,
тѣ пѣжѣсѣ ла хѣртѣ.

Stafen, m., монѣстръ марѣнѣ.

Stall, m., сѣгѣретѣрѣ, кѣпѣчѣтѣрѣ.

Stalle, f., канѣе, гѣарѣ, вѣгѣоѣе.

Stallen, v., сѣгѣрѣлѣ, дпгѣрѣзѣ, а-
пѣкѣ кѣ гѣара.

Stam, m., тѣрѣшѣорѣ, тарѣ тѣ-
рѣнтъ, дѣсѣгѣрѣ, вѣтѣкѣрѣ; daß
raſt nicht in meinen —, ачѣста мѣ
дѣспѣлѣе, ачѣста пѣ е не пѣл-
кѣлѣ мѣ; —bude, f., дѣрѣнѣ,
вѣтѣкѣ, волѣтѣорѣ.

Stamfeln, n., пѣгѣсторѣорѣ, трѣ-
шѣорѣ, прѣкѣнѣ.

Stamen, v., сѣзѣрѣрѣсѣ, пѣгѣсто-
рѣсѣ кѣ тѣрѣнта, прѣкѣпѣсѣ;
рѣсколѣсѣ; kadſ la patſ de
paſтере, тѣ лѣхѣзѣсѣ.

Stamer, Stamer, m., прѣкѣпѣцѣ,
вѣтѣкарѣ, пѣгѣцѣторѣ кѣ тѣрѣнта,
сѣзѣрѣарѣ.

Krämerei, f., прокъпъ, възкъръ,
 съръръ.
Krämergeist, m., спиритъ пегзотороцъ,
 омъ дакомъ ла къштгърл.
Kramladen, m., волгшоръ, възткъ,
 дсгъл, првълшоръ.
Krammetdovgel, m., стъръ шларъ.
Krampe, f., скобъ (ла каре интръ
 зъворъл); кесторе (ла о карте).
Krampe, f., цесъ, ръсълтара пръ-
 льрел.
Krämpel, f., дърацъ, пептине де глпъ.
Krämpeln, v., пептъл глпъ, скар-
 мълъ.
Krämpen, v., ръсърпгъ.
Krampf, m., **Krämpfe**, pl., спастъ,
 копвласине, кърчел, сгърчел; —
ader, f., дилъцинеа вълел, сгър-
 чинеа вълел; —**husten**, n., тгсе
 спастотикъ, тгсе копвласинъ.
Krampfen, (sch), тъ сгърческъ, тъ
 контрагъ, тъ иаъкърчел, спастил.
Kramppfisch, m., торпедъ (пеште).
Kramppfist, a. mi ad., копвласинъ,
 спастотикъ.
Krämpfig, a., свякоъ ла спастл,
 спастотикъ; epileptikъ, сзшерп-
 торъ де чеа неволе.
Kramppstillend, part., антиспастотикъ.
Krämpfer, m., скъртпъторъ.
Kramsvogel, v. **Krammetdovgel**.
Kramwaare, v. **Kram**.
Krangeln, v., тъ дпкъркъ, тъ дп-
 кълескъ (фиреле).
Kranich, m., кокоръ.
Kranf, a., волпавъ ветгъ, несъ-
 птосъ; tödtlich —, волпавъ де
 торте; —es **Gewissen**, кцетъ
 гързратъ, конштгнцъ вълъматъ;
 am **Verstande** — sein, a. өi смин-
 тгъ де минте.
Kranke, f., волпел, епилепсиз, чеа неволе.
Krankeln, v., сълтъ волпвчосъ,
 сълтъ глпцедъ.
Kranke, v., тълхескъ, свъръ, тор-
 тикъ, ватъмъ; an der **Ehre** —,
 a atinце опореа.
Krankebesuch, m., виситъ ла волпавл.
Krankebett, —**lager**, n., патълъ
 дсрелшоръ; зъчере де волъ.
Krankend, part., свъръторъ, тълх-
 ншоръ, дсрероцъ.

Krankehaus, n., спиталъ.
Krankehoff, f., вкате де волпавл.
Krankewärter, m., пъзиторъ де
 волпавл.
Krankehaft, a. mi ad., несълптосъ
 волпвчосъ.
Krankeheit, f., волъ, ветецгъ, — (beti-
 zarene lat.), сълътате; rea-dicpa-
 сечине (өисикъ); englische —, волъ
 кълескъ (ла конл); anstehende —,
 волъ дпичосъ, конпачосъ; —
geschäfte, f., рапоръ дсрел волъ;
 —**geschichte**, f., посологиз, штгнцъ
 дсрел волъ; —**stoff**, m., ма-
 терия волел; —**zeichen**, n., см-
 тоша, сомнълъ волел.
Kranke, a., волатекъ, торвчосъ,
 глпцедъ; ръл дсрероцъ; — sein,
 а'ш өi ръл, a өi волпвчосъ.
Kranke, f., сълътате стрикатъ,
 волътате.
Kranke, f., тълхичине, свъръ-
 тгъ, тортшчел, дсггстъ.
Kranke, m., кълпъ, гиландъ (де
 флорл); корбнъ; вергъръ, өечо-
 риз; черкъ, сощетате (де өе-
 мел); (архл.) корпиче, връл; —
ader, f., (анат.) коронария иинел;
 —**bein**, n., (анат.), осълъ өрп-
 тел; —**förmig**, a кълпшөрмъ,
 дп өорма кълпел; —**nacht**, f.,
 (анат.), кьотъръ кълпсаръ.
Kranke, n., кълпшоръ, кълпшцъ,
 гиландшоръ; коронашоръ; черкъ-
 шоръ (де өемел).
Kranke, v., дпкълпкъ.
Kranke, **Kranke**, m., канче, кърлгъ;
 пълшоръ, пгшшоръ.
Kranke, m., шөрвъ рошъ.
Kranke, m., кратеръ, гера вълканшоръ.
Kranke, v., тъ крълескъ.
Kranke, m., грднцъ де лггеме.
Kranke, f., пъръ (пöтъ).
Kranke, f., перъ скърпшшторе,
 өректгоре.
Kranke, f., **Kranke**, n., рълшторе,
 рълшторе; скъртпъторе.
Kranke, f., ржеле, рапъл (ла кълл),
 рълшшгъръ; коръ, пълерл.
Kranke, v., скарпнъ; сгърлцъ; скар-
 тпъл; скърдъл.
Kranke, m., скърпшшторъ, сгърпш-

торѣ; скъртъпъторѣ; кърѣдиторѣ (де пшкѣ),
 Krassfuß, m., динъпъчне змилитъ,
 реверингъ гържторѣ.
 Kräsgarten, v. Kräs.
 Krässig, a. ші ad., рѣиосѣ; рѣѣпносѣ.
 Kräsgalbe, f., кнсѣре де рѣие.
 Kräswolle, f., кѣпъ скъртъпнатъ.
 Kräuel, m., ѳзркъ кърлитъ.
 Krauen, v., гъдлѣ, смарпинѣ зшорѣ.
 Krauß, a., крѣѣѣ, дкрѣдитѣ; крѣ-
 статѣ, дингатѣ; дкрѣкатѣ.
 Krause, f., дкрѣдитъръ; динтеа,
 хорвотъ; vacă de лѣтѣ.
 Krauseleisen, n., ѳерѣ де дкрѣдитѣ
 пърѣлѣ, de zimăitѣ монета.
 Kräuselein, v., дкрѣдескѣ; дкрѣр-
 зескѣ; zimăesкѣ (монета); кѣпѣ
 кз пѣестриѣ, кѣпѣ кз горѣне
 (аравичеште).
 Krausemünze, f., минтѣ, исмъ крѣѣѣ;
 wilde —, минтѣстръ, минтѣ сѣл-
 батикъ.
 Krausehaartig, a. ші ad., кз пѣрѣ крѣѣѣ.
 Krausehohl, m., кзрѣкѣ крѣѣѣ, варзъ
 крѣѣѣ.
 Krausekopf, m., канѣ крѣѣѣ.
 Krausealat, m., сѣлатъ крѣѣѣ.
 Kraut, n., вѣрѣенъ, легитъ; іервъ;
 пѣпѣтъ; кзрѣкѣ, варзъ; — und
 Loth, пѣлѣре ші пѣпѣтѣ; тѣрте;
 für den Tod ist kein —, тѣртеа
 n'are medicinъ; —acker, m., арѣ
 де варзъ; —artig, a. ші ad.,
 іервѣриѣ, іервѣѣ; —beet, n., стратѣ
 де вѣрѣ; —blatt, n., ѳѣие де
 кзрѣкѣ; —salat, m., сѣлатъ де
 вѣрѣ; —stampf, m., кѣѣтѣѣ де
 тѣлатѣ кзрѣкѣ; —stumpf, m., ко-
 чѣнѣ де варзъ.
 Krautchen, n., іервѣѣѣ, іервѣѣѣѣ.
 Kraute, f., пѣвѣре, пѣвѣтъръ, прѣ-
 шитъръ.
 Krauten, v., пѣвѣскѣ. прѣшескѣ.
 Krauten-abdruck, m., арѣорѣсѣчне;
 —abzug, m., дѣкѣпѣне де вѣ-
 рѣенѣ; —auszug, m., естрѣпѣ,
 сѣвстанѣ дин іервѣ; —bad, n., ваѣѣ
 де іервѣ; —bier, n., вѣрѣезѣтѣ; —
 brühe, f., замъ де легитѣ; —buch,
 n., іервѣрѣ, сѣмѣиѣрѣ; —frau, f.,
 іервѣрѣсѣѣ; —garten, m., грѣдинѣ

вотаникѣ; —läse, m., врѣнѣѣ вѣр-
 де; —senner, m., вотаникѣ, кѣ-
 носѣторѣ де іервѣ; —sunde, f.,
 вотаникѣ, кѣпѣпѣнѣѣ де пѣпѣтѣ;
 —lese, f., іервѣрѣрѣтѣ, вотаникатѣ;
 —mann, —sammler, m., іервѣ-
 рѣрѣ; —reich, v. Pflanzenreich;
 —suppe, f., сѣпъ де легитѣ;
 —trauf, m., вѣктъръ, дѣкѣнтѣ де
 легитѣ; —wein, m., винѣ кз іервѣ.
 Krautjunker, m., дѣмпѣорѣ де про-
 винѣѣ, вѣіерѣшѣ вѣдѣрѣносѣ.
 Krautkopf, m., кѣпѣѣнѣ де кзрѣкѣ;
 канѣ сѣкѣ.
 Kreatur, f., крѣатъръ, ѳѣпѣтъръ, зпѣлѣтъ
 (ѳмѣлѣ кѣна).
 Krebß, m., ракѣ; (medic.) канкрѣ;
 карѣпѣнтѣ, канкрѣпѣ, гангрѣпѣ,
 лѣпѣре, вѣѣѣ ѳѣрте перѣкѣлѣѣѣ; —
 artig, a. ші ad., гангрѣносѣ; —
 auge, n., —stein, m., окѣѣ де ракѣ;
 —butter, f., зпѣтѣ де рѣѣѣ; —
 gang, m., пѣрѣсѣ дѣчѣтѣ, дѣпѣ-
 поіере, рѣкѣѣѣ, рѣкѣдинѣѣ;
 —gängig, a. ші ad., дѣпѣпоіерѣ,
 рѣѣмѣсѣ; —geschwür, n., гангрѣпѣ,
 лѣпѣре; —kreis, m., (astr.) чер-
 кѣлѣ рѣкѣлѣѣ; —nase, f., пѣлѣкѣлѣ,
 пѣскѣлѣ рѣкѣлѣѣ; —schaden, m.,
 гангрѣпѣ, карѣпѣнтѣ, стрѣкѣчѣне
 ѳѣрте пѣре; —schale, f., кѣѣѣ
 де ракѣ; —scheite, f., врѣкѣ,
 ѳѣѣѣѣ рѣкѣлѣѣ; —stein, m., окѣѣ
 де ракѣ; —suppe, f., сѣпъ де ракѣ.
 Kredenzen, v. Credenzen.
 Kredit, v. Credit.
 Kreide, f., крѣтѣ (крѣѣѣ, тѣшпѣрѣ).
 Kreiden, v. dkrētežs.
 Kreiden-artig, a. ші ad., ка крѣта,
 дѣ ѳѣрѣта крѣтѣ; —erde, f., пѣ-
 тѣнѣѣ крѣтѣсѣ; —stift, m., копѣ-
 ѣѣ де крѣтѣ; —weiß, a., алѣѣ
 ка крѣта; —zeichnung, f., дѣсѣпѣнѣ
 кз крѣта.
 Kreidicht, a. ші ad., крѣтѣѣ, ка крѣта.
 Kreidig, a. ші ad., крѣтѣсѣ, кз крѣтѣ.
 Kreid, m., черкѣ, крѣгѣ, цѣрѣѣ; (крѣпѣѣ,
 цѣркѣлатѣѣ); сѣѣрѣѣ; дѣпѣрѣѣѣ-
 рѣпѣ; динѣтѣ, дѣтрѣпѣтѣ; im —
 seiner Familie, дѣтрѣ ал сѣѣ; im
 —e eintheilen, a дѣпѣтрѣпѣ дѣ дѣ-
 стрѣпѣ, дѣ динѣтѣрѣ; im —e herum-

gehen, а дѣла дѣлать; a се rotі; einen — schließen, а форма знѣ черкѣ, а дѣлаи знѣ черкѣ; — amt, n., дорегѣторіа дистрикта, офіціалатѣ де дистриктѣ, кѣрмѣреа, администрѣтѣра цѣнатѣлѣ; — ammann, m., администрѣторѣ, кѣрмѣторѣ де дистриктѣ; — bañ, f., (астрон.) орбитѣ, крѣтѣ, калеа астрѣлорѣ; — bewegung, f., шѣмѣтѣнтѣ черкѣларѣ; — bogen, m., аркѣ черкѣларѣ; — förtig, a. mi ad., дѣн форма черкѣлѣ, черкѣформѣ; — gang, m., шѣрѣ черкѣитѣ; — gericht, n., трѣаналѣ де дистриктѣ; — hauptmann, m., кѣпитанѣ де дистриктѣ, администрѣторѣ, окѣрмѣторѣ; — lauf, m., черкѣлѣцѣне, черкѣлѣтѣрѣ, ротѣре, ротѣтѣрѣ, ротѣлѣцѣне; — linie, f., линѣ черкѣларѣ, перѣферѣ; — rund, a. mi ad., ротѣндѣ, ка черкѣлѣ; — schule, f., шкѣла дистрикта; — stadt, f., кѣпитала цѣнатѣлѣ; — tag, m., адѣнанѣ, дѣетѣ де дистриктѣ; — tanz, m., хорѣ.

Steisfen, n., черкѣлѣдѣ, черкѣшорѣ, крѣтѣлѣдѣ.

Steisfen, v. стѣрѣ, рѣкѣскѣ; пѣрѣлѣ, пѣкѣскѣ (молдов.)

Steisel, m., тѣрежѣ, сѣрѣлѣ.

Steiseln, v., а се rotі ка тѣрежалѣ.

Steiselwind, v. Wirbelwind.

Steisen, v., (miner.) стѣрѣнежѣ, сѣарѣмѣ.

Stellen, v. Сталлен.

Stempe, v. Стѣмпе.

Stempel, v. Стѣмпел.

Steppine, f., крѣпѣлѣ (ѣрѣ ѣнѣ).

Steyr, m., Стѣрѣфор, m., крѣнѣ, цѣсѣтѣрѣ ѣнѣ.

Stesse, f., пѣстѣрѣлѣ (хрѣнѣцѣ).

Steuz, n., крѣче; шале, крѣчеа сѣнѣрѣлѣ; сѣѣрѣнѣ, пѣказѣ, горѣтѣрѣ (кѣнѣ); über's — дѣн крѣче; zu — e fteschen, а се шѣлѣ, а се сѣлѣне; das — machen, амѣ ѣче крѣче; an's — schlagen, а рѣстѣнѣ, а крѣѣѣце; am — e fteschen, а ѣ стѣнѣторѣтѣ, а авѣ лѣкрѣрѣ грѣле.

Steuz; abnahme, f., лѣареа де не крѣче (а Domnazi); — band, n., лѣгѣтѣрѣ крѣѣшѣ; — bein, n., оскѣлѣ сакрѣ (анат.); — bild, n., Крѣѣѣнтѣ, Хрѣстоѣ не крѣче; — blume, f., полѣгалѣ; — bogen, m., аркѣ крѣѣшѣ, аркѣ diagonall (ла о волѣтѣ); — brav, a., ѣбрѣе вравѣ, прѣ онѣстѣ, прѣ де онѣнѣ; — bruder, m., крѣѣятѣ, крѣчѣсѣмнатѣ (о кѣлѣгѣрѣ); — erfundung, f., аѣларѣа сѣ. крѣѣ; — etzhöhung, f., дѣлѣларѣа сѣ. крѣѣ; — fahne, f., ѣлашѣра крѣчѣ; — fahrer, m., крѣчѣатѣ; паѣе кѣлѣтѣре не спациалѣ тѣрѣлѣ, крѣчѣетѣре, паѣе крѣчѣетѣре; — fahrt, f., крѣчѣатѣ; — förtig, a., крѣѣформѣ, дѣн форма крѣчѣ; — gang, m., тѣрѣсѣ крѣѣятѣ; рѣсѣнѣтѣ; дѣтѣ, прочѣсѣне кѣ крѣчѣе; — gaffe, f., стрѣтѣ кѣрѣмѣшѣ, стрѣтѣ крѣчѣтѣ; — gericht, n., жѣдеката крѣѣлѣ; — gestirn, n., крѣчѣерѣ; — gewölbe, n., волѣтѣ дѣн крѣче; — haßpel, m., вѣрѣелѣ; — heer, — ritter, m., кавалѣрѣ алѣ крѣѣлѣ; — hieb, m., лѣвѣтѣрѣ крѣѣшѣ; — hitze, f., висѣрѣкѣ дѣн форма крѣѣлѣ; — frau, n., пѣтѣмѣрѣсѣ; — lahm, a., дѣмѣлатѣ; — orten, m., ordinall kрѣѣлѣ; — prebgt, f., предѣкѣ де крѣчѣатѣ; — schmetz, m., дѣрѣе де шале; — schubel, m., пасѣре кѣ плѣскѣлѣ крѣчѣтѣ, лѣкѣе; — spinne, f., паѣежѣлѣ кѣ крѣче; — sprung, m., сѣрѣтѣрѣ крѣѣшѣ; — steg, m., пѣтѣкѣ крѣѣшѣ, стѣнѣлѣ крѣчѣтѣ; — stein, m., пѣтѣрѣ крѣчѣтѣ; — stoff, m., крѣчѣе ѣерѣстрѣлѣ, ѣерѣстрѣ стѣклатѣ; — thaler, m., талѣрѣ крѣчѣерѣ; — träger, m., крѣчѣѣѣрѣ, лѣртѣторѣ де крѣче; — weg, m., рѣсѣнѣтѣ, кале крѣѣшѣ; — weise, ad., дѣкрѣчѣтѣ; — woche, f., сѣнтѣмѣна де рѣгѣчѣнѣ; — zeichen, n., сѣмѣлѣлѣ крѣчѣ; — zug, m., крѣчѣатѣ (рѣсѣлѣсѣ пѣнтѣрѣ крѣче); — zügel, m., крѣкѣ де хѣѣлѣ.

Stibeln, v. Stiebeln.

Kriegsfeldpost, m., къртигорѣ.
Kriegsfeld, v., къртескѣ.
Kriegsflieger, m., къртигорѣ, червокоосѣ.
Kriegsflieger, a. mi ad., къртигорѣ; кри-
 тикѣ, деликатѣ; пендестлатѣ;
 спиноскѣ.
Kriegsfliegerpost, m., омѣ ардѣросѣ, нѣгѣ,
 зрѣчосѣ; тѣпносѣ; рѣпѣносѣ.
Kriegsfliegerpost, —sucht, f., вгъндѣ,
 тѣпкѣрѣме де сѣдѣ; вѣстрѣме;
 рагѣнѣ.
Kriegsflieger, v., орекѣ дѣчетѣ; ми се
 дѣпѣрѣникѣ (сѣдѣле); вѣстрѣ;
 острѣчѣзѣ (Wimmeln).
Kriegsfliegerpost, f., оасоде ологѣ.
Kriegsflieger, f., прѣпѣ тимѣрѣ; v. mi
 Kriegsflieger.
Kriegsflieger, v., тѣ тѣрѣскѣ, шерѣвѣзѣ;
 тѣ зѣмѣскѣ, тѣ дѣградѣ, тѣ
 овѣлескѣ (ital. avvillirsi), тѣ дѣ-
 жосѣскѣ, тѣ лѣпѣдѣ не cineml.
Kriegsflieger, part., тѣрѣторѣ; дѣнгарѣ;
 овѣлитѣ, аускѣ, дѣградѣтѣ.
Kriegsflieger, f., дѣмѣдѣ (рагѣ), ардѣборѣ.
Kriegsflieger, m., тѣрѣторѣ; омѣ овѣлитѣ,
 дѣнгарѣ.
Kriegsflieger, f., тѣрѣторѣ, шерѣитѣрѣ;
 овѣлитѣрѣ, дѣжосѣре, дѣжосѣтѣрѣ,
 дѣнгарѣ.
Krieg, m., рѣсвоисѣ, велѣ; den —
 erklären, a dѣклѣра рѣсвоисѣ; den
 — führen, a пѣрта рѣсвоисѣ.
Krieg, v. n., рѣсвоисѣскѣ, портѣ
 рѣсвоисѣ, тѣ лѣптѣ; v. a., апкѣ;
 капѣтѣ; речѣнѣ, прѣмескѣ, до-
 вѣндѣскѣ; ich will dich schon —,
 пѣ'mi ve! скѣпа, те воѣс ауска;
 sich bei den Haaren —, a се дѣ-
 кѣера, a се пѣрѣи.
Krieg, part., рѣсвоитѣрѣ, велѣ-
 ранте.
Krieg, m., оастѣнѣ, солдатѣ, рѣс-
 воитѣрѣ; —in, f., amazón.
Krieg, a. mi ad., рѣсвоисѣскѣ,
 марѣиалѣ, велѣносѣ, лѣпѣтѣ; вѣ-
 тѣносѣ.
Krieg, a. mi ad., остѣшѣскѣ,
 мѣлитѣрѣскѣ, ка дѣнтрѣ солдатѣ.
Krieg, pl., прѣгѣрѣпѣ, прѣ-
 парѣтѣ велѣче; —artifel, m., ар-
 тѣкѣ де рѣсвоисѣ; pl., лѣпѣ мѣ-
 лѣре, комѣикѣ мѣлитѣрѣ; —bau-

kunst, f., архѣтѣктѣрѣ мѣлитѣрѣ,
 оортѣоѣкѣтѣнтѣ; —baumeister, m.,
 инѣнерѣ; —bedarf, m., —bedürf-
 nisse, pl., мѣнѣжѣне; —befestigung,
 (дѣ лѣрѣ), комѣтѣстѣжѣне жѣде-
 кѣдѣтѣ; —dienst, m., сѣрѣвѣдѣ мѣ-
 лѣтѣрѣ, сѣрѣвѣдѣ остѣшѣскѣ; —
 empörung, f., рѣсколѣ велѣкѣ; —
 erklärang, f., дѣкѣлѣрѣжѣне де
 рѣсвоисѣ; —sattel, f., торѣа рѣс-
 воисѣлѣ, олакѣра рѣсвоисѣлѣ; —
 flotte, f., ологѣ велѣкѣ, арѣмѣтѣ
 марѣнѣ; —fuhr, f., транспортѣ
 де мѣнѣжѣнтѣ; —fuß, m., старѣ
 де рѣсвоисѣ; eine Armee auf den
 —fuß setzen, a пѣне о арѣмѣтѣ
 дѣ старѣ де рѣсвоисѣ; —gebrauch,
 m., dѣтѣна, жѣсѣнѣа рѣсвоисѣлѣ;
 —gefahr, f., пѣрѣикѣлѣ де рѣсвоисѣ;
 —gefährte, m., камѣратѣ де арѣме,
 сѣдѣ де арѣме; —gefangener, m.,
 прѣсонѣерѣ де рѣсвоисѣ, капѣтѣнѣ де
 рѣсвоисѣ; —gefangenschaft, f., ка-
 пѣтѣвѣтѣ, прѣносѣре (рѣсѣ) де
 рѣсвоисѣ; —gericht, n., жѣдѣдѣ мар-
 ѣиалѣ мѣлитѣрѣ; —geschäfte, f.,
 истѣрѣ мѣлитѣрѣ; —geschrei, n.,
 стрѣгѣтѣ, парѣлѣ велѣкѣ; —gesetz,
 n., лѣче мѣлитѣрѣ; —günst, n.,
 сѣртеа, вѣрѣта рѣсвоисѣлѣ; —gott,
 m., Марѣдѣ, зѣлѣ рѣсвоисѣлѣ; —
 göttin, f., Белѣна, зѣа рѣсвоисѣлѣ;
 —handwerk, n., вѣдѣе де солдатѣ,
 месѣрѣа солдатѣлѣ; —heer, n.,
 арѣмѣтѣ, оѣче, тѣрѣнѣ; —held, m.,
 ерѣлѣ, камѣонѣ, омѣ илѣстрѣ дѣ
 вѣгѣлѣ; —heldin, f., ерѣоинѣ; —
 —kamerad, v. —gefährte; —kan-
 zellei, f., канѣларѣ велѣкѣ; —
 kasse, f., касѣтѣ мѣлитѣрѣ (vic-
 tiererѣ); —knecht, m., солдатѣ,
 оанте (дѣ кѣрдѣ); —kommando,
 n., пѣнерѣалѣтѣ, komanda де рѣс-
 воисѣ; —kunst, f., тапѣкѣ, арѣтѣ
 мѣлитѣрѣ; —lager, n., кѣмпѣ де
 рѣсвоисѣ, кѣстрѣ (лагѣрѣ); —
 laufte, m. pl., тимѣрѣ велѣче;
 —leben, n., вѣдѣе мѣлитѣрѣ; —
 leute, pl., остѣшѣне, солдатѣне;
 —lieb, n., кѣпѣтѣкѣ марѣиалѣ, кѣпѣ-
 текѣ де рѣсвоисѣ; —list, f., остра-

imfēriß; черкѣ, инелѣ, черкнлѣ,
(Amprēiōrß de лѣнѣ); jur —
gelangen, а кѣштга корона; et
was in der — haben, а ѿ виносѣ,
вѣтѣ; nach der — streben, а а-
спира, пѣззи ла коронѣ; die —
niederlegen, а депзле корона.

Kroneinfünfte, pl., венитѣрле коронел.

Kronen, v., коронезѣ, дпкоронѣ,
дпкоронезѣ; gekrönter Dichter,
m., поетѣ лазреатѣ; gekrönte
Preißechrift, f., скриптѣрѣ пре-
миатѣ, коронатѣ.

Kronengold, n., аспѣ де легѣ микѣ,
аспѣ де коронѣ (кѣ 6 карате
арамѣ), аспѣ простѣ.

Kronerbe, m., клирономѣ ала коронел,
принципе ерезитарѣ (diadox).

Krongut, n., dominii ала коронел.

Kronleuchter, m., полкаандрѣ, лзетѣрѣ,
канделяврѣ.

Kronprinz, v. Kronerbe.

Kronrad, n., ротѣ дингатѣ, ротѣ кѣ
мѣселеле костѣше, коронифортѣ.

Kronschaf, m., тесакрѣлѣ, вистѣриа
коронел; —meister, m., мареле
вистѣрѣ, мареле тесакрарѣ ала
коронел.

Kronthaler, Kronenthaler, m., талерѣ
коронатѣ, коронатѣ.

Krönung, f., коронѣцѣне, дпкоро-
наре, коронѣмѣнѣтѣ; —feierlich-
feit, f., соленитатеа коронѣцѣнл.

Krönel, v. Krüppel.

Krönelstuhl, m., сказнѣ кѣ враде,
сказнѣ дпкѣзватѣ.

Kroyß, m., гѣшѣ; влзвкѣ, влзвкѣ-
тѣрѣ; кѣшѣ, дпкѣшѣтѣрѣ; ско-
витѣрѣ (ла кѣштга чѣстелорѣ); про-
рѣ; гѣтлѣжѣ; —eidtse, f., шо-
пѣрлѣ маре, игванѣ.

Krörsen, v., дндонѣ (гѣште); мѣ-
пѣлкѣ лакотѣ; дндоескѣ дп-
кѣшѣ, аркѣсекѣ дп знгѣс дрештѣ.

Kroyßgantß, f., целиканѣ (ваткѣ).

Kroyßig, a. шѣ ад., гѣшатѣ.

Kroyßkraut, n., крофѣларѣ.

Kroyßtaube, f., порѣмѣвѣ гѣшатѣ, по-
рѣмѣвѣ маре, колѣмѣвѣ.

Kroyßsalat, m., сѣлатѣ кѣ кѣпѣдѣнѣ.

Kröpfung, f., гѣштѣтѣрѣ; дндойтѣрѣ
дп знгѣс дрештѣ, аркѣтѣрѣ.

Krörsen, v., ѿриѣ, сѣворѣгѣ, прѣ-
жескѣ (дп грѣсѣме).

Kröse, f., гардинѣ.

Kröte, f., врѣскѣ рѣиѣсѣ; крѣштѣдѣнѣ
(вѣлѣ de mei, kal); омѣлѣцѣ ар-
цѣгосѣ; —ngift, n., венѣнѣ de
врѣскѣ; —nstein, m., ватрахитѣ.

Krucifix, n., крѣчѣѣштѣ, Христосѣ
не крѣчѣ.

Krücke, f., кѣрѣжѣ, вѣгѣ de рѣзиматѣ;
мѣпѣнкѣс де касѣ; кѣрлѣгѣ.

Krückstoc, v. Krücke.

Krückentzeng, n., (ералд.) крѣчѣ кѣр-
лѣгатѣ.

Krug, m., влчорѣ, канѣ; оспѣтѣрѣ,
кѣрчмѣ; der — geht so lange zu
Wasser, bis er bricht, влчорѣлѣ а
гѣлѣ терѣе ла агѣ, пѣлѣ се спарѣе.

Krüger, m., оспѣтарѣ, кѣрчмарѣ.

Krufe, f., влчорѣ.

Krullen, krüllen, v., дпкрѣцескѣ;
desrlokk.

Krümchen, n., вѣкѣцѣкѣ, ѿртѣтѣ-
рикѣ; церѣжлѣ.

Krume, f., вѣкѣцѣкѣ, ѿртѣтѣтѣрѣ,
ѿртѣ; mlezß de пѣле (= mie фр.)

Krumeln, krumen, v., ѿартѣ, сѿартѣ,
вѣкѣцескѣ, мѣрѣндѣцѣ, емѣцѣ.

Krumm, a. шѣ ад., стрѣмѣвѣ, кѣрѣ,
рекѣрѣ, дптортокатѣ, котѣтѣ,
котѣцѣтѣ; —e Weine, pl., пѣчѣре
стрѣмѣве (хаитѣшѣ, шопторогѣ);
—e Wege, pl., кѣл дпкѣркѣте;
—e Finger machen, а ѿзра, а авѣ
деѣете лѣнцѣ; —darm, m., (анат.)
таѣлѣ дпкѣркѣтѣ; —fuß, m., пѣ-
чорѣ стрѣмѣвѣ; —haß, m., гѣлѣ
дпторѣ; —holz, n., (мар.) лѣмнѣ
стрѣмѣвѣ, лѣмнѣ чѣтѣросѣ; —linie,
a. шѣ ад., стрѣмѣвѣ линѣатѣ; —
stab, m., архѣпѣсторѣлѣ, пѣсто-
рѣскѣ (патѣрѣца, кѣрѣжа епѣско-
пѣскѣ), вѣстѣонѣ епѣскопѣскѣ; де-
тѣнитате епѣскопѣскѣ.

Krummstroß, v. Wirtstroß.

Krümmung, f., стрѣмѣвѣтѣрѣ, кѣр-
ѣтѣрѣ, дпкѣрѣтѣрѣ, дндойтѣрѣ;
котѣтѣрѣ, котѣцѣтѣрѣ.

Krüppel, m., стрѣнатѣ (итал. stro-
piato), пѣвѣгѣнчѣосѣ (ологѣ, скѣлавѣ
скѣдѣлѣ).

Krüppelig, a. ші ad., пензгінчоскъ,
рѣзъ крескѣтѣ, skidoligtъ.
Krusade, f., крѣсатъ (монета).
Krütsfen, n., скорцшоръ, кожшоръ.
Kruste, f., скорцъ, кожь, крѣстъ
(итал. crosta); die — abmachen,
десскорца.
Kryptogamie, f., (бот.) криптогамія,
о класъ де piante къ сексѣ а-
сквѣсѣ (džpъ Linné).
Krytall, v. Kristall.
Kübebe, v. Zibebe und Eubebe.
Kübel, n., гълеть, кѣвѣлъ (тѣскрѣ
ardex. ші др.); кадъ; чѣврѣлъ.
Kubif, a., (геом.) кѣвѣкъ (се ziche
de корпѣрѣle solide че аѣ шесе
латѣрѣ пѣтрѣте егалѣ; дн аритм.
продѣлѣлѣ пѣтрѣтѣрѣлѣ zni пѣ-
тѣрѣлѣ пѣлѣлѣлѣ prin ачелѣлѣ пѣтѣрѣ;
Кѣвѣлѣ дела Zeste 8); — fuß, m.,
зрѣтъ кѣвѣкъ; — wurzel, f., (ал-
гебрѣ) рѣлѣчѣлѣлѣ кѣвѣкъ; — zahl,
f., пѣтѣрѣлѣ кѣвѣкъ; — Zoll, m., по-
лѣкарѣлѣ, децетѣлѣ кѣвѣкъ.
Kübler, m., вѣтѣнарѣлѣ.
Küche, f., вѣкѣтѣрѣлѣ, кѣкпѣ, кѣкпѣ
(итал. cucina); вѣкатѣ; falte —
вѣкатѣ печѣлѣ.
Küchelfen, n., пѣлѣчѣлѣлѣлѣ.
Kuchen, m., пѣлѣчѣлѣ, тѣртъ (лѣковѣ,
погачѣ); — brett, n., скѣлѣлѣлѣлѣ,
лѣпѣлѣлѣлѣ de пѣлѣчѣлѣ.
Küchen-garten, m., грѣдѣлѣлѣ къ ле-
гѣлѣлѣ, лѣкѣлѣлѣлѣлѣ; — geräth, n.,
— geschirr, n., зпелѣте de кѣкпѣ;
— gewächs, n., лѣгѣлѣлѣ; — junge,
m., лѣлѣлѣлѣлѣлѣ de кѣкпѣ, кѣлѣлѣ;
— lateln, n., латѣлѣлѣ варварѣлѣ; —
löffel, m., тѣстѣкѣлѣлѣлѣ; — maagb,
f., сѣрѣлѣлѣлѣ de кѣкпѣ; — meister,
m., вѣкѣлѣлѣлѣлѣлѣлѣлѣлѣлѣ de
вѣкатѣ; — messer, n., кѣлѣлѣ de
кѣкпѣ; — rad, n., рѣлѣлѣлѣлѣлѣлѣ
de гѣлѣлѣлѣлѣлѣлѣлѣлѣ; — salz, n., сѣрѣ
кѣлѣлѣлѣ; — schrank, m., дѣлѣлѣлѣ,
вѣлѣлѣлѣлѣ; — tiſch, m., тѣсѣ de
вѣкѣлѣлѣлѣлѣлѣлѣлѣлѣ; кѣлѣлѣлѣлѣлѣлѣлѣлѣ (it.
desco); — zettel, m., лѣсѣ de вѣкатѣ.
Küchlein, n., кѣкпѣлѣлѣлѣлѣлѣлѣлѣлѣ,
вѣкѣлѣлѣлѣлѣлѣлѣлѣлѣ; пѣлѣлѣлѣлѣлѣлѣлѣлѣ (de гѣлѣлѣ).
Kuchud, m., кѣкѣ; daß Dich der —

hole, пѣлѣлѣлѣлѣлѣлѣлѣлѣ; — blume, f.,
флѣрѣа кѣкѣлѣлѣлѣ.
Kuder, m., мѣлѣлѣлѣ, мѣлѣлѣлѣлѣлѣлѣлѣлѣ.
Kufe, f., тѣлѣлѣ de canilъ; коѣлѣлѣлѣлѣ,
штѣандѣ (it. stanga), вѣлѣлѣ (donigъ)
Küfer, Küfner, m., вѣлѣлѣлѣлѣ (итал.
bottajo); штѣндѣлѣлѣ, вѣтѣнарѣлѣ,
чѣврѣнарѣлѣ.
Kugel, f., глѣлѣлѣ, сѣерѣлѣ; глѣлѣлѣлѣ (de
пѣлѣлѣлѣ); вѣлѣлѣлѣ (de тѣлѣлѣ, гѣлѣлѣа
тѣрѣ); вѣлѣ (ла вѣлѣлѣлѣлѣлѣ); вѣлѣлѣ
(итал. boccia), вѣлѣлѣлѣ, мѣлѣлѣлѣ;
гогѣлѣлѣ; оскѣлѣлѣ сѣкѣлѣ (nóda кѣ-
рѣлѣлѣ, anat.); ſich den Arm aus
der — fallen, a'um skilinti тѣлѣа;
ſich eine — durch den Kopf jagen,
amí da zai глѣлѣлѣлѣлѣ prin канѣ, а
се лѣлѣлѣлѣлѣлѣ; — п wechſeln, а
džela дн пѣлѣлѣлѣ; — bañ, f., ка-
лѣа вѣлѣлѣлѣ (рѣлѣлѣлѣлѣлѣлѣлѣлѣлѣ);
— büchse, f., карѣлѣлѣлѣ гѣлѣлѣлѣлѣ;
— dreieckſleſtre, f., тѣлѣлѣлѣлѣлѣлѣлѣлѣлѣ
сѣерѣлѣлѣ; — ſiſch, m., пѣлѣлѣ ар-
мѣлѣлѣ, пѣлѣлѣ глѣлѣлѣлѣлѣ; — form, f.,
фѣрмѣ, гѣнарѣ de глѣлѣлѣ; — ſtr-
mig, a. ші ad., de фѣрмѣ сѣерѣ-
лѣлѣ, сѣерѣлѣлѣ; — geſtalt, f., фѣрмѣ
сѣерѣлѣлѣ, фѣрмѣ глѣлѣлѣлѣлѣ; — gleſter,
m., тѣрѣлѣлѣлѣ de глѣлѣлѣ; — gróße,
f., кѣлѣлѣлѣлѣлѣлѣ; — laſt, m.,
лѣкѣ, лѣсѣлѣлѣлѣлѣлѣлѣлѣлѣ; — probe,
f., кѣлѣлѣлѣлѣлѣлѣлѣ; — regen, m., гѣлѣ-
лѣлѣ de глѣлѣлѣ; — rund, a., сѣер-
лѣлѣ, рѣлѣлѣлѣлѣлѣлѣлѣлѣлѣлѣ; глѣлѣ-
лѣлѣлѣ; — ſchnitt, m., гѣлѣлѣлѣлѣлѣлѣлѣлѣ
сѣерѣлѣлѣ, сѣрмѣлѣлѣ de сѣерѣлѣ; —
winkel, m., зѣлѣлѣ сѣерѣлѣлѣ; — zange,
f., рѣкѣ de пѣлѣлѣлѣ (de скѣлѣлѣ глѣлѣлѣ);
— zirkel, m., чѣрѣкѣ сѣерѣлѣлѣ.
Kuh, f., вѣкѣ; junge —, жѣлѣлѣлѣлѣ,
вѣкѣлѣлѣлѣ; — melſe, f., вѣкѣ къ
лѣлѣлѣ; blinde — ſpielen, а жѣкѣ
dѣ а тѣлѣа ѣрѣлѣ; bei Nacht ſind
alle Kühe ſchwarz, нѣлѣлѣа е вѣлѣлѣ
ѣрѣлѣлѣлѣлѣлѣлѣлѣлѣлѣлѣлѣлѣлѣлѣ;
— blattern, —
pocken, f., вѣлѣлѣлѣ, вѣрѣлѣлѣ de вѣкѣ;
— ſluden, m., вѣлѣлѣ de вѣкѣ;
— enter, m., зѣрѣ de вѣкѣ; —
hirt, m., вѣкарѣлѣ; — ſleiſch, n.,
карпѣ de вѣкѣ; — ſalb, n., вѣлѣа,
вѣлѣлѣлѣ; — ſäſe, m., вѣлѣлѣ de
вѣкѣ (зѣлѣлѣлѣлѣлѣ); — milch, f., лѣ-

- pre de вакъ; — *reigen*, m., хоръ пѣсторѣскъ (дн Елвеція); — *weizen*, m., мелатирѣ, грѣзлѣ вачи-дорѣ (платъ).
- Rugelicht*, a. mī ad., гловосѣ, глон-цосѣ, глонцросѣ.
- Rugelig*, a. mī ad., сѣерикѣ, гловикѣ, ка гловзлѣ.
- Rühl*, a. mī ad., рѣкоросѣ; стѣм-пѣратѣ; рече; даѣ *Wetter wird* —, тѣмзлѣ се рѣкореште; — *apparat*, m., апаратѣ рѣкориторѣ; — *döse*, f., eimer, m., кадъ де речѣ.
- Rühle*, f., рѣкорѣ, рѣкорѣлѣ, речѣлѣ; асѣмпѣрѣ, стѣмпѣрѣтѣрѣ; вѣре рѣкорѣсѣ, аерѣ де сѣрѣ; — *des Schattens*, рѣкорѣа змврей.
- Rühren*, v., рѣкорѣсѣ, речѣсѣ; стѣмпѣрѣ; *sein Rühren an ei- nem* —, а'мѣ стѣмпѣра тѣмѣа асѣра кѣва.
- Rühlsaf*, n., рѣкориторѣ (ла вѣзр-сѣрѣл ш. а.)
- Rühste*, f., (marin.) вѣнтѣ-кѣмпѣратѣ.
- Rührtrank*, m., вѣзтѣрѣ рекориторѣ.
- Rührung*, f., рѣкорѣлѣ, рѣкорѣ, ре-корешѣнтѣ; речѣлѣ.
- Rührn*, a. mī ad., имѣосѣ, корѣцѣосѣ, дѣрѣспегѣ, кѣзѣзѣторѣ.
- Rührheit*, f., вѣрѣвѣдѣ, корѣцѣлѣ, дѣрѣспѣлѣ.
- Rührlich*, v. *Rührn*.
- Ruhr*, f., алегѣре, елекѣцѣне; — *fürst*, принѣне алегѣторѣ.
- Ruhren*, алегѣ (векѣ).
- Ruf*, v. *Rufen*.
- Rulisse*, f., кѣлѣсѣ, перѣа (дн ге-арѣ), v. *Coulisse*.
- Rulmination*, v. *Culmination*.
- Rufmber*, *Rufmer*, f., v. *Gurke*.
- Kultiviren*, v. *Cultiviren*.
- Kultur*, v. *Cultur*.
- Rumme*, f., гѣванѣ; ѣндѣтѣрѣ; ѣарѣрѣ марѣ скѣѣндѣсѣ.
- Rümmel*, m., кѣмѣлѣ, кѣмѣлѣ, кѣмѣ-онѣ, сѣкѣрѣкѣ; — *branntwein*, m., вѣнарѣсѣ кѣ кѣмѣлѣ; — *brot*, n., гѣне кѣ кѣмѣлѣ; — *öl*, n., олетѣ де кѣмѣлѣ.
- Rümmeln*, v., вѣѣ вѣнарѣсѣ.
- Rummer*, m., тѣхпѣре, тѣхпѣцѣне, сѣзѣрѣре, грѣжѣ; *miseris*; *rainz*, дѣртѣтѣрѣ, молѣсѣ (moles); *pedekz*; *sekwestrz*; *amplinéz*; *das ist mein geringster* —, ачѣста 'mī ѣ грѣжа дѣн зртѣ, де ачѣста'mī пасѣ *mal* пѣгѣнѣ; *Hunger und — leiden*, а'мѣ грѣжѣна вѣгѣа, а дѣче вѣгѣу мѣнѣ де сѣ-ѣерѣнѣ; — *frei*, ѣзрѣ грѣжѣ, негрѣжѣтѣ.
- Rummerhaft*, v. *Rummervoll*.
- Rummerlich*, a. mī ad., тѣкѣлѣсѣ, мѣсѣравѣрѣ, пѣкѣжѣтѣ, тѣхпѣтѣ.
- Rummerlos*, a. mī ad., нетѣхпѣтѣ, несѣзѣратѣ, скѣтѣтѣ де грѣжѣ.
- Rummern*, v., сѣзѣрѣ, тѣхпѣсѣ, дѣгрѣсѣзѣ; *sich* —, а се сѣ-пѣра, а'тѣ пѣса.
- Rummerniß*, f., грѣжѣ; сѣзѣрѣре, тѣхпѣцѣне.
- Rummervoll*, a., прѣмѣхпѣтѣ, мѣнѣ де грѣже.
- Rummer*, n., кѣшкѣ, гѣтарѣсѣ (кѣлѣкѣ де *hamer*); — *hoch*, n., аркѣлѣ дѣла кѣшкѣ; — *fette*, f., гѣндѣшорѣлѣ гѣтарѣзлѣ.
- Rump*, m., волѣѣкѣ, конкѣ, вѣл-тѣре, аѣндѣтѣрѣ (де агѣ); *kas- tron*; *vlidz*; гѣванѣ, керѣсѣ; ѣсѣчѣлѣ.
- Rumpe*, m., согѣ; кѣзѣтѣрѣ.
- Rund*, *rundbar*, a. mī ad., кѣнос-кѣтѣ, пѣвлѣкѣ, пѣвлѣкатѣ, шѣтѣтѣ, кѣношѣнгѣтѣ, манѣѣстѣтѣ; — *thun*, а пѣвлѣка, а ѣачѣ кѣнос-кѣтѣ; *gerichtlich* — *thun*, а се *intima*.
- Rundbarkeit*, f., пѣвлѣчѣтѣ.
- Runde*, f., шѣтѣтѣ, кѣношѣнгѣ; —, m., кѣмпѣрѣторѣ.
- Runden*, v. *Verfunden*.
- Rundig*, a., кѣносѣторѣ, шѣзѣторѣ, прокопѣтѣ; пѣцѣтѣ, прѣпѣтѣ; *ei- ner Sprache* — *sein*, а кѣношѣтѣ ѣ *aimz*.
- Rundleute*, pl., кѣмпѣрѣторѣ (мѣш-терѣ, тѣрѣ).
- Rundigung*, f., дѣштѣнѣдѣре, авѣсѣ; *renszigare*.
- Rundmachung*, f., пѣвлѣкѣцѣне, а-вѣсѣ, дѣштѣнѣдѣре, потѣкѣцѣне.

Kundmann, m., кунмъръторѣ.
Kundſchaft, f., кунштингъ; инфор-
 мѣцїиѣ; черчетаре, шпионаре
 (искодире); кунмъръторї; аттес-
 татѣ (негѣторескѣ); auf —
 außgehen, а черка съ шпионеzi;
 — einziehen, а траде штри, ин-
 формѣцїи.
Kundſchaften, v., шпионезѣ, мѣ ин-
 формезѣ.
Kundſchafter, m., шпионѣ (искодѣ),
 черчетъторѣ.
Kunſt, f., вепире, сосире.
Künſtig, a., вииторѣ, вепиторѣ; — e
 Woche, септѣмѣна вииторе.
Künſtlich, ad., певиторѣ, дн-
 вииторѣ.
Kunſtel, f., оъркъ (de торскѣ); шеъ-
 торе; — adel, m., новлецъ дъпъ
 оемеле, воерїзъ дъпъ оъств.
Kunſt, f., артъ, мѣестрїзъ, артеѣ-
 чїзъ; цениѣ, истецїиѣ; професїиѣ;
 ſchwarze —, негротанцїзъ, оер-
 текъторїзъ; die ſchönen Künſte,
 артеле либерале, артеле оръстоѣ,
 артеле веле; das iſt keine —, а-
 чѣста нѣ е врео грегтате; —
 anlage, f., талантѣ, дисцїпсецїиѣ,
 алекаре кѣтръ арте; паркѣ,
 грѣдинъ артеѣчїиѣ; — arbeit, f.,
 продъпѣ аѣ артеї, артеѣчїиѣ;
 — außbrud, m., терминѣ техникѣ;
 — außſtellung, f., еспсецїиѣ а
 продъпѣлорѣ артеї; — bau, m.,
 клѣдире мѣестрѣ; — beſiſſen,
 a., стъдиѣ, депрїиѣ ла артъ;
 — beſiſſenheit, f., стъдиѣ de артъ;
 — kabinet, n., кабинетѣ de арте;
 — drechſler, m., стрѣгарѣ мѣес-
 трѣ; — erſahren, a., мѣестрѣ,
 практикѣ дн артъ; — erzeugniß,
 n., продъпѣ аѣ артеї; — ſacher,
 n., въпситорѣ мѣестрѣ, въпсї-
 торѣ артистѣ; — fertig, a., мѣ-
 естрѣ, аверѣ дн врео артъ; —
 fertigkeit, f., мѣестрїзъ, аверїтате;
 — feuer, n., оокѣ de артеѣчїиѣ,
 оокѣ артеѣчїиѣ; — ſteiß, m., ин-
 дстрїзъ, сѣргѣицъ; — freund, m.,
 дилетантѣ, извиторѣ, аматорѣ de
 арте; — gärtner, m., озорїкѣ,
 грѣдинарѣ de озорї; — gemäß,

— gerecht, ad., днконформїтате
 кѣ арта, конформѣ кѣ арта, ре-
 глатѣ; — genöß, m., компанїонѣ
 дн артъ; — griff, m., авѣкѣтрѣ
 їстѣцъ, дндетѣнарѣ мѣестрѣ; —
 handlung, f., негодѣ кѣ лѣ-
 крѣрї de артъ; — liebhaber, dize-
 тантѣ; — maler, m., згравѣ е-
 минїиѣ; — redner, m., рїторѣ,
 ораторѣ; — reich, a. шї ad., арте-
 ѣчїиѣ, ингенїѣ, мѣестрѣ;
 — reise, f., кѣлторїзъ артистїкѣ
 (кѣ скопѣ de а vedé продъпѣ de
 аѣ артеї); — reiter, m., кѣл-
 реѣ мѣестрѣ; — richter, m., кри-
 тїкѣ, чѣпсорѣ de арте; — ſamm-
 lung, v. — kabinet; — ſinn, m.,
 талантѣ de арте, алекаре, дис-
 цїпсецїиѣ ла арте; — sprache, f.,
 терминї артеї, лїтватїзѣ артеї;
 — ſtange, f., вартъ днтр'о ма-
 шїнѣ їдравїкѣ; — ſtaße, f., дрѣмѣ
 артеѣчїиѣ, стратъ мѣестрѣ,
 шосеа; — ſtück, n., лѣкрѣ обрте
 артеѣчїиѣ, оапѣ мѣестрѣ; жокѣ
 мѣестрѣ (дн кѣрпї); — tiſchler,
 m., ебенїстѣ, мѣсарѣ мѣестрѣ;
 — verſtändig, a., артистѣ, причѣ-
 пѣторѣ ла артъ; — verwandte,
 m., коммѣварѣ de артиштї; —
 wasser, n., жокѣ de апѣ, оѣнтѣлъ
 артеѣчїиѣ; — wert, n., продъпѣ
 de артъ; — wort, n., терминѣ
 техникѣ, терминѣ de артъ; —
 zeug, n., машинѣ їдравїкѣ.
Künſtelei, f., жѣкѣрїзъ кѣ арта,
 днтрѣкѣтрѣ, артъ раѣпатъ, артъ
 оъръ гѣств.
Künſteln, v., мѣестрѣкѣ; оалѣ-
 ѣкѣ арта, преѣакѣ, раѣиѣзѣ.
Künſtler, m., артистѣ, мѣестрѣ.
Künſtleriſch, a. шї ad., мѣестрѣ,
 артеѣчїиѣ, de артистѣ, de мѣ-
 естрѣ.
Künſtlich, a. шї ad., мѣестрїкѣ,
 артеѣчїиѣ; оалѣ, преѣкѣтѣ.
Künſtlichkeit, f., мѣестрїиѣ; пре-
 ѣкѣтрѣ, раѣиѣзмѣнтѣ.
Kunſtlos, a., немѣестрїкѣ, непре-
 ѣкѣтѣ, нераѣпатѣ, патѣралѣ.
Kunſtreich, a. шї ad., артеѣчїиѣ,
 мѣестрѣ, ингенїѣ.

Sunterbunt, a., вострицѣ, аместекатѣ.
Süpe, **Suse**, **Subel**, f., кълдаре де
влициторѣ.

Süpenblau, a., аластрѣ де кълдаре.
Süper, m., в. **Süfer**.

Süpfet, n., арапъ; стампъ; —
—artig, a. mi ad., ка арама; —
bergwerf, n., ваие, минъ де арапъ;
—blatt, n., стампъ де арапъ;
—geist, m., спириткѣ Binerij, a-
vidѣ ачотикѣ (xlm.); —geld, n.,
монета де арапъ; —geräth, n.,
—geschirr, n., vase де арапъ;
—geschikt, n., вагъ, оигаръ арапикъ;
—glaser, m., кирлазъръ; —grün,
a., котлитѣ; —schmied, m., кълдѣ-
парѣ; —stecher, m., гьюторѣ дп
арапъ, граверѣ, калкографѣ; —
stich, m., стампъ де арапъ (не
хъртикъ); —stuse, f., вълъ де а-
рапъ, минеръ арапосъ; —vitriol,
n., vitriolѣ де кипрѣ; —werk, n.,
арамъ; стампе дп арапъ.

Süpfersicht, a. mi ad., арапикъ.

Süpfertig, a. mi ad., арапосъ.

Süppe, f., крешиторѣ, вѣроѣ, кълте;
крѣсть; турѣа, флоре (ла кѣие);
кѣкѣѣ.

Süppel, f., кѣполъ (ла висерикъ);
—bach, n., коперикъ де кѣполъ.

Süppelrei, f., вотритъръ; мижлочире;
дпнотѣтъръ, пѣдитъръ; стъростѣ.

Süppeln, v. **Soppeln**.

Süppelreiz, m., влапъ пентрѣ вотрѣ.

Süppen, v., пѣтежѣ, таѣ.

Süppig, a., кѣкѣиерѣ.

Süppler, m., (дп деспрецѣ), пѣ-
диторѣ, вотрѣ.

Sur, f., кѣрѣ (de medikѣ); аленере;
в. **Sur**.

Suranzen, v., батѣ, даѣ не фол.

Suraß, m., павѣзъ, кѣрасѣ (ital.
corazza), зѣа, лорикъ.

Suraffter, m., кѣрасиерѣ.

Surbe, **Surbel**, f., кѣрѣ (кокѣрѣ),
дпвѣртиторѣ (de o рѣтъ), крѣнкѣ.

Surbis, m., кѣрѣветѣ, тѣвѣ, дѣл-
меа (платъ).

Süren, v., алегѣ.

Surfürst, m., принципѣ алегѣторѣ
(дп Цѣрmania).

Surfürstenthum, n., принципатѣ эле-
кторалѣ, Електоратѣ.

Surhut, m., кѣчкѣ, кѣкѣ de Електорѣ.

Surig, a., domestikѣ, зшорѣ de
дпвѣлнзирѣ; глѣмедѣ.

Surtschmied, m., фазрѣ, фѣрарѣ, фѣ-
рарѣ пѣларѣ.

Surtschner, m., вѣларѣ, кожокарѣ;
—waage, f., вѣлѣрѣѣ.

Surstaat, m., статѣ електоралѣ.

Surwürde, f., електоратѣ, demnitate
електоралѣ (дп Цѣрmania пѣлѣ
ла а. 1804).

Surz, a. mi ad., скѣртѣ; тѣрѣнтѣ;
пѣцинѣ; стрѣпсѣ; —gesicht, n.,
ведере скѣртѣ; —darauf, пѣцинѣ
дѣлѣ ачѣеа; in —em, прѣсте
пѣцинѣ; den **Sürzeten** ziehen, а
рѣжѣдѣ дпвѣнсѣ; zu — kommen,
а скѣлѣта, а перде; — machen,
а прѣскѣрта; еѣ — und gut ma-
chen, а зѣче тѣлѣте кѣ пѣгине.

Surz-athmig, a., асмарикъ, грѣѣ рѣ-
спирѣторѣ; —gesaft, a. mi ad.,
прѣскѣртатѣ, компендиосѣ, скѣ-
стрѣпсѣ; —gewehr, n., савѣѣ;
—hörfig, a., ѣсте ла тѣлѣѣ, ко-
лерикъ; —sichtig, a. mi ad., скѣртѣ
вѣзѣторѣ, скѣртѣ de vedere, мионе;
сѣмплѣлѣцѣ, скѣртѣ ла тѣлѣте; —
sichtigfeit, f., мионикъ, скѣрѣѣме
de vedere.

Sürze, f., скѣрѣѣме; sich der — be-
fleißigen, а ворѣѣ не скѣртѣ (кон-
чѣѣ).

Sürzen, v., скѣртѣ, скѣртезѣ; etwas
an der Rechnung —, а скѣдѣ
дпн компѣртѣ.

Sürzlich, ad., дп скѣртѣ, дп кѣвѣнте
пѣгине; де кѣрѣндѣ.

Sürzum, ad., малъ дп скѣртѣ, дп-
трѣѣнѣ кѣвѣнтѣ.

Sürzung, f., скѣртѣтѣрѣ.

Sürzweil, f., петрѣчѣре, грѣчѣре de
timnѣ, пасѣtimnѣ, жѣкѣрѣѣ.

Sürzweilen, v., петрѣкѣ timnѣлѣ,
глѣмескѣ.

Sürzweilig, a. mi ad., глѣмедѣ, пѣлѣ-
кѣтѣ, пѣлѣгѣиторѣ.

Surßen, v., (кѣпѣ) а се кѣлка, а
се сѣлѣпе.

Suß, m., сѣртѣ, сѣртатѣ, сѣртѣ-

кэръ, панаръ, панстреръ; — банъ, f., мэръ де чэртаръ; gid eichen —, чэртарамъ, дами керъ, панъмъ. Русден, н., рэпль, рэпшоръ, чэрпэршоръ.
 Руссен, v., чэрэръ, панъ.
 Русинал, n., сантръ, поет (ve eant иpin чэртаръ).
 Руссе, f., кдотъ (на маре), нидъ, мадъ, пернъ; mats; l'angé bet — сегдн, а коетън, а мэри деа-кнркъ гермазал
 Русшенбоахтер, m., нэзиторъ де маэри.
 Русшенбоахтер, m., зокситоръ де маэри.
 Русшенбахтер, m., кооренитторъ, ко-трабъ.
 Русшенбахт, f., кооренитторъ, кава-танъ.
 Русшенбъ, m., пакъ иторакъ, пакъ деаэнтаръ макаръ шэрпъ.
 Русшенбундел, m., ромеръс иторакъ, каваганъ.
 Русшенбаде, f., назъ, кэотодис де мадъ.
 Руссер, m., сакриотанъ, нххимапъ; v. Фитшер.
 Руссер, f., нххимапъ, еххичархъ, сакриотанъ.
 Русше, f., кэрънъ, (гал. cartozza), коиз (гал. cochio), тэрэсэръ ко-

перъ, тэрэсэръ не апрол, ка-перъ, деизанъ; viefstige —, кэръс къ наръ медеръ.
 Русшен-боф, — (шъ, m., канръ, екаръ де кошеръ.
 Русшеншенер, n., ебертра тэрэсепел
 Русшенгелштер, n., хамолъ.
 Русшенгелшел, n., дпикадъ, каракъ тэрэсепел
 Русшенмафен, m., комадъ тэрэсепел
 Русшенмафтер, m., пораръ.
 Русшеншухтер, m., монракъ де тэрэсеп, плөөсъ.
 Русшеншлаг, m., — шър, f., шунга кэршел.
 Русшенштитт, m., сэрпига тэрэсепел
 Русшен, m., ковиеръ, ковиуъ (визнъ, тэръ.); кэръларъ.
 Русшен, v., мэръ кал, ковиеръ; мэръ къ кэръга.
 Русшеншерб, n., калъ де хамъ.
 Руст, v. Фит.
 Руст, f., манриъ, кокаръ (галъ); die — аبلغен, а се декаръгерпи.
 Рустел, f., маге, вэръпъ, крэдине; — бос, m., мьветъпъ.
 Рустер, m., кэторъ (копаниторъ).
 Рустер, m., мьветаръ, шэрларъ, ве-иторъ.
 Русел, v. Фигел.
 Рус, m., (монъ) кэкръ, акупъ, нарре деа о мнра.

D I C T I O N A R I U S

GERMANO-ROMÂNŢ

ANTOKMITŢ MI AN PARTEA LEI ROMÂNŢ ANABŞIŢŢE KŢTEVA
MI DE KŢVINTE

de

GeorgiŢ BarŢiŢ mi Gavriela MŢnteanŢ.

TomŢlŢ II.

L—Z.

EditorŢ mi probeztorŢ:

REDOLE OPTIDAN,
chetŢeanŢ mi neguztorŢ.

БРАШОВЪ.

TipŢriŢŢe an tipografa ia lei RŢmer mi Kamper.

1854.

Deutsch-romänisches
Wörterbuch,

bearbeitet

und in dessen romänischem Theile mit etlichen Tausend
Wörtern bereichert

von

Georg Baritz und **Gabriel Munteanu.**

Zweiter Band.

2-3.

Herausgeber und Verleger:

Rudolph Orgdan,
Bürger und Kaufmann.

Kronstadt.

Gedruckt bei **Römer & Ramner.**

1854.

Л, п., а зиспрезечеа літеръ а ал-
фаветъліи германъ.

Lab, п., кіагъ = (coagulum лат.).

Labbe, f., възъ; гъръ; — rei, f.,
електръ.

Labbern, v., ѳакърескѣ, воръескѣ
де клакъ.

Labbecher, m., покаръ (де възъгъръ)
рекоріторіѣ.

Laben, v., дикеръ (лапте); реко-
рескѣ, кофортъ (пріи шънкаре
ші възъгъръ); рекреезъ; днво-
шезъ; sich —, а се диклега, коф-
орта; рекорі, рекреа; — d, part.,
рекоріпте, кофортъпте.

Laberdan, m., лакердъ, кавазъ (пе-
ште) сьратъ.

Labet, ad. ші п., ѳиг. пердстѣ, рзі-
патъ, в. Bête.

Labetrant, m., везъгъръ рекоріторе,
кофортъпте.

Labewein, m., вінъ алезъ.

Labialbuchstabe, m., літеръ възаръ.

Labtraut, n., дикеръгъторе (шъгитъ).

Labmagen, m., кіагъ (кълкълъ, рѣнза).

Laborant, m., лаворанте, кімістъ.

Laboratorium, n., лавораторіѣ (ло-
кълъ знде ѳаче сперімъпте кі-
містълъ).

Laboriren, v., ѳакъ сперіменте кі-
міче, лаворезъ; сьѳеръ, пьті-
мескѣ; an einer Krantheit —,
пьтімескѣ де о ветежелъ.

Labfal, n., Labung, f., кофортъ-
дзіне, рекоріпе.

Labyrinth, n., Лавірінтъ (Zyrgang,
Zyrgarten), ѳиг. дикеръгътаръ, дн-
вълъшъшелъ, тревъ дикълчигъ;
грезтате.

Labbe, f., лакъ; мочірлъ, тінъріѣ;
рѣсѣ, кікотъ; eine — auffschlagen,
а проръпте, дн рѣсѣ.

Labbein, v., сьратъ, зімъескѣ; hön-
nische —, рѣнжире, днжнаре.

Labben, v., рѣдъ; grünend —, рѣн-
жескѣ; laut —, кікотескѣ; über
Jemanden —, а рѣде де чінева;
sich halbtodt —, ме стрікѣ де
рѣсѣ; sich vor — den Bauch
halten, а се чіне де пьтіпече

рѣзъндъ; gezwungen —, а рѣнжі;
im Gesicht —, а рѣде дн ѳацъ;
wer zuletzt lacht, lacht am besten,
чіне рѣде ла зртъ, рѣде мал
віне.

Labend, part., рѣзъпте; днло-
рпте; — e Erben, мочтеніторіѣ
pedemnl.

Labenwasser, n., апъ де лакъ.

Labenwerth, a., рідікълъ, де рѣсѣ.

Laber, m., рѣзъторъ.

Laberlich, a., рідікълъ, де рѣсѣ;
— feit, f., рідікълітаге.

Labern, v., днпърѣтъ ла рѣсѣ.

Labluft, f., поѳъ де рѣсѣ; — ig,
a., гата спре рѣсѣ.

Labz, m., салъ (пеште).

Labtaube, f., гъръгереа (de India);
ѳагъ че тотъ рѣде (дн глѣмъ).

Labter, n., стьпженъ (мъсъръ дн
mine).

Lab, m., лакъ; гарѳѳъ галвінъ;
Siegel —, черъ рошіѣ, черъ таре
(de сіпілатъ); — firniß, m., лакъ,
лестрѣ, верпіче.

Labei, m., лакеъ (чокѳѳъ, ѳечлоръ).

Labiren, v., лакезъ, даъ лакъ, лъс-
трѣ, днверпічезъ.

Labirer, m., лажіръторъ, лъстріторъ.

Labmüß, m., лакмъ, колѳре, чіпътръ
де сорасѳрелѣ; — papier, n.,
хъртіѣ де лакмъ; — pflanze, f.,
сѳра (ѳлѳреѣ) сѳрелѣ.

Labde, f., лафъ; сгатиѣ; касъ (а
знеі корпоръдзінъ); die — des
Bundeß, сікрізілъ леѳел.

Laben, Laben, m., овлонъ, паравълтъ,
търавъ (lavagna), възікъ, бол-
тіцъ; magazinъ (de търѳері).

Laben, v., днкаръ, днсарчінъ; дн-
вітъ, поѳескѣ; трагъ (ла жѳді-
катъ); [charf —, а днкаръка
(лашка) къ глонцъ; blind —, а
лшлѣ (пѣшка) ѳъръ глонцъ; auf
sich —, а траѳе аспъръшл (сра
шчл).

Labendliener, m., вълатъ де търавъ,
комікъ.

Labenflügel, m., арпъ де пара-
вълтъ.

Zadenhüter, m., пзигорѣ де волгъ;
 (дн ржсѣ) марѣ веке, чѣ нѣ
 се нѣте винде.
Zadenpreis, m., прещѣ ordinарѣ.
Zader, m., днкъркѣторѣ.
Zadenschaufel, f., днкъркѣторѣ, лн-
 гърѣ, лопѣщѣкѣ де днкъркатѣ (тѣ-
 нспрѣ, ла артѣ).
Zadestock, m., варгѣ де пшкѣ.
Zadezeug, n., мѣнѣиѣне, днкъркѣ-
 тѣрѣ (де тѣнѣ).
Zäbiren, (франц.), v., ватѣмѣ.
Zabung, f., днкъркѣтѣрѣ; карѣ;
 клетаре, поѣтире; — eines Last-
 thieres, сарчинѣ; — станоне, f., дн-
 пѣтѣрѣ; — vor Gericht, чѣгѣ-
 цѣне; — Flasche, f., флашѣ е-
 лектрикѣ; — Spruch, m., дшвѣр-
 катѣ, скелѣ, локѣ де днкъркѣ-
 тѣрѣ; — Schein, m., чедѣлѣ де
 дшвѣркаре.
Zaff, a. m. ad., ѣадѣ, пѣсѣратѣ,
 сарѣдѣ.
Zaffe, m., пѣтѣрѣѣ, гѣгѣдѣ, тогѣ,
 перѣовѣ (жпне).
Zäffeln, v., кѣрѣнепѣсѣ; ein Frauen-
 zimmer —, а кѣрѣнепѣ не о ѣе-
 метѣ.
Zaffette, f., лѣѣгѣ, рѣте, котѣгѣ,
 дрѣкѣ (де тѣнѣ).
Zäffler, m., кѣрѣсанѣ.
Zage, f., пѣсѣцѣне; пѣсѣтѣрѣ, сѣ-
 тѣгѣцѣне; стратѣ, палѣ, пѣтѣрѣ;
 патѣ; шѣрѣ (де тѣнѣрѣ); eig. die-
 пѣсѣцѣне; сорѣте; die Bögen in
 — n legen, а пѣне дн рѣндѣ кѣ-
 деле; Niemand ist mit seiner
 zufrieden, нѣмѣне нѣ е тѣлѣсѣмитѣ
 кѣ сорѣте са.
Zägel, n., вѣрѣлоѣ, вѣтоѣ, вѣтѣнѣ.
Zager, n., кѣтѣмѣ (де вѣтѣлѣ), та-
 верѣ — tabernaculum; ein —
 beziehen, а гѣвѣрѣж; das — auf-
 heben, а рѣдѣка тавѣра; патѣ;
 zum — kommen, а кѣдѣ ла патѣ
 (а се вѣрежѣ); von seinem —
 aufkommen, а се рѣдѣка дн патѣ;
 кѣлѣкѣшѣ, вѣсѣнѣ (де ѣѣре); de-
 positoris, марѣсѣ; auf dem —
 haben, авѣ дн марѣсѣ; кѣлѣ-
 тѣлѣ, грѣндѣ (не карѣ закѣ вѣ-
 цѣне); vielen Wein auf dem —

haben, а авѣ тѣлѣтѣ винѣ дн че-
 лѣрѣ; drohnd; das — des Wei-
 nes, des Weis, drohndѣне винѣлѣ,
 але оѣѣлѣлѣ.

Zager-äpfel, m., тѣрѣ де цѣнѣтѣ;
 —baum, m., кѣлѣтѣлѣ (де вѣтѣ);
 —bier, n., верѣ де цѣнѣтѣ; —
 buch, n., катастрѣ, кондѣкѣ де
 пѣтѣлѣтѣрѣ; катастрѣкѣ де тѣрѣ-
 ѣрѣ (ѣѣлѣторѣ дн марѣзѣ);
 —faß, n., вѣте де кѣлѣтѣлѣ; —
 feber, n., ѣрѣгѣрѣ де тавѣрѣ (сол-
 дѣцѣштѣ); —gelb, n., чѣлѣрѣтѣ;
 —haus, n., марѣсѣнѣ, дѣгѣнѣ
 (= dogana it.); —kunst, f., арѣте
 де а ашѣза тавѣрѣ; —obst, n.,
 ѣрѣнѣтѣ де цѣнѣтѣ; —rühr, f., дѣ-
 сѣнѣторѣ де тавѣрѣ; —statt, m.
 —stättѣ, патѣ, кѣлѣкѣшѣ, локѣ де
 жѣчѣре; —wein, n., винѣ де цѣ-
 нѣтѣ; —zins, m., депѣсѣторѣтѣ,
 марѣсѣнѣрѣтѣ.

Zagern, v., тавѣрѣ; тѣ кѣлѣ.

Zagerung, f., тавѣрѣжѣ, кѣлѣпѣтѣлѣтѣ.

Zahn, a., паралѣтѣкѣ, оѣорѣ. (де вер-
 знѣ метѣврѣ алѣ тѣнѣлѣ); неп-
 трѣтѣ; скѣпѣ; хѣрѣвѣтѣ (вѣсѣ),
 eig. зѣнѣрѣлѣ, ѣрѣвоѣлѣ; dieser Stuhl
 ist —, ѣчѣсѣтѣ скѣзѣнѣ рѣре знѣ
 пѣчорѣ; einen krumm und —schla-
 gen, а вѣте не пѣштѣне вѣтѣла
 орѣлѣлѣ.

Zähne, f., паралѣсѣ; —n, v., пара-
 лѣсѣзѣ, оѣоѣесѣкѣ (не чѣнева).

Zähnen, v., амѣ паралѣсѣ, оѣо-
 есѣкѣ.

Zahnheit, v. Zähne.

Zähmung, f., паралѣсарѣ.

Zahn, m., петѣлѣ, ѣрѣ (де аспѣ);
 —macher, m., петѣларѣ, ѣкѣтѣорѣ
 де ѣрѣ де аспѣ.

Zais, m., массѣ; —brof, о пѣне.

Zaich, n., оѣлѣ, ѣкре, сѣмѣнѣ (де
 вѣрѣшѣче); —en, v., оѣлѣ, лѣпѣдѣ
 ѣкре (пѣштѣлѣ); —zeit, f., тѣмѣлѣлѣ
 оѣлѣрѣ.

Zaie, m., лѣикѣ, сѣкѣларѣ, тѣрѣнѣ;
 eig. новѣцѣ, днчѣпѣторѣ, пѣчѣр-
 катѣ, неинѣцѣатѣ; er ist noch —
 in der Wissenschaft, ѣ идеорѣ; —n-
 bruder, m., ѣратѣ некѣлѣгѣрѣтѣ;
 —nchwester, f., сорѣ, (дн мон.)

Zafe, f., саретъръ, саретолъ = salatoja, итал.
Zafen, n., пълъръ, пълъ, ливъ.
Zafonisch, a., законикъ.
Zafriße, f., ливиритъ, иеръ дълче (пльнъ); —**chaft**, m., сакъ де ливиритъ.
Zallen, v., вълъескъ; —, n., вълъере.
Zama, n., латъ (animalъ).
Zambertsnuß, f., алънъ де Ломбардия.
Zamentation, f., лamenteцъизне, пълъскъ, вочитъ, вълератъ, скъльзитъ.
Zamentiren, v.; me lamentъ, me пълънъ, me ваеръ.
Zamm, n., мелъ (mal vine мелъ); —en, v., а фъта мелъ (ola).
Zammchen, n., мелъшъ, мелъшелъ.
Zammergeier, m., вългъръ-мелъоръ; —**wolle**, f., гънъ де мелъ.
Zamm-braten, m., фрингъръ де мелъ; —**seß**, n., пеле де мелъ; —**fleisch**, n., карне де мелъ; —**fromm**, a., вълнъдъ ка знъ мелъ; —**zeit**, f., тинъвлъ фъгъреѣ оилоръ.
Zamrphen, n., латпъ микъ (opaидъ).
Zamre, f., латпъ; kandelъ; —**ndocht**, m., фештигъ, фитилъ де латпъ; —**ngeld**, n., гъмпъритъ (vanl центръ лъминъцизна ка латпе, гъмпаше, а стратегоръ; —**mann**, —**приßer**, m., къръдиторъ, апризъторъ де латпе; —**ruß**, —**schwarz**, n., фълицине де латпъ; —**nstod**, m., стълпъ, статива де латпъ.
Zamrrete, f., латпрегъ, трепъ.
Zand, n., (опъскъ ла маре) церъ (terra), пълънтъ (pavimentum) зскагъ, копцинтъ, цериторъ; цепенъ; (опъскъ ла четатъ) церъ, кътнъ, сатъ; gelobte —, пълънтъвлъ фъгъдъингелъ; **Wådchen vom —e**, церапкъ, фатъ де сатъ; hier zu —e, лп цера ностъръ; das —cultiviren, а лъкра пълънтъ; an'ß —setzen, а дескълека не зскагъ (de ne mare), а десвърка; aufß —gehen, теръ ла церъ (ла тошиъ).
Zand-adel, m., повледъ, повилъме де церъ; —**antmann**, m., жде; —**arbeit**, f., лъкръ кътпъескъ; —

artz, m., medikъ de церъ, de ципътъ; —**bau**, m., арикулгътаръ; —**bauer**, m., арикулгъторъ; —**be-wohner**, m., церапъ, сълтнъ; —**betrüger**, m., импосторъ, амъдиторъ; —**betler**, m., вагасндъ; —**bote**, m., мисъцеръ, кърьеръ де церъ (църковникъ); денъглатъ алъ повилъмеѣ (odiniоръ лп Полония); —**droß**, v. **Zandvoigt**; —**edelmann**, m., повилъ де церъ, де провинциъ; —**eigenthum**, n., тошиъ, proprietate де пълънтъ; —**eigentümer**, m., proprietаръ.
Zanden, v. n., есъ ла зскагъ; dec-varckъ; v. a., дескаркъ.
Zandenge, f., истимъ (лимъ де пълънтъ че знете dose цери ши desparre doz мърѣ).
Zänder-beschreiber, m., хорогграфъ; —**ei**, f., тошиъ, церипъ; пълънтътрѣ, огоръ; —**funde**, f., цеографъ, кълноштинъ де цери; —**loß**, a. ши ad., фъръ тошиъ, фъръ пълънтъ; —**n**, v., а жъка лпвъртиндъс; —**sucht**, f., лъкомъ де (а къчери) цери; —**theilung**, f., лпмпъцире де пълънтътрѣ.
Zandes-älteste, m., канъ повилъор знел провинци; —**art**, f., датина цери; патъра пълънтъгалъ; —**bühne**, f., театръ националъ; —**erzeugniß**, n., prodънтъка знел цери.
Zandes-fürst, —**herr**, m., domnъ, domitorъ, prinцъ съверанъ; —**fürstin**, domnъ, prinцъсъ съверанъ; —**fürstlich**, —**herrlich**, a. ши ad., domпескъ, де съверанъ; —**geseß**, n., ледъа патриѣ; —**herrschafft**, f., domnie; —**hoheit**, f., съверанитате, мърпире; (лп vice-ричешти) скремациъ; —**kasse**, f., victeria, касса цери; —**kind**, n., оилъ ал патриѣ, индиенъ, пълънтътнъ; —**firche**, f., viceрикъ националъ; —**obrigkeit**, f., мапистрътаръ скрептъ; —**polizei**, f., полицъ ценералъ (а цери); —**produkt**, n., v. —**erzeugniß**; —**regierung**, f., гъвернъ цери; —**religion**, f., религеа цери, domnitorъ; —**schuld**, f., даторъ пълъкъ;

—schule, f., школъ пѣвлькѣ; —
sitts, v. —art; —sprache, f., лимба
цереѣ, національ; —tracht, f.,
портѣ (костѣмѣ) національ; —
ublich, a., de latina цереѣ; —
vater, m., татъ цереѣ, съверанѣ;
—verfassung, f., конституціоне
цереѣ; —verordnung, f., ordinъ-
ціоне генералъ.

Landesverrath, m., трѣдѣціне (про-
дѣціне) де патриѣ; —verrathser,
m., трѣдѣторѣ, възвѣторѣ де па-
триѣ; —verwaltung, f., аминистръ-
ціоне а цереѣ; —verweisung, f.,
спатриѣціоне, есизаре (сѣриѣнѣ);
—verweser, m., реѣнте; —ver-
wiesene, m., спатриатѣ, десѣратѣ
(mozd.); —währung, f., монетъ
а цереѣ.

Land-Flagge, f., флагъа цереѣ, на-
ціональ; —flüchtig, a., ѳвѣтивѣ,
ѳвгарѣ (din цереѣ); —fracht, f.,
стрѣпортѣ не зскаѣ; —fremd, a.,
стрѣинѣ = (strainere ital.); —
friede, m., паче пѣвлькѣ, linistea
domnitore антр'о цереѣ; —frosch,
m., вроскѣ де зскаѣ; —geistliche,
m., преотѣ = (pretre ѳр.); попъ
de сатѣ; —gericht, n., трѣзналѣ
de царѣ, de districtѣ; аналта
кѣрте де жѣциѣ (Hofgericht);
—gewächß, n., плантъ а цереѣ,
а патриѣ; —graf, m., ландграфѣ;
—gräfîn, f., ландграфинѣ; —graf-
schaft, f., ландграфинѣ; —grenze,
f., ѳронтиѣ; —gut, n., мошнѣ,
проприѣтѣ; —handel, m., торговѣ
не зскаѣ; —haus, n., вилъ, касъ
de цереѣ, кѣрте (ла мошнѣ); каса
статѣриор (znel церѣ).

Land-heer, n., арматъ де зскаѣ;
—jägermeister, m., маѣстръ, вѣтавѣ
де възвѣторѣ; —junfer, m., жѣне
новѣе де цереѣ, цѣнѣиомѣ це-
рѣнѣ; —karte, f., картъ геогра-
фѣ; —krämer, m., негодиторамѣ;
—krieg, m., ресѣлѣ де зскаѣ;
—krankheit, f., епидемѣ; —fun-
dig, —sündig, a. mi ad., кѣно-
скѣторѣ де церѣ; погорѣ, шѣтѣ,
кѣпоскатѣ ан тотѣ цѣра; —fun-
digkeit, f., погорѣтѣ пѣвлькѣ;

—kutsche, f., коче = (coche ѳр.),
трѣсѣр де цѣрѣ, дѣиѣнѣ; —
läufer, m., вагаѣонѣ, трѣзторѣ
кѣпѣлор ѳрѣлѣ; —leben, n., виадъ
кѣмпенѣскѣ; —leut, pl., цѣранѣ,
сѣтѣнѣ, кѣмпѣнѣ.

Landlich, a., цѣрѣпескѣ, кѣмпенѣскѣ,
рѣстѣкѣ; ad. цѣрѣпеште.

Land-macht, f., вѣтерецѣрѣстрѣ, трѣне,
остѣшѣме де зскаѣ; —mädchen,
n., ѳатъ де сатѣ, цѣранѣ; —
mann, m., цѣранѣ; —marsch, f.,
марѣнеа цѣрѣ; —messung, f.,
геометриѣ, агрѣмесѣрѣ; —messer,
m., инѣперѣ; —milz, f., мѣлѣѣѣ
цѣрѣ; —münze, f., монѣта цѣрѣ;
—pfarre, f., парохѣ де сатѣ; —
pfarrer, m., парокѣ де сатѣ; —
pflege, —pflegeri, f., преѳентѣрѣ,
аминистрътѣрѣ де цѣрѣ; —pfleger,
m., аминистръторѣ де цѣрѣ; —
physikus, m., медѣкѣ провинѣиалѣ;
—plage, f., вѣчѣ, вѣтаѣ, епидемѣ,
морѣлѣтѣ пѣвлькѣ; —prediger,
m., v. Dorfprediger; —rath, m.,
конѣиарѣ провинѣиарѣ; —recht, n.,
дрѣнтѣл (kondika de лѣпѣ) аѣл цѣ-
рѣ; —regen, m., шѣѣе пѣсте
тотѣ цѣра; —reise, f., кѣлѣторѣ
не зскаѣ; кѣлѣторѣ ла цѣрѣ;
—reiter, m., цѣндарѣмѣ кѣлѣрѣѣ;
—reiterei, f., цѣндарѣшѣрѣ кѣлѣ-
рѣѣ; —rentmeister, m., перѣ-
торѣ провинѣиалѣ; —richter, m.,
жѣдекѣторѣ districtѣлѣ; —sach,
m., ѳездатарѣ, лѣѣѣторѣ аѣл знѣл
цѣрѣ; indigen, пѣмѣнтѣнѣ; —
sächsig, a., чѣлѣ че арѣ дрѣнтѣл знѣл
ѳездатарѣ провинѣиалѣ; —schaft,
f., провинѣиѣ, дѣнѣтѣ, пласъ де
цѣрѣ; peisanѣ (ѣвѣлѣ де о кѣмп-
нѣ); статѣриѣ провинѣиалѣ; —
schafstämaler, m., пеѣсаниѣтѣ (ми-
торѣ де пеѣсаниѣ); —scheide, f.,
марѣнеа цѣрѣ; —schloß, n., ко-
стѣлѣ = (castellum) де цѣрѣ;
—schreiber, m., скриѣторѣ ла знѣл
дѣнѣтѣ; —schule, f., школъ сѣ-
тѣскѣ; —see, m., лѣкѣ; —seuche,
f., епидемѣ пѣвлькѣ; —sit, m.,
локѣпѣл ла цѣрѣ, (касъ, кѣрте);
—stind, v. Landesstind.

Landesrecht, m., законенрѣ (odiniórný soldatů pedestrůвъ за немцѣ), гънчёрѣ; er sucht wie ein —, дн-жиръ ка зп гъгъдъшѣ; жокѣ де кърдл.

Landesmann, m., —mann, f., компатриотѣ, компатриотъ; —mannschaft, f., компатриотцѣ; пацѣше.

Land-soldat, m., солдатѣ де зскарѣ; —spize, f., канѣ, промонторѣ; —stadt, f., гъргѣ; четате мѣни-чипалъ, провинциалъ, де зскарѣ (опнѣскѣ) ла четате mediteranz (интре анѣ).

Landstädter, m., провинциалитѣ.

Landstand, m., денстатѣ, мемврѣ азѣ статзрилорѣ, ordiniorѣ, провинциале; Landstände, pl., статзрл провинциале; диеръ де церъ.

Landständisch, a., чеаа че цине де статзриле провинциале.

Landständschaft, f., статзрпме, ordi-nime.

Land-steuer, f., тривѣтѣ, дажде; —strasse, f., стратъ, кале, дрѣмѣ де церъ, пѣвликѣ; —streicher, v. —läufer; —strich, m., диетринтѣ, пласъ, черкѣ; —stube, f., сѣла, камера, диетел провинциале; —sturm, m., фзртѣмъ де зскарѣ; ресклареа глѣтелорѣ (улабѣта лимѣ); канѣ ченералѣ.

Landtag, m., диеръ, адснареа ста-телорѣ; —sabgeordnete, m., де-пзтатѣ; —sähsig, a., дндрептѣ-дитѣ а аеиста ла диеръ; —ver-handlungen, pl., фантеле диетел.

Land-taxe, f., тасъ дмпнѣс не пѣ-мпнѣрл; —thier, n., animalѣ цер-естрѣ; —trauer, f., дорѣ пѣвликѣ; —üblich, a., дндатинатѣ дн церъ.

Landung, f., свъркѣмпнѣтѣ, десвѣр-каре; —spraf, m., свъркѣтѣрѣ (локѣлѣ).

Land-verderblich, a., стрѣкѣчиосѣ цер-еѣ; —vogt, m., гъвернѣторѣ, а-министрѣторѣ азѣ церѣ; —volf, n., церънѣме; —waibel, m., фш-калѣ криминалѣ; —wärtz, ad., спре-зскарѣ; —wehr, f., апърѣторпмеа церѣ; ландверѣ, милѣца церѣ; —wehre, f., фортѣиѣцѣиѣне де

апърѣре а церѣ; —wein, m., винѣ де церъ; —wind, m., вѣлтѣ де зскарѣ; —wirth, m., агро-номѣ, икономѣ; оспѣтарѣ (кърч-марѣ) де церъ; —wirthschaft, f., агрономѣ (пѣзгърѣ); —zoll, m., ватъ не зскарѣ, акѣисъ; —zunge, f., лимѣ де пѣмпнѣтѣ, иѣтѣ.

Lang, a. mi ad., лѣнгѣ; дналѣтѣ; mare; мѣлтѣ; vor —er Zeit, де-мѣлтѣ; ganze Tage —, кз зилеле; —e Wechsel, полиѣе де датѣ веке; dieser Mensch ist sehr —, зѣтѣ омѣ е фортѣ дналѣтѣ; etwas auf die —e Wanf schieben, а амѣла знѣ лѣкрѣ динтѣ' о зи дн алта; ein —es und ein Breites reden, а ворѣ верѣл ми зскарѣ.

Lang-armig, a., вращлѣнгѣ; —bär-tig, a., вѣрѣлѣнгѣ; —baum, m., оштеа, рѣда карѣлѣ; —bein, n., пѣчорѣлѣнгѣ; —beinig, a., лѣнгѣ дн пѣчорѣ.

Lang, ad., мѣлтѣ тимѣ, дндѣлѣнгѣ; demѣлтѣ; —vorher, мѣлтѣ mal-nainte; —nachher, гърѣлѣ дѣпъ ачеаа; wie —? пѣпъ кѣндѣ? noch — nicht, мал ва зѣкъ пѣпъ ...; so — als, кѣтѣ тимѣ ...; das wird noch — nicht geschehen, мал ва пѣпъ сѣ се факѣ; er ist noch — nicht Newton, мал ва пѣпъ сѣ фѣ знѣ Невтонѣ.

Lang, f., лѣнѣпме, лѣнѣеѣ (= lunghezza it.); nach der — und Breite, дн лѣнгѣ ми лѣрѣ; der — lang hinfallen, а кѣдѣ кѣтѣ е дѣлѣнгѣ; in die — ziehen, а гъргъна, а гъргълѣ, а дндѣлѣнѣи, а амѣла.

Langen, v. n., ажѣнгѣ, ме 'ндѣстѣ-лѣзѣ; mit dem Gelde werde ich nicht weit —, нз ме ажѣнгѣ мѣлтѣ кз ачештл ванл; nach etwas —, а стѣнде тѣна дѣпъ чеаа; —, v. a., — Sie mir das Buch her, дѣ'ми картеа.

Langen, v., аллѣндѣскѣ, стѣндѣ.

Langen-maf, n., мѣсѣрѣ де лѣнѣпме (полѣкарѣ, зртѣ, станѣинѣ, милѣ); —messung, f., лѣнѣпмерѣ; —zirkel, m., компѣасѣ, черкѣлѣ де лѣнѣпме.

Langet, a. ші ad., (comp. дела Lang), малъ лънѣ.

Langeweile, f., зрѣтѣ.

Langhaarig, a., плетосѣ, кз пѣрѣ лънѣ; —halbig, a., кз гѣтѣ лънѣ; —hin, ad., дн лънѣ; —jährlig, a., де мѣлѣт ані.

Langlich, a. ші ad., лънѣрѣцѣ, о-влънѣ; —rund, овалѣ.

Langmuth, f., —müthigkeit, f., дн-делънѣрѣдѣре, днѣгѣдѣнѣгѣ == (индѣлѣнѣгѣ); —müthig, a., дн-делънѣрѣдѣгѣгѣ, индѣлѣнѣгѣ, сѣ-ѣерігѣгѣ.

Langohr, n., хрѣкіатѣ, ѣіг. мѣгарѣ, асінѣ; пров. ein Esel nennt den andern —, рѣде дракс де по-рѣмѣеле негрѣ ші пе сіне нѣ се vede.

Langohrig, a., хрѣкіатѣ.

Langſ, ad., деалънѣгѣлѣ; — dem Flusse, деалънѣгѣлѣ рѣлѣлѣ.

Langsam, a., гѣрзіѣ; лінѣ, днѣгѣтѣ; —heit, f., гѣрзіегѣгѣ; днѣгѣгѣгѣ.

Langschläfer, m., dormitorѣ; com-nea.

Langſichtig, m., пресвітѣ, чѣлѣ че bede депѣрте нѣмѣл.

Langſt, a. ші ad., демѣгѣтѣ; —e, a., (sup. дела Lang), чѣлѣ малъ лънѣ; —enſ, ad., чѣл лънѣ.

Langſtrich, n., нѣле лънѣлѣ.

Langweilen, v. a., адѣкѣ (кківа) х-рѣтѣ; ſich —, мі се хрѣште.

Langweilig, a. зрѣчосѣ, секѣ, гредосѣ.

Langwierig, a., дѣрѣгѣгѣ, днделън-гѣтѣ, че ціне мѣлѣт (ресвоіс); —heit, f., днделънѣгѣгѣ, гѣгѣгѣгѣ (а знеі ветежір).

Langze, f., ланче; еіне — brechen, а се лѣпта кз чінева; —nreiter, m., кѣлѣрѣцѣ ланчѣрѣ; —nträger, m., нѣрѣгѣгѣгѣ де ланче, ланчѣрѣ.

Langzette, f., ланчѣгѣ.

Lapp, v. Schlaf, Welf.

Lappalie, Lapperei, f., вагатѣлѣ, ко-пілѣрѣ.

Lappen, m., петѣкѣ; трѣнѣцѣ, странѣцѣ (straccio, it.); durch die — gehen, а о тѣлѣ, а о лѣа лѣ сѣлѣтѣса.

Lappen, v., петѣчѣскѣ, кѣрпѣскѣ

Lappern, v., сорѣлѣ, вѣлѣ нѣгѣлѣнѣ кѣте нѣгѣлѣнѣ; дннѣдѣскѣ; кресѣче чѣва пріп адѣнарѣ де малъ мѣлѣте вѣ-кѣделѣ; zusammen — Schulden, а стрѣнѣе аторіі кз сѣлѣлѣде.

Lappicht, a., петѣчѣкѣ, ка петѣка.

Lappig, a., петѣчосѣ.

Lappich, a., ѣадѣлѣ, некѣлѣгѣтѣ; номі-лѣрѣосѣ, невѣзнатікѣ, демѣнѣцѣтѣ.

Lappländer, m., ланѣнѣзѣ; стрѣнѣцѣ-рѣосѣ (ѣмѣ).

Lärche, Lerche, f., Lärchen- oder Ler-chenbaum, m., мѣлѣзѣ (врдѣ).

Lärme, Lärmen, m., лармѣ == (la arma, lat.), взіегѣ, сѣгѣгѣгѣ; — machen, а ѣаче сѣгѣгѣгѣ; — blasen, а кіема лѣ арме.

Lärmläfer, m., аларміѣтѣ.

Lärmen, v., лѣрмѣсѣскѣ.

Lärmer, m., лѣрмѣгѣгѣгѣ.

Lärmglocke, f., тѣчінѣ, вѣтѣлѣа глѣ-пѣтѣлѣлѣ днтр'о дѣнѣгѣ; —platz, m., локѣ де алармѣ; —zeichen, n., сѣмнѣ де алармѣ.

Larve, f., лѣрвѣ, маскѣ; die — eines Insektes, лѣрва інсѣктѣ; die — abnehmen, а демѣска; eine — vornehmen, а се маска; —n-geſicht, n., ѣадѣлѣ маскатѣ, ѣадѣлѣ хѣдѣосѣ; —ntanz, m., валѣлѣ маскатѣ.

Lasche, f., вреке де скарпѣ; днклѣ-штѣтѣрѣ (лѣтнѣрѣлѣ); напѣкѣ де вѣ-зѣнарѣ (крѣгѣгѣгѣ); —n, v., нѣнѣлѣ вреке де скарпѣ; днклѣштѣтѣзѣ; нѣнѣлѣ напѣкѣ лѣ вѣзѣнарѣ.

Lasch, a., волѣпѣтѣосѣ; десѣрѣнатѣ.

Lase, f., влѣгѣгѣгѣ, капѣ.

Las, a., остѣнѣтѣ, овосітѣ; мѣкіатѣ, лѣнѣшѣ; —beden, v. Ueberlassbeden; —binde, f., вандѣ, лѣгѣтѣрѣ; —eisen, v. Ueberlasseisen; —heit, f., лѣсѣтѣрѣ, лѣнѣшѣ.

Lassen, v. a., ласѣ, днѣгѣдѣлѣ; ѣадѣлѣ сѣ ...; ordnѣлѣ, порѣзнѣчѣскѣ; —, v. n., шѣде віне, арѣ верѣ, ѣадѣлѣ ...; laß mich gehen, ласѣтѣлѣ сѣ мѣгѣгѣ; ich habe mir sagen —, днлѣ сѣсѣрѣ; laßt euch das gesagt sein, сѣдѣлѣ ѣігѣ пріп шгіре; er kann das Rauchen nicht —, нѣ се нѣте лѣса (авцінѣ) де ѣзмѣтѣ; laßt einmal sehen, еп сѣ vedemѣ;

Raß, m., пептаръ (de кроитъръ ва-
 рибъ); капакъ.
 Rau, a., кълдѣщѣ, стѣпнѣратъ (ниѣ
 рече ниѣ калдѣ, калъ е лантеле
 тѣлѣ).
 Raub, n., фрэнзе, фрэнзеримѣ; be-
 laubt, фрэнзосъ (= frondosus);
 —bach, n., конеремѣнтъ де фрэнзе;
 —e, f., змварарѣ (de фрэнзе);
 —en, v., с'акопаре де фрэнзе;
 —engang, m., дрэмѣ (алее) вол-
 ритѣ къ фрэнзе; —erhütte, Raub-
 hütte, f., касъ, коливъ де фрэнзе;
 тавернакѣлѣ, кортѣ, кшкѣ (ла жи-
 дови).
 Rauberhüttenfest, n., сервѣторѣа кор-
 тѣриор, кшчилѣ.
 Raub-fall, m., кздереа фрэнзелор;
 —frosch, m., вротакѣ, вроскъ де
 арворе; —futter, n., фрэнзарѣ
 (зскатѣ пентрѣ лѣтрѣцѣ); —icht,
 a., фрэнзиѣ; —ig, a., фрэнзосъ;
 —fang, m., квалнъ де фрэнзе;
 —reich, a., фрэнзосъ, тѣосъ;
 —thaler, m., талерѣ фрэнзосъ
 (монетѣ фр. де 6 франѣ); —
 werf, n., фрэнзимѣ (орпѣштѣлѣ
 лн миктѣрѣ).
 Rauch, m., алъ, пѣрѣ = (rogum,
 лат.), прасъ; —farbig, a., пра-
 цинѣ (= prasinus, лат.), де ко-
 лѣореа праскѣлѣ.
 Raubiren, v., даѣ лѣстрѣ фалсѣ пѣ-
 нрѣл пѣрге.
 Raucr, m., мѣстѣ де тѣскѣвилъ.
 Raucr, f., пѣндѣ; auf der — sehen,
 sein, a ста'ла пѣндѣ; —er, m.,
 пѣндарѣ; спонѣ; —n, v., пѣн-
 дескѣ; an der Thüre —n, a а-
 скѣлта ла зшъ, а пѣнди.
 Rauf, m., кѣрсъ; — der Gestirne,
 кѣрсѣл стелелорѣ; цѣвъ де пѣшкѣ,
 де тѣнѣ; пѣчорѣлѣ (фѣрелорѣ ла
 вѣлѣторѣ); даѣ ist der — der Welt,
 аша терѣе лѣтеа; im — e des
 Jahres, лн кѣргѣторѣлѣ анѣ; in
 vollem —e, лн фѣга тѣре.
 Rauf-bahn, f., кѣраре, кѣриѣрѣ; арѣнъ;
 seine — beschließen, a мѣри; —
 band, v. Gängelband; —bank, f.,
 стрѣтѣлѣ (de конѣ); —bohne, f.,
 фасоле де харакѣ; —brüde, f.,

ponte (пентрѣ pedestri); —bur-
 sche, m., вѣлатѣ де алѣратѣ (pe-
 zodpсмѣ).

Raufen, v., алѣрѣ, дѣмѣлѣ фѣга, фѣгѣ,
 кѣрѣ, кѣргѣ; дѣче; крѣште (алѣ-
 тѣлѣ); даѣ Licht läuft, лѣминѣреа
 кѣрѣ (се тонѣште); даѣ Raß läuft,
 вѣтеа кѣрѣ; даѣ Raß läuft noch,
 маѣ е лнкъ лн вѣте (винѣ); sich
 müde —, a се остѣни фѣгнѣдѣ;
 davon —, a фѣси, а скѣна; lauf
 deiner Wege, кѣзѣ'цѣ де кѣле, дѣте,
 лнторѣе свѣтеле; nach den Mäch-
 ten —, a дѣмѣла дѣмѣ фѣте; auß
 dem Dienste —, a пѣрѣси сер-
 вициѣлѣ; Sturm —, a пѣвѣлѣ, а да
 асалѣ; Gefahr —, a фѣ лн пѣ-
 рѣкѣлѣ, а пѣска; —b, part, кѣ-
 рѣнѣ; даѣ —de Jahr, an. кѣргѣ;
 —de Zinsen, инѣреѣе кѣрѣнѣ;
 —de Credit, кредитѣ дескѣлѣ.

Rauser, Käufer, m., кѣрѣторѣ, кѣ-
 рѣрѣ, алѣргѣторѣ; алѣргачъ (лѣ-
 тра деасѣра лн торѣ); крѣмѣ
 рѣладѣ (лн тѣсѣкѣ), фѣгачѣ (калѣ).

Rauffeuer, n., фокѣ кѣрѣнѣ (даѣ
 de знѣ шѣрѣ де soldaui знѣ дѣпѣ
 алѣлѣ); репѣциѣе тѣре; diese
 Nachricht verbreitete sich wie ein
 —, ачѣстѣ шѣре се рѣспѣнди ка
 фѣлѣорѣлѣ.

Rauf-graben, m., трѣнѣеа, (сѣлѣтѣрѣ
 де апронѣтѣ ла асалѣ); —hund,
 m., кѣне фѣгачѣ (вѣлѣторѣ).

Rauffig, a., кѣдѣлѣнѣе, че дѣмѣлѣ дѣпѣ
 кѣдѣлѣлѣ (кѣне), дѣпѣ vierlѣ
 (скрѣфа), гонѣлѣ (вака).

Rauf-junge, v. Raufburſche; —magd,
 f., фатѣ де алѣратѣ; —raß, m.,
 пасѣнѣрѣ; einem den — geben,
 a да дрѣмѣ кѣса; —platz, m.,
 арѣнъ; —zeit, f., тѣмѣлѣ коитѣрѣлѣ;
 —zettel, m., чѣдѣлѣ черкѣларѣ.

Raue, f., лѣмѣе; —n, v., a lemia,
 a пѣне лн лѣмѣе; —nartig, a.,
 лѣмѣиѣшѣ, алѣкалѣнѣ; —nache, f.,
 чѣнѣше де лѣмѣлѣ; —nfaß, n.,
 —nbutte, f., лѣгнѣлѣ де лѣмѣатѣрѣе;
 nfaß, n., алѣкалѣнѣ, сѣре лѣмѣѣсѣ;
 —nuch, стрѣкѣрѣторѣ.

Raugnen, leugnen, v., пѣрѣ, зѣкѣ ва,
 нѣ, аскѣнѣдѣ адеверѣлѣ.

Lebeshoch, n., съ тръіаскъ!

Lebemann, m.; живіантѣ.

Leben, n., віегъ; ср. віѣ (карне віе); траіа, нѣтримѣнтѣ; віоііѣ; дѣрапа; in meinem —, кѣтѣ тръіаскъ; даѣ — haben, а ѡі ѣн віегъ; даѣ — bekommen, а се наміре; даѣ — verlieren, а мѣри; ііѣ um's — bringen, а се сінѣвіде; Jemandem das — absprechen, а ѡсѣнді ла мѡрте (de medicis); mit dem — davon kommen, а скѣпа кѣ віегѣ; mit dem — etwas büßen, а нѣтрі кѣ капѣя; er hat kaum das leben —, авіа арѣ кѣ че тръі; der Schmied hat dem Pferde in's — geschritten, ѡѣрѣѣѣ а вѣтѣѣѣ сіѣпѣ ѣн карне кѣіѣл поткѡвѣі; ііѣ auf Tod und — schlagen, а се вѣре не мѡрте; ein angenehmes — führen, а тръі віне; ein sorgenloses — führen, а тръі ѡѣрѣ рпѣіѣ; nach dem — malen, а авѣ кѣіѣл кѣіѣа дѣпѣ нарѣрѣ; nach dem — zeichnen, а decemna дѣпѣ нарѣрѣ.

Leben, v., віегѣескъ; віезѣ, тръіескъ, есісѣтѣ; дѣреѣѣ; не мѡртѣ; лебе воіі! ѡіі сѣпѣтѡскъ, реіѣѣ кѣ Dzeš! so wahr Gott lebt, віѣ есте Domnx! er hat zu —, арѣ кѣ че тръі; man muß — und — lassen, а тръі мѣ а гѣса мѣ н' авііі сѣ тръіаскъ; wie gelebt so gestorben, кѣм а тръіѣѣ, авіа а мѣрѣтѣѣ; er weiß zu —, ел штіѣ кѣм сѣ се пѡрте кѣ ѡменіі; in den Tag hinein —, тръіеште ѡѣрѣ а се гѣнді пѣнтрѣ зіѡа де тѣне; seinem Beruf —, е dedaѣѣ кѣ тотѣл ла ѣмѣліпѣреа ѡзлѣгѣіісіпѣлѡр сѣлѣ.

Lebend, a., віѣнтѣ, віѣ, че арѣ віаѣѣ, ѣпѣѡлѣгѣітѣ; —e Sprache, літѣѣ віе; —ig, a., віѣ; віѡіѣ; —es Wasser, арѣ віѣ; —ige Hede, rapѣѣ віѣ; Jemanden bei —em Leib verbrennen, а арѣ де віѣ не чіпѣва; —ig gebärend, вівінарѣ, че ѡаче ѡѣтѣ віѣ; —iger Kalf, варѣ пѣсѣнскѣ; —ig begraben, а ѣн-грана де віѣ.

Lebendigkeit, f., віѡіѣѣне.

Lebendigmachung, f., ѣвіѣере, віе-віѣѣііѣне, ѣвіѣетѣрѣ.

Lebenslang, a., тотѣ віегѣ, кѣтѣ вѣтръі.

Lebensalter, n., вѣрѣтѣ; —art, f., ѣіѡдѣѣѣ, ѡѣлѣл віегѣѣ, аѣ траіѣзіі; маніѣрѣ; ѣпѣтрапе, кѡндѣітѣ; — balsam, m., вѣлсамѣл віегѣѣ; —baum, m., номѣл віегѣѣ; —bedürfnisse, pl., трѣвзііѣѣѣе віегѣѣ; —beschreiber, m., віѡграѡѣ; —blüthe, f., ѡлѡреа віегѣѣ (сіпѣре-ѣѣѣе); —ende, n., ѡінеа віегѣѣ; —faden, m., ѡірѣѣл віегѣѣ; den — gewaltsam zerreißen, а се зіѣде; —fülle, f., ѣлінітѣтеа віегѣѣ; — gefahr, f., пѣрѣкѣѣл віегѣѣ; —gefährlich, a., кѣ пѣрѣкѣѣл віегѣѣ; —gefährte, m., кѡсѡрте, соѣѣ не віегѣѣ; —geist, m., снпѣітѣ, прпн-чпнѣ де віаѣѣ; —geschichte, f., віѡграѡѣ; —göttinnen, pl., (мі-тол.) Парѣе; —größe, f., мѣрѣпѣеа ѡірѣскѣ (а трѣвзіі); —hauch, m., сѣѡларѣа віегѣѣ; —jahr, n., арѣл вѣрѣтѣі; —flughett, f., ѣнѣѣлѣ-пѣііѣнеа віегѣѣ (ѣн пѣрѣраѣе кѣ ѡменіі).

Lebenskraft, f., пѣреѣе де віегѣѣ; —kräftig, a., пѣііѣ де віегѣѣ.

Lebenslänge, f., ѣнѣііѣеа де зіѣе, дѣрапае віегѣѣ; —lauf, m., кѣр-сѣѣл віегѣѣ; —lehre, f., зіѡпѡ-міѣ; —licht, n., ѣмліна віегѣѣ; einem das — ausblasen, а станѣе ѣмліна віегѣѣ; —luft, f., ѡѣрѣ ѡс-сіпѣнѣ; —luft, f., пѣлѣѣе де а тръі, іѣвіреа де віаѣѣ; —mittel, n., мѣіѣѡѣѣе де траіѣ, віѣтѣзіі; —müde, v. Lebensfart; —ordnung, f., діѣтѣ, реѣѣѣ де віаѣѣ; —prinzip, n., прпнчпнѣ де віегѣѣ; —proceß, n., ѡнѣіізіііѣе віегѣѣре; —regel, f., мѣссіѣѣ де пѣраѣе; —satt, m., ѡскѣл віѣѣарѣѣ; —satt, a., сѣтѣѣ де віегѣѣ; —strafe, f., пѣдѣѣѣ кѣнітѣлѣ; bei —strafe, сѣѣ пѣдѣѣѣ де мѡрте; —vergnügungen, pl., пѣлѣѣііѣе віегѣѣ; —unterhalt, m., мѣнѣііѣѣѣтѣлѣ, дііѣреа віегѣѣ; нѣтрпѣментѣ; —versicherung, f., асѡѣѣрѣѣѣѣ не віегѣѣ; —wandel, m., пѣрѣраѣе,

kondair; — wärme, f., калдыр
патрал, вичарь; — wasser, n.,
виньрэк, раси; — weg, m., казеа
виегел; — weise, f., маниерь; —
weisheit, f., философия виегел; —
zeit, f., тинькы, дарага виегел;
auf — zeit, не виег; — ziel, n.,
цята, ойна виегел.

Lebensvoll, a., енергичок, пинк де
виег.

Leber, f., оикатъ = (segator it.); zur
— gehörig, епатик; frei von der
— weg sprechen, а ворси ливер; —
ader, f., вълъ василик; —
blume, f., оикъеа; — braun, —
farbig, a., оикъиш (де колоре);
— entzündung, f., анпидере, ан-
оикъцине де оикал; — er, n.,
еск епатик; — fleck, m., алоникъ,
паты оикъиш (не треш); — fluß,
m., епатирь; — fisch, m., каж
оикъиш (полк анкик); — krank,
a., пълитамш де оикал; — krank-
heit, f., епатирь; — kraut, v. Le-
berblume; — mittel, m., медикъ-
твнлкъ пентрх оикал; — reime,
pl., версепр протсе, ржмътспр;
— stein, m., епатирь; — such, f.,
волъ де оикал; — thran, m., о-
лек де оикал де кит; — ver-
härtung, f., ливартшаре (счи-
ротъ) де оикал; — verstopfung,
f., острицине де оикал; —
wurst, f., картавош.

Lebewohl, n., оил съпътош! сьр-
таре! ретал къ Dzeš!

Lebhaft, a., виош, виш къ фок, исте,
ауер; ad., къ виоичне; diese
Straße ist —, страта е дивлатъ;
— e Augen, окил пини де фок;
— igkeit, f., виоичне, виоше.

Lebhaftig, m., тиере вьтатъ.

Lebhaftig, m., тартъ даче.

Leblos, a., фьрвьиегъ, пенсфелегитъ,
neinimart; — igkeit, f., пенсфеле-
гите, neinimarticne, лисъ де виег.

Lebtage, m., pl. mein —, ан виеца
меа; das vergesse ich mein —
nicht, аста нс о зитъ кьтз ош тръ.

Lebzeiten, f. pl., bei meinen —, ан
виеца меа; bei — seines Waters,

ан зиде татъе; bei unfern
—, ан зиде ностре.

Lechzen, v. vor Durst —, а тьри де
сете; а кьпа де зскъцине; nach
etwas —, а дорп фервинге чева;
das —, допинъ фервинге; die
Blumen —, флориле се пьлеск
де сьчетъ; das Raß —, вьтеа
се прелинге; — b, part., крепатъ;
днсетатъ.

Leck, a. ши ad., крепатъ, спартъ,
лъторъ де ау; ein — es Schiff sein,
наш чеис ау; —, m., крепътъръ,
вортъ, локъ де интраш ау (ан
vase de l'enn); einen — be-
kommen, ia ау.

Lecken, v., ликъс (it. leccare); лингъ;
пш; dieses Mädchen geht immer
wie geleckt, асть фатъ дивалъ пь-
рвреа лисъ; ad. гьтигъ; —, v.,
п. окръ, ia ау; —, n., ливере.

Lecker, m., ликъторъ, ликъ (it. lec-
cone); пьцъторъ; Zeller —, ливъ-
торъ де гьларе; junger —, дингъ;
кьртисан; —, a., (де вькате) дели-
катъ, гьстосъ; — ei, f., ливгьръ, лив-
гьторе; — bissen, m., вькъцикъ вълъ,
гьстосъ, аперитосъ; — ei, f., лив-
гьръ, лисарь; пшътъръ; вькате
алесе; — hast, a., v. Lecker; a., — ig-
keit, — ei, f., лакте, лекъитъръ.

Leckerheit, f., (а вьел тькьтъръ) де-
ликатей.

Leckermaul, m., ликъ, тьпкъчосъ,
дивьлторъ дьлъ вькате деликате;
— speise, f., вькате алесе.

Leckerwein, n., винъ де окьрсарь.

Lection, f., лекцине, прелекцине;
— geben, прелегъ, даъ, факъ лек-
цине; Einem die — lesen, а дь-
провози не чинева; — brlan, m.,
пшанк де прелекцине.

Lector, m., анагносътъ, читторъ.

Lecture, f., лектъръ.

Leber, n., пеле (лжкратъ; кьреа =
(coreum lat.); vom — ziehen,
а скоте (din тькъ) савиа; — ar-
beiter, m., кожокаръ = (suojajo
it.); — band, m., легътъръ (де
томъ) ан пеле; — bereiter, m.,
кьрларъ; — handel, n., пероуш
къ пел лжкрате; — n, a., де пеле;

- gifter, n., регистра de оездe;
 —kontrakt, m., контрактъ de дн-
 оездъигне; —seid, m., оманъ,
 жръмчаръ de fidelitate (кѣре
 сззеранъ дѣтгоръ de оездъ);
 —seffel, m., скамѣ къ враде; —
 folge, f., зрмаре дн оездъ; —
 folger, m., зрмѣторъ дн оездъ;
 —frei, a., алодиалъ, —sherrlich-
 feit, f., сззеранитате; —smann,
 m., васалъ; —spricht, f., оле-
 гѣигне днпре сззеранъ ми ва-
 салъ; —streue, f., крединъ оек-
 даръ; —sverfassung, f., сичтемъ
 оездаръ; —sträger, m., прокз-
 рѣторъ (локциѣторъ оездаръ); —
 stuhl, m., в. —seffel; —waare, f.,
 дѣрѣ оездаре; —wesen, n., оек-
 дѣрие.
- Lehrjunge, m., ченскъ, даре оездаръ;
 —frei, a., алодиалъ.
- Lehr-amt, n., катедра; профессорие,
 профессоръ; dirigētoria de дн-
 вѣдѣтѣр пѣликъ (дн школъ сѣѣ
 вичерикъ); —anstalt, f., ставере-
 тѣнтъ de днвѣдѣтѣр, школъ
 (gimnasia, лицѣѣ, колерѣ); —art,
 f., методъ; —begriff, m., сичтемъ
 de днвѣдѣтѣр; доктринъ; —bote,
 m., аюостолъ; мисionarъ; —brief,
 m., епистолъ; (скрисѣре de дн-
 вѣдѣтѣр тримисъ кѣре decipiall);
 чертѣоикатъ, (adeveringъ датъ зпѣ
 dicipial de мештерие); —buch,
 n., карте de днвѣдѣтѣр; —
 buch, m., decipial, днвѣдѣчелъ
 (зченикъ) de мештерие.
- Lehre, f., днвѣдѣтѣр, днвѣдѣтѣнтъ;
 инстрѣигне, доктринъ; регѣлъ;
 modelъ; врибоѣ; калѣѣ de волтъ;
 christliche —, катехисмъ, днвѣдѣ-
 тѣръ крештинѣскъ; — von der
 besten Welt, Optimismъ; — von
 dem Menschen, антропологикъ, шггин-
 цъ descpe омъ; das diene Dir
 zur —, ачѣста сѣ'дѣ ѣие снре ре-
 гѣлъ; er nimmt keine — an, елѣ
 еоте кѣпѣигносъ, елѣ е зпѣ ко-
 дардъ; in die — geben, a da la
 maistrъ.
- Lehren, v., днвѣдѣ (не алгѣлъ); ин-
 стрѣзѣ; öffentlich —, а професса.

- Lehrer, m., днвѣдѣторъ, даскалъ,
 инстрѣиторъ; маистръ; öffentlicher
 —, профессоръ пѣликъ; —in, f.,
 днвѣдѣтѣре, дѣскѣигъ.
- Lehrerstand, m., профессорие, кор-
 пѣлъ днвѣдѣторѣторъ, статѣлъ про-
 фессорскѣ.
- Lehrstufle, f., оѣичѣ профессорскѣ,
 постъ de днвѣдѣтѣр.
- Lehr-fabel, f., оавѣлѣ днотрѣигтѣ;
 —fâhig, a., кѣпѣче de профессоръ;
 —form, f., оормъ didacticъ; —
 freiheit, f., ливертате de днвѣдѣ-
 тѣнтъ; —gabe, f., талантъ de
 днвѣдѣтѣр; —gebäude, n., сич-
 темъ de днвѣдѣтѣр; —gebicht,
 n., поетъ didacticъ, поетъ дѣс-
 кѣиторѣ; —geld, n., опорарѣ,
 плата днвѣдѣтѣрѣ, ванѣ школѣ;
 —grund, m., принципѣ оэндѣтѣнтѣ-
 талъ; —herr, —meister, m., mai-
 стръ; —jahr, n., анъ de днвѣ-
 дѣтѣр; —junge, (bursche), m.,
 днвѣдѣчелъ; —kabe, m., шко-
 ларѣ, школѣрелъ; —ling, m.,
 днвѣдѣчелъ; —mäßig, a. mi ad.,
 dogmaticъ, дѣскѣлѣскъ; —plan,
 m., планъ de днвѣдѣтѣнтъ; —
 reich, a. mi ad., инстрѣигтѣ; —
 reicher Spruch, сѣптинъ, ас-
 циомъ; —saal, m., саръ de дн-
 вѣдѣтѣнтъ, азѣиторѣ; —stuhl, m.,
 катедра; —stube, f., азѣиторѣ,
 школъ; —widrig, a. mi ad., ете-
 родокѣ, контрарѣ зпѣл днвѣдѣ-
 тѣре; —junst, f., сѣктъ.
- Lehrsaß, m., теоретъ; massimъ;
 principij; ассиомъ.
- Lehrspruch, m., сѣптинъ, апоотегмъ.
- Lehrzeit, f., новѣиатъ, тѣпнъ de дн-
 вѣдѣтѣр.
- Leib, m., трѣпѣ (виѣ), корпъ; пѣп-
 тече, вѣнтре (зѣртъ); талѣ; о
 пѣне; еѣ betriift — und Leben,
 ачѣста таие дн виѣдѣ; bleib mir
 vom —, нѣ те апропиѣ de mine;
 thut еѣ bei — nicht, нѣ кѣтѣва
 сѣ оачѣ ачѣста; mit seinem —
 dienen, a шервѣ дн персѣонъ; ei-
 nem zu —e geben, a сѣ арѣнка
 асѣира кѣтѣва, а'ѣ кѣтѣва виѣда;
 Herz im —e haben, a ѣѣ корѣ-

морѣ; — *muſſt*, *f.*, *mascikъ* *ла* морѣ, *mascikъ ѡспеврѣ*; — *offnung*, *f.*, *азтонсiв*, *овдѣкцисне*, *desiderera* *кадаврѣлi*; — *predigt*, *f.*, *днвѣдѣтерѣ*, *predikъ* *ла* морѣ; — *schaus*, — *maſh*, *v.* *Reiſchenefſen*; — *ſtein*, *m.*, *пѣтрѣ* *de* *морѣ* *мнѣ*; — *trager*, *m.*, *дѣкѣторѣ* *de* *морѣ*, *чокѣл*; — *tuch*, *n.*, *пѣнза* *de* *не ѡдѣл*; *стоѡа* *de* *не* *сiкрiлѣ* (*пѡлѣлѣ*); *лiнчорѣ*; — *wagen*, *m.*, *карѣлѣ* *морѣ* *лорѣ*; — *zug*, *m.*, *прочѣсiне* *ла* *морѣ*, *петречереа* *морѣ* *лiл*.

Reiſchenhaft, *a.* *mi ad.*, *морѣ* *редѣ*, *че* *сѣмѣлѣ* *а* *морѣ*.

Reiſchnam, *m.*, *трѣнѣ* *морѣ*, *кадаврѣ*.

Reiſcht, *a.* *mi ad.*, *шорѣ*, *лесне*, *ѡчерѣ*; *спрiнтенѣ*, *свелѣ*; *дндемѣнатикѣ*; *адѣрѣ* (*agilis*); — *Hand*, *m.*, *мѣлѣ* *дѣпрiнѣ*; *мѣлѣ* *спрiнтенѣ*; — *Mensch*, *m.*, *омѣ* *шорѣ* (*de* *мiнѣ*); — *Schreibart*, *сѣлѣ* *сiмѣлѣ*; — *es Blut haben*, *a* *авѣа* *знѣ* *тамѣ* *рѣ* *мѣ* *нѣ* *веселѣ*; *einen —en Gang haben*, *a* *дѣлѣ* *шорѣ*, *a* *авѣ* *мерѣ* *свелѣ*.

Reiſchten, *v.*, *a* *жѣ* *лѣ* *мiеiл*.

Reiſchfertig, *a.* *mi ad.*, *виолѣ*, *шоратикѣ*, *свѣлѣ* *ратѣ*, *свѣлѣ* *ратикѣ*, *несокотикѣ*.

Reiſchfertigfeit, *f.*, *шоринѣ*, *несокотинѣ*; *виолѣ* *снѣ*, *свѣлѣ* *ратѣ* *терѣ*, *свѣлѣ* *чѣ* *снѣ*.

Reiſchfuß, *m.*, *омѣ* *спрiнтенѣ*, *мерѣ* *шорѣ*, *омѣ* *свелѣ*.

Reiſchglaubig, *a.* *mi ad.*, *лесне* *крѣлѣ* *торѣ*, *крѣлѣ* *лѣ*.

Reiſchglaubigfeit, *f.*, *крѣлѣ* *латѣ*, *крѣлѣ* *лѣ* *шорѣ*.

Reiſchheit, **Reiſchtigkeit**, *f.*, *шорѣ* *латѣ*, *леснiме*, *ѡчеритатѣ*; *спрiнтенiме*, *свелѣ* *лѣ*.

Reiſchlich, *ad.*, *шорѣ*, *кѣ* *дндемѣлѣ*, *лесне*.

Reiſchſinn, *m.*, *несокотинѣ*, *шоритѣ* *меа* *мiнѣ* *лѣ*, *петрiнѣ* *лѣ*, *пѣдiкрѣ* *снѣ*.

Reiſchſinnig, *a.* *mi ad.*, *несокотикѣ*, *петрiнѣ* *торѣ*, *свѣлѣ* *ратикѣ*, *свѣлѣ* *ратѣ*.

Reiſchſinnigkeit, *f.*, *v.* **Reiſchſinn**.

Reib, *a.*, *es thut mir —*, *амi* *парѣ* *рѣ*; *mъ* *сѣлѣ*; *mъ* *дѡрѣ*.

Reib, *n.*, *рѣ*; *сѣлѣ* *лѣ*, *дѣрѣ*; *пѣлѣ*; *сѣлѣ* *рѣ*, *мѣ* *лѣ* *снѣ*; *аѡронѣ*, *лѣ* *трапѣ*, *морѣ* *лѣ* *снѣ*; *дорѣ*; *ich werde dir ſein — thun*, *нѣ* *лѣ* *волѣ* *ѡчѣ* *нiчi* *знѣ* *рѣ*; *ſeinem zu Reib*; *ночi* *лѣ* — *нiчi* *лѣ* *ѡвѡрѣ*, *нiчi* *снѣ* *рѣ* *лѣ* *кѣ* *лѣ*; *einem ſein — klagen*, *амi* *дѣсконѣ* *амарѣ*; *ſeine Freude ohne —*, *нiчi* *ѡ* *рѣ* *ѣлѣ* *лѣ* *лѣ*, *нiчi* *знѣ* *сѣлѣ* *лѣ* *ѡлѣ* *лѣ*.

Reiden, *v.*, *сѣлѣ*; *пѣдѣ* *сѣ*, *пѣлѣ* *мѣ* *сѣ*, *сѣлѣ* *торѣ*; *кончѣ*, *лѣ*; *er iſt wohl zu —*, *еснѣ* *омѣ* *пѣлѣ* *лѣ*; *darunter leidet meine Ehe*, *кѣ* *авѣ* *лѣ* *амi* *сѣлѣ* *онѡрѣ*; *das wird nicht gelitten*, *авѣ* *лѣ* *нѣ* *сѣ* *сѣлѣ*, *нѣ* *сѣ* *кончѣ*; *nicht zu — ſein*, *a* *ѡi* *несѣлѣ*; *Schmerzen —*, *a* *пѣлѣ* *дѣрѣ*; *ſeinen Vorzug —*, *a* *нѣ* *сѣлѣ* *амѣ* *лѣ*.

Reiden, *n.*, *пѣ*, *лѣ* *лѣ*, *пѣ* *снѣ*, *сѣлѣ* *лѣ*; *дѣрѣ*.

Reiden, *part.*, *сѣлѣ* *лѣ*, *сѣлѣ* *лѣ*, *пѣ* *снѣ*, *лѣ* *снѣ*; *ſich — verhalten*, *a* *рѣ* *лѣ* *пѣ* *снѣ*.

Reidenſchaft, *f.*, *пѣлѣ*, *пѣ* *снѣ* (*дѣлѣ* *пѣ*), *мiнѣ* *лѣ*, *лѣ* *лѣ* *лѣ* *лѣ* *лѣ* *лѣ* *лѣ*; *ſeine —en beſahmen*, *амi* *лѣ* *лѣ* *лѣ* *лѣ*; *etwas mit — thun*, *a* *лѣ* *лѣ* *лѣ* *лѣ*, *a* *ѡi* *рѣ* *лѣ*, *стрѣ* *лѣ* *лѣ* *лѣ* *лѣ* *лѣ*.

Reidenſchaftlich, *a.* *mi ad*, *лѣ* *лѣ* *лѣ* *лѣ*, *пѣ* *снѣ* *лѣ*, *сѣлѣ* *лѣ* *лѣ* *лѣ* *лѣ*.

Reidenſchaftlichkeit, *f.*, *пѣ* *снѣ* *лѣ* *лѣ*, *пѣ* *лѣ*.

Reidenſchaftlos, *a.* *mi ad.*, *дѣлѣ* *пѣ* *лѣ* *лѣ*, *сѣлѣ* *лѣ* *лѣ* *лѣ*.

Reidenſfrei, *a.* *mi ad.*, *лѣ* *лѣ* *лѣ* *лѣ*, *сѣлѣ* *лѣ* *лѣ* *лѣ* *лѣ* *лѣ*.

Reidenſgefahrte, *m.*, *сѡдѣ* *лѣ* *сѣлѣ* *лѣ* *лѣ* *лѣ*.

Reidenſgeſchichte, *f.*, *лѣ* *лѣ* *лѣ* *лѣ* *лѣ* *лѣ*.

Reidenſſeich, *m.*, *пѣ* *лѣ* *лѣ* *лѣ* *лѣ* *лѣ* *лѣ*.

Reidenſwoche, *f.*, *сѣлѣ* *лѣ* *лѣ* *лѣ* *лѣ* *лѣ*.

Reidentlich, *v.* **Reidlich**.

a spikái; einem das Kapitel —, a дѣлѣнѣта не чѣнева.
 Lesen, n., чѣтѣнѣ, лектѣрѣ; клѣсѣ.
 Lesens-werth, —würdig, a., demnâ de чѣтѣнѣ.
 Lesepult, m., скрѣнѣ de чѣтѣнѣ, чѣтѣторѣ.
 Leser, m., чѣтѣторѣ, лекторѣ, легторѣ, клѣлегторѣ; спѣкѣторѣ.
 Leserei, f., чѣтѣрѣ, дѣнтректѣрѣ кѣ чѣтѣнѣ, рѣсѣуѣ ла чѣтѣнѣ.
 Leserlich, a. mi ad., чѣтѣверѣ, лецевѣрѣ, че се пѣте чѣтѣ; eine — e Hand schreiben, a скрѣе кѣратѣ.
 Leserlichkeit, v. Lesbarkeit.
 Leseschule, f., шкѣла de комѣ, шкѣла de дѣчѣнѣторѣ.
 Lesesucht, f., лѣкомѣ ла чѣтѣнѣ, mania de чѣтѣнѣ.
 Lesewelt, f., пѣвлѣкѣ чѣтѣторѣ.
 Lesezimmer, n., кавѣнерѣ de лектѣрѣ.
 Lesung, f., чѣтѣрѣ, чѣтѣе (чѣтенѣ), лектѣрѣ.
 Lethargie, f., летарѣнѣ, аморцѣла, сомнѣнѣ морцѣ.
 Letten, m., лѣтѣ клѣсѣ, лѣтѣ, цѣрѣнѣ грѣсѣ.
 Letter, f., лѣтерѣ, тѣнѣ, карактерѣ (de пѣтѣнѣ).
 Lettisch, a., лѣтѣсѣ, клѣсѣсѣ.
 Letzen, v., веселѣсѣ, делѣтезѣ, десѣѣтезѣ, рекреѣзѣ, десмерѣдѣ.
 Letzt, a., дѣнѣ зрѣнѣ, лѣтѣнѣ; — e Delung, f., ст. Маслѣ; — e Viertel, пѣтрарѣнѣ дѣнѣ зрѣнѣ (алѣ лѣнѣ); — e Wille, m., лѣмѣ de мѣрѣте, тѣстѣментѣ, воѣнда дѣнѣ зрѣнѣ; immer das — e Wort haben wollen, a вѣра сѣдѣ ѣе ворѣвѣ торѣ деасѣура, а'дѣ лѣгѣсѣ дѣпѣта, a авѣ спѣрѣтѣ конѣтразѣкѣторѣ; in den — en Zügen sein, a траѣе de мѣрѣте, a ѣи дѣ агоѣна морцѣ.
 Letztes, ad., дѣнѣ зрѣнѣ, маѣ дѣнѣ зрѣнѣ.
 Letztin, ad., дѣнеарѣ; дѣнѣнѣ.
 Letzlich, v. Letztes.
 Letztwillig, ad., кѣ лѣмѣ de мѣрѣте, тѣстѣментарѣ.
 Leu, m., лѣсѣ (Lewe).
 Leuchte, f., ѣларѣ, лѣмѣнарѣ; лѣтерѣ.
 Leuchten, v., лѣмѣнѣ; стрѣлѣнѣ, лѣ-

чѣсѣ; ѣларѣ, скѣпѣлѣ; das — t in die Augen, есѣ дѣведѣратѣ, e адеѣвѣрѣ кѣратѣ; das Wetter — t, ѣларѣ.
 Leuchtend, part., лѣмѣносѣ; стрѣлѣчѣсѣ.
 Leuchter, m., лѣмѣнарѣ (сѣенѣкѣ), кандѣларѣ, кандѣларѣ; Arm —, полѣкандѣрѣ; — bille, f., кѣнѣга, цѣва сѣенѣкѣлѣ.
 Leuchter-säule, f., — stuhl, m., — tisch, m., колѣнѣ, скѣзнѣ, масѣ пѣнѣтрѣ кандѣларѣ.
 Leucht-feuer, n., — thurm, m., ѣарѣ, ѣанарѣ, тѣрѣнѣ дѣлѣтѣ лѣмѣнарѣ пѣнѣтрѣ сѣзѣранѣ корѣнѣлѣорѣ.
 Leuchtfäßer, v. Johannishwurmchen.
 Leuchtfugel, f., ворѣвѣ лѣмѣносѣ.
 Leuchtsäule, f., колѣнѣ de ѣокѣ.
 Leuchstern, m., стѣа лѣмѣносѣ, стѣа конѣзѣкѣторѣ.
 Leuchtung, f., лѣмѣнѣтѣрѣ, лѣмѣнѣцѣсѣе.
 Leugnen, v., пѣрѣ, денѣрѣ (тѣрѣ-dlœck).
 Leugner, m., пѣрѣторѣ, пѣрѣ.
 Leugnung, f., пѣрѣцѣсѣе, пѣрѣнѣнѣтѣ.
 Leumund, m., рѣнѣте, рѣнѣтѣцѣсѣе, ѣамѣтѣ, оѣнѣнѣсѣе пѣвлѣкѣ (inopin-cic); bösen — machen, a дѣтѣнѣка рѣнѣтѣле, a кѣлѣмѣнѣа, a дѣѣма.
 Leute, pl., ѣменѣ, перѣсѣне (вѣрѣвѣнѣ ѣменѣ); лѣте; пѣвлѣкѣ; кѣсенѣ; Haus —, кѣсенѣ, ѣменѣ кѣсѣ; gemeine —, ѣменѣ ordinarѣ, влѣгѣ, лѣве; schlechte —, ѣменѣ de нѣма; alle — sagen, тоѣ сѣнѣ; — betrüger, m., тѣрѣторѣ, амѣцѣторѣ, пѣкалѣ.
 Lieutenant, v. Lieutenant.
 Leuteschau, a., сѣѣосѣ, сѣѣчѣсѣ, тѣмѣдѣ de ѣменѣ; мѣсанѣтрѣнѣ.
 Leuteschinder, m., тѣранѣ, дѣнѣлѣторѣ, десѣоѣторѣ, тѣрѣнѣ, чѣколѣ, анѣрѣторѣ.
 Leutselig, a., ѣменѣсѣ, попѣларѣ, аѣавѣрѣ.
 Leutseligkeit, f., попѣларѣгѣте, ѣменѣ, аѣавѣрѣгѣте, дѣлѣгѣ дѣ пѣртѣрѣ, пѣрѣгѣте ѣменѣсѣ.
 Levante, f., (францѣсѣ), рѣсѣрѣтѣ, лѣванѣтѣ; levantischer Handel, ко-

мерчіи рѣсърігелѣ, комерчіи кѣ рѣсърігелѣ.
 Revit, m., ревітѣ (дн тѣстам. ве-
 нис); einem die — en lesen, а дн-
 фръпта аспрѣ пѣ чінева.
 Reviole, f., леокоіе (флоре).
 Lexicograf, m., скрііторѣ де лесі-
 копе, лесікографѣ.
 Lexicon, m., лесіконѣ, вокавларіѣ,
 ворваріѣ, дікціонаріѣ, зіціонаріѣ.
 Libell, n., къртічкѣ, ліселѣ (термінѣ
 жрідікѣ.)
 Liberal, a. mī ad., лібералѣ, дѣтѣ-
 торѣ (дарнікѣ), каре дѣ възросѣ;
 фаворѣторѣ де лібертате; liberale
 Meinung, opinіone лібералѣ.
 Liberalität, f., лібералітате, аплекаре
 де а да (дѣрнічѣ).
 Licent, m., ванѣ, акчіѣ; дажде.
 Licentiat, m., ліченчіатѣ, кандидатѣ
 де докторатѣ.
 Licenz, f., лівоінгѣ, лічінгѣ.
 Licht, n., лімінѣ, кіароре; лімж-
 наре; (вѣнѣт.) окіѣ; neues —
 лонѣ нонѣ; Kinder des — ѣ, оііі
 лімінел; jezt geht mit ein —
 аѣ, акзімѣ мѣ дештенѣ, акзімѣ
 днчешѣ а прічене; ihr steht mir
 im — e, воі дні стагі деалімінѣ,
 воіѣ дні лѣці ведепеа; wenn
 man es bei — e besіcht, жѣдекндѣ
 лѣкрѣлѣ віне; anѣ — bringen, а
 да пѣ фадѣ, а да де голѣ, а
 дескопери; das — der Welt er-
 blicken, а се намѣ; hinterѣ —
 führen, а пѣклі, а дншела; ei-
 ner Sache — geben, а рѣсѣра
 знѣ лѣкрѣ, алѣ рѣспіка, а рѣ-
 вѣрса лімінѣ пресе знѣ лѣкрѣ;
 —arbeit, f., лѣкрѣ ла лімжнаре;
 —blau, a., алѣастрѣ; дескікѣ;
 —braun, a., врѣпетѣ, мѣргѣ дес-
 кікѣ, —docht, m., фегілілѣ лі-
 мжнѣрлі, фештілѣ; —form, f.,
 фортѣ, тінарѣ де лімжнѣрлі, фо-
 фѣзѣ; —gelb, a., галвінѣ дес-
 кікѣ; —grau, a., сѣрѣ дескікѣ;
 —gestalt, f., фігѣрѣ лімінѣсѣ;
 —gießer, —gießer, m., лімінѣ-
 парѣ, фѣкліерѣ; —grün, a., верде
 дескікѣ; —hütchen, n., стѣлгѣ-
 торѣ; —körper, m., корпѣ лімі-

носѣ; —kreis, m., черкѣ лімі-
 носѣ, ареолѣ; —licht, m., лі-
 мінѣраріѣ (пѣ каре сѣ фешні-
 клѣ); —ruhe, —(schere, f., мѣ-
 кѣрлі; —(schu, a., еліофѣлѣ, сѣіосѣ
 де лімінѣ.
 Licht, a., лімінѣсѣ, стрѣлѣчѣсѣ, кіарѣ;
 —e Farbe, f., колѣре дескікѣ;
 —e Haare, pl., пѣрѣ блондѣ; еѣ
 wirb —, се рѣварѣ де зі, кѣ-
 креѣрѣ де зі; е дн фанѣлѣ зіел;
 —e Walbung, f., пѣдѣре рѣрліѣ;
 —waschen, а рѣскіра, а рѣрлі;
 —wasfen, ферекѣ азѣрѣ (азарілі).
 Lichtchen, n., лімініорѣ, лімінікѣ,
 лімінѣрлікѣ; лѣкоре.
 Lichter, m., (мар.), десѣрѣкѣторіѣ,
 лѣнѣре де десѣрѣкатѣ (дн ко-
 рѣвіліѣ марлі).
 Lichterloh, a., днѣвѣлѣтѣ (іт. ван-
 рante), днѣлѣкѣратѣ, кѣ флѣкѣрлі.
 Lichtmasse, f., грѣлѣ де ліміні, локѣ
 лімінѣсѣ.
 Lichtmesse, f., Антімінарѣа Дом-
 нѣлі (ла католічї апсент).
 Lichtschirm, m., реверѣрѣ; апѣрѣ-
 торѣ де лімінѣ (ла оклі), парѣ-
 лімінѣ.
 Lichtstoff, m., матеріѣ лімінеѣ, лі-
 мінѣ (прінсіпалѣ елі).
 Lichtvoll, a. mī ad., лімінѣсѣ, стрѣ-
 лѣчѣсѣ, плінѣ де лімінѣ.
 Lichtwurm, v. Leuchtwurm.
 Lichtträger, m., корпѣ фѣсѣфорѣсѣ,
 трѣнѣ лімінѣторѣ.
 Licitation, f., лічїтѣцісне, вѣнѣаре
 ла тоѣ (mezарѣ).
 Licitation, v., лічїтезѣ, стрігѣ ла вѣн-
 заре.
 Lieb, a. mī ad., ізівіѣ, аматѣ, харѣ,
 плѣкѣтѣ; амаверѣ, граціѣсѣ; —er
 Gott, вѣнѣле Домнеі unfere —e
 Frau, Верѣра кѣратѣ, Домна
 нѣстрѣ; еѣ іѣт мїт —, дні еѣте
 плѣкѣтѣ, дні плаче; er hat nicht
 das —e Brot, елѣ н'аре дн чѣ
 трѣі, елѣ н'аре дн мѣлѣ дн
 гѣрѣ; einen — gewinnen, а прінде
 ізівіре кѣтрѣ чінева; seine —e
 Noth haben, а нѣ шї чѣ сѣ ѣ
 фачї, а фї стрїмѣторѣтѣ.

Liebdäusel, v., гравѣ дин-окѣ, казѣ дѣлче, казѣ галешѣ.

Liebchen, n., сѣледѣлѣ, прѣизвѣтъ; амантъ; mein —, иниміорѣ.

Liebben, n., (тѣл.); Guet —, Извѣра Та.

Liebe, f., извѣре, аморѣ, харитате (драгосте); дѣклинѣцѣне, аплекарѣ; — zur Freiheit, извѣра ливѣртѣдѣ; Werke der christlichen — thun, а дѣплѣни ѳантеле харитѣдѣи крештинѣ; kalte Hände, warme —, тѣлѣ рѣчѣ, инимѣ ѳервинте; — edlester, m., склавѣ алѣ аморѣи; — glühend, — heiß, a., дѣѳоокатѣ де аморѣ.

Liebelel, f., кокѣтѣрѣлѣ, галантерѣлѣ аморѣсѣ, аморѣ преѣлѣкѣтѣ, аморѣлѣлѣ.

Liebeln, v., кокѣтезѣ, ѳакѣ аморѣ, тѣ преѳакѣ а извѣ.

Lieben, v. a., извѣскѣ (лат. libet), амѣ, волекѣлѣ вѣнеле; v. n., прѣлекѣлѣ; сѣнтѣ аморатѣ; etwas —, а се десѣлта дѣ чева; ich liebe das nicht, а чѣста нѣ мѣ лѣачѣ; den Wein —, а ѳи дѣдатѣ ла вѣнѣ.

Liebenſ-werth, —würdig, a. mi ad., амаверѣ, демнѣ де извѣлѣ.

Liebenſwürdigkeit, f., амаверитате, грациоситате.

Lieber, ad., маѣ вѣне, маѣ кѣ плѣчѣре, маѣ вѣкѣросѣлѣ.

Liebeſ-abenteuer, авѣнтѣрѣ аморѣсѣ; — angelegenheit, f., —handel, m., интрѣлѣ аморѣсѣ; —antrag, m., —erklärung, f., дѣкарѣцѣне де аморѣ, пропѣсѣцѣне аморѣсѣ; —apfel, m., тѣрѣ де азрѣ, пѣтлѣпѣлѣ рошѣлѣ (плантѣ); —band, n., лѣгѣтѣлѣ де аморѣ, дѣсоцире аморѣсѣ; —blid, m., оклатѣ аморѣсѣ, кѣлѣтѣрѣ аморѣсѣ; —brief, m., сирѣсѣре аморѣсѣ, вѣлетѣ де аморѣ, вѣлетѣ дѣлче; —brunſt, f., ардѣре аморѣсѣ, ѳлакѣре аморѣсѣ; —bund, m., алиантѣ аморѣсѣ; —diſtler, m., поетѣ еротѣлѣ; —dienſt, m., ѳантѣ а харитѣдѣи; ѳавѣре; —ſieber, n., ѳрѣлѣ аморѣсѣ; —feuer, n., —flamme, f., ѳлакѣрѣ аморѣсѣ, ар-

дѣре аморѣсѣ, пасѣне аморѣсѣ; —gedanken, pl., кѣцѣте аморѣсѣ; —geſchichte, f., исторѣорѣ аморѣсѣ, повѣлѣ аморѣсѣ; —geſpräch, n., дѣкарѣлѣ аморѣсѣ, конверѣцѣне аморѣсѣ, конворсѣре дѣтре амантѣ; —gott, m., Кѣnidine, Аморѣ; —götter, pl., аморѣинѣ; —göttin, f., Вѣнѣреа; —gram, m., —grillen, f. pl., ѳантѣсѣи аморѣсѣ, сѣлѣрѣрѣ аморѣсѣ; —lieb, n., кѣнтѣкѣ аморѣсѣ; —maſſe, n., агаме, оспѣдѣлѣ харитѣдѣи, евхарѣстѣ, чѣна сѣлѣтѣ; —paar, a., пѣреке де амантѣ; —rein, —qual, f., дѣрѣрѣ аморѣсѣ, тортѣрѣ аморѣсѣ; —pfand, n., гаѣлѣ, немнѣ аморѣсѣ, премѣлѣлѣ аморѣи (прѣлѣкѣ); —pflicht, f., дѣторѣнгѣ де харитате; —raufſch, m., вѣдѣлѣ аморѣсѣ; —ſeufzer, m., сѣсчѣнѣ аморѣсѣ; —ſprache, f., лѣмѣантѣ аморѣсѣ, лѣмѣантѣ де амантѣ; —trauf, m., вѣлѣтѣрѣ де аморѣ, ѳлатѣрѣ, елѣцѣрѣ; —werk, n., ѳантѣ кѣвѣосѣтѣ, ѳантѣ харитѣдѣи; —wuth, f., ѳзрѣре аморѣсѣ, ѳзрѣре зѣрѣпѣлѣ (а сѣлѣлѣлѣ), ерѣтоманѣлѣ, мѣтроманѣлѣ (знѣ ѳелѣ де вѣлѣ ла ѳемѣлѣ); —zeitſen, n., сѣмнѣ де аморѣ, де извѣре.

Liebetrunken, a., вѣтѣ де аморѣ.

Liebevoll, a. mi ad., плѣнѣ де аморѣ, аморѣсѣ; грациосѣ, плѣнѣ де грациѣ.

Liebhaber, m., амантѣ, аморѣзѣлѣ (изовнѣлѣ), извѣлѣ; галантѣ, чѣчѣсѣлѣ; —, дѣлетантѣ, аматорѣлѣ (де вѣре артѣ), кѣрѣосѣ; —in, f., амантѣ, аморѣзѣлѣ; дѣлетантѣ.

Liebhaberei, f., дѣлетантѣсѣлѣ, дѣлетѣнѣдѣне; кѣрѣосѣтате; пасѣне, аплекарѣ тѣлѣтѣ (сѣре чева).

Liebhabertheater, n., театѣрѣ де дѣлетантѣ.

Liebfloſen, v., гѣлѣлѣскѣ, дѣсѣмердѣ, харѣсѣзѣлѣ (дрѣгостѣскѣ); тѣ гѣдѣрѣскѣ, тѣлѣлѣскѣ (знѣ кѣне).

Liebfloſung, f., гѣлѣлѣсѣрѣ, дѣсѣмердѣлѣсѣрѣ, харѣсѣре, харѣсѣлѣсѣрѣ (дрѣгостѣлѣсѣрѣ).

Siegestunde, f., ópъ de pъnacъ (ла
 minapъ).
 Siegetag, m., zi de pъnacъ, zi de
 odixнъ.
 Siegezeit, f., (marin.) старе, тимъ
 de pъnacъ.
 Sieu, f., (marin.) фониъ сьцире.
 Siefe, f., цеве, гьргьс ла фол.
 Sießfund, n., лисъндъ, тьсаръ de
 Livonia (вreo 14 пьндъ).
 Lieutenant, m., локъциънте, лите-
 нантъ (фьциръ).
 Silla, Sillat, n., лилакъ (spanische
 Flieder); a. шi ad., violетъ, лила
 (колоре).
 Sille, f., лилаъ, кринъ; — part, m.,
 врадъ de фидимъ; — partig, a.,
 лилакиъ; — nhand, f., тьръ de
 фидимъ; — nöl, n., олетъ de лилаъ;
 — nstengel, m., фьштелъ de лилаъ;
 — nweiß, a., алыъ ка кринъ, фьрте
 алыъ, kandidъ.
 Silla, v. Silla.
 Simonade, f., лимонатъ (везгьръ рь-
 коригоре).
 Simone, Simonie, f., льтъие, лимонъ;
 — nbaum, m., льтъиъ.
 Sinde, a., v. Selinde.
 Sinde, f., тель (арворе); — nallee,
 f., алыъ de тель; — nbaß, m., фь-
 шизъ, роъ de тель; — nblüthe, f.,
 фьлоре de тель.
 Sinderu, v., аинъ; астьмъръ, остоисъ;
 addъчеськъ; зворезъ; die Strafe
 —, a. тикшора педенса.
 Sindernd, part., аинъторъ, аинътивъ,
 стьмърътивъ.
 Sinderung, f., аинаре, аинътълъ;
 — smittel, n., тижлокъ аинъторъ,
 аинътивъ.
 Sindingfeit, v. Selindigkeit.
 Sindowm, m., вьларъ.
 Sineal, n., линиъ, линиалъ.
 Sineament, n., линеъмънтъ, тьрсара
 фегел.
 Sine, f., линиъ, ригъ, рьврикъ; or-
 dine, мпъ, мпёръ (de soldatъ).
 Sinienschiff, n., паие de линиъ, ко-
 равиъ de линиъ, линиъ (коравиъ de
 челе малъ маръ).
 Siniensystem, n., (мъс.) скаръ мъ-
 сикалъ.

Sinientruppen, pl., ócte перълаъ,
 тьрне de линиъ.
 Siniement, n., вьсоре.
 Siniereu, v., линиезъ, ригезъ, рьвричезъ.
 Sinitseber, f., kondets de линиаръ.
 Sinf, a. шi ad., стьнъ (ital. stanco),
 стьнгачъ, сьнистръ; — e Hand, f.,
 тьна стьнъ; — e Seite des Lu-
 ches, досъкъ пьнърей, коригора
 пьнърей; sich eine Person an die
 — e Hand traueu lassen, a. се
 кьзна дп секретъ къ о семеиъ
 de kondigisne малъ de жосъ.
 Sinfte, f., стьнга (тьна).
 Sinftheit, f., стьнгъчиъ.
 Sinfisch, a. шi ad., стьнгачъ; nede-
 datъ, некълитъ.
 Sinfte, ad., дп стьнга; — um, int.,
 стьнга 'мпрецъръ (ла komandъ).
 Sinnen, v. Sinnen.
 Sinson, m., линонъ; мъселинъ (цес-
 тьръ финъ).
 Sinschen, n., линишоръ.
 Sinsse, f., лите; — nformig, a., ка
 литеа, конвель, литефортъ;
 — nglas, n., лите de стикъ, лите;
 — nsuppe, f., сьпъ de лите; — n-
 stein, m., литекъларъ.
 Sippchen, n., вьлиморъ, гьригъ.
 Sippe, f., вьзъ; — nbuchstabe, m.,
 литеръ din vьze; — nformig, a.
 шi ad., (votan.) вьзатъ, ка вьза.
 Sippig, a. шi ad., вьзосъ.
 Sippisch, m., львръ.
 Siquid, a., льтъритъ, лимпедъ, кпъ;
 — e Schulden, даториъ льтъритъ.
 Siquidation, f., льтъритгьръ, ликвидъчье
 (a даторiel).
 Siquiditen, v., лимпезеськъ, пьтескъ,
 рьфезеськъ (datoria).
 Sispeln, v., шоптескъ, шопотескъ
 (span. chuchoter), вьсвьлъ (it.
 rispigliare); мьртъръ.
 Sispeler, m., шоптигоръ, вьсвьтигоръ.
 Sift, f., финецъ, сьгъчиъ, тьиестриъ,
 страгачетъ, вьлиъ (гивъчиъ, шп-
 рецъ, вькленъ).
 Sifte, f., лисъ, каталогъ, рецътръ.
 Siftig, a. шi ad., финъ, тьиестрость,
 вьлосъ; сьгачъ (гивачъ, шпретъ,
 вькленъ).
 Sitanai, f., литаниъ (ектениъ).

Literarisch, a. ші ad., літэрары.
Literatur, f., літэратурэ, штіінца че кшрпінде гръматика, реторика ші поесія.
Lithograph, m., літографэ, тпърпторэ не пэтрэ.
Lithographie, f., літографіэ, арта де тпърпрэ не пэтрэ.
Lithographisch, a. ші ad., літографікэ.
Lithotomie, f., літотоміэ, оперьдіане де а скоте пэтра дін вешікэ.
Liturgie, f., літургіэ, релгьтпънтлэ сервіціалэ дзеескэ.
Lige, f., кордігэ, корделігэ, лъцішорэ, шергэ, гьтгнелэ.
Livree, f., лівреа, хайнэ де сервіторэ домнеспкэ, хайнэ чокоіеспкэ; —bediente, m., лакеэ (кам сінонімэ кэ чокоіэ),
Lob, n., ладэ; Gott lob! ладэ Домнэл! —begierde, f., поэгэ де ладэ; vanitate; —gedicht, n., поесіэ ладэторэ, поесіэ панепірікэ; —hudelei, f., ладэ лпгърббэ, ладэ некшпътатэ; —lied, n., кптекэ де ладэ, імнэ; —predigt, f., —rede, f., предікэ де ладэ, панепірікэ; —spruch, m., ладэ, елопіэ, епкоміэ; —sucht, f., вьнаре де ладэ, лъдэріэ; —süchtig, a. ші ad., лъдэроскэ, вьпъторэ де ладэ.
Loben, v., ладэ; даэ ладэ; jeder Krämer lobt seine Waare, тотэ шранэлэ аш ладэ кадэлэ.
Lobens-werth, —würdig, a. ші ad., лъдаверэ, демнэ де ладэ.
Lobenswürdigkeit, f., лъдаверьтате.
Lobeserhebung, f., ладэ, pl., епкомі.
Löblich, a. ші ad., лъдаверэ, де ладэ, лъдатэ; (тігэлэ) опораверэ, імклітэ, ілэстрэ; —er Magistral, Inkliere Magistrat; —e Universität, Ілэстрэ Шпверсітате.
Löblichkeit, f., лъдаверьтате.
Lobfingen, v., кпнтэ де ладэ; lobfinget dem Herrn, лъдаці не Домнэлэ, кпнтаці ладэ Домнэлэ.
Lod, n., газрэ, хэдэ (ард.), гъзнэ, вьгъзнэ, воргэ (молдов.), десендэтрэ, дестпэтрэ (врапэ);

глозэ; alle Lödter durchziehen, а се вьрж прпн тоте знгівріле; ein — machen, а гъри, а соределі; wie ein — laufen, а веа ка знэ чепэ, а гюлкы; in's — stehen, а дпбнда, а вьрж дп газрэ; ein — zumachen, а се скьтара де о даторіэ, а о пьті; —beutel, m., —eisen, n., церьшэ; privalé, потрікалэ; —säge, f., еерьстрээ гърпторэ.
Löfelfchen, n., гърпче, гърпгэ, ворпшорэ.
Löfen, v., гърескэ, соределеспкэ, вортеспкэ, дестэлэ.
Löfelig, a. ші ad., гъроскэ, гъпоскэ, вортоскэ.
Löffeln, v. Löffeln.
Lod, v. Log.
Löffchen, n., вьклшорэ, кредшорэ (зълэіорэ).
Lodde, f., вьклэ, кредэ (зълээ, перчкэ), іпелэ (де пьрэ); шівліторэ, амьціторэ (де пьсрп).
Loden, v., амьвклезэ, дпкредеспкэ, іпелезэ, ерісезэ (пьрэлэ); амьдеспкэ, адемеспкэ, седзкэ, атрарэ; скотэ; ein Geheimniß aus einem —, а скоте знэ секретэ дін чпнева; einen auf seine Seite —, а амьці не чпсва дп партеа са; er kann keinen Hund aus dem Dfen —, елэ нэ штіе дэче дін тьпэ ла гърэ; нэ штіе тры дп лэме; есте знэ хьвэкэ.
Lodend, part., амьціторэ амьцітвэ, адемепіторэ, седзкьторэ; аттрэгьторэ.
Lodente, f., рагэ депрпнэ (спре а амьці не алтеле), рагэ амьціторэ.
Lodentopf, m., пьрэ-кредэ.
Lödter, m., амьціторэ, аттрэгьторэ.
Lödter, a. ші ad., дестрпнскэ, дпфьнатэ, дпфюіерэ, десвінатэ, десанінатэ, деолегатэ, дестрьматэ, вьцітэ (mold.); клътінатэ (dinté); рарэ, поспьіоскэ, пьфюіоскэ; —e Urdreiß, n., пьтпнтэ пьрпноскэ, пьтпнтэ фьрпчоскэ; —e Mensch, m., омэ дестрьматэ, омэ прьдэторэ, омэ десерьнатэ.

- Zoderheit, f., дестрѣмѣтэръ, дн-
 оитэръ; десѣрѣк.
 Zoderen, v. Auflobern.
 Zodig, a., дѣвѣклатѣ, инелатѣ, дн-
 крѣцитѣ.
 Zodmittel, n., мѣжлокѣ амѣиторѣ,
 седзѣкторѣ, мѣжлокѣ седзѣтитѣ.
 Zodspise, f., флишкѣ (ardel., ital.
 fischio, fistio); цѣлитѣре де а-
 мѣитѣ (пѣсѣрл).
 Zodspise, f., падѣ, ademenelъ.
 Zodstimme, f., гласѣ амѣиторѣ; гласѣ
 dzlce.
 Zodung, f., амѣитэръ, амѣелъ,
 ademenelъ, падѣ, атрѣсѣмѣлтѣ,
 седзѣтитѣ.
 Zodvogel, m., пасере амѣитѣре.
 Zode, f., трѣндѣ; инелѣ (алѣ арво-
 рѣлѣ не фиекаре анѣ); млѣдѣцѣ.
 Zoden, v., n., рѣсарѣ, есѣ, пѣлѣзѣ
 (млѣдѣце).
 Zoder, n., zóie, апѣ скѣрнавѣ.
 Zoderasche, f., спѣзѣ, чѣпѣшѣ dín
 флакѣрл.
 Zoderfeuer, n., вѣпаѣе, фокѣ вѣ-
 пѣлѣсѣ.
 Zoderen, v. n., тѣ дн-флакѣрѣ, тѣ
 дн-вѣпѣлѣзѣ, арѣкѣ кѣ флѣкѣраѣе
 (v. Auflobern)
 Zoffel, m., лѣнгѣрѣ; лонѣцѣкѣ, скѣ-
 фѣцѣ, гѣванѣ; (вѣлтѣ.) зрѣке де
 ѣепѣре; сковѣторѣ де зрѣке; —
 ente, f., радѣ кѣ плѣскѣлѣ скѣ-
 фосѣ, радѣ гѣвѣпѣатѣ; —fórtig,
 a. шѣ ad., ка лѣнгѣра, скѣфатѣ,
 гѣвѣпѣатѣ; —fraut, n., лѣнгѣрѣкѣ,
 кохлеарѣ (плантѣ); —stiel, m.,
 kóda, фѣштѣлѣлѣ лѣнгѣрѣлѣ; —schale,
 f., гѣванѣлѣ лѣнгѣрѣлѣ.
 Zoffeln, v., сорѣкѣ кѣ лѣнгѣра, тѣлѣкѣ.
 Zoffler, m., омѣ млѣперосѣ, хѣрварѣ;
 свѣпѣтѣратѣкѣ, кавалѣрѣ де амѣре.
 Zofflerin, f., кокетѣ, делѣцѣ.
 Zog, m., (mar.), логѣ, вѣркѣлѣцѣ,
 лѣнтѣре; —leine, f., фѣнѣе де логѣ,
 знѣлѣтѣ мѣсѣртѣре де каѣла ко-
 рѣлѣ.
 Zogarithme, m., (mar.), логарѣтѣкѣ,
 нѣмѣртѣ де прогрѣсѣзне арѣтѣме-
 тѣкѣ рѣсѣнѣзѣторѣ де алѣлѣ де
 прогрѣсѣзне цѣомѣтѣрѣкѣ.

Zogarithmisch, a. шѣ ad., логарѣтѣкѣ,
 логарѣтѣчѣскѣ.

Zoge, f., (zī ложе), логѣ; валѣ,
 валѣкопѣ.

Zoggen, v., (marin.), мѣсѣртѣ кѣ
 логѣлѣ, логѣлѣ (ana мѣрѣлѣ).

Zogig, f., логѣкѣ, dialentѣкѣ, штѣнгѣ
 de a rationa шѣ жѣдека дрѣнтѣ;
 er besitzt eine natürliche —, елѣ
 арѣ о жѣденатѣ фѣрѣскѣ, сѣпѣлѣсѣ.

Zogiger, m., логѣкѣ, dialentѣкѣ.

Zogisch, a. шѣ ad., логѣчѣскѣ, дѣлѣ
 логѣкѣ, кофѣортѣ кѣ логѣка.

Zoggriff, m., логѣгрѣфѣ, colt de
 enigtѣ копѣстѣторѣ díntr'ánѣ кѣ-
 вѣлтѣ, алѣ кѣртѣ лѣтерѣлѣ скѣм-
 вѣндѣсе даѣ алѣ кѣвѣнтѣ де гѣ-
 чѣтѣ.

Zoh, a. n., вѣпѣлатѣ, кѣ вѣпаѣе, кѣ
 флакѣрл; —, валѣтѣ, локѣ, вѣлѣ-
 тосѣ; цѣрѣне, одрасѣлѣ; —beize,
 f., арѣсѣлѣ; —farbe, f., колѣрѣа
 арѣсѣлѣ.

Zohc, f., арѣсѣлѣ де скѣрдѣ, дѣ-
 вѣлѣ, гѣвѣчѣтѣрѣ, флакѣрѣ, парѣ,
 пѣлѣлѣе.

Zohen, v., гѣвѣчѣскѣ, арѣсѣскѣ,
 дѣвѣскѣ (пѣлѣ); дн-вѣпѣлѣзѣ.

Zohfeuer, n., флѣкѣраѣе, вѣпаѣе.

Zohgar, a., гѣвѣчѣтѣ, арѣсѣтѣ.

Zohgerbet, m., гѣвѣкарѣ, дѣвеларѣ,
 арѣсѣитѣрѣ.

Zohgerbetel, f., гѣвѣкѣрѣлѣ, арѣсѣ-
 тѣрѣлѣ, дѣвелѣрѣлѣ.

Zohfuchen, m., тѣртѣ де скѣрдѣ
 (dela арѣсѣртѣлѣ).

Zohmühle, f., мѣртѣ де скѣрдѣ.

Zohn, m., рѣсплатѣ, платѣ, сѣмѣртѣ,
 лѣфѣ, хакѣ (molddov.), coldѣ;
 —arbeit, f., лѣкрѣ не сѣмѣртѣ;
 —arbeiter, m., сѣмѣртѣрѣ; —be-
 diente, —satei, m., шѣртѣитѣрѣ де
 пѣадѣ (не ла оспѣлѣртѣлѣ), сѣмѣртѣ-
 рѣ; —futsche, f., кѣртѣдѣ кѣ сѣмѣ-
 рѣлѣ, вѣрѣкѣ; —futscher, m., кѣ-
 рѣцарѣ, вѣрѣарѣ; —sucht, f., гѣ-
 комѣ де сѣмѣртѣ; —tag, m., zī
 де платѣ, zī de сѣмѣртѣ.

Zohnen, v., рѣсплѣтѣскѣ, coldѣзѣ;
 премѣзѣ, дѣртѣскѣ; еѣ lohnt sich
 nicht der Mühe, нѣ фачѣ кѣлѣ
 остѣнѣла, нѣ шѣртѣ остѣнѣлѣ;

Loſchbar, а. mi ad., че се може штерпе, че се може станце,
Loſchblatt, n., фоицъ свѣсто́ре, хартъ сьгъро́съ (de пергъла).
Loſchbrand, m., аресъ стьансъ.
Loſchen, v., cтинъ; штеръ; стьанърѣ, азинъ (cetea); деоварѣ, деоварѣ, зморѣжъ (о коравъ).
Loſchfaß, n., вачъ de cтинъ.
Loſchgeräth, n., зьлато de cтинъ.
Loſchhorn, — hütchen, n., мькъръ (de стьанъ).
Loſchſohle, f., кървие стьанъ.
Loſchſpapier, n., хартъ свѣтаче, хартъ свѣсто́ре.
Loſchung, f., стьанъсътъръ; стьанъпъръсътъръ; штероегъръ; деоваръкъмънтъ; — einer Schuld, рь-оу́преа знетъ даторилъ.
Loſe, а. mi ad., (в. Loſ), деоваръкъ, дьоу́летъ; невънатъкъ, деоваръкъ; калъ (monetъ); — с. Maul, n., аинъжъ, гъръ de къръ.
Loſgeld, n., прѣжъ de рькъмънтърѣ.
Loſen, v., тражъ сорцъ; аръкъ сорцъ.
Loſen, v., деоваръ, деоводъ, деовинъ, деованъ, рѣлакъ; деовинъжъ; рькъмънтърѣ; дажъ дръмъжъ, зиверъ (словодъ); рѣкотъ (закъ гьауъ); факъ вьнзарѣ, вьндъ (маръ); die Junge iſt ihm gefaßt, ъ с'а деоваръжъ аинъа, i a деоворъжъ аинъа; eine Aufgäbe — а деовара о провлетъ; Gew. — а прими ванъ; das Gelübde — а дьмъини вогъжъ (оу́гъдъинъа сѣлтъ); die Kanonen — а деоваръка гьанкърѣ; einen Paß — а скоте зжъ паспоръжъ.
Loſerblire, f., епидотъ, вогъ de вѣге.
Loſeſchlüſſel, m., потѣстатѣа кьилоръ.
Loſſich, а. mi ad., деоваръверъ.
Loſſprechung, f., деоваръге, деоваръжънтъ, авоу́гътѣне, дьимънсъ-цисне.
Loſung, f., деоваръжънтъ; деоваръжънтъ, деоваръжънтъ, деоваръжънтъ; рькъмънтърѣмънтъ; зиверъ-цисне; деоваръжънтъ (de гьаъ), рѣкотѣре (de зьлогъ).
Loſung, f., сѣнтъ, сѣнтънажъ, паролъ

(ла аръагъ); сорцѣре, хотърѣ кьтъцисне (de ванъ); (зънтъ.) залегъ; лажъ дешеръжъ; — ſtuer, n., фокъ de сѣнтънажъ (дъ рь-воис); — ſwort, n., паролъ.
Loth, n., лотъ (а 32 а парте din ньнтъжъ Виене); аинъ; еверъ-търъ, пѣдитъръ, сьдѣлтъръ (ком-пѣсъръ de малъ металъ, оу́ре а еверъина по алтѣле); non-daris, кьмънтъ; (марин.) пьанъжъ, пьанъинъ, оу́ндарѣ (ital. scandaglio); das — auſwerfen, а аръка пьанъжъ; а нѣрна авѣн-кисеа аней; — aſche, f., codъ de сьдѣлтъръ; — lampe, f., лампъ de еверънажъ; — recht, а., пер-нѣдикларъ, дрѣнтъ, дъ жокъ, дьгъ пьанъжъ; — rſanne, f., tirale de еверъинажъ.
Lothſen, v., зивелъжъ (маръжъ), мь-съръ.
Lothſen, v., еверъжъ; еверъинѣжъ (о-рѣотъре), зивѣжъ (металъ de металъ).
Lothig, а., de зжъ лотъ; — с. Silber, n.; аръинъжъ кьратъ.
Lothſe, m., мьлотъ (в. Lothſman).
Lothung, f., еверъжънтъ; еверъинъ-търъ, сьдѣлтъръ (еверъотъре).
Lothſgeld, n., вѣдърѣжъ.
Lothter, а. mi ad., деоваръмънтъ, нѣ-плетъ (в. Lotter); — bett, а., дьоу́летъ.
Lothterbude, m., штерѣнтърѣ; хѣо-манъ; пердеоваръ, оу́ндъ-de-nimъжъ, оу́рѣжъ, гьадаръ.
Lothterie, f., лотѣрѣ; — loos, n., вилетъ, лѣсъ de лотѣрѣ; — plan, m., планъ de лотѣрѣ.
Lotto, n., лото, лотѣрѣ.
Lotusblume, f., лѣоръ (лѣоръ).
Lotusblor, m., Lidorъ (монетъ еранъ de азъ).
Lothe, f., лѣжъ, лѣге de ськьжъ-мьрѣоре.
Lothe, m., лѣжъ; vom Löwen, de лѣжъ, лѣонинъ.
Löwenaffe, m., макужъ-лѣжъ; — artig, а. mi ad., de колъжъ лѣжъ, лѣонъжъ; — fuß, m., мѣчѣръ-лѣжъ (пѣанъжъ);

schlecht, n., сошлѣхъ леиорѣ, раса леиорѣ; — grube, f., гроба леиорѣ; — haut, f., кожа де лѣхъ; — herz, n., — muth, m., корачѣ де лѣхъ, инимѣ де лѣхъ; — hülle, f., воззика леиорѣ; — orten, m., ординарѣ лѣхлѣ; — stam, m., сѣмцѣ днлѣхѣ, сѣмцѣ корачиосѣ, сѣмцѣ мѣрѣимосѣ, сѣмцѣ трѣмѣлѣ; — stimme, f., рѣкнетѣ де лѣхъ; — thaler, m., талерѣ кѣ лѣхъ (монета ордн.); — zaun, m., гѣра лѣхлѣ (плантѣ); — wuth, f., ѳѣрѣоре де лѣхъ, ѳѣрѣоре кѣмѣлѣтѣ.

Röwin, f., лебѣкѣ.

Royal, (orang.), a. mi ad., лѣхлѣ, лѣхлѣ, сѣмцѣрѣ, шрѣвѣ, кредѣиосѣ (сѣхъ чѣса че зѣче ромѣнлѣ: омѣ де кѣвлѣтѣ шѣ де о-тѣмѣтѣ).

Royalität, f., лѣхлѣтѣте, лѣхлѣтѣте, шрѣвѣтѣте.

Rucine, f., лѣчерѣтѣ (плантѣ).

Ruché, m., рѣсѣ; er hat Augen wie ein —, ѳлѣ арѣ ѳкѣ ѳорѣ аѳерѣ; — stiel, m., вѣленѣтѣ.

Rude, f., сѣмѣрѣтѣ, гѣмѣтѣ; лѣкѣтѣ; шѣрѣтѣтѣтѣ.

Rüdenbüchel, m., (ла тѣнарѣ), кѣвлѣтѣ рѣшлѣмѣторѣ, рѣшлѣмѣтѣвѣ.

Rüdenbüchel, a. mi ad., кѣ лѣссе, кѣ сѣкѣдерѣ, кѣ лѣкѣне; сѣнарѣ; шѣрѣтѣ.

Rüdenbüchel, f., дѣмцѣ шрѣвлѣ, дѣмцѣ ѳалѣмѣ.

Rüdig, a. mi ad., мѣнѣ де сѣмѣрѣтѣтѣ, гѣкѣносѣ; гѣкѣносѣ.

Ruber, n., шѣрѣдѣгѣ; кѣрѣбѣе (де кѣлѣ); шѣрѣгѣкѣне, хѣгѣтѣ, сѣрѣвѣ; шѣдѣтѣ. (шѣтрѣ ѳѣрѣ); шѣлѣпѣ, гѣрѣвѣ, лѣрѣвѣ, ѳѣмѣтѣ дѣсѣтрѣмѣтѣ; — leben, n., вѣдѣтѣ дѣсѣтрѣмѣтѣ.

Rüderlich, n., Riederlich.

Ruber, v.; a re гѣвлѣ дѣ дѣсѣрѣ-пѣрѣтѣтѣтѣка шѣрѣгѣкѣлѣ.

Ruf, — seite, f., лѣгѣрѣа дѣсѣрѣ вѣнтѣ.

Ruft, f.; аѳрѣ; рѣсѣлѣтѣ, рѣспѣрѣиѣ; heitere —, чѣрѣ сѣмѣнѣ; sanfte —, аѳрѣлѣ, вѣрѣ дѣпѣ; in freier —, дѣ аѳрѣ лѣверѣ; die — geht et- was, аѳрѣлѣ сѣ мѣшкѣ пѣдѣнѣ, гѣрѣде о мѣлѣ вѣрѣ; — besom- men, a. дѣчѣне сѣ рѣсѣлѣ; a

apinde de vester, a ѳѣсѣрѣа; sei- nen hagen — machen, a mi da ѳѣкѣлѣ инѣмѣ, a mi ѳѣора инѣмѣ; in die — reden, a vorſi dende- шѣрѣтѣ, a тока сѣрѣлѣорѣ; frische — schöpfen, a лѣа аѳрѣ кѣрѣтѣ.

Luft-ader, f., арѣтерѣ; — art, f., сѣгѣде (ѳѣлѣ) де аѳрѣ; — artig, a. mi ad., аѳрѣорѣмѣ, де пѣтрѣа аѳрѣлѣ; — ball, — ballon, m., аѳрѣостатѣкѣ, вѣлонѣ аѳрѣостатѣкѣ; — beschreibung, f., аѳрѣографѣтѣ; — bewohner, m., лѣкѣиторѣ дѣн аѳрѣ; — bild, n., хѣмѣрѣ, ѳан- тѣсѣтѣ, дѣкѣнѣрѣ дѣмѣрѣтѣ; — blase, f., вѣвлѣкѣ, вѣшѣкѣ де аѳрѣ; — bicht, a. mi ad., ѳрѣмѣкѣ, дѣ- нѣкѣ кѣ сѣтѣ нѣ потѣ сѣрѣватѣ нѣчѣ дѣкѣмѣ аѳрѣлѣ; — bichtigkeits- messer, m., манѣметрѣ, мѣсѣрѣ- торѣ де нѣндѣсѣмѣа аѳрѣлѣ; — druck, m., аѳрѣсѣтѣтѣ, шрѣсѣне де аѳрѣ; — electricität, f., ѳлѣктрѣи- тѣтеа аѳрѣлѣ; — erfcheinung, f., шѣтѣорѣ, ѳѣмомѣнѣ де атмѣ- ѳѣрѣ, аѳрѣтѣре дѣ аѳрѣ, аѳрѣпѣнѣ дѣ атмѣѳѣрѣ; — fahrt, f., кѣ- лѣторѣ дѣ аѳрѣ; — farbe, f., ко- лѣре аѳрѣпѣтѣ, колѣре аѳрѣстрѣ, аѳрѣ; — förmig, a. mi ad., аѳрѣ- ѳорѣмѣ; — gefühe, n., кѣмѣ де аѳрѣ; — geist, m., сѣпѣрѣтѣ дѣн аѳрѣ; сілѣѣ; сілѣдѣ (опѣрѣтѣшѣ); — geschwulst, n., ѳѣѣсѣмѣтѣ; — hauch, m., мѣшкѣрѣа аѳрѣлѣ; — himmel, — freie, m., атмѣѳѣрѣ; — klappe, f., вѣнтѣлѣторѣ, рѣсѣ- ѳлѣтѣре; — kugel, m., аѳрѣвѣлѣ, вѣтѣвѣ кѣ аѳрѣ (дѣмѣлѣтѣ); — kunde, f., аѳрѣолоѣтѣ, шѣпѣнѣ дѣ- сѣрѣ атмѣѳѣрѣ; — leer, a. mi ad., голѣ де аѳрѣ; — loch, n., рѣсѣлѣтѣре, рѣспѣрѣтѣре; — mal, n., мѣлѣтѣ сѣвлѣтѣтѣ, гѣрѣ- зѣде сѣвлѣтѣте; — maschine, — pump, f., мѣхѣнѣ пѣвѣмѣтѣкѣ; — maffe, f., мѣсѣтѣ, кѣтѣмѣте де аѳрѣ; — messer, m., — wäge, f., мѣсѣрѣторѣ де аѳрѣ, аѳрѣметрѣ, гѣзомѣтрѣ; варѣметрѣ; — mes- sung, f., аѳрѣметрѣ; — reisender, m., аѳрѣмѣлѣтѣ, шѣлѣторѣ дѣ аѳрѣ;

tirikъ, адеваръ вострыгоръ; —
 frantheit, f., воля де пльмънъ,
 свѣтъ, оетикъ, оетикъ; — frau,
 n., мамъмарѣцъ; — farrer, m.,
 мѣлчедъ, лѣва пльмънѣ; —
 miß, n., оърмъгаръ де пльмънѣ
 (мацкаре), хъкѣгаръ; — probe,
 f., провъ а пльмънѣлоръ (prin
 medikъ); — rufhaber, — fchlagaber,
 f., кева артерѣл пльмъларе;
 — fucht, — fchwindfucht, f., оетикъ,
 свѣтъ, оетикъ, воля воната; —
 fuchtig, a. mi ad., оетикосъ, ок-
 тикосъ.
 Zungen, v., батъ дела, дмъвх хал-
 пь-на, гьндълескъ.
 Zunge, f., кълъ ла ооѣ.
 Zunte, f., оитикъ де тѣнъ, ооооъ де
 тѣнъ, мечъ (ardel, франц. meche,
 ital. miccia), оетѣлоръ къ каре
 тѣларѣ даъ оокъ, дескаръ тѣ-
 пълъ; — riefen, a свѣта о
 мѣтъ, а дескоперѣ prin контра-
 мѣтъ свѣтаъ zude 6 мечкѣ
 шамманълѣ ми а'лъ лва; — foch,
 m., колъмѣтъ, въгъ де каре е
 легатъ оитикъ.
 Zupfen, v., рѣкѣ а-лене (пльмѣ
 опѣ канѣ).
 Zuppe, f., лѣпъ (платъ).
 Zupre, f., оероѣ, лѣпъ, сарчѣ де
 оеръ на де 125 ѣ; сарчѣ де
 о'лѣ; мѣца.
 Zurren, v., скърежъ, чонгежъ, во-
 плескъ.
 Zurrenfamer, n., оонъ де кохърѣ (ла
 томѣлъ метамелоръ).
 Zurde, f., оне вътранѣтъ.
 Zurf, a. mi ad., стългачъ.
 Zurf, f., подѣ, вѣтъ (дн торѣ).
 Zurf, m., гьпгълъ, пльгълъ, ме-
 телѣ; мѣскрѣчъ.
 Zurfen, v., свѣтъ плькарѣ, мѣскр-
 рескъ.
 Zurf, f., воле (ital. voglia), воле
 вътъ, пльчере (франц. plaisir),
 гѣстъ; воетъ, десътаре а сим-
 дърѣлоръ; mit —, мѣ гѣстъ, мѣ
 мѣчере; mit —, дн гѣстъ; fimp-
 lifche —, воетъ гьпескъ; ich habe
 keine —, ваъ, п'ам нѣд о воле
 мѣ стългъ дѣсвожъ ир . . . ; ich habe

—, даи е воля; seinet Zurfen
 nachhängen, а се да: дн вола
 симдърѣлоръ, а се гѣса дн вола
 пльмелоръ.
 Zurf-bad, n., ваѣ де петрочере;
 — bisme, f., кортепанъ, оаръ
 плькѣ, кървъ; — facht, f., пь-
 сацѣ дн кървъ, кърватѣ де пль-
 чере; — gang, m., терсѣ, пьсацѣ
 плькѣтѣ; — garten, m., гьдѣнъ де
 пльчере; — hauf, n., насть де пль-
 чере; — jagd, f., парѣтъ де гьпакѣ;
 — reise, f., кълъгорѣ де пльчере,
 вацѣ; — ritt, m., кълъгитѣ дн плькѣ;
 — schiff, n., rondolъ, въркълѣтъ; —
 schloß, n., кастелъ, палатъ; — seuche,
 f., воля лѣмбескъ, вѣперѣ, сѣлѣдъ;
 — fpring, — fpiel, a., комедѣ;
 — wald, m., пьдърѣче, свѣтъ де
 пльчере, рѣшоръ; — wandeln,
 v., мѣпрѣмъвъ, терѣ дн прѣмъларе.
 Zurfbarfeit, f., десътаре, веселѣ,
 пльчере, петрочере.
 Zurfen, m., кандѣмърѣ, полканѣрѣ;
 рьсѣдъ, помпъ.
 Zurfern, v., коетескъ, ми се дѣче
 inima (дѣтъ вѣва).
 Zurfen, a. mi ad., поетиторъ, допрѣ-
 торъ.
 Zurfenheit, f., воетъ тоара.
 Zurfig, a. mi ad., веселъ, лѣпъ;
 — мѣкѣтѣ; гьпескъ; — Zurfen,
 коммѣнѣл веселѣ; — leben, v.,
 а гьпѣ дн пльчере; sich über ei-
 nen — machen, а лѣ дн раскъ,
 а'ми вѣте жокъ, а лѣ песте, пѣ-
 чорѣ не нѣмѣла.
 Zurfigkeit, f., воле вътъ, веселѣ,
 лѣрѣтаре; пльчере.
 Zurfigmacher, m., гьпескъ; ком-
 мѣдантѣ, вѣзонъ; мѣмърѣчъ.
 Zurfing, m., десърѣнатѣ, дѣмъватѣ,
 дѣдѣтъ лѣ поетѣ (гьпескъ).
 Zurfirin, m., гѣстрѣнъ (materѣ гѣ-
 сѣтъ).
 Zurftrum, n., (ла арѣчл), лѣстрѣ,
 рьстрѣмъ де 5 арл.
 Zurfthamer, m., лѣстеранъ (гьпѣлоръ
 а дѣмъватѣлоръ лѣ лѣстрѣ).
 Zurfthamer, a. mi ad., лѣстеранскъ,
 лѣстеранъ.

Unterthum, n., изтеранизмъ.
 Lutfchen, v., суръ (цигъ).
 Lutter, m., винарскъ рѣдъ.
 Luv, f., (marin.), брѣзъ (изтире
 лътаратъ).
 Lururidô, a. mi ad., изкэриосъ,
 десэрипатъ.

Luzus, m., изкосъ.
 Luscum, n., личеъ.
 Luyrfe, f., лимфъ, вторе зероосъ;
 —ngesâße, pl., vase лимфатиче,
 vase зероосе (ан организмалъ
 animalalъ).
 Luyrfer, m., лирикъ, поетъ лирикъ.

M.

M, n., a treisprezecea literă din
 alfabetul germană.
 Maal, n., v. Mal, Mahl.
 Maas, f., Мезса (рѣдъ).
 Maas, n., v. Mas.
 Maandriſch, n., инпригатъ.
 Maccu, m., Меченате = пролеторъ
 ан литере.
 Maceriren, v., мацеръ.
 Maché, f., мацере, мацтаръ, изкря,
 (се инпресинговъ пинал ан ера-
 селе зрмъторе); das Kleid ist in
 der —, вестматалъ о ан изкря;
 die Schuhe sind noch in der —,
 скапил дикъ нэ снатъ гата; was
 erst aus der — kommt, изкря ноъ
 че акм есъ дна тьна менге-
 рьлал; jemanden in der — haben,
 а трата рѣд по чинова.
 Machen, v., макъ, изкря; кроескъ,
 кройре (лат. creare), крээкъ, про-
 дькъ, кьмизнъ; еормъ; was machst
 Du? че еалъ, ешри сьмътоосъ?
 was ist zu —? че о де мацтъ?
 hier ist nichts zu —, с'а еиниъ,
 (сэришмат'а); laß mich nur —,
 лас не mine; mache fort! гръ-
 веште, каръто! et wird es nicht
 lange mehr —, тране де мотре;
 dabei ist nichts zu —, d'avi nз
 есе ничъ маъ; кьшриъ; etwas zu
 Geld —, а преоаче ан ванл;
 Holz —, а decinia lemne, а еаче
 стьлцинт; das Essen —, гърескъ
 вькате; gute Offiziere —, еор-
 миезъ оеичерл ванл; Spas —, кь-
 мизнъ ржскъ; ich mache mir nicht
 viel daraus, нэ прѣ динл пасъ;
 sich an etwas —, а се ашка, а
 се исне ла изкря, а инпресинде
 чева; das macht sich gut, mede

vine, стъ ержмоосъ, (принде колорев
 сак кройтера вестинтелоръ); es
 macht sich nicht, нэ о праптикаверъ;
 sich auf den Weg —, а шена по
 дрмткъ; sich an einen —, а се
 адреса ла чинова; sich aus dem
 Staube —, а о лза ла гьлп, ла
 сьмътооса.

Macher, m., мацторъ; —in, f., ма-
 цторосъ; —lohn, m., мацтъ,
 мацтара (плата); —ci, f., ма-
 цтаръ.

Machination, f., макинъционе.

Macht, f., пьтере (еисикъ), тьриъ,
 вартъте; мацтате, изторигате
 поингъ; сиръ; тране, остъшине;
 die Europäischen Mächte, потериле
 екронене; mit aller —, дна тоте
 пьтериле; —brief, m., пленингинъ,
 сирисоре динптеригоре, (веклиме,
 mai mine vichelime); —geber, m.,
 mandатаръ, динптеригоръ; —
 gebot, n., ordinъционе деспотикъ;
 —haber, m., дмаотеритъ, дин-
 нотенциаръ; domak, примине (дин-
 кьтъ се сокоетште а аве пь-
 тереа сьпретъ дна тьна поно-
 рьлал); —handlung, f., еантъ по-
 тенциосъ, симикъ; —herrſcher, m.,
 деспотъ.

Mächtigt, a., поинте, таре, кьпроекъ;
 ad. еорте; er ist keines Sellers
 —, n'are о пара кюръ, о еоракъ
 лизитъ; er ist dieser Sprache sehr
 —, кьшотте еорте вине ачестъ
 лимъ; —leit, f., пьтинъ.

Machtlos, a. mi ad., непстинвоосъ,
 еъръ пьтере; —igfeit, f., неп-
 тинъ.

Machtſpruch, m., сентринъ ари-
 траръ, хогьраре датъ ан пьтере;

—vollkommenheit, f., пълнота; —wort, n., слово; mare, греа; terminē енерѣосѣ; в. Machtspruch. Machwerk, n., дѣло ordinarē. Mach, nomał дн фрасалѣ: — und Sach, каналѣ, гѣтрѣде соѣетѣеф. Madame, f., дѣмна теа; в. Frau. Mädchen, n., оѣтѣ, оатѣ; Dienst —, сервѣ; —haft, a. ші ad., ка о оатѣ; оетескѣ, вергзрарѣ; —jüger, m., змалѣторѣ днѣтѣ оете, оетелекѣ; —raub, m., рѣпѣтѣрѣ, рапѣтѣ де оатѣ; —scham, f., омеренѣе, modestie de вергзрѣ; —schule, f., школѣ де оете. Made, f., верте. Mädel, v. Mädchen. Madensack, m., (трѣвалѣ) корнѣ зманѣ. Madig, a., верменосѣ. Magazin, n., magazie. Magd, f., сервѣ. Mägdleinerin, f., колѣчѣторѣ де серве. Mäglein, n., оетѣцѣ (кодѣцѣ). Magdlohn, m., сѣтѣрѣа, плата сервел. Magen, m., отомакѣ (ла омент); кѣлікѣ; рѣлѣтѣ (ла віте); вѣтѣкѣ, пікотѣ (ла пасерѣ); пров. einem hungrigen — ist nicht gut predigen, попорѣлѣ оѣлѣмѣндѣ нѣ прѣ вѣрѣ сѣ азѣлѣ де моралѣ; —arzenei, f., стомакѣкѣ (medikamentē дн гѣрѣторѣ); —beschwerde, f., грѣтѣте ла стомакѣ; —drüsen, n., kardialien, агѣсарѣе де стомакѣ; —elixir, n., елісірѣ стомакѣ; —entzündung, f., аспѣндепе де стомакѣ; —fieber, n., орігѣрѣ гастрѣче; —frampf, m., спасѣтѣ, кѣрѣеф дн стомакѣ; —trüb, m., гѣра стомакѣкѣ; —säft, m., сѣкѣ гастрѣкѣ; —schmerz, m., —weh, n., дѣрѣе де стомакѣ; —schwäche, f., атонѣ, сѣлѣчѣсѣне де стомакѣ; —stärkend, a., стомакѣкѣ; —tinctur, f., тѣнтѣрѣ де стомакѣ; —tropfen, m. pl., пікѣтѣрѣ де стомакѣ; —wasser, n., апѣ (дн гѣрѣторѣ) де стомакѣ; —wurst, f., кѣлікѣ де порѣкѣ змалѣтѣ (сѣпѣратекѣ); —zersetzung, m., ала долеа стомакѣ (ла рѣмерѣторѣ).

Mager, a., магрѣ (карне), стернѣ (кѣмнѣ); —e Hand, тѣлѣ сѣлѣтѣ; пров. ein —er Vergleich ist besser als ein fetter Prozeß, оначѣ стрѣлѣтѣ е маѣ вѣлѣ декѣтѣ о жѣдикѣтѣ дрѣнтѣ; —keit, f., тѣкрѣме; —n, v., devinē магрѣ, сѣлѣтѣскѣ. Magie, f., маѣе, оертѣкѣторѣе; —r, m., марѣ. Magisch, a. ші ad., маѣкѣ. Magister, m., маѣстрѣ (докторѣ) де оѣлосоѣе. Magistrat, m., маѣстрѣтѣ, мѣнѣчѣпалѣтѣе (сѣатѣлѣ четѣцѣенескѣ). Magistratsamt, n., маѣстрѣтѣрѣ; —person, f., маѣстрѣтѣадѣкѣтѣ, мѣмѣрѣ де сѣатѣ. Magnat, m., магнатѣ. Magnete, f., магнесѣе. Magnet, m., магнетѣ; —isch, a. ші ad., магнетѣкѣ, че атѣрѣне; —ische Cur, магнетѣсѣтѣ; —ischen, v., магнетѣсѣтѣ; —ismus, m., магнетѣсѣтѣ; —nadel, f., акѣ магнетѣкѣ. Magnificenz, f., марѣоѣчѣндѣ, тѣрѣе (тілѣсѣ). Magnamen, v. Mehnamen. Mahagoni-baum, m., —holz, n., арворѣ; лѣмнѣ де махонѣ. Mahd, f., косѣре, косѣтѣ. Mähren, v., косѣскѣ. Mäher, m., косѣлѣ; —lohn, m., косѣтѣ (платѣ). Mähzeit, f., тімѣлѣ косѣтѣлѣ. Mahl, n., прѣлѣкѣ; тѣлѣкарѣ; сѣмнѣ, потѣ, марѣтѣ; ein blaues —, копѣтѣсѣне, лѣвіре оѣрѣлѣ, вѣлѣтарѣ. Mahlen, v., маѣлѣкѣ; пров. wer eher kommt, mahlt eher, карѣ вѣне маѣ кѣрѣндѣ ачѣла вагѣ маѣ дн тѣлѣлѣ дн морѣ. Mahlstein, m., —zeitfen, n., копѣтѣ сѣмнѣ, молѣментѣ де пѣтрѣ. Mahlgang, m., кѣрсѣлѣ морѣлѣ; —gast, m., тѣчѣнарѣ; —geld, n., —großfen, m., ванѣ де тѣчѣнарѣ; —gerinne, f., гѣлѣтокѣ; —meße, f., мерѣкѣ (дежѣта, ваѣа) де тѣчѣнарѣ; —mühle, f., морѣ де тѣчѣнарѣ; —scharf, m., зѣстрѣе; —zahn, m., денѣтѣ молѣрѣлѣ, тѣсеа; —zeit, f., тімѣлѣ тѣлѣкѣрѣлѣ; eine

Manna, f., маннъ, маннъ.
Manne, f., ерѣнокъ, мѣнѣлъ; по-
 тронъ (ер.), кодардъ, плѣкъ-ѡгръ.
Manesud, m., манезукъ; еир. пе-
 негаръ, апостаръ.
Manmon, m., мамонъ, ардинъ,
 ванн; —sbienen, —fucht, m.,
 склываъ ваннел, авцилоръ м-
 мештл.
Manmuth, —stochen, m., оскъ де
 маннъ (animall antidiavian).
Man, pron. ned. = немтине, оре-
 каре; знъ (омъ); се градъче
 ромънемте сѣхъ кз в. p. de 3
 пер. с.; —fönnite sagen, c'ap
 прѣ зиче; —sagt, се зиче; —
 fann, се лоре; —glaubt, се
 крѣде; сѣхъ кз в. a. de 1 пер.
 с. опл а 3 пер. пл.; —lobt den
 König, ладъ (omenil) не рецѣле;
 was —wünscht, glaubt —, че
 доримъ крѣдемъ; сѣхъ кз а 2
 пер. mod. поp., indk. konj.; —
 lasse sich nicht gelüsten, bezl съ
 нз погештл; сѣхъ кз participie:
 wenn — diesen Fall annimmt,
 nsindъ ачестъ касъ; wenn — ihn
 sieht, so sollte — glauben, вь-
 зъндъ'а, ал крѣде; къндъ лъхъ
 bezl, лдл vine съ крѣзл.
Manch (mancher, manche, manches),
 pron. pers., атаре, ктаре; оре
 каре = aliquid; знл, нимте, нз
 usgint, мзлцл; —er hält sich für
 unglücklich, der es nicht ist, атаре
 се крѣде нееричиъ, ѡръ а ѡи;
 —e Leute glauben, daß .., знл
 omenil крѣдъ кз ..
Mancherlei, a., диверсъ, ѡелспиъ,
 вариъ.
Manchmal, a., знеорл, кѣте одаръ.
Mandat, n., емикъ, ordinъизне; —
 arius, m., mandataril, лппстериъ.
Mandel, f., (ѡрзнтъ), мirdalъ; (a-
 nar.) rindspъ; —brühe, чинзевинъ
 = 15 вкълцл; ein —Et; o чин-
 зевинъ де осо; —baum, m.,
 (номъ), mirdalъ; —brezel, f.,
 коприъ кз mirdale; —bröt, n., sic-
 контъ де mirdale; —fern, m., mir-
 dalъ (cimzspe); —fuchsen, m., коп-
 тѣръ де mirdale; —milch, f.,

лѣнте де mirdale; —öl, n., оалс
 де mirdale; —pflücht, f., пор-
 сѣкъ кз cimzspe дзлче; —seife,
 f., сьунъ де mirdale; —torte, f.,
 торъ де mirdale; —weise, ad.,
 кз чинзевина.
Mandolin, f., mandolinъ, лъзтъ кз
 4 kôrpe.
Manen, pl., (mitol.), змвеле, ре-
 носанл, manil (d'airi поманъ =
 pro manes), ла ромъл.
Mange, Mangel, f., манганъ; —
 bret, n., скъндъра де манганъ;
 —holz, n., свчиторл дѣла манганъ.
Mangel, m., лпсъ; деѡнтъ (к-
 сьрѣ); тревингъ; —haft, a. mi
 ad., кз лпсъ; деѡнтосъ, пе-
 депинитъ.
Mangelhaftigkeit, f., деѡнтоситате.
Mangeln, v., лпсеште, аре де-
 ѡнтъ, кьсрѣ; —, мангънъ.
Mangen, v., мангънъ, дъхъ ла ман-
 гънъ (рѣеле).
Mangold, n., (ѡелъ де) сѡекъ.
Mangorn, n., смржюкъ.
Manichäer, m., manixelъ (знъ ѡелъ
 де еретикъ); кредиторъ; —n, v.,
 стржнъ ла платъ (не знъ datorъ).
Manie, f., маннъ, патимъ, де чева
 (d'airi мъня ром.).
Manier; f., маниеръ, пергаре (кз
 omenil); градие; was ist das für
 eine —? че пергаре е аста? —
 sich, a. mi ad., помитъ, оменосъ, кз
 маниеръ, кз вълъ пергаре; —sich-
 feit, f., политѣръ, политѣдъ, omenie.
Manifest, n., маниѡестъ, езисъ; —
 iren, v., маниѡестъ, декларъ.
Manipulation, f., мънспре, маниу-
 лъизне.
Manipulieren, v., маниуаеъ, мъ-
 нзеъ.
Mann, m., омъ, вьрватъ, (мъре
 ром. m. = mari ер.), содъ (лп-
 късѣторие); персонъ маскритъ;
 —für —, знъ кѣте знъ, знъ
 дънъ алтъ; —gegen —setzen,
 а се лѣнта пентъ ла пентъ; ein
 Wort ein —, омъ каре се wine
 де кьлѣатъ; Waaren an den —
 bringen, а деѡѡче, а винде марѡа;
 er ist nicht der — dazu, нз е де

Marintren, v., marinezš.
Marionette, f., маріонета, п'як-
 шерія.
Mark, n., м'ядз'я; карма (фрэн-
 телорб); —, f., фронтіеръ, мар-
 цина, mieziinъ, хотарб; —, маркъ,
 pondera de азрб себ арцінтб.
Markasit, m., маркасіт (п'етрб).
Marka, f., маркъ, оісъ (дн жокб
 de кърп).
Marken, v. a., маркб, днсемнб
 (марцініе церел); —, v. n., кс-
 принде ататеа марче (de азрб).
Marketenber, m., вьнзторб (de але
 тьнк'рел дн тавере); —in, f.,
 вьнзторе (дн тавере); прек-
 п'ецъ; —n, v., a vunde (de але
 тьнк'рп дн тав'рб).
Markgraf, m., маркграфб, конте де
 марцін; —in, f., маркграфіинъ;
 —schaft, f., маркграфіатб.
Markisch, a., м'ядз'іш; —ig, a., м'я-
 дзвочб.
Markischeide, f., дем'ярк'цізне, де-
 церм'спіре; марцінал; —kunst, f.
 цеомеріъ св'теранъ (дн mine);
 —r, m., месар'торб de mine.
Markischeibung, f., хот'ярніціе; де-
 церм'спіре де хотаре.
Markstochen, f., оцб кс м'ядз'я.
Markstein, m., п'етрб де хотарб.
Markt, m., форт (а фаръ = a foro),
 т'ррб; ніацъ; auf den — gehen,
 мерб за т'ррб; —brot, n., п'не
 дет'ррб; —bude, f., в'зік' de т'ррб;
 —n, v., т'ррбескб (в'ндб, км-
 п'рб); —flecken, m., т'ррбшорб,
 ор'шелб; —freiheit, f., лібертате де
 а ціне т'ррб; —geld, n., вані де
 т'ррб (жел'ці себ кьштаті дн
 зі де т'ррб); —gut, n., м'р-
 ф'рп де т'ррб; —korb, m., п'е-
 нерб де т'ррб; —leute, pl.; т'р-
 говеді; форані; —meister, m.,
 вір'б, комісарб де т'ррб; —ord-
 nung, f., рег'льм'нтб де т'ррб;
 —platz, m., в. Markt; —preis,
 m., прецб крпнте; —schiff, n.,
 наф де (к'ратб) за т'ррб; —
 schreier, m., чарлатанб; —schreierci,
 f., чарлатан'я; —schreierisch, a.,
 чарлатанікб; —tag, m., зі де

форт; —vogt, v. Marktmeister;
 —zettel, m., мерк'сіалъ, чедз'я,
 тариъ (de прец'рпне крпнте дн
 форт); —zol, m., ванъ.
Markung, f., марк'цізне, днсем-
 наре де марцінал; хотарб, цінатб,
 окозб, плаб, влаб.
Marmer, m., марморъ; künstliche
 —, марморъ артефіціосъ; —ar-
 beit, f., л'к'р де марморъ; —ar-
 artig, a., марморікб; —band, n.,
 л'г'т'р' (de томб) марм'р'я;
 —bild, n., стат' де марморъ;
 —block, m., волюбанб де мар-
 моръ; —bruch, m., мармор'р'я;
 —fart, a., де т'рпа мармореі;
 —iren, v., мармореzš; —mühle,
 f., м'рб (фестр'б де т'латб)
 марморъ; —n, a., де марморъ;
 —platte, f., л'снде, тав' де
 марморъ; —saal, m., салъ де
 марморъ; —schleifer, —schneider,
 m., т'л'т'орб, пол'торб де мар-
 моръ; —stein, m., марморъ; —
 tisch, m., масъ де марморъ.
Marode, a., (soldatb), остенітб,
 (х'р'цітб mold. = harassé фр.),
 мародб.
Marodiren, v., мародезб, кадб оо-
 тенітб, апол прадб (soldats не
 зрпа револ'злб).
Marone, f., кастанъ; в'омъ.
Marotte, f., г'р'г'ні (дн канб).
Marqueur, m., маркеръ, п'меръ-
 торб дн візіардб.
Marş, m., (mir.), Марте, Марці.
Marşch, m., мерсб, маршб; —!
 мерш! сіх in — setzen, а плака.
Marşcall, m., маршалб; —stab, m.,
 в'дъ де маршалъ (семнб азб
 demp'н'ціт).
Marşchfertig, a., гата де мерсб
 (дб плекатб); —iren, v., мерсб,
 маршеzš; —land, n., ц'р'б, локб
 морашніочб; —linie, —route,
 f., лініъ, др'мб піліт'рескб.
Marşsegel, n., в'нтр'еа а доа а катар-
 г'л'б чел'ш'маре, в'нтр'еа л'ш' Марте.
Marşstall, m., стаз'б (граждб) дом-
 нескб.
Marter, f., марцірб, тор'т'р' (кінб,
 м'н'кб); —bank, f., в. Folterbank.

Märterer, m., мартиръ, (марторъ — ит. martore, псалмъ дн дим. rom. къ сѣнсѣ de confesore), мъченикъ; —buch, n., мартироложи; —in, f., мартиръ, мъченица.

Märter-geschichte, f., вѣдѣнне мартироложъ (сѣндироръ); —thum, f., мартиръ.

Märter-tod, m., мѣрте де мартиръ; —holz, m., земнъ (краще, сказнъ) де торгъратъ, де кинсикъ; —sammet, f., кътаръ де торгъратъ (де честигонатъ); —n, v., мартирезъ, торгърезъ; —voll, a., пинъ де торгъратъ; —woche, f., септемъна патимелоръ.

Martins-fest, Martini, n., Ст. Мартинъ (сербъгора); —ganß, f., гъска Ст. Мартинъ (днгръшатъ ми орипъ дн ачѣсть zi); —horn, n., корншорвкъ (торта) Ст. Martin.

Märterin, v. Märtererin.

Märterer, v. Märterer.

März, m., Марте, Марциъ (зіеле); —bier, v. Lagerbier; —butter, f., зръ де Марциъ; —fein, m., новизнъ дн Марте.

Margialisch, a. ми ad., марциалъ.

Margipan, m., мърципанъ (азатъ пръжитъ).

Masche, f., nodъ ошонкъ; зацъ (де принцъ масеръ); окіъ (де колдзи, чорамъ); —n, v., леръ къ ошонкъ; оакъ окіри.

Maschine, f., машинъ; —lehre, f., механикъ; —maschine, a., машиналъ, ad., машинадънте, ка о машинъ; —meister, m., машинистъ; —rie, f., машинъри.

Maseller, f., мъселъ (земнъ).

Masfer, m., възъ (дн земнъ); патъ (ка възъ по трнъ); —ig, a., възносъ, възратъ (земнъ); пътатъ; —n, v., мъртърезъ.

Masfelle, —holder, m., ардар (арворе).

Maske, f., маскъ, ларвъ; —ball, m., валъ маскатъ; —nleid, n., вестмънтъ де маскъ.

Masferade, f., маскарадъ (възире дн маскъ).

Masfirten, v., маскекъ; аскандъ.

Masfopel, f., асочегизне де пероциорл; (дн сѣнсѣ рѣ) комплоръ.

Masß, n., мессъ; — und Gewicht, мессъ ми ponderе; nach dem —e verkaufen, а винде къ мессра; in vollem —e, къ авондангъ, присосингъ; das — nehmen von etwas, а лза мессъ (вентъ зухъ вестмънтъ).

Masfackren, v., масакрежъ, оморъ, детранкежъ, деклжъ.

Masfchen, n., мессригъ.

Masße, f., мессъ; modß, kinß (къ prep. mi ad.); mit —n, пзвинъ; über die —n, неоте мессъ, а оаръ дн кале; solcher —n, ас оелъ, дн модлжъ ачеста; einiget —n, оремъкмъ; in der —, wie ..., прекъмъ; gehöriget —n, днъ дрегтаре; befohlet —n, кмъ с'а демъндатъ; in Allem — halten, а ои къ мессъ дн гота.

Masse, f., массъ (сзма пърциоръ де материе, трнъ).

Massen, (vekß), conj., оиндъ, де време че.

Masgabe, Masgebung, f., мессъ, пропорцине; nach —, дн мессъ; днъ пропорцине; ohne —, оаръ мессъ.

Masßig, a. ми ad., мессратъ, стъмператъ, кмъгътатъ, де мижокъ, потривитъ; —en, v., стъмперъ, модеръ, кмъгътъ; концинъ, контенекъ, дноржъ; —feit, f., стемпъръцине, модеръцине, кмъгътаре; —ung, f., стъмперъцине.

Masßig, a. мъссикъ, мъссикъ.

Masßkante, f., канъ де мессъ; —lade, f., (човор.), мессъ де талъ; —lebe, f., оръзмънкъ, мъръригъ (окопе); —regel, f., мессъ, прекъцине; seine — nehmen, а'ми лза мессри; —stab, m., мессъ (въдъ, варгъ); пормъ — (noimъ rom. m.) лѣфе, регъ; —weise, ad., къ мессра (къ кпа).

Masßbaum, m., катаргъ, арворелъ (коръziel); den — lappen, десарворезъ, доворъ катаргъ днел.

Maß, f., дѣлѣніе (за гиндъ); Schweine in der — haben, а авѣ порці за гиндъ.

Maßader, f., емоподіаль, вена маццалі карвалі; —darm, m., маццалі карвалі; —en, v., арворезъ, пнѣхъ катаргъ.

Mästen, v., дѣлѣніе; —, n., дѣлѣніе.

Maßfeder, f., нава дѣлѣніе; —ganz, f., гаскъ дѣлѣніе; —gefälle, pl., венітспі дѣла гиндъ; —geld, n., гиндспітѣ; —ich, —ix, m., маццалі; —salz, —schwein, —vieh, n., вичелѣ, поракъ, вѣгъ цинсте за дѣлѣніе; —torb, корвѣ, nodimorъ дѣлѣніе катаргалі (шентрѣ веліатѣ); —loß, a., десарпоратѣ, фѣрѣ катаргъ; —schö, m., вохъ де дѣлѣніе (пентрѣ тѣлатѣ); —stall, m., штгалѣ пентрѣ дѣлѣніе (вѣтелорѣ); —ung, f., дѣлѣніе; —wächter, m., веліеторѣ де катаргъ; —wand, f., армѣтсра катаргалі; —zeit, f., тѣмплѣ дѣлѣніе.

Maßwert, m., катаргспітѣ, арворспітѣ.

Maßurka, f., маццалі (dangъ).

Matador, m., матадорѣ (дѣлѣніе); eig. омѣ дѣлѣніе.

Water, f., матрїче (тїор).

Material, n., материалѣ (алѣ znel арматѣ); —ien, pl., материалѣ (de ziditѣ); —handlung, f., спедеріе, волѣ де дрогспі; —ismus, m., материалізмѣ; —ist, m., материалістѣ (вѣнзѣторѣ де спедеріі, вѣрїені, металспі; дѣлѣніе коптраріс смїртзалістѣ); —waare, f., дрогспі, спедеріі.

Materie, f., матеріе; —ell, a., материалѣ, де матеріе.

Mathematif, f., математікѣ; —er, m., математікѣ; mathematisch, a., тематікѣ; ad., математїченсте.

Matraße, f., матрацѣ, салтеа; —macher, m., матрацѣрѣ.

Matrifel, f., матрїцалѣ, рѣіспітѣ; in die — einschreiben, дѣлѣніе.

Matrife, f., (дѣлѣніе), матрїче.

Matrona, f., матрїца.

Matrose, m., матросѣ, тѣрїнарѣ, корвїерѣ; —ndienst, m., матросерітѣ (сервїітѣ).

Matz, m. ші а., шїсѣлѣ; тѣрѣ, валегѣ; марѣ, канотѣ (дѣлѣніе); einen — macher, факѣ канотѣ де чїнева; —en, v., факѣ марѣ; —ig, a., тїносѣ.

Matt, a., гнѣдѣ = (languidus lat.); ostenitѣ, слѣвїтѣ, сторѣ (латѣ де фоме); сервїтѣ, фадѣ; фѣрѣ фадѣ, фѣрѣ влагѣ, фѣрѣ інітѣ; —e Wasser, анѣ стѣтѣтѣ; —e Wein, вїнѣ тѣзїтѣ; —e Farbe, колѣре стѣртѣ; —e Augen, окї стїншї; —e Stimme, гласѣ слѣвѣ.

Matte, f., рокожїнѣ, скѣрѣ; пратѣ, кѣмпїтѣ, пажїште; —, n., ланте дѣлѣніе; —fechter, —macher, m., рокожїнарѣ.

Mattheit, **Mattigkeit**, f., гнѣдїе, гѣсїтїне.

Mattig, a., дѣлѣніе.

Maturität, f., матрїтѣ, кѣчере.

Maß, m., мїшелѣ, тїкѣлѣ, пѣкѣтѣ; ланте дѣлѣніе.

Mauen, v. а., мїкѣна, мїорпї.

Mauer, f., мѣрѣ, пѣрете (zidѣ); —brecher, m., арїете, вѣрвече (de sparѣ msp).

Mauerfest, a., тѣре ка мѣрѣ, фѣрте тѣре; дѣлѣніе кѣ zidѣ; —fraß, m., мѣкѣтѣ, стѣчѣтѣтѣ де мѣрѣ; —giebel, m., мѣрѣ де фронтїнѣ; —kelle, f., мїспїтѣ; —kranz, m., кѣлѣтѣ мѣрѣ; —kranz, n., іѣрѣ пѣрїтарѣ; —kronē, f., корѣнѣ мѣрѣ; —meister, m., мѣрѣ; маїстерѣ (канѣ) мѣрѣ; —n, v., мѣдѣскѣ, вѣдѣскѣ, пѣрѣскѣ; mit Lehm und Stroh —n, мѣрѣскѣ, вѣрѣскѣ, вѣрѣскѣ; —pfeffer, m., a. Hauslaub; —raute, f., рѣтѣ мѣрѣ; —riße, —spalte, f., арѣнтѣтѣ дѣлѣніе; —schwabe, f., рандѣна де zidsp; —specht, m., мїгѣ, кѣдѣрѣтѣ мѣрѣ; —stein, m., кѣрѣмїдѣ, пѣтѣ де ziditѣ; —

че нѣтъ ла ачоста? wen — Sie?
de cine vorbentri; wie — Sie
das? kэмъ аңгеломъ ачоста? es
gut mit einem —, а voi zisba
vinele.

Meinerseits, ad., dinnapremi.

Meiner-halben, —wegen, —wollen,
ad., pentrs mine, pentrs харьлѣ
(хатарьлѣ) меѣ; —, int., din
partea mea (ешт ливорѣ, поул ..
мчл.).

Meinung, f., opinione, пѣрере, кре-
dinga, сокотингъ, ситтинатѣ,
жѣдикатѣ; —strieig, m., лъгъ de
opiniam, дичнзгъ.

Meisich, m., вразъ, орзъ гьларѣ ми
омаритѣ pentrs фькьлѣлѣ верел;
—bottich, m., кадъ de вразъ;
—en, v., аместенѣ орзъ гьларѣ
кз аръ фербинге, фанѣ вразъ.

Meise, f., nigirots; —nfasten, m.,
лѣдигъ de princѣ (nigiroil); —n-
tanъ, m., влѣдъ, ладѣ (de princѣ
nigiroil).

Meisfel, m., дагъ; кзотъръ; —, f.,
скатъ (de проѣ ла рана); —n,
v., лъкръ кз дагъ.

Meist, a. mi ad., (sup. дела Mehr)
челѣ маѣ мьларѣ, фортре децѣ, ус-
рвреа; —bietend, a. mi ad., челче
дъ маѣ мьларѣ.

Meistens, meistentheils, ad., de рьадѣ,
оѣчнситѣ, parte mare, de маѣ
мьларе опл, дьгл.

Meister, m., маѣстерѣ, стьлннѣ;
мештерѣ; — vom Stuhle (ла
фармазонѣ = Freimaunern), про-
cedintеле, канъ; zum — machen,
се примеште ка маѣстерѣ; —
werden, devine маѣстерѣ; er wird
sein — schon finden, ашл ва
да елѣ несте омѣ; пров. das
Werk lobt den —, дьлн лъкръ се
знпште лъкръторьлѣ; einer Sache
— werden, а кьлгта дн изтереа
ѣа знѣ лъкръ; seiner selbst — sein,
domnѣ несте natimеле case; —
arbeit, f., лъкръ de маѣстерѣ
(фортре знѣ).

Meistereien, f. v., Abbesterei.

Meister-essen, n., мацъ дагъ de знѣ
ноѣ маѣстерѣ; —geld, n., таоса

de imparatѣ дн рьадьлѣ маѣстерѣ-
лорѣ; —gesang, m., кьнтѣ de
трьадьорѣ; —gesell, m., codaлѣ,
калѣ, че цине локѣ de маѣстерѣ
ла о вьдъвъ мештерѣцъ; —haft,
—lich, a. mi ad., мьлестрѣ, de
мештерѣ; —minzpatѣ, перфептѣ;
—hand, f., мьлѣ de мештерѣ;
—in, f., мештерѣцъ; —n, v., а
маѣстерѣ, а мьстра, а критика,
чечсра; дноржна; —recht, n.,
—schafft, f., мьлестрѣцъ; дрепѣ
de маѣстерѣ (de а изтѣ лъкра
дн ачестъ каритате); —sanges,
m., трьадьорѣ (шоетѣ дн вѣкьлѣ
14—15); —streich, m., анзкьтъръ
de мештерѣ; —stud., —werk, n.,
канѣ-d'оперъ, лъкръ перфептѣ;
—wurz, f., днперъторѣ (плантъ).

Melancholle, f., меланколѣ.

Melanchollisch, a. mi ad., меланколѣкѣ.

Melbe, f., ловодъ.

Melden, v., а da de штире, а вестѣ,
а днштѣнца, а репорта; а адъче
а минге; ohne Ruhm zu —, фъръ
а ме гьзда вестескѣ; mit Ehren
zu —, кз вола Дтале ...; sich
—, се днѣрѣмазъ (кредиторѣ);
sich zu einer Stelle —, а кон-
крѣне pentrs знѣ постѣ.

Meldung, f., даге de штире, вестѣ,
репортаге.

Melilote, f., триѣлѣ мелилотѣ.

Meliren, v., аместенѣ (колорѣ);
melirte Strumpfe, кьлзгнл мар-
шпрѣл.

Melisse, f., мелѣсъ (плантъ).

Melissjuder, m., какарѣ de кькьлѣ.

Mell, a., кз ланте; —eimer, m.,
шшттарѣ, ард. (= seuu algaire
фр.); —en, v., мьлѣгъ; —er, m.,
мьлѣгъторѣ; —erei, f., мьлѣсьтъръ,
мьлѣгъторѣ; —erin, f., мьлѣгъ-
рѣсѣ; —fah, n., гьлѣгъ de мьлѣсъ;
—fuh, f., вакъ кз ланте; —vieh,
n., вѣгъ de мьлѣсъ; —zeit, f.,
тѣмьлѣ мьлѣсьлѣ.

Melodie, f., мелодѣ, арѣ.

Melodisch, a., melodiosѣ.

Melodram, n., мелодрамъ, драмъ
кьлгтатѣ.

Merbitisch, a. mī ad., meritiš, че-
 троск.
Mercantisch, a., mercantiš, nego-
 циторск.
Mergel, m., маргъ (пътнотъ); — n,
 v., днрашъ кз маргъ.
Meridian, m., meridianš.
Meridional, a., meridionalš, meziziš.
Merino, m., merino (патаръ); —
 schaf, f., ое merino.
Merklar, a., маркаверъ, потаверъ,
 сичиитрѣ, де перченѣтѣ.
Merken, v., маркѣш, потѣш, дн-
 семнѣ; оссерѣш, днцелѣш; зъ-
 рѣскѣ, сичиш, иѣ аминѣ, иѣ дн-
 семъ; merkst dieses, nota bene,
 eine muntel sich nichtſ — lassen,
 a нз аза дн семъ.
Merklich, a., потѣворъ; днсемна-
 веръ. в. Merklar.
Merkmal, n., маркѣ, потѣ, семнѣ.
Merkur, m., (mit.), Меркуре (zešš
 негоциалъ, кзриерѣш zeilорѣ);
 p̄me de планерѣ; Quecksilber, n.,
 Меркуриѣ, арцинтѣ виѣ.
Mercurialmittel, n., medikam̄ntſ
 меркуриалѣ, кз арцинтѣ виѣ.
Merkwürdig, a., днсемнаверъ, семнѣ
 де потатѣ, маркаверъ; кзриосѣ,
 мемораверъ; — seit, f., днсеманъ-
 татѣ, потаверитатѣ, кзриоситатѣ.
Merkzeichen, n., в. Merkmal.
Merkz, f., мѣрѣш.
Mesalliance, в. Miſſheirath.
Mesapel, Miſſpel, месѣлѣ (номѣ).
Mesamt, n., мѣшъ, дитѣриѣ (ка
 Kar. an.).
Mesſ-bar, a., месъраверъ; — buch,
 n., мѣсаръ (карте дитѣриѣ); —
 bnde, f., взикъ де фортѣ; — conto,
 n., контѣ де тѣрѣ.
Messe, f., мѣшъ; фортѣ, тѣрѣ; die
 hohe —, мѣшъ къятатѣ; stille —,
 мѣшъ чѣтигѣ.
Messen, v., месърѣ (кз стъни-
 пѣш); —, цѣне, е де месърѣ;
 sich —, а се месъра (а се ком-
 пъра кзива).
Messer, m., месъртѣорѣ; —, n.,
 къцитѣ; — bested, n., в. Bested;
 — ſhen, n., къцитѣш; — best, n.,
 къцитѣш (manico it.), илѣрѣш

де къцитѣ; — flinge, f., къстѣра,
 пѣнза къцитѣш; — lohn, m., цѣ-
 сѣрашъ; — rüden, m., шѣне де
 къцитѣ; — ſcheide, f., тѣкъ де къцитѣ.
Messerſchneid, m., къцитѣрѣ; — ar-
 beit, f., — handwerk, n., — waare,
 — werſtatt, f., лѣкрѣ, месерѣ,
 марѣш, фавриѣ де къцитѣ.
Messerſchneide, f., тѣшшлѣ къци-
 тѣш; — ſpiße, f., вѣрѣшлѣ, аскъ-
 цитѣш къцитѣш; — ſtück, m., лѣ-
 витѣрѣ, стѣрѣшсѣрѣ де къцитѣ.
Mesſ-freiheit, f., лѣвертатѣ, воле,
 дрентѣ, привѣлѣш де (а арѣ)
 фортѣ, тѣрѣ; — fremde, m., тѣр-
 говѣш стѣинѣ; — geld, n., бан
 де дитѣриѣ; banl de тѣрѣ; ме-
 сѣрашъ; — geſchenk, n., пѣшъ тѣр-
 гѣш; — gewand, n., вѣстѣнтѣ
 де мѣшъ; — glode, f., клопотѣ де
 мѣшъ, де тѣрѣ (кз с'а дескиѣ);
 — gut, n., марѣ де тѣрѣ; —
 hemb, n., кътамѣш алѣш.
Mesſias, m., Месѣа, Христѣсѣ.
Mesſing, n., арашъ галѣнѣ, чѣше;
 — blech, n., тавѣ де чѣше; — en,
 a., де чѣше; — hammer, m., аръ-
 тѣриѣ, чѣриѣ (фавриѣ); — han-
 del, m., негоцѣ кз чѣше; — ſaite,
 f., корѣ де фѣрѣ де арашъ; —
 waare, f., арътѣриѣ.
Mesſ-katalog, m., тариѣ де тѣр-
 фѣриѣ; — kette, f., катѣнѣ днѣне-
 рѣскѣ (де месъратѣ); — funde,
 f., метрѣлоѣиѣ; — funst, f., ѣеомѣ-
 метриѣ; — funstler, m., ѣеомѣтрѣшъ
 — leute, pl., тѣрговѣшъ; — markt,
 m., локѣшлѣ, пѣаца фортѣш.
Mesner, m., сакриѣтарѣ, еклѣсиѣрѣ.
Mesſ-opfer, n., жѣртѣа адѣсѣ дн
 мѣшъ; — priester, m., прѣотѣ дн-
 тѣриѣсѣторѣ.
Mesſ-tuthe, — ſtange, — ſchnur, f.,
 пръжинѣ, корѣш, фѣне де месъ-
 ратѣ; — ſtab, — ſtod, m., вѣшъ,
 варѣ де месъратѣ; — tiſchſhen,
 n., планшѣтѣ, месъцѣ а ѣеомѣтри-
 лорѣ; — ung, f., месърѣре, ме-
 сѣртѣрѣ.
Mesſwaare, в. Mesſgut; — wechſel,
 m., камѣшъ, полиѣш, де рѣспѣнѣш
 ка тѣрѣ; — woche, f., сѣнтѣ-

- дѣлѣнѣторѣ**, къ взнеде; —, ора-
 редѣ; домоуѣ, дѣлѣ; —, къвиосѣ,
 евлѣвиосѣ (пиосѣ); моле, дѣлче,
 къ дѣлѣоре, плѣкѣтѣ; свѣдѣ (по-
 етикѣ); —e *Beistener*, f., ажѣторѣ
 харѣтативѣ, ажѣторѣ дѣн мѣлѣ; —
Lust, аерѣ дѣлче, аерѣ дѣлѣ, до-
 моуѣ; —e *Regen*, m., плѣиѣкѣ; —
 e *Stiftung*, f., дегѣтѣ евлѣвиосѣ,
 ѣздѣдѣиѣне евлѣвиосѣ; —e *Strafe*,
 f., педѣсѣтѣ жѣорѣ; —e *Urtheil*,
 n., сѣлѣтѣнѣтѣ крѣдѣтѣоре, жѣде-
 кѣтѣ вѣдѣнѣ, клѣментѣ; — *ma-
 chen*, a домоуѣ, a дѣлѣвѣнѣи.
Milde, f., вѣдѣдѣдѣ; клѣментѣ, дѣ-
 дѣрѣре (мѣлѣ); ѣрѣдѣзѣне (ѣ-
 пѣрѣдѣтѣ, ѣранѣ. *tendresse*); дѣл-
 ѣоре; дѣлѣтѣтѣ; моуѣтѣтѣ; свѣ-
 витѣтѣ (поетикѣ).
Milberer, m., дѣлѣвѣнѣиторѣ; домо-
 лѣторѣ; кѣтѣпѣтѣторѣ.
Mildern, v., аинѣ; дѣлѣвѣнѣескѣ;
 ажѣорѣжѣ; адѣдѣлескѣ; домолескѣ;
 асѣтѣмѣтѣрѣ; кѣтѣмѣтѣ; *einen Aus-
 druck* —, a корѣре, a кѣтѣмѣтѣ
 о свѣсѣкѣне; *die Strafe* —, a
 аина, мѣкѣора педѣсѣа.
Mildern, part., аинѣтѣвѣжѣ, сѣтѣмѣ-
 рѣтѣвѣжѣ; кѣтѣмѣтѣторѣ, домолѣторѣ;
 корѣтѣвѣжѣ, модѣрѣтѣвѣжѣ.
Mildertung, f., аинѣтѣмѣтѣжѣ. жѣорѣ-
 тѣтѣжѣ; кѣтѣмѣтѣжѣ, кѣтѣмѣтѣрѣ;
 домолѣре, домолѣтѣрѣ; мѣкѣо-
 рѣтѣмѣтѣжѣ.
Milderung ѣ-*ausdruck*, m., свѣсѣиѣне
 кѣтѣмѣтѣтѣ, еѣѣемѣтѣжѣ (поетикѣ);
 —mittel, n., мѣжѣлѣкѣ де аинѣре,
 аинѣторѣжѣ.
Mild-herzig, a. шѣ ад., дѣдѣрѣторѣжѣ,
 клѣментѣжѣ, харѣтативѣжѣ; вѣневоитѣорѣжѣ,
 вѣдѣнѣжѣ ла иинѣтѣ; —*herzigkeit*, f.,
 вѣдѣдѣдѣжѣ, клѣментѣжѣ, вѣнѣвоитѣнѣжѣ;
 харѣтѣтѣ; —*reich*, a. шѣ ад., пѣинѣ
 де харѣтѣтѣ, пѣинѣ де клѣментѣжѣ,
 прѣ дѣдѣрѣторѣжѣ; —*thätig*, a. шѣ
 ад., вѣнеѣѣкѣторѣжѣ, харѣтативѣжѣ, дѣ-
 верѣлѣжѣ (дѣрѣнѣкѣжѣ); —*thätigkeit*, f.,
 харѣтѣтѣ, ѣадѣтѣ дѣн харѣтѣтѣ,
 ѣадѣтѣ мѣлѣлѣ, вѣнеѣѣчѣре.
Militär, **Militär**, n., осѣтѣшѣиѣне, сол-
 ѣдѣиѣне, мѣлѣдѣтѣ; осѣтѣшѣитѣ, мѣлѣ-

тѣрѣтѣжѣ; —*stand*, m., сѣтѣвѣжѣ осѣ-
 шѣескѣ.

Militärisch, a. шѣ ад.; осѣтѣшѣескѣ,
 солѣдѣескѣ, мѣлѣтарѣжѣ.

Miliz, f., мѣлѣдѣтѣ, тѣрѣде, pl., осѣтѣ-
 шѣиѣне; солѣдѣатѣскѣ (ка ирѣиѣтѣ).

Million, f., мѣлѣиѣонѣ.

Millionär, m., мѣлѣиѣонѣарѣжѣ, прѣпѣ-
 тарѣжѣ де мѣлѣиѣоне.

Millionste, a., аѣжѣ мѣлѣиѣонѣлѣеа.

Milord, m., мѣлѣорѣдѣ, домоуѣлѣжѣ мѣлѣ
 (ѣтѣлѣатарѣжѣ дѣн Анѣлѣиѣ).

Milz, f., сѣлѣиѣнѣ.

Milz-ader, f., вѣнѣа сѣлѣиѣнѣлѣ; —*brand*,
 m., арѣсѣрѣ де сѣлѣиѣнѣ; —*bruch*,
 m., рѣнтѣрѣ де сѣлѣиѣнѣ, сѣлѣиѣнѣ-
 чѣеа; —*entzündung*, f., аниѣкѣсѣрѣ
 де сѣлѣиѣнѣ; —*gegend*, f., рѣѣиѣлѣеа
 сѣлѣиѣнѣлѣ; —*krank*, a. шѣ ад., сѣлѣ-
 нѣатѣкѣжѣ, ипохонѣдѣриѣтѣжѣ, воуѣторѣжѣ де
 сѣлѣиѣнѣ; —*krankheit*, —*sucht*, f.,
 воуѣ де сѣлѣиѣнѣ, сѣлѣнѣатѣкѣжѣ, ипо-
 хонѣдѣриѣтѣжѣ; —*stehen*, n., жѣнѣтѣ де
 сѣлѣиѣнѣ.

Mime, f., мѣмѣтѣ, сѣлѣиѣтѣ, дѣсѣтѣ.

Mimik, f., мѣмѣкѣжѣ, арѣтѣ де а иинѣтѣ
 прѣнѣ дѣсѣтѣрѣ (комѣдиѣнѣдѣиѣ, оѣрѣо-
 мѣдѣиѣ шѣ а.).

Mimiker, m., мѣмѣкѣжѣ, комѣдиѣнтѣжѣ
 рѣпрѣсѣлѣтѣторѣжѣ пѣмѣлѣ прѣнѣ дѣсѣ-
 тѣрѣ (мѣлѣ вѣртѣосѣ ла Рѣманѣ).

Mimisch, a. шѣ ад.; мѣмѣкѣжѣ, мѣмѣ-
 чѣескѣжѣ.

Minaret, n., мѣнарѣтѣжѣ, тѣрѣнѣ ла
 моуѣеѣле моуѣамѣданѣиторѣжѣ.

Miner, a. шѣ ад., мѣлѣ мѣкѣжѣ, мѣлѣ
 пѣдѣинѣжѣ; —*jährlig*, a. шѣ ад., мѣ-
 нѣорѣнѣжѣ, мѣлѣ мѣкѣжѣ де аниѣ; —*jaßl*,
 f., вѣдѣиѣнѣтѣтѣ ла пѣтѣорѣжѣ, мѣлѣ мѣкѣжѣ,
 мѣнѣорѣтѣеа.

Minern, v., мѣнѣшѣорѣежѣ, дѣмѣшѣдѣнѣжѣ,
 мѣтѣрѣнѣдѣежѣ, мѣнѣнѣдѣежѣ.

Minern, part., мѣнѣшѣорѣтѣвѣжѣ. дѣм-
 пѣдѣиѣнѣтѣвѣжѣ, дѣмѣшѣдѣнѣжѣ.

Minierung, f., мѣнѣшѣорѣжѣмѣлѣтѣжѣ, сѣлѣ-
 зѣтѣмѣлѣтѣжѣ (аѣжѣ рѣдѣдѣлѣлѣ), дѣмѣ-
 шѣдѣнѣтѣрѣеа.

Mindest, a., сѣлѣнѣ чѣлѣжѣ-мѣлѣ вѣдѣинѣжѣ,
 ѣорѣте вѣдѣинѣжѣ; *nicht das* —e, мѣмѣкѣа.

Mindestens, ad., дѣмѣлѣкѣ, чѣлѣжѣ вѣдѣинѣжѣ.

Mine, f., мѣнѣтѣ, вѣлѣе (де орѣчѣ мѣ-
 тѣлѣжѣ); мѣнѣтѣ, мѣнѣшѣорѣеа ѣдѣеѣлѣ сѣлѣ

mi a totă organismală, părărea
 kiva și societate; cine — spren-
 gen, a sparde o minț, v. și Miene.
 Minengang, m., galerie de vale,
 drâmă svezimântéñă.
 Minengraber, m., vizeră, minariă,
 minztoră, съпзторă de minz
 (саверă, ла милит.).
 Minenfammer, f., minz, газра іер-
 зьрїтă.
 Miner, f., Mineral, n., минеръ, ми-
 пералă, есă (петрил, метале, сьв-
 stance апринзъчфсе), петрефанте.
 Mineralbad, n., скалдъ минералъ,
 вале минералъ.
 Mineralbrunnen, m., —wasser, n.,
 ъпгъпъ минералъ, апъ минералъ.
 Mineralien, pl., минере, минерали;
 —kabinet, n., —sammlung, f., ка-
 вїнерă de минерали.
 Mineralisch, a. și ad., минералă.
 Mineralfennet, m., минералорă.
 Mineralkunde, Mineralogie, f., ми-
 пералогїз, шгїндъ деспре минере.
 Mineralreich, n., рещїзлă, имперї-
 залă минералелорă, тогалїгатеа ми-
 пералелорă.
 Miniatur, f., миниатурă, зьгръвэлъ
 прѣ деликатъ și dimensiuni mici,
 кз кодорї прѣ оїне; —gemalde,
 n., портретă și миниатурă, ми-
 ниатурă; —maler, m., минизторă.
 Minimum, n., (лат.), минїмумă,
 челă мал пещїнă.
 Miniren, v., mineză, факă minz,
 сапă, сьвсапă.
 Miniret, m., минзторă, сьвсъпзторă.
 Minirung, f., сьвсъпзтурă, минзтурă.
 Minister, m., (лат.), шерзїторă;
 ministru, omă аисърчинатă кз челе
 мал де фрнте тревї але Статзлă.
 Ministerium, n., министерїк, конси-
 лїзлă de ministrii.
 Ministerial, a. și ad., министерїалă.
 Minne, f., (поетїкă), аморе, issire
 кзратъ; —bichter, —sänger, m.,
 поетă еротїкă, гръвадорă; —lied,
 n., кълтекă аморосă.
 Minnen, v., (поетїкă), їзвесаă.
 Minorenn, v. Mindersährig.
 Minorit, m., минорїтă (о ратзър
 кьлгърескă апсѣпъ).

Minute, f., миастă.
 Minutenzeiger, m., министрїк, ар-
 зурорă de minzre.
 Mirabelle, f., мїрабелă, знă соїс
 de прзшїорѣ рогаңде și газвїне,
 кайсіорă.
 Mirafel, n., мїнзне, мїракьлă.
 Mirthe, f., смїрнă, гзми de aravia
 прѣ vine мїросїторă, чи фбрте
 амарă.
 Mirthe, f., мїртă, мортелă (плантă
 пкзрѣа verde, кз флорї алѣе мї-
 росїторѣ).
 Mirthen, a., de мїртă.
 Mirthenfranz, m., кнзнъ de мїртă.
 Misanthrop, m., (греч.), зраторă
 de ómenı, мїсантропă.
 Misanthropie, f., зрă, фзгă de ó-
 menı, мїсантропїа.
 Misanthropisch, a. și ad., мїсан-
 тропă.
 Miscelle, f., (лът.), местекътрї,
 амързнте, varietăți (ла скріпторї,
 ла газете).
 Mischbar, a. și ad., местекаверă,
 деместекатă.
 Mischen, v., местекă; er mischt sich
 in Alles, елă се аместекъ ла
 тóте; Gift —, а дшвенїна, а
 отрвї; sich in ein Gespräch —,
 а гза парте ла знă дїскзрă.
 Mischmasch, (църъпескă), местькъ-
 турă, голомоцă.
 Mischung, f., местекă, аместекă,
 местекъщїлнă, местекътурă;
 мешкоранцă (мкзкрътурă, ін-
 трїгъ пекьлїгъ, it. mescolanza).
 Miserece, n., мїсерере, о колїкъ
 фбрте перїкьлосă.
 Mispel, f., мѣспїлă (пóмъ); —
 baum, m., мѣспїлă.
 Miss, пѣртїнїкъ веке, каре дпоз
 овїне десă дп копїксе, шї ро-
 мъпеште се пóте репродзче кз:
 нз, не, дес, де, ав, рă; —ach-
 ten, v., деспрецзескă; —bejagen,
 v., нš'мї прїеште, прїеште рă,
 дпї десплаче, съпгă пендестк-
 латă; —bieten, v., дшвїлă прѣ-
 пзїнă; —bilden, v., демортекă
 десфїгзрă, ськълъмă, смїмосескă;
 —billigen, v., кз дпкзвїнзгă,

desprovezē, reprovezē; —brau-
fen, v., дитревѣс рѣд, авсвезѣ;
—druten, v., силкѣ рѣд, иаѣ дн-
трайреа, иаѣ дн парте реа; —
fallen, v., деспланкѣ, нз планкѣ,
сѣнтѣ дитрестатѣ; —gebären, v.,
стравескѣ, паскѣ о стерпнѣтѣрѣ,
авортезѣ; —gestalten, v., десѣи-
гезезѣ, деѣормезѣ; —glücken, v.,
нз реесѣ, немерескѣ рѣд; —
gönnen, v., нисмѣескѣ, казтѣ кѣ
окл рѣд: —handeln, v., рѣд—тра-
тезѣ, портѣ рѣд (не чинева дѣд
ватѣ); авспрескѣ, днпнлезѣ; стра-
пѣдезѣ; ein Mädchen —handeln, a
дефлора о ѣтицѣ, а! ѣаче сѣлѣ;
—heirathen, v., ме кѣсѣторескѣ
рѣд, иаѣ соце де кондиционе а-
пѣсѣ; —lauten, v., дичеснѣ, сѣнѣ
рѣд; —lingen, v., реесѣ рѣд, нз
реесѣ; —rathen, v., дессѣлтѣ-
ескѣ; нз реесѣ, амѣ ресѣлатѣ
рѣд; die Ernte ist —rathen, се-
черишѣд а ешиѣ рѣд; —trauen,
v., нѣ некредѣд, нз кредѣд, пердѣ
днредереа, препѣнѣ, вѣнѣескѣ;
—verfischen, n., нз днделерѣ, не-
целерѣ, днделерѣ рѣд.

Mißbrauch, m., аватере (дела лѣде),
авсѣ (катахриѣ).

Mißbrauchlich, a. mi ad., кѣ ава-
тере, авсѣвѣ.

Mißcredit, m., дикредитѣ.

Mißdeutung, f., реа днделецере,
рѣсѣлтѣчере.

Mißdruf, m., тинарѣ сминитѣ,
тинарѣ деѣептосѣ.

Miffen, v., сѣнтѣ линеитѣ, днл
линеште (чева); иѣ miffe nichtē,
нимика днл линеште.

Mißernte, f., сечеришѣ серакѣ.

Miffethat, f., ѣапѣтѣ реа, пѣкатѣ,
кримѣ.

Miffethäter, m., ѣкѣкторѣ де реле,
криминалѣ.

Mißfall, m., касѣ непѣкѣтѣ,
дн-
тѣмшаре сѣлѣртѣоре, днграциѣ.

Mißfällig, a. mi ad., непѣкѣтѣ, дес-
пѣкѣтѣ, десгѣсѣторѣ, вѣжосѣ.

Mißfälligkeit, f., деспѣлѣчере, дес-
пѣлѣчигѣ, десгѣсѣтѣ.

Mißgebot, n., днвѣитѣрѣ некѣлтѣ,
ѣѣертѣ виланѣ (вѣдѣранѣ).

Mißgeburt, f., сѣртпнѣтѣрѣ, скидѣлѣ;
ѣлтѣтѣрѣ стерпнѣтѣ, авортѣ; мон-
стрѣ (арѣтѣние).

Mißgelaunt, a., рѣд дичесѣ, дичес-
гѣсѣтѣ (ѣртѣ кѣѣ), дн зѣоре
реа.

Mißgeschick, n., сѣрте трѣсѣтѣ, ѣата-
литаре, дестинѣ ахѣнѣ; сѣрте не-
прѣтѣоре, десастѣрѣ.

Mißgeschöpfung, n., ѣлтѣтѣрѣ хѣдѣ, сѣ-
лтѣмѣтѣтѣрѣ, скидѣлѣ; монстрѣ.

Mißgestalt, f., ѣигѣртѣ дѣѣормѣ, ѣи-
гѣртѣ хѣдѣ (ѣранѣ. hideuse).

Mißgriff, m., авсѣкѣтѣрѣ сминитѣ,
сминѣлѣ, ерѣре.

Mißgunst, f., десѣавѣоре; нисѣтѣ;
целосѣ.

Mißgünstig, a. mi ad., десѣаворѣсѣ;
нисѣмосѣ, insidiös; цѣлосѣ.

Mißhandlung, f., реа трапаре, зѣ-
трапѣс (вѣха); аѣорнтѣ.

Mißhetracht, f., кѣсѣторѣ некѣвѣ-
нитѣ, кѣсѣторѣ рѣд немеритѣ.

Mißhellig, a. mi ad., незнитѣ, дн-
пѣреклѣтѣ (прин чѣртѣ); дичес-
нанѣтѣ, дикорданѣтѣ.

Mißhelligkeit, f., незнѣре, чѣртѣ,
днпѣрекерѣ, дикорданѣтѣ, dic-
kordit (дела дѣс ми кордѣ), dic-
cimpizne.

Mißjahr, n., анѣ де сѣкѣштѣе.

Mission, f., мисѣсѣе (дела мисѣ,
тримисѣ).

Missionär, m., мисѣонарѣ, преѣтѣ
тримисѣ сѣре а крѣштѣина.

Mißklang, m., дичеснанѣгѣ, реа сѣ-
нанѣгѣ, дѣсармонѣтѣ, дикорданѣгѣ.

Mißkredit, v. **Mißcredit**.

Mißlaunig, mißlaunisch, v. **Mißge-
launt**.

Mißlaut, m., дичеснанѣгѣ, реа сѣ-
нанѣгѣ, какоѣонѣтѣ.

Mißlich, a. mi ad.; днѣѣосѣ (кѣ
днѣѣѣлѣтѣ); перѣкѣлосѣ, рѣсѣкосѣ,
крѣтѣкѣ; —er Zustand, старѣ крѣ-
тѣкѣ, старѣ де рѣпѣтѣ; еѣ sieht
— mit ihm aus, елѣ сѣ аѣлѣ
днре днпреѣѣтѣрѣлѣ стрпнѣторѣ-
тѣре.

Mißlichkeit, f., дѣлоуѣль, крѣзь; перѣкѣдъ.
Mißmut, m., дѣтѣстѣ; деокрацѣ, зѣоре реа, тѣхнѣчне.
Mißmutig, a. mi ad., дѣтѣстѣ; деокрацѣатѣ, деокончератѣ, тѣхнѣтѣ.
Mißstand, m., статѣ дѣлоуѣстѣ; сѣтѣдѣне реа, старе пѣлѣкѣтѣ; пѣкѣиуѣтѣ.
Mißton, m., тонѣ дѣсонантѣ, дѣкордантѣ, тонѣ фалсѣ, дѣстонѣ.
Mißtrauen, n., пѣнкрѣдѣре, дѣскрѣзѣмѣнтѣ, пѣнкрѣзѣмѣнтѣ, прѣпѣсѣ, зѣврацѣ (ка ми кѣмѣ сѣлетѣлѣ ар ѳѣ зѣврѣтѣ, дѣтѣпѣкѣсѣ).
Mißtrauisch, a. mi ad., пѣнкрѣзѣторѣ, прѣпѣиторѣ, прѣпѣиѣосѣ, зѣврѣжѣосѣ.
Mißtritt, m., пѣсѣ смѣнтѣтѣ, пѣсѣ фалсѣ.
Mißvergnügen, n., пѣнлѣчѣре, дѣспѣлѣчѣре, дѣспѣлѣкѣ, дѣсрѣстѣ, пѣндѣсрѣларѣ.
Mißvergnügt, a. mi ad., пѣндѣсрѣлѣтѣ, дѣсрѣстѣтѣ.
Mißverhältniß, n., дѣспропорцѣиѣ.
Mißverständnis, n., пѣндѣлѣчѣре, дѣснѣзнѣ, дѣснѣмѣтѣ, дѣснѣмѣзнѣ.
Mißwachs, m., сѣчѣрѣмѣ рѣж, рѣколѣ сѣрѣкѣ; крѣскѣзѣтѣрѣ сѣрѣпѣтѣ, сѣрѣпѣтѣрѣ.
Miß, m., вѣлѣгѣ; штѣркѣ, гѣноѣс; скѣрѣнѣ (ital. scherno, дѣкрѣ de зрѣиѣ); das ist nicht auf seinem — gewachsen, ачѣстѣ пѣ е лѣгѣтѣ дѣн грѣдѣна лѣ.
Miß-beet, n., пѣтѣлѣ de гѣноѣс; —
fiuf, m., пѣрсѣнѣ сѣзѣрѣкѣтѣ; —
fliege, f., тѣсѣкѣ de штѣркѣ; —
gabel, f., фѣркѣ de гѣноѣс; —
gauche, f., тѣсѣтѣ de штѣркѣ; —
grube, f., штѣркѣрѣиѣ, штѣркѣкарѣ, грѣбѣ de гѣноѣс; —
haufen, m., штѣркѣрѣиѣ, вѣлѣгарѣ, грѣмѣдѣ de гѣноѣс; —
hof, m., штѣркѣзѣрѣиѣ, гѣноѣлѣрѣиѣ; —
läfer, m., скѣрѣзѣмѣтѣ de гѣноѣс; —
lärren, —
wagen, m., крѣполѣ de гѣноѣс; —
lache, —
pfäze, f., вѣлѣтѣ гѣноѣсѣ.

Mißel, f., вѣскѣ.
Misten, v., крѣзѣтѣ гѣноѣс; а сѣ вѣлѣга, а сѣ кѣка.
Mit, прѣп. кѣ, кѣм, коп, дѣмпрѣзѣлѣ; wollen Sie — ? vrel сѣ vil кѣ pol? es ist — ihm auß, е пѣче de елѣ, пѣнтрѣ елѣ с'а ѳѣнитѣ, е val de елѣ; —
Sturm erobert, а лѣа кѣ ассѣктѣ; —
Gelbe versehen sein, а ѳѣ провѣзѣтѣ кѣ ванѣ.
Mit-ältester, m., консѣниѣорѣ, консѣодѣтѣ вѣтрѣнѣ; —
arbeiten, v., коплѣкрѣ, коплѣлѣорѣзѣ; —
aufwachen, v., крѣскѣ дѣмпрѣзѣлѣ, копѣлѣкрѣскѣ дѣмпрѣзѣлѣ; —
besten, a., а ѳѣ коппропѣриѣтарѣ; —
bewerben (sich), копкѣзѣрѣтѣ; —
bezahlen, v., коптрѣвѣзѣ лѣ пѣлѣтѣ; —
bringen, v., адѣкѣ кѣ mine, апорѣтѣ; —
bürgen, v., сѣлѣ вѣлѣ дѣмпрѣзѣлѣ (конкѣзѣмѣтѣскѣ), копгарѣнтѣзѣ; —
empfinden, v., консѣмѣтѣ, иѣлѣ партѣ лѣ сѣмпѣимѣнтѣлѣ адѣтѣлѣ; —
erben, v., иѣлѣ партѣ лѣ ерѣзѣтѣ, копѣрѣзѣскѣ; —
essen, v., крѣпѣкѣ дѣмпрѣзѣлѣ; —
fahren, v., крѣзѣдѣмѣ, пѣлѣтѣмѣ, кѣлѣторѣмѣ дѣмпрѣзѣлѣ; —
folgen, v., зрѣмѣзѣ алѣтѣрѣа; —
fühlen, v., консѣмѣтѣ, сѣмпѣнтѣсѣзѣ; —
fürten, v., копдѣкѣ, дѣкѣ кѣ mine; —
gehen, v., шѣрѣтѣ дѣмпрѣзѣлѣ, дѣсоѣдѣскѣ; —
gentesen, v., иѣлѣ партѣ лѣ пѣлѣчѣрѣ; —
haften, v., сѣлѣтѣ коѣвлѣгатѣ, сѣлѣтѣ рѣспѣлѣсѣверѣ дѣн солѣдѣ; —
halten, v., цѣнѣ партѣ (кѣвѣа), цѣнѣ дѣмпрѣзѣлѣ; —
helfen, v., коѣжѣтѣ, копкѣзѣрѣтѣ лѣ ажѣторѣ, ассѣктѣ; —
herffchen, v., дѣмпнѣскѣ дѣмпрѣзѣлѣ, кондѣмпнѣскѣ; —
kämpfen, v., коплѣзѣпѣтѣ, тѣ лѣпѣтѣ алѣтѣрѣа; —
läger, m., коплѣлѣлѣлѣторѣ, копѣлѣлѣлѣлѣторѣ, коѣкѣсѣзѣторѣ; —
kommen, v., вѣнѣ дѣмпрѣзѣлѣ, дѣсоѣдѣскѣ; —
laufen, v., алѣрѣгѣ алѣтѣрѣа; er läuft schon lange —, е омѣ кѣре а вѣзѣтѣ лѣмѣа; —
lauten, v., копсѣнѣ; —
leiden, v., копсѣлѣрѣлѣ, копѣлѣтѣмѣскѣ, копѣпѣдѣ; —
letzen, v., дѣлѣзѣтѣ дѣмпрѣзѣлѣ, сѣлѣтѣ

коншколаaris; —machen, v., оакъ ка алци; alle Moden —, а се лза дспъ тоте моделе; —nehmen, v., иакъ къ mine; nehmen Sie mich mit, дс-мъ къ dsminiaa; er ist hart mitgenommen, еакъ а сфепитѣ грехъ; —rechnen, v., кспрндѣ дп компутѣ, адаорѣ ла соко-тегъ; —reisen, v., кълъторескѣ дппрезнѣ; —spielen, v., дптрѣ дп жокѣ, копжокѣ; einem ūbel —spielen, а важокорѣ рѣѣ пе чипева, а'лѣ рѣѣ-тратта; —streiten, копватѣ, коплатѣ; —sündigen, v., иакъ парте ла пълкатѣ; —werden, v., копкпрѣ, rivalisezѣ; —wirken, v., коплѣкрѣ, коопережѣ; —zählen, v., коплѣмерѣ, пѣлѣ дп пѣмерѣ, оакъ съ иптре дп пѣмерѣ; —zanken, v., иакъ парте ла чѣртѣ; —zehen, стаѣ де вогіе къ алци; —zeugen, копмѣртѣрескѣ, сѣнатѣ дп пѣмерѣлѣ марторіорѣ; —ziehen, траѣ алѣтѣреа; мѣ стрѣмѣтѣ дппревѣ (къ алци).

Mitbest, m., коппропріетарѣ; коп-поесісіне (конѣтѣлѣпѣ).

Mitbruder, m., копорате.

Mitbuhler, m., рѣвалѣ; копѣрпнте.

Mitbürge, m., копгаранѣ, копке-зѣмѣ.

Mitbürger, m., копчетѣдѣнѣ; —in, f., копчетѣдѣнѣ.

Mitbürgschaft, f., копгаранѣ (кон-кезѣмѣ).

Mitchrist, m., оратѣ дп Хрпстоѣ.

Mitdasein, n., коесѣнгѣ, копѣнгѣ.

Miteigentum, v. Mitbest.

Mittelgutmeter, m., коппропріе-тарѣ.

Miteinander, ad., дппревѣ, зѣлѣ къ алѣлѣ, дп соѣетате.

Miteinwohner, m., копдонѣторѣ.

Mitempfindung, f., копѣмѣдѣ, сѣм-патѣ.

Mitgabe, m., коптошѣнѣ, коере-зѣторѣ, копклѣрономѣ.

Mitgabe, f., зестре.

Mitgast, m., копмѣсѣнѣ, копвпнѣторѣ.

Mitgefangener, m., соѣѣ дп прпн-соѣе.

Mitgefühl, n., сѣмпатѣ,

Mitgehilfe, m., копѣжѣторѣ, ажѣ-тѣторѣ, ассісінте; копшлѣе.

Mitgenos, m., соѣѣ, копсоѣѣ, коп-соѣрѣ, коппаніонѣ; партѣмѣ, кѣ-мѣратѣ; копшлѣе (копвпнѣватѣ).

Mitgenossenschaft, f., копсоѣетате, коппанѣ (товѣрѣшнѣ, слав.); дп-пѣртѣшпѣ, партѣчпнѣдѣне, коп-соѣрѣ (соѣрте копѣнѣ); копшлѣ-четате.

Mitglied, n., мѣмѣврѣ, мѣдѣларѣ.

Mithelfer, m., копѣжѣторѣ.

Mithin, ad., прѣмъ зѣрѣаре, дѣчл.

Mitridat, m., мпврпдатѣ, коптра-вѣонѣ.

Mithilfe, f., копѣжѣторѣ.

Mitinhaber, m., коппропріетарѣ.

Mittintereffent, m., копмѣтересатѣ (ла о дптрепріѣ).

Mittdämpfer, m., коплѣмѣтѣторѣ, соѣѣ de arme, копѣзѣанѣтѣ.

Mitlaut, m., копсѣпанѣ.

Mitlauter, m., копсопанѣ, копсоѣнѣ (лпторѣ).

Mitleid, —en, n., копмѣтѣмѣпѣ (мѣлѣ), копмѣсѣне, копмѣдѣнгѣ; —de fähig, a., кѣпѣе de а копмѣтѣмѣ.

Mitleidenheit, f., (medic.), копсѣмѣдѣ, копсѣмѣмѣнѣтѣ сѣмпатѣетѣкѣ.

Mitleidenwerth, —würdig, a. mi ad., demā de копмѣтѣмѣтѣ, мп-соѣрѣсѣрѣ, de тѣнѣзѣтѣ, de вѣѣратѣ.

Mitleider, m., копмѣтѣмѣторѣ; еѣ иѣ бѣffer Weiber als — zu haben, маѣ sine съ еѣ пѣсѣзѣтѣ дѣкѣтѣ вѣѣратѣ.

Mitleidig, a. mi ad., копмѣтѣмосѣ, мѣлосѣ.

Mitleidlos, a. mi ad., соѣрте мп-лосѣ, соѣрте копмѣтѣмѣторѣ.

Mitmacherin, f., кѣрѣзанѣ; кѣрѣвѣ.

Mitmensch, m., вѣрѣвѣле, копомѣ.

Mitregent, m., копѣрпнте.

Mitregenschaft, f., копѣрпнгѣ.

Mitschuld, f., копшлѣчѣтате.

Mitschuldig, m., копшлѣе, коп-впнѣватѣ.

Mitschuldner, m., копѣжѣторѣ.

Mitschüler, m., копшкѣларѣ, камѣ-ратѣ de класѣ.

Mitstreiter, v. Mittdämpfer.

Mittag, m., амѣазл, мѣазл, сѣдѣ

(оронц. ми прѣс. азъ и прѣс. ром.);
am h̄ben —, зѣла на амиази;
м —. еffen, а прѣзати, а прѣзати
де прѣзати.

Mittag, a. mi ad. de amiaz.
Mittags, a. mi ad., miezъzhoрѣ,
miezъzinaзъ, асстражъ, де асстражъ.
Mittags, ad., а амиази, де амиази;
депрѣзати; —brut, —essen, —
maß, n., —stich, m.; прѣзати,
прѣзати прѣзати, прѣзати де
amiazi; —flache, f., узанъ miezi-
naзъ; —gast, m., коммѣсѣнъ на
прѣзати, оспати на прѣзати; —
gegen, f., реѣине мезинаръ; —
gluth, —h̄be, f., кзидаръ де а-
миази; —kretz, m., черкѣ miezi-
naзъ, meridiana; —linie, f., li-
niъ mieziarъ, liniъ meridionalъ;
—pol, m., полъ асстражъ; —rube,
f., —schlaf, m., commъ, ранаоѣ
de amiaz; —wind, m., вѣтръ де
сэдъ, вѣтръ дега мяззиди; —jt-
fel, m., mieziarъ, meridiana; —jt-
wärtz, ad., кзръ сэдъ.

Mitte, f., мижонъ, miezъ, центръ;
einer auß unferer —, вѣтръ дин-
тре. nol, вѣтръ дин сѣверга
вѣсръ.

Mittel, n., мижонъ, мижонѣ, модъ,
мѣзъ, тинъ (de viegare); medicinъ;
мѣтинъ, еанкгарѣ (дега еанере);
еб̄ ist kein andres —, ns e аръ
мижонъ; sich in — (schlagen, a
ce арзика на мижонъ, а ce
арзѣкне, а еи мижонѣгофъ.
Mittel, a., de мижонъ, мижонъ;
von mittler Größe, de старъ
мижонъ; mittler Theil, прѣга
дин мижонъ; —ader, f., вѣтръ
дин мижонъ; —alter, n., вѣкзъ
мижонъ; —antiqua, (dinor.),
тестъ, сѣвѣ; —art, f., (ict. nar.),
слевѣ арремижонъ; —begriff,
m., (log.), терминъ мижонъ;
—cicero, f., (mor.), вѣроне
мижонъ; —ding, n., кзрѣ де
мижонъ; kзрѣ indiepinge; —
fell, n., (anar.), mieziarъ; kal-
tate de мижонъ; —hand, f.,
(anar.), метаморфъ; —kretz, m.,

черкѣ мижонъ; —laut, m., сѣ-
петъ мижонъ; —mann, omъ de
старѣ де мижонъ, omъ мижонъ
(de старѣ); —maß, m., катар-
кзлъ мижонъ; —punkt, m., прѣтѣ
централъ, центъ дин мижонъ; —
raum, m., слевѣ дин мижонъ;
—sach, a., сѣрѣ централъ; —
schlag, m., калгате де мижонъ;
—stand, m., старѣ де мижонъ;
—statur, f., старѣ мижонъ;
—stimme, f., (muc.), контроллъ;
—strast, f., кале де мижонъ;
kale dipentъ (жестъ); —linie,
f., (zarp.), тинъ мязаръ (ига.
mezza tibia); —tressen, n., корпъ
де вѣтръ; —wall, m., (straven),
корпѣ де еортрѣсѣ; —jt, f.,
арретина.

Mittelbar, a. mi ad., мижонъ;
мезанъ.

Mittelländisch, a., (mare), miezi-
panъ, мезитранъ, морѣ динѣ
центр.

Mittelst, a. mi ad., езръ мижонъ,
линоръ.

Mittellohreit, f., линоръ, повѣре.

Mittelmaßig, a. mi ad., de мижонъ,
пасавѣ (дега мѣсѣ).

Mittelmäßigkeit, f., казгате де миж-
онъ, мижонѣ, mediocritate
(anr.).

Mittels, mittelft, ad., прѣн, ns миж-
онѣра .., по калеа ...

Mittelwort, n., (грѣм.), парѣини.

Mitten, ad., an мижонъ, an cen-
тръ; — am Tage, зѣла мѣре;
— in der Nacht, an канъ де
нѣрѣ; — im Sommer, an mie-
zъз vepel.

Mittenbüch, ad., kрmeзинъ прѣоре;
депрѣ не мижонъ.

Mittelnacht, f., miezъ de нѣрѣ,
miazъ нѣрѣ (аср.), нѣрѣ
(оронц.), centrionъ; —stünd,
m., кривѣ, вѣтръ де мѣзъ
нѣрѣ, стрѣмантнъ, анкоръ.

Mitternächtig, Mitternächtlich, a. mi
ad., din miezъ de нѣрѣ, din
nѣрѣ; miezлонѣзъ, centem-
trionalъ.

Mittelfasten, f., жмъгатаа постълѣ мапе.

Mittelfestbar, a. mi ad., де дмъргъ-штѣ, кзминекаверѣ, кзминекътивѣ.

Mittelfestbarkeit, f., кзминекъверигате.

Mittelfeilen, v., дмъргъштѣскѣ, кзминекѣ, факъ парте, даъ парте, партечинежъ; ein Geheimniß — а дмъргъши, а дескопери знѣ секретѣ.

Mittelfeind, part. mi ad., кзминекътивѣ.

Mittfeiler, m., дмъргъшиторѣ, кзминекъторѣ, партечипъторѣ.

Mittfeilnehmer, m., комъргъдиторѣ, партечине.

Mittfeilung, f., кзминекъдизне, партечипъдизне, дмъргъшпире.

Mittler, m.; мижлочиторѣ, дмъргъшпириторѣ, дмъргъторѣ, дмъргъторѣ, дмъргъторѣ; — amt, n., офичиъ де мижлочиторѣ.

Mittlerweile, **Mittlerzeit**, ad., дмъргъ-ачеа.

Mittwoch, m., тьеркзре.

Mittwochs, f., миезлѣ сентъштънеп, семисентъштънъ.

Mittunter, ad., п' дмърге, дмърге аде лъкръри, дн парте.

Mittursache, f., какеъ копкзринте.

Mitverbrecher, m., комплице.

Mitverbunden, a., кондаторатѣ, коовдегатѣ.

Mitverschulbung, f., комплицигате, дмъргъшпире ла о кримъ.

Mitverschwozene, m., конспиръторѣ, комплице ла о копжаръдизне, пьргашѣ ла знѣ комплотѣ.

Mitvormund, m., коцъторѣ, коени-тропѣ.

Mitwelt, f., лзмеа де акъмѣ, коп-тимъспанп.

Mitwerber, m., коппедиторѣ, коп-кзринте, ривалѣ.

Mitwerbung, f., копкзриндъ, коп-педигъ, коппедиторъ, ривалигате.

Mitwirker, m., ажъгъторѣ, копъп-тъиторѣ, копъкъторѣ, коплкър-торѣ.

Mitwirkung, f., ажъгърингъ, коп-ъптъиндъ, копъптъпире, коплкъ-кръмънтѣ, коомеръдизне.

Mittwissen, n., коммътире.

Mitzuge, m., коммарторѣ.

Mitur, f., мисъргъ, местекъгъргъ.

Mnemonic, f., mnemonikъ, артъ де а анери цинереа де минте.

Möbeln, pl., мобили, акаретъри (ital. arredati di casa).

Mobil, a., минкъторѣ, минкаверѣ, мобилѣ (се зиче деспире минкареа остъшмел не пичорѣ де вьгале).

Mobilisvermögen, n., авере мо-виларъ.

Möbliren, v., (франц.), мобилежъ, дмъражъ о каеъ къ акаретъри.

Mode, f., модъ, датинъ нозъ; nach der arten — дъргъ moda веке.

Mode-artikel, m., — waare, f., маръ де модъ; — dame, f., коконъ де модъ; — handel, m., комерцис де модъ; — handlung, f., волтъ; сѣ-тикъ де модъ; — frankheit, f., волъ де модъ, волъа винериъ, френдиъ; — schneider, m., крои-торѣ де модъ; — schriftsteller, m., акъторѣ дъргъ модъ; — sucht, f., манис дъргъ модъ.

Model, m., (архит.), моданѣ.

Modell, m., моделѣ, есемпларѣ; тинарѣ, фортъ; — macher, m., фъкъторѣ де моделе, моделарѣ.

Modelliten, v., моделезѣ, факъ мо-деле.

Modeln, v., лъкръ дъргъ моделѣ, даъ о фортъ, о фигъргъ; цесѣ дмъестригъ.

Modeltuch, n., пълъгъгъргъ дъргъ мо-делѣ.

Modenart, m., певзаж дъргъ модъ, пайсѣ де модъ.

Moder, m., пзргезиме, мъргезиме, пзргералъ; мъчералъ; глодѣ, тинъ, мжлѣ, лимѣ; — bust, m., мпосѣ де мъчералъ.

Modericht, a. mi ad., пзргезиѣ, мъ-чезиѣ.

Moderig, a. mi ad., пзргелосѣ; мъчерълосѣ; глудосѣ; тиносѣ, ли-мосѣ.

Moderen, v., пзргезесѣ; мъчезесѣ.

Moderen, a., де модъ, модернѣ.

Moderenisten, v., дмалъ дъргъ модъ, модерницежъ.

Modest, a. mi ad., (лат.), modestъ, смиритъ.
Modisch, в. Modern.
Moduliren, v., (мѡс.), modszezъ.
Mögen, v.; (ich mag), почъ, сънъ дн старе; vols, smъ vole; do-
 peckъ; es mag sein, ce ноте; er
 mag es thun, елъ о ноте ѡаче
 ачѡста; es mag diesmal hingehen,
 асгъдатъ трѣкъ дкъсе; ich mag
 nicht mehr essen, нъ малъ вреъ а
 тьнка; ich möchte doch wissen,
 тогъ ашъ вреа съ шкъ.
Möglich, a. mi ad., prinъ пзрингъ,
 къ пзрингъ, че се ноте, посе-
 веръ; so viel nur — ist, не нтъ
 се ноте; seine — seit thun, а
 ѡаче тогъ чѣ' стъ prinъ пзрингъ.
Mohn, m., макъ; — haupt, n., —
 fassell, f., — fopf, m., гъмъль
 вчъль, къчъль de макъ; — fu-
 chen, m., тзртъ къ макъ; — öl,
 n., олеъ de макъ; — saft, m.,
 сжкъ de макъ; äolionъ, onismъ.
Mohr, m., аракъ, аракъ перъ,
 мазръ; moаръ (materizъ цесъгъ
 de мътасе); gewässerte —, моаръ
 зндълатъ, моаръ къ апе.
Mohre, f., торковъ.
Mohrentopf, канъ перъ (de калъ,
 de пасере).
Mohrenland, n., Цѣра Negriоръ,
 Erionia.
Mohrenslave, m., склаъ, склавъ
 перъ.
Mohrentanz, m., морѡска (dandъ).
Mohrentrommel, f., гъмъбреа, гъм-
 вэрикъ.
Mohrisch, a. mi ad., арапекъ,
 мъзрскъ.
Mohr, f., скрѡбъ de а ѡгта.
Mokkafasse, m., кафеа de Мокка.
Molch, m., съльмъдръ, съль-
 мъсдръ.
Mold, **Molle**, в. Mulde.
Mollen, f., зеръ (ital. siero); —
 fur, f., кзръ de зеръ.
Molligt, a. mi ad., зеритъ, ка зерлъ.
Mollig, a. mi ad., зеросъ, къ зеръ.
Molton, m., (мѡс.), тонъ миноръ.
Moloch, m., могохъ.

Molch, a., пзтрѣдъ, вьтзчитъ.
Moment, m., клипъ, клипъ, мо-
 мантъ.
Momentan, m., момантанъ, не о
 клипъ.
Mommelet, m., тазръ, вхалъ.
Monade, f., monadъ (дела monos,
 греч.), зниме.
Monadenlehre, f., monadologiъ,
 штингъ descipe зниме.
Monarch, m., монархъ, знкъ domni-
 торъ, сьвранъ, сьвранъ.
Monarchisch, a. mi ad., монархикъ.
Monat, m., лъпъ, мѡсѡ, мѡсѡ
 (пров. moldov., зичѣмъ ми мѡсѡ-
 ларъ); Zeit von drei — en; три-
 мѡсѡтръ.
Monatlich, a. mi ad., de о лъпъ,
 не ѡѡкарѡ лъпъ, мѡсѡтръ.
Monatsfuß, m., ѡѡре, кзръѡѡре,
 нѡле (de ѡemel).
Monatsfrist, f., терминъ de о лъпъ.
Monatschrift, f., скрипгъ, скрип-
 тзръ, gazetъ лъпаръ.
Monatsuhr, f., лъпаръ, орологиъ
 че се лъторче одатъ не лъпъ.
Monatsweise, f., din лъпъ дн лъпъ.
Mönch, m., монахъ, къльгъръ, ре-
 деѡосъ; калъ жъгънитъ; nigolъ
 (пасере); хаъ (пеште); ѡль de
 копѡритъ; ставилъ; стълъ дн
 трепте ротъnde.
Möncherei, f., (дн descpreдъ), евла-
 визъ сѡлгъ, къльгъrie, тартъѡѡ.
Mönchisch, a. mi ad., къльгърескъ,
 монахическъ.
Mönchsbogen, m., (rimorъ), къль-
 гъритзръ, колъ сминитъ din тларъ.
Mönchsbrut, f., пръсѡ къльгъ-
 рескъ, соъ къльгърескъ, соъ ръ.
Mönchsgewand, n., вѡстълънтъ мо-
 нахическъ.
Mönchskappe, f., къкъ (ital. cocolla),
 къкъlionъ, къпзъ.
Mönchskloster, n., monastire de къ-
 лъгъри.
Mönchstutte, f., расъ къльгърескъ.
Mönchsleben, n., вѡсгъ къльгърескъ,
 вѡсгъ монастикъ.
Mönchsorden, f., тартъ монастикъ,
 ordine къльгърескъ.

Mönchsplatte, f., тавесъръ кълъгъ-рѣска.
Mönchſchrift, f., скрибре готикъ, літере готиче.
Mönchſtand, —ſtium, m., —wesen, n., статъ кълъгърѣска, кълъгърие, monachъ.
Mönchsſelle, f., килъ кълъгърѣска.
Mond, m., лъпъ (глозкѣ лъпел); unter dem — e beſindlich, свълънаръ; abnehmender —, лъпъ скъзъндъ; neuer —, лъпъ нѣ; zunehmender —, лъпъ крѣскъндъ; der — ſcheint, лъпъ лъминъ.
Mond-auge, n., —blindheit, f., окъ лънарѣкъ; —beſchreibung, f., лънграфіѣ, descrierea лъпел, celinograpіѣ; —bewoñner, pl., докзиторі дин лъпъ; —blind, a., лънарѣкъ; —cratte, f., (астрон.), е-паутъ лънаръ, лъмеръ аръгъторъ de зиделе анълѣ лънаръ; —finſterniß, f., лълънечине де лъпъ, екзипъс; —flecken, m., пете дн лъпъ; —förmig, a. mi ad., дн форма лъпел, лънарѣ; —falb, n., о вѣлъ де вачі, молъ (лъпелі ми лъ Ѧemel); —farte, f., хартъ лънаръ; —förper, m., корпъ лънаръ; —fraut, n., лъпърикъ (плантъ); —milch, f., агърикъ минералъ, фълпъ фосілъ; —nacht, f., нѣчте лъминѣс; —ſcheibe, f., дискъ лъпел; —ſchein, m., лъмина лъпел; —ſichel, f., лъпа корпъ; —ſtein, m., селенітъ, пѣтръ дин лъпъ (метеоръ че каде лъпелі); —ſucht, f., лъпъгъчъ, вѣлъ де лъпъгъчъ; —ſüchtig, a. mi ad., лъпъгъчъ; —geſtalten, pl., —veränderung, f., лъпъгъчине, Ѧаселе, скімъзърие лъпел; —viertel, n., пътраръ де лъпъ; —wechſel, —zettel, m., крэгълъ лъпел, чіклъ.
Mondenſaht, n., анъ лънаръ.
Mondenmonat, m., меце лънаръ (лъмаі де 29 зиде, 11 Ѧре, 2 секунде), лъпъ смодікъ.
Mondſalb, n., молъ; в. Mondſalb.
Monochord, n., жнѣордъ, монокордъ (инструментъ мѣскалъ, къ о снѣзърѣ кордъ).

Monogamie, f., monogamiѣ, лъсѣ-дире къ о Ѧemele.
Monogamiſch, a., (ветан.), monogamъ.
Monogramm, m., монограмъ, жн-скрибъ, жнграмъ, карактеръ сѣл маръ компѣсъ дин літереле прн-ципале але жнл нѣме.
Monographie, f., (ист. нѣт.), монографіѣ, descripciunea жнел снѣ-зъре снѣцл de animale сѣл ве-детале.
Monolog, n., монологъ, кълънтъ кътръ снѣш (дн театръ).
Monopol, n., монополъ, вълъзаре ескісѣтъ, че се Ѧаче дн зар-твѣа жнл прнзлѣжл.
Monopolist, m., монополистъ.
Monoton, a. mi ad., монотонъ, жнѣордъ, жнѣордъ, жнѣордъ, не-скімъзатъ.
Monstranz, f., (жисер. анъс.), мон-странъ, кивотъ де пъстратъ агнъцалъ.
Montag, m., лъне, жнл; blau — machen, (месеріері жнл), а серва лънеа, а Ѧаче вежіе, а лъедіа.
Montägig, a. mi ad., de лънеа.
Montäglich, de Ѧекаре жнл.
Montagß, ad., лънеа.
Mongolfiere, m., (лъме пропр.), аеронажъ.
Montiren, v., жнѣортежъ (не сол-дан); лънарѣ, екнѣзъ.
Montirung, Montur, f., жнѣорте остъшѣскъ, монтаръ, вѣстпънтъ.
Moog, n., докъ агътѣсѣ, въръчъ, пъръчѣ (ит. margama), тісикъ (молд.); —erde, f., пътпъгъ не-грѣѣсѣ, торъ (каре арде); —boden, —grund, m., —land, n., пътпъгъ, цнѣтъ пъръчѣѣсѣ; —sumpf, m., ватъ; —hirſe, f., хршкъ (Heideform, итал. melica, meliga, de жнде пътпъгъта ми пългъ ром.).
Moos, n., мѣшкѣ (плантъ); —bank, f., сказнъ, шѣдъ де мѣш-кѣ; —flechte, f., лѣханъ (плантъ); —grün, a. mi ad., верде ка мѣшкѣ; —rose, f., росъ мѣс-кѣсѣ.
Moosen, v., декомъжъ арѣорі.

- Moorfig**, a. ші ад., тмшмосѣ.
Morse, m., мочсѣ, мочетѣ (кѣне);
 — *geficht*, n., ѿацѣ, минѣ кѣнеокѣ,
 ѿацѣ хѣдѣ.
Moral, f., моралѣ, етикѣ, дѣвѣдѣ-
 тѣрѣ пріаітѣре ла нѣравкріле ші
 ѿагтеле ѿменешт; — *philosophie*,
 f., ѿілософіѣ моралѣ.
Moralisch, a. ші ад., моралѣ, мо-
 раліческѣ.
Moralität, v. *Sittlichkeit*.
Morast, m., морѣсѣ, мюдѣ, тінѣ;
 вѣрѣчїѣ; вѣлѣокѣ.
Morastig, a. ші ад., тіносѣ, мо-
 роіосѣ.
Morbraten, m., ѿрїнтѣрѣ де тѣшкї.
Morschel, f., взрете (сѣрѣчѣрѣ),
 слѣпѣтѣ.
Mord, m., ѿморѣ, ѿмѣчїдїѣ; *einen*
 — *begehen*, a ѿморѣ, a ѿаче
 морте, a *kommitte* ѿмѣчїдїѣ.
Mordacht, f., (дѣн векїме), про-
 скрїпцізне, ѿсѣндѣ дѣконтра вѣ-
 гашилорѣ; — *art*, f., — *beil*, n.,
 сѣкѣре де вѣчїѣ; — *begier*, — *be-
 gierde*, — *lust*, f., поѣтѣ а вѣрса
 сѣпѣе, сѣте де сѣпѣе; — *blick*,
 m., кѣзѣтѣтѣрѣ де лѣтѣрѣ; — *brand*,
 m., дѣчїдїѣ, дѣре де ѿокѣ, пѣсѣ
 де ѿокѣ; — *brenner*, m., пѣтѣрѣ
 де ѿокѣ, дѣчїзїарѣ; — *geschrei*,
 n., стрїгѣтѣ де сѣаїмѣ; — *gefelle*,
 m., *komplize* де ѿморѣ; — *ge-
 wehr*, .n., армѣ вѣгїтѣре; —
killer, m., кѣсѣмѣтѣ; — *schlacht*,
 f., вѣгѣлїѣ кѣрѣтѣ, кѣрѣацїѣ, тѣ-
 чѣлѣ кѣрѣтѣ; — *that*, f., ѿморѣ,
 ѿаптѣ де ѿморѣ; — *weg*, m.,
 дрѣмѣ перїкѣлѣокѣ.
Morden, v., ѿморѣ; *zuid*, *deks* лѣ
 (*todt*schlagen).
Mörder, m., ѿморѣтѣрѣ; *acacın* лѣ
 (*Meuchelmörder*); — *grube*, f., вї-
 зїнїѣ де *acacın*; — *hand*, f.,
 тѣпѣ ѿсacınѣ.
Mörderisch, a. ші ад., хѣдѣскѣ, асacı-
 нескѣ, де *acacın*; сѣлѣперѣскѣ,
 кѣрѣтѣ, кѣрѣчѣнѣ, ѿерѣче (дѣла
 ѿѣрѣ); — *e* *Schlacht*, вѣгѣлїѣ
 кѣрѣтѣ, дѣверѣшнѣтѣ.
Mörderlich, a. ші ад., кѣрѣтѣ, кѣ-

- дѣлѣ (дѣла кѣрѣдѣ); ѿсрїоокѣ; —
aufsehen, a авѣ кѣзѣтѣтѣрѣ кѣрѣтѣ.
Morelle, f., морелѣ, мораскѣ (вї-
 шїнїѣ).
Morganatisch, a. ші ад., (кѣвѣнтѣ
 гоііческѣ), *morganatik*; — *e* *Ehe*,
 f., кѣзѣтѣрѣ морѣнѣатїѣ, дѣ-
 содїре не тѣна стѣпѣтѣ, прїп
 каре ѿемѣла шї прїчїї сѣ лї-
 сѣскѣ де дрѣнтѣрїѣ вѣрѣвѣзлї.
Morgen, m., дїмїнѣдѣ; *Ресѣрїтѣ*,
Orient, (дѣн лїмѣа кѣмерѣ),
Levant; (астрѣн.) ѿскѣ (ѿранц-
 est); тѣне; ѿалче (їтал. *bifolca*),
 жѣрѣ де нѣкѣнтѣ, поголѣ, ѿ тѣ-
 сѣрѣ де нѣкѣнтѣ ка де 1500—
 1600 стѣпїнї пѣтрѣ; *anbrechen-*
der —, рѣвѣрсѣтѣлѣ зїлѣї; *am*
früh —, *dec-diminé*; — *früh*,
 тѣне *diminé*; — *Mittag*, тѣне
 ла *amiaz*; *guten* —! вѣпѣ *dimi-
 né*га!
Morgenandacht, f., — *gebet*, n., рѣ-
 гѣчѣне, *devotizne* де *diminé*га;
 — *anjug*, m., — *sleid*, n., вѣст-
 мїтѣ де *diminé*га, *perpicea*;
 — *besuch*, m., вїсїтѣ де *diminé*дѣ;
 — *brot*, n., гѣстарѣ, прїзїшѣрѣ,
 дѣжнѣ (кѣчї прѣсте нѣпте амѣ
 ажнѣтѣ); — *dämmerung*, f., ѿап-
 тѣлѣ зїлѣї, алѣа зїлѣї, зїѿрї, рѣ-
 вѣрсѣтѣ, кѣрѣатѣлѣ де зї, кѣрѣ-
 пѣсколѣ (поетїкѣ); — *gabe*, f.,
 зѣстре, *kontrazestre*; — *gegen*,
 f., *platz* рѣсѣрїтѣнѣ, рѣїзїне рѣ-
 сѣрїтѣнѣ; — *gruß*, m., вѣпѣ *di-
 miné*га, *vine*дѣ, сѣлѣгѣдїзне де
*diminé*га; — *fühle*, f., рѣкѣре де
*diminé*га; — *land*, n., *Ресѣрїтѣ*,
Orient, дѣрѣ рѣсѣрїтѣнѣ; —
ländisch, a. ші ад., рѣсѣрїтѣнѣ,
Swanrin, *oriental*; — *rot*, n.,
 — *röthe*, f., *azrör* (кѣчї *are* ко-
 лѣре азрѣлї), *rosé*га *dimine*дѣї;
 — *sonne*, f., сѣрѣле *dimine*дѣї;
 — *ständchen*, n., тѣсїкѣ де *dimi-
 né*гѣ, *aspar*, *ziorea*; — *stern*, m.,
*stéa*га *dimine*дѣї, *Лѣчѣѣрѣлѣ* *di-
 mine*дѣї, *Vinerea*; — *stunde*, f.,
óra *dimine*дѣї, *ziopi*; *Morgen-*
stunde hat Gold im Munde, сѣлѣ-
 лѣтѣлѣ де *diminé*дѣ *ad*ѣче азрѣ

an kasъ; ziopne съпът prietine
кз маселе; —thau, f., рѳа di-
mineget; —wache, f., верierea
dimineget, vigilia (с. скриптаръ);
die — schlagen, а bate zioana, а
bate de deşteptare (ла боте);
—wind, m., вѳптъ de dimineget,
Еврѳ; —zeit, f., тимпѳаъ diminеget.
Morgend, a. mi ad., de mъne.
Morgendlich, a. mi ad., de diminеget.
Morgens, ad., diminеget.
Morgenwärtig, ad., спре ресъритѳ.
Morgig, a., de mъne.
Morgen, v., таѳ рѳѳ, кзстарескѳ.
Morsch, a. mi ad., пстредѳ; мър-
чедѳ (ital. mercio); фрадѳ;
сконтѳ (lemnѳ); гъпосѳ (diante).
Morschheit, f., пстремѳне, пстре-
zime; мърчезime; сконтаръ;
гъпошѳ.
Morsel, Morser, m., пѳѳ; портарѳ
(тѳнѳ); —feule, f., пѳлѳгѳ, пѳтѳлѳ.
Morselle, f., пастикѳ, емпѳастрѳ
(medic.).
Mörtel, m., смалтѳ, тѳпчѳ, тенѳѳѳлѳ,
чимѳрѳ, чиментѳ (варѳ кз пѳсѳнѳ
местекарѳ); —felle, v. Kelle.
Mosaik, f., мозаикѳ, ѳгѳре компѳсе
din петѳл мѳрѳпте mi din смалтѳ;
се zice mi мозаикѳ че devine
de la Moise.
Mosche, f., (а локзреа), вакѳ.
Moschee, f., мошеѳ, ѳемѳ, ѳи-
серѳкѳ мохаметанѳ.
Moschus, m., мѳскѳ, москѳ (de
medicinѳ); —birn, f., пѳрѳ мѳс-
кѳtale; —rose, f., росѳ мѳс-
кѳtale; —thier, n., газелѳ кз москѳ.
Mosicht, a. mi ad., мѳскѳосѳ.
Moskovade, f., московатѳ, зѳхарѳ
врѳтѳ, зѳхарѳ крѳдѳ (din priina
ѳерѳере).
Moss, m., мѳстѳ; —artig, ка мѳстѳлѳ.
Mosseln, v., сторѳкѳ мѳстѳ; мѳросѳ
а мѳстѳ.
Mossen, v., ѳакѳ мѳстѳ, мѳстѳрескѳ.
Mossig, a. mi ad., мѳстѳосѳ.
Mossfelder, f., тѳскѳ de мѳстѳ, стор-
кзрарѳ.
Mossler, m., мѳстѳрѳторѳ, мѳстарѳ
(омѳ че стѳрѳе).

Motrich, m., мѳстарѳ, мѳстарѳ
кз мѳстѳ.
Motette, f., мотетѳ (кѳптарѳ).
Moth, m., цѳрѳтѳ пѳхѳосѳ, гѳ-
пѳосѳ.
Motion, (лат.), f., мѳѳѳне, про-
пѳсеѳѳне латрѳo адснанѳ.
Motische, v. Mosche.
Motte, f., молие.
Mottenstraß, m., росѳрѳ de молие,
молиетарѳ; —traut, n., хрисо-
сомѳ, вѳтарѳ, рѳстарѳнѳ сѳ-
ватѳкѳ (цѳлѳтѳ).
Motto, n., мѳтѳ, мѳтѳо, сенѳѳѳ
ѳтѳѳѳ, кзѳѳѳѳлѳ ѳенѳлѳ.
Mouffelin, m., (ѳранѳ.), мѳселѳнѳ
(десетарѳ).
Mouffeten, v., (ѳранѳ.), а спѳма.
Möwe, Mewe, f., рѳндзреа de
маре, ларѳкѳ (лат. larus).
Mücheln, v., мѳросѳ а мѳчедѳ; се
aprive (ѳѳина); се рѳпчезетѳ
(зѳтѳлѳ).
Mud, Mudъ, m., чѳгѳ, крѳкѳ, гѳ-
чѳре ѳрѳкѳсѳ.
Müde, f., ѳѳѳарѳ (ital. zanzara);
er macht aus einer — einen Ele-
phanten, елѳ ѳаче дѳнтрѳнѳ ѳѳ-
ѳарѳ знѳ арѳѳѳарѳ, ѳаче din лѳ-
крѳ мѳкѳ чѳртѳ маре.
Muden, muden, v., nѳcht —, а пѳ
мѳрѳѳра, а гѳчѳ мѳтѳ, а пѳ крѳкѳнѳ.
Müder, m., ѳѳкрѳтѳ, омѳ гѳкѳтѳ
преѳѳкѳтѳ; омѳ кз гѳргѳѳлѳ.
Müderer, f., ѳѳкрѳсѳтѳ, ѳѳѳрѳѳ.
Müdisch, a. mi ad., капрѳѳосѳ, пѳ-
зѳросѳ.
Mudd, m., midъ (мѳскѳрѳ de грѳ-
зѳѳе).
Mubbe, f., молѳ, мѳлѳ, гѳлѳдѳ;
скрѳѳѳ.
Muddig, v. Modderig.
Müde, a. mi ad., остѳнѳтѳ, ѳѳсѳтѳ,
ѳатѳкарѳ, трѳдѳтѳ.
Müdigkeit, f., трѳдѳ, остѳнѳѳѳ,
ѳатѳкѳ.
Muff, m., мѳнекарѳ, мѳпѳѳѳтѳ
(кѳчѳ латрѳ пѳлѳ ла котѳ); мѳ-
росѳ de мѳчѳгалѳ; мѳрѳѳтѳ, гѳ-
траѳѳ.
Muffel, m., смѳмосѳтарѳ, ѳѳкарѳ
хѳдѳ, смѳѳѳлѳ.

Muffen, müffen, v., мѣрѣць а мѣчедѣ; пѣте.

Muffig, müffig, a. mi ad., мѣчедѣ, мѣчегълюсѣ.

Muhammedaner, m., мохамеданѣ.

Mühe, f., остенѣль, ѳатикъ; пѣказѣ, грѣць; еѣ lohn nicht der —, еѣ ist nicht der — werth, пѣ мерѣць агъта остенѣль, пѣ мерѣць агътеа спесе; seine — sprachen, а пѣ крѣца ничѣ о ѳатикъ.

Mühselos, a. mi ad., ѳѣрь пѣказѣ, ѳѣрь ѳатикъ.

Muhen, v., раѣе, мѣѣе.

Mühen, v., остенѣскѣ, ѳатикъ, сѣгрѣѣ.

Mühevoll, a. mi ad., остенѣчосѣ, ѳатикосѣ, пѣинѣ де остенѣль.

Mühlbach, m., —wasser, n., рѣзлѣ морѣл.

Mühlchen, a., морѣшкѣ, морѣшорѣ.

Mühle, f., шорѣ; das ist Wasser auf seine —, авѣста е агъ ла шора са.

Mühlstein, n., ѳѣштѣлѣ, ѳѣсѣлѣ крѣпѣлѣ.

Mühlenbau, m., клѣдѣторѣ де шорѣ, мѣштѣрѣ де морѣл.

Mühlenspiel, n., жокѣ де-а морѣшка.

Mühlgang, m., дѣвлѣтѣ де шорѣ, о шреке де петрѣл ми рѣта лорѣ.

Mühlgerinne, n., гъштокѣ, хъмзеа.

Mühlkasten, —tumpf, m., кошѣлѣ морѣл.

Mühlmeister, m., морарѣ.

Mühlrad, n., рѣта морѣл.

Mühlstein, m., пѣтрѣ де шорѣ.

Mühlwehr, n., ставѣла морѣл.

Mühlwerk, n., шорѣрѣтѣ, шорѣ.

Mühle, f., мѣтѣшѣ, цаѣѣ, дѣцакѣ (провѣнц. алѣ Цѣрѣл rom., ital. zia).

Mühlwägen, n., мѣтѣшѣкѣ.

Mühsam, a. mi ad., остенѣчосѣ, ѳатикосѣ, лаворѣосѣ.

Mühsamkeit, —seligkeit, f., остенѣль, остенѣнгѣ, ѳатикъ; грѣстате.

Mühselig, v. Mühsam.

Mulatte, m., мѣлатѣ, вастардѣ пѣсѣкѣтѣ дѣнтрѣлѣ арапѣ ми знѣ алѣѣ.

Mulde, f., алѣлѣ, лаватѣ, грѣкѣ; еѣ regnet, als wenn еѣ mit —n gösse,

плѣѣ де варѣѣ, плѣѣ дѣн рѣштѣрѣ де шорѣ.

Mull, Müll, v. Müll.

Müller, m., морарѣ; —blau, вѣпѣтѣ десѣкѣ; —busche, m., дѣвлѣчѣлѣ ла шорѣ.

Müllm, m., пѣлверѣ, гѣрамѣ сѣртѣшатѣ; пѣтрѣрѣлѣ (де лѣтнѣ); ѳѣлнѣ де карѣл.

Müllmig, a., пѣлверѣосѣ, ѳѣлнѣосѣ.

Müllnerig, a., мѣчегълюсѣ.

Multiplication, f., мѣлѣлѣлѣлѣлѣлѣ, дѣмѣлѣлѣлѣ.

Multipliciren, v., мѣлѣлѣлѣлѣ, мѣлѣлѣлѣлѣ.

Mullton, Müllton, m., молдонѣ, молтонѣ (десѣгѣрѣ де гълѣ).

Mumie, f., мѣмѣлѣ, грѣлѣ дѣмѣлѣсаматѣ ла антѣчѣл епѣнтѣл.

Mumme, f., верѣ тѣрѣ (де Бразнѣшварѣ).

Mummel, m., мѣмѣлѣ, волѣ, вѣлѣ, мѣмѣ (орѣ че сѣлѣрѣ не прѣнѣл); стѣхѣ.

Mummeln, v., сѣлѣрѣлѣ; дѣвлѣлѣ, дѣмѣлѣлѣлѣлѣлѣ; мѣѣе (vita).

Mumerei, f., мѣмѣлѣтѣрѣ, мѣмѣлѣтѣрѣ, масѣ, масѣрѣтѣ.

Mumpeln, v., волѣлѣосѣ; молѣлѣлѣ.

Mund, m., гѣрѣ; von — zu — e gehen, а мерѣе дѣн гѣрѣ 'n гѣрѣ, а се гълѣ ѳѣлѣма; seinen — halten, а шѣнѣ сѣкрѣтѣлѣ, а шѣлѣ гъчѣ; sich sein Blatt vor den — nehmen, а ворѣл не ѳаѣлѣ, а ворѣл лѣверѣ, а пѣ'шѣл шѣнѣ гѣра, а пѣ аскѣнде мѣсѣка 'n сѣкѣ, а пѣ дѣмѣла кѣ доѣ ванѣ дѣн грѣл пѣнѣл; nach dem — e reden, а ворѣл не плѣкѣ, а ворѣл кѣм дѣлѣ vlnѣ ла гѣрѣ.

Mundart, f., дѣлѣнтѣ, дѣмѣлѣлѣлѣлѣлѣлѣ алѣ знѣл чѣгълѣ сѣѣл провѣнѣл, дѣрѣварѣ дѣн дѣмѣлѣ дѣнѣрѣлѣ а пѣдѣлѣлѣ; die altgriechische Sprache hatte vier —en, дѣмѣлѣ елѣнѣл асѣа пѣтрѣл дѣлѣнтѣ; die Sprache der Macedoromanen ist eine — der romanischen Sprache, дѣмѣлѣ Macedoromanѣлорѣл есѣте знѣл дѣлѣнтѣ алѣ дѣмѣлѣлѣлѣлѣлѣлѣ;

- , idiomъ, съѣдъ итаръ аима про-
прѣ а знеі націзіи.
- Mundbäcker, m., итаръ домнескъ.
- Mundbedarf, m., мөринде, прови-
цине де тьнарѣ.
- Mundbissen, m., вькьтэръ.
- Mundchen, n., гэршоръ, гэригъ.
- Mundel, m., пьшиаъ, прьпккъ сьвасъ
ла тэторатъ; —gelber, pl., вані
пъшиарѣ.
- Munden, v., плаче, прѣште (гэ-
тэлъ).
- Munden, v., ть ревэрскъ.
- Mundfaule, f., оморьтѣ, стьденигъ
(болъ).
- Mündig, a., маоренъ, жне дп
врѣстъ лердигъ; —sprechen, a
деклара маоренъ, a dispensa
de ani.
- Mündigkeit, f., маоренитате, врѣстъ
матэръ.
- Mundflemme, f., клешгьтэръ (а
гьрел).
- Mundloch, m., вькьтаръ домнеокъ.
- Mundlaß, m., вьлпъ (Oblate).
- Mundleim, m., клеіс де пеште.
- Mündlich, a. ші ad., ворвалъ, прин
грас; —e Unterredung, f., дис-
кьрсъ, конворьере, конверсьцине;
—e Testament, n., testamentъ
прин грас вѣс (пъпкьпативъ).
- Mundloch, n., гэръ, дескисьтэръ,
априетэръ, вортъ, газръ.
- Mundöffnung, f., деспикьтэра гьрел,
дескизьтэра гьрел.
- Mundpropf, m., donъ de гьнъ, къ-
пакъ де гьнъ.
- Mundrecht, ad., не гьстѣ, не плъчере.
- Mundschent, m., кьраръ, келаръ,
пкьраръ, пьхарникъ домнескъ.
- Mundsemmel, v. Semmel.
- Mundstück, n., лимъ, лимшоръ;
чьтэръ (ардел.), imamea (mold.
rom.), гьрарѣ; зьвалъ (ла фьрне);
die Frau hat ein gutes —, ача
өстеле есте лимьтѣ, гьраливъ.
- Mündung, f., гэръ; ревэрсьтэръ
(де рьдъ).
- Mundvoll, дьвкьтэръ, вькьтэръ
маре.
- Mundvorrath, m., мөринде, про-
визионе де гэръ.

- Mundwasser, n., анъ де гэръ.
- Mundwein, m., винъ алесъ, винъ
домнескъ.
- Mundwerk, n., гэръ, гэрьригъ; ein
gutes — haben, a өі гэрешъ, a
өі лимьтѣ, a өі гьраливъ.
- Municipalität, f., муниципалитате,
корьлѣ дерегьторилоръ знеі
чегьдѣ.
- Munition, f., муницизионе, провизионе
де рьсвоіс; —stafeln, —swagen,
m., каръ де муницизионе.
- Munseln, v., шоптескъ, сьскрежъ,
ворьескъ дп секретъ.
- Münster, n., висерикъ катедрагъ;
моньстѣре.
- Munter, a. ші ad., дештентъ (ital.
desto); сьринтенъ, свелгъ, виолъ,
вигоросъ; —e. Mitter, n., вьтрь-
паде веселе.
- Munterfeit, f., дештентьчэне; сьрин-
тониме, свелдиме, виоизне, ви-
гөрө; —des Mitters, вигөрөа вь-
трьнеделоръ, гьриа врѣстѣ; —
des Gesichts, фадъ вигоросъ; —
des Verstandes, виоизнеа мингел.
- Münzamt, n., монетэрѣ, өфичѣ
монетарѣ.
- Münzbuch, n., карте де пьмисма-
тикъ, карте десьре монете.
- Münze, f., монетъ, ванъ; монетъ-
рѣ, вані; медалиъ; минтъ, исмъ
(плантъ); Krause—, минтъ крэдъ;
gangbare —, монетъ дьмьлгөрө;
fliegende —, монетъ сьлгөрө;
mit gleicher — bezahlen, кьмъ өд
вьнъ—зіоа, сь өіе ші пьлдъмита;
кьмъ есте сьлгьтэлъ, сь өіе ші
тьмьліа; a da дьпрьмьтэлаъ дп-
токама.
- Münzen, v., талс монетъ, ванъ мон-
етъ; auf etwas gemünzt sein, a
гони знъ сьмьдъ, a көфе врелъ
планъ.
- Münzenbeschreiber, m., пьмисмато-
графъ.
- Münzer, m., монетаръ, вьларъ.
- Münzfälscher, m., өлсьгоръ де мо-
нетъ (Falschmünzer).
- Münzfreiheit, f., —recht, n., дреп-
тэлъ монетьрѣл, дрепгъ де а
варө вані.

Münzfuß, m., легъ де монета, легъ монетаръ, градъкъ де омонъ алъ монетей, шчоръкъ монетелоръ, валътъ.

Münzgehalt, m., легъ.

Münzgericht, n., тривъзалъ де монетаръ.

Münzkabinett, n., —sammlung, f., кабинетъ де медалий.

Münzfennnis, —funde, f., пзмичматикъ, кшоштинца де монете.

Münznoten, pl., монетаръ, конитъръ.

Münzmeister, m., мастръ монетаръ.

Münzordnung, f., регулмънтъ де монетаръ.

Münzprobe, f., провъ де монета, асапъ; —probierer, —warbeit, m., провъторъ, проваръ де монета.

Münzrand, m., зимъкъ, гарнитъръ де монета.

Münzschlag, m., конис.

Münzsorte, f., солъ, сортъ де монета.

Münzstätte, f., монетаръ, вълъръ, локъкъ эндъ се вате монета.

Münzsystem, n., система монетаръ.

Münzung, f., фавриционе де монета.

Münzwesen, n., монетаритъ, тревиле монетаритъ.

Münzzeichen, n., марка монетей.

Münzzeichen, m., легъ, аместекъ де метале.

Mürbe, a. m. ad., фрапедъ, вълъчитъ, мълъдедатъ, мълетъ; стрътратъ (ital. stritolato), стритъ; скоптъ, рьскоптъ; фъносъ, фъртичосъ; — Holz, n., лемпъ рьскоптъ, фрънгриъ; — Obst, n., помъ стрикатъ; помъ вълъчитъ; — maschen, a. фръдези; а вълъчи; а змилъ тръоля (къля).

Mürbigkeit, f., вълъчитъръ, мълъдегтеръ; стрътрътръ, рьскоптъръ.

Murmeln, v., мърмъкъ, ворворескъ, шопотескъ, сьсрездъ; —, subst. n., сьсъръ, сромотъ сьсрдъ.

Murmeltier, n., мармотъ (анималъ).

Murmeler, m., мърмъторъ; шопиторъ, сьсърторъ.

Murren, v., мърмъръ.

Murrer, m., мърмърторъ.

Mürisch, a. m. ad., мърмърскъ,

морокъносъ, тължиторъ, къртигоръ, бржосъ; — ед Wesen, патъръ къртигоре, омъ тължиторъ.

Murrstopp, m., омъ мурисъ, омъ тължиторъ.

Mus, n., папъ, сълъ де фъинъ (пентръ прънч).

Muschel, f., скоикъ; —bank, f., стратъ де скоиче; —arbeit, f., лъкръ къ скоиче; —förmig, a. m. ad., скоичъ, дн форма скоичей; —falsch, m., варъ де скоиче; —lehre, f., скоикологъ; —schale, f., кожа, скафа скоичей; —wert, n., скоикригъ, лъкръ де скоиче, скоикрип.

Muse, f., (митол.), Мъсъ; фькарө дн челе 9 зине але артелоръ шитинделоръ; штинъ.

Musemann, m., мьсманъ, махометанъ.

Musenalmannach, m., алманакъ поетикъ.

Musenberg, m., Парнасъ, локъица Мъселоръ.

Musengott, m., Аполонъ.

Musenpferd, n., Пегасъ.

Musenstift, m., Университате.

Musensohn, m., стъдинте, дьвълъчелъ, фъис алъ мъселоръ.

Museum, n., мъсехъ, локъ теңитъ пентръ продънтеле штинделоръ, артелоръ, литератрел.

Musik, f., мьсикъ, аръ де а комбина тонъриле спре плъчереа азъзлел.

Musikalisch, a., мьсикалъ; — sein, a. кшоште мьсика; — ед Gehör haben, a. аве азъ пентръ мьсикъ.

Musikant, Musiker, m., мьсикантъ.

Musik-lehrer, —meister, m., даскалъ де мьсикъ, мълестъръ де мьсикъ.

Musikarbeit, v. Musik.

Muskate, f., мьскатъ, пкъ мьскатъ (помъ фортө мисоритре); — was hilft der Kuh die —? че штигъ чованъкъ, че есте сафранъкъ? нъ арънка мърмъритаръкъ ла порчи.

Muskateller, Muskatwein, m., винъ мьскаталъ.

Russtattenbaum, m., арборело, номъкъ мѣскарел, мѣскарѣ.

Russtatten, **Russtattellerbirn**, f., пѣръ мѣскарѣ.

Russtattenblume, —blütthe, f., мѣскарѣ (шлоре).

Russtattenuß, f., пѣкшоръ (**Russtate**).

Muskel, f., мѣшкѣ, мѣскѣ; **stark von** —и, въносѣ, мѣскѣносѣ; —**ader**, f., вѣнъ мѣскѣларъ; —**arterie**, f., артерѣ мѣскѣларъ; —**faser**, f., шѣвръ мѣскѣларъ; —**kraft**, f., тѣрѣ мѣскѣларъ.

Muskelig, a., мѣскѣносѣ, мѣскѣносѣ.

Muskete, f., мѣскетъ, шлѣтъ, пѣшкѣ, сенѣтъ.

Musketenfeuer, n., шокѣ **die** мѣскетѣ, мѣскетѣрѣ.

Musketter, m., мѣскетарѣ, осташѣ педестрѣ.

Muskuß, мѣскѣ, тошкѣ.

Muß, n., pl. **Müsse**, мѣсѣ; **preis**, шѣрѣ; мѣстектѣрѣ; токанъ.

Muß, n., (дела **Müssen**, v.), шѣтъ, шорѣ; пѣчесѣтѣ, тревѣнгѣ пѣашѣратъ; пѣволе; — **ist eine harte Muß**, шѣта лѣде п'аре; пѣчесѣтѣтѣ шѣрѣде лѣдеа.

Muße, f., комодѣтѣ, дѣделѣтѣ, пѣокѣпѣцѣне (рѣхатѣ, кѣндѣ); **es gehört** — **dam**, шѣре шѣбѣта шѣ шѣре **tim**; **etwas mit** — **verrichten**, а шѣче шѣ лѣкръ пѣ дѣделѣтѣ.

Müßig, a. **mi ad.**, пѣокѣпѣтѣ; лѣпѣшѣ, шѣрѣ трѣвѣ; — **e Geld**, n., ванѣ шорѣ; — **e Stunde**, f., шѣрѣ шѣврѣ, шѣрѣ ванѣлѣ; — **gehen**, а пѣтрѣче дѣ лѣпѣшѣре, а шѣ пѣокѣпѣтѣ, а ванѣ лѣла, а дѣшѣла хѣл-шѣ-на.

Mußiggang, m., лѣне, пѣокѣпѣцѣне, лѣла; — **ist aller Laster Anfang**, лѣнеа шѣтѣ пѣрѣна дракѣлѣ.

Mußiggänger, m., пѣрѣде-шѣрѣ, лѣпѣшѣ; **dieser Jüngling ist ein** — **achtet** жѣне дѣшѣлѣ тѣндѣ кѣпѣлорѣ шѣрѣше.

Müssen, v., трѣвѣ, шѣ трѣвѣнгѣ; **was muß das bedeuten?** шѣ ва шѣ жѣ шѣ шѣбѣта?

Muster, n., мѣстрѣ (итал. **mostra**);

модѣлѣ; шѣемѣларѣ; **decent**; **proß**; — **buch**, n., — **arte**, f., (дѣ комѣрѣлѣ), картѣа кѣ мѣстрѣре; — **rolle**, f., ролѣ, шѣлѣшорѣ кѣ шѣре; — **schule**, f., шѣкѣлѣ шѣрѣ-шѣлѣ; — **wert**, n., лѣкръ клѣсѣлѣ.

Musterhaft, a. **mi ad.**, дѣ модѣлѣ, шѣемѣларѣ, шѣ пѣтѣ шѣрѣ дѣ шѣемѣлѣ; **minzart**.

Mustern, v., пѣвѣзѣ, шѣрѣчѣтѣзѣ, шѣ-шѣрѣзѣ; **repascezt**, трѣкѣ дѣ пѣ-шѣлѣ, шѣлѣ мѣстрѣ.

Mustern, f., пѣшѣцѣне, пѣшѣлѣ (шѣрѣтѣ), мѣстрѣ (дѣ трѣне); — **halten**, а шѣче пѣшѣлѣ; **die** — **passiren lassen**, а трѣче дѣ пѣшѣлѣ, а пѣшѣдѣ амѣрѣнтѣ.

Muten, **mutern**, v., пѣлѣрѣлѣше, шѣмѣлѣ шѣка.

Muth, m., вѣрѣшѣлѣ, шѣрѣпѣлѣ, шѣмѣ; дѣдрѣшѣлѣ, кѣтѣзѣре; — **vole** вѣнѣ; шѣшѣре вѣнѣ; **ich verliere den** — **a** шѣ дѣшѣрѣцѣлѣ; — **fassen**, а шѣ дѣшѣрѣцѣлѣ, а лѣа шѣрѣпѣлѣ; **den** — **sinken lassen**, а пѣрѣде шѣрѣпѣлѣ, а пѣ кѣтѣзѣ; **gutes** — **es sein**, а шѣ кѣ **vole** вѣнѣ (итал. **star di buona voglia**).

Muthchen, n., шѣнѣлѣ, шѣкѣ; **sein** — **fühlen**, а шѣлѣ шѣмѣлѣра шѣнѣа.

Muthen, v., (пѣкѣлѣ), шѣрѣ, шѣрѣ, пѣчѣрѣ; дѣтрѣвѣ; шѣрѣокѣлѣ.

Muthig, a. **mi ad.**, шѣрѣпѣлѣ, шѣ-шѣлѣ, дѣдрѣшѣлѣ; шѣлѣ.

Muthlos, a. **mi ad.**, дѣшѣрѣцѣлѣ, пѣшѣшѣлѣ, пѣдрѣшѣлѣ; — **igheit**, f., дѣшѣрѣпѣлѣ, пѣдрѣшѣлѣ; тѣ-шѣлѣтѣтѣ.

Muthmaßen, v., шѣшѣлѣ, пѣрѣшѣлѣ, дѣлѣ кѣ шѣкѣлѣ, шѣпѣлѣтѣ (шѣ-шѣлѣ шѣпѣлѣтѣ), дѣлѣ пѣ гѣшѣтѣ.

Muthmaßlich, a. **mi ad.**, пѣрѣшѣлѣ, пѣрѣшѣлѣлѣ, шѣпѣлѣтѣрѣлѣ, пѣ гѣ-шѣтѣ, пѣ шѣпѣлѣтѣ, пѣ пѣшѣрѣтѣ.

Muthmaßung, f., пѣрѣшѣлѣпѣре, шѣ-шѣшѣлѣне, шѣпѣлѣтѣрѣ, пѣрѣшѣ-шѣлѣне, гѣшѣтѣрѣ.

Muthung, f., пѣчѣрѣкѣре; шѣрѣрѣ; шѣрѣокѣлѣне.

Muthvoll, a. **mi ad.**, шѣрѣпѣлѣ, шѣ-шѣлѣ, пѣшѣлѣ дѣ шѣрѣпѣлѣ.

Ruthville, m., дитректъръ; свзл-
веръгъ; рѣингъ.
Ruthwillig, a. mi ad., дитректъ,
свзлвератъ, невзнатикъ; рѣ;
днadinckъ; —et Weiße, днadinckъ;
din рѣингъ прекздетатъ; —e Van-
ferott, m., ванкротъ къ дншез-
чзно; —et Streich, мѣмеліе пре-
кздетатъ; крѣіе, влѣстѣмъціѣ.
Mutter, f., матъ, мѣмъ (маікъ,
слав.), нѣскѣторѣ; матрїче (маткъ,
мѣтрасъ, сгъ); (типогр.) матрїцъ;
drohdie, пѣтълѣ (de vinъ); стратъ,
квѣлѣ (de ogetъ).
Mutter-ader, f., (анат.), вѣна са-
оѣнъ (песте консе дн жосъ);
—allein, a. mi ad., сѣгзрѣ сѣ-
гзрѣлѣ; —balsam, m., валсамъ
їстерїкъ, пентрѣ їстерї; —band,
n., (анат.), лѣгѣгърѣ де маткъ;
—beschwerde, —schwerung, f., дѣ-
рере де матрїче, їстерї; —biene,
f., (ла аывіне), маткъ, матъ, ре-
цїнъ; —blutfluß, m., еморадїѣ
де матрїче, скѣрсорѣ; —bruch,
m., їстерочѣе, гѣрѣіреа матчѣл,
сѣрлѣгърѣ (вблъ); —bruder, m.,
орате де матъ, знкѣ; —brust,
f., сѣзлѣ мамѣл; цїде; мѣмеле;
—erde, f., пѣмѣлѣ вѣцетавѣрѣ,
пѣмѣлѣ родїгорѣ; —feber, n.,
орїгорї їстерїче; —fluß, m., скѣр-
сорѣ аывъ, полъ аывъ (вблъ);
—füßen, n., мѣпъ; —gefühl,
n., сѣмдїмѣлѣ де матъ; сѣм-
дїмѣлѣ матернѣ; —herz, n., іні-
мъ де матъ; —kalb, n., вїдеа;
—kind, —söhnchen, n., копїлѣлѣ
мамѣл, прѣнѣл рѣсѣцатѣ, прѣнѣл
гѣлїлѣ, коконїлѣ (ital. cuccio),
дѣсѣрдатѣ; —firde, f., вїсѣрїка
матъ, матеръ; —forn, n., сѣ-
каръ гѣчпнѣсъ; —frampf, m.,
кѣрчѣл ла маткъ, спастѣл їстерї-
косъ; —fraut, n., камомїлѣ; —
freude, m., (med.), канкрѣ де ма-
трїче, рѣкѣ ла партеа паштерїл
(ла оемѣл); —fischen, m., пѣ-
чїнгъ, касъ (сѣлмѣл аѣл прѣн-
кѣлїлѣ поѣ нѣскѣтѣ (Nachgeburt);
—lamm, n., мїа, мїѣлѣцѣ; —
land, n., патрїѣ, пѣмѣлѣл паш-

терїл, кѣмїнѣ пѣрїптѣскѣ; —lauge,
f., хемїѣ кѣрѣцїгъ де тѣрї (xim.);
—leib, m., пѣлтече мѣмѣскѣ;
—liebe, f., їзвїре де матъ; —
maal, n., пѣгъ, пѣдѣлѣ (ital. neo);
—milch, f., цїда мамѣл; —mord,
m., матрїчїдїѣ, оморѣ де матъ;
—mund, m., гѣзрѣ, гѣбзѣ, гѣра
матчѣл; —nachend, —nach, a. mi
ad., голъ голѣцѣ, дѣсѣлѣлѣ, голъ
ка пїлѣлѣлѣ; —pfennig, m., ванл
мѣрѣнцїл; —pferd, n., ѣпъ; —
recht, n., дрѣнтѣ мѣмѣскѣ; —
schaf, n., оѣе къ мїѣлѣ; —scheide,
f., вѣгъзна матчѣл, стрїмѣторѣа
дѣргѣрѣскѣ, днкїсѣра оечорїѣл;
—schoß, сїнѣлѣ мамѣл; —schwein,
n., скрѣѣ, пѣркѣ; —schwester,
f., мѣмѣшъ, цѣгъ (провїнц. аѣл
Цѣрѣл rom., ital. zia); —sprache,
f., лїмѣл матъ, лїмѣл націоналъ,
лїмѣл матернѣ, лїмѣл прїмїтївѣ;
die —sprache ist unser Heil, лїмѣа
націоналъ ѣ гѣрїа мї пѣтереа
пѣстрѣ; die —sprache ist die Na-
tion selbst, лїмѣа націоналъ ѣ дн-
сам націонѣа; —staat, m., старѣ
мїтрополїтанѣ; —stand, m., ста-
тѣлѣ де матъ, матернїтѣе; —
stein, m., їстеролїтѣ; —stod, m.,
сгзпѣл де прѣсїлѣ, де сѣмїлѣцѣ;
гзпнѣл, вѣтѣлѣ; —theil, m., кѣ-
рономїѣ матернѣ; —trompeten,
pl., тромпѣ ѣалонїѣе; —wehen,
pl., дѣрѣл де паштере; —wiß,
m., їсгѣїѣе ѣїрѣскѣ, сїпїрїлѣ на-
гѣралѣ; жѣдѣкатъ сѣпѣтѣосъ; —
wuth, f., ѣзрѣе вгѣрїнѣ, ѣзрѣреа
матчѣл (вблъ); —zärschen, n.,
(хїрѣр.), чѣпѣ де маткъ, їнстрѣ-
мантѣ че се аплѣкъ сїре а па-
їнта катѣменїлѣ, пѣсарѣ, аѣл-
сарѣ (ital. pessario).

Mutterstern, Mutterstein, n., мамїкъ,
мѣмѣкъ.

Mütterlich, a. mi ad., мѣмѣскѣ,
мѣмѣскѣ, де матъ, матернѣ.

Muß, m., скѣртѣ де кодѣ, модѣтѣ,
чопѣтѣ; омѣлѣцѣ; метѣлѣл, гѣ-
гѣлѣлѣ.

Müße, f., кѣчѣлѣ, кїкїе, кѣшѣлѣ;
сѣлѣлѣ.

Mußen, v., скърежъ, моуджъ, рѣтежъ, чоптежъ (stügen).
Mußenmacher, m., къчаларъ.
Mußenstreif, m., kordea, ватъ не къчжъ.
Mуоръ, m., скъртъ de vedere, мионикъ (kurzsichtig).
Mуриаде, f., miriadă, нмеръ de zече ми; (ан лимба комснъ нмеръ немъринитъ).
Mуриаметер, m., miriametръ, мерсър de дрсмъ, каре оаче 10 ми метре франц.
Mуръче, v. Mîrche.
Mуръше, v. Mîrche.
Mустагог, m., (ла антич), мистагожъ, попъ каре джъда секреле кътрел лері.
Mустериен, pl., мистеріи, секрете, тайне; мистеріе се зиче маі въртосъ деспре секрете редеціосе;

man kann in die — der Religion nicht durchbringen, мистеріе редеціл аз се поръ нтрънде; мистеріе се нзмескъ ми лкърріе немърнсе але патрел, прехи ми але инимел оменеші.

Mустеріосъ, a. mi ad., мистеріосъ.
Mустиф, f., мистикъ, есплікѣионе аскнсъ а редежел.
Mустифер, m., мистикъ.
Mустифъ, a. mi ad., мистикъ, алегорикъ, оиратъ.
Mустифицирен, v., мистифичесъ, амъцеоскъ не зморъ крехъторіи, анол радъ de еі.
Mуѣе, m., фавжъ, митъ, исторіе ероикъ дин тимпъри фъвлосе.
Mуѣологіе, f., мітологіе, исторіе фавжосъ (деспре зел, семизел ми ерол дин стръвекіме).
Mуѣологіфъ, a. mi ad., мітологікъ.

Н.

Н, n., а патрѣспредечеа літеръ ан алфаветжъ перманъ.
На! на! сік! поетімъ!
Набе, f., вѣткъ de рогъ; das Loch in der —, оижъ вѣткълѣ.
Набел, m., вѣрикъ = (bellico, it.); —aber, f., вѣна вѣрикаръ; —binde, f., легѣтъръ, фашъ de вѣрикъ; —bruch, m., фрѣнтъръ вѣрикаръ; —fürmig, a., de форма вѣрикълѣ; —egend, f., реқиснеа, латрѣа деспре вѣрикъ; —geschwulst, f., отфалочелъ, дтѣлѣтъръ вѣрикаръ; —gewächs, n., саркомфалъ; —pehrbruch, m., емпломфалъ; —schnur, f., —strang, m., фѣніора вѣрикълѣ; —wasserbruch, m., ідромфалъ.
Набен, v., пѣнъ вѣткъ де ла рогъ.
Набен-бохтер, **Набер**, m., сопеделъ de рогъ; —holz, n., лемнъ de вѣткъ (de рогъ); —ring, m., черкъ de вѣткъ de рогъ.
Наш, prep., ла; —Paris gehen, а мерѣ ла Парисъ; а; —Hause gehen, а мерѣ а касъ; er riecht — Branntwein, нсе а винарѣ;

дѣнъ (dopo, it.); — sein Uhr, дѣнъ зече оре; дѣндърѣтъ, дѣнѣрѣ; er kommt — mir, вине дѣндърѣтжъ меж; дѣпре = d'apres фр.; (secundum); — der Natur, дѣпре патрѣ; meiner Meinung —, дѣпре нѣрѣеа mea; — der Erde verkaufen, а вине къ котжъ; кѣпре, спре; — Norden, кѣпре, спре Мѣзъ-пѣнте; dem Namen —, de нме; ан, dem Neuesten —, ан челе стѣриоре; ad., — und —, дѣчетъ къ дѣчетъ, пѣјинъ кѣте пѣјинъ; — wie vor, акжъ ка ми маі painte, нѣрѣеа; —gerade, inoіne, токма.
Наш-ахтен, v., ме режълѣзъ дѣпре .., ме конформежъ; —affen, v., маімѣдежъ, контрѣфакъ; дѣгнъ; —âffer, m., маімѣдѣторѣ, контрѣфѣторѣ, имитѣторѣ, дѣгнѣторѣ ридикълѣ; —âffnung, f., маімѣдѣріе; —âhnbar, a., имитѣверѣ; —âhnen, v., имитъ, контрѣфакъ, копиежъ; —âhnung, f., имитѣжѣионе; —âhnen, v., а смѣзи = spigolare, it.; —arbeiten, v.,

a дитини лъкръ къ каре амѣ ретасѣ не зрѣтъ, а лъкра дѣпъ ..; —*arten*, v. n., деценережѣ, ме факѣ семене алѣга, јаѣ фира, пѣравълѣ алѣга; —*artung*, f., имитѣцине.

Асфбат, m., вѣчинѣ; —*in*, f., вѣчинѣ; —*lich*, a. mi ad., вѣчинѣ, ка зпѣ вѣчинѣ, днвѣчинатѣ; —*schaft*, f., вѣчинѣтате, вѣчиниме; —*staat*, m., статѣ днвѣчинатѣ.

Асф-edingen, v., факѣ кондицини постеріоре; —*behef*, m., свитер-фѣдѣ, мезиѣ секундарѣ; —*belten*, v., лѣтрѣ дѣпъ .., имитежѣ лѣтра-тѣлѣ; —*berich*, m., днштинцаре поскринѣ; —*besser*, v., рефакѣ, трежѣ prin тѣлѣ лѣтрѣ алѣга; —*beten*, v., репедескѣ, зикѣ рѣгѣчинеа дѣпъ ..; резикѣ мека-ничесте; —*beter*, m., редегиторѣ, пофториторѣ; еко, зтвѣра алѣга; —*bezahlen*, v., дѣтескѣ рѣмѣ-шца; —*bier*, n., в. фѣфент; —*bild*, n., коние; —*bilben*, v., кониежѣ; —*bildner*, m., кониѣтѣ; —*bleiben*, v., рѣмѣлѣ, днтрѣзлѣ не кале; —*bliden*, v., ме зитѣ дѣпъ чинева, дѣлѣ петрежѣ къ окѣл; —*brand*, m., (кѣрѣмидѣрие), кн-торѣлѣ де не зрѣтъ; —*brechen*, v., јаѣ не зрѣтъ не зпѣ режѣ; се рѣшне тотѣ мережѣ; —*bringen*, v., адѣкѣ аноѣ; репортѣ; —*brut*, f., клочитѣрѣ, пѣзѣтѣрѣ центѣ а-доѣорѣ; —*cut*, f., кѣрѣ не зрѣтъ.

Асфdem, conj. mi ad., дѣпъ че, дѣпре ачѣеа, дѣпъ кѣтѣ, инфине.

Асф-denken, v., гѣндескѣ ла чева, кѣпетѣ асѣпра вѣезнѣ лѣкрѣ, медитежѣ; —, n., медитѣцине; *in tiefed* — *getathen*, а кѣдѣ не гѣндѣспѣ; —*denkend*, a., медита-тивѣ, не гѣндѣспѣ; —*denklich*, a., черкѣслѣнтѣ, вѣгѣторѣ де сѣмѣ; де медитатѣ; —*druck*, m., адѣа тескѣвѣ, рѣгитѣрѣ; контѣр-фѣзѣтѣрѣ, контѣрѣтѣпѣрѣтѣрѣ (кѣндѣ се тѣпѣрѣште картае не фѣрѣшѣ днконѣтра дѣрѣтѣлѣ зѣторѣлѣ); *fig.* *ponder*, гѣрѣтате, енерѣие, пофѣлѣ; —*bruden*, v., рѣгитѣрескѣ,

контѣр-фѣакѣ (о картае): —*bruden*, v., апѣсѣ аноѣ, маѣ апѣсѣ пѣгѣн-тежѣ; —*bruder*, m., контѣрѣтѣ-пѣрѣторѣ; —*brüdlieh*, a. mi ad., апѣсарѣ, енерѣиѣсѣ (топѣ, ворѣ), аспѣрѣ; —*brüdlieh bestrafen*, пе-дѣпесекѣ аспѣрѣ; —*brüdlieh antworten*, рѣспѣндѣ верде; —*brüdliehheit*, f., енерѣие; пѣтере; —*dürfen*, v., амѣ воѣе де а асѣо-чѣа не чинева; —*eifer*, m., —*eiferung*, f., емѣлѣцине, зѣлѣ (де а ажѣнѣе не чинева дн чева); —*eiferer*, m., емѣлѣ, емѣлѣторѣ, рѣвалѣ; —*eisern*, v., амѣ емѣ-лѣцине, зѣлѣ де а ...; —*eisen*, v., кѣрѣ дѣпъ чинева, ме гѣрѣ-вѣскѣ азѣ ажѣнѣе днаноѣ.

Асфeinander, ad., зпѣ дѣпъ алѣ; *dearjandyl*; *drei Tage* —, тѣрѣ зѣлѣ де арѣндѣлѣ.

Асф-empfangniß, f., сѣпрѣфѣтѣ-цине; —*empfinden*, v., амѣ ачѣ-лѣшѣ сѣпѣимѣнте къ алѣлѣ, ре-сѣмѣжѣ.

Асфен, m., пѣшорѣ, дѣтѣрѣшорѣ.

Асф-erbe, m., ерезиторѣ сѣвѣстѣтѣтѣ (дн зѣнса алѣтора маѣ де аноѣе); —*erinnerung*, f., рѣдѣчѣре а миѣте, рѣсѣвенѣрѣ; емѣлѣорѣ; —*ernste*, f., азѣ доѣлеа сечѣрѣшѣ, спѣкѣзѣтѣрѣ; —*erzählen*, v., парѣжѣ, исторѣисекѣ дѣпъ алѣлѣ; —*essen*, n., тѣпѣ-каре не зрѣтъ; десертѣ, фѣр; —*fahren*, v., ме кѣрѣжѣ, мерѣжѣ къ кѣрѣца дѣпъ алѣлѣ; (miner.) *visitezh* *minele*; —*fallen*, v., кадѣ не зрѣтъ, дн дерѣлѣтѣ; —*färben*, v., тѣпѣрежѣ, даѣ колѣре дѣпъ ..; —*fegen*, v., дѣмѣлѣтескѣ а-доѣорѣ; —*folge*, f., зѣрѣаре, сѣк-чѣсѣине (не трѣнѣ); имѣтѣаре; —*folgen*, v., а зѣрма кѣвѣа; *auf dem Fuße* —*folgen*, v., а се цѣнѣ де зѣрма кѣвѣа; —*folger*, m., сѣк-чѣсорѣ; —*fordern*, v., черѣ не де асѣпра, пѣретѣндѣ (местѣ токтѣмѣлѣ); —*formen*, v., фѣрѣмѣлѣзѣ дѣпъ ..; —*forschen*, v., черкѣ, есѣминѣ, ме пѣорѣмежѣ дѣпре ..; —*forsch*, m., рѣчерѣчѣторѣ, инкѣзи-торѣ; —*forschung*, f., рѣчерѣкѣ-

търъ; лъаре ла дитреваре (In-
vestiturgisne); —frage, f., ди-
треваре дъпъ ..; —fragen, v.,
дитрева дъпъ, descire ..; —froft,
m., перъ тързіѣ; —führen, v.,
дъкъ не зрмъ; —füllen, v., ре-
дмплъ; —füllung, f., редмплъ-
търъ; —gaffen, v., а къска гъра
дъпъ чинева; —geben, v., mal
даѣ; дпгъдзіс; се ласъ, се моте,
се dectinde (кърда); der Klügste
gibt —, калъ плекатъ нъ'лѣ tale
cavia; —gebend, a., лъсърѣ,
дпгъдзісърѣ; —gebend sein, а ѳі
отмълъ пъчй; —gebung, f., ре-
гьсътмъпъ (деѳеріацъ); —gebo-
ren, a. ші ad., постъмъ, пъ-
скътѣ дъпъ мъртеа татъсеѣ; —
geburt, f., локъ, пъчінгъ (din
matkъ); —gehen, v., меръ, зм-
влъ дъпъ ..; den Bergnügungen
—gehen, а змъла дъпъ пъчерѣ;
seinen Geschäften —gehen, а'шй
къта de грѣвъ, de овлегъизнй.

Надгегендѣ, ad., овкчесівъмнте
дъпъ ачеа.

Надгегібіг, a., лъсърѣ; —гегібіг-
feit, f., ре-гьсътмъпъ, лъсггате
дпковзітъръ, плекъчизне.

Надгегісht, n., меселікъ (deserptъ
търкърѣ, mal къ сѣмъ пѳме не
ла ѳіnea mesel); —gemacht, a.,
ѳаптічй; —geschmađ, m., гъсѣ
че ретъне; —gesehen, v., mal
горнъ, върсъ mal аноі; —gra-
ben, v., сьлѣ дъпъ (чева п. е.
комѳръ); —graß, n., отавъ; —
grübeln, v., сьвггггггъ, скочо-
рескъ дъпъ ..; —grummet, n.,
адоа отавъ; —gucken, v., а се
къкй дъпъ ..; —hall, m., ресъ-
перъ, еко; —halten, ресъпъ, ре-
двемте; —halten, v., а дпне не
зрмъ (лекдкпале дитрерпте);
—haltig, a., че дъпъ, че дпне,
гпалнкъ; —hand, f., партеа дп-
аноі а калълѣ; —hangen, —hân-
gen, v., а се да дптрпсърѣ;
—hausen, v., in die stehenden
Feinde —, а гъла дп спате не
іпмккккъ ѳъгърѣ; —hauskunst,
f., ретърпаре, ревенпре акасъ;

—haben, v., ажтѣ а рідка; —
helfen, v., ажтѣ а спорі, а дпалта.
Nachher, ad., дъпъ ачеа.

Nach-herbst, m., постѣгѳмнъ; гѳнна
ѳетемкѳрѣ (а кокѳелѳрѣ); —
herig, a., mal дпзрмъ, посте-
рпѳрѣ, дп ordinea тпмълѣ;
—heu, n., отавъ; —hieb, m.,
ловпре дъпъ, ловпре позъ; —
hochzeit, f., оспгъдъ дъпъ нпнъ;
holen, v., іаѣ аноі (че ретасе),
дпдепнеоскъ (че нъ се ѳък);
addakъ; —hut, f., памере дъпъ ..;
kodarmie — арпегрардъ (міл.);
—jagen, v., даѣ гѳнъ (ла въпъ.),
змълъ дъпъ пъчерѣ; —festern,
v., тѳекъескъ нентрѣ адоѳоръ;
Klang, m., прелъппре де гѳнъ,
ресъмеръ, репггггъ; —flettern, v.,
м'акацърѣ дъпъ ..; —flingen, n.,
ресънъ; —fomme, —fömming,
m., зртамъ, descendante; —
kommen, v., впнѣ дъпъ, не зрмъ;
дпдепнеоскъ, ѳѳлтъескъ; seiner
Pflicht —kommen, а'шй дпмзпн
овлегъизнеа; —fommenschaft, f.,
кптрппте, постерпгате, зртамшй
пѳсърѣ; —fönnen, v., позъ зрта,
вени дъпъ чинева; —kost, v. —
essen; —künsteln, v., контрѳѳакъ
къ мѣкстрпѣ; —lassen, v., ре-
перъ вълъіндѣ.

Nach-las, m., кпронѳмте, мѳште-
ппте, лъсаръ, лератъ; іергаре (а
зпел дарѳпй мчл.); —lassen, v., а
реласъ; дпгъдзіс; дпмъзпнегъ;
іертѣ; —gelassene Werke, опере
постъте; —en, се сгъеште
(ѳзпн), дпчѣтъ (дъререа); die
Hize läßt —, къдъра дескреште;
der Wind läßt —, змътлѣ дп-
чѣтъ; sein Eifer läßt —, і се
ръеште зѳкккъ; der Sturm wird
bald —lassen, ѳзртпна се ва а-
пъса върдндъ; —lassenschaft, f.,
лъсърѣ, кпронѳмте.

Nachlässig, a., нерпгппте, пѳвъсъ-
торъ, ленемъ; —seit, f., нерп-
пгггъ, пѳвъсаре, лѳне.

Nach-lausen, v., алерѣ дъпъ; den
Mädchen —lausen, алерѣ дъпъ
ѳете; —leben, v., впнѣ дъпъ

(принципиалне кѣива); —legen, v., маѣ пѣнѣ дѣкѣ; —lese, f., спи-
кѣире (да гѣне); porirchig ard.
(да vii); —lesen, спикуескѣ, по-
гирческѣ; лерѣ, чѣтескѣ дѣпѣ а-
тѣлѣ; —lesung, f., лектѣрѣ, чѣти-
тѣрѣ; —lesern, v., педѣлѣ; —
lügen, v., сѣпѣнѣ минчѣнѣ дѣпѣ
атѣлѣ; —machen, v., факѣ аноѣ,
дѣпѣ (moderlѣлѣ шчл.) атѣлѣ; ко-
пѣезѣ; Jemandes Stimme —ma-
chen, дѣлѣнѣ; alle Mosen —
machen, а маѣмѣда гѣте моделе;
—machung, f., коптѣрѣфѣпѣтѣрѣ;
пластогрѣфѣ; —mach, f., адоѣ
кѣсѣтѣрѣ; —malen, v., копѣезѣ;
ein Gemälde —malen, копѣезѣ
знѣ гѣвлѣлѣ; —mässig, a., посте-
риорѣ, виѣторѣ, зѣртѣорѣ.

Rachmalß, a., дѣпѣ, дѣпѣртѣ.

Rach-messen, v., ремесѣрѣ; —mit-
tag, m., дѣпѣ прѣзнѣ, дѣпѣ а-
миѣлѣ; —mittägig, a., де дѣпѣ
прѣзнѣ; —mittagß, ad., дѣпѣ
прѣзнѣ; —mittagßruhe, v. Mit-
tagßruhe; —müssen, v., коптѣрѣ-
факѣ монетѣ; —müssen, v., тре-
вѣ а, мерѣе дѣпѣ чѣнеѣ; —
ordnen, v., сѣртѣезѣ; —ratſchen,
v., зѣмезѣ плешѣндѣ (прѣпѣ тѣпѣ);
—rathen, v., шѣлѣрѣ дѣпѣ чѣнеѣ;
—rathen, v., да пестѣ атѣлѣлѣ
вервелекѣ; —reden, v., маѣ со-
кѣтескѣ одѣтѣ, рекѣлѣлѣ; —rede,
f., ворѣире пѣзѣртѣ, епѣлѣорѣ;
пѣртѣртѣртѣ, вѣтѣвѣнѣртѣ; die
ſible —rede, ворѣире де рѣлѣ, ка-
лѣтѣнѣ, де-фѣлѣтѣ, пѣтѣе рѣлѣ; —
reden, v., рѣзѣлѣ, рѣпѣртѣ, по-
фѣ-
рескѣ (ворѣеле кѣива); böſes —
reden, ворѣескѣ де рѣлѣ, де-фѣлѣтѣ;
—reisen, v., се кѣче пѣзѣртѣ,
матѣрѣзѣ маѣ гѣрѣлѣ; —reisen,
v., кѣлѣторескѣ дѣпѣ чѣнеѣ; —
reisen, v., се рѣпѣне маѣ тѣре;
eine Zeichnung —reisen, копѣезѣ
знѣ гѣвлѣлѣ; —reisen, v., кѣлѣ-
рескѣ сѣ ажѣнѣлѣ не чѣнеѣ; —
reisen, v., ме рѣпѣдѣ, алѣртѣ
дѣпѣ ..; —reue, f., покѣпѣнѣлѣ,
кѣпѣнѣлѣ гѣрѣлѣ.

Rachricht, f., шѣире, вестѣ, азѣсѣлѣ;

повелѣ, позѣтѣ, погѣлѣ, ре-
портѣ.

Rachrichten, m., фѣндѣкѣ кѣ фѣнѣда
лѣпсѣнѣтѣ маѣ ворѣѣ дѣпѣ лѣмѣѣ ро-
тѣпѣлѣ зѣчѣтѣ: кѣнѣртѣ, кѣлѣртѣ;
есекѣторѣ, гѣде.

Rachrollen, v., дѣрѣескѣ, кодѣро-
пѣскѣ пѣзѣртѣ .., зѣмезѣ рѣсто-
гѣлѣндѣтѣ, рѣгѣндѣтѣ; —rühren,
v., зѣмезѣ вѣслѣндѣ; —rücken, v.,
зѣмезѣ, ме дѣпѣнтѣ, дѣпѣ ..

Rachruf, m., ворѣѣ dѣпѣ зѣртѣ (а
знѣлѣ рѣпѣсѣртѣ, сѣлѣ пѣрчѣсѣ);
strigare klemare dѣпѣ ..; —en,
v., кѣлѣтѣ, стрѣлѣ дѣпѣ чѣнеѣ;
—rühm, m., фѣлѣтѣ, рѣпѣтѣ, пѣтѣ
вѣнѣ (дѣпѣ тѣорѣ); —rühmen,
v., еѣнем —rühmen, а лѣзда, а
зѣче дѣпѣ лѣзда зѣнѣлѣ че пѣ е фѣлѣтѣ;
—ſaat, f., адоѣ сѣтѣпѣлѣртѣ; —
ſagen, v., рѣпѣртѣ; рѣзѣлѣ; Eſd-
ſagen, а зѣче дѣпѣ атѣлѣлѣ жѣ-
рѣтѣпѣнтѣлѣ; Jemandem etwas Bö-
ſes —ſagen, а ворѣлѣ рѣлѣ не зѣртѣ
кѣива; —ſaß, m., минѣртѣ, копѣ-
кѣисѣне; —ſchallen, v., рѣсѣлѣтѣ;
—ſchiden, v., а трѣпѣтѣ дѣпѣ ..;
—ſchieben, v., дѣпѣнѣртѣ, зѣртѣлѣ
дѣпѣ ..; —ſchießen, v., дѣпѣпѣшѣлѣ
дѣпѣрѣпѣнтѣ кѣива; маѣ даѣ, дѣпѣ-
плѣнескѣ (о сѣтѣ); ме рѣпѣдѣ
дѣпѣ чѣнеѣ; —ſchlachten, v., а
маѣ зѣидѣ; eſt. einem —ſchlachten,
сѣтѣнѣлѣ кѣива; —ſchlag, m., мо-
нетѣ фѣлѣсѣ, вѣпѣлѣ кѣлѣлѣ; довѣтѣрѣ
не зѣртѣ; (тѣс.) погѣ дѣпѣлѣнѣ-
тѣре; —ſchlagen, v., фѣлѣтѣзѣлѣ;
кѣпсѣлѣгѣзѣ (о картѣ); таѣ, факѣ
монетѣ фѣлѣсѣ; ein Wort im
Wörterbuche —ſchlagen, кѣртѣ о
ворѣлѣ дѣпѣ зѣчѣонѣртѣ; —ſchleichen,
v., зѣртѣрескѣ не фѣрѣпѣлѣ, сѣпѣ-
пѣзѣлѣ фѣзѣмѣндѣтѣ; —ſchleppen,
v., гѣртѣскѣ дѣпѣ ..; —ſchlüſſel,
m., кѣлѣ фѣлѣсѣ; —ſchmecken, v.,
лѣсѣ знѣ гѣртѣлѣ вѣнѣлѣ пѣзѣртѣ;
—ſchneiden, v., кѣртѣескѣ дѣпѣ (знѣ
moderlѣ); Brot —ſchneiden, маѣ
таѣ пѣлѣ; —ſchnitt, m., адоѣ
гѣлѣгѣртѣ; —ſchreiben, v., скѣрѣлѣ
дѣпѣ .. копѣезѣ; —ſchreiber, m.,
кѣпѣсѣртѣ; —ſchrift, f., аносѣртѣ,

постскрісї; —schwaz, m., дескър-кьтър (de dăskă) дьт; адаос; амалитре (de van), арскьтър пьсрмъ; —schwam, m., полс де азъ долча; —schwimmen, v., зрмежъ а̀ноотъндѣ, а̀ноотѣ дьт ..; —sehen, v., зрмежъ дин оул (не чинева), реважъ, ессаминъ; еir. einem —sehen, трекъ къ ве-дереа, сънтѣ а̀нрѣдзиторѣ; sehen Sie einmal — wie viel Uhr es ist, ен вежї кьте оре сънтѣ; —sehen, n., ревізіоне, ессаминъ, а̀н-гьдзинъ; —senden, v. —schicken; —sehen, v., постужнѣ, пьнѣ ла спате, десирецескѣ; einem —sehen, v., іаѣ ла ронъ не чинева; —sehung, f., десирецѣ; ларе ла ронъ; —sicht, f., зитаре дьт, а̀нрѣдзинъ, а̀ндьсаре; іертаре; —sicht geben, a da пасъ, пре-лѣнї терминѣ; —sichtig, a. mi ad., а̀нрѣдзиторѣ; —sichtigfeit, f., а̀нрѣдзинъ; —singen, v., кьнтѣ дьт; —sinnen, v. —denken; —sommer, m., адоа вѣръ; —sprähen, v., скодескѣ, черкъ а ѣбра се-кретѣлѣ кѣва; —spiel, n., ѣарсъ, пьса жькатъ ла зрмъ; —spotten, v., а ѣаче ка .., азъ конгрѣѣаче, азъ а̀нрѣна; —spotter, m., а̀н-гьтърѣ; —sprechen, v., а ре-пѣнї ворвеле алѣна; —sprühen, v., адьртѣрескѣ, іаѣ зрма, черкѣ а дескопери; —sprüfung, f., а-дьртѣрѣ.

Нächt, prep. mi ad., апроне де, ѣбрте апроне; льнгъ; —mit-tem Water, лѣнѣ татъ мѣѣ.

Нächtstem, ad., немїжловїтѣ льнгъ.

Нächtste, a., (der, die, das), чѣлѣ мал апроне; мал скарѣ; in der —n Woche, селгьтѣна вїторе; der —Weg, калеа чеа мал скарѣ.

Нächtste, m., апронеле (тогѣ омѣлѣ, чї деокамдатъ консанѣнѣлѣ, а̀ної консанѣнѣлѣ, а̀ної консанѣнѣлѣ, а̀ної консанѣнѣлѣ, а̀ної консанѣнѣлѣ, а̀ної консанѣнѣлѣ, а̀ної консанѣнѣлѣ); —nliche, f., харїтатеа, аморѣлѣ, їзвїреа (драгостеа) де апронеле.

Нächtstens, ad., кьрѣндѣ, пьсте пь-жнѣ, а̀ндатъ, азї мьне.

Нächtstehen, v., graveжї имїтѣндѣ; талъ кѣ атъ дьт ..; —stehen, v., стаѣ дьт .., сънтѣ мал жокѣ (кѣ пангѣлѣ), рестаѣ; —stellen, v., а̀нрїндѣ кьрсъ; пьндескѣ; пьнѣ дьт (nachsehen); —Stellung, f., а̀нрїндѣре де кьрсъ; пьндѣ; —stuet, f., адаосъ де даре, сь-пргьтасъ; —stich, m., стампъ, гравьр конгрѣѣалѣ; —stimmen, v., вотежъ: дьт чинева; —stop-peln, v., спїкзескѣ дьт чева; —stos, m., ловїре датъ а̀ної; —streben, v., пьзї ла чева; —strebung, f., пьзїндѣ дьт чинева; —strümen, v., даѣ аскалѣ дьт, пьвѣлескѣ а̀н зрма ..; —strützen, v., се декѣлѣ, се рїнѣ дьт; —c'арѣнѣ се'мї рѣнѣ гьтѣлѣ дьт чинева; —suchen, v., черкѣ, ре-черкѣ; um etwas —suchen, а чере чева прїн рьгьмїнте; —suchung, f., черкаре, речеркаре.

Nacht, f., нѣпте, а̀нтѣперекѣ; bei —, in der —, нѣптеа; bei stoch-sfisteret —, не а̀нтѣперекѣ де нѣ'дї вежї мьна; —arbeit, f., ве-герл, лѣкрѣ де нѣпте, лѣкрѣ о-стенїчосѣ; —arbeiter, m., кьрѣ-щиторѣ де а̀нтѣлѣторѣ; —beden, —geschirr, n., —topf, m., зрїнаръ, цькалѣ, ѣлѣ де нѣпте; —blind-heit, f., орѣлѣ гьнел.

Nachten, v., а̀ноутѣжѣ.

Nacht-effekt, n., чїнѣ; —eule, f., вѣхъ, кьзвѣїкѣ; —gewand, n., вест-мьнтѣ де нѣпте; —gleichſe, f., екинѣнѣ; —haube, —mütze, f., скѣїѣ де нѣпте = (cufia da notte, ital.); —haus, Compas-häuschen, n., кьсѣжъ кѣ компа-сѣлѣ не мѣї жемїнатъ нѣпте.

Nacht-theil, m. dasnъ, прѣждїчїѣ (жї-гнїре), скьдѣре; вьтѣшаре; —theilig, дьзпѣторѣ, адькьторѣ де скьдѣре, вьтѣшѣторѣ, прѣждї-чїосѣ; —theiligkeit, f., прѣждїчїѣ, дьзпѣтѣрѣ.

Nacht-hemd, n., кьташѣ де нѣпте;

—herberge, f., оспичиѣ; понакъ (конакъ), мѣсто посто поште.
 Nachigall, f., привериторѣ, омурмиѣ (поет.).
 Nachtsleid, n., негрѣва, вестмѣнтѣ де поште; —lager, —quartier, n., понакъ, макъ посто, поште; —lampe, f., кандѣлѣ, лампѣ де поште; —leuchter, m., лампѣторѣ де поште.
 Nachtslich, a. mi ad., де поште, поштѣрѣ.
 Nachtslicht, n., лампѣ де поште; —luft, f., вѣрѣ де поште; —mahl, n., чѣпѣ; ср. чѣпѣ (за протѣстанцѣ); кѣмѣкѣтѣрѣ, чѣна де таѣнѣ (за ромѣнѣ); комѣмѣне (за кат. апѣс.); —musik, f., мѣсѣкъ де сѣра, серѣватѣ; —schwämer, m., варѣвѣндѣ; —stgen, veril; —tisch, m., тоалѣтѣ, макъ де поште.
 Nachtab, m., поштѣрѣ (ariergarde, фр.).
 Nachtrabe, m., корѣ де поште.
 Nachtraben, v., зрѣмѣж ѣн трѣпѣдѣ, трѣпѣдѣ дѣпѣ; —trachten, v., пѣзѣскѣ за .., прѣтѣндѣ; —trag, m., ср. ѣндемѣне (де занѣ); —tragen, v., адѣкъ негрѣмѣ; ѣндемѣнескѣ, сѣмѣнескѣ, пѣгѣескѣ рѣстанѣа; etwas in einer Rechnung —tragen, адѣорѣ чеѣа за комѣтѣжѣ; —träglich, a., сѣмѣнитѣрѣ; —treten, v., кѣлѣкъ негрѣмѣ; —riegel, m., зарѣ де поште; зѣворѣ; —tunf, m., покарѣлѣ де негрѣмѣ.
 Nachts, ad., поштеа.
 Nachtschatten, m., зѣмѣрѣ де поште (шѣпѣ); —stuck, n., тѣлѣкъ де сѣпѣ поштѣрѣ; —stuhl, m., сѣмѣнѣ де поште; —stunde, f., орѣ де поште; —trauf, m., вѣтѣрѣ де поште; —viole, f., вѣорѣкъ де поште; —vogel, m., пѣсѣре де поште; —wache, f., гардѣ, пѣзѣ, вѣмѣле (шѣражѣ) де поште; —wächter, m., гардѣсѣ, вѣгѣиторѣ, пѣзиторѣ де поште; —wächterlieb, n., кѣпѣлѣкъ, срѣгѣлѣкъ пѣзиторѣлѣ де поште; —wandeln, v., поштѣмѣлѣ, ѣмѣлѣ

поште; —wandler, —wanderer, m., поштѣмѣлѣторѣ, сомѣмѣлѣ, лѣпѣтѣкъ; —weibchen, n., мѣлѣрѣшѣ де поште; —zeit, f., тѣмѣлѣкъ поштѣ; bei —zeit, поштеа; —zeug, n., стрѣле, вѣстѣмѣне де поштеа.
 Nachwachsen, v., крѣскѣ апол, ѣжѣнѣ крѣскѣндѣ; er wird seinem Vater bald —wachsen, ѣкѣмѣ е аша де маѣре ка тѣлѣ сѣжѣ; sich —wagen, сѣ 'ѣкѣмѣте а зрѣа; —wägen, v., малѣ кѣпѣрѣшѣте, кѣмѣпѣшѣте, адѣорѣ; —weh, n., —wehe, f., дѣрѣе дѣпѣ (ѣа-чѣре); дѣрѣе негрѣмѣ; recim-гѣмѣнѣнѣ, пѣрѣре де рѣжѣ; —weinen, v., пѣлѣнѣкъ негрѣмѣ; —weiß, v. —weisung; —weisen, v., арѣлѣкъ негрѣмѣ; demѣсѣтѣрѣ, доѣдеѣскѣ; —weisung, f., де мѣстрѣмѣне, доѣдепѣ; —welt, f., лѣме поштѣ, поштѣрѣтѣте, ѣитѣрѣте, зрѣамѣлѣ поштѣрѣ; —wischen, v., зрѣнѣкъ дѣпѣ ..; —winter, m.; ѣрѣпѣ тѣрѣзѣ, адѣорѣ ѣрѣпѣ; —wirken, v., лѣкрѣ апол, ѣпѣрѣрѣскѣ негрѣмѣ; —wollen, воѣкъ а зрѣа, ѣ теѣрѣе дѣпѣ чѣнеѣа; —wusch, m., крѣскѣтѣрѣ, крѣшѣтере апол, мѣлѣдѣжѣ; —wischen, v., ѣносѣескѣ не чѣнеѣа кѣ зрѣрѣ; —zählen, v., пѣлѣтѣскѣ рѣсѣтѣлѣ; —zählen, v., рѣнѣмѣтѣрѣ; —zeichnen, v., деѣемѣнѣ дѣпѣ (модеѣлѣ); копѣежѣ; —zeichnung, f., деѣемѣнѣ копѣиѣтѣ; —ziehen, v., траѣжѣ дѣпѣ мене; зрѣмѣжѣ, сѣ дѣче, сѣ мѣтѣ; —zug, m., сѣгѣ, трѣсѣрѣ дѣпѣ ..; —zügler, m., марѣорѣ.

Nachen, m.; чѣрѣче, чѣѣжѣ; einem immer auf dem — liegen, ѣ стра теѣрѣжѣ ѣн сѣмѣрѣеа, ѣ сѣ дѣнѣ де кѣпѣлѣкъ кѣѣѣа; Jemandes —beugen, ѣ ѣрѣпѣ ѣерѣчѣтѣтеа, ѣндѣрѣтѣчѣа кѣѣѣа.

Nachend, nach, nädig, a., голѣ.

Nächlich, a., ѣкѣпѣрѣсѣ, сѣдѣрѣторѣ.

Nachtheit, f., голѣтѣте, голѣчѣне.

Nadel, f., ѣкѣ; воѣлѣ; гѣмѣне, сѣмѣнѣ; ѣрѣнѣжѣ ѣкѣларѣ; wie auf —n sitzen, ѣ шѣдѣ ка не сѣмѣнѣ;

—arbeit, f., лѣкѣ де акѣ; —
büchse, f., акарѣ.
Nadeln, n., акшорѣ.
Nadelstiche, f., шлѣ ѿбрѣ акшорѣ;
—förmig, a., ка акшѣ, акшорѣ;
—geld, n., ванѣ де аче, ванѣ де
тоалетѣ, де тѣршнѣшлѣ (дашл
ѿштѣл); —holz, n., арворѣ
кѣ ѿѣ акшорѣ; шплетѣ; —fissen,
n., перѣнѣшлѣ де аче; —fopf,
—fopf, m., канѣ, гѣтѣлѣ, волѣшлѣ
де акѣ; —loch, —öhr, n., гаврѣ,
зрѣке де акѣ; —spize, f., вѣрѣс
де акѣ; —stich, m., шплетѣшлѣ
де акѣ; —wald, m., шплетѣ,
шплетѣ.
Nadir, m., (астр.), надѣрѣ, канѣшлѣ
де жокѣ акѣ ѿciel орѣонтѣлѣ
адевѣратѣ, ѿпѣшлѣ ла чѣлѣ де сѣшлѣ,
ла зенѣшлѣ.
Nadler, m., акарѣ, акарѣшлѣ, ѿзрѣ-
канѣшлѣ де аче; —waare, f., акѣрѣ.
Nagel, m., зѣрѣ; nicht einen —
breit von etwas abweichen, a нѣ
се депѣрта дела чѣва нѣшлѣ кѣтѣ
е перѣс сѣт зѣрѣ; —, кѣлѣ (де
лемнѣ сѣшлѣ ѿрѣшлѣ); den — auf
den Kopf treffen, a нѣмерѣ, а пре-
ведѣ шпне, а ашлѣ лѣкѣс де
шнде трѣвѣ; ein — zu Jemandes
Sarge sein, a ѿ казѣс торѣшлѣ кѣва.
Nadelstiche, зѣрѣшорѣ; кѣшорѣ.
Nadelfein, n., карѣѿлѣ ароматѣкѣ,
кѣшорѣ.
Nadelbohrer, m., сѣредѣшлѣ; —fest,
a. шѣ ад., кѣтѣ, шпнтѣшлѣ, шп-
нѣшлѣ; —geschwür, n., панарѣшлѣ,
шпелѣшлѣ сѣшлѣ зѣрѣ, вѣвѣ шлѣ-
нѣшлѣ (ард.); —hammer, m., акѣ-
рѣ, ѿаврѣшлѣ де аче; чоканѣ; —
fopf, m., —fuppe, f., ѿлѣрѣа, канѣ-
шлѣ кѣшлѣшлѣ; —gramm, m., волѣшлѣ
кѣ кѣлѣ; —maß, —mal, n.,
сѣмнѣ, рѣнѣ де кѣлѣ; —maße
des Heilandes, рѣнѣлѣ шпнтѣшлѣ
орѣшлѣ кѣшпнѣте де кѣлѣ.
Nageln, v., вѣтѣ кѣ кѣлѣ, дѣкѣшлѣсѣкѣ,
шпнѣшлѣсѣкѣ, шпнтѣшлѣсѣкѣ.
Nagelneu, a. шѣ ад.; де тотѣ пошлѣ.
Nagelprobe, f., провѣ не зѣрѣ (че
о дѣ чѣнѣва кѣндѣ вѣа шлѣ по-
карѣ шлѣшлѣ дѣ ѿшлѣшлѣ).

Nagel-schmied, m., кѣларѣшлѣ, ѿаврѣ;
—wurzeln, f., рѣшлѣчѣна шпнѣлѣ;
—zieher, m., клѣштѣ.
Nagen, v., пошлѣ; —b, part., розѣ-
торѣ, розѣштѣ; —be Gewissen,
коншпнѣшлѣшлѣ шпстрѣшлѣ.
Nager, m., Nagestier, n., розѣторѣшлѣ
(анѣмѣшлѣ).
Nähe, a. шѣ ад., ашпнѣ, вѣчѣшлѣ,
шпрѣшпнѣшлѣ; —r Verwandter,
кѣшпнѣшлѣ, коншпнѣшлѣ.
Nähe, f., ашпнѣшлѣте, вѣчѣшлѣте.
Nähermädchen, n., кѣсѣторѣсѣшлѣ.
Nähen (stich), v., а с'ашпнѣа.
Nähen, v., а кѣсѣшлѣ; weiß —, а кѣсѣ
ла шлѣшлѣ.
Näher, a. шѣ ад., (comp. дела Nähe),
мѣлѣ ашпнѣ; —e Umstände, амѣ-
шпнѣшлѣ; treten Sie nur —, en
ашпнѣшлѣте.
Näher, m., кѣсѣторѣшлѣ; —in, f., кѣ-
сѣторѣ; —ei, f., кѣсѣторѣшлѣ.
Näherkauf, m., дрештѣ де преѿ-
рѣшлѣ (прѣшпнѣшлѣ), дрештѣ чѣлѣшлѣ
аре вѣчѣшлѣшлѣ сѣшлѣ коншпнѣшлѣ ла о
кѣшпнѣшлѣшлѣ; дрештѣ де ре-
трашпнѣшлѣне.
Nähern, v., а ашпнѣа, а те ашпнѣа.
Näherrecht, n., в. Näherkauf.
Näherung, f., ашпнѣшлѣшлѣ.
Näh-fissen, n., перѣнѣшлѣ де кѣсѣшлѣ;
—förschen, n., корѣшлѣшлѣ де кѣ-
сѣшлѣ; —nadel, f., акѣ де кѣсѣшлѣ;
—pult, в. Nähstiffen; —ram, —
tamen, m., репрѣшлѣшлѣ.
Nähren, v. a., шптрѣсѣшлѣ; —, v. n.,
се шпне, грѣлѣштѣ.
Nähret, m., шптрѣторѣшлѣ.
Nährend, a., шптрѣшлѣшлѣ.
Nähhaft, a., шптрѣшлѣшлѣ; сѣшлѣшлѣ,
кѣшпнѣшлѣшлѣ, лѣкѣрѣшлѣшлѣ; —igfeit,
f., шптрѣшлѣшлѣ, карѣгѣтеа шптрѣшлѣшлѣ.
Nähring, m., децѣтарѣшлѣ.
Nährlieb, a., ѿзрѣ шптрѣшлѣ, пенѣ-
шпнѣшлѣшлѣ, ѿзрѣ влѣгѣ, сѣшлѣ, сѣшлѣ;
стерѣшлѣ; —e Zeiten, шпнѣшлѣшлѣ;
—igfeit, f., шпнѣшлѣ де шптрѣшлѣшлѣ;
ѿг. сѣшпнѣштѣ.
Nähstand, m., шпсѣа лѣкѣрѣшлѣшлѣ,
прѣдѣкѣшлѣшлѣ; шпсѣа а трѣла, чѣа
шпжлѣчѣ дѣшпнѣ ашпнѣшлѣшлѣ шп
шлѣвѣ.

- Nahrung**, f., нѣрѣцїзнае.
- Nahrung**, f., нѣрѣтрѣрѣ; — **Blut**, в.
- Nahrung**; — **Mittel**, n., нѣрѣтрѣмѣнтѣ (мїжлѣчелѣ); — **Saft**, m., сѣкѣ нѣрѣтрѣвѣ; — **Sorge**, f., грѣцїлѣ, сѣсїстѣнѣлѣ; — **Steuer**, f., dape de concampzїne; — **Stoff**, матерїе нѣрѣтрѣрѣ; — **Stweig**, m., рѣмѣрѣ de їндустрїе.
- Nährschule**, f., шкѣлѣ de кѣсѣтѣ; — **Stunde**, f., ърѣ de кѣсѣтѣ; — **Seide**, f., мѣлѣсѣ тѣрѣсѣ; їврїшїнѣ.
- Nacht**, f., кѣсѣтрѣрѣ; einem auf die **Nächte** fühlen, а нїчї пѣлѣсѣлѣ кїзїва.
- Nächterei**, f., кѣсѣтрѣрїе.
- Nächtlerin**, f., кѣсѣтрѣрѣсѣ.
- Nährzeug**, n., вѣлѣлѣ de кѣсѣтѣ.
- Nais**, a., нѣлѣж, нѣлѣж, сїмплѣ; — **etat**, f., нѣлѣжїтѣ, сїмплїтѣ.
- Naiade**, f., Naiadѣ (нїмѣѣ).
- Name**, m., нѣмѣ; рѣнѣтрѣцїзнае, ѣнїмѣ, нѣмѣ вѣнѣ, рѣнѣмѣ; angenommene — нѣмѣ ѣлѣж; einer Sache einen — n beilegen, а нѣмї, а нѣне нѣмѣ; eine Sache bei ihrem rechten — n nennen, а сїзнае адеверѣлѣ; im — n des Königs, нѣ нѣмѣлѣ, дїн парѣѣ рѣцѣлѣ; unter den — n, сѣлѣ прѣтѣстѣ, сѣлѣ маскѣ; seinen guten — n retten, а шїл мѣлѣтї рѣнѣтрѣцїзнае; ein Feind des romanischen — ns sein, а ѣї їнїмїкѣ поплѣлї рѣмѣлї.
- Namenbuch**, n., каталогѣ, рѣнїсѣтрѣ, нѣмѣнѣкѣлѣтрѣрѣ; — **gebicht**, n., акростїкѣ; — **lob**, a., ѣлѣрѣ нѣмѣ, ѣвскѣрѣ; анонїмѣ; — **sest**, n., — **stag**, m., сѣрѣвѣтѣрѣа нѣмѣлѣлї, ѣпѣмѣстїкѣ; — **zug**, m., монограмѣ.
- Namentlich**, a. шї ad., номїналѣ, а нѣмѣ; — **benennen**, дѣнѣмѣсѣкѣ.
- Namenverzeichnis**, n., каталогѣ, лїстѣ de нѣмѣ пропїл.
- Namhaft**, a. шї ad., рѣнѣмїтѣ, нѣсѣмнѣнѣтѣ; еїтен — machen, а нѣмї не чїнева.
- Namlich**, ad., адекѣ, ва сѣ зїкѣ; — **e** (der, die, das), a., ачѣлѣшї, ачѣлѣ нѣмїтѣ.
- Nanking**, m., нанкїнѣ (матерїе).

- Narf**, m.; нѣстрѣпѣ; кѣстрѣнѣ, стрѣкїнѣ.
- Narfchen**, n., нѣстрѣпшѣрѣ, кѣстрѣнѣлѣ.
- Narhtha**, f., нѣѣтѣ.
- Narbe**, f., чїкатрїче, сѣнѣкѣ.
- Narben**, v., агрѣнѣцѣскѣ (пѣлѣа ла кѣрѣлѣрѣ); шїч — сѣ сѣлѣкѣшїтѣ, чїкатрїчѣсѣ.
- Narbenseite**, f., ѣлѣрѣа пѣлѣлѣ, ачѣа парѣа а ел, не кѣрѣ а ѣѣстѣ пѣрѣлѣ.
- Narbig**, a., сѣлѣкѣсѣ, кѣ чїкатрїче.
- Narbe**, f., нарѣдѣ (плѣнтѣ).
- Narkotisch**, a., наркѣтїкѣ.
- Narr**, m., пѣвѣнѣ; смїнїтѣ, не рѣдѣ; karagiosѣ, вѣѣѣнѣ, мѣсѣрїчѣ; er ist ein guter —, е вѣлѣж лѣлї Dzeѣ; das **Mädchen** hat ihn zum — en, ѣата не і чїне дрѣпѣтѣ (попор.); шїл вѣтѣ жѣкѣ de елѣ; die — en haben mehr **Glück** als **Verstand**, маї вїне ѣ нїнѣрѣ de порѣкѣ, дѣкѣтѣ вѣлѣ карѣ de мїнѣтѣ; am vielen **Sachen** erkennt man den — en, дїн рѣсѣлѣ мѣлѣтѣ кѣнѣнїтї не не рѣдѣ; seinen — en an etwas **gestreift** haben, а ѣї нѣмѣлїтѣ de чѣва.
- Narren**, v. a., грѣтѣлѣ de пѣвѣнѣ (не чїнева); —, v. n., ѣакѣ пѣвѣнїл.
- Narrenhaud**, n., кѣсѣ de пѣвѣнї; — **larpe**, f., сѣкѣїа пѣвѣнѣлѣлї, кѣчѣлѣ de пѣлѣлѣ; — **solben**, m., вѣлѣ пѣвѣнѣлѣлї; — **fleid**, n., вѣсѣтѣлѣ de пѣвѣнѣ; — **liebe**, f., амѣрѣ, їзѣїрѣ пѣвѣнѣсѣкѣ; — **rosse**, f., — **streich**, m., апѣкѣлѣтрѣ de пѣвѣнѣ; поспѣ, стрѣвѣганѣлѣ, арлѣкїнатѣ; — **seil**, n., ѣїг. еїтен am — seil herumführen, а пѣрѣа de пѣсѣ; — **spiel**, n., жѣкѣ de пѣвѣнѣ.
- Narrheit**, f., пѣвѣнїе, смїнїтїе.
- Narrin**, f., пѣвѣнѣ.
- Narriven**, v., ѣакѣ не пѣвѣнѣ.
- Narrisch**, a. шї ad., пѣвѣнѣ, пѣвѣнїкѣ, стрѣвѣганѣтѣ; ѣїг. глѣмѣлѣ; er ist — in seine Frau **verliebt**, е пѣвѣнѣ дѣлѣ пѣвѣстѣ са.
- Narwall**, m., нарѣлѣ, monodonѣ (пѣштѣ).
- Narzisse**, f., нарѣцїсѣ.

bung, f., дескрипциѣна патрѣи;
—blind, оръдъ din памтере.
Naturell, патралаѣ, оирѣа (къѣа).
Naturereigniß, n., —erscheinung, f.,
ѣеноменѣ патралаѣ; —forschert,
—fennet, —fundige, m., патрала-
лицѣ, ѣисикѣ, черкѣторѣ, къноскъ-
торѣ de патрѣ; —gabe, f., дарѣ
патралаѣ; —geschichte, f., исторіѣ
патралаѣ; —geses, n., леѣе па-
тралаѣ; —funde, —lehre, f., ѣи-
сикѣ, штинда патрѣи; —forper,
n., корпѣ патралаѣ; —kraft, f.,
пѣтере патралаѣ.
Natürlich, a., ѣисикѣ; патралаѣ; nairѣ,
ѣимпѣ; —e kind, n., комѣдъ din
ѣлорѣ; —keit, f., патралаѣтѣ,
nairitate.
Naturmensch, m., омѣ патралаѣ,
непреѣкѣтѣ, къратѣ ка патрѣ;
—ordnung, f., ordinea патрѣи;
—recht, n., дрепѣ патрѣи; —
reich, n., ремпѣ патралаѣ; —
religion, f., рѣлеѣе патралаѣ; —
scene, f., —schauspiel, n., сѣенѣ,
проснектѣ алѣ патрѣи; —selten-
heit, f., парѣтѣ патралаѣ; —
spiel, n., жокѣ алѣ патрѣи (мон-
стрѣ, корѣдъ дн ѣортѣѣѣне са а
вѣтѣтѣ de ла леѣѣѣ патрѣи); —
stand, m., старѣа патралаѣ; —
trieb, m., воудѣ, инстинктѣ; —
wesen, n., ѣиѣдѣ патралаѣ; —
wissenschaft, f., штинда патрѣи;
—wunder, n., миѣѣне а патрѣи;
—zustand, v. —stand.
Nautik, f., навѣикѣ, штинда корѣ-
вѣрѣтѣлѣ.
Nautisch, a., навѣическѣ.
Nebel, m., негрѣ; взрѣ; гѣѣѣ
(пѣкѣ); —gestalt, f., ѣѣгрѣ не-
грѣосѣ; —luft, f., аерѣ негрѣосѣ;
—regen, m., плѣѣе мѣрѣпѣ, плѣ-
ѣикѣ; —stern, m., сѣеа негрѣосѣ.
Rebellisch, a. mi ad., негрѣосѣ.
Rebellig, a. mi ad., негрѣосѣ, взрѣосѣ.
Neben, прѣр., гѣпѣ, алѣгрѣа, а-
прѣѣе; —einander, алѣгрѣа,
зѣлѣ гѣпѣ алѣлѣ.
Nebenabſicht, f., скожѣ гѣтралаѣ,
скожѣ секндарѣ; —aber, f., рамѣ
de вѣлѣ; —an, ad., алѣгрѣа,

гѣпѣ; —arbeit, f., лѣкрѣ гѣтралаѣ,
ачѣесорѣ; —artifel, m.,
артѣкѣлѣ секндарѣ; —ast, m.,
рамѣ колѣтралаѣ; —ausgaben,
pl., спѣсе ачѣесорѣ; —banf, f.,
банѣ гѣтралаѣ; —beweis, m.,
прѣвѣ секндарѣ, прѣвѣ de а
дѣа гѣрѣ; —blatt, n., (воѣ),
враѣтѣ; —bürge, m., секрѣтѣ
секндарѣ, къѣѣѣне ажѣтѣѣѣ;
—bing, n., —sache, f., лѣкрѣ de
а дѣѣ мѣлѣ, лѣкрѣ гѣтралаѣ;
—einfünfte, pl., венѣтѣрѣ гѣтралаѣ;
—gang, m., гѣлѣрѣ коп-
вѣѣѣлѣ; мерѣ алѣгрѣа; —gä-
ſſen, n., жѣѣѣѣрѣ алѣгрѣа;
—gebäude, n., едѣѣѣѣ гѣтралаѣ;
—gemach, n., кавѣнѣтѣ алѣгрѣа,
odale de о лѣгрѣ; —geschäſt,
n., трѣвѣ, ѣкъѣѣѣне не дѣ-
гѣѣѣлѣтѣ; —gesell, m., къѣѣ-
ратѣ ла лѣкрѣ; —gewächſe, n.,
скрескѣтрѣ; —haus, n., късѣ
вѣѣѣлѣ, късѣ алѣгрѣа; —her,
ad., гѣпѣ, алѣгрѣа; —hof, m.,
кърѣѣѣѣвѣѣѣлѣ; —idee, f., idѣѣ
секндарѣ, idѣѣ ачѣесорѣ; —find,
n., вѣстарѣдѣ, комѣдъ de дѣе, ѣѣѣ
пѣлѣрѣѣѣѣ; —firſe, f., вѣсѣрѣкѣ
алѣгрѣа; —leſen, n., ѣеѣдѣ
секндарѣ, гѣтралаѣ; —linie, f.,
лѣѣѣ колѣтралаѣ; —mann, m.,
вѣѣѣѣ; —mensch, m., деапрѣ-
пѣлѣ; —mittel, n., миѣѣѣѣ ачѣесорѣ;
—mond, m., парѣселѣѣ, гѣпѣ
гѣтралаѣ (арѣтѣре метѣорѣкѣ);
—pfeiler, m., пѣѣѣѣѣ de алѣгрѣ-
рѣа; —pfeinig, m., банѣ пѣѣѣѣѣ,
banѣ de рѣсѣрѣвѣ; —rechnung, f.,
комѣѣтѣ парѣѣѣѣѣ; —rolle, f.,
ролѣ гѣтралаѣ; перѣѣѣѣѣ се-
кндарѣ; —sache, f., късѣ гѣ-
тралаѣ, трѣвѣ de а дѣа мѣлѣ;
ſich mit —sachen abgeben, а се
къѣѣа къ лѣкрѣрѣ мѣрѣѣѣѣ, а
дѣѣѣа дѣпѣ трѣѣѣ пѣѣѣѣѣ дѣ-
пѣѣѣѣѣ; —ſchlüſſel, m., кѣѣѣ
ѣалѣ; —seite, f., парѣѣ колѣ-
тралаѣ; —ſiegel, n., комѣрѣѣѣѣѣ;
—sonne, f., сѣѣѣ гѣтралаѣ, парѣ-
рѣѣѣ; —sorge, f., грѣѣѣ пѣѣѣѣѣ;
—sünden, pl., ѣѣѣ дѣѣѣѣ; —

thür, f., зшь гьтэралъ, зшь а-
вечинагъ; —stück, m., масть де о
парте; —umstand, m., дмпре-
цисраре партікларъ; —utfaße,
f., казсь секндаріъ; —ver-
täuflich, n., легатъ партікларъ;
—verpfändung, f., ипотека гьтэ-
ралъ, казціне ажгьторе; —
vormund, m., тьторъ свьстгьтатъ,
сърротатъ; —weg, m., кале де-
тэрпнатъ, кале алътэра; auf
—wegen gehen, а дмела пе кь
дмкэркате; —weib, n., циторе,
конкьвіцъ; —winkel, m., (геом.),
зпгьс контігъ; —zeit, f., тпмнъ
дверъ; —zeuge, m., марторъ алъ-
тэратъ; аччесоріъ; —zimmer, n.,
одае алътэра; апьртгьмнлтъ ве-
чпнъ; —zweck, m., сконпъ гьтэралъ.
Nebenbuhler, m., ривалъ; конкьрпнте,
конпещиторъ; —in, f., ривалъ;
конпещиторе.
Nebensatz, m., пропъсеціоне парті-
кларъ.
Nebenwort, n., (гръм.), адвербіъ;
—wörtlich, a. ші ad., адвербіалъ.
Neblich, негьросъ, вьросъ.
Nebst, ad., дмпрепъ, кь, пе гьнгъ.
Nesten, v., дпгьржтъ, ірптъ; ж-
дъръ, хьрцъескъ, арцъескъ (dela
харцъ, франг. harceler), вьзъыъ,
гьзъыъ (фр. agacer).
Nesterei, f., ірпгьмнлтъ, задърж-
тэръ, хьрцьитэръ, гьзьитэръ, акъ-
цьтэръ, провокъмнлтъ.
Nestisch, a. ші ad., гьдъросъ, арцъ-
росъ; гьтмедъ, шьгачъ.
Nesse, m., пепотъ.
Neger, m., негръ, арапъ; —in, f.,
негръ, арапъ; —handel, m., не-
гоуъ къ склаві.
Neglige, f., (франц.), негліжеа,
негріжеа, дмвръкъмпнте де дпм-
неца, дмвръкъмпнте dісordінаръ.
Negotiant, m., негъдеторъ, него-
ціантъ.
Nehmen, v., іаъ; прпмескъ; прпндъ,
анъкъ; Gott hat ihn zu sich ge-
nommen, Дзеъ ла кематъ ла сине;
es nimmt mich Wunder, ме прпнде
мраре; man muß es nicht so
genau —, нъ тревзе съ о іаъ

ama акратъ; wollen Sie mit
uns vorlieb — ? поетімъ ла масть
къ nol; auf sich —, а се дп-
сърчина (къ чева), а ла ас-
пръшл; übel —, а ла дп пьме
де рьъ; Abschied —, а ла ремасъ
вьнъ; sich in Acht —, а се
пъзі, а'мІ ла месреле; Anstand
—, а се дндой, а аче діеікка-
гьці; in Empfang —, а прпмі,
а речене; ein Ende —, а ла
капетъ; sich die Freiheit —, а'мІ
ла воъ, а дмдръснп, а'мІ ла
двертате; mit Gewalt —, а рьмі,
а смьдце къ форца; bei den
Haaren —, а дмкьлера, а ла
де пьръ; in die Hand —, а ла
дп тьпъ, а анъка; sich zu Her-
zen —, а спмці, а конспмці, а
се пьтэнде, а ла ла інімъ;
das Leben —, а зпде; sein Nach-
lager —, а тьне пе пьпте;
Blas —; а медэ; sein Wort
jurist —, а'мІ реграце къвьлгьлъ.
Nehmer, m., лъторъ, прпміторъ.
Nehmsfall, m., (гръм.), авлатівъ,
лъгьтвъ.
Nehmlich, ad., адекъ, анъме (näm-
lich).
Neid, m., нпсмъ, дпвідіъ (къ нъ
поці vedé пе чехъ каре'лъ з-
рьшл), дьоре, рьшпгпре.
Neiden, v., нпсмъескъ, дпвідезъ,
рьшптескъ (beneiden).
Neider, m., нпсмьиторъ, дпвідьиторъ;
besser —, алъ Mitleider haben,
mal wine é съ оіі нпсмьітэ, де
кьтъ комьтпмітэ.
Neidisch, a. ші ad., нпсмосъ, нп-
мьтэредъ, дпвідіосъ.
Neidnagel, v. Nietnagel.
Neise, f., кожь де пькъ.
Neige, f., плекаре, плекьмьнлтъ, де-
клпнъціоне, деклпнъмьнлтъ (zi-
chemъ ші клпнкъ, дпклпнкъ); деръ-
дпнгъ, анъпере; дпжосораре;
drohdil; es geht mit ihm auf die
—, есте къ знъ пчоръ дп грпнъ
къ знълъ афаръ, есте атроне де
анъпере; bis auf die — aus-
trinken, а веа пьпъ 'а сандъ.

- Neigen**, v., плекѣ, ꙗкѣнѣ; n., тѣ плекѣ, мерѣ съпре ашъперѣ; das Haupt —, тѣ плекѣ дѣн канѣ; der Tag neigt sich, обреле ашъне, zion deklina; sich vor einem —, а се ꙗкѣна, а ѡаче резеринѣ ꙗзѣа; zu etwas geneigt sein, а ѡ алекатѣ, а ѡ ꙗкѣнатѣ съпре чеѡа.
- Neigend**, part., deklivѣ (повърнитѣ), плекатѣ.
- Neigung**, f., плекаре, плекѣтѣнтѣ, deklivѣтѣнтѣ; плекѣчѣне, ꙗкѣнѣчѣне; алекаре, аѡдѣнѣне, трапере de инѣтѣ; — der Magnetnadel, ꙗкѣнѣнѣнѣне акѣлѣ магнетикѣ; — haben, алѣ граче inima.
- Nein**, ad., нѣ, ва, ванѣ; — sagen, а да рѣчьнѣсѣ negativѣ, а зѣче нѣ.
- Nekrolog**, m., некрологѣ, реѣистрѣ de моргѣ; ꙗзѣнте deklate рѣ-носачѣлорѣ.
- Nektar**, нектарѣ, везѣтѣрѣ зѣлѣскѣ.
- Nelke**, f., гарѡѡѣ; ꙗзѣшѡре.
- Nelken-geruch**, m., мѣросѣ de гарѡѡѣ; — stoch, m., чѣнѣ, планѣ de гарѡѡѣ.
- Nennbar**, ad., че се поѣте нѣтѣ, нѣтѣверѣ.
- Nennen**, v., нѣтѣскѣ, ꙗзѣтѣ, ане-лезѣ; wie — Sie sich? ꙗзѣтѣ те ꙗматѣ? ꙗзѣтѣ ѡ е нѣтѣле? eine Sache bei ihrem rechten Namen —, а ꙗзѣта рѣзѣкѣлѣ ꙗзѣтѣ е вѡтезатѣ, а нѣ ꙗкѣрка адеѡѣрѣлѣ.
- Nenner**, m., (arit.), деѣнѣмѣлорѣ; ꙗзѣтѣлорѣ.
- Nennfall**, m., (грѣм.), nominativѣ, нѣтѣтивѣ.
- Nennung**, f., нѣтѣтѣрѣ, ꙗзѣтѣтѣрѣ.
- Nennwerth**, m., валѡре номѣналѣ.
- Nennwort**, n., (гр.), нѣтѣ, съѡст.
- Neolog**, m., неологѣ, чѣлѣ карѣ ѡзрѣште адеѡеорѣ терминѣ noi, deгѣрѣнѣцѣ дѣнѣтрѣ ꙗнѣелѣскѣлѣ лорѣ адеѡѣратѣ.
- Neologie**, f., неологѣ.
- Neuhritisch**, a. mi ad., de рѣнѣкѣ, неѡрѣитѣкѣ (ѡѡѣ).
- Nerv**, m., —e, m. mi f., невѣрѣ, невѣѣ; kórps, тѣнѣ (tendine, Sehne, Fleische).

- Nervenbau**, m., деѡетѣра невѣлорѣ, сѣтѣтѣа, стрѣнтѣрѣ, оргѣнѣскѣ-ѣзѣнеа лорѣ; — beschreibung, f., невѣрологѣ; — entzundung, f., а-прѣнѣсѣрѣ, ꙗнѣѡлѣтѣнѣне de невѣре; — feber, n., ѡрѣгѣрѣ невѣѡсе; — geflecht, n., (anat.), ꙗнѣ-плѣтитѣрѣ, плѣсѣ de невѣрѣ; — krankheit, f., вѡлѣ невѣѡсѣ; — lähmung, f., paralisis de невѣрѣ; — reiz, m., ирѣгѣтѣнѣтѣ, аѣдѣ-тѣрѣ de невѣрѣ; — schlag, m., а-полѣесѣ невѣѡсѣ; — wunde, f., ѡзѡрѣсѣ невѣѡсѣ.
- Nervenlos**, a. mi ad., деѡевѣратѣ, ѡemelertѣ, деѡстрѣматѣ.
- Nervig**, a. mi ad., невѣѡсѣ; нѣте-росѣ, вѣгѡросѣ.
- Nessel**, f., зрѣкѣ; taube —, зрѣкѣ мѡртѣ; was eine — werden will, brennt bei Zeiten, зрѣка авѣа рѣсаре, те ми зѡтѣрѣ; — artig, a., ка зрѣка, зрѣкосѣ; — brand, m., зѡтѣрѣтѣрѣ de зрѣкѣ, зрѣ-кѣтѣрѣ; — feber, n., ѡрѣгѣрѣ сквар-латѣне, зрѣкарѣде; — garn, n., торѣ de зрѣкѣ; — tuch, n., нѣ-сѡдѣнѣ, нѣнѣ de зрѣкѣ; wickel.
- Nest**, n., ꙗзѣвѣ; стратѣ (de mine-rale); ковѣрѣ (wizniz); ꙗзѣкѣнѣ, нѣтѣлѣ; лѡкѣнѣцѣ прѡѡтѣ; стѡкѣ de нѣрѣ (ꙗн neutine); er kommt nicht aus seinem —e, алѣ нѣ еѡе дѣн карѣ; jedem Vogel gefällt sein —, а ѡтѣтѣ пасереа ꙗн плачѣ ꙗзѣлѣлѣ стѣ.
- Nestchen**, n., ꙗзѣлѣлѣдѣ, ꙗзѣшѡрѣ.
- Nestel**, n., ꙗзѣварѣ (ѡѡ).
- Nestel**, f., косѣчѡрѣ, кодѣгѣ, кор-дедѣгѣ de нѣрѣ, ꙗнѣплѣтитѣрѣ, нѣзѣгѣ; ꙗзѣлѣнѣ; сѡѡрѣ, спѡнкѣ, спѣлкѣ de нѣрѣ; — macher, m., спѣлкарѣ; — nadel, f., акѣ de ꙗнkelertѣ, спѣлкѣ.
- Nesteln**, v., кордедѣлѣ, ꙗнѣлѣзѣскѣ, ꙗнkelѣ, стрѣнтѣ.
- Nest-hüchchen**, — hüchchen, — hüchlein, n., ѡлѣсѣ mezinѣ, чѣлѣ дѣн зрѣтѣ; копѣлѣ mezinѣ.
- Nestler**, v. Nestelmacher
- Nestling**, m., нѣлѣ de ꙗзѣвѣ, ꙗзѣварѣ.
- Nett**, n. a., nettedѣ, netѣ (fr. netto),

політє, кератє, керуудєлє, елегантє;
 ein — сє **Wächter**, о сєтлє **ка-**
рцлє.
Wettigkeit, f., **незєзїє**, **нецїмє**, **єзє-**
танцє, **мандрєдлє**.
Wetto, ad., (trac.), **нето**, **длгокамє**,
топка (за месєрє).
Wetz, n., **кєдє**; **редеа** (пєзводє, **мрєжє**,
волоскє); **лєтєрїоїє**; **єрєдєлє** (de
 druckeri сєлє limi); (anat.), **пєл-**
кєдє **длнрєдлє** **де** **врєстє** **мадє**,
єнїлєдє; **пєрїгонє** (**sandor**).
Wetz-artig, — **förmig**, a. **мї** **ад.**, **лє-**
цосє; **ка** **о** **редеа**; — **druck**, m.;
єрлєтєрє, **вєтємєтєрє**; — **ge-**
schft, n., (anat.), **длннєлєтєрєдє**
вїлєлєрє; **мї** **єлє** **пєрїлєрє**; — **a-**
gewebe, n., **цєсєтєрє** **длн** **редеа**;
 — **haut**, f., **пєлїлє**, **мємєрєлє**,
пєрїгонє, **є**. **Wetz**; — **häutchen**, n.,
пєлїлє, **рецїлє**, **рецїка** **окїєлє**,
мємєрєлє **окїєлє**; — **stridet**, m.,
редедє, **цєсєтєрє** **де** **редеа**.
Wetzug, m., **єрєлєтєрє** **де** **редеа**.
Wetzler, n., **лєцїлєрє**; **рецїлє**;
пєлєлє, **мємєрєлєкє**.
Wetzler, v., **єдє**, **єтронєсєкє**.
Wetzung, f., **єдєтєрє**, **єтронїтєрє**.
Wetz, a., **нодє**; **врєдєлєтє**; **moderak**;
 — **mond**, **лєлє** **нодє**; **лєдє** **гїбї**'s
 — **сє**? **чє** **є** **пєд?**
Wetzbad, a. **мї** **ад.**, **прєдєтєрє** **контє**.
Wetzbeutel, v. **Wetzler**; — **befest**,
 a.; **нодє** **єкїнїєлє**, **нодє** **длнєрєкє**, **пєд-**
єтє (за **spreiding**); — **blau**, a., **єл-**
єєтє **чєрїє**, **тєрїкїдє**; — **bruch**, m.,
цєлїкє, **єрлєтєрє** **врєдєлєтє**; — **er-**
wähit, a., **де** **нодє** **єлєсє**; — **gier**,
 — **gierde**, f., **кєрїєсїєтє**, **длнєдї-**
кєрїєсїє; — **gierig**, a., **кєрїєсє**,
длнєкєрєтє; — **moblich**, a. **мї** **ад.**,
мєдєрєлє, **де** **мєлє** **нодє**.
Wetz, n., **нодє**, **позєтє**.
Wetzbinge, ad., **денєдє**.
Wetzlich, ad., **дїннєдє**, **дєкєрєлєдє**.
Wetzlung, f., **длнєлєтєрє**; **позєтє**;
 — **gücht**, f., **пєсєтє**, **манїлє** **де**
длнєлєтєрє.
Wetzsetz, f., **позєтє**.
Wetzstet, n., **єлє** **нодє**; **сє**. **Baciale**;
 — **geschicht**, n., **дєрлє**, **де** **єлєлє**

нодє; — **stimmlich**, m., **грєтєлєзїє**
 (**kereticipre**) **де** **єлєлє** **нодє**.
Wetzigkeit, f., **позєтєтє**; **мїрє** **нодє**,
новєлє.
Wetzlich, ad., **дєкєрєлєдє**; **дєкєрлє**,
мєлє **кєдєлє**.
Wetzung, m., **єлє** **нодє**, **позїєлє**.
Wetz, ad. **num.**, **нодє** (9); **мї** —
цлє, **за** **нодє** **єрє**.
Wetz-aug, n., **лємєрєтє**. (**вємтє**,
Wetz); — **sch**, m., **позєлїєрлє**,
єлєєрєлє; — **stetig**, a., **де** **нодє**
лєтєрлє.
Wetzstet, a., **де** **нодє** **сєлєрлє**, **де**
нодє **сєлєрлє**.
Wetz-stuch, — **fällig**, a., **длн** **нодє**,
длнєлєтє.
Wetzstündert, **num.**, **єєрлє**, **нодє** **сєтє**;
 — **st**, a., **єлє** **нодє** **єтєлєє**.
Wetzstättig, a. **мї** **ад.**, **де** **нодє** **єлн**
Wetzmal, a., **num.**, **де** **нодє** **єрлє**.
Wetztaufend, **num.**, **card.**, **нодє** **мїл.**
Wetzte, a., **єлє** **нодєлє**.
Wetzschalb, a., **єлє** **мї** **кємєтєтє**.
Wetzstet, a., **нє** **єлє** **лєрє**, **пєлїє**.
Wetzstend, ad., **а** **нє**.
Wetzstiblet, m., **мїєлєлєлєлє**.
Wetzstich, **num.**, **card.**, **нодє** **сїрєсєтє**.
Wetzstichte, a., **єлє** **нодє** **сїрєсєтє**.
Wetzstig, **num.**, **card.**, **позєлє**.
Wetzstet, m., **позєчєрлє**, **де** **позєчє**.
Wetzstättig, a., **де** **позєчє** **єлн**.
Wetzstigte, ad., **єлє** **позєчїє**.
Wetzstul, f., **чєтєтє** **нодє**.
Wetzstul, a. **мї** **ад.**, **нєтєрєлє**; **нєс-**
тє; **imimica**, **кєрєлє** **пє**'l **лєс**
de nimica.
Wetzstuliten, v. (xim.), **нєстєрєлєсє**.
Wetzstulität, f., **нєстєрєлєтє**.
Wetztrum, n., (gramm.), **нєстєрє**, **пє-**
лєлє **нєстєрє**.
Wetzstulst, a., **длнєкєрєлєлє**, **дє-**
кєрєлє **длнєлєтє**.
Wetz, f., **мїєсє**.
Wetzungen, f., — **lieb**, n., **кєтєрє-**
кєлє **мїєлєкємїлєрє** (**пєсєчлє** **сєрлє**
вєкє **за** **Цєрмєлн**).
Wetz, **Wetzche**, f., **єрїєдлє**, **кєрїєлє**,
єсєдлєтєрє **длнєлє** **лєрєтє**.
Wetz, ad., **нє**, **пє**, **єлє**, **єлє**; **нїс**
лєлє? **єлєє** **сєтє**? **нїс**? **лєлє**?
кєдє **сє** **пєтє**? — **cturnal**, **мїл**

Niederfahrt, f., *сковорзаре, dec-vindepe.*
Niederbergang, m., *авъкъ.*
Niedergericht, n., *жъдежъ de instanца зптеле.*
Niedererschlagenheit, f., *дескорациз; дитригъчъне, мъгичъне, консперъцизне.*
Niederfunst, f., *паштере, ѳачере de кони, лезие, десгрезпаре.*
Niederlage, f., *декъгътеръ, торопелъ, съртпаре (а зпел армате); depositorъ, magazinъ, локъ de нъстратъ; (ла коръил) дтваркъ, локъ de дтварнатъ.*
Niederlegung, f., *денъсецизне; dimicisne; пенъчиъ; консемпъцизне.*
Niedermeßelung, f., *мъчекъ, мъчекътеръ, кърпаиъ; стрикъчънеа зпел армате.*
Niederreißung, f., *дърмътеръ, dec-moliciisne (дела моаъ, молосъ).*
Niederschlag, m., *амезътеръ ла ѳондъ, (xim.) пречинитъцизне.*
Niederstürzung, f., *къзътеръ, деиптерътеръ.*
Niederträchtig, a. *mi ad., de nimika, гъпъдатъ, вилонъ, кодардъ, инфатъ.*
Niederträchtigkeit, f., *ѳантъ de nimika, мшелъ, гъпъдътеръ, инфантъ.*
Niederwärts, ad., *спре дп жосъ.*
Niedlich, *елегантъ, велъ, ѳрзтомелъ, къръцелъ, плькътъ; деликатъ.*
Niedlichkeit, f., *елегантъ; деликатецъ; грациъ, азрл.*
Niedrig, a. *mi ad., дпжоситъ, жосоратъ; скандъ; скертъ; пждинъ (предъ), микшоратъ; амезатъ; тривалъ, дитре дрзмърл, протъ, авсъ, вилонъ, можикосъ; — e Niederdruck*, *ворвъ тривалъ, ворвъ можикосъ; — e Preis*, *предъ скъзътъ; — e Herkommen*, *видъ de жосъ.*
Niedrigkeit, f., *жосиме, жосориме; скъззиме; микшорътате, пждинътате; просие, тривалигате, можиче.*
Niemals, ad., *ничодатъ.*

Niemand, ad., *nimini, nimine, nime, nichъnzakъ.*
Niere, —r, a. *mi ad., zinnede, klarъ, гъмъритъ, къратъ.*
Niere, —f., *pinikis, ръзнъкис, рърънкис.*
Nierenbraten, m., *ѳригътеръ dela piniki; —entzündung*, f., *апригътеръ de piniki; —grieß*, m., *петричикъ дп pinikis; —frank*, a., *волатикъ de ръзнъкис; —frankheit*, f., *неѳригикъ.*
Nieseln, v., *ворвекъ не пасъ; плъ мързатъ.*
Niesen, v., *стръпзатъ.*
Niesepulver, n., *пълере de стръпзатъ.*
Nießbrauch, m., *ѳолосие, зсързатъ (dela чева).*
Nießbraucher, m., *зсързатъарис.*
Nießwurz, —el, f., *ръдъчинъ de стръпзатъ, елеворъ, сгъндъ (Christwurz).*
Niet, n., *цигъ, къс; ченъ; —hammer*, m., *чокаиъ de цигъитъ.*
Niete, f., *nimika, вилетъ, лосъ ѳръв (дп логърис).*
Nieten, v., *дънтъстекъ.*
Nietnagel, m., *къс de дънтъитъ; шикътеръ, вкъдикъ de зпие de карне дикъ перзатъ ми дърторе, карне реа.*
Nistel, f., *пеноръ (Nichte).*
Nistelgerade, f., *мосие ерезие дъпъ мамъ.*
Nilsferd, n., *ипотамъ de Nilъ.*
Nimfe, f., *nimeъ, semizinz; жпъ ѳрзмобъ; (ист. нар.) инсекта дп градъкъ зптелъ алъ сгъръѳортърил; мембранеле пърцил пенигале ла ѳемел.*
Nimmer, —mehr, ad., *ничодатъ, ничодиноръ.*
Nimmersatt, a., *ѳорте, несъжосъ, ѳъръ сакъ, ѳолте, плькъчосъ.*
Nipp, m., *пикъ (de везтеръ), сорвигтеръ къ пликъкъ (насереа).*
Nippen, v., *а сорбе къ пликъкъ, а гъгъри.*
Nirgend, —swo, ad., *пжърил, ничи ла о нарте.*
Nische, f., *ѳондътеръ, ѳипидъ (Nische).*

Riß, Risse, f., lindinъ.
Rißig, a. ши ad., lindinocъ.
Rißeln, nisten, v., кзйезъ, факъ кзйъ; клоческъ; плодескъ.
Riveau, n., (франц.), нивель, нивеа, кзмпъль de ауз; фага апей; In-
 стръмънтъ de кзпоскътъ о сзръ-
 фацъ, de e знтъ ши орсонгаъ
 опі de негалаъ.
Rivelliten, v., нивелъзъ, кзмпънескъ
 къ нивель.
Rix, m., зндинъ, пеніъ de ауз; —
 f., зндинъ, нймъ, зинъ de аузъ.
Roch, ad., днкъ; нцл; weder —
 нцл нцл; — einmal-fo viel, днкъ
 пѣ агъта; er mag — fo boѣhaft
 sein, съ ѳе днкъ не агътъ de
 рзъгносъ.
Rochmalig, a., днкъодатъ, репецтъ
 (поотрптъ).
Rochmalъ, ad., днкъодатъ.
Romade, m., помадъ, попоръ къ
 локкнде нестъгоре.
Rominalwerth, v. Kennwerth.
Romnativ, m., (грън.), nominativъ.
Rone, f., (мзо.), понь, noime, алъ
 поълеа топъ.
Ronne, f., кълъргрпъ, монахъ.
Ronnenbot, n., тзргъ, гъне пзгратъ.
Rorre, Robbe, f., подъ, вккъ, чотъ
 (ан десътзръ).
Rorren, v., таъ подзрп, вкчл.
Rord, norden, m.иэънонте, сеп-
 темтрпонаъ, nordъ (фр. nord, it.
 norte); —breite, f., гъдме сеп-
 темтрпонаъ, nordкъ; —fayer,
 m., ктз de nordъ, оркъ тарпъ;
 —land, n., цзръ de мтэънонте;
 —licht, n., азроръ вореаъ, кз-
 мпъ de мтэънонте; —ost, m.,
 (цзогр.), nordocъ; —ostwind,
 m., влптъ de nordocъ; —pol,
 m., полъ de мтэънонте, полъ
 арткъ, капътъз оciel пъмънтъзл
 да мтэънонте; —punkt, m., влптъ
 de nordъ; —schein, v. —licht;
 —see, f., mare de мтэънонте,
 mare de nordъ; —seite, f., стръ-
 мънтъ, кбста descpe nordъ;
 —stern, m., стеа поларъ; —
 wârte, ad., cpre nordъ; —west,
 m., nordъ аусъ (ресъртъзъ de

взръ); —westwind, m., мтэестръ,
 влптъ мтэестръ (пзмтъ de ко-
 ръвпеп), влптъ de nordъ-аусъ;
 —wind, m., стръмънтъ, вореаъ
 (кзвездъ), влптъ de мтэъ нонте,
 влптъ de сзсъ.
Rordisch, nordlich, a. ши ad., de
 мтэъ нонте, септемтрпонаъ.
Rörgeln, v., ворворескъ, ворворо-
 сескъ, порокънескъ, торпъль/
Rorm, f., порпъ, регъль.
Rormal, a. ши ad., порпалъ; —
 schule, f., школъ порпалъ.
Rosologie, f., (med.), носологъ.
Rosel, n., пъгратъ (мъсзръ).
Rotar, m., потаръ, скрпторъ, дп-
 семъзторъ, логотъ.
Rotariat, n., потарптъ, логотецъ.
Note, f., потъ, дпсемпаре; сѣмъ;
 in —n setzen, a комъзне дп мзскъ.
Noten-buch, n., карте de мзскъ;
 —papier, n., хъртъ de note (мз-
 сикале); —plan, m., скаръ.
Noth, f., лпсъ; грезпнцъ, пече-
 ситате; грезтате, дпѳкзлате (din
 dic ши ѳачере); невоіе; скзм-
 пете (de вкате); стрпмторъ; zur
 —, да о лпсъ; оѣне —, ѳзръ
 грезпнцъ; еѣ thut —, ѳаче грез-
 пнцъ, се чере, дпсепте; еѣ
 hat seine —, нъ е нцл знъ пе-
 рпккъ; Jeder hat seine —, тотъ
 омълъ дпш аре сарчина са; —
 bricht Eisen, лпса нъ кзпоште
 лече; in großer — sein, a ѳе
 ѳорте стрпмторатъ, a ѳе ан лпсъ
 mare; seine — mit etwas haben,
 a авѣ тарп грезпцъ къ чева;
 mit genauer — davon kommen,
 a скъпа къ невоіе mare, a скъпа
 ка прпн зреклъ акълъ; aus der
 — eine Tugend machen, a ѳаче
 (чева) de сглъ вкзросъ; in Todes-
 nôthen sein, a ѳе ан agonia торцп.
Noth-anfer, m., ангрп de скъпаръ;
 —bau, m., кълдпре провпсорпъ;
 —dienst, m., сервпкъ de харп-
 тате; —dringend, a, неапъратъ,
 ѳорте грезпнчосъ, зорпторъ, зр-
 ппте; —butst, f., грезпнцъ не-
 апъратъ; zoringъ; seine — ver-
 richten, a мерце да грезпнцъ

Ruscheln, v., нѣ погрѣ тикѣтѣ, факѣ, ворвекѣ мѣтлосѣ.

Ruß, f., нѣкъ (Wassruß); водѣ де лѣтѣ; гѣтѣлѣ, вѣтѣ; einem eine harte — zu knaden geben, a da кѣва де канѣ (кѣ о грѣжѣ марѣ), а'л факѣ де лѣкрѣ; а'л да знѣ оцѣ грѣѣ де роцѣ; in die Rüsse gehen, a морѣ дѣ пѣчетѣ; Rüsse knaden, a спарѣ нѣчѣ.

Rußbaum, m., нѣкъ.

Rußbäumen, a., де нѣкъ.

Rußbraun, a., де колѣреѣ нѣкълѣ, нѣчѣ, кастанѣ.

Ruscheln, n., нѣкѣорѣ.

Ruschale, f., гѣоче (ital. guscio) де нѣкъ; grüne —, кѣжѣ де нѣкъ.

Russen, v., нѣмнѣскѣ, даѣ нѣмнѣ.

Rust, m., канѣлѣ де зоѣ, де лѣтѣрѣ.

Rüster, f., парѣ (a пѣсѣлѣ).

Rüstern, v., нѣроцѣ, адѣрменѣ.

Ruth, f., дѣлѣтѣрѣ.

Ruthobel, m., цѣлѣ дѣ рѣклѣтѣ.

Rutschen, v., сѣгѣ, сѣгѣрескѣ.

Ruß, Rüsse, Rußanwendung, f., фолосѣре, аилѣкарѣ прѣнтѣкѣ.

Rußbar, a. шѣ ad., фолосѣторѣ, профѣгѣторѣ, профѣгѣверѣ, авѣлѣгѣносѣ; лѣкрѣтѣлѣ.

Rußen, nügen, v., фолосѣскѣ, профѣгѣтѣ; дѣпрѣвѣлѣ; сѣнтѣ фолосѣторѣ, сѣнтѣ авѣлѣгѣносѣ; факѣ фолосѣ; was nügt mir das? чѣ мѣ фолосѣште мѣ вѣсѣта?

Rußen, m., фолосѣ, профѣгѣтѣ, авѣлѣгѣносѣ; zum gemeinen —, пѣнтѣрѣ вѣнѣле комѣнѣ; auf seinen — sehen, a'шѣ кѣзѣта ѣнѣресѣлѣ сѣлѣ.

Rußholz, n., арѣорѣ де лѣкрѣ, лѣмнѣ де клѣдѣтѣ (de kereste).

Rußlich, a. шѣ ad., фолосѣторѣ, кѣштѣгѣносѣ, профѣгѣгѣносѣ, авѣлѣгѣносѣ, лѣкрѣтѣлѣ.

Rußlichkeit, f., фолосѣносѣ, авѣлѣгѣносѣ.

Rußlos, a. шѣ ad., нефолосѣтѣ, нефолосѣторѣ, де нѣчѣ знѣ фолосѣ; недѣпрѣвѣтѣ.

Rußlosigkeit, f., нефолосѣносѣ, недѣпрѣвѣтѣ.

Rußnießer, m., дѣпрѣвѣторѣ, трѣгѣторѣ де фолосѣ, вѣсѣрѣнтѣрѣ (а'л знѣлѣ тошѣлѣ).

Rußnießung, f., фолосѣре, вѣсѣрѣнтѣ.

Rußung, f., дѣпрѣвѣре, фолосѣре, венѣтѣ, кѣштѣгѣ, рѣдѣтѣ, профѣгѣтѣ.

Rußphe, v. Rimphe.

O, n., a чѣлѣспреѣчѣѣ лѣтерѣ дѣ алѣвѣтѣлѣ перѣманѣ; *das O und —, алѣа шѣ omega, дѣнтѣлѣ шѣ пе зрѣтѣ.

O! int., o! ox! ax!

Ob, conj., дѣкъ, дѣкѣтѣва; als —, ка кѣндѣ; —, ad., дѣлѣ комѣсѣдѣцѣлѣ: сѣсѣ, деасѣра.

Obacht, f., грѣжѣ, назѣ, атѣнѣцѣне, вѣгѣре.

Obbemerket, a., сѣзѣцѣ, сѣспоменѣтѣ.

Obdach, n., копѣрѣштѣлѣ, локѣносѣ; адѣлѣносѣ, асѣлѣ.

Obduction, f., сѣкѣцѣне (а знѣлѣ морѣ).

Obelisk, m., оѣлѣскѣ.

Oben, ad., сѣсѣ, сѣрѣ; —an, дѣканѣ, дѣлѣ орѣнтѣ; —auf, деасѣпра, колосѣсѣ; —aus, деасѣсѣ, дѣлѣгѣтѣне; —darauf, пѣдеасѣпра;

—brein, кѣтрѣвѣчѣстѣѣ; —brein geben, a da не деасѣрѣтѣ; —hin, сѣрѣфѣдѣштѣлѣте, знѣрѣлѣ, кѣ пѣрѣжѣносѣ; —herab, —herunter, деасѣсѣ, дѣлѣжосѣ.

Ober, a., сѣпрѣанѣ, де сѣсѣ, маѣлѣлѣ, сѣперѣорѣ; seinen —n geſehen, a сѣ сѣпрѣанѣ лѣ маѣлѣлѣлѣ cel.

Ober-admiral, m., амѣралѣ марѣ, амѣралѣ пѣнерѣлѣ; —älteste, m., канѣлѣ знѣлѣ корѣпорѣдѣцѣлѣ, прѣнѣпѣлѣ; —appellationſgericht, n., кѣрѣѣ сѣпрѣанѣ де амѣлѣгѣцѣлѣ; —arm, m., вѣрадѣ деасѣсѣ, (дѣтрѣ котѣ шѣ вѣтерѣ); —arzt, m., мѣдѣкѣ прѣмарѣ; —auditor, m., азѣдѣторѣ прѣмарѣ (мѣлѣжѣ); —aufſeher, m., ѣнсѣкторѣ пѣнерѣлѣ;

Oberst, a., (bet, die, das), примѣ; свѣрѣтѣ, челѣ малъ маре; —e, m., канѣ, персѣнѣ примарѣ; колонелѣ.

Ober-stallmeister, m., комичѣ маре; —stelle, f., локѣ примарѣ, ранѣ маре; —steuer-einnehmer, m., перчетторѣ, самешѣ перералѣ; —stimme, f., свѣранѣ.

Oberstlieutenant, m., локунманѣ де колонелѣ, канѣ де баталіонѣ.

Oberstlich, m., апострофѣ ().

Oberstwachmeister, m., мажорѣ де кѣлѣримо.

Ober-theil, m., партеа де сѣсѣ; —vorkund, m., тѣторѣ примарѣ; —wärtē, ad., ан сѣсѣ; —welt, f., лѣмѣ свѣланарѣ; —wundarzt, m., кирѣрѣ мажорѣ; —zahn, m., динѣ де сѣсѣ; —zoll-einnehmer, m., ватешѣ примарѣ.

Ogleich, conj., вилекѣ, кѣ тѣтекѣ, макаркѣ, demi.

Obhut, m., кѣстодіѣ (ан Тест. ноѣ), гардѣ, назѣ, дѣрѣжире.

Obig, a., сѣсѣсѣ, осѣминіонатѣ.

Objekt, n., оленѣ; —iv, a., оленѣрѣ.

Oblate, f., остіе (азимѣ де кѣмин. ла кат.); вѣлнѣ (де сѣлларѣ).

Obliegen, v., ме пѣнѣ не ..; заче асѣпра ..; o de datoria mea ..; ме окѣсѣ, ме индѣлѣтнѣсѣсѣ; eigner Sache —, а сѣ пѣне не ѣнѣ лѣкрѣ; es liegt mir ob, сѣнѣтѣ овлѣгатѣ ..

Obliegenheit, f., дѣторіе, овлѣгѣдѣне.

Obligation, f., овлѣгѣдѣне, дѣндѣторіе.

Obmann, m., арѣтрѣ.

Obrigkeit, f., доминѣ, дрегѣторіѣ, маіѣстрѣлѣрѣ; weltliche —, авторітатѣ лѣмѣсѣсѣ, гѣмнѣрарѣ; sich an die — wenden, алѣрѣ ла жѣдѣкатѣ, ла окѣрѣмарѣ; von — ab-seigen, дин ордѣнѣдѣне дрегѣторѣсѣсѣ; einen der — überliefern, а да не чѣнева дѣ пѣна жѣдѣкѣдѣлѣ.

Obriegkeitlich, a., маіѣстрѣлѣсѣсѣ, дин партеа дрегѣторіѣлѣ (окѣрѣмарѣлѣ).

Obriſt, v. Oberſte.

Obſchon, v. Obgleich.

Obſchweben, v., аменіонѣ; —, de, part., аменіонѣтрѣрѣ. v. Obwalten.

Obſohn, a., некѣвѣнѣчѣсѣсѣ, овѣченѣ; —ität, f., овсѣченітатѣ, некѣвѣнѣдѣ, перѣнѣмарѣ.

Obſcur, —ant, a., овсѣкрѣнтѣ, лѣвѣторѣ де инѣсперѣкѣ, инімікѣ лѣмнѣпѣлорѣ, дѣвѣлѣтрѣлѣ.

Obſervance, f., оссѣрѣвѣдѣне, дѣтѣнѣ; дісѣпѣлѣнѣ, рѣгѣлѣ монѣстрѣсѣсѣ.

Obſervationſarmee, f., арматѣ де оссѣрѣвѣдѣне.

Obſervator, m., оссѣрѣвѣторѣ; —ium, n., оссѣрѣвѣторіѣ, тѣрѣнѣ астрѣномікѣ.

Obſicht, f., инѣнѣнѣдѣне.

Obſidian, m., оссідіанѣ, агатѣ перѣ де Ісландіа.

Obſiegen, v., дѣвѣнѣдѣ.

Obſigniren, v., пѣнѣ сѣмнѣ, сѣлларѣ.

Obſolet, a. mi ad., оссѣлетѣ, вѣдѣдѣ, emirѣ дин дѣтѣнѣ.

Obſorge, f., грѣжѣ дѣспре чева.

Obſt, n., нѣме, ѣрѣнѣ.

Obſtafel, n., пѣдекѣ, ставіѣлѣ.

Obſt-bau, m., кѣлѣрѣ де помѣ; —baum, m., помѣ (= pomus, лат.); арворѣ ѣрѣнѣлѣрѣ; —barre, f., ѣскѣторіе (лѣсѣ, кошарѣ (ард.) де ѣскѣтѣ нѣме.

Obſter, m., помарѣ.

Obſternte, f., кѣлѣсѣ де нѣме; —effig, m., ѣрѣтѣ де нѣме; —ſtrau, f., помѣрѣсѣ (коѣрѣрѣ); —garten, m., номѣтѣ, грѣдѣнѣ де помѣ; —göttin, f., Помона; —händler, m., нерѣторѣ де нѣме; —jahr, m., анѣ тѣлѣсѣ де нѣме; —korb, m., корѣ де нѣме; —kuchen, m., пѣвѣнѣлѣ кѣ нѣме; —kunde, —lehre, f., номѣлѣрѣ; —leſe, f., кѣлѣсѣ де нѣме; —markt, m., нѣагѣ де нѣме; —monat, m., сѣпѣтѣмѣре; —moſt, m., мѣсѣтѣ (сѣрѣтѣ) де нѣме; —reich, a., номѣсѣ; —wein, m., сѣрѣтѣ ард. (= cidre, фр.); —zeit, f., тѣмнѣлѣ нѣмѣлорѣ; —zucht, f., кѣлѣрѣ де нѣме.

Obſtruction, f., дѣкѣлѣре ла пѣнѣрѣче.

Obwalten, v., съпрѣстаѣ; сънѣ
(фадъ, ла мѣжокѣ); domnescă;
amenință; es walten Hindernisse
ob, сънѣ недѣлѣ ла мѣжокѣ;
sein Vortheil waltet dabei ob, се
лѣкрѣ де интереслѣ тѣ ачѣ.
Obwohl, обшвар, в. Obgleich.
Occident, m., окцидентѣ, апсѣ.
Ocean, m., океанѣ.
Ocher, m., окрѣ (минералѣ); —gelb,
a., галвенѣ ка окра.
Ochse, m., воѣ; junger —, во-
ленѣ, жокѣ; пров. da stehen die
—en am Berge, ачѣ е грезатеа.
Ochsen-auge, n., окѣ де воѣ, ѳе-
рестрѣкѣ дн аконеремлѣтѣ; —
bium, a. mi ad., простѣ ка зѣѣ
воѣ; —fell, n., —haut, f., пеле
де воѣ; —fleisch, n., карне де
воѣ; —galle, f., ѳере де воѣ;
—gebrüll, n., мѣрѣтѣ; —haft, a.,
ка де вѣтѣ; —hirt, m., воарѣ
(пѣсторѣ); —halb, n., вѣделѣ;
—kopf, m., канѣ де воѣ; —mark,
n., мѣдвѣ де воѣ; —markt, m.,
маца воилорѣ; —stall, m., етажѣ
де воѣ; —tag, m., сѣѣ де воѣ;
—treiber, m., мѣлѣторѣ де воѣ;
—zieher, m., вѣлѣ де воѣ; —
zung, f., лѣмѣ де воѣ; lѣмѣ
вожлѣ (пѣлѣтѣ).
Ochsig, a., грѣсѣ, двѣточескѣ, пѣ-
тѣрѣ.
Octaeder, n., (геом.), октаедрѣ, кѣ
опѣ колѣдрѣ.
Octave, в. Oktave.
Ode, f., одѣ.
Oede, a., дешертѣ, сѣнѣратѣкѣ, не-
локсѣтѣ, сѣлѣватѣкѣ; —, f., дешертѣ.
Obem, в. Athem.
Ober, conj., сѣѣ, аѣ, вор (o, omnia
apd. = o, ossia, it.).
Obermännig, m., аргѣмонѣ (планѣ).
Oefen, n., совѣлѣ, кѣнѣорѣлѣ.
Ofen, m., кѣминѣ, кѣнѣорѣ, совѣ;
—aufsichter, m., кѣнѣорарѣ (меш-
терѣ); —auge, n., окѣ де совѣ;
—bank, f., ватрѣ, скѣзнелѣ, ла-
вѣцѣ кѣлѣ ѳокѣ; —blase, f., кѣл-
даре зѣдѣтѣ дн кѣнѣорѣ; —gabel,
f., ѳѣркѣ де кѣминѣ; —herd, m.,
ватрѣ, ѳокѣ; —hüter, m., ченѣ-

шоткѣ (ард.), днѣкѣ, шезѣтор ака-
сѣ; —fachel, f., цѣглѣ, оланѣ кѣлѣлѣ
де кѣнѣорѣ; —früde, f., вѣтрарѣ,
кокѣрлѣ; —loch, n., гѣра совѣлѣ;
—rohr, n., цѣвѣ, ѳрѣлѣ де совѣ;
—ruß, m., ѳѣмѣне; —schaufel,
f., лонѣцѣ де ѳокѣ; —schirm,
m., паракатѣнѣ; verdea flaintea
sovel; —zind, m., ѳѣмѣрѣтѣ; dare
не кѣнѣорѣ.
Offen, a., десѣкѣ, десѣонерѣтѣ;
сѣнѣрѣ, кѣратѣ (ла инѣмѣ); auf
—er Straße, дн мѣжокѣлѣ стра-
телѣ; —er Brief, еписѣтолѣ пѣсѣ-
цѣлатѣ; —er Wechsel, камѣлѣ,
полѣцѣ кѣ кредитѣ пѣдерѣмѣрѣтѣ;
—sein, сънѣтѣ лѣверѣ; auf —er
That ertappen, a пѣнде не чѣ-
пѣра дн ѳапѣта ѳѣрѣделѣлѣ.
Offenbar, a., бедератѣ, кларѣ; нѣ-
торѣ, пѣлѣкѣ.
Offenbaren, v., десѣонерѣ; пѣвелѣлѣ
(Dzeipea); пѣлѣкѣ, ѳакѣ кѣносѣкѣтѣ.
Offenbarung, f., десѣонерѣпе, пѣ-
велѣлѣне; — St. Johannis, апо-
калѣпѣсѣ ст. Ioanѣ.
Offenheit, f., сѣнѣерѣтате.
Offenherzig, a., десѣкѣ кѣ инѣма,
сѣнѣорѣ; —keit, f., сѣнѣерѣтате,
кѣрѣденѣ де инѣмѣ.
Offenlydig, a., пѣлѣкѣ, ноторѣ;
—keit, f., пѣлѣчѣтате.
Offensiv, a., ѳѣенѣсѣ; —krieg, m.,
рѣсѣлѣ ѳѣенѣсѣ.
Offentlich, a. mi ad., пѣлѣкѣ; —
keit, f., пѣлѣчѣтате.
Offertien, v., ѳѣѳѣрѣ, дѣмѣлѣ, пропѣнѣ.
Offerte, f., ѳѣѳѣрѣ, пропѣнѣре.
Official, m., ѳѣѳѣциалѣ, вѣкарѣ епис-
копѣлѣ.
Officiant, m., ѳѣѳѣцианѣтѣ, дѣрегѣторѣ
сѣвалѣтерѣ.
Offizier, m., ѳѣѳѣцѣрѣ.
Officin, f., ѳѣѳѣцинѣ; апотекѣ, ла-
ворѣторѣлѣ, тѣнографѣлѣ, вѣрѣерѣе;
—el, a., ѳѣѳѣциналѣ.
Offnen, v., десѣкѣдѣ; десѣдонѣ, десѣ-
тѣлѣ; десѣкѣлѣ; einen Leichnam —,
a тѣла не знѣ шорѣ.
Offnung, f., десѣкѣдѣре, десѣтѣнѣре;
ешѣре ла скалѣнѣ; газрѣ, гѣрѣ.

de oleë; — mühler, m., олеарпѣ;
— presse, v. Delfelter; — niß, f.,
пѣкъ олеобъ; — pflanze, f., пѣпъ
de oleë; — reich, a. шѣ ad., оле-
осъ, къ пѣпъ олеë; — samen, m.,
семъпъ олеобъ; — stein, m., кѣте
(de аскѣпѣ) къ олеë; — träber,
— trester, pl., тесковѣне de olive.
Delung, f., олеѣре, зѣпѣре къ олеë;
mirsire; leste —, ст. маслѣ.
Deluzer, m., захаръ олеосъ.
Delzweig, m., ратаръ de olive;
fir. semnă de паче.
Diligentie, f.; олігархія; domnia
pudinoră.
Dlive, f., олівъ; — nbaum, m., о-
лівъ; — nbraun, — nfarben, — n-
grün, a. шѣ ad., олівъ, маслініъ,
de колѣреа оліве, verde ка оліва;
— nöl, n., олеë de olive, зпѣ de
lămnă (поп.); — nfern, m., сімъ-
вѣрѣ de олівъ; — nhein, m., оліверѣ.
Dlyny, m., оліпъ; черъ (mir.);
— isch, a., оліпъ; — iade, f.,
оліпъадъ.
Dnen, n., семнѣ прѣвеститорѣ, азгѣрѣ.
Dninob, a., оміносъ, de семнѣ реѣ.
Dnane, f., онаніъ, сѣнсаркаре
(мазаніъ).
Dnaniß, m., онаністѣ, сінсаркѣторѣ.
Dnifel, m., в. Dheim.
Dntologie, f., онтологіе, шѣпѣпа
morală.
Dnix, m., оніче, оелъ de агатъ.
Dnal, m., оналъ, пѣтръ преціосъ.
Dner, f., оперъ, драмъ дѣ масікъ;
die komische —, оперъ комікъ, вѣѣ.
Dperation, f., оперъціне (кѣрѣрѣ);
— splan, m., (міліт.), планъ de
оперъціне.
Dperiten, v., оперѣзъ (rats, дѣп кѣ-
рѣрѣ); dipiteză рѣсволъ (міліт.).
Dperment, m., азпѣпментѣ.
Dpern-gucker, m., окианъ de оперъ,
віокіарѣ; — haub, n., касъ de
оперъ.
Dperist, m., оперістѣ, кѣпѣторѣ de
опѣре.
Dpern-sänger, v. Dperist; — sängerin,
f., оперістѣ, кѣпѣрѣцѣ, кѣпѣ-
трѣче.
Dpfer, n., жѣртѣ, вѣпѣпѣ (пѣте

d'aci ватѣпѣ), сакрѣічѣ; оло-
касѣ, ardere de totă (вѣл.),
ооѣертъ = пѣпѣре дѣпѣпте (лімъ.
вѣс.); — altar, m., агтарѣ de жѣртѣе
(жѣртѣелікѣ); — becher, m., кѣпа
сакрѣ; — bell, n., сѣкѣре сакрѣ-
ікѣ; — beßen, n., пѣстрапѣ сакрѣ-
кѣ; — brot, n., пѣне de сакрѣ-
ікѣціне (дѣ пѣл прѣскѣрѣ, ліпѣ,
пѣнепѣ пѣпѣрѣ дѣпѣпте); — bienet,
m., сакрѣікѣторѣ; — bienst, m.,
сакрѣікѣшѣпѣтѣ.

Dpferet, m., сакрѣікѣторѣ, вѣпѣ-
шѣторѣ (вѣпѣшѣторѣ).

Dpfer-fest, n., сѣрварѣ de сакрѣічѣ;
— feuer, n., оокъ de олокасѣ; —
fleisch, n., карпѣ окарѣ, de сакрѣ-
ічѣ; — gebet, n., ооѣертѣікѣ,
рѣпѣціне de адѣчѣре дѣпѣпте;
— gefäß, — gefäßer, n., васъ сакрѣ;
— geld, n., ванѣ de сакрѣ-
ічѣ; — guß, m., ліпѣціне, стрѣ-
пѣре сакрѣ; — fuchen, m., порачъ,
асіанъ de сакрѣікарѣ; — lamm,
n., пѣлзѣ сакрѣічѣлілѣ, вѣпѣпѣ
пѣвѣоватѣ (D. Іосѣ-Хрістѣс);
— maß, n., — maßzeit, f., мѣ-
карѣ de зѣрѣрѣ сакрѣікарѣ; —
messer, n., кѣпѣтѣ сакрѣ.

Dpfern, v., сакрѣікѣ (жѣртѣеслѣ)
адѣкѣ вѣпѣпѣ.

Dpfer-priester, m., сакрѣікѣторѣ;
— schlächter, m., попѣ, = (pora,
cultarius; лат.) жѣпѣпѣторѣ de
вѣпѣпѣ; — thier, n., вѣпѣпѣ (a-
nimală); — thierhändler, m., вѣпѣ-
пѣрѣ; — tod, f., пѣбрѣ пѣпѣрѣ
паціне, парѣе; — wein, m., вѣпѣ
de сакрѣічѣ.

Dpfit, m., оѣітѣ, пѣтръ сѣрпѣпѣпѣ,

Dplat, n., оіатѣ.

Dpium, n., оіѣ, аѣіонѣ.

Dpobelhof, n., оіодѣлѣокѣ (medicină).

Dpponen, m., оіпѣпѣпѣ, дѣпѣрѣ-
пѣпѣторѣ.

Dpposition, f., оіпѣпѣціне; spartei,
f., парѣта de оіпѣпѣціне.

Dpativ, m., (gram. ел.), оіатѣвѣ.

Dptil, f., оіпѣкѣ; — er, m., оіпѣкѣ.

Dptisch, a., оіпѣкѣ.

Dptimismus, m., оіпѣпѣпѣкѣ, (кре-
діпѣпа кѣ іѣре шѣ кѣрѣлѣ зѣрѣ-

pilorŝ kamei ama kŝmŝ este e
 челѣ mal vŝnŝ; mi nŝ pŝtea cŝ
 ѳъ латѣлѣ mal vŝnŝ).
 Drakel, n., оравѣлѣ (d'avi проорочіе).
 Drange, f., (zi оранж), портокалѣ;
 —gelb, a., оранжіѣ, азрапціѣ,
 портокаліѣ; —rte, f., оранжеріе.
 Drangutang, m., орангѣтанѣ (моіміѣ).
 Dratorisch, a., орасторікѣ, реторічѣскѣ.
 Dratorium, n., орасторіѣ (мѣс.)
 Drchester, n., оркестрѣ.
 Drbalien, pl., орбаліѣ, провѣ греа.
 Drben, m., ординѣ, рѣндѣ, тармѣ
 (монасторіѣскѣ); кавалеріѣ, де-
 корѣціѣне, крѣче.
 Drbenŝ-band, n., кордонѣ, лентѣ (de
 ordінѣ); —bruder, m., ѳратѣ,
 кѣлѣгѣрѣ, метѣврѣ знѣлі ординѣ;
 —geistliche, m., еромонакѣ; —
 gelübde, n., вортѣ, промѣціѣне, жѣ-
 рѣмѣнтѣ de ordінѣ (че се де-
 пѣне ла інтраѣ); —gesellschaft,
 f., конгретѣціѣне, сінодѣ (соворѣ)
 de метѣрлі ordінѣ; —kloŝt, n.,
 расѣ, вестѣмѣнтѣ кѣлѣгѣрескѣ; —
 kreuz, n., —stern, m., —zeichen,
 n., крѣчеа, стеаа, семѣлѣлѣ знѣлі
 ordінѣ; —pfunde, f., команѣ-
 ріѣ; —regel, f., ретѣла 'знѣлі ор-
 дінѣ; —ritter, m., кавалерѣ ор-
 дінѣлѣлѣ; —schwester, f., сорѣ кѣ-
 лѣгѣрѣцѣ.
 Drdentlich, a., ретѣларѣ, ретѣларѣ,
 ordінарѣ, ordінарѣ; demŝndarѣ;
 ad., кѣ орѣндѣларѣ, кѣмѣ се кѣде,
 віне; er hat seine Sache — ge-
 macht, mi a ѳѣкѣтѣ віне трѣва.
 Drber, f., ordінѣ (порѣнкѣ).
 Drbinanz, f., ordінанѣ, рѣндѣ;
 auf — sein, a ѳі de рѣндѣ; —
 officier, ѳѳѣцірѣ de ordінанѣ.
 Drbinär, a., ordінарѣ.
 Drbination, f., ordінѣціѣне, хіро-
 тоніѣ.
 Drbiniren, v., (кар.), a ordіна, a
 ѳѣнці, a хіротоні.
 Drbiren, v., a ordіна, a віне дн
 рѣндѣларѣ, a амеѣа дн рѣндѣ;
 decipnŝ, ретѣлѣ.
 Drbung, f., орѣндѣларѣ; діпѣсе-
 ціѣне, ретѣлѣціѣне; клѣсѣ, рапѣ;
 — im Essen und Trinken, ретѣлѣ,

діетѣ дн трѣнкаѣ ми кѣлѣгѣрѣ;
 nach der —, не рѣндѣ; das ist
 nicht in der —, аѣѳѣта нѣ е дн
 рѣндѣларѣ; aus der — kommen,
 a emi dін рѣндѣ, a се деѣре-
 гѣла; —Stube, f., іѣвпѣ de орѣн-
 дѣларѣ; —stüßig, a., ретѣларѣ;
 —stüblich, a., перетѣларѣ; —
 zahl, f., нѣмерѣ ordінѣлѣ.

Organ, n., оранѣ.

Organisation, f., ораніѣціѣне.

Organisch, a., ораніѣкѣ.

Organisieren, v., a ораніѣа.

Organismus, m., ораніѣкѣ.

Organist, m., ораніѣстѣ.

Orgel, f., оранѣ, оранѣ (інстр, de
 мѣс. дн іѣсѣрѣчѣле аѣсѣне); —
 balg, m., ѳѳіѣрѣ оранѣлорѣ; —
 bauer, m., орѣларѣ, ѳѣвріканѣтѣ
 de оранѣ.

Orgeln, v., кѣнтѣ кѣ оранѣле.

Orgel-pfeife, f., цѣвѣ, ѳѣіѣрѣ de
 оранѣ; —spiel, n., кѣтарѣ кѣ
 оранѣ; —spieler, m., ораніѣстѣ;
 —werk, n., ораніѣстѣ.

Orgien, f. pl., орѣлі, ваканалі, ве-
 ціѣ (кѣраіѣжѣрѣ).

Orient, m., ориѣнтѣ, ресѣрѣтѣ, ле-
 ванѣтѣ; —alisch, a., ориѣнтѣлѣ;
 —alist, m., ориѣнтѣліѣстѣ, кѣпосѣ-
 торѣ de іѣмѣлі ориѣнтѣле; —iten,
 v., мѣ ориѣнтѣлѣ (авѣнтѣлѣ знѣлі dін
 чѣле дѣтрѣ пŝhte kardinale але
 орізонтелѣлі іѣтѣлѣ vnde мѣ аѳѣл); мѣ
 дѣмерѣскѣ.

Original, a., оріѣналіѣ, прототінѣ,
 de зрікѣ; —ität, f., оріѣналіѣтѣ;
 —urkunde, f., докѣментѣ аѣтѣнтікѣ.

Originell, a., оріѣнѣлѣ, чіѣдатѣ, кѣ-
 ріѣѳѣ.

Orkan, m., орканѣ, ѳѣртѣлѣ mare.

Orlean, m., орлеанѣ (колѣре).

Orlogschiff, n., налѣ de ресѣлѣтѣ.

Ornat, m., орнатѣ (вѣстѣмѣнѣ по-
 нештѣ).

Ornitholog, m., орніѣлорѣ, кѣпосѣ-
 кѣторѣ de пѣсѣрѣ; —ie, f., орні-
 тологіѣ, іѣтѣнѣ deсѣре пѣсѣрѣ
 (іѣр. іѣтѣ).

Orographie, f., орорѣгіѣ.

Ort, m., локѣ; сітѣлѣціѣне; парѣ
 de локѣ, сѣтѣ іѣч.; höheren — ѳ,

din partea răzvrătată; wir wollen es an seinem — gestellt sein lassen, сь хьсьмѣ да о парте ачѣста, сь нѣ малъ вѣривѣмъ; an — und Stelle sein, а ѣи да ѣаца докълѣ; ich meines —es, din parteml, кътѣ пентрѣ mine; —, сълъ; шикѣ; върѣѣ; —band, n., ѣерекълърѣ да върѣзълѣ тѣчѣл савѣл; —beschreibung, f., топографѣ; —seher, f., прѣма цѣнъ din o arit̄.

Derischen, n., докшорѣ.

Orthodox, a. mi ad., ортодоксѣ, дрептѣ крединчосѣ; —ie, f., ортодоксие.

Orthoepie, f., ортоепие.

Orthographie, f., ортографие, дрептѣскрипоре, дпвълътѣра де а скрикоректѣ.

Orthographisch, a. mi ad., ортографѣкѣ.

Ortlich, a., локалѣ, топикѣ; —keit, f., локалитате.

Ortshaf, m., парѣ арълъторѣ де марцил да о мирѣ.

Ortsbeschaffenheit, f., локалитате, калитатеа докълѣ.

Ortschaft, f., локѣ (сарѣ, цингѣ, district̄ шчл.)

Orts-gedächtnis, n., меморѣ локалѣ; —geistliche, m., поиа докълѣ; —gulden, m., нѣтрапѣ де ѣлоринѣ (ортѣ, $\frac{1}{4}$ лѣѣ дп принцип. dan.); стрѣминѣ.

Oscillation, f., осцилляцие.

Osse, v. Ostr.

Osef, f., осъзѣ.

Osefen, v., скорѣ нѣ чѣтѣра.

Ost, —en, m., остѣ, рѣсърпѣ.

Osteologie, f., остеологѣ,

Oster-abend, m., ажънълѣ (сѣра, нѣптеа, сьмъзѣта) паштелорѣ; —ei, n., оѣ. де паште; —feierstag, m., сѣрълътѣра паштелор; —haben, m., пакъ; —sam, n., (да сврѣл), мѣзълѣ паштелорѣ.

Osterlich, a., паскалѣ, де паште.

Osterluzei, f., ариѣологие, шърълѣ лънълѣ (плантѣ).

Ostermesse, f., ѣорѣ де паштѣ; —montag, m., лънеа паштелорѣ.

Ostern, pl., паште (сѣрълътѣра); Sonntag vor —, дъминика ѣлорпѣорѣ.

Ostersonntag, m., дъминика паштелорѣ; —tag, m., зѣоа паштелорѣ; —woche, f., септѣмъна паштелорѣ; —zug, n., къшгълѣ, кътълѣ (kipiel), паштелорѣ.

Ostlich, a. mi ad., ориенталѣ, сѣре остѣ.

Ostpunkt, m., екваторѣ ориенталѣ; —seite, f., лътѣра десѣре рѣсърпѣ; —wärts, ad., сѣре остѣ; —wind, m., аѣстра.

Otter, f., вѣперѣ; Fisch —, вѣдрѣ, лътрѣ; —brut, f., сѣминълѣ, нѣтѣрѣ де вѣперѣ; —fang, m., вѣпѣторѣ де лътре; —gezucht, v. —brut; —gift, n., венѣнѣ де вѣперѣ; —jung, f., лѣмъ де вѣперѣ.

Ottomane, f., отоманѣ.

Oval, a., овалѣ, де ѣорма овалѣ.

Ovation, f., овъгъцие.

Ochost, n., оссоѣтѣ (кадѣ ка де 10 vedre).

Orib, n., (xim.) occidѣ.

Oribren, v., а occida.

Oribitung, Oribenitung, f., осцилляцие.

Р, n., лѣтра а месесѣрѣзѣча дп алоавѣтълѣ цѣрманѣ.

Raar, n., нърѣне; копѣ, парѣ; ein — Worte, дѣѣ вѣрѣ; den Feind zu —en treiben, а лѣа не дъшманѣ да ѣзѣ; in —en, дол къте dol.

Raaren, v., дпнърѣкѣ, дпнърѣкълѣ, дпсѣдѣскѣ, асѣдѣскѣ; копътѣ.

Raarung, f., дпнърѣнътѣрѣ, дпсѣдѣ.

Raast, v. Raast.

Raast, m., арандѣ, алокълъцие; (moldov. posesiciune, дпсѣ рѣѣ);

—anſchlag, m., сума аранды, desicé (франц.), възлэцiэnea арандэл; —gelb, n., —ſchilling, m., (кыштiэ, адеiэ), сума арандэл; —herr, m., арандэторѣ, алокэторѣ; —inhaber, m., арандарѣ; —kontrakt, m., контрактѣ де арандэ.

Paſter, Paſter, m., арандарѣ.

Paſtung, f., лэре дн арандэ, арандаре.

Paſtweiſe, ad., кз тiгэлэ де арандэ.

Paſt, m., пакетѣ, колетѣ, ськэлерѣ, лерэтерѣ, сарчинэ, възькэiэ, деитэ (провинц. П. rom. it. gentame).

Paſeſel, m., aciné де сьмарѣ (ит. somaro) шi провинц. Цэриорѣ rom.); —getáth, n., възгачэ (кэчi вацi дн сакэ); —haus, n., —hof, m., дэренэ (пров. mold. ital. dogana), maraciné де дн-требосiтэ; —knecht, m., пакетарѣ, сакардэ, сакачiэ (дн Цэра rom., ital. saccardo); аргатэ; —lejnwand, f., пьнэз гробсэ, пьнэз де сачi; пьнэз черэiтэ; —nadel, f., акоиэ, andrea, andrea; —papier, n., хэртiэ де пакете, тькэлэтерэ; —pferd, n., каэлэ де сатарѣ (Цериэ rom., ital. soma, somiere); —fattel, m., сатарѣ; —wagen, m., грэсэрэ, котiэрэ, карѣ де възгачэ; —floſ, m., четгэлэ де пакетатэ.

Paſ, n., адэпэтерэ, гьнэдэтерэ, плеве пробэ, простiме.

Paſan, m., зьводэ (кэне).

Paſchen, Paſel, n., пакецелэ, сэрчинiорэ, цепгэцiэ.

Paſen, v., пакетеэ, факэ пакетэ; апэкэ, приндэ; паде диѣ fort, карэте.

Paſer, m., пакетэторѣ.

Paſet, v. Paſ, m.

Paſetbot, n., nale кэриерэ, пакет-вотэ (ital. pacchebotto).

Paſung, f., днвэитэрэ, пакетэтерэ.

Pádagog, m., (греч.), педарорэ, даскэлэ, днвэцэторѣ.

Pádagogif, f., педароцикэ, арта де а днвэца прэччiэ.

Pádagogium, n., педароциэ, аше-

зэштэртэ де днвэцэтерэ шi едэ-кэциэне.

Páderast, m., (греч.), педерастэ.

Páderastig, f., педерастiэ, дькатэ дн контра патрел.

Paſſe, f., вроскэ.

Paſſ, n., паѣ, пѣѣ (сэнетэлэ).

Paſe, f., (фр. zi пак), пацiэ, жэне серэторѣ ла знэ domнэ mare; копiэлэ де касэ (примч. dan.); n., арштэсарэ.

Paſina, f., (лат.), пацiнэ, фадэ.

Paſode, f., пародэ, темплэ сэлэ кi-серикэ idolэсикэ дн India шi Xina; фiгэрэ мiкэ кз канэ мiшкэторѣ; монетэ де аэрэ дн India (кам 4 ф. н. к.).

Paſtr, m., (zi пер), перѣ, тiгэлэ де демнитатэ, одинiорэ днсемна шi не васачiэ челэ марi ал рефелэi Францел; —тэфаммер, f., камерэ перiорэ.

Paſander, f., пэландрэ, знэ солэ де nale.

Paſaſt, m., палатэ.

Paſatin, m., палатинэ (демнитатэ дн Бугаря, одинiорэ шi днЦерманя).

Paſe, f., пьстале, кэжэ.

Paſen, v., десгiокэ, десфакэ.

Paſette, f., палетэ, знэлэ мiкэ де фортэ оваэлэ да зэграэл; жэкрiе де лемнэ.

Paſſadium, n., idolэлэ Minerвел, ськэз агэрэторѣ.

Paſaſch, m., паломэ, кэштэ mare.

Paſſiativ, n., (лат.), палиативэ, медиэштэнтэ че нэ виндекэ дн рьдэчiнэ, ори че мiжлокэ виндекэторѣ нэталэ жа пьрере.

Paſſſade, f., пэлисадэ, пьригэрэ, дн-тэригэрэ кз парi громi; ширэ де арворi дн грэдинэ.

Paſſſbaum, m., фiникэ, кэрманэ, паломэ; —garten, m., фiничэтэ, грэдинэ де фiничi; —graupe, f., грисэ, саро; —fáſe, f., фэзнэ де фiникэ мэратэ; —marſ, n., мэдэвэ де фiникэ; —meſſi, n., фэинэ де фiникэ; —ól, n., оэлэ де фiникэ; —ſonntag, m., дэми-нека флориорэ; —weide, f., сачэ, рькiтэ крестатэ, шэциорэ;

—wein, m., винъ de oinikъ; —
 wofe, f., септъмъна патимелорѣ;
 —weig, m., ратаръ de oinikъ.
 Balsme, f., ратъ de oinikъ; oikъ de
 vite, mѣгърѣ; mѣдшоръ (de салче),
 стълпаре.
 Ban, m., зекъ Банъ, зекъ гъсто-
 рилорѣ.
 Bancae, f., (греч.), баначеъ, ме-
 dicina zivѣрсалъ.
 Bandedten, n. pl., (греч.), бандекте,
 dincte, adnarea de хотърарие
 жрисконсвѣдилорѣ roman, кърорѣ
 Iustinianъ de dede изтере de лее.
 Bandoe, f., (mitol.), бандоръ.
 Bander, m., бандеръ (пъме de oc-
 ташъ romѣнскъ).
 Banegyrif, m., (греч.), банегирѣтъ,
 гъдъторѣ (алъ крива).
 Banele, f., пъпеа, къптъшълъ de
 скъндърл.
 Banier, n., стѣгъ, бандеръ, стин-
 даръ.
 Banisch, a. m. ad., (deza zekъ
 Ban), баникъ, de снаимъ mare;
 —e Schreden; снаимъ ka de zekъ
 Банъ (prin нъдърл), снаимъ оърте
 mare mѣ оъръ темекъ.
 Banner, v. Banier.
 Bancama, (греч.), n., банорамъ,
 днъдшаре de дкрърл prin стикле
 мъригоре mѣ апропигоре.
 Banster, n., рогъ къ оофезе че дн-
 торче доъ петре деодатъ, банстръ.
 Bantalonъ, pl., (франц.), банталонъ,
 чоренъ ларл.
 Bantheismie, m., пантеистъ, сис-
 тема ачелорѣ оилософл, карл пѣ
 кпескѣ алтѣ Dѣmnezeъ, декътъ
 тоталitatea, зивѣрсалitatea оин-
 делорѣ.
 Bantleon, n., (греч.), пантеонъ,
 темплъ сакратѣ гѣзрорѣ зейлорѣ
 деодатъ (дн Атина, дн Рома;
 iarъ дн Париъ гървадилорѣ марл).
 Banther, m., бантеръ (оѣръ ръ-
 нигоре).
 Bantherstein, m., диаспръ.
 Bantoffel, m., бантофъ (кълдъминге);
 —baum, m., (Forstbaum), свѣрѣ,
 пѣгъ.
 Bantouime, f., бантоимъ, аргъ de

a panѣоста патимеле mѣ idejle
 prin skime оъръ квинте.
 Bantsehen, v., вѣгтерскѣ, плес-
 нескѣ ана.
 Banzer, m., банцеръ (ital. ban-
 ciera); zea, зрасъ, дестъ; —
 bend, n., къпанъ de zele; —
 sette, f., гъпкъдеъ de zea; —
 flinge, f., спатъ, лалче дн кон-
 тра zelel.
 Banzerh, v., днзелесъ, дшвракъ
 къ zea.
 Banzerthier, n., армидиъ, татъ, а-
 ншалаъ днзелатъ.
 Bapa, m., гъгъкъ, вѣвакъ (provinc.
 rom., ital. babbo, papa).
 Bapagai, m., банагаиъ (пасере).
 Bapfhaus, m., олекаръ, лекъ.
 Bapeln, papern, вѣвълъ; олекъ-
 рескѣ; жодороцескѣ.
 Bapier, n., хъртие; bunte —, хър-
 тие мърмаратъ; Buch —, конѣъ
 de хъртие; Rief —, тонъ de
 хъртие; bns — (schlgt buch,
 хъртия ачѣста своа.
 Bapierstiel, v. Briefstiel; —bogen,
 m., колъ, оилъ de хъртиъ; —
 gelb, n., пете de банкъ, чедале
 de банкъ (ital. cedola di banco);
 —lumpen, pl., трепде, петече de
 оикътъ хъртие; —macher, m.,
 хъртиеръ, оикъторѣ, оаврикантъ
 de хъртие; —mihle, f., хър-
 тиеръ; моръ, оаврикъ de хър-
 тие; —macher, m., хъртиеръ, оа-
 врикантъ de хъртие; —schnefel,
 f., —spran, pl., ошшiore, ръте-
 зъгърл de хъртие; —staube, —
 pflanze, f., ланрѣ, ллантъ ka
 хъртия; —tarte, f., ганетъ, ко-
 воръ de хъртие.
 Bapillon, m., (фр.), оъроалъ (ital.
 farfala), олтгоратъ.
 Bapismus, m., панѣистъ.
 Bapist, m., банѣистъ (дн важонъ).
 Bapisterei, f., банѣистие (важонъ).
 Bapistisch, a. m. ad., банѣистикъ.
 Bapp, m., папъ (de мѣнкаре пен-
 тръ конл); чиръ, чирѣлаъ, клеъ
 de оилъ, картонъ, такава.
 Bapparbeit, f., картонацъ; —band,
 m., дегъгъръ дн картонъ.

- Wappel**, f., —baum, m., плодъ (арворе); —weide, f., салче плодосъ; плодъ негръ.
- Wappen**, v., даъ павъ (ла прѣчу); пѣтезъ, пѣстгрезъ, дшескъ къ пастъ (de ѳинъ).
- Wappendeckel**, m., скорцъ де хърте, картонъ (тавлъ de карте, de кѣте); къпакъ.
- Wappenstein**, m., нѣмкѣрл, вагатель; nicht einen — werth sein, нѣ шлѣтеште о чѣгъ, съ нѣ. dal анъ ванъ не ...
- Wappig**, a. шѣ ad., чѣросъ, пѣтосъ, пѣстгросъ.
- Wappst**, m., павъ, поптеѳиче, патриархъ (алъ Rome).
- Wappstkrone**, f., коронъ пѣпескъ, трѣпемнъ; —wisse, f., тиаръ, шѣтръ пѣпескъ.
- Wappstein**, f., пѣпесъ, поптеѳичесъ, патриархидъ.
- Wappstein**, v., Wappstein.
- Wappstein**, n., павѣстъ, пѣпатъ, поптеѳикатъ.
- Wapfel**, f., параволъ (пидъ).
- Wapfel**, f., пѣрадъ (алаѣ), помпъ; —bett, n., патъ де пѣрадъ, катѳалкъ (ла торц); —platz, m., пидъ де пѣрадъ.
- Wapfel**, n., paradice, pais, edemъ; —apfel, m., мѣршоръ де paradice, мѣръ де азръ; —baum, m., маслинъ съватикъ; —blume, f., агълѣкъ; —holz, n., лемнъ де алое; —vogel, m., пасере де paradice.
- Wapfelstein**, a. шѣ ad., черескъ, ка дѣн pais.
- Wapfelstein**, n., (грѣм.), paradigmъ, есемплъ, моделъ.
- Wapfelstein**, v., ѳакъ пѣрадъ, парадезъ, мѣ арѣтъ, мѣ мѣдрескъ, ѳакъ помпъ.
- Wapfelstein**, a. шѣ ad., парадокъ, контрарѣс оинѣнеѣ комъне.
- Wapfelstein**, m., параграфъ.
- Wapfelstein**, a. шѣ ad., паралелъ, de distanzъ екалъ; —linie, f., линѣ паралелъ, линѣ де агълъреа.
- Wapfelstein**, n., (mat.), пара-
- делограмъ, ѳигуръ плавъ, къ латъреде оппѣсе паралеле.
- Wapfelstein**, v., паралелезъ, нестралелезъ; анълезъ (о мѣсъръ къ алта, зпѣ рѣкъ къ алгълъ); дпделепескъ, мѣ контрагъ, мѣ сгѣческъ.
- Wapfelstein**, a. шѣ ad., паралигъ, секъ, дпделенитъ.
- Wapfelstein**, a., параѳерналъ, съпразестре (халне, скъде).
- Wapfelstein**, f., параѳрасъ, черкзмскринѣне, дескриере прип къвинте маѣ мѣде.
- Wapfelstein**, m., параситъ, лингъкъ ла маса агълѣла, трѣлъ.
- Wapfelstein**, n., змвредъ, змвреа, кортелъ, кортшоръ, парисолъ.
- Wapfelstein**, f., (mit.), зрѣитѣре.
- Wapfelstein**, v. Wapfelstein.
- Wapfelstein**, m., ертаре, pardonъ.
- Wapfelstein**, f., парептесъ, дѣкѣсъръ (ла скрѣкъ).
- Wapfelstein**, m., (франц.), профѣмъ, мѣросъ пѣкѣтъ.
- Wapfelstein**, n., (франц. шѣ it.), пѣреке, токма пе токма, дѣтокма, ла мѣсъръ, рѣмасъ (рѣтъшаръ).
- Wapfelstein**, v., (фр.), резатъ ловѣтра, пѣрезъ; мѣ скѣлнъ, аскѣлнъ; даъ рѣмасъ (wetten).
- Wapfelstein**, m., паркъ, грѣдинъ артеѳичѣосъ; шѣръ де тѣврл.
- Wapfelstein**, n., паркетъ, модѣнъ (дѣкасе жѣдекъторештѣ, министерѣале ш. а.).
- Wapfelstein**, n., парламентъ, локъ де ворѣре, локъ де десъатере, адъпанцъ.
- Wapfelstein**, m., парламентаръ, грѣтѣгоръ де паче.
- Wapfelstein**, a. шѣ ad., парламентарѣс, de парламентъ.
- Wapfelstein**, v., парламентезъ, ворескъ, гратезъ.
- Wapfelstein**, m., кашъ пармесанъ, кашъ де Парма.
- Wapfelstein**, m., (mitol.), Парнасъ, мѣнѣ локѣитъ де Мѣсе; локѣнда шѣинѣлоръ.
- Wapfelstein**, f., парокѣ (Pfarr), епорѣс.

Parodie, f., пародія, ларо дн расѣ (дн вереврѣ).

Parodiren, v., лѣ дн вѣтале де жокѣ, пародיעскѣ.

Parole, f., (фр.), паролъ, кѣвѣнтѣ.

Paroli, n., паролѣ (дн жокѣ де кѣрѣ).

Paroxyismus, m., (med.), пароксизмѣ, днрѣреа болѣл.

Part, f., парте, порциѣне.

Partei, f., партиѣ, ѳѣнциѣне (гараѣ); сектѣ; вѣтѣ, трѣнѣ (стад. truppe), вандѣ; — **geist**, m., спириѣ де партиѣ; **sich eine** — machen, а'мѣ ѳаче о партиѣ; **bei einer Sache** — nehmen, а се интереса пентрѣ зна дн партиѣ, а цѣнѣ партеа кѣва.

Parteigänger, m., партиѣнѣ; —, солдатѣ прѣдѣторѣ.

Parteilich, **parteilich**, a. mi ad., партиѣнѣ, партиѣнѣ, партиѣнѣ.

Parteilichkeit, f., цѣнѣре де парте, партиѣлитѣте, ѳавѣре.

Parteiung, f., пѣвѣре, десѣнарѣ, партиѣ.

Partette, n., (фр.), партиѣрѣ, ширѣлѣ де жокѣ (лѣ кавелорѣ).

Partie, f., парте, порциѣне, партиѣ; ѳакѣциѣне; **von der** — sein, а лѣа парте, а се дѣсоциѣ.

Partikel, f., (грѣм.), партиѣкѣа, партиѣчикѣ.

Partisan, m., партиѣнѣ.

Partisane, f., партиѣнѣ, датѣ, ланче кѣ дѣвѣ гѣше.

Partitur, f., (мѣс.), партиѣтурѣ.

Parze, v. **Parce**.

Parſch, m., партиѣкѣ, партиѣкѣ (ѳкѣзрѣ кѣ содѣ ла жокѣ де кѣлѣ).

Parſcha, m., паршѣ, демѣнитѣ ла гѣрѣ.

Parſchen, v., жокѣ ла кѣлѣ; трѣкѣ марѣ де копѣрѣвандѣ.

Parquill, n., паркѣлѣ, карте де ѳѣнѣтѣрѣ; ѳѣнатѣ.

Parquillant, m., скѣрѣторѣ де паркѣле.

Paß, m., паспорѣ, вѣлетѣ де дрѣмѣ; пасѣ, стрѣмѣрѣ, днрѣсѣциѣне (de mung); трѣкѣтѣрѣ стрѣмѣ; партиѣсѣнѣ (дела партиѣсѣ); днрѣвѣлѣ (de kal); alle Pässe besetzen, а днрѣрѣ

тѣтѣ пасѣрѣне; **freien** — haben, а авѣ партиѣсѣнѣ лѣсерѣ.

Paß, ad., дн — kommen, а авѣ ла рѣмѣнѣ, ла пропѣсѣтѣ.

Paſſa, v. **Paſſa**.

Paſſage, f., (мѣс.), партиѣсѣнѣ; трѣкѣтѣрѣ, терѣсѣтѣ.

Paſſagier, m., кѣлѣтѣрѣ, партиѣсѣнѣ (кѣчѣ пасѣ пѣнтѣ).

Paſſant, n., ѳѣнѣнѣ де пасѣтѣрѣ.

Paſſatwind, m., (мар.), помѣнок, вѣнтѣ рѣгѣларѣ.

Paßbrief a. **Paß**.

Paſſen, v., ѳакѣсѣтѣ, акѣмѣдѣтѣ (потѣрѣсѣкѣ, о хѣлѣ, о знѣлѣтѣ), днрѣтѣсѣкѣ; **prinde** локѣ; **passen** (дн кѣрѣ); **ist** аминѣтѣ; **grundeck**; **die Schuße gut** —, кѣлѣтѣминѣтѣа вѣне вѣне пѣчѣрѣ; **die Weiben** — nicht zusammen, ачѣштѣ долѣ инѣлѣ нѣ сѣнтѣ партиѣкѣа вѣнѣ, нѣ се партиѣсѣкѣ, нѣ се днрѣсѣкѣ; **auf einen** —, а вѣлѣдѣ дѣлѣ чѣнѣа; **das paßt wie die Faust auf's Auge**, ачѣсѣта се **prinde** ка лѣка дн партиѣсѣ.

Paſſend, **part**, партиѣрѣ; акѣмѣдѣтѣ (потѣрѣсѣтѣ); **kennen**; **eine** — Antwort geben, а рѣспѣндѣ ла цѣнѣрѣ, а рѣспѣндѣ партиѣрѣ, а да партиѣнѣтѣа кѣмѣ а ѳѣштѣ вѣнѣ лѣѳа.

Paßgang, v. **Paß**.

Paßgänger, m., кѣлѣ днрѣвѣтѣрѣ.

Paßglas, n., бѣкѣрѣ, покѣлѣ сѣнѣрѣтѣ кѣ инѣле.

Paßkarte, f., (мар.), хартѣ де корѣнѣтѣ.

Paßig, ad., ѳѣкѣтѣ дн рѣлѣвѣ (ла стрѣгарѣ), скѣвѣтѣ сѣлѣ вѣлѣзѣкатѣ.

Paßion, f., (лѣт.), партиѣмѣле дѣ Хс.; поѣтѣ ѳѣрѣвѣнтѣ, дѣрѣнѣтѣ ѳѣрѣ кѣмѣнѣтѣ, партиѣне.

Paßionirt, a., днрѣтѣнѣтѣ, партиѣсѣнѣтѣ.

Paßions-blume, f.; партиѣлѣрѣ, ѳлѣрѣа партиѣмѣлѣрѣ; — **geschichte**, f., истѣрѣа партиѣмѣлѣрѣ; — **wort**, f., сѣнтѣтѣрна партиѣмѣлѣрѣ; — **zeit**, f., партиѣсѣмѣ.

Paßiren, v., трѣкѣ, терѣтѣ, пасѣтѣ; партиѣсѣкѣ; се днрѣмѣнѣтѣ.

Passivgewicht, n., пасивъ, пондъ къ
 каре се възсъръ галвини.
Passivgettel, m., билетъ де трекетъ;
 кърцкль, волетъ де търел.
Passiv, a. mi ad., пасивъ; пѣрми-
 торъ; —**schulb, f.**, датори пасиве.
Passlich, v. Passend.
Passport, m., паспортъ.
Paste, f., пастъ, гъртъ; конъ де
 монетъ дн гиса; пѣтръ пре-
 циосъ имитатъ дн стикл.
Pastell, n., —**stift, m.**, пастелъ, кон-
 деис де колори зкрате.
Pasteln, v., тандзлескъ, факъ пи-
 микри.
Pastetschen, a., пѣстечелъ.
Pastete, f., пастетъ, пѣчинтъ.
Pastinake, Pastinakarwuzel, f., пѣстъ-
 пакъ, пѣстръпокъ.
Pastor, m., пѣсторъ, парохъ (ла
 протестанг).
Pastoral, a., пѣсторалъ, пѣсторескъ;
 —**theologie, f.**, теологидъ пѣсторалъ.
Patate, f., пататъ, пошь де пѣ-
 мѣнтъ.
Patente, f., патентъ, хрисовъ дескисъ.
Pater, m., пѣрнте (сѣлетескъ).
Paternoster, m., татъпостръ, рѣгъ-
 чнеа Домнхисъ; тѣгъни (во-
 вицеде хоръ, сѣтъ къзна днтрѣтъ
 а тѣгънипоръ).
Paternosterwerk, n., махинъ де
 скосъ агъ.
Patze, m., къшѣръ (дн репортъ
 нѣтръ пѣрнци вотежатъдъ, ital.
 compare); нашъ (къгръ воте-
 затъ), патринъ; сѣтъ (вотежатъдъ,
 Tausling).
Pathetisch, a. mi ad., патетикъ, дн-
 фатикъ, квероскъ (дн къвиатъ),
 миникъторъ, пѣгръзеторъ.
Pathin, f., къшѣръ; нашъ.
Pathologie, f., патологидъ, штинца
 десуре воде.
Pathos, m., пѣтере миникъторѣ де
 пасисн, патосъ, пасивне.
Patient, m., волиторъ, волнавъ, сѣ-
 феринте, пѣцинте.
Patriarch, m., патриархъ, зглетъдъ
 пѣрнте (рангъ висерическъ).
Patriarchal, —isch, патриархалъ.

Patriarchat, a., патриархатъ, патри-
 архъ.
Patrimonial, a., патримониалъ, de
 momtenipe дела татъ.
Patrimonium, n., патримонидъ.
Patriot, m., патриотъ, сѣтъ азъ па-
 триел.
Patriotismus, n., патриотисмъ, из-
 киреа патриел.
Patrize, f., пѣзгѣе, патрицъ (литеръ
 де оцъдъ).
Patriziat, n., патрициатъ.
Patrizier, m., патрицидъ, фргнрашъ
 азъ знеи комъне.
Patrole, Patrule, f., патролъ, чѣтъ
 де остамл пѣзиторл.
Patroliren, v., патролетъ, верлетъ.
Patron, m., патронъ, протенторъ.
Patronat, n., патронатъ.
Patrone, f., моделъ, тинаръ; кар-
 ташъ, фъшикъ.
Patrontasche, f., ташкъ де карташе
 (it. tasca de cartocci), тѣшкъ де
 фъшиккри.
Patsch, m., пѣсперъ, гѣшѣлъ, пѣл-
 митѣръ, пѣоскъ.
Patsche, f., тѣншѣоръ, тѣникъ;
 флѣшкъ, вѣлѣкъ; einen aus der
 — jechen, а сѣтна не чинева дн
 невоѣе.
Patze, f., къпакъ де къкнѣрѣ; рѣ-
 фргнрашъ (ла тѣнекъ).
Paßig, a., рѣстигъ, сѣрзъ; рѣ-
 гьеръ; фълосъ.
Paufe, f., цимвалъ, цимвзлъ; тим-
 пинъ (с. скриптаръ); фргнра де
 кафеа; der — ein Loch machen,
 а да капетъ ла зпъ ламъ.
Paufen, vatъ дн тимпине.
Pausbaß, v. Pausbaß.
Pausch, v. Pausch.
Paussiren, v., пѣссезъ.
Paufe, f., (мзс.), пѣсзъ, гѣчере.
Paussiren, v., пѣссезъ, стаъ, рѣ-
 сѣлъ; рѣпѣссезъ.
Pavian, m., павианъ (тѣншѣоръ де
 челе марл); омъ кадъ, сѣгитѣръ.
Pavillon, m., павионъ, фѣшоръ.
Pazient, v. Patient.
Peck, a., кътранъ, смѣлъ.
Peckbaum, m., врадъ (дн каре се
 фѣче кътранъ, Pieser); —erde,

Bericht, f., (тн.), **попариж**.
 Permanent, a., **стѣгорѣ, перманенте**.
 Perpendikel, m., **перпендикулъ**.
 Perücke, f., **перакъ, вѣрѣкъ**.
 Perückenstod, m., **калѣнѣ де перѣче; калѣ секѣ**.
 Persico, m., **персикотѣ, винарѣ трасѣ**
не сивѣри де персикъ.
 Person, f., **персѣнъ (инкиментѣ);**
инсѣ, днсѣ, individŭ; vornehmte
—, персонажис; klein von —
микѣ де етатѣрѣ.
 Personal, a., **персоналѣ, че се дине**
де персѣнъ.
 Personale, n., **персоналѣ, корпизлѣ**
зней дерегѣториѣ.
 Personalien, pl., **трѣви персонале,**
персоналитѣциѣ.
 Personalität, f., **персоналитате**.
 Personendichtung, f., (pet.), **про-**
сопонецъ, аворѣре кѣтрѣ персѣнъ.
 Personensteuer, f., **кѣштаגיע, даждеа**
не канѣ.
 Personifizieren, v., **персонификѣ**.
 Persönlich, a. mi ad., **персоналѣ,**
дн персѣнъ, кѣ трѣвилѣ.
 Persönlichkeit, f., **персоналитате**.
 Perspektiv, n., **окианѣ, тѣвѣ, те-**
лескопѣ.
 Perspektive, f., **проспективѣ**.
 Perspektivisch, a., **проопективѣ**.
 Pest, f., **чѣмъ, вѣрѣ липичѣсѣ, пѣс-**
тиленѣ.
 Pestartig, a., **чѣмосѣ, ка чѣма**.
 Pestbeule, f., **вѣвоилѣ чѣмѣ, кар-**
внкулѣ.
 Pestestig, m., **оцетѣ де патрѣ ло-**
триѣ, оцетѣ де чѣмъ.
 Pesthaft, a., **довитѣ де чѣмъ, мо-**
липсѣ.
 Pesthaus, n., **лѣзѣретѣ, карантинѣ,**
касѣ де чѣмаѣ.
 Pestilenz, v. Pest.
 Pestilenzialisch, a., **днчѣматѣ; спѣр-**
катѣ.
 Petarde, f., **петардѣ**.
 Petermännchen, n., **петрѣнѣ, монетѣ**
микѣ (de 50 ban).
 Peterflie, f., **пѣтрѣжелѣ**.
 Peitschaft, f., **сѣнилѣ (печетѣ)**.
 Peitschieren, v., **сипилѣзѣ (печет-**
лескѣ); пѣжлескѣ, дншѣлѣ.

Пес, m., **зрѣсѣ**.
 Пѣсе, f., **кѣдеа**.
 Peuschei, n., **пѣрѣпѣлѣ**.
 Pfad, m., **кале, кѣраре, потекѣ**
(шартге).
 Pfadlos, a., **пѣдѣмлат, дешертѣ,**
пѣрѣсѣтѣ.
 Pfäffchen, n., **попшорѣ, преоделѣ**
(ital. pretino, нѣта де аѣл rom.
прѣринѣ).
 Pfaffe, m., **попъ; ченѣ; понѣ; допѣ;**
пиралѣ (пасере, Dompfaff).
 Pfaffenbaum, m., **сѣпѣрѣ (арворе)**.
 Pfaffen-diener, —freund, m., **попосѣ,**
прѣринѣ кѣ помѣ.
 Pfaffenhütchen, n., **потидѣ де сѣпѣрѣ**.
 Pfaffenlist, f., **вѣкленѣ попѣскѣ**.
 Pfaffenmäßig, pfäffisch, a. mi ad.,
попѣскѣ, попѣште.
 Pfaffenhum, n., **попѣме, попѣрѣме**.
 Pfafferei, f., **апѣкѣтрѣ попѣскѣ,**
манѣерѣ попѣскѣ.
 Pfahl, m., **парѣ; цѣпѣ; цѣрѣшѣ;**
харачѣ; стѣлѣ; тѣрамѣ; —brüde,
f., podŭ че стѣлѣ; —bürger, m.,
чѣгѣденѣ днн сѣвѣрѣнѣ; —graben,
m., шанѣзѣ кѣ парѣ; —ramme, f.,
верѣече де вѣтѣтѣ парѣ; —ring,
m., такѣ де докѣинѣ (че мо-
шиа кѣвива).
 Pfähchen, n., **пѣрѣлеуѣ, пѣришорѣ,**
пѣрѣшѣ, пѣрѣштѣнѣ.
 Pfählen, v., **ватѣ парѣ; трагѣ дн**
цѣгѣ; хѣрѣдѣскѣ (vii).
 Pfählung, f., **днцѣпѣтѣрѣ; пѣри-**
тѣрѣ.
 Pfalz, f., **кастѣлѣ, палатѣ; —graf,**
m., палатинѣ (равѣ дѣпѣ чѣлѣ
реѣскѣ); —graffschaft, f., пала-
тинатѣ.
 Pfalzer, m., **докѣиторѣ днн палатинатѣ**.
 Pfand, n., **пемнѣ, гаѣлѣ (зпг. зѣ-**
логѣ, тѣрѣ. amanetŭ); ипотекѣ;
сѣкѣрѣтате; депосѣтѣ, депѣсѣтѣ;
ich gebe euch meine Ehre zum —
еѣ вѣ стаѣ вѣнѣ кѣ оубѣра меа.
 Pfandbrief, m.; **докѣимѣнтѣ де ипо-**
текѣ, сипѣтѣ пѣнтрѣ зѣлогѣ.
 Pfandbürge, m., **остатѣ, остатикѣ**
(Geiſel).
 Pfänden, v., **пѣмпорѣзѣ, зѣло-**
пѣскѣ; сѣкѣвѣстрѣзѣ.

Pfander, m., пемпорѣторѣ, зълоцѣ-торѣ; секвестръторѣ.
Pfanderpiel, n., жокѣ де гацѣрл.
Pfandgläubiger, m., кредиторѣ не гацѣ, кредиторѣ не ипотека.
Pfandhaus, v. Leihhaus.
Pfandrecht; n., дрептѣ де зълоцѣтѣ;
Pfandschein, m., визетѣ де зълоцѣтѣ.
Pfandschilling, m., сѣмъ изатѣ не ипотека, такѣ де дѣтѣвѣларѣ ипотекал.
Pfandschuldner, m., деротѣ, ипотекарѣ.
Pfändung, f., пемпорѣцѣне, зълоцѣтѣрѣ; секвестрѣ.
Pfandweise, ad., кз тѣтѣлѣ де зълоцѣ.
Pfannchen, n., тѣгѣцѣ.
Pfanne, f., тѣгалѣ (тѣнцѣре); тавъ; оданъ сѣѣѣѣ (ла аконерѣтѣ де касѣ).
Pfannenfischen, m., нѣлѣчѣтѣ дѣ тѣгалѣ.
Pfannenfisch, m., тѣгѣлѣрѣ; кѣлѣѣрѣрѣ.
Pfanner, m., пропрѣтарѣ де сѣрѣрѣл (каре ѣрѣе сарѣ).
Pfarracker, m., арѣ парохѣалѣ, порѣцѣне канонѣкѣ.
Pfarramt, n., дерѣтѣторѣа де парохѣ.
Pfarrbezirk, n., **Pfarrte**, f., парохѣ, епорѣ.
Pfarrer, m., парохѣ, пѣванѣ (ла католичѣ), пасторѣ (ла протѣстанцѣ).
Pfarrsuhre, f., кѣака парохѣалѣ.
Pfarr-gemeine, f., —leute, pl., попорѣлѣ парохѣлѣ, попорѣнѣ.
Pfarr-genoss, m., —fnd, n., допорѣанѣ, епорѣанѣ (дѣ Прѣнцѣ. ром.).
Pfarrkirche, f., вѣсерѣкѣ парохѣалѣ.
Pfarr, n., гѣрдѣ де дѣрѣнѣ.
Pfau, m., пѣзнѣ.
Pfaufaſan, m., ѣасанѣ пѣзнѣ.
Pfautaub, f., норѣмѣлѣ пѣзнѣ.
Pfebe, f., востанѣ (галѣнѣ).
Pfeffer, n., нѣперѣ; *ba liegt der Hase im —*, аѣлѣ заче рѣлѣ.
Pfeffer-artig, a., ка нѣперѣлѣ, де натѣра нѣперѣлѣ; —baum, m., нѣперѣ (арѣорѣле); —bũſſe, —boſe, f., нѣперѣлѣ, кѣтѣорѣ де нѣперѣ; —gutſe, f., краотѣвѣте

нѣперѣ кз нѣперѣ; —bott, n., ѣпѣ де нѣперѣ; —braut, n., крѣнѣцѣ (пѣантѣ); —buchten, m., тѣрѣ нѣперѣтѣ; —mũſſe, f., морѣмѣ де нѣперѣ; —mũnſe, f., мѣнѣ нѣперѣѣѣ (кз гѣстѣ де нѣперѣ); —mũſſe, pl., азѣчѣле де тѣрѣ; —pflanze, —ſtaube, f., арѣзѣтѣлѣ нѣперѣлѣ.

Pfefferling, m., кѣрѣте ѣтѣе.

Pfeffern, v., нѣперѣлѣ.

Pfeiſchen, n., ѣлѣрѣлѣ, ѣлѣмѣкѣ.

Pfeife, f., дѣвѣ; ѣлѣрѣлѣ, тѣлѣкѣ, ѣлѣмѣкѣ; вѣчѣмѣ; нѣнѣ (чѣзѣкѣ); мѣсорѣ; азѣлѣтѣ де ѣартѣ; *die — ſtopfen*, а дѣмѣлѣ мѣнѣ; *wer im Nothe ſiſt, hat gut — ſchneiden*, авѣтѣлѣ нѣ канѣнѣ мѣнѣ.

Pfeſſen, v., ѣлѣрѣлѣ, нѣлѣрѣлѣ, нѣлѣкѣ, нѣлѣлѣ; *et ſoll mir ſchon anders —*, дѣлѣ вѣлѣ жѣка ѣлѣ (амѣрѣнѣаре); *auf dem leſten Loche —*, а тѣра де мѣрѣе.

Pfeifen-deſtel, m., нѣпѣкѣ де мѣле; —fnoſen, m., ѣлѣрѣлѣлѣ нѣчѣрѣлѣ; —topf, m., нѣнѣ, мѣле; —rohr, n., дѣвѣ, чѣзѣкѣ; —ſtopfer, m., сѣванѣ де нѣнѣ; —thon, m., —erde, f., лѣтѣ де нѣнѣ; —weſt, n., дѣвѣрѣтѣ, ѣлѣрѣрѣтѣ.

Pfeifer, m., ѣлѣрѣлѣторѣ, нѣлѣрѣлѣторѣ.

Pfeil, m., сѣцѣтѣ; —förmig, a., ка сѣцѣта; —braut, n., сѣцѣтѣрѣлѣ (пѣантѣ); —ſchnell, a., рѣнеде ка сѣцѣта; —ſchuß, m., сѣцѣтѣтѣрѣ; —ſchũß, m., аркарѣ, сѣцѣтарѣ; —ſtein, m., вѣленѣтѣ; —wunzel, f., рѣдѣчѣнѣ тѣлѣѣтѣрѣ.

Pfeiler, m., нѣластрѣ; стѣлѣлѣ, колѣмѣ; (арх.) канѣтелѣ, ѣрѣстѣ; —ſpiegel, m., тѣрѣмѣ, орѣлѣнѣ дѣтѣре ѣрѣстрѣлѣ.

Pfenning, m., вѣнѣдѣ, оволѣ, парѣ; дѣнарѣ (ſeller); —fuſſer, m., сѣрѣчѣлѣ, аварѣ, че лѣтѣ банѣлѣ кз шѣнѣте аѣе; —gewicht, n., кѣмпѣлѣ де провѣ (монѣтан).

Pferch, m., валѣтѣ, гѣнолѣ; сѣлѣ; сѣвалѣ; зѣкѣторѣ.

Pferche, f., парѣ, дѣрѣдѣтѣрѣ.

Pfortader, f., вълъ портаръ (анат.).
Pfortchen, n., портицъ, портишоръ.
Pforte, f., портъ; дптраре, дп-
 трагъ; ottomaniſche —, Порта
 отоманъ, Domnia търческъ.
Pfortner, m., портаръ.
Pfote, f., проптеа, спиржинъ.
Pfoften, m., поштъ, скъндъръ гробъ
 челъ пѣдинъ de doi поликаръ (лат.
 postis).
Pfötchen, n., врънкъцъ, лъвѣцъ.
Pfote, f., врънкъ (итал. branca), лавъ.
Pfötter, m., animalъ къ лаве, ani-
 malъ врънкакъ.
Pfriem, m., сълкакъ, сълъ таре, це-
 трекалъ.
Pfropf, m., două, астѣпшъ (итал.
 storaccio); фотгелъ (ла дп-
 пшкаге).
Pfropfen, v., астѣпъ, дндонъ; тик-
 сескъ; алтѣсескъ, днокѣзъ.
Pfropfmesser, n., косоръ, къцитъ de
 алтѣтъ.
Pfropfreiß, n., сърчеа, рѣтѣрелъ
 (млъдинъ) de алтѣтъ.
Pfropfschule, f., seminarъ de алтої.
Pfunde, f., премъндъ (арделен.,
 it. prebenda), венефичъ, исворъ
 de венитъръ (висеричешт).
Pfundner, m., премъндаръ.
Pfund, m., валтъ, вълткъ, тѣ-
 раштѣпъ; пороѣ; тѣпърѣ (мо-
 чѣрлъ, стѣлмъ).
Pfund, m., перѣпъ de фълдъ, пе-
 рѣпъ de пѣѣ; фълдѣме.
Pfundlicht, a., вълткъ, тѣрѣштѣпоскъ.
Pfund! int., фъл! рѣшѣне.
Pfund, n., пѣнтъ, лѣвръ (месъръ de
 грезтате).
Pfundbirn, f., наръ таре (оръпъ);
 —gewicht, n., грезтате de зпъ
 пѣнтъ; —leber, n., талпъ гробъ,
 талпъ греа (лѣкратъ днадѣскъ);
 —weise, ad., къ пѣнтъ; —zinn,
 n., късѣторъ комънъ.
Pfundarbeit, f., лѣкръ кърпъчѣтъ,
 лѣкръ страпацатъ.
Pfundchen, v., кърпъческъ (итал. ac-
 ciapraghe), лѣкръ рѣѣ, стрѣкъ лѣ-
 крѣкъ; пѣѣкъ (пѣѣкъ de пѣшкъ
 дп тѣгале).

Pfuschet, m., мештеръ—стрѣкъ, кър-
 пачъ.
Pfuscherei, f., кърпъчѣлъ, лѣкръ
 стрѣкакъ.
Pfüße, f., пороѣ, флѣшкъ; пѣдъ.
Pfäetop, m., (митол.), Фаетонъ; жѣне
 къ фѣреа палтъ; тѣрсъръ, кълѣскъ
 палтъ шѣ зшоръ.
Pfalanr, f., (греч.), фаланге, корпъ
 de останѣ дпшѣрацѣ десъ дп три-
 зпчѣ; (анат.) бселе децѣтелоръ
 omenештѣ.
Pfäenomen, n., (греч.), феноменъ,
 арътаре, анъринъ страординаръ
 дп патъръ; орѣче фенѣтъ алъ па-
 тѣрѣ; орѣче лѣкръ раръ.
Pfantaft, m., фантасѣ, фантасѣоскъ,
 омъ кърѣ дп лѣпсеште о дѣгъ,
 лѣнатѣкъ.
Pfantaste, f., фантасѣ, каприцъ.
Pfaraonſtaub, f., пѣрчѣлъ de India,
 поркъ de mare.
Pfaraos, Pfaro, Pfaroſpiel, n., фара
 (жѣкъ de кърѣ не порокъ).
Pfarifäet, m., фарѣсѣ (о сектъ ре-
 лѣѣосъ ла еврей); фъдѣръ, сѣп-
 тоѣ, амъциторъ.
Pfarmacie, f., фармачѣ, арта de апре-
 пара медѣкъмѣнтѣле, апотекърѣ.
Pfäse, f., фасъ, скѣмварѣ, стрѣштѣ-
 таре, дѣверселе анъринѣ але лѣ-
 пѣи шѣ але зпоръ планете.
Pfäruß, m., фаръ, фънаръ, тѣрпъ
 амежатъ ла дптрате дп портърѣ
 шѣ лѣзминатъ.
Pfäilanthrop, m., (греч.), лѣвѣторъ de
 omenѣме; омъ зпнъ дпн патъръ.
Pfäilanthropie, f., фѣлантропѣ, лѣвѣре
 de omenѣ.
Pfäilister, m., фѣлѣстѣ (зпнъ попоръ
 антикъ вѣчѣнъ еврейторъ); чѣгъ-
 денъ сѣмѣлъ; школаръ пѣкълѣтъ.
Pfäilolog, m., фѣлогъ, омъ лѣге-
 ратъ къре се окъпъ къ фѣлологѣ.
Pfäilologie, f., фѣлологѣ, шѣтѣнъ че
 се окъпъ маѣ вѣртоскъ къ критѣка
 шѣ къ грѣматѣкъ, стѣдѣи критѣкъ
 алъ лѣмвѣл.
Pfäilosoph, m., фѣлософъ, лѣвѣторъ
 de дпдѣлѣпчѣне.
Pfäilosophie, f., фѣлософѣ, лѣвѣре
 de дпдѣлѣпчѣне.

- кэпощте лэкрърие дін касцело
ші дін еоптеге лорѣ.
- Philosophiren, v., философезѣ, чер-
четезѣ адевързлѣ, кавтѣ днде-
лепчэнеа.
- Philosophisch, a., философскѣ.
- Phlegma, n., (med.), флегмѣ, зе-
рошине (ан сѣпче); матеріѣ
аптѣосѣ ші дпгінзечѣосѣ (мѣчѣ,
скѣпартѣ).
- Phlegmatisch, a. ші ad., флегматикѣ;
непѣсѣторѣ, сѣпче-рече.
- Phlogistisch, a., (ан chimia веке),
флогистикѣ (се зиче де знѣ фл-
идѣ, дін каре се есидикѣ кал-
чинареа металеорѣ ші арсѣра
алторѣ корпѣрл).
- Phöbus, m., (mitol.), Аполоне,
Сѣреле, Феѣѣ.
- Phönix, m., феніче, пасере фавз-
лѣосѣ, зпикѣ дін соѣзлѣ сѣѣ, че
трѣла сѣте де ані, мѣрѣа ші се
репѣштеа дін чепѣшеа са.
- Phosphor, m., (chim.), фосфорѣ, корпѣ
сипилѣ, лѣмпіѣторѣ ла днтзепе-
рекѣ; — sauer, a., фосфорикѣ; —
sauer, f., ацидѣ фосфорикѣ.
- Phrase, f., фрасѣ, знѣ нѣмерѣ де
кѣвинте че даѣ знѣ днделесѣ.
- Physisch, a., ектикосѣ, оѣтикосѣ.
- Physik, f., фисикѣ, штіинда патрѣеі,
кэпощтіинда де днѣсѣпиріѣ кор-
пѣрлорѣ.
- Physikalisch, a., фисикалѣ.
- Physikat, n., фисикалѣ, дерегѣторіа
медикѣлѣ ordinarѣ аѣѣ зпелѣ
комѣне.
- Physiker, m., фисикѣ, челѣ каре се
окѣпѣ кѣ фисика.
- Physikus, m., фисикѣ, медикѣлѣ зпелѣ
комѣне.
- Physiognomie, f., фисіономіѣ, фисіо-
номіѣ, трѣсѣреле фецелѣ; аерѣлѣ
фецелѣ.
- Physiognomist, m., фисіономистѣ, кэ-
пѣсѣторѣ де ѣменті дѣпре трѣ-
сѣреле фецелѣ.
- Physiologie, f., фисіологіѣ, штіиндѣ
дѣпре віѣца ші де лэкрърие
органістелорѣ.
- Physisch, a. ші ad., фисикѣ, фисическѣ,
патрѣралѣ, фірескѣ.
- Piano, ad., (ан mus.), піанѣ, днѣтѣ.
- Pianoforte, n., піанофортѣ; класірѣ
(інсѣрѣсѣнтѣлѣ мѣсикалѣ).
- Piafter, m., лѣѣ, піастрѣ (нѣпире
де монетѣ ла рѣмѣнѣ ші трѣлѣ).
- Pischen, v., кѣтрѣпескѣ; піѣѣ (кѣ
чеѣа); ѣѣѣ мѣлѣтѣ.
- Pide, f., ланче, пікѣ; чѣканѣ ас-
кѣпирѣ.
- Pidel, n., ѣемікѣпѣ.
- Pidelfhaube, f., кнѣптерѣ, коіѣѣ.
- Pidelfhäring, m., ерінгѣ сѣратѣ;
пѣѣскѣрѣчѣ, арлекініѣ, пѣкалѣ.
- Piden, v., пішкѣ, чѣкпескѣ, чѣпескѣ
(кѣ піѣкѣлѣ).
- Pidenid, m., петречере, трѣтѣмѣлѣ,
данѣѣ, пікнікѣ.
- Pidet, n., пікетѣ (десетѣрѣ ші жѣлѣ
де кѣрд).
- Pidling, m., ерінгѣ ѣѣматѣ.
- Piedestal, n., (архіт. ші скѣпнт.),
підесталѣ, сѣпортѣ не кѣфе заче
о колѣпѣ, статѣѣ ш. а.
- Pietist, m., піетистѣ, каре се дине
де сѣкта піетіштілорѣ.
- Pietisterei, f., еѣлѣвѣѣ фалѣсѣ.
- Pietistisch, a., піетистикѣ, каре се
дине де ліѣѣра еѣапѣѣлѣелѣ.
- Pifant, a. ші ad., пікантѣ, піпѣ-
торѣ, пѣнгѣросѣ (кѣвинте).
- Pife, f., пікѣ, елѣвардѣ (армѣ);
рѣнкѣре, мѣпирѣ.
- Pifenier, m., пікерѣ (остамѣ).
- Pifet, v. Pidet.
- Pilaster, m., (архіт.), піластрѣ, сѣлѣлѣ
(ѣсѣвирѣ де чеѣа че се піѣѣ колѣпѣ).
- Pilger, m., кѣлѣгѣорѣѣ (ла докѣрл
сѣинте), перегрінѣ, ациѣ; — faßt,
f., перегрінѣлѣ.
- Pilgern, v., перегрінѣезѣ, кѣлѣтѣ-
рескѣ (ла докѣрл сѣинте).
- Pilgerschaft, f., перегрінѣлѣлѣ (хѣ-
ѣеалѣлѣкѣ).
- Pilgrim, v. Pilger.
- Pille, f., пілѣлѣ, ханѣ, ѣѣкѣтѣрѣлѣ.
- Willen, v., ѣерекѣ (мѣбра).
- Pilot, m., пілотѣ (кѣрѣмачѣ).
- Will, m., ѣѣрете.
- Pimpelig, a., дѣлѣкѣтѣлѣѣ, молѣтѣкѣ,
пѣлѣпандѣ, ѣолѣтѣкѣ.
- Pimpeln, v., сѣлѣтѣ молѣтѣкѣ, мо-
ѣалѣрѣ.

Wärrerstein, f., пистаче съмагитъ,
пакшорикъ, локотидъ (плантъ).
Wärrerstein, f., пьгръпжелъ съма-
текъ, шипъаеа.
Wärrer, f., семажца пилъа.
Wärrerbaum, m., пинъ domesticкъ.
Wärrer, f., шикъ, варкъ.
Wärrer, f., оштелъцъ, ошчоръ; пе-
идъ, джигъ.
Wärrerstein, m., принципекъ (металъ).
Wärrer, m., пемелъ (де пьръ ла зъ-
гравъ); гьгъдъ, топтъ.
Wärrerstein, f., оштелитъръ; зьмеръ-
търъ, вочитъ.
Wärrerstein, v., зьгръвекъ, портъ пе-
некъ; шгъ, шьжескъ; те во-
чекъ.
Wärrer, f., пьхаръ, пинтъ (мъсъръ).
Wärrer, f., пинъ, цъвъ; вогъ, вогинъ
(шгитинъ).
Wärrer, v., чиринекъ (пъагъ); скъп-
чекъ (пъагъ).
Wärrer, m., кове, дигъ (ла гьинъ).
Wärrer, v. Wärrer.
Wärrerstein, f., пирамидъ.
Wärrer, m., пиролъ (пасере).
Wärrerstein, f., пиретъ, пасъ чер-
кларъ.
Wärrerstein, m., писангъ, маслинъ de
India.
Wärrer, f., пинъ, пшаре.
Wärrerstein, v., цистъа.
Wärrerstein, v., шотескъ.
Wärrerstein, f., пистачъ (пакшоръ зъ-
гравъ de ресъритъ).
Wärrersteinbaum, m., пистачъ (ар-
вореле).
Wärrerstein, n., (ботан.), пистидъ (орга-
нелъ оштелескъ алъ ошорикоръ);
пизгъ.
Wärrerstein, f., пистолъ (армъ); пистолъ
(монетъ de азъръ дн Спаня, Ита-
лиа ш. а.).
Wärrersteinhalfter, f., токъа, ошда
пистолъа.
Wärrerstein, f., v. Wärrerstein.
Wärrerstein, a. ш. ad., питторескъ,
пигорескъ, че привеште ла зъ-
гравие; че меритъ а се зьгръа.
Wärrer, v. Wärrer.
Wärrer, v., ськъа, ськълескъ, пь-

къжескъ; гартескъ, гьдескъ; а-
пинъ, апинескъ.
Wärrer, m., пькъжиторъ, ськъиторъ;
гивълтъръ.
Wärrerstein, f., ськъитъръ, ськъитъръ;
гивълтъръ, хьдъа, ангъритъръ,
страпагъ (итал. strarazzo).
Wärrer, f., плагъ, каспъ, пькажъ;
остенелъ; педенсъ; —geist, —
teufel, m., спиритъ торгъторъ,
ошритъ къспиторъ, демонъ, ошръ.
Wärrer, v., къспескъ, пькъжескъ,
торгътежъ; ватъ; педенескъ.
Wärrer, v. Wärrer.
Wärrer, m., плациаръ, ошръ de скрип-
търъ, каре дъ скриптъръ стръне
свъ пьмеле сьа.
Wärrer, n., плациатъ, ошръ de
скриптъръ.
Wärrer, n., пькатъ, прокиетъцине,
пъагъцине.
Wärrer, Wärrer, f., савие ськъръ,
сьбиоръ.
Wärrer, m., планъ; десемъ; проиетъ;
локъ мескъ.
Wärrer, a. ш. ad., планъ, кларъ; е-
кажъ.
Wärrer, n., пьпшоръ; проиетелъ.
Wärrer, f., копертъ de пьагъ гробъ.
Wärrer, f., планъръ, локъ планъ, мескъ.
Wärrer, m., планетъ.
Wärrersteinbahn, f., калеа, орбита зъа
планетъ; —system, n., сисема
планетаръ.
Wärrerstein, a., планетаръ.
Wärrerstein, f., планиметриъ, шти-
инца пьсърътъръ сьрафеделоръ
плане.
Wärrerstein, v., сьланезъ, апланезъ,
дранетъ; петежескъ (металъ);
днкетъ.
Wärrer, f., пьланкъ (итал. palancato),
стоборъ; планкъ (месъръ ка de
o литъ).
Wärrerstein, f., тирълерие (фр. tiraille-
rie), иентътъръ, пьжкьтъръ сип-
гратикъ (ла colday).
Wärrerstein, v., тирълезъ, иентезъ.
Wärrer, v., днкетъ къ пьланкъ.
Wärrer, a. ш. ad., ошръ планъ;
песокотитъ.
Wärrerstein, a. ш. ad., копертъ

- кэ планьлэ, дэпэ планэ, аме-
сэратэ планьлэ.
- Planſchen, planſchern, плеснєскэ
апэ, влєгэрэ.
- Plantage, f., (zi плантаж), план-
тажэ (de захарэ, кофеа ш. а.
лн Америка).
- Plapperei, f., чикэлитэрэ, флєкэриє,
пшыгитэрэ, ходороцире дин гэрэ.
- Plapperer, m., флєкарэ, чикэлиторэ,
лимьэтэ, дэрдагэ, ходорогэ.
- Plapperhaub, m., —maul, n., в.
Plapperer.
- Plappern, v., чикэлескэ, флєкэрескэ,
ходоропескэ, ворвєскэ фэрэ роцтэ,
батэ дин гэрэ, токэ.
- Plarrauge, n., окіэ зрдаросэ.
- Platte, f., пшытеа; гэрэ таре,
гэрэ кэскагэ.
- Platten, v., зрлэ, мэгэ, свєрэ,
рэкпєскэ.
- Plastik, f., пластикэ, пэтереа де а
плэстэзі (ла анімале); арта де
а модела оигэре (дин пэтрэ, ме-
тале ш. а.).
- Plastisch, a. ші ad., пластикэ.
- Platina, f., платинэ, аврэ алэбэ (ma-
grea декэтэ аврэлэ).
- Platsch, m., қолкытэрэ; кызтэрэ.
- Platschern, v., плєснєскэ, плєоскыз,
лочорєскэ (лн апэ).
- Platt, a. ші ad., платэ (ігал. piatto),
тэртитэ, лэтецэ; комэпэ, ordi-
нарэ, де жосэ; токма; —e Worte,
кэвинте тривіале, кэвинте де жосэ;
—e Nase, пасэ тэртитэ; — ma-
ſchen, а сплана, а лэци, а лнді-
рєпта; — sprechen, а ворві знэ
диалєктэ де жосэ.
- Plattbrett, n., скындэрэ де кэлкатэ
рэфе; —eisen, n., лимва фєрэлэ
де кэлкатэ; —deutsch, a., лимва
перманэ дин Германия де жосэ,
пермана влогарэ.
- Platte, f., плакэ; лєспєдє, гавлэ;
лэтэпює; аріэ, подішэ; канэ
кєлэ; фэндэ (де пэлэриэ); фєр-
фэриэ латэ.
- Platten, plätten, v., спланєзэ; лэ-
цєскэ; тэртєскэ, лєспєзєскэ;
калкэ (рэфе).
- Plattelfe, f., Plattfiß, m., плэтикэ
(пєштє).
- Platterbse, f., мэзэриє.
- Platterdings, ad., авсолэтэ, авсо-
лэтэпэнтэ, лн тогэ модэлэ; лндатэ.
- Plattfuß, m., пичорэ-латэ.
- Plattheit, f., лэциме, тэртимє; три-
віалитатє, пєкэлитэрэ, гогомэлиэ.
- Plattiren, v., плэтецэ, сфєлэ кэ аврэ,
кэ арпінтэ, лн аврєцэ, лн арпінтецэ.
- Plattmühle, мөрэ де лэцитэ, мөрэ
де пєтєлэ (де аврэ, арпінтэ).
- Plattnase, f., пасэ тэртитэ.
- Plattner, m., лэциторэ, тэртиторэ,
пєтєларэ.
- Plattung, Plättung, f., лэцитэрэ,
лєспєзитэрэ.
- Plattwäſche, f., рэфе де кэлкатэ.
- Plattriegel, m., плэпєа.
- Platz, m., локэ, постэ, ситэциєпє;
пиацэ (мэйданэ, тэр.); плэципэ,
погачє (аливантэ, тэртэ); пок-
пєтэ, троскытэ, плєспєтэ; —regen,
m., пюєє рэпєдє.
- Platzbüſche, f., кэпєа.
- Pläzen, v., плєснєскэ, крєпэ, ме
спаргэ.
- Pläzen, v., пєкпєскэ; крєпэ.
- Pläuberer, f., лимьэциэ, ворєз де
кэакэ, гыльциэ.
- Pläuberer, m., гыльциторэ, гэралівэ,
ворварєцэ.
- Pläuberhaft, a. ші ad., лимьэтэ,
гэралівэ, лисрэ.
- Pläuberhaftigkeit, f., лимьэциме, гє-
рэлівэ.
- Pläuber-maul, n., —taſche, f., в.
Pläuberer.
- Pläubern, v., гыльцєскэ, факэ гэрэ,
ворвєскэ де кэакэ.
- Pläuß, int., троскэ, покэ, плєоскэ.
- Pläuze, f., мэрантале; лавидэ.
- Pléonasmus, m., (рєт.), плєонастэ,
присоциндэ стрікычосэ де кэвинте.
- Plethi, (Pretthi und Plethi), амєс-
тєкэтэрэ, гыльциє.
- Plinse, f., кокэ, тэртэ (лн tirale).
- Plombiren, v., плэмбєзэ (dingü стрі-
каці ш. а.).
- Plöß, ad., лндатэ, лн клінэ; sub.
n. плєспєтэ.
- Plöße, f., плэтикэ (пєштє).

Widlich, ad., ръпедѣ, динтр'одатъ,
оъръ весте, непревзъгтѣ.

Widderhofen, f. pl., чорекол, шъл-
върол лъпцѣ шѣ ларцѣ, потърѣ.

Wimper, a. шѣ ad., гросолапѣ, цъ-
рпносѣ, можѣносѣ; вѣгѣносѣ;
плътвосѣ; —, вѣѣ, вѣѣѣ.

Wimper, v. Wimpernen.

Wimpernen, v. n., кадѣ грѣѣ, даѣ вѣѣ,
ме гръпѣтескѣ.

Wimperheit, f., гросолапѣ, можѣчѣ;
плътвѣтатѣ.

Wimperfach, m., ватѣсѣ дпподатъ,
чѣшкѣ (ла жокѣ).

Wimperfen, v. Wimpernen.

Wunder, m., векигъръ, тренцгърѣ,
петекѣ.

Wunderer, m., прѣдгторѣ, депре-
дгторѣ, десполеторѣ (жѣѣгторѣ).

Wunderhammer, f., кѣтарѣ de ве-
кигърѣ.

Wundern, v., прѣдежѣ, десполѣ (жѣ-
ѣтескѣ).

Wunderung, f., прадѣ, прѣдѣчѣпѣ
(жаѣѣ).

Wural, m., (грѣм.), мѣлторатѣкѣ,
пѣрлѣѣ.

Wuralität, f., маѣмѣлѣпѣме, мѣлто-
рѣме, пѣрлѣпѣтатѣ.

Wusch, m., плѣсѣ, ѣлѣсѣ.

Wusen, v., fѣѣ —, а се чѣгѣлѣ, а
се гѣгѣлѣ.

Wusen, v., скарпѣнѣ (лѣнѣ).

Wuto, m., (mit.), Пѣтоне, зѣлѣ,
тартарѣлѣ; авѣдѣ, которѣ; —
fratie, f., donnia кѣпѣталѣпѣлорѣ.

Wumatif, f., пѣвзатѣкѣ, шѣпѣпѣѣ
деспѣ дпсѣпѣрѣлѣ аерѣлѣ.

Wuntonie, f., пѣвзтонѣ, плѣтѣ-
нѣ, вѣлѣ de плѣтѣнѣ.

Wusel, m., плѣве, влогѣ, вѣлѣ (по-
родѣ); авѣпѣгърѣ, цѣрѣпѣме; —
art, f., манѣерѣ вѣдѣрѣпѣ, авѣ-
кѣгърѣ дпжѣсѣгѣ; —sprache, f.,
дѣвалѣпѣлѣ плѣвелѣ.

Wuselei, f., можѣчѣ, пѣртаре пѣ-
чѣпѣлѣ, вѣдѣрѣпѣ.

Wuselhaft, a. шѣ ad., вѣдѣрѣпѣсѣ,
можѣносѣ, де жѣсѣ, влогарѣ.

Wuselhaftigkeit, f., v. Wuselei.

Wuschbrett, —spiel, n., вѣрлѣнѣ
(жѣкѣрѣ).

Wuschen, v., сѣарпѣ, пѣсѣжѣ (ital.
picchiare); ватѣ (din пѣчорѣ);
сѣокѣтескѣ (inima); вокѣпѣсѣкѣ
(ла зшѣ); ѣакѣ стѣмѣгѣ, ѣакѣ
вѣлѣгѣ; ме ѣлѣсѣкѣ; mit рѣѣft
das Herz, дплѣ ватѣ, дплѣ пѣлпѣтѣ
inima; auf seinen Reichthum —,
а се дпгѣтѣа кѣ авѣдѣлѣ сѣлѣ.

Wucher, m., сѣарпѣгторѣ, пѣсѣгторѣ;
вѣгѣгторѣ; вокѣпѣгторѣ.

Wucherz, n., мѣнерѣлѣ de пѣсѣтѣ.

Wuchgerinne, f., —graben, m., гѣп-
токѣ адѣ стѣмпѣлѣ (сѣарпѣгторѣ
de мѣнерѣлѣ).

Wuchhammer, m., —werk, n., стѣмпѣ,
мѣрѣ de сѣарпѣтѣ есѣрѣ.

Wuchmehl, n., мѣнерѣлѣ сѣарпѣтѣ.

Wuche, f., вѣрсѣтѣ, вѣватѣ (вѣлѣ).

Wuchen, v., вѣчѣнежѣ, адѣтѣсѣкѣ (вѣр-
сѣтѣлѣ).

Wuchennarbe, v. Blatternarbe.

Wodagra, подѣгърѣ (вѣлѣ de пѣчѣре).

Woesie, f., пѣсѣжѣ, артѣ de а скрѣ
дп версѣрѣ.

Woes, m., поетѣ; schlechter —,
поетѣсѣгърѣ.

Woesisch, a. шѣ ad., поетѣкѣ, поетѣ-
чѣсѣкѣ.

Wogge, f., вѣрѣсѣтѣ.

Woint, (zi поан), m., пѣпѣтѣ, окѣлѣ
(de кѣрѣлѣ).

Wointiren, v., пѣпѣтежѣ.

Wofal, m., пѣхарѣ (ital. pecchero),
покалѣ (пѣхарѣ mare).

Wofel, m., сѣлатѣрѣ (ital. salamoja),
мѣрѣгторѣ (пѣпѣтрѣ карпѣ, пѣште);
—fleisch, n., карпѣ мѣрѣтѣ.

Wofeln, v., сѣрѣ, мѣрѣежѣ.

Wofuliren, v., веѣ мѣлѣтѣ, веѣ de
дѣшкѣ (ла спѣрѣтѣѣсѣ).

Wol, m., полѣ, канѣлѣ осѣлѣ пѣтѣлѣ-
тѣлѣ.

Wolaf, Wolaf, m., полѣнѣ, лѣахѣ;
калѣ лѣшѣсѣкѣ; вѣтѣлѣ; клѣпѣнѣ.

Wolar, a., полѣрѣ, дѣла полѣ; —stern,
m., стѣа полѣрѣ; —stiel, m.,
чѣркѣ полѣрѣ.

Wolarität, f., полѣрѣтѣ (пропѣрѣ-
тѣтѣа магнетѣлѣ).

Wolei, Woley, m., мѣпѣтѣ, полѣпѣпѣ.

Wolemif, f., полѣмѣтѣ, дѣсѣпѣтѣ, кѣпѣ-
гѣрѣверсѣ, лѣпѣтѣ дп скрѣсѣ (ma

- aprotoc** de geologie, literatură, politică).
Polemiseren, v., polemicează, discută, me vază din scrieri.
Polydhe, f., pълцима ползлы.
Polisten, v., полиескѣ, лѣчїескѣ, лѣстрѣзѣ.
Politer, m., политорѣ, лѣчїторѣ.
Politici, a., политѣ, лѣчїетѣ, лѣстратѣ, лѣстротѣ.
Politici, f., политикѣ, артѣ de a гѣверна; кзнотинга дрептѣлї пѣвликѣ; истецїма de а'шї штї а-жнѣе зрѣ скопѣ.
Politiker, m., политикѣ.
Politisch, a., политикѣ; истецѣ; превѣзторѣ, априѣ.
Politisieren, v., политичесѣ, discută de politică.
Politur, f., политурѣ, лѣстрѣтурѣ, лѣчїетурѣ.
Polizei, f., полициѣ, administrăciunea liniștitel пѣвлїче; — amt, n., оѣчиѣлѣ полициѣ, полициѣ; — wissenschaft, f., штїиѣга полициѣнѣскѣ.
Polizeilich, a. шї ad., полициѣнѣскѣ.
Polle, f., кѣлѣе, крештетѣ.
Pollmehl, n., ѣвїнѣ de мїжлокѣ.
Pölnisch, a. шї ad., полонескѣ, лѣшескѣ.
Pöster, n., перїѣ, кѣчїпѣ; кѣпѣтѣ.
Pöstern, v., перїнѣскѣ, кѣпѣтѣшескѣ (скаѣе, соѣ).
Pösterstuhl, m., сказнѣ дшпѣтѣ.
Pösterabend, m., петѣлѣ, сѣра dīnpaintea пѣнѣѣ, сѣра crototocѣ.
Pösterer, m., гѣлѣчїторѣ; дѣрѣдїторѣ, omѣ dѣрѣдїѣ; вѣгачѣ.
Pöstergeld, m., моротѣ, спїрїтѣ некратѣ, чѣсѣлѣ чѣлѣ реѣ, пѣлѣкѣ.
Pösterhammer, f., кѣмарѣ de векиѣрї.
Pöstern, v., дѣрѣлѣ, дѣрѣдїѣ, тронескѣ, ѣакѣ вѣїетѣ; (ла кѣлѣ-рарї) дѣдрептѣ, петѣзескѣ.
Polyandrie, f., (лат.) полиандриѣ.
Polygamie, f., полигамїѣ, gīnere de mai multe femei.
Polyglotte, f., полиглотѣ, скриѣ дн mai multe limbi.

- Polygon**, n., (геом.), полигонѣ, matriarhicѣ, de mai multe scrisori mi dăscri.
Polygraph, m., полиграфѣ, скриѣторѣ дн mai multe materii.
Polypr, m., полипѣ, animală de apă, care gălăți дн пѣрѣї се reproduse iarăш шї prinde pѣлѣvїnѣ.
Polytheismus, m., мѣлїтїеїме, politeismѣ.
Pomade, f., помадѣ.
Pomeranze, f., портокалѣ, азрапѣ.
Pomeranzenbaum, m., азрапѣ, портокалѣ; — farbe, f., колѣре портокалѣ.
Pomolog, m., помологѣ, че се ѣкѣпѣ кѣ потѣрїа.
Pomur, m., помурѣ.
Pompe, v. Pompe.
Pomphaft, a. шї ad., потносѣ, мѣрегѣ.
Ponton, m., понтонѣ, podѣ de pescari.
Poran, m., понанѣ, мѣгѣхалѣ, чѣлѣ (de scrieri), помѣлїе, мѣлїлѣгѣ.
Pore, m., порѣ.
Poro, m., шезѣтѣлѣ.
Populär, a. шї ad., попѣларѣ, прїкѣтѣ попѣрѣлї; шпорѣ (de scrieri).
Popularität, f., попѣларїтате.
Porcellan, n., порцѣларѣ.
Porfirche, f., трївнѣа висѣрїчѣл.
Poröse, a., поросѣ (кѣ гѣрѣлѣе шїчї, нѣлѣа animală).
Porosität, f., поросїтате.
Porphyre, m., порѣирѣ, петѣрѣ romiѣ ѣбрѣе таре.
Porree, m., порѣ (шлангѣ).
Portal, n., порталѣ, порѣта таре, порѣта principială, ѣадатѣ висѣрїчѣл дн карѣ е порѣта таре.
Portree, n., (фр.), порѣнѣлѣ, порѣтѣторѣ de savie (карѣа ori матерїѣ атѣрнатѣ).
Porter, m., портерѣ (верѣе таре de Anglia).
Portikus, m., (арх.), портикѣ, гѣлѣрїѣ дескїѣ, а кѣрѣї волѣа ori плаѣondѣлѣ стѣ на колѣне.
Portier, m., порѣрѣ.
Porto, n., портѣ, портатѣ (de scrieri).

Porträt, n., портретъ, кинѣ, тинѣ (алѣ знеі persóne), імаѣне.
 Portulak, m., порцелакъ, порцлакъ (плантъ); wilde —, порцлакъ сълватикъ.
 Portulisch, m., мѣтъръ де пѣрѣ.
 Posament, n., посоманѣ (ital. passamano), галонѣ, чепрагѣ, чепръгѣрѣ.
 Posamentierer, m., посомѣнарѣ.
 Posanne, f., вѣчинѣ (ital. buccino), вѣчмѣ, тромбъ, тромбигъ (ital. tromba), тримбигъ.
 Posannen, v., вѣчинѣ, тромбигъ, тримбигъ.
 Posannenbläser, m., тромбигарѣ, вѣчинарѣ.
 Pose, f., пѣнѣ де кондетъ.
 Position, f., псециѣне.
 Positiv, a. mī ad., псециѣ, поситивѣ, determinatѣ; (грѣм.) градѣ поситивѣ; organѣ пѣртрегѣ.
 Positur, f., псецѣрѣ, стѣтѣтѣрѣ.
 Posse, f., вѣѣрѣ (дела вѣѣ), фарсъ, ѳѳѣлѣгъ (ит. sanfaluče); поссъ, шагъ, глѣмъ грѣсъ, маскѣратъ; das sind —n, ачестѣа съптѣ ѳѳѣлѣце.
 Possel, m., варосѣ, чоканѣ.
 Possen, m., ѳестъ; einem einen — spielen, а жѣка ѳеста кѣива, а ші вате жокѣ де чінева.
 Possen, int., секѣтѣре, нимикѣрѣ.
 Possenschaft, a. mī ad., глѣмедѣ, шѣгачѣ, дешендатѣ.
 Possenreißer, m., омѣ глѣмедѣ, вѣѳонѣ; мѣскѣрѣчѣ, гідѣмѣ, зорѣлѣ (ардел, гѣт. zojllus).
 Possenspiel, n., фарсъ (ital. farsa, фр. farce), ѳжрѣ, репрѣсѣнтѣциѣне вѣрлѣскѣ (лн театрѣ).
 Postelich, a. mī ad., де рѣскѣ, поснѣчѣ, рѣдекѣлѣ; — aufsehen, а авѣ прѣвѣре ка ниминѣ, прѣвѣре де рѣскѣ.
 Postelichkeit, f., вѣѣрѣ, мѣскѣрѣ, ѳѣрѣрѣ.
 Post, f., поштѣ; авѣстѣ, лнштѣндѣре; ноѣ; сѣмъ; fahrende —, делѣпѣнѣ; ordentliche —, поштѣ ordinarѣ; reisende —, кѣрѣерѣ, пошта мѣлѣ; außerordentliche —,

стаѳетъ; eine — eintragen, а реѣцѣтра (о псециѣне де ванѣ); — ein tragen, а пѣрта ворѣе, а ѳѣ ѳлѣзра вѣлѣлѣ.

Postamt, n., поштѣ, ѳѳѣчѣѣ ѳе поштѣ; — beamte, m., ѳѳѣчѣлѣѣ де поштѣ; — bote, m., тримѣчѣ, мѣчѣ, мѣсаѳѣрѣ, кѣрсѳѣ алѣ поштѣ; — frei, a., скѣтѣѣ де портѣ, ѳранкѣ; — geld, n., портѣ де скѣсѳѳѣ; — halter, — meister, m., поштарѣ, малѣсѣрѣ де поштѣ; — horn, n., корнѣлѣ постѣиѣонѣлѣ; — knecht, m., постѣиѣонѣ; — papier, n., хѣртѣѣ ѳѣпѣ, хѣртѣѣ де скѣсѳѳѣ; — pferd, n., калѣ де поштѣ; — reiter, m., кѣрѣерѣ, кѣрсѳѣ; — säule, f., колѣонѣ де мѣлѣрѣ (арѣтѣѳѳѣре); — schrein, m., кѣтанѣѣ, адеверѣнѣѣ деѣла поштѣ; — schiff, n., наѣ кѣрсѳѣре, пакѣтѣвѳѣ; — taube, f., порѣмѣѣ кѣрѣерѣ; — wagen, m., карѣ де поштѣ; — weise, n., поштѣрѣѣ; — zug, m., трѣсѣрѣ де поштѣ, лнхѣмѣтѣрѣ (де атѣтеа пѣреклѣ де калѣ).

Postement, n., постѣмѣлѣ, пѣдеѣгалѣ.

Posten, m., арѣкѣлѣ де ванѣ конѣѣ, парѣгѣ (лн лѣмѣа пѣрѣѣет.); локѣ де ѳѳѣчѣ, постѣ; семпалѣ (ла вѣлѣѳѳѣ).

Postille, f., карте де прѣдѣче.

Postillenreiter, m., прѣдѣѣѳѳѣрѣ плаѣнарѣ, карѣ рѳестѣте прѣдѣчѣлѣ алѳѳѳѣ.

Postillon, m., постѣиѣонѣ (сѣрѣѣѣ, тѣрѣ).

Postiren, v., амеѣѣ, коллѳѳѣ, аллѳѳѣ.

Posto, n., постѣ, локѣ; — fassen, а се амеѣа, а окѣна знѣ локѣ, а се поста.

Potage, f., (зі потаж), замѣ голѣ, лѣркѣ.

Potentat, m., потѣнтатѣ, сѣверанѣ, доминѳѳѣ.

Potroutti, m., кѣѣѣ, вѣскѣ де аѣѣматѣ; (мѣс.) потѣрѣ.

Pott, m., ѳлѣ, капѣ.

Pottasche, f., потѣшѣ, вѳѣшѣ (вѣсѳѣреа чѣлѣшѳѣ).

Wott-fisch, —*waß*, m., оцетръ (пеште de mare).
Woz! int., —*tausend!* гръсаете оцетре!
Wäbende, v. *Wfründe*.
Wäccepter, m., дъвъцъторъ, даскълъ.
Wächer, m., чершеторъ.
Wächt, f., помпъ, гръндоре, търпимъ лъстробъ; *daß ist eine* —, есте лъкръ grandioсъ.
Wächt-aufwand, m., лъкъ; —*aufzug*, m., прочесикне помпобъ; —*ausgabe*, f., едичиэне стрълъчигъ, едичиэне лъкъобъ; —*bett*, n., патъ де парадъ; —*Himmel*, m., валдахинъ; —*segel*, m., овеликъ; —*liebe*, f., извире де помпъ, де лъкъ; —*werk*, n., лъкръ помпобъ; —*zimmet*, n., odale de paradъ, odale помпобъ.
Wächtig, a. *wi ad.*, помпобъ, миннатъ, търпецъ, домпекъ.
Wächtvoll, a. *wi ad.*, плинъ де помпъ, grandioсъ.
Wächtvität, n., пречинитатъ, арънкатъ ла оъндъ (xim).
Wächtvion, f., пречисэне, акъртедъ.
Wächtvination, f., predectinъэне nainte хотърае (a corpii omenem).
Wächtvat, n., (лоу.), предикатъ.
Wächtgen, v., тигрескъ, таис монегъ.
Wächtvität, f., прагматикъ, регълъмънтъ еклисиатикъ (дн Франца 1438); регълъмънтъ dinastikъ (дн Австриа Каролъ VI).
Wächtvität, a. *wi ad.*, прагматикъ.
Wächtlen, v., те трѳоекъ, те дпгътобъ, те фълекъ; *viel* —*ß und nicht* dahinter, фалъ голь, трагетъ шобъ.
Wächtler, m., трѳоашъ, дпгътобатъ.
Wächtlerei, f., фалъ, шъндрие, дпгътобътъръ.
Wächtlerisch, a. *wi ad.*, фълокъ, гъдъроекъ.
Wächtlhant, m., v. *Wächtler*.
Wächtlsucht, f., вола грѳоелъ.
Wächtm, m., подъ, вачъ де трекътъ (ана).
Wächtme, f., кърпенъ.

Wächtvität, f., практикъ, пьпере дп лъкраре.
Wächtvität, a. *wi ad.*, практикавертъ, че се поте анлека, пьпе дп лъкраре.
Wächtvität, m., практикантъ, medikъ практикъ.
Wächtvität, a. *wi ad.*, практикъ (оупъсъ теорией); лъкръторъ, фълтъторъ.
Wächtvität, m., презатъ, архiereъ.
Wächtvität, a., preliminarъ, че претерце ла материя принципалъ (дн штинге).
Wächtvität, a., дпгикъ, еластикъ.
Wächtvität, m., ресалтъ, ресълтътъръ.
Wächtvität, v., ресалтъ (о вилъ, о воуъ).
Wächtvität, m., ресълтътъръ.
Wächtvität, n., (мъс.), президиъ, дпченатъ.
Wächtvität, f., премия, респлатъ.
Wächtvität, f., (лоу.), премия.
Wächtvität, v., факъ помпъ, те арътъ, дпмъ даъ лъстръ.
Wächtvität, m., локъ де ръшине, пранъ, фаланъ (пентръ криминал).
Wächtvität, v., презтеръ, те асодекъ.
Wächtvität, n., препаратъ, лъкръ прегъткъ.
Wächtvität, v. *Wortwort*.
Wächtvität, n., презентъ, даръ.
Wächtvität, m., пресъптантъ, дпфъдичъторъ (de o полигъ).
Wächtvität, n., (med.), пресервативъ, апърътивъ (de o воль).
Wächtvität, **Wächtvität**, m., премединте.
Wächtvität, m., гръмадъ.
Wächtvität, v., те дпвзивъ, дзакъ вичъ дестрѳматъ.
Wächtvität, v., дпръис, покпекъ (оокъкъ аръндъ).
Wächtvität, m., дпвзиватъ, десоръпатъ, трылъ.
Wächtvität, f., десоръкъ, дпвзивътъръ; гъкомитъ ла траис дпвзиватъ.
Wächtvität, v. *Voraussetzen*.
Wächtvität, m., prerindinte.
Wächtvität, m., ждекторъ (ла romanu аnticu), преторъ.
Wächtvität, a., преторинъ, че се uine de rapda domnitorъкъ.

Prebigen, v., предикъ, вестескъ, ап-
пъвичъ къвпнтълъ дъ Dzeß (про-
поведѣескъ).

Prebiger, m., предикъторъ, министръ
къвпнтълъ dzeßesкъ (проповедъи-
торъ); —amt, n., оуичъ де пре-
дикъторъ; —stand, m., статъ
еклѣсиастикъ.

Prebigt, f., предикъ, къвпнтъ вице-
рическъ; —buch, n., карте де
prediche.

Preis, m., прецъ, валоре; ладъ;
billiger —, прецъ еотинъ, прецъ
diskretъ; fester —, прецъ дефинтъ;
Gott sei — und Dank, Dzeß съ
sie лъдатъ; um jeden —, къ
ориче прецъ; das ist der genaueste
—, ачеста е прецъ чедъ din
zpmъ; ich würde es um festnen
— thun, еъ n'аш ачече ачѣста
пентръ тортъ лътеа; man muß es
zu seinem — sagen, тревъе съ о
спълъ сире ладъ са; —aufgabe,
f., провлетъ де премѣ; —schrift,
f., скриптъ къ конкърсъ де пре-
мѣ; —würdig, a., лъдавверъ;
gloriosъ; —contant, m., крантъ,
лѣтъ де прецъри, тариѡв.

Preis, ad., —geben, a лъса дп
прадъ, a лърси.

Preisfeldeer, f., сметъ, стръгъ
зрескъ.

Preisen, v., прецескъ; ладъ, сти-
метъ, рештезъ, даъ ладъ, даъ
глорѣ.

Preisär, a., прекаръ, че аl din гра-
ца алъа, фолосъ че цѣ се пѡте
кърма.

Prelle, f., арънкътъ, дпентътъ
(де възне), пътъръ (долъ ш. а.)
де арънкатъ.

Prellen, v., дпентъ, арънкъ, асър-
лѣ; einen Fuchß —, арънкъ дп
сѡсъ о възне; дпшлѡ, амъцескъ.

Preller, m., амъиторъ, дпшелъ-
торъ, пъкъиторъ, трѡелъторъ; дп-
иентъторъ, арънкъторъ.

Prelleret, f., дпшелътъ; пъкъиторъ.
Preffant, a., дптеиторъ, гравникъ.
Preßbyterianer, m., пресвитерѣанъ
(сектъ дп Скоцѣ); че ладъ
episcopatъ.

Preß, a., стрпнсъ, тескъитъ, ад-
стрпнсъ; —banf, f., скъндъръ
де тескъ; —baum, m., дръгъ де
тескъ; —bengel, m., келе, кър-
лигъ де дпторъ тескъ; —brett,
n., скъндъръ де тескъ; —freiheit,
f., либертатеа дппаръдѣ, либертатеа
пресей; —glaß, m., лъстръ датъ
къ преса; —span, m., скъндърпкъ
де тескъитъ (такавеа).

Preffe, f., тескъ, сторкъларъ, стор-
къторъ; тпнаръ; лъстръ; das Werk
ist unter der —, картеа е сѡв
тпнаръ, картеа се тпъреште; die
— geben, a да лъстръ (ла о де-
сетъръ).

Preffen, v., стрпнгъ; тескъескъ,
сторкъ; тпкескъ, дпдескъ, дп-
дескъ; тпърескъ; констрингъ,
сѣлескъ; mein Herz ist gepreßt,
inima'mi ъ стрпнторатъ; Ma-
trosen —, a скѡте търинаръ къ
сѣла.

Preffer, m., тескъиторъ, тескаръ
(дръгаръ), тпъриторъ.

Preffung, f., тескъиторъ, сторкъ-
търъ; дпдесетъръ.

Preßo, a., (мѡс.), престо, рънеде.

Priapismus, m., (med.), приаписмъ
(вѡлъ дп метъръ въръ).

Priade, f., мерѣпъ (пеште).

Priafeln, v., шпкъ; дпшпнгъ.

Priafter, m., прѡотъ (итал. prete);
пресвитеръ, иеръ, пъсторъ.

Priafter-amt, n., дерегъторѣ прео-
дескъ; —herrschafft, f., иерархѣ,
domnѣ преодескъ; —stand, m.,
преодѣма, стареа преодескъ, ста-
талъ преодескъ; —weise, f., xi-
potonipe.

Priafterin, f., прѡотѣ.

Priafterschafft, f., клѡръ, статъ прео-
дескъ, татъ преодескъ.

Priafterthum, n., преодѣ, пресви-
тератъ.

Primas, m., примате, ѡптелъкъ ми-
трополитъ (дптръ о цѣръ).

Primat, n., Primaswürde, f., при-
мацѣ, demnitate primaciаръ.

Primatwechsel, m., prima камѣъ (в.
Wechsel).

Prime, f., (дн мѣсикъ); примъ, то-
нахъ ѡтеле, гонѣхъ mal de жосъ;
(ла дѣлѣ) prima ловитръ; prima
ѡца, колъ; prima рѣгъчне.

Primal, f., primo (ѡлорѣ).

Primitiv, a., primitivъ, чедъ mal
bekis; (дн грѣм.) kvante de рѣ-
дѣчинъ, radikale, рѣдѣчине.

Princip, n., principъ, temelъ, дн-
чепѣтрь, есворѣ, зрѣлъ, кака
principалъ; адеврѣ днведератъ
(дн ѡлософѣ); massimъ, рѣгълъ
(дн рѣде, моралъ, политикъ).

Principial, m., principiaxъ, патронъ;
чедъ mal днсемнатъ; цевъртѣ
de organe.

Prinç, m., principine, domnъ mal mare.

Prinçessin, f., principinexъ, principexъ,
dómny, domniç.

Prior, m., priоръ, просторѣ, сз-
перiorъ, архierexъ.

Prioritát, f., prioritate, ѡтелеgate,
сзперioritate (mal вартосъ дн-
тре viscerianl шн кългърл).

Prise, f., прадъ, princъръ, princъ,
присъ; — Tabak, ярисъ de тѣвакъ.

Prisma, n., prismъ, prisnъ, ориче
ѡгътрь тѣлгътѣралъ комисъ din
паралелограме; instrumntъ de
стикъ prin каре се decomize
лѣмина.

Prisçe, f., покниторѣ, сѣърцъ; ло-
пѣцикъ; вакъ, лавицъ, приспъ;
пѣте de яшкъ; kóda caniel;
шеа латъ; ѡлѣ; dickъ; —meister,
m., палаштѣ.

Privat, a. шн ad., privatъ, парти-
кларѣ.

Privet, n., днвъгъорѣ, ешгъорѣ,
вѣдъ.

Privilegium, n., привилеçis (Vorrecht).

Probat, a., черкатѣ, проватѣ.

Probe, f., провъ, черкаре, снери-
тѣнтѣ; мѣстръ; eine — anstellen,
а черка, а ѡаче о провъ.

Probeblatt, n., —druck, m., провъ,
prima колъ, типъртѣрѣ de провъ;
—gold, n., азрѣ de провъ; —
haltig, цинъторѣ de провъ; —
sacht, n., anъ de провъ.

Proben, v., чержъ, ѡакъ провъ,
провежъ.

Probitet, m., черкѣторѣ, провъторѣ
(de minerale).

Probitwage, f., кѣмпѣтъ de провъ.

Problem, n., (mat.), провлетъ, дн-
трѣвъчне de delectatъ dълъ рѣ-
гълео штинçel; че ѡ грѣъ de
привѣнтѣ.

Problematisch, a., провлетатикъ, грѣъ
de черкатѣ; de discipatъ, discip-
таверѣ.

Probst, v. Propst.

Procedur, f., прочесърѣ, прочедарѣ,
ordinea ждектъорѣскъ.

Procent, n., процентъ, довъндъ la
свѣтъ.

Proceß, m., прочесъ, казъ de жѣ-
декатъ; оперѣçине химикъ.

Produkt, n., продуктѣ, product.

Profan, m., мирѣнтъ, профанъ, жѣ-
мескъ.

Profaniren, v., профанежъ, при-
хънескъ.

Profess, m., жъръштѣ de кългърѣ.

Profession, f., месерѣ, мештерѣ
(it. mesterie), професине.

Professionist, m., месерярѣ, меш-
терѣ, професционерѣ.

Professor, m., профессоръ, днвъгъ-
торѣ пѣвѣкъ.

Professur, f., профессоратѣ.

Profil, n., профилъ, ѡада възътъ ori
deliniatъ nmal dintр'o латаре;
diese Frau ist schön im —, ачѣтъ
ѡemelъ e ѡртѣмъ din профилъ.

Profit, m., кѣштинъ, профитъ.

Profos, Profosъ, m., профосъ, пре-
востъ.

Programm, n., програмъ, превестирѣ.

Progress, m., пайпаре, прогресъ.

Prohne, f., марçине.

Projekt, n., проектѣ; днтрѣприсъ.

Proclamation, f., проклетѣçине
(Aufruf).

Procura, f., прокъръ, пѣтере datъ
de а лѣкра дн пѣтеле кѣва.

Prolog, m., пайпекъвъпгарѣ, къ-
вънтѣ днпайпте, прологъ, проѡдъ.

Prolongation, f., прѣлжѣирѣ, прола-
гъçине, респирѣ (ла пергдеторл).

Promeniren, v., примѣлъ.

Promotion, f., пайпгъштѣнтѣ, про-
моçине.

Pronomen, n., (грам.), проимѣ (Fürwort).
Propaganda, f., проагандъ; конгрегационеа din Roma негръ гъциреа крѣдиней; апсоцирео сире а гъци idel револуцианаре.
Propriet, m., пропретъ, проорокъ; der — gilt nichts in seinem Vaterlande, niçal заѣ пропретъ нз е прѣимитъ дн patria са.
Prophezeien, v., пропретезъ, проороческъ, сизнъ днаинте.
Prophezeiung, f., пропретизъ, проорочизъ.
Proportion, f., пропорционе, кзвинца пърдилоръ, симетриъ; nach —, дъцире тьсъръ, дн пропорционе (Verhältniß).
Proportionirt, a., пропорционатъ, амъсзрагъ.
Proposition, f., пропретезионе.
Propst, m., проноситъ; ергменъ; протоеръ.
Propstet, f., проноситъръ (дн vice-prika ансѣпъ).
Propsa, f., просъ; кзвълтаре песапъсъ за тьсъре.
Prosaiker, Prosaist, m., просаистъ.
Proscription, f., десцераре, проскрипционе.
Proselut, m., (греч.), поѣ венитъ, пьгнъ крештинатъ, проселитъ; партисанъ; — ein Machen, а ѳаче проселигъ.
Proselutidm, m., проселицие, проселицизмъ, зелъ де а крештина.
Prosit, int., ѳие-de-vine.
Prosobie, f., просодизъ, рьсоникаре реглагаръ дъпъ акцентъ шѣ тьсъръ.
Prospekt, m., проспектъ, привире.
Prostituirten, v., а десвергзра, а пьгнри; а сизрна, а инѳата, а днжоси.
Protection, v. Schutz.
Protector, v., протекторъ, скзтиторъ, апъртъоръ.
Protest, m., протестъ; einen Wechsel mit — zurückschicken, а ремите о полизъ кз протестъ.
Protestant, m., протестантъ.
Protestantismus, m., протестантизмъ, крѣдинца протестанциоръ (Atheismus, Kalm).)

Protokoll, n., протоколъ, катастрикъ, делъ; ein — führen, а цинѣ протоколъ.
Protokolliren, v., протоколезъ, рецистрепъ.
Prosen, v., днакаркъ тьпкълъ, пькълъ не котизгъ; me beschwore.
Prosig, a., ардъгосъ, червикосъ.
Proswagen, m., котизгъ, тилегъ де тьпкълъ.
Proviand, m., меринде, провиантъ, провизионе; — Haus, n., magazinъ de proviandъ.
Proviandiren, v., провълъ кз меринде.
Providenz, v. Vorsehung.
Provinz, f., провинчизъ, цѣръ.
Provincial, a., провинциалъ.
Provision, f., меринде, провизионе, кьпзире (de merinde).
Provisor, m., провезьторъ, провизоръ; днгрипиторъ.
Provisorisch, a. mi ad., провизоризъ, пренгрипиторизъ; interimалъ, de azi-ne-тъне.
Prozeß, v. Proceß.
Prudeln, v., стрикъ лъкрълъ, тьпдълескъ; daß дн вндъ, дн клокотъ.
Prüfen, v., черкъ, пькълъ за провълъ, есаминезъ (испитескъ).
Prüfung, f., провълъ, есаменъ, черкаре; harte —, провълъ греа, черкаре дъперобъ.
Prüfling, m., kandidatъ de есаменъ.
Prügel, m., вастонъ; вълъ, чомагъ; гьтежъ.
Prügelei, f., чомъцитъръ, вьгае.
Prügeln, v., ватъ, чомъцескъ.
Prunf, m., помпъ, парадъ дешѣртъ, ѳалъ; апаратъ.
Prunfen, v., ѳакъ помпъ, ш' арътъ, ме тьндрескъ.
Prunf-sucht, f., избире де помпъ, ѳанѳаронатъ, ѳьрѳлие; — süchtig, ѳанѳаронъ, ѳьрѳалъ.
Psalm, m., псалмъ, кьптекъ сакръ; — buch, n., псалтире; — dichter, m., псалмистъ; — gesang, m., псалмодизъ.
Psalmist, m., псалмистъ.
Psalter, n., псалтире.
Pseudonym, pseudonymъ, нзме скимватъ, цѣме сьпъсъ.
Pst, int., дст, таçи!

Psycholog, m., психологъ, кѣпоскъ-торъ de факльтѣне сѣлетѣлѣ.
Publicitung, **Publication**, f., публікаціѣне.
Publikum, n., публікѣ.
Pub, n., пубъ (мѣсъръ рѣсѣскъ = 40 A. de Biens).
Pubel, —hund, m., кѣне вървосъ, кѣне мѣгосъ; дрѣмъ de поиче; грешъ (лн поиче); вѣлтокъ; —topf, канъ кредъ, прѣъ вѣлвоѣ; —narrisch, a. mi ad., повзнатекъ, komediocъ.
Pubeln, v., смѣтескъ, грешескъ (ла поиче); ме дѣлетеческъ (вѣатѣлѣ); грѣтезъ кѣпеште.
Puber, m., пѣдеръ, праѣ de прѣъ; —mantel, m., мѣтелнѣ (de пѣderatъ).
Puberig, a. mi ad., дѣмѣдератъ, дѣмѣвератъ.
Pubern, v., дѣмѣдерезъ, дѣмѣверезъ.
Puff, int., вѣѣ, пѣѣ.
Puff, m., ловѣтеръ, пѣмѣтеръ, пѣмѣ, гѣлдъ; мѣнчѣнъ.
Puffen, v., пѣмѣскъ, вѣпескъ, гѣлдескъ.
Puffer, m., пѣстѣлѣ, тергерѣлѣ; вѣпѣторѣ, гѣлдѣторѣ.
Puß, m., пѣлѣ, вѣгѣтра вѣпѣ; —ader, f., артерѣ; —messer, m., пѣлѣоѣлѣ, мѣсърѣторѣ de пѣлѣ; —schlag, m., пѣлѣ, вѣгѣтра пѣлѣсѣлѣ; —jittern, n., трѣмѣрѣ de пѣлѣ.
Puffiren, v., пѣлѣсѣлѣ, вѣте сѣпѣлѣ.
Pußt, n., пѣлѣтѣ, сѣрѣлѣ, сѣрѣнѣ.
Pulver, n., пѣлѣре, ѣрѣ de пѣлѣ, праѣ; er hat das — nicht gefunden, елѣ e знѣ канъ сѣкъ; keinen Schuß — werth sein, a. nѣ пѣлѣтѣ o. чѣпъ.
Pulver-beutel, m., сѣкѣлѣ de праѣ; —büchse, f., кѣтѣ de праѣ; —horn, n., корнѣ de пѣлѣре; —kammer, f., —magazin, n. magazin de праѣ; —tonne, f., тѣнѣ, валерѣ de праѣ.
Pulverfiren, **pulvern**, **pülvern**, v., пѣлѣрезъ, прѣфакъ лн пѣлѣре.
Pump, m., кредѣтѣ (ла школарѣ),

Pumpbrunnen, m., фонтѣнѣ кѣ гѣлѣмѣ.
Pumpe, f., пѣмѣ (ital. pompa), грѣмѣ (ital. tromba), грѣмѣ, гѣлѣмѣ.
Pumpen, v., пѣмѣзъ, скѣтѣ кѣ пѣмѣ; ме дѣмѣмѣтѣ.
Pumpen-bohrer, m., сѣредѣлѣ de пѣмѣ; —deckel, m., —kappe, f., кѣпакъ de гѣлѣмѣ; —kasten, m., пѣѣ de гѣлѣмѣ; —klappe, f., —ventil, n., рѣсѣлѣторѣ, вѣпѣтѣ; —räumer, m., дѣмѣторѣ гѣлѣмѣ; —schwengel, m., мѣпѣкѣлѣ гѣлѣмѣ; —sauger, m., фѣлѣ, сѣгѣторѣлѣ пѣмѣ; —schwengel, —schwingel, m., кѣмѣнарѣлѣ пѣмѣ; —stiefel, m., грѣкѣлѣ, inima пѣмѣ.
Pumper, m., пѣмѣнарѣ.
Pumpnickel, m., пѣне de Вестфалѣ, пѣне de сѣкарѣ.
Pumpshofen, **Pumperhofen**, v. **Pumperhofe**.
Punkt, m., пѣнтѣ, понтѣ; арѣкѣлѣ; von — zu —, дѣн пѣнтѣ лн пѣнтѣ; — fünf Uhr, токѣмѣ la чѣпѣ ѣре.
Punktchen, n., пѣнтѣторѣ, пѣнтѣлѣ.
Punktirbuch, n., картѣ de фѣрѣкѣторѣ.
Punktiren, v., пѣнтѣзъ, пѣнтѣпѣнтѣрѣ; denpindъ пѣомѣнѣ (вѣжѣторѣ).
Punktirer, m., пѣомѣнтѣ, гѣчѣторѣ dѣн пѣнтѣрѣ.
Punktirkunst, f., пѣомѣнѣ.
Punktirung, f., пѣнтѣнѣ.
Punktlich, a. mi ad., акѣратѣ, ѣсакѣ, пѣнтѣлѣ, прѣчѣ.
Punktlichkeit, f., акѣратѣ, пѣнтѣ-аѣтѣре, прѣчѣнѣ.
Punktuation, f., дѣнтѣнѣнѣ.
Punktur, f. (гѣпѣгѣ), пѣсѣрѣ, пѣнтѣрѣ.
Punktwurf, m., аѣмѣлѣ кѣтѣ пѣнтѣлѣ, мѣкросѣкѣ.
Punsch, m., пѣнѣ (вѣсѣрѣ); —essenz, f., ѣсѣнѣ de пѣнѣ; —glas, n., пѣхарѣ de пѣнѣ.
Pupill, m., пѣпѣлѣ (Mündel).
Pupille, f., пѣпѣлѣ, аѣмина ѣлѣлѣ.

Puppe, f., пѣпѣшъ, оубѣтѣкъ; (ист. nat.) нимѣъ, хрисалидъ.
 Pumpen, v., те жокѣ къ пѣпѣше.
 Pur, a., кзратѣ.
 Purganz, f., пзргандъ, кзрѣдѣ (medicinis).
 Purgiren, v., пзрѣзѣ, кзрѣдѣ (Laxiren).
 Purist, m., пзристѣ (дн лимѣъ, каре о кзрѣдѣ de стрѣинисте).
 Puritan, m., пзританѣ (сектѣ релѣц.).
 Purpur, f., пзрпзрѣ, порѣирѣ; — roth, a., рошѣ пзрпзрѣ; — schneef, f., мохзскѣ (че дѣ колѣореа пзрпзрѣ).
 Purpurin, a., пзрпзринѣ, де порѣирѣ.
 Purzeln, v. Purzeln.
 Pustel, f., вешикзудѣ, пшѣта.
 Pusteln, v., сѣлѣ, гѣфѣлѣ, пѣфѣлѣ.

Butterbrot, n., кзрканѣ.
 Butschen, Butschchen, n., пѣлѣ.
 Butte, Bütte, f., вѣлѣтѣкъ.
 Buß, m., гѣтѣлѣ, китѣлѣ, гѣлитзрѣ, тоалѣтѣ; аконѣитзрѣ; — handel, m., перѣдѣ къ марѣ de модѣ; — händler, m., перѣдѣторѣ de модѣ; — macherin, f., модѣистѣ; — sucht, f., пѣзнѣ de модѣ; — tisch, m., тоалѣтѣ, месѣорѣ de гѣтѣлѣ.
 Bygmåle, m., питикѣ, питикѣтѣ.
 Pyramide, f., пирамидѣ.
 Pyramidalförmig, a., пирамидалѣ.
 Pyrometer, m., пирѣметрѣ, тѣсзрѣ-торѣ de фокѣ (дзпре градзрѣ).
 Pyrotechnik, f., пирѣтѣкникѣ, артиѣциѣ къ фокѣ.

Q, n., а шѣптѣспрѣзѣчѣа дѣгерѣ а афѣлетзлѣ цѣрманѣ.
 Quaal, v. Qual.
 Quabbe, v. Wamme.
 Quabelig, a., трѣтзрѣитѣ; кзрпѣсѣ.
 Quabbeln, v., трѣтзрѣ (ка рѣчѣ-тзрѣлѣ).
 Quadseln, v., сзптѣ неѣтзрѣтѣ, те 'ndolesкѣ.
 Quader, m., омѣ неѣтзрѣтѣ.
 Quadsalber, m., медѣикѣ кзрпачѣ, шарлатанѣ; — ei, f., шарлатанпзрѣ.
 Quadsalbern, v., шарлатанпзрѣсѣ.
 Quader, — stein, m., — stück, n., пѣ-трѣ пѣтратѣ (гѣлатѣ); кзвѣ de пѣтрѣ.
 Quadrant, m., пѣтранѣтѣ, кадранѣ, а патра парѣ din черѣкѣ.
 Quadrat, n., пѣтратѣ, кадранѣ (пз-мерѣ, фадѣ); — fuß, — schuß, m., зрѣтѣ (пѣчорѣ) пѣтратѣ; — weise, f., милѣ дѣтратѣ; — rechnung, f., калѣкзлѣ de пзмерѣ пѣтратѣ; — rutsche, f., варѣ пѣтратѣ.
 Quadratur, f., пѣтзрѣтзрѣ, кадзрѣ-тзрѣ.
 Quadraturwurzel, f., рѣдѣчѣитѣ пѣ-тратѣ; — zahl, f., пзмерѣ пѣ-

тратѣ; — zoll, m., полѣкарѣ, де-цѣтѣ пѣтратѣ.
 Quadriren, v., пѣтзрѣзѣ, адскѣ ла фортѣ пѣтратѣ; eig. се кзвѣне, потрѣвѣнтѣ.
 Quadrupel, a., днпѣтритѣ, патзрѣ-пѣкатѣ; — alliance, аллѣгѣтзрѣ днпѣтритѣ.
 Quafen, v., а окѣи (врѣска).
 Quäfen, v., а пѣпа, стрѣга.
 Quaker, Quäfer, m., окѣиторѣ (ани-малѣ); кзакерѣ (зрѣтзрѣтѣ лѣи Фокѣ еретѣкѣ din Anglia); — glaube, m., крѣдинѣа кзакерѣсѣкѣ, кзакерѣистѣ.
 Qual, f., торзтзрѣ, мартѣрѣиѣ, кинѣ.
 Qualen, v., торзтзрѣзѣ, мартѣрѣзѣ, кинзѣсѣкѣ; сзперѣ, пѣкѣжѣсѣкѣ.
 Qualer, m., торзтзрѣтѣторѣ, кинзѣторѣ; сзпзрѣтѣторѣ, секѣитѣторѣ; — ei, f., торзтзрѣтзрѣ; сзпзрѣаре.
 Qualgeist, m., епѣритѣ торзтзрѣтѣторѣ; омѣ сзпзрѣтѣторѣ, секѣитѣторѣ.
 Qualificiren, v., кзалѣфикѣ; sich —, а се депѣнде, а се фачѣ авѣрѣ, капачѣ, вѣнѣ de чѣва.
 Qualität, f., калѣтатѣ, патзрѣ, фѣлѣ.
 Quelle, f., зрѣикѣ de марѣ, медззѣ.

- Qualm**, m., оѣмѣ грочѣ, аѣпрѣ decѣ;
 —ig, a., аѣпрочѣ.
Qualmen, v., оѣмеѣ, даѣ оѣмѣ,
 аѣпрѣ грочѣ.
Qualster, m., оѣлетѣ, скѣпатѣ мѣ-
 коѣ; —ig, a., оѣлетатѣкѣ.
Qualstern, v., скѣпѣ оѣлетѣ.
Quandel, m., парѣ че се 'ноѣе дѣ
 мѣжлокѣлѣ грѣмеѣel de lemne
 преѣкѣnde дѣ кѣрѣлѣ; —beer-
 baum, m., (mespilus amelanchier,
 plant. Lineѣ).
Quantität, f., кѣтѣме, кѣпѣтѣе.
Quantoweffe, ad., de оѣормѣ.
Quantüm, n., кѣтѣ, сѣтѣ, пѣмерѣ,
 порѣпѣне.
Quarre, Quä — f., мѣхалѣ (пешѣ).
Quarantäne, f., кѣрѣпѣлѣ (ком-
 гѣзѣрѣтѣ); —halten, цѣнѣ кѣ-
 рѣпѣлѣ.
Quarf, m., кашѣ прѣспѣтѣ, мѣле-
 тѣлѣ; кѣлетѣ; лѣрѣ de mѣmѣка,
 вагѣлетѣ; du sollst einen — da-
 von bekommen, o сѣ те аѣлѣрѣ кѣ
 mѣmѣка; —säße, m., вѣрѣвѣ прѣс-
 пѣтѣ; —saß, m., стрѣвѣрѣтѣоре;
 —spige, f., o мѣшѣкѣтѣрѣ.
Quarte, n., кѣреѣ, пѣтрѣтѣ.
Quaren, v., цѣнѣ, скѣлѣлѣескѣ (ко-
 мѣ), пѣлѣгѣ, пѣрѣжѣ.
Quart, n., кѣртѣ, пѣтрѣрѣ (ѣр-
 тарѣ), a патѣрѣ парѣе, лѣтрѣ; ein
 — Bier, знѣ пѣтрѣрѣ de бѣре.
Quartal, n., грѣлѣнѣлѣ, грѣмѣесѣрѣ,
 грѣмѣесѣлѣ; —weise, ad., дѣн грѣл
 in грѣл мѣесе (лѣнѣ).
Quartaner, m., кѣрѣпѣлѣ, скѣларѣ
 de кл. 4a.
Quartanfieber, n., оѣрѣлѣрѣ кѣрѣпѣе
 (de a 4a zi).
Quartant, Quartband, m., кѣрѣ
 дѣн кѣртѣ.
Quartblatt, n., оѣлѣ дѣн кѣртѣ.
Quartett, n., кѣрѣтѣ (кѣпѣтѣ дѣн-
 тонѣтѣ de патѣрѣ).
Quartier, n., кѣрѣтарѣ; кѣрѣтѣрѣ, ло-
 камѣлѣ = (локѣцѣне); пѣтрѣрѣ;
 wo werden Sie Ihr — nehmen?
 unde o сѣ те аѣелѣ кѣ локѣцѣнда?
 (miz.) — маѣшен, оѣкѣ кѣрѣтѣрѣ;
 ein — Wein, знѣ пѣтрѣрѣ de вѣнѣ.
- Quartieren**, v., кѣрѣтѣрѣ, пѣнѣ дѣн
 кѣрѣтѣрѣ.
Quartier-stei, a., неовлѣгатѣ la dape
 de кѣрѣтѣрѣ; —geld, n., банкѣ de
 кѣрѣтѣрѣ; —meister, m., маѣстерѣ
 de кѣрѣтѣрѣ, дѣнкѣрѣтарѣ; —zettel,
 m., чѣдѣлѣ de дѣнкѣрѣтарѣ.
Quarz, m., кѣрѣлѣ (minerālѣ кѣрѣ-
 менѣоѣ); —haltig, a., кѣрѣгѣоѣ.
Quassa, v. Bitterholz.
Quast, —e, f., оѣоѣкѣ, моѣлѣ, чѣ-
 кѣрѣ, кѣпѣоѣ.
Quatember, v. Quartal.
Quaterne, f., кѣтерѣнѣ.
Quatschen, v., a лѣопѣ.
Quecke, —ngras, n., чѣнѣнѣоѣ,
 полѣронѣ (пѣрѣ, пѣлѣтѣ).
Quecksilber, n., арѣпѣтѣвѣлѣ, мерѣкѣ-
 рѣлѣ; —öl, pflaster, n., знѣтѣ мерѣ-
 кѣрѣлѣ.
Quehle, f., шѣтѣрѣрѣтѣ.
Quell, m., Quelle, f., оѣнтѣнѣ, сор-
 цѣнте (есѣорѣ); eig. originе, дѣ-
 чѣнѣтѣ, канѣ, кѣвѣсѣ; aus sѣfeter
 —, dѣn гѣрѣ сѣкѣрѣ.
Quellen, v., есѣорѣ, есѣорѣескѣ, еѣ;
 eig. ce пѣште, 'mѣ гѣрѣе орѣцѣне;
 ee дѣтѣлѣ (п. e. маѣрѣе).
Quellgrund, m., цѣрѣнѣ оѣнтѣноѣ.
Quellwasser; n., апѣ vie, апѣ de
 оѣнтѣнѣ (нѣ de пѣлѣ).
Quendel, m., чѣмѣрѣшорѣ, гѣмѣлѣлѣ
 (пѣлѣнѣ).
Quentschen, m., драхѣтѣ, драмѣ (мон-
 дѣре); — Seibe, драмѣ de мѣ-
 тѣсѣ.
Quer, a. wi ad., кѣрѣмѣзѣмѣ, мѣ-
 зѣмѣлѣ (ф. de biais), кѣрѣчѣмѣ,
 diagonālѣ (геом.).
Quere, f., кѣрѣмѣзѣлѣ, мѣзѣмѣлѣ.
Querselbein, ad., дѣакѣрѣмѣзѣмѣлѣ
 прѣсте кѣмѣлѣ; —art, f., sѣc-
 скѣцѣлѣ, сѣкѣре кѣ дѣбѣ гѣмѣлѣ;
 —balken, m., грѣндѣ кѣрѣмѣзѣмѣ;
 —baum, m., дрѣгѣ (de нѣртѣ,
 зѣшѣ); —binde, f., оѣштѣ кѣрѣмѣ-
 зѣмѣлѣ; —durchschnitt, m., гѣлѣ-
 тѣрѣ мѣзѣмѣлѣ.
Querslöte, f., оѣлѣзѣ, оѣлѣерѣ кѣрѣ-
 мѣзѣмѣлѣ (кѣ гѣрѣ de сѣлѣлѣ
 дѣн коѣртѣ); —furche, f., вѣрдѣ
 кѣрѣмѣзѣмѣлѣ; —gang, m., мерѣсѣ

- кръвичѣ; —gasse, f., стражъ кръчмаръ; —topf, m., капѣ свѣтѣ, дндърътиѣ.
- Quertl, m., мелястѣ, мѣстѣгорѣ (пролетѣ, молд.); —en, v., мектекѣ къ мелястѣ.
- Quert-laden, m., овлонѣ де гравъ; —linie, f., линиѣ diagonalъ; —naht, f., кѣсѣтърѣ кърмезишъ; dѣпъ акѣ; —sack, m., десакѣ = (висакѣ); —sattel, m., шеа ѳемелѣскъ; —schnitt, m., v. Quert-burchschnitt; —straѣe, f., —weg, m., кале, дрѣмѣ кърмезишъ, че се 'кървичѣмѣзъ; —strich, m., грѣсѣтърѣ, дѣпъ, линиѣ кърмезишъ; einen —strich durch die Rechnung machen, а траѳе о дѣпъ песте сокотѣлѣ, а стрѣка планълѣ кѣва, а дндѣрка иѳеле кѣва.
- Quert-über, ad., diagonalmѣnre, de-акърмезишълѣ, птезишѣ.
- Quese, f., вемѣкѣзъ.
- Quetsche, f., контѣсѣсно, стрѣвѣтърѣ; ѳиг. клѣмѣ; прѣпъ, в. Zwetschke.
- Quetschen, v., стрѣвѣскѣ, тѣрѣскѣ, стрѣнѣ (п. е. дѣпѣтъ къ зша); сторѣкѣ (сѣкѣ дин алъмѣлѣ); мѣсѣтѣскѣ (стрѣгѣрѣе).
- Quetschung, f., контѣсѣсно, стрѣвѣтърѣ.
- Quetschhammer, m., чоканѣ де тѣртѣ, де планатѣ (металѣ).
- Quetschwunde, f., ранъ де стрѣвѣтърѣ.

- Quib-pro-quo, (лат.), ad, кѣпрокѣ, galimatiasѣ.
- Quid, m., (дн mine), арѣнтѣ вѣ; —, a. mi ad., виотѣ, демѣпѣтѣ.
- Quiden, v., а кѣи, цѣпа, гѣка (ка прѣчѣл).
- Quinta, f., а чѣчеа класѣ.
- Quintaner, m., сколарѣ де 5а кл.
- Quinte, f., (мѣс.), чѣпъ (корда чеа малъ сѣшѣре дн виѣрѣ); ѳиг. канѣгѣ.
- Quintessenz, f., чѣнтѣсѣнѣ.
- Quintett, n., чѣпѣтѣ (кѣпѣтѣ де чѣпѣ инѣ).
- Quirl, v. Querl.
- Quist, n., рѣцинѣ; дѣзнѣ; рѣнарѣ.
- Quitt, ad., кѣтѣ, мѣнтѣитѣ, скѣнатѣ; ich bin mit Ihnen —, m'amѣ пѣтѣитѣ де Дѣа.
- Quitte, f., гѣтѣлѣ; —nbaum, m., гѣтѣлѣ (помѣ); —nfarbe, f., колѣре де гѣтѣлѣ, ѳаѳа пѣлѣлѣ; —ngelb, a., гѣтѣлѣ; —nfern, m., сѣмѣсѣре де гѣтѣлѣ.
- Quittiren, v., кѣтезѣ, даѣ кѣтанѣ, адеверѣнгѣ де примѣре.
- Quittung, f., кѣтанѣ, адеверѣнгѣ.
- Quoblibet, n., котѣлетѣ, галѣмонѣ-валѣмонѣ (амѣстѣкѣтърѣ де де-сѣмѣспѣ, де кѣпѣче сѣѣ де алѣѳѣлѣ).
- Quote, f., кѣтѣме, парѣе аналогѣ.
- Quotient, m., коѳѣентѣ.

Q.

- Q, n., а опѣспреѣзѣча лѣтерѣ дн алѣавѣтѣлѣ германѣ.
- Qaa, (мар.), варѣ (де вѣнѣгѣреа пѣзишъ лѣ катарѣ).
- Qabatt, m., разѣтѣ (гѣсарѣ дин прѣгѣлѣ арѣтѣтѣ).
- Qabatte, f., (кѣроит.), рѣсѣрѣнтѣрѣ (де гѣлерѣ, де мѣпѣчѣ); варѣ.
- Qabattiren, v., рѣсѣтѣ, лѣсѣ дин прѣгѣ.
- Qabattrechnung, f., скопанѣтърѣ.
- Qabbiner, Qabbi, m., равѣнѣ, дн-вѣдѣгорѣ.

- Qabbiniſch, a. mi ad., равѣникѣ.
- Qabe, f., корѣ.
- Qaben-aas, n., каѳавѣрѣ, старѣ, хѣитѣ (центѣрѣ корѣ); —âltern, pl., пѣрѣпѣлѣ десѣпатѣраѣлѣ, вѣтрѣлѣ; —feder, f., панѣ де корѣ; —geschrei, f., кѣрѣкѣнѣитѣрѣ де корѣ; —grâhe, f., корѣ пѣрѣ; —mutter, f., мамѣ десѣпатѣратѣ, вѣтрѣлѣ; —ſchnabel, m., пѣскѣ (чокѣ) де корѣ; —ſchwarz, a., пѣрѣ ка корѣлѣ; —ſohn, m., ѳѣлѣ десѣпатѣратѣ; —ſtein, m., пѣтрѣ вѣлѣстѣмѣтѣ, ѳѣрѣлѣ; am —ſteine

sterben, a мърѣ дн ѡбрѣ; — da-
ter, m., татъ деснатърѣтѣ.
Rabulist, m., правѣстѣ, адвокатѣ ви-
кленѣ, къркотосѣ, секъторѣ.
Rabulisterei, f., правѣстърѣ, секъ-
търѣ, шиканърѣ.
Rase, f., расѣ, солѣ.
Rache, f., ресвѣпарѣ, vendetta.
Rachen, m., гърѣ = (gola, it.),
гълдѣжѣ (за animale); aus dem
— des Todes retten, а скъпа
din гъра моргил.
Räcken, v. a., ресвѣнѣ; sich —
дмѣ ресвѣнѣ.
Räcker, m., ресвѣнъторѣ.
Rachefchwert, n., савѣя ресвѣнърѣ.
Rachgefühl, n., сѣмѣѣ де ресвѣ-
парѣ; — gier, — sücht, f., погъ,
ardôre de ресвѣпарѣ; — gierig,
— süchtig, a., ресвѣнъторѣ, vin-
dikativѣ; — göttin, f., Nemesis,
Zina ресвѣнърѣтѣ шѣ Фърѣя.
Raß, m., Аракѣ (Arak).
Rascher, m., порѣѣ де къне, вълсте-
матѣ.
Raserei, f., стръпаѣѣ, лѣкрѣ ово-
сѣорѣ.
Rasern (sich), v., ме декълѣ лѣ-
кръндѣ.
Rasete, v. Rasete.
Ras, n., рѣтѣ.
Raschse, f., осѣѣ де рѣтѣ: — arm,
n., сѣмѣѣ де рѣтѣ; — band, n.,
черкѣ де рѣтѣ; — bohret, m.,
сѣредѣѣ де рѣтѣ.
Rasbroschen, v., фѣг. ворвѣскѣ стрѣ-
катѣ (о limbъ).
Radschen, n., рѣтѣѣ.
Radehaute, — haue, f., касѣя, савѣ
de стрѣнѣѣ вѣрѣенѣ.
Radel, m., чѣрѣѣ, дърѣмѣѣ (дн
prinч. d.).
Radeln, v., чѣрѣскѣ, даѣ prin дър-
моѣѣ; рѣтѣскѣ, дапънѣ не рѣтѣ.
Radelstührer, m., канълѣ, шефѣлѣ
знѣ комплотѣ.
Rademacher, m., рѣгарѣѣ, рѣгарѣ.
Radern, v., радѣ, стрѣпѣскѣ, в. Aus-
roden.
Radern, m., вѣрѣланъ рѣя, пълъмѣѣ,
nerinъ.
Rader, m., чѣрѣѣ, дърѣмоѣѣ.

Rädern, v., рѣтѣскѣ, знѣ рѣтѣ;
rorrsprezъ кѣ рѣта, знѣ не рѣтѣ;
lebendig — а оторъѣ де вѣѣ кѣ рѣта.
Rädwerk, n., рѣтѣрѣтѣ.
Radfelge, f., осадѣѣ, картѣ де рѣтѣ.
Radical, a. шѣ ad., radikалѣ, дн
рѣдъчѣнѣ; — tur, f., кърѣ radikалъ.
Radieschen, n., рѣдикѣлѣ.
Radiren, v., радѣ, инѣлѣ, сълѣ, гра-
вѣѣ кѣ агъ ѡбрѣ.
Radix-funst, f., в. Nestfunst; — messer,
n., кѣдѣтѣ де расѣ (вѣрѣѣѣ); —
nabel, f., сѣтѣѣ, сълѣ де сълѣтѣ;
— wasser, n., агъ тѣре де расѣ,
de сълѣтѣ.
Radius, m., (геом.), разѣ (semi-
diametrъ).
Rad-sinic, f., (геом.), чѣклоѣдѣ; —
nagel, m., нѣѣѣ де рѣтѣ (кѣ флѣре);
— schaufel, f., лѣпъѣѣѣ де рѣтѣ
(за чѣле де агъ); — schiene, f.,
шѣнъ де рѣтѣ; die — schienen
auflegen, фѣрѣѣ о рѣтѣ; —
speiche, f., сѣмѣѣ де рѣтѣ; — sprut, f.,
зрѣѣ де рѣтѣ, вълкѣшѣ, хълъгѣшѣ
(mold.); — welle, f., грѣндѣлѣѣ
рѣтѣѣ; — zapfen, m., фѣсѣ де рѣтѣ.
Raffel, v. Riffel.
Raffen, v., рѣпѣскѣ, сѣмѣлѣ, анъѣ,
грѣѣ лѣ mine.
Rafgut, n., вѣнѣ (авѣре) рѣпѣтѣ.
Raffinade, f., Raffinat, m., раѣ-
натѣ, захарѣ раѣнатѣ.
Raffinieren, v., раѣнѣѣѣ.
Raffzahn, m., днѣре дпѣѣѣторѣ,
колѣѣ.
Ragen, v., а се isi, а ешѣ de асѣ-
пра, в. Hervorragen.
Ragout, (zi parsъ), m., дрѣсѣ de
вълѣте; токанъ.
Rahm, m., флѣрея лѣпѣлѣѣ, сѣмѣ-
тълъ; den — abnehmen, сѣмѣ-
тълѣскѣ.
Rahmen, m., кадръ, марѣѣне, чер-
чѣвѣя, первасѣ; — zum sicken,
герѣѣѣ.
Rahmen, v. a., дпѣдрѣѣѣ, знѣ (за
знѣ гълѣѣѣ) марѣѣнѣ, первасѣ;
ѣѣѣ сѣмѣтълъ; дпѣндѣ (чѣвѣ)
не герѣѣѣ; v. n., фѣѣѣ сѣмѣ-
тълъ (лѣпѣлѣ).

Rahmenhobel, m., цѣлъ де пер-
васпрі.

Rahmenlöffel, m., лнгръ де стъп-
тъннѣ; —nähterei, —stückeri, f.,
кзсѣгаръ де геррефѣ; —torte,
f., тѣртъ, погаче кз стъптънъ.

Rahm, —einfach, m., папъкъ кз
тапъ дѣлъ.

Rain, m., ръсорѣ, ard. (resort, fr.),
ачелъ локъ неаратѣ ервосѣ чева
mai ridikate dintre doze ogore
menitѣ опрѣ а серві де линіе де
despărđire интре еале, отарѣ (хятъ,
молд.); —en, v., се търѣни
принтрънѣ ръсорѣ; —stein, m.,
пѣтръ де отарѣ.

Raison, f., ресонѣ, раѣсне, минте
сълътѣсѣ; —abel, a. mi ad., ре-
сонаверѣ; —ament, n., ресонъ-
тъннѣ, аргументъѣне; —iten,
v., ресонезѣ, аргументезѣ, дн-
църѣ, те дмартѣвекѣ кз ворва.

Raf, v. Raf.

Ralle, f., крестѣл (пасере).

Ramm, —hof, m., вервече, ариете
(rom. m.); Ieşre (вървѣтънѣ),
молдѣ.

Ramne, f., батпарѣ (bătăralo, it.),
вервече де лемнѣ, маѣ.

Rammenst, v., ватъ парі (кз вервечеле
де лемнѣ); stѣ — се'мпрезнъ
(винеле де металѣ); се колескѣ,
върческѣ (ленспі).

Rammen, v., ватъ парі, тераш.

Rammlet, m., Ieşre, сеѣ алтѣ ани-
маѣ (маскринѣ).

Rammstorf, m., канѣ де вервече;
—nase, f., насѣ де вервече.

Rampe, f., ресъритъръ, аскнъ (дн
корнълъ прегълтѣ пентръ пентнѣ).

Rampen, v., кзмпърѣ кз ridikata,
кз топталѣ.

Ramsel, m., марѣ веке.

Rand, m., марѣне; —eines Topfes,
вззеле ђле; —einer Münze,
гарнитѣра монетѣ; daß versteht
sich am —e, аста се 'нделене
де сене; etwas am —e einfassen,
а тиві чева не марѣни; mit et-
was zu —e kommen, а скѣте
чева да кптънъ, а ѡни; —an-
merkung, —beimertung, f., потъ,

днсемнарѣ марѣнаръ; —dusa-
ten, m., дзкатѣ, галвинѣ фера-
катѣ, кз зимѣ.

Rändeln, ränden, rändern, v., факѣ
марѣне, зимческѣ (зѣ галвинѣ).

Rand-glosse, f., v. —anmerkung; —
schrift, f., скриптеръ марѣнаръ;
leçandъ (не о монетѣ); —schiffel,
f., тѣларѣ, фареѣрѣ кз марѣне;
—stein, m., пѣтръ търѣнаръ,
марѣлъ = (margelle), цѣтръ
potândъ, дедре марѣнеа зѣннѣ.

Ranft, m., кожъ (пънел), скѣрдъ
(а пѣтърънѣл); марѣне, дзнрѣ.

Rang, m., ранѣ; demnitate, вped-
ничъ; шпрѣ, рѣадѣ; Zemanden
ben — ablaufen, а грече дна-
интеа кзива, а'І аузка не dinainte.

Ränge, f., тѣпърѣ де нимика.

Rang-mäßig, a., дзнръ ранѣ; —
ordnung, f., орѣднѣала ранѣрѣ-
лорѣ, Iерархѣ социалъ; —schiff,
n., nate de linie; —stolz, m.,
търѣнрѣ де ранѣ; —streit, m.,
дцсптѣ де днтѣчизне; —sucht,
f., амвѣизне де ранѣ; —suchtig,
a., амвѣѣѣсѣ де ранѣ.

Rant, m., кавалъ, ѡнецъ, вѣкленѣ;
Ränfe, pl., интрѣпѣ; er ist voller
Ränfe, е пѣмал интрѣпѣ де елѣ;
mit Ränfe umgehen, а дмъла кз
интрѣпѣ.

Ränfemacher, m., интрѣранѣ.

Ränfen, m., врадѣ, памсърѣ.

Ränfe, f., кзрпенѣ (плантъ).

Ränfen, ränfern (stѣ), v., а се дн-
кзрпѣни, а се днкзѣва; а се
върколѣ.

Ränfig, a., кзрпенѣсѣ; рѣмзросѣ.

Ränfe-schmied, v. Ränfemacher; —
voll, a., интрѣранѣ.

Ranunkel, f., кзрпенѣцъ, шчорѣ де
кокошѣ (ѡлѣре).

Ränzchen, Ränzel, n., Ränzen, m.,
кзликѣ, върѣѣѣ, пѣнтече (де воѣ);
вісакѣ (де пеле); кзркъ.

Ränzen, v., те върколескѣ; дмълѣ
далъ кзрѣсърѣтѣ; шпрѣсѣ а-
рѣнчедѣ.

Ränzig, a., рѣнчедѣ = (rancidus,
лат.); —feit, f., рѣнчезитате

Ranjon, f., ranjione, vani de poc-
kuntzare (a slavavlati); —iten,
v., ranjionez, reskuntzăr.

Ranjzeit, f., timuză koitzpei (la
animale).

Rapert, m., klytgykă de tăt (pe
mil de pescel).

Rappe, m., kaz negr.

Rapp, f., rezytore de (okkă) ta-
vakă; rpie (vold de kail).

Rappee, Rappee, m., tavakă paok.

Rappel, m., smintire, aizrpe, pes-
nir; —försich, a., smintir, loviră
kz deska, ksil lipseste o dog.

Rappell, m., repelă, rekiztare (mil).

Rappeln, v., xodoronesk, csnă (na-
vile); eig. dmi lipseste o dog;
prov. eine Fuß allein rappelt nicht
im Sacke, kz o dore nz ce oace
primvăr.

Rappen (sch), v., o iaz za nchoră
iste; v. a., ka Raffen.

Rappier, n., spad, spanr (de skrimz,
de dvelar).

Rappieren, v., me vară kz spada,
dvelaz, skrimez.

Rapport, m., reporă, dntindare
(oicicoc); —iten, v., reportez.

Rap, m., rină (plant oleoc).

Rappé, m., vină (oeră) prestevovige.

Rappse, Rappuse, f., miligr, prad;
etwas in die — geben, a da prad
ceva.

Raput, m., lovire de nevzir.

Rapuzel, m., Rapuzen, n., ra-
puzkă (ilvnt).

Rar, a., rar (selten).

Rarität, f., raritate, kzlocitate;
—encabinet, n., kasineră de pa-
ritati.

Rasch, m., ras (mater); —, a.
mi ad., penoda, iste: —heit, f.,
penezime.

Rascheln, v., onzeck (daš conă
ka onzele zskate).

Raschweber, m., desytoră de ras.

Rasen, m., glă kz erv, verdă,
ervă.

Rasen, v., aizrck, csnă dn o-
piz, rpevz, csnr emir din mngl.

Rasenbank, f., kanapea de glă dn-
verzite.

Rasend, a. mi ad., dnopiară, r-
vară, dnrviră.

Rasen-hügel, m., mke kz verdă;
—plaz, m., dok kz verdă;
—rain, m., rcoră kz erv.

Raserei, f., oeră, dnrvire.

Rasten, v., radă, me radă; d-
pakt, şteră (o cetate) nly
dn oada nlyntzai.

Rast-messer, n., rvtoră, vrică;
—pinel, m.; nlyntză de d-
clyniră varva; —stein, m., kze
(de vrică).

Rastpel, f., raon, rvtore; —
blätterig, a., kz oerze aspe;
—brot, n., plne ras; —haus,
n., kas de korrektione, de dn-
dretare (pentr vinovati).

Rastpeln, v., radă, podă.

Rastpelspäne, pl., rvtari.

Rastel, f., skrgiore, dardiore;
—n, v., skrgiesk, dardiesk,
okă csnar.

Rast, f., repasă, pescolare, pec-
timă, dnchetare; er arbeitet ohne
—, kzr ne'chetar.

Rasten, v., repasoz, pescar.

Rast-lob, a. mi a., oer preteră,
ne'chetar; —losigkeit, f., nepre-
teră, neovoză, repasă; —
tag, m., zi de repasă.

Rata, Rate, f., pară, parte, porzione.

Rath, m., svată, koncari; svazire,
koncarygione; svată (adnare)
serată, koncari, maistrată, ko-
leci; svazitoră, conciară, ce-
natoră, accesoră; mekonă, kină;
Jemand um — fragen, a cere
svată dela cineva; über etwas
— halten, a ce koncari, a de-
livera despre ceva; das kann
— werden, aesta ce nore oave;
kommt Zeit, kommt —, kz timuză
ne vine mi svată; das Seine zu
— halten, a trăi kz ikonomă;
da ist guter — theuer, aci e dok
de declerată, aci e grevare.

Rathen, v., svatock (= svadeo);
gveskă, decleră o enirmă; ge-
schehenen Dingen ist nicht zu —,
daz ploă manta.

Rathet, m., svazitoră, rvtoră.

Rath-gebet, m., дѣятелъ де сватѣ, консилиарѣ, консульторѣ; —haus, n., каса сватѣзлы.

Rathsam, räthlich, a., икономикѣ, фило-
сифорѣ, крѣцѣторѣ, кѣвинчосѣ; дин
партеа сватѣзлы; ad. кз сватѣ, кз кз-
винчѣ; ich finde es —, гъесекѣ
де фолосѣ; mit etwas — im-
gehen, а дѣлаа виниторѣ, кз крѣ-
царе не гънгъ чева; das —ste
wäre, mai bine, mai кз сватѣ, ар
ei; für — halten, гъесекѣ де
кзвинчѣ, — кз кале.

Rath-beschluß, m., сенатѣ-консалтѣ,
сентинѣ, хотѣраре де сватѣ; —
bote, m., зшиерѣ, зшарѣ (d'aci pôte
zсарѣ, магарѣ), дорованѣ; —
schlag, m., сватѣ, консилѣ, деливерѣ-
цизне; —schlagen, v., а се свѣтъ,
консалта; —schluß, m., декретѣ, хо-
тѣраре; —collegium, n., адспаре
де сватѣ; —diener, m., зшиерѣ.

Räthsel, n., енигмѣ, гъчигарѣ, чиме-
литрѣ; —haft, a., енигматикѣ,
пролетматикѣ, дѣтнекатѣ, опъчѣтѣ.

Raths-säßig, a., сенаторескѣ, кана-
верѣ де а еї примѣтѣ дн сватѣ;
—herr, m., domnѣ де сватѣ; —
herrlich, a., сенаторескѣ; сена-
ториалѣ; —herrwürde, f., сена-
ториатѣ; —schreiber, m., канче-
лицѣ де сватѣ; —schreiberei, f.,
канчеларѣ сватѣзлы; —sitzung, f.,
сесѣзне, шединѣ де сватѣ; —
tag, m., zi де сватѣ, де азвинчѣ;
—versammlung, f., адспанѣ де
сватѣ; —verwandte, m., сена-
торѣ, шѣверѣ де сватѣ, маѣс-
тратзадетѣ; —zimmer, n., кѣ-
марѣ де сватѣ.

Ratification, f., ратиѣкѣцизне.

Ratificiren, v., ратиѣкѣ.

Ration, f., ратиѣзне, порѣцизне (mix.).

Rational, rationel, a., ратиѣналѣ.

Rationalismus, m., ратиѣналѣзмѣ
(доктринѣ де а нѣ прѣми де аде-
верѣ декѣтѣ нѣмал че се пѣте
кѣпринде кз минтеа).

Rationalist, m., ратиѣналѣстѣ.

Ratte, f., рѣтанѣ, гъсранѣ, шѣрече
марѣ; —nasse, f., кѣрѣ де рѣ-
танѣ; —ngift, —nrußer, n., шѣре-

чѣкѣ, арсеникѣ, —венѣкѣ пентрѣ а
оторѣ рѣтанѣ.

Raß, m., рѣтанѣ, маршѣтѣ.

Raße, v. Ratte.

Raub, m., рѣпире, раптѣ, прадѣ,
ѣзрѣ, лотрѣтѣ; auf den — gehen,
а еми лѣ прѣдатѣ; ein — der
Flammen, des Schwertes u. wer-
den, а перѣ прѣн фокѣ, самѣ
шчѣ; —begierde, v. Raubgier;
—biene, f., алвинѣ рѣпаче.

Rauben, v., ѣзрѣ, лотрескѣ, рѣпескѣ,
гълахѣрескѣ.

Raubet, m., ѣзрѣ, лотрѣ, хоцѣ (=
дела роцѣ, ѣментѣ рѣпиторѣ), гъл-
харѣ; —bande, f., bandѣ де ѣзрѣ;
—ei, f., рѣпире, лотрѣ, ѣзрѣ-
шарѣ; —geschichte, f., исторѣ де
хоцѣ, лотриадѣ; —hauptmann, m.,
кѣптанѣ де ѣзрѣ; —höhle, f., кзѣвѣ
де хоцѣ; —horde, f., ѣрдѣ де ѣзрѣ;
—isch, a., лотрескѣ, хоцескѣ, де
ѣзрѣ; ad., хоцеште, ка знѣ
ѣзрѣ.

Raub-fisch, m., пеште рѣпаче; —
gestindel, n., адспѣтѣрѣ де лотрѣтѣ;
—gier, f., рѣпачитате, поѣтѣ де
рѣпитѣ; —gierig, a., рѣпаче, ла-
комѣ де рѣпитѣ; —gut, n., авере
ѣзратѣ; —mord, m., оторѣ
днсогитѣ де рѣпире; —mörder,
m., зчигашѣ рѣпиторѣ; —nest, n.,
в. —höhle; —schiff, n., наѣ кор-
сѣрескѣ; —schloß, n., (дн векѣлѣ
де мѣжлокѣ), коштелѣ де лотрѣтѣ;
—staat, m., старѣ де лотрѣтѣ; —
staaten, pl., (mai пѣлѣ 1830),
статѣрѣке варварештѣ (ла нор-
дѣлѣ Аѣрѣвел); —sucht, v. —gier;
—thier, n., анѣмалѣ рѣпаче; —
vogel, m., пасере рѣпаче, кѣр-
пѣсарѣ.

Rauch, a. mi ad., пѣросѣ, аспрѣ;
das —e heraufsteigen, днл арѣтѣ
коцѣлѣ, ме портѣ аспрѣ; —, m.,
ѣзмѣ; пров. kein — ohne Feuer,
нз еѣ ѣзмѣ де знде нз е фокѣ,
ворселе респѣндитѣ нз сѣнтѣ ѣзрѣ
темелѣ; —agat, m., агатѣ дн-
ѣзматѣ; —altar, m., алтарѣлѣ ар-
депѣлор де ротѣ (ла векѣлѣ жѣдел).

Rauchen, v. a., ѣзмезѣ, трагѣ, вѣѣ

тѣтнѣ; v. n., ѡмѣ, ѡаче ѡмѣ (кѡпторѣхъ).
 Kaufet, m., ѡмѣторѣ, каре граце, веа тѣтнѣ.
 Käuferet, m., аѡмѣторѣ.
 Käuferfaß, n., кѣделницѣ, кѣдѣе.
 Käuferig, a., аѡмѣтѣ, че мѣрѡеѣ аѡмѣ.
 Käufer-kammert, f., кѣмарѣ де аѡмѣтѣ (карнеа); —ferze, f., —шен, n., лѣмпѣрѣкѣ (мѣрѡеѣѡре) де аѡмѣтѣ.
 Käufern, v., аѡмѣ (карнеа), проѡмѣ (каса кѣ мѣрѡеѣрѣ).
 Käufer-pfanne, f., тѣрале де аѡмѣтѣ; —pulver, n., правѣ де аѡмѣтѣ; —wert, n., царѡмѣрѣе.
 Kauf-fang, m., кѣминѣ, хорнѣ, кошѣ; —fanglehrer, m., кѣмпѣнарѣ, хорнарѣ; —farben, a., колѡре ка ѡмѣтѣ; —farber, m., колѡрѣторѣ де пѣил; —faß, n., вѣсѣ де аѡмѣтѣ; —faßträger, m., тѣрѣѡрѣрѣ, кѣделницѣ; —fleisch, n., карне аѡмѣтѣ; —füßig, a., кѣ мѣѡре мѣрѡеѣ; —gar, a., дѡвѣтѣ, тѣвѣчѣтѣ; —geld, a., гѣлѣнѣ де ѡмѣтѣ; —geld, v. Herzgeld; —händler, m., пѣларѣнѣ, пѣрѡѣторѣ кѣ пѣил (вѣлѣарѣнѣ); —holz, n., лѣмнѣ верѣе; —ig, a., ѡмѡеѣ, ѡмѣмѣторѣ; —kohle, f., тѣчѣне (Bränder); —leder, n., корѡванѣ, марѡкѣнѣ (пѣе асѣрѣтѣ); —loch, гѣрѣ пѣнтрѣ ѡмѣтѣ; —fir. касѣ сѣпѣсѣ ла ѡмѣтѣ; —schwalbe, f., рѣндѣнеа дѡмѡеѣтѣкѣ; —tabak, m., тѣвѣкѣ де ѡмѣтѣ, тѣтнѣ; ѡрѣвѣ-пѣкѡѣанѣ (воган.); —verständnisger, ѡмѣмѣтѣ; —wert, n., проѡмѣрѣе, вѣлѣвѣрѣ, пѣлѣрѣ; —wolfe, f., пѡврѣ де ѡмѣтѣ.
 Kaube, f., сѣянкѣ, кѡжѣ де вѣвѣ.
 Kaube, f., сѣалѣвѣ — (scabbia, ит.), рѣѣе (ла ол), рѣпѣнѣ (молд.).
 Kaubig, f., сѣлѡеѣ, рѣѡеѣ.
 Kauf-buch, Käufer, m., вѣгарѣ, вѣтѣвѣ; —begei, m., спѣдѣ.
 Kaufe, f., равѣлѣ (де сѣлѣсѣ гѣ-мѣлѣне инѣлѣ); вѣталѣ, дѣкѣе-рѣре де мѣрѣ; гѣатѣ де есѣе.
 Kaufen, v., рѣмнѣ, сѣлѣлѣ (мѣрѣ,

пѣе); —апѣкѣ, тѣратѣ де мѣрѣ; сѣх —, се дѣкалѣрѣ де мѣрѣ.
 Käuferet, f., дѣкѣлѣрѣтѣрѣ, вѣталѣ.
 Kauf-handel, m., касѣ де вѣтѣлѣ;
 —wolfe, f., лѣпѣ сѣлѣсѣ; —zeit, f., тѣмнѣлѣ сѣлѣсѣлѣ (де пѣе).
 Kauf, a. mī ad., аспѣ; колѣрѡеѣ (кале); рѣвѣмѣтѣ (гѣлѣсѣ); ѡг. гѣрѡеѣанѣ, пѣчѡпѣтѣ; —e, f., аспѣме; пѣлѣрѣлѣрѣ (а пѣсѣрѣ-лѡрѣ); —en, v. a., аспѣеѣкѣ (мѣ-пѣра); v. p., пѣлѣрѣеѣкѣ (пѣсѣ-рѣле); —stoft, —reiß, m., пѣрѣ аспѣ; пѡлѣвѣлѣ.
 Kaueheit, Kaueigkeit, f., аспѣме, рѣвѣшѣлѣ; = рѣвѣчѣлѣ = (caucitas, лат.).
 Kaufe, f., вѣлѣкѣлѣ (пѣлѣтѣ).
 Kaum, m., спѣцѣлѣ; сѣндѣре, лѡкѣ, капѣчѣтѣеа (нѣлѣ вѣсѣ); —wischen zwei Zeilen, интѣрѣлѣнѣ; et-ner Bitte — geben, a. асѣлѣта ѡ рѡгѣчѣне; der Versuchung — geben, a. кѣдѣ дѣ иѣпѣтѣ.
 Kaumen, v., дѣлѣтѣрѣ; дѣмерѣтѣ, кѣрѣлѣ; голѣсѣкѣ, ѡакѣ лѡкѣ.
 Käufer, m., дѣлѣтѣрѣторѣ, дѣмерѣ-тѣторѣ, кѣрѣлѣторѣ.
 Käufer, Käuferlich, a., спѣцѣѡеѣ (v. Geräumig).
 Käuferlichkeit, f., спѣцѣѡеѣтѣе.
 Käuferlos, a. mī ad., стрѣмѣтѣ, зѣ-гѣсѣтѣ; ѡрѣ спѣцѣлѣ.
 Käufer, f., лѣрѣлѣлѣ мѣрѣлѣ.
 Käuferung, f., дѣмерѣтѣтѣрѣ, ѡмѣре (а зпѡрѣ гѣне).
 Käufer, v., шѡпѣеѣкѣ, вѡрѣеѣкѣ ла ѡрѣе; сѣре дѣкѣѣ дѣкѡлѡ (ѡе-пѣрѣе), зѣгѣпѣеѣкѣ (калѣ).
 Käufer, f., ѡмѣдѣ; лѣрѣлѣ, мѣмѡе; —n im Kopfe haben, a. авѣ гѣрѣлѣ дѣ канѣ; —n machen, ѡакѣ пѣ-зѣнѣлѣ.
 Käufer, v., кѣрѣлѣ ѡмѣлѣ.
 Käufer-fraß, m., стрѣкѣчѣне де ѡ-мѣлѣ (дѣ кѣрѣкѣ мѣл.); —föbter, m., ирѣѡѡѡнѣ (анѣмѣлѣлѣ дѣ Елѣнѣтѣ); —sphere, f., ѡрѡеѣлѣ де (кѣрѣ-лѣлѣ) ѡмѣлѣ.
 Käufer, m., амеѣлѣлѣ (де вѣтѣрѣ), дѣмѣ-гѣре зѣѡрѣ (кѣѡѣре), вѣ-пѣлѣ; er hat einen —, e veat;

- sich einen — trinken, a ce ке-
 esi; den — ausschlafen, a ce
 trezi din বেদীে prin comă; den
 — austreiben, a ee decăta.
- Kauschen, v., a ❶ши (вългът пин-
 тре фронзе), a търтура, a ❶си (ана
 клъндъ), a ❶де саетъ, cro-
 motъ; a ❶ерве; a ce лтвѣта,
 кеѳи.
- Kausch-gelb, n., арсенікъ сѣлѣзратъ,
 акринігмънтъ; — gold, v. Glitter-
 gold.
- Kauspern (sich), v., тшесакъ зшоръ
 скъиѣндъ; те кърѣдъ де олетъ.
- Kaute, f., рзътъ (илънтъ); ромвѣ
 (❶гъръ доометрікъ); каро (дн
 кърѣдъ де жокъ); ❶гдшоръ (de
 diamantъ); langleiche —, rom-
 voidъ.
- Kauten-artig, a., de ❶еклъ рзѣт;
 —dodecaeder, dodekaedrъ rom-
 voidakъ (❶гъръ къ доъспрезече
 ❶еде ка ромвѣ); —glasъ, n., по-
 діедръ, глажъ къ ❶еде ромвѣ;
 —stein, m., пѣтръ тѣлатъ дн ❶еде
 ромвѣ (diamantъ); —öl, n., о-
 лѣ де рзът; —vierung, f., ромвѣ;
 —weise, ad., ка ромвѣ.
- Kavelin, m. n., равелінъ, семілонъ.
- Reagens, n., Reagentien, pl., ре-
 пенѣи (дн киміѣ).
- Real, a. ші ad., реалъ, днѣантъ;
 —, m., реалъ (монетъ spanio-
 léскъ).
- Realien, pl., реалітѣт.
- Realinjurie, f., днжоръ дн ѳантъ.
- Realisation, f., реалізаціоне, дн-
 трънаре, днѣантіре.
- Realisieren, v., реалізацъ, преѳакъ
 дн ванл.
- Realität, f., реалітате.
- Real-kenntnisse, pl., штіинге реале,
 кшоштінде політекніче; —schule,
 f., шкѳлъ реалъ; шкѳлъ дн каре
 се днвацъ штіинге ші арте че
 гінъ де тревшнда виедеі; —werth,
 m., валѳре, преѣдъ днтрінсекъ.
- Rebe, f., чѳнъ, вігъ де віе.
- Rebell, m., ревелъ; —ion, f., ре-
 веліоне; —iren, v., ревелѣцъ;
 —isch, a., ревелъ, ревелікъ.
- Reben-asche, f., чѳншъ де віе
- (askate); —auge, n., пѣгърѣ,
 окіъ де вігъ; —blatt, n., ѳѳтъ
 де вігъ; —holz, n., віеде askate;
 —messer, m., косоръ; —saft, m.,
 пѣскъ; ❶ig. вінъ; —schiff, m.,
 пѣдггъ, вѣстѣрѣ, лѣверъ де вігъ;
 —senfer, m., кърлітъ къ каре се
 пѣне віга дн пѣцънтъ, сѣдгорѣ.
- Reben-spiße, f., вѣрѳрп. де вігъ;
 —stab, m., (mitoloz.), тірѣ, вѣдъ
 къ віѣ днѣшвратъ; —stock, m.,
 чѳнъ, вѣткѣ де віе; —thran, —
 wasser, n., лакръмъ де вігъ.
- Rebersahl, m., паръ де вігъ; —haben,
 m., нотѣрніке, (вѣрвѣтнъ); —
 haben, n., нотѣрніке; —hühner-
 beize, f., вѣпѣтѳре де нотѣрнік;
 —hühnerfalte, m., шѳнъ дресатъ
 а принде нотѣрнік; —fresse, v.
 Kapungel.
- Recapitulation, f., рекапїтѣлізѳе.
- Recensent, m., реценсентъ, крітікъ,
 чѳсорѣ.
- Recension, f., реценсіоне, анализъ,
 крітікъ.
- Recensiren, v., крітікъ.
- Recepte, n., реценіѣ, реценіѣ.
- Recept, n., реценъ; —iren, v., скріѳе
 (мѣдікѣ) реценте, орѣндеште
 мѣдікѣмїнте; —ion, f., рецен-
 ціоне; —itkunft, f., штіинга ре-
 чентелорѣ.
- Recept, m., речесъ, днѳѳалъ дн
 скріскъ; detorizъ, решшїцъ де
 ванл.
- Rechen, m., грѣвѣ; гратѣ (дела
 о чѳскїнъ); грапъ; —, v., а
 грѣвѣ.
- Rechen-bank, f., —brett, n., авакъ,
 табѣ де компѣтатъ; —buch, n.,
 картѳ де арітетікъ; —fehler,
 m., ерѳѳе (грѣшалъ) де копъ;
 —hammer, f., камерѳ де ком-
 пѣтѣрп; —kunft, f., арітетікъ,
 штіинга компѣтѣрп; —meister, m.,
 арітетікѣ, компѣтѣторѣ, самешъ
 (= сѣтамъ); —pfeinig, m., со-
 кѳтеле (монете ❶кѣте памѣл
 центръ а компѣта къ еле).
- Rechen-schaft, f., компѣтъ, сокѳтелъ;
 —ablegen, a da сокѳтелъ; —
 schule, f., шкѳлъ де арітетікъ;

—stäbchen, n., варъ а малка
логаритм; —stift, m., крелонъ;
—tafel, f., плакъ (ардези); —
tisch, m., масъ де сокотелъ.

Rechnen, v., компузтѣ, калкълъ, со-
котескѣ; а спера, а се къса,
pezima пѣ чинева; crimezъ, пре-
взескѣ; einъ ins andere gerechnet,
компз гандъ зна къ алта; ich rechne
auf Ihr Wort, ме ласъ по vorba
Drale; im Kopfe —, а сокотѣ
din канъ; für nichts —, а dec-
prezsi, а нз креста (пол.).

Rechnen, n., компзтѣ, калкълъ.

Rechner, m., компзтъторъ.

Rechnung, f., комызтаре, калкъларе,
аритметикъ; setzen Sie das auf
meine —, скрие не пштеле меъ;
seine — ist falsch, прърева лъ е
фалсъ; in — mit einem stehen,
а ѿ дн дареверѣ къ чинева;
eine — salbiren, а пльти зпъ контѣ;
seine — bei etwas finden, а авѣ
интересъ де заъ дъръ; die —
ohne Wirth machen, а ѿче со-
котела ѿзръ осптаръ; einem
einen Strich durch die — machen,
а стрѣка планълъ къива.

Rechnungs-ableger, m., дътъгоръ де
самъ; —ablegung, f., даре де
сътъ; —abnahme, f., даре де
сокотелъ; —abnehmer, m., лъ-
торъ де сътъ, де сокотелъ; —
abschluss, m., дкелере де самъ;
—art, f., методъ де комызтатѣ,
спечъ; die vier —arten, челе
патръ спечил; —aufgabe, f., про-
влетъ де аритметикъ; —beamte, m.,
ссташъ, сатешъ; —führer, m.,
циторъ де сокотелъ; —geschäft,
n., комызтаверитате, контаверитате;
—hammer, f., в. Rechen-
hammer; —münze, f., монетъ ин-
тинсѣ, де контѣ; —revisor, m.,
ревисоръ де сзте; —wesen, n.,
комызтъритѣ (комызтъшъ, ард.);
—wissenschaft, f., аритметикъ.

Rechtstroh, n., пале де гревзтъръ.

Recht, n., дрентъ, дрентъ, дритъ
(молд.), жстаъ, ресонъ, къвълтъ,
темелъ; леже, дрентате, прѣви-
лонъ; —haben, амъ къвълтъ;

etwas mit — thun, сзтъ астро-
picatъ а ѿче; einem in sein —
greifen, а зсърпа, а къка дре-
нтълъ къива; von —swegen, дн
пстереа дрентълѣ, а лежел; von
Gott und —swegen, даре Дзеъ
ми дрентъ; das Wölder —, дре-
нтълъ нинтелоръ; das bürgerliche
—, дрентълъ цивилъ; das geistliche
—, дрентълъ каноникъ; das land-
übliche —, дрентълъ мнѣичиналъ,
алъ цорел, датинеле пълънтлѣ;
Gewalt geht vor —, знде дом-
пеште ѿорга нъ 'нкане дрентълъ;
wo nichts ist, hat der Kaiser sein
— verloren, де знде нз е нил
днператълъ нз ноте зва.

Recht, a. mi ad., дрентъ (нз стамъ);
die —Hand, мъна дрѣтъ; di-
rentъ, рентъ; —er Winkel, зуръ
рентъ; потрѣитъ, къвенитъ; die
Schuhe sind mir —, ми се по-
трѣвескѣ (не пчоръ) скарнил; пль-
кътъ; es ist mir —, дми плече;
es Allen —machen, а днде-
тъла, а мълдми не тогъ; ade-
veratъ, лецитимъ; —e Kinder, ко-
пѣ лецитимъ; —, ad., bine, токма;
schon —! sine! — in die Mitte
treffen, а нимерѣ токма дн мѣ-
локъ; —oft, ѿпрѣ десъ; bin
ich hier — bei Herrn N. ? nime-
ritamъ ѿре ла Дн. N. ?

Zurecht [презсѣ ла маѣ мълд
версѣ], zurecht-bringen, —setzen,
—stellen, —helfen, —weisen, а
ддрепта, а ремѣре, а реамеза,
а цне дн рандъ, а ордандѣ, а
длшѣра.)

Rechte, f., дрѣнта (мълъ).

Recht-ed, n., дрентънѣ, паралело-
грамъ; —edig, a., дрентънѣларъ.

Rechten, v., ме ждикъ, амъ про-
чесъ; fir. ме динсѣ, ме черѣ.

Recht-fertigen, v., ме ддрептезъ,
анъръ, десвиновъдескъ, жсѣиокъ;
—fertigung, f., ддрептаре, дес-
винсѣре; жсѣиокъцине, анологъ;
—fertigungsgrund, m., темелъ де
жсѣиокъцине; —schrift, f., хър-
тѣ жсѣиокатѣв.

Rechtgläubig, a., ortodox, drept-credincos; — **feit**, f., ortodoxi.
Rechtshaber, m., човече ва съ алыъ пьрвееа дрепть, червикосъ дп апървееа оинишнеа сале (кьндъ ште къ контрарьлъ ара дрепть); — **ei**, f., червичъ, стърингъ де а динише къ оинишнеа са; — **isch**, a., червикосъ.
Rechtlich, a., лецитимъ, лецитъ, дрепть, жридикъ; **vand**, оменосъ лолалъ; — **verwahren**, прочедьсь жридикъ; — **feit**, f., оменитате, омение, вьпъгате, лолалитате.
Recht-liebend, a., изьиторъ де дреп-тате; — **linig**, a., дрептьлимаръ; — **loß**, пелопитимъ, пелегалъ; — **lofigkeit**, f., пелецъире, пелегали-тате; — **mäßig**, a., дрепть леци-тимъ; **für** — **mäßig** ерлларе, ле-цитимезъ; — **mäßigkeit**, f., леци-тимитате.
Recht, a., лъ дрепта, дп дрепта, спре дрепта; — **um!** лъ дрепта дппрецисръ.
Rechtsanspruch, — **bestand**, m., а-вокатъ, прократоръ; — **beständig**, a. **mi ad.**, **valid**, астендикъ; — **beweis**, m., демьстрьцизне жри-дикъ; — **besitzen**, a. **mi ad.**, стъ-денъ де дрептьрл.
Recht schaffen, a., онесть, дптреръ, лолалъ; — **heit**, f., онестате, дп-третитате (де характеръ).
Recht-schreiber, m., ортографьоръ; — **schreibung**, f., ортографъ.
Rechts-erfahren, a., дпвлатъ дп лецл, лецитъ, кьпоскъторъ де лецл; — **sähig**, a., компетените, аверъ; — **sähigkeit**, f., компетенитъ; — **fall**, m., касъ де ждикатъ; — **for-derung**, f., претенцизне дрепть, васатъ пе лецл; — **form**, f., формъ ждичьаръ; — **frage**, f., честизне де дрепть; — **gang**, m., проче-дъръ; кьркъ ждикъторескъ; меркъ дпдрепта; — **gelehrsamkeit**, f., жьриспръдингъ; — **gelehrte**, m., жьриетъ, жьрископсълъ; — **gesuch**, n., трацере лъ ждикатъ; — **grund**, m., принципъ, темелъ, де дрепть; — **gültig**, a., **valid**, a. — **he-**

ständig; — **handel**, m., прочесъ, касъ, ждикатъ; **einen** — **handel** führen, а вьрта о ждикатъ; — **hängig**, a., атьрпънте, че е дп ждикатъ, че пь с'а хотъратъ зпкъ; — **hülfe**, f., аосцигитъ жди-кьторескъ; — **kraft**, f., пьтереа лецел; **einem** **Ausspruche** — **kraft** ertheilen, а дптьри (al da пьтереа легалъ) лъ о центингъ; — **kräftig**, a.; **legal** (къ пьтере де леце е-митъ дин ждикатъ); — **lehre**, — **lehre**, f., штинца де лецл, де дрептьрл; — **lundige**, m., лецитъ, жьриетъ; — **lehrer**, m., професоръ де лецл; — **mittel**, n., мижлокъ жьридикъ, калеа лецел; — **nach- theil**, m., преждичиъ; — **pflege**, f., аминьстрьцизне дрептьрл.
Rechtsprechung, f., ортоциъ, дрепта дпсонаре (а дптерелоръ).
Rechtsregel, f., реьлъ де дрепть; — **sache**, f., касъ, прочесъ; — **satz**, m., тесъ де дрепть; — **sprechen**, v., декретеъ, даъ центингъ, хотъраре; — **sprechung**, f., декретаре, хотъраре де жди-катъ; — **spruch**, m., центингъ, де-кретъ, ждикатъ; — **stand**, m., форъ, тривзналъ, штанцъ ждикъ-торескъ; ждикъторь компетените; — **ständig**, a., сьпосъ, атьрпънте де зндъ тривзналъ; — **streit**, m., прочесъ; — **urkunde**, f., документъ астендикъ; — **verbrecher**, m., рес-пикъторъ; **esctior** де дрепть, секъторъ; — **verbrechung**, f., рес-пикътеръ; — **verfassung**, f., ор-гьлицьцизне ждикъторескъ, еспл-къцизне а дрептьрл; — **verhand- lung**, f., пертьрпъцизне ждикъ-торескъ; — **verständnis**, a., дп-влатъ дп лецл; — **vormund**, m., краторъ дп касе де ждикатъ; — **widrig**, a., пелегалъ, недрепть; — **wissenschaft**, f., жьриспръдингъ; — **wohlthat**, f., венефичъ де дрепть; — **zwang**, m., констрънциере лъ тривзналъ.
Rechtswinkelig, a., дрептьрлмаръ.
Recidiv, n., реькьивъ, реькьере дп волъ.

Recipieren, v., речонѣ.
 Recitativ, n., (мѣс.), речитативъ.
 Recitiren, v., речеослѣ.
 Redant, f., кѣпѣтъ, стативъ.
 Rede, m., рѣчанѣ, дѣрганѣ (омѣ).
 Reden, v., стиндѣ, дѣтиндѣ.
 Reclamation, f., реклѣмѣцѣне.
 Reclamiren, v., реклѣмѣ.
 Recognosciren, v., рекѣносѣ, вергѣ
 се дескоперѣ пѣсетѣра знѣтѣ локѣ
 (дѣ вѣтълѣ).
 Recognoscirung, f., рекѣноштинѣ.
 Reconvaléscent, v., рекѣвалесцинтѣ,
 ресѣлѣтѣшгорѣ.
 Reconvenir, (zi rekompans), f., ре-
 компѣнтѣ, ресѣлатѣ.
 Recrut, m., реврѣтѣ; — iten, v., ре-
 врѣтѣжѣ; — itung, f., реврѣтѣцѣне.
 Rectificiren, v., рецѣфикѣ; дѣмѣ-
 ресѣжѣ, преѣакѣ (винѣрѣ).
 Rector, m., рекѣторѣ; — at, n., рекѣ-
 торѣтѣ.
 Récurs, m., рекѣрсѣ, — nehmen,
 апѣлѣжѣ.
 Redacteur, m., редакѣторѣ.
 Redaction, f., редакѣцѣне.
 Rede, f., дѣмѣ; ворѣре, ворѣ,
 зѣчѣре, зѣчѣне; дѣскѣрѣ, кѣвѣнтѣ,
 кѣвѣнтѣре; gebundene Rede, поѣ-
 сѣ; Theile der —, пѣрдѣне дѣмѣ-
 велѣ (грам.); wovon ist die —?
 де че ѣ ворѣа? etne — halten,
 а дѣне кѣвѣнтѣре; es geht die
 —, ѣ ворѣа, черѣклѣзѣ ѣаѣта;
 seiner — nach; дѣнѣре ворѣа дѣтѣ.
 Rede-art, f., дѣалѣнтѣ, idiomt; —
 bild, n., ѣлѣгрѣ (ретѣорѣчѣскѣ);
 — form, f., modѣ (грам.); —
 kunst, f., ретѣорѣчѣ; — kunstler, m.,
 ретѣорѣ; — lustig, a., ворѣварѣцѣ,
 дѣмѣвѣтѣ.
 Reden, v., ворѣвѣскѣ, зѣкѣ, свѣтѣ
 (= ѣкроно, лѣт.), кѣвѣнтѣжѣ,
 ростѣскѣ; so zu —, аѣа зѣкѣндѣ;
 jemanden aus dem Sinne —, а
 десѣвтѣ не чѣнева; Sie haben
 gut —, ворѣвѣштѣ кѣмѣ дѣтѣ плѣче;
 ins Geleg hinein —, ворѣвѣштѣ
 верѣтѣ мѣ зѣкатѣ; in den Wind —,
 ворѣвѣштѣ дѣ вѣнтѣ, ворѣвѣштѣ
 сѣрѣда; —, n., дѣскѣрсѣ.
 Redensart, f., ѣрѣсѣ; modѣ de vor-

siren; gemeine —, сѣресѣне трѣ-
 вѣарѣ; verbliumte —, сѣресѣне
 алетѣорѣкѣ.

Rederei, f., ворѣвѣ мѣлѣтѣ.
 Rederung, m., дѣмѣвѣ ворѣвѣстѣкѣ;
 — tag, m., периодѣ; — scheu, a.
 mī ad., сѣлѣосѣ де ворѣвѣ; — heil,
 m., партѣ де кѣвѣнтѣ; — schied,
 m., орѣмѣнтѣ де стѣлѣ; —
 ūbung, f., дѣкѣлѣмѣцѣне.
 Redigiren, v., редѣжѣ.
 Redlich, a., дрѣнтѣ, онѣстѣ, лѣлѣжѣ,
 дѣнтѣрѣ; — seit, f., дѣнтѣрѣтѣ,
 лѣлѣдѣтѣ.
 Redner, m., ретѣорѣ, орѣторѣ, кѣ-
 вѣнтѣторѣ; — gabe, f., дарѣжѣ кѣ-
 вѣнтѣрѣ, ѣлокѣвѣнтѣ; — isch, a.,
 ретѣорѣкѣ, орѣторѣкѣ; — kunst, f.,
 ретѣорѣкѣ, артѣ орѣторѣкѣ; — stuhl,
 m., кѣдѣрѣ, амѣонѣ; — ton, m.,
 тонѣ дѣкѣлѣмѣторѣкѣ.
 Redoute, (fortif.), редѣтѣ, дѣнтѣ-
 рѣтѣрѣ; валѣ масѣкатѣ.
 Redressiren, v., а редѣрѣне.
 Redselig, a., дѣмѣвѣтѣ, ворѣварѣцѣ;
 — seit, f., дѣмѣвѣнтѣ.
 Reduciren, v., редѣжѣ.
 Reduction, f., редѣжѣне (а арѣмѣтѣ).
 Rede, Rede; Rede, f., дѣманѣ,
 стѣцѣне де корѣвѣлѣ.
 Redel, a., редѣлѣ, ѣанѣтѣкѣ.
 Refectorium, n., трапѣзѣ (дѣ молѣс-
 тѣрѣ), каѣ де мѣнѣкарѣ.
 Referat, n., реѣрѣтѣ.
 Referendar, m., реѣрѣндѣрѣ.
 Referent, m., реѣрѣнтѣ, реѣорѣторѣ.
 Referiren, v., а реѣрѣ, реѣорта,
 свѣне.
 Reff, n., свѣнарѣ (de arinѣ дѣ mare);
 кошѣркѣ (de portatѣ sarčinѣ дѣ
 spinare), вѣтѣ де вѣнтѣрѣле; —
 bänder, pl., вѣлѣре де кошѣркѣ,
 сѣжѣ де вѣтѣ ла вѣнтѣрѣле.
 Reflektiren, v., реѣлѣктѣжѣ, ѣжѣ дѣ
 вѣгарѣ де сѣмѣ.
 Reflexion, f., реѣлѣксѣне, кѣчѣтѣ-
 цѣне.
 Reform, f., реѣортѣ; — ation, f.,
 реѣортѣцѣне; — ator, m., ре-
 ѣортѣторѣ; — iten, v., реѣортѣ;
 — itte, m., реѣортѣтѣ, кѣвѣ-
 нѣтѣ.

Regal, n., *ставацъ* (de *кору*); *регала*, *domneskă*, de *dreptă regală*; — *folio*, n., *фоли* *regală*, *маре*; — *parier*, n., *хърти* *regală*.
 Regalitate, v., a *осирта* (не *чинева*).
 Rege, a. *ми ad.*, *дештентъ* (*поте de la desto*, *it.*), *активъ*, *ан* *мишкаре*, *порнитъ*; — *machen*, *изнъ* *ан* *мишкаре*; *fig.* *агнъ*; — *werden*, *се* *мишкъ*; *das* *Mitleid* — *machen*, a *дештента*, *компъсияне*.
 Regel, f., *регалъ*; *линъ*; — *de* *Tri*, *регъла de trei* (*аритм.*); *пров.* *ține* — *ohne* *Ausnahme*, *въ* *е* *регълъ* *оъръ* *есченционе*; — *mäßig*, a., *регълатъ*; — *mäßigkeit*, f., *регъларитате*; — n, v., *регълежъ*.
 Regen, v., *мишкъ*; *sich* —, *мо* *мишкъ*.
 Regen, m., *пліоъ*; — *bach*, m., *то* *регътъ*, *ржъ* (*крескътъ* *prin* *пліоъ*); — *boden*, m., *къркъвежъ* (*стрикатъ* *din* *arcobaleno*, *it.*), *ма* *vine* *арканчеръ*.
 Regeneration, f., *регенеръционе*, *репаштере*.
 Regeneriren, v., a *регенера*.
 Regen-fang, m., *чистернъ*; — *feuer*, n., *пліоъ de focă* (*ан* *пиротехникъ*); — *gasse*, f., *арканчеръ* *не* *перфектъ*; — *guss*, m., *повоѣ*, *втрсае* *de* *пліоъ*, *пліоъ* *маре*; — *haft*, a., *пліоосъ*; — *hut*, m., *плъриѣ* *къ* *пърѣц* *лац*; — *larve*, f., *гъгъ*; — *mantel*, m., *мантаоъ* *de* *пліоъ*; — *messer*, m., *пліоетеръ*; — *monat*, m., *лпъ* *пліоосъ*; — *preiser*, m., *пліоаръ*, *прятъ* *регъ* (*пасере*); — *schauct*, m., *пліоъ* *penede*, *пърпъръ* (*моад.*); — *schrift*, m., *кортъ* *de* *пліоъ*, *парапліоъ*.
 Regent, m., *реѣнте*, *сзверанъ*, *прин* *чине* *domниторъ*; — *in*, f., *ре* *дентъ*.
 Regentag, m., *зи* *пліоосъ*.
 Regentschaft, f., *реѣнцъ*.
 Regen-tropfen, m., *пикъторъ* *de* *пліоъ*; — *wasser*, n., *анъ* *de* *пліоъ*; — *wetter*, n., *тимпъ* *пліоосъ*, *тимпъ* *режъ*; — *wind*, m., *впнтъ* *de* *пліоъ*; — *wolke*, f., *пожъ* *de* *пліоъ*; —

wurm, m., *рѣмъ* (*верме*); — *zeit*, f., *тимпъ* *de* *пліоъ*.
 Registeren, v., *депержъ*, *домнескъ*; *гзвернежъ*; *кърмъескъ*, *кортъ* *тре* *вѣ* *Статъзл*; *ein* *Bferd* —, *мъ* *пъескъ* *знъ* *кажъ*.
 Register, m., *деперъторъ*, *гзвернъ* *торъ*.
 Regierung, f., *деперъториъ*, *гзвернъ*, *домпире*, *кърмъире*; *die* — *nie* *berlegen*, *авдикъ*, *депънъ* *оръ* *пелѣ* *гзвернъзл*; — *advocat*, m., *аво* *катъ* *алъ* *гзвернъзл*; — *santritt*, m., *интрае* *ан* *домпире*, *скире* *не* *тронъ*; — *form*, f., *фортъ* *de* *гзвернепънтъ*; — *funst*, f., *штин* *инга* *гзвернърег*; — *nachfolger*, m., *сѣкчесаръ* *ан* *гзвернъ* (*dia* *дохъ*); — *rath*, m., *конциларъ* *de* *гзвернъ*; — *sekretär*, m., *се* *кретаръ* *de* *гзвернъ*; — *versaffung*, f., *конституционе*.
 Regiment, n., *реѣментъ*, *леѣизиѣ* (*de* *colodul*); *реѣментъ*, *гзвернъ*; — *erweife*, a., *къ* *реѣментъ*; — *arzt*, m., *медикъ* *de* *реѣментъ*; — *feldscherer*, m., *кърсржъ* *de* *реѣментъ*; — *stab*, m., *штатъ* *ма* *жоръ*; — *stambour*, m., *прѣектъ* *товарилоръ*, *товаръ* *мажоръ*.
 Regisseur, m., *реѣисоръ* (*ла* *Театръ*).
 Register, n., *реѣисоръ*; *тавлъ*; *du* *stehst* *in* *meinem* —, *те* *амъ* *скриѣ* *ла* *kondixъ*; *sie* *gehört* *in* *das* *alte* —, *еа* *е* *ан* *катастихъ* *челоръ* *іертате* *de* *Dzeжъ*; — *parier*, n., *хърти* *de* *кортъ*; *Todten* —, n., *некролоръ*.
 Registrar, m., *реѣисраторъ*.
 Registratur, f., *реѣисратуръ*.
 Registeren, v., *реѣиспрежъ*.
 Reglement, n., *регъльмънтъ*.
 Regnen, v., *пліоъ*.
 Regnerisch, a., *пліоосъ*.
 Regress, m., *регресъ*, *рекресъ*.
 Regsam, v. *Rege*; — *feit*, f., *миш* *каре*, *активитате*.
 Regulär, a., *регълатъ*.
 Regulativ, a., *регълативъ*, *регъль* *мънтъ*, *ординъционе*.
 Regulator, m., (*ванѣре*), *регълторъ*.
 Reguliren, v., *регълежъ*.

Regung, f., мішкарэ; — Bloß, a. mi ad., зьрз мішкарэ.

Reh, n., капз сіватікз; — bod, m., кзпріорз сіватікз; — braten, m., фрігзрз дз капз сіватікз.

Rehe, f., дзпеніпзе дз пічорэ (вэлз дз калз):

Reh-farben, — farbig, a., пзлвіз (фзлвіз), фадз кзпріорз; — fell, n., — fuß, m., — haar, n., пеле, пічорз, пзрз дз кзпріорз; — falb, n., азлз дз кзпріорз; — jagd, f., влпзе дз кзпріорз; — wildpret, n., влпзтз дз кзпріорз.

Reibe, f., Reibeisen, n., резтзорз; — feule, f., пілзгз; — lappen, m., фректзорз.

Reiben, v., фрект (окіт, колорі); einem etwas unter die Nase —, a da кз піперз не да пасзлз кзівз; sich an einem —, а шл ватэ жокз дз чінева.

Reibe-schale, f., тэсз дз фрекатз; — stein, m., пэтрз дз фрекатз; — r, m., фректзорз; — zeng, n., фректзорз, перінзцз електрікз.

Reibung, f., фрекарэ, фректзізне.

Reich, a. mi ad., автз (вогатз); дздестзлатз, дзвэлштзгатз.

Reich, n., ретлз, дзшзрзцз, дмперіз; domniz.

Reichen, v. a., даз, дзтіндз (мзпз); v. n.; се 'ntinde, ажзпзе, се сзлз; e dectzłz, дз ажпнз; einem hilfliche Hand —, a дз мзлз дз ажзторз; пров. er reicht ihm das Wasser nicht, нз ес пічзе асепмзпа кз ..., e mal прежоск кз ..., п'ажпнзе кз елз (лз дзвзцзтзрз шал).

Reich-haltig, a., автз, ларгз; — haltigkeit, f., автз, дздестзларэ; зрпугатэ; — lich, a., ларгз, автз; ad., кз дздестзларэ.

Reichs-abschied, m., конісіэне, дпкелере, а статзріорз дмперіэлз; речесз, ретраперэ дзла дмперіз; — acht, f., проскріпціэне дінпартеа дмперіэлз; — adel, m., повлецз а дмперіэлз; — adler, m., анілз, пажорз дмперіэлз; — arsel, m., гловз дмперіэлз; —

baron, m., аaronz дз дмперіз; — bürger, m., четзденз дз дмперіз, азз зноі четзці дмперіале; — collegium, n., колеліз азз отатзріорз дмперзцелз; — einwohner, m., ретніколз; — fahne, f., отіндартз, фламзрз дмперіэлз; — folge, сзкчесціэне лз дмперіз; — freiherr, m., в. — baron; — fürst, m., прінціне дз дмперіз; — fuß, m., валорэа монетел дмперіэле; — gefälle, pl., ревенітел дмперіэлз; — gericht, n., трізналз дз кзрзэ; — geses, n., лезеа дмперіэлз; — gulden, m., флорінз дмперіэлз; — gutachten, n., пірерэд статзріор дмперіэлз; — herkommen, n., дарінеле дмперіэлз; — hofrath, m., консіэлз дз кзрзэ; — kammgericht, n., камерз дмперіэлз; — kleinod, — nobien, pl., одореле, дпсептеле дмперіэлз; — lehen, n., фездз дмперіэлз; — post, f., пошт дмперіэлз; — ritterschaft, f., кавалзрпне дмперіэлз; — rache, f., кзсз че інтересеэз не тотз дмперіэлз; — saß, m., локзіторз азз дмперіэлз; — sagung, f., стзтзлз азз дмперіэлз; — schuß, m., консісіэне а діетел дмперіэлз; — stadt, f., четате дмперіэлз; eine freie — stadt, четате лібер дмперіэлз; — ständisch, a., адлпнзе дз стзтзріеле дмп.; — ständisch, a., адлпнзте дз о четате дмп.; — tag, m., діета дмперіэлз; — thaler, m., талерз дмперіэлз; — truppen, pl., трпне дмперіэле; — verfassung, f., констітзціэне а дмперіэлз (германікз); — versammlung, f., адспаннз а стзтзріорз дмперіэлз; — verweser, m., вікарз, аміністрзторз, гзвернаторз азз дмперіэлз; — vogt, m., префентз азз дмп.; — währung, f., валорэ (валзтз, ком.), а монетел дмп.; — zepter, m., сціптрз азз дмперіэлз.

Reichthum, m., автці.

Reif, a., матзрз (упінч. да), комз.

Reif, m., връмъ (= puiña, var.);
 inelъ, черкъ; —fen, n., чер-
 клецъ.
 Reife, f., matzpirate.
 Reifen, v., се коче, се матреште;
 скапалецъ; еъ reift, връмезъ.
 Reiffich, a., матърѣ, коптѣ.
 Reif-holz, n., колоде де черкѣри; —
 meffer, n., кщитѣ де черкѣитѣ;
 —monat, m., връмарѣ, лѣна No-
 embre; —rod, m., сѣкпъ къ черкѣ;
 —zange, —ziche, f., клештѣ де
 черкѣитѣ.
 Reigen, v. Reihentanz.
 Reiger, v. Reihet.
 Reihe, f., рѣндѣ = (rang, оп.),
 шпѣ = (series); nach der —
 по рѣндѣ, по рѣндѣ = (per rang,
 per rang, оп.); die — ist an mir,
 рѣндѣлѣ е за мене.
 Reihen, v., дшпѣрѣ, пѣлѣ дш рѣндѣ;
 дшпѣрѣ; Reihen —, дшпѣрѣ мѣр-
 цѣнѣ.
 Reihēn, m., копѣ; den — führen,
 дакѣ копѣ де данцѣ.
 Reihen-folge, f., шпѣ; —tang, m.,
 копѣ де данцѣ; —weise, ad., къ
 шпѣлѣ, къ рѣндѣлѣ.
 Reihet, m., вѣтленѣ (пасерѣ); —
 brize, f., вѣнатѣ де вѣтленѣ; —
 busch, m., мѣнѣмѣкѣ де мене де
 вѣтленѣ; —falle, m., шолмѣ
 вѣтленѣ.
 Reihſchant, m., кѣрчѣрѣитѣ по рѣндѣ.
 Reim, m., рѣмъ; eig. версѣ; —art,
 f., оалѣ де рѣмъ.
 Reimen, v., а рѣма; ſich —, се
 рѣмъ, се аккордѣзъ.
 Reimer, m., рѣмѣторѣ (оѣкѣторѣ де
 версѣрѣ), важ. рѣмѣторѣ.
 Reim-fall, m., кадевѣрѣ; —frei, a.,
 перѣмѣтѣ, алѣ (версѣ); —ge-
 bicht, n., поесѣ рѣмѣтѣ; —ſatz,
 m., строѣ, станцѣ; —ſchmied,
 m., рѣмѣторѣ, оаврѣкѣторѣ де
 рѣмѣ; —ſilbe, f., сѣлавѣ де рѣмъ
 (карѣ аккордѣзъ къ алта); —
 ſucht, f., метромѣнѣ; —wort, n.,
 рѣмъ; —zeile, f., линѣ рѣмѣтѣ.
 Reim, a. mi ad., кѣратѣ; netz (ital.
 netto); limede, гѣмѣрѣтѣ; klarѣ;
 австрѣсѣ; —e Ausſprache, f., про-

нѣмѣзъ кѣратѣ; —e Mathematik,
 f., матемѣтикѣ австрѣсѣ; das ist
 — unſp̄glicſch, ачѣста ѓ кѣратѣ
 прѣстѣ прѣнцѣ; inѣ —e bringen,
 а гѣмѣри; ſich von etwas —
 wiſſen, а се шѣи невинѣватѣ;
 —en Mund halten, амѣ цѣнѣ гѣра,
 а пѣзѣ секретѣлѣ; —en Weis̄
 einſchenten, а сѣзнѣ верѣде, а сѣзнѣ
 по оалѣ.

Reineſe, m., вѣдне (дш овалѣ).

Reinen, v., (за вѣлѣт.), а мерѣе
 дш трѣпотѣ, а трѣпотѣ.

Reingeiſt, m., смѣрѣ, алкохолѣ.

Reinheit, f., кѣрѣцѣ; нецѣме; kla-
 ritate; limpezime; кѣндѣре.

Reinigen, v., кѣрѣцѣ; гѣмѣрѣсѣкѣ.

Reinigkeit, v. Reinheit.

Reinigung, f., кѣрѣцѣтѣрѣ; limpeziz-
 tѣрѣ; monatliche —, поде се-
 месѣштѣ, лѣнѣ, катѣменѣ.

Reinigungseid, m., кѣрѣмѣнтѣ кѣ-
 рѣцѣтѣрѣ.

Reinigungsoffer, n., дѣстрѣциѣне.

Reinlich, a. mi ad., netz (ital. netto),
 кѣрѣцѣлѣ, лѣноѣ.

Reinlichheit, f., кѣрѣцѣмѣ, нецѣме.

Reiѣ, m., зрѣзѣ; —brei, m., оер-
 тѣрѣ де зрѣзѣ.

Reiѣ, n., v. Reiѣ.

Reiſe, f., кѣлѣторѣ; glũdliche —!
 кѣлѣторѣ вѣпѣ, сѣ мерѣ дш начѣ!

—apotheke, f., апѣтекѣ портѣ-
 рѣцѣ, смѣгерѣ де дрѣмѣ; —be-

ſchreibung, f., дѣскрѣпциѣне де
 кѣлѣторѣ; —buch, n., irinerapѣ,

карѣ де дрѣмѣ; —bũndel, —
 gepãck, n., пакѣтѣ къ мерѣнде,

траѣктѣ де дрѣмѣ; —fertlg, a.
 mi ad., гѣтѣ де дрѣмѣ; —gefãhrte,

—genoffe, m., соуѣ де кѣлѣторѣ;
 —gerãth, n., знегѣ, вѣгѣцѣ де

дрѣмѣ; —koſt, f., мерѣнде; —
 mantel, m., гѣварѣ (къ гѣлѣ-

рѣштѣ къ елѣ, —ital. tabarro),
 сѣлѣверѣтѣ (къ те анѣрѣ де пѣл-

верѣ), mantelѣ де дрѣмѣ; —paѣ,
 m., паспортѣ; —ſack, m., decarѣ,

чѣнтѣ, дѣмантанѣ; —taſche, f.,
 пѣлѣ; —wagen, гѣлѣсѣрѣ де

дрѣмѣ, верѣмѣ.

Reiſen, v., кѣлѣторѣсѣкѣ.

- Reisende, m., кълъторѣ, пасажерѣ
(къ пасъ де мерде).
- Reisfeld, n., зрезисте, арга де
зрезѣ.
- Reisholz, n., в. Reisholz.
- Reisige, m., оставѣ кълъреѣ.
- Reiß, m., в. Reiß.
- Reiß, n., рымпреѣ, гълъжѣ, памѣ
зскатѣ, крѣнгѣ; нѣла, вълъеа.
- Reißaus, m., — пѣшмен, а тѣли
ѡга, а о лѣа ла съпътѡса.
- Reißblei, n., пълъмѣнъ, пълъмѡциъ,
нѣтръ де пълъмѣ; kondels de
пълъмѣ, граѡтѣ.
- Reißbranntwein, v. Araf.
- Reißbret, n., мѡциъ де decemnarѣ.
- Reißen, v., рѣнѣ, тѣ рѣнѣ; плес-
нескѣ (кѡрда); рълънескѣ, стълъ-
ческѣ; съшмѣ; деснѣскѣ; жълъ-
нескѣ (кал); делѣнѣ, decemnѣ;
es reißt die Geduld, амѣ нѡрде
рълъдеа; es reißt mir in allen
Gliedern, тѣ дѡрѣ тѡте мълъ-
дълъ; die hѡchste Gewalt an sich
—, а зѡзрна порѣстѡеа скрѡмѣ;
Holz —, а деснѣка лѡмне; Joten
—, а ворѣ мълъкърѣ; das — im
Leibe, колѣкѣ, дѡрѣл де колѣкѣ.
- Reißend, part., рълъеде; рълъаче, рълъ-
мѡрѣ, ѡворѡе (ѡѡра).
- Reißfeder, f., kondels de decemnarѣ.
- Reißgerste, f., орѣз вълъосѣ.
- Reißkohle, f., кълъвѣне де decemnarѣ.
- Reißig, v. Reiß, n.
- Reißschiene, f., дѡрѡтарѣ, лѣнѣ де
decemnarѣ.
- Reißstift, m., крѡлонѣ рошѣ (de li-
niarѣ).
- Reißzeug, n., зпѡлте де decemnarѣ.
- Reißzirkel, m., чѣркѣнѣ, компасѣ.
- Reiste, f., ѡслѡрѣ.
- Reitbahn, f., шкѡлѣ де кал, имѡдрѡмѣ.
- Reitbar, a. mī ad., де кълърѣтѣ.
- Reitel, m., четлѣ.
- Reiten, n., вълърескѣ, дѡвѣз кълъ-
ларѣ; geritten kommen, а венѣ
кълъларѣ.
- Reiter, m., кълъреѣ; кавалѡрѣстѣ
(ѡлдатѣ); —auszug, m., кавалъ-
натѣ; —dienst, m., сѡрѡжѣ кълъ-
ларѣ; —regiment, n., репѡментѣ
де кълъреѣ, де кълърѣме; —
- salbe, f., зѡсѡрѣ мѡрѡкрѣалѣ, салѣ
де раѣе.
- Reiterei, f., кълърѣме; дѡвѣзѣтарѣ.
- Reitergar, a., ѡѡрѣ, аргѡсѣтѣ по
жѡмълътѡе.
- Reitgarbe, —reitſche, f., вѣчѡшкѣ,
вълъеа де кал.
- Reithengst, m., аргѣсарѣ.
- Reitnecht, m., чѡколѣ кълъреѣ,
наѣкѣ (ѡелеѣтарѣ, чаѣзѣ), скѡтѡрѣ.
- Reitlauf, v. Fißlauf.
- Reitkunst, f., мълънеѣ, арга де а
кълърѣ.
- Reitling, Rittling, ad., кълъларѣ.
- Reitmaul, f., шѡрѡе, совѡлѣтѣ
(скѡрѡлѡторѣ).
- Reitstoch, m., пълъшѣ.
- Reitzeug, n., зпѡлте де кълърѣтѣ.
- Reiz, m., аѡцѣмълътѣ, ирѣгълъмълътѣ;
нѡрл, граѡцѣ, атраѡере; десѡлѡаре,
пълъчѡре, волънтѡе.
- Reizbar, a., аѡцѣчѡсѣ, ирѣгълъчѡсѣ,
дѡгълъгълъчѡсѣ.
- Reizbarkeit, f., ирѣгълъчѡне, дѡгълъ-
гълъчѡне.
- Reizen, v., дѡгълъгълътѣ, ирѣгълътѣ, аѡцѣтѣ;
атрагѣ, адеменѡсѣ; мѣшкѣ, пор-
нескѣ, инемеѣ.
- Reizend, part., атрълъгълъчѣ, атрълъ-
гълътѣ, сѡвѣ, пѣнѣ де граѡцѣ, пѣнѣ
де нѡрл (кам ѡр. charmant);
сѡдѣкълъторѣ, амѣцѣторѣ; —Mad-
chen, n., ѡегѣгѣ сѡвѣ.
- Reizlos, a., ѡлърѣ нѡрл, неграѡчѡсѣ,
непѣкълътѣ.
- Reizmittel, n., (med.), мѣжѡкѣ ирѣ-
тѡтѣ.
- Reizung, f., ирѣгълъмълътѣ, дѡгълъгълъ-
мълътѣ.
- Reizvoll, a. mī ad., пѣнѣ де нѡрл,
прѣ атрълъгълътѣ.
- Reiz, m., дѡлѣ, кълъне; омѣ де мѣ-
шѣка, мѡжѣкѡсѣ.
- Reizungscrem, v., (mixit.), чѡрѡе-
теѣ, сѡпѡнеѣ, десѡпѡнѣ.
- Rekonvalescent, m., реѡвалѡесѡинѡ,
омѣ скѡлатѣ дѣнѣ вѡлѣ.
- Rekrut, m., рекрѣтѣ.
- Rekrutieren, v., рекѣѡѣкѣ, реѡзѣ,
дѡдрѡтѣ; редѡестѣлѣтѣ.
- Refus, m., реѡзѡскѣ.

Reputation, f., сѣмѣ, репутацияне.
 Requete, f., рѣшѣнѣ, сѣмѣнѣ.
 Requiem, n., (да католичѣ апсент),
 мѣрѣнѣ мѣнѣ рѣасоаѣ, пана-
 хидѣ (греч.).
 Requisition, f., рѣчерѣчѣне; лѣре
 прин сѣлѣ (не сама грѣлорѣ).
 Rescript, n., рескриптѣ, оѣсѣ, де-
 кретѣ сѣсѣрѣсѣ мѣрѣ de dom-
 ниторѣ.
 Resede, f., реседѣ, аморетѣ (плантѣ).
 Reserve, f., резервѣ, лѣкрѣ прѣотратѣ;
 —corpѣ, n., корпѣ de резервѣ.
 Resident, m., ресидѣнѣ, амѣаса-
 дорѣ, солѣ.
 Residenz, f., ресидѣнѣ (четатѣ).
 Resonanz, f., (мѣс.), ресѣнанѣ;
 —boden, m., ѣздѣлѣ зѣнѣ мѣнѣ-
 тѣнѣ кѣ нѣрде; —loѣh, n., росѣ
 (да лѣзѣтѣ).
 Respect, m., респѣнтѣ, консидѣрѣ-
 цѣне; seinen — erhalten, а ѣачѣ
 сѣ ѣѣ ресѣнтатѣ.
 Respectiren, v., ресѣнтѣтѣ, соко-
 тѣсѣ, сѣмѣ (не чѣнеѣ).
 Respectiv, a., респѣнтѣвѣ.
 Resſen, v., сѣнѣ (да mine).
 Ressource, (zi ресѣрс), ѣонтѣнѣ, мѣнѣ-
 лѣкѣ de амѣторѣ, de венѣтѣрѣ.
 Rest, m., ресѣ, ресѣнѣ, ресѣнѣнѣ.
 Resultat, n., ресѣлтатѣ, дѣкелѣре.
 Retitade, f., ресѣтѣ, ресѣладѣре.
 Retorte, f., рѣторѣ (ѣасѣ стрѣмѣватѣ
 мѣнѣнѣ химѣчѣ).
 Retout, ad., (zi ресѣтѣ), дѣпанѣл.
 Rette, f., кѣне ѣрѣѣтѣнѣ.
 Retten, v., сѣнѣ (it. scampare),
 оѣотѣ дѣнѣ перѣкѣлѣ, лѣверѣзѣ, мѣнѣ-
 тѣсѣ; rette sich wer kann! сѣнѣ
 чѣне пѣте!
 Retter, m., сѣнѣтѣорѣ, лѣверѣтѣорѣ,
 мѣнѣнѣтѣорѣ.
 Rettich, Rettig, m., рѣдѣкѣ.
 Rettung, f., сѣнѣпарѣ, сѣнѣнѣнѣтѣ,
 сѣлѣтѣ; —loѣb, a. mi ad., ѣрѣ
 сѣнѣпарѣ, перѣдѣтѣ, кѣзѣтѣ да
 перѣкѣлѣ.
 Reue, f., кѣнѣнѣ, пѣрѣре de ресѣ,
 консѣрѣладѣре; —voll, a. mi ad.,
 кѣнѣлѣ, дѣнѣрѣятѣ.
 Reuen, v., не кѣтѣсѣ, дѣнѣ парѣ
 рѣлѣ, не консѣрѣнѣ (да иѣнѣ).

Reuegeld, a., арѣнѣтѣ.
 Reueig, a. mi ad., кѣнѣлѣ, дѣнѣрѣятѣ,
 консѣрѣнтѣ (мѣнѣнѣнѣнѣ).
 Reumüthig, v. Reueig.
 Reuse, f., консѣ de несѣнѣтѣ, ѣрѣнѣ.
 Reut, n., кѣрѣтѣрѣ.
 Reute, f., зѣнѣлѣ, кѣрѣнѣтѣорѣ, прѣнѣ-
 тѣорѣ; мѣнѣнѣтѣрѣ, кѣрѣнѣтѣрѣ (Reut-
 hader).
 Reuten, v., стѣрѣсѣнѣ, пѣнѣсѣсѣ, се-
 кѣсѣсѣ (арѣдѣ да Хадѣрѣ), дес-
 рѣлѣчѣнезѣ.
 Reverte, m., ресѣрѣсѣ, консѣрѣасѣрѣсѣ,
 сѣрѣсѣорѣ adѣверѣтѣорѣ de o прѣ-
 тѣре; досѣлѣ монѣтелѣ.
 Revidiren, v., ресѣзѣлѣ, ресѣрѣчѣтѣлѣ.
 Revier, n., ресѣрѣ, цѣнѣтѣ de ѣнѣнѣ,
 ресѣрѣ.
 Revolte, f., ресѣлтѣ, ресѣколѣ, ресѣ-
 ѣлѣне.
 Revolution, f., ресѣолѣцѣне, ресѣ-
 формѣ сѣлѣнѣ, прѣѣачѣре прин
 ресѣтѣрѣнѣтѣрѣ.
 Rhabarber, f., ресѣрѣрѣрѣ, рѣнѣнѣ
 (плантѣ).
 Rhapſodie, f., рѣнсѣдѣ, рѣнѣтѣрѣ,
 ѣзѣнѣтѣрѣ.
 Rhede, f., (мар.), рѣдѣ, лѣманѣ,
 десѣрѣкѣтѣорѣ, лѣкѣ de десѣрѣ-
 кѣтѣ; —loѣb, a., (мар.), десѣрѣ-
 ворѣтѣ.
 Rheder, m., прѣпрѣтарѣ de нѣлѣ.
 Rhederei, f., (мар.), консѣдѣнѣнѣтѣ.
 Rheinbund, m., консѣдѣрѣлѣнеѣ
 Рѣнанѣ (сѣѣ Napoleon).
 Rheinisch, a., рѣнанѣ.
 Rhetorik, f., рѣторѣкѣ, шѣнѣнѣ ѣрѣ-
 тѣсѣлѣ ворѣрѣлѣ.
 Rhetoriker, m., рѣторѣ.
 Rheumatisch, a. mi ad., ресѣмѣтѣкѣ,
 ѣсѣрѣтѣорѣ de дѣрѣреѣ мѣнѣ-
 тѣрѣлѣорѣ.
 Rheumatismus, m., ресѣмѣтѣсѣ.
 Rhinoceros, n., рѣносѣрѣ (ѣѣрѣ сѣнѣ-
 ѣатѣкѣ кѣ корнѣ не пасѣ).
 Rhitmus, m., рѣтѣмѣ, нѣсѣрѣ, кѣ-
 дѣнѣнѣ, мѣсѣрѣ (да мѣс., поѣс.,
 кѣрѣтѣ ми да прѣсѣ).
 Rhombus, m., (матѣм.), ромѣ,
 пѣнѣлѣ ѣрѣратѣ, кѣ лѣтѣрѣлѣ парѣ-
 лѣлѣ, кѣ зѣнѣнѣлѣ стрѣмѣне = Raute.

Rhombisch, a. mi ad., ромбикъ, ром-
soidalъ.
 Ribbe, v. Rippe.
 Richtbeil, n., съкрѣа целатылѣ, на-
ломъ де перзаре.
 Richtblei, n., лѣзмѣнъ (Bleiloth).
 Richtbühne, f., емаодъ, локъ де
перзаре.
 Richt, f., dipentaris; in die — brin-
gen, a adъче ан линъ dipentъ.
 Richten, v., andipentъ, dipentъ; ж-
декъ; прегътескъ; richt euch!
(miait.), стагд дrentъ! sich nach
etwas —, a ce перзла, а се ан-
дрента дспъ чева; die Augen auf
etwas —, a аръка окѣ ла чева;
zu Grunde —, a рѣзна, а рѣзнае.
 Richter, m., жде, ждектъоръ; ар-
вѣръ; Вѣщ det —, картеа ж-
декъторѣоръ; vor dem — er-
scheinen, a ce анъдома ла ж-
декатъ; —spruch, m., сѣптинъ
ждектъорескъ; —stuhl, m., грѣ-
взнакъ.
 Richterlich, a. mi ad., ждедиарѣ,
ждектъорескъ.
 Richtern, v., критѣкъ, къртескъ.
 Richtshaus, n., преторѣ, палатъ ж-
декъторескъ.
 Richtig, a. mi ad., dipentъ, интокма,
жастъ, перзлатъ; коррескъ, ан-
дрентакъ; diese Uhr geht —, а
честъ оролоис мерце вѣне; es
ist Alles —, тоте сѣнтъ ла кале;
er ist nicht — im Kopfe, ал лин-
сеште о доргъ; etwas — machen,
а пѣтѣ знъ контѣ, а termina
знъ акордъ.
 Richtigkeit, f., перзларѣате, преци-
сизне, жастецъ; — einer Schuld,
рѣзѣреа знал detoril; mit dieser
Sache hat es seine —, ачестъ
лѣрѣ е адевератъ.
 Richtkeil, m., цѣнтъ ла тѣспѣ.
 Richtkorn, n., цѣнтъ.
 Richtmaß, n., мѣсъръ нормалъ,
мѣсъръ де елside.
 Richtplatz, m., —statt, —stätte, f.,
локъ де перзаре.
 Richtschwert, n., dipentaris.
 Richtschwur, f., кърдъ, оѣоръ де

andipentatъ; dipentaris; перзлъ,
нормъ, andipentaris, modelъ, е-
семилъ.
 Richtschwert, n., снада де перзаре.
 Richtsteig, m., потекъ, къраре ди-
рентъ; перзлъ, лѣце.
 Richtstock, m., перзлъторъ; вѣдъ ан-
пърдѣкъ ан мѣсаре.
 Richtung, f., dipentizne; andipen-
taris; in dieser —, не калеа а-
чѣста; in gerader —, де а дреп-
ткъ; nach allen —en, ан тоте
пърдѣце; einer Sache eine — ge-
ben, a da dipentizne знал лѣкрѣ.
 Richtwage, f., лѣвелъ, кѣмпнъ къ
лѣзмѣ (Bleiloth).
 Ricinusöl, n., олеъ де рѣчинъ.
 Rife, f., кърпѣоръ.
 Riefbar, a. mi ad., де мѣросѣкъ.
 Riefbüchse, f., кѣтѣоръ къ мѣросѣнѣ.
 Riefen, v., мѣроскъ; лѣрѣ; die Riefe
richt angenehm, роса арѣ мѣроскъ
пѣкѣтъ; das konnte ich nicht —,
ачѣста нѣ о потѣамъ прѣведѣ,
нѣ о потѣамъ прѣсѣмѣ; gut —,
а анѣ мѣроскъ вѣнъ; übel —, а
пѣдѣ.
 Riefeläschchen, n., стѣкляцъ къ мѣ-
росѣнѣ.
 Rief, n., лѣнкъ анѣтѣкъ, стѣлѣрѣ,
рогѣлѣрѣ; трѣотѣ; снагъ (Rief-
blatt); цѣвъ де трѣотѣ; —dach,
n., анѣлѣкъ де стѣхъ; —grab,
n., рокозъ, мѣперѣкъ.
 Riefe, f., скѣпѣлѣтѣрѣ, сѣпѣтѣрѣ (не
колѣне), рѣкѣлѣтѣрѣ.
 Riefeln, riefen, v., рѣкѣскъ, скѣ-
пѣлѣзъ.
 Riefe, f., шѣрѣ; анкрѣдѣлъ; жѣсъ
де сѣпѣтѣкъ.
 Riegel, m., анкѣлѣтѣре, дрѣрѣ (зѣ-
ворѣ ла жѣтѣ); кѣпъ (де лѣмнъ);
палантѣ, порѣнокъ.
 Riegel-schloß, n., вѣрокъ къ дрѣрѣ;
—wand, f., пѣрете ан паланте,
пѣрете ан кѣпѣ де лѣмнъ (Fach-
wert).
 Riegeln, v., анкѣскъ.
 Riemen, m., кѣрѣа, шѣрпѣрѣ (кѣ-
мѣрѣ); кѣрѣнъ де вѣтѣ; талъ;
валъ де кѣртѣ; —pfend, n., калъ
dinainte.

Riemer, v., дикрълезъ, стрингъ дн
 креле.
 Riemer, m., кърларъ.
 Riepel, m., мотанъ; метежъ (омъ).
 Rieß, n., ронъ (де хартъ), рикъ
 (Rieß), рикъ.
 Riese, m., пѣанге, зриешъ; колосъ;
 — narbeit, f., зыръ кмпилъ.
 Rieseln, v., ськсрежъ; царъ, кпръ
 мърмърндъ (ана).
 Riesenhaft, a. ші ad., колосалъ, ма-
 нинъ, пѣантикъ.
 Riesenfchlange, f., воа, шерне im-
 периалъ.
 Rieß, v. Rieß, n.
 Riefter, m., стивъ, корнъ де аратръ;
 вълъкъ, вълъкътъръ.
 Riet, Rieih, v. Ried.
 Riff, n., ванкъ, дьангъ, рьзоръ (де
 аринъ опл де скопол дн mare).
 Risse, Rißel, f., равнъ, цетине де
 стръжитъ мъръдѣе инълѣ; —
 feile, f., пѣр де стръжитъ.
 Risseln, v., стръжескъ, смългъ.
 Rigolen, v. Riolen.
 Rille, f., дьлгътъръ, ськътъръ,
 вълкъ (Rinne).
 Rimesse, f., (негъц.), рѣмесъ.
 Rind, n., витъ корнътъ (вожъ, вакъ);
 жьнкъ (odiniоръ).
 Rinde, f., скорцъ, кожъ; крѣтъ.
 Rindern, v., се гонешто (вака).
 Rindsfällig, —schällig, a. ші ad.,
 дескорцатъ, дескръстатъ.
 Rindfleisch, n., карне де витъ, ра-
 солъ (вертъръ).
 Rindig, a., скорцосъ.
 Rindauge, n., окълъ возлѣ (платъ).
 Rindvieh, n., витъ корнътъ; омъ
 обрте пьтъръ.
 Ring, m., инелъ, веригъ (велчгъ);
 черкъ, черъледъ, цѣръ.
 Ringamsel, Ringelbrosel, f., мѣръ
 гьлератъ, тьркагъ = torquatus.
 Ringband, n., (анат.), лертънтъ
 инеларъ.
 Ringbolzen, m., кѣтъ, пѣронъ къ ве-
 ригъ.
 Ringelstein, f., лѣптъ, цѣпнастикъ,
 аръ де лѣпнатъ.
 Ringel, n., инелгъ, инелалъ, вери-
 гъ, черкъшоръ.

Ringel, m., черкъ, веригъ (старъ),
 ѣа пьсърп: ларъ (de alvius).
 Ringelchen, n., v. Ringel, n.
 Ringelstall, n., шѣомъ гьлератъ.
 Ringelgebüch, n., верскъ рьтонлоръ
 (it. ritondello).
 Ringelig, a., инелоскъ, верѣоскъ.
 Ringelode, f., веригъ де пѣръ,
 зьлѣжъ.
 Ringeln, v., инележъ, черкълескъ,
 днверѣжъ.
 Ringeltraube, f., колъвръ.
 Ringelrennen, —spiel, —steden, n.,
 къръчоръ; жокъ къ верѣга (аръ-
 катъ).
 Ringelschlange, f., шерне гьлератъ,
 анѣсвенъ.
 Ringeltanz, m., хоръ, данцъ дн хоръ.
 Ringeltaube, f., поръмъ гьлератъ.
 Ringelwürmer, pl., вермл инелалъ.
 Ringen, v., ме лѣпгъ; сторъ;
 смългъ, смълчѣешъ, сьческъ (din
 мьлъ); кѣтъ веригъ; die Hände
 —, a ші орънѣ мьлѣ; aus den
 Händen —, a сторъ де мьлѣ;
 mit dem Tode —, a се лѣпга къ
 мѣртеа.
 Ringespaß, m., локъ де лѣптъ, а-
 ренъ, пѣлестръ.
 Ringet, m., лѣпгьторъ, атлетъ.
 Ringfinger, m., децѣръ инеларъ.
 Ringsformig, a. ші ad., дн оръмъ
 инеларъ, инеларъ.
 Ringfragen, m., гьлеръ къ инелалъ.
 Ringvogel, f., сѣерь армиларъ.
 Ringmauer, f., мѣръ днчингьторъ
 (de o четатѣ).
 Ringß, ringßum, ad., днпрецѣръ,
 дн цѣръ, дн черкъ; —herum,
 цѣръ днпрецѣръ.
 Ringen, m., черкъ, латъ ші грѣкъ,
 веригѣ.
 Rinnäugig, a., зрѣсроскъ.
 Rinnsal, m., каналъ, алвизъ, вълкъ
 (ne znde крѣе анъ, Rinne,
 Flußbett).
 Rinnfel, m., кѣгъ (ші къ Rinnfal).
 Rinne, f., лѣптѣкъ, вьгъль, вълкъ,
 соккъ, каналъ.
 Rinnen, v., кпръ.
 Rinnholz, n., лѣмнъ де скорцѣрп.
 Rinnleiste, f., (архит.), днглъльтъръ.

Ritterstein, m., пёртн де сав окаръ.
 Ritter, f., сьлтэртъ, враздъ асандъ.
 Ritter, v., сандъ асандъ.
 Ritterstein, n., костыъ.
 Ritter, f., кость.
 Ritterstein (stein), v., ме сьштэмъ (ir.
 buccarum), ме върлодескъ, ме
 арэмкъ дн сьсѣ дн жосѣ.
 Ritter, v., когтескъ, сьштэвэзъ.
 Ritter-braten, m., фрнгуэръ-де кобте;
 —brat, m., ренгертъ де кобте;
 —brat, m., гюлдѣ дн кобте.
 Ritter, a., когтоуѣ, къ кобте.
 Ritter, v. Ritter, a.
 Ritter, n., рикэзъ, перикэзъ.
 Ritter, v., перикэвэзъ, рикэвэзъ.
 Ritter, f., сикѣ, гьвикэртъ.
 Ritter, m., кренгэртъ, ренгэртъ, дес-
 пьктэртъ, сьртэртъ, сьштэлетэртъ;
 decemni, сикъ (ir. schizzo), по-
 дешъ (de o zidire); vor den —
 дешъ, а се ивне дн перикэзъ.
 Ritter, a. m. ad., кренгэртоскъ, рэнтъ,
 снартъ.
 Ritter, m., кьштэртэртъ, монгъ (дн
 пьторѣ).
 Ritter, f., есюрѣ де инъ.
 Ritter, v., факъ есюрѣ.
 Ritter, m., меремъ (дн кьштэвингэ).
 Ritter, m., кьштэртъ, кьштэртъ, мерсѣ
 кьшэре, кавалэртъ.
 Ritter, m., кавалэртъ, носизъ; (odi-
 нюръ) кьштэвэзъ.
 Ritter-academie, f., academis de a-
 risticraft; —art, f., модѣ кав-
 валэрескъ; —burg, f., кастэзъ де
 кавалэртъ; —freiheit, f., привилегэ
 валэрескъ; —gebicht, n., поемнъ
 емнъ, еполне; —geschichte, f.,
 романъ кавалэрескъ; —gut, n.,
 фешдъ, монгъ валэрескъ; —ort-
 bet, m., кавалэртъ, ordine кавал-
 лэрескъ; —schlag, m., лозгэртъ
 де кавалэртъ; den — geben, азъ
 фэче кавалэртъ; —stand, m., старѣ
 кавалэрескъ, рангъ де кавалэртъ;
 —zug, m., кршэртъ.
 Ritterlich, a. m. ad., } кьвалэрескъ.
 Rittermäßig, a., }
 Rittertschaft, f., кавалэртэне, демни-
 тэте кавалэрескъ.
 Ritterling, ad., гьшэре.

Rittermeister, m., кьштэртъ-де-кьштэртэне.
 Ritter, n., ривалъ (sicerpicesкъ),
 картэра къ ривалъ.
 Ritter, m., ривъ, датинъ, ордэвэсэлет
 сьсирпескъ.
 Ritter, m., скордэртэртъ, огьртэртэртъ;
 кренгэртэртъ; дьштэртэртъ.
 Ritter, v., скордэртъ, сьртэртъ; дьштэ-
 ртэсэскъ.
 Ritter, a. m. ad., скордэртэртъ, огьртэртъ;
 кренатъ, сьштэлетэртъ.
 Rittermeister, n., ланчэртъ (дн хиршпф).
 Ritter, m., ривалъ, кэре вреа сь те
 дьштэртъ.
 Ritter, m., фокъ, кьне де шэре.
 Ritter, m., rate (пемте); ронмъ;
 рэртъ (дн шакъ).
 Ritterlein, v., хоркэксъ, сьортэксъ.
 Ritter, rochten, v., аронезъ, сьртэ-
 пэртъ рендэе шэ ривалъ (дн шакъ).
 Ritter, m., вестмангъ; рокъ, кьнтэ;
 есэртъ (сьштэсэскъ); Ritter—
 есэртъ де дескэртъ; Ritter—, сьртэ-
 ртэксъ, рокъ де сьртэртъ (дн вьртэшт);
 wicher —, вивеа (ital. giabbone,
 de aivi шэ гьртъ шэ гьртъ дн Ар-
 дешъ шэ Силэвэне).
 Ritter, n., вестмангьчюрѣ, рокъ-
 шорѣ; сьштэртэртъ, ронгэртъ.
 Ritter, m., сьртэртъ-де-торсѣ, калэртъ
 (Rufte, Diefte); ськаръ (в. шэ
 Roggen); —yhlsofthe, f., дн-
 целэчэне сьштэсэскъ.
 Ritter, f., лэзъ, кьртэртъ; —land,
 пьштэртъ гьштэртъ.
 Ritter, v., снартъ дэлитъ, кьлтэксъ
 пьштэртъ сьштэртэртъ; гьштэсэскъ.
 Ritter, m., кьре, оръ де пемте.
 Ritter, Roggen, m., пемте къ кьре.
 (сьштэсэскъ).
 Ritterstein, m., олитъ, амитъ.
 Ritter, m., ськаръ.
 Ritter, a. m. ad., кьрдѣ; асюръ; сьртѣ;
 вьртэртъ, пемэртэвэзъ; пероскъ; пе-
 чомлитъ; —e Buch, n., кэре пе-
 лэртъ; —e Gießsch, n., кэре
 кьрдъ; —e Setze, f., mstrace
 кьрдъ; —e Metall, n., сьртъ пе-
 лэртэртъ, сьртъ сьртѣ; —e Zucht,
 m., гьштэртъ перэсэртэртъ.
 Ritterzeit, f., кьштэртэне, вьртэртэртэне

(doviročie); варваризъ; печопли-
гъръ, вѣдърниѣ, можичѣ.
Rohm (Raum), m., смѣнтѣнъ.
Rohr, n., трестѣ (стахъ); спетѣзъ;
дѣвъ; варгъ; etwas auf dem — e
haben, а авѣ знѣ сконѣ.
Rohrbrunnen, m., цинѣ, шипотѣ, пѣцѣ
къ дѣвъ.
Rohrblatt, n., снагъ (де десѣтѣ).
Rohrschen, n., трестѣцѣ; цевѣшорѣ.
Rohrschaf, n., дѣвъшѣ де трестѣ.
Rohrbede, f., рокожинъ, стѣѣза,
пѣнъ де спетѣзъ.
Rohrbrommel, m., воѣ де валгъ (па-
сере), вѣланѣ де стахъ.
Rohre, f., дѣвъ, гѣвъ, вѣчѣмѣ.
Rohren, röhren, a., де трестѣ, де
спетѣзъ.
Rohren, röhren, v., гѣл трестѣ,
кѣрѣцѣ стахъ; цевескѣ; (ла вѣ-
пѣт.) мѣгѣ, свѣрѣ (черви).
Rohrenmeister, m., ѣнѣтѣларѣ.
Rohrstöbe, f., чимпѣ (итал. сам-
пogna), ѣлѣрѣ де трестѣ, тѣмѣкѣ.
Rohrenfahrt, f., агѣдѣкѣ, шипѣ де цевѣ.
Rohrgras, n., рокозѣ.
Rohrsicht, a., трестѣшѣ, стѣѣшѣ.
Rohrig, a., трестѣлоѣ, стѣѣоѣ.
Rohrkamm, v. Rohrblatt.
Rohrkasten, m., чѣстерѣ, вѣсинѣ (дѣн
каре есе апа прин цевѣ).
Rohrknochen, m., оѣ гѣлѣ.
Rohrkolbe, f., гѣмѣѣя трестѣлѣ, тѣѣ.
Rohrspelze, v. Rohrstöbe.
Rohrstiſch, m., сказнѣ десѣтѣ къ трестѣ.
Rohr-spaß, — sperling, m., вравѣ
де стахъ, прѣсѣрѣ; wie ein —
schimpfen, а дѣжѣра на знѣ пѣ-
гѣнѣ.
Rohr-stab, — stoc, m., вѣцѣ де
трестѣ.
Rohrtrog, m., трѣкѣ, трѣкѣ сѣв
шипотѣ.
Rohrwasser, m., апѣ дѣсѣ прин цевѣ.
Roland, m., Рѣланѣ (нѣме пропѣрѣ);
омѣ лѣнганѣ, омерѣѣ.
Rollbett, n., патѣ пѣ роуѣе.
Rollbrett, n., скѣндѣрѣ де мѣнгѣ-
лѣтѣ (итал. da manganare).
Rolle, f., роуѣгѣ; сѣлѣ, сѣшпорѣ,
роуѣ (де жѣкатѣ, опѣ де ванѣ);
скрѣндѣ, вѣлѣтѣкѣ, сѣчѣтѣрѣ; по-

сѣрѣ; вѣчѣмѣ; ѣшѣкѣ; мѣнгѣлѣ,
мѣнгѣлѣ (де кѣкатѣ рѣѣе, ital.
mangano); чѣрѣ; — Dufaten,
ѣшѣкѣ де гѣлѣинѣ, грѣнѣ де гѣл-
винѣ; аус бер — fallen, а'мѣ омѣ
дѣн карактерѣ; eine große — spie-
len, а жѣка роуѣ мѣре, а ѣачѣ
пѣ знѣ персонѣлѣ прѣнѣпѣлѣ.
Rollen, v., роуѣескѣ, даѣ дѣн пѣрѣ,
даѣ де а дѣра; дѣрѣлѣ; den Teig
—, дѣринѣлѣ алѣгатѣлѣ; Wäſche —,
мѣнгѣлѣлѣ, мѣнгѣлѣескѣ, нѣреѣескѣ,
рѣѣе (ital. manganare); seine
Augen — im Kopfe, окѣл сѣлѣ се
дѣлорѣкѣ мѣнѣомѣ; der Wagen
rollt vorbei, карѣлѣ дѣрѣѣе пѣ аѣ
пѣинѣтѣ; Thranen — über seine
Wangen, лѣкрѣмѣлѣ I ѣдѣ ѣаѣ.
Rollensformig, a. шѣ ад., дѣ ѣорма
чѣлѣдрѣлѣлѣ.
Roller, m., мѣнгѣлѣ, мѣнгѣлѣто-
рѣ, алѣлѣнѣторѣ; роуѣторѣ, сѣчѣ-
торѣ (де алѣгатѣ); мѣрѣоуѣ, гѣбѣ,
калѣ рѣѣ; гѣлѣдѣтѣрѣ; мѣганѣ.
Rollholz, n., мѣнгѣлѣ; сѣчѣторѣ.
Rollhammer, f., кѣѣара къ мѣн-
гѣлѣ.
Rollmaul, f., пѣрѣ.
Roman, m., романѣ, ѣсторѣ пѣ-
кѣчѣгѣ; ѣавѣлѣ ѣсторѣкѣ.
Romanen-seld, m., ероуѣлѣ знѣлѣ ро-
манѣ; — schreiber, m., скрѣиторѣ
де романѣ.
Romanhaft, a. шѣ ад., романѣескѣ,
ѣавѣлоѣ.
Romanisch, a. шѣ ад., романѣескѣ
(кѣмѣ ворѣѣа дѣ Amiazа Езропѣлѣ
пѣпѣ ла вѣкѣлѣ 13лѣа); роуѣнѣ-
пѣоѣкѣ (кѣмѣ ворѣескѣ шѣ скрѣѣ
тоуѣлѣ романѣлѣ дѣн Дѣко-Рѣмѣнѣа).
Romanmäßig, romantisch, a. шѣ ад.,
ка де романѣ, ка дѣн ѣавѣлѣ,
романѣлѣ.
Romanze, f., романѣцѣ, кѣлѣкѣ ро-
манѣлѣкѣ, кѣлѣкѣ ѣсторѣкѣ (дѣре-
роѣкѣ, скрѣѣсѣ дѣ верѣсѣрѣлѣ сѣмѣлѣ
шѣ пѣѣе).
Römer, m., романѣ; омѣлѣ кѣраѣ-
оѣкѣ; натрѣѣѣтѣ мѣре; омѣлѣ цѣне-
роѣкѣ; пѣѣарѣ пѣнѣтѣкоѣсѣ шѣ мѣре.
Römerringel, f., нѣмерѣ романѣ,
ѣндѣкѣнѣ (кѣрѣсѣ де 15 аѣл).

- Römisch**, a. mi ad., romanč, ромъ-пескъ; цепеноскъ, мъртиноскъ; grandiosъ; патриотикъ; — *e Waterlanddelige*, f., патриотикъ дилжъ; — *e Schönheit*, f., ерстоецъ романъ; аеръ ми портаре мълестосъ.
- Rommer**, m., оле нингъногъ, оле семнаръ ла шчоръ.
- Ronde**, f., рондъ, ротандъ (Runde).
- Rondel**, n., (орте.), рртандъ, локъ ротандъ.
- Ros**, n., оаргъ сехъ (ъръ мiere, Gewirt).
- Rosch**, a. mi ad., съртиноскъ (ce zice despre metale).
- Rose**, f., росъ, ржъ, grandaеиръ; оокъ виѣ (орвалдъ); wilbe — росъ сълатикъ, олоре де мърчиошъ; gefüllte — росъ диволгъ.
- Rosenader**, f., (анат.), съошъ; — *aloe*, f., алое росаръ; — *apfel*, f., помъ росаръ; — *artig*, a. mi ad., де патра росел, ка роса; — *busch*, m., гъфъ де grandaеиръ; — *farbe*, f., колорѣа росел; — *fest*, n., Росалие; — *hain*, m., росетъ; — *honig*, m., мiere де роце; — *franz*, m., мъртвил; кзизъ де роце; — *mädchen*, n., grandaеиръ; — *stypen*, pl., vaze де роце; — *monat*, — *mond*, m., лѣна роселоръ, Maik (не ла пол длесъ nsmal lsnis); — *mund*, m., гъръ де росъ; оадъ тинъръ; — *roth*, a., росаръ, росѣ, ка роса; — *rotte*, f., ротада grandaеиръ; — *saff*, m., сзкъ де роце; — *sonntag*, m., dsminexa a tpeia dimainrea Паштиоръ; — *stoc*, m., росаръ; — *strauß*, m., вкетъ де роце; — *wasser*, n., агъ де grandaеиръ; — *wurzel*, f., рьдъчинъ росъ.
- Rosette**, f., росетъ, diamantъ дн росетъ, олоре де diamantъ.
- Rosicht**, rofig, a. mi ad., росѣ, де колорѣа росел, ка де росъ.
- Rosinante**, Rosinante, f., калъ ржъ, мъргогъ, гловъ, калъ дѣ Don Kihor.
- Rosine**, f., стаѣдъ, стрэгъри зскацѣ.
- Rosmarin**, m., ростаринъ, рата-ринъ; — *öl*, n., олеъ де ростаринъ, зитъ де ростаринъ.
- Rosoli**, m., росолъ (vinarocъ днджиръ).
- Ros**, n., калъ; — *apfel*, m., валеръ де калъ; — *arzneifunst*, f., ветеринаръ; — *breme*, — *bremse*, f., мскъ де калъ, стреке; — *haar*, n., haaren, haren, pl., гъръ де калъ; — *bus*, m., зигя, копита калъ; — *läser*, m., гьндакъ де валеръ; — *sam*, m., цесѣкъ, съчѣлъ; (Rostauscher); — *kastanienbaum*, m., цокастанъ, кастанъ де алъ калъ; — *mühle*, f., мору къ калъ; — *sappel*, f., палва калъ; — *pflaume*, f., прѣнъ домпескъ; — *täuscher*, m., скитвъторъ де калъ, траѣиканъ, телалъ де калъ; — *wide*, f., мъръкеа калъ.
- Roslein**, n., кълѣдъ, кълъшелъ.
- Rosfelsprung**, m., сьригъра калъ (дн шахъ).
- Rossen**, v., а дшва dsuz армъсарѣ (ѣпа).
- Rosbraten**, m., еригъръ не гъртаръ, къръзнагъ; — *farbe*, f., колорѣа де рѣинъ; — *farbig*, a. mi ad., ерѣтиноскъ; — *fled*, m., макъ, патъ де рѣинъ.
- Rost**, m., рѣинъ; амесекъ ла аеръ ми арѣинъ (дн монетри); гъртаръ, гратъ; гъчпе (дн плаите); днкъркьтра металъ къ lemne ми кърънѣ.
- Röste**, f., топиторѣ де инъ; топитъръ.
- Rosten**, v., ме рѣинескъ, рѣинескъ.
- Rösten**, v., еригъ, прѣжескъ; топескъ (кнепъ, инъ); здъ (грьлъ).
- Rostig**, a. mi ad., рѣиникъ, ерѣтиноскъ.
- Röstung**, f., еригътръ, прѣжитъръ; топитъръ.
- Roth**, a., ромъ (ital. rosso); рометикъ.
- Rothaderig**, a. mi ad., къ vine romil; — *augig*, окъ ромъ; — *badig*, a. mi ad., къ оада ромъ; — *bart*, m., варъ ромъ; — *btuber*, m., вотаръ (дѣла хотъ, ital.

bottažo, котинарѣ (Böttcher); — braun, a., роуѣ брѣнѣ; — brü-
stig, a. ші ad., крѣдѣ, оръягърѣ
оельрѣчѣоѣ (оельрѣдѣ дѣлѣгъ-
рѣдѣ); — buche, f., оарѣ сѣлѣ-
тѣкѣ, оарѣ роуѣ; — eiche, f., сте-
жарѣ роуѣ; — fahl, a., роуѣтѣкѣ,
роуѣстрѣ; — färbet, m., вѣпѣ-
торѣ кѣ роуѣ; — feder, f., оръ-
гѣлѣнѣ, пѣнтѣ кѣ арѣпѣоѣ роуѣ;
— fuchse, m., кѣлѣ роуѣ; — gerber,
m., в. Лѣгѣрѣ; — gieset, m.,
арѣтарѣ, вронѣарѣ; — glühend,
part., дѣлѣгърѣдѣ; — haar, n.,
пѣрѣ роуѣ; — häle, m., гѣлѣ
роуѣ (пасѣрѣ); — lauf, m., оокѣ
вѣлѣ (оельрѣдѣ); — tanne, f., вѣрѣдѣ
роуѣ; — wälsch, n., дѣлѣлѣ хѣлѣ-
лѣрѣ.

Röthe, f., роуѣдѣлѣ, роуѣдѣлѣ; рѣме-
пѣлѣ.

Röthel, m., крѣлонѣ роуѣ, кѣндѣлѣ
роуѣ; тѣлѣ роуѣ; рѣвѣрѣкѣ, сѣ-
ноуѣ.

Rötheln, pl., копѣ (Ritteln).

Röthen, v., роуѣсѣкѣ, кѣлѣрѣсѣкѣ кѣ
роуѣ; тѣ дѣроуѣсѣкѣ, рѣме-
пѣсѣкѣ.

Röthlich, a. ші ad., чѣ вѣтѣ дѣ
роуѣ, роуѣтѣкѣ, роуѣпѣрѣ.

Rotte, f., вѣндѣ, чѣгѣ, тѣлѣ (mal
вѣрѣсѣкѣ de хѣлѣ опѣ de рѣвоуѣ-
тѣлѣ); рѣтѣ, чѣгѣ (de soldat);
пѣтѣлѣ.

Rotten, v., арѣвѣзѣ, адѣнѣ, ассѣ-
пѣсѣкѣ.

Rotten-führer, m., кѣлѣтѣнѣ de вѣндѣ;
— geist, m., сѣпѣрѣтѣ de рѣвоуѣ;
— weise, ad., дѣн чѣтѣ, дѣн вѣндѣ.

Rottiren, v. Rotten.

Rottirer, m., оѣлѣпѣоѣ, тѣрѣвѣрѣтѣрѣ.

Rottirung, f., дѣлѣлѣвѣрѣтѣрѣ, адѣ-
нѣрѣ дѣн чѣгѣ, адѣпѣлѣтѣлѣ, рѣ-
вѣлѣнѣ.

Rottmeister, m., корпѣрѣлѣ.

Roz, m., тѣкѣ; тѣчѣ (вѣлѣ рѣа лѣ
кал), тѣкѣшѣ.

Rozig, a., тѣкѣоѣ.

Rozlöffel, — lüng, m., — nase, f.,
тѣкѣоѣ, тѣчѣ (дѣн дѣспѣрѣдѣ).

Rübe, f., пѣлѣ (ital. rapra), кѣлѣ-

кѣлѣ; тѣчѣ —, пѣлѣ роуѣ; гѣлѣ
—, тѣрѣпѣлѣ.

Rubel, m., рѣлѣлѣ (монѣтѣ рѣсѣсѣкѣ).

Rübezahl, m., сѣпѣрѣтѣ пѣкѣрѣтѣ (дѣ
тѣлѣлѣ дѣрѣмѣнѣлѣ).

Rubin, m., рѣвѣнѣ; — farbe, f., кѣ-
лѣрѣа рѣвѣнѣлѣ; — fluß, m., крѣ-
тѣлѣ рѣвѣнѣ (de кѣлѣрѣа рѣвѣнѣлѣ).

Rüböl, n., оѣлѣ de рѣлѣгѣ (ital.
olio de ravizzone).

Rubrik, f., рѣвѣрѣкѣ, дѣлѣлѣтѣрѣ; сѣлѣ-
дѣлѣнѣ.

Rüb-saat, f., — same, m., рѣлѣгѣ
(ravizzone), рѣлѣсѣ, сѣлѣлѣлѣ de
рѣлѣгѣ.

Rüb-samend, v. Rüböl.

Rübsefeld, n., арѣ de рѣлѣгѣ, рѣлѣсѣ.

Rübsehd, v. Rüböl.

Ruch, m., мѣрѣсѣ; сѣрѣгѣтѣ рѣ-
гѣлѣлѣ, вѣлѣтѣ; рѣкѣпѣтѣ.

Ruch, f., лѣрѣа аминѣтѣ.

Ruchbar, v. Ruchbar.

Ruchlos, a. ші ad., оръ мѣрѣсѣ;
оръ грѣлѣ; ипѣлѣлѣ; вѣлѣоуѣ-
тѣлѣ; прокѣлѣтѣ.

Ruchlosigkeit, f., вѣлѣтѣлѣтѣлѣ, ипѣ-
лѣлѣ, прокѣлѣтѣ.

Ruchsen, v., пѣлѣ.

Ruchstbar, a. ші ad., кѣлѣсѣкѣ; de-
сѣлѣтѣлѣ; дѣтѣ дѣн гѣрѣ лѣлѣ,
дѣтѣ пѣ оѣлѣ; пѣтѣрѣ, пѣлѣ-
сѣсѣтѣлѣ, пѣлѣлѣтѣлѣ.

Ruchstbarkeit, f., пѣлѣлѣлѣтѣрѣ, пѣтѣ-
рѣвѣтѣ.

Rud, m., лѣлѣтѣрѣ, дѣлѣлѣсѣтѣрѣ,
иѣлѣтѣрѣ, сѣлѣлѣлѣтѣрѣ; аѣлѣ-
тѣрѣ (de вѣлѣ, опѣ пѣвѣнѣ).

Rud, m., докѣ, сѣлѣнѣрѣ; ad., дѣлѣлѣ,
дѣлѣрѣтѣлѣ.

Rud-anwort, f., рѣсѣлѣсѣкѣ, рѣлѣлѣ;
— betagen, v., пѣлѣдѣтѣлѣ (o сѣпѣ-
сѣрѣ); — bewegung, f., мѣлѣлѣ-
лѣлѣтѣ рѣрѣоуѣрѣдѣ; — blick, m.,

рѣоуѣрѣ, рѣлѣлѣлѣ; einen — auf
die Vergangenheit werfen, a рѣ-
арѣлѣка o рѣлѣлѣрѣ пѣсѣтѣ тѣлѣлѣ;
— bürge, m., гѣрѣнтѣлѣлѣлѣтѣрѣ,
сѣлѣгѣрѣнтѣлѣ.

Rüden, m., докѣ, сѣлѣнѣрѣ, оѣлѣтѣ
(кѣрѣкѣ); тѣкѣ (de кѣлѣтѣ).

Rüden, v., мѣлѣлѣ dain лѣкѣ; дѣлѣ-
лѣлѣтѣ; арѣлѣсѣкѣ; арѣлѣгѣлѣ; рѣ-

wärtē —, a дранице найте;
 rüchwärtē —, a ресниче; —
 Sie näher, mai апрошиете.
 Rüdten-ader, f., вѣна спинъри; —
 halt, m., корнѣ де ресервъ; а-
 жсторѣ дин доцѣ; —haut, f.,
 (анат.), шесъръ; —sehne, f., спа-
 лиеръ; сибтарѣ де сказнѣ; —
 markt, n., мръдѣва спинъри; —
 muskel, m., мръшкѣлѣ спинъри;
 —nerve, f., нервѣлѣ спинъри; —
 schmerz, m., дѣрере де шеле.
 Rüdter, m., зрнигорѣ (за ороз).
 Rüdterinnern, v., дми readzē a-
 минте, дми peklemē дн меморѣ;
 дми peczvine (чева дн минте).
 Rüdterinnerung, f., ресзвенире, ре-
 адзчере аминте.
 Rüdfall, m., рекъдере, рекъзивъ,
 ревидѣ.
 Rüdfällig, a. mi ad., рекъзивѣ, ре-
 идивѣ.
 Rüdgang, m., ремерсѣ, ре'нгорсѣ,
 ре'нгорсъръ, ре'рсеѣ.
 Rüdgängig, a. mi ad., ремерсъривѣ,
 ре'нгорсъривѣ, ре'роградѣ.
 Rüdgrat, m. mi n., спинаре, мъкеа
 спинъри; das — brechen, a демела.
 Rüdhalt, m., ресзнерѣ, ехо.
 Rüdhalt, m., рединътеръ, ресервъ.
 Rüdkauf, m., рескзмъръ, рескзм-
 пърътеръ.
 Rüdkauflich, a. mi ad., рескзмър-
 раверѣ.
 Rüdkehr, —funft, f., ре'нбърчере,
 ре'нърнаре, ревенире.
 Rüdkauf, m., рекърсѣ; ре'рогръ-
 дъцине, ремерсѣ.
 Rüd Klinge, ad., дин доцѣ, дѣла опате,
 дин дърънтѣ.
 Rüdmarkt, m., ремерсѣ, ремарсѣ.
 Rüdprall, m., ресалтѣ, ресълтътеръ,
 реловитъръ.
 Rüdreise, f., рекълъторѣ, ре'нбър-
 чере.
 Rüdsehen, m., контраовидъцине,
 контракрисѣ.
 Rüdschlag, m., реловитъръ.
 Rüdschritt, m., репъшире, ремерсѣ,
 мерсѣ ре'роградѣ.
 Rüdseite, f., доцѣ, латреа дин доцѣ.
 Rüdlicht, f., привидъ, репривидъ,

ре'лекцине; ресепнтѣ, консиде-
 рѣцине, сокотинъ; aus Rüdlicht,
 das . . ., дин привидъ къ . . .;
 keine — nehmen, a нз ресепнта
 нимика.
 Rüdlichtlich, ad., къ сокотинъ къ.
 Rüdlichtslos, a. mi ad., ѳъръ ре-
 сепнтѣ, ѳъръ сокотинъ; ѳъръ
 крѣдере.
 Rüdsegel, n., контраоцилѣ.
 Rüdfig, m., сказнѣ дин дърънтѣ,
 шезътеръ дин дърънтѣ (днтр'о
 къръцѣ).
 Rüdfrage, f., конѳеринъ, кон-
 сѳъртире, концилѣ, конвортире.
 Rüdprung, m., ресалтѣ, ресълтътеръ.
 Rüdstand, m., рестѣ, рестандъ, ре-
 мъшигъ.
 Rüdständig, a. mi ad., де рестандъ.
 Rüdstoff, m., реловитъръ, контра-
 ловитъръ.
 Rüdtritt, m., ре'нторсъръ (а пьсъ-
 ризорѣ).
 Rüdtritt, m., пасѣ дндърънтѣ, ре-
 пъшире, ренасѣ.
 Rüdung, f., зрнире, дминдере, дм-
 шисъръ.
 Rüdwärts, ad., днапои, дндърънтѣ.
 Rüdwechsel, m., контраккмѣжѣ, кон-
 тракамѣжѣ.
 Rüdweg, m., ре'нгорсъръ, ре'н-
 горнаре.
 Rüdweise, ad., не рестимизри, не
 днтреръште.
 Rüdwirkung, f., репъкраре, контра-
 ѳепнтѣ, реакцине.
 Rüdzug, m., ре'нторсъръ, ре'рзсъръ,
 ре'пиратъ.
 Rude, m., къне (зърътанѣ, ори
 ми лнѣ, вълне).
 Rude, n., тьшерѣ (знелътѣ); по-
 tale, чегъ (кърдѣ).
 Ruder, n., ре'мѣ (кърманѣ), вьслъ;
 das — fuhren, a, a гьверна, a
 къртѣи.
 Ruderbank, f., ванна вьсларизорѣ;
 —griff, m., мълвѣкѣлѣ ре'мѣлѣ;
 —schaukel, f., лоната, палма ре-
 мѣлѣ; —schiff, n., пале къ ре'мѣ;
 —schlag, m., лонепитѣ, ловитъръ
 де ре'мѣ; —stange, f., ре'мѣ; —
 wert, n., вьслъриме, ре'мѣ.

Ruderer, m., въсларѣ, кърмачѣ, ре-
мигъторѣ.
Rudern, v., въслескѣ, кърмѣлескѣ,
ремигезѣ, гзвернезѣ.
Ruf, m., кърмаре, кърмѣдѣне, кър-
мѣтърѣ; стригѣтѣ; репѣтѣдѣне,
пенѣме; ѳаимѣ, гласкѣ пѣвѣикѣ;
 guter —, репѣтѣдѣне вѣтѣ; —
 der Heiligkeit, мѣросѣ de ѳоин-
 денѣ; in — bringen, a акредита,
 a ѳаче кредитѣ (кѣива); in ūblen
 — bringen, a деѳѣима, a ѳаче
 пѣме рѣтѣ; dem — e der Natur
 folgen, a аскѣта ла гласкѣ па-
 тѣрѣл.
Rufen, v., кърмѣтѣ; стригѣтѣ; Sie kom-
 men wie gerufen, Дѣа вѣл ка кър-
 марѣ, вѣл токѣа вѣне; inſe Ge-
 wehr —, a кърма ла арѣе.
Rufer, m., кърмѣторѣ, стригѣторѣ;
 вѣчѣмѣ, деѳѣ, деѳѣ de ворѣтѣ.
Rũghar, a. mi ad., de дѣорѣнтѣтѣ,
 de педенѣтѣ.
Rũge, f., пѣрѣ, акѣсѣдѣне, денѣн-
 дѣдѣне, даѣе de гомѣ; —, пе-
 денѣсѣ, амѣндѣ; дѣорѣнтѣре,
 мѣстрѣре.
Rũgen, v., дѣорѣнтѣ, мѣстрѣ, дѣн-
 пѣтѣ; педенѣсѣкѣ.
Rũger, m., пѣрѣторѣ, акѣсѣторѣ;
 денѣнѣдѣторѣ; ченѣорѣ; мѣстрѣ-
 торѣ, дѣнпѣтѣторѣ.
Rũhe, f., рѣнаѣсѣ, одѣхнѣ; поѣсѣ;
 дѣчетѣре; лѣнѣште; пѣче; die
 offentliche —, лѣнѣштеа пѣвѣикѣ;
 laſſet mich in —, da ūi ml пѣче,
 лѣсаѣи ме дѣ пѣче; ſich zur —
 begeben, a терѣе ла кѣкѣте, a
 се да сомнѣлѣ; a трѣче дѣн
 вѣѣтѣ; ſich zur — ſetzen, a се
 рѣгрѣе дѣн лѣме.
Rũhe-bank, f., ванкѣ de рѣнаѣсѣ;
 —bett, n., патѣ de рѣнаѣсѣ; —
 gehalt, m., пенѣсѣне; —ſammer,
 f., кърмарѣ de дорѣитѣ; —loſ,
 a. mi ad., неодѣхнѣтѣ, ѳѣрѣ пѣче,
 нелѣнѣнтѣтѣ; —plaß, m., локѣ de
 рѣнаѣсѣ; —punkt, m., (мѣс.),
 пѣсѣтѣ; ченѣтрѣлѣ кѣмѣнѣл, лѣно-
 томѣкѣ; —ſeſſel, m., шѣѣтѣ, сказнѣ
 de одѣхнѣ; —ſtand, m., статѣ de
 рѣнаѣсѣ, статѣ de одѣхнѣ; —

ſtätte, —ſtelle, f., мѣрѣмѣнтѣ; сѣ-
 кѣрѣлѣл мѣрѣлѣл; локѣ de рѣнаѣ-
 сѣсѣ; —ſtöcker, m., конѣтѣрѣторѣ
 de пѣче, гѣрѣтѣторѣ; —ſtunde,
 f., ѳрѣ de рѣнаѣсѣ; —tag, m.,
 зѣ de рѣнаѣсѣ; —voll, a. mi ad.,
 мѣрѣ лѣнѣнтѣтѣ; —zeitſten, n., пѣсѣтѣ,
 сеѣмѣ de гѣчѣре (дѣ мѣс.).
Rũhen, v., рѣноѣсѣтѣ, одѣхнѣсѣкѣ;
 ме лѣнѣнтѣсѣкѣ, сѣнтѣ дѣ пѣче;
 дорѣмѣ; ме сѣсѣнѣтѣ, ме рѣзѣмѣ.
Rũhig, a. mi ad., гѣчѣсѣтѣ, лѣнѣнтѣтѣ,
 амѣзѣтѣ, домѣлѣ, пѣчеѳѣкѣ; —
 Schlaf, m., сомнѣ дѣлѣе.
Rũhm, m., глорѣ, мѣрѣре (славѣ);
 —, пенѣме; онѣре; лѣздѣ; даſ
 muß ich zu ſeinem — e ſagen, a
 чѣста трѣве сѣ о зѣкѣ сѣре лѣдѣа
 лѣ; ѳнѣ — zu melden, ѳѣрѣ
 ванѣтѣе, ѳѣрѣ a се ѳѣлѣ; ſich
 mit — bededen, a се дѣкѣрка de
 глорѣ.
Rũhm-begier, —begierde, f., поѣтѣ
 de глорѣ, кърмаре de пенѣме,
 амѣдѣне; —redig, a. mi ad.,
 гѣздѣрѣсѣ; —redigkeit, f., глорѣ
 ванѣ, гѣздѣромѣлѣ, ѳалѣ, мѣн-
 дрѣ; —ſucht, f., амѣдѣне ѳѣрѣ
 марѣнѣл, некѣмѣнтѣ дѣ глорѣ;
 —wũrdig, a., глорѣсѣ.
Rũhmen, v., лѣздѣ; мѣрѣсѣкѣ (сѣлѣ-
 вѣсѣкѣ), глорѣѣчѣзѣ; даſ iſt niſt
 zu —, ачѣста нѣ е лѣкрѣ de
 лѣдѣ.
Rũhmer, m., гѣздѣторѣ, мѣрѣторѣ,
 глорѣѣкѣторѣ (сѣлѣѣторѣ).
Rũhmſich, a. mi ad., глорѣсѣ (сѣлѣ-
 вѣтѣ), лѣнѣ de глорѣ; гѣдѣверѣ,
 опорѣверѣ.
Rũhmloſ, a. mi ad., неглорѣсѣ,
 ѳѣрѣ глорѣ, ѳѣрѣ лѣздѣ, не-
 гѣдѣтѣ, непенѣмѣтѣ, лѣнсѣтѣ de
 пенѣме.
Rũhr, f., мѣрѣсѣтѣрѣ de пѣнтѣе,
 трѣпѣдѣ, дѣсѣнѣрѣ, дѣарѣ; ro-
 the —, лѣнѣа чѣа рѣа; мѣшѣре,
 зрѣлѣ; арѣтѣрѣ de тѣмнѣ; сѣ-
 патѣ de вѣл; —, сѣтѣсѣтѣрѣ de
 наѣ (дѣнѣрѣлѣ. скопѣлѣ).
Rũhren, n., ѳѣлѣ вѣтѣе.
Rũhren, v., мѣшѣкѣ, зрѣсѣкѣ; мѣс-
 текѣ, рѣестекѣ; трѣспѣсѣкѣ;

- пярэдъ; провинъ; daher rührt al-
 les Unglück, de aici ce namte
 totъ рѣдъ; vom Blitze gerührt
 sein, a oi lovîră de озаперъ;
 vom Schlage gerührt sein, a oi
 lovîră de гътъ; die Trommel —,
 a bate toba.
- Rührend, part., miшкѣтивъ, атингъ-
 тивъ, атингторъ.
- Rührholz, n., местекъторъ, гъ-
 шеръ (мелестѣдъ).
- Rührig, a. mi ad., аперъ, спин-
 тенъ, аиотъ, дештенгъ.
- Rührigkeit, f., спинтениме.
- Rührkelle, f., лопѣщъ де местекатъ.
- Rührstock, v. Rührholz.
- Rührung, f., miшкѣтанъ, адоою-
 шиме; miшкѣтеръ.
- Ruine, f., рѣинъ, дършѣтеръ, къзъ-
 теръ; стрикъчене тоталъ.
- Ruinen, v., рѣинезъ, стрикъ, де-
 стрикъ, дършѣдъ.
- Rührer, m., рѣигѣтъ, рѣигѣлъ.
- Rührsen, v., рѣигъ.
- Rum, m., рѣмъ.
- Rummel, m., рѣморе, оаимъ; вслетъ;
 стрепѣтъ; im —, къ ridikata;
 den — verstehen, a причене към
 съ оаи трѣва.
- Rummeln, v., вслетскъ, оакъ вслетъ.
- Rumor, m., рѣморе, вслетъ, гър-
 взраре.
- Rumoren, v. Rummeln.
- Rumpfkammer, f., къмаръ къ ве-
 китрѣ (Gerumpfkammer).
- Rumpfkasten, m., къстѣнъ къ халие
 векъ.
- Rumpfen, v. Rummeln.
- Rumpf, m., трѣнкъ, трѣнъ, всетъ;
 кошъ (de моръ); шѣвѣлъ; трѣ-
 рѣкъ, кърѣмъ; den Kopf vom
 — trennen, a десѣаче къпѣдъ
 де всетъ.
- Rumpfen, v., стрѣмъ (din насъ).
- Rund, a. mi ad., ротѣндъ; пѣинъ,
 пѣиншоръ; das ist mir zu —, а-
 чѣста нъ о приченъ.
- Runde, f., пѣръ, черкъ, хоръ, мерѣ
 аи черкъ.
- Ründe, f., ротѣзиме.
- Runden, runden, v., ротѣзекскъ.
- Runderhaben, a. mi ad., ротѣндъ-
 пѣщатъ, копекскъ.
- Rundheit, v. Ründe.
- Rundhol, a. mi ad., ротѣндъ-гъвъ-
 носъ, къккъвъ, къгъвъносъ.
- Ründlich, a. mi ad., ротѣндецъ, ро-
 тѣнзиъ, ротѣнзоръ.
- Rundsaule, f., чѣиндръ.
- Rundschnur, f., кърдъ, ораммѣ,
 гътанъ ротѣндъ.
- Rundum, ad., аипрецирѣ, аипѣрѣ,
 пѣрѣ.
- Rundung, f., ротѣнзиме, ротѣнзъ-
 тате, ротѣнзѣлъ.
- Ründung, f., ротѣнзетѣнтъ.
- Ründzettel, m., къмпасъ ротѣндъ.
- Runge, f., черчѣдъ де каръ.
- Runen, f. pl., лѣтере рѣниче.
- Runisch, a. mi ad., рѣническъ.
- Runstube, f., сѣекъ, пѣпъ ромъ.
- Runten, m., кърдъ де пѣме; оѣлѣ
 де пѣне.
- Runte, m., вѣткѣ.
- Runzel, f., къдѣлъ, къдѣлъ, къдѣ-
 тѣ (de пѣле); свѣрчѣтеръ,
 гриндъ.
- Runzelig, a. mi ad., свѣрчѣтъ, грин-
 цосъ, къдѣлъ, аипрецирѣ; аипѣрѣтѣ.
- Runzeln, v., аипрецирѣ; свѣрчѣскъ;
 гѣрзекскъ.
- Ruppen, v., смѣлѣ, чѣпѣлѣ (Rausen).
- Ruppig, a. mi ad., мишѣдъ, апѣсъ,
 вѣлѣнъ; тѣкъносъ; трѣпцосъ.
- Ruschelig, a. mi ad., иѣдѣтъ, пѣмитъ,
 да хал-тѣ-на, де къккъ.
- Ruscheln, v., а лѣкра ка де къккъ,
 а гѣндѣлѣ.
- Rus, m., оѣнинѣне, оѣлѣнѣне, пе-
 грѣоѣмъ.
- Rüssel, m., рѣтѣ (ла поркъ); трѣмъ
 (ла елефантѣ, ital. tromba); —,
 сѣрлъ; — fäßer, m., торролѣ.
- Ruffen, v., аипѣнинѣне, пѣгрѣскъ
 къ оѣнинѣне.
- Rufficht, a. mi ad., оѣнинѣниъ.
- Ruffig, a. mi ad., оѣнинѣносъ.
- Ruffbaum, m., гриндъ де подѣрѣ.
- Ruffbock, m., сѣрвече де подѣрѣ.
- Rüste, f., рѣпаосъ; die Sonne geht
 zur —, сѣрѣе аѣне.
- Rüsten, v., пѣргѣтскъ, пѣрѣаръ,
 оакъ пѣрѣаративе; аипарѣ.

штерце за сънѣтоа; auf den —
schlagen und den Esel meinen, a
vate шеоа съ се причѣнъ ѡпа.

Sack-drillisch, m., дндрдргътръ грѡсъ;
—gasse, f., зидъ дндндатъ (за
знѣ канетѣ), зидъ ѡрвъ; снддъ-
тръ; —geschwulst, f., (хр.) вѣвъ
чистикъ; —leinwand, f., пѣвъ
де сачл, пѣвъ грѡсъ, пѣвъ де
вѣл; —pfeife, чимѡис; —trager,
m., сѣрчипарѣ, ѡакинѣ; асинѣ;
—tuch, n., батистъ де пасѣ; —
uhr, f., оролоис де вѣзнарѣ;
—zwillich, v. —drillisch.

Sackung, f., сѣкъмѣнтѣ; дндсѣкѣре.

Säckung, f., сторсегърѣ.

Sackuch, m., чедъ маі mare din
dracl; demonѣ; омѣ дндидовитѣ.

Sadebaum, m., савинъ.

Säeland, n., цѣринъ, агръ, къмпѣ.

Säemann, m., сѣтъгтрѣ; wer
nicht säet, erntet nicht, чедъ че
нѣ сѣтънъ, нѣ ва сечера.

Säetuch, n., престаръ, пѣвътръ
де сѣтънатѣ.

Säezeit, f., тѣмѣнѣ сѣтънѣтрѣл.

Säer, v. Säemann.

Saffian, m., сѣѡианѣ, марокинѣ (неке
сндѣре жкратъ).

Saffor, Safflor, m., къртанѣ, са-
ѡлорѣ (платъ).

Saffran, m., саѡранѣ, шоѡранѣ
(платъ); —gelb, a., саѡранѣ;
колѡре саѡранѣ.

Saft, m., сѣкъ, мѣстѣ; сѣрнѣ; зме-
зѣлъ, зѣмъ; Ueberfluß an Säften,
прѣсѡсъ де змезел (днтръ знѣ
opranicmѣ).

Saft-birn, f., перъ мѣстѡсъ; —
farbe, f., колѡре din мѣстѣрѣ; —
grün, a., ворде дндкѣ.

Saftig, a., сѣкѡсъ, мѣстѡсъ; —
Neben, мѣскѣрѣ, ворде десѡръ-
пате.

Saftigkeit, f., сѣкѡсѣтате, мѣстѣрѣме.

Saftlos, a., несѣкѡсъ, дндсѣтѣ де
сѣкѣрѣ.

Saftlosigkeit, f., дндсъ де сѣкѣрѣ;
некънѣтръ; сѣкътръ (дн ворде).

Sägbar, a. mi ad., де ѡерѣстрѣитѣ,
де гѣлатѣ.

Säge, f., сѣзѣ, зѣкъ, ворѣ, зѣкъ-

трѡре; ѡаимъ; ѡавзѣ, мѣтѣ; tradi-
tionne; es geht die —, се ворвѣште.

Säge, f., ѡерѣстрѣкъ, сѣгъ; —blatt,
n., пѣвъ де ѡерѣстрѣкъ; —bloß,
—floß, m., грѡсъ, трѣкѣ де
скѣндѣрѣ; —boß, m., сѣзнѣ де
ѡерѣстрѣкъ; —fisch, m., неште къ
ѡерѣстрѣкъ; —meßl, n., —späne,
pl., ѡвинъ де ѡерѣстрѣкъ, рѣгъ-
мѣтръ; —mühle, f., ѡерѣстрѣкъ.

Sägen, v., ѡерѣстрѣлескъ, тѣкъ къ
ѡерѣстрѣкъ.

Sagen, v., зѣкъ, сѣзнѣ, рѡстескъ;
ich sage Ihnen Dank, днд мѣ-
цѣмескъ; unter uns gesagt, ѡе
ворѡа днтрѣ нѡі, сѣ рѣмѣнъ дн-
трѣ парѣ окі; ich habe Ihnen
etwas zu —, амѣ сѣ'гл сѣзнѣ
чеѡа; das will so viel —, ачѣста
ѡа сѣ зѣкъ, ачѣста дндѡмнѣ ...;
was ich — wollte, сѣ рѡвенѣмѣ
ла ворѡа днтрѣтѣ, ерам сѣ'дл зѣкъ;
du hast von Glück zu —, аі по-
рѡкъ; ins Gesicht —, а сѣзнѣ дн
ѡагъ; einem einen Gruß —, а
се дндкѣна къѡа къ сѣпѣтате, а
сѣзнѣ къѡа сѣпѣтате; Lebewohl
—, амѣ ла рѣмѣасъ вѣнѣ.

Sagenzeit, f., тѣмѣнѣ ѡавзѡсъ.

Sager, m., зѣкътрѣ, сѣкътрѣ.

Säger, m., ѡерѣстрѣрѣ.

Sago, m., сѣгѡ, сѣленѣ; —suppe,
f., зѣмъ де сѣленѣ.

Sahl-band, n., —leiste, f., потѣнѣ;
шѣтрѣ.

Sahlweide, f., салѣѡа капрѣл.

Sahne, f., сѣпѣнѣнъ (Жѣм).

Sahnenkäse, m., вѣрнѣ скѡпѣ.

Saitte, f., кърдѣ (стрѣнѣ); gelindere
—n aufziehen, а ла къ вѣнѣ, а
скѣѡѡа тѡнѣнѣ (асѣрѣ); die —n
zu hoch anspannen, а прѣтѣнде
прѣ мѣлѣ; die —n stimmen, а
акорда знѣ инстрѣмѣнтѣ.

Saiten-bezug, m., дндкърдѣтръ; —
instrument, n., инстрѣмѣнтѣ къ
кърдѣ; —klang, m., сѣнетѣ де
кърдѣ; —spiel, n., мѣсѣкъ не ин-
стрѣмѣнте къ кърдѣ.

Sätersaft, m., моимѣ, сѣкѣрѣ.

Sacrament, n., гѣнѣнъ (сѣсѣрѣѣсѣкъ),

сакрътангъ; —schänder, m., снър-
кѣторѣ deaine, профънѣторѣ.
Sakramentiren, v., днѣрѣ, сѣдѣѣ.
Sakristan, m., еклісарѣ, сакрїстанѣ
(дн вісерїка анѣс.).
Sakristei, f., вестѣнѣтрѣ, сакрїсѣтрѣ.
Säkularfeier, f., анѣ сѣкѣларѣ.
Säkularisiren, v., сѣкѣларїсѣзѣ, пре-
ѣкѣ дн вісерїсѣкѣ дн нїре-
нѣсѣкѣ.
Salamander, m.; сѣлѣмандрѣ, со-
ломѣсѣдрѣ.
Salat, m., сѣлатѣ, лѣпѣтѣкѣ (не а
локѣреа, лѣпѣтѣкѣ днѣсѣ еѣте мї
знѣ ѣлѣ de вѣреге); Krause—
сѣлатѣ крѣуѣ; —soß, m., кѣлѣ-
цнѣ de сѣлатѣ.
Salbader, m., члардѣтанѣ, медїкаѣстрѣ,
вѣрвїсѣрѣ кѣрпачѣ.
Salbaderei, f., члардѣтанїѣ, medi-
кѣстрїѣ (Quacksalberei).
Salband, v. Salbleiste.
Salbe, f., зпѣсѣре (дѣѣторѣсѣкѣ),
зпѣсѣмѣнѣгѣ.
Salbei, f., сѣлвїѣ, сїлвїѣ (плѣнтѣ).
Salben, v., зпгѣ; нїрѣсѣкѣ.
Salber, m., зпгѣторѣ.
Salbicht, a., зпѣсѣрѣсѣ.
Salbnuß, f., гнѣдѣ зпѣсѣрѣсѣ; пѣкѣ
de Moringa.
Salbung, f., зпѣсѣрѣ; нїрѣвїре.
Salben, n., сѣлншѣрѣ, сѣлѣдѣ.
Salbiren, v., сѣлѣзѣ, плѣтѣсѣкѣ.
Saldrung, f., сѣлѣдѣ, плѣтѣ (дн кѣ-
терѣсѣ).
Salbo, m.; сѣлѣдѣ, плѣтїре de знѣ
кѣнтѣ.
Saler, m., сѣленѣ, (ѣзїнѣ de сѣ-
ленѣ).
Saline, f., сѣрїнѣ, сѣрѣрїѣ (ѣкнѣ).
Salisch, a., сѣлїсѣсѣкѣ, сѣлїкѣ (лѣѣеа
сѣлїкѣ la romanı).
Salin, m., сѣмнѣ (нѣште, ital. sa-
lomone); цѣлѣнѣ.
Salmiat, m., сѣре амонїакѣ, сѣл-
мїакѣ, цїперїѣ; —geist, m., снїрѣдѣ
de салмїакѣ.
Salmling, m., сѣмнѣлѣдѣ.
Salniter, {
Salpeter, } m., сѣлїтрѣ, нїтрѣ, сїлї-
лїтрѣ; —artig, a., нїтрѣсѣкѣ, сѣлї-
трѣсѣкѣ; —blumen, pl., ѣлѣрї de

сѣлїтрѣ; —dampf, m., газѣ анѣдѣ
de сѣлїтрѣ; —erde, f., зѣмѣ сѣ-
лїтрѣсѣ; —grube, f., сѣлїтрѣрїѣ;
—haltig, a., нїтрѣсѣкѣ; —mutter,
f., лѣшїѣ de нїтрѣ крїсталїсѣатѣ;
—sauer, a., нїтрѣтѣ; —süure, f.,
спїрїтѣ de нїтрѣ, акрїме de сѣ-
лїтрѣ.
Salpétrig, a., сѣлїтрѣсѣкѣ.
Salze, f., сѣлѣ (сѣсѣ).
Salve, f., сѣлѣ, сѣлѣтѣцїсѣне (de
нѣшкѣтѣрѣ).
Salvegarde, f., сѣлѣвѣгардѣ, пѣлѣ.
Salvei, f., v. Salbei.
Salz, n., сѣре; gemeines —, сѣре
de кѣсѣ, сѣре кѣмнѣ.
Salzabgabe, —steuer, f., дажде не
сѣре; —ader, f., вѣлѣ de сѣре;
—ähnlich, a., ка сѣреа; —amt,
n., ѣѣчїѣ de сѣрѣрїѣ; —artig,
a. mī ad., de пѣтѣра сѣрѣл,
сѣрѣсѣкѣ, сѣрїсѣсѣкѣ; —berg, m., мѣнѣре
de сѣре пѣтїѣ; —bergwerk, n.,
сѣрѣрїѣ, ѣкнѣ; —blumen, pl.,
сѣре сѣлїмѣтѣ; —brühe, f., сѣра-
тѣрѣ; —brunnen, m., ѣлѣгнѣлѣ
de мѣрѣтѣре, пѣдѣ de анѣ сѣ-
рѣтѣ; —erde, f., пѣшѣнѣтѣ сѣрѣсѣкѣ,
лѣшїѣ мѣрїанїкѣ; —faß, n., сѣ-
рѣрїѣ (сѣлїцїѣ); —fiß, m.,
нѣште сѣрѣтѣ; —fleisch, n., кѣрпѣ
сѣрѣтѣ; шпѣкѣ; —haltig, a., сѣ-
рѣсѣкѣ; —laden, m., трѣѣкѣрїѣ de
сѣре, волѣтѣ кѣ сѣре; —sole, f.,
сѣратѣрѣ, мѣрѣтѣре, анѣ сѣ-
рѣсѣкѣ; —theile, pl., пѣрѣдї de сѣре,
мѣлїѣ (ла ѣкнѣ).
Salzen, v.; сѣрѣ, сѣрѣзѣ.
Salzlicht, a., de пѣтѣра сѣрѣл.
Salzig, a., сѣрѣсѣкѣ, сѣрїсѣсѣкѣ.
Salzung, f., сѣрѣтѣрѣ.
Same, —n, m., сѣмѣнѣцїѣ; спѣрмѣтѣ
(дн organїсѣтѣ).
Samenbläschen, n., (anat.), вѣшї-
кѣца семїнѣцїѣ (дн organїсѣтѣ);
—bruch, m., (med.), спѣрмѣтѣ-
чѣлѣ; —brühe, f., (anat.), прѣсѣ-
тѣтѣ; —ergießung, f., полѣцїсѣне;
—fluß, m., гѣнѣрѣѣ, сѣлѣмѣнѣтѣ
(ital. scolatione); —gefäße, pl.,
вѣсѣ спѣрмѣтїсѣ; —gehäuse, n.,
(anat.), пѣрїкарїшѣ, лѣкѣлѣ сѣ-

- mangel;** —Hülfe, f., пѣстаре; —fern, m., —fern, n., грѣште; —lehre, f., сперматоѳоѳіа; —schule, f., семѳандаріа; семѳанаріа, патѳ de semіnge; —haub, m., (botan.), поѳинъ; —strang, m., (anat.), корѳеа сперматікѳ.
- Sämerei, f., семѳандѳріа, семіnge** (местекатѳ).
- Sämisch, a., —leber, n., тѳвѳчѳтѳ** ка корѳованъѳ (de капрѳ), кѳ-шоѳитѳ; —gerber, m., кѳшошѳ-торѳ.
- Sammelfaſten, m., кѳтѳ de adſnartѳ** (ſanі, ſкрісоrі), чѳстернѳ; лѳкрѳ.
- Sammeln, adſnѳ, кѳлѳгѳ, рекѳлѳгѳ;** ſeine Gedanken —, а'шѳ рекѳлѳѳе ідеѳе.
- Sammelpflanz, m., локѳ de adſnare,** локѳ de копѳкрѳѳ.
- Sammelvort, n., (грѳм.), колѳнтѳвѳ,** нѳме колѳнтѳвѳ.
- Sammet, Samit, m., катѳѳеа, вар-**шолѳ, велѳрѳ.
- Sammet-blume, f., амарантѳ, флѳре** de аморѳ; —blümchen, n., тѳр-грѳгѳрѳѳѳ; —mantel, m., мантѳ de катѳѳеа; —nelke, f., флѳреа domneі; —weiß, молѳтекѳ, вол-пѳвѳѳѳ.
- Sammler, m., кѳлѳгѳторѳ, адѳнѳ-**торѳ, копѳлѳгѳторѳ (зічѳмѳ дѳ-шѳгѳторѳ).
- Sammlung, f., адѳнѳмантѳ, адѳнѳ-**тѳрѳ, кѳлѳгѳтѳрѳ, копѳлѳгѳтѳрѳ.
- Samit, ad., кѳ годіі; — und ſon-**ders, кѳ годіі дѳпрѳвѳнѳ.
- Sämtlich, a. mі ad., годіі дѳ-**прѳвѳнѳ.
- Sonſtag, m., сѳмѳѳѳѳ (Sonnabend).**
- Sanction, f., санѳціѳне, дѳтѳрѳре,** дѳкѳвѳнѳдѳре, копѳѳрѳѳѳѳне сѳр-вѳторѳѳѳѳ.
- Sand, m., аріпѳ, нѳсінѳ; —banf,** f., ванѳ de нѳсінѳ; —etz, n., мінѳрѳ аріпѳѳѳ; —flöß, m., стрѳтѳ de аріпѳ; —galle, f., локѳ арі-пѳѳѳ; —gried, m., цѳѳалѳ; —hafer, m., одѳѳѳ, овѳѳѳ пѳгрѳ; —hafe, m., смінѳгѳлѳ, ерѳре; —meer, n., оасѳ, марѳ de нѳсінѳ; —stein, m., пѳгрѳ аріпѳѳѳ; —
- иѳт, f., ороѳѳѳ de нѳсінѳ; (mar.) auf den — laufen, а да дѳ сѳкѳ; — in die Augen ſtreuen, а арѳна пѳлѳере дѳ окі.
- Sandaal, m., дѳпѳаріа de нѳсінѳ;** амодігѳ.
- Sandale, f., sandalѳ (кѳлѳмінѳте** шѳрѳ.
- Sandarafa, m., санѳракѳ, аріпѳ-**mentѳ рошѳ (колѳре рошѳ-гѳлѳѳ).
- Sandel, m.; —holz, n., —baum, m.,** лѳмнѳ de sandalѳ, sandalѳ (ар-воре de Брасіліа).
- Sanden, n., прѳсѳрѳ кѳ аріпѳ, арі-**пѳѳѳ.
- Sander, m., сандѳрѳ (пѳште).**
- Sandig, a. mі ad., аріпѳѳѳ, нѳсінѳѳѳ.**
- Sanft, a. mі ad., вѳгндѳ; домѳлѳ;** моѳе; дѳлѳѳе; лінѳ; дѳлѳкатѳ; сѳвѳѳ; — anſüßlen, а мінѳ дѳ-четѳ; —e Bett, n., патѳ моѳе; —e Bewegung, f., мінѳкарѳ лінѳ; —e Charakter, m., карѳкѳтерѳ вѳгндѳ; —e Licht, n., лѳмінѳ лінѳ, лѳмінѳ сѳвѳѳ; —e Regen, m., плѳѳічѳкѳ; —e Schlaf, m., сомнѳ дѳлѳѳе; —en Sitten, pl., дѳрѳне пѳлѳкѳте; —e Wind, m., вѳптѳ лінѳ.
- Sänfte, f., лѳпѳікѳ (шѳташѳкѳ); вѳ-**сѳлѳ.
- Sanftheit, f., вѳгндеѳѳ; лінѳште;** дѳлѳкатѳгѳѳ.
- Sanftmuth, f., вѳгндеѳѳ; вѳневоінѳ.**
- Sanftmüthig, a. mі ad., вѳгндѳ, до-**мѳлѳ; вѳневоінѳторѳ.
- Sang, m., кѳпѳекѳ; mīt — und** Klang, дѳгрѳ кѳпѳече мі сѳпѳете; —droffel, f., стѳрѳѳ кѳпѳрѳѳѳ.
- Sänger, m., кѳпѳрѳѳѳ, кѳпѳѳторѳ,** канѳторѳ; мѳсікантѳ; поѳтѳ; —art, f., манѳерѳ de а кѳпѳа.
- Sängerin, f., кѳпѳрѳѳѳѳ.**
- Sanguifet, m., сѳпѳѳѳѳѳ, омѳ кѳ** сѳтѳмѳрѳѳмантѳ сѳпѳѳѳѳѳѳ.
- Sanidel, m., сѳпѳікѳ, іѳрѳа сѳ. Лѳ-**рѳнѳіѳ.
- Sanſrit, n., санскрѳтѳ, лінѳвѳнѳлѳѳ** санскрѳтѳ (дѳ India лінѳѳ рѳлѳ-пѳѳѳѳѳ отѳрѳѳѳѳѳѳ).
- Saphir, m., сѳѳѳрѳѳ (пѳтрѳ).**

Sappe, f., (сортиа.), сьпътаръ, шьндитръ, гробъ; сапъ.
 Sappeur, m., (сортиа.), сьпъторъ, шьндиторъ, саперъ.
 Sapperlot, Sapperment! int., дькрьл дькрьл! азъи коло! че пайса!
 Sapphisch, a. ші ad., сафискъ (верстъ de алъ поетесел Сафо).
 Sarabande, f., саравандъ (данцъ).
 Sarac, v. Saras.
 Sardelle, Sardine, f., сардеа, сардеа, сардинъ (cois de пеккалед).
 Sardellenfischerel, f., пекърисъ de сардеа.
 Sardellenfauce, f., cocъ de сардеа.
 Sarder, Carbonier, m., сардонъ, карнионъ (пѣтръ).
 Sardonisch, a., de сардонъ, сардоникъ.
 Sarg, m., сирпиль, касъ, ракъ de мортъ, кошьягъ, аркъ; —beckel, m., коперильскъ сирпильскъ; —stein, m., пѣтръ дела мортънъ, пѣтръ саркофагъ; —tuch, n., пльза de не сирпиль.
 Sarsophag, m., саркофагъ, мортънъ de пѣтръ.
 Sarraf, m., снадъ, савиъ.
 Sarsaparille, f., сарсапариль (арворе).
 Sarsche, f., сарсъ (de ende Сарсаиъ), расъ (materisъ зшоръ de зль).
 Sassafras, m., сасафрасъ (арворе); —öl, n., олеъ de сасафрасъ.
 Sassafrille, v. Sarsaparille.
 Satan, m., сьтанъ, diaволъ.
 Satanisck, a. ші ad., сатаникъ, гьтънескъ, diaволескъ.
 Saitn, m., савинъ (десертъ).
 Saitt, m., (mitol.), Сатиръ, семизеъ къ пичоре de капръ.
 Satire, f., сатиръ, мьстрътеръ амаръ.
 Satiriser, m., сатирикъ, сатиръторъ, вьжкориторъ, скрисоръ de satire.
 Satirisch, a. ші ad., сатирикъ, мьшкаредъ.
 Satrap, m., сатранъ (ла Persianil ангич); administrъторъ гирьносъ, дмпилъторъ.
 Satt, a. ші ad., сьтълъ (ital. satollo), сьдиатъ, de ажносъ; ich habe diesen Menschen —, m'am

decrьstare de omъlъ ачеста, ani é гръгъ de ачестъ omъ.
 Sattel, m., шеа; deñ — auflegen, a дпшела, a пне шеа; — abnehmen, a дешела.
 Sattel-band, n., —gurt, m., чинъ, кинъ (ital. cinghia), (таотаръ); —baum, —bogen, m., кость de шеа; —decke, f., копертъ de шеа; —fest, a. ші ad., дпшиатъ дп шеа, кьлрордъ вьнъ; mine dempincъ; —fissen, n., перинъ de шеа; —fisch, m., паикъ, саизъ; —frosch, m., вьмьлзъ мелел; —pfers, n., кааъ de сьит шеа, кааъ de кьлрпкъ.
 Sattelt, f., савиъ, савиетате; dicrьскъ, гръгъ.
 Sättigen, v., сатръ; дндестълезъ; man kann ihn nicht —, елъ есте пестъратъ; елъ нъ се mal ноте сьтра, елъ е злъ оолге.
 Sättigung, f., савиетате, сьтрьмжнтъ; дндестълеге.
 Sattler, m., меларъ.
 Sattsam, ad., de ажносъ, дестълъ.
 Sattsamkeit, f., дестългьтате.
 Saturation, f., (xim.), сьтрьцине.
 Saturei, f., чимвръ.
 Saß, m., пропсецине, тесе; теоремъ; промешъ; сатръ, сьритръ; постъ; пьсетръ, дпигьмжнтъ (ла жокъ de кьрц); (mьc.) комьсецине; периодъ; амелътеръ, дроздие; дмпилътеръ (ла артицил de фокъ); семьандъ de неште (икре); теянкъ.
 Saßbaum, m., помъ de сьдитъ; —fisch, m., омъ ньтрьлъ, омъ пьнъгитъ; —hase, m., иенроизъ; —mehl, n., штеркъ; оинъ пьтероосъ; —teich, m., пеккаинъ.
 Saßung, f., статгъ, амелъмжнтъ; декретъ; доргъ; —besch, n., дрентъ поситивъ.
 Saßweise, ad., не сьрите; дп периде скьрте.
 Sau, f., скрфъ (ital. scrofa), поркъ; —, ржмъторъ; die Saue hüten, a пьсторп ржмъторп; —beller, m., зьводъ, кьне шаге; —bohn, f., бовъ (фавъ); —distel, v. Gänse-

bistel; — glöde, f., die — kanten, a norvi mьскри; — hirt, m., поркаръ, ньсторъ de порчи; — igel, m., аричъ; омъ свьркатъ; — kraut, n., belladonna; — nidel, m., скроѡцъ, скроѡъ; — stall, m., котецъ.
 Säuber, a. mi ad., кьратъ, вьтъ; — e Arbeit, f., лькръ кьратъ; — e Mensch, m., омъ elegantъ; — e Neben, pl., дьскьрсри фьрмбсе.
 Säuberer, m., кьрцциторъ.
 Säuberkeit, f., кьрццъ, нецime, политьръ.
 Säuberlich, a. mi ad., кьрццелъ, делкатъ.
 Säubern, v., кьрццъ; поliesкъ.
 Säuberung, f., кьрццитьръ; политьръ.
 Sauce, (фр., zi' coc), f., cocъ, замъ грѡсъ.
 Saucen, v., факъ поркьри, поркьрескъ.
 Saucer, a. mi ad., акь (ital. agro); оцетитъ, оцетѡсъ; — und süß, акь-дъаче; — e Milch, f., ланте акь; — e Arbeit verrichten, a фаче знъ лькръ прѣ грѣ; in einen — en Apfel beißen, a фьрици ла nodьри, a веа знъ пькаръ амаръ.
 Saucerampf, — ampfer, m., такришъ; — braten, m., стронель, фринтьръ стронитъ кь оцетъ; — brunnen, m., апъ минералъ акь; — born, m., кресинъ (плантъ); — flee, m., мькриморъ, грифѡкъ акь; — flee-salz, n., саре de мькриморъ; — fohl, m., — frau, n., кьрекиъ акь, вьрзе мьрате; — stoff, m., (xim.), осципенъ, флѡцистъ; — stoffhaltig, a., осципенатъ; — teig, m., алятъ акь; — turf, m., омъ вьрзкатъ, посоторжтъ; — wasser, n., апъ акь.
 Säuerlich, a. mi ad., акриъ, оцциъ.
 Säuerlichkeit, f., акрime, оцциme.
 Säuern, v., ме фькрескъ, ме оццескъ.
 Säuern, v., акрескъ, оццескъ.
 Saufaus, Saufbruder, m., вьциъ.
 Saufen, v., вьт (vita), гьлжъкъ, гьлжъкъ; sich das — angewöhnen,

a ce deda la вьциъ; dem Viehe zu — geben, a адьна вьтеле.
 Säuser, m., вьциъ, вьсторъ.
 Säuserel, f., вьциъ, вьстаръ некм-пътатъ.
 Säusgelag, n., вькетъ, ваканали.
 Säusgesellschaft, f., компань de вьциъ.
 Säusgurgel, v. Säuser.
 Säustrog, m., трѡкъ (ital. truogolo), de адьнатъ.
 Säugader, f., (anat.), вьсъ ассор-вьторъ.
 Säugamme, f., пьтриче, мамъ, доикъ.
 Säuge, f., рьсѡгьтѡре (ла вьскь-тори, ла олар).
 Säugen, v., аплекъ, даъ ццъ.
 Säugerumpe, f., пьмпъ аспирьтѡре, сьгьтѡре.
 Säuger, m., сьгьторъ.
 Säugerin, v. Säugamme.
 Säugethier, n., animalъ ццѡсъ, animalъ аплекьторъ, мамьфьръ, animalъ льгьторъ.
 Säugfals, n., вьцелъ de ланте.
 Säuglamm, n., мьелъ de ланте.
 Säugling, m., прьнкъ de ццъ, сь-гьторъ, фанте.
 Säugpflanze, v. Schmarogerpflanze.
 Säugpumpe, f., пьмпъ, тржмъ сь-гьтѡре.
 Säugrüssel, m., тржтва мьштѣ.
 Säugthier, v. Säugethier.
 Säugung, f., сьпсьтаръ, сьптьръ, сьпсьмжнтъ.
 Säugung, f., аплекьтаръ, аल्पь-таръ, аल्पьмжнтъ.
 Säugwarze, f., мьклъ ццѣ.
 Säugwerk, n., v. Säugpumpe.
 Säuisch, a. mi ad., поркѡсъ, скьр-навъ, свьркатъ.
 Säuischen, n., колоньоръ, стьлшоръ.
 Säule, f., колонъ, стьлнъ; проптеа, сприжѡнъ.
 Säulenbau, m., констрькциѡне de колонѣ.
 Säulenstiel, m., корниче de колонъ.
 Säulensuß, m., вьсеа, пьчоръкъ колѡnel.
 Säulengang, m., колонатъ, перь-тиъ, шпъ de колонѣ.

Säulengeßnis, n., (арх.), капиталъ де колонъ.
 Säulen-halle, —laube, f., портикъ.
 Säulen-fron, f., —knopf, m., в. Säulengeßnis.
 Säulenfuß, m., piedestalъ, постъ-мантѣ де колоне.
 Saum, m., полъ (дѣ вешмънѣ); стръмътъръ; ватъ, шиторе, марципе; dьнгъ; рьсфрмътъръ; тивитъръ; —, сарчинъ, съмарѣ (de kaf), дикъркътъръ; — des Waldes, марципеа пьдърпъ; —esel, m., асина де съмарѣ; —ferb, —тоф, n., казъ де съмарѣ.
 Säumen, v.; дпгързиа, амънѣ (зъвовескъ); тивескъ, факъ тьке (ла о кьсътъръ); пьнѣ вете; карѣ къ (кап), дькъ сарцине.
 Säumer, m., тивиторѣ.
 Säumig, в. Saumfelg.
 Säumnis, f., дпгързиере, тьрзииндъ.
 Saumfelg, a. ші ad., лешъкъ, пегрипторѣ, пегъсъторѣ.
 Saumfelgheit, f., дпгързииндъ, пегрипъ, пегрипиндъ.
 Säumung, f., тивитъръ; рьсфрмътъръ.
 Säure, f., акрима, оеггеме.
 Saub, m., вьлетѣ, сгомотѣ (de weiß); рьморе сьрдъ; in — und Drauß leben, а петрече дп въкьрпъ сгомотосе.
 Säufeln, v., спирезѣ, зьззис, сьфлз дпчетѣ; мьрмьрѣ дпчетѣ.
 Saufen, v., шьлерѣ; цисѣ; сьвртис.
 Saufewind, m., вьнтѣ шььерьторѣ; —, омѣ спьлвератѣ.
 Sauber, m., казъ верде.
 Sauburg, f., скрфьларь подосѣ (планъ).
 Sbirre, m., свирѣ, аргатѣ спониторѣ (дп Italia).
 Scene, f., сьедъ, докъ де привелште (дпмьнатѣ).
 Scepter, m., сьиптъръ.
 Schaaf, в. Schaf.
 Schaar, f., чѣтъ; мьлцине; ферь де аратрѣ (латѣ); —schmied, m., фьсрѣ ферарѣ; —wächter, m., свирѣ, омѣ азъ полициел, пьзиторѣ.
 Schabab, в. Abschabfel.
 Schabe, f., молъ, влатъ; —, рьле;

рьзиторе; рьзъторѣ; кьстъръ; —bant, f., —bod, m., тьрнкѣ де дескьрнатѣ (нелле ла аргьситорп); —eisen, n., рьзиторе, рьзъмъ.
 Schäbe, f., посдъръ (de mѣ).
 Schaben, v., радѣ; кьрпдѣ; скарпнѣ.
 Schaber, m., скьрпнъторѣ; рьзъторѣ.
 Schabetafel, m., сьмьрчѣ, сьпирчѣ (ital. spilorcione), дпгърпътъръ де шьрпнѣ; —, фьстъ, рьнкѣ, вьтае де жокѣ, гьмъ гросъ; einem eipen — spielen, а жька кьива фьста, а дпмела вьтдънъцп тогѣ одатъ жокѣ.
 Schabetafeln, v., дпгоркѣ шьрпнѣ; жокѣ фьста.
 Schäbig, a. ші ad., росѣ де молп; расѣ; гьвпнѣ, терфелитѣ; рьлосѣ; тькьлосѣ, val de елѣ.
 Schablone, f., моделъ (пептъръ кьопотарп, мьсарп, петрарп).
 Schabrafe, f., шьавракъ (шья дпвракъ), конертъ де шья, хьршеа.
 Schafel, n., рьсътъръ; росътъръ.
 Schach, n., шахѣ, жокѣ де шахѣ; — dem Könige, шахѣ рецелъ, рецеле стрпмгоратѣ; —brett, n., гьдъ де шахѣ (къ 64 кьсьде); —matt, a. ші ad., кьштпгатѣ; —spiel, n., жокѣ дп шахѣ.
 Schächten, v., велескъ, деспоис (вите).
 Schachen, v., жокѣ шахѣ; рьлесѣ (о фьтепъ); рьдѣ, кикотескъ.
 Schacher, m., трафпкъ, трампъ, кьтъръ скьрнавъ; —schafet, прекьпцѣ.
 Schächet, m., лотръ, хомѣ; проклетѣ; атмет —, омѣ шпмелѣ.
 Schächerei, f., прекьпнѣ, кьтъръ скьрнавъ, трафпкъ шпмелосѣ; пегриоторпорѣ.
 Schächerer, m., еврь трафпкьторѣ.
 Schächern, v., прекьпескъ, пегьсгорескъ къ дпшелъчьне, дпмелѣ.
 Schacht, m., (дп монган.), пьдѣ, скьвътъръ, гронъ пьрратъ; кодѣ; тьшпнѣ; —hut, m., кьчълъ де minarп.
 Schachtel, f., окьтъль (ital. scatola), кьтп; alte —, вьвѣ, вь-

вълкъ, хъркъ; —*halm*, m., кодъ de калъ, перъ de калъ.
Schächtelchen, n., скътълицъ, кѣтиоръ, кѣтицъ.
Schachteln, v., петезекъ, поліескъ.
Schachten; *дпнпъпрезъ*, *дпшарцъ дп штръгъре*.
Schächten, v., в. **Schächfen**.
Schächter, m., (ла евреѣ), шъчеларъ, хахамъ.
Schächtschuh, m., паралелонипедъ (ѳигуръ пеом.).
Schaffe, f., оіе.
Schadbar, в. **Schadhaft**.
Schade, —n, m., дазнъ (паягъ); стрікъчзне; пердепер; скъдепер прежддегъ; *alter* —, плагъ дп-векитъ; о —! че пькатъ! *der Hagel hat großen — gethan*, *grin-dina* ѳъкъ стрікъчзне маре; *ei-nen — ersezen*, а ренара о дазнъ; *ohne — davon kommen*, а екьпа къ ѳадъ кьратъ.
Schädel, m., кълъцинь, краниѣ (*Hirn-schale*); —*bohrer*, m., тръпанъ; —*haut*, f., (анат.), перікраниѣ; —*lehre*, f., краноломъ; —*naht*, f., (анат.), кьсътъра кълъцинеі; —*reht*, ad., вертикалъ, дрептъ дп сьсъ, дрептъ де аспра; —*stätte*, f., мьптеле калваріел, до-кълъ кълъцинелоръ.
Schaden, v., кълънъ дазнъ (итал. *ca-gionar danno*), стрікъ; ѳакъ ръ; *schadet nicht*, нъ стрікъ нимика.
Schaden-ersatz, m., *decъдънаре*, *рес-тавраре de дазнъ*; —*freude*, f., вькьрпъ рьгъчѳосъ; —*tröh*, рьгъ-чѳосъ, каре се вькьръ de рькалъ алъла.
Schadhaft, a., стрікатъ, деѳлпгѳосъ, къ скъдепъ.
Schadhaftigkeit, f., стрікъчзне, деѳлпгѳосигате, недепліпътате; дазнъ.
Schädlich, a. *ш* ad., дъгносъ (пъ-гьвичѳосъ); стрікъчѳосъ; перікълѳосъ; прежддециѳосъ.
Schädlichkeit, f., стрікъчзне, дазнъ; прежддегъ.
Schadlos, a. *ш* ad., *decъдънагъ*, *деспъгьвитъ*; —*haltung*, f., *dec-*

dънаре, *decъдъпъмъпгъ*, *ком-пенсъ*.
Schaf, n., оіе; *ein täubiges — steht die ganze Herde an*, о оіе рѣиѳсъ *дпале* *тѳтъ* *търма*; *der Wolf frist auch die gezähnten —*, *лѳвлъ* *мънкъ* *ш* *оіе* *пъмъгате*, *омълъ* *рпниторъ* *апкъ* *тѳтъ* *че* *пѳте*.
Schaf-blatter, f., ѳокълъ сѳ. *Antonie*; —*bock*, m., вьрвече, ариете; —*butter*, f., зпкъ de оіе; —*garbe*, f., мие de ѳѳі; —*herde*, f., търмъ (търмъ); —*hirt*, m., пъсторъ de оі, пькьраръ (чованъ); —*hund*, m., кьне дела търмъ; —*hürde*, f., вьгътъръ de оі (станпште, о-колъ); —*fameel*, n., ламъ; —*lopf*, m., капъ de воѳ, капъ ськъ, омъ вьлълъ, метеле; —*laub*, *milbe*, —*zack*, f., кълънъ; —*nuss*, f., пькъ de сѳѳъ маре; —*pelz*, кожѳкъ, вьндъ, волдорѳѳе (къ те *дпшволдорі*, те *дпвъл*, итал. *boldrone*); —*schaf*, f., оіеритъ, *eko-nomіѳ*.
Schäfschen, n., оігъ; *er hat sein — in's Trodene gebracht*, елъ *ш* а пьсѳ *авъѳа* *ла* *секьрпгате*, елъ с'а *дпавъѳитъ* *вине*, *ш* *длегатъ* *калъ*.
Schäfer, m., оіеръ, пъсторъ de оі, пькьраръ (итал. *pecorajo*).
Schäferci, f., оіеритъ, пькьръритъ, пъсторитъ.
Schäferin, f., пъсторигъ, оіеригъ.
Schaff, n., чьвъръ, ськалъ (итал. *secchio*).
Schaffen, v., ѳакъ; пгьствекъ, креезъ (*лѳтеа*, *zideckъ*); про-кьръ, кьштигъ; *adъкъ*; *demъndъ*; *er hat hier nichtъ zu —*, елъ *aich* *n'ape* *nich* *о* *трѳвъ*; *er macht mir viel zu —*, елъ *дпш* *ѳаче* *прѳ* *мълтъ* *de* *лѳкьр*; *schafft mir den Menschen vom Halse*, *скъпаѳиме* *de* *омълъ* *ачеста*; *Geld —*, а прокьра, а гьси *вап*; *Hilfe —*, а гьси *ажьторъ*; *sich Recht —*, а *ш* *кьштига* *дрепълъ*; *einen aus dem Wege —*, а *zide* *не* *чпнева*.
Schaffner, m., ѳькьторъ, ѳлиторъ, провълъторъ, прокьрърторъ, пьпъ-торъ *ла* *кале*; *ekoномъ*; *келаръ*.

Schaffneret, f., провъзторъ, оуп-
 торъ; економъ.
 Schaffot, n., шаотъ, локъ de пер-
 заре, перзторъ; сченъ de снѣце.
 Schaffung, f., плѣсмитъръ, плѣс-
 мѣре, креъдисне; сзѣминетръ-
 цѣне, кштитаре; —*strast*, f.,
 пѣтере креаторе.
 Schast, f., стратъ, патъ (de пшкъ);
 мѣлнкѣ (de ланче); тзреакъ,
 каржмъ de чѣстъ; кочѣнъ; коп-
 деѣ; —*halm*, m., —*heu*, n., кода
 калѣл.
 Schäften, v., пшкъ патъ (ла пшкъ);
 пшкъ мѣлнкѣ, кѣдъ (ла о ланче);
gut geschäft, трѣнкѣ дрептъ (de
 арворе); кѣне фрѣмосъ.
 Schahl, m., шалъ.
 Schafal, m., чевалъ, взлпе de рѣсър.
 Schafe, f., пѣкоръ стржмъ; кѣпъ;
 педекъ (de кал); гъндзлѣдъ.
 Schäfer, m., глѣмѣдъ, шгачъ.
 Schäferet, f., глѣтъ, шагъ, жокърѣ.
 Schäfern, v., глѣмескъ, кѣротескъ.
 Schal, a. шѣ ad., рѣсѣлатъ, дес-
 аворатъ (векътра спѣртѣосъ);
 пекълитъ, пѣсѣратъ.
 Schäube, v. *Häufe*.
 Schafe, f., скафъ, гъванъ; дѣскъ;
 теасъ, чевашкъ; скоикъ; гъбѣе;
 пѣстаре; кожъ, скордъ; влѣв-
 кѣтръ; лъгнѣе (de скъндѣръ);
 мѣлнкѣ, плѣсеа (de кѣдѣтъ);
 кѣпъ; копѣтъ (de червъ).
 Schalen, v., кѣрѣдъ; дескордѣдъ.
 Schalfsch, m., пѣште скордѣсъ.
 Schalfheit, f., пекълитъръ, секътаръ,
 дешертъчлпе.
 Schalhölz, n., лѣмнъ дескордѣдъ.
 Schalfig, a. шѣ ad., кожѣсъ, скордѣсъ.
 Schalf, m., мѣмѣлѣсъ, астѣтъ, ви-
 клѣнъ; скотоѣсъ (пров. Църеѣ р.,
 итал. *scozzonato*); пѣкалъ; *den*
 — *im Nasen haben*, а ѣи знъ
 омъ влѣлѣсъ.
 Schalfhaft, a. шѣ ad., амъцитѣръ,
 мѣмѣлѣсъ, пѣкѣлитѣръ.
 Schalfhaftigkeit, f., мѣмѣлѣтъ, пѣкѣ-
 лѣтъ, астѣтъ.
 Schalfhart, m., пѣзнъ-кѣмѣне.
 Schall, m., сзнеръ, сонъ, рѣсѣпанѣ.
 Schallen, v., сзпъ, рѣсѣпъ.

Schallend, part., соноръ; рѣсѣпанѣ.
 Schallgewölbe, n., волгъ рѣсѣпанѣ.
 Schallehre, f., вѣкѣтѣ.
 Schalmeie, f., овоѣс, чѣпанъ (in-
 стрѣмѣнтъ мѣс.).
 Schälmen, v., дескордѣдъ.
 Schalobst, n., пѣме кѣраге.
 Schalotte, f., сѣлѣнтъ, чѣмъ de
 Аскалонѣ.
 Schalten, v., дѣснѣтъ не пѣкѣтъ, дѣ-
 дрептъ дѣнъ воѣнгъ; дѣснѣтъ, дѣ-
 дрептъ; *einzen* — *und waltzen*
lassen, а лѣса сѣ дѣснѣтъ не пѣкѣлѣ сѣ.
 Schaltstier, n., амѣмѣлѣ дѣсѣтѣсъ.
 Schaltjahr, n., амъ вѣсекѣтъ (de 366
 зѣлѣ).
 Schalttag, m., зѣ вѣсекѣтъ.
 Schalluppe, f., шалѣтъ (лѣнтре).
 Scham, f., рѣшѣне; —*abern*, pl.,
 артрѣлѣ рѣшѣнѣ (але пѣрдѣлѣрѣ
 пѣнтале); —*bein*, n., осѣлѣ де-
 асѣра рѣшѣнѣ; —*beule*, f., de-
 воѣс, товъ (ла пѣнтале); —*ge-*
gend, f., пѣрдѣлѣ рѣшѣнѣ; —*glieb*,
 n., мѣдѣларѣлѣ рѣшѣнѣ; —*hügel*,
 m., мѣнтѣлѣ *Vinopil*; —*frucht*, n.,
 влѣварѣ; —*legen*, pl., амѣе;
 —*mitgelshen*, n., кѣротѣдъ, жѣтѣ.
 Schamel, v. *Schemel*.
 Schämen, (sch, v., те рѣшѣнезъ.
 Schamhaft, a. шѣ ad., рѣшѣмосъ;
 модѣстъ, сѣлѣскъ.
 Schamhaftigkeit, f., модѣстѣтъ, сѣлѣтъ;
 рѣшѣнтѣте.
 Schamlos, a. шѣ ad., перѣшѣнатъ
 (овѣзѣнѣтъ), сѣрѣнтѣтъ; —*ein*
Weib, n., ѣемеѣ десѣрѣнатъ.
 Schamlosigkeit, f., перѣшѣне, сѣрѣн-
 тѣрѣ.
 Schandbalg, m., лѣрѣ инѣамъ, лѣ-
 пѣдѣтръ, дѣстрѣнтѣтръ.
 Schandbube, m., краѣ de-кѣрѣа-
 веке, вѣрѣмъ десѣрѣнатъ.
 Schandbettel, m., копѣртѣнтѣлѣ рѣ-
 шѣнѣ.
 Schande, f., рѣшѣне, инѣамѣтъ, дес-
 ѣре (пѣвѣнтѣ); — *antfun*, а
 ѣаче аорѣнтъ; — *einlegen*, а
 траѣе десѣоре; *ein Pferd zu*
 — *reiten*, а стрѣпаѣа, а дешѣлѣ
 зѣлѣ калѣ.

Schanden, v., рѣшинежъ, деконорежъ, простѣтежъ; имѣатежъ; проанежъ, сизржъ; пѣлгърѣскъ.

Schänder, m., рѣшинѣторѣ, имѣтѣторѣ, простѣтѣторѣ; проанѣтѣторѣ, сизрѣтѣторѣ; пѣлгърѣторѣ.

Schandfleck, m., патъ de имѣанѣ, максъ de деконоре; деконоре.

Schandgebicht, n., поесѣ сизркатъ, поесѣ прианѣ.

Schandgeld, n., предъ de рѣшине.

Schändlich, a. mī ad., рѣшинатѣ; имѣанѣ, сизркатѣ; бржтѣ, хадѣ.

Schändlichkeit, f., бржчзне, хажиме; имѣанѣ; деанѣмѣ; простѣтѣцине.

Schandthat, f., фатъ сизркатъ, фатъ имѣанѣ.

Schändung, f., деанѣмѣчзне; сизркатъ; пѣлгърѣ; проанѣчцине.

Schandvoll, n., адсизрѣ имѣанѣ, cols сизркатѣ, ómenſ вѣстѣмацѣ.

Schandwort, n., ворѣ сизркатъ.

Schank, m., вѣзаре къ пѣрѣтѣжъ; осизрѣ (вѣрѣ, кърчмъ).

Schanke, m., ранъ вѣсѣрѣ, шанкерѣ, канкръ.

Schanzarbeit, f., джкръ de фортѣцианѣ.

Schanze, f., шанжъ, дѣлѣрѣ; арѣкатъ de къѣ (жокъ); sein Leben in die — werfen, a'mī арѣка вѣда дѣ перѣжъ.

Schanzen, v., шѣлгъсѣскъ, факъ дѣлѣрѣ; жокъ дѣ къѣ.

Schanzer, Schanzgräber, m., мѣнарѣ.

Schanzfließ, n., (marin.), навѣжъ (ital. pavesa).

Schanzfort, m., цестѣ, кошѣ, пѣперѣ de шанжѣ (дѣнѣтѣ къ пѣмѣтѣ дѣконтра вѣмѣлорѣ).

Schanzläufer, m., къпѣтѣ.

Schanzfabri, m., пѣрѣсатъ, пѣлсатъ.

Schanzung, f., шѣлгъсѣтѣ.

Schar, f., чѣрѣ; фѣрѣ de аратрѣ (Schar).

Scharade, (Charade), f., гѣчѣоре, шаратъ.

Scharbe, f., корѣ de анѣ, которанѣ.

Scharbrett, n., пѣрѣцѣторѣ.

Scharben, scharben, v., ѣлѣжъ, talz дѣ ѣлѣ.

Scharboth, m., скорѣтѣ (ѣлѣ).

Scharbothig, a. mī ad., къ скорѣтѣ, скорѣтѣскъ.

Scharf, m., ѣтѣкъ, джѣнъ къ пѣне, пѣперѣ.

Scharfweise, ad., къ четѣе, къ гѣрма; de-a-валма.

Scharf, a. mī ad., аскѣтѣ, аперѣ; ѣтѣ; аспѣ, аспѣрѣ; пѣрѣнѣторѣ; —e Scharfmaß, m., гѣсѣ акѣ, гѣсѣ пѣканѣ; —e Messer, n., къпѣтѣ гѣлѣскъ, къпѣтѣ аперѣ; —e Nachfrage, f., черкаре рѣгѣрѣ; —e Beweis, m., мѣстрѣтѣрѣ аспѣ; —e Wind, m., вѣлѣтѣ аспѣрѣ, вѣлѣтѣ сѣшѣторѣ; —e Winkel, m., зѣрѣ аскѣтѣ; — ansehen, a пѣрѣnde къ-окѣ; — beschlagen, v., a потѣви de гѣлѣ; — sehen, a авѣ окѣ аперѣ.

Scharfe, f., аскѣтѣ, аперѣме; а-пѣциме; аспѣме; рѣоре.

Scharfbild, m., окѣтѣрѣ пѣрѣнѣторѣ, кътѣтѣрѣ аперѣ; аперѣме, ѣтѣциме, пѣрѣнѣциме.

Scharfe, f., аскѣтѣ, аскѣтѣрѣ, аперѣме; ѣдѣжъ; аспѣме; рѣоре; фѣрѣкѣтѣрѣ (a netzel de мѣрѣ); тѣке; колѣ; — des Blutes, акѣмеа сѣпѣлѣ.

Scharfelig, a. mī ad., тѣлѣскъ, колѣрѣскъ.

Scharfen, v., аскѣтѣ, аперѣскъ; ge-scharfte Dobre, ordink рѣорѣскъ, порѣнѣ аспѣ; den Verstand —, a аперѣ мѣтѣе.

Scharfgelesen, a. mī ad., дѣкѣркатѣ къ пѣмѣжъ (пѣшка).

Scharfrichter, m., карѣнѣче, гѣде, целатѣ.

Scharfsinn, m., вѣлѣторѣ ла цѣлѣтѣ, вѣлѣторѣ дѣн сѣрѣ.

Scharfsichtig, a., аперѣ вѣлѣторѣ; ѣтѣжъ, пѣрѣнѣторѣ.

Scharfsinn, m., мѣтѣ аперѣ, ѣтѣциме.

Scharfsinnig, a. mī ad., ѣтѣжъ, мѣнѣтѣскъ, пѣнѣтѣскъ, дѣпѣнѣтѣскъ.

Scharfsinnigkeit, v. Scharfsinn.

Scharfung, f., аскѣтѣрѣ, аперѣтѣрѣ, сѣшѣтѣрѣ.

Scharfsinnig, a. ши ad., акътѣ;
 scharf, m., скарлатѣ, скарлатинѣ;
 —baum, m., кърмъзѣ (итал. oher-
 misi); —beere, кърмъзъ (пѣма);
 —blume, f., олобо скарлатѣ, dix-
 nidъ de Kaledonia; —farbe, f.,
 колоро кърмъзѣ, колоро скарла-
 тинѣ; —fiebet, n., фигъри скарла-
 тинѣ, вестънѣ de visonъ; —
 lilie, f., amarilidъ; —roth, a. ши
 ad., кърмъзѣ, скарлатинѣ; рошъ
 ка скарлатѣ; —tuch, n., пълъръ
 скарлатѣ (visonъ).
 Scharlei, f., салвѣ, жалѣ скарла-
 тинѣ (Salvia Hormanium).
 Scharmsel, n., харцъ, зѣпъ дѣтре
 пѣцил, кьерътъръ.
 Scharmseln, v., а хърцѣ, а се
 дкѣiera.
 Scharpe, f., шарпъ, шърпѣрѣ, хепъ.
 Scharpie, f., скапъ; стръшътъръ,
 дестръшътъръ, фѣре дестръмате.
 Scharre, f., рѣкѣтъръ; рѣзътъръ.
 Scharreisen, n., рѣзѣторо.
 Scharriegel, m., пѣцишоръ (ла арагъ).
 Scharren, v., рѣкѣ, скортолеса; сьсапѣ.
 Scharret, m., рѣкѣторѣ, скорто-
 лигорѣ; сьсѣпъторѣ.
 Scharfschmed, v. Schaarschmed.
 Scharfe, f., tige de настѣтѣ, скафъ
 де арапъ; рѣпътъръ, спърътъръ,
 шгирътъръ; полomidъ; das Messer
 hat Scharfen, кѣдѣгѣ е шгирватѣ;
 die — aufweßen, а ддрепта шгир-
 вѣтѣра; (фигър.) а ддрепта о
 ероре, а штерце о рѣшице, а
 рѣсвѣпа.
 Scharfenbistel, f., смѣнѣ кредѣ, скѣетѣ
 крестатѣ.
 Scharfenkraut, n., астеръ (шпанъ
 крестатѣ).
 Scharfig, a. ши ad., шгирѣ, шгир-
 ватѣ; крестатѣ; спартѣ.
 Scharwache, f., антѣпостѣ, кѣстодѣ
 дн чете.
 Scharwaffen, v., ювъдескѣ, кѣческѣ,
 факъ дѣкрѣ зрварѣлѣ (odiniоръ
 дн Церманѣа).
 Schatten, m., зѣврѣ; оскѣрѣтѣ.

оскѣрѣтѣ, дѣтѣпѣтѣ; Licht und
 —, кларѣ-оскѣрѣ; —geben, а
 арѣнка зѣврѣ; nach dem — greifen,
 а се' лѣа дѣнъ ан'ринѣ; im fuhlen
 — sitzen, а шедѣ ла рѣкоре.
 Schatten-bild, n., зѣврѣ, адзѣврѣ-
 цѣне; kinъ адзѣврѣтѣ, сѣзѣтѣ;
 фангасѣ, пѣлѣкѣ; —fürst, m.,
 domnѣл дѣтѣперѣкѣлѣ, Пѣтоне;
 —gang, m., алеъ зѣврѣсѣ; —
 land, n., цѣра зѣврѣлорѣ, гартѣ-
 рѣлѣ; —linie, f., линѣ де зѣврѣ,
 трѣсѣрѣ зѣврѣсѣ; —loß, a. ши
 ad., незѣврѣсѣ, дѣнсѣтѣ де зѣврѣ;
 —reich, n., имперѣлѣ зѣврѣлорѣ,
 domnia гартѣрѣлѣ; а. ши ad.,
 зѣврѣсѣ; —riß, m., (зѣр.) копъ-
 тѣрѣ, трѣсѣрѣ зѣврѣсѣ дн про-
 фѣлѣ; —seite, f., латѣре зѣврѣсѣ,
 латѣре дѣн досѣ; —spiel, n., жокѣ
 кѣ латѣрна таѣкѣ; —voll, a. ши
 ad., зѣврѣсѣ; plinъ де зѣврѣ;
 —werk, n., зѣврѣ, асѣтѣпѣре зѣ-
 врѣсѣ, сѣтѣлѣкрѣ; —zeitet, m.,
 арѣторѣ ла оролодѣлѣ де сѣре.
 Schattig, a. ши ad., зѣврѣсѣ, коде-
 рѣтѣ де зѣврѣ.
 Schattiren, v., адзѣврѣлѣ.
 Schattirt, part., зѣврѣтѣ, адзѣврѣтѣ.
 Schattirung, f., адзѣврѣтѣлѣ, а-
 дрѣшѣтѣрѣ, грѣдѣцѣне знеѣ ко-
 лорѣ.
 Schattulle, f., кѣтѣ, скѣтѣлѣ, сѣне-
 цѣлѣ.
 Schatz, m., вѣстѣрѣ, тѣсѣрѣ, ко-
 торѣ; odorѣ, дѣкрѣ скѣтѣлѣ; пер-
 сѣнѣ ѣвѣтѣ; mein —, inima mea,
 скѣтѣлѣ мѣ, скѣтѣа мѣа.
 Schatzamt, n., —kammer, f., вѣстѣ-
 рѣ, тѣсѣрѣрѣ; —geld, n., дѣре,
 копѣрѣцѣне; —gräber, m., сѣ-
 пѣторѣ де которѣ; —meister, m.,
 тѣсѣрѣрѣ, вѣстѣрѣ; —pflichtig, a.,
 копѣрѣиторѣ, сѣлѣсѣ ла дѣрѣ.
 Schatzbar, a., сѣлѣсѣ ла дѣрѣ, копъ-
 трѣсѣнѣ.
 Schatzbar, a. ши ad., предѣверѣ,
 стѣмаверѣ, скѣтѣлѣ.
 Schatzbarkeit, f., стѣмѣверѣтѣ, предѣ.
 Schatzfen, n., тѣсѣрѣлѣ, вѣстѣрѣ;
 mein —, скѣтѣлѣ мѣ, скѣтѣа
 мѣа, ѣвѣтѣлѣ мѣ, inima mea.

Schafen, v., диницѣ, дваркѣ
 конпривационі, сторкѣ такса.
 Schafen, v., преуцескѣ; таксѣ;
 crimez; жадекѣ; gefchäftetfreund!
 crimeare amiche! wie alt schafen
 ste ihn? кѣдл анл креул кѣ аре
 елѣ? кѣдл анл дl dal лдl?
 Schafenswerth, —würdig, a. шl
 ad., demaß de crimъ, crimaverѣ;
 преуцверѣ.
 Schafet, m., crimъторѣ, преуциторѣ.
 Schafreiheit, f., сквинцъ de dajde.
 Schafung, f., crimъдѣне, crimъ;
 консидеръдѣне; преуѣ, преуцелѣ,
 таксѣторѣ.
 Schafung, f., таксѣ, диницѣторѣ,
 диницѣторѣ de dajde; диницѣ-
 торѣ, сторсеторѣ de vanl; —
 anschlag, m., репартиционе de
 dajde; —recht, n., дрепѣ de
 a такса.
 Schaf, f., vedere, въззѣ, привіре;
 чорчетаре, инспенционе.
 Schafstellung, f., артарѣ пзвликъ,
 еонспенционе пзвликъ, скотѣре дн
 пзвликъ; —brot, n., пѣнеа ине-
 рел painѣ; —bühne, f., театрѣ,
 сченъ (привелиште), спентакѣлѣ;
 —gericht, n., счлациѣ de спентакѣлѣ.
 Schaub, m., мѣзникѣ, жинѣ (de
 paine), могоѣ (de paine лератѣ дн
 прѣжине); —dach, n., конеримѣ
 de paine.
 Schaubar, a., de въззѣ.
 Schauder, m., ѿорл, спалмъ, терѣре
 (трѣзъ).
 Schauderhaft, schauderlich, a. шl ad.,
 ѿоросѣ, сплмъчосѣ (днпро-
 зиторѣ), крѣченѣ.
 Schaudern, v., тремѣрѣ, ме днѿорѣ,
 ме іаѣ ѿорл.
 Schaudervoll, a. шl ad. v. Schauderhaft.
 Schauen, v., привескѣ, ме зитѣ,
 каѣтѣ, конлжмплѣ.
 Schauer, m., привіторѣ, спентъторѣ;
 конлжмплъторѣ; тремѣрѣторѣ,
 тремѣре, ѿѿорѣ, пѿѿѿѣ.
 Schauerig, a. шl ad., іа адпостѣ,
 іа скѣтѣлѣ, скѣтѣлѣ, агратѣ (de
 аспртѣлѣ); ѿоросѣ, днѿорѣторѣ.
 Schauerlich, a. шl ad., сплмъчъ-
 торѣ, днѿорѣторѣ (днпрозиторѣ).

Schauern, v., гриндинъ мѣрѣнтѣ, пр-
 пѣрѣ; тремѣрѣ; ме днѿорѣ.
 Schaufel, f., лопатѣ, палѣ, пѣлѣтѣ
 (зичѣмѣ шl пѣлескѣ, кѣндѣ ловешл
 кѣ латѣлѣ); (мѣпѣл.) dinte гѣѿорѣ.
 Schaufelchen, n., лопѣдикъ, пѣл-
 шѣрѣ, пѣлѣчкѣ.
 Schaufelhirsch, m., червѣ кѣ корпе
 лѣтеѣ.
 Schaufeln, v., лопѣцескѣ, пѣлескѣ;
 скотѣ кѣ лопата, скотѣ кѣ кѣз-
 шлѣ.
 Schaufelrad, n., рѣтѣ кѣ копче.
 Schaufler, m., лопѣтарѣ; кѣшарѣ.
 Schaufel, f., хѣидѣ, клензѣ, хаѣлѣ,
 скрѣпчѣсѣ (mold.), dslanß (дѣра
 rom.); гѣндалѣ; —pfend, каѣ de
 хаѣлѣ.
 Schaufeln, v., ме хаѣлѣ, ме даѣ
 dea хѣѣа; гѣндѣлескѣ (ital. don-
 dolare); mit den Füßen —, ме
 счѣмвоѣс (ital. sgambettare), ме
 крѣцескѣ.
 Schaufler, m., хѣидѣторѣ, кленсѿорѣ,
 хѣлѣлѣторѣ; гѣндѣлѿорѣ.
 Schaum, m., спѣмъ; счѣрѣ (ital.
 scoria); —artig, a. шl ad., дн
 ѿорма спѣмѣ; —blase, f., ве-
 шлѣ de спѣмъ; —fette, f., счѣ-
 пѣлѣ (іа каѣ); —löffel, m., дн-
 гѣрѣ de спѣмъ, спѣмѣрѣцѣ.
 Schäumen, v., іаѣ спѣма.
 Schäumen, v., спѣмѣсѣ, спѣмѣсѣ,
 ѿакѣ спѣме.
 Schaumicht, a. шl ad., ка спѣма.
 Schaumig, a. шl ad., спѣмосѣ.
 Schäumung, f., спѣмѣторѣ, спѣме-
 гѣторѣ; деспѣмѣдѣне.
 Schaumünze, f., медалѣ.
 Schauplatz, m., театрѣ; сченъ; vom
 —e abtreten, a гѣрѣсѣ лѣмеа, a
 се рѣтраѣ дн лѣме.
 Schauspiel, n., привелиште, спента-
 кѣлѣ; драмѣ, поесѣ драматикѣ
 (серѿѣсѣ, чl нз трѣсѣ); —bühner,
 m., поетѣ драматикѣ; —kunst, f.,
 артѣ театралѣ; драматѣрѣцѣ.
 Schauspielers, m., актѣрѣ; —in, f.,
 актѣрѣцѣ.
 Schauspielersich, a. шl ad., теа-
 тралѣ, ка de театрѣ.
 Schaustück, n., medalѣ.

Schauthurm, m., търнъ де въздъ, ведеть.

Schebete, f., шевекъ (коръиоръ).

Scheide, f., каля въздътъ, каля паръ; пьтатъ.

Scheidig, a., пьтатъ, паръ; въздътъ, пестрицъ; sich — lachen, a pade съ крентъ.

Schebel, v. Schäbel.

Scheel, a. mi ad., кюръ, окъ крвчидъ; коръишъ; mit — en Augen ansehen, a privi къ окъ крвчидъ; — sucht, f., окъ ръ, шистъ, пвидиъ; — süchtig, a. mi ad., шистокъ, пвидиокъ.

Scheere, v. Scheere.

Scheffel, m., скафъ, гьлеть, месъръ де гьрнаце (дн гьрдие Дертманнел, чи оьрте дшериоръ); — Land, агръ де о гьлеть (адстр.)

Scheibchen, n., dickleuchъ; оьеричикъ планъ; rotigъ; dünnigъ.

Scheibe, f., dickъ; Töpfer —, роръ, rotigъ de olapъ; Wachs —, оагъръ; Glas —, тавъ, окъ де гьлажъ; dünnъ; nach der — schleßen, a da ла, циятъ; eine — zerbrechen, a спарце знъ окъ де оьрестръ.

Scheiben-artig, a., де форма dickъ, dickoidъ (дн вотан.); — hö-nig, m., мере де оагъръ.

Scheibig, a. mi ad., dickokъ.

Scheiberrund, a. mi ad., rotendъ.

Scheidbar, a. mi ad., десърциверъ.

Scheide, f., тэкъ (de ovaris); mar-tine, фронтьеръ; (anat.) възъзъ = (vagina); — brief, m., картъ де десърцире (късьторъ).

Scheide-kunst, f., künzъ; — künstler, m., künicrъ.

Scheide-kuß, m., сьртаре = salu-tare, пспатъ де десърцире; — linie, f., linzъ de marine; — maier, m., мьръ mezъ; — münze, f., монеть мензигъ.

Scheiden, v. a., деспаръ; (дн кем.) дескомпънъ; v. n., те деспаръ (de semeie дн късьт.); шекъ; von der Welt —, торъ.

Scheide-pfad, m., кьраре, потекъ, де десърцире; — punkt, m. (gram.) треть.

Scheider, m., дескомпънъторъ.

Scheide-stunde, f., оръ де десърцире; — wand, f., гьрете десърциторъ; — wasser, n., анъ оьрте; — weg, m., кале де марцине.

Scheidung, f., десърцире; дескомпънере; (med.) крикъ.

Schein, m., лъчире, лъминъ, кьртате; привире; адеверинцъ; eig. анъринцъ, гьрере; претестъ; zum — e, ла гьрере; der — trügt, форма din оаръ дшелъ; man muß den bösen — vermeiden, гревъ съ скаул анъринцезе; einen — ausstellen, a da адеверинцъ.

Schein-andacht, f., едавъ шинчинокъ; — bar, a., лъчиторъ, лъведаратъ; пьртъ; — barkeit, f., анъринцъ; — beweis, m., довадъ пьртъ; — bibl, n., оантомъ, арътаре; — christ, m., шокриъ.

Scheinen, v., лъчеште, лъминезъ; паре; die Sonne scheint nicht, сореде пь лъминезъ; es scheint als wenn ic., се паре ка кьнд.

Schein-freude, f., възкръ гьртъ, преоькзъ; — freund, m., амикъ оалкъ; — friede, m., паче преоькзъ; — fromm, a., едавиокъ оьцаръ; — frommigkeit, f., оарисей, шокриъ; — gefecht, m., лъпъ преоькзъ; — glaube, m., крдинцъ пьртъ; — grund, m., темель, аръманъ пьртъ, сооистъ; — gut, n., виле имаинаръ; — heilig, a., соьнтоу, шокриъ; virotъ; — heiligkeit, f., шокриъ; — kauf, m., комъртътаръ преоькзъ; — kug, a. mi ad., дшелептъ-кръзъ; — frankheit, f., ветезире преоькзъ; — liebe, f., аморе преоькзъ; — lob, n., ладъ оалкъ; — mittel, n., палиативъ; — philo-soph, m., олосооастръ; — todt, a., торъ-пьртъ; — tugend, f., виртете преоькзъ; — übel, n., реъ имаинаръ; — verkauf, m., въззаре пьртъ.

Scheiße, f., кькатъ.

Scheissen, v., кькъ; n., кькере.

Scheißer, m., кькъоцъ, вешиоцъ; — ei, f., кькьриъ.

Scheißhaus, n., дшадъторъ, ретрасъ.

- Scheit, n., цедъръ, десникътръ.
 Scheitel, m. ші f., крештогъ, върѣхъ (капъла); —linie, f., линіа вертикала.
 Scheiteln, v., факъ къраре, даспардъ дъръ.
 Scheitelpunkt, m., zenitъ, изгатакъ крештетъла; —recht, a. ші ad., вертикалъ.
 Scheiterhaufen, m., рогъ (rogus lat.).
 Scheitern, v., се фрънце, се фръжати (паи), фаче ваіораѣв; еіг. се нимичесте (пакъла, спораца).
 Scheit-hauer, m., дѣлпаръ; —holz, n., десникътръ, влане (дѣмнъ).
 Scheel, a., кюръ; ad., кюръши в. Scheel.
 Scheelse, f., кожь.
 Scheisfern, v. a., кожескъ; v. г. се кожесте.
 Schelle, f., клоподелъ; сьпъторо; зъргълъ; каро (кърц); der Raſe die — anhängen, a. изне зъргълъ тѣдел.
 Schellen, v., сьнъ, цѣескъ, клопоцескъ.
 Schellen-bube, m., фанте де каро (говъ); —halband, n., скардъ, гларъ къ зъргълъ; —kappe, f., кълъкъ къ клоподел; —schlitten, m., саніъ къ клоподел.
 Schell-fisch, m., gadъ (пешто); —hengſt, артъсаръ de ереліе; —fraut, n.; —wurz, f., келідоніъ (пльнтъ); —laſt, m., гѣмлакъ оіатъ сѣхъ солдатъ.
 Schelm, m., дпшелъторъ; штрѣнгаръ (омъ); der arme —! вѣтълъ омъ! сьртманъла! —erei, f., дпшелъторіъ, штрѣнгъріъ.
 Schelmisch, a. ші ad., штрѣнгърескъ.
 Schelm-streich, m., —stück, n., анкътръ, ренріъ, фестъ de штрѣнгаръ; Jemandem einen —streich spielen, a. жька кѣва феста.
 Schellsucht, f., invidiъ, жалсѣ.
 Schellsüchtig, a. ші ad., invidiosъ.
 Schellen, v., дпжъръ, дппровозескъ, дпорънтъ; einen einen Matzen —, a. фаче пѣвнъ не чѣнева.
 Scheltwort, n., воръкъ дпжъріобъ.

- Schema, n., шемате, моделъ, планъ; —tisch, a., шематикъ.
 Schematismus, m., шематистъ.
 Schemel, m., окълелъ (сѣв пічоре).
 Schemen, m., зларъ, фантомъ.
 Schenk, m., покарникъ; осаътаръ (кърчмаръ); —e, f., оцътръріъ (кърчмъ).
 Schenkel, m., кръръ; молдъ; (латъре de trizargis); —bein, n., осъ кръраръ.
 Schenken, v., оспътрескъ, вѣндъ вѣзтрі (кърчтрескъ); prezen-tezъ, дъресекъ; einem Rinde —, daſſ dieſe; einem eine Schuld —, a. Ierta datoria кѣва.
 Schenkeramt, n., покърпичъ.
 Schenker, m., дърѣиторъ.
 Schenk-gerechtigkeit, f., оспътрріъ (кърчтрріъ); —stube, f., кѣмара оспътрріел; —teller, m., свькнъ.
 Schenkung, f., дърѣре.
 Schenk-wirth, m., оспътаръ; —ſchaft, f., оспътрріъ (фанта).
 Scherbe, f., хъръ.
 Scheerbeden, n., v. Barbierbeden.
 Scherbel, n., vacъ de нонте.
 Scherbengericht, n., острацистъ (жѣдикатъ de хърѣ ла антиѣ гречі, не каре се скріа пѣмале четъ-цѣнълаі кѣзтѣ сѣв жѣдикатъ, ші аноі се пѣтера).
 Schere, f., фѣрѣчл.
 Scheren, v., тѣндъ; радъ; косескъ; (цѣьторі) врзескъ; сьпъръ, пѣ-кѣжескъ; ich ſchere mich nichtъ darum, пѣднѣ дпн пѣсъ; ſcher dich zum Henker! каръте ла дракъ; ſich ſort —, a. о лѣа ла гьлп.
 Scherer, m., тѣсърторъ.
 Schererei, f., сьпъръцѣне, сѣкѣтаръ.
 Scherf, m., Scherstein, n., денаръ, ванъ, околъ, пара.
 Scher-gabel, f., (цѣьторі) фьркѣлцъ de зрѣтъ.
 Scherge, m., шерпантъ, сѣрѣиторъ полициескъ.
 Schergen, v.. дпмангъ, даъ вѣлпчл.
 Scher-haare, n., прѣъ тѣскъ; —messer, m., v. Barbiermesser.
 Scherung, f., тѣндѣре, тѣсъръ.

Scherwenzel, m., шаше (ди кърци);
 ср. топоръ де бѣхъ.
Scherwenzeln, v., а серви не тоци;
 а ѿ пъгарал тѣтлоръ.
Scherwolle, f., тѣпелътъръ, гъль тѣпѣ
 (депрѣ поставѣ).
Scherz, m., гъльтъ, шатъ, рѣсѣ, жокѣ
 (jocus lat.); das ist mehr als
 —, дѣкъ е гъльтъ нѣ е вснъ.
Scherzen, v., гъльмескъ; Sie —! дѣ
 вацѣ жокѣ!
Scherzgedicht, f., поемъ комикъ.
Scherzhast, f., гъльмецъ; —igkeit, f.,
 ѿре гъльмецъ, спиритъ рѣзъторъ.
Scherzliebend, a., извиторъ де гъльме,
 жовиалъ; —name, m., полікритъръ;
 —rede, f., воръ де рѣсѣ; —
 welse, ad., din гъльмъ.
Schetter, m., гъльтъ грѣсѣ въргатъ.
Scheu, a., тѣмедъ; сѣициосъ; рѣ-
 шиносъ; спъріосъ (калѣ).
Scheu, f., сѣимъ, сѣиларъ (de la
 mesfiance).
Scheuche, f., спъріторѣ, тѣгъхалъ,
 тѣмъ (de спъріатѣ пасерѣ).
Scheuchen, v., сѣимътецъ, снеріѣ.
Scheuen, v., ме сѣиоскъ, ми е рѣ-
 шине, сѣит тѣмедъ; thue Recht
 und scheue Niemand, ѿди даторіа
 ми нѣ те тѣме де пимене.
Scheuer, f., гъльтъръ (шъръ).
Scheuerfaß, n., васѣ де спълатѣ
 (vaselle); —lappen, m., кърпъ де
 ѿрекатѣ, де кърпѣтѣ.
Scheuern, v., ѿрекъ, спълъ, крѣцѣ
 (escure ѿр.); eine Stube —, а
 спъла подінехе.
Scheuerfand, m., пѣинѣ де ѿрекатѣ
 (шъръ).
Scheuleber, n., ожеларѣ (de пеле
 да кал).
Scheune, v. **Scheuer**.
Scheunenne, f., арѣ дѣ гъльтъръ.
Scheusal, n., монастръ, спъріторѣ,
 шѣмъ.
Scheußlich, a. шѣ ad., хадосъ, орѣ-
 чосъ; —felt, f., хѣзѣме, зрѣчѣне.
Schief, a. шѣ ad., пѣсѣмъ = (biais
 ѿр.), овалѣ, диагоналѣ; стрѣмъ;
 —e Beine, пѣторѣ стрѣмъ; —e
 Urtheil, сѣициѣтѣ вѣкорѣтѣ; einen
 — ansehen, а къта кѣорѣмъ, а

се зѣта къ кодѣ окѣлѣ; — ur-
 theilen, а жѣдека стрѣмъ; —t,
 f., овалѣтѣте.
Schiefer, m., ардециъ, сѣитѣ, пѣръ
 пѣтѣросъ, че се десѣаче дѣ ле-
 snezi; —bruch, m., ардециѣ,
 минъ де ардециъ; —dach, n., ак-
 коперѣмънтѣ де ардециъ; —decke,
 m., аккоперѣторъ къ ардециъ; —
 ich, a., ардециъ; —ig, a., арде-
 циосъ, пѣтѣросъ.
Schiefern, sich, v., се десѣтъръ, се
 десѣаче дѣ тавле, се десѣиѣше.
Schieferplatte, f., плакъ де арде-
 циъ; —schicht, f., стрѣтъ де ар-
 дециъ; —stift, m., кондеѣ де ар-
 дециъ; —tafel, f., тавлѣ, пѣсъ
 де ардециъ; —thron, m., кѣтѣ сѣи-
 стикъ; —weiß, f., алѣ де пѣмъ.
Schiefhals, m., гѣтъ стрѣмъ; —ig,
 a., къ гѣтъ стрѣмъ, торѣкоке;
 —maulig, a., къ гѣра стрѣмъ;
 —nassig, a., къ пасѣ стрѣмъ.
Schiefsheit, f., пѣзѣмъ, стрѣмъ-
 тѣръ.
Schielen, v., кѣорѣкъ, ме зѣтъ кѣ-
 рѣмъ, кѣтѣ крѣчѣмъ; поц. кѣтѣ
 къ зѣтъ окѣ ла ѿзѣмъ, къ алѣ м
 сѣимъ.
Schielen, n., кѣорѣре, кѣтѣре
 стрѣмъ (strabismo fr., strabismus
 lat.).
Schienebein, n., осѣлъ ѿзѣрѣлѣ (dem
 пѣорѣ).
Schiene, f., черкъ латѣ де ѿрѣ (ми-
 нъ); wandъ (хѣрѣ); —eisen, n.,
 ѿрѣ дѣ ванде.
Schiennen, v., ѿрѣкъ рѣта.
Schiennagel, m., кѣиѣ де шѣнъ.
Schier, ad., кам, капа, кѣтъмъ,
 malmal.
Schierling, n., кѣкѣтъ; —schefel,
 —tranf, m.; кѣпъ, вѣтѣръ де
 кѣкѣтъ (veninъ); —bret, n., (tin.)
 компѣсѣторѣ.
Schießbedarf, m., мѣициѣне; —bar,
 a., де вѣтѣла пѣмѣл, че се пѣте
 отѣрѣ.
Schießen, v., десѣкарѣ (ѣ пѣмъ,
 гѣнѣ); арѣкъ; цѣпѣмѣте, сѣмъ-
 кѣмѣте (ана); пѣвѣсѣкъ (гѣрѣ-
 мѣе); kade, ce пѣде; blind

—, пшкѣ ѳъръ глонгѣ; scharf
—, даѣ къ пшка пшкѣ; scharf —,
пшкѣ стрѣмѣ; nach der Scheibe
—, даѣ ла шпгѣ; Stück das weit
schieset, тѣкѣ каре тѣнѣ департе;
in den Ofen —, а вѣга (пѣвѣ)
ла кшторѣ; in Columnen —,
пшкѣ ла рѣндѣ нацѣмѣ; dem
Pferde die Zügel — lassen, а тѣса
ѳрѣмѣе калѣмѣ; einen vor den
Kopf —, а вѣрса крѣпѣ кѣва;
über den Haufen —, а оторѣ
къ шкстолѣмѣ пе чѣвѣа.

Schieser, m., пшкарѣ; арѣкѣторѣ,
асвѣрѣторѣ.

Schieß-geld, n., вѣпѣторѣ; — ge-
rechtigkeit, f., дрѣпѣ де вѣнатѣ;
— gewehr, n., арѣмѣ де ѳокѣ; —
haus, n., касѣ де депѣндѣе ла
лѣпшкѣмѣ; — loch, n., гѣрѣ де
лѣпшкѣмѣ (ла метережѣ); —
plaf, m., локѣ де датѣ ла шпгѣ;
— pulver, n., пѣвѣе, праѣ; —
recht, n., в. Schießgerechtigkeit;
— scharfe, f., метережѣ; — schein,
f., шпгѣ; — tasche, f., патронѣмѣ;
ташкѣ де вѣпѣторѣ.

Schiff, n., васѣ (де шпгѣ), наѣ,
коравѣ; сзвѣкѣ (ла цѣсѣторѣ);
— und Geschirr, инстрѣмѣнтѣ де
арѣмѣ; — einer Seite, сѣмѣ вѣ-
сѣрѣвѣл; rechte Seite des —es,
партеа дѣрѣпѣ а наѣл (стрѣворѣ);
linke Seite des —es, партеа стѣпѣ
а наѣл (вѣворѣ); der Vordertheil,
прорѣ; der Hintertheil, пшгѣ; der
Obertheil, (асѣпа аѣл) оперѣ
мѣрѣ; der Untertheil (сѣпѣ аѣл)
оперѣ вѣз (поѣ неавѣндѣ марѣнѣ
сѣ тѣмѣ термѣнѣ, дѣла ѳрацѣ
карѣ аѣ).

Schiffbar, a., наѣгѣвѣрѣ, шпгѣвѣрѣ
(рѣѣ, аѣл).

Schiffbau, m., наѣстрѣкѣрѣ; —bauer,
m., ѳѣкѣторѣ де пѣл; —baukunst,
f., аркѣтектѣрѣ навалѣ; —baumeis-
ter, m., аркѣтектѣрѣ де пѣл; —
besen, m., мѣтѣрѣ де наѣ; —
brod, n., вѣскѣпѣ (пѣсѣмѣ); —
bruch, n., наѣѳрѣнѣцѣ; —bruch
leiden, а пѣцѣ наѣѳрѣнѣцѣ; —bru-

chig, a., наѣѳрѣнѣцѣ; —brücke, f.,
пѣнтѣ пе пѣл.

Schiffchen, n., пѣѣорѣ, корѣвѣорѣ,
лѣптрѣцѣ.

Schiffen, v., наѣгѣ, корѣвѣежѣ, пѣ-
тѣскѣ; стрѣпортѣ пе аѣл.

Schiffer, m., наѣгѣторѣ, корѣвѣорѣ;
— lohn, m., пѣгѣкѣ, плата знѣл
корѣвѣорѣ; — sprache, f., лѣмѣвѣнѣ
де марѣнарѣ.

Schiff-fahrer, m., наѣгѣторѣ; —fahrt,
f., пѣгѣнѣпѣ; —fahrtskunde, v.
Schiffkunst; — flagge, f., вѣндѣрѣ
де коравѣ; — förmig, a., наѣ-
ѳормѣ; — fracht, f., портѣ, кѣрѣа
де дѣскѣ пе о наѣ; — geräth, n.,
вѣгѣнѣ, знѣмѣе пѣале; — ge-
rippe, n., скѣлетѣмѣ, кошѣмѣ знѣл
пѣл; — grund, m., ѳѣндѣмѣ пѣл;
— heer, n., арѣмѣ пѣалѣ; —
kleid, n., вѣстѣнѣнѣ де марѣнарѣ;
— last, f., лѣкѣрѣкѣтѣрѣ де наѣ;
— leute, pl., марѣнарѣ, матрѣоѣ;
— lufe, v., — treppe; — mühle, f.,
мѣрѣ пе лѣптрѣ; — rfund, n.,
пѣнѣ пѣалѣ (кам де 3 кѣпѣре);
— rumpfe, f., тѣлѣмѣ пѣалѣ; —
reich, a., пѣнѣ де пѣл; — rüstung,
f., екѣпѣтѣрѣ де наѣ.

Schiffszug, m., медѣкѣ пѣалѣ; —
bauch, m., пѣнтѣеде знѣл пѣл;
— bekleidung, f., кѣпѣмѣтѣрѣ де
наѣ; — boden, m., ѳѣндѣ де наѣ;
— capitän, m., кѣпѣнѣнѣ де наѣ;
— herr, m., прѣпѣетѣрѣ де наѣ;
— holm, m., пѣерѣ; констрѣк-
торѣ де пѣл; — ladung, f., лѣ-
кѣрѣкѣтѣрѣ де наѣ; — lände, f.,
дѣсѣрѣкѣтѣре; — mannſchaft, f.,
матрѣоѣмѣ; — miethe, f., лѣкѣрѣе-
тѣрѣ де наѣ; — partner, m., пѣр-
ташѣ (ла посѣсѣнеа знѣл пѣл);
— ratton, m., стѣгѣмѣ, патронѣ
де наѣ; — raum, m., слѣжѣмѣ,
дѣмерѣмѣ пѣл; — seil, n., ѳѣнѣа
корѣвѣл; — spruz, f., вѣсѣда, вѣма
пѣл (пе аѣл); — voss, n., екѣпѣ-
нѣнѣ, матрѣоѣмѣ; — wand, f.,
кѣста пѣл; — werft, v., в. —
holm; — wrad, m., рѣшѣмѣеде
знѣл пѣл; — zeughaus, n., арѣмѣ

- тилтарис пѣлаѣ; — zimmetmann, м., димнарѣ пѣлаѣ.
 Schiff-tau, н., в. Schiffseil; — theer, м., смоль, кѣранѣ, (goudron фр.); — wurm, м., тередо пѣлаѣ; — zwieback, м., вѣкопѣ.
 Schiften, в., диклештезѣ, дикелѣ (кѣриорл); дѣпѣлѣзѣ.
 Schifane, f., шикапѣ, секѣтарѣ.
 Schiff, н. шип м., скѣтѣ, епидѣ, павѣзѣ; дѣсемнѣ; дестѣ (de vробскѣ = testa лат.); епеп лѣвен им — e fűhren, а авѣ де дѣсемнѣ знѣ лѣзѣ; фр. etwas im — e fűhren, а авѣ знѣ планѣ (вѣнѣ, рѣѣ), а авѣ чева дерѣндѣ; — amsel, f., терлѣ гѣлератѣ (гѣркатѣ); — brůse, f., (анат.) гиндѣрѣ скѣти-фортѣ.
 Schilden, в., скѣтескѣ.
 Schilderei, f., шиптарѣ, в. Gemalde.
 Schilderhaus, н., стацѣоне, кѣсѣде де вѣцѣлѣ.
 Schildern, в., демингѣ, дѣскриѣ; вѣпѣлѣскѣ.
 Schilderung, f., деминдѣре, дѣскриѣре вѣлѣ.
 Schild-fisch, м., пеште скѣтатѣ; — fœrmig, а., де фортѣ скѣтѣлѣ; — gerechtigkeit, f., дрепѣлѣ де а авѣ знѣ дѣсемнѣ, марѣ (а еамилѣ); де а цѣне осѣпѣрѣрѣ; — knappe, м., скѣтиѣрѣ; — frôte, f., вробскѣ дѣстѣлѣ; — frôten, а., де дѣстѣ; — frôt, — patt, н., дѣстѣ; — laus, f., кокѣ, кѣрмаѣскѣ, фелѣ де инѣктѣ дѣнѣ кѣре се фаче ко-кенѣлѣ, кѣрмаѣскѣ (колѣре); — mauet, f., мѣрѣ скѣтиѣрѣ; — wache, f., вѣцѣлѣ, солдатѣ де пазѣ (sentinelѣ); — wache stehen, отѣлѣ сѣпѣлѣрѣ; — wache zu Pferde, вѣдѣрѣ.
 Schiff, н., вѣстѣлѣ, стѣлѣ; шипѣрѣ; — dach, н., акѣперѣмѣлѣ де вѣстѣлѣ; — dache, f., рѣрѣжѣнѣ; — icht, а., ка стѣлѣлѣ; — ig, а., стѣлѣоскѣ, вѣстѣлѣоскѣ; — klinge, f., кѣотѣрѣ дѣнѣ трѣлѣ пѣлѣ де сѣвѣлѣ; — meet, н., марѣа Рѣмѣлѣ; — rohr, н., вѣстѣлѣ.
 Schillerfarbe, f., колѣре скѣмѣлѣтѣре.

- Schillern, в., скѣмѣлѣ колѣре, вѣтѣ дѣнѣ пѣлѣ колѣре; скѣмѣлѣлѣ, скѣмѣлѣскѣ.
 Schillertaffet, м., тѣфѣтѣ де колѣре скѣмѣлѣтѣре.
 Schilling, м., мѣлѣнѣлѣ (монѣтѣ).
 Schimmel, м., кѣлѣ алѣлѣ; мѣчѣлѣлѣ; — icht, а., мѣчѣлѣлѣ; — ig, а., мѣчѣлѣоскѣ, мѣчѣлѣлѣ = (mucidus лат.)
 Schimmeln, в., а мѣчѣлѣ, а шипѣде флѣре.
 Schimmer, м., лѣчѣре, лѣминѣлѣ; скѣлѣмѣре.
 Schimmern, в., а лѣчѣ, скѣлѣнѣ; еѣ schimmern ihm keine Hoffnung, нѣлѣ пѣлѣ лѣчѣште нѣчѣ о сѣрѣпанѣ.
 Schimpf, м., дѣжѣрѣтѣрѣ, сѣдѣлѣтѣ, афѣрѣлѣтѣ; дѣсѣлѣтѣ, рѣшѣне, м-трапѣлѣ; вѣжѣкѣрѣлѣ; епепеп епепеп — anthon, а вѣжѣкѣрѣ по цѣнея; епепеп — auf sich sitzen lassen, а сѣфѣрѣ знѣ афѣрѣлѣтѣ, о рѣшѣнарѣ.
 Schimpfen, в., дѣжѣрѣ, сѣдѣлѣлѣ; рѣшѣнезѣ, вѣжѣкѣрѣескѣ, афѣрѣлѣтѣскѣ.
 Schimpflich, а. шип ад., рѣшѣнѣтѣрѣ, рѣшѣнарѣ, рѣшѣлѣоскѣ, де вѣжѣкѣрѣ; инѣамѣ; — e Tod, мѣрѣте рѣшѣнарѣ, мѣрѣте инѣамѣ.
 Schimpfname, м., нѣме де вѣжѣкѣрѣ; нѣме де рѣшѣне.
 Schindaaß, н., мѣрѣгѣчѣне, вѣлѣтѣ.
 Schindanger, м., лѣкѣ дѣ вѣлѣтѣ, вѣлѣтѣрѣлѣ.
 Schindel, f., шипѣлѣлѣ, скѣндѣрѣкѣ; — dach, н., копѣрѣмѣлѣ де шипѣлѣлѣ; — dacher, м., шипѣлѣлѣтѣрѣ; — mœcher, м., шипѣлѣлѣрѣ.
 Schindeln, в., шипѣлѣлѣскѣ.
 Schinden, в., вѣлѣскѣ, дѣспѣлѣлѣ; жѣпѣскѣ; дѣскѣрѣлѣ; дѣшѣлѣлѣлѣ, ан-гарѣлѣлѣ (не ѣментѣ); шип мѣшѣ дѣ Schafe scheren, aber nicht —, се кѣвѣне а гѣнде ѣлѣе, лѣрѣ нѣ лѣе дѣспѣлѣ.
 Schinder, м., вѣлѣтѣрѣ, дѣспѣлѣтѣрѣ; дѣшѣлѣлѣтѣрѣ; — fatten, м., кѣрѣ де мѣрѣгѣчѣлѣ; — fœcht, м., ар-катѣлѣлѣ вѣлатѣлѣлѣ; — luber, н., — mœhre, f., мѣрѣгѣрѣ, гѣлѣлѣ де кѣрѣ.
 Schinderei, f.; вѣлѣтѣрѣлѣ, вѣлѣтѣрѣ; жѣлѣлѣлѣ; дѣшѣлѣлѣтѣрѣ.
 Schindung, f., вѣлѣтѣрѣ, дѣспѣлѣтѣрѣ.
 Schinten, м., мѣлѣлѣ, шѣлѣлѣлѣ (аѣсѣмѣлѣ).

Schuppe, f., лопатъ, лалъ (Schaufel, Schürpe); die — befohlen, а къпга коръзъ, а приими реѳесъ; а ѳi dimicâ dia постъ.

Schirm, m., скъзгъ, апъръшангъ, протенционе; параванъ (ital. paravento); змврълъ, парисолъ, кортелъ, кортъ (de plôie, de cône).

Schirm-artig, a. mi ad., (воган.) змврълатъ; —brief, m., карте де скъзгълъ; —dach, n., шопронъ; (milit.) панцеролъ; —förmig, v. —artig; —gerechtfertigt, f., френгъ де протенционе, дренгъ де патронатъ; —herr, m., екзиторъ, патронъ, протенгоръ; —macher, m., змвръларъ; —planze, f., шлангъ змврълодъ; —vogt, m., протенгоръ, патронъ алъ врезнет вице-риче; —wache, f., гардъ скъзиторе, савна-гардъ.

Schirmen, v., скъзгескъ, апъръ; пресервезъ.

Schirmer, m., скъзиторъ, апъръгоръ.

Schirt, v. Geschirt.

Schirholz, n., керестеа, лешпъръ де констръкционе.

Schirren, v., дпхамъ.

Schirmmeister, m., кондзкторъ, мъестръ престе хъмъри.

Schisma, n., децинаре, рзпгъръ, схисмъ реленюдъ.

Schismatisch, a. mi ad., децинатъ, схисматикъ.

Schiss, m., къкъгъръ.

Schlabbern, v., леръкъ, лехъз, флекрескъ.

Schlacht, f., вгъгъль, фангъ де арме, копвгъгъшангъ; мъчелъ; eine — liefern, а да о вгъгъль; eine — gewinnen, а къпига о вгъгъль.

Schlacht-bank, f., мъчелъри, скавнъ де мъчелъри; —bat, a., де мъчелатъ, де гълатъ (вигъ); —feld, n., къмпнъ де вгъгъль, къмпнъ алъ сьппелъ; —fertig, a., гата де вгъгае; —gemälde, n., вгъгъль, кадъръ де вгъгъль; —gesang, m., къпгъ шарциалъ, къпгъ де вгъгъль; —geschimmel, n., дпвзлзела вгъгъль, сгомотъ; —hammel, m., вервече вгъгъль (жвгълигъ); —haub,

n., —hof, m., мъчелъри; —monat, m., Ноетаре; —opfer, n., вингъмъ, олоказгъ (жгъгъзъ пергъзъ ръсвоизъ), animalâ de сакрификагъ; —ordnung, f., ordinea вгъгъль, регъзъ де вгъгъль; —pferd, —roß, n., казъ де вгъгъль; —ruf, m., алармъ, клемаре ла арме; —schwert, n., сивдъ; —steuer, f., даждъ, дапе де мъчелъригъ, —stück, n., вгъгъль; —tag, m., zi де вгъгъль; —thier, n., вингъмъ; —wolle, f., гъзъ де моргъчъри.

Schlachten, v., гайз вите, мъчелескъ, жвгъри.

Schlachtenmaler, m., згравъ де вгъгъль, вгъгълигъ.

Schlächter, m., мъчеларъ, велиторъ (гръч. касанъ); —bank, v. Schlächterbank.

Schlachtdarm, m., v. Mastdarm.

Schlade, f., сгъръ.

Schlafen, v., факъ сгъръ, сгърепъ.

Schlafenbad, n., ваие де сгъръ (фервинте).

Schlafenthalbe, f., мънчелъ де сгъръ.

Schlafig, a. mi ad., сгъроскъ; некратъ; скърнавъ.

Schlafmurmur, f., v. Blutmurmur.

Schlaf, m., сомнъ; ich habe einen leisen —, am somnъ зморъ, dormъ зморъ; in den — bringen, а ad-dormi (не чинева); vom — erwachen, а се дештеита dia somnъ; keinen — haben, а нз поте dormi.

Schlaf, m., Schläfe, f., тжмже.

Schlaf-ader, f., артерия тжмжелоръ; —arzenei, f., медицина наркотикъ, медицина adormitivъ, сомниѳеръ; —balsam, m., валсамъ adormitivъ; —bein, n., ослъ тжмжелоръ; —fieber, n., фигъри сомнъросе; —geld, n., плата де dormitъ; —gemach, n., —kammer, f., dormitoris, къмаръ де dormitъ; —haube, —mütze, f., скъзъ, къчелъ де номте; omъ гъндавъ; —roß, m., вестмънтъ де номте, халатъ; —stelle, f., къкъшъ; —sucht, f., летарци, сомнъримо.

Schlafschen, n., сомнъресъ; аципие, модгъль, къпчелъ.

Schlafen, v., dormi; рѣпосежъ; —
amorfock; ſich — legen, а се
кзика; leise —, а dormi linѣ.

Schlafen, v., adormi, кзлкѣ.

Schlafengehen, n., мерсѣ ла кзлкате.

Schlafengrube, f., гроншора тш-
пелорѣ.

Schläfer, m., dormitorѣ.

Schläferig, a., comnoproѣ.

Schläfern, v., dormiti, dormitezъ,
кзпоческѣ; mi e comn; еѣ ſchlä-
fert mich sehr, каскѣ de comnѣ
(ital. casco di sonno).

Schlaff, a. mi ad., dectinck, релъ-
сарѣ, dectinartѣ; метелѣѣ, вълълѣѣ.

Schlafheit, f., dectinortъ, dectin-
cътмнѣ, релъсарѣ, лъсарѣ.

Schlaflos, a. mi ad., ѣръ comnѣ,
nedormiti.

Schlaflosigkeit, f., nedormire, linъ
de comnѣ; verſere.

Schlag, m., ловитърѣ, вълътърѣ;
покетѣ; декарктърѣ (електри-
кѣ); такѣ (ла пѣсикѣ); пласъ,
постатъ (а знеі пѣдрі de тѣатѣ);
colt, видъ, тѣпъ; котитърѣ, коти-
нитърѣ (de корави); гѣтъ, апо-
плекси; портитъ; тинарлѣ монетѣ;
рнитъ de прецѣ; — mit
dem Stocke, вастонарѣ; — mit der
Faust, пшнитѣ; — an der Kutſche,
шшора грѣрѣ; — an der Nach-
tigal, кълтєнлѣ приверитѣ; еѣ
ist ein guter — Menschen, ачєста
e o видъ de ѣментъ взнѣ; auf ei-
nen — fällt kein Baum, нлчл знѣ
копачѣ нѣ каде динтр'о ловитърѣ;
am — e sterben, а мѣри de апо-
плекси.

Schlagader, f., артери; —balken,
m., пратѣ паштеа ставлелорѣ;
—balsam, m., валсамѣ антиапо-
плекти; —bat, a. mi ad., de
тѣатѣ; —baum, m., вариеръ, кѣт-
пъла вариерѣ; dragъ de кѣпканъ,
de кѣрѣ; —brücke, v. Zugbrücke;
—bame, f., жокѣ de дамъ; —
faß, n., вѣтолѣ mare de марѣ;
—feder, f., пирѣше (ital. pignore),
пенелѣ din аршѣ (ла пѣсрѣ);
kordъ de оцълѣ (ла пѣшкѣ); —
fertig, a. mi ad., гата de вълъте;

—fluß, m., апоплекси, гѣтъ (dam-
la); —gold, n., азрѣ грѣспиторѣ
(пѣверѣ de азрѣ местекатѣ нѣ
avide); —holz, n., лемнѣ de тѣатѣ;
лопъдикъ de вълътѣ; —licht, n.,
(ла зѣравл) разъ вилъ; —loth, n.,
сълдътърѣ, v. Loth; —mittel, n.,
мѣжлокѣ антиапоплекти; —neß,
n., лацѣ кълъторѣ; —pulver, n.,
пѣверѣ грѣспиторѣ; пѣверѣ дн
контра апоплекси; —regen, m.,
пѣше рѣнеде (Platzregen); —
schaffen, m., змвратѣ; контра-
змарѣ (ла зѣравл); —schuß, m.,
такѣ de тѣатѣ монетѣ; —uhr,
f., орололѣ репетиторѣ; —wall,
m., пѣдрѣ de тѣатѣ; —wasser,
n., апъ апоплекти, аца рѣшнел
(dectinatъ din роsmarinѣ); —
weite, f., (sic.) дистанца вълъ-
тѣрѣ de ѣкѣрѣ; —welle, f.,
валѣ de знде; знде пѣшорате;
—wetter, n., тшпестате кѣ рин-
динъ; —wunde, f., ранъ din ло-
витърѣ; —zeit, f., тшпнлѣ de
тѣатѣ (пѣдрѣ).

Schlamm, m., молѣ, помолѣ, лимѣ,
лѣмѣ; тшпъ, поролѣ; —ſich, m.,
пеште de валъ; —graben, m.,
(mont.) кѣрѣшторѣ, лѣзторѣ, лим-
пезиторѣ; —ramper, m., вѣдѣлѣ,
кѣрдонѣ; —werk, n., спълътѣрѣ
de азрѣ; спълъторѣ.

Schlammten, v. Schlemmen.

Schlammter, v. Schlemmer.

Schlammerei, v. Schlemmerei.

Schlammicht, a. mi ad., помолѣ, ка
лимѣлѣ.

Schlammig, a. mi ad., помолѣ,
лимѣѣ.

Schlammpe, f., мѣерѣ скърнавъ; лѣрѣ,
лѣрѣ; лѣтѣрѣ.

Schlammpe, v., те дтвратѣ де-
стръшатѣ, дтвѣлъ тѣвлитѣ; лимѣ
(кълпелѣ ана).

Schlammpe, a. mi ad., лѣтѣроѣ, зоиѣѣ;
скърнавѣ; тѣвлитѣ, мѣрдарѣ.

Schlammpe, f., шерпѣ; ſich krummen
wie eine —, а се днковоиѣ ка
знѣ шерпѣ; eine — im Dusen
nähren, а пѣтри шерпѣ дн канѣ.

Schlängelн (шн), шерпескѣ, ме
лпковоіѣ.
Schlängen-ähnlich, a. mi ad., ка шер-
пеле; — **ambeter**, m., лпкпнѣторѣ
de шерпн, оѣолоатрѣ; — **art**, f.,
cots, расѣ de шерпе; — **artig**,
a. mi ad., de патра шерпелѣ;
— **beschweter**, m., дескѣнѣторѣ
de шерпн (пентрѣ мѣнѣнѣторѣ);
— **bis**, m., мѣнѣнѣторѣ de шерпе;
— **brut**, f., сѣмѣнѣ, вѣдѣ прѣ-
сѣлѣ de шерпе; — **fisch**, m., нѣмѣ
de mare; — **förmig**, a. mi ad.,
шерпнѣорнѣ, шерпатѣ; — **gang**,
m., персѣ, тѣрѣнѣ de шерпе,
лпковоіѣлѣ шерпѣсѣ; — **gestalt**, f.,
ѣнѣторѣ de шерпе; — **geziſch**, n.,
мѣнѣрѣ de шерпе; — **gezücht**, v.
— **brut**; — **gift**, n., венѣнѣ de шерпе;
— **gras**, n., дрѣнѣтѣ, сѣнѣра-
рѣдѣ; — **herz**, n., нѣмѣ de шерпе,
нѣмѣ алѣнѣ, перѣдѣ, ѣалѣсѣ; —
holz, n., лѣмѣнѣлѣ шерпелѣ;
— **fraut**, v., шерпѣрѣдѣ; шерпѣнѣторѣ,
сѣнѣсѣгѣтѣ; — **linie**, f., лѣнѣ тор-
токатѣ; — **sprizę**, f., тѣлѣмѣ шер-
пѣсѣлѣ (лѣнѣ шѣ тѣлѣ, de пете);
— **stein**, m., ѣнѣтѣ, пѣтра шерпелѣ,
serpentinѣ; — **stich**, v. — **bis**;
— **wahrsager**, m., ѣѣомѣнтѣ; —
weise, ad., ка шерпеле; лптор-
токатѣ; — **wurz**, — **wurzel**, f., сер-
пентѣрѣ, ѣѣрѣа шерпелѣ; — **junge**,
f., лѣмѣ de шерпе (платѣ); лѣмѣ
veninѣсѣ, лѣмѣлѣ.
Schlänglicht, a. mi ad., шерпѣнѣсѣ,
лпколѣчѣтѣ, лпковоіѣтѣ, тортокатѣ.
Schlank, a. mi ad., сѣлѣпѣтѣ (ард.
dela сѣлѣ), delѣнѣ (цѣра ром., ѣр.
délié), свѣлѣ, сѣнѣрѣ лп тѣлѣ;
сѣнѣрѣ; — **es Mädchen**, ѣѣтѣ
свѣлѣ; — **es Wuchß**, статѣрѣ сѣ-
лѣпѣтѣ, статѣрѣ delѣлѣ.
Schlankheit, f., свѣлѣтѣ, статѣрѣ
свѣлѣ; сѣнѣрѣтѣ.
Schlapp, v. **Schlaff**.
Schlappę, f., лѣвѣнѣторѣ; стрѣкѣчѣне,
дѣлѣнѣ; плѣснѣнѣторѣ, плѣсѣкѣнѣторѣ,
лѣвѣнѣторѣ de пѣлѣтѣ; кѣрѣнѣ; пѣн-
тоѣдѣ лѣонѣнѣторѣ; вѣзѣнѣтѣ, гѣрѣ
вѣзѣтѣ.
Schlappen, v., атѣрѣнѣ; дѣлѣнѣсѣкѣ;

лѣмѣлѣ дѣлѣнѣлѣтѣ; плѣсѣкѣнѣ (кѣ
пѣнѣтѣ).
Schlappheit, v. **Schlaffheit**.
Schlappher, n., тѣре дѣлѣнѣлѣтѣ,
тѣре кѣлѣкѣтѣ.
Schlaraffe, m., перѣ-варѣ, лѣпѣнѣ
лѣмѣнѣрѣтѣсѣкѣ, ѣмѣдѣ лѣмѣнѣнѣтѣ.
Schlaraffen-gesicht, n., ѣлѣлѣ de пер-
дѣварѣ; тѣѣ de конѣрѣbandierѣ;
— **land**, n., цѣра лѣпѣнѣлѣорѣ;
— **vięda** лѣмѣнѣнѣлѣорѣ.
Schlarfe, f., чѣвѣнѣкѣ ѣлѣрѣ кѣлѣкѣнѣ;
пѣлѣкѣ сѣлѣчѣтѣ.
Schlarfen, v., тѣрѣсѣкѣ пѣчѣрѣле, плѣ-
сѣкѣнѣ пѣлѣчѣлѣ.
Schlau, a. mi ad., прѣѣлѣкѣтѣ, актѣтѣ
(вѣкѣлѣнѣ, шѣрѣкѣ); сѣлѣчѣлѣ, ѣстѣдѣ,
ѣнѣсѣ (lſtig); — **topf**, m., ѣмѣ
актѣтѣ.
Schlauch, m., вѣрѣдѣсѣ, ѣѣлѣ; вол-
вокѣ, волѣѣнѣ; ѣѣнѣнѣторѣ; —
sprizę, f., тѣлѣмѣ, тѣлѣмѣ кѣ
вѣрѣдѣсѣ; — **förmig**, a. mi ad., лп
ѣорма вѣрѣдѣсѣлѣ.
Schlauberig, a. mi ad., ѣдѣнѣнѣсѣ.
Schlaubern, v.; ме ѣдѣнѣсѣсѣ, ме
кѣлѣсѣкѣ (лптрѣo парѣ).
Schlaueit, f., прѣѣлѣкѣнѣторѣ, актѣнѣ
(вѣкѣлѣнѣ, шѣрѣдѣлѣ); ѣнѣдѣлѣ, сѣ-
лѣчѣтѣ, ѣстѣнѣтѣ (lſt).
Schlecht, a. mi ad., рѣсѣ; вѣлѣнѣ, а-
пѣсѣ, de нѣмѣкѣ; сѣмѣлѣ; (od-
нѣѣрѣ) дѣрѣнѣтѣ (ѣнѣпѣсѣла стрѣмѣлѣ),
дрѣнѣтѣ, ѣнѣсѣтѣ (Gloб ѣst — und
recht, gottesfürchtig und meidet das
Böse, lovѣ 1, 8); — **Trost**, m.,
пѣнѣнѣлѣ мѣнѣлѣрѣ; ein — er Mensch
sein, a ѣi ѣmѣ de нѣмѣкѣ; er lebt
— und recht, ѣлѣ ѣ ѣmѣ дрѣнѣтѣ
нѣ пѣсѣрѣкѣтѣ; einen — machen,
a ворѣнѣ рѣсѣ de чѣнѣва; — **ver-
kaufen**, a вѣнѣ прѣ ѣѣнѣлѣ.
Schlechte, n., рѣсѣ, рѣзѣтѣ; стрѣтѣ;
пѣлѣторѣ; ѣѣлѣнѣторѣ.
Schlechterdingę, ad., дѣадѣрѣнѣлѣ;
авѣолѣлѣмѣнтѣ; лп торѣ modѣлѣ.
Schlechtfärber, m., вѣлѣнѣнѣторѣ de пѣгрѣ.
Schlechtheit, f., рѣзѣтѣ, рѣнѣлѣ.
Schlechthin, ad., дѣадѣрѣнѣлѣ, сѣм-
пѣлѣ, сѣмѣлѣмѣнтѣ, ѣлѣрѣ пѣрѣmonѣлѣ.
Schlechttigkeit, v. **Schlechtheit**.
Schlechttbat, f., ѣанѣлѣ рѣа.

Schleifweg, ad, v. **Schleifhin**.
Schleif, a. mi ad., стръпежичосъ.
Schleifbissen, m., вкъръръ деликатъ;
 дигицелъ лакотъ.
Schleifen, v., лкъзъ; клефъзъ (тър-
 къндъ), клопъзъ, шънкъшожиченте;
 скотъ лимва.
Schleifer, m., фолте, лакотъ (de
 търкаре); гюджанъ, лкъзъ, клефъ-
 торъ, (Leder).
Schleiferei, f., гъкомъзъ (ла търкаре).
Schleife, f., порътвеа, порътвикъ
 црпникъ съватикъ; —baum, m.,
 порътвелъ (помъзъ).
Schleifdrucker, m., типографъ оър-
 тивъ, типографъ контрафъкторъ
 (тигъриторъ de кърдъ оупите).
Schleichen, v., мергъ дпчетъ, мергъ
 поопримъ, ме оопримешъ.
Schleicher, m., ооприметоръ, мергъ-
 торъ дп дегете; омъ викленъ;
 hûte dich vor dem —, der Kauf-
 scher thut dir nichts, оерометете
 de апа лимъ ми де кътеле мръ.
Schleifstieber, n., ооригъри шортъреде.
Schleifhandel, m., трафикъ де кон-
 тръвандъ, контръвандъ.
Schleifhändler, m., контръвандиеръ,
 перъдеторъ прееге плаъ.
Schleiftrappe, f., скаръ секретъ.
Schleifweg, m., кале оориматъ, кале
 пкъзлатъ, — секретъ, — оупитъ.
Schleie, **Schleife**, f., лимъ (неште).
Schleier, m., вълъ; den — abneh-
 men, a десвъли, a делътра въ-
 лълъ; a da не фауцъ; den — neh-
 men, a лза вълъ, a се къзгъри;
 —ich, n., вълъ, цъзъ де вълъ,
 вълъзъ паръ.
Schleifbahn, f., страгъ де гъауъ,
 гъуцъшъ, лънекъшъ де гъауъ.
Schleife, f., (въпгт.) надъ, търкаре
 амъциторе (дегатъ de o сѳоръ,
 пертър оеръ); подъ, дпподътъръ,
 машъ, машинъ (din палпикъ),
 фюуръ (молдов., итал. fiocco); га-
 лонъ (ардел., итал. galano); лъцъ;
 kôda rokiei (Schlepp); торгъ;
 трагъ, окъригъ (корчъ); eine —
 binden, дпподъ.
Schleifen, v. reg., дкъ не трагъ,
 трагънъ; държмъ, разъ (o четате);

die Festung wurde **Schleift**, оор-
 търеда се расе (адикъ се асе-
 тмъкъ пъмъпгъзъ); (мѳс.) die
 Noten —, a лета потеле.
Schleifen, v. nereg., аокъдъ; точескъ;
 полиескъ; лъчюескъ; лънекъ, ме
 даъ не гъауъ.
Schleifer, m., аскъциторъ; точиторъ;
 (мѳс.) пасацъзъ ледатъ; лъчюеторъ
 (de петре).
Schleifkanne, f., вогъ, кофъ (de
 лемнъ).
Schleifmühle, f., точилъ.
Schleiffel, n., амъчоръ де точелъ,
 къзътърп дела точилъ.
Schleiffstein, m., петръ де точилъ;
 крте (итал. cotè).
Schleiftrog, m., трокидъ де сѳв точилъ.
Schleifung, f., аскъдътъръ, точитъръ;
 държмътъръ, рълетъръ (a znel
 четъд); лергътъръ (мѳс.)
Schleifweg, v. **Schleifweg**.
Schleife, v. **Schleie**.
Schleim, m., мъкъ, мъкомиме; скъ-
 пнатъ, вале; олетмъ; мѳсгъ; чиръ,
 декопъ (de оръжъ); —artig, a.
 mi ad., мъкосъ, ка олетма; въ-
 скокъ; —drüse, f., гиндъръ мъкъсъ,
 гиндъръ вълкъсъ; —stieber, n., ооригъ-
 рип олетматиче, ооригъри вълкъсъ;
 —haut, f., (анат.) пелидъ мъкъсъ;
 —pflaster, n., диаклонъ (итал. dia-
 quillone); —stoff, m., сѳвстандъ
 мъкъсъ.
Schleimicht, a. mi ad., ка мъчи.
Schleimig, a. mi ad., мъкосъ, въ-
 лкъсъ, олетматикъ.
Schleimigkeit, f., въскопиме, мъ-
 кошиме.
Schleife, f., цандъръ, сѳрчикъ, сѳ-
 шиле; скамъ.
Schleifen, v., десникъ, цъндрескъ;
 ме дивекескъ, ме помѳескъ
 (веегминге); оъръ, трекъ.
Schleifig, a. mi ad., пергатъ, дп-
 векитъ (o хайнъ).
Schleppen, v., ме дпвъзъ, кредъ
 дп търкатъ ми везъ; сѳгъзъ, къ-
 тескъ de лимъ, de помолъ.
Schleppender, m., гъндагъ, омъ гъ-
 дълкъсъ.
Schleppern, v., гъндълескъ, мергъ

- гъндъиндѣ, дъвлъ оъръ гриць, мерѣ дъчетѣ, тръгълескѣ.
- Schlenbrian, m., датинъ рѣчинъ; рѣтинъ сѣкъ; прочедъръ дъвекитъ; er geht seinen alten —, елѣ не мал есе дин че шие.
- Schleiffern, v., дъвлъ (din тъл); рънедѣ, аръакъ (къ праштѣ).
- Schleppre, f., кодъ, тръгъторѣ (ла хaine ѳеѳеиештѣ).
- Schleppen, v., трагъ, тръгълескѣ; хъцескѣ, търъскѣ; sich mit einer Krankheit —, а вѣтими де о волъ лгаръ.
- Schleppfleisch, n., вестмангъ къ кодъ, вестмангъ тракъ.
- Schlepptau, n., ѳне де тракъ; ein Schiff ins — nehmen, а траѳе о наие къ алга, а реторка о наие.
- Schleuder, f., праштѣ.
- Schleuderer, m., пръштѣрѣ; пръдъторѣ.
- Schleudern, v., аръакъ къ праштѣ, дъиентѣ, рънедѣ праштѣ; аръдезѣ, дъпръштѣлѣ.
- Schleuderung, f., пръштѣторѣ, аръакъторѣ де праштѣ; негъстраре; дъпръштѣре.
- Schleunig, a. ші ad., рънеде, исте, кържпѣ.
- Schleinitzbit, f., издѣлъ, изѳме, рънепѣне.
- Schleuse, f., катарантъ, дъкѣсъръ, ставилъ, каналъ де агъ, не каре л дъкѣл ші дескѣл ѳолъ пакъ (итал. chivica); каналъ копѣритѣ лгарънѣ (de дъсѣ търдъриѣ).
- Schleuer, v. Schleier.
- Schlich, m., (монг.) сплгъторѣ де есрѣ, клъитъръ (а лорѣ); пасѣ дъчетѣ; кале секретъ; ѳаршаре, котѣдѣторѣ; интрѣ.
- Schlicht, a. ші ad., сѣпънѣ, негъиестрѣтѣ; лѣсѣ, негедѣ; —e Anzug, m., вестмангъ сѣпънѣ; —e Haar, n., пърѣ негедѣ; —e Mann, m., омѣ вѣнѣ; —e Menschenverstand, m., минте ѳирѣскѣ, жѣдекатъ сѣпънѣ; —e Art, f., —e Weis, n., вардъ ларъ, вардъ де негѣитѣ; —e Eisen, n., ѳерѣ де негѣитѣ.
- Schlichte, f., (ла пълзарѣ) тължѣлъ,

- воштинъ (итал. bozzima); негѣитъръ.
- Schlichten, v., планѣзѣ, компланѣзѣ; дескърѣ (о касѣ); негѣлескѣ; дъдѣнтѣ; тължѣскѣ; Streitigkeiten —, комънѣлъ черте, дъпакъ недъмерѣлѣ.
- Schlichter, m., комплъгъторѣ; дескърѣторѣ, дъпакъторѣ; негѣитърѣ; тължѣторѣ.
- Schlichtung, f., комплъгъмангъ; дъпкъгъторѣ, дъштъгъиѣлъ, дъдрѣнтаре.
- Schlick, m., мѣлѣ (итал. melma), помолъ тракъ (лгсарѣ де агѣ), сѣдѣ.
- Schlidern, v., ме коръстескѣ, ме дъкѣтѣ; сорѣ; веѣ къ гѣлѣкѣ.
- Schliederei, f., сорѣитъръ.
- Schlies, m., клѣкѣ, партеа крѣдѣ, некѣнтъ а пълнеѣ, пълне клѣкѣсѣ, пълне клѣкѣсѣ.
- Schliesen, v., ме търъскѣ, есѣ вълрѣндъсме; die Schlüssel aus dem Sie —, пъл есѣ дин оѣ.
- Schliesanker, m., клѣсѣ, ангрѣ де тѣрѣ (негѣтрѣ тѣрѣ).
- Schliesbar, a. ші ad., че се пѣте дъкѣде.
- Schliesbaum, m., вариѣръ, дескърѣторѣ (дела вервѣлъ дескърѣ, итал. sbarra); гѣнда къ каре се дъкѣде зѣл ѳрѣмѣ орѣ портѣ (Schlagbaum ла вѣмѣ).
- Schliese, f., дъкѣитѣре, негѣре (де ѳерѣ дъ тѣрѣ).
- Schliesen, v., дъкѣдѣ; дъкѣлѣ; дъкѣлѣ; терминѣ; перѣлѣзѣ; конкѣлѣ; (ла кълреѳѣ) стрѣнѣ; в. п. ме дъкѣлѣ, ме дъкѣдѣ, ме дъкѣлѣ; was wollen Sie daraus —? че веѣ сѣ дъкѣлѣ Да де аѣчѣ? das Kleid schließt gut, вестмангълѣ стъ вѣне; die Thüre schließt gut, мѣа ме дъкѣде вѣне; die Wunde schließt sich, рана пѣнде скѣрѣ; in die Arme —, а стрѣнѣ дъ враѳе, а дъвѣрѣдоша; die Bücher —, а рѣгъла катаѳѣѣеле (негѣсторѣнтѣ), а дъкѣѣе вѣлангълѣ; einen Bund —, а ѳаче о лѣгътѣнѣ, а дъкѣѣе о алиангъ; Frieden —, а дъкѣѣе паче; einen Gefangenen —,

- a paze an eor' pe zn' vrestat';
einen Kreis — a forma zn' черкѣ.
- Schließer, m., дикізторѣ, дикейторѣ, дикзиторѣ; портарѣ.
- Schliesshaken, m., крзирѣ дикзиторѣ.
- Schliesflammer, f., скобъ, снапгъ (ital. spranga), спонкъ.
- Schliesflisch, ad. дн зрнъ, дн eine (днсормирѣ).
- Schliesriegel, m., зворѣ.
- Schliesung, f., дикейторѣ, дикзиторѣ; caudă, дикейере де сокотелъ.
- Schliff, m., аскрзиторѣ, точиторѣ; ноизиторѣ.
- Schlamm, a. mi ad., реѣ; стрикторѣ; стрикчосѣ; стржмвѣ; — e Mensch, m., omъ реѣ; — e Vorbedeutung, f., пресимджмантѣ синиторѣ; еѣ ist mir — дми есте реѣ, me cimră vorlavă; ich bin — daran, дми мерѣ реѣ, e реѣ de mine.
- Schlingbaum, m., скзмшиѣ (арворе, coriaria); крпнлѣ.
- Schlinge, f., лацѣ, кпкапѣ (ital. carringo, calappio), кррѣ, кзккѣ; (жвзгѣ); in die — gerathen, a кдѣ дн лацѣ.
- Schlingel, m., (пзмаі деспре вэрвацѣ); omъ преа де нимикѣ, верванѣ, перде-варѣ, чоколз трндавѣ, трнторѣ.
- Schlingelei, f., вервнлѣ, трнторлѣ.
- Schlingen, v., дпгидѣ кз глотора, глolkъ (вкзггера); — дпкольческѣ, дпкжвезѣ (ital. ingojare), дпозшрѣ; дпковоѣ.
- Schlingern, v., (деспре корылѣ, в. Schwanken).
- Schlippe, f., стрпнторѣ дптре дѣз касе, хздицъ.
- Schlitten, m., санлѣ, трагъ; — baht, f., дрвнѣ де санлѣ; — baum, m., талпа санел.
- Schlittschuh, m., глнлѣ de datъ ѣ глцъ.
- Schlitz, m., сѣшпиторѣ (ital. fessura); деспикиторѣ, дескиситорѣ, глиторѣ дпггредѣ; дзггнлѣ; вгзгнлѣ; влзкѣ.
- Schloßhweiß, a., адѣ ка неоа.
- Schloß, n., косгелѣ, четгззіе, еортгредѣ; палатѣ; дикзиторѣ; лъ
- натѣ (ital. lucchetto) крестгторѣ (ла черкзрѣ); клешгторѣ; einem ein — vor den Mund legen, a paze kalsa гъкатѣ не гзрѣ.
- Schloß-auffseher, — vogt, m., кастеланѣ; — bein, n., (анат.) копчг; — blech, n., тавла дикзиторѣ; — vogtei, f., кзстггнлѣ; — weiß, v. Schloßweiß.
- Schloßschen, n., гъкзгнлѣ.
- Schlosse, f., гпндлнѣ (вкзгцелеле е).
- Schlossen, v., гпндлнѣ, вате гпндина.
- Schlossenwetter, n., тпместате кз гпндлнѣ.
- Schlosser, m., гъкзгнлѣ, гъкзгторѣ; — arbeit, f., лкрѣ де гъкзгнлѣ.
- Schlot, m., маналѣ; кзминѣ, гзра кзминзлѣ; зрлос.
- Schlotterig, a. mi ad., гзндагъ; дплетечггѣ, хггнпа, вгзггнлѣ.
- Schlottermisch, f., ланте дпклетатѣ (таптрѣ).
- Schlottern, v., ме кзггнлѣ, ме дплетеческѣ, ме хаданѣ; третрѣ; die Strumpfe — ihm an den Waden, колггнлѣ дп третрѣ не пзле.
- Schlucht, f., іергъ, ѣндгторѣ, вале стрпнлѣ (п'нтре мзпцѣ), вгзгнлѣ de мзпцѣ, хзгъ (ардел).
- Schluchzen, v., сзспнлѣ.
- Schluchzer, m., сзспнлѣ, пгзпсѣ кз сзспнлѣ, пгзпсѣ дпнекатѣ.
- Schluck, m., дпгидгторѣ; гъкзгторѣ, глolkѣ.
- Schlucken, v., дпгидѣ, гъкзгѣ, глolkъ сзспнлѣ (Schluchzen).
- Schlucker, m.; сзспнлѣ (Schluchzer); дпгидгторѣ, гъкзгторѣ; —, vletъ omъ (ital. biettolone); armer —, znъ val-de-olă.
- Schluckweise, ad., гъкзгнндѣ, глolkъ kındѣ, не глolkъгте.
- Schludertig, a. mi ad., ленемѣ, de хай-мъ-па, de дорѣ лелл.
- Schludern, v., лкрѣ де хай-мъ-па, гзндзлескѣ.
- Schluff, f., кзминѣ ла кзрпмидзрлѣ; лерѣ, ѣемеѣ дестрпматѣ; (v. mi Schlucht).
- Schlummer, m., сомнзлгдѣ, сомнѣ зпорѣ, агпнре, dormitare; — gott, m., Морѣѣ, зеклѣ сомнзлѣ.

Schlummern, v., dormitã, адінескã.
Schlump, m., óрвъ 'пгъшаларе, хасардã, (= zadarã).
Schlumpfe, f., мѣере скърпавъ, мѣере дестрѣзълатъ, пѣкаре хайнеде стаã фóрте рѣã, шлеóмѣтъ.
Schlumpen, a., атърпъ дп жокã (хайна).
Schlund, m., гълежã, дпгидіóре; гóргóнъ (за къпътрѣд, itaz. gorgo); гъръ (де пръпастіъ, де тѣнã); возлóнъ, возлóкъ; пръпастіъ; (анат.) фарингъ, есофарã; — drüsen, pl., (анат.) гндъръ тироидеъ, гндѣра дпгидіóре.
Schlurpe, v. Schalurpe.
Schlürfen, v., сканã дзпекъндã; еã schlürfte mir ein Wort aus dem Munde, ме дзã гѣра пе динанте.
Schlürferig, a., дзпекосã; перікã-лосã; тѣскъросã, (овсченã); — Gedicht, n., поесіъ скъндълосã.
Schlurffliege, f., тзскъ ікпезмонъ.
Schlurshafen, m., (за коръіері) локã де адъпостã, локã скътїгã де вѣпгã.
Schlurferigkeit, f., дзпечїме; тѣскърїме (овсченїтате).
Schlurfloch, n., — Winkel, m., локã аскъпсã, локã секретã, зпгїзлеуã (де аскъпсã къ къчетã рѣã).
Schlürschfen, n., сорвїтрїкã.
Schlürfen, v., сорвã.
Schlur, m., дпкеіере, дпкеіетъръ; дпкїсъръ; дпкїештъръ; гер-минã, капетã, фїне; копкеїпгъ, копсечїпгъ; децїсіпне; — einer Rechnung, сардãзã зпел сокотел; einen guten — haben (beim Reiten), а ста вїне дп шеа, а штї дпкã-лека вїне.
Schlur-art, f., раціонъмантã, аргъмантъдїсіпне, модã де а дпкелã; — ballen, m., кестóре (за касъ); — folge, f., дедъкдїсіпне, зртаре локїкã; — form, f., форта зпел сілопїстã; — gesang, m., (мзс.) фїналã, къпгã фїналã; — leiste, f., (тїпор.) вїнетъ, флорї, орпъ-мїнте; — punkt, m., пѣпгã за дпкеіере, пѣпгã фїналã; — rechnung, f., дпкеіере де сокотелъ, коп-пѣтã фїналã; — rebe, f., къвѣпгã

де дпкеіере, къвѣпгã фїналã, коп-кеіетъръ, епїлогã; сілопїстã (дп локїкã); — reim, m., реоренã, ретърпелã (ritornello, за дпкеіереа зпел поеме); — saß, m., про-пзсечїдне фїналã; — stein, m., келã волтел, пѣтръ де дпкеіетъръ; — urtheil, n., жѣдекатъ дефїнітївã, делївератã дїа зртã.

Schmach, f., ршїне; деоамтã; ва-жокъръ; аоронгã; (окара е цї-гъпеште); провозелъ (ардел, гьт. opprobrium); — voll, a. шї ad., пїлнã де ршїне, де важокъръ, къ тотãзã ршїнарã, іпфамã.

Schmachten, v., гъпезескã; ме то-пескã де дорã; vor Hunger —, торїã де фóме.

Schmachtig, a. шї ad., сзпдїре, сзп-дїлетїкã; зскъдївã; фъмесїгã, хъ-месїгã; (вїтїонã е кзратã зпгъ-реште); макрã; — e Mensch, m., омã сзпдїлетїкã, омã десшїратã (слъвѣпорã).

Schmachtigkeit, f., сзпдїетате; фъ-месїгъръ; тѣкрїме; десшїртъръ (а гртъпзлї).
Schmachte, f., семакъ, коравїъ латъ пегъдеторескã.

Schmachhaft, a. шї ad., гзстосã, гз-стосã; делїкатã.
Schmachhaftigkeit, f., гзстã вѣдã, гз-стосїме; делїкатегъ.

Schmachlos, a. шї ad., фъръ гзстã.
Schmadderbuch, n., карте де ма-ккълъгъръ, страцъ.

Schmadderer, m., макълъгорã, тъл-жїгорã, скрїпгорã рѣã.
Schmaddern, v., макълезã, тължеескã, фештелескã.

Schmähbrief, m., скрїсóre деоъ-мъóре, скрїсóre сатїрїкã.

Schmähen, m., деоамтã, ворвескã де рѣã; дпжърã (окара е цїгъ-пеште).

Schmäher, m., деоъмъóгърã; дп-жъръгърã.

Schmählich, a. шї ad., іпфамã, рш-шїнарã, де ршїне, де важокъръ; еїнес — en Todes sterben, а торї о торте ршїнарã.

Schmahrede, f., дикърокъ деозимъ-торѣ, квинте дикъридоце.

Schmahschrift, f., скриптаръ деозимъторѣ; *Verfasser einer* —, дивелістѣ.

Schmahsücht, f., поотъ де а деозима, пшкъриме.

Schmahsüchtig, a. ші ad., гъръ реа, гъръ пшкъриме, деозимъторѣ, пшкъросѣ.

Schmahung, f., деозимъ, ворве деозимъторѣ, детрацере (а пшкъримѣ вѣдѣ), пшкъримѣ.

Schmal, a. ші ad., дикърокъ; стримтъ; сципире, сципиретекѣ; — *leder*, n., пеле сципире (де вѣгъ тѣпъръ); — *thier*, n., пѣс де червѣ; — *vieh*, n., вѣгъ доместикъ.

Schmale, v. **Schmalheit**.

Schmalen, v., стрирѣ, влѣтърѣ, вомълескѣ.

Schmalern, v., дикърокъ; стримтѣзъ; дикърокъ, скадѣ, редѣкъ ла пѣдѣ, мѣкшорѣзъ; *eines Ohre* —, а пѣта опѣра кѣва, а детраце опѣра кѣва, а деозима, а вѣгъта опѣра . . . ; *die Freilheiten* —, рестрингъ дрептарѣ; *den Lohn* —, тракъ дѣн сѣмърѣ, мѣкшорѣзъ сѣмѣра.

Schmalernnd, part., рестрансѣвѣ, мѣкшорѣзѣ.

Schmalernung, f., рестрансѣмѣнтѣ; мѣкшорѣмѣнтѣ, дикърокъ; стримторѣмѣнтѣ.

Schmalhals, m., ъмѣ сгърѣтѣ, каре-шѣ траце дела гъръ, вогатѣ-флѣмѣтѣ.

Schmalheit, f., дикърокъ; стримѣме.

Schmalig, a. ші ad., тѣкълѣ; мѣкшорѣвѣ, вал де елѣ.

Schmalte, f., смалтѣ (Blaufarbe).

Schmalz, n., зѣсъръ, вѣтъръ, зѣсѣре (ардел.), гърѣсѣме; *ohne Salz und* —, пѣсърѣтѣ, пѣпѣтърѣтѣ, пѣкълѣтѣ, дѣкъръ фѣрѣ нѣчѣ зѣтѣ гѣсѣтѣ; — *bier*, n., пѣрѣ де-а зѣтѣтѣ.

Schmalzen, *schmelzen*, v., зѣтѣ, пѣвѣ зѣтѣрѣ, зѣтѣ (дѣ вреѣ вѣкатѣ).

Schmalzig, a. ші ad., зѣсѣрокъ, кѣ гърѣсѣме (о тѣкълѣ).

Schmant, m., смѣтѣтѣ; гърѣсѣме гѣсѣтѣ.

Schmand, m., смарандѣ (пѣтѣрѣ пѣсѣтѣ); — *grün*, a., смарандѣ, верде ка смарандѣтѣ.

Schmaragen, m., дѣкѣ, парасѣтѣ (карѣ тѣкълѣ вѣкѣрокъ дѣн маса алѣта); — *pflanzen*, f., пѣнтѣ парасѣтѣ (карѣ траце сѣкѣрѣе алѣта).

Schmaragetei, f., дѣкѣ, парасѣтѣ.

Schmarke, f., чѣкатрѣче, сѣмѣтѣ де пѣнтѣ; (де вѣчѣ чѣкѣтѣтѣ); вогѣтѣ; тѣрѣтѣ, пѣчѣнтѣ; ворвѣ дѣнтѣ; мѣсѣтѣ де пѣнтѣ.

Schmarzig, a. ші ad., чѣкатрѣсѣтѣ (чѣкѣтѣтѣ), сѣмѣнтѣ де пѣнтѣ, де тѣтѣтѣрѣ; вогѣтѣ; гѣрѣтѣ.

Schmarz, m., цѣкѣ (ардел. сѣв. цѣкѣ-тѣ), сѣрѣтѣтѣ-сѣпѣрокъ, пѣпѣтѣрѣ пѣосѣкѣтѣ.

Schmarzen, v., цѣкѣ, сѣрѣтѣ цѣкѣтѣтѣ, пѣосѣкѣтѣтѣ; *moosig*, кѣсѣтѣ (тѣкълѣтѣ); сѣрѣнескѣ рѣдѣчѣтѣ де копѣчѣ.

Schmauch, m., ѣмѣтѣ гѣсѣтѣ, ѣмѣтѣ де тѣкълѣ; сѣарѣ мѣре (Qualm).

Schmauchen, v., ѣмѣтѣ тѣкълѣ, арѣкѣ ѣмѣтѣрѣ.

Schmaucher, m., ѣмѣтѣрокъ, мѣтѣрокъ мѣре.

Schmauchig, a. ші ad., ѣмѣтѣ, ѣмѣтѣрокъ.

Schmaud, m., осѣпѣтѣ, трактѣ, вѣкѣтѣ, вѣкѣтѣ, ѣсѣтѣтѣ.

Schmaudchen, n., осѣпѣрокъ.

Schmaufen, v., тѣ осѣпѣтѣ, вѣкѣтѣтѣтѣ.

Schmauser, m., тѣтѣтѣ, кѣзѣтѣрокъ де ѣсѣтѣ, вѣкѣтѣтѣрокъ.

Schmauseri, f., осѣпѣтѣтѣ, вѣчѣтѣ тѣкѣлѣвокъ (Hera rom.).

Schmeden, v., гѣсѣтѣ, сѣмѣтѣ гѣсѣтѣ; *mirroch*; *das schmedt mir nicht*, ачѣста нѣ-мѣ е не гѣсѣтѣ, нѣ-мѣ пѣачѣ; *er läßt es sich* —, елѣ пѣтѣкѣ кѣ пѣотѣ, дѣтѣ дѣ пѣачѣ (ital. gli piace).

Schmeder, m., гѣсѣтѣрокъ; тѣкълѣвокъ, дѣкѣтѣ; гъръ де черѣ.

Schmeer, n., зѣтѣрѣ (негѣшѣтѣ); гѣсѣтѣ; — *bauch*, m., вѣрѣтѣ мѣре, ѣмѣтѣ гѣраѣ, гѣсѣтѣ, вѣрѣтѣ; — *ig*,

ad., зотроцк; —stein, m., зреть de Cuania, стегатъ.
 Schmeichelei, f., лнгушпре = (ital. lusingherie), тьгушпре, вьландеци (лат. blanditiæ).
 Schmeichelhaft, a. шн ad., лнгушмарѣ, тьгуларѣ, дьлче.
 Schmeichelfaße, f., тьгу вьландѣ; пров. тьгу вьландѣ сьгаре реѣ.
 Schmeicheln, v., лнгушмекк.
 Schmeichelerede, f., кьзьртаре лнгушмарѣ; —wort, n., ворь лнгушмарѣ, ворь дьлче, ворь вьландѣ.
 Schmeichler, m., лнгушиторѣ; —in, f., лнгушиторе.
 Schmeichlerisch, a., лнгушмаредѣ.
 Schmeidig, a. Beschmeidig.
 Schmeißen, v., арькк, аовьрлѣ; ватѣ; кькк.
 Schmeißfliege, f., тьскъ карларѣ, каре пьндсѣ не карне кьшкьль верм (мьшпде ард. = mousches a vers).
 Schmelz, m., смалтѣ; топнтьрѣ стькьлѣ, гьжкьлѣ; —arbeit, f., стьлатьтърѣ; —arbeiter, m., стьлатьиторѣ; —bar, a., топнверѣ; —barkeit, f., топнверпате; —barmachung, f., (хим.) черьжпне; —butter, f., знтѣ топнѣ.
 Schmelzen, v. a., топекк; v. n., се топеште; сир. пере, се дьче; sein Vermögen ist schon sehr geschmolzen, авереа і с'а лнгушпнатѣ ѳорте.
 Schmelzer, m., топиторѣ, тьртиторѣ; —ei, f., топноре.
 Schmelzfarbe, f., колѣре де смалтѣ; —glas, n., гьжѣ де смалтѣ; —hütte, f., топноре; —kunst, f., метьлурпѣ, арте де топнре; —maler, m., пнторѣ не смалтѣ; —ofen, m., кьпторѣ де топнѣ; —punkt, m., пьнткѣ топнел (градь де кьлдсрѣ ла каре се топеште о матерпѣ брекаре); —rohr, —röhren, n., цевѣ де топнѣ (сѳалндѣ); —tiegel, m., тьгьцѣ де топнѣ; —ung, f., топнре; —werk, n., стьлатьтърѣ.
 Schmelz, Schmelz, n., знтърѣ, гьрѣснме.
 Schmelzgel, m., смпнрлѣ (мнпнралѣ); смѣлѣ, ардѣре (де нагѣ, чьлккѣ);

Schmelzgelin, v., подпеккѣ, даѣ зотрѣ кь смепнѣ; знтѣ кь ардѣре де пнѣ.
 Schmelz, m., a. Zerschmelz:
 Schmelze, f., пекькѣ де рѣкѣ.
 Schmelz, m., дьрере, спьсѣ; сир. лнтрпстаре, амьрѣцпне.
 Schmelzen, v., кьшкьлѣ дьрере; сир. лнтрпстѣкѣ, сьгарѣ; die Augen — mir, me dopѣ огнѣ.
 Schmelzgelb, n., ланѣ де дьрере (дапѣ пентрѣ рана сѣлѣ дьререа кьшкьлѣ).
 Schmelzhast, a., дьрерѣкк; ad. кь дьрере.
 Schmelz-hindernd, —stillend, a., аллнтьорѣ, потодиторѣ де дьрере; —los, a. шн ad., ѳьрѣдьрере; —losigkeit, f., недьспнгуѣ.
 Schmetterling, m., ѳлѣтѣре; ѳьрѣалѣ.
 Schmetter, v., zu Boden —, гьрѣтѣкѣ де пьмьнтѣ (де се сьартѣ, де се спьрне); die Trompeten —, рѣкьлѣ гьрпмьцелѣ.
 Schmied, m., ѳарѣ ард. = (лат. faber), ѳерарѣ; пров. Jeder ist sein Glückes —, чпне кьм дьшл аштерне, ава ва дорпн; че се-пѣлѣ, ва сечера; —bar, a., мьнверѣ, че се пѣте мьн вьлѣндсѣ кь шалѣ; —batselt, f., мьнверпате.
 Schmiede, f., ѳьрѣрпѣ, ѳьрѣрпѣ; —amboss, m., пьковалѣ, илѣ; пров. rom. а кьдеа лнтре чоканѣ шн пьковалѣ; —arbeit, f., лькрѣ де ѳарѣ; —balg, m., ѳош де ѳьрѣрпѣ; —esse, f., кьпнѣлѣ ѳьрѣрѣккѣ; —hammer, m., чоканѣ ѳьрѣрѣккѣ; —handwerk, n., ѳьрѣрпѣ.
 Schmieden, v., а ѳьрпѣ, а лькра ла ѳерѣ; пров. man muß das Eisen — so lange es warm ist, вате ѳерѣлѣ пьлѣ е кьлдѣ; сир. Lügen —, а ѳаврпка ла мнчьлн.
 Schmiedeschlacke, f., —finter, m., сьрѣ де ѳерѣ; —flod, m., вьткькѣлѣ илѣлѣ.
 Schmiede, f., зпгарѣ пьлѣтѣоре (инстр. де мекьратѣ).
 Schmiedegen, v., пьлѣкѣ = (ital. piegare), сьрѣмьвѣкѣ; сир. me zmi-

- лескѣ, те гърскѣ (ка кѣтѣ не
пѣлече dīnāītea tēnel amenin-
дотѣре); sīch nach Umständen —,
а дѣтѣче таптава дѣнкѣтро сѣ-
ѣль вѣтѣлѣ.
- Schmiegsam, а., плекавѣрѣ.
- Schmiele, f., мохорѣ; nīnīpīgē.
- Schmier-buch, n., шѣпѣторѣс; —
būchse, f., вазѣ кѣ зѣтѣрѣ (de zncē
карѣ), пѣкѣрѣ.
- Schmiere, f., зѣсѣре (de карѣ).
- Schmierer, v., зѣтѣ; тѣлѣжескѣ, скрѣ-
рѣ; mīteskē; пров. wer gut
schmiert, der fährt gut, дѣкѣ зѣтѣ
карѣ, мерѣе mal vine, дѣкѣ dal
mītē, реѣмѣ; den Wein —, а
ѣалѣѣина вѣнѣ; einem den Buchel
—, а чѣтѣтѣ; mit Del —, а
ѣрека кѣ олеѣ; mit Theer —, а
зѣре кѣ кѣтрапѣ.
- Schmierer, m., зѣтѣторѣ; тѣлѣжѣторѣ;
—el, f., скрѣпѣтѣрѣ реѣ.
- Schmierig, а. шѣ ad., зѣсѣросѣ, зѣ-
тѣросѣ; тѣлѣжѣтѣ.
- Schmier-käse, m., вѣанѣзѣ тѣле, зѣ-
сѣросѣ; —mīste, f., пѣкѣрѣ; —
salze, f., зѣтѣрѣ; —seife, f.,
сѣзнѣ зѣтѣросѣ; —vieh, n., вѣтѣ
рѣіосѣ.
- Schmink-bohne, f., ѣасѣле вѣогарѣ;
—būchse, f., кѣтѣ кѣ рѣменѣлѣ.
- Schminke, f., рѣменѣлѣ, дрѣсѣ (сѣ-
ліманѣ); rothe —, рошѣ; weiße
—, алѣ.
- Schminken, v., те рѣменѣскѣ, даѣ
кѣ дрѣсѣ, кѣ сѣліманѣ.
- Schmink-stiefchen, —lāppchen, n., пе-
тѣкѣ де рѣменѣтѣ; —mittel, n.,
кѣстетѣкѣ, рѣменѣлѣ; —pflāster-
chen, n., вѣтѣзѣрѣлѣ (пѣгрѣ) де
пѣсѣ не ѣадѣ; —wasser, n., анѣ
де дрѣсѣ.
- Schmirgel, в. Schmirgel.
- Schmiß, m., арѣкѣтѣрѣ, шѣнетѣрѣ,
ѣѣнетѣрѣ.
- Schmiß, m., лѣвѣтѣрѣ кѣ пѣга, кѣ
верѣѣѣѣ; хѣтѣ зѣсѣросѣ; —e, f.,
лѣвѣтѣрѣ, пѣспѣтѣрѣ; тѣлѣжѣтѣрѣ.
- Schmißen, v., лѣвескѣ; (ла кѣрѣр.)
дѣтѣндѣ пѣлеѣ.
- Schmollen, v., вѣѣнескѣ; стаѣ вѣ-
сѣпѣлатѣ, тѣлѣіосѣ.
- Schmorbraten, m., ѣрѣтѣтѣрѣ дѣлѣ-
дѣшѣтѣ.
- Schmoren, v., ѣрѣгѣ дѣлѣдѣшѣтѣ.
- Schmu, m., кѣшѣтѣгѣ пѣлепѣзѣтѣ.
- Schmud, m., тѣлѣдрѣзѣ = (лат. mu-
dus muliebris); орпѣтѣпѣтѣ, по-
дѣѣлѣ; гѣтѣлѣ; жѣваере, сѣкѣлѣ;
unāchte —, сѣкѣлѣ ѣалѣсе; redne-
rīsche —, ѣлѣрѣ рѣторѣчѣштѣ.
- Schmuden, v., орпѣзѣ, дѣпѣдѣѣвѣскѣ,
гѣтѣскѣ, дѣпѣрѣтѣсѣдѣзѣ; sīch mit
fremden Fiedern —, а се дѣпѣдѣѣѣ
кѣ nene streine.
- Schmud-kästchen, n., скрѣпѣ, кѣтѣгѣ
кѣ сѣкѣлѣ; —loß, а. шѣ ad., сѣм-
пѣлѣ, ѣзѣрѣ подѣѣлѣ; —nadel, f.,
акѣ (кѣ dīamantē шѣл.); —waart,
f., жѣваерѣцѣ.
- Schmüdung, f., орпѣре, дѣпѣдѣѣѣре.
- Schmüggele, f., кѣпѣрѣвѣандѣ, тѣре-
чѣре де тѣрѣѣ ѣрѣгѣ.
- Schmüggelein, v., кѣпѣрѣвѣандѣзѣ.
- Schmügger, m., кѣпѣрѣвѣандѣтѣ.
- Schmüzeln, v., сѣрѣдѣ (zīmbeckē).
- Schmüz, m., сѣпѣрѣкѣчѣісѣне, зѣдрѣіе,
пѣкѣрѣцѣлѣ, пѣтѣре; —ätmel, m.,
тѣлѣкарѣ (че се іа) пѣсте алѣѣ
вѣстѣпѣтѣ дѣ кѣпѣтра гѣвѣлѣтѣрѣлѣ.
- Schmüzeln, v., те сѣпѣрѣкѣ, те ѣе-
штѣлѣскѣ, те дѣпѣлѣ де пѣкѣрѣцѣлѣ.
- Schmüz-farbe, f., колѣре зѣлѣтѣ; —
fleck, m., пѣтѣтѣрѣ.
- Schmüzig, f., сѣпѣрѣкѣтѣ; зѣдрѣіосѣ
(mзрѣдѣрѣ) пѣкѣрѣтѣ; —e Neden,
ворѣе зѣлѣте, прѣѣте.
- Schmüzittel, m., (ла тѣпѣгр.) анѣ-
тѣтѣлѣ.
- Schnabel, m., пѣіскѣ, рѣстрѣ, чѣкѣ;
ѣіг. пѣсѣ; даѣ іst nīcht für deinen
—, нѣ ѣ де пѣсѣлѣ тѣѣ; er sprīcht
wie іhm der — gewachsen іst, вор-
вѣште ка не ла ел.
- Schnabelchen, n., рѣстрѣшпѣрѣ, пѣ-
сѣкѣлѣѣ.
- Schnabeleisen, n., ѣерѣ де дѣкѣрѣ-
цѣгѣ пѣрѣ (ла пѣрѣкарѣ).
- Schnabeln, а., пѣіскѣ.
- Schnabelstirn, v., тѣлѣпѣкѣ; даѣ dīn
ѣлѣлѣ; ѣіг. чѣісѣскѣ, тѣлѣпѣкѣ вѣ-
кѣдѣле вѣне.
- Schnäbeln, sīch, v., се сѣрѣтѣ, се
dēstērdѣ (пѣрѣшѣлѣ).

Schnabelschuß, m., пазваж кз чокж, кз вярфж диторсж; — **shier**, n., ornithorhynch, вигъ кз пдискж (de пасере дп Австралиа); — **weide**, f., еир. дикитгръ.
Schnäbler, m., шискарлж, вълганж (пасере).
Schnaße, f., цингарж = (ital. zin-zara); глзмъ, падавръ.
Schnadenmacher, m., ѳкъторж de глзмe, de постпe.
Schnackisch, a. шi ad., глзмецж, постпашъ.
Schnällchen, n., кътъръшжжъ.
Schnalle, f., катарамъ, кошпиче; кърлжжъ.
Schnallen, v., дикътъръмж; die Steig-bügel — прелъндескж скърпиле (дела шеа).
Schnallendorn, m., лимва катарамel.
Schnalzen, v., плескжжъ кз лимва, кз децетеле.
Schnapp! int., ханж! покж!
Schnappen, v., се'пкиде, плескж-еште; хъвеште.
Schnapper, m., вълестръ кз кодъ (артъ), лангетъ кз корпж; шпжжъ скъпъторе ла фол.
Schnapp-feber, f., ресортж, корпъ; — **hahn**, m., кокошж скъпъторж (ла arme de фокж); хъпъторж (ѳърж); — **messer**, n., вричарж.
Schnapper, m., винарсж; дпгидитръ de ракиж.
Schnappsch, m., траистъ de држмж.
Schnappbruder, m., содж de въл-търъ de винарсж.
Schnappschfen, n., дпгидитръ de винарсж; ein — trinsen, a веа знж покържжъ de ракиж.
Schnappfen, v., веж знж покарж de ракиж.
Schnappglas, n., покържжъ de винарсж.
Schnarfen, v., хоркжжъ (dormindж).
Schnarfer, m., хоркжжторж.
Schnarre, f., държжторе, кържжиторе.
Schnarren, v., държескж, окърдескж (кз държжтореа).
Schnatte, f., гълетръ.
Schnatterei, f., гъжжторъ, гържжторъ; еир. чикжжторъ.

Schnattern, v., а гъжж, а гържж (гъштелс).
Schnauben, **schnaufen**, v., ѳорпжж, ѳорпжж (не пасж), ресжжларе.
Schnauben, n., ѳорпжжж; ресжжлатж; востжжлатж.
Schnaue, f., папъ кз дозе катаргърп.
Schnauze, f., вортж, ростръ, ратж; пасж; гжжж (de капъ).
Schnäuzen, v., а мжчи, а лза мжжж (ла джминаре); sich — а'шл ож-ола пасжл.
Schnauzig, a. шi ad., ѳорпжжатж.
Schnede, f., мелжж, кълвекж (molд.).
Schnedenart, f., спиж de мелжж; — **artig**, a., спиралж, ка мелжжж; — **berg**, m., мжпжжторж спиралж, ресервжторж de мелжж; — **formig**, a., de ѳорма мелжжжж, спиралж; — **gang**, m., алеж спиралж (кз кър-рърп диторсде дп ѳорма мелжж-жж); — **gehäuse**, — **haus**, n., касъ, скоикъ, цестж, гжжжж = (ital. guscio) de мелжж; — **horn**, n., корпж (пипъторе) de мелжж; — **flee**, m., трпѳош, лжерпъ; — **linie**, f., лимъ спиралж, конкoidъ; — **rost**, f., еир. мерсж ѳорте дп-черж; — **rad**, n., ротъ ка мелжжл; — **schale**, v. — **haus**; — **terre**, f., скаръ спиралж; — **weise**, ad., ка мелжж; — **zug**, m., тръсъръ, лимъ, конкoidъ.
Schnee, m., неож, зъпадъ (ард.), отъжж (molд.); voll — неиосж.
Schnee-ammer, f., зъверижъ de српъ; — **hahn**, f., кале de санъ; — **ball**, m., воужъ, палж de неож; — **berg**, m., мжпж de неож, авконеритж de неож; — **blind**, a., дпжпекатж приа неож; — **bruch**, m., ржжторъ de арворп кжжпнатъ de неож; — **flocke**, f., ѳлокж, ѳжжж de неож; — **gebirge**, n., мжпж неиоимж; — **gestöber**, n., вискожж; ометж; — **glöckchen**, — **glöcklein**, n., клоподел de неож (панатъ); — **haat**, n., пърж алжж; — **hausen**, m., отъжж, троимж, гържжатъ de неож; — **isch**, a., ка неоа; — **ig**, a., неиосж; — **kumpen**, m., вжжгъре de неож; — **lösig**, m., рецеле de неож (па-

Өшүмбүрчөң, n, палеонтология, लोकни-
 тогра din deşere, саяхат.
 Өшүмбүрчүд, a, инженер-топ, инженер-
 топ; Англиче. **Өшүмбөл, v. Өшүмбөл.**
 Өшүмт, m, таяк, таякчы; крои-
 топу, кроиёр; сөөрчү; —
 ыраат, өөшө de паше; өшүн —
 бат өшүн: сөбүн —, вегетативдүү
 иеде аине, e. аине кроиёр.
Өшүмбөшө, f, өөшө.
Өшүмбүрчөң, n, өөшүр.
Өшүмтө, f, өөшө, өккөт.
Өшүмтө, m, сөөрчү; —in, f,
сөөрчү; —өсө.
**Өшүмтө-шөш, n, торкара, өккөт-
 иел == (өр. fricassée); —hanbel,**
 m, нөүгү de материя, нөүгү de
 таяк; —hobel, m, пезар de
 пезарат (кыра); —lauç, m,
 өшө мензир (de ceminç), ар-
 нагы (rom. din lit).
**Өшүмтүлүң, m, кыра de vie; во-
 таш.**
**Өшүмтө-мөш, m, кыра de таяк,
 кооор; —шоар, f, марз кы
 таяк, кы корак; —шөш, ad, кы
 таяк, кы өккөт, кы өшө; —
 шүмбө, f, pans din таякчы.
**Өшүм, m, таякчы, өшүмчү ро-
 танд (de мороз, de марз);
 —бан, f, бан de таяк; —el,
 n, v. Өшүм.
**Өшүмбөл, шүмбөл, v, ташыкчө;
 —директөш, ерш дн жемш.
**Өшүмбө, m, сконитор, сконитор,
 счүрчү.
**Өшүмбө, v, өккөт ерор грама-
 тикал.
**Өшүмбө-шүм, f, сконитор, счүр-
 чүрчө (дн жемш); —мөш, m,
 кыра de; —шөш, n, дкыра счүрчө
 (дн жемш).
**Өшүмбө, a, децрегат, аппок;
 счүрчат, децрегат, сөк; —
 шүмбө, m, пезарат перкшарат;
 —шөш, шөшө днжоркө; —
 шүмбүлүң, трымчүрчө шүм-
 чүрчө.
**Өшүмбүлүң, f, пезарат (счүрчө-
 шүмчө).****************

Өшүмбүрчөң, v; шүрчө трымчүрчө
 ташыкчө.
**Өшүмбөл, m, днш днжоркчүрчө, дн-
 шүмчө (лат. voluta); өрчүмчүрчө
 өрчө (архит); өр. гыш, (ка-
 парчюр).
**Өшүмбөшө, v, өрчөш өрчө, өккөт
 марчүрчюр.
**Өшүмбө, f, снөш de ol шүм.
**Өшүмбөл, v, сөөрчөк.
**Өшүмбөш, m, сөөрчюр.
**Өшүмбөш, m, гышар; —mit
 шүшө, карак, кыра (паша);
 —, v, ташыкчө не шөш.
**Өшүмбөш-шүм, a, карак; —
 шөш; n, шүрчюр карак, шүм.
**Өшүмбөш, m, трымчюр de ташыкчө
 не шөш.
**Өшүмбөшчү, a, кы каракчюр.
**Өшүмбөш, a, каракчюр.
**Өшүмбөшчюр, m, ташыкчө de шөш;
 —шөш, f, ташыкчюр; —шүм, n,
 марчюр, кыра de шөш; шүмчюр
 == (лат. matame).
**Өшүмбө, f, өккөт (de жемшө
 шөш).
**Өшүмбөш, v. Өшүмбөш.
**Өшүмчү, f, шөш (== итал. шөш).
**Өшүмчү, f, счүрчю, кордчю, өшү-
 пезарат; —шүрчө шүрчю de шү-
 рчө; өш гөш bei шүм шүрчө шүрчю
 шөш; —, да өш шөш шөш не
 счүрчю, e omš пезарат; шүрчю die
 —hanen, aml ewi din шөш; —
 von der — шөш, a шүмчю din
 канчюр.
**Өшүмчю-шөш, n, шүрчю (шүм), счүрчю
 de шүмчю; —шүш, f, шөшчю,
 шөшчю de шүмчю.
**Өшүмчю, n, счүрчюр; шөшчю
 ам —hanen, a өш шөшчю дн шөш.
**Өшүмчю, v, шүмчючю, шүмчю-
 пез; шүмчю дн шөшчю, a шөш,
 шүмчючю (shö шөш).
**Өшүмчючю, a. mi ad, шөшчю,
 шөшчю, шөшчю.
**Өшүмчюш, v. Өшүмчюш; —шөш,
 n, шүмчю, шөшчю (дн шөш,
 шөшчю счүрчю).
**Өшүмчюш, m, счүрчю; —
 шөш, f, өккөт de шөшчю; —
 шөш, f, шөшчю de шөшчю.**

Schnurbart, m., мѣстаде; —lg, a., мѣстѣцоеѣ.
Schnurte, f., крѣпѣторѣ, дѣржѣторѣ; **oir.** пѣвестѣ де рѣсѣ.
Schnurren, v., ѡаче ѡрѣтѣтѣ = (лат. fremere); вѡмѣнѣште (in-септѣ); а ѡѣрѣи, тѡрче (мѣца); дѣрже (рѡта); **oir.** чертескѣ; чертѣ.
Schnürriemen, m., крѣпа де дѣчѣноѣ.
Schnurrig, a., рѣдѣкѣлѣ, вѣрлѣскѣ, де рѣсѣ.
Schnurr-pfeife, —pfeiferei, f., вага-телѣ, нѣмѣкѣрѣ.
Schnür-schuh, m., ѡпѣчѣ, пѣпѣчѣ кѣ ѡѡрѣ; —stiefel, pl., ѡѡѡрѣ, ѡѡ-тѣне, чѣмѣлѣде де дѣѡѡрѣтѣ.
Schnurstrick, ad., пѣкѡрѣтѣ, пѣ ѡѡрѣ, дѣрѣтѣ.
Schöber, m., стѡгѣ; —Heu, кѣлѣе.
Schöbern, v., стѡцескѣ, кѣлѣескѣ, пѣнѣ дѣ стѡгѣ, дѣ кѣлѣе.
Schoß, n., мѣзѣнѣ, мѣсезечѣмѣ, грѣ-мѣдѣ де зѣнѣ пѣмерѣ ѡгѣрѣтѣ де 60 ѡѡпѣтѣ ѡѡѡченѣ (п. е. де ѡла-ше); halbe —, грѣзѣнѣ, грѣзечѣмѣ.
Schoßen, v., пѣмерѣ кѣ мѣзѣпа.
Schoß-frei, a., дѣверѣ де дѣрѣа пѣ мѣзѣнѣ; —holz, n., лѣмнѣ мѣзѣнѣтѣ (крѣпѣ) дѣ мѣзѣнѣ; —weise, ad., кѣ мѣзѣпа.
Schoß, m., кѣрѣтѣ = (ит. sagrante); **oir.** (de ѡменѣ) грѣнѣде пѡпѡ-рѣлѣ; —elig, a. мѣ ad., денѣмѣка, ѡѡрѣе рѣѣ.
Schöffe, v. **Schöffe**.
Schokolade, v. **Chocolate**.
Scholar, m., шкѡларѣ; —sch, m., ин-спѣкторѣ де шкѡлѣ; —schaft, n., корпѣ инспѣторескѣ.
Scholarist, f.; школастѣкѣ.
Scholaristisch, a. мѣ ad., школастѣческѣ.
Scholiast, m., коментѣрѣ; —des Euripides, ѡпѣкѣторѣлѣ дѣлѣ Ев-рѣпѣде.
Scholie, f., **Scholien**, n., шкѡлѣ.
Scholle, f., пѣлѣтѣцѣ (пѣште); глѡвѣ, вѣлѣрѣ (де пѣмѣнѣтѣ); слѡлѣ (de гѣадѣ).
Schollig, a. мѣ ad., вѣлѣрѡѡѣ.
Schon, ad., мѣ, (ачѣстѣ пѣртѣкѣлѣ пѣ се пѡтѣе грѣдѣче рѡтѣнѣште,

ѡ примѣтѣ, пѣ жѣм = jam лѣт., сеѣ деѣа ѡр., ѡрѣ дѣгѣа ит.); wenn —, ѡѡ—, вѣлѣкѣ, кѣтѡтѣлѣ; — jetzt, мѣрѣ акѣтѣ; — lange, дѣкѣ де мѣлѣтѣ; er wird — kommen, елѣ вѣ вѣнѣ ѡѣрѣ дѣнѡѡлѣлѣ; meine Arbeit ist — fertig, грѣва мѣ ѡ жѣм ѡнѣтѣ.

Schön, a., ѡрѡтѡѡѣ, вѣлѣ, мѣдѣрѣ (лат. mundus), кѣрѣтѣ, кѣрѣдѣлѣ; ad. вѣне, дѣлѣче; das — e Geflecht, сессѣлѣ ѡрѣтѡѡѣ (чѣнѣлѣ ѡѡѡ-ѣескѣ); (ка ескѣмѣтѣдѣзнѣ) — l ѡрѣ-тѡѡѣ! vñ! Jemanden — thun, а кѣрѣнѣ пѣ чѣнѣва.
Schönbrud, m., тѣпѣрѣтѣрѣ ѡрѣтѡѡѣ.
Schöne, f., ѡрѣтѡѡѣ, вѣлѣ (вѣлѣе); **oir.** аманѣтѣ, ѣвѣгѣтѣ; ѡрѣтѣсеѣе; **Friedrich der —**, Фрѣдерѣкѣ чѣлѣ ѡрѣтѡѡѣ.
Schönen, v., кѣлѣрѣѡѣкѣ (вѣнѣ).
Schönen, v., крѣцѣ, пѣстрѣвѣлѣ, ѣкѡ-пѡмѣсескѣ; —swertſch, a., денѣнѣ де крѣдѣтѣ.
Schön-fahr-zeigel, n., пѣнѣза чѣа мѣрѣ; —färber, m., тѣнтѣрѣрѣ де мѣна прѣмѣтѣ (пѣрѣрѣкѣ); —geist, m., вѣлѣ-рѣрѣкѣ; —geisterei, f., вѣлѣрѣрѣ; —geislig, a., вѣлѣрѣрѣкѣ.
Schönheit, f., ѡрѣтѣсеѣе; пѣрѣѡѡтѣ ѡрѣтѡѡѣ; —gefühl, n., сѣмѣлѣ ѡрѣтѡѡѣлѣ; —smittel, n., кѡс-метѣкѣ; —swasser, n., аѣлѣ кѡс-метѣкѣ (де дрѣсѣ).
Schönling, m., пѣнѣнѣшѣ, чѣнѣгѣлѣ (та-пѣрѣ чѣ дѣмѣлѣ дѣнѣтѣ гѣтѣрѣлѣ ка мѣлѣрѣлѣ).
Schönplästerchen, n., вѣлѣстѣрѣшѣ ѡѡ ѡадѣ, v. **Schminnpflästerchen**.
Schön-schreibekunst, f., кѣлѣгрѣѡѣ; —schreiber, m., кѣлѣгрѣѡѣ.
Schönstens, ad., ѣѣ bedanke мѣѣ —, дѣлѣ ѡѡрѣе мѣлѣтѣмѣескѣ; (слѣлѣ Dsmitale).
Schönthuerer, f., кѣрѣнѣрѣе.
Schönung, f., крѣдѣрѣе.
Schooß, m., сѣлѣтѣ (грѣмѣтѣ); die Hände in den — legen, а пѣ ѡаче нѣ-мѣка; —hund, m., —hündchen, n., кѣдѣлѣ ѡѡворѣтѣ; —jünger, m., дѣчѣлѣлѣ (чѣенѣкѣ) ѡѡворѣтѣ; —find, n., пѣлѣлѣ мамѣ, кѡнѣлѣ ѡѡѡ-

- pirò; —funde, f., пълнат чедъ еаче
china dea dea.
- Schorf, m., тѣло de гърб. (din кре-
штерѣ), чифѣ (ital. ciuffo), кикъ
(ital. cioca); моудѣ, крѣстѣ (ла
пасерл).
- Schöpf-brunnen, m., пздѣ (не сон-
тъвъ = Quelle); —eimer, m.,
чѣтеръ (гълѣтъ, вадръ).
- Schöpfen, v., трагѣ, скотѣ апъ; а-
дълѣ; Aithen —, ресѣлъ; Hoff-
nung —, а граце сверагдъ; Muth
—; иаѣ корадъ; Argwohn —, и-
трѣ дн възпалъ; das Schiff schöpft
Wasser, паеа се провизионѣъ
de апъ.
- Schöpfer, m., скодеторѣ (de апъ);
ѣкъторъ, креаторъ (zamel);
er ist der — meines Unglücks, ел
е казса непорочелъ теле; —
geist, m., чепъкъ креаторъ; —
hand, f., тѣна креаторъ; —isch,
a., ѣкъторѣ, продѣкъторѣ, про-
дѣптивѣ; —kraft, f., вадръте креа-
триче; —macht, f., пзтереа ѣ-
къторъ.
- Schöpf-gelte, f., чѣтеръ (гълѣтъ) de
скодѣ апъ; —fanne, f., капъ;
—felle, f., —löffel, m., къшѣ,
линърѣ de скодѣ апъ.
- Schöpfung, f., скотере de апъ; —
zweierѣ, zmea (конченъта ѣштз-
риорѣ ла знѣ докъ); —geschichte,
f., историа еачереѣ; —werk, n.,
ѣштзѣрѣ, креационе.
- Schöpfwerk, n., макинъ idраликъ.
- Schörre, m., ассесорѣ (ждекъторѣ);
—namt, n., ассесорѣ.
- Schorren, m., шопръ; шопинъ (мъ-
съръ de o лиръ); —Glas, n.,
васѣ de o шопинъ; —weise, ad.,
къ шопина.
- Schörs, m., вервече (вътъѣ); —en-
braten, m., ѣпитзѣрѣ de вервече
(вътъѣ); —entfule, f., пичорѣ de
вервече.
- Schorf, m., скордѣ de възъ; —ig,
a. mi ad., скордосѣ, сгъивосѣ.
- Schörl, m., тѣрмаликъ (пѣтрѣ).
- Schorstein, m., къминъ (кошѣ, зрлоиѣ);
—seger, m., къминарѣ, хорнарѣ; —
töhte, f., тѣвъ, зрлоизъ къминъ.
- Schorf, m., ратъръ, мръдичъ, сѣр-
челѣ (viš) = (лат. surculus); —
balg, m., тѣка саикъ.
- Schöpfchen, n., еерестрѣъ дѣвъ-
торѣ дн алъ еерестръ.
- Schöpfen, v., (деспре планте) крескѣ
дн сѣкѣ, даѣ дн епикѣ; а пльти
емватикъ анъалѣ (не оорѣ).
- Schöpfer, m., перчеторѣ de дърѣ;
—ei, f., перчеторѣ.
- Schöpf-frei, a., скзтитѣ de дърѣ; —
pflichtig, a., дажникѣ.
- Schöpfung, m., сѣрчелъдѣ, мръдичъ.
- Schöpf-rebe, f., видъ тинѣрѣ de vie.
- Schote, f., гѣоче, пѣстае; (бот.)
сикъ; —born, m., акачѣ (сал-
къмѣ); —nerbse, f., мазѣре верде;
—nformig, a., пѣстыосѣ, легъ-
миносѣ; —pflanzen, pl., пльте
пѣстыосѣ; —ntafel, m., омѣ пѣ-
члоникѣ.
- Schott, n., каратѣ (de 4 rp.); се-
минъ (икре de пеште).
- Schrafften, v., сграѣзѣ, (сгъриѣ,
трагѣ къ кондеѣ линѣре крѣчимѣ
сѣѣ дн ачѣемѣ дирекционе.
- Schräge, f.; niezimъ; —maß, n.,
знѣрѣ плекъторѣ.
- Schragen, m., скъбелѣ; ставивъ
(din кинѣ диклештате кѣрмезимѣ).
- Schräg, a. mi ad., niezimъ, провъ-
лимъ, diagonalъ; —heit, v. Schräge;
—schnitt, m., тьѣтерѣ niezimъ;
—ung, f., niezimetърѣ, провълитърѣ.
- Schramme, f., сгъриетърѣ, рьклитърѣ.
- Schrammen, v., сгърилъ, раклезѣ.
- Schranf, m., армарѣ.
- Schranfchen, n., армарѣ микъ, скринѣ.
- Schranke, f., ваеръ = (barriere),
марѣине; —n des Anstandes, мар-
циеле къвинѣл; einen in den —
halten, a. konteni не пештине.
- Schranfen, v., дугръдескѣ, дикидѣ
крѣчимѣ, дегърѣзрескѣ; eine Säge
—, а дикрѣчима динѣл еерестрѣ-
ли; а рескѣрара пичѣреле мер-
гъндѣ.
- Schranfenlos, a. mi ad., ѣръ мар-
цинѣ, недермърилъ; —igfeit, f.,
недермърипе, авсолгтате.
- Schranne, f., дугръдѣтерѣ, дикидѣ

- (mal ká sémъ пола къщелърише
полддлорѣ, але тривепаелорѣ).
- Schranz**, m., параситѣ, димъѣ, дин-
гшнторѣ аписѣ.
- Schraue**, f., режъторѣ, скърпннъторѣ,
цеселъ.
- Schraube**, f., шървнѣ (ѳвсѣ ресъчнѣ);
auf — n stellen, а ворвн сѣчнѣ,
днтортокиатѣ.
- Schrauben**, v., дншървнелъ; einen
—, а лза ла трѣи парале не чн-
нева, аз лза весте пнчорѣ.
- Schrauben-bohrer**, m., сѳределъ де
дншърпнѣ матрнче; — gang, m.,
— gewinde; n., мерска, вълъзна
матрнче (не каре интръ ѳвснѣ);
— mütter, f., матрнчеа (коклеел);
— schlüssel, m., кеио къ шървнѣ;
— zieher, m., шървнѣ тръгъторѣ.
- Schraub-schloß**, n., зарѣ къ шървнѣ;
— stoß, m., клеште марл къ шър-
внѣ депннѣ дн вэтнѣ.
- Schraubung**, f., дншървнелѣ.
- Schrauberei**, f., дншвнелътеръ, пш-
къръ.
- Schred**, m., снаймъ; — bat, a. шн
ad., снрншннъчѳсѣ; ѳрнѳсѣ.
- Schreden**, v. a., снърнѣ, снрншннѣ,
днѳрнѣ, днсѳелъ терѳре, днсѳ-
ѳлъ павръ; v. n., те снърнѣ, те
днѳрнѣ; стжншърѣ, стрѳнескѣ (къ
анъ рече); кренѣ, те спарѣ,
плеснескѣ (стнкла); — subst. m.,
снаймъ, павръ (= реур ѳр.), терѳре,
ѳрнѣ, темѳре.
- Schredens-botschaft**, f., мнсанъ (ве-
сте) ѳиѳросѣ; — herrschaft, f., —
system, n., дѳмннъ терѳрнстнкъ,
терѳрнстнѣ, тнраннъ ѳиѳръторѣ; —
mann, m., терѳрнстѣ, тнранъ снрн-
шннъторѣ.
- Schredenvoll**, a. шн ad., пннѣ де
снаймъ.
- Schredhaft**, a. шн ad., ѳиѳросѣ, дн-
ѳрнѳшннѣ; кншпннѣ; — igkeit, f.,
снаймъ, снърнѳннѣ, темъгате.
- Schredlich**, a. шн ad., днѳрнѳшннѣ.
терѳросѣ; кншпннѣ, (енѳрнѣ);
— keit, f., кншпннѣ, енѳрннѣгате.
- Schredniss**, v. **Schred**.
- Schredschanze**, f., сѳрпнѣ.
- Schredschuß**, m., пшкъгъръ de a-

- ларнѣ, пшкъртаръ де снаймъ;
снаймъ снърнѳсѣ; das ist nur ein
—, ачестѳа се снзнѣ пѳмал къ
сърнѳе.
- Schrei**, m., стрнглѣ, сверъѣ, шнелѣ.
- Schreibart**, f., маннелъ де снрнѣ;
стнѣ; et habent —, стнѣ снзннѣ
(mal мларѣ декарѣ днпннѣ); feuchte
—, стнѣ недестръ, стнѣ де-
перварѣ.
- Schreibe-buch**, n., кърпнчнкъ де снрнѣ;
— feder, f., конделъ деснрнѣ, пѳръ
де снрнѣ; — funkt, f., арѳо де
снрнѣ; кншпннѣ.
- Schreiben**, v., снрнѣ; eigenhändig ge-
schrieben, окрнѣ къ тнъна прѳпнѣ;
wie schreibt er sich? кнм дн е нѳ-
меле? кнмѣ се снвснрнѣ? diese
feder schreibt nicht, конделъ а-
честѳа нѣ ласъ; woher schreibt sich
dieser Gebrauch? де анде ннне да-
тнна ачестѳа? woher schreibt sich
diese Nachricht? де анде се екарѣ
мнрѳеа ачестѳа? richtig —, а снрнѣ
корресѣ, а снрнѣ регъларѣ; einem
etwas gut —, а креднѳа не чн-
нева, а да креднѳнъ кнзна; seferlich
—, а снрнѣ тннъ четѳгъ; sich
mit — etnähren, а'мн дннѣ внѣдѣ
къ конделъ; ein Buch —, а
кншпннѣ о карѳе; ins Buch —,
(негн.) а негрече да кншпннѣ,
а снрнѣ а кнпѳо; ins Gelag hinein
—, а снрнѣ кнмѣ дннѣ ннне дн
конделъ.
- Schreiben**, n., снрнѣѳре, емнѳѳѳ
(ардел. карѳе де трнмнѣ); снрнѣ;
ich habe das — satt, мн с'а зрнѣ
де атъла снрнѣ.
- Schreibepult**, m., снрнѳторѣ, снрнѳ-
тарѣ, снрннѣ, масъ де снрнѣ,
пншннѣ де снрнѣ.
- Schreiber**, m., снрнѳторѣ, снрнѳторѣ
(къ'мн знчѳнѣ снрнѳтаръ); кншѳѣ,
кншнѳторѣ.
- Schreiberamt**, n., — dienst, m., ѳѳн-
чнѣ де снрнѳторѣ, ѳѳннѣ де нотарѣ;
— stelle, f., постѣ де нотарѣ.
- Schreiberei**, f., снрнѳторѣ, снрнѳ-
рърѣ, масѳѳѣ де снрнѳторѣ; снрн-
съръ.
- Schreibfeder**, a. **Schreibfeder**.

Schreib-fesler, m., epópe de kondels, грешель ла скриць; — **gebüht**, f., такс де скриць, — де длекриць; — **richtig**, a. ши ad., ортографикъ, коректъ; — **schule**, f., школа де калиграфіѣ; — **felig**, a., пѣтимашъ не скриць, пасіонаръ ла скриць; — **feligkeit**, f., пасіѣне де а скрие (малѣ), тѣнкѣрѣне де скриць; — **stube**, f., скриѣорѣ, кѣндѣрѣ, одаѣ де скриць, капѣорѣ (ор. comptoir); — **sucht**, f., вола скрисалѣ, тѣнкѣрѣне де а скрие; — **süchtig**, a., пѣтимашъ ла скриць; — **tafel**, f., тавъл де скриць; — **übung**, f., дѣпрѣндере ла скриць, дѣдѣмълъ ла скриць; — **zeug**, n., знегре де скриць.

Schreien, v., етриць, свіерѣ, цѣлѣ, рѣкнѣскѣ; скрошнѣскѣ (пѣтра де мѣрѣ); **auf vollen Halse** — а свіера дѣн рѣснѣрѣ; **wie man in den Wald schreit**, со сѣалт еѣ **wieder heraus**, кѣмѣ е вѣпъ зѣоа, аша е ши тѣлѣмѣта; кѣмѣ е сѣпнѣлѣ, ши тѣмѣа.

Schreier, m., етриѣторѣ, свіерѣторѣ, рѣкнѣорѣ.

Schreibhals, v. **Schreier**.

Schrein, m., скринѣ, армарѣ (ард., італ. armadio).

Schreiner, m., тѣсарѣ, тѣмпларѣ (Цѣра ром.), сѣнетарѣ (vezl ши Tischler).

Schreiten, v., пѣшескъ; **merck**, **pacetz**; **vordwärts** — пѣрчедѣ, пѣнѣтезѣ; **rückwärts** — рѣчедѣ, ма рѣрпарѣ, рѣпѣшескъ.

Schreitung, f., пѣшѣре, пашѣ, пасѣ, пѣрчедере.

Schrid, m., крѣпѣтѣрѣ, ѣшѣлѣтѣрѣ.

Schrift, f., скриѣтѣрѣ, скриѣлѣ, скрисѣрѣ; **карте**, **манскрисѣ**, **манскрисѣ**; **літерѣ** (тѣрнатѣ де тѣпарѣ); **карактерѣ** (де скрисѣре); **geheime** — чѣрѣ; **die heilige** — сѣ. скриѣтѣрѣ.

Schrift-art, f., снѣѣе де карактере; — **ausleger**, m., свѣлѣѣторѣ (тѣлѣкѣторѣ) алѣ скриѣтѣрѣ; — **auslegung**, f., свѣлѣѣѣвнеа сѣ. скриѣтѣрѣ; — **gelehrte**, m., кѣртѣрарѣ,

скриѣтѣрѣ, адѣнатѣ дѣн скриѣтѣрѣ; — **gießer**, m., тѣрнѣторѣ де літере; — **gießerei**, f., тѣрнѣторѣ де літере; — **fasten**, m., каштѣ кѣ літере, сѣятарѣ кѣ кѣтіоре; — **fedel**, m., тѣпѣлѣ літерѣ; — **mäßig**, a. ши ad., **канѣортѣ** кѣ сѣ. скриѣтѣрѣ; — **mutter**, f., матѣ, матѣре де літере; — **probe**, f., провѣ де літере; — **satz**, m., **васалѣ** пѣмѣлѣчѣтѣ, **ортѣ** свѣсѣ; — **säßig**, a., атѣрнѣторѣ, свѣсѣ (ла о domniѣ **oekdant**); — **scheider**, m., тѣѣторѣ де літере; — **schrift**, m., армарѣ, скринѣ де скрисѣорѣ; — **seßer**, m., **компѣнѣторѣ**, **ашѣѣторѣ** де літере (не **колдѣрѣ**), **сѣятарѣ**; — **sprache**, f., **літѣвѣ** літератѣ, **літѣвѣлѣ** скрисѣ; — **stein**, m., пѣтрѣ граѣлѣ; — **stelle**, f., пѣсанѣ, **локѣ** дѣн сѣ. скриѣтѣрѣ; — **steller**, m., скриѣторѣ, **азѣторѣ**, **літератѣорѣ**; — **stellerei**, f., **проѣсѣне** де азѣторѣ; — **text**, m., **текѣлѣ**, **локѣ** дѣн сѣ. скриѣтѣрѣ; — **verächter**, m., **дѣснѣѣѣторѣ** алѣ сѣ. скриѣтѣрѣ; — **verfälscher**, m., **ѣалсарѣ**, **ѣалсѣлѣѣторѣ** алѣ сѣ. скриѣтѣрѣ; — **verständig**, a., кѣртѣрарѣ, **пѣчѣѣторѣ** де сѣ. скриѣтѣрѣ; — **wechsel**, m., **коррѣспѣндѣнѣ**; — **widrig**, a., **контѣрѣлѣ** сѣ. скриѣтѣрѣ, **опнѣсѣ** сѣ. скриѣтѣрѣ; — **zeißen**, n., **карактерѣ**, **сѣмнѣ** скрисѣ; — **zug**, m., **тѣсѣтѣрѣ** де літерѣ, **ортѣ** де скрисѣре; **літера** пѣмѣлѣ.

Schriftlich, a. ши ad., **дѣскрисѣ**, **прѣн** скрисѣре.

Schreiben, v., **чѣкѣлескъ**, **грѣрескъ** (грѣрѣлѣ, **чѣкада**).

Schritt, m., **пасѣ**; — **gehen**, а **мерѣ** дѣн **пашѣ**; **den ersten** — **тѣун**, а **ѣаче** **прѣмѣлѣ** **пасѣ**, а **спарѣ** **стада**.

Schrittchen, n., **пѣсѣлѣѣ**.

Schrittling, ad., **дѣн** **пасѣ**.

Schrittmesser, m., **мѣсѣторѣ** де **пасѣ**, **подомѣрѣ**.

Schrittweise, ad., **пасѣ** **дѣн** **пасѣ**, **грѣпѣтѣ**, **градатѣ**.

Schroff, a. ши ad., **аснѣрѣ**, **колѣзѣоскъ**, **пѣкоскъ**, **апѣрѣ**, **вѣсѣлѣ**.

Schroffheit, f., аспримо, аспримо; колдримо.

Schröpfseifen, n., **Schröpfer**, m., скръпѣикторѣ, крестъторѣ (instrum. хирърц.).

Schröpfen, v., (хирърц.) скарѣикѣ, крестърескѣ, хъркъсескѣ (mold.), (дн карне вѣе); рътезѣ, десфрънзескѣ (гръзлѣ прѣ грасѣ).

Schröpfer, m., скръпѣикъторѣ, крестъторѣ.

Schröpfglas, n., —fopf, m., влн-тосъ, кълпетъ, вѣтвѣ цевосѣ де свпѣзъ свпце, скпсъторѣ (дн хир.)

Schröpfung, f., скръпѣикъцѣне, крестътърѣ (дн карне вѣѣ), хъркъсѣлѣ (moldov.).

Schrot, m., трънкѣ, вѣткѣ, вѣтъръгъ; аскѣ; шпѣре, ѳшпѣоръ; легъ сѣѣ rotig лентрѣ кѣмънѣтѣлѣ moneret; алѣкѣ (глонцѣшѣре търънтѣ); крѣпѣ (хрѣвѣлѣ, злг.); рѣстѣрѣ, търънцѣшѣ (дела петрѣл чондѣте); воѣцѣ де скѣрѣцѣ; Mann von altem — und Horn, omѣ din zile de vekl; omѣ vnzѣ din zile vnzѣ.

Schrot-art, f., —bell, n., топорѣ; —beutel, m., свъзлѣцѣ де алѣче; —horn, n., гръзнѣ де алѣче, алѣкѣ; гръѣ хрѣвѣтѣ; —mehl, n., крѣпѣ, ѳзпѣ хрѣвѣтѣ; —meißel, m., скарпелѣ; —messer, n., кѣцѣтѣ де кърматѣ; —messing, m., ѳртмътърѣ де алатъ (Kraßmessing); —mörz де крѣпѣ; —säge, f., ѳерѣстрѣлѣ; sechie (ital. segone) де кърматѣ, вѣскѣе; —schere, f., ѳорѳекѣѣе; —schwein, n., поркълѣнѣ, поркъ де върсѣтѣ мѣжлѣчѣ; —seil, n., ѳзнѣ де чѣларѣ (центрѣ грасѣ де вѣцѣ); —stuck, n., гѣлетѣрѣ търънтѣ; —thurn, m., тѣрнѣ де върсатѣ алѣче; —wage, f., плъзмѣнѣ, лѣвелѣ (де плъзмѣ петрѣ месѣрѣ перпендѣкѣларѣ); —winde, f., морѣшѣорѣ, морѣчѣкѣ (рѣшпѣчѣорѣ); —jahr, m., динѣ гѣлеторѣ, колѣдѣ гѣлеторѣ.

Schrote, f., вѣелѣтѣ де гѣлетѣ.

Schroten, v., podѣ, търънзѣзѣ (кѣ динѣтѣ); вѣкѣдескѣ; кърмѣ; рѣтезѣ, десфрънзескѣ (гръзлѣ); ма-

чѣнѣ; кърмѣ; чолѣскѣ; скѣвескѣ, гъвѣлескѣ; Wein in den Keller — а тѣла вѣцѣ дн чѣларѣ.

Schröter, m., шолѣдарѣ (omeni карѣ амѣзѣ вѣнѣрѣ дн пѣнѣце); рѣдашкѣ; гѣлеторѣ, кърмѣторѣ, трѣнѣторѣ.

Schrubben, v., ѳрекѣ, перѣлѣ; хм-чѣлѣзѣ.

Schrumel, f., сгърчѣлѣ (ital. grinza), днгръзѣлѣ; днкрѣгѣтърѣ.

Schrumelig, a. шѣ ad., свърѣцѣтѣ, днпрѣцѣтѣ, крѣдѣсѣ.

Schrumpen, **schrumfen**, v., свърчѣсѣкѣ; днкрѣдѣсѣкѣ; днгрърескѣ; зсѣкѣ; днкѣлѣтѣ (дѣтелѣ).

Schrunde, f., крѣпѣтърѣ, скѣлѣѣтърѣ.

Schunden, v., крѣпѣ, скѣлѣѣ (scrapolare).

Schub, m., днпѣнѣсърѣ; врѣнтѣрѣ; сърѣнтѣрѣ; шѣпѣтърѣ, стрѣмѣтърѣ; алѣгѣцѣне; empire de dingl; кѣжѣвѣтърѣ; днкѣпѣтърѣ (де гѣне дн кѣшорѣ); сѣларѣ.

Schublat, v. **Schuft**.

Schub-fenster, n., ѳерѣстрѣ де днпѣнѣсѣ (шпѣре чѣрчѣвелѣ); —fah-ten, m., трѣгѣонѣцѣ, гъръвѣонѣцѣ, рѣвѣ, телѣлѣ кѣ о рѣгѣ; —fassen, m., —lade, f., скрѣнѣ де грасѣ, скрѣнѣ кѣ сѣларѣ; —riegel, m., зѣворѣ; —sack, m., вѣсѣдѣнарѣ, пѣсѣнарѣ; —weise, ad., тѣлатѣ din vrmѣ, днпѣнѣсѣ.

Schüßtern, a. шѣ ad., тѣмѣдѣ, тѣмѣросѣ; рѣграсѣ; сѣиѣсѣ, сѣиѣчѣсѣ; —heit, f., тѣмѣ, тѣмѣре; сѣиѣлѣ.

Schüßeln, v., сгърѣцѣлѣ, хѣцѣнѣ; кѣ-тѣнѣ.

Schuft, m., omѣ де нѣмѣка, нѣрокѣ (ardel, ital. pitoccone), тѣрѣорѣ, omѣ тѣкѣлѣсѣ.

Schuh, m., кѣцѣшпѣнтѣ, кѣцѣнѣ; скарѣцѣ (kam де дѣмѣнѣ); гѣлѣкѣ; чѣвѣѣтѣ (moldov.; ital. ceabatta), чѣстѣ (ardel.); стѣѣлѣ (ir. sti-vale); кѣпѣшѣлѣ, днвѣрѣкѣтърѣ, дѣгѣтърѣ; колѣтѣ; вртѣ, шѣорѣ (ѳ днгрѣн сгърѣнѣкѣ); das habe ich längst an den Schuhen abge-lausen, нѣмѣ е зѣкрѣ носѣ; die —

- anſehen, а се дѣкѣца; die —
 аубѣхен, а се дескѣца; Jeder
 weiß am besten, wo ihn der —
 drückt, ѡекаре ште маѣ vine, зп-
 де лѣ стринде папѣкѣлѣ; totѣ мѣ-
 гарѣлѣ дѣмѣ сѣмте самарѣлѣ.
- Schuh-abſaß, m.,** кѣкѣлѣ; —an-
 ſehen, m., дѣкѣцѣторѣ; —band,
 n., легѣгѣрѣ де папѣкѣ; —blatt,
 n., кѣлѣтѣ; —bürſte, f., перѣ де
 човѣте; —ſtiefel, m., кѣрѣачѣ;
 —knecht, m., дѣвѣцѣчѣлѣ де чѣс-
 тарѣ; —leiſten, m., кѣлѣлѣ, формѣ
 де кѣлѣцѣмѣнте; —maſcher, m., кѣлѣ-
 цѣпарѣ; пѣлѣкарѣ, чѣстарѣ, чово-
 варѣ (шпенѣорѣ); —maß, n.,
 месѣрѣ де кѣлѣцѣмѣнте; —pfloß,
 m., кѣлѣлѣ де лѣмѣлѣ (ла пѣлѣчѣлѣ);
 —reſch, n., веке, веце, пече (итал.
 ресе); —ruſer, m., кѣрѣцѣторѣ
 де човѣте; —riemen, m., кѣрѣа
 де кѣлѣцѣмѣнте; —ſchnalle, f., копѣе
 де пѣлѣкѣ; —ſchwaige, —wiſche,
 f., пѣгрѣлѣ де штеѣеле; —wert,
 n., кѣлѣцѣмѣнтѣ; пѣлѣкѣрѣитѣ.
- Schul-amt, n.,** ѡѣчѣлѣ школастѣкѣ;
 —anſtalt, f., амеѣцѣмѣнтѣ, ипѣ-
 тѣлѣ школастѣкѣ; —aufſeher, m.,
 ипѣспѣторѣ школастѣкѣ; —bank, f.,
 банкѣ школастѣкѣ; —buch, n.,
 карте школастѣкѣ.
- Schuld, f.,** винѣ, кѣлѣ (вѣлѣцѣ);
 пѣкарѣ (грѣшалѣ); дѣторѣ; kleine
 —, дѣторѣорѣ; ich bin nicht —
 daran, нѣ е вина mea, ich bin
 noch in Ihrer —, ѡлѣ дѣкѣцѣлѣ сѣнт
 дѣторѣ; er iſt — an ſeinem Un-
 glücke, ѡлѣ естре кѣска непорѣ-
 чѣитѣ лѣлѣ; an wem mag die — lie-
 gen? чѣне сѣ ѡе де винѣ; viele
 —en auſſehen haben, а авѣмѣлѣте
 дѣторѣитѣ актѣве; ſich etwas zu —en
 kommen laſſen, а се ѡаче винѣватѣ
 де чева; wer ſeine —en bezüht,
 verbeſſert ſeine Güter, чѣлѣ карѣмѣлѣ
 пѣлѣшѣте дѣторѣилѣ, ѡаче кѣлѣ-
 тарѣлѣ.
- Schuld-abtretung, f.,** чѣсѣне де дѣ-
 торѣ; —beladen, —beſaſtet, a. mi
 ad., прѣпѣкѣтѣосѣ, дѣкѣрѣкарѣ де
 ѡанте рѣле; —brief, m., овлеѣгѣ-
 цѣне, сѣнерѣ (zanicѣ) де дѣторѣ;
- buch, n., kondikѣ де дѣторѣитѣ,
 карте де сокѣтеле; —bürge, m.,
 кѣзамѣлѣ пѣнѣтрѣ дѣторѣитѣ; —forde-
 rung, f., дѣторѣитѣ актѣвѣ, прѣтѣн-
 сѣне де дѣторѣитѣ; —frei, a. mi ad.,
 пѣвинѣватѣ, сѣкѣтѣлѣ де винѣ; —
 gebühr, f., дѣторѣитѣ пасѣвѣ; —ge-
 bung, f., дѣпѣлѣцѣне, дѣкѣлѣпѣ-
 мѣнтѣ, дѣкѣлѣлѣцѣне, дѣвинѣкѣрѣ;
 —genoß, m., содѣла дѣторѣитѣ,
 kondatorѣ; —herr, m., кредѣторѣ;
 —klage, f., прочѣсѣ пѣнѣтрѣ дѣ-
 торѣитѣ; —loß, a. mi ad., пѣвинѣ-
 варѣ; —loſigkeit, f., пѣвинѣовѣцѣ;
 —mann, m., дѣторѣ; —reſt, m.,
 рѣсѣлѣ де дѣторѣитѣ; —ſache, f., кѣсѣ
 де дѣторѣитѣ; —ſchein, m., овлеѣгѣ-
 цѣне (zanicѣ); —thum, m., прѣпѣ-
 цѣне пѣнѣтрѣ дѣторѣитѣ; —verſchrei-
 bung, f., овлеѣгѣцѣне, дѣскѣрѣкѣ
 де дѣторѣитѣ; —voll, a. mi ad.,
 прѣ винѣватѣ, кѣлѣпѣчѣ.
- Schuldenfrei, a. mi ad.,** сѣкѣтѣлѣ де
 дѣторѣитѣ, пѣдѣторѣлѣ.
- Schuldenlaſt, f.,** дѣторѣитѣ марѣ, сѣр-
 чѣнѣ де дѣторѣитѣ.
- Schuldentilgung, f.,** амѣрѣцѣне,
 рѣѣцѣне де дѣторѣитѣ; —ſcaſſa, f.,
 кѣсѣ де амѣрѣцѣне.
- Schuldenweſen, n.,** тотѣ че е дѣ-
 торѣитѣ, дѣторѣитѣ.
- Schuldner, m.,** ѡамѣларѣлѣ шкѣлѣлѣ.
- Schuldienst, m.,** дѣскѣлѣитѣ, прѣѡе-
 сорѣлѣ.
- Schuldig, a. mi ad.,** дѣторѣлѣ, дѣдѣ-
 торѣлѣ, овлеѣгѣтѣ; винѣватѣ, кѣлѣ-
 пѣчѣ; was ſind wir Ihnen —?
 че 'дѣ сѣнтѣмѣлѣ дѣторѣитѣ Дѣале?
 ſich — beſennen, амѣлѣ рѣкѣнѣшѣте
 вина; —bleiben, а рѣлѣтѣнѣ дѣ-
 торѣлѣ; deſſen Lodeſ — ſein, а ме-
 рѣта мѣрѣтеа.
- Schuldigkeit, f.,** дѣторѣитѣ, овлеѣгѣ-
 цѣне.
- Schuldner, m.,** дѣторѣлѣ, дѣвѣторѣлѣ.
- Schule, f.,** шкѣлѣ; hohe —, зпѣвер-
 сѣтѣне, шкѣлѣ пѣлѣтѣ.
- Schulen, v.,** дѣскѣлѣскѣ, дѣвѣцѣлѣ
 (вѣлѣцѣ); дѣлѣлѣ лѣ шкѣлѣ; do-
 cesкѣ, ме аскѣндѣлѣ.
- Schüler, m.,** школарѣ, дѣвѣцѣчѣлѣ,
 сѣдѣнтѣ; —arbeit, f., дѣворѣ де

школарѣ; —art, f., маниѣръ де школарѣ; —mäßig, a. ші ad., a школарѣ, de a школарѣ, школарескѣ, школастикѣ; —in, f., школяріцѣ.

Schülerchaft, f., школяріше, корпѣ де школарі.

Schul-feierlichkeit, f., соленітате школастикѣ; —ferien, pl., ваканцѣ школастикѣ; —fragen, pl., нимицѣри, секѣтрі. школастикѣ; —freund, m., ашкѣ де школѣ; —fuch, m., педантѣ, омѣ дѣвѣцѣтѣ, дѣнсь секѣ; —fuchserel, f.; педантеріѣ, дѣвѣцѣтѣрѣ некѣлѣтѣ, некѣонтѣ; —gebäude, n., дѣкѣперѣ школастикѣ, школѣ, колеціѣ; —geld, n., платѣ школастикѣ, такѣ де дѣвѣцѣтѣрѣ; —gelehrsamkeit, f., ерѣдѣцѣне школастикѣ; —gelehrte, m., зманиѣтѣ, а. genosse, копшколарѣ; —geracht, a. ші ad., регѣлатѣ, регѣларѣ, копѣоритѣ лецілорѣ школастикѣ; —gerechtes Pferd, каѣ депрѣнѣ; —gesellschaft, f., соціетате школастикѣ; —geſetz, n., леѣе школастикѣ, регѣлѣмантѣ школастикѣ; —halter, m., інстрѣкторѣ, профѣсорѣ приватѣ; —haus, v. —gebäude; —juden, f., школяріше, гѣперіше школастикѣ; —junge, m., школарѣ, школарѣѣ; —kamerad, v. —genosse; —kenntniſſe, pl., літерѣ зманиѣре, штѣнде зманиѣре; —kind, n., —knabe, m., школарѣѣ; —kram, m., ерѣдѣцѣне школастикѣ, дѣвѣцѣтѣрѣ педантѣ; —krank, m., болѣавѣ преѣкѣтѣ; —krankheit, f., вода школѣ (преѣкѣтѣ); —lehrer, m., даскѣлѣ, дѣвѣцѣтѣрѣ; —lehrerseminar, n., семинарѣ де даскѣлѣ, de педагогі; —mann, m., даскѣлѣ, педагогѣ; —mäßig, a. ші ad., дѣнѣ методѣлѣ школастикѣ; —meister, v. —lehrer; —methode, f., методѣ де дѣвѣцѣтѣрѣ; —monarch, m., гѣранѣ прѣсте школѣ (даскѣлѣ крѣдѣ); —ordnung, f., регѣлѣ школастикѣ, ordine школастикѣ; —rath, m., консіліѣ, свѣатѣ школастикѣ, консіліаріѣ школастикѣ;

—regel, v. —ordnung; —sache, f., грѣвѣ школастикѣ; —sattel, m., шеа де тѣперіѣ, шеа де дѣвѣцѣтѣ (де кѣлѣрѣтѣ); —schritt, f., програмѣ школастикѣ; skriſtore школѣ; —schritt, m., пашѣ де каѣ депрѣнѣ; —sprache, f., літѣвѣлѣ аѣ школаріорѣ; —staub, m., шѣверѣ школастикѣ, школарѣтѣ; —streit, m., дѣспѣтѣ, коптрѣверсіѣ школастикѣ; —stube, f., одаіе де школѣ; —stunde, f., оръ школастикѣ; —untersicht, m., інстітѣцѣне школастикѣ, дѣвѣцѣтѣрѣ школастикѣ; —vorſtcher, m., інспѣкторѣ де школѣ; —weisheit, f., философѣ школастикѣ; —wesen, n., грѣвлѣ школастикѣ, грѣва інстрѣкцѣонѣлѣ пѣвлѣе; —wissenſchaften, pl., штѣнде зманиѣре; —wiſ, m., істѣціше де школастикѣ; —wort, n., терміѣлѣ школастикѣ; —zucht, f., регѣлѣ, дѣцѣцѣлѣ школастикѣ.

Schulter, f., зѣтрѣ; спате; mould (де каѣ); auf seine — nehmen, a. лѣа дѣ спате, a. лѣа де а зѣтрѣ; —bein, n.; зѣтрѣ; —blatt, n., спатѣ; —gehänge, —gehent, n., зѣтрѣрѣлѣ; —höhe, f., (анат.) акроміѣлѣ, пѣлѣтѣнеа спетѣлѣ.

Schultern, v., іаѣ де-а зѣтрѣ.

Schultheiſ, m., жѣде ѣтѣескѣ, жѣде mal де жѣсѣ, сѣлѣаѣлѣ.

Schumpsted, n., кѣпѣкѣ де хѣитѣна.

Schund, m., гѣпѣдѣтѣрѣ, штерѣлѣ; —grube, f., клоакѣ, грѣбѣ де штерѣкѣрѣ, де сѣлѣрѣлѣлѣ; —könig, m., вѣдѣрѣ, кѣрѣцѣторѣ де клоакѣ.

Schurr, m., дѣшѣнѣсѣтѣрѣ, шѣнѣтѣрѣ дѣшѣнѣ, гѣонтѣ, гѣорѣдѣ, сѣлѣнтѣ; Jemanden per — ſchiden, a. грѣшѣе де гѣнеѣа де зѣрма лѣлѣ.

Schurre, f., солѣ; die —n ſielen mir von den Augen, солѣлѣ шілѣ кѣзѣрѣ де не окѣ, адектѣ, амѣ емітѣ дѣн нешѣрѣеѣреѣа теѣа.

Schurre, f., лопатѣ, пѣлѣ, пѣлѣдѣ, хѣлѣлѣдѣ.

Schuppen, v., ресѣлѣнтѣ, рѣмедѣ, гѣорѣдѣскѣ; солѣескѣ (зѣлѣ сѣкѣтѣ); padē

cozzil, deccozzesck; me desnoiz (de pele), me deccozzesck; me deccoiz.

Schürren, v., пълескѣ, ловескѣ кз пълѣда, кз лопата.

Schuppen-artig, —förmig, a. mi ad., дп форма солзкѣлѣ, солзиформѣ.

Schuppenstier, n., animalѣ солзоскѣ.

Schürriß, a. mi ad., солзиѣ.

Schürpig, a. mi ad., солзоскѣ.

Schur, f., тѣпсѣтѣрѣ, тѣпсѣрѣ, тѣпсѣре, тѣпсѣлѣ тѣпсѣтѣрѣлѣ (ошорѣ).

Schur, m., секѣтѣрѣ; пѣкѣлѣтѣрѣ; das mach' mir viel —, дпмѣ ѡаче мѣлѣе секѣтѣрѣ; er thut ihm Alles zum — e, дп ѡаче тѣлѣ дп диспрецѣ.

Schur-eisen, n., —hafen, m., ацидѣторѣ.

Schuren, v., ацидѣ (ital. attizzare); dѣштѣпескѣ, кѣшѣнѣ discorpidѣ.

Schurer, m., ацидѣторѣ.

Schurf, m., смѣрѣ (de взѣ, de раѣе, Schurf); (mont.) сѣлѣтѣрѣ (дрѣнтѣ дп жоскѣ); (вѣп.) гѣлѣтѣрѣ.

Schurfen, v., (mont.) сѣлѣ, черкѣ сѣлѣндѣ; (dѣцѣ miner.) скѣѡезѣ, скѡескѣ; talis; сгѣрѣлѣ; жѣлескѣ.

Schurfen, m., (montan.) сѣлѣторѣ.

Schurfgeib, n., vanil сѣлѣтѣрѣлѣ (дѣ дескодѣрѣеа злѣлѣ mine пѡзе).

Schurigel, v., секѣлескѣ, пѣкѣжескѣ.

Schurke, m., омѣ-de-nimika, поркѣ-de кѣпе, омѣ вѣлѣстѣмѣтѣ, верѣванѣ (ital. birbone),

Schurfensreich, m., Schurferei, f., верѣвѣлѣ, вѣлѣстѣмѣцѣ, ѡанѣтѣ de омѣ вѣлѣстѣмѣтѣ.

Schurfisch, a. mi ad., вѣлѣстѣмѣцескѣ, верѣвѣлескѣ.

Schurloch, n., гѣра кѣпторѣлѣ.

Schurfäusel, f., пѣлѣ, вѣтѣрѣлѣ.

Schurz, m., дпнѡдѣтѣрѣ; лѣпцѣ de дпѡшѣратѣ; кѣминѣ (deасѣра ветрѣлѣ) кѣчѣла ветрѣлѣ; шѣрѣ.

Schürze, f., шѣрѣ, кѣтрѣндѣ (zadie), простѣлѣ (мѡлѡв.), varicѣtѣ dinnaire; ich will keiner — mein Gluck verdanken, нѣ вреѣ а те порѡчѣ дѣлѣтѣ ничѣ ѡ ѡемеѣрѣ.

Schürzen, v., дпнѡдѣ, дпкѣрѣкѣ; дпѡшѣрѣ; лѣцѣескѣ, ѡакѣ лѣцѣрѣ; ridikѣлѣ кѣтрѣнда дп вѣрѣѣ.

Schurzfell, n., шѣрѣ de pele (дѣ мѣшѣтѣрѣ).

Schufeln, v., шѡпѣтескѣ; ме азѣпекѣ, ме даѣ deазѣпекѣмѣлѣ.

Schuf, m., рѣпезѣтѣрѣ; пѣшкѣтѣрѣ, тѣрѣсѣтѣрѣ (кѣ армѣ de ѡокѣ); покпѣтѣ; лѡвѣтѣрѣ; крѣсѣтѣрѣ рѣпѣде; es geschah ein —, се азѣлѣ ѡ пѣшкѣтѣрѣ; einen — thun, а тѣраде кѣ армѣ, а дескѣрка армѣ; dieser Mensch hat einen —, ачѣстѣ омѣ ѡ знѣ дешѣкѣѣтѣ, ачѣстѣ омѣ ѡ дптрѣ ѡ врекѣе, ачѣстѣ омѣ дп дпсѣмѣте ѡ дѡрѣ; feinen — Pulver werth sein, а нѣ пѣтѣлѣ знѣ вѣрѣвалѣ, а ѡи омѣ прѣ de nimika.

Schuf-fertig, a. mi ad., гѣта de пѣшкѣкѣтѣ, гѣта de тѣрѣсѣ; —fest, a. mi ad., че нѣ прѣnde пѣштѣвѣлѣ, ѡертѣкѣтѣ; —fisch, m., вѣлѣстѣрѣ; —frei, a. mi ad., ѡѡарѣ дпнѣмѣтѣ; —gerecht, a. mi ad., дешѣпѣсѣкѣ кѣ пѣшкѣтѣлѣ, dedatѣ кѣ армѣ; —

linie, f., тѣрѣсѣтѣрѣ (de пѣшкѣ), linia de пѣшкѣтѣрѣ; —wasser, n., анѣ de рѣнѣ; —weite, f., кѣтѣ вѣте пѣшка, вѣтѣтѣрѣ (de пѣшкѣ, de тѣнѣ), dѣстанѣа пѣшкѣтѣрѣлѣ; —wunde, f., лѡвѣтѣрѣ de пѣшкѣ, рѣнѣ de пѣшкѣтѣрѣ.

Schüssel, f., вѣлдѣ, кѣстрѡнѣ, стрѣкѣпѣ; ѡарѡрѣлѣ (de взкѣте); —bret, n., полѣцѣ de вѣлѣде; —förmig, a. mi ad., дп ѡрмѣ вѣлдѣлѣ; —lampe, f., ѡпанѣцѣ, лампѣ; —schrank, m., вѣлдѣрѣлѣ.

Schüsselchen, n., вѣлдѣрѣлѣ, вѣлдѣмѣлѣ, кѣстрѡнѣлѣ, стрѣкѣнѣѡрѣ.)

Schuffet, m., глѡкѣлѡдѣ, глѡпѣлѡдѣ (de алаѡстрѣ, de лѣтѣ); —baum, m., гѣландѣнѣ (пѡмѣ indianѣлѣ mi amerikѣнѣ).

Schuster, v. Schumacher; —bleib' bei deinen Leisten, чѡвѡтѣре, пѣзѣмѣтѣдѣ кѣлѣпѡдѣлѣ; ѡмѣлѣ, нѣ те аместѣка дѣ чеѡа че нѣ прѣѡенѣ.

Schusterei, f., мѣсерѣ de чѡвѡтарѣ, кѣлѣкѣнѣрѣ, чѣстѣрѣ.

Schusterhandwerk, n., v. Schusterei.

Schusterneiß, m., кѣдѣтѣлѣ чѣстѣрѣескѣ.

Schustermaßig, a. mi ad., кѣ знѣ кѣлѣкѣнѣрѣ.

Schufstern, v., деуриндѣ ла кълцунгарѣ.
Schüte, f., скѣтъ (лапте).
Schutt, m., кълцѣтърѣ, дърмѣтърѣ, грѣмадѣ, мовилѣ де молзѣ, рѣнѣтърѣ; Alles wurde unter dem — e begraben, тогѣдѣ се дѣмпортмантѣ сѣв рѣне.
Schütt, f., инсала зѣнѣ рѣдѣ.
Schüttboden, m., грѣнарѣ, подѣ де грѣпаде.
Schütte, f., мѣнчелѣ (ital. monticello), мовилѣ; кълпигѣ; сарчинѣ де паие.
Schütteln, v., скѣтърѣ (ital. suscitare), сгѣдѣлѣ; даѣ дѣн канѣ, кълтинѣ канѣдѣ; v. n., ме скѣтърѣ, тремѣрѣ; die Hand —, а сгѣдѣне де мѣлѣ.
Schütten, v., вѣрѣдѣ, тогѣдѣ; арѣнкѣ, ласѣ (грѣдѣ ла трѣратѣ); фатѣ (вака ш. а.); се корѣстѣше (лапте).
Schüttenstoch, n., паѣс кѣ фѣшчелѣ дѣрѣнтѣ, паѣс лѣнтѣ.
Schüttern, v., скѣтърѣ таре, кѣтрѣмѣрѣ, сгѣдѣлѣ; v. n., тремѣрѣ де фѣрѣ.
Schütterung, f., скѣтърѣтърѣ, скѣтърѣмантѣ, сгѣдѣлѣтърѣ.
Schüttgelb, a. ш. ad., галвинѣ дескѣсѣ, галвинѣ сѣмѣчѣрѣнѣнѣ (ла згравѣ).
Schutthaufen, m., грѣмадѣ де молзѣ, молзѣ рѣнарѣ.
Schuttarren, m., карѣ де скосѣ молзѣдѣ (дела касе дърмате).
Schuß, m., агѣрѣмантѣ, скѣгѣлѣ, скѣгѣндѣ, скѣгѣ, асѣдѣ, локѣ де скѣларе; адѣлѣостѣ, протѣнциѣне; ставилѣ (ла морѣ, ла ѣзѣрѣ); einen in — nehmen, а лѣа не чѣнева сѣв протѣнциѣне са; den — aufziehen, а рѣдѣка ставѣла.
Schuß, v. Schüße.
Schußbefohlene, m., скѣгѣнтѣ, протѣнѣтѣ (зѣнѣ сѣлѣсѣ аѣ зѣнѣ статѣ), клѣнтѣ; —blättern, —rofen, pl., вакѣнѣ, вѣрсатѣ де вакѣ; —bret, n., зѣмеа ставѣлѣ (ла морѣ); —brief, m., патѣнтѣ де скѣгѣре, хрѣсовѣ де протѣнциѣне; —büchlein, n., аѣманѣ де агѣрѣре, аѣманѣ

дефѣнсѣвѣ; —engel, m., ѣдѣрѣдѣ агѣрѣторѣ, ѣдѣрѣдѣ пѣгѣторѣ; —gitter, n., гратѣ де ставѣлѣ; —geist, m., ѣенѣскѣ скѣгѣторѣ, епѣрѣтѣ агѣрѣторѣ; —geld, n., трѣвѣтѣ де протѣнциѣне; —geleit, n., кондѣчѣре агѣрѣторѣ нѣнтре пѣрѣкоѣе; —genos, m., пѣсѣ сѣв протѣнциѣнеа лѣпѣ; скѣгѣнтѣ прѣн лѣде; —gott, m., зѣд агѣрѣторѣ, зѣд скѣгѣторѣ; —halter, —herr, m., агѣрѣторѣ, протѣнтѣторѣ; —heilige, m., сѣвѣнтѣ агѣрѣторѣ, патронѣ сѣвѣнтѣ (аѣдѣ samuel, аѣдѣ цѣрѣл); —herrschaft, f., протѣнтѣторѣтѣ; —jude, m., евѣрѣ сѣвѣрѣнтѣ, евѣрѣ прѣмѣнтѣ кѣ кончѣсѣлѣне; —mauer, f., мѣрѣ агѣрѣторѣ; —mittel, n., мѣжлоѣкѣ прѣсѣрѣватѣвѣ, мѣжлоѣкѣ прѣскѣгѣнтѣторѣ; —rede, f., аполѣдѣѣ, кѣвѣнтѣ агѣрѣторѣ; —redner, m., аполѣдѣѣнтѣ; —schrift, f., скрѣптѣтърѣ аполѣдѣѣнтѣ, скрѣптѣтърѣ де агѣрѣре; —verwandte, m., коанѣратѣ, конскѣгѣнтѣ (Schußgenos); —waffe, f., арѣнтѣ де агѣрѣре, арѣнтѣ дефѣнсѣвѣ; —wehr, f., ѣзѣгѣтърѣ, шѣлѣдѣгѣтърѣ, агѣрѣтърѣ, рѣсѣстѣндѣ.
Schüße, m., вѣлѣторѣ, пѣшкарѣ, пѣлѣантѣ; арѣантѣ; (астрѣон.) сѣдѣтарѣ; пѣгѣторѣ (жѣтарѣ) де кѣштѣ; сѣвѣкѣ, сѣлѣгѣ.
Schüßen, v., агѣрѣ, протѣгѣ, пѣзѣскѣ, скѣгѣсѣскѣ; ставѣлѣсѣскѣ.
Schützenbruder, m., мѣтѣврѣ аѣдѣ соѣѣгѣгѣлѣ пѣшкамѣлѣторѣ.
Schützend, part., агѣрѣторѣ, скѣгѣнтѣторѣ, агѣрѣгѣвѣ, дефѣнсѣвѣ, прѣскѣгѣнтѣторѣ, прѣсѣрѣватѣвѣ.
Schützen-gesellschaft, —gilde, f., соѣѣгѣтѣ де пѣшкарѣ.
Schützenhaus, n., касѣ де вѣлѣторѣ.
Schützenmeister, m., канѣтанѣ де пѣшкарѣ.
Schützer, m., агѣрѣторѣ, протѣнтѣторѣ.
Schützling, m., агѣратѣ, скѣгѣнтѣ, клѣнтѣ.
Schußlos, a. ш. ad., неагѣратѣ, непротѣсѣ, нескѣгѣнтѣ.
Schußlosigkeit, f., лѣноѣ де протѣнциѣне.
Schüßung, f. v. Schuß.

Schwabbelig, а. ші ad., гретэроцъ, эндэроцъ.
Schwabbeln, v., гретэръ, ме эндэ-
 лезъ (штэра ш. а.).
Schwabe, m., швабъ; германъ дин
 Швабия (Bipremberger); молъ.
Schwabenfretsch, m., фартъ де омъ
 хъвъкъ, регионъ швъвэскъ.
Schwach, а. ші ad., слабъ, девөръ;
 неустиночъ; гъдѣдъ; свъцире.
Schwach-hälftig, а. ші ad., свъцире
 дн гатъ; — heyrig, а. ші ad., слабъ
 де инимъ; — fopf, m., сьракъ де
 свиритъ, сипилъ, протичелъ; —
 muth, m., дескратъ, динъ де
 вьръвѣцъ; — mützig, а. ші ad.,
 неинимочъ, некрэвоцъ; — nervig,
 а. ші ad., слабъ де нерви, дес-
 перватъ; — sinn, m., минте дъцилъ,
 свъцизно де минте.
Schwäche, f., свъвичэне, деверитате,
 неустинцъ, неажнэсъ; гъдѣзине;
 децентъ, скъдере; свъцигате;
 jeder Mensch hat seine — n, еие-
 каре омъ дши аре неажнэселе саде.
Schwächen, v., свъвэскъ; свъциезъ;
 sehr —, деспервэзъ; ein Mädchen
 —, а гъдъри, а девора о фатъ.
Schwächeit, v. Schwäche.
Schwächlich, а. ші ad., свъвноръ,
 свъвноръ, пльгъндъ, деликатъ.
Schwächlichkeit, f., пльгънзине, де-
 ликъцине.
Schwächling, m., еоемеитъ, дес-
 перватъ, дестрѣматъ.
Schwächung, f., свъвире, деверитъ-
 цизне; деворъцизне (а знеи фе-
 чоре).
Schwaden, m., враздъ, фьлчетэръ;
 (монт.) авэръ вениночъ, авэръ
 пьчочъ; — weise, ad., дн вразде.
Schwadone, f., скадронъ (де къ-
 гърине).
Schwadronen, v., мергъ дн ска-
 дроне; ворвэскъ къ фалъ.
Schwager, m., кьмпнатъ (итал. со-
 gnato).
Schwägerin, f., кьмпнатъ.
Schwägerlich, а. ші ad., кьмпндэскъ,
 кьмпндеште, ка кьмпнатъ.
Schwägerschaft, f., кьмпндѣе, кьмп-
 нъцине.

Schwäher, v. Schwiegerbater.
Schwal, m., къгъцине, мъцине;
 топинге, повоиз, аместекъ (де къ-
 винге); нэоръ де фэмъ.
Schwalbe, f., рандэнеа, рандэреа,
 рандспикъ; eine — macht seinen
 Sommer, о сипгэръ флоре нэ фаче
 примъваръ, знъ арворе нэ фаче
 пьдэре.
Schwalbenkraut, n., (бот.) kolidoniz
 miktъ.
Schwalbennest, n., кивъ де рандэреа.
Schwalbenwurz, f., (бот.) асклениадъ.
Schwalch, Schwalg, m., гатлэжъ де
 вьцаие (минер.).
Schwamm, m., вэреге; chonriz (ард.,
 фр. eponge, итал. spugna); ёскъ;
Schwämme, pl., вэреци (болъ,
 итал. aphta).
Schwamm-ähnlich, а. ші ad., ка вэ-
 ретеле, (дн форма вэретелъ);
 — artig, а. ші ad., вэрецоцъ; спон-
 гиоцъ, де патэра вэретелъ; —
 büsche, f., свъвлекъ де ёскъ; —
 fopf, m., къчълъ де ёскъ.
Schwammchen, n., вэрецецъ; ескъ-
 цѣ; спонгиоръ.
Schwammicht, а. ші ad., спонгиоцъ;
 ескоцъ; вэрецоцъ; — es Brot,
 пьне пьвѣдоцъ, пьфочъ, спъмоцъ.
Schwammigkeit, f., спонгиомине;
 ескомине, вэрегомине.
Schwan, m., левдъ.
Schwänen, v., пресимдъ (в. Шьнен.)
Schwänen-arm, m., врадъ де ала-
 вастръ, врадъ фбрте алъ; — bett,
 n., патъ де пене де левдъ; —
 brust, f., — busen, m., пентъ, смнъ
 де алавастръ; — gans, f., гъскъ
 де Гинеа опр де Сиверия; — ge-
 sang, m., — lied, n., кънтълъ ле-
 веди; кънтекълъ дин зртъ (алъ
 знъи поетъ мьриндъ); — haß, m.,
 гътъ фбрте алъ; — weis, а. ші
 ad., алъ ка алавастръ.
Schwansfeder, f., пѣнъ де левдъ.
Schwang, m., днѣнтэръ; виврѣ-
 цизне; легънэръ; in — bringen,
 а пьне дн мишкаре (осъгъторе);
 in — kommen, а се гъа дн модъ
 (в. Schwung); — bett, n., патъ
 къ легъдъ.

Schwangel, v. Schwengel.
Schwanger, a. ші ad., днрррррр, днрррррр; — wcrben, a porni grea; womit — geben, a ce okupa кз вррррр рррррр.
Schwangerer, m., днрррррр (de o cemeiz).
Schwängern, v., днрррр, днрррр (o cemeiz); ррррррр; (xim.) cъrррр, cаrрр (ana de vreo care).
Schwangerschaft, f., днрррррр, днрррррр (de o cemeiz), cтa- ppa cemei- rpeae.
Schwängerung, v. Schwangerschaft.
Schwanz, a. ші ad., плррррр, зшорр de дндорр, днррррр, дндорр.
Schwanz, m., rлrл, vorр de ррр, пазарр.
Schwanzmacher, m., omъ rлrлрр.
Schwanzten, v., me клrрrн, вrрр- лрр (дмрр ка rлrрр, ка варка не др); me дмрррррр; cтaъ ла дндорр; cснr неcтaтopъ; даъ — der Preiße; неcтaтopнrрa ррррррр.
Schwänken, v. Schwenken.
Schwankend, part., клrрrнrр, клr- rнrлr; вrррррр; неcтr- rр; дмррррр.
Schwankfessel, m., клrрr de клr- rн (vaco).
Schwanz, m., kоdъ; даъ Wferd beim — e aufzäumen, a cачe знъ дкрр токма de a дндrрр; den — zwifchen die Weine nehmen, a meppe кз kоdа днррe пчорр, a meppe рrрrнaтъ; etwas auf den — fchla- gen, a рррrнe чррa дrлa алrл.
Schwanzaffe, m., mъmepъ kodarъ; — bußaten, m., rлrнн (dсkатъ) кз rорр; — fliege, f., mскъ kо- dоcъ, kodarъ; — hammer, m., вa- pocъ mape кз kоdъ (дн cаврrчe); — perruße, f., пrрркъ кз кecrр, пrрркъ кз допъ; — rieten, m., поц (ла нaъ); — rube, f., cкe- лrл, дмрррррр kоdеr; — шррр de рrрr (de днррrатъ); — stern, m., kоmepъ, kоmаrъ, cвea кз kоdъ; — fuff, n., (ла пештe) kоdъ; (ла vтe) kарne дrлa kоdъ.
Schwanzfchen, n., kodrр, kodшорр.

Schwänzen, v., даъ dиa kоdъ, me rлrрр (кrпeлe); (decupe omen) me cмrл; клrрrн шoзrл (ce- meile); me лнrлшecкъ, дмрр дн voia (кrивa).
Schwänzelfennig, m., къrрrн дн- мeлaтъ.
Schwänzen, v., пeнъ kоdъ, kоdecк; die Schule — днрррррр шкoла, me kоdecкъ дrлa шкoлъ, дl даъ doсkл.
Schwanzloß, a. ші ad., deckodarъ, cъrр kоdъ, пeкодarъ, cкodarъ.
Schwapp, m., кeанъ, кeонъ, rионъ.
Schwappeln, }
Schwappen, } v. Schwabbeln.
Schwappern, }
Schwarz, **Schwarzen**, m., **Schwarze**, f., вaкoк, вaъ ррррр, rоронъ, цлдоr; пrррр.
Schwarzen, v., ce ррррр, cпapрe (вaвa).
Schwartz, m., роrъ (de алrн); ордъ (de вaрвaрl), чeгъ mape, rлrлe.
Schwarzmen, v., роrecкъ, cвopъ дн роrр; алepгъ рrлrчr; delrрr, cснr cанaтrкъ, cантacеzъ; дмрр тeлeгъ.
Schwarzmer, m., шepнrоръ, cъ- рrрр; роrр; vrcionapъ, cпr- cфaкъ, cантacтъ; вaгeвндъ, тe- лeгъ.
Schwarzmerci, f., cантacтrр, cа- naticmъ.
Schwarzmerfch, a. ші ad., cанaтrкъ, cантacтъ, cантacioсъ.
Schwarzmeiz, f., rнrлr роrгrл.
Schwarte, f., cкoрrъ, kожъ (a п- mаnлrл); шорrк (пeлe rрoсъ); rлrнoie (de cкъндrр); кapтe вeкe (лeгaтъ дн пeлe de поръ).
Schwarzenmagen, m., кrлкъ дн- плrъ (de поръ); — wurß, f., кrрнaтъ кз шорrкъ.
Schwartzig, a. ші ad., cкopцoсъ; шорrкoсъ.
Schwarz, a. ші ad., пeгръ; днr- некaтъ; — funß, f., пeррoманrл, шepмepтopr, mаrр (вrлrр- рr); — that, f., cаrгъ cвaрrъ, cантъ дрррoсъ; — wäße, f., рrрe пeгрe; — macher, a дн-

- nerpi; a deozima; a denerpi; ino — e fallen, a vare dn nerps, a oinergicock; — auf Weis haben, a avo dn skricok.
- Šwarzę, m.**, arapok, nerps, mazok. **Šwarzę-auge, n.**, oki nerpi; — binder, m., sztinapok; — blau, a. mi ad., nerps-azvastps; — brot, n., pvaio nerps; — braun, a., vrapetok, nerpicock; roisok; — born, m., akadik; — färber, m., tintpsa (vzpsicorok) de nerps; — färbig, a. mi ad., nerps, de kolopa nerps; — fledig, a. mi ad., pzlatok nerps; — gallig, a. mi ad., kš oere nerps; — geld, a. mi ad., nerps-galvinok; oleastps, de kolopea zntgal de lemnok; — grau, a. mi ad., szps-nerps; — forst, m., pzok nerps; — fümmeł, m., kimnok nerps; perinok; — fünstler, m., oeripektorok, nerpomanok; art de a grava nerps dn aramok; — fupferwert, n., (mont.) minerp de aramok nerps; — rappel, f., plonok nerps; — rook, m., klygypok; vestmynok nerps; — roth, a. mi ad., rozn-nerps; — sprengelig, — tüpfelig, a. mi ad., nestricatok kš nerps; — streifig, a. mi ad., dn vzrgatok kš nerps; — tanne, f., vradok nerps; — wild, — wildpret, n., szlyvtyok nerps; — sčede, f., raigok ori kocofoanok kš nete nerpe; — wald, m., kodps nerps; pzdspe kš opanze akoke.
- Šwarzę, f.**, nerpelok, vzpsca nerps, nerpime; drpčik.
- Šwarzęn, v.**, nerpesok, vzpsesok kš nerps; grekš kontravandok; de-ozaimok.
- Šwarzęt, m.**, nerpicorok; deozimtorok; kontravandiorok (Šmugler).
- Šwarzętš, a. mi ad.**, nerpicock; nerpiok, vzgtorok dn nerps.
- Šwarzęng, f.**, nerpicps.
- Šwarzen, v.**, konvorsesok, oavok vorps pzatok; olesresok, olekresesok.
- Šwäzert, m.**, vorvareok, gvalivok, limvok, olesps, gyp livps; — in, f., oemeiz livps; limvok.

- Šwarzhaft, v. Šwäzert.**
- Šwarzhaftigkeit, f.**, limvok, olekyp, olesps, nediskrepcione.
- Šwarzerei, f.**, olekyp, limvok.
- Šwäzig, v. Šwäzert.**
- Šwäbe, f.**, vtrpypok, legynypok (dn aerok), szepinok.
- Šwäben, v.**, me legynok, ologezok, paztesok (dn aerok); omlonok; in Gefahr —, a ce oola dn perikkok; vor den Augen —, a avo dinaintea oklorok.
- Šwäbend, part.**, pazindok, ologtynok, legynynok (dn aerok).
- Šwefel, m.**, szlozps, pzokok; ge- diegene —, szlozps nativok; — artig, a., szlozpsok; — arsenik, m., arsenikok szlozpsok; — bad, n., vaio de pzokok; — blumen, f. p., szlozps szvlimatok; — dampf, m., avope de szlozps; — erz, n., esok szlozpsok; — faden, m., oipok szlozpsok; — gang, m., vznp de szlozps; — gelb, a., szlozpsok, de kolopea pzokocel; — gefäuert, v. — säure; — grube, f., szlozpsok; — haltig, a., szlozpsok; — hölzer, n., vezipope szlozpsate, kyprikok, kypynipok, vezipope de arpicok; — hütte, f., tonipope de pzokok; — hydrat, m., szlozps idropenatok.
- Šwefel-icht, a.**, szlozpsok; — ig, a., szlozpsok.
- Šwefel-kies, m.**, piprikok szlozpsok; — kohlenstoff, m., (kim.) karbonatok szlozpsok; — leber, f., inatok de szlozps, ozloatok de potamok; — luft, f., razok avidok szlozpsok; — milch, f., laute de szlozps.
- Šwefeln, v.**, szlozpsok; ein Faß —, a da pzokok ja o vzte.
- Šwefel-osen, m.**, kyporok de szlozps, szlozpsypok; — saß, n., svpe szlozpsok; — sauer, a., de szlozpsok; — säure, f., avidok szlozpsok; — schlacke, f., svzps de szlozps; — stange, f., — stück, n., vargok, vkatok de pzokok; — wachß, n., oerp szlozpsok; — tinctur, f., rypok de szlozps; — wasserstoffsaure, f., racok idropenok szlo-

озраѣ; ачидѣ-идро-сзлѣорикѣ; —
 weſt, n., ѡврикѣ де пчѡбѡ.
 Schweif, m., кодѣ (de каѣ, de ро-
 кѣ), в. Schwanz; —bügel, m.,
 скарѣ де шеѣ (дегатѣ де овлѡнѣ);
 —ſäge, f., ѡерестрѣ де скѡитѣ.
 Schweifen, v., аркзесѣ, роѣзнескѣ;
 hegen —, ватѣ деѣ, вагаѣндезѣ;
 ein ſchön geſchwifenes Pferd, каѣ
 кѣ кодѣ ѡрѣмѡбѣ; среѣ кодѣтѣ,
 комѣтѣ.
 Schweigen, v., такѣ; —, n., тѣѡре.
 Schweigſam, a. ſil ad., тѣкѣтѣ.
 Schwein, n., поркѣ, рѣштѡрѣ;
 wildes —, поркѣ сѣлѡатѣкѣ, мѣ-
 стрѣѣ; —beſchauer, m., черче-
 тѡрѣ де порчѣ (de аѣ маѣре);
 —braten, m., ѡрѣтѣрѣ де поркѣ;
 —ſpen, n., порчѣлѣ; —erei, f.,
 порчѣ; —ern, a., порчѣнѣ, de
 поркѣ; —fett, —ſchmalz, n., грѣсѣ,
 зѣтѣрѣ де поркѣ; —ſleiſch, n.,
 карне де поркѣ; —händler, m.,
 пегѡѡторѣ де порчѣ; —maſt, m.,
 тѣрѣ, пѣгѣ де порчѣ; —fänger,
 m., дѣлѣ, кѣне маѣ (прѣзѣтѡрѣ
 де порчѣ); —hirt, m., поркарѣ;
 —igel, m., поркѣ сѡпѡсѣ, арѣѣ;
 омѣ поркѡсѣ, сѡзркатѣ; —igellei,
 f., скѡркѣѡне; —iſch, a. ſil ad.,
 порческѣ; спаркатѣ; пекѣратѣ;
 соѡсѣ; —ſoßen, m., котѣѣ, поѡатѣ
 де порчѣ; —maſt, f., дѣгрѣшатѣ
 де порчѣ (rindѣ сѣѣ алѣ пѣтрѣѣ
 де дѣгрѣшатѣ порчѣ); —mutter,
 f., скрѡѡ.
 Schweins-bläſe, f., вешѣкѣ де поркѣ;
 —boſte, f., пѣрѣ де поркѣ (кѡ-
 мѣ); —ſebér, f., ѡенѣ де поркѣ;
 —ſalſ, m., гѣтѣ де поркѣ (скѡртѣ,
 трѡсѣ); каѣ кѣ гѣтѣ скѡртѣ; —
 haß, —jaqb, f., вѣдатѣ, хѣѡре,
 гѡнѣ (de порчѣ сѣлѣ); —leber, n.,
 пѣле де поркѣ; —magen, m., кѣ-
 лѣкѣ, рѣнѣ де поркѣ; —rippen,
 pl., кѡсѣ де поркѣ; —rüffel, m.,
 рѣтѣ, ѡрѣлѣ, вѡтѣ де поркѣ (ѡр.
 boutoir де чѣлѣ сѣлѣ); —ſchneidet,
 m., жѣгѣнѡторѣ; —ſchulter, f., спѣ-
 тѣ де поркѣ; —ſtall, m., сѣзѣлѣ,
 котѣѣ; —trog, m., трѡкѣ де

порчѣ; —wildepret, n., карне де
 поркѣ сѣлѣ; —wurst, f., кѣрпѣѣ
 (grandaѡрѣ); —treiber, m., пор-
 карѣ; пегѡѡторѣ де порчѣ.
 Schweiß, m., сѡдѡре, (вѣпѣтѣ) сѣпѣ;
 im —e deines Angerſichſtes, дѣ
 сѡдѡреѣ ѡеѡѣ тѣлѣ, кѣ маѣ оѡе-
 нѣѡне.
 Schweissen, v. n., ассѡдѣ (пѣдѣшескѣ
 Ром.); сѣпѣрѣ (вѣпѣтѣ); v. a.,
 ѡерѣстрѣескѣ (ѡерѣ ѡерѣ сѣпѣ
 • алѣ лѣпѣ); zuſammen —, a. lini
 дѡѣ вѣкѣѣ де ѡерѣ, а ѡерѣспѣ.
 Schweiß-fieber, n., ѡрѣспѣ кѣ сѡдѡре;
 —ſteden, m., пѣгѣ де сѡдѡре;
 —ſuchſ, m., каѣ пѣтѣтѣ, пѣтѣтѣ;
 —ſiße, f., кѣдѣрѣ пѣдѣшѡторѣ,
 ассѡдѣторѣ; —hund, m., кѣне
 адѣрѣштѡрѣ дѡпѣ сѣпѣ; —ig, a.
 ſil ad., ассѡдѣторѣ, ассѡдѣтѣ;
 сѣпѣерѣтѣ; —loſch, n., поркѣ; —
 mittel, n., сѡдѡрѣѡикѣ; —treibend,
 a., сѡдѡрѣѡикѣнѣ, скѡѡѣторѣ де
 сѡдѡре; —tropfen, m., пѣкѣтѣрѣ
 де сѡдѡре; —tuſch, n., сѡдѣрѣ;
 —wurst, v. Blutwurst.
 Schweizer, m., елѡеѡѣанѣ; —bund,
 m., копѡедѣрѣѡѣе елѡеѡѣанѣ;
 —ei, f., вѣкѣрѣ; —fäße, m., кашѣ
 де елѡеѡѣѣ; —waſche, f., гѣрѣѡѣтѣ
 елѡеѡѣанѣ.
 Schwelen, v., ѡѡтѣ, арде ѡѣрѣ
 ѡлакѣрѣ.
 Schwelgen, v., ме дѣѡѣѡеѡѣ, трѣ-
 ѣескѣ дѣ пѣлкарѣ ſil вѣтѣрѣ,
 рѣсѣескѣ (ѡѡреѡ).
 Schwelget, m., рѣѡѡѡторѣ, трѣѡторѣ
 дѣ пѣлкарѣ ſil вѣтѣрѣ, деѡ-
 ѡрѣнѣтѣ; —ei, f., рѣсѣнѣре, трѣѣре
 дѣ деѡрѣнѣре.
 Schwelle, f., прѣтѣ; —über eine
 Thür, прѣгѣ де сѣсѣ.
 Schwellen, v. n., сѣ дѣѡѣлѣ; крѣ-
 шѡѣ; v. a., дѣѡѣлѣ, дѣрѡшѣ;
 —, n. sub., дѣѡѣлѣтарѣ.
 Schwellte, f., сѡѣларѣ; скѣларѣ
 (de kaif).
 Schwellmetten, v. a., сѡѣлѣ; скѣлѣдѣ;
 v. n., пѣтѣшѣтѣ.
 Schwengel, m., пѣндѣлѣ (de ѡрѡѡѣѣ),
 лѣѡѣ (de кѡѡѡѣтѣ); рѣдѣ кѡ-
 пѣнѣѣ (де пѣѡспѣ).

п'авъкъ амедѣль; — fopf, m., каплѣ амедитѣ, ѳангастѣ; — fopfig, a., певнѣ, ѳангастѣ, стравагантѣ; — hafer, — loth, m., лождѣ ром-лентѣ (шлѣнтѣ); — n, v., амѣ амедѣль, вѣртепѣ; еѣ ſchwindelt mir, днѣ вѣне вѣртепѣ.

Schwinden, v., пере; трече; skade decѣкъ; ce 'muzzinézъ; die Zeit ſchwindet, тѣмъкъ свѣръ; etwas — laffen, аѣ ерта чева дѣн даторѣ; ſein Vermögen fängt an zu —, авереа дчене а і се дмущина.

Schwind-grube, v. **Schundgrube**; — ſucht, f., птѣкъ, топѣ де не пѣчѣре, епѣкъ; — ſüchtig, a., пѣ-сѣкоѣ, епѣкоѣ.

Schwinge, f., свѣртѣртѣре; арѣкъ (de пасере); спетѣкъ (de карѣ).

Schwinger, v. n., вѣрѣкъ, осчѣлѣкъ; v. a., клѣтѣкъ, скѣтѣрѣ; ватѣ дѣн арѣкъ; свѣртѣрѣ; поѣдѣрескѣ (кѣ-пѣкъ).

Schwinger, m., свѣртѣртѣре.

Schwing-feder, f., v. **Schwungfeder**; — rad, n., рѣтъ дмѣнѣртѣре, че пѣне шѣ дѣне дѣ мѣшкарѣ о ма-шѣнѣ.

Schwingung, f., осчѣлѣдѣне, вѣрѣ-дѣне; скѣтѣртѣрѣ; — bewegung, f., мѣшкарѣ осчѣлѣртѣрѣ.

Schwirr, **Schwarr**! fax, tax! до-вѣре кѣ варѣ.

Schwirre, f., вѣргѣлѣкъ; вѣрѣ де варѣ.

Schwirren, v., ватѣ кѣ варѣ.

Schwirren, v., чѣрѣнескѣ (пасерѣ); свѣртѣрескѣ.

Schwitz-bad, n., ваѣе де асѣдѣтѣ; — stube, f., асѣдѣртѣре.

Schwitzen, v., асѣдѣ, ме пѣдѣ-шескѣ (Rom.); — n., асѣдѣре.

Schwitzig, v. **Schweißig**.

Schwitz-tur, f., кѣрѣ де асѣдѣтѣ, кѣрѣ тѣре (дѣтрѣвѣнѣдѣтѣ дѣ кон-тра ѳрѣнѣлѣ, а vetezeipѣ ѳран-цѣзешѣ); — pulver, n., правѣ сѣ-дѣрескѣ.

Schwören, v., жѣрѣ; einem den Tod —, а жѣра тѣрте; Stein und Wein —, а жѣра пре лѣпе, пре конѣ cel; —, n., жѣрѣмѣнтѣ.

Schwörer, m., жѣртѣрѣ.

Schwube, int., ча! (= ѳр. dia) да етѣра.

Schwül, a., каждѣ, дѣокатѣ; —, f., кѣдѣрѣ дѣнѣдѣшѣртѣре.

Schwülfig, v. **Schwül**.

Schwülst, f., дѣоѣлѣртѣрѣ.

Schwülstig, a., дѣоѣлѣтѣ; ѳѣр. дѣ-рѣмѣатѣ; — feit, f., дѣрѣмѣ-тѣрѣ; вѣрѣмѣлѣртѣрѣ.

Schwung, m., сѣлѣре, сѣлѣртѣрѣ, ѳрѣнѣртѣрѣ, осчѣлѣдѣне, вѣрѣ-дѣне; ѳѣр. свѣрѣ; — feder, f., пѣнѣ де свѣрѣ (чеа лѣнѣ дѣн арѣкъ); — kraft, f., пѣтѣнѣкъ, вѣртѣте сѣл-тѣнѣкъ; — voll, a., етѣоѣтѣкѣ.

Schwur, m., жѣртѣмѣнтѣ; — beigefen, a. mi ad., кѣлѣртѣрѣ де жѣртѣмѣнтѣ.

Schwürig, a., вѣчѣрескѣ, вѣвоскѣ.

Scientiſch, a., сѣнѣпѣтѣкѣ.

Slave, m., скѣлѣвѣ.

Slaven-arbeit, f., лѣарѣ де скѣлѣвѣ; — handel, m., пѣгоѣдѣ кѣ скѣлѣвѣ; — joch, n., жѣгѣлѣ сервѣтѣдѣнѣ; — sunn, m., сѣпѣртѣ де скѣлѣвѣ, сер-вѣлѣтѣе.

Slaverei, f., сѣлѣвѣ.

Slaviſch, a. mi ad., сервѣлѣ.

Scontriten, v., скѣнтѣ, соѣдежѣ.

Scontro, n., (пѣгоѣ.) скѣнтѣ.

Scorbut, m., скорвѣтѣ; — iſch, a., кѣ скорвѣтѣ.

Scorpion, m., скорпѣонѣ.

Scribent, m., скрѣпѣнтѣ, копѣктѣ.

Scribler, m., скрѣлѣрѣ.

Scripturen, pl., скрѣпѣртѣ, хѣртѣ.

Scrupel, m., (пѣнд.) скрѣпѣлѣ; ѳѣр. 'скрѣпѣлѣ, тѣнѣдѣосѣтѣе.

Secante, f., (mat.) сѣкантѣ.

Sech, n., ѳерѣлѣ чѣлѣ лѣнѣ аѣ арѣртѣлѣ.

Sechſ, num., шесѣ (шѣсе); Zeit von — Jahren, шесѣнѣ.

Sechſed, n., шесѣгонѣ, шесѣкоѣдѣ; — ig, a., шесѣгонѣкѣ, шесѣкоѣдѣ.

Sechſerlei, a., де шесѣ ѳѣлѣртѣ.

Sechſ-fach, a., шесѣкѣ, дѣшесѣкѣ, шесѣпѣлѣ; — flächig, a., шесѣедѣрѣ, кѣ шесѣ ѳѣде, кѣдѣ; — jährig, a., шесѣнѣлѣ; — ſantig, a., шесѣ-мѣкѣ; — ſtarrig, a., шесѣсѣлѣвѣ; — löthig, a., де шесѣ лѣдѣ; —

—mäßig, ad., de mese opt; —
männlich, a., месандрикъ; —
natlich, a., меселникъ; —pfänder,
m., талъ (дн каре интръ глонцъ
de 6 псндл); —sattig, a., кз mese
kópde; —sattige Instrument, ме-
секордъ; —süülig, a., месестилъ,
че аре mese рандспл de стжалл;
—seitig, a., меседръ, меселътс-
ралъ; —spännig, a., кз mese kail;
—stündlich, a., de mese óre; —
tägig, a., de mese zize; —tägige
Fieber, шестанъ.

Sechste, a., (der die das), ал месе-
леа, а месеа; —I, n., месеме,
месеа парте; —nъ, a., а месеа óръ.

Sechszwintelig, a., месенризларъ;
—wöchentlich, f., лезъ; —zehlig,
a., кз mese пичóre; —zeitig, a.,
de mese рандспл.

Sechszehn, нзм., меспрезече; —er,
m., меспрезечоръ; —te, нзм.,
алъ меспрезечелеа; —tel, n., ме-
спрезечимъ.

Sechzig, нзм., месчезл; —ste, (der
die das), алъ месчечелеа; —stel,
n., о месчечимъ.

Sechziger, m., месчечимаръ, омъ de
60 anl.

Seciren, v., десекъ, талъ (кнъ омъ
торгъ).

Seclel, m., ськзледъ; възларъ; си-
кль (ванъ ши ponderе ла еврел);
—meister, Secler, m., тесавраръ,
вистеръ.

Seceln, v., дпськзескъ, пнлъ дн сакъ.

Secet, n., дпвльторе; —feger, m.,
вздаръ, крвдигоръ de зпльторл.

Secretar, m., секретаръ.

Secretariat, n., секретариатъ.

Sect, m., винъ de Kanapil.

Secte, f., севтъ; —umacher, m.,
сектаръ, еротикъ.

Sector, m., (mat.) секторъ.

Secunda, f., секндъ (град. ал 2ле
дн класификацие); класа а II;
—net, m., секнданъ, нколаръ de
а II. класе; —nt, m., секндантъ,
associntre дн дзелъ.

Secunditen, v., секндезъ.

Sedez, n., седезъ (оормаръ дн 16).

Sediment, n., шезъшънтъ, амеъ-
търъ ne фондъ.

See, m., лакъ; —, f., море.

See-bad, n., вале, скалдъ de mare
(анъ); —bár, m., зркъ марияъ;
—baum, m., вариеръ de нодъ
(върпъ крвчимъ); —beschreibung,
f., идиографъ; —compass, m., ком-
пасъ, азсълъ de mare; —dienst,
m., сервисъ ne mare; —drache,
m., дракъ, въларъ, смеъ маринъ;
—fahrer, m., пзигторъ, кълторъ
ne mare; —fahrt, f., пзигуиене;
—flotte, f., флотъ, пльтъ ne mare;
—forelle, f., пьстравъ de лакъ; —
gebrauch, m., датимъ маринаръ;
—geschäft, n., лбитъ пвизлъ; —
gericht, n., амралагате, ждегъ
марияъ; —geruch, m., мирокъ de
mare; —geschmack, m., рьстъ de
mare; —gesetz, n., леде маринъ;
—geschäft, n., арътаре мъринъ;
—hahn, m., кокошъ de mare;
—handel, m., перодъ маритимъ;
—hund, v. Meerhund и.; —karte,
f., хартъ маринъ; —krant, a. ши
ad., жетеръ, ветезире маринъ; —
krankheit, f., ветезичисне de mare;
—krieg, m., ресвоиз не mare; —
kuh, f., вакъ маринъ; —kunste, f.,
штингъ пвитикъ; —küste, f., мар-
тинл, цермспл de mare, de лакъ;
—land, n., деръ маритимъ.

Seele, f., сьолетъ (инимъ = anima
лат.); fest aller Seelen, серъ-
тореа репосацилоръ; ich habe keine
— gesehen, n'am възгъ сьолетъ
de омъ = ne nimene; bei meiner
—! ne сьолетъа ме! ед thut mir
in der — weh, mi се рше inima;
eine treue —, омъ кредичосъ;
— im Haring, বেশика de ерингъ.

Seelen-adel, m., повледъ de inimъ;
—amt, n., помениреа тордигоръ
(pro manibus); —angst, f., тэр-
върареа дптрисареа inimel; —arzt,
m., пзринте сьолетескъ; —freund,
m., амикъ интимъ, орате de крвче;
—güte, f., възплатеа inimel; —
heil, n., мнътсиреа сьолетъал;
—hirt, m., пьсторъ сьолетескъ;
—lampf, m., лбнта inimel; —

kräfte, f. pl., пѣтери, оаклѣтъцѣ, сѣлетештѣ; —krant, a., везетѣ сѣлетеште; —frankheit, f., вѣлѣ сѣлетескъ; —kummer, m., амъ-рѣдѣне inimel; —kunde, —lehre, f., пѣкодоуѣ; —loß, a., фѣръ сѣлетѣ, фѣръ вѣдѣ; —messe, f., лѣтѣрѣ пѣтѣрѣ торѣцѣ (пѣръстаоѣ); —müde, a., остенѣтѣ пѣлѣ ла inimѣ; —noth, f., невоѣлѣ mare; —ruhe, f., лѣпѣше сѣлетескъ; —stärke, f., тѣрѣ сѣлетескъ; —tag, m., сѣмѣта торѣцѣорѣ; —trost, m., тѣдѣере сѣлетескъ; —vergnügt, a., веселѣ кѣ inimѣ; —verkäufer, m., вѣлѣторѣ de óment; —voll, a., пѣлѣ de вѣдѣ, de vöidŕiŕne; —wanderung, f., метемсѣкобѣ (kredingŕa kŕ sѣлетеле се сѣрѣмѣлѣ дѣпѣрѣлѣ корѣлѣ дѣлѣ алѣлѣ); —wonne, f., десѣ-тарѣ сѣлетескъ, дѣлѣдѣлѣ сѣ-флетѣлѣ.

Seeleute, pl., мѣрѣнарѣ, марѣоѣлѣ.

Seelmesse, v. Seelenmesse.

Seelöwe, m., лѣлѣ марѣлѣ.

Seelsorge, f., мѣндѣчѣре, дѣпѣрѣпѣре сѣлетескъ, сѣпѣрѣлѣлѣтѣ; —r, m., сѣпѣрѣлѣлѣтѣ (дѣховѣлѣкѣ).

See-lust, f.; аерѣ de mare; —macht, f., пѣтѣре марѣлѣ; —mann, m., мѣрѣнарѣ; —männlich, a., пѣрѣлѣкѣ; —mannschaft, f., мѣтѣроѣлѣ; —meile, f., мѣлѣ марѣлѣ; —minister, m., мѣнѣстрѣ de марѣлѣ; —mischerel, f., конѣкѣ марѣлѣ; —natter, f., аспѣдѣ марѣлѣ; —offizier, m., оѣдѣерѣ de марѣлѣ; —otter, f., вѣдрѣ de лѣкѣ; —pferd, n., кѣлѣ de mare, роѣтарѣ; —räuber, m., мѣратѣ; корѣсарѣ; —räuberŕei, f., мѣратѣрѣлѣ, корѣсарѣрѣлѣ; —raube, f., аѣроѣдѣлѣ; —recht, n., дрѣлѣлѣ марѣрѣлѣ; —reise, f., кѣлѣторѣлѣ не mare; —reisende, m., пѣрѣлѣторѣ; —rischer, m., жѣде марѣлѣ (алѣ амѣрѣлѣлѣлѣ); —rüstung, f., арѣ-мѣлѣлѣлѣлѣ пѣлѣлѣ; —säure, f., а-чѣдѣлѣ мѣрѣрѣлѣкѣ; —schaden, m., аверѣлѣ, дѣлѣлѣ de марѣлѣ дѣлѣ ко-равѣлѣ; —schiff, n., пѣлѣ de mare; —schiffahrt, f., пѣрѣлѣдѣне не

mare; —schiff, n., тѣрѣлѣ de mare; —schlacht, f., конѣтарѣре, лѣлѣлѣ пѣлѣлѣ; —schlund, m., аѣлѣлѣ дѣлѣ mare; —spiegel, m., порѣ-ланѣ, кѣрѣ че аратѣ, кѣлѣ не mare; фѣлѣ, лѣчѣлѣлѣ мѣрѣлѣ; —stadt, f., чѣтарѣ марѣрѣлѣ; —strand, m., рѣлѣ, цѣрѣмѣре марѣ-рѣлѣ; —stück, n., тѣлѣлѣ репреѣсѣ-нтѣлѣ de сѣне marine; —sturm, m., тѣмѣстѣре de mare; —treffen, n., v. —schlacht; —uhr, f., орѣ-лоѣлѣ марѣлѣ; —ungeheuer, n., монѣстрѣ марѣлѣ; —volk, n., v. —leute; —wärtŕ, ad., сѣре mare; —wasser, n., алѣ марѣлѣ, de mare; —wesen, n., марѣлѣ, марѣлѣрѣлѣ; —zug, m., сѣедѣдѣне марѣнарѣ.

Segel, n., вѣпѣрѣлѣ (пѣлѣлѣ пѣлѣ); —fir, n.; unter — gehen, нѣрѣ-чѣдѣ кѣ пѣлѣ; die — beŕŕeŕen, auf-ŕpannen, дѣрѣндѣлѣ вѣпѣрѣлѣ, лѣ дѣлѣ вѣпѣлѣ; die — einŕieŕen, сѣрѣпѣлѣ вѣпѣрѣлѣ; die — ŕreieŕen, сло-воѣлѣ вѣпѣрѣлѣ; mit vollen — ŕah-ten, а пѣлѣлѣ кѣ тѣте вѣпѣрѣлѣ.

Segel-fertig, a.; гѣта de нѣрѣчѣлѣ; —gatt, n., аѣлѣ, торѣлѣ de вѣ-пѣрѣлѣ; —macher, m., вѣпѣрѣларѣ. Segeln, v., вѣпѣрѣлѣлѣ, пѣлѣтѣлѣ; ŕarf —, а пѣлѣлѣ кѣ тѣте вѣ-пѣрѣлѣ.

Segel-stange, f., антѣлѣ, варѣ de вѣпѣрѣлѣ; —tau, m., фѣлѣлѣ вѣ-пѣрѣлѣ, —tuch, n., пѣлѣлѣ вѣ-пѣрѣлѣ; —werk, n., вѣпѣрѣлѣлѣ; —wetter, n., тѣмѣлѣ вѣлѣ de пѣлѣлѣ.

Segen, m., вѣнеѣчѣлѣне, вѣнеѣлѣлѣ-тарѣ; фѣрѣлѣре, дѣдѣстѣларѣ; Gott gebe seinen —, Dzeŕ. сѣлѣ аѣлѣ! an Gottes — ist Alles gelegen, фѣрѣ вѣнеѣлѣлѣлѣтарѣ лѣлѣ Dzeŕ нѣ е спорѣ; —wunsch, m., вѣнеѣлѣ-лѣлѣтарѣ; —voll, a., вѣнеѣлѣлѣлѣтарѣ, (дѣлѣлѣлѣлѣлѣ).

Segler, m., вѣпѣрѣларѣ, пѣлѣ кѣ вѣпѣрѣлѣ.

Segment, n., сѣрѣментѣ (цѣом.).

Segnen, v., вѣнеѣлѣлѣлѣ; хѣроѣ-нѣсѣлѣ; Gott ŕegne euch! Domny сѣ те вѣнеѣлѣлѣлѣ; ich wünlŕŕe Ihnen ŕegnete Wünlŕŕe, сѣ дѣ

die de vine прънзлă; sie ist ge-
 segneten Leibes, e an stare inre-
 pesantъ, e grea; er hat einen ge-
 segneten Appetit, are o погъ възъ
 de мъкаре; das Zeitliche —, a
 ce лъса de лъме; a мъри; sich —,
 a'mi оаче крече, a ce крчиша.
 Segnung; f., вилекъвптаре.
 Sehare, f., осизъ оптикъ.
 Sehe, f., vedere; пзиръ.
 Sehen, v., а'дъ; казъ, кзпоскъ,
 анцелеръ; wir wollen —, съ ве-
 демъ, vom vedea (спресизне оърте
 дитрессингаре de diuolomagi kând
 нз воръ съ се овледе ла чева);
 er steht gut in die Ferne, елъ е
 пресвиръ; vede mai vine an de-
 narte; nicht recht, nicht wohl —,
 a азъ vedere скъртъ; are орвълъ
 гънет; nicht das Geringste —, a
 нз vedé nimika; statt —, a къта
 къ оклî а'ноинг; durch die Finger
 —, a трече кз vederea, 'a оi дн-
 дъръторъ; gern oder ungeru —,
 a vedé кз оклî възлî соъ рел не
 чинева; einem gleich —, a семъна
 кзива; zu — sein, e viciverъ; —
 lassen, a аръта, sich — lassen, a
 еми ла vedere; sich' nach dem
 Essen, mai dъ prin ккнъ; mein
 Fenster steht auf den Garten, ое-
 рсгра mea dъ супе гръдинъ;
 aus diesem Briefe habe ich gesehen,
 амъ анцелеръ din ачестъ скри-
 обре; sauer —, казъ посомо-
 ратъ; казъ плоатъ; seine Lust an
 etwas —, a аола пльчере дн
 чева, a vedé възкросъ чева; so
 weit man — kann, кртъ vezlî кз
 оклî; siehe da! екъ, етъ; bezill
 —, n. sub., vedere; das — hat
 man umsonst, vederea nз e не vanl.
 Sehens-werth, a., demnъ de възътъ;
 крпоскъ; —würdigkeit, f., чеа че
 e demnъ de възътъ; крпоситате.
 Sehenspunkt, m., пзртъ de vedere.
 Seher, m., възъторъ (de чело а-
 скпсе) проетъ, проорокъ; vi-
 sionarъ; —blick, m., vedere про-
 етикъ.
 Seherohr, n., телескопъ; okianъ =
 (ital. occhiale).

Sebstraft, f., поинга vederei.
 Sehne, f., кърдъ; стиндонъ (въпъ),
 первъ.
 Sehnen; v., дорескъ оърте; sich —,
 a арде de доръ.
 Sehnerv, m., первъ оптикъ.
 Sehnig, a., первосъ; кз кърде, кз
 стендоне.
 Sehnlich, a., дориторъ; ad., кз доръ,
 оервинте.
 Sehn-sucht, f., дорингъ оервинте;
 —süchtig, —süchtvoll, a., а'принскъ
 de дорингъ, дориторъ.
 Sehr, ad., прэ, оърте, таре, мълтъ;
 so —, агтъ; wie —, пълъ ла
 че пзртъ; nicht —, нз прэ; zu
 —, прэ таре.
 Sehweite, f., дистанга vederei.
 Sehwerkzeug, n., органъ vederei.
 Seife, f., (ком.) пшатъ, зринъ.
 Seifen, v., се ишъ (вака).
 Seifer, m., пшъчоскъ.
 Seicht, a., жоскъ, пзринъ аоэндъ, нз
 аналтъ; оir. секъ, макръ, сзуръ-
 оичаъ; das Wasser ist hier —,
 ana нз e аоэндъ айг; das ist ein
 —er Kopf, зта e зпъ капъ секъ.
 Seichtheit, Seichtigkeit, f., неаоэн-
 зиме; сзуръоичадитате.
 Seich-touf, m. поп., пшъторе, олъ
 de понте; —winkel, m., коуъ
 de ишаре.
 Seide, f., мътасъ; rohe —, мътасъ
 крдъ; gewirnte —, воранпкъ
 = (ital. organzino) мътасъ торсъ.
 Seidel, n., пътрапъ (месъръ de
 оaside); —Wein, пътрапъ de винъ.
 Seidelbast, n., даоинъ; —rinde, f.,
 скоруъ de даоинъ.
 Seiden, a., de мътасъ; —arbeit, f.,
 лкръ de мътасъ, мътасъръ;
 —artig, a., мътасъръ; —band, n.,
 папгикъ, кордеа de мътасъ; —
 bau, m., кълтеръ de мътасъ; —
 cocoon, m., горобъ de мътасъ,
 коконъ (d'айг ворва коконъ, ко-
 пилатъ, днъшатъ ка нимеа de
 верпе de мътасъ); —ei, n., оъ,
 семингъ de гъладчî de мътасъ;
 —fabrik, f., оаврикъ de мътасъ;
 —faden, m., оиръ de мът.; —
 färber, m., тпътра de мът.; —

gehäufte, —gespinnt, в. —cocoen;
—haar, п., ширь, пяръ ка тятъ;
—handel, м., пегодъ къ тятъ-
сърп; —hase, м., иенпре де Ан-
гора; —haspel, м., рескиторъ де
тятъ; —hut, м., пълъръ де тятъ;
—laben, м., волгъ де тятъсърп;
—mühle, ф., торкяторъ де тятъ;
—raupe, ф., верме, гъндакъ де
тятъ; —reich, а., тятъсоеъ; —
rolle, ф., тосоръ де тятъ; —
schwanz, м., кодъ тятъсоеъ, vom-
vichalъ (пасере); —spinner, м.,
торкяторъ де тятъ; —spinneret,
ф., торкяторие, саврикъ де тятъ;
—spule, ф., тосоръ де тятъ; —
spize, ф., динтеа де тятъ; —
sticker, м., късъроръ къ тятъсъ
ла гергеоъ; —stickeret, ф., късър-
торъ къ тятъ; —stoff, м., ма-
теръ де тятъ, тятъсърп; —
waare, ф., тятъсърп; —watte, ф.,
ватъ де тятъ; —weber, м., це-
сеторъ де тятъ; —weberei, ф.,
мештеръ де цесетъ тятъ; —
wirker, м., в. —weber; —wurm,
м., верме де тятъ; —zeug, м.,
матеръ де тятъ; —zucht, ф., в.
—bau, —stet, а., тятъсърп; —ig,
а., тятъсоеъ.

Seife, ф., съпнъ; —. steden, а оаче
съпнъ.

Seifen, в., съпнеспекъ; оплъ (дн
min.) ширеле де металъ.

Seifen-artig, а., съпнъ; —asche, —
siederasche, ф., ченашъ де съпнъ;
—bereitung, ф., озьрикъцисно де
съпнъ; —blase, ф., вешикъ де
съп.; —erde, ф., пътънтъ съпн-
поеъ; —geist, м., спиритъ де съп.;
—frucht, п., съпнъръцъ (пхънтъ);
—fugel, ф., гловъ де съп.; —lauge,
ф., лешъ де съп.; —siederet, ф.,
съпнъръ (мешт.); —siederlauge,
ф., лешъ таре де съп.; —stein,
м., сшеалитъ; —wasche, ф., съ-
пнпате; —wasser, п., апъ де съ-
пнъ; seifst, а., ка съпнпалъ;
seifig, а., съпнпоеъ.

Seigen, seihen, в. п., (векъ) кадъ
дрентъ дн жосъ, перпендикларъ;
—, в. а., стрълъръ (прин пълъ-

търъ); —blei, п., пълмъ де лъ-
търитъ (металъ).

Seigen, в., лъмспекъ (арцитъ дн
арамъ prin пълмъ).

Seiger, Seiger, м., пездълъ, пълм-
винъ; стрълърторъ; орлопъ; ин-
спекторъ де сарине; —gang, м.,
кондуктъ перпендикларъ (дн mi-
ne); терскъ орлопъ; —herd,
м., ватръ де лъмспитъ; —hütte,
ф., лъмспиторъ (де арцитъ prin
пълмъ).

Seiger, Seigefad, м., стрълърторъ,
сакъ де стрекратъ; —trichter,
м., ситикъ де стрекратъ; —
tuch, п., (пълъ) стрълърторъ.

Seihen, Seigern, в., стрекъръ, лъ-
тспекъ.

Seihung, Seigerung, ф., стрълъраре,
лъмспире.

Seil, п., ознe, ознe; (штрелъ);
оръпие; —tänzer, м., жкяторъ
не ознe; —werk, п., ознитеритъ.

Seiler, м., ознаръ; —arbeit, ф., озн-
пъръ; —bahn, ф., лкръториа озн-
паралъ; —handwerk, п., месеръ
де ознаръ; —meister, м., ознаръ.

Seilerei, ф., ознпъръ.

Seim, м., зомъ вълоръ; mlere de
оаркър; сикъ; чиръ.

Seimen, в., скаръ млереа; къръдъ
млереа; сакъ зомъ вълоръ.

Sein, Seine, Sein, п. пр., съъ, азъ
съ; пропъръ; —Bruder, орате-
сър; um seines selbst willen, н-
маъ нентръ дансър; ich erinnere
mich seiner, елъ дн рессвине,
дн адскъ аминте де елъ.

Sein, в., снртъ, ме волъ дн
оингъ; ich bin hungrig, дн есте
ооме; ich bin schlâfrig, мн е
commъ; was ist davon? лтъ ко-
сър? че прецъ аре? еъ ist mir,
als wenn, мн се паре ка мн комъ;
sei gutes Muthes! айв корарис!
ich bin des Todes, снрт мортъ;
ûbel daran sein, а пълъ рехъ; —
п., есрингъ.

Seinerseits, ad., дн паре'ми, дн
партеа са.

Seiner-halben, —wegen, ad., нентръ
дансър, дн привина дансър.

- n., cîmğă propriă, cîmğă de cî-
neșă; cîmğă de valorea sa; —
genüßsam, a. mi ad., аndестьларѣ
de cinemî; дешертă; —geschrie-
ben, a. mi ad., автороаѣ, ориѣ-
наѣ; —geschüch, n., монологѣ,
ворсире кэ cinemî; —haß, m., зра
de cine; —heit, f., аnсъимеа
propriă, аncime, individuaitate;
—herr, m., domnă de cinemî,
domnă neatърнатă; —herrschaft,
f., domniă педертъритă, domniă
автократіѣ; domniă de cinemî;
—herrscher, m., авторатă, domni-
торѣ педертъритă; —hilfe, f.,
рѣсвзпаре приватă, vindiaгă; а-
параре de cinemî; —lauter, m.,
свпъгоре, вокаръ (ласникъ); —
liebe, f., изсире de cine, аморе
propriă; eroicmă, esime; —lob,
n., ласдъ propriă, ласдъ de cine;
—mörder, m., cînsăidă, зчигъторѣ
de cinemî; —prüfung, f., ессаменă
de cinemî; —rache, f., рѣсвзпаре
propriă, vindiaгă приватă; —
ruhm, m., глоріѣ дешертă, vani-
tate; —ständig, v. Selbständig;
—sucht, f., eroicmă, esime; —
suchtler, m., eroicoră, esicră; —
thätig, a. mi ad., лъкръторѣ de
cinemî, necliră; —thätigkeit, f.,
лъкраре неcliră, спонтанitate;
—untersicht, m., аnвъгътеръ de
cinemî; —verachtung, f., дисрецă
пропріѣ, врпѣ de cinemî; —
vergessen; a. mi ad., вігатă de
cinemî; —vergessenheit, f., вітаре
de cinemî; —verläugnung, f., ас-
негаре, лъндаре de cinemî; —
vertheibigung, f., аnпараре de ci-
nemî; —vertrauen, n., аnкредереа
ла cinemî, копедіицъ пропріѣ;
—wille, m., воицъ propriă; —
zufriedenheit, f., аndестьларе кэ
cinemî.
- Selbstich**, a. mi ad., eroicikă, in-
тересатă (ла фолослă съѣ).
- Selbstler**, m., eroicră.
- Selenium**, n., (xim.) салинă.
- Selig**, a. mi ad., ферице, ферицитă;
рѣпосатă (ла Domnăлă), мортă;
—macher, m., ферициторѣ, сълв-
- торѣ (Хс.); — sprechen, v., де-
карѣ de сънтă (не знă рѣпосатă).
- Seligkeit**, f., ферицире, ферицитате.
- Sellerie**, f., гелинă, селерѣ (лэгъмă).
- Selten**, a. mi ad., парă; апаре, е-
паре ори; кѣриосă; cîngларă, стра-
ординарѣ.
- Seltenheit**, f., паритате, лъкръ парă.
- Seltsam**, a. mi ad., парă; кѣриосă;
cîngларă, vizарă (фр.); стрѣнă;
страординарѣ.
- Seltsamkeit**, f., паритате, cîngларі-
тате; страваганцъ, лъкръ стра-
ординарѣ.
- Semester**, n., семестрă, жамътате
de ааă.
- Semifolon**, n., изнтă кэ комă, се-
миколонă.
- Semilor**, m., сѣмилорă (miner.).
- Semiologie**, f., Semiotif, f., сѣмио-
тикă (штинă).
- Semmel**, m., гъне алъ, франселă,
минă; —mehl, n., флореа фъinel.
- Senat**, m., сенатă (Rath); —be-
schluß, m., декретѣ din сенатă.
- Senator**, m., сенаторѣ (Rath), сѣ-
тѣторѣ, вѣтрънă.
- Sens**, n., cînodă (соворă), адзнанă
vicerісескă; —brief, m., —schrei-
ben, n., епистолă.
- Sensel**, v. Zindel, Zindel.
- Senden**, v., митă, тримитă, мѣнă;
сподезă.
- Sender**, m., мидъторѣ, тримидъторѣ,
мѣнъторѣ.
- Sendung**, f., micisne, мѣнътеръ;
спедіцине.
- Sensbaum**, m., сенă, арвореа de
сенă; —blätter, pl., фол de сенă.
- Sens**, m., мѣштарѣ (фр. moutard);
сенанă; seinen — dazu geben, а
ла парте ла конверсциѣне.
- Sensbrühe**, f., замă, салце (ital.
salsa) кэ мѣштарѣ; —büchse, f.,
ворканă кэ мѣштарѣ; —forn, n.,
гръзнте de мѣштарѣ; —mehl, n.,
мѣштарѣ мѣчинатă, фъинă de мѣ-
штарѣ; —pflaster, n., власгрă,
етилластрă de сенанă, сенанісă;
—teig, m., алатă de мѣштарѣ.
- Sengen**, v., арă; пѣрескă, пѣр-
жолескă; аnрадă; — und bren-

nen, а прѣсаче дн фокѣ шн дн
 флактрѣ.
 Sengerig, a. шн ad., пѣрлітѣ.
 Senior, m., маі вѣтрѣнѣ, сѣніорѣ,
 maі de anі.
 Seniorat, n., сѣніоратѣ, деканатѣ
 (ла школе).
 Senfangel, f., цицанѣ днцененитѣ.
 Senfblei; v. Bleistolz.
 Senfe, f., (грѣд.) вогъшѣ; скѣзѣн-
 дѣтѣрѣ, гѣвѣлѣтѣрѣ (депѣтѣнтѣ);
 знѣлѣ de кѣзѣндатѣ; кѣтѣпѣлѣ.
 Senfel, m., знѣлѣ de кѣзѣндатѣ;
 скѣвѣ; ценѣ; пантлѣкѣ.
 Senfeln, v., днцененескѣ (кѣ аче,
 кѣ дндреле).
 Senfelnabel, v. Schmittnabel.
 Senfen, v., кѣзѣндѣ, скѣворѣ, де-
 ласѣ; (вогъшнѣ, вѣла); сѣдескѣ;
 днпѣлѣнтѣ; sіch —, ме ашезѣ,
 ме деласѣ, ме ласѣ дн жосѣ;
 кадѣ (дн ценѣнтѣ).
 Senfer, m., ратѣрѣ de рѣсѣдѣтѣ,
 вогъшѣ; кѣрлітѣ de вѣтѣ; волокѣ;
 трѣхеѣ (версѣ).
 Senf-garn, n., —hamen, m., волокѣ,
 реѣеа, трѣжѣ.
 Senfker, m., пантлѣкарѣ.
 Senklinie, f., лѣнѣ перпендѣкларѣ.
 Senfnabel, f., сонѣтѣ, чѣркѣ, чер-
 кѣтѣре.
 Senkrebe, f., вѣдѣ de сѣдѣтѣ, вогъшѣ.
 Senkrecht, a. шн ad., дрептѣ дн
 жосѣ, перпендѣкларѣ, ла пѣтѣвѣ.
 Senkreuze, f., вѣршѣ (de пескѣтѣ).
 Senkwaage, f., ареометрѣ.
 Senkung, f., ашезѣтѣрѣ, делѣсѣтѣрѣ,
 делѣсѣтѣнтѣ, кѣзѣндѣтѣрѣ, ско-
 ворѣнтѣнтѣ.
 Senne, f., кѣрдѣ de аркѣ (Sehne);
 чѣрдѣ de вѣте; колѣва вѣкарѣлѣ
 (дн Елвѣцѣ); сенѣ (арборѣлѣ).
 Senner, m., вѣкарѣ (дн Елвѣцѣ);
 кадѣ de ергѣлѣ.
 Sennerei, f., вѣте грѣсе (дн Елвѣцѣ);
 вѣтѣтѣрѣ знѣ стаѣ вѣчѣле; кѣ-
 шѣпѣ, стѣлѣ, врѣлѣтѣрѣ.
 Sennhütte, f., кѣшѣпѣ, стѣлѣ.
 Sennicht, a. шн ad., первосѣ, вѣп-
 жосѣ, тѣпгосѣ.
 Senjal, m., самсарѣ (Mäfler).
 Senje, f., косѣ, фалѣе (мождѣв.)

Sensen, v., косескѣ (Mähen).
 Sensemänn, m., косашѣ; хѣлѣчерѣ
 (ла вѣтаѣе); Мѣрѣеа.
 Senseschmied, m., фазрѣ de косѣ.
 Sensesie, f., сѣтѣсѣрѣ.
 Sensesz, f., сѣпѣнтѣ.
 September, m., Септеѣвѣре.
 Septime, f., (мѣс.) септѣмѣ.
 Sequester, m., сѣквестѣрѣ.
 Serail, n., серѣлѣ (ла сѣлатѣнѣ).
 Seraph, Seraphin, m., Серафѣнѣ,
 днперѣ кѣ 6 арѣе.
 Serasfier, m., серасѣерѣ, мѣніотѣрѣ
 de рѣсѣвоѣ; комѣндантѣ de ар-
 матѣ (ла тѣрѣнѣ).
 Serenate, f., серѣтѣ, серѣпатѣ (мѣ-
 сѣкѣ de нѣпѣте).
 Sergeant, m., серѣеантѣ (ранѣ de
 сѣвоѣдѣрѣ).
 Serpent, m., (мѣс.) серпѣнтѣ, шер-
 пѣнтѣ.
 Serpentinstein, m., серпѣнтѣнтѣ, пѣтра
 шерпѣнтѣ (Schlangenstein).
 Service, n., сервѣцѣ, арѣнтѣрѣ de
 масѣ; платѣ de кѣартѣрѣ.
 Serviette, f., сервѣетѣ, шервѣетѣ, пѣп-
 зѣтѣрѣ de штерѣсѣ (ла масѣ).
 Servitut, f., сервѣтѣте, трѣкѣтѣтѣре
 (нѣнтѣре вечѣлѣ, de нѣчѣрѣ, de апѣ
 ш. а.).
 Sesamfrant, n., сесѣатѣ (платѣ).
 Sessel, m., сказнѣ (Stuhl), скѣмнѣ
 (вѣпѣцѣ), шѣдѣ, шѣзѣ, шѣзѣ.
 Sesshaft, a. шн ad., домѣчѣлѣатѣ, шѣ-
 зетѣрѣ кѣ локѣнѣца.
 Sesson, f., сесѣсѣне, шѣзетѣтѣрѣ; шѣ-
 дѣнтѣ.
 Sester, m., сестѣрѣ, вѣдрѣ.
 Sesterze, f., сестѣрѣцѣ (монѣетѣ ла
 Рѣманѣ).
 Setzen, v., пѣнѣ, ашезѣ, колѣкѣ;
 — Sie sіch, шѣзѣ Dta; die Ge-
 schwulst setzt sіch, дншѣлѣтѣрѣ скаде;
 das Pferd setzt gut, кѣлѣлѣ сѣре
 вѣне; Alles daran —, а черка
 орѣ че (пѣнтѣрѣ знѣ лѣкрѣ); sіch
 über etwas hіnweg —, а нѣлѣ пѣса
 de чеѣа, а се пѣлѣа маі прѣсѣсѣ
 de орѣче пѣпѣлѣчѣре; Bäume —,
 а пѣлѣпта арборѣ; über den Fluß
 —, а нѣта прѣстѣе рѣдѣ; einem
 den Kopf zurecht —, а вѣга мѣн-

- цие. да каплаѣ кѣва, а подецеи
по чинава; анѣ ланд —, а де-
вѣрка, а еши по вѣкатѣ; Schrift
—, а компоне литере, а шеза
литере (пентра тинарѣ); aufѣ Spiel
—, а пѣне да парикѣлѣ; einem
den Stuhl vor die Thüre —, а
арѣта кѣва зшеа, а'лѣ да не зшѣ
аарѣ.
- Seher, m., ашезѣторѣ де литере
(Schriftseher, съпарѣ).
- Sehfaſen, m., (типогр.) вѣнтарѣ.
- Sehfaſſer, m., чоканѣ крѣпѣторѣ
(де оерѣ).
- Sehfaſſe, m., иенѣроие де ѣ оѣта.
- Sehfaſſen, m., кѣгѣ де кѣлесѣ (ли-
тере).
- Sehkompaſſ, m., вѣсолѣ де паратѣ.
- Sehkuſt, f., арѣ де кѣлесѣ (литере).
- Sehling, m., рѣсадѣ, пѣнѣтиѣ, пѣнѣ-
тѣлиѣ; пѣскѣлеѣ (де семѣлиѣ).
- Sehreiſſ, n., в. Senfer.
- Sehreich, m., пѣкѣлиѣ (де парѣитѣ
пешѣ).
- Sehung, f., ашезѣтѣрѣ, компѣсѣрѣ,
комѣсѣемѣнтѣ, колокоѣмѣнтѣ.
- Sehwage, f., пѣвелѣ, кѣмѣлиѣ, пѣвѣ-
лиѣ.
- Sehzeit, f., оѣтѣтѣра иенѣриорѣ.
- Seuche, f., епидемѣ, компѣлиѣ, мо-
лимѣ; чѣтѣ, колѣ липѣчѣсѣ; bez
perſiſche —, вола вѣперѣ, вола дѣн
деоѣриѣри.
- Seuſenſtoſſ, m., матерѣ молѣци-
чѣсѣ, липѣчѣсѣ, миѣстѣ.
- Sevenbaum, m., савѣнѣ (Sebenbaum).
- Seuſzen, v., сѣспѣнѣ, оѣтезѣ; пѣмѣ.
- Seuſzer, m., сѣспѣнѣ, оѣтѣтѣрѣ; че-
мѣтѣ.
- Sexageſima, f., дѣмѣнека Триодѣкѣ.
- Seyn, v., в. Sein v.
- Shawl, m., маѣлѣ.
- Shetif, m., шерѣѣ, кѣпетенѣ (да
рѣсѣрѣитѣ).
- Sibille, Sybille, f., Сивѣлѣ, профѣтѣ
(да антиѣлѣ Romani); вагѣ, ое-
меѣтѣ оѣрѣтемѣтѣорѣ.
- Sibylliniſch, a., сивѣлинѣ.
- Sich, pron. dat. ſi ac., ſie, да сине;
се, по сене; даѣ verſteht —, а-
чѣста се дѣделѣе; еѣ hat niſtѣ
auf —, не оѣче ниѣика; Jeder iſt
- ſelbſt der Nѣchſte, доѣе-ме де
тоѣтѣ лѣмеа, иар' де ниѣе ми се
рѣне ниѣма; о mal аѣрѣме кѣ-
маша дѣкѣтѣ пѣсѣеаа.
- Sichel, f., сечѣре, оѣлѣчѣорѣ; иѣнѣ
пѣрѣ; —fѣrmig, —iſch, a. ſi ad.,
да оорѣна сечѣриѣ, ка сечѣреа;
—fraut, n., сѣчѣрѣриѣ; —wagen,
m., карѣ кѣ кѣсе (арѣатѣ).
- Sicheln, v., сечѣрѣ (Ernten).
- Sicher, a. ſi ad., сѣгѣрѣ, сѣкѣрѣ,
пѣндѣитѣ; стѣверѣ; да адѣлѣосѣ;
—geleit, n., кѣндѣсѣ сѣгѣрѣ (ital
salvocondetto).
- Sicherheit, f., сѣкѣрѣитѣ, сѣгѣранѣ;
каѣиѣне.
- Sicherheitſ-anſtalt, f., —behѣrde, f.,
молѣиѣ, дѣрегѣторѣ пентра сѣ-
кѣрѣитѣеа пѣалиѣ; —kaffe, f.,
вѣпѣеа де сѣгѣранѣ (да машина
кѣ аѣрѣ); —maſſetegel, f., пѣсѣрѣ
молѣиѣеѣ.
- Sicherlich, ad., сѣгѣрѣ, да сѣгѣрѣ.
- Sichern, v., асѣкѣрѣ, асѣгѣрѣ; га-
ранѣтезѣ, стаѣ вѣнѣ; каѣдиѣеѣ;
прѣсѣрѣвѣзѣ; стрѣкѣрѣ, сѣлѣтѣ ми-
пѣре.
- Sicherung, f., сѣкѣрѣитѣеа, асѣгѣранѣ.
- Sicht, f., вѣзѣтѣ, ведеѣре (vista),
дѣоѣдошѣре (а ѣѣлѣ молѣе); drei
Tage nach —, тѣрѣ зѣле дѣлѣ ве-
деѣре; auf kurze —, не зѣле пѣ-
дина дѣлѣ вѣзѣтѣ.
- Sichtbar, —lich, a. ſi ad., че се
кѣте ведеѣ, ведеѣратѣ, епѣдиѣте,
лѣтѣрѣтѣ, маниѣестѣ, по оѣлѣ;
—werden, а дѣлѣрѣ, а се иѣ, а
дѣченѣ сѣ се вѣзѣ.
- Sichtbarkeit, f., ведеѣрѣеа, еѣеѣдѣнѣ.
- Sichtbrief, m., молѣиѣ (каѣвѣ) да
ведеѣре.
- Sichten, v., чернѣ, аѣгѣтѣ, лѣтѣрѣсѣтѣ.
- Sichtlich, a. ſi ad., ведеѣратѣ, вѣ-
тѣторѣ да оѣтѣ (в. Sichtbar).
- Sidern, v., пѣкѣрѣ, пѣе стрѣкѣрѣ,
кѣрѣ да пѣкѣтѣри.
- Sie, pron. fem. sing., ſi пѣеѣралѣ
да пѣр.; еѣ, дѣнса; еѣ, еѣ,
дѣнѣил дѣнсеѣе; еѣ дѣтѣрѣеѣе ми
ка а доѣа пѣрсѣнѣ тѣлѣтѣорѣ; ſiſt.
ſi n.: Sie haben mir geſagt, Dra
miaſi сѣлѣсѣ, сѣѣ Дѣотѣрѣ миѣдѣ сѣлѣсѣ.

—reich, n., трофеѣ, монументъ де вѣкторіѣ; —fest, f., —fest, n., solemnitate де дивинцере; —fürst, m., принципѣ дивинцторѣ, domnă вѣкторіосѣ; —geränge, n., тризмѣ, помпъ тризмѣалъ; —gott, m., Марте; —göttin, f., Вѣкторіа, Белона; —held, m., ероѣ вѣкторіосѣ; —herr, m., трънъ арматъ вѣкторіосѣ; —krone, m., —krone, f., кълънъ, коронъ де тризмѣ; —orfer, n., сакрїоїчїѣ де вѣкторіѣ; —rausch, —taumel, m., вѣцїѣ де вѣкторіѣ, естасѣ, де дивинцере; —wagen, m., каръ де тризмѣ; —zug, m., парадъ тризмѣалъ, интрагъ къ тризмѣ.

Sieg-haft, —reich, a. шї ad., вѣкторіосѣ, тризмѣторѣ

Siegesgeschrei, n., стрїгѣтѣ де дивинцере.

Siegeslied, n., кълъкѣ де тризмѣ.

Siehe! етъ! екъ! прївеште!

Siehe, f., сѣмїшкѣ (Sie); (ла сѣралварї) марїне крестатъ, дїататъ.

Siefeln, v. Siefeln.

Siel, n., опрїтъръ, їезьтъръ, ставїѣ.

Siele, f., тїнгъ; гъръ де хамѣ.

Signal, n., сѣмнѣалъ, сѣмнѣ.

Signalement, n., контрасѣмнѣ; сѣмнѣмнѣтѣ, дескрїереа сѣмнѣлорѣ знеї persóne.

Signaliren, v., сѣмнѣрезѣ, сѣмнѣрескѣ, зърескѣ шї даѣ де шїре (о трънъ, о persónѣ, о naie).

Signalist, m., сѣмнѣрїсѣтѣ, сѣмнѣрїсѣторѣ (ла тръне).

Signatur, f., сѣмнѣтъръ, сѣмнѣрїкѣ, етїкеръ; сѣвскрїпцїоне; сѣмнѣ (ла кола тїнѣрїтѣ).

Signet, n., сїцїлѣдѣ (v. Siegel).

Silbe, f., сїлавъ.

Silben-fall, m., рїтмѣалъ, кѣдїнѣа сїлавѣлорѣ; —maß, n., просодїѣ, мѣсѣра сїлавѣлорѣ; —schwer, m., pedantѣ, кърїторѣ центръ тогъ сїлава; —weise, ad., сїлавъ де сїлавъ.

Silber, n., арїнтѣ; gebiegenes —, арїнтѣ патїѣ.

Silber-ader, f., вѣлъ де арїнтѣ;

—ähnlich, —artig, a. шї ad., арїнтѣ, ка арїнтѣалъ; —arbeit, f., арїнтѣрїѣ, лѣсѣр де арїнтѣ; —arbeiter, m., арїнтѣрѣ; —batten, m., —stange, f., варъ де арїнтѣ; —bart, m., варъ кърѣнтъ, омѣ вѣтрѣнѣ; —baum, m., номѣлѣ Dianei; —bergwert, n., —grube, f., мїнъ де арїнтѣ; —beschlag, m., сѣрекѣтъръ, сѣрекѣмнѣтѣ, гарпїтѣр де арїнтѣ; —blech, n., —platte, f., плѣкѣ, тавлѣ де арїнтѣ; —borte, —treffe, f., ралонѣ де арїнтѣ; —bröckel, m., врокѣтѣ (матерїѣ, десѣтѣр) де арїнтѣ; —braut, m., сїрѣ, телѣ, сѣртѣ де арїнтѣ; —erz, n., мїнеръ де арїнтѣ; —farbe, f., колорѣ арїндїѣ, арїнтѣ; —espe, f., —pappel, f., плонѣ арїнтѣ; —fisch, m., арїнтѣнѣ; —flitter, —flinter, m. pl., сїлѣтѣрѣ, вїсанїнѣ, лѣстрїнѣ де арїнтѣ; —flotte, f., флота де Mecciko; —gang, m., сїрѣ, сїрѣтѣр де арїнтѣ; —gehalt, m., валорѣа арїнтѣалѣ, градѣлѣ еїнецѣ арїнтѣалѣ; —geld, n., —münze, f., —stück, n., монѣтѣ де арїнтѣ; —geschirr, n., арїнтѣрїѣ, vase де арїнтѣ; —glanz, m., лѣстрѣ арїндїѣ; —glätte, f., лїгарїрїѣ де арїнтѣ; арїрїтѣ; —grau, a., сѣварїндїѣ; —haar, n., нѣрѣ кърѣнтѣ, нѣрѣ алѣ; —haltig, a., конїнѣторѣ де арїнтѣ; —hell, a. шї ad., лѣстрѣ арїнтѣалъ; —hochzeit, f., нѣнтѣ де арїнтѣ (ла 25 ani); —klang, m., сѣнерѣ арїндїѣ; —kuchen, m., вѣргъ де арїнтѣ; —lahn, m., петѣлѣ де арїнтѣ; —licht, n., лѣмїнѣ арїндїѣ; —mond, m., лѣнѣ арїндїѣ; —rein, a. шї ad., кѣрѣтѣ ка арїнтѣалъ; —reich, a., арїнтѣосѣ; —ring, m., їнѣлѣ де арїнтѣ; —stimme, f., гласѣ; тонѣ арїндїѣ, гласѣ сѣрѣмасѣ ка сѣнетѣлѣ арїнтѣалѣ; —stoff, m., стѣфъ, десѣтѣр къ сѣртѣ; —waage, f., арїнтѣрїѣ; —weide, f., сѣлѣ алѣ, сѣлѣ арїндїѣ; —weiß, n., алѣ къ арїнтѣалѣ, арїндїѣ; —

- lipsъ de аngelesѣ, неангелесере;
 minte cminitivъ.
 Sinnplanze, f., cimgitivъ.
 Sinnreich, a. mi ad., cnpiriosѣ,
 icreпѣ; анерѣ, ипенiосѣ; plainѣ
 de аngelesѣ; plainѣ de cimgѣ.
 Sinnspruch, m., cантингъ, зисъ ип-
 пенiосѣ, апотегимъ (Dentspruch).
 Sinnverwandt, a. mi ad., cinonimѣ,
 de аngelesѣ psdirѣ; —schaft, f.,
 cinonimivъ.
 Sinnvoll, v. Sinnreich.
 Sinnwerkzeug, v. Sinnesorgan.
 Sintemal, ad., oиндкъ.
 Sinter, m., cкaптеie (не саре дънъ
 чоканѣ); cагъ, пётръ вѣросѣ;
 —wasser, n., ацъ анкрестъорѣ.
 Sintern, v., cтръсэдѣ, те cтръкрѣ,
 пикрѣ (ан mine, ан пештерѣ);
 те скоршошѣ, те петрошѣ
 (дънъ пикрѣтѣрѣ).
 Sippe, Sippschaft, f., pēdipe, кзм-
 пѣдипе, копсѣдипе.
 Sirene, f., Cipeпъ (oиндъ оавлосѣ
 парте oемеиъ, парте пеште ми
 кпнтъорѣ); oемеиъ амѣдъорѣ.
 Sirtus, m., Cipiѣ (констельдипе).
 Sirocco, m., Ciroкѣ, вѣтѣ арзиторѣ
 ан mareâ medir.
 Sirop, Sirop, m., cipанѣ.
 Sissamkraut, v. Sefamkraut.
 Sitte, f., darinъ, scандъ, костѣмъ,
 (oslyets); pl. Sitten, моралъ, пѣ-
 правзрѣ; das ist hier nicht mehr
 —; ачѣстѣ не аичѣ не mai еcre
 darinъ; damals wat es —, не
 arsnivъ epa darinъ.
 Sitten-buch, n., карте descupe мо-
 ралъ; —fabel, f., аполорѣ; —ge-
 setz, n., леце моралъ, порвнъ
 моралъ; —lehre, f., моралъ, етикъ;
 —lehrer, m., моралистѣ; дѣнъ-
 дѣтѣорѣ de моралъ; —predigt, f.,
 пpedикъ моралъ; —regel, f., pe-
 гзѣлъ моралъ, пѣссимъ етикъ; —
 richter, m., ченсорѣ; —spruch, m.,
 cантингъ моралъ; —verbesserung,
 f., реoрорта datineпорѣ; —ver-
 derbnis, f., cтpикъчънеа пѣравъ-
 рилорѣ, депрѣдипе моралъ; —
 verfeinerung, f., чивилъсѣдипе.
 Sittenlos, a. mi ad., cтpикатѣ мо-
 раличестре, деправатѣ, неморалъ;
 peѣ dedatѣ, peѣ дѣнъдѣтѣ; —ig-
 keit, f., cтpикъчъне моралъ, де-
 прѣдипе, липса моралѣ, нemo-
 ралитате.
 Sittig, a. mi ad., modestѣ, de цр-
 тѣрѣ кзвиосѣ.
 Sittigen, v., чивилосѣ, андипенѣ,
 cнпѣдипе.
 Sittlich, a. mi ad., моралъ; ländlich
 —, дънъ datina докзѣлѣ.
 Sittlichkeit, f., моралитате, пѣртаре
 кзвиосѣ, оантѣ вѣпъ.
 Sittsam, a. mi ad., моралъ; кз вѣне
 цртѣрѣ, modestѣ; кзвиосѣ; оme-
 nosѣ, онестѣ.
 Sittsamkeit, f., modestivъ, вѣпъ кз-
 вѣндъ, пѣртаре кзвиосѣ.
 Sitz, m., cкавнѣ, меѣзъ, меѣдъ (ан
 карѣ); локѣ; локсѣндъ, pemedѣндъ;
 meзѣтѣ; кзѣкшѣ (ла черѣ); er
 hat — und Stimme im Rathe,
 еѣ арѣ cкавнѣ ми вотѣ ан сватѣ.
 Sitzarbeit, f., лѣкѣ de meзѣтѣрѣ.
 Sitzbank, f., банкъ (ital. panca),
 лавиѣ, пpисѣпъ, cкавнѣ.
 Sitzbein, n., осѣлѣ meзѣтѣлѣ.
 Sitten, v., шедѣ; стаѣ; der Hut sitzt
 schief, иѣрѣria cтѣ cтpикѣмѣ; ich
 habe den ganzen Tag gelesen, еѣ
 meзѣтѣ totъ zioa; bleiben Sie —,
 meзѣ; er hat sie — lassen, а пѣ-
 рѣicir'o, ia анторѣ доcкаѣ (oчорѣ
 ла о фатѣ).
 Sitzer, m., шѣзѣтѣорѣ.
 Sitzfleisch, n., pѣдape; kein — ha-
 ben, а не авѣ pѣдape, а пѣмѣ
 аола докзѣлѣ, а дѣвѣла de коло
 пѣпъ коло.
 Sitzung, f., medѣндъ.
 Stalbe, m., cкалдѣ, варѣдѣ, поетѣ
 кпнтъреѣдъ (ла Скандинавѣ).
 Skelet, n., скелетѣ, осеминте.
 Skeptiker, m., скептикѣ (oikosofѣ,
 карте траѣе ла андоѣлѣ totѣ че
 е ан лѣме).
 Skeptisch, a. mi ad., скептикѣ, кз
 андоѣлѣ.
 Skizze, f., вѣнѣдикъ анчѣпѣтѣ, ан-
 чѣпѣтѣрѣ, арзѣлѣ, снѣдъ (ital.
 schizzo).

- Sfajzetn**, v., сѣдежъ, пѣлъескѣ, decemăş (чева).
- Slave**, m., склавѣ, сѣаѣ (ital. schiavo), рошъ; шервѣ.
- Slavevei**, f., склѣвѣ, скѣвѣ, шервѣ (posiv).
- Slaven-arbeit**, f., дѣрѣ де склавѣ; —**geist**, m., смѣрѣ де склавѣ, servizismă, омѣ къ inima de шервѣ; —**stun**, m., смѣуѣ де склавѣ; —**stand**, m., кондиціоне сервѣ, старе де склавѣ; —**volf**, n., попорѣ де склавѣ.
- Slavisch**, a. ші ad., склѣвскѣ, сервѣ.
- Skorbut**, v. Scharbof.
- Skorpion**, m., скорпѣ; —**öl**, n., олет де скорпѣ.
- Smalte**, v. Schmalte.
- Smaragd**, v. Schmaragd.
- So**, ad.; амеа (ital. sì), дп ачестѣ modă; pron. каре; conj. дѣкъ, де, деѣ, аноі, амеа, де амеа; totămi; wie so? какѣ амеа; so viele Male, де агеа опі; so lange als, нѣнъ кѣндѣ; so wahr ich lebe, не віѣца меа; so bald ich kann, кѣтѣ воіс пѣгеа маі кѣрѣндѣ.
- Sobald**, ad. ші conj., дндатѣ че; авіа.
- Sode**, f., кѣлѣвѣ, коцѣвѣ (чоранѣ); кѣлѣвѣміте.
- Sofel**, m., прѣнѣѣ.
- Sob**, **Sober**, m., фертѣрѣ (дп гѣнтрѣ); арсѣрѣ, дѣрере дп стомахѣ; акрѣлѣ дп гѣтѣ; нѣдѣ.
- Soda**, **Sode**, f., содѣ, алкамі минералѣ.
- Sobann**, ad., атѣнѣ.
- Sobbrennen**, n., в. Sob.
- Sodium**, n., натрѣ.
- Sodomie**, **Sodomiterel**, f., codomiă.
- Sodomit**, m., codomiră.
- Sodomitisch**, a. ші ad., codomiră.
- Sofa**, n., софѣ; канапеа.
- Sofern**, ad., дпкѣтѣ.
- Soff**, m., вѣтѣрѣ некѣмпѣлатѣ, вѣдѣ.
- Sog**, m., сѣптѣрѣ, сѣгѣтѣрѣ; сѣгѣтѣрѣ (махиѣ); зрѣа корѣвѣі дп апѣ, кагеа корѣвѣі.
- Sogbaum**, m., грѣндѣ, дрѣгѣ де лѣсъ, де кошѣ (ла стрѣкѣратѣлѣ сѣрѣрѣіорѣ).
- Sogen**, v., нѣкѣрѣ; се крѣстѣлісѣзѣ, се дѣкѣтѣрѣ (сареа фѣртѣ).
- Soglich**, ad., дндатѣ, нѣмаѣ-деѣлѣтѣ (minten).
- Sohle**, f., апѣ сѣратѣ (din фѣлгѣн), тѣрѣтѣре, саратѣрѣ; талѣ; вѣсъ; логѣдѣлѣ (ла хѣрѣрѣ); кошѣ; зрѣлѣ; лѣгѣлѣ (аратрѣлѣ, пѣлѣлѣ).
- Sohlen**, v., гѣлѣескѣ; те дпдепесекѣ (дп mine).
- Sohlenteder**, **Sohlleder**, n., талѣ, пѣле де гѣлѣлѣтѣ.
- Sohlschaft**, m., нѣдѣ къ саратѣрѣ.
- Sohn**, m., фѣлѣ.
- Söhnen**, **Söhnelein**, n., фѣлѣлѣцѣ, фѣішорѣ, фѣлѣ.
- Söhnen**, **sünnen**, v., дпшѣкѣ.
- Söhnlich**, a. ші ad., дпшѣкѣверѣ, де дпшѣкѣтѣ.
- Sohnsfrau**, f., порѣ.
- Sohnsfind**, n., непорѣ де фѣлѣ.
- Söhnopfer**, v. Sühnopfer.
- Soje**, f., соіѣ (materѣлѣ цѣсѣтѣ din гѣлѣ).
- Solawechsel**, m., полѣцѣ сола (emісѣ nămal odatѣ).
- Solcher**, a. ші pron., атаре, зѣлѣ къ ачѣла, зѣлѣ асѣменѣа; ачѣла.
- Solchergestalt**, ad., дп асѣтѣ фортѣ, асѣтѣлѣ, амеа.
- Solcherlei**, a., де ачѣста.
- Sold**, m., смѣврѣлѣ, лѣфѣ, солдѣ, пѣлатѣ (ханѣ).
- Soldat**, m., солдѣтѣ, омѣ де арме, мѣітарѣ, остѣмѣ; außgediente — ветеранѣ = (вѣтрѣнѣ).
- Soldaten-dienst**, m., сервѣціѣ мѣітѣрескѣ; —**haus**, n., касарѣтѣ; —**hütte**, f., вѣракѣ; —**leben**, n., віѣцѣ солдѣдѣскѣ; —**mäßig**, a., солдѣдѣскѣ, ка солдѣтѣ; —**rod**, m., зѣнѣортѣ; —**stand**, m., старѣ мѣітѣрескѣ; солдѣдѣлѣ; —**wesen**, n., манѣерѣ де солдѣтѣ; —**zettel**, m., чѣдѣлѣ де кѣартѣрѣ.
- Söldner**, **Söldling**, m., смѣврѣіамѣ, мерѣенарѣ, нѣмѣітѣ.
- Solenn**, a., соленѣлѣ, сѣрѣлѣгорѣскѣ; —**ität**, f., соленѣгѣтѣ.
- Solid**, a., солдѣтѣ, рѣспѣнѣкѣверѣ; —**arisch**, a., солдѣтарѣ; —**ität**, f., солдѣгѣтѣ.
- Solitär**, a., оітѣрѣіамѣ.

- Sollen**, v., а трѣба, а ѿ овлегатѣ, се каде, се квинѣ; was soll ich thun? че трѣба съ факѣ? was soll das? че днсементъ аста? er soll gestorben sein, се зиче къ ар ѿ мъртѣ; man sollte es kaum glauben, нѣдѣ вино съ крезѣ.
- Soller**, m., подѣ (de касѣ); рандѣ, катѣ; соларѣ.
- Solo**, n., (мѣс.) соло, кѣнтѣ де зѣл.
- Solschaft**, m., нѣдѣ сѣрѣторѣ.
- Solvent**, a., солвентѣ, кѣпаче а плѣти (datorѣ).
- Solvenz**, f., солвинѣ.
- Sommer**, m., вѣрѣ; ad. imp., вара.
- Sommer-abend**, m., сѣрѣ де вѣрѣ, фрѣтѣ; —aufenthalt, m., локѣинѣ де вѣрѣ, вѣлѣ; —faden, m., нѣнѣ де пѣанпѣнѣ; фѣрѣлѣ Mariel; —flecken, —sprossen, pl., дѣнѣге, пете де сѣре; —frucht, f., —getreide, n., —saat, f., фрѣнтѣ, грѣно, семѣинѣ де вѣрѣ; —hast, a., вѣратѣ; —halbjahr, n., семестрѣ де вѣрѣ; —haus, n., касѣ де вѣрѣ; —hitze, f., кѣдѣрѣ де вѣрѣ, зѣдѣлѣ, арѣинѣ; —hut, m., пѣлѣрѣ де вѣрѣ; —kleid, n., вестѣлѣ де вѣрѣ; —latte, f., мѣлѣинѣ де о вѣрѣ; —laube, f., зѣнѣрѣ; —lebstoße, f., гарѣѣ де вѣрѣ; —lich, a., де вѣрѣ; —lust, f., аерѣ де вѣрѣ; —monat, m., лѣлѣ; —morgen, m., дѣмѣнѣинѣ де вѣрѣ.
- Sommern**, v., се днверѣлѣ, се фаче вѣрѣ.
- Sommerzeit**, v., верѣлѣ, цѣнѣ дн верѣрѣкѣ (o vitѣ).
- Sommer-obst**, n., пѣме верѣтѣче; —pflanze, f., пѣлѣтѣ де вѣрѣ; —roggen, m., сѣкарѣ де вѣрѣ; —seite, f., лѣтѣре мѣзѣонѣрѣ; mein Zimmer liegt an der —seite, касѣ mea зѣче сѣре сѣдѣ; —stich, m., рѣмедѣинѣ де вѣрѣ; —sonnenwende, солѣтѣинѣ де вѣрѣ; —tag, m., зѣ де вѣрѣ; —thierchen, v. Schneeglöckchen.
- Sommerung**, f., цѣнѣре дн верѣтѣкѣ.
- Sommer-vogel**, m., фѣрѣалѣ, фѣлѣтѣре; —wäizen, m., грѣлѣ де вѣрѣ;
- wende, v. —sonnenwende; —zeit, f., вѣрѣ; —zeug, n., матерѣ де вѣрѣ.
- Somnambule**, m., сомнѣтѣлѣторѣ, сомнѣтѣлѣ.
- Somnambulismus**, m., сомнѣтѣлѣизѣмѣ.
- Sonach**, ad., асѣелѣ, ашадѣр, дѣлѣ ачѣста, дѣчѣ.
- Sonate**, f., сонатѣ.
- Sonatine**, f., сонатѣнѣ, сонатѣ мѣлѣ.
- Sonde**, f., кондѣ, черкѣлѣоре.
- Sonder**, pr., фѣрѣ.
- Sonderbar**, a., десѣлѣрѣдѣверѣ; сѣнѣлѣрѣ, партикѣларѣ; парѣ, кѣрѣсѣ, стрѣорѣдѣнарѣ, чѣсдѣрѣ; es kommt mir sehr — vor, дѣмѣлѣ зѣно прѣ кѣрѣсѣ; —feit, f., сѣнѣлѣарѣтѣтѣ; лѣкѣрѣ де мѣрѣре; er hat viel — feiten an sich, о знѣ омѣ фѣрѣ чѣсдѣрѣ.
- Sonderlich**, a., партикѣларѣ, стрѣорѣдѣнарѣ; ad. mal вѣрѣтѣсѣ, малѣ аелѣсѣ; es kein eck nicht, нѣсѣинѣ, нѣ мѣлѣлѣ; ich habe keine —e Lust dazu, нѣамѣ мѣлѣтѣ пѣлѣчере шѣлѣ.
- Sonderling**, m., омѣ десѣколѣ, омѣ чѣсдѣрѣ, кѣрѣсѣ; орѣдѣиналѣ.
- Sondern**, conj., ма, чѣ, днсѣ; nicht allein . . —auch, нѣнѣмѣлѣ, чѣ днлѣ, ма днлѣ . .
- Sondern**, v., а десѣлѣрѣдѣ, десѣчалѣ, десѣлѣрѣка.
- Sonders**, ad., sammt und —, кѣ тогѣ, тогѣ кѣдѣ сѣнтѣ, тогѣ дншрѣлѣ.
- Sonderung**, f., десѣлѣрѣдѣре.
- Sondiren**, v., кондѣлѣ, черкѣлѣ.
- Sonnabend**, m., сѣмѣвѣтѣ (сѣватѣ).
- Sonne**, f., сѣре; (дн kin.) асрѣ; es ist nicht so fein gesonnen, еѣ kommt endlich an die —n, нѣчѣ о фѣнтѣ атѣлѣ де аскѣпѣсѣ, карѣ 'noire сѣ нѣ есе лѣ лѣмѣнѣ.
- Sonnen**, v., сѣрелѣ, сѣлѣнѣ лѣ сѣре, днсѣрелѣ.
- Sonnen-anbeter**, m., елѣолѣатѣрѣ, днѣкѣнѣторѣ лѣ сѣре; —aufgang, m., рѣсѣрѣлѣ сѣрѣлѣлѣ, орѣентѣ; —bahn, f., елѣнтѣкѣ; —blick, m., рѣзѣ томѣлѣтанѣ а сѣрѣлѣлѣ; —blume, f., фѣлѣреѣ сѣрѣлѣлѣ, днсрѣ сѣре, елѣотрѣлѣ; —brand, m.,

армигъ; — dienst, m., елокъ; —
 — fächer, m., змвръхъ; — fächer,
 f., (астр.) факъре дзминоче (ан
 соре); — ferne, f., (астр.) фелъ;
 — finsterniß, f., еклиасъ, дитънечине
 де соре; — fessen, m., патъ ан
 соре; — glanz, m., стрълчире де
 соре; — glut, f., армигъ, ардоре
 де соре; — hell, — klar, a. шî ad.,
 дзминоскъ, кларъ, ка соре; —
 — ir. vederatъ, дзминатъ; —
 — hîbe, f., ардореа соре; —
 — hof, m., кз-
 нзъ, черкъ дзминоскъ ан цира
 соре; — jahre, n., анъ соларъ;
 — jâser, m., возъ азî Dzeъ == (ер.
 vache a Dieu); — joller, m., тэръ
 (за кай); — kreis, m., орвигъ со-
 ларъ; — lauf, m., кърскъ соре-
 лъ; — licht, n., дзмина соре; —
 — messer, m., елиометръ; — mi-
 kroskop, n., микроскопъ соларъ;
 — monat, m., дзнь соларъ; —
 — nâbe, f., перилъ; — rauch, m.,
 пълъ, чегъ сѣкъ; — regen, m.,
 плотъ къ соре; — ring, m., инелъ
 соларъ; — selbe, f., дискъ соре-
 лъ; — schein, m., дзминъ де соре,
 соре; пров. auf Regen folgt —
 schein, дзнь плотъ тинъ вонъ;
 — schirm, m., парасоре, змвръхъ
 == (итал. ombrella); — sette, f.,
 латреа де кър соре; — stand,
 m., солстидъ (де вѣръ, де ѳръ);
 — staubchen, n., атомъ, пптеле
 висере ан дзмина соре; —
 — stich, m., ватере де соре; тэръ
 (за кай); — strahl, m., разъ со-
 ларъ; — straße, f., калеа соре; —
 — system, n., систетъ соларъ; —
 — thau, m., рѳъ соларъ; — uhr,
 f., кадранъ соларъ; — uhrkunst, f.,
 гномоникъ; — untergang, m., ав-
 селъ соре; — wende, f., сол-
 стидъ; — zeiger, m., кадранъ со-
 ларъ; — zirkel, m., чикъ соларъ.

Sonnicht, Sonntag, a. шî ad., соритъ,
 дзминатъ де соре, ѳенскъ соре.

Sonntag, m., зюа соре (анainte
 де Kpicъ) азî: дзминекъ.

Sonntâgig, sonntâglich, a. шî ad.,
 де дзминекъ, дзминикакъ.

Sonntags-andacht, f., евлъ, де-

воцъне дзминикакъ; — stand, n.,
 откъл перонка; — steid, n., вест-
 ментъ де дзминекъ; — schule, f.,
 школъ де дзминекъ; — staat, m.,
 дзвркъ-минте де дзминекъ.

Sonor, a., соноръ.

Sonst, sonstig, ad., азтръминте, азт-
 минте; асаръ де ачѳета; азтѳелъ;
 — odinôrþ; de darinъ; — wo, zn-
 deua; — nicht, азтъ миника; меѳт
 алъ —, ма! мзатъ декълъ азт-
 датъ; wenn es — nicht ist, декъ
 е нзма! азтъл.

Sonstig, a.; de азтдгатъ, де оди-
 нѳръ; seine — e Tugend, чело-
 лате виртъ азî сале.

Sopha, v. Sofa.

Sophist, m., соѳистъ, философъ
 минчинскъ; — erri, f., соѳистеръ,
 соѳистъ; — isch, a., соѳистикъ.

Sorban, n., сурбанъ (гласъ).

Sopratare, f., сурпатаръ, песте таръ.

Sorge, f., грижъ (о рзд. къ: negli-
 gentia, diligentia).

Sorgen, v., дургрижескъ, портъ, ам
 грижъ; казтъ (de .); mie temð;
 — Sie nicht dafür, n'al грижъ,
 н'я! ѳиъ темъ; für seine Familie
 —, а кълта де фамилия ка; lassen
 Sie Andere dafür. —, аста съ
 нз ѳл скоуъ пер! азъ.

Sorgen-frei, a. шî ad., дивѳъ де
 грижъ; — last, f., сарчина грижъоръ;
 — los, a., ѳъръ грижъ; — ruhl, m.,
 сказнъ тател, межъ къ браде.

Sorgfalt, f., дизиѳгъ, грижъ; atten-
 tion, дзреаминте.

Sorgfältig, a., дизиѳото, аттенѳъ,
 къ грижъ; — feit, f., карактеръ
 дургрижъ.

Sorglich, a., дургрижъоръ; — feit, f.,
 дургрижере.

Sorglos, a., сѳекръ, негржижъ; — ig-
 feit, f., сѳекрѳатѳе, негржижъ;
 — pedoringъ.

Sorgsam, a., дургрижаръ; — feit, f.,
 дургрижъ, превезинъ.

Sorgen, v., дегъ дѳуръ къ ѳне.

Sorte, f., снѳъ, солъ, ѳелъ.

Sortiment, n., сорпимънтъ.

Sortiren, v., сорпезтъ ан ѳазрѳ,
 азѳтъ соѳрпѳе.

Sofehr, ad., агѣтѣ de таре.
 Sofe, f., сокѣ, салче (дн Ром.) =
 (ital. salsa).
 Sothan, a., ачестѣ.
 Souverän, m., свѣранѣ; —ität, f.,
 свѣранитате.
 Soviet, ad., агѣтѣ de мѣртѣ; — ich
 weis, не кѣтѣ шлѣ.
 Spähsicht, m., кѣзгѣтѣрѣ скодитѣре.
 Spähen, v., скодетскѣ, смionezѣ;
 —, n., скодире (ital. codiare).
 Späher, m., скодиторѣ, смionѣ.
 Spähung, f., скодитѣрѣ.
 Spafe, f., (дн пил) pedикѣторѣ.
 Spalier, n., спалиерѣ; шпѣ (сол-
 даг); Soldaten in — aufstellen,
 а пѣне не солдагѣ дн шпѣ.
 Spalt, m., Spalte, f., деспикиѣтѣрѣ,
 крѣпѣтѣрѣ, сошнiетѣрѣ (ital. fes-
 sura); —bar, a., крѣпаверѣ.
 Spalten, v., крѣпѣ, сошнiлѣ.
 Spalter, m., крѣпѣторѣ.
 Spaltig, a., крѣпѣчосѣ, плинѣ de
 крѣпѣтѣрѣ.
 Spaltung, f., деспиаре, деспиаре;
 деспирире; шислѣ (дн релѣе).
 Spas, m., аскѣ; mindig (schidia
 лат.); Späne von Feilen, нiарѣтѣ,
 правѣ дѣлѣ пилѣ; —bett, n., патѣ
 (de лѣпнѣ).
 Spänen, v., даѣ шцѣ, ашкѣ ла
 пентѣ; днцерѣ.
 Spanferkel, n., парчѣлѣ de ланте.
 Spange, f., кѣзграмѣ, аграѣ; кѣз-
 тѣре (ла картѣ).
 Spangler, m., фѣралсарѣ.
 Spangrün, n., колѣре верде.
 Spanisch, a., сманиолескѣ; ойг. стрѣинѣ,
 чѣсдатѣ; das kommt ihm — vor,
 ачѣста i се паре стрѣинѣ; —e
 Hflege, f., кантаридѣ; —e Wand,
 f., паравѣнтѣ.
 Spani, m., глѣспѣ; —ader, f., перѣ.
 Spante, f., палиѣ.
 Spannen, v. a., стиндѣ, днкорѣдѣ;
 приндѣ, днканѣ (каил); днриндѣ
 (вѣнтрѣе); месѣрѣ кѣ палта;
 торѣрежѣ; das Kleid spannt, ме
 стринѣ вѣстмѣнтѣлѣ; ich bin sehr
 darauf gespannt, ам таре кѣри-
 ситате; die Saiten zu hoch —, а
 претинде прѣ мѣртѣ; mit einem

gespannt sein, а ѣи чертѣтѣ кѣ
 чинѣна; —, v. n., амѣ стѣвѣ —,
 iаѣ аминте кѣ днкорѣдѣре.
 Spannenlang, a. шѣ ad., de о палиѣ
 (лѣнр).
 Spannet, m., днкорѣдѣтѣре, кѣиѣ
 днкорѣдѣтѣре.
 Spanner, m., днхѣтѣторѣ; трѣсѣрѣ
 кѣ зѣлѣ калѣ, доѣ шчѣ.
 Spannfeder, f., кѣрдѣ, ресѣрѣ, арѣ;
 —hoch, a. шѣ ad., днпалѣ de о
 палиѣ; —hoch, n., фѣсчѣлѣ дн-
 тинѣторѣ; —fette, f., педикѣ, ланѣ
 de днпедекатѣ; —kraft, f., ела-
 стичитате, пѣтере днкорѣдѣтѣре;
 —kräftig, a., еластикѣ; —nagel,
 кѣиѣ de днкорѣдатѣ; —raupe, f.,
 омидѣ прочѣсiонарѣ; —riemen,
 m., (колѣцнарѣ) пѣдалѣ; —schürte,
 pl., кѣрдѣле дѣла о товѣ; —wind,
 f., стѣнсемаѣтѣ, днкорѣдѣтѣрѣ.
 Spar-büchse, f., кѣзѣтѣре, кѣтѣ de
 кѣзѣтѣ банѣ; —casse, f., кѣсѣ de
 кѣзѣтѣ; —en, v., кѣзѣ, пѣстрѣжѣ
 пѣ кѣлѣсѣскѣ, иконѣмисѣскѣ банѣ;
 —en, n., кѣзѣаре, иконѣмѣ; —er,
 m., иконѣмѣ, пѣстрѣторѣ.
 Spartenfchen, n., канѣтѣ (мѣкѣ) de
 лѣминаре (рѣмасѣ).
 Spargel, m., спаранѣ; —bett, n.,
 стрѣтѣ de спаранѣ; —brühe, f.,
 замѣ, салче de спаранѣ.
 Spar-geld, n., —pfennig, m., банѣ
 de пѣстрѣтѣ; —herd, m., вагрѣ
 de иконѣмѣ.
 Spargelflee, m., лѣдѣрпѣ, кѣлѣвѣтѣ.
 Spar-kalf, m., iасѣ (арѣ); —kühe,
 f., кѣкѣ de иконѣмѣ.
 Spärlich, a., фѣргалѣ, калѣкосѣ, ш-
 цинѣ; ad., кѣ кѣзѣаре, не спонѣ;
 —keit, f., фѣргалитате, кѣзѣаре
 таре; пои. калѣчѣ.
 Sparten, m., кѣпѣтѣлѣ (de патѣ),
 кѣриѣрѣ de кѣсѣ; er hat einen
 — zu viel, i лѣнсеште о дѣрѣ;
 —werk, m., кѣпѣтѣлѣ de кѣриѣрѣ;
 —werk, n., кѣриѣрѣтѣ.
 Sparfam, a., кѣзѣторѣ, пѣстрѣторѣ,
 иконѣмѣ; парѣ; ad. кѣ иконѣмѣ;
 —keit, f., иконѣмѣ, пѣстрѣаре.
 Sparseide, f., (кроит.). ѣирѣ de агѣ
 днпрѣсѣмѣдатѣ дн лѣкѣ de мѣтѣсѣ.

Spaß, m., глѣзмъ; шажъ (mold.); — bei Seite, ohne —, ѿгръ глѣзмъ; es ist bloß —, e nmal глѣзмъ, — treiben, a ѿаче ла глѣзме; — en, v., глѣзмекъ; — hast, a. шi ad., глѣзмекъ; — macher, m., глѣзмиторъ; — vogel, m., омъ глѣзмекъ; — weise, ad., дп глѣзмъ.

Spasmodisch, a., спастодиакъ, кз кърчел.

Spasmologie, f., спастологія.

Spasmus, m., спастмъ.

Spät, a. шi ad., тързиѣ; — obft, n., нѡме тързиѣ; das — e Alter, върстъ длаинатъ, въртнеде адмчи; die — esten Zeiten, постеритатеа чеа маѣ адмкъ; in die — e Nacht sitzen, a vieria шкълъ нѡптеа; die Uhr geht zu —, орлоизл дп тързиѣ.

Spät-apfel, m., търъ тързиѣ; — birne, f., перъ тързиѣ.

Späte, f., тързиетате.

Spatel, m., лопъдикъ, опатълъ.

Spaten, m., шкъ, хърледъ.

Spät-ernte, f., сечеримѣ тързиѣ; — ernte, ad., челъ маѣ тързиѣ; — frost, m., перъ тързиѣ.

Späth, m., спатъ (miner.); дмѡлтъръ вартѡсъ ла пѣчѡреде кайлоръ (ветецѡлъ); — fluß, m., ѡлзоръ-спатъ (miner.).

Spätheu, n., отавъ (Grummet).

Späthig, a., кз дмѡлтъръ вартѡсъ ла пѣчоръ; кз спатъ.

Spätherbst, m., тѡманъ тързиѣ; — jahr, n., тимѡъ тързиѣ.

Spät-ling, m., тързиѣѣ (мекъ, виделъ); — sommer, m., вѣра кокѡ-пелоръ.

Spaß, m., пасере (вразѣ), (Spet-ling).

Spazieren, v., ме примвѣлъ; — gehen, меръ ла примвѣларе; — reiten, ме примвѣлъ къларе.

Spazier-fahrt, f., примваре дп търсъръ, дп коравѣ; — gang, m., примвѣтъръ; локъ de примваре; — reise, f., кълторѣ de примваре.

Specerei, f., смедерѣ, вькнѣѣ; — händler, m., вьканъ.

Specht, m., шкъ, аккѣдъръторѡ.

Special, a., специалъ; — karte, f., хартъ специалъ.

Species, f., снѣгъ, ѡелъ, цѡлъ; die vier — der Menschenschaft, челе 4 снечѣл але аритметѣел.

Specification, f., специѡикъдѣне.

Specificiren, v., специѡикъ, ашежъ дѡпре ѡелърѣ; deгаѡекъ.

Spezifisch, a., специѡикъ.

Sped, m., сьлѣнинъ, лардъ; — bauch, m., пьптече грасъ; — beule, f., дп-ѡлгъръ de грѣсѣме; — händler, m., сьлѣнинаръ; — ist, a., сьлѣнинѣ; — ig, a., сьлѣнинѡкъ, граеъ; — küfer, m., дерместѣ; — kuchen, m., погачъ копъ кз сьлѣнинъ; — messer, m., кзгитъ de дпгьлатъ; — schwarze, f., шорѣкъ de сьлѣнинъ; — schwein, n., поркъ de сьлѣнинъ, маскъръ дпгьшатъ; — seite, f., сьлѣнинъ (дпгьрегъ сѣѣ жьмьлате дпн. шък поркъ); — stein, m., стегитъ.

Spektakel, n., спектакълъ; stromotъ, лартъ; — n, v., ѡакъ лартъ.

Speculation, f., спекулъдѣне.

Speculant, m., спекулантъ, спекулъторъ.

Speculativ, a., спекулатѣвъ.

Speculiren, v., спекулезъ.

Spediren, v., спедѣзъ, тьрмитъ.

Spediteur, m., спедиторъ, коммѣ-сѡнаръ.

Spedition, f., спедѣдѣне; — gut, n., маръ de спедѣдѣне; — hand- del, m., — handlung, f., перѡцъ de спедѣдѣне.

Sperr, m., ланче; денъшъ; — reiter, m., лпчѣръ къларе.

Speiche, f., свѣгъ, снѣгъ de рѡтъ; mit — n versehen, a дпснѣга.

Speichel, m., вале, салѣвъ; — cur, f., салѣвѣдѣне; — brüse, f., гпндъръ салѣваръ; — flux, m., кьрѡре de вале; — lecher, m., лпгьшиторъ.

Speicheln, v., ѡакъ вале, ме дпмѣл de вале.

Speicher, m., грънарѣ, — heit, m., тьгьзѣнаръ.

Speichern, v., каръ ла грънаръ, дп-тгьгьзѣнезъ.

Speien, v., сьлѣнъ; vomъ върѣѣ, во-

- рѣскѣ, даѣ din mine; Feuer —, варць фокѣ.
 Spreter, m., скзипторѣ; шопърль американъ.
 Spreterling, m., сорвь (понтъ).
 Sprei-gut, —loch, n., (ла пѣл) газрь патрѣлгѣларъ, лѣптокѣ de екърскѣ агъ дѣл цѣмпе.
 Spreiter, m., децѣшъ, фѣгаре.
 Spreitern, v., дѣцѣшозѣкъ, пѣнѣ дѣл цѣлшѣ.
 Spreitparf, m., скзипторѣ.
 Spreise, f., тѣнкаре; пѣтрѣ; me-pinde; —geräth, n., de ale тѣнкарѣ, vase; —hammer, f., —fessel, m., кѣтаръ, чѣларѣ кз de ale тѣнкарѣ; —forb, m., пѣперъ, корѣ кз de ale тѣнкарѣ; —meister, m., столникѣ (дѣл Пн.), крѣдингарѣ (ла кѣлзгѣрѣл ад.).
 Spreisen, v. n., тѣпѣлѣкъ, озѣтѣ ла тѣасъ; —, v. a., пѣтрѣскѣ, даѣ de тѣнкатѣ, хрѣнескѣ, трѣкѣтѣ; zu Mittag —, а прѣлзѣ; zu Abend —, а чѣна; auſer dem Hause —, а пз тѣнка акасъ; einen mit leeren Hoffnungen —, а цѣнѣ не чѣнева кз дѣперѣцѣ сѣчѣл.
 Spreise-opfer, n., прѣскзрѣ, дѣтѣ; —ordnung, f., ordinea mѣcel; —röhre, pl., есофѣгѣ; —saal, m., салъ de тѣнкаре, сѣорѣцѣрѣ (дѣл Пн.); —saft, m., кѣлѣ (сѣкѣ пѣтрѣторѣ, фортѣтѣ дѣлвѣкатѣле тѣнкаре); —schrank, m., окрѣнѣ кз de ale тѣнкарѣ; —tisch, m., тѣасъ de тѣнкаре; —waagen, pl., лѣкрзрѣ de ale тѣнкарѣ; —wein, m., вѣнѣ de тѣасъ; —wirth, m., оспѣтарѣ; —zettel, m., чѣдѣлъ, рецѣтрѣл вѣкатѣлорѣ; —zimmer, n., одаѣ de тѣнкаре.
 Spreisung, f., тѣнкаре, оспѣгаре; костѣ; кз мѣнкаре; die — ist in dem Kosthause schlecht, е реѣ костѣлѣ дѣл оспѣгѣрѣ.
 Spellern, v. Spalten.
 Spelunke, f., пѣсчѣрь, вѣснѣ.
 Spelt, Spelz, m., алакѣ (Dinkel, triticum spelta).
 Spelze, f., дѣлвѣлѣлѣ (грѣпѣтѣлѣл).
 Spende, f., дапе de милѣстенѣ.
- Spenden, v., даѣ, дѣтѣарѣ ла милѣстенѣ.
 Spender, m., дѣтѣлорѣ de милѣ.
 Spenditen, v., дѣтѣскѣ.
 Spengler, v. Spängler.
 Sperber, m., злѣ, гаѣ; —baum, m., сорѣ.
 Sperbern, v., пѣтрѣцѣзѣ чѣпѣшѣ.
 Sperling, m., вравѣ, пѣсѣре.
 Spermacetilsicht, n., лѣминѣре de спермѣцѣтѣ.
 Sperrbaum, v. Schlagbaum.
 Sperte, f., дѣкѣзѣгѣрь; лѣпѣ, вѣрѣ de дѣкѣ (пѣрта ла чѣгѣлѣ), вѣрѣрь; опрѣре (а пѣроцѣлѣ); пѣдекъ; сѣзрѣре (а пѣрѣлѣ).
 Sperten, v., дѣкѣдѣ; опрѣскѣ, дѣпѣдекѣ: варѣкадѣзѣ; вѣлѣцѣ (о цѣръ); aus einander —, дѣспѣрѣ; die Deine aus einander —, крѣчѣскѣ = (escarquiller фр.) пѣчѣрѣ; den Handel —, опрѣскѣ пѣроцѣлѣ.
 Sperr-geld, n., ванѣ de дѣтѣрѣ (дѣтѣрѣо чѣтѣре); —glocke, f., вѣлѣпѣ de дѣкѣдѣре; —holz, n., вѣрѣ de дѣкѣдѣре; —horn, n., лѣлѣ кз корѣ; —fette, f., лѣпѣ de дѣкѣ; —riegel, m., зѣворѣ, дрѣлѣ, вѣрѣ = (verrou фр.).
 Sperrung, f., дѣкѣзѣтѣрь, варѣкадѣ; крѣчѣре.
 Sperrweite, a., дѣскѣ, даѣ дѣл лѣтѣрѣ (о пѣртѣ).
 Spesen, f. pl., сѣесе, кѣлзѣмѣ de сѣедѣцѣне а тѣрѣлорѣ; —frei, ad., сѣесѣле пѣтѣте; —nachnahme, f., (пѣроц.) репѣтѣре.
 Spexerei, v. Specerei.
 Sphäre, f., сѣерѣ.
 Sphärisch, sphärisch, a., сѣерѣкѣ.
 Sphäroidisch, a., сѣерѣоѣдѣлѣ.
 Sphinx, m., сѣѣнѣ (монѣтрѣ фѣзлѣосѣ).
 Spialter, Spialter, m., сѣѣтерѣ, зѣнкѣ.
 Spiden, v., дѣлсѣпѣнезѣ, дѣтѣнезѣ кз сѣлѣнѣ.
 Spidnadel, f., дѣтѣлѣторѣ.
 Spidöl, n., олѣ de лѣванѣ.
 Spiegel, m., мѣрѣлорѣ (= miroir фр.); дрѣндѣ; дѣлѣ, сѣдѣ лѣ-

чиропе (а апей), лъчицѣ (жърел);
окъ (де речеа); —beleg, m.,
оудсѣтъръ (сцоитъръ не ѳада дин
доцѣ а глажеѣ де огаиндѣ, пре-
паратъ дин цинкѣ кѣ арпинтѣвиѣ);
—bild, n., тинѣ, имагинъ, ресорънъ
прин огаиндѣ; —blanf, ad., лъчи-
торѣ ка огаинда; —ei, n., окъри
де озо (вкаты).

Spiegel-schtereſei, f., ечиотакъ, лъчъ
преѳккытъ; опѣ че се ѳаче пѣмаѣ
пентъръ окѣ ѳмениторѣ, пѣмаѣ де
ѳормъ; —ſenſter, n., ѳерестъръ
де огаиндѣ; —ſerņrohr, n., теле-
скопѣ катоптрикѣ, телескопѣ рес-
ѳрънъторѣ (инстр. ѳис.); —garn,
n., речеа кѣ окъри парѣ (лълът.);
—gieſer, m., търнъторѣ де огаиндѣ;
—glaf, n., глажъ де огаиндѣ,
глажъ ѳинъ; —glatt, a., петедѣ,
политѣ ка глажа; —hell, a., лимпедѣ ка
огаинда (ана); —hütte, f., огаин-
дърѣ; —kobalt, m., ковалтѣ лъ-
чторѣ (есѣ); —lampe, f., рес-
ѳрънъторѣ; —lehre, f., катоп-
трикѣ, штинъцѣ десуре ресорън-
печеа лъминѣл; —manufactur, f.,
манъѳуръторѣ де огаиндѣ.

Spiegeln, v., лъчеште, релъчеште;
ſich —, се огаиндеште (maſ vine
се мѣрѣ (= se mirer ѳр.).

Spiegel-raſmen, m., кадъръ, перважѣ
де огаиндѣ; —ſchleibe, f., окъ де
огаиндѣ (глажъ кристалинъ че кон-
ститъ огаинда); —ſchleifer, m.,
политорѣ де огаиндѣ; —ſtein, m.,
тикъ, азылъ мѣсѣл; —tiſchſchen,
n., тоалетъ; —zimmet, n., станъцъ,
кабинетѣ орнатѣ кѣ огаиндѣ.

Spiegelung, f., огаиндѣ, шпаре.

Spiefe, f., ливантъ (плантъ); —nard,
f., пардѣ де ливантъ.

Spiel, n., жокѣ; жкърѣ; петре-
чере; ein — Karten, жокѣ де
кърѣ; —der Natur, жкърѣ а
патърѣ, ſich inſ — mengen, а
се аместека ѳн чева; die Hānde
im — e haben, а ѳи комъличе;
etwas auf's — ſehen, а пѣне ѳн
перѣкълѣ; einem daſ — verderben,
а ѳлкръчѣша планълѣ кѣива; ein

gewagtes — haben, а ѳнтрепѣнде
о трѣвъ перѣкълѣ; (mir.) das
— rühren, а вате това; mit ſlin-
gendem — e auſſieſen, а еми кѣ
това вълъндѣ шѣ кѣ ѳламъра де-
стинѣ.

Spiel-art, f., маниеръ де жокѣ; ва-
риационе (ла планте); —ball, m.,
минче, вѣлъ; жкърѣ; —ball des
Glückes, жкърѣя порокълѣ; —
bruder, m., картоѳорѣ маре; —
bude, f., лотерѣ; —doct, f., пѣ-
пшъ.

Spielen, v. а. шѣ п., те жокѣ; вате
ѳн пълте колѣре (матерѣ); кърѣ
не зп инстрънънтѣ; ich laſſe niſt
mit mir —, нѣ сѣнт окѣ де карѣ
сѣ шѣ ватъ жокѣ ѳѣштечѣне; Kar-
ten —, а жкѣ кърѣ; die Blöte
—, а кърѣ кѣ ѳлазълѣ; den Lieb-
haber —, а ѳаче не ампорезълѣ (не
менъ); mit Worten —, ѳнтре-
вѣнъдѣзъ екивоче; das Geſchüſ
— laſſen, дѣ кѣ тѣнрѣле; hoch
—, а жкѣ не маре; niedrig —,
а жкѣ не пѣдинѣ.

Spieler, m., жкърѣ, картоѳорѣ;
—ei, f., жкърѣ.

Spiel-geſd, n., ванѣ де кърѣ; ванѣ
де жкърѣ; —genof, —geſell, —
kamerad, m., соужъ, товаръшѣ де
жокѣ; —geſellſchaft, f., социетате
де жкѣтѣ (маѣ алесѣ ла кърѣ);
—haue, n., касъ де жокѣ ла кърѣ,
картоѳорѣ; —karte, f., карте де
жокѣ; —ſtubb, m., клѣжъ, адънъ-
търъ де картоѳорѣ; —mann, m.,
мѣсикантъ; —leute, pl., мѣсикантъ;
—marſe, f., маркѣ, ѳишъ де жокѣ;
—narr, m., картоѳорѣ; —raum,
m., ѳѣг. кърѣ, спадѣ; локѣ де
жокѣ; —ſaſſen, pl., жкърѣ (ко-
пѣлърештѣ); —ſchub, f., даторѣ
де жокѣ; —ſtube, f., кърѣ,
одаѣ де жокѣ; —ſtunde, f., ѳръ
де жокѣ; —ſucht, f., картоманѣ;
—tiſch, m., масъ де кърѣ; —
uhr, f., орлоцѣ мѣсикантъ; —
verderber, m., тѣрѣнъторѣ; —
werk, —zeug, n., жкърѣ; —wuth,
f., парѣ де кърѣ, в. —ſucht;
zeit, f., тинѣ де жкѣтѣ.

Spicere, f., (мар.) дръвѣ.
Spicling, m., сѣръвѣ (пѣтъ); сѣр-
 дель (пеште).
Spies, m., цѣвъ, цѣпъ; **spigare;**
 пикъ, ланчо; сѣвъ; *er schreit, als*
wenn er am — e stede, цинъ ка
din spigare, ка din гѣра шѣрпелъ;
 — **bock, m.,** кѣпътъ де **spigare;**
 кѣпъриоръ къ коръце; — **braten,**
 m., **spintъръ** дн **spigare;** — **bür-**
ger, m., четъдѣнъ дѣлчѣръ (odi-
 ниоръ); четъдѣнъ, вѣрчѣръ *cinna.*
Spiesen, v., дѣлчѣнъ, траѣ дн цѣвъ,
 дн **spigare.**
Spies-gesell, m., соуѣ, товаръшъ;
 компанче; — **glanz, m., — glas, n.,**
antimonid; — **glanzsäure, f.,** ацидъ
 antimonidъ; — **weiß, m.,** черсѣ,
 пѣтъшъ, де antimonidъ; — **hirsch, Spie-**
ßer, черъ монтаръ; — **icht, a.,**
 ка цѣпъша, дѣлчѣ; — **ig, a.,** цѣ-
 пшосъ; — **tuthe, f.,** варъ, пѣва;
 — **ruthen laufen, трече** prin ширъ,
 а **ei** вѣтътъ къ пѣеле (soldatъ).
Spise, Spiese, ливанъ, пардъ.
Spill, n., Spille, f., ѳсѣ; сѣвъ, цѣ-
 ръшъ; рѣсчѣторѣ; *osia kotizdel*
аратрѣлѣ.
Spillig, a. mi ad., сѣпцѣре ка ѳсѣлѣ.
Spinat, m., сѣпъакъ (пѣпътъ).
Spindel, f., ѳсѣ; сѣвъ; осѣ; сѣпънъ
 де скаръ (ла касъ); — **baum, m.,**
 вѣртежъ таре; арцаръ *mi alte*
soixri de арворѣ; — förmig, a.,
ѳсѣѳортъ; — **treppe, f.,** скаръ
 спиратъ.
Spinell, m., сѣпѣлѣ.
Spinnbat, a., цѣсѣверъ.
Spinne, f., пѣпанѣнъ; — **feind, m.,**
 дѣжманъ де мѣрге.
Spinnen, v., торѣ; *es ist nichts so*
hart gesponnen, es kommt endlich
an die Sonnen, нимика нѣ се ѳаче
ла ѳкѣпѣ чѣ сѣ нѣ ѳѣ ла дѣ-
минъ; Tabak —, рѣсчѣскѣ тѣ-
тънъ, ѳакъ сѣдѣреле де тѣтънъ;
 —, n., торѣтъръ.
Spinnen-artig, — förmig, a., де ѳорма
 пѣпанѣнъ; — **gewebe, n.,** пѣпъ
 де пѣпанѣнъ.
Spinner, m., торѣторъ; — **in, f.,**

торѣторѣ; — **ei, f.,** торѣтъръ,
 торѣре.
Spinn-haus, n., торѣторѣ, касъ де
 торѣ, де корренѣзно; — **maschine,**
 — **mühle, f.;** машинъ, мѣръ де
 торѣ; — **rad, n.,** рѣтъ де торѣ;
 — **saure, f.,** верме де мѣтасъ;
 — **toden, m.,** ѳаръ де торѣ;
 — **stube, f.,** кѣтаръ де торѣ.
Spint, m., пѣне аѣлѣтъсѣ, крѣдъ,
 некѣпъ; **v. mi Spilint;** — **istren,**
v. Gräbeln.
Spion, m., сѣпѣнъ, скѣдъ, скѣди-
 торъ; **emisarъ;** — **iten, v.,** сѣпѣ-
 нѣсѣ, скѣдѣскъ.
Spitate, Spitallinie, f., сѣпратъ, линѣ
 торѣсѣ.
Spirituos, a. mi ad., сѣпратосъ, тара.
Spirituos, m., сѣпратъ, ѳѣцинъ.
Spital, n., сѣпратъ (оспѣталъ).
Spiz, m., соѣ де кѣне, кѣне-лѣнъ.
Spiz-bart, m., варъ аскѣдѣтъ, варъ
 де цѣдъ; — **berg, m.,** мѣпте аскѣ-
 дѣтъ; — **beutel, m.,** сѣкѣлѣ; —
bube, m., поглогаръ, марѣиѣ,
 лотрѣ, верванъ, вѣстематъ; —
bubensprache, f., лѣмванъ де лотрѣ;
 — **bübel, f., — bübelstich, m.,**
 верънѣ, штрѣнгѣрѣ, аѣкѣтаръ
 де лотрѣ, трѣърѣ; — **büßich, a.,**
 верълѣрѣскъ; **ad. ка** верванѣ,
 лотрѣ пѣл.
Spize, f., вѣрѣ, аскѣдѣтъ; сѣпѣта
 (ла вѣрѣ); крѣштѣтъ; канъ, ѳрѣн-
 теа (арматѣ); варва сѣпѣлѣ; **din-**
telъ; **einem die — bieten, a** рѣѣсте
 кѣва, а **i** се дѣпрѣтѣи.
Spizen, v., аскѣдѣ, ѳакъ вѣрѣ (ла
 о пѣнъ); **die Dhren —, a** дѣсиде
 зрѣкѣле, а аскѣта къ лѣаре **aminte.**
Spizen-arbeit, f., лѣкръ де рѣдѣле,
 дѣтелѣ; — **auffaß, — besaß, m.,**
 коѣъръ, кѣцъ де рѣдѣле; — **garn,**
 n., аѣъ де рѣдѣле; — **grund, m.,**
 пѣпъ, зрѣтѣра рѣдѣлѣоръ; —
handel, m., рѣдѣлерѣ, **perodъ** къ
 рѣдѣле; — **kleid, n.,** вѣстѣмѣтъ де
 рѣдѣле; — **klöppel, m.,** ѳѣскъ, чѣ-
 кѣлѣтъ де (дѣплетѣтъ) рѣдѣле;
 — **klöppeln, f.,** дѣтелѣрѣсѣ, ѳѣ-
 кѣторѣ де рѣдѣле.
Spizfindig, a., сѣпѣре, ѳинъ; **coisori,**

Срѣдъ-еигенheit, f., idioticmъ, **сиреа** лимвел; romanische —e, romanicmъ; —fehler, m., ероре грѣматикалъ, содеицистмъ; —fertigkeit, f., зпорѣтатае ворвирел, а черитате де а се рѣспика; —forscher, m., етимологистмъ, черчетѣторѣ алъ лимвел; —forschung, f., етимологиръ; —freund, —gelehrte, —künstler, m., грѣматикмъ; филологмъ, студиеторѣ де лимвел, кпоскѣторѣ алъ лимвел; —gebrauch, m., да-тинъ дп лимвел, всангъ де лимвел; —gesetz, n., —regel, f., регзла, леѣеа лимвел; —gitter, n., грѣтѣ де ворвирѣ; —kenntnis, f., кп-ноштингъ де лимвел; —kunde, f., студиѣ де лимвел, филологиръ; —kunst, f., грѣматикъ, арта лимвел; —künstlich, ad., грѣмѣтѣескмъ; —lehre, f., грѣматикъ; —lehrer, —meister, m., мѣлестрѣ де лимвел, професорѣ де лимвел; —reinheit, f., кѣрѣдѣа лимвел, пѣритатеа лимвел; —reiniger, m., пѣристѣ, кѣрѣ-дѣторѣ де лимвел; —richtig, ad., корелѣ, регзлатѣ, грѣмѣтикалъ; —rohr, n., тѣвѣ де ворвирѣ, вор-вирорѣ, грѣмѣвъ ворвирорѣ; (mar.) грѣмѣвъ маринъ; —selbst, a., вор-варелѣ, гѣралѣвѣ; —übung, f., депрѣндере дп лимвел, есерѣидѣ дп лимвел, —unterricht, m., дп-вѣдѣмѣнтѣ де лимвел, лекѣиѣе де лимвел; —verbesserer, m., ре-форѣмѣторѣ де лимвел; —verbesserer, m., корѣкторѣ, стрѣкѣторѣ, скѣ-лѣмѣторѣ де лимвел; —werkzeug, n., органъ алъ ворвирѣл; —wichtig, a. mī ad., контрѣрѣс ѣенивал лимвел.

Срѣдъ-лѣс, a. mī ad., мѣрѣ, амѣ-цитѣ, неворвирорѣ, лимѣрѣ де вор-вире; —igfalt, f., мѣдѣме, невор-вире, а фонѣ.

Срѣдѣарт, f., modъ де а ворвѣ, провинѣиалицистмъ; diazentъ.

Срѣдѣбар, a. mī ad., ѣе се нѣте ворвѣ.

Срѣдѣен, v., ворвѣескѣ; дѣкѣрѣ; зѣкѣ; was sprichtst du dazu? ѣе зѣл тѣ ла аѣеѣта? Sie haben gut

—, Drale agl dъ тѣла сѣ вор-вѣвѣри; er ist heute nicht gut zu —, асѣзл нѣл сѣнт оѣе акасѣ; франѣосѣсѣ —, а ворвѣ франѣо-зеште; heilig —, а канонѣса, а деѣтѣра де сѣвѣнтѣ; laut —, а ворвѣ рѣспѣкатѣ, а ворвѣ тѣре; Jeder spricht wie ihm der Schnabel gewachsen ist, фѣекѣре вор-вѣеште лимва дп кѣре гѣдъ лѣгѣ-патѣ, фѣекѣре ворвѣеште лимва ѣе о ште.

Срѣдѣенд, part., ворвирорѣ, вор-вирѣ; —e Augen, okl viol, okl ворвирорѣ.

Срѣдѣер, m., ворвирорѣ, кѣвѣнтѣ-торѣ, орѣторѣ.

Срѣдѣзиммер, n., кабинетѣ де вор-вирѣ, касѣ де конворвирѣ.

Срѣдѣл, v. Sprosse, f.

Срѣдѣитен, v., стѣндѣ, деѣстѣндѣ; де-лѣрѣескѣ.

Срѣдѣшен, v., крѣѣескѣ, деѣстѣндѣ, гѣрѣескѣ (нѣчѣрѣе); шѣф —, ме рѣзимѣ; ме ошѣнѣ, рѣсѣстѣ.

Срѣдѣел, m., стрѣниторѣ; рѣесорѣ; дѣѣесѣ (епѣскопѣескѣ), жѣрѣдѣи-цѣне (екѣклиѣстѣикъ).

Срѣдѣенгел, v., сѣнарѣ; рѣсѣнесѣ; дпѣпѣрѣ (калѣзѣ); адѣ, стрѣнескѣ; каѣезѣ, деѣсѣиѣеѣзѣ (о соѣиѣтѣте, о адѣнѣре); ein Geruch —, а рѣспѣнди о фѣимъ; in die Luft —, а арѣнка дп аерѣ; das Thor —, а сѣнарѣ нѣрта.

Срѣдѣенгер, m., сѣлтѣгѣрѣ, сѣрѣгѣрѣ.

Срѣдѣенгѣфѣс, n., —fanne, f., вѣсѣ, кѣлѣ де зѣдатѣ.

Срѣдѣенгѣugel, f., вѣмѣвѣ.

Срѣдѣенгѣwedel, m., пѣштѣтѣѣѣ де стрѣнитѣ.

Срѣдѣенл, m., дагѣ; пѣстрѣгѣгѣтарѣ, патѣ, макѣлѣ.

Срѣдѣенлѣтѣн, v., пѣстрѣгѣезѣ, вѣрѣезѣ (ital. variiegare); мѣрѣмѣорѣезѣ, даѣ аѣе (хѣрѣиѣл).

Срѣдѣенлѣтѣг, a. mī ad., пѣстрѣгѣ; вѣр-гѣгѣтѣ; пѣштѣгѣатѣ.

Срѣдѣен, f., пѣлѣвѣ.

Срѣдѣенлѣг, a. mī ad., пѣлѣвѣсѣ.

Срѣдѣенлѣwort, n., вѣроверѣ (мѣкѣ,

повестеа-ворвѣ); *zum* — *werden*, а се оаче де проверѣ, де ворвѣ.
Sprichwörtlich, а. *shi ad.*, проверѣалѣ,
Spiegel, *m.*, аркѣлецѣ, аркѣшорѣ.
 аркѣцѣ.
Spiegeln, *v.*, рѣнедѣ аркѣцѣ.
Sprießen, *v.*, рѣсарѣ, даѣ дн колуѣ
 (іерѣа); те паскѣ.
Spriet, *n.*, (шар.), антѣа, прѣжѣнѣ
 да вѣлѣ.
Springbecken, *m.*, вацинѣа ѣлѣтѣнеі.
Springbrunnen, *m.*, пѣциѣ сѣлѣ-
 торѣ.
Springen, *v.*, сарѣ; те спарѣ,
 плеснескѣ, крѣнѣ; *das Glas springt*,
 стѣкла се спарѣ; *das springt in*
die Augen, ачѣста есте дѣмедѣ-
 парѣ; *über die Klinge — lassen*,
 а грече *prin* аскѣитѣа *casiel*, а
zvide:
Springer, *m.*, сѣриторѣ; сѣлѣторѣ,
 сѣлѣреуѣ, кѣлѣшерѣ; (дн шахѣ)
 кѣлѣреуѣ.
Springfeder, *f.*, аркѣ де оуелѣ, аркѣ
 елѣстикѣ, ресортѣ (дн *machine*,
 оролоуе).
Springfluth, *f.*, тѣреа палѣ.
Springglas, *n.*, пѣкѣлѣрѣ де стѣклѣ.
Springfeder, *m.*, рѣдашкѣ сѣлѣторѣ.
Springkraft, *f.*, пѣтере елѣстикѣ,
 оорѣ ресѣлѣторѣ.
Springkraut, *n.*, валсамѣнѣ галѣнѣ.
Springdofse, *m.*, тазрѣ (*Stier*).
Springquelle, *f.*, оонтѣа, ісворѣ,
 сорѣнѣте.
Springstod, *m.*, — *stange*, *f.*, тѣ-
 чкѣ (итал. *mazza*), чомарѣ; оере-
 кѣлѣрѣ де чомарѣ.
Springzeit, *f.*, рѣмѣа де сѣритѣ (ар-
 тѣсарѣ).
Spritz, *m.*, сѣринѣ, сѣринѣ (кѣчѣ
cape din ea), сарѣцѣ (итал. *spruzzo*,
sprazzo); пѣшкѣлѣцѣ (де кѣрнарѣ,
 де алкатѣ).
Sprize, *f.*, сѣринѣ; пѣтѣнѣ, грѣмѣ,
 гѣлѣмѣ де оокѣ.
Sprizen, *v.*, стропескѣ; дѣстѣнѣ
 (знѣ *vasch* кѣ оѣсѣдѣ).
Sprizenleute, *pl.*, пѣшмарѣ, пом-
 нѣрѣ, сѣнѣлѣторѣ де оокѣ.
Sprizenrohr, *n.*, дѣва пѣтѣнѣ, вѣпѣтеа.
Spritzgurte, *f.*, крастѣете сѣлатѣкѣ.

Spröde, а. *shi ad.*, крѣдѣ, орадерѣ,
 орѣлѣлѣрѣ, орѣтѣчосѣ (оерѣ ш.
 а. *metale*); скрѣносѣ (пѣне);
 дѣспрѣцѣиторѣ; рѣтрѣсѣ; *spröde*
Mädchen, оѣтѣцѣ рѣтрѣсѣ, оѣ-
 тѣгѣ сторѣлѣгѣ (каре оаче па-
 зѣрѣ шѣ пѣ стѣ де ворвѣ); *spröde*
Itali, оѣтеіѣ рѣцѣіосѣ (дн ва-
 жокрѣ), оѣтеіѣ че рѣоаче
 аспрѣте.
Spröde, *Sprödigkeit*, *f.*, орѣдерѣте,
 орѣлѣлѣрѣте, орѣтѣчосѣнѣ;
 скрѣ-
 носѣ; дѣспрѣцѣ; аспрѣте; стор-
 оѣлѣлѣрѣ, грѣмѣсѣ.
Sproß, *m.*, дѣрѣне, колуѣ (де
 іерѣа); сѣрчѣлѣ (лат. *surgulus*),
 вѣлѣстарѣ.
Sprosse, *f.*, сѣтецѣ де скарѣ (*Sprei-
 sel*, *Spreißel*), оѣшчѣлѣ де скарѣ;
 кѣнѣ, сѣнѣрѣ (де оѣрѣстрѣ).
Sprossen, *v.*, рѣсарѣ, днколдѣскѣ
 (іерѣа), крѣскѣ; арѣнѣа вѣлѣстарѣ.
Sproßling, *m.*, в. *Sproß*; — грѣмѣшѣ,
 дѣвѣиторѣ (днгрѣ оѣамѣлѣ).
Sprotte, *f.*, цѣрѣ (пѣшѣте), *cardea*
 (итал. *sardella*).
Spruch, *m.*, сѣнтѣнѣцѣ, зѣсѣ; пѣ-
 сѣнѣсѣ, пѣрѣкопѣ (днгрѣ о картѣ);
 арѣтѣрѣнѣсѣ, сѣнтѣнѣцѣ (а знѣлѣ жѣде-
 кѣторѣ) арѣтѣрѣворѣ; жѣдекатѣ, хо-
 тѣрѣре, дѣцѣіѣне жѣдекѣторѣсѣкѣ;
 — *buch*, *n.*, картѣ де сѣнтѣнѣцѣ;
 — *register*, *n.*, конкорданѣа *visuel*;
 — *reich*, а., сѣнтѣнѣцѣосѣ.
Spruchlein, *Spruchelchen*, *n.*, сѣн-
 тѣнѣцѣ скарѣ, мотѣ.
Spruchwort, в. *Spruchwort*.
Sprudel, *m.*, клѣкотѣ де ісворѣ,
 скарѣрѣлѣ, волѣотѣторѣ, волѣотѣ-
 тѣрѣ.
Sprudelfopf, *m.*, канѣ оѣрѣвѣнѣте, омѣ
 ікрѣ, сѣнѣце конкѣиторѣ.
Sprudeln, *v.*, конкѣлѣсѣ, гѣлѣкѣсѣ (итал.
gorgogliare), волѣотѣсѣкѣ; волѣо-
 рескѣ (ворѣндѣ), стропескѣ дн
 грѣрѣ; *der Champagner sprudelt im*
Glaße, вѣнѣлѣ де *Shampania* сѣлѣ-
 мерѣ дн пѣларѣ.
Sprühen, *v.*, днпрошкѣ, арѣнѣа
 сѣнѣлѣ, днтарѣшѣлѣсѣ.
Sprühsfeuer, *n.*, оокѣ днпрошкѣторѣ.
Sprühregen, *m.*, пѣоічкѣ.

Sprung, m., сьрїтарь, сыгьтарь; крепьтарь, плеснїтарь, ошїле- тарь (fessura, ital.); gefährlicher —, сьрїтарь де мортє; Sprünge bekommen, а се крепя (о стїкль, знѣ мьрѣ); auf dem — stehen, а ста гата (де порнїтѣ, де оь- кьтѣ); —lauf, m., алергьтарь дп сьрїте; —riemen, m., педекь (ла кал); —weise, ad., по сьрїте.

Spuß, m., пьлжкє, стахїѣ; пьзьрї- тарь, снаїтѣ; зтворь; вьлетѣ; пьказѣ.

Spuße, f., скзїпатѣ, скзїпьтарь.

Spußen, v., скзїпѣ.

Spuß-gefäß, n., —parß, m., скзї- пьторє, льдїѣ де скзїпатѣ.

Spußen, v., мї се пьлжчєштє; оакѣ вьлетѣ, сромотѣ; те жокѣ кз оокѣ, кз ванї; еѣ spußt in diesem Hause, дп кьса ачєста пѣ е лѣ- крѣ кьратѣ, дпльз дракьлѣ; еѣ spußt in seinem Kopfe, арє ратѣ де невзнїѣ.

Spußgeschichte, f., исторїѣ де стахї.

Spuße, f., мосорѣ, дєвѣ; пєнѣ (de kondese); ларгїтѣ.

Spuße, f., кьлїгїтарь; спьлжьтарь; локѣ де спьлатѣ.

Spußeisen, n., лєткь.

Spußen, v., дєпнѣ.

Spußen, v., спьлжѣ; кьлєтєскѣ; пьл- вєскѣ (пьпза).

Spußer, m., дєпньторѣ.

Spußer, m., кьлїгїторѣ; спьлжьторѣ.

Spuß-faß, n., —gelte, f., —kessel, m., вьсѣ де кьлїгїтѣ, коватѣ, чз- вьрѣ де кьлїгїтѣ.

Spußlicht, Spußig, n., апѣ де кьл- гїтѣ, спьлжьтарї, pl., зол pl.

Spußwindel, f., лєткь де дєпнатѣ.

Spußrad, n., ротѣ де дєпнатѣ.

Spußwasser, n., в. Spußlicht.

Spußwurm, m., лїмьрїкѣ.

Spuß, m., донѣ, чєпѣ (ла вьтє); газрь, вортѣ (ла вьтє), врань.

Spuß-bohrer, m., сєредєлѣ де врань; —brett, n., скьндзрь ла чєпѣ, гьлїѣѣ; —geld, n., таксь, акчїє пє вєзтзрї; —loch, n., газрь, врань; —zapfen, m., чєпѣ.

Spußden, v.; астєнѣ, дпєндѣ кз

донѣ; дпклєштѣ; кьлжтєшєскѣ (кз скьндзрїкѣ врана).

Spußder, m., астєньторѣ, дпєнд- дьторѣ.

Spuß, f., зртѣ (ital. орта); сєпнѣ; тїгьлѣ (де оьскѣ), аєзндзтарь.

Spußen, v., зртьрєскѣ, іак зрта; адзрмєкѣ (кьдєлє), спїонєскѣ; сїпцѣ, рєсїпцѣ.

Spußer, Spußhund, m., кьлє адзр- мєкьторѣ; спїонѣ.

Spußgang, m., азьтзрь де зртѣ, зртьрїтарь.

Spußlos, a. шї ad., оьрѣ зртѣ.

Spußwiesel, n., невьстзїкѣ адзрмє- кьторє.

Spußen, v., прїмєскѣ, в. Eilen.

Spußen, v., скзїпѣ.

St! int., пєт! тац! чїтѣ (ital. zitto);

Staat, Staat, Star, m., гразрѣ! азьбєѣ (пє окї, катарантѣ; ден — stehen, а гьла азьбєѣ; а скотє дїп пєштїпцѣ.

Staarblind, a. шї ad., орѣ де аз- бєгѣ.

Staarstecher, m., окїлїстѣ, оперь- торѣ де азьбєѣ.

Staat, m., статѣ, имперїѣ, доннѣ; помнѣ, галѣ, парадѣ, статѣ, старє де тьрїтє; er macht großen —, елѣ оачє оїгзрь марє, елѣ вєа а оїгзра де марє; sich in — werfen, а се дпвьрѣка де галѣ, а се гьтї де парадѣ; Sie kön- nen — darauf machen, dzmniata те погї рьзїма пє ачєєа; die — en, denztagit, adznanđa цєрєл, dїєra, стазьрїлє цєрєл.

Staaten-bund, m., лєтьтзїпцѣ, коп- оєдзрьдїєнє де стазьрї; —funde, f.; стазьрїкѣ; дїпломатїкѣ.

Staats-amt, n., офїчїѣ пьвлїкѣ; — angelegenheit, f., грєва, аоачєрєа стазьлѣ; —ausgabe, f., слєса стазьлѣ; —büdget, m., чєтьдєнѣ де стазь; —dame, f., дамь де опорє; —degen, m., снадѣ де галѣ; —einfünfte, pl., вєнїтарї пьвлїчє; —gebäude, n., едїоїѣѣ пьвлїкѣ; —gefangene, m., прїнєѣ алѣ стазьлѣ, прїсонїєрѣ, арє-

стантѣ de ст.; —geheimniß, n., секретѣ de ст.; —geheß, n., леце де фундаменталъ, конститүционе статъли; —haushalt, m., —wirthschaft, f., економіѣ пвлікъ; —kaffe, f., вісітеріѣ пвлікъ, ерапіѣ; —kleid, n., вестмѣнтѣ de галъ; —flug, m., політікъ, пвдцѣтѣ дн тревіѣ статъли; —flugheit, f., політікъ; —fürper, m., статъ; —kunde, —kunst, —lehre, f., політікъ; massimъ політікъ; —lehrer, m., професорѣ de політікъ; —mann, m., вѣрватѣ de статъ, омѣ аѣ політїѣ; —minister, m., министрѣ de статъ; —oberhaupt, n., dominitorѣ, канѣ съпретѣ аѣ статъли; —papier, n., овлегъциѣ de статъ; —rath, m., консіліѣ de статъ; —recht, n., дрептѣ пвлікъ; —religion, f., рехѣ de dominitorѣ; —ruber, m., кърта статъли, гввернемѣнтѣ; —schuldenilgungsaasse, f., касѣ de амортїциѣ; —schuldschein, m., чедълъ (цѣдълъ, ital. cedola) de статъ, потъ de a статъли; —umwälzung, f., револүциѣ; —verbrechen, n., крїмъ, делїнтѣ дн контра статъли; —verfassung, f., конститүциѣ de статъ; —verwaltung, f., адмїнїстрүциѣ пвлікъ; —wirth, m., фїнанціарѣ; —wissenschaft, f., шїѣнциѣ політікъ; —zimmer, n., одаѣ de парадъ.

Stab, m., вѣдѣ, вастонѣ, мѣчкѣ, (ital. pazzo), чоматѣ, вѣтѣ (ardel.); вѣргъ; (я милї.) статъ маіорѣ, штабѣ; eiserne —, рѣдъ, вѣргъ de фѣрѣ; den — über einen brechen, а оскндї не чїнева я мѣрте; —einguß, m., гїнарѣ дн фѣрѣ.

Stäbchen, n., вѣдшорѣ, вастонѣлѣ; вѣргъліцѣ.

Stabe, m., в. Buchstabe.

Stabel, Stäbel, m., парѣ, церъшѣ, хърачѣ.

Stäbeln, v., церълѣ, пѣнѣ церъшї, хъръвѣскѣ (планте).

Stabhalter, m., пѣргъторѣ de вѣдѣ; дѣкїїторѣ.

Stabhöle, n., дѣмнѣ de дѣне.

Stablehn, n., фѣздѣ епїскопескѣ.

Stabrechnen, n., калкѣларѣ кѣ вѣде (мѣестрїѣ).

Stabarzt, m., medikъ de статъ маіорѣ.

Staboffizier, m., офїцїрѣ de статъ маіорѣ, офїцїрѣ de штабѣ.

Stabsquartier, n., квартїрѣ генералѣ, квартїрѣ de штабѣ.

Stabwurz, f., авротанъ, артемїсіѣ авротанъ (Weißuß, Ebertraute).

Stachel, m., гїмпе, цѣпѣ; спїнѣ; аѣ; воадѣ; вїчшкѣ, стрѣмѣраре.

Stachel-beere, f., акрїшъ (кѣчї ѳ акрѣ); —beerstrauch, m., акрїшѣ, акрїнѣ; —börs, m., пѣркѣ спїнобѣ; —rothe, f., раїѣ гїмпобѣ; —schnecke, f., пѣрпѣрѣ, пѣрїче (а крѣлѣ сѣпѣ вѣдсеште пѣрфїрѣ рошїѣ); —schwein, n., арїчѣ.

Stachelicht, Stachelig, a. шї ad., гїмпобѣ, цѣпобѣ, цѣпѣрѣ; спїнобѣ, пѣпѣрѣ.

Stacheln, v., дн гїмпнѣ, дн цѣпнѣ, дн пѣнѣ.

Stadet, n., пѣрїтѣрѣ, пѣрїсатѣ, дн грѣдїтѣрѣ кѣ церъшї (партаклѣнѣ).

Stadium, n., stadїsh, мѣсѣрѣ de докѣ, сѣѣ шї рѣсїмнѣ; (med.) грѣдѣциѣ, (градѣ (я вѣлѣ).

Stadt, f., четатѣ (орашѣ, тѣргѣ).

Stadt-arzt, m., medikъ, фїсікѣ аѣ четъїї; —baumeister, m., архїтекѣ аѣ чет.; —beamte, m., офїчїалѣ de четатѣ; —einwohner, m., Städter, m., четъдѣнѣ (оршѣнѣ); —freiheit, f., привїлїѣ аѣ четъїї; —gebiet, n., цїпѣтѣлѣ четъїї; кѣрїнсѣлѣ, дн пѣрїїїрїмеѣ четъїї; —gemeinde; f., комѣнѣ четъдѣнѣ; —geheß, n., леце мѣпїчїналѣ; —leben, n., Städterleben, n., вїѣгѣ четъдѣнѣ, вїѣгѣ de четатѣ; —magistrat, m., —obrigkeit, f., маїстратѣ аѣ четъїї; —pfarrer, m., парохѣ de четатѣ (din Stadt сѣ малѣ потѣ комѣнѣ мѣлѣ шї фѣрте шорѣ).

Staff, m., в. Stab.

Staffel, f., трѣпъ; оооѣзъ, оосчелъ, снътезъ (де скаръ); градъ; höchte — der Ehre, кзлмеа оооѣт; — förmig, a., трѣпатаръ; — weise, ad., трѣпатаръ.

Staffelei, f., стативъ (ла зсграви).

Staffette, f., стаѣтъ), кспирѣ изте, поштъ изте.

Staffiren (фр.), v., гътескъ, орнезъ; einen Hut —, a tibi, a garri o пълъриъ.

Staffirung, f., гътитъръ; гарнитъръ.

Stag, m., (мар.), оспнъ де катаргъ, страргъ (къ о градъ, ital. straglio).

Stagnol (ital.), m., вакъ де кксъторъ; ооие де кксъторъ.

Stagsegei, n., (мар.), кървкпаръ.

Stahl, m., оцелъ (ital. acciaio, фр. acier); ампаръ; цѣвъ де павъ (Kiel); сметѣзъ; провъ; оондъ; шчоръ де мацъ.

Stahl-artig, a. mi ad., оцелъ, ка оцелъ; — bad, n., vale марциалъ; — bracht, m., оиръ, телъ де оцелъ; — fabrik, — hütte, f., оцелъриъ, оаврикъ де оцелъ, ккхъ; — feber, f., kondels de оцелъ; — grün, a., verde оцелъ; verde диккъ; — fest, a. mi ad., er ist — fest, елъ аре трпнъ ка де оеръ; — fisch, m., сьпътаръ дн оцелъ; tiarâ ne оцелъ; — waate, f., оцелъриъ; — wein, m., винъ оцелъ; — werf, n., лкпръ де оцелъ.

Stählen, v., оцелескъ; кълескъ; дпгърескъ, дпнхтерескъ.

Stählen, a. mi ad., де оцелъ.

Stahr, m., вервече (Scharbof); — lamm, n., вервекциъ, миезъ нежгъмитъ.

Stafe, f., дрѣгъ; паръ, пръжинъ; жордъ; нла.

Stalattit, m., сталактитъ (мѣтръ кристалитаръ din шкътрп де апъ).

Stall, m., стазръ, стазлъ (ит. stalla, лъг. stabulum); градъ.

Stall-ant, n., incensigne de градъспл; комиезъ (дела комикъ); — fütterung, f., цспире дн градъ; — junge, — knecht, m., пайкъ, шервъ

de градъдъ; — meister, m., комикъ, malectръ азъ кочирпчоръ.

Stallung, f., в. Stall.

Stamm, m., трѣакъ, тълминъ, трѣминъ; расъ (ит. razza), ооъ; виъ, снпъ; постъ (дн жоръ); мексръ; männlicher —, линъ вървгърескъ; der Apfel fällt nicht weit vom —, ашчиа нъ каде де паре дела тълминъ.

Stamm-ältern, pl., рестрѣвнл, протонърингил, примилъ прърингил; — baum, m., арворе ценеалоикъ, арвореле оамилел; — buch, n., рецистръ де шцелеле оамилел, карте ценеалоикъ; карте де притинъ; — buchstäbe, m., литеръ радикалъ; — folge, f., целеръциане, зрмареа семинъиоръ; — frei, a., машен, а смнма дин постъ; — geld, n., кълиталъ, оондъ; — gut, n., мошъ дин оамилъ, мошнъ стрѣвнъ; — halter, m., сьсдинъторъ азъ тълминел; прѣстрѣторъ азъ оамилел; — haud, n., линъ прнчипалъ (а оамилел); — holz, n., лемнъ днтрѣтъ, лемнъ дин тълминъ; — linie, f., линъ примитивъ; — sprache, f., лимъ примитивъ, лимса мамел; — tafel, f., тавл ценеалоикъ; — vater, m., протонъринге, рѣстрѣвнл; — voss, n., поморъ примитивъ; — wort, n., кълвнлъ примитивъ.

Stammchen, Stämmlein, n., трѣакъ, тълминъ.

Stammeln, v., вълвъл.

Stammen, v., decvindъ, ме депнъ, ме дедскъ, девнъ, ме траръ, ме паскъ.

Stämmen, v. Stemmen.

Stammhaft, Stämmig, a. mi ad., трѣпоскъ, трѣкюскъ, трѣпешъ; штероскъ.

Stammler, m., вълвългъ, гъргазъ, дърдъиче (ital. tartaglione).

Stämpel, v. Stempel.

Stampfe, f., мисътаръ; мизъ, мисъзъ, мизъ, чоканъ; вервече (де вгъгъ); штеампъ (монъ).

Stampfen, v., мисѣзъ, вѣзъ дн мисъ; трѣпескъ, мисѣрѣзъ.

скарѣ (локѣ ла портѣри зиде скотѣ тѣрѣле ла зскарѣ), дескѣрк-торѣ, десвѣркѣторѣ, (скель); нарѣ; ставлѣ; жирѣдѣ; кѣпидѣ; ein Schiff vom — laufen lassen, а делѣса о лаге дн маре; vom — laufen, а еми дин портѣ, а тѣлека.

Stapel-gerechtigkeit, f., — recht, n., дрептлѣ портѣрипорѣ; — gut, n., — waare, f., марѣъ сѣвѣсъ ла дрептлѣ портѣрипорѣ, марѣъ де портѣ; — Holz, n., лемне дн грѣ-мадѣ; — Stadt, f., — Platz, m., четате комѣрциалѣ; локѣ де дн-трѣвѣсетѣ.

Stapfer, m., зртѣ.

Stapfen, Stappen, v., казкѣ апѣсатѣ.

Stappen, v., вогѣ, допидѣ (де лашѣ).

Star, v. Staag.

Starf, a. ші ad., таре, фортѣ, вѣр-торѣ; вѣжкоѣ; грѣсѣ; маре; нѣмерѣсѣ; im stärksten Winter, дн іѣрна чеа мал аспѣ; — gehen, а мерѣе таре, а мерѣе ізѣ; — spielen, а жѣка грѣсѣ (ла кѣрдѣ); — zweifeln, а авѣ додѣлѣтѣ гѣра; — e Geist, m., свѣритѣ аѣрѣтѣ.

Starke, f., жѣнкѣ, жѣпидѣ (Härte).

Stärke, f., тѣриѣ, фортѣме, фортѣ, пѣтере, вѣртошѣме; крохмѣлѣ, скрѣвѣлѣ.

Stärken, v., днѣрескѣ, комфортѣлѣ, днпѣтерѣскѣ; тѣлѣжскѣ; скрѣ-вѣскѣ.

Starkeibig, a., тѣрѣпѣсѣ, грѣсѣ.

Stärkung, f., днѣртѣтѣрѣ, комфортѣ-цѣне, комфортѣмѣлѣтѣ, комфортѣ, днвѣртошаре; — stärkt, f., вѣртѣте комфортѣтѣвѣ, пѣтере днѣртѣторѣ; — smittel, n., тѣжлокѣ днѣртѣ-торѣ, медѣцинѣ комфортѣторѣ.

Stattos, m., (слаб.), старѣсте (зѣ-трѣнѣ, алѣгѣтѣ).

Starr, a. ші ad., цѣпѣнѣ; днкрѣ-менѣтѣ; днѣштѣ; — e Blick, m., кѣзѣтѣрѣ, некѣлѣтѣ (пирѣнѣтѣ), окѣ днѣштѣ; — e Sinn, m., инѣмѣ таре, сѣмѣ овѣтѣнатѣ; — vor Schreden, тѣрѣмѣртѣ де спѣимѣ; — und steif darauf bestehen, а апѣра чева кѣ черѣвѣтѣ, а фѣ овѣ-стѣнатѣ пѣнтѣрѣ чева.

Starrblind, m., орѣъ де торѣ; — Kopf, m.; — Köpfig, a. ші ad., чер-вѣкоѣ, кѣпѣцѣноѣ, пѣндѣлѣкатѣ;

— krampt, m., сластѣ; — Sinn, m., черѣвѣтѣ, овѣстѣнѣцѣне; — sinnig, a. ші ad., черѣкоѣ, овѣ-стѣнатѣ; — sücht, f., каталѣпѣсѣ,

днѣпѣнѣтѣрѣ, аморѣцѣлѣ (болѣ); Starrheit, f., днѣпѣнѣлѣ, сластѣ.

Stät, a. ші ad., пѣднѣтрѣвѣтѣ, пѣ-кѣрѣматѣ, пѣкѣнтѣнѣтѣ; контѣнѣ-атѣ; фѣптѣ, цѣпѣнѣ; стѣтѣтѣ; in — er Bewegung sein, а фѣ мѣш-кѣре дн пѣкѣрѣматѣ.

Stätig, stetig, a. ші ad., стѣтѣтѣ; пѣмѣшкѣтѣ (в. ші Stät).

Stätigkeit, f., пѣмѣшкѣцѣне, днѣ-ртѣнѣцѣ (а кѣлѣлѣ); ставѣрѣтѣте.

Statif, f., v. Standlehre.

Station, f., стѣцѣне (пѣнасѣ), старѣ; поштѣ; дерѣгѣторѣ.

Statist, m., статѣстѣ, пѣрсѣнѣ пѣ-ворѣитѣре (пѣ сѣпѣ).

Statistik, f., статѣстѣкѣ (штѣнѣцѣ).

Statt, f., локѣ, локѣнѣцѣ; постѣ; an Kindes — annehmen, а днѣлѣ, а адопта; — finden, а авѣ локѣ; zu — en gehen, а пѣнѣта, а про-пѣра, а мерѣе вѣне; — meiner, дн локѣлѣ мѣлѣ.

Stätte, f., локѣ, локѣнѣцѣ (адѣноѣстѣ, асѣлѣ); четате (вѣ.)

Statthast, a., че аре локѣ, че се пѣре прѣмѣ; — igt, f., валѣре.

Statthalter, m., локѣштѣторѣ, вѣкарѣ; гѣвѣрѣлѣторѣ (вѣце-рѣце, прокѣп-сѣлѣ, пѣштѣ, сѣтѣрѣнѣ ш. а. двѣ цѣрѣ шѣ пѣпорѣ).

Statthalterei, Statthalterschaft, f., локѣштѣнѣцѣ, вѣкарѣатѣ; гѣвѣрѣлѣ-мѣлѣтѣ (провѣнциалѣ).

Stattlich, a. ші ad., арѣтѣгѣсѣ, пѣм-пѣсѣ; стрѣлѣчѣтѣ; тѣрѣцѣ; пѣ-рѣтѣ; — e Mann, m., омѣ арѣ-тѣгѣсѣ, омѣ аѣкторѣтѣвѣ.

Stattlichkeit, f., помѣтѣ, тѣрѣме.

Statue, f., статѣ.

Statur, f., v. Gestalt.

Staub, m., пѣлѣре, праѣ, колѣ; sich aus dem — machen, а о шѣтерѣ ла сѣпѣтѣса, ашѣ арѣла кѣлѣлѣле, ашѣ двѣ тѣлѣнѣца.

Staub-artig, a. ші ad., на пълверea;
 —beseu, m., мѣтъръ de праѡѡ;
 —beutel, m., (ботан.), аперъ,
 пѣнглѣца елорѣорѡ (кѡ пълверea
 de дѣтисѣтѣ); —erde, f., пѣ-
 мѣтърѣ прѣѡсѡ, цѣрѡпѣ; —faden,
 m., (ботан.), стаминѣ (ѡnde отъ
 семѣнца); —haat, n., ѡвѣгѣ (дн
 варѣ); —falf, m., ѡвинѣ de варѣ;
 —mantel, m., маателъ de пѣл-
 верea; —regen, m., пѡдѣзъ мѣ-
 рѣятъ; —schwamm, m., вешѣка
 порѣзѣлѣ, (ѡрете); —sieb, n., сѣтѣ
 ѡинѣ; —weg, m., (ботан.), пѣ-
 тѣзѣ; —wirbel, m., ѡпретѣжъ de
 пѣлверea; —wolfe, f., пѡрѡ de
 пѣлверea.
Stauben, Stäubен, v., ѡакѣ пѣл-
 верea, прѣѡескѣ; деопѣлверѣ,
 вѣпѣтѣрѣ; а се гѣпѣца.
Stäubfен, n., атомѣ, прѣѡѡторѣ.
Stäubер, m., вѣпѣтѣрѣторѣ, прѣѡѣ-
 торѣ, скѡтѣрѣторѣ; кѣпѣ скорпѣ-
 торѣ (de вѣпатѣ).
Stäubern, v., ковлѣзѣ, прѣѡескѣ;
 скорпескѣ іепѣрелea.
Staubig, a. ші ad., пѣлверeaсѡ, прѣ-
 ѡсѡ.
Staubfен, v., рѣспѣнгѣ, спѣнгѣ; кѡкѣ,
 апѣсѣ, тѣкескѣ, дѣдесѣ; тѣрѣсѣ;
 тѣрѣпескѣ дѣрѣтѣ (ѡнѣ спѡнѣ);
 ѡерѣвѣ пѣдѡнѣтѣ; даѡ Wasser —
 а опрѣ, а вѣлтѣ апа.
Staudе, f., арѣстѣ (мѣрѣчѣпѣ); дѣ-
 даѣ, пѣнтѣ кочепѡбѣ; (дн хѣр-
 тѣрѣ), стѣлпшорѣ.
Stauden, v., сѣѡ — а креште дѣ-
 дѣѡсѣ; а се дѣвѣдѣ, а ѡаче кѣ-
 пѣцѣнѣ (о пѣнтѣ).
Staudengewäѡѡѡ, n., пѣнтѣ кѣ кѣ-
 пѣцѣнѣ.
Staudig, a., дѣдѣѡсѣ; кочепѡсѣ.
Stauen, v., свѣсѣскѣ, тѣкескѣ, теп-
 кѡескѣ (тѣкѣрѣлѣ, зѣгѣрѣ).
Stauenen, v., мѣ мѣнѣнѣ, стѡѡ ла
 мѣрѣрѣ; мѡ вѣтеѡкѣ; дѣмѣтѣр-
 мѣрескѣ.
Staubfен, m., мѣтѣрѣ; вѣрѣ de
 вѣтѣтѣ (ѡнѣ).
Staupe, f., мѣтѣрѣ; вѡлѣ дѣпѣчѡбѣ,
 епѣдѣмѣ.
Stäuren, v., мѣтѣрѣ; вѡтѣ кѣ верѣпѣ.

Stäurer, m., вѣтѣторѣ; мѣтѣрѣторѣ;
 прѣѡѣторѣ.
Stäuring, f., мѣтѣрѣтѣрѣ; вѣтѣ-
 тѣрѣ, вѣтѣлѣ (кѣ верѣпѣ).
Stechapfel, m., чѣтѣ ѡетѣл (пѣнтѣ).
Stechbahn, f., локѣ de цѣнтѣтѣ (кѣ
 сѣлѣца); іпѡдрѡмѣ.
Stechen, v., дѣмѣнѣгѣ, дѣгѣмѣѡѡ, стрѣ-
 пѣнѣгѣ, стрѣѡігѣ, жѡнѣгѣ; дѣтѡл-
 дескѣ; пѣшкѣ; гравезѣ, сѡпѣ (дн
 мѣтѣлѣ); дѣкорѣдѣ (кокошѣлѣ дн
 пѣшкѣ); пѡрпескѣ; hertog—, есѣ
 дѣлѣ аскѡпсѣ, есѣ дн дѣмѣнѣ; in
 die See —, дѡрпескѣ де мѣрѣ,
 есѣ дн дѣрѣлѣ мѣрѣпѣ; даѡ s'ich
 in die Augen, ачѣстѣ вѣте дн ѡнѣ;
 есѣ s'ich mich in die Seite, мѣ
 жѡнѣлѣ (мѣ дѡрѣ рѣлѣ) дн коѡтѣ;
 der Hase s'ich ihn, есѣтѣ преѡ
 дѣкѣлѣтѣ, е преѡ гравѣсѣ, е преѡ
 сѣлѣверѣтѣ, преѡ дѣмѣлѣвѣтѣ; die
 Karte —, а вѣте кѣ картѣа.
Stechen, n., пѣнѡсѣрѣ, пѣнѡсѣтѣрѣ;
 жѡнѣгѣ.
Stecher, m., пѣнѣгѣторѣ; жѡнѣгѣторѣ;
 гѣрѣѡторѣ, сѣлѣгѣторѣ (дн мѣ-
 тѣлѣ); жѡнѣцѣ, вѣлѣтѣа.
Stech-gabel, f., ѡѣрѣцѣтѣ тѣрѣкор-
 пѣтѣ; —heber, m., сѣѡпѣѡѡ, ѡі-
 сѡнѣ аскѣпѣтѣ; —müſe, f., дѣлѣ-
 царѣ; —palme, f., ілѣче (арѡрѣ
 спѣнѡсѣ); —schwein, n., порѣкѣ de
 зѡчѣсѣ; —vieh, n., вѣте мѣрѣнтѣ
 de тѣлѣтѣ (ѡі, вѣдѣлѣ m. a.); —
 waffe, f., арѣмѣ de стрѣлѣнѣсѣ.
Stechbrief, m., семѣтѣмѣнтѣ; скрѣ-
 сѡрѣ прѣіѡнѣтѣрѣ (de жѡнѣ ѡѣгарѣ).
Stechen, m., вѣцѣшорѣ, вѣрѣгѣ; —
 bündel, m., мѣнѣвѣкѣлѣ de верѣпѣ.
Stechen, v., n. ші ак., ѡігѣ, дѣнѣігѣ;
 мѣ дѣнѣігѣ; мѣ вѣрѣ; стѡѡ ас-
 кѡсѣ; дѣлѣтѣзѣ, сѣдескѣ; мѣ
 опрескѣ; einem etwas —, а дѣ-
 шѣіпѣца де чѣнеѡа; etwas zu sich
 —, а аскѣnde чѣѡа дн сѣнѣ; in
 Brand —, а да ѡѡкѣ; іпѣ Ge-
 fängniſ —, а арѣпѣла дн прѣп-
 сѡрѣ; Hauben—, а ѡаче сѣѡѡілѣ;
 in den Mund —, а дѣмѣзѣкѣ; s'ich
 in Schulden —, а се дѣлѣѡтѣ
 дн дѡтѡрѣі; ein Ziel —, а пѣне
 жѡнѣ тѣрпѣнѣ, а дѣѡіпѣ о мѣ-

zsinz; wo stehst Du? че real
 ѳъкътъ? unde emri? er blieb bei
 jedem Worte —, еаъ ео onpia да
 тортъ vorwa; еъ stehet mit in den
 Gliedern, тъ dopъ тоте мъдъ-
 ларе; zwischen Thür und Angel
 —, а се аола дитре чокандъ ши
 ледъ, а ста дитре доъ реле марл.
 Steckenpferd, n., къзмелъ де лемнъ
 (жкърпъ); pacisne, въкръ ѳаво-
 ритъ; капригъ.
 Steckerbfe, f., мазъре сѳдитъ.
 Steckfuß, m., в. Sticlfluß.
 Stechhusten, v. Sticlhußten.
 Steckfifsen, m., перинигъ де вождърл
 (de vomrone).
 Steckleuchter, m., канделавре къ де-
 пьштъ.
 Stechnadel, f., вождъ, вождомъ, акъ
 къ гъмъль (Spännadel).
 Stecneß, n., редеа де пъсърл (de
 princъ).
 Stecneiß, n., сърчелъдъ, сманчеа,
 сманчикъ, въгтаръ (de сѳдитъ).
 Steckrûbe, f., панъ.
 Steckzirkel, m., компасъ че се дп-
 ѳице.
 Steg, m., пьштиторъ; трекъторе
 дитъсътъ (примазъ; Steig, m.);
 къръръштъ, потекъдъ; (тиноръ.)
 къзмелъ; амнаръ, стингъ (de
 лемнъ); сказнъ да лътъ; гъп-
 далъ; pl., гарнитуръ; er fennt
 alle Wege und —e, еаъ къпште
 тоте потекъцеле ши знгълелеле.
 Stegreif, m., скаръ де шеа; аус
 dem —e, не improviseate, непре-
 гълитъ; аус dem —e dichten, а
 improvisa.
 Stegreifdichter, m., improvизиторъ.
 Stehen, v., стаъ; сьнт; тъ аоъ;
 wie steht es? къмъ стъ? ich stehe
 dafür, еъ стаъ въкъ, еъ garantezъ
 пентръ ачееа; der Kopf steht dar-
 auf, ачѳста е алъгъреа къ вѳеца,
 ачѳста е къ пьпереа капълъ; еъ
 steht zu wünschen, е. de dopitъ;
 еъ steht noch dahin, лъкрълъ е
 лодъ да andolsъ; еъ steht bei
 ihm, атърпъ дела еаъ; dieses
 Pianoforte steht sehr hoch, ачѳстъ
 mianoфортъ е акордатъ преа сѳсѳ;

darnach steht mein Sinn, кърчелъ
 моъ вате дитр'аколо; еъ steht
 mir ein Unglück bevor, тъ ам-
 тентъ о nenopочipe; so lange die
 Welt steht, декъндъ е амеа; er
 steht sich sehr gut, аре къштитърл
 преа вьне; still —, а ста, а се
 onpi; unter dem Pantoffel —, а
 пьрта сѳѳоia ѳемейл, а ста вър-
 батълъ сѳвъ рьшинътореа domnъ
 а. певестел.

Stehend, part., стъндъ, дипентъ, не
 пѳоре; —e Armees, f., арматъ
 стъгъторе (статоршикъ, перма-
 нентъ); —e Wasser, n., ацъ стъ-
 гъторе, апъ вьлгитъ.

Stehlen, v., ѳъръ; пѳгълъ; sich aus
 der Gesellschaft —, а се ѳърима
 din adъnapе.

Stehler, m., ѳъръ, ѳъръторъ; пѳгъ-
 лъторъ.

Stehpult, m., скрѳиторъ де стъгълъ.

Steif, a. ши ad., дѳѳгълъ; дпѳитъ;
 въртсѳъ, таре; сѳлитъ (дп вър-
 тьрл), апоситъ, аѳпѳатъ; скро-
 витъ, крохмълитъ (къманца, рокиа);
 —e Stil, m., стѳлъ аспръ, стѳлъ
 дпкордатъ, аѳпѳатъ; sich etwas
 — und fest einbilden, а'ши пьво
 карълъ дп петрѳл пентръ чева, а
 ѳи каприциосъ не чева.

Steife, Steifheit, f., дѳешѳиме; вър-
 томѳиме, гъръ; аѳпѳгъционе, а-
 пѳоститъръ, вьгтаре дпѳитъ, пьр-
 таре, дешѳертъ; скровѳлъ; опреа;
 понъ, стингъ.

Steifen, v., въртомеzъ; дѳепескъ;
 скровескъ (къмаша); пропѳескъ,
 сѳсѳинъ, pazimъ.

Steifsteinwand, f., пъвъзъ, гъматъ,
 пъвъзъ скровитъ.

Steig, m., кале, къраре, потекъ;
 —bohne, f., ѳасоле де парл.

Steigbügel, m., скаръ де шеа (ши
 Steiggreif).

Steige, f., скаръ; сѳлшъ; кале (ши
 Steige).

Steigen, v. n., тъ сѳлъ, тъ зръ;
 мепръ дп сѳсѳъ; тъ дпачъдъ; das
 Wasser steigt, ана креште; das
 Wetterglas steigt, варометрълъ се
 сѳлѳе; die Lerche steigt, чокарѳла

се падуъ свѣрѣндѣ; aus dem Bette
—, а се скъла дѣн патѣ; zu Pferde
—, а дѣкълена кѣйкѣ.
Steiger, m., свѣторѣ; погорѣторѣ;
(монт.) приверѣторѣ.
Steigeter, m., свѣторѣ де прецѣ,
дѣитѣторѣ.
Steigern, v., свѣс, вѣрѣ, рѣдикѣ;
(грѣм.) компаревѣ, градезѣ (знѣ
adlentivѣ).
Steigerung, f., дѣитѣдѣвне; грѣдѣ-
дѣвне, компѣрѣдѣвне (грѣм.); —
grad, m., (грѣм.), компаративѣ.
Steigrab, n., ротѣ шервѣторѣ (Ha-
fenrab).
Steigriemen, m., стѣвѣле.
Steil, a. mi ad., рѣвезичосѣ, рѣ-
неде (мѣнѣ).
Steile, Steilheit, f., рѣвезичѣне, по-
горѣжѣ рѣнеде.
Stein, m., пѣтрѣ; скополѣ, рѣне,
стѣнкѣ; cimsѣре де персѣкѣ; (дѣ
жокѣлѣ де дамѣ) дамѣ; — dѣs
Aпstosѣs, пѣтра скандѣлѣ; fleine
—e, пѣтрѣшѣ, прохотѣшѣ (Schotter).
Stein-acker, m., арѣ пѣтросѣ; —
adler, m., вѣлѣрѣ де марѣ, а-
черѣ фрѣнѣлѣторѣ де ѳсе; —
ähnlich, a. mi ad., ка пѣтра, пѣ-
трѣформѣ; —alt, a. mi ad., ѳрте
векѣ; —art, f., колѣ де пѣтрѣ;
—artig, a. mi ad., де патѣра пѣ-
трѣ; —banf, f., ванкѣ, орѣ стѣрѣ
де пѣтрѣ; —beere, f., цѣмѣ де
локѣрѣ пѣтрѣсе (мѣрѣ, стѣсѣрѣ,
ѳинѣ); —beißer, m., в. Beißer;
—berg, m., мѣнѣ де пѣтрѣ; —
beschwerbe, f., дѣрѣпѣ де пѣтрѣ
(дѣ вѣшѣка зѣдѣлѣ); —bild, n.,
стѣтѣ де пѣтрѣ; —block, m.,
скополѣ, стѣнкѣ; —bock, m., ка-
прѣ пѣтрѣ, капрѣ де стѣнѣ; кѣ-
приорѣ (дѣ zodiacѣ); —brech, m.,
ѳармѣ, пѣтрѣ (пѣантѣ); —brecher,
m., пѣтрѣрѣ, скодегорѣ де пѣ-
трѣ; —bruch, m., пѣтрѣрѣ, вѣлѣ
де пѣтрѣ; —brüde, f., podѣ де
пѣтрѣ; —buche, f., карпѣнѣ (Hain-
buche); —druck, m., лѣографѣ,
тѣпарѣ пе пѣтрѣ; —drücker, m.,
лѣографѣ, тѣпрѣторѣ пе пѣтрѣ;
—drücker, f., лѣографѣ; —eiche,

f., стѣжарѣ комѣнѣ, горонѣ; —
erde, f., пѣмантѣ пѣтросѣ; —er-
zeugung, f., (med.), лѣиѣсѣ, прѣ-
сѣре де пѣтрѣ (дѣ organicѣ);
—farn, m., лѣмѣ черѣвлѣ; —
flachſ, m., амѣантѣ, асѣсѣтѣ; пѣ-
трѣ ѳирѣсѣ, дѣн карѣ деѣе пѣнѣ;
—freund, m., ѳрте стѣрѣнѣ (Stod-
freund); —frucht, f., фрѣнтѣ пѣ-
тросѣ; —galle, f., локѣ пѣтросѣ;
вѣлѣ де копѣтѣ (ла кал); —gefäß,
n., вѣсѣ де пѣтрѣ; —grad, n.,
лѣрѣ дѣнѣре пѣтрѣ, лѣрѣ дѣн
скополѣ; —grund, m., ѳндѣ пѣ-
тросѣ; —gut, n., ѳаланѣ, вѣсѣ
ѳинѣ де пѣмантѣ аѣлѣ; —holz,
n., лѣмѣнѣ дѣмѣтрѣтѣ; —hart, a.
mi ad., тѣре ка пѣтра; —höhle,
f., пѣшѣрѣ, грѣтѣ дѣн пѣнѣ;
—kammer, m., лѣонолѣ, кѣпѣсѣ-
торѣ де пѣтрѣ; —kitt, m., лѣо-
колѣ, кѣлѣс де лѣмѣ пѣтрѣ; —
klee, f., свѣчѣнѣ, трѣѳѣлѣ пѣтросѣ;
—kuppe, f., скополѣ, рѣне, рѣн-
тѣрѣ де пѣтрѣ; —kuppe, f., кѣр-
вѣне де пѣтрѣ; лѣанѣтракѣ; berg-
werk, n., —grube, f., —schacht,
m., ваѣе де кѣрѣнѣ де пѣтрѣ,
кѣрѣнѣрѣ де пѣтрѣ; —foralle,
f., лѣоѳѣлѣ; —frankheit, v. —
beschwerbe; —funde, f., лѣонолѣ;
—messer, m., пѣсѣрѣторѣ де пѣ-
трѣ; (хѣр.) лѣотомѣ; —meß, m.,
пѣтрѣрѣ, чѣлѣторѣ де пѣтрѣ; —
moos, n., мѣшѣс де пѣтрѣ; —
obst, n., цѣмѣ пѣтрѣсѣ; —öl, n.,
олѣс де пѣтрѣ, пѣтрѣлѣс (Bergöl);
—platte, f., лѣспѣде де пѣтрѣ;
—rabe, m., корѣс де мѣнѣ; —
regen, m., плѣѣ де пѣтрѣ; —
reich, n., импѣрѣлѣ мѣнерѣлѣкорѣ;
ad., ѳрте авѣтѣ, Кресѣ; —säge,
ѳерѣсѣрѣ де пѣтрѣ (de a le
tyle); —salz, n., сѣре комѣнѣ;
—schicht, f., стѣрѣ де пѣтрѣ;
—schnitt, m., (хѣр.) лѣотомѣ,
скодегѣрѣ де пѣтрѣ (dѣн orga-
nicѣ); —schrist, f., стѣлѣ лѣмѣ-
дарѣ (скѣрѣ, ла анѣлѣ), имѣрѣн-
дѣне пе пѣтрѣ; —schwalbe, f.,
рѣндѣнеа де марѣ; —sinter, m.,
стѣлакѣтѣ (пѣтрѣ продѣсѣ prin

никъспл де ауръ); — tafel, f., —
tisch, m., тавла, маса де пётръ;
— weg, m., кале пардоцигъ, дрѣмѣ
аутернѣтѣ; — wurf, m., арѣнкъ-
търъ де пётръ.

Steinfen, n., петришоръ, петригъ.

Steinern, a. ші ad., де пётръ.

Steinicht, a. ші ad., петриѣ, ка пётра.

Steinig, a. ші ad., петроѣ; рѣ-
ноѣ, стѣпкоѣ.

Steinigen, v., ватѣ кз петрѣ, вчидѣ
кз петрѣ.

Steinigung, f., вчидере кз петрѣ.

Stelß, m., шезгѣ; крѣ; — bein,
n., осяѣ шезгѣзѣ.

Stellage, v. Gestell.

Stelle, f., локѣ; постѣ; пѣсапѣ, чи-
тъцине (динг'о карте); дере-
гъторѣ; auf der —, дндатъ,
диг'о кинъ, пѣмат декѣтѣ; er
kommt nicht von der —, еѣ пѣ
дндатѣ; auf der — bleiben, a
рѣтѣнѣ морѣ, a кѣдѣ морѣ;
an Ort und — sein, a се аѣла
ла локѣ.

Stellen, v., пѣнѣ, ашезѣ, коллокѣ;
dicnsnѣ, vpdinezѣ; gerade —, a
пѣне дипеутѣ; sicher —, a асе-
кѣра; frei —, a лѣса дн воѣ;
zufrieden —, a дндестѣла, a мѣл-
узмѣ; in Abrede —, a ѣи де пѣ-
рере контрапѣ; a nega; einen
zur Rede —, a траде пѣ чинева
ла даре де сѣмѣ; er muß sich
stellen, еѣ тревѣ сѣ вѣле ѣауѣ,
еѣ тревѣ сѣ се прѣсѣнте; sich
bloß —, a се да де голѣ, a се
да пѣ ѣауѣ, a се компромѣте;

Stellenweise, ad., дин.локѣ дн локѣ;
пѣсапѣ де пѣсапѣ.

Stellfeder, f., кѣрдѣ де опрѣтѣ.

Stellmacher, m., ротарѣ, кѣрѣдарѣ
(Wagner).

Stellrad, n., (ла орол.), ротѣ де
мѣстрѣнѣ.

Stellscheibe, f., (ла орол.), мѣстрѣнѣ.

Stellung, f., пѣсецине, коллокѣцине,
ашезѣтѣрѣ, коллокѣмѣнтѣ; дѣнс-
сецине; — bei Leibe, пѣсетѣрѣ,
ципѣтѣра трѣпѣлѣ; опрѣтѣре (о-
рол.).

Stellvertreter, m., локѣциг'орѣ, вѣ-
карѣ.

Stellvertretung, f., локѣциг'инѣ,
вѣкарѣатѣ.

Stelz-bein, n., — fuß, m., кѣтѣлѣ,
кѣтѣригѣ, вѣчорѣ де лемнѣ.

Stelze, f., кѣтѣлѣ, кѣтѣригѣ.

Stemmat, f., секарѣ де деспѣкатѣ
(копач).

Stemmeln, n., далѣ; рѣзѣшѣ.

Stemmen, v., рѣзимѣ, пропѣсѣѣ;
дѣноненѣсѣ; опрѣсѣ; дѣл-
тѣсѣсѣ; die Hände in die Seite
—, a ші пѣне мѣлѣ дн шолѣ.

Stempel, m., тимѣрѣ (пѣ хѣртѣ);
маркѣ (пѣ марѣ), пѣшѣвѣтѣрѣ;
пѣноетѣрѣ (ла метале позѣле);
пѣтиѣѣ; ѣонѣ; пѣлѣтѣ; пѣрѣвоѣ;
— der Wahrheit, карѣтерѣлѣ а-
девѣрѣлѣ; — bidden, колѣ тим-
дрѣтѣ; — gebührt, f., — geld, n.,
такѣ тимѣрѣлѣ; — waare, f.,
марѣ марѣкатѣ.

Stempeln, v., тимѣрѣѣ; пѣнѣ маркѣ,
пѣрѣѣѣ; пѣшѣвѣсѣсѣ (марѣ а
вѣмѣ); контрасѣпѣѣѣ.

Stempler, m., тимѣртѣорѣ.

Stengel, m., орхидѣѣ (плантѣ).

Stenge, f., (мар.), адаѣсѣ ла катарѣ.

Stengel, m., ѣвсѣлѣ, пѣлѣ (де
плантѣ); тѣлѣ; кочѣанѣ, лѣлѣ,
стрѣжанѣ (моад.); омѣ дѣнѣанѣ;
— artig, a. ші ad., кѣрѣкиѣсѣ, ко-
чѣноѣ.

Stengeln, v., пѣнѣ харѣчѣ, рѣзимѣ,
сѣѣѣнѣ; далѣ дн пѣлѣ (плантѣ);
ѣакѣ кочѣнѣ.

Stenograph, m., стѣнографѣ, скрѣп-
торѣ иѣте (прѣн сѣмне).

Steyppette, f., сѣлѣа, мѣтраѣѣ кѣ-
сѣтѣ далѣ акѣ.

Steyppede, f., копѣртѣ кѣсѣтѣ кѣ
ѣлѣрѣ.

Steyppraht, m., сѣртѣ де кѣсѣтѣ.

Steppe, f., (дѣнѣ рѣсѣште), стѣпѣ,
дѣрѣ планѣ, марѣ ші стѣрѣ,
пѣспѣлѣ, пѣсѣтѣ (Heide).

Steyppen, v., копѣртѣнѣгѣ, кѣсѣ далѣ
акѣ (штѣпѣоѣкѣ).

Steypperei, f., кѣсѣтѣрѣ дѣнѣ акѣ.

Steyppfisch, m., копѣртѣнѣсѣрѣ.

Sterbe-bett, —lager, n., патылъ, крѣ-
 ватылъ морци.
 Sterbebuch, n., реѣстръ де морци.
 Sterbefleid, n., вестмантѣ де мортѣ.
 Sterbelieb, n., кѣптекѣ ла морци,
 кѣптекѣ ѡвнєврѣ.
 Sterbeliste, f., листъ, реѣстръ де
 морци.
 Sterben, v., морѣ, рѣхъсєзѣ, рѣ-
 носєзѣ, есѣ дѣн вѣцѣ.
 Sterben, n., мѣрѣе, мѣрте, рѣ-
 носєре.
 Sterbend, part., мѣрѣндѣ, мѣрѣсандѣ.
 Sterbenskrank, a., болнавѣ де мѣрте.
 Sterbestunde, f., ѡра морци.
 Sterbetaag, m., зѣа морци.
 Sterblich, a. m. ad., мѣрѣторѣ, мор-
 талъ; de мѣрте; — verliebt sein,
 a ѡи дѣаторатѣ де мѣрте.
 Sterblich, m., мортѣхѣне, кѣхътарѣ
 (ѡте); —swolle, f., гѣлѣ де мор-
 тѣхѣнѣ.
 Stereographie, f., стереѡграфѣ, арта
 де а репрєсѣнта корпѣрѣ solide
 пе планѣ.
 Stereometrie, f., стереѡметрѣ, шѣ-
 инга десѣре мѣхъсрєлє корпѣрѣ-
 лорѣ solide.
 Stereotypen, pl., стереѡтипѣ, карак-
 терє, лѣтере ставєрє.
 Stereotypie, f.; стереѡтипѣ, арта де
 а типѣрѣ кѣ лѣтере немишкѣѡсе.
 Sterlet, m., стѣрлетѣ (неште).
 Sterling, m., стєрлинъ; Pfund —
 зѣврѣ стєрлинъ (кам 25 францѣ,
 сѣѣ 9 ѡ. 20 кр. м. к., дѣсѣ ѣ
 монєтѣ имѣнарѣ, ка талантѣлѣ
 шѣ ка сєстєрѣѣа чєа шарє ла
 антиѣ).
 Stern, m., стєа, астрѣ; роѣ —! а
 да кѣ кѣлкѣхѣлѣ дѣ лѣнѣ.
 Sternambeter, m., дѣкѣнѣторѣ де
 стєлє; —bisb, n., констєрѣѣне;
 —fen, n., стєлѣцѣ, стєлѣшѣрѣ;
 астерѣскѣ (ла скрѣсѣ); —deute-
 funst, f., астрѡлоѣѣ, прѡѣетѣ дѣнѣ
 стєлє; —deuter, m., астрѡлогѣ;
 —deuterei, —deutung, f., астрѡ-
 лоѣѣ; —eibese, f., шѡпѣрѣлѣ стє-
 лѣѣ, стєлѣѡнѣ; —flimmern, —
 funkeln, n., скѣнтєлєтєра, скѣнѣлєа
 стєлєлорѣ; —förmig, a. m. ad.,

дѣ форма стєлє; —gebäude, n.,
 сѣстєма соларѣ; —gruppe, f.,
 грѣпѣ (ital. gruppo) де стєлє;
 —güßer, m., астрѡлогѣ; —hell,
 a., сєнѣлѣ, чєрѣ дѣстєлатѣ; —
 himmel, m., фѣртѣмантѣ, гѣрѣа
 чєрѣхѣлѣ, волта чєрєскѣ; чорѣ дѣ-
 стєлатѣ; —jahr, n., аѣѣ стєларѣ;
 —karte, f., хѣртѣ астрѡномѣкѣ,
 хѣрта чєрѣхѣлѣ; —kegel, m., зонѣ-
 глобѣ; —kennet, —kundige, m.,
 астрѡномѣ; —klee, m., трѣѡлѣ
 стєлатѣ; —kraut, n., стєларѣѣ,
 аахѣмѣлѣ (плантѣ); —kreuz, n.,
 крѣче стєларѣѣ; —kunde, —wissen-
 schaft, f., астрѡномѣ; —lauf, m.,
 кѣрѣхѣлѣ стєлєлорѣ; —ruße, —
 schuppe, f., —schuß, m., стєа
 кѣхъѣторє (мєтєорѣ; пѣ стєа);
 —schanze, f., фортѣѣкѣѣѣне, дѣ-
 гѣрѣтєрѣ ка стєѡа; —stein, m.,
 пѣтрѣ стєлє; —warte, f., сѣ-
 кѣлѣ, ѡсєрѣѣторѣ, тѣрѣнѣ астрѡ-
 номѣкѣ.
 Sternvoll, a. m. ad., стєларѣѣ, пѣнѣ
 де стєлє.
 Sternenlicht, n., —schein, m., лѣ-
 мѣна стєлєлорѣ.
 Stern, m., корпѣхѣлѣ аратѣхѣлѣ, стѣвѣ;
 тѡртѣ; кѡдѣ (de vīt); прѣжѣнѣ,
 дрѣкѣ.
 Stetig, a., стѣторѣ, некѣрѣмѣтѣ (Stüt).
 Stets, ad., тѡтѣдєаѣна, пѣрѣрєа,
 пєрчєтѣтѣ.
 Steuer, f., дѣре, дѣждє, контрѣѣ-
 ѣѣне, дѣѣѣ, дѣнѣсєтарѣ, трѣ-
 вѣтѣ, дѣкѣрѣѣтарѣ, такѣ (вѣрѣ,
 кѣпѣтѣѣѣ, дѣ Платє); zur — der
 Wahrheit, адеверѣре, дѣ кѣѣетѣ
 кѣратѣ.
 Steuer, n., гѣвєрѣнокѣлѣ, кѣртѣ
 (Steuerfuder).
 Steueramt, n., ѡѣѣѣ де дѣждє,
 сѣшєшѣ (дѣ Прѣнѣпѣтє), пєр-
 чєнтѡратѣ (дѣ Ардєалѣ, прѣѣмѣ-
 торѣ), кѣтарѣ де фѣнанѣѣ; —
 anschlag, m., кѣтѣстрѣ, гѣкѣѣтарѣ,
 арѣкѣѣтарѣ де дѣждє (пє канѣ,
 пє аверє ш. а.), рєпарѣѣѣне
 (Ardealѣ); —bar, a., сѣпѣсѣ ла
 дѣрѣ; —beamte, m., дѣшѣдѣ, ѡ-
 ѣѣѣѣ де дѣждє, сѣмѣѣ; —

- bozd**, n., (мар.), стъзъордѣ, нар-
 теа din дрѣнта а язие; —buch,
 n., катастръ дърипорѣ, реѳистръ
 пзвликѣ де конпривѣдне, kondika
 бирѳрипорѣ (ан Ардеалѣ); —einneh-
 mer, m., дъшдарѣ, перченпорѣ
 (ан Ардеалѣ); —frei, a., скъитѣ
 де дъри; —mann, m., пилотѣ (кър-
 маѣ); —ordnung, f., пергалъ-
 мантѣ де дъри; —pflicht, f., ан-
 даториѳе де а конпривѣ; —pflicht-
 tig, a. mi ad., скъпѣс ла дъри;
 —stüber, v. Steuer, n.; —wesen,
 n., оианѳъриѣ, дъшдъриѣ.
Steuern, v., конпривѣс, конпъмърѣ,
 даѣ тривѣтѣ; даѣ ажъторѣ; (мар.)
 kondikѣ паѣа, гъвернеѣтѣ, кър-
 мъескѣ; конпенескѣ, реѳорънѣ;
 einem Uebel —, а превѣни зѣѣ
 рѣѣ.
Steben, m., талъ де паѣ.
Stich, m., цънсърѣ, цънсетърѣ; ан-
 ценътърѣ; жѣнѣс; вълътърѣ, лъ-
 търѣ (ан жѣкѣ де кърѳи); стълъ-
 търѣ, гравърѣ (ан металѣ); сѣамъѣ
 (търѳитърѣ тотѣ ан металѣ);
 skimѣѣ (де марѣ); —von Höhen,
 мъшкълътърѣ де пърѣч; —halten,
 а се цинѣ таре; einen — haben,
 а ѳи ливѣ о дѣгъ; а ѳи демъкиѣтѣ,
 а ѳи антр'о зреке; а ѳи мъменѣ,
 чеваш вѣатѣ; im — e lassen, а
 пърѣси, а лъса ан пълъѣѣ.
Stichblatt, n., скътълѣ easiel (ла
 тълънѣкѣ); цинъ де вѣжѣкърѣ,
 попанѣѣ; карте де вълътѣ (ан
 жѣкѣ).
Stichel, m., ценѣ, ценърѣѣе; цѣрѣшѣ,
 цѣрѣѣѣ.
Sticherei, **Stichelrede**, f., **Stichelwort**,
 n., къвълътѣ пѣшкърѣсѣ, ворѣ
 анпънъгърѣсѣ.
Sticheln, v., анпънъгѣ, пѣшкѣ, мъшкѣ
 цѣнъ къвълътѣ.
Stichfest, a. mi ad., кѣре нъ се пѣте
 рѣѣ.
Stichler, m., омѣ вѣжѣкърѣсѣ.
Stichen, v., кѣсѣ къ ѳлорѣ, вродѣѣѣ,
 кѣсѣ ла герѣѣѣѣ.
Sticher, m., вродъторѣ; —in, къ-
 сѣторѣ къ ѳлорѣ, вродъторѣ.
- Stickerel**, f., вродъриѣ.
Stidfluß, m., катарѣ антекъторѣ,
 некътърѣ, вѣлъ некъторѣ.
Stidgaß, n., газѣ анпекъчѣсѣ, газѣ
 азотѣкѣ.
Stidgold, n., ѳирѣ де азрѣ, азрѣ де
 късѣтѣ.
Stidhußen, m., тѣсе некъторѣ.
Stidluft, f., аерѣ зѣигъторѣ, аерѣ
 меѳиѣкѣ.
Stidmuster, n., моделѣ де вродатѣ.
Stidrahmen, m., герѣѣѣѣ.
Stidstoff, m., азотѣ, пѣтропѣнѣ, ма-
 терѣ сѣгрѣмъторѣ.
Stidung, f., кѣсетърѣ ла герѣѣѣѣ.
Stieben, v., анпърѣштѣѣс, рълънъ-
 дескѣ; мъ анпърѣштѣѣс (v. n.);
 ѳѣгѣ, сворѣ (потърѣпѣѣѣѣ); мъ
 палъѣ ка пълъверѣ; розрѣѣѣѣ пѣѣѣ
 (Stäuben).
Stieber, m., (ла вълъторѣ) вѣшѣка
 цѣрѣѣѣѣ (Stäuber); Nasenstieber,
 —stüber, m., вѣзърѣнѣкѣ, вѣмѣ,
 сѣърѣ.
Stief, (нъмал ан конпъспѣрѣ) вѣ-
 трѣѣ, машѣѣѣѣ.
Stiefältern, pl., пърѣнѣѣ вѣтрѣнѣ; —
 bruder, m., ѳратѣ вѣтрѣѣ, ѳрѣѣѣ-
 пѣстрѣ; —geschwister, ѳрѣѣѣѣ
 вѣтрѣѣ, ѳрѣѣѣѣ din пѣтрѣѣ di-
 ѳѣрѣѣ; —find, n., —sohn, m.,
 ѳѣфѣстрѣ, ѳѣѣ вѣтрѣѣѣ; —mutter,
 f., мамъ вѣтрѣѣ; —mütterlich,
 a. mi ad., вѣтрѣѣѣѣѣ, машѣѣѣѣ;
 —behandeln, а тратѣ вѣтрѣѣѣѣѣ,
 а тратѣ ка не ѳѣфѣстрѣ; —schwester,
 f., соръ вѣтрѣѣ; —vater, m., татъ
 вѣтрѣѣѣ.
Stiefel, m., стѣѣѣ (ital. stivale),
 кълъѣминѣѣ, чѣѣѣѣѣ (Schuh); ѳи-
 lindѣѣ, коѣѣѣ де пѣмалъ.
Stiefelanzieher, —haben, m., кър-
 лиѣѣ де анкълъѣѣѣ стѣѣѣѣ, трѣ-
 гълъторѣ де стѣѣѣѣ; —flecht, m.,
 дескълъѣѣѣѣѣ, скѣѣѣѣѣѣѣ де стѣѣѣѣ
 (ѣнѣлѣѣ); —holz, n., калѣпѣ, ѳормъ
 де стѣѣѣѣѣ; —macher, m., стѣѣѣѣѣ,
 чѣѣѣѣѣѣѣ (шѣѣѣѣѣѣ); —rißer,
 —rißer, m., кърѣѣѣѣѣѣѣ де стѣѣѣѣѣ;
 —schäft, f., тѣреѣѣѣ, кѣрѣѣѣѣѣ де
 стѣѣѣѣѣ; —struppe, f., зрекеѣ стѣѣѣѣѣ
 (де кѣрѣ тѣѣѣѣѣ).

кѣмвалъ); mit lauter —, къ гласѣ дѣлалъ; der — der Natur folgen, а аскѣта кѣмареа патрѣсѣ; die erste — сѣген, а кѣпта сѣпанѣ; die zweite — сѣген, а кѣпта кон-трапатѣ; Volksstimme ist Gottes —, гласѣлѣ попорѣвлѣ е гласѣлѣ лѣ Dzeš.

Stimmen, v., акордѣ (знѣ INSTRUMENTUM de MUSICA); консѣнѣ, сѣнт де акордѣ, мѣ дѣвоіескѣ, корѣсѣнѣдѣ (ла знѣ сѣоѣдѣ); дѣсѣнѣ; прѣвѣнѣ, дѣдѣплѣкѣ (не чѣнеса); votez, даѣ votz; die Rechnung stimmt nicht, компѣтѣлѣ нѣ есе, сокогѣла нѣ консѣнѣ; gut gestimmt sein, а еі vine dѣсѣсѣ, а се аѣла дѣ зѣоре зѣнѣ (кѣѣ зѣнѣ); die Richter sind schon gestimmt, жѣдекѣторѣ сѣнт прѣвѣнѣдѣ, прѣо-кѣвлѣдѣ; die Richter —, жѣдекѣторѣ votéz.

Stimmenbuch, n., (мѣс.) картѣ де парѣтрѣлѣ.

Stimmenmehrheit, f., маіорітѣ де votz.

Stimmer, m., акордѣторѣ (де кла-вѣре).

Stimmfähig, a., dѣстоінікѣ де а vota, антѣ мѣнтрѣ а vota.

Stimmgabel, f., корісѣтѣ, ѣврѣвлѣдѣ сонорѣ (че дѣ тонарѣ).

Stimmhammer, m., кѣісѣ де акор-датѣ (клавірѣ).

Stimmrecht, n., дрѣнтѣ де votatz.

Stimmung, f., консѣнерѣ, консѣванѣдѣ, акордѣ, консѣнтѣ; дѣсѣнѣсѣісѣне, зѣоре (кѣѣ).

Stinfasant, m., аса ѣerida, асѣ нѣ-тѣрѣсѣ (дѣ спѣгерѣлѣ).

Stinken, v., нѣдѣ, нѣросѣ грѣѣ; vor Faulheit —, а нѣдѣ де лѣне, а еі дѣнѣсѣітѣ.

Stinf-raß, m., —thier, n., dѣxorѣ.

Stint, m., порѣзѣорѣ (пѣштѣ).

Stipendiat, m., стѣпендіатѣ, вѣрсѣрѣ, школарѣ че граѣ аѣторѣ дѣ ванѣ.

Stipulieren, v., а ѣаче дѣвоіѣлѣ, а контраѣе, а стѣнѣла.

Stirn, f., ѣрѣнѣ; mit frecher —, къ нѣрѣнѣнѣре (къ ѣврѣзнѣітѣ), къ ѣрѣнѣтрѣісѣ; einem die — bieten,

а да мѣнтѣ къ чѣнеса; die — tun- zelt, а дѣнѣрѣі ѣрѣнѣтеа.

Stirn-ader, f., вѣна дѣнѣ ѣрѣнѣ; — band, n., —blatt, n., —binde, f., ѣрѣнѣтрѣісѣ; diadem, —höhle, f., (анат.) тѣмѣлѣ, сѣнѣлѣ ѣрѣнѣісѣ; —rad, n., рѣтѣ къ дѣнѣісѣ, рѣтѣ дѣнѣтѣтѣ.

Stöber, v. Stäuber.

Stöberig, a. шѣ ad., нѣіосѣ, нѣіосѣ.

Stöbern, v., сѣлѣврѣ; вѣсколѣте (мѣа, нѣіосѣ), ѣлѣгѣісѣ (нѣоа); вѣ-незѣ, скорѣмоескѣ (вѣнѣтѣлѣ).

Stoßern, v., нѣнѣтрѣескѣ, дѣнѣнѣ; скочѣорѣ, сѣвоескѣ, кѣрѣдѣ (на-сѣлѣ, дѣнѣісѣ).

Stoß, m., вѣдѣ, вѣстонѣ, чѣтарѣ, мѣкѣлѣ, мѣчѣлѣ, вѣтѣ, нѣіосѣ; вѣ-тѣкѣ (де вѣтѣ); тѣртѣа, рѣдѣчѣнѣ (де ѣлорѣ); (тѣногр.) ѣлѣре; ка-лѣнѣ (де нѣлѣрѣісѣ); картѣ (контѣ-нѣдѣісѣне де касѣ); компѣдѣ, нѣкѣ-вѣлѣ (де азіне); мѣлѣлѣ (де вѣ-воісѣ); клаіе, стѣрѣ; чѣрдѣ, нѣрѣдѣ (де вѣте); ѣондѣ, кѣнѣвалѣ; еі іст ein wahrer —, еі антѣ гогѣманѣ дѣнѣтрѣ; еі знѣ хѣвѣлѣкѣ.

Stoß-band, n., корѣа ла вѣстонѣ; —blind, a., орѣл де totѣ, орѣл къ знѣ сѣоѣлѣ; —bege, m., вѣ-стѣнѣ къ стѣлетѣ; стокѣ (ит. stoc-со); —dum, a. шѣ ad.; тонтѣ; —erbse, f., маѣере сѣлѣватѣкѣ, мѣ-зѣріке; —feder, f., нѣна мѣіе-стрѣ; —finster, a. шѣ ad., дѣнѣ-перѣкѣ сѣ нѣдѣлѣ вѣзѣ мѣна; —fisch, m., нѣвелѣлѣ сѣлѣнатѣ (пѣ-штѣ); тонтѣ, омѣ ѣбрѣе прѣстѣ, хѣвѣлѣкѣ де лѣгатѣ; —fled, m., картѣ де мѣчѣзѣлѣ; —fremd, a. шѣ ad., стрѣнѣ де totѣ; —haus, n., прѣнѣсѣре, темнѣдѣ, грѣсѣ (ла остѣшѣте); —fnopf, m., вѣнѣлѣ дѣла вѣстонѣ; —laterne, f., ѣлѣ-лінарѣ дѣ нѣрѣжѣнѣ; —meister, m., прѣѣосѣ (ла одѣш.), темнѣчѣрѣ; —narr, m., мѣскѣрѣчѣ; нѣвѣнѣ де лѣгатѣ; —pfaffe, f., ѣлѣіерѣ (къ доудѣ); —prügel, m. pl., —schlag, m., вѣгѣіе къ вѣдѣ, вѣстонѣтѣ; —rose, f., росѣ ачѣтѣ; лѣмѣлѣ-рѣікѣ (дѣлатѣ); —schilling, m.,

- dътътъръ по фол, въгаіе ла кърѣ;
—[Schupfen, m., катарѣ сѣкѣ, дп-
•sundarѣ; —taub, a., сѣрдѣ ка
пѣмѣнтѣлѣ; —wert, n., карѣ (de
kase), аплрътъмѣнтѣ; —zahn, m.,
тѣсса.
- Stoßen, v., пѣнѣ кърачл, цѣршѣзѣ;
prinde рѣдѣчлнъ (vīa, rosa); дѣ
дп пѣлѣ (грѣклѣ); дпвѣлѣ пѣ вѣдѣ,
ролежѣ; страѣ, сѣмнѣзѣ; те дп-
кѣрѣ; мѣчѣзѣште (хѣртѣ); die
Saße stoßt, лѣрѣклѣ пѣ пѣнтѣ;
das Blut stoßt, сѣмнѣхе се опре-
ште; das Geld stoßt, ванѣ пѣ
чѣрѣклѣзѣ; im Reden —, а се
дпкѣрка, а се дпгѣмѣчл vorbindѣ.
- Stöden, v., пѣнѣ дп вѣтѣкѣ, дп
грѣсѣ (дп Платѣ).
- Stoßig, a. шл ad., мѣчѣзѣтѣ, мѣчѣдѣ;
zmedѣ; вѣтѣкѣсѣ, грѣнѣкѣсѣ.
- Stödiſch, ſtödiſch, a. шл ad., чѣрѣ-
кѣсѣ, кърѣдѣнѣсѣ, овогѣнтѣкѣ.
- Stoß, m. pl., къпѣталѣ, фѣндѣ.
- Stoßung, f., дпчѣтѣре, дптрѣкѣр-
тѣре, сѣмнѣдѣжѣне, стѣтътъръ пѣ
локѣ.
- Stoff, m., матѣрѣтѣ, сѣвѣсталѣцѣ; сѣв-
іѣнтѣ, адѣкѣ матѣрѣтѣ de vorbitѣ;
стоѣ (matѣрѣтѣ грѣсѣ de mѣtase,
ital. stoffa, фр. etoffe).
- Stoffen, a., de стоѣ.
- Stöhnen, v., цѣмѣ de дѣрѣрл, сѣспѣнѣ
грѣкѣ; —, n., цѣмѣтѣ амѣрѣ.
- Stoicismus, m., стоїцѣзмѣ (сѣнтѣ
фѣлософѣкѣ):
- Stoiker, m., стоїкѣ (фѣлософѣ).
- Stola, Stole, f., (ла апсѣсѣнт) стола,
(ла рѣсѣрѣнт) епатрѣхѣрѣ.
- Stolgebühren, Stolargebühren, pl.,
венѣтрѣхе епатрѣхѣрѣлѣ.
- Stollbeule, f., къпѣкѣ.
- Stolle, f., погачѣ (ital. focaccia),
плѣчлнѣтѣ; стѣнтѣ de лѣмѣлѣ.
- Stollen, m., (монт.), галѣрѣтѣ (орѣ-
сѣнтѣлѣ); сѣмнѣшорѣ, колѣнѣорѣ,
пѣчѣрѣ de патѣ; попѣ; хѣкѣ (de
ѣерѣ ла кѣлѣ); —[ſchaft, f., —
wasser, n., ana din galѣрѣа вѣлѣ.
- Stollen, v., пѣнѣ зѣлѣ попѣ, пѣнѣ
пѣчѣрѣ (ла зѣлѣ патѣ m. a.); вѣтѣ
потѣбѣ (ла кѣлѣ); deotindѣ (пѣлѣ).
- Stollner, m., гѣлѣрѣерѣ, дптрѣпрѣп-
нѣторѣ de о галѣрѣтѣ (дп mine).
- Stolpe, f., цѣпѣнкѣрѣ (аѣл znelcicme),
грѣкѣклѣ de сѣсѣ.
- Stolpern, v., шкѣопѣрѣсѣкѣ, те по-
тѣнкѣсѣкѣ, те дппѣдѣкѣ; шкѣо-
пѣтѣ, смѣнтѣсѣкѣ.
- Stolperig, a. шл ad., дппѣдѣкѣтѣ,
цѣтѣкѣнтѣ, шкѣопѣрѣсѣдѣ.
- Stolz, a. шл ad., фѣлѣсѣ, мѣндѣрѣ,
мѣрѣсѣдѣ; пѣлѣтѣ ла сѣре, грѣфѣашѣ,
(ѣздѣлѣ), дпгѣпѣатѣ, оргѣлѣосѣ
(ital. orgoglioso, neологѣзмѣ дп
Платѣ), сѣмѣсѣдѣ (сѣрѣпѣосѣмѣ).
- Stolz, m., фѣлѣ, мѣндѣрѣтѣ; грѣфѣ,
пѣлѣчѣме de сѣре, оргѣлѣ (неоло-
гѣзмѣ), аргѣанѣ (латѣn.), дп-
гѣпѣѣаре, дпгѣпѣлѣтѣрѣ.
- Stolzen, v., те мѣндѣрѣсѣкѣ, те
фѣлѣсѣкѣ, те дпгѣлѣсѣ (ital. gon-
fiarse); те грѣфѣсѣкѣ, дпмѣлѣ а
фѣлѣ, те портѣ а омѣтѣ марѣ.
- Stopsen, v., актѣнѣ; дпдѣонѣ (сѣтрѣ-
тѣрѣ, сѣзѣ грѣсѣ de дпгрѣшатѣ);
дпшѣлѣ.
- Stopfer, m., актѣлѣтѣорѣ; дпдѣонѣ-
торѣ; дппѣлѣтѣорѣ; допѣ (Stöpsel).
- Stopfhaar, n., пѣрѣ de дппѣлѣтѣ (о
перѣлѣ).
- Stopfnacht, f., кърѣштѣтѣрѣ, кърѣпѣлѣ,
късѣтѣтѣрѣ.
- Stopfwachſ, n., цѣстѣтѣрѣ (Wien-
harz).
- Stopfberg, n., допѣморѣ, дпмѣлѣсѣдѣ.
- Stoppel, f., мѣрѣштѣ; тѣлѣштѣ (de
пѣлѣшѣлѣ); —[ſch, n., къпѣтѣ de
мѣрѣштѣ; —gebſcht, n., поѣмѣ
компѣдатѣ; поѣмѣ плѣцѣатѣ, ѣз-
ратѣ.
- Stoppeln, v., смѣкѣсѣсѣкѣ, адзѣнѣ de
пѣ мѣрѣштѣ; компѣлѣ (о картѣ),
мѣгѣлѣсѣкѣ скрѣпѣндѣ.
- Stoppvine, f., (арѣлѣр.), стѣмѣлѣ,
стѣпѣлѣ, актѣлѣлѣ, фѣгѣлѣ.
- Stopppler, m., смѣкѣтѣорѣ (пѣ мѣ-
рѣштѣ); компѣлѣтѣорѣ (de о картѣ).
- Stöpsel, m., допѣ, стѣлѣшѣ; дп-
пѣлѣтѣрѣ.
- Stör, m., стѣрѣлѣ (ital. storione,
кѣмѣ а морѣнѣлѣ, vīza, vīra).
- Storar, m., стѣрѣчѣ (рѣшѣнѣ de India).
- Storch, m., вѣртѣ, вѣкорѣ, конѣс-

търкъ; — schabel, m., пискъ де
 кокорѣ; шъшгѣ, паптографѣ
 (зпѣлъ); черанъ (платъ); ко-
 корѣ (зпѣлъ); меще.
 Stöten, v., тэрвэрѣ, коптэрѣ; скор-
 толескѣ, рѣсколескѣ; im Heuet
 —, ащѣ фокзѣ.
 Stöter, m., тэрвэрторѣ, коптэр-
 вѣторѣ; рѣсколиторѣ; ащѣторѣ;
 скокоржторѣ.
 Stöterei, f., тэрвэрѣтэрѣ; рѣско-
 литэрѣ.
 Störrig, Störrich, a. шѣ ad., чер-
 выкѣ, несънѣсѣ, кѣтъцинѣсѣ,
 ѡвѣстнатѣ, кз канѣ 'n пентѣ.
 Störrigkeit, f., червѣчѣ.
 Störtroggen, m., ipre de торонѣ,
 ѡв de торонѣ.
 Störstange, f., прѣжѣнѣ de рѣско-
 литѣ (пештѣ).
 Störung, f., тэрвэраре, тэрвэрѣ-
 тажтѣ; рѣсколитэрѣ; скокоритэрѣ.
 Stoß, m., дѣшѣсѣтэрѣ, дѣшѣт-
 тэрѣ; вѣшѣтэрѣ; ловѣтэрѣ; чок-
 нѣлѣ, чокпѣтэрѣ; дѣтэрѣчѣлѣ,
 стрѣшѣсѣтэрѣ; дѣкѣшатѣтэрѣ (дѣ
 хсчорѣ); шѣторѣ, вѣт (дѣ вѣст-
 минтѣ); тѣнкѣ (дѣ кѣрѣдѣ); einen
 — bekommen, a ѡѣ ловѣтѣ de
 сѡртѣ; — in die Trompete, сѣ-
 ѡлтэрѣ дѣ тѣжѣвѣцѣ.
 Stoßadler, m., вѣлтэрѣ рѣвачѣ;
 —boß, m., цѣнѣ рѣпкачѣ; —
 begen, m., сѣвѣтѣ de стрѣшѣсѣ,
 сѣпѣтѣ, стокѣ; —gebet, n., рѣгѣ-
 чѣне сѣкѣтѣ; —nacht, f., кѣсѣ-
 тэрѣ не вѣреко; —seuffer, m., ско-
 пѣнѣ дѣ Dzeß; —vogel, m., па-
 сѣре рѣвачѣ.
 Stößel, m., пѣсѣлѣ, пѣлѣгѣ, дѣде-
 сѣторѣ.
 Stößen, v., дѣшѣнѣгѣ, сѣпѣнѣгѣ, дѣ-
 вѣрѣчѣсѣкѣ; ловѣсѣкѣ; пѣсѣлѣ; дѣ-
 тѣлѣсѣкѣ, даß дѣ чѣнева, дѣтѣм-
 пѣнѣ; die Glinte stößt, пѣшка
 сѣлѣчѣште; der Wagen stößt, ка-
 рѣлѣ сѣкѣтэрѣ; der Adler —, а
 черѣ се дѣшѣт (дѣ порѣшѣт);
 das Bier —, вѣреѣ ѡѣрѣе; Klein
 stoßen, a пѣсѣ тѣрѣпѣтѣ; an ein-
 ander —, a ѡѣ вѣчѣнѣ; a се ловѣ
 вѣлѣ de алтѣлѣ; die Frau —,

а гѣнѣда сѣдѣя; vor den Rauf —,
 а вѣтъша.
 Stößer, m., пѣсѣлѣгѣ, пѣсѣторѣ; зѣлѣ,
 пасѣре рѣвачѣ (Stößvogel).
 Stotterer, m., вѣлѣлѣтѣ, вѣлѣлѣторѣ,
 дѣрѣлѣчѣ, гѣнѣлѣлѣторѣ.
 Stottern, v., вѣлѣлѣ, гѣнѣлѣсѣкѣ,
 дѣрѣлѣ; хѣдорѣсѣкѣ (рѣта).
 Straß, a. шѣ ad., ѣзѣте, рѣпѣде,
 дѣнѣрѣдѣтѣ; дѣрѣлѣтѣ, ѡвѣлѣ.
 Straß-bar, —fällig, —lich, —würdig,
 demnѣ de пѣдѣсѣитѣ; кѣлѣпѣчѣ,
 вѣпѣпѣлѣтѣ; —lichkeit, f., вѣлѣ, кѣлѣлѣ.
 Straßbuch, n., кондѣкѣ de пѣдѣсѣ
 (дѣ марѣ се дѣсѣмѣлѣ пѣдѣсѣ-
 сѣрѣлѣ).
 Strafe, f., пѣдѣсѣсѣ; ѡсѣндѣ; амѣндѣ
 (зѣчѣмѣ комѣндѣ, рѣмѣндѣ ш.
 а.), гѣлѣвѣ (дѣ банѣ); einem die
 — ertlassen, а ѣрта не чѣнева, а ѣ
 ѡѣче гѣрдѣлѣ.
 Strafen, v., пѣдѣсѣсѣкѣ; гѣлѣсѣсѣкѣ
 (дѣ банѣ).
 Strafer, m., пѣдѣсѣсѣторѣ; гѣлѣсѣсѣторѣ.
 Straff, a. шѣ ad., дѣкорѣдѣтѣ, ѡѣрте
 дѣтѣнѣсѣ.
 Straffheit, f., дѣкорѣдѣчѣне, дѣтѣнѣ-
 сѣчѣне, дѣтѣнѣсѣрѣе марѣ.
 Straffrei, a. шѣ ad., сѣлѣпѣтѣ de пѣ-
 дѣсѣсѣ, пѣпѣдѣсѣитѣ; —heit, f.,
 сѣкѣтѣнѣгѣ de пѣдѣсѣсѣ.
 Straffgesetz, n., лѣце пѣдѣсѣсѣторѣ,
 лѣце пѣпѣлѣтѣ; —buch, n., кондѣкѣ
 дѣ лѣлѣ пѣдѣсѣсѣторѣ, кондѣкѣ пѣ-
 пѣлѣтѣ (кондѣкѣ кѣрѣмѣналѣ се зѣче
 рѣлѣ, карѣ пѣтѣчѣште вѣне вѣтѣ-
 бѣрѣчѣтѣсѣсѣсѣ Buch).
 Straßgedicht, n., поѣтѣ сѣтѣрѣкѣ,
 сѣтѣрѣ, поѣтѣ асѣрѣ тѣсѣтѣрѣторѣ.
 Straßgeld, n., гѣлѣвѣ.
 Straßgerechtigkeit, f., дѣрѣпѣтѣ пѣ-
 дѣсѣсѣторѣ, жѣдѣкарѣ пѣпѣлѣтѣ.
 Straßgericht, n., жѣдѣцѣ пѣдѣсѣсѣторѣ,
 тѣрѣжѣналѣ ѡсѣндѣиторѣ, жѣдѣцѣ пѣ-
 пѣлѣтѣ.
 Straßlos, a. шѣ ad., сѣкѣтѣнѣгѣ de пѣ-
 дѣсѣсѣ, пѣпѣдѣсѣитѣ; пѣрѣловѣтѣ;
 —igkeit, f., сѣкѣтѣлѣ de пѣдѣсѣсѣ,
 пѣпѣдѣсѣсѣрѣе.
 Straßpredigt, f., пѣрѣдѣкѣ асѣрѣ, дѣ-
 вѣдѣлѣтэрѣ гѣрѣлѣ тѣсѣтѣрѣторѣ; дѣ-
 ѡрѣпѣлѣчѣне асѣрѣ.

Strafrecht, n., дпрѣтѣ пѣналіѣ, дпрѣтѣ nedenciriōš.
Strafurtheil, n., сажтінѣ о сѣнді-
 тѣре, делібератѣ nedenciriōš.
Strahl, m., разѣ; сѣдѣтѣ де озл-
 цѣрѣ; озркѣ (за копѣта калѣлѣ).
Strahl-aßbest, m., асвѣстѣ вѣргатѣ;
 —müschel, f., пептінитѣ; —stein,
 m., пѣтрѣ рѣзіосѣ.
Strahlen, v., арзнкѣ разе, стрѣ-
 лѣчѣ; се нѣшѣ (вѣта).
Strahlenbrechung, f., рѣсѣрѣпѣтѣрѣ
 де разе.
Strahlend, part., рѣзіосѣ, стрѣлѣчосѣ.
Strahlenglanz, m., стрѣлѣчѣ де разе.
Strahlen-kranz, m., —krone, f., ко-
 рѣнѣ де разе; асрѣолѣ (за ікѣнѣлѣ
 сѣнѣціолѣрѣ ш. а.).
Strahllicht, a. mī ad., ка раза, кѣ разе.
Strahlig, a. mī ad., рѣзіосѣ, стрѣ-
 лѣчосѣ; вѣргатѣ.
Strahlung, f., рѣсѣрѣндѣре де разе.
Strähn, m., Strähne, Strehne, f.,
 скѣлѣ де торѣ; лѣгѣтѣрѣ де
 торѣ.
Strafen, v. Strafen.
Stramm, v. Straff, a.
Strampeln, v., даѣ дѣн кѣлѣкѣіѣ;
 дѣплѣтетѣскѣ пѣчѣре; пѣ сѣжѣм-
 воіѣ (дѣн пѣчѣре, італ. sgambet-
 tare), пѣшѣскѣ ізѣре мѣ мѣрѣнѣтѣ.
Strampfen, v., трѣпотѣскѣ, трѣлѣдѣ,
 ватѣ дѣн пѣчѣре.
Strand, m., цѣрѣтѣ де марѣ; сѣрѣ,
 экѣполѣ; даѣ Schiff wurde auf
 den — getrieben, пѣла ѣз арзн-
 катѣ пе цѣрѣтѣ.
Strand-fischerei, f., пѣскѣрѣтѣ ла
 цѣрѣтѣ; —gerechtfigkeit, f., —recht,
 n., дпрѣтѣ де цѣрѣтѣ (пѣсѣте
 мѣрѣі арзнкатѣ дѣн сѣкѣ); güter,
 pl., авѣрѣ арзнкатѣ ла зсѣкатѣ;
 —fracht, m., ракѣ де марѣ; —
 läufer, m., азѣртѣлѣрѣ де цѣрѣтѣ
 (пѣсѣрѣ); —pfeifer, m., ѣзлѣрашѣ
 (пѣсѣре); —reiter, m., вѣкадѣ де
 цѣрѣтѣ (пѣсѣре).
Stranden, v., даѣ дѣн сѣкѣ; ме
 сѣарѣтѣ дѣн сѣрѣ; даѣ Schiff ist
 gestrandet, пѣла сѣ арзнкѣ пѣзсѣкатѣ.
Strandung, f., арзнкѣтѣрѣ пе зсѣ-
 катѣ; сѣрѣсѣтѣрѣ дѣн сѣрѣ.

Strang, m., ѣзде, мѣрѣнѣтѣ (stran-
 gulum); лѣдѣ; мѣрѣ (де мѣрѣ-
 цѣлѣ); деи — verdienen, a ѣ
 зкѣ де ѣзрѣл.
Strängel, m., гѣштѣрѣ ла кал (зѣлѣ
 дѣн гѣтѣ).
Stranguliten, v., сѣгрѣмѣ, стрѣнѣтѣ
 де гѣтѣ.
Strapaze, f., стрѣпадѣ (іт. strapazzo),
 остѣнѣлѣ марѣ.
Strapaziren, v., стрѣпадѣзѣ, ово-
 сѣскѣ, остѣнѣскѣ, ѣатѣрѣ марѣ.
Straße, f., дрѣмѣ, калѣ аштѣрѣлѣтѣ;
 стрѣтѣ (зѣлѣ мѣ дрѣмѣ; кѣчѣ е
 стрѣтѣтѣ ка стрѣтѣлѣ); шѣсѣа
 (неол. strand.); стрѣмѣтѣрѣ, стрѣмѣ-
 тѣре (дѣтѣре мѣрѣ); gehet eure
 —, вѣдѣтѣвѣ де дрѣмѣ, мѣрѣцѣі
 пе калѣа чѣ ашѣ азсѣкатѣ; хрѣмѣі
 ѣапѣтѣе вѣстрѣ; — von Gibraltar,
 стрѣмѣтѣреа дѣла Цѣвралѣтар.
Straßenarbeit, f., лѣкрѣ пѣзлѣкѣ;
 лѣкрѣ ла дрѣмѣ; —bau, m., влѣ-
 дѣре, ѣачѣре де дрѣмѣрѣ; —be-
 leuchtung, f., ілѣмѣнарѣа стрѣтѣ-
 лѣрѣ; —laterne, f., лампѣ, ѣзлѣ-
 нарѣ де стрѣтѣ; —raub, m., ло-
 трѣ, ходѣ ла дрѣмѣрѣ; —räuber,
 m., лотѣрѣ, вандѣрѣ, ходѣ де дрѣ-
 мѣрѣ; —zol, m., ватѣ де дрѣмѣрѣ.
Strategie, Strategif, f., стрѣтѣтѣ,
 мѣлѣстрѣ де рѣсѣвоіѣ, арѣа де а
 цѣрта рѣсѣвоіѣ.
Sträuben, v., ме рѣзлѣтѣ, ме кѣ-
 пѣрѣзѣ, нѣ воіѣ (ме дѣдѣрѣжѣскѣ);
 ме скѣшѣмѣзѣ; ме сѣврѣскѣ
 (пѣрѣлѣ).
Sträubig, a. mī ad., сѣврѣлѣтѣ (пѣрѣ),
 влѣвоіѣтѣ.
Strauß, m., арѣзсѣтѣ, арѣворѣлѣ, по-
 мѣлѣдѣ, чѣрѣтѣлѣ; —dieb, m., ѣзрѣ
 кѣрѣпачѣ (пѣтѣларѣ); —werk, n.,
 тѣшѣшѣ, хѣшѣ, чѣрѣтѣшѣ, арѣзсѣтѣе.
Straußeln, v., ме дѣпѣдѣкѣ (в.
 Stolpern).
Strauß, m., стрѣдѣ, стрѣтѣонѣ (іт.
 struzzo, пѣсѣре марѣ де Африка),
 пѣнѣкѣрѣ; смѣкѣ, вѣкѣтѣ (де
 ѣлѣрѣ); чѣртѣ; лѣптѣ; кѣкѣіѣ (ла
 пѣсѣрѣ), крѣстѣ; —feder, f., пѣлѣ
 де стрѣдѣ.

Streifschiff, — *lein*, n., стоквалецъ де флорі.

Straußvogel, v. **Strauß**.

Strebe, f., оминтѣль, сілінцъ, дн-черкарѣ; *reclining*; пропта; — *bogen*, m., піластръ, аркъ про-питоръ; — *kraft*, f., тѣрѣ централъ; — *holz*, n., пинтенъ (дн архит. ші ла ротарі); — *seiler*, m., стѣлпъ де проптъ.

Streben, v., ме днчеркѣ, ме сі-лескѣ, ме соорцежъ; аціптѣ (ла чева), пѣзжескѣ, аспірѣ.

Streben, n., днчеркаре, сілінцъ, соорцъ; аціднгтѣрнтѣ, пѣззілцъ, доріацъ.

Streibar, a. ші ad., че се ноте днтинде (орпн чоканѣ); — *feit*, f., днтинзтате, днтеритате.

Strecke, f., дистанцъ, снаціѣ, днтин-доре де локъ; вѣртежѣ (де вѣ-тѣтѣ пед).

Strecken, v., днтиндѣ; деориндѣ, crindѣ, лзапоскѣ; тракѣ; *streckt das Gewehr!* арпкаци артеле, денснод артеле! alle Biere von sich —, а шпрі.

Streichhammer, m., mals de лѣдгѣ (метале).

Streichwerk, n., машинъ де лѣдгѣ (метале).

Streich, m., ловітаръ, вѣтаю; тръ-сѣтаръ; фрекѣтаръ; оестъ, мі-шелѣ, влѣстѣтѣцѣ; *einem einen spielen*, а жка оеста кѣва, а оаче о мішелѣ; *tödtlicher* —, ловітаръ де мортѣ; — *baum*, m., сѣлѣ де фрекатѣ (пеле, пѣнзъ), сѣлѣ де пезезитѣ; — *eisen*, n., ферѣ де пезезитѣ; — *holz*, n., ло-пѣдѣкѣ де рѣсѣ (о-мѣсѣрѣ плітѣ); — *sich*, m., неште оѣторѣ; — *garn*, — *netz*, n., рѣдеа де пѣ-сѣрп (Zuggarn); — *leder*, n., — *riemen*, m., кѣреа де тракѣ, де аскѣдгѣ; — *linie*, f., лініѣ тре-кѣторѣ азѣтѣреа; — *tafel*, n., шѣ-сѣрѣ рѣгѣлѣторѣ (сирѣ а раде вѣватѣле мѣократѣ); — *zeit*, f., тімѣлѣ коітѣлѣ нештѣдорѣ; тім-пѣлѣ департѣлѣ пѣсѣрпдорѣ.

Streiche, f., апѣлѣ де фрекатѣ; сѣлѣ (ла шѣсѣрп, кѣ кѣре сѣотѣтѣрѣлѣ).

Streicheln, v., пезезѣскѣ; гѣглѣскѣ (деорепдѣ).

Streichen, v., шѣторѣ; атінгѣ кѣ тѣлѣ; пезезѣскѣ; сілѣнезѣ (че есѣ днскрецітѣ); вѣтѣ лѣла, дн-вѣлѣ *derwede*; ме днтиндѣ; сѣлѣ азѣтѣреа; трекѣ, ме дѣкѣ; де-ласѣ (словодѣ), даѣ жосѣ (арте, *vandier*); даѣ фрекѣшѣ, вѣтѣ; радѣ (о мѣсѣрѣ де вѣжѣтѣ); *den Was* —, а кѣпта вѣскѣ; даѣ *Messer* —, а аскѣдѣ кѣштѣлѣ; *die Vogel* —, пасеріѣ се декарѣ; *die Wolle* —, а пѣштѣла вѣла (кѣ сѣлѣ).

Streif, m., v. **Streifen**.

Streichschiff, n., вѣрпшѣорѣ, дннѣлѣцѣ.

Streifen, m., дннѣ, вѣртѣ, лініѣ.

Streifen, v., тракѣ дннѣ, дннѣескѣ, вѣрѣескѣ; радѣ, атінгѣ прпн трѣ-кѣтѣ; стрѣжескѣ, жѣлескѣ (пѣла прпн ловітарѣ); вѣтѣ лѣла, днвѣлѣ хѣйтѣлѣ; есѣ прпн прѣцѣрѣ (трѣ-пѣле); *die Armeel hinauf* —, а сѣѣлѣка, а рѣсѣрпѣе тѣлѣчѣле.

Streifer, m., вѣргѣторѣ; днвѣлѣторѣ лѣла, омѣ фѣрѣ кѣлѣтѣлѣ.

Streiferei, f., **Streifzug**, m., окѣр-сіѣне, ешпѣ прпн прѣцѣрпѣе (ос-таші, ла вѣтѣле, ла прѣлѣ); ко-ліндѣтарѣ.

Streifig, a. ші ad., вѣргѣтѣ, дннѣтѣ.

Streifwache, f., патрѣлѣ, кѣсѣтѣ де окѣрсіѣне.

Streifschuß, m., — *wunde*, f., атін-сѣрѣ (де глонгѣ).

Streit, m., чѣртѣ, сѣадѣ, дісѣлѣ; *dieping*, прочесѣ (де жѣде-катѣ), (прпче); лѣнтѣ, пѣлѣп (дѣла пѣлѣлѣ), копѣлѣтѣлѣлѣ; *einen beilegen*, а терпѣна зѣлѣ прочесѣ, а дѣлѣтѣра о чѣртѣ; *einen veranlassen*, а скорпн о дісѣлѣтѣ.

Streit-art, f., вѣлѣтѣкѣ, лѣдѣ (кѣ те днхѣцѣ кѣ сѣлѣ, *it. azza*), сѣкѣре де лѣнтѣ; — *frage*, f., кѣсѣ де чѣртѣ, кѣсѣ де жѣдекатѣ, коп-трѣверсіѣ; — *zier*, — *begierde*, f., поѣтѣ де чѣртѣ; арѣорѣ де лѣнтѣ;

—hammel, —fouf, m., чертарецъ, къзгъторъ de чертъ; —handel, m., —(ache, f., кавсъ, проесъ, контраверсѣ (приче); —hengst, m., —roß, n., казъ de вгъль; —solben, m., мѣчкъ ферекатъ (итал. mazza ferrata), гюргъ rin-твигъ; —fräfte, pl., арматъ, пстере остъшескъ; —punft, пнтъ de не-пвоёлъ, пнтъ de контраверсѣ; —saß, m., пропъсециане контраверсѣ; —schrift, f., тесе; скриере диспатарѣ; —sücht, f., патимъ de дисптъ, тавиъ de а контраиче; —süchtig, a. шѣ ad., дисптарецъ; чертарецъ, контраиосъ; —wagen, m., каръ de ръвоис.

Streitbar, a. шѣ ad., дестоиникъ de лъптъ, харникъ, аптъ de вгъте (гъде); комвгъторъ, комвгъ-рецъ, пнтъторъ; —seit, f., ка-рактеръ ръвоисооъ.

Streitan, v., мъ чертъ, мъ съ-дескъ (дантен), дисптъ; мъ лъптъ, пмнезъ, комватъ, стаъ контръ, контрастаъ, мъ опавнъ; —de Mächte, пстери ръвоисоре; im nichte —, a. диспта неитръ ni-микри; im des Kaisers Wort —, a. диспта деспре вгъра вѣинзлѣ; gegen Vorkurtheile —, a. комвате преждезделе, a. дпрънта пъре-риле скълчiete.

Streiter; m., лъпгачъ, лъгъторъ, лъпнъторъ; чертарецъ; —in, f., фемеиъ чертарецъ.

Streitig, a. шѣ ad., сзпсѣ ла дис-птъ, кз дпвоёлъ, de чертъ, кон-траверсѣ, пехотъражъ; das Recht — machen, a. диспта дрептълѣ, a. ста дп контръ ла дрептълѣ (кзѣва); —seit, f., дисптъ, кон-траверсѣ, чертъ, кавсъ de жъ-декатъ.

Streng, n. шѣ ad., стрънсѣ, аспръ, ргърооъ, северъ (страшникъ), а-пирѣ; акзрѣтъ, есактъ; —e Ge-ſetz, n., леце аспръ, леце северъ; —e Winter, m., iерпъ аспръ, iерпъ верооъ; —stüßig, a. шѣ ad., греъ de тоитъ.

Streuge, f., аспрime, ргъоре, аспи-

rimo; дппетригъръ, дпцеченецъ (вогъ ла каи), гъгънаръ.

Strengen, v., сфорцежъ, силескъ, о-пнтескъ.

Streu, f., аштерпктъ (ла вите), пре-съръгъръ, къзкшжъ; —büche, f., кзтъ de пресъратъ, пресърарицъ; —gold, n., пзлере de аспъ; —sand, m., аринъ de пресъратъ, пъсипъ (ла скрисъ); —zucker, m., зъхаръ писатъ.

Strich, m., тръсгъръ (шоръ), ли-пъ, вгъреа (virgula), комъ, шркъ (de пгър); кзрѣ, своръ (de па-серп); пезегитъръ, фректъръ (по деаспра); семълцъ, оъ de неште; цингъ, рецине, контратъ (de пъ-пнтъ); —vom Tische, пгъкжъ пъзрел; —mit der Feder, тръ-сгъръ de kondels; nach dem —, дъвъ пгър; wider den —, дп-сгъсжъ пгържлѣ; einem einen — durch die Rechnung machen, a. дп-кзрка планжъ адгъла, a. се лъпци дп дрптълѣ кзѣва.

Strich-regen, m., пвоичикъ парциалъ, пвоичикъ дп постатъ, пвоие тре-къторе; —weise, ad., кз линоре; —zeit, f., тимпъ de джъ (паса-риле); тимпъ de пръсиръ.

Strich, m., фъне, фръпгие; ладъ; den — verdienen, a. оѣ вжнъ de фърѣ; Galgen —, омъ de фърѣ.

Strich-beutel, m., ппнгъ de дпмле-титъ (ла къдзгнѣ); —garn, n., торъ de дпмлетитъ; —maschine, f., окъ (ла дпмлетитъ); лауъ de аспъ; —nadel, f., —stoch, m., дп-дреа, andrea, акъ de дпмлетитъ; —leiter, f., скаръ de фънѣ; —schau-ſel, f., гленчъ, клемчъ; —scheide, f., андреларѣ; —strumpf, m., къдзгнъ дпмлетитъ (пз десвтъ); —werk, n., фънпръ; —zeug, n., влелте de къдзгнѣ.

Strichſten, n., фънпоръ, фъншоръ, фръпгизъ, фръпгпоръ.

Stricken, v., дпмлетескъ; Strümpfe —, дпмлетескъ ла къдзгнѣ.

Stricker, m., къдзгнаръ; —in, f., къдзгнпресъ.

- Striderei**, f., кълцалъриѣ; лѣкръ де амплеріѣ.
- Streifig**, в. **Streifig**.
- Striegel**, ш., цесалъ, стрѣгъ.
- Striegeln**, в., цесалъ.
- Strieme**, f., дѣнъ; вълъгаіе, вълъchezime (din ловітѣрл).
- Striemig**, а. ші ad., вълънеціѣ, вълъchezirѣ, дѣнціѣ.
- Strizel**, m., сълшорѣ, ковріѣ лпгъреѣѣ.
- Strippe**, f., кестѣре, галонелѣ, фръпгѣрѣ.
- Strobel**, m., тѣлѣ де врадѣ, чокълѣѣ.
- Stroh**, n., паіѣ (mai всзатѣ дн пл. паіе).
- Strohband**, n., лѣгътѣрѣ, гължѣ де паіе; —bett, n., —lager, n., патѣ де паіе; —bund, m.; сѣрчинѣ, маждѣрѣ де паіе; —butter, f., зпгѣ де іѣрпъ; —dach, n., копѣришѣ, дпвълішѣ (дн Плате) де паіе; —decke, f., рогожінѣ, копѣрѣ де паіе; —farbe, f., колѣѣре де паіе; —farben, a., пълѣ; —futter, n., пзрегѣ де паіе; токъ де паіе; —gelb, a., галвнѣ ка паіѣ; —halb, m., фірѣ. ѡвсчелѣ де паіѣ; —hut, m., пълъріѣ де паіе; —hütte, f., касѣ дърънескѣ; колѣвѣ къ паіе; —junfer, m., воіерѣ дела дѣрѣ, новіѣ провинціалістѣ (простічелѣ); —kammer, f., —magazin, n., паіште, кѣмарѣ де паіе; —kopf, m., капѣ секѣ; —kranz, m., —kringen, m., кълкнѣ де паіе; —ledwetz, n., лѣсѣ, стрѣквѣтѣре де паіе; —mann, m., омѣ де паіе, шѣмѣіе, шѣгъхалѣ; —matte, f., рогожінѣ де паіе; —peife, f., чимноіѣ де паіе (it. samrogna); —sack, m., матрацѣ (mindirѣ) де паіе; —stuhl, m., сѣзѣнѣ де паіе; —werk, n., пълѣріѣ, лѣкръ де паіе; —wisch, m., штергѣтѣре, спълътѣре де паіе; —witwe, f., вѣдѣвѣ де паіе, ѡемѣіѣ рѣмасѣ не зпѣ тпмѣ де вѣрватѣ; —wittwer, m., вѣдѣвѣ де паіе.
- Strom**, m., кврсѣ рѣеде, торіпте; рѣѣ mare, ѡлѣвѣ; —der Zeit,

рѣедеінеа тпмѣлѣ; mit dem —e schwimmen, а се лѣса дн кврсѣлѣ аіел; а се дптокмі дѣл дппреціѣрѣрл.

Strom-abwärts, ad., не рѣѣ дн жоѣ; дн кврсѣлѣ аіел; —an, —aufwärts, ad., не апъ 'n сѣѣ, дн контра аіел; —bett, n., авіѣ рѣлѣ; —farpfen, m., крапѣ де рѣѣ; —wasser, n., апъ де повоіѣ, алъ де торіпте; —weise, ad., ка зпѣ рѣѣ, дн торіпте.

Strömen, v., кѣргѣ рѣеде, ме рѣвѣрсѣ, рѣвѣрсѣ; das Blut strömt aus der Wunde, сѣпѣеде голѣіе din ранѣ.

Strömung, f., кѣргѣ, кѣрсѣ; голгѣтѣрѣ.

Strontian, n., стронціанѣ (метал).

Strophe, f., стрѣѣ, станціѣ (2—3 пѣрѣкѣ де версѣрл).

Strogen, v., сълт плнѣ, сълт дпѣлатѣ, сълт тѣрѣедѣ; dieses Buch strebt von Fehlern; карта ачѣста цѣме де сміатѣл; von-Gesundheit —, а авѣ сълпѣгѣте де вълъзѣре; von-Gesamtheit —, а ѡі тоѣ де карте, а ѡі дпвѣдатѣ ка зпѣ поѣ.

Strosse, f., (монг.) скарѣ, трѣпѣ.

Strohend, part., плнѣ; дпѣлатѣ, тѣрѣедѣ, тѣмедѣ.

Strudel, m., вклѣѣре, вѣрѣежѣ (дн рѣзрл, vortex), волѣѣѣ; волѣѣрѣ (дн аерѣ); вѣрѣекѣшѣ (де алѣатѣ); —kopf, m., омѣ спѣлѣратѣ.

Strudeln, v., волѣѣрезѣ; вѣрѣежѣскѣ; голгѣлѣ, гѣлѣкѣлѣ, колѣкѣлѣ; скѣлѣрескѣ.

Strumpf, m., кълдѣнѣ (дн Плате, ital. calza), чоранѣ (слав.); ge-strichte Strümpfe, кълдѣнл амплеріѣ; gewebte —, кълдѣнл цесѣл.

Strumpfband, n., лѣгътѣрѣ де кълдѣнл, кълдѣвѣтѣ; —fabrik, f., кълдѣнпѣріѣ; —fabrikant, m., кълдѣнарѣ; —wischer, m., кълдѣнарѣ, цесѣторѣ де кълдѣнл.

Strunk, m., кѣчѣнѣ, стрѣжанѣ, лѣлѣ (moldov.); трѣнкѣлѣ, вѣтѣкѣ; кѣѣ де фрънзѣ; топѣ, пѣгълпѣѣ (омѣ).

Strunze, f., лѣрѣѣ, тѣрѣѣ, тѣлѣ-

търъ, цолнъ, флѣбръцъ, кървъ
 днѣрагъ; етеиъ денешъ, дн-
 пѣцнъ.
Struppe, в. **Strippe**.
Struppen, в., іаѣ, стѣнческѣ.
Struppig, а. ші ad., свѣрайтѣ, хър-
 сѣтѣ (ит. irsulo), спѣрайтѣ, въл-
 воиъ (пърѣлѣ), вълвоиетѣ.
Stübchen, н., кѣмърѣцъ, одѣиъ;
 тѣсъръ (дн Germania).
Stube, ф., одѣиъ, кѣмаръ.
Stuben-archiv, м., архивъ дн одѣиъ;
 —bursche, м., —genos, м., кѣ-
 мѣратѣ, соѣѣ de одѣиъ (de ec-
 стѣдени); —gelehrte, м., кѣртѣ-
 парѣ ѣръ практикѣ, литератѣ де-
 акѣсѣ; —hoder, м., омѣ шеѣе-
 торѣ; —mädchen, н., кѣмѣриеръ;
 ѣатъ дн касѣ; —wärme, ф., тем-
 ператѣра одѣиъ.
Stüber, м., стѣберъ (монетъ оланд.
 de 1/2 грошицъ); вѣвѣрнакѣ,
 соѣръ (Stieber).
Stud, м., стѣкѣ (ital. stucco), стѣ-
 кѣтѣрѣ, тѣнѣиѣлъ de гинѣ; —
 arbeit, ф., лѣкрѣ de стѣкѣ.
Stüd, н., вѣкатъ, пиесъ (дѣравѣ,
 злѣр.); порѣиѣне, парте; арти-
 мѣлѣ; пѣнтѣ; тѣнѣ, пиесъ de тѣнѣ;
 —Vieh, канѣ de вѣтѣ; in allen
Stüden, днтрѣ тѣте, дн тѣтѣ
 пѣивинѣ; in diesem —, дн пѣн-
 тѣлѣ ачестѣ; von freien **Stüden**,
 дн вѣлѣ воиъ, дн вѣрѣиѣлѣ дн-
 демнѣ; ein — aufführen, а ре-
 прѣсѣнтѣ о драмѣ; große — e
 auf einen halten, а сокотѣ тѣлѣ
 по чѣнеѣ.
Stüd-arbeit, ф., лѣкрѣ кѣ вѣката;
 —bett, н., —bettung, ф., —gerüst, н.,
 (фортѣ) стратѣ de вѣтерѣ; —
 bohrer, м., соѣредѣлѣ, de тѣнѣрѣ;
 —faß, н., вѣре тѣре; —form, ф.,
 фортѣ de тѣнѣ; —gestell, н., скѣпнѣ
 de тѣнѣ; —gießer, м., тѣрпѣторѣ
 de тѣнѣрѣ; —gießerei, ф., тѣрпѣ-
 торѣ de тѣнѣрѣ; —gut, н., тѣн-
 кѣрѣ de тѣрѣ; металѣ, вѣрѣнѣ
 de тѣнѣрѣ; —hauptmann, м., кѣ-
 пѣтанѣ de артилерѣ; —junfer, м.,
 кадѣтѣ de артилерѣ; —hof, м.,
 —part, м., паркѣ de артилерѣ;

—hammer, ф., ѣндѣ de тѣнѣ; —
 fappe, ф., кѣмакѣ de тѣнѣ; —
 seller, м., чѣларѣ de вѣдѣ; касѣ-
 матѣ; —snecht, м., пѣикѣ, серѣ
 ла артилерѣ (ла кал); —fugel, ф.,
 глонѣ, вѣмѣ de тѣнѣ; —ladung,
 ф., днкрѣтѣтѣ de тѣнѣ; —la-
 fette, ф., котѣга, телѣга тѣнѣлѣ;
 —patrone, ф., картѣнѣ; —pfaß,
 м., кѣрсѣлѣ пѣиъ; гѣлерѣ дн пѣиѣ;
 —pferd, н., калѣ de артилерѣ; —
 pforte, ф., портѣ де пѣиѣ (пѣн-
 трѣ тѣнѣрѣ); —pulver, н., пѣлѣре
 de тѣнѣ; —richtung, ф., дндрѣ-
 пѣтѣтѣ de тѣнѣ, днпѣреѣ кѣ тѣ-
 нѣлѣ; —schuß, м., пѣшкѣтѣрѣ de
 тѣнѣ, канонатѣ; —wagen, м., карѣ
 de тѣнѣ; —weise, ad., дн вѣкѣдѣ,
 вѣкѣдѣ de вѣкѣдѣ, пиесѣ de пиесѣ;
 —werk, н., лѣкрѣ дн вѣкѣдѣ;
 лѣкрѣ пѣдѣлѣнитѣ; —wücher, м.,
 —rußer, м., штерѣторѣ de тѣнѣ;
 —zarsen, м., чѣпѣ ла тѣнѣ.
Studel, ф., стѣлшорѣ, колоникѣ, ко-
 лонеѣ.
Student, м., стѣдинѣ, школарѣ.
Studentenblume, ф., пѣлѣ алѣчѣ
 (воган).
Studentenmäßig, а. ші ad., школѣ-
 рескѣ, школѣрѣште, ка стѣдинѣ.
Studentenstreich, м., ѣанѣ de стѣ-
 динѣ, анѣкѣтѣрѣ de стѣдинѣ (ми-
 шелѣсѣ).
Studien, пл., стѣдѣлѣ, днвѣдѣтѣрѣ.
Studiren, в., днвѣдѣ, стѣдѣзѣ; ме-
 дѣтезѣ.
Studirlampe, ф., лампѣ de стѣдѣтѣ.
Studir-stube, ф., —zimmer, н., одѣиъ
 de стѣдѣтѣ, скѣпѣторѣ.
Stufe, ф., трѣпѣтѣ, градѣ, скарѣ; ми-
 нерѣ, есѣ, стѣѣ; трѣпѣтѣтѣрѣ,
 семнѣ скѣвитѣ (дн пѣтрѣ).
Stufen, в., трѣпѣтезѣ, скѣрезеѣ; таѣ,
 скѣвескѣ (дн пѣтрѣ).
Stufen-folge, ф., —gang, м., тѣрѣ
 трѣпѣтѣтѣ, скѣрѣтѣтѣрѣ, трѣпѣтѣтѣрѣ,
 шѣрѣ de трѣпѣте; гѣрдѣцѣне; —
 jahr, н., анѣ климатѣриѣкѣ, анѣлѣ
 лѣлѣ шѣпѣлѣе (дн вѣдѣ); —
 leiter, ф., скарѣ, гѣрдѣцѣне; —
 schacht, м., пѣцѣ кѣ трѣпѣте; —
 weise, ad., трѣпѣтѣтѣ, гѣрадѣ.

- Stuferz, n., минеръ кзратъ.
 Stuhl, m., сказалъ, скамнѣ, шѣзь
 (Cessel); шецъ, сязтарѣ, сказнѣ
 кз спате; тронѣ; катедръ, ам-
 понѣ; стативъ, рѣсвоѣ (de ce-
 сктѣ); понѣ, поникѣ; den — vor
 die Thüre setzen, a da дрѣмнѣ
 (кнсла), a da афаръ (не чинера).
 Stuhl-arm, m., брацъ де сказнѣ;
 —bein, n., пичорѣ де сказнѣ; —
 drang, m., дптецѣлъ ла сказнѣ;
 —gang, m., мерѣъ ла сказнѣ;
 скрепътаръ; —lehne, f., разимѣ,
 спржонъ ла сказнѣ; —rumpfchen,
 n., сдѣсетоуѣ; —zwang, m.,
 дпклетаръ де стомахѣ, снъ.
 Stuf, v. Stuf.
 Stufatur, f., ствкътаръ, подитаръ (кз
 трестрѣ гинктрѣ).
 Stulp, m., Stulpe, f., Stülpe, f.,
 кпнакѣ; рѣсѣрпнтаръ (de орѣ че).
 Stülpen, v., дескоперѣ, арвнѣ кп-
 пакнѣ; рѣсѣрпнтѣ, сѣвнѣкѣ, сѣ-
 олекѣ (пъгрѣ, веотмѣтѣ, тѣ-
 рѣкѣ).
 Stülpstiefel, m., човѣтъ рѣсѣрпнтѣ.
 Stumm, a. mi ad., шзгѣ; —heit, f.,
 шзгине, тъчере.
 Stümmel, Stümmel, m., чотѣ, чоп-
 титаръ, трнктитаръ; вѣрѣф рѣнтѣ,
 рѣтезътаръ, моудѣ, тешитаръ.
 Stümmeln, v., трнктiezѣ, чонтѣ,
 чнцескѣ; тешиескѣ.
 Stümmen, v., амзгескѣ.
 Stümpelchen, n., вкъдикѣ, твкълеуѣ.
 Stümpeln, v. Stümpeln.
 Stümper, m., мештерѣ-стрикъ, кър-
 пачѣ.
 Stümperei, f., лъкрѣ стрикатѣ, кър-
 пвчѣлъ.
 Stümpfern, v., стрикѣ, кърпъческѣ
 (мештерѣлѣ рѣдѣ).
 Stumpf, a. mi ad., тѣмпнѣ, тѣмп-
 нитѣ; вѣтъчитѣ; трнктитѣ; тѣчитѣ;
 хъвъкъ; стръпецитѣ; тешиѣ; den
 Geist — machen, a тѣмпнѣ, a хъ-
 въкъ спиритѣлѣ; —e Messer, n.,
 къцитѣ тѣмпнитѣ.
 Stumpf-ed, n., колдѣ тѣмпнитѣ (ов-
 тѣсѣ); —nase, f., насѣ тѣрпитѣ,
 насѣ калтѣкѣ; —schwanz, m., чотѣ
 де кодъ, кодѣ-моудѣ, кодѣ чѣнгѣ,

- веркѣ; —stump, m., хъвъкъ, тѣмп-
 нине (crusniditate), омпѣ тѣмп-
 нитѣ; —winkel, m., зпгѣ тѣмпнитѣ.
 Stümpfen, n., моудлеуѣ.
 Stümpfen, v., тѣмпнескѣ (abstumpfen).
 Stumpfheit, f., тѣмпнине, хъвъкъ,
 минте днтѣнекатѣ.
 Stündchen, n., оришѣрѣ; sein — ist
 gekommen, 'ia cocitѣ ѣра.
 Stunde, f., ѣрѣ (чеасѣ); eine halbe
 —, мѣзь-ѣрѣ; жкнмѣла де ѣрѣ;
 zur —, деокамдатъ; асѣдатъ;
 zu jeder —, орикъндѣ, ла ори че
 ѣрѣ; vor einer —, кз о ѣрѣ
 минте; zur guten —, токнѣ мине,
 ла пропѣсѣтѣ, не порѣкѣ; zur
 ungelegenen —, ла конратимѣ,
 ла тимѣ рѣзѣ; —n geben, a da де-
 цитѣ; —n nehmen, a даа декуитѣ.
 Stunden-gebet, n., ѣрѣ каноникѣ
 (чеаспнѣ, дп монѣстрѣ); —
 geld, n., платъ пенгѣрѣ декуитѣ;
 —glas, n., оролоуѣ де пѣлере
 (Sanduhr); —göttinnen, pl., (ми-
 гол.), ѣрѣкѣ орипѣ, меридианѣ
 де ѣре; —lang, ad., кз ѣре,
 ѣре днтѣрѣ; —linie, f., (асрон.),
 линѣ де ѣре; —messer, m., оро-
 метрѣ; —rad, n., пѣржитѣрѣ (ла
 орипѣ); —säule, f., колѣнъ гно-
 моникѣ; —welse, ad., не ѣре, кз
 ѣре; —weiser, —zeiger, m., тѣлъ,
 арѣтѣрѣ де ѣрѣ.
 Stündlein, v. Stündchen.
 Stündig, a. mi ad., де о ѣрѣ.
 Stündlich, a. mi ad., не ѣрѣ, не
 тѣтъ ѣра.
 Sturm, m., тимнестѣ, ѣртѣнѣ, вѣ-
 фѣрѣ, (ѣрна), вѣпѣ рѣстѣрпн-
 торѣ, вѣрасѣ (дела вѣрѣ ми не
 дпвѣрѣ, кѣ тѣрѣвѣрѣ), орипѣ (не
 тѣрѣ); асатѣ (дела сатѣ), пѣ-
 валъ (ѣрѣш, тѣрѣ. дп Ипате);
 алармѣ.
 Sturm-balken, m., —bock, m., вѣр-
 вѣче де асатѣ (ла антиѣ сѣре
 а спарѣ тѣрѣ); —brücke, f., подѣ
 де асатѣ; —dach, n., десѣтине,
 конеринѣ де асатѣ (ла антиѣ);
 —faß, n., вѣтѣнѣ; вапѣ; —glode,
 f., клопѣрѣ де алармѣ, токѣнѣ

(дела току), клоноуаъ коуаъ;
—haube, f., каскъ, касчетъ; ka-
eidъ; —hut, m., капъ; —laufen,
n., асалтъ къ скърп; —läufer, m.,
асалтаторъ; —leiter, f., окаръ де
асалтъ; —schritt, m., пашъ фор-
цатъ, пашъ де асалтъ; —vogel,
m., прочеларіъ, тѣмцестарицъ (на-
сере че сѣмте фартна де тѣрп);
—wetter, n., фартанъ, враскъ;
—wind, m., вѣлтъ фартносѣ.

Stürmen, v., асалтъ, даъ пѣвалъ;
сѣордещъ, факъ сѣвъ; сѣврѣ дѣ-
лѣнѣрѣ; даъ Meer stürmt, ма-
реа е тѣврѣратъ; маре е дѣврѣо-
ратъ; an die Thür —, а фаче
сромотъ ла шѣ.

Stürmend, part., тѣмцестосѣ.

Stürmer, m., асалтаторъ, пѣвлѣ-
торъ; омъ адрігъ, омъ фпріосѣ,
омъ ферочѣ, феросѣ; вѣлтѣрѣ дѣ
трѣ коуцѣ.

Stürmisch, a. mī ad., фартносѣ,
вѣфоросѣ, тѣмцестосѣ; кѣшлѣтѣ;
—e Wind, m., вѣлтъ фпріосѣ.

Sturz, m., кѣзѣтѣрѣ, кѣдере рѣ-
пѣде; тѣртѣлѣ, пѣвлѣтѣрѣ;
рѣнѣ; рѣстѣртѣтѣрѣ; прѣнѣчѣ (пре-
чѣнѣсѣ, пѣрѣнѣстѣ); волтѣтѣрѣ; кас-
кадъ; тѣнкъ де тавле де фѣрѣ;
вѣлѣ де доуѣ; чотѣ.

Sturzbad, m., пѣрѣ дѣнтре стѣлчѣ;
шѣрѣ де стѣлчѣ; —bad, n., дѣмѣ
(итал. doccia), дѣдѣ, вѣлѣ кѣзѣ-
торѣ (де сѣсѣ); —becher, m., пѣ-
харѣ къ копѣрѣшѣ; —farren, m.,
кѣрѣоѣ, тѣлѣгъ де рѣстѣрѣнатѣ
(дѣпанѣоѣ спре а о дескѣрка).

Stürze, f., копѣрѣштѣлѣ, кѣпакѣ;
локъ де арѣнкатѣ (ла mine).

Stürzen, v., a. mī n., кадѣ, тѣ
рѣсторнѣ; тѣ рѣнѣзѣ; рѣсторнѣ;
тѣрѣтѣскѣ; sīch stürzen, тѣ тѣрѣ-
тѣскѣ; mit dem Pferde —, а кѣдѣ
сѣвъ кадѣ, а се пѣрѣвлѣ къ кадѣ;
einen Acker —, а спѣрѣе о цѣ-
лѣнѣ, а о рѣне къ арѣтрѣлѣ; sīch
mitten in die Feinde —, а се
рѣнѣзѣ дѣ тѣжлокѣлѣ дѣшманѣ-
лорѣ; даъ Getreide —, а тѣстѣка
гѣрѣпацѣле (къ лѣпѣта).

Stute, f., вѣлѣ; кѣлѣрѣ.

Stuterei, f., вѣлѣрѣ, ергѣлѣ, старѣ.

Stuß, m., рѣтезѣтѣрѣ, скѣртѣтѣрѣ,
моуѣ, лѣкрѣ скѣртѣтѣ; тѣштѣтѣрѣ;
фортѣ де пѣлѣрѣ; —diesel, m.,
пѣнектъ скѣртѣ; —bart, m., вѣр-
вѣцѣ; тѣстѣгъ скѣртѣ; —bogen,
m., пѣластрѣ, копѣтрафортѣ (архѣ.);
—büchse, f., вѣшкѣ скѣртѣ, тѣс-
кѣдѣ.

Stütze, f., рѣзѣмѣ, спѣрѣжѣнтѣ, прѣп-
тѣа, попѣ, сѣсѣцѣнѣторѣ; (цѣом.)
сѣнѣ; вѣскѣ.

Stützen, v., рѣзѣмѣ, спѣрѣжѣнѣскѣ,
прѣотѣскѣ; сѣсѣцѣнѣ.

Stützen, v., скѣртѣ, рѣтезѣ; чѣп-
тѣскѣ; чокѣтѣскѣ; рѣсѣрѣнѣ; тѣ
прѣнде тѣрѣре, стаѣ сѣспѣрѣпрѣнѣсѣ,
дѣмѣ вѣне пѣашѣтѣнатѣ; тѣрѣсарѣ;
даъ Pferd stuzt, кѣлѣлѣ тѣрѣсарѣ,
се спѣрѣе.

Stützer, m., жѣне поцѣнатѣ, парѣ-
лѣ, пѣзнѣлѣ, лѣжморѣ (dandi,
енгл.); доушѣморѣ, омъ гѣлѣнтѣ,
омъ скѣсѣ дѣнѣ кѣтѣ; карѣвѣнѣ,
вѣшкѣ скѣртѣ.

Stützerai, f., поцѣпѣтѣрѣ, гѣлѣнтѣ-
нѣ, коконѣтѣрѣ.

Stützig, a. mī ad., тѣрѣсѣросѣ; сѣрѣрѣосѣ;
пѣзѣросѣ; сѣспѣрѣпрѣнѣсѣ, дѣнтѣ.

Stützpost, m., омъ пѣзѣросѣ, пер-
сѣнтѣ капѣрѣцѣоѣсѣ.

Stützpost, n., пѣхарѣ фѣрѣ пѣборѣ.

Stützmann, f., тѣрѣ прѣнтѣторѣ.

Stützort, n., кѣртѣ, кѣне къ зрѣкѣлѣ
гѣтѣе.

Stützpunkte, f., перѣкѣ рѣтѣндѣ.

Stützort, n., карѣвѣнѣ, вѣшкѣ скѣртѣ.

Stützschwanz, m., коуѣмоуѣ, коуѣ
скѣртѣтѣ (ла кадѣ, кѣне); вѣркѣ
(гѣнѣа).

Stützwehr, f., оролоуѣсѣ де тѣасѣ (де
тоалѣгъ).

Stade, f., рѣторѣкѣ дѣндѣнтѣторѣ.

Subaltern, a., сѣвалѣтѣрѣ, сѣв-
орѣнатѣ.

Subjekt, n., сѣвлѣнтѣ (лоу).

Sublimat, n., (хим.), сѣвлѣнатѣ.

Suche, f., чѣркѣре, чѣркѣтѣрѣ, кѣ-
тѣре, дѣрѣмѣкѣтѣрѣ.

Sucheisen, n., (марѣн.), соудѣ.

Suchen, v., кадѣ, чѣркѣ, чѣркѣтѣлѣ.

Sucher, m., кѣзѣтѣторѣ, чѣркѣторѣ.

Sucht, f., пѣсине покѣпѣнѣтъ, манѣ, патимѣ покѣпѣнѣтъ, поетѣ страганѣтъ; вола; gelbe —, гы-винаре (Selbsucht); fallende —, омѣлентѣ, а невоѣе, стропшѣлѣ (Hinfallende).

Süchtig, a. mi ad., волатѣкѣ; пѣгѣ-манѣ; Wollenzeug ist —, мате-риа де гыпѣ дивенѣлѣ рашѣе.

Sud, m., фервѣтѣрѣ, клокотѣлѣ (deza Steden).

Süd, v. Süden.

Sudelsuch, n., страдѣ, максѣтѣрѣ, оѣл максѣлѣе.

Sudelen, f., спѣркѣтѣрѣ, спѣркѣрѣ; скѣрѣвѣтѣрѣ; мѣпѣжитѣрѣ, мѣс-гѣлитѣрѣ, максѣтѣрѣ.

Sudelsuch, m., вѣктѣрѣ гредѣсѣ, спѣркатѣ, зоѣсѣ.

Sudelmaler, m., зѣгравѣ ѣштѣлѣ-торѣ, мѣпѣжитѣрѣ.

Sudeln, v., кокѣ, ферѣкѣ гредѣсѣ; мѣпѣжесѣ, скѣрѣвѣсѣ, спѣркѣ.

Sudelwest, n., мѣпѣжитѣрѣ, скѣрѣтѣ-вѣтѣрѣ, зоѣтѣрѣ.

Süden, m., мѣзѣзѣ, сѣдѣ (ir. mez-zodi, sud, фр. midi, sud).

Süderbreite, Südbreite, f., гѣцѣне де мѣзѣзѣ, гѣцѣне мѣзѣналѣ.

Südfüße, f., пертѣ, лѣдѣ де мѣзѣ-зѣ (ла mare).

Sublet, m., мѣпѣжитѣрѣ, мѣкѣлѣ-торѣ; скѣрѣитѣрѣ рѣдѣ, зѣгравѣ де сѣрѣтѣрѣ (рѣдѣ); мѣштѣрѣ-сѣрѣкѣ.

Süblig, a. mi ad., de мѣзѣзѣ, мѣзѣналѣ, асѣтракѣ.

Süblig, n., асѣтрѣ асѣтракѣ.

Südost, m., сѣд-ѣсѣтѣ (ir. mi фр. sud-ost).

Südsüblig, a. mi ad., de сѣд-ѣсѣтѣ, сѣре сѣд-ѣсѣтѣ.

Südostwind, m., шѣрокѣ (ла marea adr.), вѣтѣрѣ де сѣд-ѣсѣтѣ.

Südpol, m., полѣ асѣтракѣ, полѣ антѣрѣкѣ, полѣлѣ дела мѣзѣзѣ.

Südsüdwest, m., асѣрѣкѣ.

Südwärts, ad., сѣре сѣдѣ, сѣре мѣзѣзѣ.

Südwest, m., сѣдѣ-анѣсѣ, мѣзѣ-анѣсѣ; —wind, m., вѣтѣрѣ де сѣдѣ-анѣсѣ.

Südwind, m., асѣтрѣ, вѣтѣрѣ де сѣдѣ.

Sable, Sable, f., вѣлѣтѣ (ла mare ce сѣдѣлѣ вѣлѣе).

Sählen, v. Sudeln.

Südnacht, m., алѣтѣрѣ де прѣносѣ, алѣтѣрѣ де кѣрѣтѣрѣ (а пѣкѣте-лѣрѣ), де дѣмѣкѣре.

Sühne, f., дѣмѣкѣре (а зѣлѣ), дѣмѣлѣтѣрѣ.

Sühnen, v., дѣмѣкѣ; кѣрѣтѣ де пѣкѣтѣ.

Sühnopfer, n., прѣносѣ де дѣмѣ-тѣрѣ (жѣртѣ); сѣкрѣтѣлѣ дѣ-пѣкѣторѣ, вѣтѣтѣ.

Sühnung, f., дѣмѣтѣрѣ, рѣмѣ-тѣрѣ (кѣ зѣлѣ).

Sultan, m., сѣлѣтѣлѣ, mare Donnѣ (алѣ Мохѣметѣнѣлѣрѣ).

Sulze, Sulze, f., ѣратѣлѣ, рѣтѣ-тѣрѣ; сѣрѣтѣрѣ; сѣратѣрѣ.

Sumach, m., сѣмѣкѣ, сѣмѣкѣ, сѣмѣ-нѣ (арѣорѣкѣ, кѣ алѣ кѣрѣлѣ сѣрѣе ce арѣсѣсѣкѣ пѣл).

Summatisch, a. mi ad., сѣмѣрѣ, прѣсѣкѣрѣтѣ, —ла сѣмѣрѣ; рѣ-сѣрѣжесѣ; —e Verfahren, n., прѣ-чѣсѣ сѣмѣрѣлѣ.

Summen, n., сѣмѣшѣрѣ, сѣмѣ мѣрѣ.

Summe, f., сѣмѣ (de vanl).

Summen, v., сѣсѣрѣ, вѣзѣлѣ (ка дѣвѣнѣе), вѣпѣлѣ (ка волѣрѣлѣ); сѣрѣнѣлѣ; сѣмѣзѣ, адѣкѣ сѣмѣ.

Summiren, v., адѣкѣ, сѣмѣзѣ.

Sumpf, m., вѣлѣ; лѣкѣ; морѣ-тѣлѣ; грѣлѣ кѣ апѣ.

Sumpfbinse, f., нѣперѣлѣ де вѣлѣ; —boden, m., лѣкѣ вѣлѣсѣ; —gegend, f., нѣсѣтѣ апѣлѣсѣ, вѣ-лѣсѣ; —Kee, m., трѣѣлѣ де апѣ.

Sumpfig, a. mi ad., вѣлѣсѣ, лѣ-кѣсѣ, морѣшѣтѣносѣ.

Summen, v., вѣзѣлѣ, v. Summen.

Sund, m., сѣрѣтѣрѣ де mare, сѣдѣ (ла Svedia ла marea нѣр-манѣ mi норѣдѣ).

Sünde, f., пѣкѣтѣ, вѣлѣ (грѣмѣлѣ), кѣлѣкѣре де лѣче.

Sündenbock, m., дѣнѣлѣ дѣнѣлѣ, дѣнѣлѣ кѣ пѣкѣтѣе (дѣмѣрѣлѣ де пѣкѣтѣ, ла лѣчеѣ вѣкѣ), нѣр-тѣтѣрѣ де пѣкѣтѣе алѣтѣрѣ, омѣ асѣпрѣлѣ нѣмѣтѣ аѣа алѣтѣрѣ.

Sündenbüßer, m., кѣлѣ, покѣлѣ.

Z, z, z, a dóbzocera literъ ѡп ал-
фаветизъ церманъ.

Zabaf, m., тѣвакѣ, тѣзѣнѣ, іѣрѣвѣ
пикотіанѣ (къчї аре пикотіанѣ о-
грѣвїторѣ ѡп сїнем).

Zabaf-asche, f., чѣпшѣ де тѣвакѣ;
—bau, m., кзлїтївїціанѣ; прѣсїре
де тѣвакѣ; —dose, f., тавакїерѣ,
таватїерѣ; —fabrik, f., фаврїкѣ
де тѣвакѣ, тѣтѣпѣрїѣ; —pfeife, f.,
пїпѣ (їт. pipa, фр. pipe), чѣвѣкѣ
(тѣрч.); —rolle, f., свчїтѣрѣ, рољѣ
де тѣвакѣ; —schnupfer, m., тѣ-
вѣкїтѣкѣ; —stube, f., пїнѣторїѣ,
одаѣѣ де фзматѣ.

Zabellarisch, a. шї ad., тавеларїѣ,
ѡп фортѣ де тавелѣ.

Zabelle, f., тавлѣ, тавелѣ, тѣвѣлѣ;
тартѣѣ; репїсѣрѣ.

Zabetafel, n., кївотѣ, тавернакѣлѣ.

Zaboifret, n., шѣцѣ пѣтратѣ.

Zabusat, n., тѣвзлатѣ.

Zabusatur, f., тѣвзлѣтѣрѣ, тѣвзлѣтѣрѣ.

Zabuslett, n., тавзлѣтѣ, тѣравѣ; —
fram, m., пѣгзсторїѣрѣ, сѣрпѣрїѣ
де тѣравѣ.

Zachigraphie, f., тѣхїграфїѣ, в. Ste-
nographie.

Zact, v. Zatt.

Zabel, m., дефамїѣ; мѣстраре, мѣ-
стрѣтѣрѣ; скѣдѣре, дефѣнтѣ; крї-
тїкѣ; Niemand ist ohne —, тотѣ
омѣлѣ аре скѣдѣрї.

Zabelfrei, a. шї ad., фѣрѣ скѣдѣрї; —
such, f., дїккїнарѣ сїре а дефїма.

Zabelhaft, a. шї ad., вѣ скѣдѣрї, кѣ
дефѣнтѣ; де мѣстратѣ.

Zabellos, a. шї ad., фѣрѣ скѣдѣрї,
фѣрѣ дефѣнтѣ.

Zabeln, v., дефамїѣ; мѣстрѣ; крїтїкѣ.

Zabelnes-werth, —würdig, a. шї ad.,
демнѣ де мѣстратѣ, чѣ мерїѣ
дефамїѣ.

Zabler, m., дефамїѣторѣ; мѣстрѣ-
торѣ, крїтїкѣторѣ.

Zafel, f., тавлѣ; масѣ; плакѣ, лѣс-
пѣде; die — bedēn, а гѣтї маса;
die — abbedēn, а страпѣе маса,
а лѣа де не масѣ; gut — geben,
а мерѣе лѣа масѣ.

Zafel-auffatz, m., сѣрвїѣѣ (подѣлѣ)
де масѣ, трїзмѣѣ де маса; —
bier, n., верѣ змѣрѣ; —runde,
f., тавлѣ рѣтандѣ; —scheibe, f.,
тавлѣ де стїкїѣ; —service, —zeug,
в. Tischzeug; —stein, m., діамантѣ
ѡп тавлѣ; —wein, m., вїнѣ змѣрѣ,
вїнѣ де масѣ; —wert, n., тѣ-
вѣлѣтѣрѣ; подїтѣрѣ, паркетѣрїѣ.

Zafeln, v., ме оспѣтѣ; ванкетѣѣ,
медѣ лѣа масѣ.

Zaffet, m.; тѣфѣтѣ, тѣфѣтѣ; —band,
n., корѣеа сїмплѣ.

Zaffeten, zafften, a., де тѣфѣтѣ.

Zag, m., zi; guten —! вѣпѣ зїоа!
heut zu —, ѡп зїлѣе пѣстрѣ;
bleser —e, ѡп зїлѣе трѣкѣе;
nachster —e, пѣсте кѣтѣва зїлѣ;
— für —, о зї ка алѣа; von —
zu —, dın zi ѡп zi; bei —e,
zıoа; den — darauf, ѡп зрѣтѣ-
тѣреа zı; den — vorher, кѣ о zı
nainre; mit abtrefsendem —, ѡп
фанѣлѣ зїлѣ, ѡп zıorı, кнѣдѣ сѣ
рѣварѣ де zı; bei hellem —,
zıoа mare, zıoа лѣ амїazi; einen
— um den andern, тотѣ а тѣреа
zı; heute über vierzehn —, де азї
ѡп дѣвѣ сѣпѣтѣмѣл; heut über
acht —, де азї дїтѣрѣ сѣпѣтѣмѣл;
es liegt am —e, еѣре днѣдѣерѣтѣ;
es ist schon über Jahr und —,
а шї трѣкѣтѣ знѣ анѣ; etwas an
den — bringen, а скѣре чѣва лѣ
лѣмїнѣ, а дескѣперї чѣва; in den
— hinein reden, а vorсі de клѣкѣ,
а vorсі фѣрѣ сокѣтѣлѣ; in den
— hinein leben, а тѣрї ѡп не-
пѣсарѣ, а тѣрї фѣрѣ грїѣѣ.

Zagblind, a., нїктѣлонѣ, нѣпѣталѣнѣ,
зїоаорѣѣ, понївосѣ.

Zagearbeit, f., лѣрѣ де о zı, зїлѣ-
рїѣ, зїорїѣ; —arbeiter, —löhner,
m., зїлѣрѣ; —bericht, m., репѣрїѣ
де zı; —blatt, n.; razert; zısp-
nälch, жѣрнѣлѣ; zıoарїѣ (diario);
—buch, n., —register, n., zıoарїѣ;
zıspnälch; —lieb, m., пѣрѣдѣварѣ,
омѣ лѣнѣшѣ; —frist, f., тѣрпїнѣ
прѣфїнтѣ, тѣрпїнѣ сѣварїѣтѣ, тѣр-

- minš de o zi; —lang, ad., zize
 дитреѣ; —lohn, m., cимвръ de
 zi; —reise, f., каде de o zi; —
 wert, n., лѣкръ асѣмнатѣ, лѣкръ
 преѣнтѣ.
- Zagen, v., се ѡаче zi, се рѣварѣ de zi.
 Tagesordnung, f., ѡрдѣнѣ de zi.
 Zagsalter, m., —vogel, m., ѡзрѡалъ
 (ѡлѣтѣре).
- Täglich, tagtäglich, a. mi ad., de
 тѡте zилеле, zипрѣ.
- Tagfagung, f., dietъ, адѣнанѣ; (ла
 жѣдекатъ) днѡѣдошаре, zi de
 днѡѣдошаре, терминѣ.
- Tagweise, ad., не zi.
 Taille, f., (франц.) талѣ, ѡорма
 трѣнѣлѣ.
- Tafel, —wert, n., ѡзлѣтѣрѣ, ѡзлѣ-
 prime, ѡзлѣтѣтѣрѣ (ла корѣлѣ),
 армѣтѣрѣ.
- Tafeln, v., днѡѣнезѣ, гарнезѣ (o
 naie), арнезѣ.
- Takt, m., тактѣ, пѣнѣлѣ; тѣсѣрѣ,
 тѣмѣ; кѣдинѣ; ein ganzer —, знѣ
 тактѣ, o тѣсѣрѣ; einen aus dem — e
 bringen, а скѡте не чѣнева din
 сѣрте, а'лѣ кѡвѣнда, а'лѣ днѣ-
 кѣрка; а'лѣ перде тимѣлѣ; den —
 schlagen, а вате тактѣлѣ, а вате
 тѣсѣра.
- Takt-fest, a. mi ad., секѣрѣ de тѣсѣрѣ;
 —mäßig, a. mi ad., дѣпъ тѣсѣрѣ,
 дѣпъ тактѣ; не тактѣ; —messer,
 m., метромѣтрѣ; —note, f., потъ
 de тактѣ; ganze —note, потъ de
 тѣсѣрѣ дитреѣ; halbe —note,
 потъ алѣ, потъ скѣртѣ; —pause,
 f., пазѣ de знѣ тактѣ.
- Taktik, f., тактикѣ.
- Taktiker, m., тактикѣ.
- Taktisch, a. mi ad., дѣпъ тактикѣ.
- Talar, m., таларѣ, вѣстѣнтѣ лѣнѣ
 (пѣпъ дн глѣсне).
- Talent, n., талѡнтѣ, талантѣ (ла
 angriffmonetъ imarinariъ ka de 2000
 фк.); минѣ кѣпаче, кѣпачетате,
 аверитате, деѣтоинѣчѣ минѣ; —
 voll, a. mi ad., минѡсѣ, кѣпаче.
- Talg, m., сѣ; —artig, a. mi ad.,
 сеѡсѣ, ка сѡлѣ; —brüsten, pl.,
 rindſpre сеѡѡ (анат.); —licht, n.,
 лѣминаре de сѣ.
- Talgen, v., знѣ кѣ сѣ.
- Talgicht, a. mi ad., ка сѡлѣ, сѣлѣ.
- Talgig, a. mi ad., сеѡсѣ, грасѣ.
- Talisman, m., талисманѣ, амѣлетѣ,
 семнѣ de ѡертекѣ (анѣрѣтѡрѣ de
 рѣ).
- Talse, f., (marin-) пѣланѣ, нѣранѣкѣ.
- Talsereer, n., (mar.) вѣлѣ de пѣланѣ.
- Tals, m., талѣ (ir. talco); сѣлѣ mi-
 пералѣ; —artig, a. mi ad., тѣ-
 кѡсѣ; —erde, f., пѣтѣнтѣ тѣ-
 кѡсѣ; —spath, m., талѣтѣ; —
 stein, m., талѣ.
- Talmud, m., талмѣдѣ (ла евр.)
- Talmudist, m., талмѣдѣстѣ, расѣнѣ,
 даскалѣ дѣпъ Талмѣдѣ.
- Tamartinde, f., tamarindѣ (ir. tama-
 rinde), даѣнѣ de India.
- Tamariske, f., tamarickѣ (арворе).
- Tambour, m., тамбѣрѣ, тамбѣринѣ;
 тоѣ; —major, m., тамбѣрмаѡорѣ.
- Tand, m., лѣкръ de нимѣкѣ, ватѣлѣ,
 нимѣкѣри, секѣтѣри, жѣкѣриѣ де-
 шѣртѣ, дешѣртѣчѣне; ванѣтате,
 некѣлитѣрѣ, ворѣ некѣлѣте, ѡри-
 воѣлѣтате.
- Tandelei, f., тѣндѣлитѣрѣ; некѣлитѣрѣ.
- Tandelhaft, a. mi ad., тѣндѣлитѣрѣ,
 ѣвѣитѣрѣ de нимѣкѣри.
- Tandeln, v., тѣндѣлесѣ (ital. ten-
 tennare), петрекѣ кѣ секѣтѣри;
 гѣлесѣкѣ.
- Tandelwoche, v. Flitter und Flitter-
 woche.
- Tandler, m., тѣндѣлѣ, ѡзрѡалѣ, се-
 кѣтѣрѣ de ѡмѣ.
- Tangel, f., ѡѡѣлѣ сѣнѡѡѣ; —holz, n.,
 арворе кѣ ѡѡлѣ сѣнѡѡѣ.
- Tangent, m., сѣлтѣрѣлѣ, сѣлтѣрѣдѣ,
 чѡкѣлѣлѣ (ла клавиѣлѣ), атѣнтѣтѣрѣ.
- Tangente, f., (геом.) тѣлѣнтѣ, атѣ-
 тѣнтѣтѣре.
- Tannapfel, m., кѣкѣрѣзѣ de врадѣ,
 чѡкѣлѣлѣ de врадѣ.
- Tanne, f., врадѣ, пѣнѣ (лѣлѣ).
- Tannen, a. mi ad., de врадѣ.
- Tannenwald, m., врѣдетѣ, пѣдѣре
 de врадѣ.
- Tannenzapfen, m., чѣпѣ de врадѣ.
- Tantschen, n., тѣнтѣшѣкѣ, тѣцѣкѣ,
 тѣцѣкѣ.

Tante, f., тѣтѣшъ, дада (ди Плате, ital. zia).

Tanz, m.; танцѣ (ital. danza, фр. danse), салтѣ, жокѣ; валѣ (ital. ballo); nun wird der — erst gesehen, акымѣ се апродиѣ ора сериѣсь, акымѣ лжкрялѣ днчепе сериѣсь.

Tanz-art, f., модѣ де а днца, маньерѣ де салтарѣ; — bär, m., врсѣ dedarѣ ла салтѣ; — boden, — saal, m., салѣ де валѣ; — gesellschaft, f., социетате де валѣ; — lust, f., плъчере де танцѣ; — meister, m., маѣстерѣ де танцѣ; — schritt, m., шагѣ де танцѣ; — sucht, f., дн-клинаре де танцѣ; — wuth, f., ѳерѣ де танцѣ.

Tanzen, v., танцевѣть, салтѣ, жокѣ.

Tänzer, m., днцѣторѣ, салтарѣторѣ, жжкѣшѣ, жжкѣторѣ; — in, f., днцѣторѣ, салтарѣторѣ.

Tapei, n., etwas auf's — bringen, а да о матерѣ де ворбитѣ, а сзисне чѣра ла десватере.

Tapete, f., тапетѣ, ковора (в. Teppich).

Tapetendruck, m., тинарѣ де тапете; — fabrik, f., тапетѣриѣ, ѳаврикѣ де тапете; — macher, — wicker, m., тапетарѣ, десеторѣ де тапете.

Tapeterei, f., тѣпетѣриѣ.

Tapetier, **Tapetierer**, m., тапетарѣ.

Tapetieren, v., тапетевѣть.

Tascher, a. mi ad., вравѣ, пхтеросѣ, таре, инимосѣ, кзрѣиѣосѣ.

Tascherlein, f., вравѣрѣ, взрѣвѣиѣ, тѣриѣ.

Tasche, f., врѣнкѣ, лавѣ (Tasche); пишѣиѣлѣ, пишѣитѣрѣ.

Taspen, v., пишѣлѣ, тастетѣ (ла та-сикѣ); валевѣ; im Finstern — а орвѣка не днжтперекѣ.

Taspend, part., пишѣиторѣ, черкѣторѣ; ретрактѣ.

Taspen, m., черкѣторѣ, пишѣиторѣ.

Taspiſch, a. mi ad., плъгѣриѣ, гѣгѣвѣдѣ, негѣосѣ, метелеѣ, плъгѣ-торѣ; гоготанѣ; хѣвѣвѣдѣ.

Taspiſt, m., в. Taspisch.

Tata, f., (негѣд.), гарѣ, дарѣ, врсѣто, смѣлѣтѣрѣ де днвѣлитѣрѣ (в шѣр-сел).

Tarantel, f., тарантеа (мантече де пѣште сѣратѣ); zñz coils de dançz.

Tare, v. Tara.

Tarif, m., тариѣрѣ, тасѣ (де пре-цѣрѣ, де тѣксе).

Tariten, v., свадѣ дарара (ла тарѣрѣ), деѳѣлѣвѣдѣ; tats (din тѣксѣ, din wamt).

Tarod, m., тарокѣ (жокѣ де кзргл).

Tartane, f., тѣртанѣ, ѳѣликѣ (о свѣрѣ де лѣнтрѣл).

Tartsche, f., скѣтѣ микѣ, пѣвѣиѣорѣ, тарѣ.

Tartuffel, v. Trüffel.

Tasche, f., ввсѣдннарѣ, ввспнарѣ, пош-нарѣ; ташкѣ (ит. tasca), сѣкѣлѣвѣдѣ; взрѣсь, пнлѣ.

Taschen-buch, n., карте пѣртѣрѣвѣдѣ, карте де ѳорматѣ микѣ, vade-mecum, мерѣлѣ кз mine; — dieb, m., тѣлѣвѣнлѣ, ѳѣрѣ; — format, n., ѳорматѣ микѣ, ѳорматѣ пѣртѣрѣвѣдѣ; — geld, n., ванѣ пѣатрѣ плъчѣрѣ, ванѣ не тѣрѣвѣнѣше; — satender, m., алманѣхѣ; — messer, n., вричарѣ, вричѣвѣдѣ, вришкѣ, кзѣитѣ де ввспнарѣ; — puffer, m., пѣстолевѣдѣ, терѣвѣдѣ; — spiel, n., — cret, f., жокѣ din тѣнѣ (ит. giuoco di mano), скѣмѣиторѣ (жокѣ атѣвѣиторѣ приѣ изѣвѣла тѣ-никорѣ); — spieler, m., жокѣторѣ din тѣнѣ; — uhr, f., ороловѣ де ввспнарѣ; — wörterbuch, n., дикѣиѣонариѣ портѣрѣвѣдѣ.

Taschen, n., ввспѣрѣлѣ; тѣшкѣлѣвѣ.

Taschner, m., взрѣарѣ.

Taschen, n., тѣвѣдѣ.

Tasse, f., тавѣ, тасѣ.

Tastatur, f., тѣстѣтѣрѣ, атинсѣтѣрѣ (ла клавиѣрѣ).

Tastbar, a. mi ad., де атинсѣ, де тастарѣ.

Tasten, v., атинѣрѣ, пишѣлѣ, тастевѣ (клавиѣрѣ).

Taster, m., атинѣторѣ, пишѣиторѣ.

Tasze, f., врѣнкѣ, лавѣ (Tasche).

Taszen, n., врѣнкѣвѣдѣ.

Tau, n., (тар.), ѳѣне грѣсѣ, гѣ-тѣлѣ.

Taub, a. mi ad., сѣрдѣ; — kumm, a. mi ad., сѣрдѣ-марѣ.

Taubchen, n., поръмвекъ, поръмвѣ
 микъ.
 Taube, f., поръмвѣ, колъмвѣ; wilde
 —, f., поръмвѣ съмвѣтакъ.
 Taubenart, f., cois de поръмвѣ.
 Taubeneinfalt, f., simplicitate de по-
 ръмвѣ.
 Tauben-haut, n., —schlag, m., по-
 ръмвѣрѣ.
 Taubentropf, m., гъшъ (it. gozzo)
 de поръмвѣ.
 Tauber, Таубер, m., поръмвѣ; ко-
 комелъ de поръмвѣ, поръмвѣоис.
 Taubin, f., поръмвѣицъ.
 Taubheit, f., сързѣме, сърдѣтѣ.
 Tauchen, v., оъндѣ, кѣъндѣ; ам-
 токъ; корлѣскъ.
 Taucher, m., морлъ (пасере); кор-
 ларѣ, кѣъндарѣ (омѣ); —glocke,
 f., кѣмпанъ de кѣъндарѣ (ап
 оъндѣскъ пѣрел); —schiff, n., варкъ
 че терпе съат апъ.
 Tauchung, f., оъндѣтъръ, кѣън-
 дѣтъръ; корѣтъръ; амѣлетъръ.
 Tauchbad, n., vata vomezъzi, сѣ-
 лѣреа сѣлѣтъ.
 Tauchbuch, n., протоколъскъ vomezъ-
 цлорѣ.
 Tauchbund, m., лѣгътѣнга vomezъzi,
 vorъ din vomezъ.
 Taufe, f., vomezъ, вантѣмъ; die —
 verrichten, a vomezъ.
 Taufen, v., vomezъ; den Wein —,
 a стрѣка вѣнъскъ кѣ апъ.
 Käufer, m., vomezъторѣ; Johannes
 der —, Ioanъ vomezъторъскъ.
 Taufgeschenk, n., дарѣ de vomezъ.
 Taufhemde, n., кѣтамъ de vomezъ.
 Taufling, m., прѣпикъ de vomezъ,
 омѣ de дѣкрѣстѣнатѣ.
 Taufnahme, m., nъme din vomezъ.
 Taufpathe, m., namъ, патрѣнъ (ап
 репорѣ кѣтръ vomezътѣ); кѣ-
 мѣтръ (ап репорѣ кѣтръ пѣ-
 рѣицъ, it. comare); Taufpathe,
 f., namъ; кѣмѣтръ.
 Tauffchein, m., карпе de vomezъ,
 adeveringъ de vomezъ.
 Tauffstein, m., оъмѣгна vomezъzi,
 ванѣстрѣ.
 Taufwasser, n., ана vomezъzi.
 Taufzeuge, m.; v. Taufpathe.

Taufzeugniß, n., v. Tauffchein.
 Taugen, v., сѣрвѣскъ, сът de чева;
 et taugt zu nichts, оаъ нъ ъ нѣнъ
 de nimикъ; das taugt nicht für
 mich, ачѣста нъ e de mine; et
 taugt nicht zum Soldaten, оаъ нъ
 e оъкѣтѣ de соадатъ.
 Taugenichts, m.; omъ de nimикъ,
 верванъ.
 Tauglich, a. mi ad., вѣнъ (de чева),
 dectoinикъ, аутѣ, ооѣосторѣ.
 Tauglichkeit, f., dectoinичъ, кѣмѣ-
 четѣтѣ.
 Taumel, m., плетѣчѣтъръ; вѣрѣжѣ
 (ап канъ), амѣцѣлъ; вѣрѣ.
 Taumelig, a. mi ad., плетѣчѣтѣ; а-
 мѣчѣтѣ; вѣрѣ.
 Taumeln, v., ме амѣлетѣчѣскъ; а-
 мѣцѣскъ; ме амѣлѣтѣ.
 Tausch, m., Tauschung, f., скѣмвѣ;
 мѣтѣре.
 Tauschhandel, m., нероуѣ de скѣмвѣ;
 —weise, ad., ап скѣмвѣ.
 Tauschen, v., скѣмвѣ; мѣтѣ.
 Täuschfen, v., амѣцѣскъ; амѣцѣ.
 Täuschend, part., амѣчѣторѣ, амѣ-
 чѣнтѣ, амѣчѣтѣ; амѣчѣнтѣ.
 Täuscher, m., скѣмвѣторѣ.
 Täuscher, m., амѣчѣторѣ; амѣцѣлѣ-
 торѣ.
 Täuschung, f., амѣчѣре, амѣчѣтъръ,
 амѣцѣлъ; амѣцѣлѣтъръ.
 Täusend, ad., mite; zu —en, кѣ
 мѣле.
 Tausend-blatt, n., o mite de ооѣ
 (плантъ); —fach, —fältig, a. mi
 ad., амѣмѣтѣ; —güldenkrant, n.,
 чѣнтѣтъръ, чѣнтѣрѣ (ардѣл.), o
 mite de оѣорѣнгѣ (враш.), по-
 трѣкъ (плантъ амѣрѣ); —jährlig,
 a. mi ad., de o mite anl; —
 künstler, m., стрѣроѣс, мѣлѣстрѣ
 de o mite лѣкрѣпѣ, марѣ; —mäßig,
 a. mi ad., de o mite орѣ; —
 pfündig, a. mi ad., de o mite
 нѣнцѣ; —schön, schönchen, n., а-
 марѣнтѣ (оѣоре); —theil, m., a
 mѣла парѣ; —weise, ad., кѣ мѣла,
 кѣре o mite.
 Tausenderlei, a. mi ad., de o mite
 оѣлѣрѣ, de o mite coisрѣ.
 Tauwerk, n., оънѣме (v. Tau).

Tar, в. Dachs ши Tarus.
Taration, f., прудцѣль, тѣксѣцѣне.
Tare, f., таксъ, тапсъ.
Tarubbaum, m., в. Сѣбе.
Tazette, f., тѣвѣцѣ, тѣвшоръ (ши
 плавтъ).
Techniker, m., техникъ.
Technisch, а. ши ad., техникъ, тех-
 ническѣ, техничесте, тѣлестръ,
 артистъ; —et Ausbruch, терминъ
 техникъ, артисткѣ.
Technologie, f., технологѣцѣ, штѣцѣца
 артедоръ.
Teich, m., лѣкъ, валтъ; пеккѣцѣцѣ;
 —fisch, m., пеште де валтъ, де
 лѣкъ.
Teig, m., алѣатъ, пастъ (къмѣ зѣ-
 четѣ цѣстъръ ши пастетъ).
Teigicht, teigig, а. ши ad., алѣтѣстѣ,
 цѣстѣстѣ.
Teigröhren, n., коврикъ, колъчелъ.
Telegraph, m., телеграфъ, департе
 скрииторъ (машинъ).
Telegraphenlinie, f., линѣ де теле-
 графъ.
Teleskop, m., телескопъ, оитѣн де-
 парте възъторъ.
Teller, m., талеръ, тѣлеръ, тѣлеръ
 (it. tagliere).
Teller-förmig, а. ши ad., де форма
 тѣлерѣцѣ; —leder, m., лѣкъ, лѣн-
 гъторъ де тѣлерѣ; parasitъ (ла
 анти), омѣ че се дѣграмъ ла
 месѣ стрѣне; —tuch, n., терпѣн-
 даре, сервѣеръ.
Tempel, m., темплъ, тѣмплъ; ка-
 пѣште.
Tempelherr, Tempeler, m., темпларъ,
 кавалерѣ дѣн Ordѣнѣлъ темпларѣ-
 лоръ.
Temperament, n., тѣмпѣрѣмантѣ;
 характеръ; сѣре; viel — haben,
 а сѣ истре де сѣре.
Temperatur, f., тѣмпѣрѣтъръ, стѣмп-
 пѣрѣтъръ (де кълѣръ ши речѣлъ).
Temperiten, в. Mäßigen.
Tempelorden, m., Ordѣнѣлъ тѣмп-
 ларѣлоръ.
Tempo, n., тѣмпѣ, тѣсъръ.
Tenafel, n., (типоръ), кълѣледъ.
Tendenz, f., цѣнтѣцѣцѣ; скоръ.
Tengeln, v., ватъ къса (Dengeln).

Tenne, f., арѣ.
Tenor, m., теноръ.
Tenerist, m., тенористъ.
Terpich, m., коворъ, скорѣцѣ (Плате),
 тапетъ (Tapete).
Termin, m., терминъ, тѣмпѣ прѣ-
 сѣнтъ, рѣстѣмѣ (vadea, дѣн Плате,
 лѣт. vadimonium), (Griff); —
 weise, ad., дѣн termini, дѣн рѣ-
 тѣмѣрѣ.
Terne, f., трѣнъ (дѣн жокъ).
Terpentin, m., терпентинъ; —baum,
 m., терпентинъ; —öl, n., олетъ де
 терпентинъ.
Terrasse, f., нѣцѣтъръ (dinairea
 kachel), рѣнѣцѣтъръ, терасъ.
Terrassenförmig, а. ши ad., дѣн форма
 де терасъ.
Territorium, (лѣт.), n., територѣ,
 цѣнѣрѣ де докъ.
Terrorismus, m., терористъ; тѣр-
 нѣ къмпѣлѣ, домѣнѣ прѣн дѣ-
 сѣлареа сѣрѣел.
Terrorist, m., терористъ.
Terz, в. Terzie.
Terzerol, n., пѣстолегъ, терцеролъ.
Terzett, n., (мѣс.), терцетъ.
Terzie, f., (мѣс.), терцъ.
Tesit, m., копѣа, тѣсѣ, тѣгѣ де
 лѣмѣрѣлъ (металѣ); тѣтрѣцѣ.
Testament, n., тѣстѣментъ, тѣстѣ-
 мѣнтъ, дѣатъ, воѣнда дѣн зрѣлъ,
 лѣсарѣ къ лѣмѣ де тѣорте.
Testamentarisch, а. ши ad., тѣста-
 мѣнтѣрѣ, прѣн тѣстѣментъ.
Testamentserbe, m., клѣронѣмъ дѣн
 дѣатъ, ередѣ дѣнѣ воѣнда дѣн зрѣлъ.
Testamentsvollstrecker, m., дѣмѣли-
 торъ де тѣстѣментъ, есекторъ
 алъ диатѣл.
Testator, m., тѣстѣторъ, лѣсѣторъ
 де мѣштенѣре.
Teufel, m., жѣрѣмѣнтѣлъ авѣжѣрѣлѣ
 католичѣзмѣлѣ (дѣн Anglia).
Teufe, f., (монт.), аѣнѣнѣне.
Teufel, m., диаволъ, дракъ; demonъ
 рѣ; ein — von einem Weibe, о
 дѣлѣволокѣ де сѣмѣнѣ; was der
 — ? че дракълъ? das muß mit
 dem — gehen, аѣл дѣнѣ вѣрѣ
 дракълѣ къда, аѣл нѣ о лѣкрѣ
 къратъ.

Teufelchen, n.; дръкълѣцѣ, дѣволѣцѣ.
 Teufelci, f., дѣволѣцѣ, дръчѣцѣ; рѣинѣцѣ.
 Teufeltn, f., дръчѣоѣцѣ, дѣволѣоѣцѣ,
 дѣволѣ.

Teufelisch, Teufflisch, a. mi ad., дѣ-
 волѣскѣ, дръчѣскѣ, дѣволѣштѣ,
 дръчѣштѣ.

Teufelſ-arbeit, f., дѣкрѣ дръчѣскѣ,
 дѣкрѣ дракѣлѣцѣ; —bann, m., скѣ-
 тѣре де драчѣ, есорчѣстѣ; —bete,
 f., мѣтрѣнѣнѣ велѣдона (пѣнтѣ);
 —brut, f., соѣс дръчѣскѣ, нѣсѣ
 de dѣволѣцѣ; —breſt, m., аса ѣе-
 тѣда, нѣкѣтѣ de дракѣ; —fehl, m.,
 омѣлѣ дракѣлѣцѣ; —ſind, n., дръ-
 кѣлѣцѣ, нѣоѣлѣ рѣлѣ, нѣоѣлѣ dѣско-
 лѣоѣсѣ; —ſuſt, f., мѣлѣстрѣ дѣз-
 волѣскѣ; —liſt, f., рѣинѣцѣ дръ-
 чѣскѣ, нѣкѣлѣнѣ дѣзволѣскѣ; —
 ſtreich, m., дѣзволѣцѣ; —weg, m.,
 кѣлѣ дѣ дракѣлѣцѣ; —weib, n., дѣ-
 волѣ, дѣзволѣоѣцѣ, ѣтеѣлѣ дѣдрѣ-
 чѣцѣ, ѣбрѣцѣ; —wert, n., ѣнтѣ
 дръчѣскѣ.

Teutſch, v. Deutſch.

Text, m., тѣстѣ, дѣсѣтѣрѣ (de cѣлѣ,
 de картѣ); weiter im —e! сѣ
 нѣнтѣлѣмѣ! einem den —e! лѣсѣн,
 а дѣпорѣнтѣ не чѣнѣва; —mѣſſig,
 a. mi ad., дѣнѣ тѣстѣ.

Thal, n., вѣлѣ; дѣнѣкѣ; —bewohner,
 m., вѣлѣнѣ, дѣкѣлѣторѣ дѣнѣ вѣлѣ;
 дѣлѣкѣлѣ; —wѣrtѣ, ad., de вѣлѣ,
 дѣнѣ жѣоѣсѣ; —weg, дрѣмѣ de вѣлѣ,
 кѣлѣ de-а-дѣнѣлѣлѣ вѣлѣ.

Thaler, m., тѣлѣрѣ (монѣтѣ).

That, f., ѣнтѣ, дѣкрѣре; rѣhmlѣche
 —en, ѣнтѣ гѣлѣоѣоѣсѣ; in der —,
 дѣнѣ ѣнтѣ, дѣнѣ рѣсѣлѣтѣтѣ; дѣнѣтрѣ
 адевѣрѣ; er hat den Namen mit
 der —, кѣмѣ дѣлѣ e nѣмѣлѣ аѣнѣ
 mi ѣнтѣлѣ; auf frѣſcher —, дѣнѣ
 ѣнтѣ дѣнѣведѣратѣ; einem mit
 Rath und — beſtehen, а аѣлѣтѣ
 не чѣнѣва кѣ соѣнтѣлѣлѣ mi кѣ ѣнтѣ.

Thatbeſtand, m., ѣнтѣ конѣстѣатѣ,
 ѣнтѣ.

Thäter, m., ѣнѣлѣторѣ (de рѣлѣ), вѣно-
 вѣтѣ, кѣлѣнѣчѣ; —in, f., ѣнѣлѣтѣре,
 кѣлѣнѣчѣ.

Thätig, a. mi ad., нѣнѣрѣдѣтѣторѣ,
 индѣстрѣоѣсѣ, дѣкрѣрѣдѣ, актѣвѣ.

Thätigkeit, f., нѣнѣрѣдѣтѣ, актѣвѣтѣ.

Thatsunde, f., дѣнѣведѣратѣ, не ѣнтѣ,
 нѣторѣлѣ, мѣлѣѣѣѣтѣ.

Thätlich, a. mi ad., дѣнѣ ѣнтѣ, ѣ-
 ѣнтѣлѣсѣ; ſich — an einem bet-
 greifen, а нѣлѣоѣ мѣлѣ не чѣнѣва,
 а лѣвѣ не чѣнѣва.

Thätlichkeit, f., ѣнтѣ, дѣкрѣре; вѣтѣ-
 тѣре, сѣлѣ.

Thatsache, f., ѣнтѣ, дѣкрѣ, дѣкрѣ ѣнѣлѣтѣ,
 ѣнтѣ конѣлѣнѣнѣ.

Thau, m., рѣлѣ.

Thauen, v., рѣлѣрѣзѣ; e timѣ мѣлѣ,
 e molѣ (ѣѣрѣнѣ), сѣ дѣсѣлѣцѣ.

Thauig, a. mi ad., рѣлѣтѣ, рѣлѣрѣсѣ,
 кѣ рѣлѣ.

Thaumetter, n., дѣсѣлѣцѣ, мѣлѣнѣ.

Thaumin, m., вѣнтѣ асѣтрѣлѣ, вѣнтѣ
 кѣлѣрѣсѣ, дѣсѣлѣцѣторѣ.

Theater, n., тѣатѣрѣ, лѣкѣ de прѣвѣ-
 лѣштѣ; сѣнтѣ.

Theater-dichter, m., драмѣтѣрѣ, нѣ-
 ѣтѣ драмѣтѣкѣ (карѣ конѣлѣне дѣнѣ-
 адѣнѣсѣ нѣнтѣрѣ тѣатѣрѣ); —ſtѣck,
 n., нѣсѣтѣ de тѣатѣрѣ; —tѣnzer, m.,
 вѣлѣтѣкѣ; —in, f., вѣлѣтѣкѣ.

Thee, m., тѣ, чѣлѣ (арѣворѣлѣ de
 Xina); einen auf eine Taffe —
 einladen, а инѣвѣтѣ не чѣнѣва лѣ
 знѣ чѣлѣ; —maſchine, f., чѣлѣрѣлѣ
 (чѣлѣнѣкѣ, дѣнѣ картѣ сѣ ѣѣрѣе чѣлѣлѣ).

Theer, m., кѣтрѣнѣ (т. catramo),
 дохѣтѣ (кѣнѣдѣ сѣ ѣачѣ дѣнѣ скѣрѣцѣ
 de тѣѣстѣкѣлѣнѣ); пѣкѣрѣ (кѣнѣдѣ
 сѣ окѣтѣ dѣнѣ ѣѣворѣ); —bѣchѣ, f.,
 пѣкѣрѣцѣ (дѣнѣ картѣ шѣлѣ пѣкѣрѣ);
 —meſſe, f., арѣворѣ de кѣтрѣнѣ.

Theil, m., партѣ, прѣрѣцѣне, порѣ-
 цѣне, кѣлѣтѣнѣе, рѣгѣ; томѣ,
 вохѣмѣ; zum —, дѣнѣ партѣ; ei-
 nes —s, дѣсѣрѣ о партѣ; ſich mei-
 nes —s, ѣлѣ dѣнѣ партѣmѣ; man
 muß beide —e anhѣrѣn, сѣ кѣвѣне
 а асѣлѣтѣ не аѣвѣлѣе пѣрѣцѣ; асѣ-
 лѣтѣлѣ mi не чѣеа партѣ mi крѣдѣ
 пѣлѣнѣ; an etѣwas — haben, а
 лѣа партѣ, а партѣчѣна лѣ чѣеа.

Theilbar, a. mi ad., дѣсѣрѣцѣвѣрѣ,
 чѣ сѣ нѣтѣ дѣсѣрѣцѣ.

Theilbarkeit, f., дѣсѣрѣцѣвѣрѣтѣ.

Theilſchen, n., пѣрѣтѣчѣа, пѣрѣтѣчѣкѣ.

Theilen, v., дѣнѣпѣрѣдѣ, дѣсѣнѣрѣдѣ,

сепаръ; ich theil; Ihren Schmerz,
 еъ дѣл компартимоскѣ Dziale, еъ
 іаъ парте ла дѣррѣла Dziale.
 Theilr, m., дѣлѣрѣторъ; десѣлѣ-
 рѣторъ, сепѣлѣторъ; лѣлѣторъ де
 парте, дѣлѣлѣрѣлѣторъ, партечине.
 Theilhaber, m., партечине, интере-
 сатъ, коѣсоцѣ, компанионѣ, соцѣ.
 Theilhaft, —ig, партечине, компар-
 тачѣ; соцѣ; eines Verbrechens
 —, компаче ла о кримѣ.
 Theilnahme, f., лѣрѣ де парте,
 дѣлѣлѣрѣлѣрѣ, партечинеѣдѣне; —
 an einem Verbrechen, компаче-
 четате.
 Theilnahmlos, a. mi ad., непѣлѣлѣ-
 рѣторъ, индѣеринте; некомпартимос-
 миате, некомпартимиторъ.
 Theilnehmer, m., партечинеѣлѣторъ, ин-
 тересатъ, лѣлѣторъ де парте.
 Theils, ad., парте, дѣл кѣтѣ.
 Theilung, f., дѣлѣлѣрѣлѣ; десѣлѣлѣ-
 рѣлѣ, сепѣлѣлѣрѣдѣне.
 Theilungstraf, f., лѣлѣрѣте десѣлѣлѣ-
 рѣлѣ.
 Theilungszeichen, n., сепѣлѣ десѣлѣлѣ-
 рѣлѣ, сепѣлѣ десѣлѣлѣрѣлѣторъ (ти-
 погр.).
 Theilweise, ad., дѣл пѣрѣдѣ, дѣл лѣлѣ-
 рѣлѣ; дѣл вѣкѣдѣ.
 Theist, m., теистѣ, зеистѣ.
 Thema, n., темѣ, проѣсѣдѣне прин-
 чипалѣ.
 Theokratie, f., зеократѣ, реѣимѣ
 зеескѣ.
 Theolog, m., теологѣ, кѣлѣлѣлѣлѣторъ
 десѣре Dzeѣ, дѣлѣлѣлѣлѣторъ алѣ
 релѣлѣ.
 Theologie, f., теолоѣдѣ, шѣинга ре-
 лѣлѣ.
 Theorem, n., теорѣмѣ.
 Theoretiker, m., теорѣтикѣ.
 Theorie, f., (грѣч.), теорѣ.
 Ther, s. Ther.
 Therapeutik, f., (грѣч., med.), тера-
 певтикѣ.
 Theriak, m., теорѣакѣ, antidotѣ, кон-
 травеникѣ.
 Thermometer, n., термомѣтерѣ, тѣлѣ-
 оѣрѣлѣторъ де кѣлѣлѣрѣ.
 These, Theses, f., тѣса, проѣсѣдѣне.
 Theuer, a. mi ad., скѣпѣ, предѣоскѣ;

dieser Kaufmann ist zu —; ачестѣ
 порѣлѣлѣторъ винде сѣлѣлѣ.
 Theuerung, f., скѣлѣлѣте; лѣлѣ (де
 але вѣлѣлѣ).
 Theurg, m., скоѣлѣлѣторъ де дѣлѣ,
 есорѣистѣ, теѣрѣкѣ.
 Thier, n., вѣлѣ, вѣлѣлѣлѣлѣторѣ, анѣмалѣ
 (досѣлѣлѣ), вѣлѣ; лѣлѣ —, ѣѣрѣ,
 ѣѣрѣ сѣлѣлѣлѣкѣ; чѣрѣлѣкѣ; вѣлѣ-
 сѣлѣлѣге —, вѣлѣ парѣлѣлѣдѣ.
 Thierähnlich, a. mi ad., ка вѣлѣ;
 —anbeter, —вѣлѣлѣлѣрѣ, m., дѣл-
 кѣлѣлѣлѣторъ де анѣмалѣ, зоѣлѣлѣрѣ;
 —art, f., колѣ де вѣлѣ; modѣ де
 вѣлѣ; —arzneifunde, —wissenschafft,
 —kunst, f., вѣлѣлѣлѣлѣрѣ, досѣлѣлѣ
 де вѣлѣ; —art, m., вѣлѣлѣлѣрѣ,
 вѣлѣлѣлѣрѣ; —garten, m., парѣкѣ,
 менѣлѣлѣрѣ, вѣлѣлѣлѣ (чѣлѣлѣ); —
 gattung, f., онѣлѣ, колѣ де анѣ-
 малѣ; —geschlecht, n., лѣлѣлѣ, кон-
 вѣлѣлѣлѣлѣлѣ де анѣмалѣ; —ge-
 schichte, f., зоѣлѣлѣлѣ, історѣя анѣ-
 малѣлѣлѣ, десѣлѣлѣлѣрѣ анѣмалѣ-
 лѣлѣ; —geschlecht, n., цѣлѣлѣ
 (нѣмалѣ) анѣмалѣлѣлѣ; —kalb, n.,
 вѣлѣ де чѣрѣкѣ; —kreis, m., (ас-
 трон.), зодѣакѣ; —pflanze, f.,
 зоѣлѣлѣ, вѣлѣлѣ анѣмалѣ; —fiss,
 m., сѣлѣлѣ вѣлѣлѣлѣ, сѣлѣлѣ ѣѣрѣлѣ;
 —sprache, f., лѣлѣлѣлѣлѣлѣ вѣлѣлѣлѣ;
 —wolf, m., панѣтерѣ.
 Thierchen, n., вѣлѣлѣлѣлѣ, вѣлѣлѣ, а-
 нѣмѣлѣлѣлѣ, вѣлѣлѣлѣлѣ.
 Thierheit, f., анѣмалѣлѣлѣте, вѣлѣлѣлѣ,
 вѣлѣлѣлѣлѣлѣ (досѣлѣлѣлѣ).
 Thierisch, a. mi ad., вѣлѣлѣлѣ; вѣлѣ-
 лѣлѣлѣ, анѣмалѣ, вѣлѣлѣлѣлѣ, вѣлѣлѣ
 (досѣлѣлѣлѣлѣ); сѣлѣлѣлѣлѣ; —
 leben, вѣлѣлѣ анѣмалѣ, вѣлѣлѣ де
 вѣлѣ.
 Thierreich, n., рѣлѣлѣлѣ анѣмалѣ, им-
 перѣлѣлѣ анѣмалѣлѣлѣ, анѣмалѣлѣ,
 клѣса анѣмалѣлѣлѣ.
 Thimian, m., тимѣанѣ, тимѣ.
 Thon, m., лѣлѣ, арѣлѣлѣ; крѣтѣ;
 —gefäß, n., вѣсѣ де лѣлѣ; —
 schiefer, m., сѣлѣлѣлѣ, арѣлѣлѣ, ар-
 дѣлѣлѣ лѣлѣлѣ.
 Thöner, a. mi ad., де лѣлѣ; де
 крѣтѣ.
 Thönig, a. mi ad., лѣлѣлѣ; крѣлѣлѣ.

Thor, m., певнѣ; сминтѣ, тонтѣ.

Thor, n., шортѣ.

Thor-sahrt, f., intrapa шортѣ; — geld, (Sperrgeld), n., тѣкъ-де дескѣ; — hüter, — wärter, m., шортѣ; — schreiber, m., скрипторѣ на шортѣ (на четвѣ); — weg, m., шортѣ дескѣ; дрѣмѣ дескѣ; — zettel, m., билетѣ де intrape.

Thorheit, f., певнѣ.

Thörich, a. шѣ ad., певнѣ, певнѣ-патѣ; дешкетѣ; неципторѣ.

Thran, m., шортѣ де пеште, грѣ-сѣмѣ де шѣ, транѣ (ит. trana).

Thranfen, n., гѣрмишѣ.

Thrane, f., лакрѣ, лакрѣтѣ; in — n außbrechen, a прозѣне. на лакрѣ; mit — n beneßen, a зда къ лакрѣ, а скѣла на лакрѣ; — n vergießen, a вѣрѣ лакрѣ.

Thranend, part., гѣрмишѣ, гѣрмишѣндѣ, пѣргѣндѣ.

Thranendrüse, f., гѣндѣ гѣрмишѣ.

Thranenfluth, f., шѣрѣ де лакрѣ.

Thranenflügel, f., шѣрѣ гѣрмишѣ.

Thranenvoll, a. шѣ ad., пѣнѣ де лакрѣ; дошѣ (жѣлѣ).

Thranseife, f., шѣрѣ де шортѣ де пеште.

Thron, m., (грѣ.), сказнѣ де домнѣ, трѣнѣ; den — besteigen, a се шѣтрѣ, а се ешѣ не трѣнѣ; vom — stoßen, a дештрѣ.

Thron-besteigung, f., шѣрѣ, шѣрѣ-шѣрѣ не трѣнѣ; — bewerber, m., шѣрѣнѣ де трѣнѣ; — erbe, m., шѣрѣнѣ де трѣнѣ, шѣрѣнѣ-шѣрѣ, шѣрѣнѣ шѣрѣнѣ; — folge, f., шѣрѣ де трѣнѣ, шѣрѣнѣ де трѣнѣ; — himmel, m., шѣрѣнѣ де трѣнѣ; — aерѣ, шѣрѣнѣ де трѣнѣ; — räuber, m., шѣрѣнѣ-шѣрѣ, шѣрѣнѣ де трѣнѣ.

Thulich, v. Thunlich.

Thun, v., шѣ; шѣрѣ; шѣрѣнѣ-шѣрѣ; шѣрѣнѣ; gesagt, гѣшѣн, че с'а зѣкъ с'а шѣ шѣрѣ; ешѣ thut Noth, e de шѣнѣ, шѣнѣшѣ, e de шѣнѣнѣ; ешѣ thut mir leid, шѣнѣ шѣрѣ рѣ; das thut nichts zur Sache, шѣнѣнѣ не шѣнѣ шѣнѣнѣ; ich habe mit ihm zu —, am шѣрѣ

не шѣнѣнѣ, am а шѣнѣ къ ешѣ; das wird nicht gut —, шѣнѣнѣ не шѣнѣнѣ; er hat immer zu —, ешѣ шѣнѣнѣнѣ е шѣнѣнѣ, ешѣ шѣрѣнѣнѣ ашѣ шѣрѣ; ешѣ ist mir um mein Geld zu —, шѣнѣ шѣнѣ шѣнѣ де шѣнѣнѣ; groß —, а шѣнѣ не шѣнѣнѣ, а се шѣнѣ шѣрѣнѣ; шѣнѣнѣ —, а шѣнѣ шѣрѣнѣ; а шѣнѣ не шѣнѣнѣнѣ; fund —, а шѣнѣнѣ, а да шѣнѣ шѣнѣнѣнѣ; hin —, а дешнѣ.

Thunfisch, m., трѣнѣ (пеште).

Thunlich, a. шѣ ad., че се шѣнѣ шѣнѣ, шѣнѣнѣнѣнѣ.

Thür, f., шѣ (итал. uscio); шѣрѣнѣ (шѣ шѣрѣнѣ шѣрѣнѣ); hinter der — Abschied nehmen, am шѣнѣ шѣрѣнѣнѣ шѣнѣ шѣрѣнѣ; а шѣнѣнѣ; шѣнѣ nach der — untersehen, а шѣнѣ сѣ шѣнѣ; zwischen — und Angel stehen, а се шѣнѣ шѣнѣ шѣнѣнѣ шѣнѣ; mit der — in's Haus fallen, а шѣнѣ шѣнѣ шѣнѣнѣ шѣнѣ шѣнѣнѣ.

Thür-angel, f., шѣнѣнѣ де шѣнѣ; — band, n., шѣнѣнѣ де шѣнѣ, шѣнѣнѣ шѣнѣ; — beschlag, m., шѣрѣнѣнѣ, шѣрѣнѣнѣнѣ шѣнѣ; — feld, n., шѣнѣнѣ де шѣнѣ; — flügel, m., шѣнѣнѣ шѣнѣ, шѣнѣнѣ де шѣнѣ; — futter, n., шѣнѣнѣнѣ, шѣнѣнѣнѣ де шѣнѣ; — gestirn, n., шѣнѣнѣнѣ шѣнѣ; — gerüst, — gestell, n., шѣнѣнѣнѣ шѣнѣ, шѣнѣнѣ; — hüter, — wärter, m., шѣнѣнѣ; шѣнѣнѣ; — klopper, m., шѣнѣнѣ, шѣнѣнѣ де шѣнѣнѣ де шѣнѣ; — schloß, n., шѣнѣнѣнѣнѣ; — schlüssel, m., шѣнѣнѣнѣ шѣнѣ; — schwelle, f., шѣнѣнѣнѣ шѣнѣ; — stück, n., шѣнѣнѣнѣ.

Thürchen, n., шѣнѣнѣ, шѣнѣнѣнѣ.

Thurm, m., трѣнѣ.

Thürmchen, n., шѣнѣнѣнѣнѣ, шѣнѣнѣнѣнѣ.

Thürmen, v., шѣнѣнѣ, шѣнѣнѣ.

Thürmer, m., шѣнѣнѣ, шѣнѣнѣнѣ де шѣнѣнѣ; шѣнѣнѣнѣнѣ.

Thurmuhr, f., шѣнѣнѣнѣ шѣнѣнѣ.

Tit, m., шѣнѣ, шѣнѣ, шѣнѣ, шѣнѣнѣнѣ

—gefell, m., бсартѣ де масъ,
коммесаѣнѣ; —gebet, n., рьгъ-
чънеа масел; —gerâth, —ge-
schirr, n., vase; вьсъръ де месъ;
—gesprâch, n., дикърсърѣ де ком-
месенѣ; —tuch, n., пьнзътъръ,
вагъ де масъ; —zeit, f., тѣм-
пълзъ месел, тѣмпълзъ пьнзълзѣ;
—zeitig, n., лъкръиле месел, сөр-
вицѣ де масъ, пьнзътърѣ.

Eisch-lein, —schen, n., месчоръ,
месѣгъ.

Eisfcher, m., тьсарѣ, тьшларѣ (Цара
ром.), столерѣ (молдов., днсъ
слав.); —arbeit, f., лъръ де ть-
сарѣ; —handwerk, n., тьсърѣ,
тьшларѣ.

Eitel, m., тѣгълъ; gradъ, характерѣ;
срѣмълѣ, претесѣ; er fûhrt den
— eines Grafen, елъ поръгъ тѣ-
гъла де конте; unter dem — ei-
ner Erbschaft betrûgen, а дншела
сър претесѣ де кѣрномѣлъ; —
blatt, n., фронтицидъ, поръгъ, па-
пѣлъ де тѣгълъ (ла о карте); —
bogen, m., оѣоа кз тѣгъла; —
kupfer, n., stampa, pama (ital.
game) де тѣгълъ; —sucht, f., вѣла
тѣгълатрелорѣ.

Titular, a. mi ad., тѣгъларѣ, нѣмал
кз тѣгъла; —bischof, m., епѣконѣ
тѣгъларѣ.

Titulatur, f., тѣгълатъръ.

Tituliren, v., тѣгълѣ, днтѣкѣлзѣ.

Toast, m., (англѣчѣскѣ), тоастѣ, гѣстѣ,
днкѣнъчъне кз пьхарълѣ.

Loben, n.; me днѣрѣскѣ; вьтескѣ,
дърдѣлзъ, вьвѣлзъ; сьнт тьнѣоскѣ;
—de Leidenschaft, f., патѣмъ пѣ-
дсмерѣтъ; das Meer tobt, ма-
реа мѣре, мореа есте дн ѳрѣ-
мълѣ, мореа се тьръръ; das
Blut tobt in den Adern, сьнреле
кожъле прѣн вѣне; wie ein Ra-
sender —, а се днѣрѣа, а ѳаче
ка анѣ тьрватѣ.

Loben, n., ѳсрѣлѣ, ѳсрѣре; вьлѣтѣ,
вьвѣлѣ.

Lobsucht, f., ѳсрѣре, ѳренесѣ, пѣ-
вѣнѣ.

Lobsûchtig, a. mi ad., ѳсрѣоскѣ; ма-
ниакѣ, ѳренерѣкѣ.

Tochter, f., ѳѣтѣ, ѳѣлкѣ; ѳетѣгъ, ѳагъ,
кониалъ.

Tochterchen, n., ѳѣлкѣгъ, ѳѣлкѣлѣгъ.

Tochterkind, n., непорѣ де ѳѣлкѣ.

Tochterkirche, f., вѣсерѣкѣ днѳѣиѣтѣ,
ѳѣниалъ.

Tochterlich, a. mi a., ка о ѳѣлкѣ, ка
ѳѣлкѣ.

Tochtermann, m., цѣнере (Schwie-
gersohn).

Tochterschule, f., шкѣлъ де ѳетѣге.

Tob, m., мѣрѣге; bûrgerlicher —,
мѣрѣге чѣвлъ, дѣнѣре де гѣте
дрѣнтърѣле чѣвлѣ; ewige —, мѣрѣге
сѣлетѣскѣ; leibliche —, мѣрѣге
трѣнѣскѣ; ich bin des — es, сьнт
пердърѣ, сьнт мѣрѣгѣ; das ist mir
in den — zuwider, днл естре зъ-
рѣлѣ ка пькателе; der — sîht
ihm auf der Zunge, сѣлетѣлзъ
дн сгъ пѣ вьзе, днл цѣне сѣлетѣ-
лзъ кз дѣнѣл.

Tobbett, n., патълзъ мѣрѣлѣ.

Todesangst, f., —kampf, m., аронѣ,
ѳрѣкѣ, днрѣре, днрѣсѣгъ де
мѣрѣге; ich stehe — aus, еѣ сѣ-
ѳерѣ пѣдѣнца мѣрѣлѣ.

Todesblâsse, v. Todtenblâsse.

Todesengel, m., днперѣ отѣрѣжѣтѣ,
днперѣлзъ мѣрѣлѣ (Wûrgengel).

Todesfall, m., касѣ де мѣрѣге, мѣрѣге.

Todesfurcht, f., ѳрѣкѣ, пазъ де мѣрѣге.

Todesstweîß, m., сѣдѣреа мѣрѣлѣ.

Todesstos, m., ловѣтъръ дѣн грацѣ,
ловѣтъръ дѣн зрѣмъ.

Todesstrâße, f., пѣдѣнца мѣрѣлѣ, пѣ-
дѣнсъ кьпѣгалъ, сьнлѣчѣ.

Todesstunde, f., ѳра мѣрѣлѣ.

Todesurtheil, n., сѣнтѣнгъ де мѣрѣге.

Tobfeind, m., дсшманѣ де мѣрѣге.

Tobfeindschaft, f., дсшманѣлѣ; зрѣ пѣ
мѣрѣге.

Tobkrank, a. mi ad., волманѣ де мѣрѣге.

Tôblich, v. Tôdtlich.

Tobfûnde, f., пькатѣ де мѣрѣге; пь-
катѣ прѣкьзѣтатѣ.

Tobt, a. mi ad., мѣрѣгѣ, рьносатѣ;

—e Augen, окѣ ѳъръ ѳокѣ; —e

Farbe, f., колѣре мѣрѣгѣ; —e

Reder, m., кадавъръ, мѣрѣгълѣне;

—e Ort, m., локѣ пьрѣсѣтѣ; sîch

— tathen, а сгъ сьт рѣнт де рѣскѣ.

Todter, m., мортъ; **Todte**, f., мортъ.
Tödien, v., звидѣ, оморѣ; sein Fleisch
—, а'ми мортеѣика трѣнзлѣ.

Todtenader, v. Gottesader.

Todtenamt, n., нѣрѣтасѣ неатрѣ
моргл, сервигиѣ дзеескѣ неатрѣ
моргл.

Todtenbahre, f., пѣсълѣ, варѣ (it.
bare).

Todtenbeine, n. pl., оосминте де
моргл.

Todtenbeschwörung, f., негротангѣ,
шоломѣнѣ.

Todtenbett, v. Todbett.

Todtengerippe, n., скелетѣ, осе дн-
шпрате, тѣнзлѣ моргил.

Todtengerüst, n., катафалкѣ.

Todtengräber, m., чоклѣ, шортман-
тѣторѣ, днгротѣторѣ.

Todtenreich, n., чеа лѣте, дншп-
рѣгѣ моргилорѣ; локвѣнда рѣ-
посацѣлорѣ.

Todtenschein, m., адеверѣнцѣ десуре
морте.

Todtenschau, f., инспенциане де моргил.

Todtenschlaf, m., соннзлѣ моргил;
соннѣ проѣннѣ.

Todtenstille, f., тѣчереа моргил; тѣ-
чере проѣннѣ.

Todtenuhr, f., оролонѣзлѣ моргил;
анодѣ (инсектѣ Holzwurm, Bü-
cherlaus).

Tödter, m., зчѣтѣторѣ; оморѣторѣ.

Tödtlich, a. mi ad., де морте, мор-
талѣ.

Tödtschlag, m., зчидере, оморѣ, о-
мѣчидѣ.

Tödtung, f., зчидере, зчѣсѣрѣ; —
des Fleisches, мортеѣикѣдѣнеа
трѣнзлѣ.

Tof, m., тѣѣ (нѣтрѣ); —erde, f.,
тѣѣ ѣпѣносѣ.

Toilette, f., тоалетѣ (гѣтѣлѣ); мес-
чѣрѣ.

Tolerant, part., толерантѣ, сѣѣрѣнте,
каре сѣѣре не алтѣлѣ (нѣ'лѣ при-
гопеште).

Toll, a. mi ad., ѣспѣосѣ; незннѣ;
рѣнѣатѣ; тѣратѣ; —e Hund, m.,
кѣлѣ тѣратѣ; —gold, n., азрѣ
ѣалѣсѣ.

Tollapfel, m., нѣтлѣнѣтѣ (нѣнатѣ).

Tollbeere, a. Tollkirch.

Tollen, v., ѣазѣ незннѣ, азспѣлѣ
(Toben).

Tollhaus, n., кѣсѣ де незннѣ.

Tollheit, f., ѣспѣ, незннѣ; тѣрѣчѣне.

Tollkirch, f., тѣтрѣнѣ, веладона
(Wolfskirch).

Tollkopf, m., омѣ ѣспѣосѣ, омѣ нѣ
канзлѣ амѣнѣ.

Tollkühn, a. mi ad., орѣлѣ дндрѣ-
непѣ, кѣратѣосѣ незннѣ.

Tollkühnheit, f., ѣрѣлѣ дндрѣнепѣ,
корѣнѣ незннѣескѣ.

Tollwurm, m., тѣннѣкѣ овлѣнѣ сѣтѣ
лѣнѣа кѣнѣлорѣ, верѣнокѣне.

Tolpatz, m., вѣдѣранѣ, можѣкѣ.

Töpel, m., вѣдѣранѣ, можѣкѣ, не-
телеѣ; тонтѣ; вѣтѣкѣ.

Töpelci, f., вѣдѣрѣнѣ, можѣнѣ;
тонгѣ.

Töpelhaft, Tölpisch, a. mi ad., вѣ-
дѣрѣносѣ, грѣсоланѣ, мѣжѣносѣ;
вѣтѣносѣ.

Tombac, m., томѣакѣ (метѣлѣ).

Ton, m., тонѣ, сѣнетѣ, сонѣ; (зѣгр.)
грѣдѣнѣне, грѣнтѣтѣрѣ (дн ко-
лорѣ); modzлѣ нѣртѣпѣл (дн со-
дѣрате); ganzer — тонѣ нѣнѣ;
— der Welt, датѣна лѣмѣлѣ мѣрѣ;
ein Mann von gutem — омѣ
ѣдѣрантѣ, омѣ де вѣнѣ тонѣ; den
— angeben, а да тонѣлѣ, а дн-
тона; а kondѣче содѣратеа (а-
лѣсѣ, де салѣнѣ).

Tonabstand, m., (нѣсѣ.) днгрѣнѣлѣ;
—angeber, m.; kondѣкѣторѣ дн
содѣрате; —art, f., (мѣсѣ.) тонѣ,
модѣ; —fall, m., (мѣсѣ.) кѣдѣнѣ;
—folge, f., (мѣсѣ.) скарѣ, про-
грѣсѣне; —kunst, f., мѣсѣкѣ,
штѣнѣа арѣонѣлѣ; —künstler, m.,
артѣстѣ, вѣртѣносѣ дн мѣсѣкѣ; —
lehre, f., акѣстѣкѣ, штѣнѣлѣ десуре
ѣзнѣнѣ; —leiter, f., (мѣсѣ.) скарѣ,
ганѣ; —maß, —messung, f., ме-
сѣра тонѣрѣлорѣ; —seger, m., ком-
мѣсѣторѣ; —sehkunst, f., коммѣ-
сѣнѣне.

Tönen, v., сонѣ, рѣснѣнѣ.

Tönend, part., рѣснѣнѣте; сонорѣ.

Tonica, f., (мѣсѣ.) тонѣкѣ.

Tonisch, a. mi ad., (мѣсѣ.) тонѣкѣ.

Boite, f., то́пъ, вѣто́къ (ит. boîte, то́лд. подо́вокъ, а́птал).
 Bonfilbe, f., сѣла́къ кз акчентъ.
 Bonfuid, n., шесъ de мѣсѣкъ.
 Bonzeichen, n., акчентъ; погъ.
 Boras, m., топасъ (пѣтръ).
 Borf, m., о́ръ; — sein, m., тофъ, талкъ о́льрескъ.
 Borschen, n., о́лчикъ, о́лшоръ.
 Borsfer, m., о́ларъ; — arbeit, f., о́ль- рѣкъ; — thon, m., азгъ de о́ле.
 Borsfern, v. Borsern.
 Borisch, a. шѣ ad., (греч.) то́пѣкъ, лока́лъ.
 Borograph, m., топографъ, дескрип- торъ de лока́лѣтъ, de шѣнѣтъ.
 Borographie, f., топографѣ.
 Bopp! int., топ! преа vine! de a- кордъ! амеа съ о́е!
 Bopp, m., катаръ; шѣкъ (вѣрфъ) de мѣнѣ.
 Bors, m., то́рфъ, шѣкъ (пѣжнѣ че арде); — asche, f., ченъше de то́рфъ; — boden, m., — moor, m., лѣнкъ моръшнѣосъ; — stecher, m., сѣпо́къ de то́рфъ.
 Borseln, v. Saumeln.
 Borsner, m., десаръ, то́рнѣтъ (за сола́дѣ ш. а.).
 Borte, f., тѣръ, то́ръ.
 Bortenbäcker, m., пастетаръ.
 Bortur, v. Foltter.
 Bosen, v., мѣкъ, рѣкнѣкъ, (в. шѣ Loben).
 Bost, v. Stipfel.
 Bournier, v. Turnier.
 Grab, m., (за kal) тропотъ, тропъ; (за of) кѣнѣтъ.
 Grabant, m., доравангъ, дѣсогиторъ, сателѣтъ (дѣ астрономѣ).
 Graben, v., мергъ дѣ тропотъ, тропотѣкъ, трангъ; хоф —, а се о́ли, а се мѣндрѣ.
 Graber, m., тропотиторъ, трѣнѣтъ- торъ (ит. trattatore).
 Gräber, f. pl., тѣскѣне (грѣверѣ din тѣскъ); хо́не (de о́инъ).
 Gracht, f., саршнъ; портъ, костѣкъ, дѣврѣкътъ (то́дѣкъ дѣврѣкъ- рѣ); шѣрътъ, дѣкътъ; — Schläge, o сѣнѣ de вѣзѣе.
 Grachten, v.; ме сѣлескъ, ашнѣ,

пѣзѣескъ, катъ, прѣтѣдъ, ме дѣеркъ, аспѣ; nach dem Leben —, пѣдеокъ дѣнъ вѣдъ; sein ganzes Dichten und — geht dahin, то́те грѣжеде сѣде ашнѣ сѣрѣ а...; nach einem Amte —, а аспѣа за o дѣрегъторѣ.
 Grächig, a. шѣ ad., дѣсѣршнѣтъ; а о́рта (вѣте); вѣнъ de прѣсѣмъ.
 Tradition, v. Ueberlieferung.
 Tragaltar, m., алтаръ портѣреуъ.
 Tragant, m.; гѣмѣ, рѣшнѣ адра- гантъ.
 Tragbalken, m., грѣндъ мѣѣстръ, грѣндъ че портъ грѣжѣте, архѣ- травъ, прѣматрагъ.
 Tragbar, a. шѣ ad., портѣреуъ, пор- тѣвѣкъ, че се по́те порта; podi- torъ, о́ршнѣосъ.
 Tragebett, v. Tragebett.
 Trage, f., трагъ, знѣлѣ de тракъ, de дѣкъ (не дѣнѣса).
 Träge, a. шѣ ad., лѣнешъ, трѣндавъ; грѣо́къ, пѣвѣсѣторъ, прѣвѣтъторъ; зѣкъреуъ; дѣмѣгѣ.
 Tragebahre, v. Trage.
 Trageband, n., шнѣ, кнѣ.
 Tragebett, n., патъ портѣреуъ, патъ портѣвѣкъ, краватъ.
 Tragehimmel, m., вѣздѣнѣкъ.
 Tragen, v., портъ, дѣкъ; шнѣ, сѣ- шнѣ; подѣкъ, e de а о́рта; wie trägt er sich? кѣмъ e дѣврѣкатъ? der Acker trägt nichts, аргѣкъ нѣ podemte nimick; man trägt sich mit dem Gerüche, с'а рѣсѣндѣтъ о́аѣма; wer trägt die Schuld? чѣне e de шнѣ? чѣне сѣрѣкъ? (дѣ Пааре); diese Flinte trägt 300 Schritte weit, пѣшка ачѣста вѣте за 300 шагъ; das Capital trägt fünf Prozent, кѣнѣтѣлѣкъ арѣнѣкъ чѣнѣ за сѣтъ; dieses Buch trägt sich gut, ачѣстъ пѣнѣръ e траѣ- нѣкъ; ins Buch —, а пѣрѣче дѣ протоколъ; Wasser ins Meer —, а вѣнде кѣдѣаръ дѣ лѣна лѣ кѣ- пторъ; den Sieg davon —, а ре- порта вѣнѣторѣ; Trauer —, а порта долѣ; sich schon —, а се дѣ- врѣка кз гѣстъ.
 Träger, m., портѣторъ; сѣршнѣтъ,

трицѣ; портѣ долиѣ, жълескѣ (м-
ваз чернитѣ, дн Плате).
Traufdach, n., конершѣ кз азвче.
Traufe, f., анѣ де стрешинѣ; скокѣ
де стрешинѣ; пикрѣтѣрѣ; aus dem
Regen in die — kommen, а ажнѣде
dia пкѣ дн лакѣ.
Traufeln, v., пикрѣ, торнѣ пикрѣндѣ.
Trausen, v., пикрѣ, кзрѣ дн пи-
кѣтѣрѣ.
Trauffaß, n., vacѣ де стрѣпсѣ ana
din стрешинѣ.
Traufrinne, v. Dachrinne.
Traufwasser, n., анѣ де пѣоѣ, анѣ
де стрешинѣ.
Traugelb, f., —geld, n., такѣ
де кзпзнатѣ.
Traulich, a. mi ad., ѣмизарѣ, кз
днкрѣдеде, интимѣ.
Traum, m., vicѣ, vicisno.
Traumausleger, —deuter, m., сизѣ-
кѣторѣ де vicѣрѣ; —bild, —ge-
bild, —gestalt, n., мѣжкѣ, vicisno,
videnѣ, ѣангастѣ.
Traumen, v., vicezѣ.
Traumer, m., vicѣторѣ; vicionарѣ.
Traumerei, f., vicѣтѣрѣ, vicѣ, пѣтѣ-
чѣре, vicisno.
Traumerisch, a. mi ad., vicѣторѣ,
vicѣрѣсѣ; австрасѣ; химерикѣ, ѣан-
тастикѣ.
Traun, int., пре лѣѣа теа, крѣдеме !
Traurig, a. mi ad., трицѣ, мѣхнитѣ;
пѣжжитѣ; меланхолѣкѣ, посомо-
рѣтѣ.
Traurigkeit, f., трицѣтѣ, трицѣчѣно,
мѣхничѣно; меланхолѣ.
Trauring, m., inelѣ де кзпзнѣ.
Traufstein, m., атгестатѣ де кзпзнѣ.
Traut, a. mi ad., крѣдинѣсѣ, дн-
крѣзѣтѣ; изѣтѣ, харѣ.
Trauung, f., кзпзнѣ.
Treber, v. Träber.
Treden, v., трарѣ, ретрарѣ.
Tredschüte, f., лѣнтре, варкѣ (трасѣ
de kal).
Treff, m., ловитѣрѣ, немѣритѣрѣ.
Treff, n., (дн жокѣ де кѣрѣ), трѣѣ.
Treffen, n., вѣтѣлѣ, ѣанѣ де арме;
erstѣ —, лѣлѣа примѣ де трѣѣ;
ins — gehen, а трѣѣде ла вѣтѣлѣ.
Treffen, v., немѣрескѣ; аѣлѣ, гѣ-

ескѣ, даѣ прѣсте, аттинѣ; nach-
dem es trifft, кѣмѣ се днѣтѣмѣ;
es traf sich, се немѣри; даѣ loob
traf mich, сѣрѣа ме лѣви пе-
mine; Anstalten —, а лѣа ме-
сѣрѣ, а прѣгѣти, а ѣаче урѣпара-
tive; vom Blüße getroffen sein, а
ѣи трѣснитѣ.

Treffend, part., немѣритѣ.

Treffer, m., немѣритѣрѣ, сорѣ немѣ-
ритѣрѣ (дн лѣтерѣ).

Trefflich, a. mi ad., прѣвѣнѣ, прѣ-
вѣно; есѣлѣнтѣ, минзнатѣ; искѣ-
сѣтѣ (it. squisito).

Trefflichkeit, f., есѣлѣнтѣ; сѣвѣнтѣ.

Treibbeet, v. Mistbeet.

Treibjagd, f., вѣпѣторѣ марѣ, вѣ-
пѣторѣ кз мѣпѣторѣ.

Treibeis, n., гѣѣдѣ порнитѣ; гѣѣол, pl.

Treiben, v., мѣнѣ; гѣнескѣ, азнѣтѣ,
ѣзгѣрескѣ, даѣ аѣарѣ; крѣскѣ
(pamil); сѣлескѣ, неволескѣ; me
deupindѣ (ла ѣ месѣрѣ), ватѣ,
днѣненескѣ (чѣрѣкѣ, парѣ); дн-
тинѣ (азѣтѣлѣ); getriebene Ar-
beit, лѣкрѣ дн рѣлѣѣѣ; et treibt

es zu arg, елѣ мерѣе прѣ де
парѣ, елѣ днлѣ ѣаче де канѣ,
елѣ нѣ пѣзѣште ничѣ знѣ кѣм-
пѣтѣ; et treibt mich außѣ Neu-
ßerste, елѣ ме скѣте дин сѣрѣте,
елѣ ме скѣте дин тотѣ кѣмпѣ-
тѣлѣ; vor Anker —, (мар.), а
траѣе кз анѣра, а ара (ѣзнѣлѣ
мѣрѣ); in die Flucht —, а лѣа
ла ѣзгѣ (не чѣнесѣ); ein Stein
treibt den anderen, знѣ дракѣ скѣте
не алѣлѣ; кѣлѣ кз кѣлѣ се скѣте.

Treiber, m., мѣпѣторѣ, пѣсторѣ (de
vite).

Treibhaus, n., ѣлѣрѣрѣ; —herb, m.,
—hütte, f., ѣѣнѣрѣ, томѣторѣ (de
metalle); —jagd, f., v. Treibe-
jagd; —holz, n., лѣмнѣ мѣпѣтѣ
не анѣ; —mittel, n., мѣжлѣкѣ
мѣпѣторѣ (med.); —schafel, m.,
воздѣ.

Treibung, f., мѣпѣтѣрѣ; гѣнѣ.

Tremulant, m., (мѣс.), рѣѣѣтѣрѣ де
трѣѣѣре, жокѣ, трѣѣрѣсѣ (дн
organe).

Triebel, m., трыбэль (ла кстынар);
 трыповеа (de рортъ).
 Triebfeder, f., (мех.), вортъ, ре-
 соръ; трыбѣторѣ; дндешнѣ, мо-
 тивѣ.
 Triebkraft, f., пстере трыбѣторѣ; п-
 тере ведогативъ (дн piante).
 Triebrad, n., рортъ трыбѣторѣ.
 Triebsand, m., псыаѣ шпорѣ (т-
 натѣ de вьнгѣ).
 Triebwerk, n., машинъ трыбѣторѣ.
 Triebwege, n., омѣ зрѣспорѣ (ла омѣ).
 Triebwägig, a. шѣ ad., зрѣспорѣ.
 Triefen, v., кспрѣ, пкспрѣ; vom Blute
 triefend, днвѣокрѣ дн сьнде.
 Triefig, a. шѣ ad., зрѣспорѣ.
 Triefen, v. Trügen.
 Trift, f., тспмъ, чрѣдѣ; пшшне;
 (мърлогѣ, толкѣ); кажа вѣторѣ;
 —geld, n., такъ de пскзѣ; —
 recht, n., дремѣ de пскзѣ.
 Triftig, a. шѣ ad., пстерокѣ, дн-
 ремелѣ, ѣндатѣ, таре, сомѣдѣ;
 пзгѣторѣ, трынатѣ (de валрѣ).
 Triftigkeit, f., тспмъ, вьлорѣ.
 Triftstein, m., мезьина пшшнел.
 Trigonometrie, f., трыгонометрѣ,
 штѣнгъ дѣспре трыгнрѣ.
 Trillo, m., (мѣс.), трылѣ, (fr. trillo),
 гопронѣ (дн Плате, fr. gorgheg-
 gio); трымзрѣтспрѣ de гласѣ.
 Trillern, v., (мѣс.), трылѣзѣ, (кынгѣ
 кз гопрѣне), трымзрѣ гласѣлѣ.
 Trillion, m., трылонѣ.
 Trinfbar, a. шѣ ad., де вѣзтѣ.
 Trinfbruder, m., вѣгѣлѣ.
 Trinfen, v., вѣѣ; zu — geben, даѣ
 де вѣзтѣ; mit starfen Zügen —,
 а гюдкѣ.
 Trinfet, m., вѣзторѣ.
 Trinfgeld, n., ванѣ de вѣзтарѣ.
 Trinfgefchift, —glas, n., вѣскѣ, стѣклѣ,
 пъхарѣ de вѣзтѣ.
 Trinfgefellschaft, f., компанѣ de
 вѣцѣл.
 Trinfhaus, n., оспѣтарѣ, трыавъ
 де вѣзтѣ, кърчмѣ.
 Trinflied, n., кытѣкѣлѣ вѣдѣворѣ,
 днпратѣлѣ.
 Trinfwasser, n., шп de вѣзтѣ.
 Trinfwale, f., кытѣ.
 Trio, n., трыо, а, трыа парѣ.

Tripel, m., трыполѣ (cote de п-
 мѣнѣлѣ); днпспѣтспрѣ.
 Trippeln, v., (вѣларѣдѣ), трылѣзѣ.
 Trippel, m., v. Tripel; —allianz, f.,
 алянцъ трылѣ, алянцъ днпспѣтспрѣ.
 Trippeln, v., пкспрѣ; трыпотѣскѣ.
 Tripper, m., гопорѣ, склѣментѣ
 (вѣзѣ); gutartige —, гопорѣ
 змѣрѣ; bösartige —, гопорѣ
 пспоѣосѣ.
 Tritt, m., кѣлкѣтспрѣ; зспмъ (de п-
 чорѣ); пѣнѣ; мерѣ, мерѣсѣтѣ;
 трѣпѣтѣ (Stiege); смарѣ (ла тры-
 сспрѣ).
 Triumph, m., трыпѣмѣ, днвѣлѣре,
 вѣгторѣ; —bogen, m., аркѣ de
 трыпѣмѣ; —wagen, m., карѣ тры-
 пѣмѣлѣ.
 Triumphiren, v., трыпѣмѣзѣ, днвѣлѣ.
 Triumvir, m., трыпѣвѣрѣ (ла roman
 mal пѣнтѣ de кѣдѣреа репѣлѣтѣ).
 Triumvirat, n., трыпѣварѣ.
 Trivial, a. шѣ ad., трыпѣлѣ, ordi-
 нарѣ, de тѣтѣ зѣлѣ; днптре
 дрѣспспл.
 Trivialität, f., трыпѣлѣтѣ, мѣрѣ
 ординарѣ, зкспрѣ de тѣтѣ зѣлѣ.
 Trochäus, m. трыохѣлѣ (пѣчорѣ дѣверѣлѣ).
 Troffen, a. шѣ ad., зекатѣ; секѣ;
 стерпѣ (вѣгѣ); —e Antwort, f.,
 рѣспзпѣскѣ скспрѣ, рѣспзпѣскѣ ла-
 конѣкѣ; —e Empfang, m., прѣп-
 мѣре рѣче; —e Styl, m., стѣлѣ
 секѣ, стѣлѣ максѣ; —e Mensch,
 m., омѣ окшпѣ ла ворѣ; —e
 Vieh, n., вѣгѣ стѣрпѣ (че пз дѣ
 лѣпте); —e Witterung, f., тѣпнѣ
 сечетѣосѣ.
 Troden-haus, n., —hammer, f., —
 platz, m., зскѣторѣ, локѣ de зекатѣ.
 Trodenheit, f., сечетѣ, зскѣчѣне;
 стѣрпѣтѣ.
 Trodenleine, f., ѣзне de днпнѣскѣ
 (рѣѣе m. ѣ.).
 Troden, v., зскѣ, пѣнѣ ла зекатѣ;
 мѣ зскѣ.
 Troffel, f., цорцорѣ, днрѣнатѣ; кѣ-
 пакѣ, чккспрѣ.
 Trodel, m., трыѣмѣ de вѣкѣтспрѣ, те-
 хѣлѣ; —bude, f., вѣгѣкѣ (вол-
 тѣгѣ) de вѣкѣтспрѣ; —frau, f., те-
 лѣкѣ, телѣлѣкѣ; —frau, m.,

хaine veſt, векигари; — mann, m.,
 талаж, вѣдзгторѣ де векигари.
 Trödelci, f., тельнѣ, месернѣ де
 тельнѣ (Tandelmarkt).
 Trödelhaft, a. mi ad., дичетѣ, амъ-
 пѣторѣ, nedeterminatѣ.
 Trödeln, v., перогиезѣ къ векигари,
 ревъндѣ, тельнѣскѣ (Tandeln).
 Tröbler, m., талаж, траѣикантѣ де
 векигари.
 Tröblerin, f., телеикѣ, телеелеикѣ.
 Trog, m., трокѣ, трокѣ (tr. trügo,
 trogolo); коватѣ, алнѣ, трезкѣ,
 керсинѣ (mozd.); — fahh, m., ѳе-
 ликѣ, лнптрншорѣ.
 Trödelſchen, n., трокнѣ, троншорѣ.
 Trolleu, v., троннѣ, дарнѣ; ſich —
 me daß de-a-dra, ме карѣ.
 Trommel, f., товѣ, тамбурѣ; tim-
 pan, timpan; вешкѣ; ſpirare
 de каѳеа; драмвѣ; — fell, n.,
 пеле де товѣ; — häutſchen, n.,
 пелкѣа timpanel (дн зреке); —
 flöppel, m., веишорѣ де товѣ;
 — ſchläger, m., товашѣ, товшарѣ,
 товарѣ; — ſucht, f., timpanitidѣ,
 дсере де зреке; — taube, f.,
 порѣмѣ тамбурнѣ.
 Trompete, f., трѣмвнѣ, тронперѣ.
 Trompeten, v., трѣмвнѣ.
 Trompeten-geschmetter, n., — ſchall,
 — ſtoß, m., ѳнерѣ де трѣмвнѣ.
 Trompetenſchnecke, f., трѣмвѣ.
 Trompetenzug, m., реиѣтрѣ де трѣм-
 внѣ.
 Trompeter, m., трѣмвнѣторѣ,
 Trompetenmarſch, m., маршѣ де кѣ-
 льрне.
 Troſt, m., гѣгѣнѣ, снпнлѣнѣ;
 vietѣ, valdeedѣ, гнкълѣскѣ; armer
 —, vietѣдѣ омѣ, сѣрманѣдѣ, val
 де капнѣдѣ хл; — bad, n., дѣмѣ,
 ваѣ де стронн; — bar, a. mi ad.,
 кѣргѣторѣ, кѣргѣреѣдѣ, лнквнѣдѣ.
 Tröſtſchen, n., ннктѣрнѣ.
 Tröſſeln, v., ннктѣрѣ.
 Tröſſen, m., ннктѣрѣ, ннктѣ, стронн;
 — weiſe, ad., дн ннктѣрн.
 Tröſſtein, m., сталактнѣ, пѣтрѣ
 prodѣсѣ дн ннктѣрн.
 Tröſſe, f., трѣѣѣ, семнѣ де дн-
 внѣере.

Tröſſiſch, a. mi ad., троннѣ, де
 снпн зона троннѣ, ѳбрте ѳер-
 вннѣ; дн тронн, дн нкѣне ре-
 торнѣ.

Troß, m., вѣгандѣ де арматѣ, кѣ-
 рѣмеа армател (карѣ, тѣзѣрн шч.).
 Troß, n., ѳзне грѣсѣ (отгонѣ, слав.).
 Troß, m., тѣгѣере, азнѣштѣнѣ;
 — am, a. mi ad., нѣгнѣ тѣгѣ-
 гнѣторѣ; — brief, m., скрнѣоре
 тѣгѣнѣѣсѣ.

Tröſtbar, a. mi ad., че се пѣте
 тѣгѣнѣѣ.

Tröſten, v., тѣгѣнѣ.

Tröſter, m., тѣгѣнѣторѣ.

Tröſtlich, a. mi ad., тѣгѣнѣѣсѣ.

Tröſtlich, n., кнпекѣ тѣгѣнѣѣсѣ.

Tröſtlos, a. mi ad., немѣтѣгѣнѣѣ,
 лнцнѣ де тѣгѣере, дескѣрѣ-
 ннѣтѣ.

Tröſtloſigkeit, f., немѣтѣгѣнѣнѣ; дес-
 кѣрнѣ, десперѣннѣне.

Tröſtreich, a. mi ad., нннѣ де тѣгѣ-
 нѣере, ѳбрте тѣгѣнѣѣсѣ.

Tröſtung, f., тѣгѣнѣнѣ, тѣгѣере.

Trott, v. Trab.

Trotten, Trotturen, v. Traben.

Troß, m., червнѣѣ, нѣрѣ, оннѣне,
 овстрнѣннѣне; арматѣ; der Welt
 zum —, дн тѣннѣ лнмн; — bie-
 ten, a ѳаче дн тѣннѣ, а аѳрннѣ,
 а вравѣ; Zehandes — demüthigen,
 а днѳрнѣе червнѣнѣ кѣнѣа, er
 lauft — einem Pferde, елѣ алѣргѣ
 алѣтрѣе кѣ знѣ калѣ; zum —,
 дн тѣннѣ (кѣнѣа).

Troßen, v., ме нннѣ дн нѣрѣ, ѳакѣ
 дн тѣннѣ, аѳрннѣ, вравѣзѣ, ме
 оннѣнѣ; кѣтезѣ; allen Gefahren
 —, а днѳрннѣ тѣте пернѣнѣде.

Troßig, a. mi ad., червнѣѣсѣ, кѣ
 ннѣдѣ дн пенѣѣ, ѳерѣсѣ, дѣрѣ,
 овстрнѣнѣ, кнпѣннѣѣсѣ; — e Wiene,
 n., ѳнре дѣрѣ, анкѣтѣрн чер-
 внѣѣсѣ, маннѣрѣ врѣскѣ.

Troßloſ, m., омѣ червнѣѣсѣ, омѣ
 овстрнѣнѣ (днѣрѣтнѣкѣ).

Trübe, a. mi ad., тѣрѣре, тѣрѣ-
 рѣсѣ; днѣкѣ, днѣзнекѣсѣ; ко-
 соморѣтѣ.

Trübel, m., рѣѣоре, сромѣтѣ.

Trüben, v., тэрэбрэ.
Trübheit, f., тэрэбрэ.
Trübsal, n., місерія, трышчынэ, кльшнitate, амэрэчынэ сьледэсць, пьказэ грэх.
Trübselig, a. ші ad., трышчосць, пькьжнть, пьхннть, днгрнстатэ, сьпьратэ.
Trübsinn, m., меланхолія, трысцэць неконтеннть.
Trübsinnig, a. ші ad., меланхолнкь, сьпьрччосць, пьхннчосць, трысць, днгрнстаччосць; посоморатэ.
Truchses, m., (за кьрдн de domnitorf), столнкь, гьнгорэ de пьась.
Trude, f., сьртекьторэ (врьжнторэ).
Trudel, m., векнторэ.
Trüffel, f., гартэж, вьрете пегрэ.
Trug, m., дншелъчынэ, амьчнре; хоспь дела алзнне; mit Trug und — umgehen, a ші пннэ de дншелъчнн.
Trugbild, n., нкнпъ фалсь, фантасмь амьчнторэ, пьлчнре.
Trügen, v. Betrügen.
Trügerisch, **Trüglich**, a. ші ad., амьчнторэ, амьчнннэ (нлзсорнэ); фалсь.
Trugschein, m., агьрннэ фалсь, пьрере амьчнторэ.
Trugschluss, m., софнсмь, днкелере фалсь (дн снхоннсмь).
Truhe, f., ладэ, снветэ, снкрнэ волннть.
Trümmer, m., pl. Trümmer, тьрннэ, рьпнть, сьрннть; моцэ, капетэ; зьпкнэ; in Trümmer gehen, a се дьржата, a сь преоаче дн рьнэ, a се сьржта.
Trümmchen, n., вькьднэ, кьнедехэ; сьрннть.
Trumpf, m., колоре алэсь; грнзмэж; (дн жокэ de кьрдн) атэж, козэ, тромэж; аоронэ.
Trumpfen, v., жокэ кэ атэж; аоронгэжэ, днн рьсэжнэ (Abtrumpfen).
Trumpf, m., вестэрь; гнлжнть, дьшнэ.
Trunfen, a. ші ad., вьратэ, дншэ-татэ; —bold, m., вьчннэ.

Trunfheit, f., вьчннэ.
Truppe, m., тьрнэ (fr. troupe, фр. troupe), чэтэ, вандэ; чьрдэ, чнредэ, тьрнэ (кьрдэ).
Truppe, f., тьрнэ, чэтэ (de осташн); команнэ, соднэтате.
Truppenweise, ad., дн чете; дн тьрне.
Trut-hahn, —huhn; m., кьрканэ, гннэ de India.
Truthe, f., кьркъ, коркотнэ.
Truz, v. Troz; **Truz** und **Schuld** bündniss, аланцэ офенснэ ші de офенснэ.
Trübsal, m., кнвэрь, чакэ (за хьсарн).
Tuberculose, f., тьверосць (снлоре), замнэ de India.
Tubus, m., тьжэ, окланэ тьре.
Tuch, n., пьнэрь (поставэ); пьнэрь de лнэ; пьнэьторэ; пьхрамэ, вьннэ; штергарэ, тьлванэ (дэгьтэрь de канэ).
Tuchartig, a. ші ad., пьнэрь, de калнтата пьнэрь; —besser, m., пьнэрь; пьнэрь de пьнэрь; —fabrik, f., пьнэрь, сьвннэ de пьнэрь; —gewölbe, n., —handlung, f., волатэ, пьнэьторнэ de пьнэрь; —macher, m., пьнэрь (постэварэ); —rahmen, m., днннэьторэ de пьнэрь; —scherer, m., тьнэьторэ de пьнэрь; —walle, f., дьротэ, ннэ de пьнэрь.
Tuchelchen, n., пьнэьторэ, вьснэьчэ, пнстнмэж.
Tuchen, a. ші ad., de пьнэрь.
Tüchtig, a. ші ad., вьнэ, кьпаче, дестонннэ, аверэ, харннэ; —e Arbeiter, m., дькрэьторэ харннэ; —e Esser, m., омэ тьпнччосць; —e Lüge, f., мннчнэ корьратэ; —e Ohrfeige, f., пьнэь чьннэ; es regnet —, пьлэ тьре.
Tüchtigkeit, f., кьпэчэтате, дестонннэ, хьрннэ, аверетате.
Tüde, f., рьннэ аскьнэ, рьнэте, рьнэьторэ (кьнэ чнчэмэ ші рьнэчэ); преоэьтэрь; пьравэ (за val).
Tüdisch, a. ші ad., рьнэьчосць, рьнэькоросць; преоэькэжэ.
Tuf, v. Tof.

Zugend, f., вѣрста, ованъ вѣтъ, ованъ моралъ; aus der Noth eine — machen, a oache de ciğъ въ-кроскъ; a oache din ciğъ вѣрста.
Zugend-bahn, f., калеа вѣртѣи; —
freund, m., амиѣкъ алѣ вѣртѣи;
—held, m., ерокъ алѣ вѣртѣи,
 со-вѣтъ; —wandel, m., вѣдѣтъ къ-
 вѣбѣ, прѣраре вѣртѣбѣ.
Zulpe, f., тѣливанѣ, тѣлеа (олѣре);
 frühzeitige —, анемѣиѣ de примѣ-
 варъ.
Zusan, m., тѣканѣ (пасѣре).
Zummel, v. **Zaumel** mi **Getümmel**.
Zummeln, v., шѣх —, ме дѣварѣ,
 ме портѣ, ме върколескъ; еанѣ
 дрекъ; tummle dich, дѣ маѣ иже,
 портѣре.
Zummelplag, m., лоуѣ de алегратѣ,
 лоуѣ de лѣтъ.
Zummler, **Zümmler**, m., делѣиѣ;
 кауѣ денрѣнѣ, озоуѣѣ de иже,
 тѣсѣ.
Zumpef, m., гѣванѣ, аовандѣтѣрѣ;
 валѣтѣ.
Zumult, m., v. **Zütm** mi **Getümmel**.
Zünche, f., тѣчѣиѣлѣ, тенчѣиѣлѣ (de
 варѣ); върѣиѣлѣ, спѣиѣлѣ.
Zünchen, v., тѣчѣиѣлѣ, спѣиѣскѣ, въ-
 рѣиѣскѣ, тѣрѣиѣ.
Züncher, m., тѣчѣиѣторѣ; спѣиѣторѣ.
Zünchung, f., спѣиѣторѣ; тѣчѣиѣторѣ.
Zunke, f., дѣтѣнѣтѣрѣ, дѣтѣиѣе-
 тѣрѣ; соуѣ, салѣ (ит. salsa),
 замѣ грѣбѣ (тѣрч. чѣлама).
Zunfen, v., дѣтѣнѣ, дѣтѣиѣс (Ein-
 tunfen).

Zupfel, m., —шен, n., аманѣ, ама-
 тѣлѣдѣ; пѣвалѣ; пѣтъ.
Zupfelig, a. mi ad., вѣнтатѣ, вѣтатѣ.
Zupfeln, v., аманѣтѣ; пѣтрѣдѣтѣ.
Zupfen, **Züpfen**, v., аманѣ къ въ-
 оуѣлѣ; штерѣ (къ глѣоуѣ).
Zurban, m., тѣрѣванѣ, дѣгѣтѣрѣ de
 канѣ (ла тѣрѣрѣиѣтѣ).
Zürfte, m., тѣркѣ.
Zürftig, m., тѣркинѣ, пѣрѣсѣкъ (пѣ-
 трѣ минѣралѣ).
Zurmalin, m., тѣрѣмалѣнѣ (пѣтрѣ
 варѣтѣ).
Zurnen, v., (лат. med. torneare),
 ме дѣторѣнѣ, ме жоуѣ, дѣковѣѣ
 грѣвѣлѣ.
Zurnier, n., торѣтѣмѣлѣ, торѣтѣрѣ
 (ит. torneo, лат. med. aet. tornea-
 mentum), лѣтъ гѣвълѣрѣсѣкъ (къ
 калѣ, къ лѣнѣ ш. а.).
Zurnieren, v., торѣнѣтѣ, ме лѣтѣ,
 ме денрѣнѣ дѣ арѣе.
Zurnplag, m., лоуѣ de тѣтѣнѣтѣлѣ.
Zurnschule, f., шѣоуѣ тѣтѣнѣтѣлѣ.
Zurstaube, f., тѣрѣтѣреа, тѣрѣтѣрѣкѣ.
Zusch, m., вѣнатѣ, дѣкѣиѣтѣрѣ къ
 пѣхарѣ, тѣмѣ, дѣшѣкѣ.
Zusche, f., пѣрѣтѣ de Xina, тѣмѣ.
Zuschen, v., адѣмѣспѣтѣ, дѣсѣмѣнѣ къ
 тѣмѣ; акѣнѣдѣ (Vertuschen).
Zute, **Züte**, v. **Düte**.
Züten, v. **Düten**.
Zütsche, v. **Zunfe**.
Zutschen, v. **Zunfen**, **Eintunfen**.
Zutia, **Zuzia**, тѣгѣ (варѣ de цѣкѣ).
Zytopograph, v. **Buchdrucker**.
Zyrrann, v. **Zyrrann**.

II.

U, n., дѣтера a дѣбѣзѣча дѣ аѣо-
 ветѣлѣ ѣрѣманѣ.
Uebel, a. mi ad., рѣѣ; пѣвалѣкѣтѣ;
 —e **Zufall**, m., кауѣ сѣиѣстрѣ; —
 beschaffen, рѣѣ кондѣиѣонатѣ, рѣѣ
 оуѣкѣтѣ; — unterrichtet, рѣѣ ин-
 форматѣ; es ist mir — geworden,
 мѣ a венѣтѣ рѣѣ; er ist — daran,
 a пѣдѣтѣ'o рѣѣ, i мѣрѣе рѣѣ;
 — ankommen, a o пѣдѣ, a' da
 de канѣ; — nehmen, a лѣа дѣ

nize de рѣѣ; von zwei —n muß
 man das kleinste wählen, e mai
 vine a кѣдѣ din оѣрѣстрѣ ка de
 ne копѣрѣнѣ, din дѣѣ рѣле аѣеде
 ne чѣлѣ маѣ мѣкѣ.

Uebel-gesinnt, a. mi ad., de сѣмѣдѣ
 дѣшѣтѣноуѣ, рѣѣ кѣдѣтѣторѣ; —
klang, m., дѣсѣорѣданѣтѣ, дѣсѣсѣуѣанѣтѣ;
 —laut, m., кауѣооуѣлѣ, рѣа сѣ-
 нарѣ, сѣнетѣ рѣѣ; —lautend, part.,
 de сѣнетѣ рѣѣ, рѣѣ сѣпѣторѣ;

Uebereinstimmen, v., конгласескѣ,
 конснѣ, сѣпт де акордѣ.
 Uebereinstimmig, a. ші ad., консъ-
 пѣторѣ, конгласѣиторѣ, двоиѣ;
 конѣортѣ.
 Uebereinstimmung, f., конгласѣинѣ,
 консъпанѣ, акордѣ, конкорданѣ,
 армоніѣ; двоіѣлѣ, конвоинѣ.
 Uebereintreffen, v., конгласескѣ, кон-
 тиниѣ, конвинѣ, коръспондѣ (ме
 погрѣсескѣ).
 Uebereffen, v., дѣкарѣ стомахѣ.
 Ueberfahren, v., трекѣ прѣсте ...,
 пасѣзѣ прѣсте; калѣ прѣсте (кѣ
 карѣ); стръпортѣ.
 Ueberfahrt, f., вѣсаѣтѣ, трекѣторѣ;
 лодѣ (прѣсте рѣ).
 Ueberfall, m., пѣвалѣ, дѣкарѣ, дѣ-
 іѣнтѣторѣ; атакѣ непревѣзѣтѣ,
 ірѣнциѣне.
 Ueberfallen, v., ме дѣіѣнтѣ асѣпра
 .., дѣкарѣ, ірѣнѣ, кадѣ асѣпрѣ,
 пѣвлѣсѣ; сѣпрапіндѣ.
 Ueberfein, a. ші ad., сѣпраѣнѣ.
 Ueberfliegen, v., свортѣ пѣдеасѣпра,
 сѣпрасвортѣ.
 Ueberfließen, v., ме рѣврѣсѣ, ре-
 сѣндезѣ (деѣ знідѣ).
 Ueberflügeln, v., рѣспінѣ аріѣ (дѣш-
 танкѣ), двіѣнѣ.
 Ueberflügelung, f., рѣспінѣсѣрѣ де
 аріѣ, віѣторіѣ, двіѣнѣере, сѣ-
 прасѣтѣтѣрѣ.
 Ueberfließ, m., рѣврѣсѣтѣрѣ, прѣсте-
 карѣсѣрѣ; ресѣндѣтѣрѣ, рѣспн-
 данѣ, пріѣсѣнѣ (кѣврѣшѣре),
 дѣдѣстѣларѣ (дѣвѣшѣгарѣ).
 Ueberflüssig, a. ші ad., пріѣсѣиторѣ;
 ресѣндѣторѣ, вогаѣтѣ; петревѣиторѣ.
 Ueberfracht, f., сѣпрадѣкарѣтѣрѣ
 (ѣ кѣрѣшѣ корѣіѣрѣ).
 Ueberfuhr, f., в. Ueberfahrt.
 Ueberführen, v., стръпортѣ, кѣндѣкѣ
 деѣ знѣ лѣкѣ ѣ алѣлѣ; кон-
 винѣ (дѣведѣскѣ, пе чіѣвѣ дѣ
 жѣдекарѣ); er ist des Diebstahls
 überführt worden, еѣ ѣз конвинѣкѣ
 петрѣ ѣзрѣтѣ.
 Ueberführung, f., стръпортѣ; кон-
 винѣсіѣне, конвинѣсѣрѣ (дѣвѣдѣ).
 Ueberfüllen, v., сѣпрадѣмѣ, прѣ
 дѣмѣ, дѣмѣ де рѣврѣсѣтѣ; іѣ

mit Speffen —, а'шѣ прѣ дѣ-
 кѣрѣа стомахѣ.
 Ueberfüllung, f., дѣмѣшѣнѣтѣ, дѣ-
 мѣтѣрѣ, дѣкарѣтѣрѣ.

Ueberfüttern, v., прѣдѣкарѣ кѣ
 тѣкарѣ.

Uebergabe, f., дѣмѣшѣларѣ, дѣре ѣ
 тѣнѣ; — einer Stadt, кѣнѣтѣлѣ-
 ціѣвѣа зніѣ четѣдѣ, дѣкѣларѣ
 зніѣ четѣдѣ.

Uebergang, m., трѣкѣтѣ, кѣсаѣнѣ,
 трѣкѣторѣ, трѣкѣтѣрѣ.

Uebergaben, v., даѣ ѣ тѣнѣ, трѣ-
 даѣ; стрънѣнѣ; eine Festung —,
 а кѣнѣтѣла ѣ ѣортѣрѣдѣ; eine
 Bittschrift —, v., а прѣсѣнѣта ѣ
 рѣгѣмінѣтѣ; іѣѣ —, а vomі.

Uebergäbe, m., дѣтѣторѣ; прѣсѣнѣ-
 тѣторѣ; кѣнѣтѣторѣ.

Uebergäbe, a., ѣортѣ маѣ маѣ,
 прѣдѣ маѣ маѣ.

Uebergäbe, f., сѣпрѣтакѣ; сѣпра-
 вѣтѣ.

Uebergäbe, f., дѣмѣшѣларѣ, трѣ-
 дѣсіѣне, дѣѣрѣсіѣне, чѣсіѣне;
 кѣнѣтѣлѣсіѣне; вѣрсѣтѣрѣ, vomі-
 тѣрѣ.

Uebergehen, v.; трѣкѣ; дѣсѣрѣзѣ,
 маѣрѣ (ѣ dŕŕmanѣ); гѣрѣмѣзѣ;
 дѣконѣрѣрѣ (ѣколѣскѣ); рѣврѣдѣ;
 ѣміѣтѣ, нѣ дѣмѣлѣсескѣ (чѣвѣ); die
 Augen gingen ihm über, ѣміѣ іѣ
 дѣмѣлѣрѣ де ѣкрѣме; in Häulniß
 —, а сѣ петрѣзѣ, а да дѣ пет-
 рѣсіѣне; weß daß Herz voll ist,
 deß geht der Mund über, лѣмѣсѣ
 кѣте ѣ дѣнтѣлѣ чѣ те дѣре; гѣрѣ
 ворѣшѣте. die uricosinga inimet;
 mit Stillschweigen —, а рѣгѣѣ.

Uebergehung, f., трѣчѣре, трѣкѣтѣрѣ;
 пѣсаѣнѣ, стръпѣсарѣ; стрълѣсарѣ,
 ѣмісіѣне, трѣчѣре кѣ вѣдѣреѣ.

Uebergelehrt, a. ші ad., прѣпрокѣ-
 сіѣтѣ, прѣсте прокѣсіѣтѣ.

Uebergenug, a. ші ad., прѣдѣстѣлѣ,
 кѣ пріѣсѣскѣ.

Uebergewicht, n., сѣпрапѣсѣтѣрѣ, сѣ-
 прѣпѣскѣ, сѣпрапѣндѣ, прѣкѣнѣ-
 нѣре, прѣпѣндѣранѣ.

Uebergeben, v., сѣпрапѣрѣсѣ, вѣрѣтѣ
 прѣсте; стръпѣрѣскѣ (дѣнѣрѣнѣ ѣскѣ
 дѣ алѣлѣ).

Ueberglücklich, a. mi ad., прѣсѣ-
рѣчѣ.

Uebergolden, v., дназрѣжѣ.

Uebergreifen, v. Eingreifen.

Uebergrieff, m., сѣпрауцкѣтѣрѣ, ап-
кѣтѣрѣ прѣсте; авзжѣ, аватерѣ,
кѣдкарѣ de лѣре; der Beamte er-
laubt sich — e, дерегѣторжѣ кѣ-
тѣжѣ а грѣче месѣра лѣрѣ.

Uebergroß, a. mi ad., прѣмарѣ,
марѣ прѣсте месѣрѣ.

Uebergurt, m., сѣпракѣнѣжѣ, таѣтѣрѣ
(ла шеа).

Uebergut, a. mi ad., прѣвжѣнѣ, нѣ
сѣ пѣте маѣ вжѣнѣ.

Ueberhalten, v., цѣнѣ деасѣпра, сѣ-
працѣнѣ; вѣндѣ прѣскѣмѣнѣ.

Ueberhandnehmen, v., авжѣкѣ деасѣ-
пра; авжѣкѣ пѣнѣге; ме гѣжѣскѣ;
das Feuer nahm überhand, ѣокажѣ
сѣ гѣжѣ; die Kälte nimmt überhand,
ѣрѣгѣжѣ сѣ дѣтѣрѣште.

Ueberhang, m., сѣпраперѣдеа, со-
ѣгѣ; атѣрѣцѣтѣрѣ деасѣпра.

Ueberhängen, v., атѣрѣнѣ деасѣпра,
стаѣ дѣаѣарѣ.

Ueberhängen, v., сѣпракоперѣсѣ, ако-
перѣсѣ прѣсте тотѣ; акѣжѣдѣ, апѣндѣ,
апѣнѣ прѣсте.

Ueberhäufen, v., грѣмѣжѣскѣ, дѣ-
карѣкѣ; mit Geschäften überhäuft
sein, a ѣи дѣкарѣкарѣкѣ de окѣжѣ-
жѣнѣ; mit Schulden überhäuft sein,
a ѣеме de дѣторѣ; mit Wormürfen
überhäufen, a дѣкарѣка de дѣ-
ѣрѣжѣгѣжѣнѣ.

Ueberhäufung, f., грѣмѣжѣдѣтѣрѣ, дѣ-
кѣрѣкѣтѣрѣ.

Ueberhaupt, ad., прѣстѣтетѣтѣ, дѣ
дѣперѣжѣ, дѣкомѣжѣнѣ.

Ueberheben, v., рѣдѣкѣ прѣсте, сѣпра-
рѣдѣкѣ; ме грѣѣскѣ; скѣтѣскѣ,
дѣспѣнѣсѣжѣ; ich will Sie dieser
Mühe —, ѣѣ вреѣкѣ сѣжѣ кѣрѣжѣ
ачѣстѣ остѣпѣлѣ.

Ueberheffen, v., ажѣтѣ а грѣче; dec-
vinsis, ажѣрѣ.

Ueberhet, ad., не ачѣ.

Ueberhin, ad., недѣасѣпра, сѣпра-
ѣчѣаѣжѣ, жѣпорѣ; дѣпрѣкѣжѣ.

Ueberholen, v., ажѣнѣжѣ; дѣгрѣкѣ,

пѣнѣтежѣ прѣсте; дѣторѣкѣ (вѣн-
грѣле).

Ueberhören, v., нѣ авжѣ, грѣкѣ кѣ
авжѣжѣ, нѣ авжѣжѣтѣ; —, рѣпѣ-
дѣскѣ лѣкѣжѣнеа, ѣакѣ сѣ рѣчѣте.

Ueberhürfen, v., сѣпрасарѣ, сѣрѣ деа-
сѣпра, грѣкѣ кѣ о сѣрѣтѣрѣ; ласѣ
ѣѣарѣ; дѣлѣтѣрѣ, омѣтѣ.

Ueberirbisch, a. mi ad., ѣерѣскѣ, сѣ-
прапатѣрѣжѣ, сѣпраомѣпѣскѣ.

Ueberjagen, v., сѣпрапѣжѣжѣ, ажѣрѣжѣ
тѣре.

Ueberjährlig, a. mi ad., de mai мѣжѣ
анѣ.

Ueberkleid, v. Oberkleid.

Ueberflug, a. mi ad., прѣсѣжѣтѣскѣ,
прѣнѣцѣлѣнтѣ.

Ueberkommen, v., прѣмѣскѣ, рѣчѣнѣ;
вѣнѣ, сосѣскѣ, ажѣнѣжѣ; авжѣкѣ.

Ueberkunft, f., сосѣре; грѣчѣре, пѣ-
сарѣсѣ.

Ueberladen, v., прѣ дѣкарѣкѣ, дѣ-
грѣжѣнѣ, дѣсарѣчѣнѣ, дѣсарѣкѣ (dın
o коравѣ дѣ алѣа).

Ueberlabung, f., дѣгрѣжѣнѣтѣрѣ, прѣ-
дѣкарѣкѣтѣрѣ.

Ueberlassen, v., ласѣ (сѣ грѣкѣ),
рѣласѣ, ѣедѣжѣ.

Ueberlasser, m., ѣесѣонѣрѣжѣ.

Ueberlassung, f., ѣесѣсѣне, гѣсарѣ,
гѣсѣтѣрѣ.

Ueberlast, f., сѣпрасарѣчѣнѣ, сѣпра-
грѣжѣтѣте; нѣжѣастѣ, ажѣарѣжѣ.

Ueberlästig, a. mi ad., прѣ дѣ-
грѣжѣтѣжѣ; сѣре грѣжѣтѣте, сѣжѣрѣ-
торѣ.

Ueberlästigen, v., прѣ дѣсарѣчѣнѣ;
сѣжѣрѣ.

Ueberlaufen, v., ме рѣвѣрѣсѣ, ме
стрѣвѣрѣсѣ, стрѣжѣрѣжѣ, рѣспѣдѣжѣ;
грѣкѣ дѣнѣколѣ; дѣмѣжѣ не деасѣ-
пра; кѣрѣпѣндѣ; авжѣжѣ; ѣѣтѣскѣ рѣ-
пѣде; дѣсѣрѣтежѣ; пѣнѣтежѣ дѣ
кѣрѣсѣ; die Augen liefen ihm über,
okil i сѣ дѣмѣжѣрѣ de лѣкрѣме;
zum Feinde —, a дѣсѣрта ла дѣжѣ-
манѣ; sich —, a овѣсѣ de ѣѣжѣ.

Ueberläufer, m., дѣсѣрѣторѣжѣ, ѣжѣарѣжѣ.

Ueberlaut, ad., прѣ кѣ жѣхѣотѣ, прѣ
кѣ стрѣгѣжѣ.

Ueberleben, v., сѣправѣдѣжѣскѣ, грѣ-
жѣскѣ маѣ мѣжѣтѣ (de кѣтѣ алѣжѣ).

- Ueberlebende, m., справившійся, рѣшакъ ил вѣдѣ.
- Ueberlegen, v., справившій, ил деа-спира; ил иаъ сама, те со-котескѣ, ессаминѣ, черчетезѣ, кон-сидерѣ; ил ūberlegte es vorher wohl, еъ кзмпънѣ лѣрѣлѣ mai ѣлтелѣ eine.
- Ueberlegen, a. mī ad., днтректѣрѣ, ковѣршѣтѣрѣ, сѣперѣтѣрѣ.
- Ueberlegenheit, f., днтречере, ко-вѣршѣре, сѣперѣтѣре.
- Ueberlegt, part., сокотѣтѣ, кзмпънѣтѣ, консидератѣ.
- Ueberlegung, f., сокотѣнѣ, конси-дерѣцѣне, делѣверѣцѣне.
- Ueberlei, v. Uebrig.
- Ueberlesen, v., чѣтескѣ ил ѣзѣ, чѣ-тескѣ не деасѣра.
- Ueberliefern, v., remitѣ, тѣрѣмѣтѣ, трѣмѣтѣ, даъ ла тѣлѣ.
- Ueberlieferung, f., тѣрѣдѣцѣне, тѣрѣ-данѣ, тѣрѣмѣцѣне дѣн омѣ ил омѣ; mündliche —, f., тѣрѣдѣ-цѣне верѣалѣ.
- Ueberlisten, v., дншелѣ, днвинѣ кз-вѣлѣна.
- Ueberlistung, f., дншелѣтѣрѣ тѣлѣс-трѣсѣ, сѣпратѣцѣтѣрѣ.
- Uebermachen, v., тѣрѣмѣтѣ, днтѣ-пѣзѣтѣ.
- Uebermacht, f., препѣтѣнѣ, препѣ-тере, сѣперѣтѣратѣ де пѣтере.
- Uebermächtig, a. mī ad., препѣтѣнѣ, ковѣршѣтѣрѣ кз пѣтереа.
- Uebermannen, v., днвинѣ, в. Ueber-winden.
- Uebermaß, n., сѣпратѣсѣрѣ, прѣсте-мѣсѣрѣ, прѣсѣнѣ, кѣлѣме.
- Uebermäßig, a. mī ad., некзмпътѣтѣ, деотѣсѣратѣ; —größe, f., тѣрѣ-пѣме прѣсте мѣсѣрѣ; —falte, f., ѣрѣтѣ асѣрѣ.
- Uebermelftern, v. Bemelftern.
- Uebermenschlich, a. mī ad., сѣпратѣ-отѣнескѣ, прѣсте ѣре; колѣсалѣ.
- Uebermorgen, ad., поѣлѣне.
- Uebermüth, m., тѣрѣтѣ некзмпъ-тѣтѣ; тѣрѣтѣ, ароганѣтѣ.
- Uebermüthig, a. mī ad., тѣрѣтѣтѣ, ароганѣтѣ.
- Uebernachten, v., тѣлѣ де поѣте, поѣтезѣ.
- Uebernachtig, a. mī ad., тѣрѣтѣрѣ, пѣдѣнѣ тѣрѣтѣрѣ; тѣсѣ, рѣтѣсѣ; —e Bier, n., верѣ де вѣтелѣ.
- Uebernahme, f., лѣаре, прѣмѣре, ак-чѣтѣцѣне, рѣчѣнѣцѣне; прѣмѣре ил стѣлѣнѣре.
- Uebernatürlich, a. mī ad., сѣпратѣ-рескѣ, сѣпратѣтѣрѣлѣ.
- Uebernehmen, v., прѣмесѣтѣ, рѣчѣнѣ; те днсарѣнѣ, иаъ асѣрѣтѣ; днтрепѣндѣ; stch vom Zorne — lassen, a ce рѣлѣ де тѣлѣтѣ.
- Uebernehmer, m., прѣмѣтѣрѣ, рѣчѣ-пѣтѣрѣ; днтрепѣнѣтѣрѣ.
- Uebernehmung, f., прѣмѣре, рѣчѣ-цѣне; днтрепѣсѣ.
- Ueberpflanzen, v., стѣрѣлѣнѣтѣ.
- Ueberpflanzen, v. Uebersetzen.
- Ueberpöhlern, v., кѣпѣтѣсѣскѣ, перѣ-нескѣ.
- Ueberragen, v., сѣпратѣтѣ, днтрѣтѣ, сѣнт mai прѣсѣтѣ.
- Ueberraschen, v., сѣпратѣндѣ, сѣ-прѣндѣ; сѣпратѣнѣ, винѣ ѣрѣ вѣсте.
- Ueberraschend, part., сѣпрѣнѣтѣрѣ, неаштѣнатѣ; стѣраѣрѣнарѣ.
- Ueberraschung, f., сѣпрѣсѣ, сѣпратѣ-венѣре неаштѣнатѣ.
- Ueberrichten, v., компѣтѣ, кѣлѣкѣзѣ, сокотѣсѣ; ѣакѣ рѣвѣсѣцѣне де ком-пѣтѣ; ѣакѣ рѣѣлѣсѣнѣ.
- Ueberrichtung, f., компѣтѣ, кѣлѣкѣ, сокотѣлѣ; сѣпратѣкомпѣтѣ.
- Ueberrücken, v., сѣтѣтѣсѣскѣ; днѣ-пѣлѣкѣ прѣн сѣатѣ; ѣакѣ сѣ рѣдѣ.
- Ueberrückend, part., днѣпѣлѣкѣтѣвѣ, днѣпѣлѣкѣтѣрѣ (персѣватѣвѣ).
- Ueberrückung, f., днѣпѣлѣкѣтѣрѣ, днѣ-пѣлѣкѣтѣтѣтѣ (персѣватѣцѣне); —funktion, f., тѣлѣстрѣ де а днѣпѣлѣкѣ.
- Ueberrücken, v., ѣрѣкѣ неѣасѣпратѣ, сѣпратѣрѣкѣ.
- Ueberrückig, a. mī ad., прѣлѣнатѣ, пѣтѣдѣ де вѣратѣ.
- Ueberrücken, v., те децѣндѣ не де-асѣпратѣ; даъ, прѣсѣлѣтезѣ, ѣѣрѣтѣ (Darreichen).
- Ueberrückiger, m., прѣсѣжѣтѣтѣрѣ.
- Ueberrücklich, a. mī ad., прѣсте прѣсѣтѣрѣ.

Ueberreichung, f., пресажтѣизне.
 Ueberreif, a. ші ad., рѣскопѣ, прѣ-
 копѣ, прѣматѣрѣ.
 Ueberreiten, v., страцадежѣ знѣ калѣ;
 трежѣ кѣ калѣ; дѣтрежѣ кѣларе.
 Ueberreiz, m., —ung, f., дѣтѣртѣ-
 чѣне прѣ маре.
 Ueberreizbar, a. ші ad., прѣдѣтѣртѣ-
 таверѣ.
 Ueberreizen, v., прѣ дѣтѣртѣ.
 Ueberrennen, v., стрѣнасезѣ, азортѣ
 прѣсте (чева); рѣсторнѣ, озортѣ;
 дѣтрежѣ ла озѣ; трежѣ ла дѣтѣ-
 манѣ.
 Ueberrest, m., в. Rest.
 Ueberroth, v. Ueberroth.
 Ueberrosten, v., се копере де рѣрѣнѣ.
 Ueberstich, ad., не спате.
 Ueberumpeln, v., сѣпрапѣндѣ, а-
 нѣжѣ озѣрѣ весте, те дѣиентѣ
 азѣпрѣ, асатѣ.
 Ueberumpelung, f., асатѣ; сѣпрѣсѣ.
 Ueberstien, v., сѣштѣнѣ; сѣспрасѣштѣнѣ.
 Ueberstutzen, v., прѣсарѣ; сарезѣ пе-
 деасѣпра.
 Ueberstutz, a. ші ad., прѣсте сѣштѣнѣ,
 гѣотѣнѣ.
 Ueberstättigen, v., сациезѣ, гѣотѣнѣ.
 Ueberstättigung, f., сациетате некѣмѣ-
 штатѣ, некѣштѣтѣ де сациѣ.
 Ueberstutz, m., сѣспрапѣндѣ (ла знѣ
 дѣланѣ).
 Ueberstutzen, v., веж де азѣштѣ; веж
 де вежѣ.
 Ueberstutzen, v., прѣстерѣсѣнѣ, сѣ-
 прарѣсѣнѣ.
 Ueberstutzen, v., адѣтѣврезѣ, коперѣ
 кѣ зѣвѣра.
 Ueberstutzung, f., адѣтѣвртѣизне, а-
 дѣтѣвртѣштѣтѣ.
 Ueberstutzen, v., стѣмезѣ прѣасѣсѣ;
 прѣцѣсѣскѣ прѣсѣкѣштѣнѣ, прѣта-
 ксезѣ.
 Ueberstutzen, v. Ueberstutzen.
 Ueberstutzen, v. те рѣвѣрѣсѣ сѣзѣ-
 штѣндѣ.
 Ueberstutzen, v., трѣмѣтѣ, трѣштѣтѣ,
 сподезѣ.
 Ueberstutzen, m., спѣдиторѣ, трѣмѣ-
 штѣторѣ.
 Ueberstutzen, f., спѣдѣизне, трѣмѣ-
 штѣторѣ.

Ueberstutzen, v., насезѣ, трежѣ кѣ
 паѣа, стрѣпортѣ кѣ паѣа.
 Ueberstutzen, f., трѣиентѣ, трѣчере,
 стрѣпортѣ кѣ паѣа.
 Ueberstutzen, m., кѣштѣнѣгѣ, лѣви-
 тѣртѣ (а limbel de кѣштѣнѣ); кал-
 кѣлѣ, сокотѣгѣ педеасѣпра, кал-
 кѣлѣ апросѣштѣтѣвѣ; рѣсѣрѣнтѣртѣ,
 сѣфелектѣртѣ (de гѣлерѣ).
 Ueberstutzen, v., копѣштѣ, калкѣ-
 лезѣ, сокотѣскѣ пе деасѣпра; кадѣ
 пе спѣнаре; сарѣ (прѣсте о обѣ);
 арѣнкѣ; die Kosten —, вѣланѣдежѣ
 сѣсезе, педеасѣпра.
 Ueberstutzen, v., коперѣ кѣ вѣлѣ.
 Ueberstutzen, v., спланезѣ кѣ чо-
 канѣлѣ.
 Ueberstutzen, v. Beschmieren.
 Ueberstutzen, v., скапѣтѣ; дѣштѣ
 перѣштѣ мѣнѣше, те невѣнескѣ, сѣштѣ
 спѣнтѣтѣ.
 Ueberstutzen, v., лезѣ кѣ гѣиетѣнѣ,
 дѣтѣпрѣсѣврѣ, гарнезѣ; тѣвѣскѣ.
 Ueberstutzen, v., сѣспрасѣкрѣ, сѣкрѣ
 деасѣпра, дѣскрѣкѣ; факѣ адресѣ;
 сѣртѣпортѣ, трѣскрѣкѣ (дѣштѣртѣзнѣ про-
 токолѣ дѣ алѣлѣ).
 Ueberstutzen, f., дѣскрѣпѣизне;
 петрѣчере, трѣскрѣпѣизне (дѣштѣртѣ-
 знѣ протоколѣ дѣ алѣлѣ).
 Ueberstutzen, v., сверѣ дѣштѣ рѣспѣ-
 терѣ; рѣгѣштѣскѣ де сверѣтѣ; де-
 сверѣ (не алѣштѣ), сверѣ прѣсте
 тогѣ.
 Ueberstutzen, v., трежѣ прѣсте ...;
 den Befehl —, а кѣлка порѣзка;
 die Regeln des Anstandes —, а
 трѣче прѣсте рѣгѣле кѣштѣнѣ.
 Ueberstutzen, f., дѣскрѣпѣизне; сѣ-
 прасѣкрѣ, тѣштѣ; етикѣтѣ (пе
 марѣ, пе кѣштѣ, стѣкѣ); адресѣ.
 Ueberstutzen, m., калокѣ, галокѣ, сѣ-
 пракѣштѣнѣ (ит. galoscia, фр. ga-
 losche).
 Ueberstutzen, m., прѣсѣсѣ, рѣстѣ, рѣ-
 штѣштѣ че дѣтрѣче.
 Ueberstutzen, a. ші ad., рѣстантѣ,
 рѣмасѣ.
 Ueberstutzen, v., коперѣ, сѣспрако-
 перѣ, кѣтрѣпѣскѣ (кѣ пѣштѣнѣ).
 Ueberstutzen, v., (хим.) дѣтрѣ-
 кезѣ, дѣтрѣзнѣ; сѣспрадѣтрѣкѣ.

Ueberschwänglich, в. Ueberschwenglich.
 Ueberschwänken, в., ме рьвърсѣ.
 Ueberschwemmen, в., дпндѣ; дп-
 некѣ (кѣмпнѣ).
 Ueberschwemmung, ф., дпндѣтъръ,
 дпндѣтърѣ.
 Ueberschwenglich, а. ми ад., прѣсо-
 ситорѣ пълъ ла рьвърсаре, сѣпра-
 авндантѣ (знѣ, авндѣ).
 Ueberschwimmen, в., трекѣ кѣ по-
 тѣлѣ, стрьпортѣ.
 Ueberseeisch, а. ми ад., де прѣсте
 mare, прѣстѣтъринѣ.
 Uebersegeln, в., трекѣ пѣтндѣ, пѣ-
 гндѣ; кѣсндѣ о паѣе.
 Uebersehen, в., прѣсѣкѣ не деас-
 пра, арѣкѣ окѣ, кѣрпндѣ кѣ ве-
 дереа; зѣрѣ, негрѣдеокѣ, трекѣ
 кѣ ведереа; ревъзѣ, черчетезѣ;
 die Menge ist nicht zu —, есте
 о кѣтъѣме пенѣмеравѣрѣ; sein
 Unglück ist nicht zu —, непорѣ-
 чѣре са есте кѣмпнѣтѣ; Sie ha-
 ben eine Zeile —, Дра аѣ трекѣтѣ
 о лѣнѣ кѣ ведереа, Дра аѣ сѣ-
 рѣтѣ прѣсте о лѣнѣ.
 Uebersehen, в. Ueberschiden.
 Uebersehbar, а. ми ад., че се пѣте
 tradѣе, де tradѣсѣ.
 Uebersehen, в., tradѣкѣ, прѣфакѣ
 (дѣнтр'о лѣмѣв ѣн аѣта, гѣлтѣ-
 чекѣ); пасѣзѣ, трекѣ; стрьпортѣ
 (несте знѣ рѣжѣ); рѣдѣкѣ прѣцѣлѣ.
 Ueberseher, м., tradѣкѣторѣ, прѣ-
 фѣкѣторѣ (дѣнтр'о лѣмѣв ѣн аѣта);
 —in, ф., tradѣкѣтѣре.
 Uebersetzung, ф., tradѣкѣѣне; тре-
 чере, траѣнтѣ (прѣсте знѣ рѣжѣ).
 Ueberstcht, ф., прѣсепнтѣ, арѣкѣ-
 тѣрѣ де окѣ, прѣвѣре цѣнералѣ,
 кѣтътѣтърѣ прѣсте готѣ; консепнтѣ.
 Ueberstchtig, а. ми ад., сѣкѣтѣ де
 ведере, мѣоне; пѣдеасѣправъ-
 зѣторѣ.
 Ueberstchtigkeit, ф., ведере сѣкѣтѣ,
 мѣонѣ; ведере не деасѣпра.
 Uebersteden, в., фѣрѣ де ме рьвърсѣ.
 Ueberstern, в., дпартѣнтѣзѣ.
 Ueberstingen, в., дптрекѣ кѣ кѣпта-
 тѣлѣ.
 Ueberstinnlich, а. ми ад., дпцѣлес-

алѣ, сѣпрасѣмпѣзалѣ; метафѣсѣлѣ,
 транспѣндѣнте.
 Ueberstpannen, в., деѣрндѣ не деа-
 сѣпра, сѣпра'нтндѣ; копѣрѣ кѣ
 пѣлма; прѣа дпкордѣ; seine For-
 derungen —, а прѣтѣнде прѣ
 мѣлѣтѣ.
 Ueberstpannt, парт., прѣдѣнтѣсѣ,
 прѣдѣкѣрдѣтѣ; фѣнтѣсѣсѣ, сѣра-
 ванѣнтѣ.
 Ueberstpannung, ф., деѣтѣнсѣрѣ, деѣ-
 тѣнсѣтѣрѣ; дпкордѣчѣне, дпѣтѣ-
 сѣрѣ некѣмпнѣтѣтѣ.
 Ueberstpringen, в., сѣрѣ прѣсте ..;
 стѣ —, а сѣрѣ рѣжѣ.
 Ueberstständig, а. ми ад., рѣсѣкѣтѣ,
 прѣакѣонтѣ; сѣтърѣтѣ.
 Ueberstsehen, в., (дп жокѣ), а прѣнде
 кѣ картѣ маѣ mare.
 Ueberstsehen, в., сѣппортѣ, сѣфѣрѣ;
 пѣтрекѣ (Ausstalten, Ausstatten).
 Ueberstzeigen, в., ме сѣѣс; трекѣ
 (прѣсте мѣпѣлѣ); дпвѣнтѣ (недѣче).
 Ueberstzeiglich, а. ми ад., че се пѣте
 дпвѣнѣе.
 Ueberstzich, м., дѣтътѣрѣ маѣ mare,
 картѣ маѣ mare (дп жокѣ); (мѣ
 кѣсѣтѣ) дѣпѣтѣрѣ.
 Uebersttimmen, в., дпкордѣ прѣсѣзѣ
 (знѣ инѣтрѣмѣнтѣ); дпвѣнтѣ кѣ
 мѣлѣѣмеа вѣтѣрѣторѣ.
 Ueberststrahlen, в., копѣрѣ кѣ раѣе.
 Ueberststreifen, в. Bestreifen.
 Ueberststreuen, в., прѣсѣрѣ деасѣпра.
 Ueberststrichen, в., копѣрѣ кѣ дпѣлѣ-
 тѣтѣрѣ.
 Ueberstströmen, в., дпндѣ, ме рь-
 върсѣ, кѣрѣ прѣсте цѣрѣлѣ.
 Ueberstürzen, в., рѣсторѣтѣ, кадѣ
 (прѣсте чеѣа); кѣтронѣсѣкѣ; прѣ-
 нескѣ.
 Ueberstzich, а. ми ад., прѣадѣлѣе.
 Ueberstzuben, в., асѣрѣсѣкѣ; амеѣсѣсѣ.
 Ueberstzupeln, в., амѣѣсѣкѣ; сто-
 месѣкѣ; скѣтѣ дѣн мѣпѣте, адеме-
 несѣкѣ.
 Uebersttrag, м., транспортѣ, стрь-
 портѣ, транспѣлѣтѣ (дп прѣтокѣлѣ).
 Uebersttragen, в., стрьпортѣ, трансп-
 портѣ; прѣсѣзѣ (о полѣцѣ); тра-
 дѣкѣ (Uebersehen).
 Uebersttreffen, в., дптрекѣ, дпвѣнтѣ.

Uebertragung, f., транспортъ; транспортация.
 Uebertreiben, v., сфорцевъ, трекъ месэра.
 Uebertreten, v., калкъ, трекъ престе ...; вагътш; трекъ ла алт паритъ; даз Geseß —, а кълка лецеа.
 Uebertreter, m., кълкъторъ, превариантъ; десерторъ.
 Uebertretung, f., кълкаре, вгътаре (де леце); превариация.
 Uebertritt, f., дрепъ де псацъ.
 Uebertrinten, v., в. Ueberlaufen sich.
 Uebertritt, m., псацъ; апостасъ, пъръсиреа релечеа.
 Uebertünchen, v., твръсъ, гичъс педасъпра.
 Uebertünchung, f., твръсълъ.
 Uebervölkern, v., преа дмпопорезъ.
 Uebervölkern, f., попориме преадесъ, попоръция преа таре.
 Uebervoll, a. mi ad., свраплинъ, плинъ престе месэръ.
 Uebervorthellen, v., сторкъ прецъ таре; дшелъ ла прецъ.
 Uebertwachen, v., дптрекъ къ крештереа; крескъ деасъпра; се дпвесче къ іервъ.
 Uebertwachen, v., рьсколкъ, рьскокотескъ; тъ рьвръсъ, стръндезъ; дшндъ.
 Uebertwältigen, v., свъжгъ, дпъръшъ, дшмерескъ, кччериторъ, дшвингъ.
 Uebertwältiger, m., кччериторъ, свъжгъторъ, дшмериторъ.
 Uebertwältigung, f., свъжгътъръ, кччеритъръ, дшвиндере.
 Uebertwältigen (sich), v., ме ротескъ, ме даз де-а-рота.
 Uebertwärtigen, v., дпкълескъ свпраада.
 Uebertweise, m., свътосъ, сврапиделентъ.
 Uebertweisen, v., асемнъ; копвингъ (Ueberführen).
 Uebertweisung, f., асемъцияне, дндосъжнтъ (Anweisung).
 Uebertweisen, v., сполескъ, дпавескъ, сврапавескъ.
 Uebertwendsich, a. mi ad., сврапвнсъ, късътъ дпторсъ; гивитъ.
 Uebertwerfen, v., арънкъ престе (чева);

ме чертъ; sich mit einem —, ме дпгърекезъ къ чинеа.
 Uebertwichtig, a. mi ad., преапъситоръ; преимпортантъ, преэкмпгниторъ; —feit, f., преэкмпгнингъ, преponderанцъ.
 Uebertwiegen, v., преэкмпглескъ, преponderезъ.
 Uebertwiegend, part., преэкмпгниторъ, преponderантъ.
 Uebertwinden, v., дшвингъ, свъжгъ; репърънъ (partimela), v. mi Uebertwältigen.
 Uebertwinder, m., дшвингъторъ, кччериторъ; репърълтъръ; —in, f., дшвингъторе, кччериторе, свъжгъторе; репърълторе.
 Uebertwinding, f., дшвиндере, винторъ, дшвинсътънтъ.
 Uebertwintern, v., іернезъ, скотъ дин іернъ, десіернезъ.
 Uebertwichtig, a. mi ad., преістедъ, преспиритосъ.
 Uebertwölben, v., свраволтескъ, коперъ къ волгъ.
 Uebertzählf, f., сврапътъръ.
 Uebertzählen, v., репътъръ, контролезъ, рескомпътъ.
 Uebertzählig, a. mi ad., сврапътепаръ.
 Uebertzählung, f., репътърътъръ, контролъ, рескомпътъ.
 Uebertzahn, m., сврапънте (крескътъ престе алтъсъ).
 Uebertzeitig, a. mi ad., преатимпъриъ.
 Uebertzeugen, v., копвингъ (prin kwinne).
 Uebertzeugung, f., копвинцияне, дпведеринцъ, евединцъ.
 Uebertziehen, v., коперъ; дшвракъ; ме стрънтъ; ein Band mit Strieg —, а перта рьсвоіз дпгъо деръ.
 Uebertziehung, f., коперитъръ; ревеститъръ, дшвръкътъръ.
 Uebertziehen, v., зъхърежъ.
 Uebertzug, m., копертъ, свпракопертъ (не паръ); оадъ (de peria).
 Uebertzweck, ad., къртежимъ, пезимъ, diagonалъ.
 Ueblich, a. mi ad., дндаринатъ, зситаръ (обичнитъ); даз ist bei uns so —, яша е datina ла поі.

Ueblichkeit, f., darinъ, scđ (Sitte).
 Uebriq, a. im ad., pectđ, pectantđ.
 Uebriqens, ad., dealltmintra.
 Uebung, f., deupindepe, deupince-
 muntđ, eceruicid; праптікъ; рѣ-
 тинъ; — stũct, n., ctzidđ.
 Ufer, n., цермđ; маал; рѣл; lidđ
 (Strand); — damm, m., молъ; —
 recht, n., в. Strandrecht; — soll,
 m., рѣпацѣ.
 Ublan, m., злалđ, лѣпчерđ (кѣл-
 рецđ, трѣлъ полопескѣ).
 Uhr, f., оролоцѣ (часорникѣ); óръ
 (часѣ); die — lauft vor, оро-
 лоцѣлđ дѣмѣлъ палтѣ; die —
 geht nach, оролоцѣлđ дѣтѣрѣлѣ;
 die — schlägt, оролоцѣлđ ватѣ;
 es ist halb ein —, e dōzъpъzeche
 mi жѣмѣтатѣ.
 Uhr-band, n., лѣгѣтѣрѣ de оролоцѣ;
 — feder, f., кáрдѣ de оролоцѣ,
 молъ; — fũtteral, n., кѣтѣорѣ de
 оролоцѣ; — glas, n., кристалđ de
 оролоцѣ; — macher, m., ороло-
 цѣрѣ; — werf, n., рѣте de оро-
 лоцѣ; — zeiger, m., арѣтѣтерѣ de
 оролоцѣ, тѣлѣ.
 Uhu, m., вѣхѣ mare.
 Ufate, m., вѣасѣ, цорѣкѣ de dec-
 potđ (дн Pscia).
 Umbaum, m., } злмđ.
 Ufne, f., }
 Ufmenwald, m., злметѣ.
 Ultramarin, n., злтрамаринѣ, азѣрѣ
 (колѣре).
 Um, праер., дѣлѣрѣ, дѣпрецѣрѣ;
 кѣтѣрѣ, пѣла, спре, цѣтѣрѣ; кз;
 deupre; — nichtđ, не пѣлѣка;
 — Geld, не ванл, цѣтѣрѣ ванл;
 — Weihnachten, пѣла крѣжѣлđ;
 — die Wette, не дѣтѣрѣкѣтѣ; —
 so viel mehr, кз атѣлđ mal вѣр-
 тосѣ; rechtđ —, дрѣпта дѣпре-
 цѣрѣ; einer — den Andern, з-
 пѣлđ дѣлѣ атѣлđ; — Gottes
 willen, цѣтѣрѣлѣ nsmelѣ лѣ Dzeđ;
 ich rede, wie mir um's Herz liegt;
 еđ ворѣскѣ прекумđ еимѣлđ; —
 etwas kommen, a перде чѣва; —
 Hilfe rufen, a клѣма дѣтѣрѣлѣ жѣ-
 торѣ; — das Leben kommen, a
 перде вѣѣца; dieser Weg fũhrt

—, калѣа ачѣста се азатѣ; die
 Zeit ist —, тѣмѣлđ с'а дѣмѣ-
 пѣтѣ, терминѣлđ а сосѣтѣ.
 Umadern, v., дѣторѣкѣ (кз арагѣлđ);
 реарѣ.
 Umändern, v., стрѣмѣтѣ, стрѣкѣмѣ,
 стрѣформѣ.
 Umänderung, f., стрѣмѣтѣтѣрѣ, стрѣ-
 формѣцѣне.
 Umarbeiten, v., реформѣлđ, пре-
 факѣ; репарѣ.
 Umarbeitung, f., реформѣ, реѣкѣ-
 тѣрѣ, реѣрѣтѣрѣ.
 Umarmen, v., дѣвѣрѣцѣмѣлđ, стрѣлđ
 дн враѣе.
 Umarmung, f., дѣвѣрѣцѣшаре.
 Umbauen, v., реѣкѣдеескѣ, реѣдеескѣ.
 Umbehalten, v., рѣлѣлđ дѣвѣрѣлđ,
 цѣлđ дн спатѣ.
 Umbetten, v., реаштерѣлđ.
 Umbiegen, v., дѣкѣволѣ, дѣкѣрѣ,
 реѣкѣрѣлđ.
 Umbilden, v., реформѣлđ, стрѣор-
 мѣлđ, стрѣкѣмѣлđ.
 Umbildung, f., реформѣ, стрѣформѣ.
 Umbinden, v., лѣгѣ дѣпрецѣрѣ, чер-
 кѣмѣлѣгѣ; дѣцѣлđ.
 Umblassen, v., рѣсторѣлđ прѣн сѣлѣ-
 тѣрѣ.
 Umbláttern, v., фѣѣзѣлđ, фѣрѣлѣрѣскѣ.
 Umbrechen, v., рѣлđ, дѣфѣрѣлđ;
 еѣрѣлđ, рѣлđ (пѣрѣлđ); те
 сѣарѣлđ, те рѣлđ; (тѣл.) decomp-
 нѣлđ, стрѣмѣтѣ (dĩntr'o формѣ
 дн алѣа).
 Umbrechung, f., (тѣпѣр.) decomp-
 пѣсѣцѣне; стрѣмѣтѣтѣрѣ.
 Umbringen, v., зѣлđ, отѣорѣ.
 Umdecken, v., рекоперѣ; конѣрѣ
 дѣпрецѣрѣ.
 Umbrechen, v., репторѣлđ; реѣзѣескѣ;
 дѣвѣрѣлđ, реѣескѣ дѣпрецѣрѣ.
 Umbruden, v., реѣлѣрѣскѣ.
 Umbusten, v., дѣвѣрѣлѣлđ мѣрѣсѣ.
 Umfahren, v., тѣлđ кз тѣрѣсѣра дн
 цѣлѣрѣ; калѣлđ кз тѣрѣсѣра (не чѣ-
 пѣва).
 Umfahrt, f., кѣлѣторѣ дѣпрецѣрѣ.
 Umfall, m., кѣлѣтѣрѣ, рѣсѣрѣлѣтѣрѣ.
 Umfallen, v., кадѣ, те рѣсторѣлđ.
 Umfang, m., дѣпрецѣкѣрѣме, чер-
 кѣерѣлѣлđ, цѣрѣерѣлđ, цѣрѣ, цѣрѣ;

von großem —, de o ɗurindepe mare, spaɗios̄.

Umfangen, v. Umfassen.

Umfärben, v., ревъпсеск̄, реколорезк̄.

Umfassen, v., ɗувр̄џомезк̄, копиринд̄, копинд̄; копиринд̄ кз минтеа; ɗувреск̄р̄ (кзс̄лнд̄).

Umflattern, v., черкзвор̄, флзгзр̄ ɗупрец̄ск̄р̄.

Umflechten, v., ретплетеск̄; ɗуплетеск̄ ɗупрец̄ск̄р̄.

Umflechtung, f., ретплетит̄р̄.

Umfliegen, v., свор̄ ɗупрец̄ск̄р̄, черкзвор̄.

Umfließen, v., кзрг̄ ɗупрец̄ск̄р̄.

Umformen, v., стр̄форт̄, да̄ алт̄ форт̄.

Umfrage, f., ɗупрев̄џне prin прец̄ск̄р̄.

Umfressen, v., коррод̄.

Umfüllen, v., стр̄торн̄, торн̄ (ɗинг̄р̄н̄ вас̄ ɗн алт̄л̄).

Umgang, m., ц̄ск̄, ц̄р̄; л̄тан̄, прочес̄изне (висерич̄еск̄); конверс̄џизне, петречере ɗупрезн̄, комерц̄; кзрар̄из (ла хамср̄); коридор̄; verb̄ächtige —, фамил̄аритате кз прец̄ск̄; — halten, а фаче л̄тан̄, а ɗмвля ɗн прочес̄изне.

Umgänglich, a. mi ad., prietinos̄, фамил̄ар̄, социавер̄, вг̄л̄ де петречере.

Umgangsprache, f., л̄мв̄ фамил̄ар̄, л̄мвац̄из де конверс̄џизне.

Umgarnen, v., ɗнл̄џезк̄, ɗпреџезк̄, принд̄ кз реџеа.

Umgeben, v., ɗупреџск̄р̄, ɗнкзпц̄ск̄р̄, черкзда̄, пзл̄, ɗмврак̄ (мантеле).

Umgebung, f., ɗупреџск̄р̄име, прежт̄.

Umgegenb, f., прежт̄л̄, хок̄ де prin прец̄ск̄р̄, прец̄ск̄р̄име.

Umgehen, v., ɗупреск̄р̄, мерг̄ ɗупрец̄ск̄р̄; ме фереск̄; конверс̄езк̄, петрек̄, ам а фаче (кз ómen); ɗнкопц̄ск̄р̄ (не зн̄ др̄м̄); es geht in diesem Hause ut, ɗн ɗаса ачеста нс е лзкр̄ кзрат̄ (е дракв̄л̄); mit etwac —, а се окзпа кз чева.

Umgehet, part., ɗнторск̄, де а 'ндзр̄пг̄; ad., ɗн копг̄р̄, оппзск̄.

Umgeiß, n., акц̄ис̄, дапе (не вин̄, не вере).

Umgießen, v., торн̄ ɗн но̄, реторн̄.

Umglänzen, v., ɗупреск̄р̄ де лзстр̄.

Umgraben, v., сав̄ ɗупрец̄ск̄р̄.

Umgreifen, v., кзпринд̄ (кз т̄вля); ме ɗнринд̄; да̄ Nebel greift um sich, вола се л̄џеште.

Umgrenzen; v., тзр̄џинеск̄, черкзтеск̄р̄.

Umgrenzung, f., тзр̄џин̄ре, черкзскр̄џизне.

Umgärten, v., ɗнчинг̄.

Umguß, m., тзр̄пг̄р̄ но̄, ретрпг̄р̄ (де метале).

Umhaben, v., а ф̄ ɗувр̄џкат̄ (кз чева).

Umhalsen, v., ɗувр̄џомезк̄, ме а рзк̄ де гзт̄.

Umhang, m., кортин̄, пердеа (Vorhang); вг̄л̄.

Umhängen, v., ɗнвг̄л̄з, копер̄из кз вг̄л̄; агзр̄н̄ ɗупрец̄ск̄р̄.

Umhauen, v., талз ɗупрец̄ск̄р̄, черкзталз.

Umher, ad., ɗупрец̄ск̄р̄, примпрец̄ск̄р̄.

Umherblicken, v., привеск̄ ɗупрец̄ск̄р̄.

Umherbeweisen, v., ɗмвг̄з пр̄џдат̄, ɗмвг̄з фзр̄ кзгзталз.

Umhin, ad., н̄ц̄т̄ — ф̄ппен, а нс нот̄ фаче алт̄минг̄реа.

Umhüllen, v., ɗнвг̄л̄з (Einhüllen).

Umkehr, f., ренторск̄р̄, рентзр̄пг̄р̄; — реведере.

Umkehren, v., ренторн̄; ренторк̄; мзгзр̄ ɗупрец̄ск̄р̄; sich —, а се ревед̄е.

Umkehrung, f., ренторск̄р̄.

Umkippen, v., скапг̄л̄, перд̄ кзмпля, ме рзсторн̄ (гзсзра).

Umklaffern, v., ɗувр̄џомезк̄.

Umklamern, v., ɗнклемент̄, стринг̄ ɗн враџе.

Umkleiden, v., ск̄им̄ вестм̄л̄пг̄л̄, ɗмврак̄ алт̄минг̄реа.

Umkommen, v., пер̄, мор̄из; vor Hunger —, а мор̄ де ф̄бме.

Umkränzen, v., ɗнкзпг̄л̄.

Umkreis, m., черк̄, черкзф̄еринц̄; пер̄ф̄ер̄из; копг̄р̄пг̄р̄; ж̄н

- Weilen im** — е, зече мларі дм-препцієрѣ.
- Umfreifen**, v., черкѣсскѣ дмпрепцієрѣ.
- Umslaben**, v., репкаркѣ; дмкаркѣ дин змзлѣ дп агтлѣлѣ.
- Umslage**, f., ретмгьрѣцѣне, ретмгьрѣцѣлѣ (de дзрѣ, пе канѣ опі не аверѣ), арѣнкѣтѣрѣ, дистрибуциѣне.
- Umslagern**, v., гьвѣрѣскѣ прпн пре-пцієрѣ, аседієзѣ, дмпрепцієрѣ.
- Umslauf**, m., цѣрѣ, алергѣтѣрѣ дм-цѣрѣ, дмвѣрѣтѣрѣ, черкѣгѣциѣне, черкѣгѣтѣрѣ; — (schreiben, n., чер-кѣларѣ, епістогѣ черкѣларѣ; — zeit, f., (астрон.), тпмѣ де ре-вольуциѣне; in — bringen, а пѣне дп черкѣгѣциѣне, а пѣне дп кѣрѣ (ванл).
- Umslaufen**, v., алергѣ дп цѣрѣ, чер-кѣлєзѣ, ме дмвѣрѣтѣ; das Jahr ist umgelaufen, анзлѣ а трєкѣтѣ.
- Umlaut**, m., (грѣм.), вокалѣ дм-дзлѣчѣтѣ, вокалѣ modifікатѣ.
- Umslegen**, v., пѣнѣ дмпрепцієрѣ; пѣнѣ алѣреа, релокѣ; кѣлѣ, рѣсторнѣ; дмѣмѣторѣ; andofескѣ, дмкѣр-вєзѣ; плєкѣ (de вале); ein Pfaster —, аллєкѣ знѣ дмплѣастѣрѣ; mit Reifen —, черкѣсскѣ (о вѣте); die Soldaten —, стрѣмѣтѣ сол-датѣл (дп кантѣне); der Wind legt um, вѣнзлѣ се скѣмѣл.
- Umsentfen**, v., дмторнѣ, аватѣ (кѣ трѣсѣра); er wird schon — müssen, елѣ ва трєвѣ сѣ'шл дескѣрде претрнциѣне вѣнѣмѣрѣ.
- Umsenchten**, v., лѣмѣнѣ дмпрепцієрѣ.
- Umsiegen**, v., закѣ прпн препцієрѣ, ме амєзѣ прпн препцієрѣ; — de Dertex, локѣрѣ вєчѣне, вєчѣлѣ-гѣл, pl.
- Umsmachen**, v., факѣ дин поѣ, рефакѣ.
- Umsmauern**, v., дмкѣдѣ кѣ мѣрѣ.
- Umsmessen**, v., мѣсѣрѣ де поѣ, ре-мѣсѣрѣ.
- Umsnachten**, v., дмтѣпечєзѣ, факѣ дмтѣперєкѣ.
- Umsnähen**, v., дмпрепцієрѣ кѣ акѣлѣ.
- Umsnebeln**, v., дмперѣрєзѣ, дмтѣпєкѣ кѣ перѣрѣ.
- Umsnehmen**, v., дмвѣрѣкѣ.
- Umspacken**, v., дмвѣлѣ, пакєтєзѣ де поѣ.
- Umsparzern**, v., дмпарѣ дин крє-штєтѣ пѣн' ла гѣлѣ.
- Umspflanzen**, v., стрѣлѣпѣтѣ; дмчѣнѣтѣ кѣ арборѣ.
- Umspflanzen**, v., в. Umsätern.
- Umspärzen**, v., реватѣ монєтѣ.
- Umsreisen**, v., кѣлѣторєскѣ дмпре-пцієрѣ.
- Umsreisen**, v., дзрѣмѣлѣ, трагѣ ла пѣ-тѣлѣ.
- Umsreiten**, v., дмкѣнѣцѣрѣ кѣларє.
- Umsennen**, v., алергѣ дмпрепцієрѣ; трѣтєскѣ алергѣндѣ.
- Umsringen**, v., дмпрепцієрѣ, черкѣдѣлѣ.
- Umsriß**, m., копѣрѣнѣ, лпгѣмѣлѣтѣ (зрѣла знѣ десєтѣлѣ).
- Umsrühen**, v., десєтєкѣ, рєстєкѣ.
- Umsrühtung**, f., месєкѣ, месєкѣ-тѣрѣ, рєстєкѣтѣ.
- Umsügen**, v., фєрєстрѣєскѣ дмпре-пцієрѣ.
- Umsatteln**, v., скѣмѣлѣ шєвоѣ; скѣмѣлѣ пѣрєрєа.
- Umsaß**, m., скѣмѣлѣ, вѣнзѣрє, дара-вєрѣ, грєчєрє (de мѣрѣл).
- Umschaffen**, v., стрѣмѣтѣ, прєскѣмѣлѣ, прєфакѣ.
- Umschaffung**, f., скѣмѣлѣмѣлѣтѣ, стрѣ-фортѣмѣцѣне, прєскѣмѣварє (de сѣ-стангѣ).
- Umschanzen**, v., шѣнѣцєскѣ дмпре-пцієрѣ; фортєфѣкѣ.
- Umschatten**, v., змѣрєзѣ, адзѣмѣрєзѣ.
- Umschattung**, f., змѣрѣмѣлѣтѣ.
- Umschauen** (sch), v., прѣвєскѣ дм-препцієрѣ.
- Umschiffen**, v., корѣвѣєзѣ дмпрепцієрѣ.
- Umschiffung**, f., корѣвѣєрє дмпре-пцієрѣ, пѣнѣгѣциѣне дмпрепцієрѣ.
- Umschlag**, m., дмвѣлѣтѣрѣ; копєрѣ, копєрѣтѣрѣ; (хпр.) катапѣстѣ, (овложєа, овложѣтѣрѣ); гѣлєрѣ (ir. collage), рѣсѣрѣпѣтѣрѣ (Aufschlag, ла знѣфортє); сѣлєкѣтѣрѣ; ігтєа стрѣкарє (а вѣнзлѣ); картє дм-тѣрѣсѣ (de жокѣ); — des Wet-terѣ, скѣмѣварєа тпмѣлѣлѣ.
- Umschlagen**, v., рѣсторнѣ, доворѣ; ме рѣсторнѣ; ме скѣмѣлѣ; ме корчєскѣ, дєпєрєрєзѣ; рѣсѣрѣлѣтѣ,

сволекѣ; пѣнѣ (катапластѣ); der
Wein schlägt um, винѣлѣ се скимѣтѣ
(се стрикѣ); ein Blatt —, а лн-
торче о оѣитѣ.

Umschließen, v., лнкидѣ прнн пре-
цнрѣ; лнкелѣ; черкѣдаѣ; лн-
чинѣ.

Umschließung, f., лнчинсѣрѣ, чер-
кѣдѣмѣнтѣ, лнкисѣрѣ.

Umschlingen, v., лнфѣшѣрѣ, лѣгѣ,
лнлѣзѣескѣ, прндѣ лн враде.

Umschluß, v. Umschließung.

Umschmeißen, v. Umwerfen.

Umschmeißen, v., торнѣ дн поѣ.

Umschnallen, v., лнчинѣ (савѣ),
лнкончѣлѣ, лнлѣтѣрѣмѣзѣ.

Umschnüren, v., стрннѣ лн фѣрннлѣ.

Umschnürten, v., тѣрннѣескѣ, чер-
кѣспрѣ.

Umschreiben, v., скрѣдѣ дн поѣ; чер-
кѣскрѣ, дескрѣ не лѣрѣ.

Umschreibung, f., черкѣскрѣцнѣне,
перѣфѣрѣсѣ.

Umschrift, f., лнскрѣцнѣне, епнграфѣ;
(не монѣре) лѣпендѣ.

Umschürzen (sich), v., ме сѣвчннѣ.

Umschütteln, v., скѣтѣрѣ мѣстѣкѣндѣ.

Umschütten, v., вѣрѣ лнпрецнѣрѣ,
рѣсторнѣ.

Umschweifen, m., цнрѣ, лнкнпцнѣрѣ;
(лн ворѣре) дѣтѣрнѣтѣрѣ, авѣ-
тере, днрѣцнѣне; —e machen, а
се перде лн ворѣе.

Umschwung, m., рѣавѣнтѣ, рѣнен-
тѣтѣрѣ; револѣцнѣне, рѣстѣрнѣ-
тѣрѣ; рогѣцнѣне.

Umsetzen, v., вѣнрѣзѣ лнпрецнѣрѣ;
die Welt —, а лнкнпцнѣрѣ лѣмѣе.

Umsetzen (sich), v., прѣвѣскѣ лнпре-
цнѣрѣ; er hat sich in der Welt
umgesetzt, елѣ а вѣзѣтѣ лѣмѣе;
er wird sich —, елѣ лнлѣ ва кѣ-
зѣта де трѣвѣ.

Umsetzbar, a. mī ad., че се поѣе
рѣоѣе (шѣрѣ лн монѣтѣ ш.
а.); стрѣпортѣверѣ.

Umsetzen, v., ашезѣ аѣреѣ, стрѣмѣтѣ,
стрѣпортѣ, коллокѣ аѣреѣ; Räume
—, стрѣлѣнтѣ арѣорѣ; eine Form
—, (тнорѣ), а дескомѣлѣне о
ѣорѣтѣ.

Umsicht, f., кѣзѣаре лнпрецнѣрѣ;

presedore, превѣднѣтѣ, прѣнгрн-
цнѣре, прѣкѣзѣцнѣне (Ворсѣфт), чер-
кѣслѣнѣцнѣне.

Umsichtig, a. mī ad., превѣзѣторѣ,
прѣнгрнцнѣторѣ, черкѣслѣнтѣ.

Umsichten, v., кадѣ лнчѣтѣ, дескѣдѣ.

Umsitzen, v., шѣдѣ прнн прѣцнѣрѣ.

Umsont, ad., лндѣшѣртѣ; ѣѣрѣ ѣо-
лѣсѣ (де цѣѣѣѣ, лнзѣдѣрѣ); не
ннпнѣѣ, грѣтнѣ.

Umspannen, v., копрндѣ кѣ пѣлѣѣ;
скимѣѣ кѣлѣ (лѣ хѣѣѣ).

Umsstand, m., лнпрецнѣрѣре, чер-
кѣстанѣѣ; Umstände, pl.; дѣрнмо-
ннѣ, комѣлнментѣ; апѣстнѣтѣрѣ;
nach Befinden der Umstände, дѣнѣ
лнпрецнѣрѣрѣ; er macht sehr viele
—, ѣсѣтѣ омѣ есѣтѣ прѣ дѣрнмо-
ннѣсѣ; diese Frau ist in andern
—n, ѣеѣеѣѣѣѣѣѣѣѣ есѣтѣ грѣѣ.

Umsändlich, a. mī ad., дѣамѣрѣн-
тѣлѣ; дѣрнмоннѣсѣ, кѣ формѣлн-
тѣлѣ; — etzählen, а снѣне кѣ
амѣрѣнтѣлѣ, а снѣне кѣ тѣтѣ лн-
прѣцнѣрѣрѣлѣ.

Umsändlichkeit, f., амѣрѣнѣцнѣне;
акѣрѣцнѣне, акѣратѣдѣ.

Umschicken, v., свѣнтѣ, вѣлѣтѣрѣ, мѣ-
стѣкѣ (грѣѣ кѣ лѣѣѣѣѣ); тѣлѣ лн-
прѣцнѣрѣ; тѣлѣ алтннѣтрѣѣ.

Umschicken, v., лнѣнѣгѣ, лнлѣнтѣ лн-
прѣцнѣрѣ, черкѣлѣнтѣ.

Umschicken, v., стѣлѣ лнпрецнѣрѣ, чер-
кѣстѣѣ; ѣѣкѣ кѣлѣнѣ.

Umschickend, part., черкѣсѣтѣторѣ.

Umsstellen, v., лнпрѣсѣрѣ, черкѣ-
дѣѣ; пѣнѣ, коллокѣ алтннѣтрѣѣ.

Umstimmen, v., акордѣ алтннѣтрѣѣ
(кѣлѣрѣ); черкѣзѣотѣзѣ; скнмѣѣ
сннѣцнѣмѣнтѣлѣ.

Umstoß, m., v. Umstoßung.

Umstoßen, v., рѣсторнѣ, оѣорѣ; дес-
ѣнѣзѣѣ, анѣлѣзѣ, кѣсѣзѣ.

Umstoßung, f., рѣстѣрнѣтѣрѣ, оѣо-
рѣтѣрѣ; кѣзѣцнѣне, анѣлѣцнѣне.

Umstrahlen, v., лнпрѣсѣрѣ кѣ рѣзе.

Umstricken, v., лнлѣтѣескѣ прнн прѣ-
цнѣрѣ; лнкѣрѣѣ, лнлѣзѣескѣ; а-
тѣзѣескѣ, лншѣлѣ.

Umsturz, m., рѣстѣрнѣтѣрѣ; кѣзѣ-
тѣрѣ, рѣннѣ; револѣцнѣне (полн-
тнѣ).

- Unanm ehmlichfeit, f., непънере, dic-
rortъ, десилъчере (скъръ).
- Unansehnlich, a. ші ad., ѳъръ вѣзъ,
де пѣдінъ вѣзъ.
- Unanständig, a. ші ad., некъвиін-
вочъ, неомеиочъ.
- Unantastbar, a. ші ad., че нъ се
пѳте атинче.
- Unart, f., неполитеуъ, некъвиінгуъ
(ла пръмѳ), крештере реа, ръиңуъ.
- Unartig, a. ші ad., неполитъ, рѣъ
крескитъ.
- Unaufhörlich, v. Unablässig.
- Unauslösbar, —lich, a. ші ad., не-
деслагаверъ; —barfeit, f., че нъ
се пѳте десѳаче.
- Unaufmerksam, a. ші ad., некъторъ
аминте, неадънтитъ.
- Unausbleiblich, a. ші ad., неагъратъ,
неамънатъ, неамъनावеръ, неап-
къпъспратъ, че нъ пѳте ръмъне.
- Unausführbar, a. ші ad., че нъ се
пѳте дндеаити, непраптикаверъ.
- Unausgebildet, a. ші ad., некъли-
ватъ; неѳорматъ.
- Unausgesetzt, v. Unablässig.
- Unauslöschlich, a. ші ad., че нъ се
пѳте штерче.
- Unausprechlich, a. ші ad., че нъ се
пѳте спъне; неспликаверъ; престе
мъсвръ.
- Unausstehlich, a. ші ad., несъѳеритъ,
ѳѳрте вржочъ.
- Unausstelligbar, a. ші ad., че нъ се
пѳте срипи.
- Unausweichlich, v. Unausbleiblich.
- Unbändig, a. ші ad., недъмеритъ;
десѳрънатъ; нетрактаверъ.
- Unbarmherzig, a. ші ad., немилочъ,
дъръ, аепръ, крэдъ, ѳерочъ, крѣ-
дехъ; —feit, f., кръзиме, ѳерочегате.
- Unbedächtigt, unbedächtigtam, a. ші ad.,
некокотитъ, недикпретъ; —feit, f.,
некокотингуъ, недикпретине.
- Unbedenklich, a. ші ad., ѳъръ гриңъ,
ѳъръ дндолѳъ, недндолѳъ.
- Unbedeutend, part., неценмъторъ,
неценнеѳикъитъ; de nich o im-
portantъ.
- Unbedingt, a. ші ad., некондиционатъ,
асоолътъ; ѳъръ ресеръ.
- Unberbt, a. ші ad., ѳъръ крѣмѳ.
- Unbefangen, a. ші ad., непреокъ-
патъ, непреждѳиіочъ; сипчеръ,
ѳирескъ, наивъ; —heit, f., непре-
окъпъдѳине; сипчеригате, наивигате.
- Unbefleckt, a. ші ad., непъгатъ, не-
мъклатъ, непихълитъ, неспъратъ.
- Unbefugt, a. ші ad., неапмътеритъ,
неакторисатъ, каре нъ аре дре-
пъкъ; некомпетинте.
- Unbegreiflich, a. ші ad., некъпринсъ,
непрѳичевитъ.
- Unbegrenzt, a. ші ad., неѳермъритъ,
неамъпринитъ.
- Unbegründet, a. ші ad., неѳндатъ,
нептемелетъ.
- Unbehagen, a. ші ad., нендемънъ;
деспѳакъ; неплъчере; грѣгуъ, не-
прѳиңуъ (mozd. рехатъ).
- Unbehaglich, a. ші ad., нендъмъ-
патекъ, некомодъ; рѣъ дѳисъсъ,
днгрѳошатъ (де чева), непрѳ-
имчосъ.
- Unbeholfen, a. ші ad., нендъмъна-
титъ, некитачъ (негивачъ); —heit,
f., нендемънъ.
- Unbehülflich, a. ші ad., нендъмъ-
патикъ, недедатъ, грѳоис.
- Unbekannt, a. ші ad., некъгноскитъ,
въиңъ дъгноскитъ.
- Unbestimmt, a. ші ad., неагъратъ;
нецъсъторъ.
- Unbemertt, a. ші ad., неоссерватъ,
некъгатъ дн сатъ.
- Unbemittelt, a. ші ad., ѳъръ аверѳ,
съръкъдъ.
- Unbenannt, a. ші ad., некъмитъ, ѳъръ
пъме, анонимъ; —e Zahlen, (алп.),
пъмерѳ некъми.
- Unbenommen, part., неопритъ, коп-
чечъ (днлъдъитъ), тератъ.
- Unbenutzt, a. ші ad., неѳолоситъ,
ѳъръ ѳолосъ, ѳъръ проѳитъ.
- Unbequem, a. ші ad., престе мѳтъ,
некомодъ; —lichfeit, f., ненде-
мънъ, некомодигате.
- Unbetathen, a. ші ad., лѳиситъ де
сѳатъ.
- Unberechenbar, a. ші ad., некал-
кълаверъ, че нъ се пѳте калкъла.
- Unberedet, a. ші ad., недндемънатъ;
нечелъспратъ, некритикатъ.

- Unberichtiget**, a. mi ad., неинформатъ, неинформиранъ.
Unberichtiget, a. mi ad., неинформатъ, некорежъ, перевъзвжъ; неплъгитъ.
Unberufen, a. mi ad., неичматъ.
Unberührt, a. mi ad., неатинсѣ.
Unbesäet, a. mi ad., несежълатъ.
Unbeschabet, праер., ѳъръ дазнъ, ѳъръ стрикъчъне.
Unbescholten, a. mi ad., нежъстратъ, невинитъ, непровожитъ; невиноватъ, некоръпитъ; дитрежъ (дн пжртърп); кж пжте жжжъ; —heit, f., невиновъдъ; дитрежитате (а пжртърп), кжрдъ (де кждетъ).
Unbeschänkt, a. mi ad., нецермжрпжъ, нечеркжскрпжъ.
Unbeschreiblich, a. mi ad., че нж се пжше дескрие, неспжкаверъ (Un-außersprechlich).
Unbesetzt, a. mi ad., неокжпатъ, вакантъ; нежититъ.
Unbestegbar, a. mi ad., невинсѣ.
Unbesonnen, a. mi ad., несокотитъ, нецелелитъ; жшоръ, спжлвератъ; —heit, f., несокотинъ, нецелелитъ.
Unbesserlich, a. mi ad., ѳбрте стрикатъ, неидрепжверъ.
Unbestand, m., неконстантъ, нестъторитъ.
Unbeständig, a. mi ad., неконстанте, нестъторжъ (нестаторнитъ); —heit, f., v. Unbestand.
Unbestellt, a. mi ad., нежкратъ, нежлжитатъ; некомичъ, неокмитъ (ла жжъ жештеръ).
Unbestimmt, a. mi ad., недетерминатъ, недефинитъ, нехотържтъ; нештитъ; —heit, f., недетерминитъжне; нехотържре, дпсъ de precisisne.
Unbestraft, a. mi ad., непенденитъ.
Unbestreitbar, a. mi ad., недиспжтаверъ.
Unbeträchtlich, a. mi ad., де импортантъ пждинъ, неценнатъ.
Unbeugsam, a. mi ad., неидплекаверъ, таре ла иинитъ.
Unbewaffnet, a. mi ad., неарматъ.
- Unbewandert**, a. mi ad., недедатъ, непрапикъ, неденринсѣ, неджмлатъ.
Unbeweglich, a. mi ad., немижкатъ, немижкжверъ; константъ (статорнитъ).
Unbewohnt, a. mi ad., неокжитъ, дешертъ, пжржситъ, сжкретъ (ardel, псститъ).
Unbewußt, a. mi ad., нештитъ, нежнокжктъ; еж ишт мит нитъ —, штитъ жне, нж'ми е нежнокжктъ; er war seiner —, mia пердтжъ тотъ жноштитида, — era асаръ de sine.
Unbewußt, a. mi ad., неиджитъ.
Unbezwungbar, unbezwunglich, a. mi ad., нежмеритъ; неспжмжаверъ.
Unbeugsam, v. Unbeugsam.
Unbilbe, f., недрептате; асжрелъ.
Unbildungsam, a. mi ad., греш де жжитатъ, ржъ ла джвжцатъ; пждинъ джковоитсѣ.
Unbill, v. Unbilbe.
Unbillig, a. mi ad., недрептъ; стржмжъ, нежвенитъ; —heit, f., недрептате, стржмжвтате; нежвинитъ.
Unbrauchbar, a. mi ad., негресвинчосѣ, че нж се пжте дитрежитъ; —heit, f., негресвинитъ.
Unbussfertig, a. mi ad., непержтатъ, нежжитъ.
Unchristlich, a. mi ad., некрештинесѣ; контраитъ kredingel крештине; жарваръ, кржделъ.
Und, conj., ми, е (вектъ).
Undank, m., Undankbarkeit, f., нежжцжмитъ, нежжнокжштитида.
Undankbar, a. mi ad., нежжцжмиторъ, нежжнокжкторъ.
Undenklich, a. mi ad., непоменитъ, нежмотораверъ, че грече прессте мемориа ѳмениторъ; seit — en Zeiten, din тимпжрп стръвекл.
Undeutsch, a. mi ad., пержспикатъ, недиктинсѣ; конѳосѣ; дитжнекосѣ, овскжрж; —heit, f., пержспикъчъне, недиктинитъжне; конѳоситъжне; овскжржтате, дитжнечжме.
Unding, n., неѳинитъ, жимеръ.
Unduldsam, a. mi ad., нежѳериторъ, нежолерантъ.
Undurchdringlich, a. mi ad., нежж-

грѣсноѣ, нестрѣзѣтѣ; —feit, f., непѣзгрѣзѣтѣ.
 Undurchsichtig, a. mī ad., нестрѣ-
 vezit, опъчиѣ; —feit, f., нестрѣ-
 vezime, опъчетате.
 Uneben, a. mī ad., непланиѣ, неегалиѣ
 (неоптривитѣ), аспрѣ, грѣззѣросѣ.
 Uebel, a. mī ad., неовилѣ; апасѣ,
 вилѣнѣ.
 Uebersich, a. mī ad., din ѣлорѣ, de
 леле, vastardѣ (витонѣ); пеле-
 цитиѣ, парѣралиѣ.
 Ueherbar, a. mī ad., deconѣратѣ.
 Ueherre, f., deconѣоре (нечинстре),
 рѣmine.
 Uehrlich, a. mī ad., inѣамѣ, de-
 ѣimatѣ, дѣѣератѣ кѣ inѣамитѣ;
 —feit, f., inѣамитѣ, deconѣоре.
 Ueigennützig, a. mī ad., неинтере-
 сатѣ, decinтересатѣ.
 Ueigentlich, a. mī ad., непроприѣ.
 Ueingegeben, a. mī ad., deстрѣ-
 matѣ, нелегатѣ, declегатѣ.
 Ueingegebenf, a. mī ad., ѣзрѣ а'цѣ
 адъче аминте, зигѣндѣ.
 Ueinig, a. mī ad., незнитѣ, decznitѣ,
 diccimjitѣорѣ, diccimjinte, dicкор-
 данте; —feit, f., неznitѣ, не-
 znipe, dicznitѣ, dicкорданѣ, dic-
 кордизѣ, diccimjizne.
 Ueinig, v. Ueinig.
 Ueinſtimmig, a. mī ad., dicconante,
 diccзрѣторѣ, diѣеринте, контрарѣ;
 —feit, f., dicconанѣ, dicармонѣ,
 dicкорданѣ, dicкордизѣ, deкон-
 черѣ, diccimjizne, diѣеринѣ, кон-
 трарѣтате.
 Uempfanglich, a. mī ad., неprimi-
 торѣ, неprimичѣсѣ.
 Uempfindlich, a. mī ad., несимѣ-
 торѣ, непѣзѣторѣ; дѣрѣ, дѣрѣсѣ;
 —feit, f., несимѣчѣне, несимѣ-
 тате, непѣсаре.
 Uenblich, a. mī ad., немѣрѣнитѣ,
 неѣинитѣ (неѣѣршитѣ); непѣмѣ-
 равѣрѣ; — groß, таре прѣсте
 тѣзѣрѣ; ich bin Ihnen — ver-
 bunden, ѣѣ дѣи ѣзнт ѣѣрге дѣ-
 дарѣоратѣ; —feit, f., немѣрѣнитѣ,
 неѣѣинитѣ, неѣѣинитѣ (неѣѣѣршитѣ).
 Uentbehrlich, a. mī ad., неаѣѣратѣ

грѣзѣничѣсѣ, авсолѣтѣ нечѣсарѣ,
 medicinѣсавѣрѣ.
 Uentgeltlich, a. mī ad., дѣдарѣ, ѣзрѣ
 ванѣ, гратѣс.
 Uentschieden, a. mī ad., nedeter-
 minatѣ, нехѣгѣрѣтѣ.
 Uentschlossen, a. mī ad., нехѣгѣ-
 рѣтѣ, nedeterminatѣ; кѣ дѣдолѣѣ,
 неѣѣѣсѣлѣтѣ.
 Uerachtet, v. Ueachtet.
 Uerbittlich, a. mī ad., нендѣзлѣка-
 верѣ, немѣлѣсѣ.
 Uerfahren, a. mī ad., неѣзѣгитѣ, ѣзрѣ
 свѣрѣинѣ, непраѣтѣкѣ.
 Uerforschlich, a. mī ad., нестрѣзѣ-
 тѣтѣ, непѣзгрѣсноѣ, нескрѣтѣтѣ; —
 feit, f., непѣзгрѣзѣтѣ.
 Uergründlich, a. mī ad., ѣзрѣ ѣндѣ;
 некѣзрѣноѣ, непѣзгрѣноѣ; немѣрѣ-
 нитѣ.
 Uerheblich, a. mī ad., de пѣгитѣ
 дѣсемиѣтате.
 Uerhöht, a. mī ad., неазѣитѣ, стра-
 ordinariѣ; de некрѣзѣтѣ.
 Uerkennlich, a. mī ad., неѣкѣзнѣ-
 кѣторѣ, немѣзлѣдѣнитѣорѣ.
 Uerklärbar, a. mī ad., несиѣлѣкаверѣ.
 Uerklärlich, a. mī ad., неѣратѣ, не-
 аѣѣратѣ, medicinѣсавѣрѣ.
 Uerlaubt, a. mī ad., неѣратѣ, не-
 кончѣсѣ, опрѣтѣ.
 Uermesslich, a. mī ad., немѣзѣѣра-
 верѣ, немѣрѣнитѣ, ѣзрѣ мѣзѣрѣ,
 епорѣтѣ.
 Uermüdet, uermüdblich, a. mī ad.,
 неовѣсѣитѣ, неѣатѣкатѣ, неѣѣѣде-
 тѣторѣ.
 Uerreichbar, a. mī ad., неажѣноѣ,
 че нѣ се пѣте ажѣѣѣ.
 Uersättlich, a. mī ad., неѣзѣратѣ,
 несаѣиатѣ, неѣѣѣѣзѣлаверѣ.
 Uerschorflich, a. mī ad., неѣѣсѣкаверѣ.
 Uerschoffen, a. mī ad., неспѣимѣн-
 татѣ, неѣѣкоѣсѣ, ѣзрѣ назрѣ, кѣ-
 теѣзѣторѣ, корѣѣѣѣ.
 Uerschütterlich, a. mī ad., некѣлѣтѣтѣ,
 немиѣкатѣ, нестрѣмѣтаверѣ; кон-
 стантѣ; —feit, f., констанѣ, (ста-
 торѣнитѣ), нестрѣмѣтѣчѣне.
 Uerschwinglich, a. mī ad., че нѣ се
 пѣте дѣшѣитѣ, епорѣтѣ, кѣтѣнитѣ
 (сѣмѣ, даѣѣѣ). Digitized by Google

Unersetzlich, a. шi ad., переправверѣ.
Unersichtlich, a. шi ad., нескъвета-
 верѣ, че нъ се ноте пѣтрѣнде къ
 минтеа.
Unertuglich, a. шi ad., нескъпорта-
 верѣ, нескъериверѣ.
Unertveiflich, a. шi ad., недѣтмъиетѣ,
 че нъ се ноте мзиѣ.
Unermiedert, a. шi ad., перъоуиасѣ,
 перендикатѣ.
Unfähig, a. шi ad., некъваче, не-
 destructoiniасѣ, неаверѣ (перивачѣ).
Unfall, m., дѣтѣмпларе реа, касѣ
 cinicтрѣ, непорочире, деасстрѣ.
Unfehlbar, a. шi ad., негминитѣ, не-
 лиситѣ, nendoitѣ, сектрѣ; —feit,
 f., крединѣ неминчиносѣ, не-
 шелъчне.
Unfern, a. шi ad., нъдепарте, ауропе.
Unflath, m., некръдѣиѣ, скъриъвиѣ,
 свѣркъчъне, свѣркъриѣ; — vom
 Menschen, скремътѣ, штеркѣ.
Unflätig, a. шi ad., скърнавѣ, свѣр-
 катѣ, некръатѣ, зоиосѣ.
Unförmlich, a. шi ad., деоортѣ, де-
 оортатѣ, сѣортатѣ; деспропор-
 ционатѣ; —feit, f., деоортъгате,
 диспропорѣисне.
Unfreundlich, a. шi ad., неприѣтиносѣ,
 дисграѣиосѣ, непѣкъзтѣ, некорте-
 нецѣ; аспрѣ; врскъ; —e Behand-
 lung, трѣтѣмантѣ аспрѣ; —feit,
 f., неприѣтинѣ; некортенѣ; ас-
 prime.
Unfriede, m., неваче, дисцидѣиѣ,
 dicarmoniѣ; дѣтѣрекере (вражѣ).
Unfriedlich, a. шi ad., непъзѣитѣ, чер-
 тарецѣ.
Unfruchtbar, a. шi ad., штѣрѣ, стерпѣ,
 nepoditopѣ, неорѣгитѣикъторѣ; —
 feit, f., стерпѣне, штѣрѣне, не-
 podipe.
Unfug, m., discordine (нерѣндсиѣлѣ);
 таръраре, есечѣ, некъвиинѣ.
Unfügjam, a. шi ad., некъвоиосѣ,
 кодачѣ, овстѣнатѣ.
Ungeachtet; праер., тѣкаркѣ, дешѣ,
 кътотекѣ, вѣнекъ.
Ungeahndet, a. шi ad., невененитѣ.
Ungeahnt, a. шi ad., непересимѣитѣ,
 неаштенатѣ.
Ungebaut, a. шi ad., некъзгитатѣ.

Ungeberbig, a. шi ad., стопорѣтѣ,
 скѣмоситѣ, тѣниосѣ; decompnасѣ.
Ungebräuchlich, a. шi ad., неситатѣ
 (неовичиситѣ), nendatinatѣ.
Ungebühr, f., некъвиинѣ, deкъвиинѣ;
 недрепѣтате; —lich, a. шi ad., не-
 къвиинчосѣ; недрепѣтѣ.
Ungebunden, a. шi ad., неператѣ;
 перестрѣнчосѣ, дестрѣматѣ, пере-
 гълатѣ, нецѣртъзритѣ; деоърѣнатѣ;
 —e Rede, просѣ; —heit, f., дѣ-
 вертате, неатѣрпаре; деоърѣ.
Ungebuld, f., перѣвдаре, нескъеривѣ,
 непъдѣиинѣ, neodixнѣ; —ig, a.
 шi ad., перѣвдсѣриѣ; нескъериторѣ,
 neodixнѣтѣ.
Ungefähr, ad., кам, ка, врео, чѣрка;
 —, sub. n., касѣ, орѣв дѣтѣм-
 пларе, (жасард франѣ).
Ungefällig, a. шi ad., неоменосѣ,
 некортененецѣ, nendatorъторѣ; не-
 пѣкъзторѣ.
Ungegründet, a. шi ad., негтемѣетѣ,
 неоъндатѣ; diese Nachricht ist —
 штѣреа ачѣста нъ е адектѣратѣ.
Ungehalten, a. шi ad., тѣниосѣ,
 тѣхнитѣ.
Ungehüchelt, a. шi ad., неоъзѣритѣ,
 немаскатѣ.
Ungeheuer, n., монстрѣ (тирѣзѣиѣ),
 лѣкрѣ de спѣитѣ.
Ungeheuer, a. шi ad., монстрѣосѣ,
 спѣитѣпѣтѣчосѣ, de спѣитѣ; ma-
 nipѣ, къмплитѣ, дѣпѣрикшатѣ; ори-
 шескъ, дѣгантѣкѣ.
Ungehörtig, a. шi ad., некъвенитѣ, не-
 къвиинчосѣ; zur —en Zeit, да ко-
 тратѣитѣ, да тимѣ некъвенитѣ
 (непорѣвѣитѣ).
Ungehörtigam, m., неаскъзгаре, не-
 сѣзѣнере; a. шi ad., неаскъзѣт-
 торѣ, несѣзѣсѣ.
Ungegründet, a. шi ad., фѣрескъ, не-
 тѣиестрѣитѣ, неаоънатѣ, неао-
 сѣитѣ.
Ungelesen, a. шi ad., рѣѣ венитѣ,
 рѣѣ сѣзѣатѣ; негѣмѣестѣвѣ, неко-
 modѣ, прѣсте тѣлѣ; das kommt
 mir —, ачѣстѣ лѣкрѣ дѣмѣ вѣне
 прѣсте тѣлѣ.
Ungeleugert, a. шi ad., недѣмѣтѣпросѣ,
 перегълаверѣ.

Ungelehrt, a. mī ad., невъдатъ, не-
 литератъ, импорантъ; idiotъ.
 Ungelenk, a. mī ad., некововиостъ,
 неплекъросъ; стъгначъ, недедатъ,
 пендътъпатикъ.
 Ungemach, n., некомодитатъ, пен-
 демънъ; аверогитатъ.
 Ungemächlich, a. mī ad., некомодъ,
 пендътъпатъ, престе шънъ.
 Ungemein, a. mī ad., некомънъ;
 паръ, страординаръ, сингаларъ;
 ѳорте; — schôn, ѳорте ѳръмосъ.
 Ungemessen, a. mī ad., недетерминатъ.
 Ungenannt, a. mī ad., непамитъ, а-
 nonimъ.
 Ungenießbar, a. mī ad., че нъ се
 пôte гъста.
 Ungenossen, a. mī ad., daß wird ihm
 nicht — hingehen, елъ нъ ва ѳаче
 ачѣста пенеденцитъ.
 Ungenüßsam, a. mī ad., пендестъ-
 латъ, несъдиостъ.
 Ungerade, a. mī ad., пенъреке; не-
 егалъ, недипентъ.
 Ungerathen, a. mī ad., стрикатъ (мо-
 раличеште), деправатъ (дела праѳъ),
 деснатъратъ, ръъ dedatъ, ръъ ко-
 стъматъ, ръъ пъръвитъ.
 Ungerecht, a. mī ad., недипентъ; — ig-
 feit, f., недипентатъ.
 Ungereimt, a. mī ad., периматъ, авъ
 (версъ); некълитъ, авсърдъ; —
 heit, f., некълитъръ, авсърдитатъ,
 секътъръ.
 Ungern, ad., невъкъросъ, ѳъръ воизъ.
 Ungesäumt, ad., дндатъ, нъmalдекътъ.
 Ungeschiedt, a. mī ad., пендемъпатикъ,
 nededatъ, неаверъ, стъгначъ; —
 heit, f., пендемъпартъ, неавериме,
 стъгначъиме.
 Ungeschiedt, a. mī ad., нечонлитъ,
 тожикостъ, въдръпностъ; петръта-
 веръ, некълитватъ.
 Ungeschliffen, a. mī ad., неполитъ;
 vilénъ, тожикостъ, грбсолоанъ.
 Ungeschnälert, a. mī ad., некъкъзтъ,
 немикшоратъ.
 Ungesittet, a. mī ad., неполитъ, не-
 кълитватъ.
 Ungestalt, ungestaltet, a. mī ad., зрлтъ,
 хадъ, десѳиръратъ, десѳормъ, де-
 ѳорматъ.

Ungeßört, a. mī ad., петъръзратъ,
 неконъзратъ, лимштитъ, гъсатъ
 дн паче. —
 Ungestrast, a. mī ad., пенеденцитъ.
 Ungeßüm, n., априциме, m. ѳпръ,
 мънъ изте; —, a. mī ad., ѳа-
 риостъ; апригъ, изте; търъзросъ,
 въскъ.
 Ungeßund, a. mī ad., несънътостъ.
 Ungeßüm, n., монстръ, спептръ.
 Ungetreu, a. mī ad., некредитъчостъ,
 пелеалъ; неpoидъ.
 Ungewiss, a. mī ad., несекъръ; дн-
 доиостъ, къ дндоиелъ; нештитъ;
 — heit, f., несекъритатъ; дндоиелъ.
 Ungewissenhast, a. mī ad., ѳъръ кон-
 штинъ, къгнъкъ скрълоостъ.
 Ungeßwitt, n., тимпестъ, тимпестатъ,
 ѳърънъ.
 Ungeßwöhheit, f., десъвъдъ, nededare.
 Ungeßwöhlich, a. mī ad., страорди-
 наръ (неосичънитъ).
 Ungeßwunt, a. mī ad., nededatъ,
 десъватъ.
 Ungeßähmt, a. mī ad., недъмеритъ,
 десѳърлатъ, непѳърлатъ; — heit,
 f., десѳъръ.
 Ungeßiefer, n., гонъ, гъгнаитъ, ин-
 сектъ стрикъторъ, вѳрминъ (ист.
 пат.)
 Ungeßogen, a. mī ad., ръъ крескитъ,
 ръъ едъкатъ, ръъсѳатъ; десѳър-
 патъ; некортепецъ.
 Ungeßwungen, a. mī ad., ливеръ, не-
 ситъ, неѳорпатъ, неконстринкъ,
 девънъвоизъ, непреѳъкитъ, неаъ-
 нтатъ; патъралъ; нестъдиатъ; —
 heit, f., патъралитатъ, манiere
 непреѳъкитъ.
 Unglaube, n., некредитъчъ.
 Unglaublich, a. mī ad., некредитъчостъ.
 Unglaublich, a. mī ad., de некре-
 зтъ, че нъ се пôte крде.
 Ungleich, a. mī ad., неегалъ (не-
 потривитъ); дисѳеримте, диспропор-
 ционатъ, неасемenea, непъреке,
 десъзрекитатъ; — e Zahl, f., не-
 търъ непъреке; — heit, f., не-
 егалитатъ; диспропорционе, дисѳе-
 ринъ, дескъвнъдъ, диспаритатъ,
 дисѳеритатъ.
 Ungleichartig, a. mī ad., de патъръ

- dicēpinte, етеpoнѣ, dicceme-
nea, diccopдantъ.
- Ungleichmäßig, a. mi ad., dicпро-
порционатъ, pecиметрикъ.
- Ungleichzeitig, a. mi ad., неконти-
поранъ.
- Unglimpf, m., аспримо, некъряре.
- Unglück, n., непорокъ, decactpъ,
cōppe pea, adверсitate, неeпи-
чире, неeпичитате.
- Unglücklich, a. mi ad., неeпиче, не-
порочитъ; атазъ, cиніcтpъ.
- Unglücklich, a. mi ad., неeпиче;
—feit, f., неeпичире, micеріъ,
кълъmitate.
- Unglücksfind, n., omъ cвѣнтpатъ
de cōppe, oиизъ micеріel.
- Unglücksfister, m., кълънтopъ de
неeпичире, пѣзъ pea.
- Ungnade, f., dicpациъ; ſich auf
Gnade und — ergeben, a ce da
an dicкpeдизнеа кѣва.
- Ungnädig, a. mi ad., dicpациocъ,
decuppъitopъ.
- Ungrund, m., лнcъ de temelъ, не-
temelъ, атаcитате.
- Ungütig, a. mi ad., нхлъ, оъръ ва-
лоре.
- Ungunst, f., decоаворѣ; dicpациъ.
- Ungünstig, a. mi ad., неоаворъtopъ,
decоавораверъ; контpаріъ.
- Ungut, a. mi ad., нзъ взнъ; neſſen
Sie es nicht für —, нзъ лза an
нзме de pъ.
- Ungütig, a. mi ad., неpациocъ, не-
воитopъ de vine.
- Unhaltbar, a. mi ad., че нзъ ce ноте
дине, ненremeierъ, неондатъ;
—feit, f., лнcъ de temelъ.
- Unheil, n., pъ, дазнъ, cтpикъчнѣ.
- Unheilbar, a. mi ad., неиндекаверъ,
некъраверъ.
- Unheilbringend, a., атазъ, непоро-
читopъ.
- Unheilig, a. mi ad., проанъ, не-
релепюcъ.
- Unheimlich, a. mi ad., неcекъръ;
оиторcъ.
- Unhöflich, a. mi ad., некъpтенецъ,
дъръноcъ, неполитъ, не'ндатopъ-
topъ, pъ edъкаръ; —feit, f., не-
политѣцъ.
- Unhold, m., cнпиртъ некъратъ, cн-
пиртъ pъ; cтpиrolъ (ir. ſtregone);
—in, f., перcонъ непнхъзъ, хадъ.
харъ, ата пъдpей, cтpиоіе,
ctaxie.
- Uniform, f., зніорpmъ.
- Univerſität, f., зніверcитате.
- Univerſum, n., зніверcъ (Weltall).
- Unfe, f., вpockъ de кacъ; cнпъ de
мерпе.
- Unferntlich, a. mi ad., че нзъ ce
нѣте кълъште, cкимocитъ; —feit,
f., cкимocитъpъ, cкимocегъ.
- Unfeusch, a. mi ad., неверъpъ, пн-
гъpітъ.
- Unfoſten, pl., cпece, кockъ.
- Unkraut, n., вpзіенъ, шъръчнъ,
іеръ pea.
- Unfunde, f., нештннцъ, лнcъ de
cнепннцъ.
- Unlängſt, ad., дъзнъzл, нзъ de мані.
- Unläugbar, v. Unleugbar.
- Unlauter, a. mi ad., некъратъ, ме-
cтeкаръ.
- Unleiblich, a. mi ad., de неcъeпитъ,
неcъopтаверъ, de перъдатъ.
- Unleſbar, a. mi ad., недъмеритъ,
овcтинатъ (dъpъ).
- Unleſerlich, a. mi ad., че нзъ ce ноте
читі, нечерецъ.
- Unleugbar, a. mi ad., че нзъ ce ноте
нега; днведаръ, еведнате.
- Unluſt, f., dicpъcтъ, decнлъчере, dec-
плъчнцъ; вpътъ; keine Luſt ohne
—, нзъ e pocъ оъръ cннл, нзъ e
ceninъ оъръ нcopl.
- Unmanierlich, v. Unhöflich.
- Unmaßgeblich, a. mi ad., непетн-
циocъ, непревенитopъ (de om-
ннзнеа алтора).
- Unmäßig, a. mi ad., некъмпъtatъ,
непъcпратъ, nemodepatъ.
- Unmenſch, m., неомъ, omъ барваръ,
кpъделъ, оepocъ, тpанъ.
- Unmenſchlich, a. mi ad., неоменеckъ,
атpоче, барваръ; —feit, f., кpъ-
zime, барваріъ, тpаніъ, кpъ-
tate.
- Unmerklich, a. mi ad., неcнпиртъ,
неупиченътъ, неoccepватъ, не-
динътъ an camъ.
- Unmittelbar, a. mi ad., немижловитъ.

Unmöglich, a. mi ad., престо пзкпнз.
 Unmöglich, a. mi ad., minorenž (не-
 врзспнжк); —feit, f., minoreni-
 tate.
 Unmut, m., зморе реа, дестрзт; мзхпнчзне (неказ).
 Unmutig, a. mi ad., мзхпнр, дестр-
 гзтат, de зморе реа, дп тоне
 рехе.
 Unnachahmlich, a. mi ad., че нз се
 поте имита, неимитаврж.
 Unnatürlich, a. mi ad., нефрискж,
 непатрзжж, контрапатрзжж; дестр-
 патрзжж.
 Unnöthig, a. mi ad., нетрехзпнчосж,
 нетрехзиторж.
 Unnüt, —lich, a. mi ad., неолосито-
 рж, ванж, демертж; —e Mensch,
 m., omž de nimika.
 Unordentlich, a. mi ad., dicordinatj,
 перегзлатж, копфзж, джзркатж
 (жзирж); дескомпзжж; —e Leben,
 віецз перегзлатж, віецз дестрз-
 матж.
 Unordnung, f., dicordine, перегзл,
 копфзжзне.
 Unparteiisch, a. mi ad., непзрпнп-
 торж, непзрпнежж.
 Unparteilichkeit, f., непзрпнпне, не-
 парциалитате.
 Unrassend, part., некзвенитж.
 Unrasslich, a. mi ad., камж волжавж,
 рзж дичнзж (зайж).
 Unrasslichkeit, f., волж зморж, дич-
 нзжжзне реа.
 Unrath, m., некзрзцнз, скзрпзвнз,
 спзркзжжне; скретзжрп pl.
 Unrecht, a. mi ad., недирентж; фалж;
 недрентж, нехезпнрж; —e Schüs-
 sel, m., кнзе скнмзжж; —e Sette,
 f., дож; — berichtet, рзж инфорт-
 матж; — Gut gedeiht nicht, ж-
 крз де фзратж ажнне прздатж;
 — ankommen, a нимерп рзж; не-
 дрентж, недрентате.
 Unrechtmäßig, a. mi ad., нехезпнрж.
 недрентж, нехезпнржж; —feit, f.,
 нехезпнржж, недрентате.
 Unredlich, a. mi ad., нехезжж, не-
 крпдинчосж, непровж.
 Unregelmäßig, a. mi ad., перегзлатж;

anomalj, ненормалж; —feit, f.,
 перегзларитате; апомалж.
 Unrein, a. mi ad., некзратж, спзр-
 катж; —igfeit, f., некзрзцнз, спзр-
 кзрж, спзркзжжне.
 Unrichtig, a. mi ad., неакзратж, не-
 пергзлатж, дестрпегзлатж, фалж; dic-
 ordinatj; —feit, f., перегзларитате,
 фалситате.
 Unruhe, f., neodixnj, пелнпште, не-
 рьпаосж, тзрзраре; рьскблж;
 (орол.) виландерж.
 Unruhig, a. mi ad., пелнпштитж, не-
 odixnirj, тзрзрзтж; рьскзлатж.
 Unruhmsich, a. mi ad., неглорпосж,
 пзпнж глорпосж, пелздатж.
 Unruhstifter, m., адцзторж де рь-
 скбле, рьскзжторж.
 Unsäglich, a. mi ad., неспзжж, грех
 де спзжж; че нз се поте спжжне;
 епормж.
 Unsanft, a. mi ad., недомолж; не-
 делкатж, непжкзтж; аспрж.
 Unsäblich, a. mi ad., нестрпжжчосж;
 —e Mittel, n., мжжжжжж нестрп-
 жжчосж; — macher, a авате стрп-
 жжжжне, а гнзе пзтереа; den Feind
 — macher, a нимерп не джшманж.
 Unsäbbar, a. mi ad., неспмаврж,
 че нз се поте стима, предж.
 Unscheinbar, a. mi ad., пзпнжж вж-
 зжж, фзрж везж, фзрж жзтрж.
 Unsichtlich, a. mi ad., некзвпнчосж,
 некзвпосж; —feit, f., некзвпнрж,
 некзвпнржж.
 Unsitt, n., сез, (Zalg).
 Unsüßig, a. mi ad., нехотзржжж,
 недетерпннатж, шовзпосж, шов-
 зиторж.
 Unsinnhaft, a. mi ad., перзсто-
 осж; неспзратж; некзпнрж.
 Unschulb, f., невпнж, невпновзцнз,
 кьндоре, пнчпнрж.
 Unselig, a. mi ad., нефрпче, непор-
 чнрж; стрпжжчосж; фатаж, влзс-
 гжматж.
 Unser, pron., ажж пострж; —eins,
 de al помтрпл, жнжж де ал по-
 мтрпл.
 Unserige, v. Unfrige.
 Unserthalben, —wegen, —wollen,
 ad., жентрж пол, дп фавореа пострж.

- Unsicher, a. mi ad., несекърѣ, не-
 цирѣрѣ.
 Unsichtbar, a. mi ad., невъзрѣ, че
 нѣ се по́те видѣ; — werden, a
 се оаче невъзрѣ; a dicirje; —
 feil, f., dicirje; неседериме.
 Unsinn, m., невънѣ; авсърдитате.
 Unsinnig, a. mi ad., невънѣ, невъ-
 нескѣ; авсърдѣ.
 Unsinnlich, a. mi ad., несимъзалѣ.
 Unsitte, f., даринъ зрѣтѣ, даринъ реа.
 Unsitte, v. Ungefitte.
 Unstetlich, a. mi ad., неморалѣ, де-
 праватѣ, коруптѣ, стрикатѣ (мо-
 раличеште), десърнатѣ.
 Unstige (ber, die, das), pron., азѣ
 пострѣ, де азѣ пострѣ.
 Unstāt, a. mi ad., скимъчосѣ, не-
 сърторѣ, неконстантѣ; рѣчѣторѣ
 (привеарѣ); — und flüchtig, вѣ-
 гавъндѣ, оъръ кыгълѣ.
 Unstatthaft, a. mi ad., че нѣ стѣ,
 че нѣ се по́те кончеде; ненте-
 мелатѣ, неондатѣ, оъръ валорѣ,
 несъсърторѣ; — igkeit, f., мѣсѣ
 де темолѣ, несъсъриндѣ.
 Unsterblich, a. mi ad., немъриторѣ,
 неморталѣ; етерѣ (вечникѣ); —
 feil, f., немърѣре, неморталитате;
 етернитате (вечѣ).
 Unstern, m., десасърѣ (непорочѣре),
 обрѣ реа, десринѣ рѣ.
 Unsträflich, a. mi ad., неведенцитѣ,
 невиноватѣ, некълнаверѣ.
 Unstreitig, a. mi ad., nendoigt, оъръ
 лндолѣлѣ, недиснѣверѣ.
 Untabelhaft, a. mi ad., недесыматѣ,
 недесымаверѣ, невиноватѣ (оъръ
 кксърѣ), че нѣ се по́те десѣма.
 Untauglich, a. mi ad., нехарникѣ,
 некълначе, неаверѣ, недесроиникѣ.
 Unten, ad., жосѣ, dedесъртѣ; von
 — auf, де жосѣ дн сѣсѣ.
 Unter, праер., сѣв, сѣт, сѣт; дн-
 гре; дн, ла мѣлокѣ; — der
 Hand, не сѣв тѣлѣ, не авкълсѣ;
 — acht Tagen, днтр'о селѣтѣлѣ;
 — die Leute bringen, а пѣвлѣна.
 Unter, m., (дн жосѣ де кърц),
 оанте.
 Unter (ber, die, das), чѣлѣ десосѣ.
- Unterabtheilung, f., сѣвдесърре-
 мантѣ, сѣвдѣмърѣитѣрѣ.
 Unteramt, n., десерѣторѣ сѣвсѣ,
 ооѣчѣ сѣвалтернѣ.
 Unterarm, m., котѣ (де тѣлѣ).
 Unterbalken, m., (архѣ), архѣратѣ
 (мештерѣ grindѣ).
 Unterbauch, m., пѣнтече, вѣртѣ.
 Unterbeinflieder, pl., чорѣчѣ не сѣ
 алцѣ, сѣвколдзнѣ.
 Unterbinden, v., лерѣ не де сѣтѣ,
 сѣвалѣрѣ.
 Unterbleiben, v., днтрерѣтѣнѣ, дн-
 черѣ, рѣтѣнѣ, нѣ амѣ локѣ; дн-
 трѣлосѣ; die Sache ist unterbleiben,
 лѣкрѣлѣ а рѣтасѣ не жосѣ, а дн-
 трерѣтасѣ.
 Unterbrechen, v., днтрерѣнѣ, днтрѣ-
 кърмѣ.
 Unterbrechung, f., днтрѣкъртаре,
 днчерѣре; ohne —, непчерѣтѣ,
 некъртатѣ.
 Unterbreiten, v., амтернѣ, сѣвмтернѣ.
 Unterbringen, v., нзнѣ ла адѣностѣ,
 адѣностѣрѣ, амежѣ, коллокѣ.
 Unter-deß, — dessen, ad., днтр'ачеѣ,
 Underdrüsen, v., анѣсѣ, днмѣлѣ,
 сѣвпѣсѣ, авсѣресѣ; das Feuer —
 а стинѣ оокѣлѣ; die Leidenschaft-
 ten —, а репорѣна патѣмѣле.
 Underdrücker, m., днмѣлѣторѣ, анѣ-
 сѣторѣ, авсѣриторѣ.
 Underdrückung, f., анѣсѣтѣрѣ, сѣв-
 пѣсѣтѣрѣ, амѣстѣнтѣ, днмѣларѣ,
 днмѣлѣчѣне: репорѣнѣре.
 Untere (ber, die, das), pron., чѣлѣ
 де жосѣ, днперѣорѣ.
 Untereinander, ad., аместекатѣ, кон-
 оскѣ, зна прѣсте алѣта.
 Unterfangen (ist), кѣтежѣ; днтрѣ-
 прѣндѣ.
 Untergang, m., авнѣре, анѣсѣ (де
 ооре, де знѣ стѣтѣ); рѣнѣ, стрѣ-
 мѣчѣне; десѣинѣаре.
 Untergeben, v., сѣвнѣлѣ, сѣвмѣлѣ.
 Untergebene, m.; сѣвсѣсѣ, сѣворѣ-
 натѣ, сѣвмѣсѣ, сѣвалтернѣ.
 Untergehen, v., анѣнѣ; те кѣвѣндѣ,
 те дннекѣ; нѣрѣ.
 Untergraben, v., сѣвсѣнѣ, сѣвмѣнѣлѣ,
 сѣрнѣ; стрѣкѣ не авкълсѣ.

Untergrabung, f., съсъгытырѣ, сѣр-
 пѣтырѣ.
 Unterhalb, праер., de descunтѣ.
 Unterhalt, m., днтрѣцнере, съ-
 cicingъ (нѣрпне, хранѣ).
 Unterhalten, v., съвцнѣ, цнѣ de
 descunтѣ; —, днтрѣцнѣ; конвер-
 сѣзѣ, днскѣрѣ, пѣрѣкѣ (кѣ чн-
 пѣвѣ); нѣтрѣскѣ.
 Unterhaltend, part., конверсатнѣ,
 пѣкѣтѣ дн пѣрѣчѣрѣ; сѣвцнѣтнѣѣ.
 Unterhaltung, f., пѣрѣчѣре, кон-
 версѣцнѣне, днскѣрѣ; сѣвцнѣт-
 нѣнѣтѣ.
 Unterhandeln, v., пѣрѣцнѣзѣ, тратѣзѣ
 (днпломатнѣ).
 Unterhändler, m., мнжлѣчнторѣ, дн-
 трѣмнжлѣчнторѣ, трѣтѣторѣ.
 Unterhandlung, f., пѣрѣцнѣцнѣне, мнж-
 лѣчнре.
 Unterhaus, n., касѣ de жосѣ (дн
 Англнѣ).
 Unterholz, n., гѣтѣжѣ.
 Unterjochen, v., сѣвжнѣрѣ.
 Unterjochung, f., сѣвжнѣрѣ.
 Unterkirch, a. шн ad., сѣвѣтѣмѣн-
 тѣскѣ.
 Unterlehre, f., сѣвгѣтѣлѣ; вѣрвнѣ.
 Unterschmen, v., аѣлѣ лѣкѣ, днтрѣ
 дн конднцнѣне, аѣлѣ знѣ постѣ.
 Unterlage, f., стратѣ, аштерпѣтѣрѣ;
 жѣпѣтѣжѣ, талнѣ (дн касѣ).
 Unterland, n., цѣрѣ de жосѣ.
 Unterländer, m., лѣкнторѣ дн цѣра
 de жосѣ.
 Unterlaß, m., оѣне —, пѣкѣрѣматѣ,
 пѣнѣчѣтатѣ.
 Unterlassen, v., днтрѣлѣсѣ, днчѣ-
 тѣзѣ, омнѣ, пѣ факѣ.
 Unterlassung, f., днтрѣлѣсѣтѣрѣ, о-
 мннѣне.
 Unterlaufen, v., пѣ вѣрѣ, трѣкѣ пѣ
 сѣв тѣпѣ, трѣкѣ дн пѣтѣрѣ;
 сѣвкѣрѣ; mit Blut —, вѣлѣчѣдѣ,
 днвнѣцнѣтѣ.
 Unterleße, —lippe, f., вѣзѣ de жосѣ.
 Unterlegen, v., сѣвнѣнѣ, пѣнѣ сѣпт ...
 Unterlegung, f., сѣвѣсѣтѣрѣ, сѣвнѣ-
 сѣцнѣне.
 Unterleib, v. Bauch.
 Unterliegen, v., сѣвѣкѣ; пѣ даѣ
 днвнѣнѣ, сѣнѣ днвнѣнѣ.

Unterleutenant, m., сѣвлѣкѣдннѣтѣ.
 Untermann, m., омнѣ дн стѣпѣга.
 Unter-mengen, —mischen, v., днтрѣ-
 мѣстѣкѣ, амѣстѣкѣ.
 Unterminiren, v. Untergraben.
 Unternehmen, v., днтрѣпннѣдѣ, нѣѣ
 асѣрѣ'мн, пѣ апнѣкѣ (de знѣ лѣ-
 кѣрѣ), днчѣнѣ.
 Unternehmenb, part., днтрѣпннѣзе-
 торѣ; кѣрацнѣосѣ, дндрѣснѣдѣ.
 Unternehmer, m., днтрѣпннѣзѣторѣ,
 днтрѣпннѣсѣрѣ.
 Unternehmung, f., днтрѣпннѣдѣре,
 днтрѣпннѣсѣ; —geist, m., снпрнѣтѣ
 дндрѣснѣдѣ.
 Unterobrigkeit, f., маѣстратѣ сѣв-
 ordinarѣ.
 Unteroffizier, m., сѣвѣцнѣрѣ (знѣтрѣ-
 оѣцнѣрѣ).
 Unterordnen, v., сѣвѣрднѣзѣ.
 Unterordnung, f., сѣвѣрднѣцнѣне.
 Unterpacht, f., сѣвѣрѣмнѣдѣ (мѣлѣ.
 сѣвнѣосѣснѣне), арѣмнѣ днн а дѣа
 мѣпѣ.
 Unterpächter, m., сѣвѣрѣмнѣдѣторѣ.
 Unterpfand, n., гапнѣ, пѣмнѣ (зѣ-
 лѣрѣ); нѣпотѣкѣ.
 Unterpfändlich, a. шн ad., пѣмнѣрѣтѣ
 (зѣлѣпнѣтѣ), датѣ de нѣпотѣкѣ; нѣо-
 тѣкарнѣ.
 Unterpfarre, f., внкарнѣтѣ (дн анѣсѣ).
 Unterpfügen, v., рѣкѣпѣрнѣ кѣ арѣ-
 трѣлѣ.
 Unterreden, v., конвѣрѣсѣкѣ, днскѣрѣ.
 Unterredung, f., конвѣрѣснѣре, днскѣрѣсѣ,
 конверсѣцнѣне.
 Unterricht, m., днвѣзѣтѣмнѣтѣ, нн-
 стрѣкнѣцнѣне; лѣкцнѣне.
 Unterrichten, v., днвѣзѣ, ннстрѣсѣзѣ,
 даѣ лѣкцнѣннѣ; ннѣорѣмѣзѣ.
 Unterrichtsnd, part., днвѣзѣтнѣѣ, нн-
 стрѣкнѣтнѣѣ.
 Unterrichter, m., сѣвѣжѣдѣкѣторѣ, жѣ-
 дѣкѣторѣ сѣвѣлѣтѣрнѣ.
 Unterrichtsanstalt, f., ашѣзѣтѣмнѣтѣ
 de днвѣзѣтѣрѣ, стѣвѣрѣтѣмнѣтѣ de
 ннстрѣкнѣцнѣне, шкѣлѣ.
 Unterrock, n., ѣкѣстѣ (дн ѣемѣлѣ); сѣ-
 тапѣ; сѣвѣрѣкѣ.
 Untersagen, v., опрѣсѣкѣ (Verbieten).
 Untersaß, m., вѣсѣлѣ, ѣсѣдатѣрѣ.

Untersaß, m., пропъ, проптеа; ваъ; (лоц.) пропсециънеа микъ
 Unterscheidbar, a. mi ad., че се поте
 dicirinde (осеви).
 Unterscheiden, v., dicirindъ (осевескъ).
 Unterscheidend, part., dicirindivъ (deo-
 cevivivъ), desciprivivъ.
 Unterscheider, m., dicirindъторъ (deo-
 cevitorъ).
 Unterscheidung, f., dectindivne (deo-
 cevipe), desciprivъръ, сепъръ-
 divne, diöepingъ.
 Unterschieben, v., сзъпнъ, сзъсривъ, пнъ
 дн локъ де алтъ чева; фал-
 сифкъ.
 Unterschleib, m., dicirindivne (deo-
 cevipe), diöepingъ.
 Unterschleiben, v., в. Verschleiben.
 Unterschleiblich, a. mi ad., diöepingъ
 (deocevivivъ).
 Unterschlächtig, a. mi ad., — e Mühl-
 rad, ротъ къ живиъ дн жокъ.
 Unterschlagen, v., сзътрагъ, аскндъ
 (знъ хрисовъ), апзкъ, прндъ (о
 скрисоре); сзъпнътъ; сзъловескъ;
 einem ein Bein — а пне квива
 ничоръ; Kaffengelber — а фзра
 ванъ пзвлич.
 Unterschlagung, f., аскнъсъръ; prin-
 сертъръ; фзркъ.
 Unterschleif, m., дншелътъръ, къ-
 шивъ пелепъсивъ, стедонатъ (дн
 левъ); конгръбандъ.
 Unterschreiben, v., сзъскривъ, сзъп-
 семнъ (искълескъ днсемнъ алтъ-
 чева: тъпжескъ, тъкълезъ).
 Unterschreiber, m., сзъскривъторъ.
 Unterschrift, — schrift, f., сз-
 скривъне, сзсемнътъръ; фирмъ.
 Unterschwelle, f., прагъ де жокъ.
 Untersetzen, v., сзъпнънъ, пнъ де
 decsur.
 Untersezt, a. mi ad., сзъпнъ, дн-
 decarъ, микъ де стазъръ.
 Untersezen, v. Befestigen.
 Untersinken, v., ме аондъ.
 Unterst, a. mi ad., sup. челъ май
 де жокъ.
 Untersteden, v., въръ, сзъвъръ; дн-
 трънъ (знъ репиментъ).
 Unterstehen (sich), v., кзтезъ, дн
 иаъ воизъ.

Unterstelle, f., локъ дн зрмъ.
 Unterstreichen, v., сзъпнивъ.
 Unterstreuen, v., днпрепресъръ, пре-
 съръ п'инре ...
 Unterstützen, v., проптескъ, разимъ,
 спржонескъ; сзъдинъ, ажткъ; а-
 сиктъ, сзъкпръ.
 Unterstützung, f., пропъ, разимъ;
 ажторъ, сзъкпръ, асиктинъ, про-
 тендивне.
 Untersuchen, v., черчетезъ, есаминъ,
 ревъдъ.
 Untersucher, m., черчетъторъ, еса-
 минъторъ, ревисоръ.
 Unterstützung, f., черчетаре, ревисивне.
 Untertasse, f., фазъривъ (де каоа).
 Untertauchen, v., аондъ, кзондъ.
 Unterthan, m., сзъсцкъ, сзъдивъ.
 Unterthänig, a. mi ad., сзъсцкъ, сз-
 микъ, плекатъ, аскълъторъ.
 Unterthänigkeit, f., сзъспере, сз-
 мивне, аскълтаре.
 Untertreten, v., калкъ, сзъвалкъ, кон-
 квалкъ.
 Unterwall, m., (фортъ.), шандъ
 фалкъ.
 Unterwärts, ad., сире днжоскъ, дн-
 жоскъ.
 Unterwegs, ad., дн драмъ, не драмъ.
 Unterweisen, v. Bißweisen.
 Unterweisen, v., днвъцъ, дндивитъ.
 Unterwelt, f., лъмеа де жокъ, тар-
 таръ, иадъ, лъме сзълзларъ.
 Unterwerfen, v., сзъпнъ, сзъмивъ.
 Unterwerfung, f., сзъспере, сзъмив-
 нене.
 Unterwinden (sich), v. Unterstehen.
 Unterwuchs, m., гъзрп, pl., аръске
 (дн пздъре).
 Unterwühlen, v., сзъснъ, сзъкпривъ,
 сзрпъ.
 Unterwürfig, a. mi ad., сзъсцкъ, сз-
 микъ, сзъординатъ; — feit, f., сз-
 спере, сзъмивне, сзъпндивне.
 Unterzeichnen, v., сзсемнъ, сзъскривъ
 (неръцъ) фирмежъ.
 Unterzeichner, m., сзсемнъторъ,
 сзскривъторъ, асодиватъ, семлтаръ.
 Unterzeichnung, f., сзскривъне;
 фирмъ.
 Unterziehen, v., трагъ сзур ..; сич

einer Sache —, а се дясърчина
къ знѣ дѣкръ.
Unterziehosen, pl., сѣколдзѣл, чѣ-
речі de іѣрнѣ.
Unterzug, m., гриндъ пропитѣре.
Unthat, f., ѡпатъ реа, прокледіѣ,
кримъ, влѣстѣмѣдіѣ.
Unthätig, a. ші ad., нелѣкрѣторѣ,
предетѣторѣ, неактивѣ; ленешѣ,
зѣкрѣдѣ; —feit, f., нелѣкрѣ, не-
лѣкрѣрѣ, прецетѣ, неактивитате;
лене.
Untheilbar, a. ші ad., недѣлѣрѣ-
верѣ, че нѣ се пѣте дѣслѣрѣ;
несепараверѣ.
Unthier, n., ѡѣрѣ крѣдѣ, монстрѣ.
Unthunlich, a. ші ad., че нѣ се пѣте
ѡаче.
Unthief, a. ші ad., сѣзнѣдѣ, вѣдѣсѣ.
Unthiefe, f., вадѣ.
Untrennbar, a. ші ad., недѣслѣрѣ-
дѣверѣ, несепараверѣ.
Untrue, a. ші ad., некредѣнѣсѣ,
недеалѣ.
Untrue, f., некредѣнѣ, недеалитате.
Untrüglich, v. Untrüglich.
Untröst-bar, —lich, a. ші ad., не-
тѣнѣгѣетѣ.
Untrüglich, a. ші ad., нешѣлѣторѣ,
неѡалѣ, носѣтивѣ; —feit, f., нешѣ-
лѣчѣне, неѡалитате.
Untüchtig, a. ші ad., нехарѣнѣ, не-
кѣпаче, недѣстѣоинѣ, неаверѣ;
—feit, f., нехарѣнѣ, некѣпчѣ-
тате, недѣстѣоинѣ, неаверѣтате.
Untugend, f., вѣдѣ, дѣвѣдѣ рѣ,
сѣдѣре; дѣѣнѣ.
Unüber-dacht, —legt, a. ші ad., не-
сѣкѣнѣ; —legtheit, f., несѣкѣнѣ.
Unüberseh-bar, —lich, a. ші ad., не-
тѣрѣнѣнѣ, вастѣ.
Unübersteiglich, a. ші ad., че нѣ се
пѣте стрѣвѣ; —e Hinderniß,
недѣкѣ не'внѣсѣ.
Unüberwindlich, a. ші ad., че нѣ се
пѣте дѣвинѣ.
Unumgänglich, a. ші ad., неагѣратѣ,
некѣнѣкѣраверѣ; недѣслѣнѣсѣверѣ,
неатѣнавѣрѣ.
Unumschränkt, a. ші ad., недѣрѣтѣ-
рѣтѣ, нечѣркѣскрѣсѣ; авсѣлѣтѣ, сѣ-
верѣнѣ.

Unumstößlich, a. ші ad., че нѣ се
пѣте репѣрѣнѣ, рѣстѣрна.
Unumwunden, a. ші ad., дѣсѣволѣтѣ,
рѣспѣкатѣ, дѣскѣрѣкатѣ, не ѡацѣ,
ѡѣрѣ ресерѣвѣ, несѣнѣтѣ.
Ununterbrochen, a. ші ad., непѣрѣ-
рѣнѣтѣ, некѣрѣматѣ.
Ununterrichtet, a. ші ad., непѣвѣдатѣ,
неинѣформатѣ.
Unveränderlich, a. ші ad., несѣмѣ-
вѣверѣ, нестрѣмѣтѣверѣ; —feit,
f., несѣмѣвѣчѣне, нестрѣмѣтѣчѣне.
Unverändert, a. ші ad., несѣмѣвѣтѣ,
нестрѣмѣтѣтѣ.
Unverantwörtlich, a. ші ad., че нѣ
се пѣте дѣслѣнѣ, неѣертѣтѣ, не-
ѣертѣверѣ.
Unveräußerlich, a. ші ad., непѣ-
стрѣнавѣрѣ, че нѣ се пѣте дѣ-
стрѣна.
Unverbesserlich, a. ші ad., комѣли-
нѣтѣ, дѣмѣнѣнѣтѣ, че нѣ се маѣ пѣте
дѣдрѣпта, корѣце; ѡѣрте стрѣ-
катѣ, ѡѣрте корѣпѣтѣ.
Unverbessert, a. ші ad., нѣдрѣптѣтѣ,
некорѣсѣ.
Unverbindlich, a. ші ad., некѣрте-
недѣ, нѣндѣаторѣторѣ.
Unverbrenn-bar, —lich, a. ші ad.,
че нѣ се пѣте арѣде.
Unverbrüchlich, a. ші ad., невѣтѣ-
матѣ, несѣмѣвѣтѣ.
Unverbunden, a. ші ad., недегатѣ
недѣндѣаторѣтѣ, неовлегатѣ.
Unverbürgt, a. ші ad., несѣкѣрѣ,
непѣрѣкѣ карѣ нѣ стѣлѣ вѣнѣ.
Unverdient, a. ші ad., немерѣтѣтѣ.
Unverdorfen, a. ші ad., неѡсѣнѣтѣ,
непѣрѣцетѣторѣ, непѣчетѣтѣ.
Unvereinbar, a. ші ad., че нѣ се
пѣте знѣ, немѣтѣкѣавѣрѣ.
Unvereint, a. ші ad., неснѣтѣ, дѣсѣ-
нѣтѣ.
Unverfälscht, a. ші ad., неѡалѣсѣнѣ-
катѣ, нестрѣкатѣ; сѣмѣлѣ, кѣратѣ,
патѣрѣалѣ.
Unverfänglich, a. ші ad., ѡѣрѣ пре-
пѣсѣ, нешѣлѣторѣ, неѡалѣсѣ.
Unvergänglich, a. ші ad., непѣрѣкѣ-
торѣ, пѣрѣреѣ дѣнѣторѣ, непѣрѣ-
талѣ, непѣорѣторѣ.
Unvergeßlich, a. ші ad., неѣтѣавѣрѣ;

—feit, f., нежитаре, меморіѣ пѣрѣа цинѣторѣ.
 Unvergleichlich, a. ші ad., неасемѣнаверѣ; неагѣтраверѣ, некомправерѣ.
 Unvergleichmäßig, a. ші ad., непропорціонатѣ, деспропорціонатѣ.
 Unvergleichlich, a. ші ad., несператѣ, неаштенатѣ, неперевѣзтѣ.
 Unvergleichlich, a. ші ad., не оагѣ, неаскѣнсѣ, априетѣ, фѣрѣакѣ.
 Unvergleichlich, a. ші ad., че нѣ се перде prin прескрипціоне (ап леѣ), неперескриѣсѣ.
 Unvergleichlich, a. ші ad., че нѣ се ноте binde, неестрѣнаверѣ.
 Unvergleichlich, a. ші ad., днесепратѣ, априетѣ, маниѣестѣ, кларѣ.
 Unvergleichlich, a. ші ad., нескѣратѣ, неперескѣратѣ, неѣгѣзѣтѣ, фѣрѣдасѣнѣ.
 Unvergleichlich, a. ші ad., неѣгѣзѣтаверѣ; сакросѣнѣгѣ; —feit, f., неѣгѣзѣтаре; сакросѣнѣденѣ.
 Unvergleichlich, a. ші ad., неѣгѣзѣтѣ.
 Unvergleichlich, a. ші ad., неконѣдраверѣ, неатѣнаверѣ.
 Unvergleichlich, a. ші ad., несокогѣтѣ, неперевѣзтѣ, неаштенатѣ.
 Unvergleichlich, a. ші ad., несимѣитѣ, неосимѣите, неосерватѣ, неѣгѣратѣ ап самѣ.
 Unvergleichlich, a. ші ad., неместекатѣ; кѣратѣ.
 Unvergleichlich, n., неѣгѣнѣгѣ; неѣпѣчетате.
 Unvergleichlich, part., неѣгѣнѣчосѣ, неѣпѣчаче, неаверѣ.
 Unvergleichlich, a. ші ad., неѣспѣкатѣ, неѣдѣсѣнсѣ.
 Unvergleichlich, f., лѣасѣ de minѣте, неѣзѣнѣ.
 Unvergleichlich, a. ші ad., неѣмѣносѣ, неѣраціонатѣ, неѣзѣнѣ.
 Unvergleichlich, a. ші ad., неѣзѣнѣгѣтѣ, неѣсѣкѣратѣ (неѣспрѣвѣтѣ).
 Unvergleichlich, a. ші ad., неѣмѣнѣкатѣ дѣп локѣ; тѣре лѣ локѣ, ставерѣ, константе, неѣзѣтаверѣ.
 Unvergleichlich, a. ші ad., неѣрѣзѣминатѣ, сѣрѣнѣтатѣ (осѣразѣнѣкѣ); —feit, f., неѣраѣмѣне, сѣрѣнѣтѣрѣ.

Unvergleichlich, a. ші ad., неѣспѣмѣнѣтатѣ, неѣспрѣетѣ.
 Unvergleichlich, a. ші ad., неѣндаторатѣ; неѣвиноватѣ, неѣзѣлѣчѣ, неѣмерѣгатѣ.
 Unvergleichlich, ad., де-не-аштенатѣ, фѣрѣ вестѣ.
 Unvergleichlich, a. ші ad., неѣгѣнсѣ, неѣзѣгѣтатѣ; неѣстрѣкатѣ; дѣнѣрѣкѣ.
 Unvergleichlich, a. ші ad., неѣдѣсѣкатѣ, неѣдѣсѣкаверѣ.
 Unvergleichlich, a. ші ad., неѣсѣмѣнѣтѣ, неѣсѣкѣсѣ.
 Unvergleichlich, a. ші ad., неѣпѣпѣкатѣ, неѣпѣпѣкаверѣ, дѣшманѣ де ноте.
 Unvergleichlich, a. ші ad., неѣнѣрѣцѣитѣ, неѣпровѣзѣтѣ; неѣашѣзатѣ.
 Unvergleichlich, m., неѣпрѣченѣре, неѣминѣте, неѣжѣдекатѣ, простѣ.
 Unvergleichlich, a. ші ad., неѣдѣлѣгѣторѣ, неѣпрѣченѣторѣ.
 Unvergleichlich, a. ші ad., неѣрѣспѣкатѣ, неѣдѣлѣсѣ; овскѣрѣ.
 Unvergleichlich, a. ші ad., че нѣ се ноте стѣрѣи, неѣсѣрѣдѣчѣна.
 Unvergleichlich, a. ші ad., неѣкордантѣ, неѣдѣсоѣиаверѣ, неѣпѣпѣкаверѣ; неѣпрапѣкаверѣ; неѣсѣерѣитѣ, неѣзѣмѣнѣторѣ; —feit, f., неѣпѣпѣкѣчѣне, неѣзѣмѣнѣнѣгѣ.
 Unvergleichlich, a. ші ad., неѣпѣстрѣтѣ, неѣконсѣрватѣ, неѣзѣитѣ.
 Unvergleichlich, a. ші ad., неѣрѣнѣторѣсѣ, дѣнѣштѣ, адѣнѣтатѣ.
 Unvergleichlich, a. ші ad., неѣопрѣтѣ, неѣрѣтатѣ, сѣѣерѣитѣ.
 Unvergleichlich, a. ші ad., че нѣ се ноте стѣрѣка, рѣина.
 Unvergleichlich, a. ші ad., неѣдѣскрѣпѣатѣ, неѣперѣкатѣ, фѣрѣ тѣмѣ.
 Unvergleichlich, a. ші ad., неѣлѣрѣтаверѣ.
 Unvergleichlich, a. ші ad., неѣпѣзѣнатѣ, неѣнѣгѣрѣзѣитѣ, дѣндатѣ, нѣмаѣдѣкѣрѣ.
 Unvergleichlich, a. ші ad., неѣпрѣзѣиторѣ, неѣсокогѣтѣ; неѣдѣскрѣтѣ; —feit, f., неѣперѣведѣре, неѣсокогѣнѣгѣ.
 Unvergleichlich, a. ші ad., неѣадѣзѣратѣ, фѣлѣсѣ; —feit, f., неѣадѣзѣрѣ, фѣлѣсетате; минѣчѣнѣ.
 Unvergleichlich, a. ші ad., неѣпроѣаверѣ.
 Unvergleichlich, a. ші ad., неѣстрѣ

мъглатѣ, нескимватѣ, оипсатѣ, а-
дигнатѣ.
Unwegsam, a. mi ad., непрагтика-
верѣ, стрикатѣ (дръмѣ).
Unweigerlich, a. mi ad., фъръ оп-
пънере; фъръ грезтате.
Unweit, ad., нъ департе, апроне.
Unwerth, a. mi ad., невалоре, предѣ
de nimika.
Unwesen, n., discordine, аватере, а-
вксѣ.
Unwiderlegbar, —lich, a. mi ad.,
че нъ се по́те репорънче, дп-
ведератѣ.
Unwiderwillig, a. mi ad., перево-
каверѣ, че нъ се по́те релъа.
Unwiderwärtlich, a. mi ad., че нъ
се по́те контразиче, дпведератѣ,
maniоестѣ.
Unwiderstehlich, a. mi ad., неvincѣ,
прѣнстинте, ла че нъ поуді ресисте.
Unwiderbringlich, a. mi ad., къ то-
тъѣ пердѣтѣ, перекъштгаверѣ.
Unwille, m., оцержре, десгстѣ,
decdemnѣ; mit —n, къ мъхпире.
Unwillig, a. mi ad., оцержтѣ, de-
сгсстатѣ, decdemnatѣ, мъхпирѣ.
Unwillkürlich, a. mi ad., фъръ воіѣ,
престе воіѣ.
Unwirksam, a. mi ad., фъръ ресъл-
татѣ, нефолоситорѣ.
Unwirthbar, a. mi ad., недоквирѣ,
некългиваверѣ, пъръсирѣ, дешертѣ.
Unwissend, a. mi ad., непвъдатѣ,
нешгитторѣ, импорантѣ.
Unwissenheit, f., нештпнцѣ, непвъ-
дѣтърѣ, импорандѣ.
Unwissentlich, ad., prin нештпндѣ,
нештпндѣ.
Unwohl, a. mi ad., несъпътосѣ, нъ-
вине; medicnsѣ, рѣ днсѣ; —
sein, n., medicnsceizne, несъпъ-
тате.
Unwürdig, a. mi ad., немеригъторѣ,
nedemnѣ (неведпнѣкѣ).
Unzähl, f., нзмърѣ нештърдинирѣ, къ-
тъдime непзмъраверѣ, инфинитате.
Unzählbar, a. mi ad., че нъ се по́те
пхти.
Unzählbar, —ählig, a. mi ad., не-
пзмъраверѣ.
Unze, f., загирѣ.

Unzeit, f., контрагитнѣ, тпмпѣ не-
къвенитѣ.
Unzeitförbar, a. mi ad., нестрика-
верѣ, че нъ се по́те стрика.
Unzeitrennlich, a. mi ad., несепара-
верѣ, недеспърдверѣ; —feit, f.,
консоудре individualъ.
Unzufht, f., десоръѣ, десорънаре,
ливовѣ (libido).
Unzufhtig, a. mi ad., десорънатѣ,
дксъриосѣ.
Unzufrieden, a. mi ad., nendestълатѣ,
nemълдъmitѣ; —heit, f., nende-
стъларе, nemълдъmpire.
Unzugänglich, a. mi ad., де каре нъ
те поуді апроніе, ла каре нъ поуді
интра.
Unzulänglich, unzureichend, a., нъ де
ажпсѣ, къ дпсѣ; —feit, f., не-
ажпцере, неажпсърѣ.
Unzulässig, a. mi ad., че нъ се по́те
кончеде.
Unzureichend, a. mi ad., несекърѣ,
непкредзѣтѣ, къ непкредере; не-
стърорѣ; —feit, f., несекърътате,
некрезъмънтѣ, нестърорѣ.
Unzweckmäßig, a. mi ad., некоръ-
снъзнеторѣ, некъвенитѣ (непотри-
витѣ), фъръ скопѣ.
Unzwecktig, a. mi ad., nendoitѣ,
лътъритѣ.
Uppig, a. mi ad., въіакѣ, дпкълатѣ,
сипцъалѣ, вольтъосѣ; дксѣосѣ;
дешертѣ, ванѣ; —feit, f., въіечіѣ,
вольтъате; дксѣ.
Urahn, m., стръвнѣ, протопъринте,
стръмошѣ.
Uralt, a. mi ad., стръвекѣ.
Uraltern, pl., стръвнѣ, примпнъ-
риндѣ, протопъриндѣ.
Ursprung, m., прималѣ дпченътѣ,
принчинѣ.
Urbat, a. mi ad., кългиватѣ, дкратѣ;
— machen, a спарце, а кългива
пъмънтѣлѣ.
Urbegriff, m., idex примитивъ.
Urbild, n., прототипѣ, орициналѣ, ар-
хетипѣ.
Ursfel, m., стрънепотѣ.
Ursfunde, f., жъръмънтѣ де а нъдї
ръсвъна.
Ursform, f., фортъ примитивъ.

Urgroßalter, pl., стръсъл de стръ-
вэл.
Urgtund, m., казсъ primitivъ, ѳндѣ
primitivъ.
Urheber, m., зрѣиторъ, плъсмѣиторъ,
азкторъ, дпченъторъ, къшвѣиторъ.
Urin, v. Harn.
Urkraft, f., виръте primitivъ, търѣ
primitivъ.
Urfunde, f., dokъmantъ, зрикъ (o
rigo, origine); хрисовъ, скри-
птъръ, дпстръмантъ; — dessen,
сире дпкрединаре.
Urfunden, v., адеверезъ, мъртъри-
сескъ, азтентичезъ.
Urfundenlehre, f., дипломатикъ.
Urfundlich, a. mi ad., de адеверинъ,
de dokъmantъ, de вpedинъ, аз-
тентикъ.
Urlaub, m., кончедѣ, лзаре de voif
(de a кълъторѣ).
Urne, f., зрнъ (васъ ла античъ).
Ursach, m., зкъвръ, возръ (Ursach-
офъ).
Ursächlich, ad., динтр'одатъ, рънеде.
Urquell, m., примъкъ исворъ, прѣма
казсъ, оріѣне.
Ursache, f., казсъ, причѣнъ; къшв-
птъръ (it. ragione); рачѣне;
prinçipiъ; дндемнъ.

Ursächlich, a. mi ad., че късесъ,
къшвпъ, казсалъ, къшвптъвѣ, ка-
сърѣвѣ.
Urschrift, f., оріѣналъ, астрграфъ.
Ursprache, f., лимъ primitivъ.
Ursprung, m., оріѣне, дпченътъ,
prinçipiъ, ѳнтъпъ (оверпрѣ).
Ursprünglich, a. mi ad., оріѣнарѣ,
primitivъ, de дпченътъ.
Ursstoff, m., матерѣ примъ, еле-
мантъ.
Urtheil, n., ждекатъ, сѣнтинъ;
—, сокотинъ, пъреде, опинѣне.
Urtheilen, v., ждекъ, ѳакъ жде-
катъ, пропънциѣ сѣнтинѣ; —,
дпмѣ даъ пъреде.
Urtheilsfähig, a. mi ad., къпаче de
a ждека, dectoinикъ a ждека.
Urtheilskraft, f., —vermögen, n.,
пътере ждектѣвѣ, ждекатъ.
Urtheilspruch, m., сѣнтинъ, хотъ-
рѣре ждедѣаръ.
Urtheil, n., сѣнтинъ, deilveratъ.
Urvolk, n., попоръ primitivъ.
Urwort, v. Stammwort.
Urzelt, f., тимъ primitivъ.
Urzustand, m., статъ primitivъ.
Uso, n., (неръ), зо.

В.

В, a dozъzeč mi doza лѣтеръ дп
аѳаветълѣ цертанъ, се чѣгеште
ка ѳ.
Vacant, a., вакантъ; дешертъ.
Vacanz, f., ваканцъ.
Vacciniren, v., вакчинъ, алъескъ
(посъескъ).
Vag, a., пестаторъ, змвълъторъ дп
локъ дп локъ.
Vagabund, m., вагабондъ, теледъ,
перде-варъ.
Valuta, f., валтъ, валоре.
Valel, n., ремасъ вѣнъ.
Valviren, v., девалезъ.
Vampir, m., vampirъ, стрѣоѣ; знъ
ѳелъ devesперѣлъ (че сѣне сѣнде).
Variation, f., варѣѣѣне.
Vanille, f., ванѣлъ (илъпъ).

Varinaš, m., варѣнъ (ѳелъ de табакъ).
Vasall, m., васалъ, ѳездатаръ.
Vasall-eid, m., —pflicht, f., омаѣѣ,
овлгъѣѣне de васалъ.
Vasallschaft, f., васалатъ; —in, f.,
васалъ.
Vase, f., васъ (de ѳлорѣ).
Water, m. пъринте, татъ; der heilige
—, m., папа.
Waterchen, n., търкъ, пъриндѣлъ.
Waterhaus, n., казъ пъринтескъ.
Waterberg, n., инѣмъ de пъринте.
Waterland, n., патриъ, дѣръ пагалъ.
Waterländisch, a., патриотикъ.
Waterlands-freund, m., патриотъ;
—liebe, f., патриотискъ.
Waterlich, a., пъринтескъ.
Waterliebe, f., аморе пъринтескъ.

Vaterlos, a. mi ad., ороанѣ, ѳъръ
 пъринѣ.
 Vatermord, m., пъринѣидѣ.
 Vatermörder, m., парѣидѣ, пърин-
 ѣидѣ.
 Vatername, m., нѣме пъринѣскѣ.
 Vaterrecht, n., дрѣтѣ пъринѣскѣ.
 Vatersbruder, m., знкѣ.
 Vatersbrudersohn, m., вѣрѣ примарѣ.
 Vatersbrudersochter, f., варѣ при-
 марѣ.
 Vaterschaft, f., — stand, m., пър-
 инѣ.
 Vaterschwester, f., пѣтѣшѣ.
 Vatersögen, m., вѣнеѣѣне пърин-
 ѣскѣ.
 Vatersönn, m., сѣмѣмѣнтѣ пърин-
 ѣскѣ.
 Vatersöhnen, n., ѳѣлѣ татѣ, ко-
 мѣлѣ рѣѣѣѣѣѣ.
 Vatertheil, m., партѣ (de montenire)
 данѣ татѣ.
 Vaterunser, n., татѣлѣ-пострѣ, ро-
 гѣѣѣне dominikalѣ.
 Vegetabilien, pl., вѣдѣтаѣѣѣ, ѣрвѣрѣ.
 Vegetabilisch, a., вѣдѣтаверѣ, пѣскѣѣѣ
 дѣн пѣмѣнтѣ.
 Vegetation, f., вѣдѣтѣѣне.
 Vegetiren, v., вѣдѣтѣѣ; вѣлѣѣ ка
 планѣ.
 Vefifel, n., лѣвѣторѣ; мовѣлѣ; ока-
 сѣне.
 Weifchen, n., вѣореа, вѣорѣкѣ (ѣлѣре).
 Weifchenblau, a., вѣорѣѣ.
 Weifchenstrauß, m., вѣкетѣ de вѣорѣлѣ.
 Weinsapier, n., хѣртѣ вѣлѣнѣ.
 Venerisch, a., вѣперѣкѣ (ѣе арѣ вѣ-
 перѣѣ).
 Ventil, n., вѣпѣлѣ, вѣлѣлѣ.
 Ventilator, m., вѣпѣлѣторѣ.
 Venus, f., вѣперѣ, (ла ѣѣлѣ кѣкѣ) зѣна
 аторѣ; арашѣ.
 Venusberg, m., мѣпѣлѣ вѣперѣлѣ.
 Venusbeule, f., вѣвоѣ.
 Venusritter, m., кѣрварѣ.
 Venussehne, f., вѣперѣѣ, вѣлѣ.
 Venusstern, m., лѣѣѣѣѣѣ de diminutѣ.
 Verabfolgen, lassen, v., даѣ, дѣмѣѣ-
 ѣѣѣ, трѣдаѣ.
 Verabreden, v., конѣнѣ, а се дѣ-
 ѣлѣне (despre ѣѣѣ), а пѣлѣ ла

каѣ, а се дѣвоѣ; wie verabreden,
 ка кѣнд ам ѣѣ ѣост ворѣѣѣ.
 Verabredung, f., дѣвоѣре ворѣѣѣ,
 конѣнѣѣне.
 Verabsäumen, v., нѣтрѣѣскѣ.
 Verabscheuen, v., деспрѣѣѣскѣ, ѣ-
 рѣскѣ, ам ла ѣрѣ, ѣрѣѣскѣ.
 Verabscheuung, f., ѣрѣре, ѣрѣѣ.
 Verabscheuungswürdig, a., ѣрѣверѣѣ.
 Verabschieden, v., лѣѣѣѣѣѣѣ, кон-
 ѣдѣѣѣ; даѣ дрѣмѣ; дѣмѣтѣ (не
 ѣн minicrѣ), даѣ сѣпѣнѣѣ.
 Verabschiedung, f., лѣѣѣѣѣѣѣѣѣ,
 конѣдѣѣ; сѣпѣнѣѣ (ѣѣдѣѣѣѣѣ-
 рѣскѣ).
 Veracciffen, v., пѣтѣскѣ акѣѣѣ.
 Veraccorbiren, v., ѣакѣ дѣвоѣѣлѣ,
 токѣѣлѣ.
 Verachten, v., деспрѣѣѣскѣ, пѣ варѣ
 дѣ сѣмѣ, нѣрѣѣѣскѣ, лѣпѣѣѣ.
 Verächter, m., деспрѣѣѣѣѣѣѣ.
 Verächtlich, a. mi ad., деспрѣѣѣѣѣѣѣѣ,
 ѣрѣѣѣѣ, ѣрѣѣѣѣѣ; — аѣѣѣѣѣѣ,
 а кѣѣѣ кѣ окѣѣ de desпрѣѣѣѣ.
 Verächtlichkeit, f., деспрѣѣѣѣѣѣѣѣѣ.
 Verachtung, f., деспрѣѣѣѣѣѣѣ, дес-
 прѣѣѣѣ.
 Verachtungsworth, a., дѣмѣѣ de дес-
 прѣѣѣѣ, деспрѣѣѣѣѣѣѣѣ.
 Verähnlichen, v., ассѣмѣнѣ.
 Verähnlichung, f., ассѣмѣнѣѣне.
 Verallgemeinen, v., ѣепѣралѣѣѣѣѣѣ.
 Veralten, v., дѣвѣскѣ.
 Veraltet, a., дѣвѣкѣѣѣ; пѣрѣѣѣѣ (вѣст-
 ѣѣѣѣѣѣ); сѣѣѣѣѣѣ (вѣкѣѣѣ); рѣп-
 ѣѣѣѣѣѣ (ѣпѣѣ, сѣлѣпѣнѣѣ); сѣпѣѣѣ
 дѣн modѣ, дѣн датѣнѣ; неосѣѣѣѣѣѣѣ,
 овсѣлѣѣѣѣ (о ворѣѣѣ)
 Veränderlich, a., мѣѣѣѣѣѣѣ, сѣмѣѣѣ-
 ѣѣѣѣѣ; некѣнѣѣѣѣѣѣѣ.
 Veränderlichkeit, f., мѣѣѣѣѣѣѣѣѣѣѣ,
 нѣстѣѣѣѣѣѣѣѣѣѣѣѣѣѣ.
 Verändern, v., мѣѣѣѣ, сѣмѣѣѣѣ.
 Veränderung, f., сѣмѣѣѣѣѣѣѣѣѣѣѣ,
 сѣмѣѣѣѣѣѣѣѣѣѣѣ; sѣѣ eine — маѣѣѣ,
 а пѣрѣѣѣѣѣѣѣ.
 Veranfern, v., а дѣѣѣѣѣѣѣѣѣѣѣ кѣ
 аѣпѣѣѣѣѣѣѣ.
 Veranlassen, v., кѣѣѣѣѣѣѣ, окѣѣѣѣѣѣѣѣ,
 даѣ окѣѣѣѣѣѣѣѣѣѣѣѣѣѣѣѣѣѣ.
 Veranlassung, f., окѣѣѣѣѣѣѣѣѣѣѣѣѣѣѣѣѣѣ,

дѣвѣнаре, комѣвѣдѣне; стрѣ-
пѣвѣдѣне (de soil la legatъ de
кѣрѣ); зѣне, копѣдерѣдѣне;
in — mit jemanden stehen, а ста
дѣн рѣдѣне кѣ чѣнева.

Verbindungsstich, m., лѣнѣорѣ де
зѣне (дѣн пѣнтѣдѣне).

Verbindungswort, n., (грам.) коп-
жѣкѣдѣне; копѣлѣ (лоѣкѣ).

Verbitten, sich etwas, v., опресѣ
прѣн рѣгѣмѣнтѣ, порѣ а ѣи скѣ-
тѣ (de чева), порѣ а нѣ се ѣаче
чева; diese Bemerkungen verbitte
ich mir, те порѣ сѣ нѣ мѣ ѣачѣ
атарѣ оссерѣдѣнѣ.

Verbittern, v., дѣнатѣрѣскѣ (= ina-
marire ital.), дѣвѣнезѣ (о вѣ-
кѣрѣ); einem das Leben —, а
атѣрѣ вѣада кѣва.

Verbitterung, f., атѣрѣжѣне; ѣг.
дѣвѣнѣтѣрѣ; некажѣ.

Verblasen, v., дѣлѣмѣзѣ (колѣре ла
пѣкѣрѣ).

Verblasen, v., а се пѣлѣ, (= pallor фр.)

Verblattern, v., перѣдѣ (локѣлѣ дѣ
карѣ), ѣѣоѣндѣ.

Verbleichen, v.; акѣперѣ кѣ вѣкѣ
(тѣпѣка алѣ).

Verbleffen, v., спарѣ.

Verbleiben, v., рѣмѣлѣ, рѣстаѣ, стаѣ;
ich verbleibe Ihr Diener, сѣнтѣ ал
дѣмѣтѣле сѣрѣвѣ.

Verbleichen, v., те дѣпѣлѣскѣ, те
дѣпѣлѣвѣскѣ; те вѣштезѣскѣ;
moris; der Verbliehene, рѣпѣсатѣлѣ;
des Todes —, а тѣрѣ.

Verbleien, v., а пѣлѣвѣлѣ.

Verblenden, v., а орѣлѣ, алѣкѣ де окѣ,
лаѣ вѣдерѣа; атѣѣесѣкѣ; адѣтѣ-
нескѣ.

Verblendung, f., орѣрѣ, атѣѣрѣ.

Verblüffen, v., зѣмѣскѣ, сѣлѣмѣнтѣ;
декопѣртезѣ, адѣкѣ дѣн копѣ-
сѣне.

Verblüfft, a., зѣмѣтѣ, сѣлѣмѣнтѣтѣ,
декопѣртѣтѣ, копѣсѣ.

Verblühen, v., деѣлѣорѣште, ѣ трѣче
ѣлѣреа.

Verblümt, a., ѣгѣратѣ, дѣлѣорѣтѣ,
метѣѣорѣтѣ, алѣгорѣкѣ (стѣлѣ); —
reden, а ворѣлѣ алѣгорѣчѣште, кѣ

метѣѣорѣ; —er Weise, копѣрѣтѣ,
ѣгѣратѣ.

Verbluten, v., а перѣе пѣлѣтѣ сѣѣ
торѣ сѣпѣеле; ѣг. а'мѣ перѣе торѣ
авѣреа; die Wunde hat sich ver-
blutet, пѣага а дѣчѣтѣтѣ де а.мѣлѣ
сѣпѣера.

Verblutung, f., сѣпѣерѣтѣрѣ, перѣ-
дѣре де сѣпѣе.

Verbodnen, v., ѣпѣтечѣзѣ о пѣлѣ.

Verbohren, v., ѣрѣделѣскѣ не де-
лѣтѣрѣ.

Verborgen, v., дѣпѣрѣмѣтѣ, даѣ не
кредѣтѣ.

Verborgen, a., аскѣнѣскѣ; секрѣтѣ
(секрѣта, ворѣлѣ комѣлѣ ла арѣ);
im —en, дѣн секрѣтѣ; —es Fach,
аскѣнѣтѣре.

Verborgenheit, f., аскѣндѣре, секрѣ-
тѣ; сѣнтѣрѣтѣте, рѣтраѣере.

Verbot, n., опѣрѣе, опѣрѣѣне (=
prohibitione it.); — der Ausfuhr,
неспѣртѣдѣне; — der Einfuhr,
непѣртѣдѣне; —ene Waare,
тарѣѣ опѣрѣтѣ, де копѣрѣвѣндѣ.

Verbrämen, v., тѣвѣскѣ кѣ галѣнѣ,
гарѣнѣсѣзѣ.

Verbrämung, f., тѣвѣтѣрѣ, гарѣтѣрѣ.

Verbrannt, part., арѣскѣ, пѣлѣтѣ де
сѣре.

Verbraten, v., те ѣрѣтѣ де кѣлѣдрѣ.

Verbrauch, m., копѣсѣмѣдѣне.

Verbrauchen, v., копѣсѣтѣ, мѣтѣесѣкѣ.

Verbrauen, v., копѣсѣмѣзѣ (ѣлѣкѣндѣ
вѣре).

Verbrausen, v., дѣчѣтѣ де а клѣкотѣ.

Verbrechen, v., спарѣ; рѣмѣлѣ; ѣакѣ
крѣмѣ, ѣлѣрѣ-де-лѣе; was hat
er verbrochen? че рѣѣ а ѣлѣкѣтѣ?

Verbrechen, n., крѣмѣ, ѣлѣрѣделѣе,
пѣлѣлѣрѣе, вѣлѣ.

Verbrecher, m., крѣмѣналѣ, вѣпѣватѣ.

Verbrecherisch, a., крѣмѣналѣ.

Verbreiten, v., рѣспѣндѣскѣ, сѣндѣ.

Verbreitung, f., рѣспѣндѣрѣ; деѣлѣ-
рѣдѣне.

Verbrennen, v., арѣе, се пѣрѣче,
копѣсѣтѣ арѣлѣндѣ; zu Asche —, а
прѣѣаче дѣн чѣнѣшѣ; sich an Res-
seln —, а се рѣзѣка.

Verbrennen, n., Verbrennung, f., ар-
ѣсѣрѣ, копѣсѣтѣре прѣн ѣлѣкѣ.

Verbrennlich, a., arziверѣ, че ноте арде.
 Verbriefen, v., докзмантежѣ, доведекѣ прип скрпикѣ; sich für Ze manden —, а да вадъ дп скрпикѣ центръ чинева, а се лега прип скрпикѣ.
 Verbrüfung, f., овлежъцине скрпиптэраръ.
 Verbringen, v. Zubringen.
 Verbröckeln, v., demikъ.
 Verbrüdern, sich, v., фратерничежѣ, ме дпоръцекѣ.
 Verbrüderung, f., дпоръцире, фратерничежъцине.
 Verbrühen, v., опърескѣ.
 Verbrunsten, v., дпчѣтъ дела койтэръ (фѣреле).
 Verbuhst, a., датѣ ла фемеѣ, прѣкэрварѣ.
 Verbuhtheit, f., прѣкэрвиѣ, кокотърѣ.
 Verbunden, v., знитѣ, легаѣ; овлегатѣ, дндоторатѣ; дминатѣ.
 Verbünden, v., легѣ, колдѣгѣ; копфедережѣ; sich —, ме дпсоцекѣ, алдеежѣ, копфедережѣ.
 Verbündete, m., копфедератѣ, алднатѣ, аллогатѣ.
 Verbündung, f., легѣ, копфедеръцине.
 Verbürgen, v., даж вадъ (кежъшиѣ), казционекѣ, гарантежѣ; ассекэрѣ; ich verbürge еѣ Ihnen, те ассекэрѣ, те дпкредингежѣ, стаѣ взнѣ.
 Verbürgung, f., гарантисаре, гарантѣ.
 Verdacht, m., пренпсѣ (вълпналъ); in — kommen, а кѣдѣ дп пренпсѣ; — schüpfen, а авѣ пренпсѣ.
 Verdächtig, a. mi ad., кз пренпсѣ; das scheint mir —, аста ми се наре кз пренпсѣ.
 Verdächtigkeit, f., пренпсѣ.
 Verdächtigen, v., а авѣ пренпсѣ, а вълпи.
 Verdämmen, v., а ставилѣ.
 Verdämmen, v., осъндескѣ, влѣстемѣ, репрорезѣ; zum Tode —, а осънди ла мърте.
 Verdammlich, a., де осъндитѣ, влѣстемаверѣ.
 Verdammniß, f., перзъчизне вечиникъ (дзъз мърте).

Verdammung, f., осъндѣ, кондемпнъцине.
 Verdampfen, v., сѣзмѣжѣ, сваворѣжѣ; viel Tabak —, фзмѣ мелт тэртнѣ; — lassen, факѣ сѣ сваворѣ.
 Verdampft, a., дпнпъжъшитѣ.
 Verdanken, v., а фѣ деторѣ рекнопштингѣ, а фѣ овлегатѣ кѣва.
 Verdauen, v., мистъескѣ, кожѣ.
 Verdaulich, a. mi ad., мистъичосѣ, лѣсне де мистъитѣ.
 Verdaulichkeit, Verdauung, f., мистъичизне.
 Verdauungskraft, f. фавитатеа мистъитѣ.
 Verdauungsmittel, n., дпцестивъ, мистъитѣ.
 Verdauungsfaß, m., змежѣлъ дпцестивъ.
 Verdauungschwäche, f., сълъчизне де мистъитѣ.
 Verden, n., поджлѣ пѣziel, копертъ.
 Verdenen, v., аккоперѣ; фир. аскандѣ.
 Verdenung, f., аккоперипре; аскандере.
 Verdenken, v., цинѣ де реѣ, репрорѣ; das kann mir Niemand —, nime ne nѣ me ва цинѣ де реѣ пентрѣ ачѣста.
 Verderb, m., рзинѣ, пердере; стрпкъчизне.
 Verderben, v. a., стрпкѣ, рзинежѣ, пердѣ, коррпмажѣ; фир. деморализекѣ.
 Verderben, v. n., сѣ стрпкѣ, коррпмажѣ; сѣ рзинѣ, перѣ; der Wein ist verderben, винзлѣ с'а стрпкатѣ; an ihm ist ein Boet verderben, ар фѣ девенитѣ поетѣ, кѣнд 'mi ар фѣ кълтиватѣ талантзлѣ; пров. бѣје Beispiele — gute Sitten, ессемале реже коррпмажѣ моравзрѣ взне.
 Verderber, m., стрпкѣторѣ; коррпторѣ де моравзрѣ.
 Verderblich, a., рзиносѣ, стрпкѣчосѣ, коррпчичосѣ; фир. фаталѣ, перпкълосѣ.
 Verderblichkeit, f., коррпциетате.
 Verderbniß, n., коррпцижъцине: перзъчизне, пстрезицижъцине.
 Verderbt, part., стрпкатѣ, коррпмажѣ.

Verderbtheit, f., стрікчѣсне, корр-
 upciōne.
 Verdoutſchen, v., германісежѣ, нем-
 цескѣ, традѣкѣ ꙗн германа, ꙗн
 немцѣска.
 Verdeutschung, f., германісаге, тра-
 дѣчере ꙗн германа.
 Verdichten, verdichten, v., ꙗндецежѣ,
 кондецежѣ, ꙗнгромѣ.
 Verdichtung, f., ꙗндециме, ꙗнпро-
 еиме.
 Verdienen, v., мервескѣ (ворвѣ ард.),
 мерітежѣ; кѣштігѣ; сѣх џм sein
 Waterland verdient machen, а ме-
 рира віне де patria са.
 Verdienst, m., кѣштігѣ; sein — іст
 sehr gering, ꙗи џ пѣцинѣ кѣштігѣ.
 Verdienst, n., мерігѣ; er hat — e,
 аге меріте.
 Verdienstabel, m., новілітате дѣуре
 меріте.
 Verdienstlich, a., меріторіѣ.
 Verdienstlichkeit, f., меріторіѣ.
 Verdienstvoll, a., мерітарѣ, кѣ ме-
 ріте; — e Mann, џмѣ де меріте,
 вѣрватѣ мерітарѣ.
 Verdientheit, f., вінемерігѣ.
 Verding, m., пѣміре, токмѣгѣ.
 Verdingen, v., токмескѣ, пѣмескѣ,
 варѣ ла лѣкрѣ; einen in die Lehre
 —, а да ла малстерѣ; сѣх —,
 а се токмі, пѣмі.
 Verdingung, f., в. Verding.
 Verdolmetschen, v., тѣлтѣческѣ, сплікѣ,
 тѣквескѣ; традѣкѣ.
 Verdolmetscher, m., тѣлтачѣ, сплі-
 кѣторѣ.
 Verdoppeln, v., дѣплежѣ.
 Verdoppelung, f., дѣплѣтѣрѣ.
 Verdorben, a., стрікатѣ, пѣпрезітѣ,
 рѣнарѣ, мѣчезітѣ; коррѣнтѣ.
 Verdorbenheit, f., стрікчѣсне, пѣ-
 презісне; коррѣпцісне.
 Verdorren, v., се всѣжѣ, сѣкѣ; (кѣхпѣ)
 се фріге де се всѣжѣ.
 Verdorret, part., прѣ фріптѣ, вскатѣ.
 Verdorren, v., мішкѣ дін локѣл сѣж,
 делочезѣ; рѣспігѣ.
 Verdorren, v., делокчѣсне, рѣ-
 спінесѣрѣ.
 Verdorren, v., деторкѣ, рѣсѣческѣ;
 рѣспікѣ; скліпескѣ; сѣх den Fuß

—, а'ші скліпті пічорѣжѣ; die
 Worte —; а рѣспіка ворвеле;
 das Recht —, а делѣрне дрептѣжѣ.
 Verdrehung, f., деторкѣтѣрѣ, рѣсѣ-
 чітѣрѣ; сплікчѣсне стрѣмѣ, ма-
 лічѣсѣ.
 Verdreifachen, v., тріплежѣ, ꙗнтре-
 іескѣ.
 Verdreifachung, f., тріплѣтѣрѣ.
 Verdriesen, v., сѣпѣрѣ, пѣкѣжеште;
 es verdriest mich, те сѣпѣрѣ; die
 Sache hat sie verdrossen, трѣса
 аста де а кѣшнарѣ неказѣ; er
 läßt sich nichtſ —, нѣ I насѣ де
 німіка; ісх habe mir weder Mühe
 noch Kosten — lassen, n'am крѣ-
 цатѣ німіка.
 Verdrießlich, a., сѣпѣрѣчѣсѣ, зрѣчѣсѣ,
 дѣсѣстатѣ; пѣкѣжчѣсѣ.
 Verdrießlichkeit, f., сѣпѣрѣчѣсне, зрѣ-
 чѣсне; пѣкѣжчѣсне.
 Verdrossen, a., денешѣ, пѣтѣросѣ; zu
 allem — sein, а ѣи дѣсѣстатѣ
 де рѣге.
 Verdrossenheit, f., дене, пѣдорігѣ;
 зрѣтѣ.
 Verdrucken, v., копсѣтѣ (ван) ті-
 пѣріндѣ; факѣ ерѣре де тінарѣ.
 Verdruß, m., пѣпѣчере, дѣсѣстѣ,
 неказѣ, сѣпѣрѣре; er thut es mir
 zum — e, мі џ фаче ꙗн неказѣ.
 Verdrusten, v., свѣпорезѣ, ессележѣ.
 Verdunstet, a., мѣчедѣ, че мірѣсѣ
 а цінѣтѣ ꙗнкісѣ.
 Verdunsten, v., опѣческѣ, ꙗнтѣнекѣ.
 Verdunstung, f., опѣчітате, ꙗнтѣ-
 нечіме.
 Verdünnen, v., а сѣпѣга, а рѣрі.
 Verdünnung, f., сѣвѣіере, рѣріре.
 Verdunsten, v., свѣпорезѣ.
 Verdunstung, f., свѣпорѣчѣсне.
 Verdursten, v., а мѣрі де сете.
 Verdüſtern, v., а ꙗнтѣнека, а опѣчі.
 Veredeln, v., ꙗнновілітежѣ; ꙗнтѣв-
 пѣтѣдескѣ, пѣрѣекціонезѣ; ver-
 edeltes Obst, нѣме ꙗнтѣвпѣтѣдіте.
 Veredelichen, v., мѣрігѣ (не фатѣ),
 ꙗнсорѣ (не фѣчорѣ), кѣсѣторескѣ
 (не зѣмлі).
 Veredelichen, f., мѣрігаре, ꙗнсѣ-
 рѣре, кѣсѣторіре.
 Verehren, v., опорезѣ (цінстескѣ),

реснепреж; **Jemandem etwas** —, а оаче знѣ дарѣ, презентѣ.
Verfasser, m., adorъторѣ, дикіиъ-торѣ; admirъторѣ.
Verfassung, verfassungswürdig, a., onopърдѣ, onopaverѣ, реснептаверѣ.
Verführung, f., adoprare, клѣтѣ, дикіиаре; реснеутѣ; дарѣ.
Verfeiden, v., жърѣ, овлерѣ кз жърътѣнтѣ.
Verfein, m., знисне, соіетате.
Verfeinbaren, v., знескѣ, дмпрезнѣ; копѣдеперѣ.
Verfeinbarlich, a., зніверѣ, дмпрезнаверѣ.
Verfeinbarung, f., знисне, резнисне; днвоіре.
Verfeinfachen, v., сімплііікѣ.
Verfeinfachung, f., сімплііікѣцѣне.
Verfeinigen, v., знескѣ, дмпрезнѣ; реаднѣ; сіѣ —, а се зні.
Verfeinigt, part., знітѣ, дмпрезнатѣ.
Verfeinigung, f., знисне.
Verfeinigen, v., decemempepeѣ, ісозезѣ; deraieзѣ, вѣндѣ кз амѣвнта.
Verfeinzelung, f., decemempepeтѣнтѣ, ісозѣтѣнтѣ; вѣнзаре кз амѣвнта.
Verfeiteln, v., зѣдърніческѣ, німіческѣ (планѣ), талѣ дѣнтѣ не сокотѣлѣ; дежокѣ.
Verfeitelung, f., зѣдърнічере, німічере, рестърнаре (а знѣ планѣ).
Verfeitern, v., псроезѣ, оакѣ сѣ къръ псроіеле, сѣспрежѣ.
Verfeiterung, f., сѣспрежѣцѣне.
Verfehlen, v., decpecreзѣ.
Verfehden, v., а мѣрі.
Verfehen, verfehen, v., знгвстезѣ, стрпитезѣ.
Verfehung, Verfehung, f., знгвсгime —, der Vorhaut, сімѣсѣ.
Verfehen, v., ласѣ de moштеніре; etwас auf einen —, а теста чева кѣва.
Verfebung, f., лѣсаре de moштеніре.
Verfeben, v., преоакѣ дн церълѣ.
Verfebung, f., преоачере дн церълѣ.
Verfezen, v., мінералісезѣ.
Verfewigen, v., веѣніческѣ, етернісезѣ; der Verewigte, репосарѣлѣ; Ihr verewigter Water, дн Do-

mnsѣ еерічегѣлѣ тѣ пѣрнте; сіѣ —, а се оаче немѣрпторѣ.
Verfehlen, v., копсѣтѣ олѣкѣрдѣ.
Verfehrbar, a., стръпортаверѣ.
Verfehren, v., стръпортѣ, еспортѣ; клѣтѣрескѣ; die Wege sind —, дрѣмѣрле сѣнт ергікате; der Fuhrmann hat сіѣ —, кѣрѣшѣл а грешітѣ дрѣмѣл; den Zoll —, а дн-шеѣла vama; seine Sсhіcht —, а'шл оаче треввінѣ; grausam mit Jemandem —, а трата крѣдѣ по чінева; nach der Strenge —, а пкрѣде кз асрпме.
Verfehrungsart, f., псрчесѣрѣ, про-чедѣрѣ; методѣ.
Verfehl, m., дѣрѣтаре, рвінѣ; кѣ-депе; сѣдепе; періеѣ; апнере; — der Gesundheit, пердепеа сѣ-пѣтѣцѣ; — eines Weсhsele, дм-плініреа термінѣл сінет камвіл; — der Sitten, demoralісѣдісне.
Verfehlen, v., каде; скаде, се дѣ-рѣтѣ, се рвінѣ; дѣ днаноі (пѣ-тереа, грѣсімеа); каде (морѣ, дн пѣкате, дн педѣсѣ); апнѣне; се перде (amanerѣлѣ, зѣлорѣ, пріп дмплініреа термінѣл); се дм-плінеште термінѣл (камвіл); auf etwас —, а да престе чева: in Strafe —, а кѣдѣ дн педѣсѣ; das Pfand іst —, зѣлорѣ е пер-дѣтѣ.
Verfeällig, a., копѣскаверѣ.
Verfealltag, m., Verfeallzeit, f., зіоа, тімнѣл дмплініреі (сінет камвіл); термінѣ де платѣ.
Verfeälſchen, v., оалсііікѣ; корѣмнѣ, соісгезѣ; копѣрѣоакѣ; пласто-граеезѣ; dieser Wein іst verfeälſcht, вінѣл ачесте е мѣстекатѣ.
Verfeälſcher, m., оалсііікѣторѣ (кал-псѣсѣл дн Іп.).
Verfeälſchung, f., оалсііікѣцѣне.
Verfeangen, v., ажѣтѣ, прпнде, аре оенрѣ; die Arznei will nicht mehr —, medікѣтѣнтѣлѣ нѣ mal прпнде; die Warnungen — nicht, сѣвѣлѣл п'ажѣтѣ; сіѣ —, перде ресѣола-реа оѣрпндѣ (кѣнл); се'пѣондѣ (вѣнтѣ); in Streit —, днзѣркатѣ дн чѣрѣ.

Bersänglich, a., канциосъ, амъиторъ;
eine — Frage thun, а поне-о
дипреваре канциосъ.

Bersänglichheit, f., канциоситате.

Bersärbern, v., а скима феде, а
фаче феде-феде; а титъри реж.

Bersassen, v., компанъ (о карте);
pedirъ (знъ зисрналъ).

Bersasser, m., авторъ.

Bersasserin, f., асторигъ.

Bersassung, f., компанереа (знаи
къргъ); конситъционеа (знаи герл);
оргънисъционе; дикънсъционе, старе,
пъсетъръ; seine Sachen sind in
der besten —, тревиле сале сьнт
дн стареа че а маъ вьпъ.

Bersassungsmäßig, a. шî ad., кон-
ситъционалъ.

Bersassungswidrig, a. шî ad., не-
конситъционалъ.

Bersassungsurkunde, f., картъ, шартъ
конситъционалъ, конситъционе.

Bersaulbar, a. шî ad., пьтрезиверъ.

Bersaulen, v., пьтрезеште, се стрикъ.

Bersaulen, s. n., пьтрезире, гьпъ-
ширъ (de dingl).

Bersaulenzen, v., негрѣескъ, пердъ
din лене; die Zeit —, а перде
тимълъ неъкъндъ нимика.

Bersachten, v., арьжъ (лптъндъме),
свѣдѣнъ, тьпъдѣнъ; die Freiheit
—, а аьра ливертатеа.

Bersachter, m., арьрторъ.

Bersachtung, f., арьраре.

Bersahen, v., а нъ нимери, а грешî
(ginta, дръмълъ); ich werde nicht
— zu kommen, нъ воисъ лиси а венî.

Berscheiden, v., а мî фаче инимикъ.

Bersfeinern, v., рафинеъ, свьдѣеъ;
полиеъ, кьлтивеъ; den Geschmack
—, а свьдѣ гьсетълъ; die Sitten
—, а подî моралъриле.

Bersfeinerung, f., рафинемънтъ; оir.
поитегъ.

Bersfertigen, v., а гьтî, а фаче, а
фаврика; компанъ.

Bersfertiger, m., фькторъ, фаврикъ-
торъ; компаньторъ.

Bersfertigung, f., фаврикъционе, фа-
чере, гьтире; компанъсѣционе.

Bersfeuern, v., консъмъ prin фокъ;

Bulver —, консъмъ дандъ (къ
арме де фокъ).

Bersilzen, v., местекъ.

Bersinstern, v., дптънекъ; sich —,
се дптънекъ.

Bersinsternung, f., дптънекаре, опъ-
читъръ; екаиасъ (de соре).

Berslochten, v., дпплетескъ; дп-
къркъ; in eine Sache verslochten
sein, а фî компличе, а фî аместе-
ватъ, дпкъркатъ дп чева.

Berslochtung, f., дпплетире; дпкър-
каре.

Bersleischen, sich, а се карпифика.

Bersleischung, f., карнефѣкъционе.

Bersliegen, v., се перде, се дьче,
трече (свьръндъ).

Bersließen, v., декъръ, трече; im ver-
stossenen Jahre, дп аьнълъ трекьтъ.

Bersliesung, v. Berfluß.

Berslösen, v., факъ съ къръ; Holz
—, стрьпълетескъ (лемне).

Berslösen, n., стрьпълетире.

Bersluchen, v., вьстемъ, апатемî-
сезъ; дпжъръ.

Berslucht, a., вьстематъ, афъричитъ;
das ist ein — er Kerl, зста е знъ
вьстематъ, знъ ширетъ; es ist —
falt, е фбрте фпргъ, ал дракълъ
фпргъ.

Berslucht! int., вьстемъ! ал дра-
кълъ! фпреар афъричитъ!

Bersluchung, f., вьстемаре, апате-
мисаре.

Bersluß, m., кърпере, декъркъ; nach
— von zwei Monaten, дьпъ дьъ
лси.

Bersfolg, m., вртаре, конпъционе.

Bersfolgen, v., алеръ дьпъ, вртъ-
рескъ, гонескъ; конпънеъ; черкъ;
die Feinde —, пригонескъ не инî-
микъ; sein Recht —, а 'шî къста,
черка дрепълъ.

Bersfolger, m., вртъроръ, пригониторъ.

Bersfolgung, f., пригонире.

Bersfolgungssucht, f., манî de pri-
gonire.

Bersfressen, v., а'шî тьпъа, прьпъдî
(авереа).

Bersfrieren, v., дпгедъ, морîs de
фпргъ.

Bersfrozen, a., дпгедатъ, фпргърескъ.

Berfügen, v., ordínk, despnánk; дѣ-
токнѣскѣ, пнѣ ла кале; sích —,
а мерѣе, а се дѣче (знѣва).
Berfügung, f., ordíne, despnásečínz,
пнѣре ла кале.
Berführbar, a., стрѣзртаверѣ; оír.
че се пóте амѣи.
Berführen, v., стрѣпортѣ; амѣѣскѣ,
корѣмпнѣ, скотѣ dín míngl (dín
nenenl), пнѣ ла тѣнѣ; einen
Lárm —, а оаче лармѣ.
Berführer, m., амѣциторѣ.
Berführerisch, a., амѣцочосѣ; лíní-
чосѣ, атрѣмѣте.
Berführung, f., стрѣпортѣ (de марѣ);
амѣпíре, скóтере dín mínte.
Berfüttern, v., консѣмѣ дн пѣтрѣдѣ
(de víre); das ganze Heu íst schon
verfüttert, с'а тѣпкатѣ жам тотѣ
оѣнѣ; ích lasse meinen Pferden
nichts als Hafer —, цínѣ калí пѣ-
маí кѣ оѣсѣ.
Bergaffen, sích, v., ампíрѣ, рѣтѣнѣ
кѣ гѣра кѣскатѣ (вѣзѣндѣ о оѣрт-
сеце); me 'namorezѣ.
Bergähren, v., днчѣгѣ de а dosní.
Bergallen, v., дпамѣрѣскѣ, дпмилѣ
de оѣре, дпвенíнѣ.
Bergalloripen, sích, v., а скѣпа дн
оѣгѣ; а оаче о перозíѣ.
Bergangen, a., пасатѣ, трѣкѣтѣ; —e
Zeit, tímnѣ пасатѣ.
Bergangenheit, f., трѣкѣтѣ, пасатѣ.
Bergänglich, a., пасачерѣ, трѣкѣторѣ,
перíчосѣ, оѣгарѣ.
Bergänglichkeít, f., пѣстѣторíѣ, стрí-
кѣчíне; дешерѣчíне.
Berganten, v., вѣндѣ ла лíчítѣчíне
(ла mezarѣ, ла каре дѣ маí мѣлѣ).
Bergantung, f., лíчítѣчíне.
Bergattern, v., дпгрѣтѣскѣ, дпкíдѣ
кѣ грѣтíт; adsnѣ soldačí (вѣзѣндѣ
dova).
Bergatterung, f., díe — (schlagen,
asate de adsn pe (mílit)).
Bergeben, v., даѣ; íертѣ; пѣтѣскѣ
(вамѣ); einem etwas —, íертѣ
чева кѣва; díe Karten —, дп-
парѣтѣ рѣѣ кѣрѣцле; mit Gift —,
дпвенíнезѣ, отрѣвѣскѣ; sein Recht
—, а 'mí da дрѣнтѣлѣ сеѣ.

Bergehen, ad., дпѣдартѣ, дпде-
мерѣтѣ, деачѣва, оѣрѣ оѣлосѣ.
Bergehlich, a., íертаверѣ; дешерѣтѣ.
Bergehlich, ad., дпдемерѣтѣ.
Bergehlichkeit, f., пѣоѣлосíчнѣ.
Bergebung, f., íертѣчíне; гѣсарѣа
пѣкатѣлорѣ; дпгрѣдсíчнѣ; чѣсíне
(de дрѣнтѣ); um —! íертѣчíне!
кѣ воíа Драде! сѣ пѣ'дí оíѣ кѣ
сѣпѣрѣе!
Bergegenwärtigen, v., репрѣсѣтѣ;
sích etwas —, а'mí дптíви чѣва.
Bergehen, v., трѣче, кѣрѣ, се дѣче,
перѣ, оíнезѣ, се гонѣште, мóре;
die Zeit vergeht, tímníкѣ трѣче;
der Schmerz vergeht, дѣрѣеа дп-
чѣтѣ; im Feuer —, а перí дп
оѣкѣ; vor Gram —, а мопí де
пѣказѣ; das Gesicht vergeht mir,
mí се сѣвѣште ведереа; das Hö-
ren und Sehen möchte einem —,
ачѣста те дпмíе de оíорí; sích
—, а се рѣтѣчí; а грѣшí; а'mí
кѣлка овлѣгѣчíнеа; а ícsi дп
впнѣкѣвíчнѣ; sích thátlich an ei-
nem —, а pídíка тѣпа асѣпѣра
кѣва.
Bergehen, n., **Bergehung**, f., грѣ-
шѣлѣ, пѣкатѣ; трѣчѣре, кѣрѣре,
перíре; línсѣ de впнѣкѣвíчнѣ;
— wider sein Amt, прѣварíкѣчíне.
Bergelstern, v., снíпíтѣалíсеzѣ.
Bergelten, v., респлѣтѣскѣ; Gott ver-
gelte es euch! Dzeѣ сѣ'glí dea ínel
Gutes mit Bösem —, а ресарíтí
вíнеде кѣ рѣѣ: Gleícheѣ mit Gleí-
chem —, а мѣсѣра 'кѣ ачѣсамí
мѣсѣрѣ.
Bergelster, m., респлѣтíторѣ; ресѣ-
кѣторѣ.
Bergeltungsrecht, n., дрѣнтѣ de ре-
прѣсалíт; дрѣнтѣ de talíне (а
скóте dínte пѣтрѣ dínte).
Bergesellschafteten, v., ме дпсеоѣскѣ,
ме резнѣскѣ дп содѣтарѣе.
Bergeffen, v., зíтѣ; sích —, а 'mí
zíta de ceno; wer sollte sích so
—? чíне сѣ'mí zíte de cíне кѣлѣ
дпгр'атѣтѣ?
Bergeffenheit, f., зíтѣре.
Bergeßlich, vergeffen, a., зíтѣверѣ, че
сѣ пóте зíта, зíтѣскѣ.

Bergenden, v., a picini (авочена) и колтаи, a пръвѣт стареа.

Bergender, m., piciniторѣ, колтаиторѣ певнѣт.

Bergewiffen, v., ассекрѣ; черти-икѣ, адеверезѣ.

Bergewiffenung, f., ассекраре.

Berglefen, v., вѣрск (апѣ), ресеп-дескѣ; unſchuldige Blut —, и вѣрса стѣде певноватѣ.

Bergiften, v., днвенинезѣ, отръвескѣ ѿг. моллсескѣ.

Bergifter, m., днвенинѣторѣ, отръ-виторѣ.

Bergifterei, f., отръвиторе.

Bergiftung, f., днвениноре.

Bergifunneinnicht, n., nstmesita (ѳлоре).

Berglaffbar, a., витриѳиверѣ.

Berglaffen, v., витриѳиезѣ, проѳакѣ дн глѣжѣ.

Berglaffung, f., витриѳиѣдѣсно.

Berglaffung, v., верницезѣ.

Bergleich, m., компѣръѣдѣсно, ассем-поре; паралелѣ; днвоире, тран-сакѣдѣсно; gũltiche —, днпѣчѣире кз вѣпа; ohne —, ѳѣръ ассем-поре; in —, дн компѣръѣдѣсно.

Bergleichbar; **vergleichlich**, a., ком-параверѣ.

Bergleichen, v., компарѣ, ассемпнѣ, копоронтѣ (кз ориѣналѣ), пнѣ дн паралелѣ; днвоирескѣ, днпѣ-ческѣ; sich —, a се ассемпна, a се компара; a се днвои, дн-пѣчи; **vergleicht euch darũber**, дн-воиѣвѣ; sich wegen des Preises —, a се ажнѣде ла преѣдѣ.

Bergleichmãffig, a., конвенѣионарѣ.

Bergleichung, f., компараѣдѣсно.

Bergleichungsgrad, m., —stufe, f., gradѣ компаративѣ, трѣпнѣ де ком-пѣръѣдѣсно; die erste, zweite, dritte —, поситивѣ, компаративѣ, свѣр-лативѣ.

Bergleichungsweise, ad., prin ком-пѣръѣдѣсно.

Bergliedern, v., органѣцезѣ.

Berglimmen, v., се ориѣде пѣгнѣ кѣте пѣгнѣ.

Berglũſen, v., се десѳокѣ пѣгнѣ кѣте пѣгнѣ; ѿг. се стѣпде.

Bergnũgen, v., десѳѣтѣ; дндестѣ-

чезѣ (не вѣдѣворѣ); sich —, a се десѳѣта.

Bergnũgen, n., десѳѣтаре; пѣчере; ihm —, din пѣчере; einem ein — machen, a ѳачѣ о пѣчере кѣтѣ.

Bergnũgt, a., мѣлѣзмнѣтѣ, десѳѣтатѣ; дндестѣлатѣ; веселѣ, вѣкрѣосѣ, ларѣ.

Bergnũgung, f., десѳѣтъѣдѣсно.

Bergnũgungsfucht, f., dare ла пѣ-чери.

Bergolben, v., днаспезѣ, полѣескѣ кз аѣрѣ.

Bergolber, m., днаспиторѣ.

Bergoldpinſel, m., пенелѣ де дна-спитѣ.

Bergolbung, f., днаспитѣрѣ.

Bergõnnen, v., днпѣдѣтѣ, даѣ воие, свѣрѣ, пермитѣ.

Bergõttern, v., зѣѳикѣ, днзеескѣ, пнѣ дн рангѣтѣ зѣлорѣ; ѿг. идололатрезѣ.

Bergõttering, f., зѣѳиѣкъѣдѣсно, дн-зѣире; апотѣсѣ; ѿг. идололатрѣ.

Bergaben, v., днпортѣнтѣ, дн-грѣнѣ, варѣ дн пѣтѣнтѣ, днде-резѣ; sich —, a се днкѣде кз шанѣтѣ; a се рѣтраѣе дн снпѣ-рѣтѣ; ganz in Bũchern — sein, a ѳи кѣдѣдатѣ дн кѣрѣ.

Bergabung, f., днгрѣнтѣрѣ.

Bergreifen, sich, v., се вѣнде, се консѣтѣ, се трѣче, се кѣтѣшѣте (марѳа, кѣрѣи пѣтѣ.); се склѣп-тѣшѣте (мѣпа); се ia зна пѣнѣрѣ алѣ, се склѣпѣтѣ (чѣва); sich an einem —, a рѣстрѣта (не чѣнева), a пѣдѣка мѣпа асѣвѣра; a вѣтъма; sich an etwã. —, a се аттѣнде де чѣва (оурѣтѣ); sich an fremdem Gute —, a ла лѣкрѣ стѣрѣнѣ; sich an der Kaffe —, a ѳѣра ванѣ din кассѣ; das Buch hat sich, oder ist vergiffen, тѣте ѳесемпларѣе де аѣчѣстѣ картѣ с'ãз вѣндѣтѣ; sich an heiligen Dingen —, a про-ѳана чѣде сѳинѣте.

Bergreifung, f., вѣндере; склѣпварѣ; аттѣндере; аттѣнтатѣ; проѳѣлѣ-ѣдѣсно, склѣпѣре (дѣлѣкъѣдѣсно).

- Berggröbern**, v., дигроекъ; кр-
ште, с'адиоце; оф. есаперезъ.
- Berggrößerungsglas**, n., микроскопъ
(инструмънтъ че търеще лъкъ-
рие).
- Berggrünen**, v., вештезеште, дичётъ
de a mal днверзи.
- Bergüthen**, v., deodasнъ, деснъ ескъ;
рестрзежъ, резониокъ.
- Bergütung**, f., deodънъмънтъ.
- Berhad**, m., гъятаръ, де арворе
(лемне).
- Berhaft**, m., Berhaftung, f., арестъ,
арестире, приндере, днкидере; in
— nehmen, а ареста, апринде ми
а днкиде.
- Berhaftbefehl**, m., ordиnъиsне de
арестатъ; ein geheimer —, ordи-
нъиsне секретъ ренескъ (mal дн-
пайнте дн Франца) de арестатъ.
- Berhaften**, v., арестезъ; стаъ взнъ,
снпъ овлегатъ.
- Berhageln**, v., а еи вътвъ (стрикатъ)
de рpидиnъ.
- Berhalten**, v., а се перде дн аеръ.
- Berhalten**, v., цинъ, ридиnъ, аскндъ,
се репоръ; den Zorn —, а кон-
тени, сесъ концине мъния; sich —,
а се перта; die Sache verhält sich
so, греса стъ аша; die Höhe ver-
hält sich zur Breite wie 6 zu 3,
пъиsнеа с' арс ла гъиsне ка 6
ла 3.
- Verhalten**, v. Berhaltung.
- Verhältniß**, n., репортъ, режъиsне;
старе, черкостаре, днпрепъраре;
кзвипъ; пропорциsне; nach —,
дн пропорциsне, дн рапортъ; glück-
liche —, старе есривитъ, днпре-
цъсрри взве.
- Verhältnißmäßig**, a., пропорционатъ.
- Verhältnißregel**, f., регалъ пропор-
ционалъ.
- Verhältnißwidrig**, a., деспропор-
ционатъ.
- Verhältnißwort**, n., преисъиsне.
- Verhältnißzahl**, f., логаритмъ.
- Berhaltung**, f., цинере, ридиnътъ (de
пшаръ).
- Berhaltungsbefehl**, m., —regel, f.,
ordine, регалъ de пертаре, ир-
стражъиsне.
- Berhandeln**, v., вндъ, даъ, ме dec-
оакъ (прин вълзаре); trаттежъ,
— пенациезъ; десватъ.
- Berhandlung**, f., вълзаре, десвачере
(прин вълзаре); перодъиsне; dec-
вътъмънтъ.
- Berhängen**, v., днвлескъ, аконеръ
къ вълъ; десорънежъ, ласъ ор-
неле (ла калъ); destinъ, зрескъ.
сорческъ; dekretежъ, determinъ,
хотърскъ; mit verhängtem Zügel,
къ орънеле гъсате; die Vorsetzung
hat es so verhängt, аша а врстъ
соргеа, аша mia фостъ зрета;
eine Strafe über einen —, а de-
крета о педенсъ.
- Berhängniß**, n., сортъ, зретиъ, ес-
талитате; —voll, a., фаталъ.
- Berharren**, v., ремиnъ, стърсескъ,
персиотъ; ich verharre hochachtungsvoll;
амъ опореа а ръмъне н
профандъ стимъиsне; bei seiner
Meinung —, а стъръи гънъ ир-
перес са.
- Berhartung**, f., ръмъниnъ, стъръи-
нъ, персиотинъ.
- Berharteten**, v., днкорпенте, се дн-
артомешъ (плага) принде скоръ.
- Berhärten**, v., днасреште, се и-
търеште, се 'ндарзеште; das Gesh
hat sein Herz verhärtet, аргинъ
ia днперитъ inima.
- Berharzen**, v., днръминежъ, аконеръ
къ ръминъ.
- Berhaft**, a., зржчоскъ, зржверъ.
- Berhättseln**, v., десмердъ, ресолъ.
- Berhau**, v. Berhad.
- Berhauben**, v., днпроводескъ, дн-
кълъезъ.
- Berhaufen**, v., ресколъ, респн-
дескъ prin скъларе; das Leben
—, а'шл да сълетъзъ, а мари.
- Berhaufen**, v., талс, кърткъ; днве-
декъ, днкидъ кадеа къ арворт гънъ
ми арзкаци кржчшкъ; sich —, а
нз нимери къ ловитра (дн скри-
ма); sich im Reden —, а'шл кон-
тръжче.
- Berhausen**, v., а'шл picini каса (а-
вереа).
- Berheben**, v., талс режъ (кърдме дн

Verfräppeln, v. a. ші п., се чп-
пеште, се олопеште; скігъвекъ,
стропшескѣ = (estropier фр.)
Verfühlen, v., рекорескѣ, ръческѣ.
Verfummern, v. a., секъестрежѣ; а-
търъскѣ, търърѣ, стрікѣ (взкріа
шчл.) — v. n., се вестезеште,
перо.
Verfummern, f., секъестрѣ.
Verfündigen, v., пзаликѣ, даѣ де
штре, дпштіндежѣ, дпкъпштін-
дежѣ; презикѣ.
Verfündigung, f., пзаликѣштне, дп-
штіндаре; — Maria, Бзнавештре.
Verfräppeln, v., дподѣ; вогрежѣ; ein
Mädchen —, а ватжокорі пе о
фатъ.
Verfürzen, v., скъртежѣ; den Lohn
—, а траде дп лѣѣ; die Zeit
—, а петрече тпмъ.
Verfürzung, f., скъртаре.
Verlachen, v., іаѣ дп рѣсѣ.
Verladen, v., еспортѣ (марѣ); дп-
каркѣ реѣ.
Verladung, f., дпкъркъръ; — zur
See, дпвѣркърънѣ; — schei-
n, m., чедълѣ де дпкъркатѣ; — s-
tufen, pl., спесе де спедігшне.
Verlag, m., тппаралѣ; фндълѣ тп-
рпсрѣ (знѣ кърп); ein Buch in
— nehmen, а тпърі къ нелѣіаа
са о карте.
Verlag-artikel, m., — buch, n., карте
тпърпѣ къ спеселе знѣ лпсрѣ;
— buchhandlung, f., лпсрѣ де
кърп едате къ спеселе лпсрѣлѣ;
— kosten, pl., спеселе тпърпсрѣл,
едѣтсрѣ; — recht, n., дрепѣ, прп-
віленѣ тпърпсрѣл.
Verlahmen, v., а deveni склошѣ (ir.
zoppo).
Verlammen, v., лемѣ ѣ оіа.
Verlangen, v., черѣ; дорескѣ, по-
ѣтескѣ; mi e dorѣ; nach etwâ
—, а погѣ чева.
Verlangen, n., дорпнѣ, поѣтѣ; — s-
werth, a., дорпверѣ, поѣтпверѣ.
Verlängern, v., прелъндескѣ; etindѣ;
fir. prorogѣ.
Verlängerung, f., прелъндпре; про-
рогѣштне (и. е. де прѣлѣмнѣтѣ).
Verlarven, v., масчезѣ; се ларѣ,

се ѣаче пѣлпштѣ (іасемта).
Verlassen, v., ласѣ (prin vindere,
дпкрпере шчл.) дп тѣлпѣ кѣва;
desproprietzѣ; пѣрѣсескѣ, ласѣ (знѣ
ложѣ); іаѣ зіоа вѣлѣ, sich auf etwâ
—, а се дпкреде, а се резіма
(дп, пе чева).
Verlassen, a., гъсатѣ, пѣрѣсітѣ.
Verlassenschaft, f., гъсатѣ, монте-
пипе, клпронотпѣ.
Verlassung, f., гъсѣмнѣтѣ, пѣрѣсіре.
Verlâstern, v., деѣлмѣ, клеѣетескѣ,
хлѣсескѣ.
Verlaub, m., mit —, къ пермпісіане.
Verlauf, m., декърскѣ, тречере (de
timus); кърскѣ (знѣ пасе); den
ganzen — erzâhlen, а історісі дп
ѣрѣ дп пѣрѣ.
Verlaufen, v. a., einem den Weg —,
а тѣа кѣва дрѣмѣ; fir. превпкѣ,
апѣкѣ дпашпте; v. n., декърпе;
die Zeit verläuft schnell, тпмъ
трече істе; sich —, се трече,
се перде, се скърпе.
Verlaufen, a., трексѣ, пасатѣ; пѣ-
тѣчѣтѣ; ein —es Stück Vieh, ѣ
вітѣ де прпнасѣ (пѣтѣчѣтѣ).
Verläugnen, verleugnen, v. a., нерѣ,
денерѣ, пенерѣ; sich selbst —, а
се гърѣда (де кредпнга са).
Verläugnung, f., нерѣштне; seiner
Selbst —, авнерѣштне, гърѣдаре
де сене; Gottes —, атеіснѣ.
Verläumben, v. Verleumben.
Verlaufen, v., а се дпмедъста, а
се дпашѣ де пѣдкѣ.
Verlauff, -part., недкклоѣ.
Verlauten, v., се ворѣеште, дпмъ
ѣалма; es will —, се зпче, се
ворѣеште, sich — lassen, а ѣаче
кпноксѣтѣ.
Verleben, v., петрекѣ віада, дп
трѣсескѣ вѣкѣлѣ.
Verleihen, v., морѣ де сете.
Verleiert, a., делпкатѣ, ппшпнпчѣтѣ.
Verlegen, v., српмѣтѣ, српмѣнѣ;
dicke; пердѣ; дндестълѣжѣ;
провъжѣ (къ марѣ); тпърескѣ
къ спеселе меле; die Soldaten
—, дісчочезѣ coldagil; ich muß
mein Federmesser verlegt haben,
трѣссе съ'мѣ ѣіѣ пердѣтѣ пенпчѣлѣ.

Vermächtniß, n., логатъ; поштенипе (авере лъсатъ); тегтмънтъ, diargъ.
Vermachung, f., актънаре; логаре, тегтаре.
Vermalen, v., копсэмъ зъгръиндъ.
Vermählen, v., мъритъ, длеоръ.
Vermählung, f., късърорпе.
Vermahnen, v. Ermahnen.
Vermaledeien, v., влъстемъ, малезикъ.
Vermaledeung, f., влъстемаре, малезичисне.
Vermänteln, v., коперъ.
Vermauern, v., днкидъ къ мъръ, зидъ, мърезъ; копсэмъ зидиндъ.
Vermauthen, v., пълтескъ ватъ.
Vermehren, v., днтмълескъ, адаоръ; амалиѳкъ.
Vermehrer, m., адаоръторъ.
Vermehrung, f., адаоръмънтъ; — **Wörterchen**, n., партикъл адаорътивъ.
Vermeiden, v., днквцъръ, те ферескъ, фсгъ, околескъ.
Vermeidung, f., ферипе (schifare ит.).
Vermeinen, v., свпнъ, пренпнъ.
Vermeint, vermeintlich, a., пресънъсъ, крвзтъ.
Vermelden, v., анъчидъ, факъ къноскътъ.
Vermengen, v., аместекъ, копфндъ.
Vermengung, f., аместекътъръ, копфндъмънтъ.
Vermessen, v., месъръ (знъ къмнъ); **sich** —, а се сзтеци, а'мъ emi dia месъръ, а пресънне de cene зрѣ мълъ, а ѳи аргантъ; а грѣми месърндъ.
Vermessen, v., сзтецъ, аргантъ; — **heit**, f., аргантъ, сзтеци; **сфонтеръ**; — **sich**, a., къ сзтеци.
Vermiethen, v., днкиреъ, иаъ локанис, даъ дн кире, апендъзъ; **sich** —, а се нъими, а се въга къ сѣмъри.
Vermiethen, m., днкиреоръ, локъторъ.
Vermindern, v., днтмънеъ, микшорезъ; редкъ.
Verminderung, f., днтмънарпе, редкъисне; — **спорт**, n., димнънъ.
Vermischen, v., аместекъ, копфндъ; **sich fleischlich** —, те мърезнъ.
Vermischung, f., местекътъръ, мѣстъръ; **die fleischliche** —, дмърез-

наре, коитъ; — **срегъ**, f., регла алеръисне.
Vermisfen, v., аола, иаъ сама къ лѣнсеште чева; а допи, а ѳи допиръ; **man wird mich nicht** —, нъ се ва иа де самъ лѣнса теа; **man hat Sie heute in der Gesellschaft vermisft**, лѣнса дъмитале дин социетате а ѳостъ сѣмъгъ; **dieser brave Mann wird vermisft**, ачестъ омъ врасъ е таре допиръ.
Vermitteln, v., мѣжлоческъ; днтревинъ, нерогиеъ; днтвакъ.
Vermittelt, праер., prin (мѣжлочиреа), къ (ажторълъ); — **der Hilfe Gottes**, къ ажторълъ хъ Дзеѳ.
Vermittelung, f., мѣжлочире, днтрепънере, днтрепѣнѣисне.
Vermodern, v., мъчезескъ, девинъ мъчедъ; пстрезескъ.
Vermoderung, f., мъчезире, пстрезичисне.
Vermöge, праер., дн пхтереа, мѣжлочиндъ, prin, дн зртареа.
Vermögen, v., почъ, амъ пхтере, сзнтъ дн старе; **viel bei einem** —, а авѣ маре тречере.
Vermögen, n., пстрѣгъ, пхтере, факъитате, фортъ, каначетате; авере, вьнъри, мѣжлоче; — **zu bezahlen**, дн старе de а пълти (не кредитори); — **steuer**, f., даре не авере.
Vermögend, a., каначе, авътъ, къ старе.
Vermorffen, v., пстрезеште.
Vermuthen, v., а се маска, а се стръвести.
Vermuthung, f., маскаре, стръвѣстимънтъ.
Vermuthzen, v., префакъ дн монетъ.
Vermuthen, v., пренпнъ, пресъннъ; **кредъ**, даъ къ сокотѣла.
Vermuthen, n., **Vermuthung**, f., пренпсъ, пресънсъ; копѣнтъръ; апъринъ.
Vermuthlich, a., проваверъ, че се пѳте пресънне; апъринте; **ad de вълъ сѣмъ, пѳте.**
Vernachlässigen, v., нерпидескъ.
Vernachlässigung, f., нерпидѣнъ.
Vernageln, v., днквѣа, а вате къ квѣе, а цѣнтси; **das Pferd ist ver-**

nagelt, казнь кабогъ атинсѣ оиндѣ да знѣ калѣ.
 Vernagelung, f., фактиертъ (= it. inhiodatura).
 Vernähen, v., факелѣ нѣ ксертъ; allen Zwiern —, а консма тогъ ада косъндѣ.
 Vernarren, v., сьнтѣ, девинѣ повъндѣ; das Geld —, а нелатѣ невинеште; sich in etwas —, а issi чева невинеште.
 Vernaschen, v., келъескѣ не ликърил.
 Vernascht, a., ликарѣ.
 Vernehmbar, v. Vernehmlich.
 Vernehmen, v., перченѣ, синадѣ, асдѣ; examine; аскълтѣ, иѣтѣ да дитре-вѣгисне; sich — lassen, кълънтезѣ.
 Vernehmen, n., акъипе, фангелецере; armoni; фамъ, ворве; dem — nach, дьогъ кьм се зиче; mit et-nem im guten — stehen, а ѳи днъзнъ фангелецере, дн armoni.
 Vernehmlich, a., синадѣверѣ, фангели-циверѣ, фертинѣ, кларѣ; —seit, f., фангелециверитате.
 Vernehmung, f., аскълтаре, фатре-варе (de martъr).
 Verneigen, sich, v., а се фанкина, а ѳаче ревериндѣ.
 Verneigung, f., фанкинъгисне, реве-риндѣ.
 Verneinen, v., нерѣ, донерѣ, зисѣ нѣ, зикѣ ва, нѣ кончедѣ.
 Verneinend, a., neratis.
 Verneinung, f., неръгисне; —stweise, ad., дн модѣ neratis, nerati-вълънтѣ; —swort, n., партикулъ neratis.
 Vernichten, v., нимическѣ, стрикѣ, decoingezѣ, decoakѣ; kacezѣ; рѣмнѣ (знѣ контрактѣ).
 Vernichtung, f., нимичере, кълъгисне, decoingare.
 Vernichtend, a., стрикътивѣ = de-structiv.
 Vernichten, v., цинъескѣ.
 Vernunft, f., рационе, минте (ресоудѣ).
 Vernunftlei, f., соѳистертѣ, decni-каре де ѳирѣ.
 Vernunftlein, v., соѳистичезѣ, черкѣ кѣ минте престе месърѣ, decniкѣ ѳирѣ.

Vernunftlein, n., рационъминтѣ прѣ сьвипе.
 Vernunftig, a., рационалѣ, логикѣ, ра-ционалѣ, кѣ минте, кѣ ждикарѣ; prädicte; reden Sie doch —, вор-веште мал кѣ минте; —seit, f., минте сълътобѣ, синадѣ дитрерѣ.
 Vernunftkraft, —fähigkeit, f.; факъ-тате фангелесвалѣ, пьтинга ра-ционалитѣ.
 Vernunftlehre, f., логикѣ; —lehret, m., логикѣ.
 Vernunftler, m., соѳистѣ.
 Vernunftlos, a., динцирѣ де рационе; витѣ.
 Vernunftmäßig, a., рационаверѣ, ро-сонаверѣ, конѳормѣ рационел, кѣ минте.
 Vernunftreligion, f., рационалистѣ, релѣге фьндатѣ не рационе, па-тралистѣ.
 Vernunftschluß, m., сизогикѣ, ра-ционикѣ, резонъминтѣ.
 Vernunftwahrscheinlichkeit, f., адеверѣ де-коневерѣ прин минте.
 Vernunftwidrig, a., контрапѣ ра-ционел, асспѣдѣ.
 Veröden, v. a., decnonъlezѣ, uscriezѣ; рѣinezѣ; v. n., devinѣ demerѣ.
 Veröftern, v., пенерѣ decѣ.
 Verordnen, v., ordnѣ, диконѣ, де-мъндѣ; декретежѣ, прескрипѣ; ре-гъсѣ; im Testamente —, диконѣ прин testamentѣ; ein Brechmittel —, а прески ворътивѣ.
 Verordnung, f., ordnъgисне; де-кретѣ; dienъсегисне; регълъминтѣ.
 Verpachten, v., арендезѣ, даѣ дн арендѣ.
 Verpachtung, f., арендаре (= ср. arrenter).
 Verpachter, m., арендаторѣ (посе-соръкѣ че дѣ дн арендѣ).
 Verpachtbaren, v., парѳиѣкѣ, (факидѣ кѣ нарѣ гронѣ).
 Verpachten, v., фанпавесезѣ, ме 'нармезѣ кѣ скътѣ.
 Verpaffen, v., пълъескѣ (дн кьрд), пердѣ гълъндѣ сѣ грѣкѣ онасисне.
 Verpesten, v., се чьмеште, се ам-пестѣжѣ.
 Verpöhlen, v., парѳиѣкѣ, калъсдектѣ.

Verpfählung, f., парисагъ.
 Verpfänden, v., зьлодескѣ, ипоте-
 чезѣ, амъпътезѣ.
 Verpfändung, f., зьлогѣ, ипотека,
 амъпътѣ.
 Verpfählen, v., амъиперезѣ прѣ.
 Verpflanzen, v., стръпльпътѣ.
 Verpflanzen, m., стръпльпътѣоре (ин-
 стръпът.)
 Verpflanzung, f., стръпльпътѣизне.
 Verpflegen, v., пълъцинѣ, сьсцинѣ,
 пзтрескѣ; казтѣ.
 Verpfleger, m., пзтриторѣ.
 Verpflegung, f., пзтриторъ, сьсцине-
 пътѣ.
 Verpflichten, v., овлегѣ, дндеторезѣ.
 Verpflichtung, f., овлегѣизне, дн-
 деторипе.
 Verpfänden, v., дндепенескѣ кѣ по-
 чьснѣ, дндеръшезѣ.
 Verpfänden, v., ѳщерескѣ, стрикѣ
 дн локѣ сь дрегѣ (чева).
 Verpfänden, v. Auspfänden.
 Verpfändern, v., sein Geld —, а'мѣ
 келъи ванѣ рѣз; sich — mit einer
 Frau, а се дндъди кѣ ѳ ѳемеиъ.
 Verpfändern, verpfändern, v., трекѣ
 тѣмъпъ чѣкълндѣ, воръндѣ тошѣ
 не грѣшѣ, веръи шѣ зскаге.
 Verpfänden, v., рѣсѣнескѣ авереа ла
 кърве.
 Verproviantiren, v., провъзѣ, апро-
 вѣионезѣ; дндестътезѣ (кѣ де але
 тълъкърѣи).
 Verproviantirung, f., апровѣионѣ,
 провѣиопътѣ.
 Verputzen, v., (кемѣ) дегонѣзѣ,
 крепъ, се сварѣ кѣ сьнетѣ.
 Verputzung, f., дегонѣизне.
 Verputzen, sich, v., се стръѳормѣзѣ
 дн крѣсалѣдѣ, дн пѣмѣ (инсекта).
 Verputzen, v., се днѣлѣ prin zme-
 zitate.
 Verquiden, v., (кемѣ) амалгамезѣ.
 Verquidung, f., амалгамъ.
 Verquiden, v., варѣкадѣзѣ, дндидѣ
 гръмъдндѣ оiente.
 Verquiden, f., варѣкатѣ.
 Verquiden, m., тръдъмъпътѣ.
 Verquiden, v., тръдѣзѣ; дескоперѣ,
 даѣ де голѣ, вѣдескѣ.
 Verquiden, m., тръдъторѣ; —ci, f.,

тръдъизне; —сѣ, а, тръдъторѣ,
 перѣидѣ.
 Verquiden, v., свадорезѣ, сѣзмезѣ;
 се трече (мъпѣ).
 Verquiden, f., свадорѣизне.
 Verquiden, v., пъндѣ чева днтръпъдѣ
 локѣ зѣгатѣ.
 Verquiden, v., се трече кѣ свонѣ.
 Verquiden, v., трекѣ дн контѣ; сѣ
 —, се дншалѣ дн сокотѣлѣ.
 Verquiden, v., крепъ, торѣ (oiea).
 Verquiden, v., промѣтѣ анъмѣ ѳаче чева;
 сѣ —, мѣанъкѣ лѣмъа не дѣинте.
 Verquiden, v., маѣинѣ.
 Verquiden, v., кълъторескѣ дѣпарте;
 кълътескѣ кълъторѣндѣ.
 Verquiden, v., сѣмѣиѣ, рѣмѣ.
 Verquiden, v., скрѣнтескѣ, днѣ сарѣ
 дн локѣ,
 Verquiden, n., скрѣнтиторъ.
 Verquiden, v., дндидѣ дръмъл.
 Verquiden, v., ѳакѣ, дрегѣ, есекъезѣ;
 viel zu — haben, а авѣ мълъ де
 а ѳаче, амѣ мълъте ѳакънде; ein
 Amt —, дндепѣнескѣ о дрегъ-
 торѣ; ein Gebet —, а'мѣ ѳаче
 рѣгъчизнеа; seine Nothdurft —,
 а'мѣ ѳаче трѣзѣнга.
 Verquiden, f., ѳачендѣ, ѳачере,
 трѣвъ; спѣдѣизне.
 Verquiden, v., се свълътѣ, се цѣрѣ
 мѣросълѣ.
 Verquiden, v., дндерѣезѣ, дндидѣ
 кѣ зъворѣ, кѣ стѣнге.
 Verquiden, v., дндъизнезѣ, мѣкшо-
 резѣ, редъкѣ ла мѣкѣ; skadъ.
 Verquiden, f., дндъизнаре; —s-
 weise, ad., дндъизнѣндѣ, ськълъндѣ.
 Verquiden, v., ресѣолъ авѣ.
 Verquiden, v., се дндъизнеште.
 Verquiden, n., Verquiden, f., дндъ-
 цѣпътърѣ.
 Verquiden, a., инфѣмѣ, сьдѣларѣтѣ; —
 heit, f., сьдѣларѣтецѣ, инфѣмѣ.
 Verquiden, v., дѣслокѣ, мзтѣ дн локѣ;
 decordinezъ, тзрѣрѣ, ськълъчѣлѣ;
 den Verstand —, а се смѣнтѣ.
 Verquiden, f., смѣнтѣре, ѳренесѣ,
 айрѣпе.
 Verquiden, f., дѣслокѣизне, ськълъ-
 чѣтърѣ.
 Verquiden, v., дѣоимѣ, дѣкпѣдѣтезѣ;

Версфлаг, м., десчърцитаръ (първот)
de скъндспт; паланкъ (ард.); кз-
тмъ, радъ.

Версфлаген, в. а., стрикъ, сваркъ;
ватъ къ кзие; alle Nägel —, а
вате тоте кзиеде; mit Brettern —,
а кзптъши къ скъндспт; eine Stelle
in einem Buche —, а перде па-
саде дптр'о карте оиъгъндъ; ein
Pferd —, а поткови реъ зп калъ;
einen Ball —, а перде о вилъ
(viliaris); vom Sturme — wer-
den, а ои арпкатъ де охртанъ;
sich etwas —, а перде чева; sich
die Stunden —, а'ши перде мз-
штерп (кзмпърторп); —, в. п.,
се дпкълзеште аиа шчл.; das
Pferd hat —, калъкъ а скъпатъ
оръеле; фолосеште, е де дп-
портанцъ; die Arznei will nicht
—, медикъмънтъкъ нъ оаче е-
оентъ; was verschlägt er dir? че
дп пасъ wie? че те фолосеште пе
tine? es verschlägt mir nicht, нъ'ми
пасъ nimika.

Версфлаген, а., оинъ, викленъ, въл-
поис; преоъкзтъ (ширетъ); —heit,
f., оинегъ, викленпъ.

Версфлâmmen, в. Версфlemmen.

Версфлâuderer, в. Версфleiderer.

Версфschletern, в., оакъ мал реъ; de-
gradezъ.

Версфschleifen, в., се скърпе, стре-
коръ, вилъ.

Версфschleirn, в., ме 'пвълескъ.

Версфschleifen, в., точескъ вестмънтъкъ
портъндъкъ.

Версфschleimen, в., дшпъз де мъчл, де
змезелл вълбсе.

Версфschleimt, а. мъкокъ, вълоскъ (вилоскъ).

Версфschleiß, м., копсъмъцисне, тре-
чере, виндере.

Версфschleifen, в., копсъмъ, трекъ,
вълдъ; рилъ портъндъ.

Версфschlemmen, в., дшпъз де помолъ,
де имъ, дппомолескъ.

Версфschleppen, в., портъ, дкъ теръндъ.

Версфschleuderer, м., ръсиниторъ, кел-
титоръ немесзракъ.

Версфschleubern, в., ръсинескъ; вълдъ
съв прецъ; дшпаштпд, даъ къ
пратпа.

Версфschließen, в., дпкидъ; вълдъ; ver-
schlossener Mensch, омъ тькзтъ,
дпкидъ.

Версфschließung, f., дпкидере.

Версфschlimmern, в., девинд тотъ мал реъ.

Версфschlimmerung, f., крештере де реъ.

Версфschlingen, в., дпгидъ, ассоръкъ;
се 'пкълескъ (оиреле); се дп-
плетечеште, дпгъзеште; einen
mit den Augen — wollen, те зидл
съ'л мъчл; —, п., дпгидере =
(it. inghiottire).

Версфschließen, в., даъ пе гътъ дп жосъ.

Версфschlüpfen, в., се скърпе, се 'мвб,
се стръкъръ.

Версфschmachten, в., гъпъзескъ, ме
топескъ, ме вьскъ.

Версфschmachtung, f., гъпгоре, гъпъ-
зере, топере.

Версфschmâhen, в., деспредзескъ, dec-
demuezъ,

Версфschmâhung, f., деспредъ, dec-
demâ.

Версфschmaufen, в., келзескъ пе мъп-
кърп шп вехтърп.

Версфschmelzen, в., копсъмъ, топиндъ;
се коптопескъ (кодбреде); коп-
топескъ.

Версфschmelzung, f., коптопере.

Версфschmerzen, в., дпчетъ а мал сипцп
дзререа, зитъ дзререа; сзверъ къ
рвдаре.

Версфschmieren, в., копсъмъ мъриндъ,
зпгъндъме (п. е. къ помадъ);
viel Papier —, оештелекъ ла
хъртъ.

Версфschmigt, а., оинъ, викленъ, ширетъ.

Версфschnappen, сич, в., а се скъпа
дп гъръ; ме вълдъ (дъндъ дп
гъръ къвинге некъдетате).

Версфschnauben, verschnaufen, сич, в.,
ме рещоъ, ме остоекъ, рещпръ.

Версфschneiden, в., таис; вкълескъ;
копсъмъ тиндъ; рътезъ (= gi-
tagliare), стъкъ, арворп; стрпкъ
крпндъ, тиндъ (вестмънтъкъ);
стаскърезъ (поркъ). ватъ (вер-
вече), жгъпескъ, скопескъ (какъ,
впделъ); alleâ Luch —, а пзпе
тотъ пъпъра.

Версфschneidung, f., стъскъръцисне,
скопере; ретезъгъръ (де арворп).

versehe mit nichts Gutes von ihm, n'amentli nich zni vine dela ez; sie hat sich an einem Affen —, c'a vitari la o momigz (mi na mfa adscz aminre o masiere grea); —, v. n., erore, scznapre din vedere, nevzgarre de cémz; auß —, din erore.

Versehung, f., provicionare, provicisne; nprtarez znei dregztorii.

Versehren, v., vatziñz, striki.

Verseuden, v., trzmitz, spediexz.

Verseudung, f., spediuisne, trzmittere; — ggebühren, pl., provicisne.

Verseugen, v., vzrlesckz, ardz vre szprouacz.

Verseugung, f., vzrlezg.

Verseusen, v., aozndz, kzozndz, daz adznkz.

Verseusung, f., aozndzuisne, kzozndzuzg.

Versezen, v., strzporz, miz din lozk, strzmatz; strzpzatz; atzpztez (zulozesckz); mestekz (lez) metale; respzndz, replikz; dnkidz, varikadez; in's Glend —, ez adzre la miceriz; Wein mit Wasser —, mestekz viz kz ap; einen Schüler in eine höhere Classe —, a prvomi ne znz skozarz.

Versezung, f., strzpszuisne; invercisne (de vorze); mestekzgz (lezgzgz de metale); prvomizne (de skolar).

Verseuzen, v., trekz szspizndz, dn dzete.

Verseuern, v., assekvezz, dnkredingez.

Verseuerer, m., assekzrgz.

Verseuerung, f., assekzrgisne; — szschein, m., czrtioikat de assekzranz.

Verseuden, v., se trece klokotindz, ozrvzndz.

Verseugen, v., szizlez; oir. dnkredingez.

Verseugen, v., deozkz.

Verseubern, v., dnarpiztez; pzeozk dn aruznz (dn monetz marza), vzpzndz.

Verstinken, v., c'aozndz, szkzozndz; —, n., aozndzgzgz, szkzozndzgzgz.

Verstinnlichen, v., ozkz szmpiverz.

Verstissen, v., petrekz mezndz.

Verstossen, a., vezizaz, veztorz, daz la vezgzgz.

Verstöhnen, v., pazczokz, dnprakz; szvaz (pzkatz prin szcz.)

Verstöhnet, m., pazczokzgzgz, dnprczvztorz.

Verstöhnlich, a., pazczikz, pazczokz; —zeit, f., pazczicz.

Verstöhnopfer, n., jeztoz, viztiz de dnprczkare (a pzkateloz).

Verstorgen, v., vorzgz grizgz; provzdz; zu — haben, amz sz viz (ozmiaz); seine Tochter —, a'viz amezza (mzrita) oata.

Verstorgung, f., provicisne; nprtare de grizgz.

Verstparen, v., kvezz, veziz (ne algzdaz).

Verstpaten, sich, v., viz gzrziz, dnprziz.

Verstpatung, f., dnprzizere.

Verstpeien, v., szviz dnkoz.

Verstperren, v., dnkidz, dnmedekz paz, dnprare; den Weg —, taz kalea.

Verstperung, f., dnkizgzgz.

Verstpielen, v., nezdz dn jokz; prv. versehen ist verstpielt, kare gresehte nezde; die Zeit —, a'viz nezreze timpz la kruz.

Verstpieler, m., nezgzgz.

Verstspinnen, v., kopczmz tokzndz.

Verstspotten, v., iz dn rzckz, dn vztaiz de jokz, vazokvezckz.

Verstspottung, f., vazokzgz, de rzckz.

Verstprechen, v., prvomiz; a ce lododi; ich bin oder habe mich anderswo verstprochen, am daz vorze la alz vzre, szv lododiz kz alza; sich —, a grezi vorzindz; prv. was man verstpricht, muz man halten, prvomizne e detoz.

Verstprengen, v., iz la ozgz szrgzndz (mizrzize inimizaz).

Verstpriegen, v., kopczmz dnprczkzndz; oir. vzrcz szpze.

Verstpruch, m., prvomizne (ozgzdzingz).

Верспўтен, v., cимгѣ; —, n., cим-
 цимънтѣ.
 Верстählen, v., оцелескѣ.
 Верстählung, f., оцелитърѣ = (v.p.
 acerer).
 Verstand, m., лицедеpere, минте,
 жодикатъ, cипитѣ, лицелескѣ; der
 gesunde Menschenverstand, минтеa
 cънътоcъ, cимъѣ комънѣ; gar fei-
 nen — haben, a oï канѣ cekѣ;
 wieder zum — kommen, a'mî veni
 an mingl; er hat mehr Glück als
 —, порокъ дi e mal mare декътѣ
 минтеa; пров. ром. mai vine o
 лиагърѣ de порокѣ, декътѣ o вте
 de минте.
 Verstandeskraft, f., цтере лице-
 лентивъ.
 Verständig, a., пречеплѣ, лицеленгѣ,
 лицелиминте, прѣдинте, кс жсде-
 катъ, кс минте.
 Verständigen, v., днштiингезѣ, дн-
 жноштiингезѣ, факѣ cъ лицелегѣ;
 лзминежѣ, лъмъреспкѣ, днфортмезѣ.
 Verständlich, a., лицелециверѣ, кларѣ,
 крарѣ, лъмъспитѣ; —feit, f., дн-
 целециверитате, кларитате.
 Verständniß, n., знире, лицедеpere,
 армониз; релъцине.
 Verstärken, v., днтъреспкѣ, фортсѣикѣ.
 Verstärkung, f., днтърпире.
 Verstatten, v., днтърдѣлѣ, cъфѣрѣ,
 конведѣ.
 Verstattung, f., днтърдѣингъ, кон-
 чечисне, личингъ.
 Verstauben, v., ce пръзеште, ce
 пълверѣзъ.
 Verstauben, v., ce фаче прафѣ.
 Verstauchen, v., дми cъчеспкѣ (мъна,
 личоръ), дилочезѣ трѣтиндѣ.
 Verstopfen, v., днкидѣ кс пнсерспi
 de акѣ; oir. die Trümpe —, a
 жъка ne тоцi тромѣи.
 Versted, n., вѣкънътѣоре.
 Verstedden, v., акъндѣ; сiсч —, ver-
 stedt spielen, a жъка de a bava
 ѣрвъ.
 Verstehen, v., аздѣ, лицелерѣ, пер-
 ченѣ, ксарпндѣ; sie versteht roma-
 nisch, ea шtie ромънеште; сiсч
 auf etwas —, a ce перчене ла
 чена; сiсч zu etwas —, a ce да

dsur мрѣ, a oï de знѣ нланѣ;
 сiсч mit einander —, a ce кон-
 целепе, днвоире cекретъ.
 Versteigen, сiсч, v., a ce côi pré
 tare; oir. a ce перде дн.
 Versteigern, v., вѣндѣ ла личигъдисне
 (ла мезатѣ), ла чине дъ mai мкитѣ.
 Versteigerung, f., личигъдисне, мезатѣ.
 Versteinern, v., ce днпетреште, ce
 фаче пѣтръ, ce пѣтриѣикѣ.
 Versteinerung, f., пѣтриѣигъдисне, дн-
 петритърѣ.
 Verstellen, v., ce префаче; ce де-
 фисрѣзъ, ce скимосеште, ce
 стръмъвъ.
 Verstellung, f., префъкътърѣ; стръ-
 веститърѣ.
 Versterben, v., морпѣ.
 Versteuern, v. a., respundѣ darea,
 такса, тривътѣжѣ; —, v. n., кър-
 твеспкѣ реѣ o напѣ.
 Verstimmen, v., decakordezѣ (жѣ
 инстръмънтѣ).
 Verstimmung, f., дикордангъ.
 Verstören, v., ce префаче дн шл-
 vere: c'аконере de нѣжъ.
 Verstopfen, v., пнрешеште prin мълъ
 змезѣлъ; ce пълартомѣзъ, ce фаче
 воцѣ, вѣтѣкѣ; devine necимгитѣрѣ,
 червикѣсѣ.
 Verstoff, a., дндърътнпкѣ, червичѣсѣ.
 Verstoptheit, f., Verstopfung, f., дн-
 вартромаре, necимгире; червичъ;
 днпетрпире de инимъ.
 Verstopfen, v., фспривѣ; секретъ, а-
 ккнпкѣ; —er Weise, ad. ne фс-
 ривѣ, ne аккнпкѣ.
 Verstopfen, v., актнпкѣ; verstopft sein,
 a oï днккитѣрѣ.
 Verstopfung, f., актнпаре (ir. stop-
 pare); днккитере (овспркъдисне);
 — des Harnganges, опрпиреаздъла.
 Verstorben, a., мортѣ, пенѣсатѣ; дн
 Доиннѣлѣ фѣривитѣ.
 Verstoren, v., тѣрвѣрѣ, днтрѣрспмъ;
 picinesкѣ.
 Verstorung, f., тѣрвѣраре.
 Verstoß, m., ероре, довире, склѣртъ-
 таре (дн вѣпакъвиингъ).
 Verstoßen, v., вагъмѣ, портѣ; факѣ
 o пѣкъвиингъ; ласѣ, лавъдѣ, даѣ
 ne зшъ вѣаръ (не соцъ).

Verstoßung, f., тѣдара (de cogit);
 dectopape, dectomtenipe (de
 ois).
Verstreifen, v., трѣкѣ (rimnš); a-
 crenš linindš nedeacsapa.
Verstreichen, n., тречереа (rimnaxl);
 дмнлинереа (terminaxl); линере.
Verstreuen, v., picineckš, дмпрѣштис.
Verstricken, v.; дмлетеческѣ; дн-
 кѣркѣ, приндѣ (дн ладѣрѣ) днре-
 цезѣ; копсѣмѣ дмлетиндѣ, пе-
 трекѣ rimnaxl ѳѣктндѣ ла колдѣнѣ
 (штримѣ).
Verstümmeln, v., трѣклетѣ, чнргезѣ.
Verstümmelung, f., трѣклетѣнтѣ,
 (срощитѣрѣ = storgiatura ir.).
Verstummen, v., амѣцескѣ, devinš
 тѣтѣ; —, n., амѣцере = (am-
 mutire ir.).
Verstuzen, v. Stuzen.
Versuch, m., черкаре, провѣ, спе-
 римѣнтѣ (icnirѣ).
Versuchen, v., черкѣ, провезѣ, спе-
 римѣнтезѣ, icniresкѣ; zum Bösen
 —, a dŕce ла реѣ (icnirѣ).
Versucher, m., черкѣторѣ, icniritорѣ.
Versucht, a., черкатѣ, проватѣ, пѣцитѣ;
 im Kriege —, ickŕcitrѣ дн ресволѣ.
Versuchung, f., черкаре, icnirѣ.
Versudeln, v., спѣркѣ.
Versündigen, sich, v., пѣкѣтѣескѣ;
 sich an Jemandem —, a пѣкѣтѣи
 днaintea кѣва.
Versündigung, f., пѣкатѣ, пѣкѣтѣере.
Versüßen, v., днѣлѣческѣ.
Versüßend, a., днѣлѣчиторѣ.
Versüßung, f., днѣлѣчере.
Vertäfeln, v., днтѣлѣескѣ.
Vertändeln, v., die Zeit —, a пе-
 трече rimnaxl кѣ нимикѣрѣ, а тѣп-
 дѣлѣ; Geld —, a келѣтѣи пе нимикѣрѣ.
Vertanzen, v., пердѣ (rimnš, vani)
 дѣнѣсндѣ.
Vertauschen, v., пермѣтѣ, скимѣ.
Vertauschung, f., пермѣтѣцѣисне,
 скимѣ.
Verteufelt, a., дндѣволитѣ, дндрѣчитѣ.
Verteutschen, v., цертманецѣ, тра-
 дѣкѣ дн цертмана.
Vertheidigen, v., апѣрѣ, протерѣ =
 окротескѣ, сѣсциндѣ, скѣтескѣ, па-
 трочинезѣ, деѣндезѣ.

Vertheidiger, m., апѣрѣторѣ, про-
 теиторѣ = окротиторѣ; скѣтиторѣ;
 деѣенсорѣ.
Vertheidigung, f., апѣрере, деѣен-
 сѣисне; протенциисне; дндрентере.
Vertheidigungsbündniß, n., аллианцѣ
 деѣенсѣвѣ; —schrist, f., аполѣцитѣ,
 скѣрпитѣрѣ аполѣцитѣ; —werfe,
 pl., ѳортеѣикѣцѣисне.
Vertheilen, v., дмпарѣдѣ, деснарѣдѣ.
Vertheiler, m., дмпрѣциторѣ.
Vertheilung, f., дмпрѣциере.
Vertheuern, v., скѣтлескѣ (n. e.
 пѣнеѣ).
Vertheuerung, f., скѣтѣиере.
Verthuer, v. Verschwendet.
Vertien, v., рѣсѣпескѣ (авереѣ).
Vertiefen, v., аѣсндезѣ, скѣѣвндѣ,
 адѣнческѣ.
Vertiefung, f., аѣсндѣтѣрѣ, адѣн-
 чѣтѣрѣ; медѣитѣцѣисне адѣнчѣ.
Vertilgen, v., стѣрпескѣ, стѣнгѣ,
 стѣрминѣ, штерѣ де пе ѳаца пѣ-
 тѣнтѣлѣ.
Vertilger, m., стѣрпиторѣ, стѣрми-
 нѣторѣ.
Vertiligung, f., стѣрпѣтѣрѣ, стѣрми-
 нѣцѣисне.
Vertract, a., вѣлѣстѣматѣ, днрѣвѣтѣцитѣ,
Vertrag, m., гоптрактѣ, копвенциисне,
 трапсакциисне, днвоиѣлѣ.
Vertragen, v., сѣѳерѣ, сѣмпортѣ, го-
 дерѣ; sich —, се днвоиескѣ, сѣм-
 парѣсѣзѣ; man kann sich nicht mit
 ihm —, нѣ се потѣ сѣѳери, нѣ
 се потѣ днрѣдѣси, нѣ потѣ вѣцѣи
 дмпрезнѣ.
Verträglich, a., соѣиверѣ, трапверѣ,
 че се потѣ сѣѳери, днвои, трѣ
 вѣне дмпрезнѣ.
Vertrauen, v., днкрѣдинѣзѣ (чева
 кѣва); sich —, ме 'нкрѣдѣ, ѳѣзѣ
 (авѣмѣ ѳѣезѣ, сѣѣ ѳѣескѣ =
 meslier ѳр. = a нѣ се ѳѣ =
 днкрѣде).
Vertrauen, n., днкрѣдере, ѳѣденѣ.
Vertrauern, v., желескѣ, петрекѣ дн
 жале, дн доплѣ = (dolum).
Vertraulich, a., ѳѣденѣилѣ, ѳамѣлиарѣ,
 интимѣ, декасѣ; —feit, f., ѳами-
 лиарѣтѣре.

Vertraumen, v., петрѣкѣ зиделе вѣ-
 сѣндѣ, грѣескѣ нимика ѳѣкѣндѣ.
 Vertraut, a., дѣкрезѣтѣ, ѳамиларѣ,
 декасъ; —heit, v. Vertraulichkeit.
 Vertreiben, v., азынѣтѣ, ѳзгѣрескѣ,
 іаѣ ла ѳзгѣ, ла рѣнѣ; респнарѣ
 (пеинимикѣ); скотѣ (дѣререа, вѣла);
 трекѣ (марѳа); вѣнезѣ; die Ge-
 schwulst —, a da din патѣ; sich die
 Zeit —, a'шѣ петрече тимпѣлѣ.
 Vertreibung, f., азынѣтѣнтѣ, ѳз-
 гѣрѣе, сронѣрѣ.
 Vertreten, v., калѣкѣ; дѣкѣдѣ (дѣр-
 тѣлѣ); шѣнѣ локѣл, репрезентѣзѣ;
 einen vor Gericht —, a ѳѣ пле-
 нѣпотѣтеле нѣва; sich den Fuß
 —, a'шѣ склѣнтѣ пѣчорѣлѣ.
 Vertreter, m., пленѣпотѣтѣ (векѣлѣ);
 прократорѣ.
 Vertretung, f., кѣлѣкѣре (кѣ пѣчорѣлѣ),
 склѣнтѣтѣрѣ; пленѣпотѣнтѣ.
 Vertrieb, m., вѣнѣаре (de тѣрѣзрѣ).
 Vertreiben, v., дѣмѣ вѣаѣ (авѣреа),
 кѣлѣескѣ вѣндѣ; die Grillen —,
 a вѣа ка сѣ'ѣ трѣкѣ de неказѣ.
 Vertrocknen, v., десѣкѣ, зскѣ; se
 desѣкѣ, зскѣ; —, n., десѣкѣ-
 цѣне, зскѣцѣне.
 Vertroteln, v., дѣмѣ вѣндѣ векѣтѣрѣе.
 Vertroteln, v., тѣнѣгѣлѣ, даѣ слѣме,
 спѣранѣцѣ.
 Vertrottung, f., тѣнѣгѣере, спѣранѣцѣ.
 Vertuschen, v., аскѣндѣ, шѣнѣ аскѣнсѣ,
 —такѣ.
 Vertuschung, f., аскѣнсѣтѣнтѣ.
 Verübeln, v., лѣа спѣре рѣѣ.
 Verüben, v., ѳакѣ, есерѣезѣ.
 Verunehren, v., дерѣадѣзѣ, мѣкѣморѣзѣ.
 Verunehren, v., десѣнорѣ, простѣскѣ
 = prostituo.
 Verunehrung, f., десѣнорѣтѣнтѣ,
 простѣцѣне.
 Veruneinigen, v., десѣнескѣ, дѣмѣ-
 рѣкезѣ, сеатѣнѣ зизанѣ.
 Verunglimpfen, v., калѣмнѣезѣ, де-
 ѳамѣкѣ.
 Verunglimpfung, f., калѣмнѣ, де-
 ѳамѣкѣ, ѣворѣрѣе de рѣѣ.
 Verunglimpfen, v., ме непорѣческѣ,
 еѣ рѣѣ ла калѣтѣ; перѣ, нѣ рѣесѣ.

Verunreinigen, v., проѳанѣезѣ, снѣрѣкѣ.
 Verunreinigung, f., проѳанѣцѣне;
 снѣрѣкѣцѣне.
 Verunstalten, v., десѣрѣзѣрѣзѣ.
 Verunstaltung, f., десѣрѣзѣрѣцѣне.
 Veruntreuen, v., преварѣкѣ, ѳѣрѣ
 амминѣстрѣндѣ, портѣ ѳ дѣрѣг-
 торѣ кѣ некрѣдѣнтѣ; прадѣ.
 Veruntreuung, f., преварѣкѣцѣне;
 прѣдѣтѣрѣ (a ванѣлѣр ѣвѣлѣчѣ).
 Verursachen, v., кѣшѣнѣ = sagio-
 nare it.
 Verurtheilen, v., жѣдѣкѣ, хотѣрѣскѣ,
 осѣндѣескѣ, даѣ сѣнтѣнтѣ.
 Verurtheilung, f., осѣндѣрѣе.
 Vielfältigen, v., тѣлѣнтѣлѣкѣ.
 Vielfältigung, f., тѣлѣнтѣлѣкѣцѣне.
 Vervollkommen, v., перѣекѣцѣнезѣ,
 дѣндѣлѣнескѣ. +
 Vervollkommenung, f., перѣекѣцѣне,
 десѣзѣрѣшѣрѣе.
 Vervorthellen, v., дѣшѣелѣ, пѣнѣ ла
 тѣнѣ; трѣѣезѣ.
 Vervorthellung, f., дѣшѣелѣцѣне;
 трѣѣѣрѣнѣ.
 Verwachen, v., a епѣ, a крѣштѣ
 (дѣнтѣрѣнѣ вѣсѣтѣнтѣ), a денѣнѣ прѣ
 марѣ (непѣрѣ елѣ); a чѣкатѣрѣа
 (плагѣ); a се акѣопѣрѣ (de ѣрѣз);
 — sein, a ѳѣ геѣосѣ.
 Verwahren, v., консерѣезѣ, пѣстрѣзѣ;
 дѣкѣдѣ; sich vor etwас —, a се
 прѣсерѣа de чѣва; a се прѣведѣ.
 Verwahrer, m., депѣсѣтарѣ, пѣ-
 стрѣторѣ.
 Verwahrlich, a., серѣавѣрѣ, дѣ де-
 посѣтѣ.
 Verwahrlosend, v., негрѣдѣескѣ, нѣ
 портѣ грѣцѣ; ласѣ сѣ се стрѣе,
 сѣ се пѣрѣзѣ прѣн негрѣцѣ.
 Verwahrlosung, f., негрѣцѣнтѣ.
 Verwahrung, f., пѣстрѣрѣе, цѣне
 сѣв пазѣ; прѣтѣстѣцѣне; —
 mittel, n., прѣсерѣатѣвѣ; antidotѣ,
 Verweisen, v., денѣнѣ оѣѳанѣ, ре-
 тѣнѣ сѣртѣанѣ, ѳѣрѣ пѣрѣнтѣ.
 Verweisen, a., рѣмасѣ оѣѳанѣ.
 Verwalten, v., амминѣстрѣ, гѣвер-
 незѣ, кѣртѣескѣ, портѣ грѣвѣе.
 Verwalter, m., амминѣстраторѣ, кѣр-
 тѣиторѣ, гѣверѣнѣторѣ; іконѣшѣ;
 рѣдѣсѣрѣ (tearѣ).

лонія, пердере (de оездѣ) prin
neloialitate.

Verwirren, v., копѣздѣ, тэрвэрѣ;
дптрижезѣ.

Verwirrt, a., копѣсѣ, амецигѣ.

Verwirrung, f., копѣсизне.

Verwirthschaften, v., економическѣ
реѣ.

Verwischen, v., штергѣ.

Verwitteln, v., се смачинѣ (п. е.
варѣлѣ дп аерѣ), се пѣверисѣзѣ,
се ѳрпинезѣ.

Verwitwet, a., вѣдзвигѣ, че а ре-
мачѣ вѣдзѣ (= се 6 remasto
vedovo it.)

Verwöhnen, v., депиндѣ реѣ.

Verwöhnung, f., депиндере, ович-
пире реа, рѣсѣдѣ.

Verworfen, a. репроватѣ; гѣнѣдѣтѣрѣ;
ein — er Mensch, омѣ де нимика.

Verworfenheit, f., копѣсизне,

Verwunden, v., рѣнескѣ.

Verwundern, sich, v., ме мѣрѣ, ме
минезѣ.

Verwunderung, f., мѣраре.

Verwundung, f., рѣпире.

Verwünschfen, v., влѣстемѣ, малезикѣ.

Verwünschfung, f., влѣстемѣ, мале-
зизисне.

Verwürzen, v., аромезѣ, пресарѣ
кѣ дрѣспѣ (кѣ аромате) прѣ мѣлѣ.

Verwürsten, v., пѣстѣскѣ, депрадѣ,
рѣнезѣ.

Verwürster, m., пѣстѣгорѣ, депрѣ-
дѣторѣ.

Verwürstung, f., пѣстѣпире, депрѣдѣ-
зисне.

Verzagen, v., ме дескораѣезѣ, ме
дпмѣзиснезѣ кѣ инѣа.

Verzagt, a., дескѣрѣдѣатѣ, дпмѣзѣ-
натѣ кѣ инѣа, темѣдѣсѣ.

Verzagtheit, f. temeditare, дескѣраѣѣ;

Verzählen, v., а се грѣшѣ дп со-
котѣлѣ; — n., сокотѣлѣ грѣшитѣ.

Verzählen, v., дпдинтезѣ.

Verzählung, f., дпдинтѣтѣрѣ.

Verzarsen, v., вѣндѣ кѣ тѣпѣпта
(винѣ, верѣ).

Verzärteln, v., десмердѣ, ресѣдѣ,
делѣкатезѣ; еѳѣмецѣезѣ.

Verzärtelung, f., ресѣдѣтѣтѣрѣ, еѳ-
ѣмецѣетѣрѣ, делѣкатецѣ.

Verzäumen, v., дпгрѣдескѣ, дпкѣдѣ
кѣ гадѣ виѣ (кѣ тѣѳѣ); verzäumt
Ort, о грѣдинѣ.

Verzehnten, v., даѣ (панѣ) дежѣ,
дечимѣ.

Verzehren, v., мѣстѣескѣ, тѣпѣлѣ,
копѣсѣмѣ.

Verzehrer, m., копѣсѣтѣгорѣ.

Verzehrung, f., копѣсѣтѣзисне; —
steuer, f., дажде де копѣсѣтѣзисне
(не тѣпѣкаре, вѣтѣтѣрѣ).

Verzeichnen, v., десемнѣ, потѣзѣ;
спечѣикѣ; десемнѣ, зѣгрѣвѣсѣкѣ реѣ.

Verzeichniß, n., спечѣикѣзисне, листѣ,
каталогѣ, реѣцѣстрѣ; indicе, тѣлѣ
(de materia кѣпринѣсѣ дптрѣ картѣ-
те); — der Druckfehler, ератѣ;
— der neuen Bücher, каталогѣ де
кѣрѣдѣ позѣ.

Verzeihen, v., ѣертѣ = (liberto);
Gott verzeihe mir! Dzeѣ ме ѣертѣ!

Verzeihung, f., ѣертаре, ѣертѣзисне.

Verzetten, v., скѣмонѣсескѣ, скѣ-
лѣмѣезѣ; десѣртѣрѣ; ме стрѣмѣ.

Verzetteln, v., респѣндескѣ, дп-
прѣштѣ.

Verzicht, f., рѣнѣчиаре, лѣтѣдѣре
(de дрѣнтѣлѣ сѣѣ); auf etwad —
leisten, а се лѣтѣда де чеѣа.

Verziehen, v., стрѣмѣзѣ, сѣческѣ, скѣ-
монѣсескѣ (гѣра), ѳакѣ грѣмѣсѣ
(ѳрангозѣомѣ); ме грѣшескѣ м
траѣсѣ; стрѣкѣ, крескѣ реѣ; пре-
лѣндескѣ, дѣѳертѣ; ein Kind —
а да крѣштере реа знѣлѣ копѣлѣ;
sich — се траѣе се рѣсѣпеште; даѣ
Gewitter verzieht sich, ѳѣртѣна се
трече.

Verziehung, f., стрѣмѣтѣтѣрѣ, скѣмо-
сѣтѣрѣ; крѣштере реа; прѣлѣн-
пире, грѣгѣтѣтѣрѣ.

Verzieren, v., орнезѣ; дпѳрѣмѣсе-
дѣзѣ, дпподѣвѣсѣкѣ.

Verzierung, f., орпѣтѣпѣтѣ, дпѳрѣм-
сѣдѣаре.

Verzinnen, v., спѣсѣсѣ кѣ косѣторѣ,
дпкосѣторѣескѣ.

Verzinsung, f., дпкосѣторѣтѣрѣ.

Verzinsen, v., пѣтѣескѣ инѣтерѣсе, до-
вѣндѣ, кѣпѣтѣ.

Verzogen, a., стрѣкатѣ prin крѣште-
ре, реѣ едѣкатѣ.

- Verzögern, v.**, релтързиезѣ, трагѣнѣ, прелъпцескѣ, амтѣнѣ.
Verzögerung, f., релтързиере, тръгъпъгърѣ, амтѣнѣре.
Verzollen, v., даѣ вамѣ.
Verzuckern, v., днзъхърескѣ.
Verzückung, f., спастѣ, тръмърѣтърѣ, копъзакъне.
Verzug, m., дѣтързиере, амтѣнѣре.
Verzüglich, a., че се поѣте амтѣна.
Verzweifeln, v., десперѣ, пердѣ сперацца.
Verzweifelt, a., десператѣ.
Verzweiflung, f., десперѣцине.
Veßper, f., сѣрѣ; весперѣ (вечерниѣ); —brot, n., меринде (ожинѣ); —predigt, f., предикѣ де сѣрѣ.
Vesuv, m., Весувѣ (мѣнте възканѣ).
Veteran, m., вѣтрѣнѣ = ветеранѣ, солдатѣ черкатѣ, сервитѣ.
Vettel, f., кървѣ, гърѣ; eine alte —, кървѣ вѣтрѣнѣ.
Vetter, m., вѣрѣ примарѣ; —schaft, f., верѣ, рѣденѣ, аѣфинѣтѣ дѣлѣ верѣ.
Veriten, v., вѣтжокорескѣ, свѣрѣ акъдъндѣме (де чинева).
Veriverei, f., акъдъриѣ.
Veritſchloß, n., гъкатѣ, зарѣ секретѣ.
Veſier, Veſir, m., вѣсирѣ.
Vicar, m., викариѣ = векиѣ.
Vice, n. дн компъсѣциѣнѣ вѣче, n. e. Viceſönig, вѣчерѣце.
Victualien, pl., вѣпѣвалѣ, де аде мѣнѣкѣрѣ.
Vieh, n., вѣгѣ = (bête фр.) вѣстѣ, анималѣ (добитокѣ).
Vieh-ärzneykunft, f., ветеринариѣ; —arzt, m., ветеринарѣ (medikſ de vite).
Viehbremſe, f., стрѣкрѣ (мѣсче де vite).
Viehfutter, n., пѣтрѣдѣ.
Vieh-handel, m., нерогѣ де vite; —händler, m., нероцеторѣ де vite.
Viehhirt, m., пѣсторѣ = вѣкарѣ (де vite корпѣте марѣ), пѣкърарѣ (де vite корпѣте мѣчл).
Viehhof, m., околѣ, стазлѣ, стрѣпгѣ шчл.
Viehiſch, a., врѣталѣ, вѣстѣалѣ (do-

vitоческѣ), де вѣгѣ; —e Zuft, вѣстѣалѣтѣте.
Viehmagd, f., вѣкѣресѣ.
Viehmart, m., тѣргѣ де vite.
Viehraub, m., ѣвртѣ, рѣнитѣ де vite.
Viehſeuche, f., епизотѣ, волѣ (чѣмѣ) де vite.
Viehetrieb, m., инстинктѣ де вѣгѣ; дрепѣ де трѣчерѣ ла пѣскѣтѣ.
Viehweide, f., пѣшѣне де vite; опритѣ (ард.); сѣхатѣ, (дн Пп.).
Viehzucht, f., кѣлтѣрѣ де vite, пѣкърѣриѣ.
Viel, a. mi ad., мѣлтѣ; wie —? кѣтѣ-ѣ; кѣцѣ-е? кѣтѣ де мѣлтѣ? ſo —, атѣтѣ; ſo — alſ, атѣтѣ кѣ; ſo — mehr, um ſo — mehr, маѣ мѣлтѣ кѣ атѣтѣ; zu —, прѣ мѣлтѣ.
Viehlätterig, a., полипѣталѣ (вот.) мѣлѣфолѣ.
Viehlumig, a., полианѣтѣ (вот.) мѣлѣтѣорѣ.
Viehlutig, a., екивокѣ, де мѣлѣ семниѣкѣциѣнѣ.
Vieleck, n., полигонѣ, корѣкѣ кѣ мѣлѣте зѣгѣрѣ (колѣзрѣ).
Vieſerlei, a., мѣлѣфѣрѣ, мѣлѣфѣлѣ, диверсѣ.
Vieſſach, a., мѣлѣпѣлѣ; пенѣтератѣ.
Vieſfältigkeit, f., мѣлѣпѣлѣчѣтѣте.
Vieſfärbig, a., пѣстрѣдѣ (дѣла прѣтѣста, тогѣ алѣвѣ тѣвѣтѣ кѣ пѣрпѣрѣ портѣтѣ де копѣлѣ roman); —ſeit, f., пѣстрѣдѣтѣрѣ.
Vieſſſach, m., полифѣрѣ (анималѣ); фр. гѣрѣ спартѣ (омѣ).
Vieſſſig, a., мѣлѣкѣчѣосѣ, пѣсѣтѣрѣтѣ.
Vieſſſiebt, a., прѣзѣвѣтѣ.
Vieſgötterei, f., полиѣтеѣстѣ.
Vieſgiltig, a., де мѣлтѣ валѣоре, пѣтѣнте.
Vieſheit, f., мѣлѣцине.
Vieſleicht, ad., поѣте.
Vieſmal, ad., демѣлѣтеорѣ; —ig, a., рѣпенѣитѣ.
Vieſmännerei, f., полиандрѣ.
Vieſmehr, ad., маѣ вѣрѣтѣосѣ; um ſo —, кѣ атѣтѣ маѣ вѣрѣтѣосѣ.
Vieſnamig, a., полиноѣтѣ, де мѣлѣте пѣме.

Wollgiltig, a., plaină de valoare; —
 feit, f., validitate, дитрецитате.
Wollig, a., plaină, дитрегă, авсолатă;
 —feit, f., plainăтате; —feit deă
 Lebenă, грăсimea грăнлăл, кор-
 пиленцă.
Wolljährlig, a., maiorană; —feit, f.,
 maioranitate.
Wollkommen, a., пероентă, деплинитă;
 — machen, пероенцизнецă; —heit,
 f., пероенцизне.
Wollleibig, a., грасă, корпилантă;
 —feit, f., корпиланцă.
Wollmacht, f., плинпотинцă.
Wollmond, m., плинлăнă.
Wollständig, a., дитрегă, комплинитă;
 — machen, комплинескă; —feit,
 f., дитрецитате.
Wollstimmig, a., кз тоте гласкрие
 ш инстримънтеле нечесарил.
Wollstrecken, vollziehen, v., есекзтезă.
Wollwichtig, a., деплинă, токмаи да
 pondă, че аре ponderеа нечесарил.
Wollzählig, a., дитрегă ла пьмерă.
Wollzopf, m., вецилă.
Wollzieher, m., есекзторă.
Wollziehung, f., есекцизне.
Von, праер., de, дела; — außen,
 ad., dinaфарă; — dann, ad., de
 чи, дела; — daher, ad., de аколае.
Voneinander, ad., деспъреке; —
 bringen, а деспърекия; — gehen,
 а се деспърци; — haben, талс
 да дозă; — sein, а ои деспър-
 цитă; — trennen, а десфаче зилă
 де алтă; — unterscheiden, а dec-
 tină.
Von fern, ad., dedeпарте.
Von freien Stücken, von sich selbst,
 de сене, де зилă воил.
Von jetzt, von nun an, de акъм
 днаинте, din ôра аста, din минă-
 тлă зста.
Vor, праер., днаинте.
Vorabend, m., ажнă, сера днаинте
 (зней серваторл).
Voran, ad., днаинте, да канă, примă.
Vorarbeit, f., препърцизне, дькрă
 прегъиторă.
Vorarbeiten, v., а претерце кз лă-
 крă, а спарце глăга, а ои де моделă.
Voraus, ad., de mainainte, кз an-

тецицизне; etwас vor einem —
 haben, а дитрече да чева пе
 чинева; — sagen, презилă; — se-
 hen, превдă; — setzen, пресвонă;
 — setzung, f., пресвонере; — sich,
 f., превединцă; — zahlung, f., пь-
 тире антеципътиă.

Voraus, m., фолосă.

Vorbauen, v., zидескă днаинте; дн-
 тиминă, превинă.

Vorbauung, f., превимънтă.

Vorbemacht, m., прекъветцизне; mit
 —, кз зилăштинцă.

Vorbemächtigt, a., превъзторă, чер-
 къспентă.

Vorbedenken, v. premedită, преждилă.

Vorbehalt, m., Vorbehaltung, f., ре-
 цинере, ресервă; mit —, фърă
 преждилă; der — in Gedanken,
 рецинере менталă, гандă аскънсă.

Vorbehalten, sich, v., дми ресервă.

Vorbei, ad., pedainainte, алтъреа;
 — fahren, gehen, laufen, а мерде,
 а трече, а съра pedainainte; —
 gehen lassen, а лса сь трекă а-
 лтъреа; — sein, а ои пасатă,
 тректă.

Vorbereiten, v., прегътескă, дилънă.

Vorbereitung, f., прегътире.

Vorbericht, m., префадă, прекъзлă-
 таре, прологă (греч.)

Vorbesagt, vorbemerkt, vorbenannt,
 vorerwähnt, a., ссзичă, ссмин-
 дионарă, нomenclă, лъдатă.

Vorbescheid, m., чигъцизне, кълъаре
 (ла ждикатă).

Vorbescheiden, v., читезă, кълмă (ла
 ждикатă).

Vorbestimmen, v., predectină.

Vorbestimmung, f., predectinăцизне,
 mainainte хоръраре.

Vorbeten, v., а зиче ргъчизне дн-
 paintea кълва.

Vorbeugen, v., ме днканă днаинте;
 превинă.

Vorbewußt, m., прештинцă; ohne mei-
 nem —, фърă штинца mea, фърă
 сь шилă еă.

Vorbild, n., rină, cимволă, моделă,
 ессемпларă.

Vorbilden, v., дми дитризескă, дм
 факă idеă.

Vorbildlich, a., *oigpaTивѣ, тiпичѣ, идеалѣ.*

Vorbildung, f., *препiтiуире, преоигрѣтѣнiѣ.*

Vorbinden, v., *верѣ пединанте.*

Vorbote, m., *прекѣрсорѣ, прегримичѣ, аптекѣриѣрѣ; превеститорѣ; дпнаинтемергторѣ.*

Vorbringen, v., *продѣкѣ, пропознѣ; —, n., пропозѣ.*

Vorbühne, f., *просчениѣ.*

Vorbuch, n., *аптекоперетѣнѣ (шопронѣ).*

Vordem, ad., *дпнаинте де ачѣста. одениорѣ, dedemлѣтѣ; дп тiпичѣ трекѣдѣ.*

Vorder, (superl. **Vorderst**), *антериорѣ, maldenainте; naintашѣ —ѣ; —, arm, m., вращѣ dinainте; —glied, n., (milit) ширѣ primарѣ; (loc.) antechedenтѣ; —grund, m., (никтѣрѣ) baza din фацѣ а vхлi тѣвѣтѣ; —hand, f., карпѣ; —haupt, n., cinчinenтѣ; —mann, m., prinчипалѣ; —saß, m., (loc.) премичѣ; —seite, f., фагатѣ, фаца dinainте.*

Vordiesem, ad., *азтѣдатѣ, дпнаинте де ачѣста; в. шi Vordem.*

Vorbrängen, v., *дпнингѣ дпнаинте.*

Vorbringen, v., *стрѣватѣ пѣлѣ . . пѣтрѣндѣ.*

Voreifen, v., *принескѣ.*

Voreilig, a., *принитѣ (precipitato ir.); —fett, f., prinичѣне.*

Voreltern, pl., *антенаци, протопѣрингѣ, стрѣвзнi.*

Vorempfinden, v., *пресимѣдѣ.*

Vorempfindung, f., *пресимѣтѣнѣ.*

Vorenthalten, v., *реѣинѣ, опрескѣ (кѣ недрепѣтѣ чева).*

Vorenthaltung, f., *реѣинере.*

Vorerinnerung, f., *превестире.*

Vorerst, ad., *mainainте де тѣте, deokamдатѣ, primтѣрminте.*

Vorfahrt, m., *антенатѣ, предечесорѣ; в. Voreltern.*

Vorfahren, v., *мерѣ дпнаинте.*

Vorfall, m., *касѣ, евенимѣнтѣ, дпн-тѣмларе.*

Vorfallen, v., *кадѣ, кадѣ дпнаинте*

(n. e. марка); *евинѣ; сѣправинѣ; —heit, f., евенимѣнтѣ.*

Vorfinden, v., *аѣлѣ де фацѣ.*

Vorfordern, v., *кiтѣмѣ дпнаинте (латрисналѣ).*

Vorforderung, f., *чiтѣдiѣне, кiтѣмаре дпнаинте.*

Vorfrage, f., *дпнрѣвѣдiѣне прелиминарѣ.*

Vorführen, v., *дѣкѣ дпнаинте.*

Vorführung, f., *пресинтѣдiѣне.*

Vorgang, m., *пречединѣтѣ, рангѣ, дпнгиѣтѣте; касѣ, дпнпрѣдѣраре.*

Vorgänger, m., *дпнаинте мергторѣ, предечесорѣ.*

Vorgeben, v., *даѣ дпнаинте, скотѣ, addѣкѣ дпнаинте (мѣртѣрiѣ minчi-ноѣ), претиндѣ.*

Vorgebirg, n., *промѣнторѣ, кауѣ; даѣ — der guten Hoffnung, канѣлѣ де вѣлѣ сперанѣтѣ.*

Vorgeblich, a., *претинѣсѣ, крѣзѣтѣ; в. шi Angeblich.*

Vorgefaßt, a. шi ad., *кѣпѣтѣтѣ, пре-кѣнитѣ mal nainte, превенитѣ; eine —e Meinung, opinѣиѣне прекапитѣ, превенѣиѣне, прежѣдигѣ.*

Vorgefühl, n., *пресимѣтѣнѣ.*

Vorgehen, v., *мерѣ дпнаинте; дпн-трекѣ.*

Vorgefaß, n., *антектѣмарѣ.*

Vorgericht, —essen, n., *антевѣкате (mezeliкѣспi: икре, лимѣ шча. пѣсе дпнаинтеа cхnel).*

Vorgefchmack, m., *антегѣсѣтѣ.*

Vorgeſehen! int., *пѣзеште!*

Vorgestern, ad., *аалѣтѣиѣрi (l'altro-geri ir.); der —e Tag, zioa de аалѣтѣиѣрi.*

Vorgreifen, *einem in etmaß, v., а зѣсрпа, а'шi апропѣа (din дре-птѣл алтѣа); а аѣвѣка кѣ гѣра дпнаинте, сѣѣ пѣ dinainте.*

Vorgriff, m., **Vorgreifung**, f., *зѣср-пѣдiѣне, атинѣере (de че е а алтѣа).*

Vorhaben, v., *амѣ дпнаинте; дпнi пѣнѣ дп минте, дп гѣндѣ; дпнi пропознѣ; —, n., intenѣиѣне, иѣ-нере дп минте, пропознере.*

Vorhalten, v., *ѣинѣ дпнаинте; арѣтѣ,*

днѣднѣзѣ; днѣднѣ, репро-
 вежѣ, мѣстрѣ.
 Vorhalten, n., ремѣстрѣднѣ, дн-
 ѣднѣднѣ.
 Vorhand, f., мѣна дрѣптѣ; шедере
 деадрѣпта; днѣднѣднѣ.
 Vorhanden, a. mi ad., прецинте,
 стѣнте; — sein, a сѣсѣста, a ѣ
 de ѣдѣ.
 Vorhang, m., кортинѣ, пердеа.
 Vorhangen, v. n., с' атѣрнѣ, снѣдн-
 зѣрѣ днѣднѣ.
 Vorhangen, v. a., атѣрнѣ, снѣдн-
 зѣрѣ, анѣднѣ не днѣднѣ.
 Vorhangenschlo, n., гѣкатѣ = (Luc-
 chette it.).
 Vorhaus, n., вестѣвѣдѣ (d'aci пѣте
 стѣвѣк вѣрѣ. молд.); прѣдвѣрѣ.
 Vorhaut, f., препѣцѣ.
 Vorher, ad., маѣднѣднѣ; — bezahten,
 a дѣти маѣднѣднѣ; — merken, v.,
 прецинтѣ; — sagen, v., прецинтѣ;
 — sehen, v., прецинтѣ; — bestim-
 mung, f., предеднѣднѣднѣ.
 Vorherig, a., предеднѣднѣ.
 Vorhersagung, Vorherverkundigung,
 f., прецинтѣ, прѣрѣчѣ.
 Vorheuscheln, v., атѣднѣсѣкѣ преѣ-
 кѣднѣднѣ.
 Vorhin, ad., децинтѣднѣ, прецинтѣ.
 Vorhof, m., антѣкѣрте = anticorte
 it.; вестѣвѣдѣ, днѣднѣднѣ.
 Vorjahrig, a. de анѣднѣ трецинтѣ (сѣрѣсѣ).
 Vorjezt, ad., антѣднѣ.
 Vorig, a., предеднѣднѣ.
 Vorlaufen, vorlaufen, v., мѣстѣкѣ маѣ
 днѣднѣ кѣвѣ, даѣ мѣрѣ днѣ гѣрѣ.
 Vorlauf, m., преѣрѣднѣднѣ днѣ кѣм-
 пѣрѣ.
 Vorlaufen, v., кѣмпѣрѣ днѣднѣднѣ
 алѣрѣ, кѣмпѣрѣ на сѣ вѣднѣ.
 Vorlufer, m., ревиѣднѣднѣ.
 Vorsehen, v., ѣднѣ мѣсѣрѣ предеднѣднѣ.
 Vorsehung, f., дѣрѣ de мѣсѣрѣ
 предеднѣднѣ.
 Vorstufe, f., вестѣвѣдѣ.
 Vorkommen, v., вѣднѣ днѣднѣднѣ; пре-
 вѣднѣ; капѣтѣ асѣднѣднѣ; мѣ пре-
 цинтѣ, мѣ 'нѣднѣднѣ; мѣ сѣ
 араѣ, мѣ сѣ парѣ; sobald eine
 Gelegenheit vorkommt, днѣднѣднѣ
 мѣ сѣ ва да окѣсѣднѣ.

Vorladen, v., вѣднѣднѣ, кѣмѣ.
 Vorladung, f., вѣднѣднѣ.
 Vorlage, f., (кѣмѣ) рециднѣднѣ.
 Vorlangst, ad., дедеднѣднѣ.
 Vorlassen, v., дѣсѣ a инѣрѣ.
 Vorlassung, f., дѣсѣрѣ сѣ инѣрѣ,
 амѣднѣднѣ.
 Vorlauf, m., ѣрѣднѣднѣрѣсѣднѣ (снѣр-
 тѣднѣ) че ѣсѣ маѣ днѣднѣ не деѣ.
 Vorlaufen, v., прецинтѣ; трецинтѣ днѣ-
 днѣднѣ алѣрѣднѣ.
 Vorlesen, v., предеднѣ, предеднѣсѣ.
 Vorleser, m., антѣднѣднѣ, преде-
 днѣднѣ.
 Vorlesung, f., предеднѣднѣ.
 Vorlest, ad., прецинтѣ, дѣднѣ чеѣ
 днѣднѣ.
 Vorleuchten, v., прецинтѣсѣ, мѣрѣ
 днѣднѣкѣ дѣднѣрѣ; даѣ ѣсѣднѣ.
 Vorliebe, f., прецинтѣ, предеднѣднѣ.
 Vorliegen, v., заче днѣднѣ; legt ein
 Schlo vor die Thure, дѣднѣ дѣ-
 кѣтѣ да вѣднѣ.
 Vorlugen, v., мѣднѣ, снѣднѣ мѣднѣднѣ
 (днѣ ѣднѣ).
 Vormachen, v., ѣкѣ (чеѣ) днѣднѣднѣ
 (кѣвѣ); ѣкѣ сѣ кѣрѣ; ѣкѣ ко-
 медѣ.
 Vormalig, a., дедеднѣднѣ, предеднѣднѣ.
 Vormals, ad., одѣднѣ, одѣднѣднѣ, ѣрѣ-
 кѣднѣ.
 Vormauer, f., антѣднѣднѣ.
 Vormessen, v., мѣсѣрѣ днѣднѣднѣ кѣвѣ.
 Vormittag, m., антѣднѣднѣ, дедеднѣднѣ.
 Vormittagig, a., антѣднѣднѣ, де
 днѣднѣднѣ рѣднѣднѣ.
 Vormund, m., тѣднѣ, епѣднѣднѣ.
 Vormunderin, f., тѣднѣднѣ.
 Vormundschaft, f., тѣднѣднѣ.
 Vorn, ad., днѣднѣ, дедеднѣднѣ; —
 und hinten, днѣднѣ мѣ днѣ досѣ;
 von —, днѣ ѣрѣднѣ, днѣ парѣ
 днѣднѣ.
 Vorname, m., прѣднѣднѣ.
 Vornehm, a., прѣднѣднѣ, ѣрѣднѣднѣ,
 алѣсѣ, нѣднѣ, дѣсѣднѣднѣ; — er
 Mann, омѣ де кѣднѣднѣ; den
 — en spielen, a ѣднѣ не омѣднѣ
 дѣсѣднѣднѣ.
 Vornehmen, v., дѣднѣ днѣднѣднѣ; днѣ-
 днѣднѣднѣ; м'анѣкѣ де чеѣ, де

- Vorfingen**, v., кълтѣ днаинтеа (кзѣва).
Vorftß, m., прemedингъ.
Vorftßen, v., прemedѣ, пресидѣ.
Vorſorge, f., прегригъ.
Vorſpann, f., кайл де поштъ.
Vorſpannen, v., днхамѣ де май пайнте, стаѣ кѣ кайл днхъмацѣ, даѣ кайл де поштъ.
Vorſparen, v., пѣстрезѣ, икономическѣ пентрѣ оиторѣ.
Vorſpiegeln, v., факѣ изсисне, амъ-пескѣ кѣ химере.
Vorſpiegelung, f., изсисне, амърингъ фалсъ.
Vorſpiel, n., прелѣдѣ, жокѣ днаинтеа жокълѣ челѣ днсемнатѣ, евенитънтѣ че пречедѣ не алгѣлѣ.
Vorſpicien, v., жокѣ, кълтѣ (кз инстръмънтѣ) днаинтеа кзѣва.
Vorſprechen, v., а ростѣ, ворвѣ днаинтеа кзѣва; а слъне кзѣва кѣм съ ростѣскѣ; bei einem —, а се авате пѣла чѣнева трекълдѣ.
Vorſpringen, v., салъ днаинте, днтрекѣ (не чѣнева) сълтъндѣ.
Vorſprung, m., пресалѣ, съритъръ днаинте; einen — gewinnen, а днтрече не алгѣлѣ.
Vorſtadt, f., сьвѣрѣѣ, прѣврѣѣ.
Vorſtand, m., антицитѣ (d'ачи титѣ), (комитѣтѣ, ефорѣ, епитронѣ); старе днаинтеа жѣдикъциѣ; кълъциѣ.
Vorſtänder, m., опритъръ де пѣдѣре.
Vorſtehen, v., прѣкнѣлѣ, днаинтѣ май днтѣлѣ; vate la okl, care дн okl, се дефинѣ.
Vorſteden, v., пѣнѣ, авѣцеѣ; ſich ein Ziel —, а'шѣ пропъне чева; den Kopf —, а'шѣ скѣте канѣлѣ.
Vorſtehen, v., стаѣ днаинте, антѣстаѣ, прemedѣ; einer Sache —, гьвернеѣ, амминистрѣѣ; с'апроитѣ, амѣнинѣ; есе дн линѣ (солдатѣлѣ); —b, part., пречединте.
Vorſteher, m., антицитѣ, амминистрѣторѣ, директорѣ, прemedинте; прѣстатѣ.
Vorſteherin, f., дирѣкторѣ мчл.
Vorſtellen, v., пѣнѣ днаинте, днѣ-цѣшеѣ, прѣсентѣѣ; есѣнѣ; ſich —, днѣ днкинѣскѣ, днѣ имажинѣ, днѣ оигрѣѣѣ.
- Vorſtellung**, f., прѣсентъциѣне; дн-кинѣпѣ, имажинарѣ, идеѣ.
Vorſtoß, m., лѣвѣре, лѣвитѣрѣ; дн-пайнтѣтѣрѣ; ешѣтѣрѣ (архѣтѣ).
Vorſtoßen, v., днпайнтѣ днаинте.
Vorſteden, v., стиндѣ днаинте; скѣртѣ (u. e. лимѣ); днтурѣмѣтѣ (санѣ).
Vorſtedung, f., стиндѣре днаинте.
Vorſtanß, m., примѣлѣ дангѣ, деки-дѣреѣ данѣцѣлѣ (залѣлѣ).
Vorſtanzen, v., днчѣнѣ, декидѣ данѣцѣ; мерѣ днаинтеа кзѣва кѣ данѣцѣ; днтрекѣ не чѣнева дѣнѣвиндѣ.
Vortheil, m., днаинтатѣ, фѣлѣскѣ, кълътигѣ; —haft, a., днаинтѣфѣлѣ, кълътигѣфѣлѣ.
Vortheil, v., пѣнѣ днаинте, антѣнѣлѣ; ſich —, а се дефинѣ.
Vortheil, f., антѣнѣфѣлѣ.
Vortheil, m., антѣнѣфѣлѣ.
Vortheil, v., днтрекѣ кѣ трѣнѣ.
Vortrag, m., сѣнѣсѣциѣне, парѣциѣне, репортѣ; (masc.) модѣлѣциѣне.
Vortragen, v., портѣ днаинте; сѣнѣлѣ, рапортѣѣ; реѣтеѣ; er weiþ ſeine Sache gut vorzutragen, ел вор-вѣште зѣне.
Vortrefflich, a., есѣлѣинте, минѣнатѣ, авѣскѣ; —keit, f., есѣлѣинѣ, пер-фѣкциѣне, вълъгѣте авѣскѣ.
Vortreiben, v., мѣнѣ днаинте; das Vieh —, а мѣна вѣтеле.
Vortreten, v., пѣшѣскѣ днаинте.
Vortritt, m., мерѣлѣ, насѣ днаинте (дн прѣвиндѣ рангѣлѣ), пречединѣ.
Vorüber, v. Vorbei; — gehen, а мерѣе днаинте; — ſein, а ѣ трекѣлѣ.
Vorübung, f., есѣрѣциѣ прѣгѣтѣторѣ.
Vorurtheil, n., прѣжѣдеѣ.
Vorwache, f., вѣциѣлѣ днаинтатѣ.
Vorwagen, v., кълътинѣскѣ, кълъ-рѣскѣ днаинтеа кзѣва.
Vorwalten, v., прѣдоминѣ.
Vorwand, m. стѣмѣтѣ, прѣтѣскѣ, скѣзѣ.
Vorwart, ad., днаинте, дѣдинѣинте.
Vorweisen, v., демѣстрѣ, арѣлѣ; доведѣскѣ.
Vorweisung, f., демѣстрѣциѣне.
Vorwelt, f., антикѣтѣтеа, антѣнѣлѣ, стрѣлѣнѣ, лѣтеа стрѣвѣе.
Vorwenden, v., прѣтѣскѣѣ.

Vorwerfen, v., арънкѣ, џиѣ (сicio) аientѣ днаинте; дпорънтѣ, дм-провозескѣ, репровезѣ; оientезѣ.
Vorwerk, n., котънѣ.
Vorwissen, n., прештѣинѣ.
Vorwitz, m., кѣриоситатѣ; —ig, a., кѣриосѣ.
Vorwort, n., препъсеџиъне.
Vorwürf, m., арънкѣтѣрѣ днаинте; дпорънтѣџиъне, дматѣџиъне.
Vorzählen, v., нъмерѣ днаинтеа (кѣива).
Vorzeichnen, n., прѣсемнѣ; —, v., decemnѣ днаинтеа кѣива (ка съ сервѣскѣ de моделѣ).
Vorzeichnung, f., decemnѣ de моделѣ; семнѣ днаинтеа (потелорѣ).
Vorzügen, v., арѣтѣ, демъстрѣ, факѣ съ ведѣ.

Vorzöger, m., адъкѣторѣ, пѣргѣторѣ (n. e. de o epistolѣ).
Vorzeit, f., антикитатѣ, векимѣ, тѣмнѣ трекъгѣ; vor Zeiten, ad. din vekime, dedemъатѣ, din vekъri.
Vorziehen, v., трагѣ днаинте, скотѣ ла' дътинѣ; прѣферѣ.
Vorzimmer, n., аптекѣмарѣ.
Vorzug, m., прѣферинѣ; прерогативѣ; —weise, ad., de, ка прѣферинѣ.
Vorzüglich, a., прѣферивѣрѣ; —heit, f., прѣферитатѣ, сѣперѣоритатѣ, премининѣ.
Votiren, v., votezѣ.
Votum, n., вѣтѣ, гласѣ (ла аледѣре).
Vulkan, m., Вълканѣ.

W.

W, n., a dѣlzeчѣ шѣ treia лѣтерѣ din аловѣтѣѣ џерманѣ.
Waage, v. Wage.
Waage, f., тарѣѣ, мерѣе, негѣџѣ; seibene —, тѣтѣсѣрѣ.
Waarenhaus, n., magazinѣ de тѣрѣфѣ.
Waarenlager, n., денъсеторѣ de тѣрѣфѣ; асорџимѣнтѣ de тѣрѣфѣ; magazinѣ, фъндакѣ.
Wabe, f., фъгърѣ (de мѣере).
Wach, a. mi ad., дештептѣ (ir. desto), вегѣторѣ.
Wache, f., пазѣ, кѣстодѣ, вегѣлѣ; gardѣ (вардѣ); сѣнтѣinea (стражѣ); die —n aufstellen, a dicъne пѣзѣиторѣ; die — beziehen, a мерѣе ла gardѣ, a мерѣе de пазѣ; — stehen, a пѣзи, a фъче сѣнтѣinea, a ѣi de пазѣ.
Wachen, v., сѣнт дештептѣ, вегѣезѣ; стаѣ de пазѣ, пѣзескѣ, пѣндескѣ.
Wachfeuer, n., фѣрѣ de пазѣ.
Wachgeld, n., платѣ de пазѣ.
Wachhabend, part., чѣлѣ de пазѣ.
Wachhaus, n., касѣ de вартѣ (овахт дн Цѣра rom. Mold.).
Wachholder, m., изниѣрѣ (арворѣлѣ); —beere, f., поѣтѣ, кѣкѣѣѣ de изниѣрѣ.

Wachmeister, m., серѣантѣ de кѣлѣрѣime.
Wachordnung, f., регѣлѣмѣнтѣ de вартѣ.
Wachparade, f., парадѣ.
Wachposten, m., постѣ de пазѣ, сѣнтѣinea.
Wach, n., чѣрѣ; — bleichen, a пѣлѣи чѣрѣ; — bostren, a лѣкра relieфѣ дн чѣрѣ; mit — überziehen, a днчѣра, a чѣрѣи.
Wachabdruck, m., тѣпѣрѣтѣрѣ дн чѣрѣ; — artig, a. mi ad., чѣросѣ, чѣрѣминѣосѣ; — bild, n., фѣгърѣ de чѣрѣ; — bleiche, f., пѣлѣиторѣ de чѣрѣ; — bleicher, m., пѣлѣиторѣ de чѣрѣ; — blume, f., флѣре de чѣрѣ; — bostret, m., мѣестѣрѣ de relieфѣ дн чѣрѣ; — fabrifant, m., фѣкѣлерѣ; — fadel, f., фѣкаѣ (ir. face) de чѣрѣ; — leinwand, f., пѣлѣ чѣрѣѣ (мъшамѣ); — malerei, f., зѣгрѣвитѣрѣ дн чѣрѣ, енкавѣстикѣ; — papier, n., хѣртѣ чѣрѣѣ; — scheibe, v. Wabe; — taffet, m., тафѣтѣ чѣрѣѣ.
Wachsam, a. mi ad., вегѣторѣ, прѣ-вегѣторѣ, лѣѣторѣ аинте, дештептѣ; — heit, f., лѣреаминте, прѣверѣе, дештептѣѣне.

Wachsen, v., крѣскѣ; ме продѣкѣ, акрѣскѣ; er ist schon gewachsen, елѣ ѿ vineзъкѣтѣ, елѣ арѣ ѿ ста- тѣрѣ фрѣмѣѣ; er ist seinem Vater über den Kopf gewachsen, тагѣскѣ нѣлѣ маі поге цинѣ дн фрѣкѣ; einer Sache gewachsen sein, а авѣ кѣпачетатеа черзѣтѣ.

Wachsen, a. ші ad., черѣскѣ, де черѣ.

Wachsthum, n., крѣскѣтѣмѣнтѣ, крѣ- скѣтѣрѣ, днкрѣтѣмѣнтѣ.

Wachstube, f., odaiz de pazъ, касѣ де ксѣтѣдіѣ.

Wacht, v. **Wache**.

Wachtel, f., потѣрникѣ; —schlag, m., кѣнтѣ де потѣрникѣ.

Wächter, m., пѣзиторѣ, ксѣтѣдіѣ (стражѣ), веріѣторѣ; —horn, n., корнѣ де пѣзиторѣ (нѣпта).

Wachturm, m., тѣрнѣ де пазѣ.

Wachmeister, v. **Wachmeister**.

Wache, f., вакіѣ (пѣтрѣ).

Wachelig, a. ші ad., клѣтнѣторѣ, клѣтнѣрѣцѣ, че се клатнѣ, че се хацинѣ.

Wachsen, v., ме клатнѣ, ме хацинѣ; варколезѣ (варка, пѣпа не авѣ).

Wacker, a. ші ad., бравѣ, виѣлѣ, де- штепнѣ, вѣгорѣскѣ; —heit, f., бра- вѣрѣ, виѣчпне, вѣгѣре.

Wade, f., пѣлѣ (it. роѣра).

Wadenbein, n., флѣдерѣ (it. fucile); anat. перѣнеѣ.

Waffe, f., армѣ; армѣтѣрѣ; zu den —n! да армѣ! die —n tragen, а порѣ армѣ, а ѿ ограмѣ; sich in den —n üben, а се депнѣде да армѣ; gut geführt —n führen die Rüste der Völker, кѣ армѣде дн тѣлѣ се асекѣрѣ дрептѣрѣле попорѣлорѣ.

Waffel, f., погачѣ (it. baccaccia); прѣжитѣрѣ (алѣгѣ) кѣ фѣрѣтѣ.

Waffenbruder, —gefährte, —genoss, m., соуѣ де армѣ, комѣтѣнтѣ.

Waffengeklirre, n., фрѣмѣтѣ де армѣ.

Waffenhaus, n., арѣналѣ.

Waffenheute, m., ерѣлѣ, арѣлѣ.

Waffenkleid, n., —rod, m., сѣрѣтѣ, сѣрѣ, хацинѣ де ограмѣ.

Waffenplatz, m., докѣ де армѣ.

Waffen Schmied, m., фѣрѣ де армѣ.

Waffenkranz, m., армѣтѣ, армѣ- мѣтарѣ.

Waffenstilstand, m., армѣстѣлѣ, дн- четѣре, сѣсѣнѣскѣ де армѣ.

Waffenanzug, m., данѣкѣ кѣ армѣ (дн тѣлѣ).

Waffen, v., дн армѣ, армѣтѣ; mit gewaffneter Hand, кѣ тѣлѣ ар- мѣтѣ.

Waffnung, f., армѣтѣрѣ, армѣмѣнтѣ.

Wagbar, a., че се нѣте кѣтнѣтнѣ, че се поге понѣра, понѣравѣрѣ; —feit, f., кѣтнѣтнѣме, кѣтнѣтнѣ- тѣте, понѣравѣрѣтѣте.

Wage, f., кѣмѣлѣ, кѣптарѣ, ве- лѣнѣ; дрепѣтѣ кѣмѣлѣ, еклѣлѣ; крѣчеа трѣскѣлѣ; sich einander die —halten, а се кѣтнѣтнѣ вѣлѣ не вѣлѣлѣ; alle Worte auf die —legen, а ворѣ фрѣте кѣтнѣтѣтѣ, а кѣтнѣтнѣ тѣтѣ ворѣа.

Wagebalken, m., кѣтнѣпѣрѣ, бра- цѣлѣ кѣтнѣнѣлѣ, жѣгѣлѣ кѣтнѣнѣлѣ; —halt, m., омѣ кѣ вѣлѣ-амѣлѣ, бравѣчѣ; —hältig, a. ші ad., орѣ кѣтезѣторѣ; —halter, m., фрѣтнѣ кѣтнѣнѣлѣ; —haus, n., кѣтнѣлѣ пѣлѣкѣ; —floßen, m., крѣеа кѣтнѣ- нѣлѣ; —funst, f., статѣкѣ (штѣлѣ- цѣ); —meister, m., кѣтнѣпѣрѣ; —schale, f., дѣскѣлѣ кѣтнѣнѣлѣ.

Wagen, v., ме днкрѣтѣ, ксѣтезѣ, ме днчерѣ, дндрѣсѣскѣ, рѣ- кѣзѣ, ме пѣлѣ дн перѣкѣлѣ; hier bei ist nicht zu —, аичѣ нѣ ѿ нѣлѣ знѣ перѣкѣлѣ; das Meiserte —, а се арѣнка дн чѣлѣ маі марѣ перѣкѣлѣ.

Wagen, m., карѣ, грѣскѣрѣ; кѣрѣлѣ, кѣрѣтѣ; телѣгѣ, колѣгѣ.

Wägen, v., кѣтнѣпѣскѣ, кѣпѣрѣскѣ, траѣ дн кѣтнѣлѣ.

Wagenachse, f., осѣа карѣлѣ; —baum, m., иѣна карѣлѣ; —burg, варѣкатѣ, четѣте де карѣ; —bede, f., копѣрѣнтѣлѣ, копѣрѣ де грѣ- скѣрѣ; —beischfel, f., осѣте, рѣдѣ де карѣ; —flechte, f., лѣса карѣ- лѣ; —geleise, n., ограмѣ, вѣгѣлѣ, порѣлѣ (кѣчѣ порѣ таіѣ, it. rotaja); —lasten, m., кѣмѣлѣ де карѣ; сѣн- дѣкѣ; —leiste, f., лѣскѣ де карѣ;

—leiter, f., доітъ, пласъ de карѣ, снаръ de карѣ (de dozъ пърѣ къ ооѳезе); скърпѣ (din дърѣпѣ, ард. корчѣ); —macher, m., ротарѣ; —pferd, n., каѣ de тръсврѣ; —spette, f., педекъ (Radspette); —winde, f., вѣржежъ (de ridikarѣ карѣ, it. verricello).
Wagerecht, a. ші ad., opiconталѣ, ла ливелъ, дйрентѣ, планѣ.
Waglich, a. ші ad., ктезъросѣ, периклосѣ.
Wagner, m., ротарѣ, кърѣдарѣ, тръсврѣ.
Wagniß, n., дикомѣтѣ, ктезаре периклосѣ, azardѣ (frant.).
Wagſchale, f., dickѣ de ктмгнѣ.
Wahl, f., аледере, алесврѣ, алесътврѣ; скрѣтинѣ; алтернативѣ.
Wahlamt, n., оѳичѣ алегътивѣ; —ſäßig, a. ші ad., кѣпаче de а ѳі алесѣ; —ſäßigfeit, f., кѣпачегате de алесѣ; —fürst, m., принципе алегътивѣ; domnitorѣ елективѣ; —kapitulation, f., капіталъциѣне, днвоіелъ ѳѣкѣтѣ къ похлѣ domnitorѣ; —ſönigreich, n., регатѣ елективѣ; —ſugel, f., вилъ, вилетѣ de аледере; —mann, m., алегъторѣ; —plaz, m., локѣ de аледере; кѣмпѣ de вѣгъліѣ; —recht, n., дрентѣ de аледере; —spruch, m., сѣмволѣ, девісѣ, сѣптинѣ; —ſtatt, f., локѣ de вѣгъліѣ; —ſtimme, f., вотѣ, гласѣ de алегъторѣ, сѳоратѣ; —verwandtschaft, f., рѣдйре сѣмнатѣкѣ, сѣмнатѣ; ізвйре ѳіресѣкѣ; —zettel, m., чедзлѣ de аледере, вилетѣ.
Wählbar, a. ші ad., де алесѣ, кѣпаче de алесѣ; —felt, f., кѣпачегате, deſtroinичѣ de алесѣ.
Wählen, v., алегѣ.
Wählerſch, a. ші ad., алегъросѣ, рѣѳѣцатѣ, делікатѣ.
Wahl, m., пърере ѳалѣ, опініѣне рѣгъчѣгѣ, пѣлѣчйре; ерѳре, прѣжѣдеѣ; den — benehmen, a deſamъи; in dem — e ſtehen, a прѣсѣпѣне, а крѣде.
Wählen, v., мѣ се паре, прѣсѣпѣнѣ, імапнезѣ, днкілѣсѣкѣ.

Wahnglaube, m., крѣдѣнѣ де мѣертѣ, рѣде де ѳалѣ, рѣде де ѳанѣстѣкѣ.
Wahnschluß, v. **Trugſchluß**.
Wahnſinn, m., невзнѣ, deminte, neminte; ѳренѣсѣ.
Wahnſinnig, a. ші ad., невзнѣ, сmin-тіѣ, dincіѣ de minte, сѣраваганѣ.
Wahnwіß, m., аізраре, delірѣ; v. **Wahnſinn**.
Wahnwіßig, a. ші ad., аізрѣторѣ, делірѣторѣ; v. ші **Wahnſinnig**.
Wahr, a. ші ad., адеврѣтѣ; nicht — ? амеа есте? ſo — mit Gott helfe! амеа сѣ'мѣ ажѣте Dze! I
Wahren, v., пѣсѣкѣ, апѣрѣ, ѳерѣсѣкѣ; зѣресѣкѣ; v. **Bewahren** ші **Wahrnehmen**.
Währen, v., цнѣ, крѣмежѣ, конгнѣзѣ, дѣрежѣ; еѣ währte nicht lange, дѣпъ знѣ скврѣтѣ рѣсѣтннѣ.
Während, прѣер. ші ad., пѣлѣкѣндѣ; — eines Jahres, дн тнмѣ de знѣ анѣ.
Wahrgeld, n., прѣдѣ, коѣтѣ; амандѣ пентрѣ знѣ отѳрѣ.
Wahrhaft, —ig, a. ші ad., адеврѣтѣ, вераче, допкінѣ.
Wahrhaftigkeit, f., адеверѣчѣне, адеверѣме, верачегате.
Wahrheit, f., адеврѣ, верѣтате; верачегате; maccimъ, асѣіомъ; in —, дн адеврѣ; hinter die — kommen, а deſкопѣрѣ адеврѣлѣ; Kinder und Narren ſagen die —, прѣпчѣи ші сminтіѣл снѣнѣ адеврѣлѣ.
Wahrlich, ad., дн адеврѣ, прѣ де-ѳеа меа.
Wahrſagung, f., верѣѳѣкѣциѣне.
Wahrmann, v. **Gewährsmann**.
Wahrnehmbar, a. ші ad., че се пѳѣе причѣе, че се сѣмте, сѣмдйверѣ.
Wahrnehmen, v. вѣдѣ, зѣресѣкѣ; сѣмѣ, ѳсерѣвѣ; dincіngѣ; кѣлосѣ; eine Gelegenheit —, а пнлді вреѳе ѳ-каѣѣне, а се ѳолѳѣ de вреѳе . .
Wahrnehmer, m., ѳсерѣвѣторѣ, прѣчѣлѣторѣ,
Wahrnehmung, f., зѣрѣтврѣ; ѳсерѣвѣциѣне, причѣере; — ſeines Mißens, грѣжа de ѳолосѣлѣ прѳпрѣ.
Wahrſagen, v., снзнѣ de-пѳрѣкѣ,

- preziak, сизаѣ вѣторакъ, азгърежъ
(ла чеѣ векѣ).
- Wahrſager, m., сизиторѣ де порокъ;
азгърѣ (ла чеѣ векѣ); divinъторѣ;
— auß den Sternen, астрологъ,
пъскълиторѣ.
- Wahrſagerel, —ſagerkunft, —ſagung,
f., сизитъръ де порокъ; азгъриѣ;
divinъдизне, преведере, презичере
(врѣжиторѣ).
- Wahrſagergeiſt, m., спириѣ превъ-
зъторѣ, спириѣ врѣжиторѣ.
- Wahrſchaft, v. Gewährſchaft.
- Wahrſcheinlich, a. ſi ad., верасе-
мина, проаверѣ, апроне де а-
деврѣ; апринте; — ſeit, f., вер-
асемениме, проаверитате; апр-
рингъ.
- Wahrung, f., дърътеръ, динътеръ;
валгъ, валореа знеѣ монете;
Wiener —, валгъ де Биена.
- Währwolf, m., приколиѣ; омъ-лхѣ;
мана пѣдрелъ; фѣрѣ фазълосъ,
че се креде къ трѣшете дин карпе
де омъ.
- Wahrzeichen, n., семнѣ, контрасемнѣ,
погъ карактеристикъ.
- Waid, n., icaticъ (плантъ де вѣд-
циѣ); вадѣ, апъ скъндъ.
- Waidlûpe, f., пѣтинъ орѣ къладаре къ
icaticъ; вѣпсеа де icaticъ.
- Waidmûhle, f., морѣ вентръ icaticъ.
- Waife, f., —nfind, n., —nſnabe, m.,
—wâdchen, n., ороанѣ, —ъ, ор-
фелинѣ, —ъ, сърманѣ, съракъ де
пърингѣ.
- Waiſenhaus, n., ороанотрофѣѣ, касъ
де ороанѣ.
- Waiſenmutter, f., матъ де ороанѣ.
- Waiſenvater, m., татъ де ороанѣ.
- Waſe, f., пеле де мѣлѣ, хършиѣ;
v. Waſe ſi Wuhne.
- Walach, Wlach, Wâiſch, m., (слав.
ſi перм.), ромънѣ, романѣ, ita-
lianѣ.
- Walchern, v., твълескѣ.
- Wald, m., пѣдрѣ, кодръ (де копачѣ
грошѣ), сѣлхъ сѣѣ сѣлвѣ (де
врѣдетѣ); врѣниште, (слав.); er
ſieht den — vor Bâumen nicht,
елѣ нѣ vede кодрълѣ динтрѣ ко-
пачѣ, елѣ нѣ кепѣште адеврѣлѣ,

- къчѣ е знеѣ пѣгърѣлѣ; wale еѣ in
den — hinein ſchallt, ſo ſchallt еѣ
wieder herauſ, кѣмѣ е вѣгътѣра,
ашеа е ſи сѣпѣтѣра, кѣмѣ е дп-
трѣвъ чпнеа ашеа е ſи рѣспѣнсѣлѣ.
- Wald-anemone, f., анемонъ пѣдрѣ-
рѣгъ; —wâch, m., пѣрѣлѣ де мѣлге;
—bewohner, m., докситорѣ де пѣ-
дрѣлѣ; —biene, f., алевинъ сѣлва-
текъ; —blume, f., флоре сѣлва-
текъ; —bruder, m., сѣлхастрѣ, ере-
митѣ (Einſiedler); —biſtel, f., скаѣс
пѣдрѣгъ; —boſten, m., триоѣс
де пѣдрѣ, екпаторѣ; —eſel, m.,
мѣгарѣ сѣлватикъ; —flöte, f., чим-
ноѣс (it. ſamprognâ); —frevel, m.,
преварикъдизне де пѣдрѣ, фърѣ
де лемпѣрилъ; —geiſt, m., тана
пѣдрѣлѣ, demonѣ дин кодрилъ; —
gewâchſ, n., плантъ пѣдрѣгъ;
—gott, m., зеѣ де пѣдрѣ, Сѣл-
ванѣ, Фазнѣ, Сатирѣ (митол.); —
graf, v. Bildgraf; —horn, n.,
корнѣ де вѣлѣторѣ; —huſſ, n.,
гѣинъ сѣлватикъ; —hûter, m., пѣ-
дрѣрѣ (врѣништерѣ); —ſage, f.,
мѣлѣ сѣлватикъ; —firſche, f., че-
рѣшъ сѣлватикъ; —mann, m., пѣ-
дрѣрѣ; —mânnchen, n., —teufel,
m., Сѣлванѣ, Фазнѣ (митол.); —
menſch, m., омъ сѣлватикъ; —
nachſchatten, m., веладона (план-
тъ); —neſſel, f., зрѣкѣ пѣдрѣоѣ;
—nymphe, f., Nимѣѣ де пѣдрѣ,
Дриадъ (митол.); —oſch, m., зо-
рѣ, зимврѣ (Муецѣѣ); —ord-
nung, f., рѣгълѣманѣ де пѣдрѣлѣ.
- Wâldchen, n., пѣдрѣче.
- Waldung, f., пѣдрѣ, пѣдрѣпѣ, кодръ.
- Wâlgern, wâlgern, v., дециндѣ; смѣ-
нежъ; сѣческѣ.
- Walhallâ, f., валхалъ, елисеѣлѣ но-
лѣрѣлорѣ пѣгъне дертано, палаѣѣ
мѣрѣгъ ла Рѣгенсѣврѣ.
- Walſe, f., пѣзъ; дърѣгъ, валлоре,
гѣлѣкъ (it. gualchiere, дп каре се
вѣгъческѣ гѣлѣрилѣ).
- Walſen, v., ватѣ дп пѣзъ; дпвѣлѣ
(пѣзъръ дп валлоре).
- Walſer, m., пѣзорѣ, дърѣтарѣ, вал-
торарѣ.
- Walſmûhle, v. Waſſe.

Wanfelmützig, a. ші ad., неконстанте, скимъроскѣ, скимъчоскѣ; —seit, f., в. Wanfelmuth.

Wanfest, v., ме кьлтинѣ, варколезѣ (ка о варкѣ те ашь), сьнт не-determinatѣ, ме лндѣескѣ; ме окимѣ.

Wann, ad., кьндѣ; wann und —, кьте одатѣ, кьндѣ ші кьндѣ.

Wanne, f., ванъ (Цѣра rom. ші Брашомѣ), пьтиникѣ; коватѣ, авьѣ; лонатѣ; вьлтрѣшкѣ.

Wannen, —hero, ad., von —, de vnde, динкьтрьѣ.

Wannen, v., вьлтрѣ.

Wannenweber, m., вьлѣ.

Wanst, m., вьртѣ, вьрдѣѣ, кьлѣкѣ; вьлтре, пьпече граскѣ (Wampe).

Wanze, f., пьдѣке де лемнѣ, (стелнигѣ, плошнигѣ).

Wanzenbrut, f., озѣ де стелниге.

Wappen, n., маркѣ, ласемне, ар-търпѣ (але знеѣ церѣ орѣ фамилиѣ).

Wappen-bild, n., лндемнѣ; —buch, n., карте ерадикѣ; —feld, n., кьтпизѣ артърпѣлорѣ; —fönig, m., рече де артърпѣ; ерадѣ; —funde, f., ерадикѣ, штингѣ де-спре ласемне; —schild, m., скьтѣ повѣтарѣ.

Wappnen, v., артезѣ (Waffen).

Wardein, m., gardianѣ, контролѣторѣ де монете (лн монетърпѣ).

Wärlch, v. Wahrlich.

Warm, a. ші ad., калѣ, кьлѣдроскѣ; einem den Kopf — machen, а лн-тържта не чинева, а'лѣ атецѣ; — sitzen, а тры лн прѣсѣнцѣ.

Wärme, f., кьлѣдърѣ, кьлѣре; фер-вѣре, ардѣре.

Wärme-grad, m., градѣ де кьлѣдърѣ; —leiter, m., кондкьторѣ де кьлѣдърѣ; —messer, m., термометрѣ, месурѣторѣ де кьлѣдърѣ; —stoff, m. матерѣ кьлѣдрѣ, калорикѣ (фѣс.)

Wärmen, v., лнкьлзеескѣ.

Wärmer, m., лнкьлзиторѣ.

Wärmlich, a. ші ad., кьлѣдзѣ, вьл-диморѣ.

Wärmfanne, f., лнкьлзиторѣ, тираѣ де лнкьлзѣ.

Wärmung, f., лнкьлзѣмьлѣтѣ, лн-кьлзѣтрь.

Warnen, v., лнштингезѣ (descre знѣ перѣкьлѣ), факѣ де штире, ad-monezѣ (авемѣ Mone арде.), a-vizezѣ.

Warner, m., лнштингеторѣ, авѣз-торѣ, admonitorѣ.

Warnung, f., пренштингаре, admo-nitione, авѣстѣ; лнфрзпгьчзне (дожанѣ Verwarnung); das soll mit zur — dienen, ачѣста 'ми ва серѣ де рьгьлѣ, ачѣста 'ми есте спре а те фери.

Warte, f., тьрнѣ, ведѣтѣ, локѣ пьл-цатѣ де пьадѣ; овсервѣторѣ.

Wartefrau, v. Wärterin.

Wartegeld, n., плата знѣ поѣ ам-пловѣтѣ.

Warten, v., аштѣтѣ; іаѣ аминте, ацѣнтѣ минте; пьндескѣ; пьзескѣ, сервескѣ; die Kinder —, а грижѣ де прьнчѣ; das Vieh —, а пьзѣ де вѣте.

Wärter, m., лнгрижиторѣ, пьзиторѣ (де волнавѣ, де прьнчѣ); —in, f., пьзиторѣ, лнгрижиторѣ; волѣ.

Warttharm, v. Warte.

Wartung, f., грижѣ, кьрѣ, пазѣ; а-сѣингѣ.

Warum, ad., пентрѣ че, де че.

Wärmwolf, v. Wähywolf.

Warze, f., пецелѣ, пѣгь, вьвьрзѣ; тькѣ де цьцѣ.

Warzenfraut, n., флѣра сбрѣлѣ mare.

Warzig, a. ші ad., пегосѣ, пецелосѣ, вьвьроскѣ.

Warzelein, n., пегьцѣ, пецельцѣ.

Was, pron. ned., че; — gibt's? че есте? — geht mich das an? че 'ми пазѣ ме де ачѣста?

Waschbecken, n., лѣрианѣ, льзторѣ, льзарѣ (lavoir фр.).

Wasche, f., рѣфе, пьзърѣ, авьрпѣ; кьтпшърпѣ; pl., скѣмьрпѣ; сьлгь-търѣ, вѣзитърѣ; meine Frau hat die —, соѣа mea снагѣ рѣфе.

Waschen, v., сьлѣ, лѣ, вѣзескѣ, вѣзескѣ; eine Hand wäscht die an- dere, о тьлѣ снагѣ не алта, знѣ не ацѣ не ашѣтѣтѣ. ogle

Wäscher, m., спѣльторѣ; — in, f., спѣльторѣсь; тѣере флекарь.
Wäscherei, f., спѣльманѣ, спѣльторѣ, лѣтѣрѣ; вѣмѣтрѣ.
Wäschfaß, n., пѣтинѣ de рѣѣ.
Wäschfrau, v. **Wäscherin**.
Wäschgold, n., азрѣ спѣлатѣ (din пѣсикѣ).
Wäschhaft, a. ші ad., ворварѣцѣ, гѣ-рарѣкѣ, гѣраливѣ.
Wäschhaus, n., спѣльторѣ, касѣ de вѣсикѣ.
Wäschfessel, m., кѣдаре de вѣсикѣ.
Wäschlappen, m., спѣльторѣ.
Wäscheleine, f., сѣбрѣ de дѣтинѣсѣ (рѣѣ).
Wäschwasser, n., апѣ de сѣлатѣ.
Wäschzettel, m., лѣтѣ de рѣѣ.
Wafen, m., нажѣте (Rafen).
Wasser, n., апѣ; im — lebend, a-парѣкѣ, de апѣ; zu — und zu Lande, ne апѣ ші ne хскаѣ; mit läuft das — im Munde zusam-men, дѣмѣ кѣрѣ валеѣ; zu — machen, a рѣдѣче за нѣмѣка, a амѣдѣ, а дѣшела; das — ab-schlagen, a ce нѣша, a ешѣ за зѣдѣ; stille — sind tief, de ana-лѣнѣ ші de кѣпеле нѣтѣ. сѣ те пѣзешѣ; нѣсикѣ вѣдѣдѣ сѣрѣе рѣѣ.
Wasserader, f., вѣнѣ de апѣ; — ampfer, m., макрѣмѣ de апѣ; — artig, a. ші ad., апѣсѣ, кѣ апѣ; — auge, n., (xip.) идрѣгалѣмѣ (вѣ-гѣ); — bau, m., кѣдѣре дѣ апѣ, сѣврѣкѣ de апѣ; — baufunft, f., идрѣалѣкѣ, шѣинѣ de кѣдѣтѣ дѣ апѣ; — becken, n., vacinѣ, сѣнѣ de апѣ; — beschreibung, f., идрѣграфѣ; — beule, f., вѣвоѣс апѣсѣ; — blase, f., вѣмѣкѣ de апѣ; — blau, a., азрѣ de лѣтѣтѣ, вѣпѣтѣ спѣлѣчѣтѣ; — blei, n., пѣмѣварѣне; тозѣndenѣ (метѣлѣ); — bottich, m., пѣтинѣ de апѣ; — brei, m., тѣмѣлѣгѣ, пѣпѣ, чѣрѣ; — bruch, m., рѣсѣрѣн-тѣрѣ de вѣлѣрѣ; — damm, v. **Damm**; — dicht, a. ші ad., непѣтрѣсѣ de апѣ; — eimer, m., вѣдрѣ de апѣ, сѣлѣлѣ (дѣ Пп., ит. secchia); — fall, m., кѣзѣтѣрѣ de апѣ, касѣ

касѣ, катарактѣ; — fang, m., че-терѣлѣ, рѣсѣрварѣ (de апѣ); — farbe, f., колѣре de апѣ, апшѣрѣ (зѣрѣ); — feuerweß, n., сѣкѣ ар-теѣчѣсѣсѣ дѣ апѣ; — gauthheil, n., верѣнѣкѣ de апѣ (вѣт.); — gebäude, n., edifiçich de апѣ; — geflügel, n., пѣсѣрѣ de апѣ; — hälter, v. — fang; — hose, f., трѣмѣ, волѣ-зѣрѣ de апѣ, сѣфонѣ, лѣикѣ; — fitt, m., çimentѣ непѣтрѣсѣ de апѣ; — forß, m., (med.) идрѣке-фѣлѣ, капѣ апѣтѣсѣ; — funst, f., идрѣалѣкѣ, шѣинѣ de сѣре апѣ; — leitung, f., апѣлѣкѣ, капѣлѣ; — linse, f., лѣнте de вѣлѣ; — mann, m., (astr.) ѣдѣторѣ; — maschine, f., максѣ идрѣалѣкѣ; — melone, f., пѣеневерѣде, (mold.) харѣзѣ; — messer, m., идрѣметѣрѣ; — meßfunst, f., идрѣметѣрѣ, шѣинѣ de метѣрѣтѣ анеѣ; — münze, f., мѣнѣ de вѣлѣ; — nuß, f.; ка-станѣ de апѣ; — nymphe, f., (mir.) Naiadѣ, Nereidѣ; — orgel, f., ор-ганѣ идрѣалѣкѣ; — probe, f., провѣ de апѣ (торѣтѣрѣ); — rabe, m., черѣе-варѣ; — rad, n., рѣтѣ de апѣ; — rinne, — röhre, f., лѣпѣтокѣ, сѣкѣ, кѣпѣлѣгѣ; — rose, f., ним-фѣ; — scheu, a. ші ad., идрѣсѣвѣ, сѣрѣкѣ de апѣ, тѣрѣвѣтѣ; — schief-ling, m., кѣкѣтѣ; — schlund, m., вѣлѣре, ворѣçине; — stand, m., пѣлѣмеѣ анеѣ; — ständer, m., че-зѣрѣ de апѣ; — stoff, m., (xim.) идрѣченѣ; — stoffgäb, n., гасѣ идрѣ-ченѣ; — strahl, m., дѣненѣтѣрѣ de апѣ, рѣзѣ de апѣ; — such, f., вѣлѣ de апѣ, идрѣнѣкѣ; — süchtig, a. ші ad., идрѣнѣкѣ; — träger, m., сѣкѣнѣ, кѣрѣтѣсѣ de апѣ; — uhr, f., оролоѣс de апѣ, кѣсѣдрѣ (за антѣчѣ); — wage, f., лѣвелѣ, вѣмѣнѣ идрѣстѣтѣкѣ; — wägefunft, f., идрѣстѣтѣкѣ.

Wässerschiff, n., апшѣрѣ.

Wässerschiff, a. ші ad., апѣсѣ, ка ана.
Wässrig, a. ші ad., анѣ, апѣтѣсѣ; зѣрѣсѣ; — e Styl, m., сѣлѣ сѣр-вѣдѣ, сѣлѣ de сѣрѣварѣтѣ.

Wässern, v., зѣдѣ; адѣнѣ, зѣвѣзѣсѣкѣ.

Waten, v., даъ prin vadš (ана); im Koſſe —, а данота prin poroſh.
Wattſcheln, v., штыл штылетчикъ; шкюпътѣ.
Watte, f., ватъ (de вътвакѣ, ital. ovatta); сакѣ de пещкитѣ, водокѣ.
Wattiren, v., ватезѣ, кѣптышескѣ кѣ ватъ.
Wau, m., pezedъ летебръ, вровинцъ (плангъ).
Webe, f., пѣпъриъ, цесетаръ (de 42—72 коцл); —funft, f., артъ de цескѣ.
Weben, v., цескѣ; мишкѣ, клѣтескѣ; виецескѣ, ме мишкѣ, факъ—дирежъ; Alles lebt und webt an ihm, то—тълѣ е мишкаре днр'анскаѣ.
Weber, m., пѣпзарѣ, цесеторѣ.
Weber-baum, m., сзакъ de стативъ; —einſchlag, m., трамъ, вътъгърѣ; —handwerk, n., цесеторивъ, месеривъ de пѣпзарѣ; —ſamm, m., перивъ de мѣпжирѣ; —lade, f., вѣтале; —ſchiff, n., сзвекѣ; —stuhl, m., стативъ (moſad. ſi ard.), рѣсволѣ.
Weberlei, f., цесеторивъ.
Wechſel, m., скимѣ, скимѣтмѣнтѣ, стрѣмѣгъгърѣ, неконстандъ; —brief, m., полицѣ, камвиѣ; trockener —brief, m., полицѣ сѣкѣ, полицѣ de овѣиро; traſſirter —, трагъ; einen — acceptiren, а акцепта о полицѣ; einen — auſſtellen, а да о полицѣ; einen — giriren, а шира о полицѣ; einen — inſoſſiren, а дндоса о полицѣ; durch — ſubertmachen, а влѣти prin полицѣ; einen — ziehen, а траде о полицѣ.
Wechſel-baſis, m., нѣш de дракѣ (нѣ—сакѣ din дракѣ ſи о фертекъ—торѣ); ſкидоль, копилѣ сѣпкѣ (дн докзакѣ челѣ теѣивитѣ); —banf, f., банкѣ; —brauſch, m., всанцъ, да—тинъ de полицѣ; —ſieber, n., фри—гъри скимѣрѣде; —friſt, f., зиле de грациъ (ла плата полицелорѣ); —geld, n., монетъ de банкѣ; —geſchäft, n.; —handel, m., негорѣ кѣ полицѣ; —fuhr, m., кѣрѣ de полицѣ (предзакѣ лорѣ); —ordnung, f., лецеа полицелорѣ; —pferde, n. pl., каѣ скимѣвагѣ; —recht, n., дре—

птълѣ камвиалѣ, дрептъ de полицѣ; —reim, m., ритмѣ, (версѣ алтер—нативѣ); —reiterer, f., черквитърѣ, реѣпрѣтърѣ de полицѣ; —ſchulb, f., даторивъ de полицѣ; —ſeitig, a. ſi ad., знѣлѣ пептрѣ аатзакѣ, речипрокѣ; —wirthſchaft, f., (agr.) економивъ алтернативъ, агрикълтърѣ скимѣватъ.
Wechſeln, v., скимѣ, мѣтѣ, пре—мѣтѣ; алтернезѣ; ein Paar Ku—geln —, а се вате дн пистоль.
Wechſelſtelle, ad., не скимѣате, ал—тернатѣ.
Wechſler, m., скимѣторѣ, банкѣрѣ (зарафѣ, тѣрѣ); —tiſch, m., масъ de скимѣторѣ.
Wech, **Wechen**, m., вѣлѣ (de знгѣ, de мѣтѣмѣлѣ).
Wechen, v., дештентѣ; трезескѣ; ациѣ (фокѣ).
Wechung, f., дештентѣмѣнтѣ, де—штентѣгърѣ.
Webel, m., кодъ; модѣ тѣфосѣ; вѣп—таривъ, ауѣрѣторивъ de мѣште; стро—ниторивъ, (ла фазри) прафѣтърѣ.
Webeln, v., сѣпнтърѣ; даъ din кодъ (кѣпеле).
Weber, conj., нич; — noch, nich nich.
Weg, m., кале; дрѣм, стратъ (кѣмѣ зичемѣ стратѣ, в. Straſſe); modѣ; geradeſ —ſ, deadрептълѣ; unter —ſ, не дрѣмѣ; geht eure —e, ведѣивъ de дрѣмѣ; mercedi дн трѣзѣвъ; es hat gute —e, нѣ фаче нимика, mal e факъ тимѣ; den — bahnen, а сѣпѣе глаѣа, а фаче дрѣмѣ, а трече prin грѣтѣлѣ; ſich auf den — machen, а мѣшка, а пѣрѣде ла дрѣмѣ; ſeinen — gehen, а'шѣ vedѣ de дрѣмѣ; den — alles ſleiſches gehen, а рѣ—пѣоса, а мѣри; aus dem —e räu—men, а делѣтѣра, а депѣрга.
Weg, ad., карѣте фѣте 'пколѣл дѣсѣ, денѣргатѣ! дѣпсенте!
Weg-arbeiten, v., дѣкѣрѣ пепчѣтарѣ; —begeben, ſich, ме депарѣ, пѣр—чѣдѣ; —bereiter, m., инспекторѣ de дрѣмѣри; —blaſen, v., сѣлѣ ла о парте; —bleiben, v., нѣ винѣ, рѣтѣмѣ фѣарѣ, дѣсескѣ; —brin

gen, v., департѣ, дельтърѣ; —
fallen, v., n'am loкѣ, me skadѣ,
лиесекѣ; —fangen, v., апкѣ,
приндѣ; —gehen, v., me департѣ,
мерѣ, пзрчедѣ, тѣнекѣ; —jagen,
v., авзргѣ, дптедѣ, гонескѣ; —
japern, v., приндѣ o паие; —fom-
men, v., me пердѣ; —lassen, v.,
daѣ дрѣмѣлѣ; факѣ скѣпатѣ; di-
mitѣ, omitѣ; —laufen, v., фзргѣ
сфзргѣ, o гзлескѣ; —legen, v.,
пзнѣ ла o парте, дельтърѣ; —
nehmen, v., апкѣ, окзпѣ, иаѣ; —
räumen, v., дельтърѣ, департѣ
(pedече); . дплеснескѣ; —reisen,
v., пзрчедѣ, тѣнекѣ, кѣлѣторескѣ;
—scheuchen, v. Верѣscheuchen; —
schlagen, v., аватѣ, рѣспингѣ; —
schmeißen, v., ланѣдѣ, арѣнкѣ ла
o парте; —sein, v., сѣнт депър-
тарѣ, авсѣнтезѣ; —setzen, v., пзнѣ
ла o парте, дельтърѣ; sich über
etwas —setzen, a несѣкогѣ чева,
a пс'цѣ пѣса де чева; —werfen,
v., арѣнкѣ ла o парте; sich —
werfen, a ce змиѣ, a ce дерпада;
—ziehen, v., тѣнекѣ, пзрчедѣ (шѣ
алтеле пзлге, каре се компзнѣ
прѣ зпорѣ кз Weg).

Wegamt, n., фѣичѣ де дрѣмѣрѣ.
Wegen, ргаер., пентрѣ, дпн казѣ,
дпн ресептѣ, дпн привѣдѣ.
Wegeweiß, m., патлаѣеа, пѣнтѣѣеа,
пѣнтаѣинѣ (ит. piantaggine).
Weggang, m., тѣнекаре, пзрчедере.
Wegsam, a. шѣ ad., практикаверѣ,
де зѣмѣлатѣ.
Wegscheide, v. Scheideweg.
Wegwart, f., чѣкорѣ сѣлѣватѣкѣ.
Wegweiser, m., кѣлѣзѣдѣ, кондзѣ-
торѣ, арѣтѣторѣ де дрѣмѣ.
Wegwurf, m., лѣпѣдѣтърѣ, лѣкрѣ
фѣрте вѣлѣнѣ; дерѣф, цѣлинѣ.
Wegzehrung, f., меринде.
Wegzug, m., тѣнекаре, пзрчедере,
департѣ.
Weh, n., дорере, дорѣре; vai (ит.
guai); peѣ.
Wehe, int., vai! аѣлео! — тѣун, a
дорѣ.
Wehe, f., дзрере де паштере.
Wehen, v., адѣлѣ, сѣпѣлѣ, сѣлѣлѣ, факѣ

вѣнтѣ; фѣлѣлѣ; der Wind weht,
вѣнтѣлѣ сѣлѣлѣ; die Fahnen —
фѣлтѣреле фѣлѣлѣе.

Wehfrau, v. Wehmutter.

Wehflage, f., ваѣетѣ, пѣлѣсѣтѣ; тѣп-
гзѣре, вочетѣ, вочѣтърѣ, кош-
пѣлѣсѣтѣ.

Wehflagen, v., me ваѣетѣ, me ваѣерѣ;
пѣлтѣ, me тѣпгѣлескѣ, тевоческѣ.

Wehmuth, m., трѣстѣцѣ, дптрѣстѣ-
чѣне, дзрере сѣлѣетѣскѣ, сѣмѣѣ
дзрероскѣ; меланхолѣ.

Wehmüthig, a. шѣ ad., трѣстѣ, дп-
трѣстѣтѣ, дзрероскѣ, тѣлѣнитѣ; ме-
ланхолѣкѣ.

Wehmutter, f., тѣшѣ (Hebamme).

Wehr, Wehre, f., авѣрѣмѣнтѣ; ар-
тѣ; ланче; спатѣ; скѣтѣ; sich zur
— stellen, a ce пзле дп старѣ
де арѣрере.

Wehr, n., ставѣлѣ, ѣезѣтърѣ, ѣѣзѣ.

Wehren, v., авѣрѣ; опрескѣ, аватѣ;
sich seiner Haut —, a'шѣ винде
скѣзмѣнѣ вѣѣа.

Wehrgehänge, n., портдепѣлѣ, порт-
де-спатѣ, атѣрѣпѣтърѣ (дела сѣвѣлѣ
- Degengehänge).

Wehrhaft, a. шѣ ad., кѣпаче де арме,
дѣстоинѣкѣ a ce авѣра; —igfeit,
f., кѣпачетате де арме.

Wehrlos, a. шѣ ad., неарматѣ, дѣс-
арматѣ; пензѣпѣчѣоѣ; —igfeit, f.,
лиѣсѣ де арме; нехѣрѣпѣчѣ де арме.

Wehrmann, m., омѣ де арме, осташѣ.

Wehrstand, m., статѣ остѣшескѣ,
статѣ милѣтарѣ.

Weiß, n., тѣѣере, фѣтеѣлѣ; соѣѣлѣ
тѣрѣтѣтѣ, неваствѣ, копѣорте; алтѣ
—, фѣтеѣлѣ вѣтрѣпѣ, вѣвѣкѣлѣ;
große und starke —, тѣѣерѣѣе,
тѣѣерѣѣѣ; kleine —, фѣтеѣлѣшѣкѣ,
тѣѣерѣшѣкѣ; einem seine Tochter
zum —e geben, a'шѣ тѣрѣга фѣйка
дѣпѣ чѣнева (в. шѣ Frau).

Weißchen, n., тѣѣерѣшѣкѣ, фѣтеѣлѣшѣкѣ.

Weiber-adel, m., новѣлатате де фѣ-
ствѣ; —art, f., авѣкѣтърѣ фѣтеѣѣ-
скѣ; —feind, m., дѣзмѣнѣ алѣ
фѣтеѣлѣорѣ; —freund, —part, m.,
омѣ фѣтеѣетѣкѣ, тѣѣерѣскѣ, невакѣ
дѣпѣ фѣтеѣлѣ; омѣ дѣсѣрѣлатѣ;
—herrschafft, f., —regiment, n.,

дiнекокраѣвъ, *domnia ѳеѳеиорѣ*;
—*laune*, f., *капрѣдѣ ѳеѳеиескѣ*,
рѣѳѣцѣ ѳеѳеиескѣ; —*list*, f., *вѣ-*
кленѣ ѳеѳеиескѣ; *Weiberlist geht*
über alle List, ѳеѳеиѣ сѣнт маѣ
тѣиесре денѣтѣ драмѣтѣ; —*mann*,
m., *омѣ папѣ-лапте*, *вѣрватѣ че-*
стѣ сѣв паптоѣ, *тѣиероткѣ*; —
tod, m., *ѳбстѣ*, *рокѣ*.

Weibisch, a. *шѣ ad.*, ѳеѳеиескѣ, ѳе-
иенинѣ; — *Geistesicht*, n., *сексѣ*
ѳеѳеиескѣ; (*грѣм.*) *пенѣ ѳеѳе-*
иескѣ; —*feit*, f., *патрѣ ѳеѳеи-*
ескѣ, *карактѣрѣ ѳеѳеиескѣ*.

Weibsbild, n., —*person*, f., (*ан*
деспрѣдѣ) *тѣиере*, *ѳеѳеиѣ-вѣлѣнѣ*.
Weibsteute, pl., —*volf*, n., *тѣи-*
ерѣтѣ, *ѳеѳеиѣтѣ*.

Weich, a. *шѣ ad.*, *мѣле*; *делѣкатѣ*;
(*ѳравѣдѣ*, *крѣдѣ*; *доиосѣ*, *армо-*
ниосѣ (*сѣперѣ*)).

Weichbild, n., *тѣиерѣдѣрѣме* (*а зпѣ*
четѣдѣ); *дѣнѣтѣ*.

Weiche, f., *молѣтѣ*; *молѣчѣне*, *мо-*
лѣшѣме; *дѣшерѣтѣ*, *молѣме* (*ан*
зпѣле пѣрѣдѣ але тѣивѣлѣ), *ѳлѣ-*
тѣнѣзарѣ (*ла вѣте*).

Weichen, v. a., *мѣисѣ*; —, v. n., *ме*
рѣтѣрѣтѣ, *чѣдѣ*; *ме даѣ дѣндѣрѣнѣтѣ*
(*it. dar indietro*); *ме ѳерескѣ*
(*Ausweichen*).

Weichheit, f., *молѣчѣне*, *молѣтѣ*.

Weichherzig, a. *шѣ ad.*, *молѣтѣтѣ*;
доиосѣ; *компѣтѣмосѣ*, *тѣлосѣ*.

Weichlich, a. *шѣ ad.*, *молѣтѣтѣ*, ѳе-
иенинѣ.

Weichling, m., *папѣ-лапте*, *омѣ мо-*
лѣшѣтѣ.

Weichmülig, a. *шѣ ad.*, *гѣрѣ коко-*
нескѣ, *гѣрѣ делѣкатѣ*.

Weichmüthig, v. *Weichherzig*.

Weichsel, f., *вѣшѣнѣ* (*it. visicola*);
—*baum*, m., *вѣшѣнѣ*; —*dorf*, m.,
нѣлѣкѣ полѣпѣ (*вѣлѣ*).

Weichthier, n., *молѣшѣкѣ*, *анималѣ*
мѣле.

Weid, n., *сѣлѣтѣ*, *лѣнѣкѣ де рѣкѣдѣ*.

Weide, f., *сѣлѣче*; *рѣкѣтѣ* (*лозѣтѣ*);
пѣшѣне (*итѣш*, *зпѣрѣ*, *исѣлѣтѣ*,

слав.); —*land*, n., —*platz*, m.,
лозѣ де пѣшѣне.

Weiden, v., *паскѣ*, *пѣшѣнезѣ*; *ме*
дѣсѣлѣтѣтѣ.

Weiden, a., *де сѣлѣче*.

Weidenbusch, m., *сѣлѣчѣтѣ*.

Weiderich, m., *дѣсимѣхѣ* (*пѣланѣтѣ*).

Weidicht, n., *сѣлѣчѣтѣ*.

Weidnescht, m., *сѣрѣтѣ де вѣнѣтѣ*.

Weidlich, a. *шѣ ad.*, *вѣрѣтѣ*, *вѣлѣтѣ*
(*воинѣкѣ*).

Weibling, m., *вѣрѣкѣдѣтѣ*, *пѣшѣорѣ*.

Weidmann, m., *вѣлѣтѣорѣ*.

Weidmannisch, a. *шѣ ad.*, *де-а-вѣ-*
нѣтѣорѣ, *ка вѣлѣтѣорѣ*.

Weidmesser, n., *кѣшѣтѣ вѣлѣтѣорѣскѣ*.

Weidspriuch, m., *терминѣ де вѣлѣтѣорѣ*.

Weidvieh, n., *вѣте де пѣшѣне*.

Weidwert, n., *мѣсѣрѣтѣ де вѣлѣтѣорѣ*,
вѣлѣтѣорѣ (*Jägeret*).

Weise, f., *рѣскѣиорѣтѣ*, *дѣлѣвѣлѣтѣорѣ*;
вѣрѣтѣлѣнѣтѣ.

Welsen, v., *дѣпѣнѣ*.

Weigern, sich, v., *рѣзѣсѣзѣ*, *ме ко-*
дѣскѣ, *нѣ дѣтѣлѣнескѣ*.

Weigerung, f., *рѣзѣсѣ*, *нѣтѣлѣнѣнѣтѣ*.

Weißbischof, m., *епѣскопѣтѣ*; *тѣлѣларѣ*.

Weißbrot, n., *пѣше сѣиѣдѣтѣ*.

Weißer, m., *шѣимѣ*, *вѣндѣрѣтѣ*, *мѣ-*
лѣанѣ (*пасѣре рѣшѣтѣре*).

Weißer, f., *сѣиѣдѣре*, *конѣскѣрѣцѣиѣне*;
хѣротонѣре, *прѣѣиѣре*.

Weißer, v., *сѣиѣдѣскѣ*, *конѣскѣрѣзѣ*;
хѣротонѣскѣ; *кѣлѣгѣрѣскѣ*; *дѣдѣкѣ*,
ѳѣрѣтѣ (*знѣ дарѣ*, *о картѣ*).

Weißer, m., *сѣиѣдѣтѣорѣ*, *вѣпѣкѣзѣлѣ-*
тѣтѣорѣ; *хѣротонѣтѣорѣ*; *дѣдѣкѣтѣорѣ*,
ѳѣрѣтѣорѣ; *вѣзарѣтѣ*, *нѣскѣлѣнѣ* (*лѣкѣ*
де пѣштѣ).

Weißfessel, m., *крѣстѣлѣцѣтѣ*, *кѣлѣ-*
рѣшѣтѣ кѣз апѣ сѣиѣдѣтѣре.

Weißnachten, pl., *Нѣштѣреѣѣ Domнѣлѣ*
Хрѣстосѣ, *крѣчѣнѣ*, (= *Creatione*).

Weißnachts-abend, m., *ажѣнѣлѣ крѣ-*
чѣнѣлѣ; —*stolle*, f., *ковѣрѣтѣ*, *ко-*
лѣкѣ де крѣчѣнѣ.

Weißrauch, m., *гѣтѣмѣиѣтѣрѣтѣ*, *ѳѣмѣ*
де гѣтѣмѣтѣ; —*büchse*, f., *кѣлѣвѣ*;
кѣдѣлѣнѣтѣ.

Weißung, f., *сѣиѣдѣре*; *дѣдѣкѣцѣиѣне*.

Weißwasser, n., *апѣ сѣиѣдѣтѣ*, *апѣ*
вѣпѣкѣзѣлѣтѣтѣ, *агѣасѣтѣ*.

Weihwedel, m., строни́орѣ, в. **Wedel**.
Weil, conj., ѿиндѣтъ; неутрѣтъ.
Weiland, ad., одини́орѣ; рѣпосагѣлъ,
 ѿерѣи́гѣлъ; де глори́осѣ сзвени́ре.
Weilschen, n., рѣсѣтнѣ скарѣ, кѣини́тъ.
Weile, f., рѣсѣтнѣ; lange — haben,
 а'цѣ ѿи зрѣтъ, а'цѣ ѿи тини́гѣлъ дѣнѣ.
Weilen, v., петрѣкъ, дѣнѣрѣи́лъ.
Weiler, m., кѣтѣнѣ, котѣнѣ, сѣтъ-
 лецѣ, кѣтева кѣсе ла днѣ докѣ
 (ѿрѣъ висерѣкъ шѣ комѣнѣгѣте).
Wein, m., винѣ; **schlechter** — вина-
 сѣрѣ, винѣ рѣж; — **pfanzen**, а
 сѣдѣ вѣл; **reinen** — еинѣшенѣн,
 а снѣне адеврѣрѣлъ верде дѣн ѿадѣ.
Wein-ähnlich, a. шѣ ad., винѣрѣцѣ,
 винѣрѣи́; — **apfel**, m., мѣрѣ де
 але винѣлѣ, мѣрѣ винѣсѣ; — **artig**,
 a. шѣ ad., де патѣра винѣлѣ, ви-
 носѣ; — **bau**, m., кѣатѣрѣ де вѣл,
 вѣерѣтѣ; — **bauer**, m., еконѣмѣ
 де вѣл, вѣнарѣ, вѣерѣ; — **beer**,
 f., вои́цѣ де сѣрагѣрѣ; — **berg**,
 m., вѣтъ, деаѣ де вѣтъ; — **blatt**,
 n., ѿѣтъ де вѣцѣ; — **effig**, m.,
 винѣ-акрѣ, одѣтѣ де винѣ; — **faß**,
 n., вѣте де винѣ (ит. botte de
 vino); — **flasche**, f., вѣтелекъ де
 винѣ; — **garten**, m., вѣтъ; — **ge-
 hend**, f., — **land**, n., цѣрѣ къ ви-
 наде, — **geist**, m., снѣрѣ, снѣрѣ
 де винѣ; — **gott**, m., (ит.) Бакѣ;
 — **haut**, n., осѣнѣтѣрѣ, осѣтѣрѣ,
 кѣрѣтъ; — **hefen**, m., дрождѣ
 де винѣ; — **keller**, m., чѣларѣ
 (ионѣгѣ) де винѣ; — **kelter**, m.,
 — **presse**, f., телекъ, сторѣгѣорѣ,
 сторѣрѣ де винѣ, (лиѣ, зѣкъ),
 — **lese**, f., кѣлесѣ де вѣл; — **monat**,
 m., Опѣоре; — **most**, m., пѣсѣтъ;
 — **mutter**, f., дрождѣ, грѣмѣ де
 винѣ; — **pfahl**, m., парѣ, харачѣ
 де вѣтъ; — **sante**, f., кѣрѣнѣ де
 вѣтъ; — **tausch**, m., веѣтъ де вѣтъ;
 — **tebe**, f., вѣгѣ де вѣтъ; — **schant**,
 m., вѣнѣаре де винѣ; — **schenke**,
 f., кѣрѣтъ; — **schlehe**, f., ворѣѣнѣ,
 аргѣдѣ; — **schrotter**, m., кѣларѣ;
 — **stein**, m., тѣртѣрѣ, тѣрѣрѣ, аргѣте
 крѣстѣлѣсѣтъ (дѣн винѣ); — **stein-
 taum**, m., крѣторѣ тѣртѣрѣ; —
stod, m., вѣтѣкъ де вѣтъ; — **suppe**,

f., сѣрѣ де винѣ (ит. zuppa fatta di
 vino); — **traber**, — **trester**, m., тѣс-
 кѣме; — **traube**, f., сѣрагѣрѣ, ѣъ,
 (молд.) номѣ.
Weinen, v., пѣнѣгѣ; лѣкрѣтезѣ;
 — n., пѣнѣсѣ, пѣнѣсѣре.
Weinlich, a. шѣ ad., пѣнѣгѣрѣсѣ,
 пѣнѣгѣчѣсѣ.
Weinicht, a. шѣ ad., винѣ, винѣрѣи́.
Weinig, a. шѣ ad., винѣсѣ.
Weiß, etwas — machen, а амѣш,
 а кѣрта де пасѣ.
Weise, f., модѣ (ѿелѣ, кѣнѣ), ма-
 ниѣрѣ, ѿормѣ; аргѣ, мелѣдѣ;
thorichter —, пѣвнѣште; **aufweiche**
 — ? дѣн че модѣ;
Weisel, **Weiser**, m., матѣкъ де алѣне,
 рѣѣна алѣнедорѣ, матѣ алѣне-
 дорѣ; акѣ де оролоѣтъ, аргѣгѣторѣ.
Weisen, v., аргѣтъ; **andereit** (**An-
 weisen**); **gründit**; **unweissen** (**Unter-
 weisen**).
Weiserwert, n., рѣтеле аргѣгѣторѣлѣ
 (дѣн оролоѣтъ).
Weisheit, f., дѣтелепѣѣне; ѿлосо-
 ѿѣ; шѣинѣцѣ; — **schahn**, m., дѣн-
 теле дѣтелепѣѣнѣ.
Weislich, a. шѣ ad., дѣтелепѣѣсѣ,
 мѣнтѣсѣ.
Weiß, a. шѣ ad., алѣ; **das Weiß**,
 алѣме; алѣшѣ.
Weißagen, v., презѣкъ, прѣсѣнѣ вѣи-
 торѣлъ, прѣѣтезѣ, прѣорѣсѣкъ.
Weißager, m., прѣѣтѣ прѣорѣкъ,
 презѣкѣторѣ.
Weißagung, f., презѣчѣре, прѣсѣнѣ-
 пѣре, прѣѣѣѣ прѣорѣѣ.
Weiß-bäcker, m., ковѣгарѣ; — **binder**,
 m., вѣтарѣ (къ ѿаче вѣте, donige,
 кофе); — **birse**, f., тѣстѣкѣнѣ алѣ;
 — **blau**, a. шѣ ad., алѣастѣрѣ дес-
 кѣкъ; — **blech**, n., ѿерѣ-алѣ (ти-
 никѣ); — **buche**, f., кѣрѣнѣ; —
bistel, f., снѣнѣ алѣ; — **born**, m.,
 пѣдѣчѣлѣ; — **sichte**, f., вѣадѣ алѣ;
 — **stich**, m., пѣште аргѣнѣтѣ, рѣгѣ,
 чѣрѣнѣ; — **stetig**, a. шѣ ad., пѣс-
 трѣѣкъ, къ нѣте алѣе (калѣ); пѣнѣ-
 гѣнѣорѣ (ла пѣчѣрѣ); — **gar**, a. шѣ
 ad., тѣвѣчѣтъ; **dessit**; — **gärber**,
 m., тѣвѣчѣторѣ, тѣвакъ (де пѣл);
 — **käufer**, m., (дѣн гѣмѣ) ѿѣрѣ,

ходъ; — тоѣ, m., — траут, n.,
кърекъ авѣ.
Weiß, f., авѣме, авѣлъ; — im
Auge, авѣцъ; — der Haare, къ-
рѣтецъ.
Weißer, v., авѣскъ, дпавѣскъ.
Weißlich, a. шѣ ad., авѣѣ, авѣчосъ,
авѣзедъ, авѣшоръ.
Weißzeug, n., скѣмърѣ, хавѣ авѣ,
пъзърѣ, кътешърѣ (Wäsche).
Weißthum, (векъ), n., шѣицъ, дп-
вѣцътъръ; трѣзналъ, жѣдецъ.
Weißung, f., арътаре, аръгътъръ;
дпѣортъцѣне, дпѣстръкѣцѣне, дп-
вѣцътъръ, дпдѣрентарѣ, ordinъ;
eine — geben, a da знъ ordinъ
(a pândsi).
Weit, a. шѣ ad., департе, дѣтънте,
дѣтъторъ; депъртатъ; ларгъ, сна-
циосъ, вастъ; etwas — лъргъцъ,
лъргъшоръ; bei — em nicht, nicht
ne департе, nichtдекъмъ; von — em,
de департе, din дѣтанцъ таре;
das geht ins — e, авѣста се дп-
делънъ; das — e suchen, a скъпа
да ларгълъ, a o за да съпътѣса;
— und breit, din тѣте пърѣме;
so — ich ihn kenne, ne къръ дъ
кпоскъ еъ; das ist nicht —, a
чѣста нъ e лъкръ раръ, e лъкръ
de пъдѣнъ дпсепмътате; es ist
noch nicht so —, лъкрълъ дпкъ
п'а дпайнтатъ авѣа департе.
Weitberühmt, a. шѣ ad., ѣрте ре-
пъмѣрѣ, de репъме таре.
Welte, f., лърѣме; дѣтанцъ, стѣн-
цине.
Weiten, v., лърѣскъ, дѣслърѣскъ,
лърѣскъ.
Weiter, compar., маѣ депъртатъ, маѣ
ларгъ; ohne — s, ѣръ алъ, дп-
скърѣ.
Weiter, ad., дпайнте, маѣ департе;
ich kann nicht —, нъ маѣ почъ;
lesen Sie —, чѣтеште маѣ дпколо.
Weiterung, f., авъргъмънтъ, лърѣ-
търъ, лъцѣтъръ; — en, pl., вртърѣ
непъкъте.
Weitther, ad., дѣдепарте.
Weitläufig, a. шѣ ad., ларгъ, лър-
ранъ, дѣтрѣскъ; снациосъ; пре-

лънѣрѣ, дптрѣскъ; — felt, f., лър-
пѣме, дѣтрѣскъ; преуцѣтъръ.
Weitſichtſtig, v. Weitläufig.
Weitſchweifig, a. шѣ ad., прѣдптрѣскъ,
не ларгъ; — e Rede, дѣкрѣскъ прѣ
лънъ.
Weitſichtſtig, a. шѣ ad., департе ве-
зъторъ, прѣсѣтѣ (ѣс.)
Weitumfassend, part., тълътъ кърпѣн-
зеторъ.
Weizen, m., гръ; гръпаде; — ader,
m., аръ de гръ.
Welch, pron., чѣ, чѣ маѣ, каре;
— ein Mann! чѣ маѣ омъ!
Welcher, e, ѣс, pron., каре; — auch,
опѣ каре, ѣс опѣчѣне; auf welche
Art? дп чѣ модъ?
Welchergeſtalt, ad., къмъ, дп чѣ модъ.
Welcherlei, ad., de каре, de чѣ cols.
Welt, a. шѣ ad., вештѣдъ; ѣлешъмѣтъ
(цъдъ); дѣсѣлорѣ.
Welten, v., ме вештезѣскъ; ме
молешѣскъ.
Weltheit, f., вѣстрѣзнѣ, молѣмѣ.
Weltbaum, m., рпндѣлъ, сълъ; ѣскъ.
Welle, f., зндъ; ѣскъ, ѣштѣлъ (in
fastello, fascia); сълъ (да вьр-
тежърѣ), рпндѣлъ.
Wellenförmig, a. шѣ ad., дп ѣорма
зндѣл, зндърѣскъ, зндѣскъ; — e Be-
wegung, f., зндълъцѣне, зндъ-
лътъръ.
Wellenlinie, f., лѣнтъ зндълътѣре.
Wellenſchlag, m., зндътъръ.
Wellerarbeit, f., вълърѣтъръ, шъче-
рътъръ, лѣнтъръ кз вълърѣ (de
лътъ кз паѣ).
Wellern, v., вълърѣскъ, лѣнѣскъ кз
вълърѣ.
Welt, m., тѣанъ, сѣлъръ (cols de
пеште, декарѣсе дѣне шѣ комънъ).
Weltſch, v. Wälſch шѣ Wälaſch.
Welt, f.; лъме (maſ sine дѣкълъ
mondъ), знѣверъскъ; дѣнълъ омѣ-
нѣскъ; gelehrte —, лъмеа лѣ-
раръ; andere —, лъмеа чѣвалътъ;
ſchöne —, ѣтецѣне, сѣкълъ ѣрѣ-
мосъ; junge —, жѣпѣме; feine
—, лъме полѣнтъ, лъме кълѣваръ;
Zahr der —, анълъ дѣла ѣчѣреа
лъмѣл, анълъ пѣстърѣл; Mann
von —, омъ полѣнтъ, омъ кълѣ-

варѣ; Lehre von der besten —, optimistic; er hat —, este omă poliită, ште тры ѿ лѣте; er ist ein Mann nach der —, eă e omă de lăme; er kennt die —, eă kănošte omeni, eă kănošte lămea; ich begreife in aller — nicht, eă nič dekămă nă pričelă; auf die — bringen, a našte; auf Gottes — nichts haben, a oī znă kaalikă; sich in die — schicken, a se đnokmi dăzđ đmpređkărđl; in die — treten, a emi đn lămea mare.

Welt: achse, f., ocia lămei; — all, n., zăivercă, totăzđ; — baq, m., — gebăude, n., cictema lămei; — befannt, a. ſi ad., prėkănockăzđ, prėoymocă, notorđ; prėpenskămiră; de penšme mare; — beschreibung, f., koctoprafă, dectpikăzăvea lămei; — brauch, m., datina lămei; — bürger, m., četъcėnă đin lăme, koctopolită; — bürgerſinn, m., koctopolitickă, cimdărđl centpă omeniamea tótъ; — entſtehung, f., koctogonă, zpzinđa lămei; — erfahren, a. ſi ad., pьцită đn lăme, praktikă; — erfahrenheit, — erfabrung, f., praktikă, cnerđnđđ de lăme; — erobrerer, m., kăčeritopă ađ lămei; — erſchaffung, f., oăcerea lămei (zidipea); — gegend, f., pėizăne de lăme; — geiſt, m., cnpită zăivercăzđ; cnpită ađ lămei; — geiſtliche, — prieſter, m., ppeotă de mipă; — geiſtlichkeit, f., kleră de mipă; — gericht, n., žădekata de anoi; žădecă zăivercăzđ; — geſchichte, f., icopit zăivercăzđ, icopia lămei; — gürtel, m., zopă, vpă; — güter, pl., avđđil lămeſti; — herrſchaft, f., impepă zăivercăzđ; — karte, f., karpă cenerală; — kenne, m., kănockătopă de lăme; — kenneuiß, f., praktikă, kănošterea lămei; — kind, n., omă de lăme; materialick; — flug, a. ſi ad., oină, politikă; — förper, m., tpană cpeckă; — freiđ, m., ccepă; — fugel, f., glovă (lămeckă)

пъмъптескă; — funde, — lehte, f., koctopolită, ſtđngđ dectpe zăivercă; — leute, pl., mipeni; omeni đin lămea mare; — liçht, n., lămina lămei; — mann, m., mipėnă; omă de lăme; politikă; — meer, n., oceănă; — ſinn, m., cimdămăntă de lăme, mite lămeckă; — ſitte, f., datină lămeckă; — ſystem, n., cictema zăivercăzđ, cictema lămei; — theil, m., parte de lăme; — ton, m., tonă đin lămea mare; — weiße, m., olococă; — weißeheit, f., olococă; — wunder, n., mipăne lămei, mipăne zăivercăzđ.

Weltlich, a. ſi ad., lămeckă, mipėnă, ppoană; tđmpărală; politikă; — e Stand, m., stată mipėneckă; — feit, f., mipeniă.

Weltling, m., omă de lăme, omă lămeckă.

Wende; f. đntpъpъtăzđ, đntppeetăzđ.

Wendehals, m., kăpă đntpctokătă.

Wendekreis, m., — girtel, m., tponikă (cpeckă ne cœpa lămei).

Wendeltreppe, f., ckapă melđopopă, tpepte potănde.

Wenden, v., đntopkă.

Wendepunkt, m., (aſt.) cnpătă vepitakă, cnpăkă đntopčepē cœpələ.

Wendung, f., đntopcetăzđ, đntpъtăzđ; mđkămăntă; opomă; die Sache nimmt eine ſchlechte —, lăkplă ce đntopče cipe pēđ; der Sache eine — geben, a đntopče lăkplă.

Wenig, a. ſi ad., pьđđnă, pikă, niđelă, pьđđnelă; ein — Wein, znă nikă de vină, pьđđnelă vină.

Weniger, comp., niçtă deſto —, kă tóte ačetea, totăzđ; — werden, a ce đmpăzăna.

Wenigkeit, f., pьđđnătate, mikšopime, micime, văgatelă.

Wenigſtenđ, ad., celă pьđđnă.

Wenn, conj., de, dēkă, dekămăvă; kьăđđ; — auch, — gleich, tьkărkă, dem, vinėkă (it. bienane).

Wenzel, m., (đn žokă de kьpđđ) oănte, oľkăzđ.

Wer, pron., cine? — da? te vьzđ

te vyzh! čine e akolo? — eš
auch sei, eie opršine.
Werbeliste, f., listъ de rekrъtzьmanъ,
listъ de rekrъtzьdino.
Werben, v., rekrъtezъ, dprolezъ
(la ostrъšime); peцokъ, черъ;
um einen Dienst —, a чepe o
dereгъtopъ; um ein Mäbchen —,
a пeцъ o eтeцъ.
Werberlag, m., dokъ de dproлъtzьmanъ.
Werberin, f., вoтpъ; пeцъopъ (три-
micъ dнадicъ).
Werbung, f., rekrъtzьdino, dпро-
лъtzьmanъ.
Werben, v. n., mo oакъ, deminъ; eš
wird Tag, ce oачe zi; eš wird
nichtъ daraus, dинp'ачeoa нз co
алеce nimika; mit wird eš übel,
dmi vine peъ; anderš —, a ce
skimъ, a ce cтpъmъta; zu nichtъ
—, a deveni la nimika; zum Bettler
—, a deveni kakikъ, a ажъpe la
capъ de lemnъ.
Werder, m., incъaигъ (днтpe pъapъ).
Werfen, v., apънкъ, ientъ, aieutъ,
dnoentъ, acъpъzъ; pъnedъ; тpъ-
тeckъ; oтъ; daš wirt ein schief-
tes Licht auf seine Handlungen,
ачeста apънкъ змъpъ иeпълъкъtzь
пpecte oantеле дъ; zu Boden —,
a тpъпъ la пъmъntъ; den Feind
—, a pъcъnue ne dжmanъ; in
daš Gefängniš —, a apънка la
pincopъ; über den Haufen —,
a apънка kъaie пeцъe гpъmadъ;
daš Loos —, a тpъce copъe;
die Nase in die Höhe —, aш
пъца кpъcта; sich auf einen —,
a ce dпeнтa acъpъ kъiva.
Weist, n., oавpикъ de пъ, cкeлъ.
Werste, f., (пъnz.) pziъtzъ.
Wesung, f. dnoentъtzъpъ, apънкъtzъpъ.
Wes, n., дъкpъ, дъкpape, oапъ;
onъ; oавpикъ, mašinъ; meханicъ;
— deš Weisъeš, prodъnъkъ min-
цeł; an daš — gehen, a ce aпъka
de дъкpъ.
Wes-bank, f., ckaъnъ de дъкpатъ;
— bret, n., тpъавъ; — heiligъ, m.,
oъgъpъ, oapicъ; cъntoicъ; —
leute, pl., дъкpъtopъ; —meister,
m., dipeгъtopъ de oавpикъ, mъie-

ctpъ; — (šuf), m., вpъtzь, мeсъpъ
de 12 подъkapъ; — statt, — stätte,
f., дъкpъtopъ; (актикъ, atelié, op.);
— heilig, — mašen, cъzъne дп
дъкpape, a cкoтe la kъpъtzьicъ;
— stück, n., oepъ mape чoшicъ
(kъvikъ); — tafel, f., — tišъ, m.,
мacъ, тpъавъ de дъкpатъ; — thä-
tig, a. mi ad., пeпpецъetzъopъ, in-
dъotpъicъ, активъ; — verständig, a.
mi ad., пpичeпъtzъopъ, deupincъ;
— zeug, n., знoлъtzь, incтpъmanъ;
mъkъoakъ, ажъtopъ; organъ.
Wermuth, m., пeлинъ; — becher, m.,
пъkъpъ amapъ.
Werrig, m., къцъл, вчл.
Werst, m., вapъtzь, микъ pъceckъ
(1500 памл).
Werrth, m., пpецъ de o valopъ, va-
lopъ; мepicъ; eš ist nicht der
Rühe —, нз мepicъ ocтeнeлъ,
пъkъtzь de ocтeнeлъ; — halten,
a циeš дп пpецъ.
Werrth, a. mi ad., la пpецъ, de va-
lopъ; de мepicъ; пpeciocъ, cъzъmъ;
— geschäft, a. mi ad., cтpъmъ,
пpeciъtzь, appeциatzь.
Werrthschäßen, v., пpеузeckъ; cтpъmъ.
Wesen, n., oинъtzь, ecтинъtzь; cъ-
cтaнъtzь; oънтъpъ; пaтъpъ; ma-
tericъ; cтaтъ; тaмъpъmъmanъ;
zmopъ, manierъ; daš böse —,
вола чea pea, enizeucъ; hōchſtes
—, Финца пpепалъtzь; einnehmē-
des —, aпъkъtzъpъ пъkъtzьe, пpъ-
тape пъkъtzь; gemeines —, pe-
пъkъkъ, cтaтъ, тpевиe пъcъlicъ;
fein — gefällt mir nicht, mъie-
pelo дл пъ'ml пъakъ; er macht
nicht viel —š, eлъ e omъ oиpecъ,
eлъ e omъ дъпъ дъmea peke; nicht
viel —š mašen, a нз oачe mъtzьe
чepimoni; fein — treiben, a дъ-
кpъ, a нз ce odixni, a тpъзpъ
дъкpъpъicъ.
Weseneinheit, f., (teol.) конcъcтaн-
циалитaтo.
Weseneheit, f., ecтинъtzь, пaтъpъ; oин-
циme.
Wesenslehre, f., ontologъ; mъiingъ
decupe oинge.
Wesenslos, a. mi ad., oъpъ ecтинъ,

демерѣ, ванѣ; несѣнциалѣ, ѳѣръ
сѣмѣре.
Wesentlich, a. mi ad., есѣнциалѣ, че
се чѣне де ѳѣнѣ; че е ѣн ѳѣн-
ѣ, сѣвѣтанѣалѣ, че заче ѣн ѳѣ-
нѣ; неапѣратѣ трѣвѣнѣчосѣ, ав-
солѣтѣ трѣвѣнѣчосѣ; — e Unter-
scheid, m., дѣѳерѣнѣ есѣнциалѣ,
дѣѳерѣнѣ ѣн патѣрѣ (а ѣнѣ лѣкрѣ).
Wesentliche, n., ѳѣнѣ; сѣвѣтанѣ.
Wesentlichkeit, f., есѣнѣ, ѳѣнѣ.
Wespe, f., вѣспе.
Wespennest, n., вѣсперѣ, кѣвѣ де
вѣспѣ.
Wespe, Wespen, gen., алѣ кѣл, де чѣне.
Wespe, was, pron., чѣне, че.
Wespe-halb, — wegen, ad., неѣтрѣче,
дѣн кѣре кѣсѣ.
West, m., апѣсѣ (вѣстѣ, ѳр. ouest);
вѣнтѣ де апѣсѣ.
Weste, f., неѣтарѣ, вѣстѣ.
Westen, m., апѣсѣ (West).
Westerschend, n., кѣтамѣ де вѣтезѣ.
Westlich, a. mi ad., апѣсѣнѣ, де апѣсѣ.
Westpunkt, m., нентѣ апѣсѣнѣ.
Westseite, f., лѣтѣре апѣсѣнѣ.
Westwärtig, ad., спѣре апѣсѣ.
West, ad., — machen, a da ванѣ не
мѣре, а рѣспѣлѣтѣ кѣ асѣменеа
мѣсѣрѣ; — essen, n., (ѣн жѣкѣ
де кѣрѣ) а ѣнѣкѣ, а ѳачѣ кѣтѣ.
Wette, f., рѣмасѣ, рѣтѣшѣрѣ; ѣѣѣ
gibt die —? не че не рѣтѣшѣмѣ?
Wetteifer, m., рѣвалѣтѣ, ѣнтѣрѣкѣ-
тѣрѣ, кѣкѣрѣнѣ.
Wetteiferer, m., рѣвалѣ, ѣнтѣрѣкѣтѣрѣ;
кѣкѣрѣнѣ; кѣнѣѣѣтѣрѣ.
Wetteiferer, v., мѣ ѣнтѣрѣкѣ, рѣвалѣ-
сѣзѣ; кѣнѣѣѣсѣкѣ; кѣкѣрѣ.
Wetten, v., пѣнѣ рѣмасѣ, мѣ рѣ-
мѣшѣсѣкѣ.
Wetter, n., тѣмѣ; тѣмѣсѣтѣ; трѣс-
нѣ; fauleſ —, тѣмѣ ѣолѣтѣкѣ;
daſ dich daſ —! трѣспѣнеар Dzeſl
waſ iſt für ein Wetter? кѣмѣ е
тѣмѣзѣ?
Wetter-ableiter, v. Blitzaleiter; —
beobachter, m., мѣтеорѣлѣгѣ; —
haſch, n., кѣнѣрѣшѣ мѣкѣ, мѣнѣлѣѣ
прѣсѣ ѳѣрѣстрѣ; — ſaſſne, f.,
— ſaſſn, m., сѣтарѣ де вѣнтѣ (не
тѣрѣнѣрѣ), ѣрѣлѣѣ; омѣ сѣзѣрѣ-

тѣкѣ; — glaſ, n., вѣрѣмѣтрѣ, мѣ-
сѣрѣтѣрѣ де тѣмѣсѣтѣ; — junge,
m., крѣшѣорѣ, кѣнѣлѣндрѣ епѣлѣ-
вѣратѣ; — ſunbe, f., мѣтеорѣлѣгѣ;
— launiſch, — wendiſch, a. mi ad.,
кѣпрѣѣѣсѣ, сѣнѣлѣвѣратѣ, кѣмѣвѣ-
рѣсѣ, деѣмѣтѣкѣ (Цѣра rom., it.
bisbetico); — leuchtſen, v., ѳѣлѣѣрѣ
ѣн рѣсѣтѣнѣ; — ſaule, v. Waſſer-
hoſe; — ſchade, m., даѣнѣ де трѣс-
нѣтѣ; — ſchelde, f., лѣкѣ де ѣнѣ
се деѣспѣрте ѳѣртѣна; — ſchlag,
m., трѣспѣтѣ; грѣндѣнѣ мѣре; —
— ſeite, f., лѣтѣреа деѣпѣре апѣсѣ;
— ſtraſl, m., ѳѣлѣѣрѣ, сѣрѣѣтѣ;
— wolfe, f., нѣорѣ вѣѳорѣсѣ, нѣ-
орѣ елѣктрѣкѣ.

Wettern, v., тѣнѣ; ѳѣлѣѣрѣ; е ѳѣр-
тѣнѣ, е вѣѳорѣ; а се тѣнѣ.

Wett-kampf, — ſtreit, m., лѣштѣ не
'нтѣрѣкѣтѣ; кѣнѣвѣтѣре, кѣнѣвѣтѣ-
мѣнѣтѣ; дѣспѣтѣ неѣтрѣ прѣмѣѣ.

Wettkämpfer, m., лѣштѣтѣрѣ, кѣнѣ-
вѣтѣтѣрѣ.

Wettlauf, m., кѣрѣсѣ не'нтѣрѣкѣтѣ; —
mit Pferden, алѣргѣтѣрѣ кѣ кѣл.

Wettrennen, n., v. Wettlauf.

Wettrenner, m. кѣрѣсѣрѣ неѣтрѣ прѣѣѣ,
алѣргѣтѣрѣ кѣлѣрѣѣ.

Wesen, v., аскѣѣѣ, аѣрѣесѣкѣ.

Wesen, n., аскѣѣѣтѣрѣ, аскѣѣѣмѣнѣтѣ.

Wesstaſl, m., аппѣрѣсѣ де аскѣѣѣтѣ.

Wesstein, m., кѣте, грѣсѣѣ (ѳр. gres);
тѣчѣлѣ; арѣчѣрѣ (ла вѣрѣче).

Wische, f., чѣрѣ, чѣрѣѣ; чѣрѣѣтѣрѣ;
вѣтѣѣшѣкѣ.

Wischen, v., ѣнѣчѣрѣѣ; даſ лѣстрѣ;
даſ вѣтѣлѣ, даſ не ѳѣл.

Wicht, m., омѣлѣѣ, омѣ де нѣмѣка,
омѣ вѣлѣстѣмѣтѣ.

Wichtelſtopf, v. Weichſelſtopf.

Wichtig, a. mi ad., апѣсѣтѣрѣ, кѣмѣ-
пѣнѣтѣрѣ, пѣнѣрѣсѣ, грѣѣ (ge-
wichtig); импѣртѣнѣтѣ, ѣнѣсѣмѣнѣ-
тѣрѣ, де ѣнѣсѣмѣнѣтѣ, де им-
пѣртѣнѣ; имѣрѣсѣнтѣ; ſich —
machen, а пѣшѣ а омѣ мѣре, а'мѣ
да мѣмѣ ѣнѣсѣмѣнѣтѣ.

Wichtigkeit, f., пѣнѣ дѣрѣнѣ, кѣмѣ-
пѣнѣ ѣнтѣкѣмѣ; ѣнѣсѣмѣнѣтѣ, им-
пѣртѣнѣ, имѣрѣсѣ мѣре.

Widde, f., мѣлѣрѣкѣ.

Widel, m., дъвълігъръ, дъвъшъръ-
търъ, дъкрецігъръ, дъмлетігъръ
(Haarwidel).

Widel-band, n., — schnur, f., оашъ.

Widelfind, n., прънкъ de оашъ.

Wideln, v., дъвъшъ, дъвъшоръ; in
Papier —, а дъвълі дъ хъртіъ;
den Zorn —, а дъвъна аца (it.
dipanare); man kann ihn um den
Finger —, e de o патръ прѣ
въндъ.

Wideltuch, n., скътекъ, (пелінкъ).

Wideltzeug, n., ошъртіъ.

Widembrot, n., тълъ мълъркілоъ.

Widenflee, m., тріоулъ мълъркілоъ.

Widder, m., вервечо, ариете.

Wider, праер., контръ, дъконтръ
дъпротівъ (protervus); аспръ;
preste; — meinen Willen, престе
воица мѣа; — alle Erwartung,
престе тогъ аштенгара.

Wider-belfern, — helfen, v., контра-
зікъ, ватъ дин гъръ, жъврѣскъ;
— Christ, m., антхрістъ; — druck,
m., тинарліахъ дела а дѣа оагъ;
контрапѣсаре; — fahren, v., се
дътѣмплъ, евіне; — halten, m., ре-
цігъторъ, педекъ; онъсеудѣне, ре-
сціре; — halten, v., ме онкаъ,
ресцітъ, стахъ контръ, цінъ дъ
контръ; — legbar, — leglich, a. wi
ad., че се погѣ репѣрѣре; —
legen, v., репѣрѣгъ, репѣрѣтъ,
репровѣзъ; — natürlich, a. wi ad.,
контранатѣралъ, пѣірескъ; онъсхъ
патѣрѣ; — raten, v., дѣсвѣтѣ-
ѣскъ; — rebe, f., контразічере,
контразісаръ; реплікъ; — reden,
v., реплікъ, контразікъ; — rufen,
v., ревокъ, репѣрѣ; анълежъ, нѣ-
міческъ; — setzen, sich, v., ме он-
пъаъ, стахъ контръ, овстаъ, ре-
пъмпнежъ; — sprechen, v., контра-
зікъ, пѣ онкаъ; — stehen, — stre-
ben, v., контрастаъ, панаъ педекъ,
ресцітъ, репъмнъ.

Widerhall, v. **Widerschall**.

Widerleger, m., репѣрѣгъторъ, кон-
ѣрѣгъторъ (prin dicentъ).

Widerlegung, f., репѣрѣгъчѣне, реп-
ѣрѣгътѣръ; репровѣдѣне; demin-
pire.

Widerlich, a. wi ad., грѣдосхъ, вра-
чосхъ, пеплѣкхъ; плѣкѣчосхъ.

Widerlichkeit, f., грѣдъ, дъгрѣдо-
шаре, вражъ.

Widern, v., дъмі е грѣдъ, ме дъ-
грѣдомѣжъ, ми се плѣкъ (antwi-
dern, me decructъ).

Widerpart, m., парте контраріъ, пар-
тіъ онъсхъ, adversariъ protiva-
nikъ, antagonistikъ (къчѣ се іахъ
ла гонъ); — halten, v., а'шѣ арѣта
dingil, а се хърті.

Widerrechtlich, a. wi ad., педірентъ,
пелепѣсітъ, онъсхъ дрепѣмлі; —
lichkeit, f., пелепѣсіре, пелепѣсігъ,
педірентате.

Widerrede, f., реплікъ, контравор-
сіре, контразісаръ дъпротівіре.

Widerriß, v. Riß.

Widerruf, m., репѣрѣре, реплѣшаре,
ревокарѣ, deczичере; анъларе
(pazinodis).

Widerrufbar, a. wi ad., че се погѣ
репѣрѣре.

Widersacher, m., контраріъ, dсmmanъ;
dianoлъ; — v. wi **Widerpart**.

Widerschall, m., рѣзнетъ, репънѣ-
тѣръ, репънагъ, рѣсвѣзгъторъ
(it. rimbombo):

Widersegllichkeit, f., онънере, ре-
пъмпаагъ, дъпротівіре.

Widersezung, f., онъсѣчѣне, ресці-
сгінгъ.

Widerstinn, m., дъделесъ контраріъ,
авсрдітате, воръ, дъкръ пепгѣ-
лесъ, контрадъделесъ, контраріе-
тате.

Widerstinnig, a. wi ad., авсрдікъ, па-
радокъ, пѣдделесъ, контрадъ-
делескъ, репъмѣторіъ ла дъ-
делесъ; — feit, f., авсрдітате,
paradoxis, стравангъ.

Widerstänfig, a. wi ad., пѣаскълѣ-
торъ, кълѣгіносхъ, черыкосхъ, ов-
сцінатъ; ревелъ; — feit, f., чер-
вічѣ, репъмпаагъ, овсцінѣгѣне.

Widerspiel, n., контраріъ, онъсхъ.

Widerstretet, m., контразікъторъ,
онълѣторъ, реплікъторъ.

Widerstreich, m., контразічере, кон-
тразічѣне, контраріетате.

Widerstand, m., репъмпаагъ, ресці-

отингъ, дѣпротиворе, оуасецѣне;
овстаклѣ.
Widerstreitung, f., резнгъ, реси-
сцингъ.
Widerstreit, m., контрастѣ, оуасе-
цѣне.
Widerstreitung, f., конпрѣстѣмѣнтѣ,
конпраретатѣ, конпрасѣсѣрѣ.
Widerwärtig, a. шѣ ад., конпрарѣ,
адверсарѣ, дѣпротивиторѣ, пе-
фаворѣторѣ, дѣсфаворавѣрѣ, сини-
стрѣ; зрѣмосѣ, грѣдѣосѣ, дѣсѣс-
сѣторѣ; —wärtigkeit, f., контра-
ретатѣ, адверсѣтатѣ, непорочѣре,
дѣсастѣрѣ; дѣсѣсѣсѣ.
Widerwille, m., резнмнѣ, резнм-
нанѣ, резнвоинѣ; аверсѣне, ан-
тинатѣ, дѣсѣсѣсѣ.
Widerwiltig, a. шѣ ад., резнмнѣ-
торѣ; фѣрѣ воѣ, кѣ дѣсѣсѣсѣ, кѣ
антипатѣ.
Widmen, v., оферѣ (адѣкѣ ка дарѣ),
дѣдинѣ, дѣвотѣзѣ, консѣкрѣзѣ
(аѣеросѣсѣкѣ, грѣч.)
Widrig, a. шѣ ад., конпрарѣ, онѣсѣ;
дѣсѣсѣсѣторѣ, пенѣлѣкѣтѣ; —e Ge-
schick, n., сѣрте синѣстрѣ; непорочѣре,
дѣсастѣрѣ; —e Wesen, n.,
пѣртѣрѣ пенѣлѣкѣте.
Widrigensfall, ad., дѣнконпрѣ, дѣн
касѣлѣ конпрарѣ.
Widrigkeit, f., конпраретатѣ; дѣе-
ринѣ; дѣверсѣтатѣ (дѣоверѣре);
дѣсѣсѣсѣ, пенѣлѣчѣре.
Wie, ad., кѣмѣ, дѣн че модѣ; ка,
прекѣмѣ; wie mir es scheint, пре-
кѣмѣ ми се парѣ; — geht es
Ihnen? кѣмѣ те аѣлѣ? — glück-
lich bin ich! оѣрѣче де mine! —
viel Uhr ist es? да кѣлѣ оѣре
естѣ? — alt ist er? де кѣлѣ анѣ
естѣ елѣ? — lange? пѣлѣ кѣндѣ?
— man sagt, кѣмѣ се зѣче.
Wibeln, v. Wimmeln.
Wiede, f., садѣе, рѣкѣгѣ.
Wiedehopf, m., пѣлѣзѣ.
Wieder, a., еарѣ, еарѣшѣ, де поѣ;
дѣн канѣ; алѣдѣатѣ; thut es nicht
wieder, нѣ маѣ фѣче; — gut ma-
chen, а дѣдѣрѣпта, а корѣе, а
репарѣ; а дѣсѣзѣпа.
(Кѣ Wieder се потѣ компѣне зѣпорѣ

пѣсте 250 кѣвинѣ, дѣнѣрѣ карѣ
ротѣнѣште дѣ корѣспѣнде ре
шѣ еарѣ; ка есѣмпѣе нѣмаѣ
кѣтева:)
Wieder-abdruck, m., рѣтинѣртѣрѣ;
— abfallen, v., рекадѣ дѣла ре-
леѣ; — abnehmen, f., ресѣдѣре,
рѣтѣкшорѣмѣнтѣ; — abreisen, v.,
репѣрѣедѣ, еарѣ кѣлѣторѣсѣкѣ; —
abschreiben, v., реконѣтѣ; рѣде-
скѣрѣ; — angehen, v., репѣенѣ;
— annehmen, v., репѣтѣсѣкѣ; —
antworten, v., рѣсѣнѣндѣ де поѣ,
репѣлѣкѣ; — aufblühen, v., репѣ-
флорѣсѣкѣ; — auflegen, v., репѣнѣ,
реѣшезѣ; рѣтинѣрѣсѣкѣ; — aufma-
chen, v., дѣсфакѣ (о кѣсѣтѣрѣ);
рѣдѣсѣкѣдѣ; — aufnehmen, v., ре-
чѣнѣ, репѣтѣсѣкѣ; репѣртѣмѣнтѣ
(ванѣ); — aufrichten, v., рѣстѣзѣрѣ;
репѣлѣ; — baden, v., рекокѣ;
— bekommen, v., рекапѣтѣ, рѣкѣ-
штѣтѣ; — besuchen, v., ревѣсѣтѣ;
— bringen, v., реадѣкѣ; — einfü-
hren, v., репѣртѣоѣдѣкѣ; — einlösen,
v., рѣсѣкѣштѣрѣ; — einsetzen, v.,
реѣшезѣ, рѣстѣзѣрѣ; — erinnern
(sich), v., дѣнѣ рѣсѣзѣвѣне, дѣнѣ
реадѣкѣ аминѣте, — erlangen, v.,
реѣжѣнѣгѣ, рѣкѣштѣтѣ; — erneuern,
v., репѣоѣсѣкѣ; — erobern, v., ре-
кѣчѣрѣсѣкѣ, рѣсѣзѣжѣнѣ; — eröffnen,
v., рѣдѣсѣкѣдѣ; — erschneiden, v., ре-
анарѣ, те реарѣтѣ; — ersehen,
v., репѣртѣнѣ; рѣстѣзѣрѣ, репѣарѣ;
— finden, v., реаѣлѣ; — geben, v.,
редаѣ, репѣртѣнѣ; — genesen, v.,
репѣсѣпѣтѣоѣшезѣ; — halten, v., —
schallen, v., рѣсѣнѣ, реадѣкѣ еѣо;
— heraufgeben, v., рѣтинѣрѣсѣкѣ (о
карѣ); — herstellen, v., рѣстѣзѣрѣ,
рѣставѣрѣсѣкѣ, рѣстѣторѣсѣкѣ; —
herstellen, m., рѣстѣторѣиторѣ, рѣ-
стѣзѣрѣторѣ, репѣртѣторѣ; — her-
stellung, f., рѣстѣторѣре, рѣстѣзѣ-
рѣцѣне, репѣртѣцѣне; — holen,
v., реадѣкѣ; репѣдѣсѣкѣ (пѣсто-
рѣсѣкѣ); — holen, f., репѣдѣре,
репѣртѣцѣне; — faulen, v., рѣмѣрѣ,
рѣмѣстѣкѣ; — faulen, v., рѣкѣм-
пѣрѣ; — fehr, f., репѣртѣсѣрѣ, репѣ-
ртѣпарѣ; — flagen, v., (жѣд.)

- rekonvink, репарьскѣ, в. Gegen-
 flage; — sommen, v., resinъ; —
 lesen, v., речитескѣ; — sein, m.,
 релъчире, релъкоре, рьсватере (de
 rage); — sehen, v., ревъзъ; auf
 — sehen, за реведере; — taufen,
 v., реветеъ; — taufet, m., рево-
 теъторѣ, апаватистѣ; — vergel-
 ten, v., рьспльтескѣ; — zählen, v.,
 реплътескѣ.
- Wiederum, ad., еарь, еарьш, де ноѣ.
- Wiege, f., леагнѣ.
- Wiegen, v. ig., кьтпълескѣ, кьтпъ-
 рескѣ; апъсѣ, траѣ (за кьтпъль).
- Wiegen, v. g., легнѣ, злѣ.
- Wiegenfest, n., сьрвареа паштереѣ.
- Wiegenlieb, n., naninani (it. ninna
 nanna).
- Wieger, m., кьтпъниторѣ.
- Wiehern, v., некезѣ, рьнкезѣ (ка-
 злѣ).
- Wiede, f., скатъ.
- Wienach, ad., прежтѣ, прекзткѣ.
- Wiesbaum, m., сьлѣ де карѣ (Hei-
 baum).
- Wiese, f., ливадъ, ѳьпацѣ, пратѣ
 (weiz, ардел.; ржѣ, згър.);
 льнкъ, кьтпѣ.
- Wiesel, n., невьстѣкъ, мѣотеа; ди-
 хорѣ.
- Wieselgrund, m., льнкъ, ѳьпацѣ дн
 вале.
- Wiese(n)wacht, m., іервь де льнкъ.
- Wiewiel, ad., кьтѣ.
- Wiewielste, a., алѣ кьтелеа.
- Wiewohl, conj., деші, тькаркѣ,
 винекъ.
- Wild, n., сьльтъчизне, dixaniъ, ѳеръ
 сьлватикѣ.
- Wild, a. mi ad., сьлватикѣ, пѣзредѣ;
 ѳеросѣ, ѳероче; ѳіоросѣ; — e
 Fleisch, n., карне мѣртъ, карне
 реа; — e Gefchrei, n., свьертѣ
 стьриосѣ, свьертѣ копѣсѣ; — e
 Wölfer, pl., монѣръ сьлватиче; ein
 — es Leben führen, a дьче о вѣцѣ
 десѣрплатъ; — werden, a се
 днѣрпа.
- Wildbahn, f., кале де ѳеръ, калеа
 вьпатълѣ.
- Wild-bann, m., — forst, m., вьпъ-
- тѣре дикѣ (локѣ дикѣ пентре
 вьпатѣ).
- Wildbraten, m., ѳринтъръ де вьпатѣ.
- Wilddieb, m., ѳзрѣ де ѳеръ, вьпъ-
 торѣ ѳзривѣ.
- Wilddieberei, f., — diebstahl, m., вь-
 патѣ ѳзривѣ, вьпътъръ хоцѣсѣ.
- Wildenten, v., пѣте а сьлватикѣ, ми-
 рѣсѣ греѣ.
- Wildfang, m., принсетъръ де ѳеръ;
 калѣ сьлватикѣ, калѣ пѣдзмеритѣ;
 жьне сьлвератѣ, жьне десѣръ-
 патѣ.
- Wildfremd, a., кь тотълѣ стьринѣ.
- Wildgarten, m., паркѣ.
- Wildgraf, m., (титълѣ) вилдграѣ.
- Wildheit, f., сьльтъчизъ, варварѣ,
 ѳерочетате, ѳеромѣ.
- Wildling, m., плантъ сьлватикѣ.
- Wildniß, f., локѣ сьлватикѣ, локѣ
 некултиватѣ.
- Wildpret, n., вьпатѣ; ѳеръ, сьль-
 тъчине.
- Wildschaden, m., дазнь кьшзпатѣ
 дн ѳеръ.
- Wildschut, f., вланъ де ѳеръ, пеле
 де крѣѣ, де лъѣ.
- Wildschuß, m., в. Wilddieb.
- Wille, m., воинцѣ, воиъ; плъчере;
 концимпантѣ; планѣ; freier —
 воинцѣ ливеръ, артитриѣ ливерѣ;
 lester —, воинцѣ дн зрмъ, лимъ
 де мѣрте, тестаментѣ (диатъ);
 — nō sein, a авѣ де скопѣ; mit
 — n thun, a ѳаче днадинсѣ.
- Willen, prep., пентре, дн ѳавѣреа.
 пентре воіа (кзѣва); um Gottes
 —, пентре пѣтеле лѣ Dzeѣ.
- Willenlos, a. mi ad., динсѣтѣ де
 воинцѣ, пеливерѣ.
- Willensmeinung, f., воинцѣ, скопѣ.
- Willfahren, v., днвоіескѣ, ѳакѣ пе
 воиъ, акордезѣ; концимпѣ.
- Willfährig, a. mi ad., днпаниторѣ
 де воинцѣ (а кзѣва), плекатѣ а
 серви, дндемнатикѣ; — feit, f.,
 зшоринцѣ де а днпани воіа, кон-
 плъчере, концимпѣинцѣ; концим-
 пантѣ.
- Willig, a. mi ad., дндемнатикѣ, а-
 плекатѣ а ѳаче пе воиъ, вьзросѣ
 воиторѣ.

Willigen, v. Willfahren.

Willigkeit, f., възвоинѣ.

Willkommen, m., възвѣнѣре.

Willkommen, a. wi ad., вѣнѣвенитѣ, вѣнѣпримитѣ; *er ist überdill* —, елѣ прѣгатиндѣ е вѣнѣвзѣтѣ.

Willfür, f., воинѣ пѣдѣртмѣрѣтѣ (воинѣчѣ), арѣтрѣтѣ, дѣисвѣдѣнѣ лѣверѣ, възвѣ пѣлѣчѣре (кѣѣѣ); дѣс-поинѣ.

Willfürlich, a. wi ad., арѣтрарѣтѣ; дѣспотѣкѣ, кѣ воинѣ пѣдѣртмѣрѣтѣ.

Wimmeln, v., ѣрмѣкѣ; *die Stadt wimmelt von Fremden*, чѣтѣтѣ ѣрмѣкѣ (ѣ пѣинѣ) дѣ стрѣнтѣ.

Wimmern, v., мѣ вѣлетѣ, мѣ мѣахѣлѣ, мѣ мѣерлоѣ (пѣсѣкѣ), мѣ кѣолоѣ (прѣнкѣлѣ, ардѣл., *it. guajolare*), пѣлѣтѣ; окилѣтѣ (кѣпѣлѣ), кѣлѣлѣтѣ.

Wimpel, m., ѣлатѣрѣ, стѣргѣлѣцѣ.

Wimper, f., дѣнѣ.

Wind, m., възтѣ; аерѣ; *der* — *geht*, възтѣлѣ траѣе, възтѣлѣ сѣлѣ, вѣтѣе; *es ist lauter* —, сѣнт пѣмѣкѣрѣ; *den Mantel nach dem* — *hängen*, а сѣ дѣтокѣ дѣлѣ дѣпрѣнѣтѣрѣрѣ; — *machen*, а сѣ ѣлѣ, а ворѣ дѣшерѣтѣчѣнтѣ; *von etwas* — *bestommen*, а сѣнтѣ чѣвѣ, а дѣскопѣрѣ (врѣо инѣрѣтѣ); *in den* — *reden*, а вѣпта ворѣе.

Windball, m., вѣлонѣ кѣ възтѣ, мѣнѣ кѣ аерѣ; — *beutel*, — *macher*, m., лѣдѣрѣсѣ, ѣанѣѣарѣнѣ; пѣшлѣлѣ, ѣлѣлѣ; — *beutelerei, f.*, лѣдѣрѣоинѣ, ѣанѣѣарѣнатѣ, пѣшлѣитѣрѣ; — *blase, f.*, вѣшѣкѣ кѣ аерѣ; — *blatter*, — *roste, f.*, вѣрсѣтѣ сѣрѣтѣ, дѣ чѣлѣ пѣрѣтѣ; — *bruch, m.*, (хѣр.) сѣрѣтѣрѣ възтѣоѣсѣ; рѣнтѣрѣ дѣ арѣорѣ (прѣн ѣрѣтѣнѣ); — *büchse, f.*, пѣшкѣ дѣ възтѣ; — *fächer, m.*, алѣрѣтѣорѣ, възтѣрѣтѣорѣ; — *fahel, f.*, ѣакѣлѣ, торѣдѣ дѣ възтѣ (чѣ пѣ сѣ стѣнѣе); — *fang, m.*, възтѣрѣрѣ (*it. ventura*), инѣмѣа (дѣ ѣѣѣ); — *hafer, m.*, овѣсѣкѣ, онѣсѣтѣ; — *haufen, m.*, кѣнѣпѣ дѣ ѣлѣлѣ; — *hose, f.*, чѣинѣдрѣ кѣ аерѣ, (ѣ **Windesbraut**); — *hund*, — *spiel, m.*, огарѣ; — *instrument, n.*, знѣлѣтѣ дѣ сѣлѣлѣтѣ; — *klappe, f.*, инѣмѣа;

— *messer, m.*, анѣтомѣтрѣ, мѣсѣрѣтѣорѣ дѣ възтѣ; — *messung, f.*, анѣтомѣтрѣтѣ; — *mühle, f.*, мѣорѣ дѣ възтѣ; — *müller, m.*, мѣорѣрѣтѣ дѣлѣ мѣорѣ дѣ възтѣ; кѣнтѣорѣтѣ, сѣвѣ, кѣминѣ дѣ възтѣрѣрѣтѣ; — *röschel, n.*, анѣтомѣтѣ; — *rose, f.*, рѣсѣ възтѣрѣлѣорѣ (32 дѣн кѣмпѣасѣ), рѣсѣ дѣ кѣмпѣасѣ; — *schieß, a. wi ad.*, стрѣлѣтѣ; — *schiem, m.*, пѣравѣлѣ; — *seite, f.*, лѣтѣрѣа дѣсѣрѣ възтѣ; — *still, a. wi ad.*, лѣнѣ, лѣинѣштѣтѣ, дѣомѣлѣ; — *stille, f.*, лѣинѣштѣ дѣ възтѣ; — *strich, m.*, дѣрѣнѣчѣнѣа възтѣлѣлѣ; — *sturm, m.*, тѣмпѣстѣтѣ, ѣрѣтѣлѣ, тѣрѣлѣ; — *sucht, f.*, тѣмпѣрѣнѣтѣ (ѣолѣ); — *wassersucht, f.*, идѣроинѣкѣ възтѣоѣсѣ; — *wehe, f.*, трѣоинѣлѣ, пѣа грѣтѣлѣдѣтѣ дѣ възтѣ; — *weiser, m.*, анѣмоскѣонѣ, арѣтѣтѣорѣтѣ дѣ възтѣ (знѣлѣтѣ); — *wirbel, m.*, волѣвѣрѣ, тѣрѣвинѣ.

Windchen, n., вѣнтѣчѣлѣ вѣнтѣлѣцѣ, ѣорѣ знѣорѣ.

Winde, f., волѣвѣрѣ (плѣнтѣ); мѣосѣрѣ; вѣрѣжѣ, сѣлѣ; сѣктѣкѣ (дѣ кѣоил).

Windei, n., оѣ голѣ.

Windel, f., ѣашѣ; сѣктѣкѣ.

Windeln, v., дѣѣшѣлѣ, дѣѣѣшѣрѣлѣ, сѣзѣчѣкѣ; дѣнѣколѣчѣскѣ; стѣлѣлѣ; стѣлѣчѣскѣ; сѣкотѣ кѣ вѣрѣжѣ; траѣе възтѣлѣлѣ; *auch den Händen* —, а стѣорѣчѣ, а стѣлѣчѣ дѣнѣтѣлѣ; *in die Höhe* —, а дѣнѣптѣ дѣ сѣсѣ; *Stränge* —, а дѣштѣлѣтѣ кѣпѣнѣ; *Seide* —, а дѣпѣлѣа тѣлѣтѣлѣ.

Windig, a. wi ad., възтѣоѣсѣ; *damit steht es* — *auch*, лѣкрѣлѣлѣ еѣтѣ лѣа тѣрѣ дѣноѣлѣлѣ.

Windesbraut, f., вѣрѣжѣ дѣ възтѣ, волѣвѣрѣ, вѣрѣскѣ, вѣжѣлѣлѣ.

Windung, f., кѣлѣчѣгѣтѣрѣ, дѣнтѣрѣнтѣтѣрѣ; торѣокѣтѣрѣ; лѣинѣ сѣпѣрѣлѣ (кѣ гѣлѣчѣа мѣлѣкѣлѣлѣ, кѣ зрѣкѣа шѣ кѣ тѣорѣ шѣрѣѣелѣ).

Wink, m., сѣмнѣ дѣнѣ оклѣ, оклѣтѣ, клѣинѣ дѣ оклѣ.

Winkel, m., знѣнтѣ, знѣнтѣлѣ; *heimlicher* —, лѣокѣ асѣкѣнѣсѣ, кѣононѣлѣ.

Winkel-Advokat, m., адѣвокѣтѣлѣцѣ, адѣвокѣтѣлѣ нѣавѣторѣсѣтѣтѣ; — *ehe, f.*,

кѣсьторіѣ по аскіноѣ, кѣсьторіѣ
 кландеетіи; — eisen, — маѣ, п.,
 оерѣ зпгіатѣ, скадѣрѣ, месѣрѣторѣ
 de зпгіатѣ; — hafen, м., зпгіатѣ;
 (тп.) компѣсеторіѣ; — messer, м.,
 гоніометрѣ, месѣрѣторіѣ de зп-
 гіатѣ; (цѣот.) астролавіѣ; —
 — schenke, f., кѣрчмѣ опітѣ; —
 schule, f., шкѣлѣ пріватѣ; — treppe,
 f., скарѣ секретѣ; — zug, м., —
 züge, pl., махпѣцпкѣ, гѣмѣчелѣ,
 кѣркалѣ, прѣоѣкѣтѣрѣ; — züge ma-
 schen, а зѣмла кѣ шѣлда, а зѣ-
 мла по кѣлѣ мпѣлѣсѣ.
 Winken, v., кландескѣ (din ok), даѣ
 семпѣ (кѣ тѣна).
 Winkeln, v., скіавнѣ, скілѣнѣ; me
 valetѣ, каолѣ (в. Wimmern).
 Winter, м., іѣрпѣ; mitten im —,
 дп мѣзлѣ іѣрпѣ.
 Winterabend, м., сѣрѣ de іѣрпѣ;
 — anzug, м., вѣстѣпѣтѣ de іѣрпѣ;
 — arfel, м., тѣрѣ томнатѣкѣ;
 — frucht, f., — getreide, n., вѣкатѣ
 de томѣтѣ, грѣпаце de томѣтѣ;
 — gewächse, n., планѣтѣ пѣрѣреа
 verde; — grün, а. ші ad., verde
 іѣрнатікѣ; — haft, а. ші ad., de
 іѣрпѣ, іѣрпѣрецѣ; — fälte, f., цѣрѣ;
 — maßig, а. ші ad., іѣрнатѣкѣ, de
 іѣрпѣ, цѣросѣ; — quartier, n., ре-
 шедпѣцѣ de іѣрпѣ, кортѣлѣ, ло-
 кпѣцѣ de іѣрпѣ; — saat, f., се-
 тѣпѣтѣрѣ de томѣтѣ; — seite, f.,
 латѣреа de мѣѣзѣпѣпѣтѣ; — zeit,
 f., тпмѣ de іѣрпѣ.
 Winterlich, а. ші ad., іѣрнатѣкѣ, цѣ-
 ратѣкѣ.
 Wintern, v., іѣрпѣзѣ.
 Winzer, м., впѣрѣ, впѣчѣрѣ (Wein-
 gärtner); — messer, м., косѣрѣ,
 оѣлѣлѣдѣ.
 Winzig, а. ші ad., пѣкѣлѣцѣ, оѣрте
 пѣлѣнѣ.
 Wipfel, м., вѣрѣѣ, кѣрѣстѣ de копачѣ.
 Wipfeln, v., рѣтезѣ, скѣрѣтѣ вѣрѣоѣрпѣ.
 Wippe, f., хѣлѣцѣ, глѣпѣчѣ, легѣпѣшѣ;
 оѣне, спѣлѣзѣрѣтѣрѣ (прпѣ оѣне);
 торѣтѣрѣ кѣ оѣне; чоѣлѣтѣрѣ de
 монѣте (оалсіѣпѣтѣрѣ).
 Wippen, v., спѣлѣзѣрѣ, пѣнѣ дп
 шѣрѣнѣ; хѣлѣнѣ по о тѣке; торѣ-

тѣрезѣ; рпдѣкѣ кѣ хѣтѣпѣна; чо-
 плескѣ монѣте; sappen und —,
 пѣлескѣ монѣте; даѣ монѣте скѣ-
 зѣтѣ дп локѣ de дптрѣтѣ.

Wippgalgen, v. Schnellgalgen.

Wir, pron., поѣ.

Wirbel, м., вѣрѣтетѣ (алѣ канѣлѣ);
 вѣлѣтѣрѣ, вѣрѣтежѣ (de апѣ); кѣлѣ
 (de violінѣ); вѣрѣтекѣшѣ, вѣрѣте-
 вѣрѣ (оѣсѣле-сппѣрѣлѣ); — bein, n.,
 вѣрѣтѣвѣрѣ, грѣвѣнѣ; — thiere, pl.,
 анімалѣ вѣрѣтевѣратѣ; — wind, м.,
 волѣвѣрѣ, вѣрѣтежѣ de вѣлѣтѣ, тѣрѣнѣ.

Wirbellig, а. ші ad., вѣлѣтѣрѣцѣ, вѣрѣ-
 тежѣсѣ; вѣрѣтекосѣ; machѣ шпѣ
 nicht —, пѣ'мѣ оѣче дѣреде de канѣ.

Wirbeln, v., те дпвѣртѣ; волѣвѣ-
 резѣ; auf der Trommel —, а вѣте
 това вѣне, а волѣвѣра.

Wirfbret, n., кѣрѣтѣторѣ, тавѣ de
 дптпнѣсѣ алѣтѣ.

Wirfen, v., лѣкрезѣ, оѣкѣ, оѣлѣтѣсѣкѣ,
 продѣлѣ; цѣсѣ; дпмѣлетѣсѣкѣ (кѣлѣ-
 цпнѣ), оѣртѣпѣтѣ, дптпнѣ (алѣ-
 тѣлѣ); прѣгѣтѣсѣкѣ (цоткѣва).

Wirflich, а. ші ad., дп оѣпѣтѣ, дп
 адевѣрѣ, дп оѣпѣцѣ, оѣлѣпѣтѣ,
 актѣлѣ, вѣсѣнеа.

Wirflichheit, f., естпѣцѣ; оѣопѣтѣ;
 реалѣтѣ, лѣкрѣ вѣсѣнеа, лѣкрѣ дп
 оѣпѣтѣ.

Wirksam, а. ші ad., лѣкрѣтѣрѣ, а-
 ктпѣ; пѣтѣросѣ, впѣросѣ, епѣр-
 пѣосѣ, стрѣвѣтѣторѣ.

Wirksamkeit, f., актпѣтѣ, оѣкачѣ-
 тѣтѣ; вѣртѣте, тѣрпѣ, вѣлѣтѣ, е-
 пѣрѣцпѣ.

Wirftich, м., тавѣ de дптпнѣсѣ а-
 лѣтѣ.

Wirfung, f., лѣкрѣре, актпѣне, ре-
 сѣлатѣ, оѣопѣтѣ.

Wirfungsfreiß, м., цѣрѣкѣ, сѣерѣ de
 лѣкрѣре, сѣерѣ de актпѣтѣте.

Wirfungßloß, а. ші ad., оѣрѣ ре-
 сѣлатѣ, оѣрѣ оѣопѣтѣ, оѣрѣ зр-
 тѣрпѣ.

Wirrbund, м., тѣлѣнѣнѣ de пѣпѣ
 кѣратѣ.

Wirten, v., дпкѣрѣкѣ, дпкѣлѣсѣкѣ,
 амѣстѣкѣ, тѣрѣрѣ (Betwitten).

Wirtereі, f., дпкѣрѣкѣтѣрѣ.

Wirrgarn, n., торѣтѣ дпкѣрѣкатѣ.

Wirrkopf, m., omъ копѣсѣ, omъ тървѣчигѣ, amedигѣ.
Wirrwarr, m., дикрѣктъръ, гълѣцѣ, dicordine, копѣсизне, местекътаръ.
Wirsing, m., кзрѣкѣ рошъ.
Wirtel, m., тзрѣа, рогигѣ (de ѣсѣ).
Wirth, m., кѣсѣнъ, економѣ (razдъ, господарѣ); оспѣтарѣ, докндарѣ (вирташѣ, кърчтарѣ, хангѣ); gu-ter —, економѣ влѣ.
Wirthbar, a. mi ad., докзитѣ, че се пѣте докѣ.
Wirthin, f., кѣсѣнъ, економѣ, (гздѣ, господарѣ); оспѣтѣрѣсѣ, докндѣтѣрѣсѣ (виртѣшигѣ, кърчтѣрѣсѣ).
Wirthlich, v. Wirthschaftlich; —feit, f., економѣ.
Wirthschaft, f., економѣ, мѣнарѣ, киверницѣреа касѣ (госпѣдѣрѣ, гздѣшарѣ); was ist das für eine —! че рѣсѣвъ есте ачѣста! seine eigene — haben, a' mi авѣ касѣ пропрѣ.
Wirthschaften, v., портѣ економѣ, админѣстрѣ трѣзиле касѣ, економѣсекѣ; цинѣ оспѣтѣрѣ, цинѣ докандѣ (кърчмѣ).
Wirthschafter, m., економѣ, днгри-циторѣ, провѣсорѣ.
Wirthschaftlich, a. mi ad., економѣкѣ, пѣстрѣторѣ, крѣцѣторѣ; —feit, f., пѣстрѣре, економѣ влѣ.
Wirthschaftsgebäude, n., касѣ de е-кономѣ, мѣерѣ (дела фр. me-nage, menager); ѣпторѣ.
Wirthshaus, n., оспѣтѣрѣ, оспѣрѣ, докандѣ (кърчмѣ, вирѣ, ханѣ).
Wirthstafel, f., мѣсѣ роцндѣ.
Wisch, m., мѣнѣкѣ, шомѣогѣ, штер-гѣторѣ; допѣ; трѣнѣ; секѣтарѣ.
Wischen, v., штергѣ; скапѣ, (Ent- wischen).
Wischer, v. Wisch mi днфрѣнтѣчѣне, сѣлѣтарѣ (prin ворѣ).
Wischlappen, m., трѣнѣ de штерѣсѣ (отрѣнѣ).
Wisemuth, m., вѣсмѣтѣ.
Wispel, m., вѣсѣ (цѣрм., мѣсѣрѣ de грѣ).

Wispeln, wispeln, v., шопѣсекѣ (Wispeln).
Wissbegierig, a. mi ad., допрѣорѣ de а кѣпѣше, кѣрѣсѣ.
Wissen, v., штѣ; кѣпѣсѣ; грѣченѣ; — Sie was? сѣ'цѣ слѣнѣ чева; — lassen, a ѣачѣ de штѣре, а днкѣпѣштинѣ; еѣ einem Dant —, а да кѣва мѣлѣцѣмѣтѣ.
Wissen, n., штѣнѣ; кѣпѣштинѣ; meines —ѣ, прѣкѣтѣ штѣ еѣ.
Wissenschaft, f., штѣнѣ; ерѣдѣгѣне; кѣпѣштинѣ; seine — von etwas haben, a nѣ авѣ нѣчѣ о кѣпѣштинѣ deспре чева.
Wissenschaftlich, a. mi ad., штѣнѣ-ѣкѣ, литерѣрѣ.
Wissens-werth, —würdig, a. mi ad., че мѣрѣтѣ а ѣи кѣпѣсѣкѣ, demnѣ de кѣпѣсѣкѣ.
Wissentlich, ad., кѣ штѣреа, кѣ штѣнѣ, днадѣнѣ.
Wittern, v., тѣнѣ; сѣнѣ, прѣсѣмѣкѣ, мѣросѣ, адѣмѣкѣ (чева).
Witterung, f., тѣнѣ; темпѣратѣрѣ de аерѣ; прѣсѣмѣкѣ, адѣмѣкѣтарѣ.
Witfrau, v. Witwe.
Witthum, n., пенсѣне вѣдѣвѣскѣ (Leibgebänge).
Wittmann, v. Witwer.
Witwe, f., вѣдѣвѣ, вѣдѣ; junge —, вѣдѣвѣ; Stroh —, вѣдѣвѣ de паѣ (кѣ вѣрѣватѣлѣ кѣлѣторѣ).
Witwen-schaft, f., —stand, m., вѣ-дѣвѣ, старѣ вѣдѣвѣскѣ.
Witwenst, m., докѣнѣ de вѣдѣвѣ (асѣмнатѣ днадѣнѣ).
Witwer, m., вѣдѣвѣ, вѣдѣвоѣ.
Witz, m., (odiniѣрѣ) штѣнѣ, дн-цѣлѣвѣре (акѣнѣ) ictѣдѣме, снѣ-рѣкѣ аерѣ, аерѣме de мѣнте. (Днсѣ днтрѣ днцѣлесѣкѣ естетѣкѣ nѣ се пѣте репрѣдѣче кѣ влѣ сѣн-гѣрѣ термѣнѣ дн нѣчѣ о лѣмѣвѣ аѣрѣ de енгѣза).
Witzbold, v. Witzling.
Witzelei, f., ictѣдѣме некѣлѣтѣ (сѣлѣтѣ).
Witzig, a. mi ad., ictѣдѣ, снѣрѣтѣсѣкѣ, аерѣ de мѣнте.
Witzigen, v., пѣлѣлесѣкѣ; ictѣдѣскѣ.
Witzler, Witzling, m., ictѣдѣ, ictѣ-

- чосѣ, гъзмедѣ пшкѣторѣ, вѣж-
кросѣ.
- Woh, ad., знде; — еѣ аѣф set, ori-
znde; irgend —, зндева; oriſznde;
— niſt, дѣжъ нѣ; — anderſ,
варѣминтра.
- Wobei, ad., по гъгъ каре.
- Wohfe, f., сепгътѣнъ; ſeſſ — п,
лехсѣ, кенделѣ (ла ѳетел); auf
die —, по сепгътѣна виѣторѣ; in
die — п kommen, а наште, а се
лехсѣ, а се кенделѣ.
- Wohfenbeſuch, m., viſitъ de лехсѣ;
— bett, n., лехсѣ, кенделѣ, —
blatt, n., — ſchrift, f., ѳоѣ de се-
пгътѣнъ; — ſiebet, n., ѳириpi de
лехсѣ; — lohn, m., ciмвpi по
сепгътѣнъ; — markt, m., тѣргѣ
de сепгътѣнъ, тѣргѣри (ар.);
— ſtube, f., — zimmer, n., oдаia
лехсѣ; — weiſe, ad. по сепгътѣнъ.
- Wohfentlich, a. mi ad., по сепгъ-
тѣнъ, сепгътѣнарѣ.
- Wohfnet, m., сепгътѣнарѣ.
- Wohfnerin, f., лехсѣ, кенделѣ, пѣ-
скѣторѣ de пѣпкѣ; сепгътѣнарѣ.
- Wohfen, m., ѳаркѣ de торсѣ.
- Wohruſch, ad., prin каре, по знде.
- Wohfern, conj., de, декѣтва, дпкѣтѣ.
- Wohſur, ad., пентрѣкарѣ; — halten
Sie miſch? de чине те ia! Dra
по mine?
- Woge, f., зндѣ, валѣ.
- Wogegen, ad., динконтрѣ; кѣтрѣ каре.
- Wogig, a. mi ad., зндосѣ, вѣлросѣ.
- Wohet, ad., декнде, дпкѣтрѣѣ.
- Wohin, ad., знде, дпкѣтрѣѣ.
- Wohinter, ad., диндѣртѣлѣ кѣрѣia,
дѣпъ каре.
- Wohl, ad., vine; kam; nun —, eſ
vine; — mir! ѳериче de mine!
eſ iſt mir niſt —, n'ni e vine,
nѣ me ciмѣ vine.
- Wohl, n., vine, ѳериче, порочиче,
проſперитате, пайтаре; gemeineſ
—, vineде пѣвѣкѣ, интересѣлѣ
пѣвѣкѣ.
- Wohl-aſſibat, — anſehnlich, a. mi ad.,
реſептаверѣ, опораверѣ, опоратѣ.
- Wohlan, int., хѣ! vine! ашеа сѣ ѳе!
Wohlanſtändig, a. mi ad., кѣвинчосѣ,
- we i. сѣ шѣде vine, декоросѣ; о-
тпеносѣ, опестѣ.
- Wohlauſ, ad., — ſein, а ѳе сѣпъ-
тосѣ, а ѳе vine.
- Wohlbedacht, a. mi ad., vineкѣтѣ-
пнѣ, vinecoкотиѣ, vineмедитатѣ.
- Wohlbedächſtig, a. mi ad., vineкѣѣ-
татѣ, кѣтѣпнѣ, черкѣсепгѣ.
- Wohlbeſinden, n., сѣпътате вѣпъ,
вѣпъ петречере.
- Wohlbeſorgen, n., пpiре, пpiнгѣ (ре-
хатѣ), ciмѣиѣпнѣ-пѣкѣтѣ.
- Wohlbehalten, a. mi ad., vineпѣстратѣ,
— дптрѣкѣ, сѣпътѣнѣ.
- Wohlberitten, a. mi ad., vineкѣвиѣтѣ.
- Wohlebel, — geboren, a. mi ad., по-
вѣлѣ (тѣтѣлатѣрѣ ла ромѣнѣ пекѣ-
поскѣтѣ); прѣстиматѣ.
- Wohlſehrwürden, a. mi ad., (тѣтѣла-
тѣрѣ) прѣреверендѣ, прѣкѣвиосѣ.
- Wohlfahrt, f., ѳериче, проſперитѣ-
тате; — ſauſſchuſ, m., comitetѣ
пентрѣ ѳеричеа пѣвѣкѣ.
- Wohlſeil, a. mi ad., ѳетнѣ.
- Wohlſeilheit, f., ѳетнѣтате, прѣдѣ
тнѣ.
- Wohl-gebaut, — gebilbet, a. mi ad.,
vineѳѣкѣтѣ, vineкрескѣтѣ.
- Wohlgeboren, a. mi ad., (тѣтѣлѣ черм.)
vineпѣскѣтѣ; повѣлѣ.
- Wohlgefallen, n., пѣѣчере, гѣстѣ,
деѳѣтаре.
- Wohlgefällig, a. mi ad., vineвиѣкѣтѣ,
vineпpiмѣтѣ.
- Wohlgemeint, a. mi ad., кѣ вѣпѣ кѣ-
ѣетѣ, кѣ кѣѣетѣ кѣратѣ, кѣ сконѣ
вѣнѣ, ciнчерѣ.
- Wohlgemuth, a. mi ad., de зѣторѣ
вѣпъ (de кеѳѣ. вѣнѣ); воѣосѣ; —,
m., екнаторѣ (дпнтѣ).
- Wohlgenährt, a. mi ad., vineхрѣпнѣ,
трѣтѣ, грасѣ, пѣнѣ.
- Wohlgeneigt, a. mi ad., прѣанле-
катѣ; vineвоѣторѣ; vineдпнѣсѣ.
- Wohlgeruch, m., мiросѣ вѣнѣ, мi-
росѣ пѣкѣтѣ, мiрѣстѣ; проѳѣтѣ.
- Wohlgeſchmack, m., гѣстѣ пѣкѣтѣ,
гѣстѣ вѣнѣ.
- Wohlgeſinnt, a. mi ad., vineciмѣи-
торѣ, de ciмѣпpi лѣале.
- Wohlgeſittet, a. mi ad., de вѣне пѣр-
тѣрѣ, de пѣртѣрѣ моратѣ.

Wohlgestalt, f., оиръръ оирътобъ, дн-
 ѳъцишаре взпъ.
Wohlgestaltet, a. ші ad., пропор-
 ционатъ, винеѳъккътъ.
Wohlgemogen, a. ші ad., виневоиторъ,
 аплекатъ (аѳекционатъ, кътръ чи-
 нева).
Wohlgezogen, a. ші ad., винеедъкатъ,
 винекрескътъ.
Wohlhabend, part., къ старе, дна-
 възитъ.
Wohlhabenheit, f., старе взпъ, авъ-
 цъ; komoditate.
Wohlklang, m., армоніъ; консънан-
 цъ, винесънанцъ, еѳоніъ.
Wohlklingend, part., армоніосъ, со-
 поросъ; melodiosъ.
Wohlkaut, m., армоніъ, сонориме,
 сънориме, винесънанцъ.
Wohlkautend, v. Wohlklingend.
Wohlleben, n., віедъ взпъ, віедъ
 komodъ, віедъ пльккътъ.
Wohlöblich, a. ші ad., (гітхътъръ
 перт.) преопоратъ, инкитъ (хът.)
Wohlmeinend, a. ші ad., din inimъ
 взпъ, din къцетъ взпъ, пріегінескъ.
Wohlfredenheit, f., ворвире оирътобъ.
Wohlfriedend, part., винеприситоръ,
 де взпъ тірестъ.
Wohlfriedend, part., de взпъ гъстъ,
 гъстосъ.
Wohlsein, n., съпътате.
Wohlstand, m. къвицъ, взпъкъвицъ;
 старе взпъ.
Wohlthat, f., винеѳачере; ѳавре.
Wohlthäter, m., винеѳъкторъ.
Wohlthätig, a. ші ad., винеѳъкторъ;
 —feit, f., винеѳачере, винеѳъчинцъ,
 ливералитате; —verein, m., ре-
 нисне винеѳъкторо.
Wohlthut, v., ѳакъ вине, съпът вине-
 ѳъкторъ.
Wohlverdient, a. ші ad., челъ къ
 мерите, винемеритатъ.
Wohlverhalten, n., пвртаре взпъ,
 маніеръ взпъ.
Wohlverstanden, a. ші ad., винедн-
 целесъ.
Wohlwollen, n., взпъвоинцъ.
Wohnbar, a. ші ad., че се пото локъі.
Wohnen, v., локъескъ, петрекъ, шедъ;
 wo — Sie? unde mezt Да?

Wohn-gebäude, —haus, n., касъ de
 локъитъ.
Wohnhaft, a., локъиторъ, ашезатъ къ
 локъинца, ставеритъ, domiciliatъ.
Wohn-platz, —st. m., локъ де ло-
 къинцъ, решединцъ, петречере.
Wohn-stube, f., —zimmer, n., odaitъ
 de локъитъ.
Wohnung, f., локъинцъ, domiciliatъ;
 петречере; касъ.
Wölben, v., волтескъ, аркъескъ.
Wölbung, f., волтъ, волтигъръ, ар-
 къмжптъ, аркъ.
Wolf, m., лъпъ; велитъръ (взвъ);
 großer —, лъпоіс.
Wölfschen, n., лъпшоръ, лъпеіс.
Wölfin, f., лъпъ, лъпоікъ.
Wölfisch, a. ші ad., лъпескъ, лъпосъ,
 ка лъпхъ.
Wolfram, m., тъпштѳнъ, волѳрамъ
 (металъ).
Wolfs-beere, —firsche, f., кôкъзъ
 лъпескъ.
Wolfsbohne, f., возъ лъпескъ, ве-
 ладона.
Wolfs-eisen, n., —falle, f., кърсъ
 de лъпъ.
Wolfsfuß, m., ліконъ (плантъ).
Wolfsgrau, a. ші ad., лъпѳ, de ко-
 лорѳа лъпхълі.
Wolfs-haut, f., пеле de лъпъ.
Wolfs-hunger, m., ѳôme mare, ѳôme
 лъпескъ.
Wolfs-kraut, —milch, —wurz, f.,
 лантеле лъпхълі, аконитъ (лантъ
 veninosъ, Giftkraut und Sturmhut).
Wölfschen, n., пкоршоръ.
Wolke, f., псоръ.
Wolken, sich, v., се ппсорѳъ.
Wolkenbruch, m., ръпгъръ de псорі,
 паоіъ ѳвртънобъ.
Wolkenlos, a. ші ad., сенікъ, ѳъръ
 псорі.
Wolfsicht, a. ші ad., псоросъ, тър-
 вкросъ.
Wollarbeit, f., лъкръ de лъпгріъ.
Wollarbeiter, m., лъпаръ, лъкръторъ
 de лъпъ.
Wolfsede, f., страіс (Цѳра rom. ші
 Браш.), цоаъ (Ardeal.), копертъ
 de лъпъ.
Wolle, f., лъпъ; скатъ (ла планте);

feine —, глѣцъ цараю; mittlere —, цэрканъ; grobe —, стогошъ; viel Geschrei und wenig —, воръзъ мѣлтъ сѣрѣча отъзѣл.

Wollen, a., de глѣцъ.

Wollen, v., воѣцъ, воѣсскѣ, вреѣцъ, (вроѣцъ, молд.); so Gott will, de ка вреа Dzeѣ; zu wem — Sie? ne чине казѣл Dza? dem sei wie ihm wolle, ѳе орл шѣ кмѣцъ; er will es gehört haben, елѣ зѣче къ а азѣтѣ; lieber —, а воѣ маѣ вѣне, а преѳери.

Wollentuch, n., пѣлѣръ де глѣцъ.

Wollenweber, m., воѳорѣ, ѳлапеларѣ.

Wollhandel, m., пероѣцъ де глѣцъ.

Wolllicht, a. шѣ ad., глѣцѣ, ка глѣна.

Wollig, a. шѣ ad., глѣцѣсѣ.

Wollkämpel, v. Kämpel.

Wollmarkt, m., гѣрѣсѣ де глѣцъ.

Wollschur, f., гѣлѣсѣрѣ де ол.

Wollust, f., десѳѣтаре трѣпѣсскѣ, во-лѣтате, пѣлѣере трѣпѣсскѣ; лѣк-кѣрѣцъ; sich den Wollüsten ergeben, а'шѣ лѣдестѣла поѳтеле трѣпешѣл.

Wollüstig, a. шѣ ad., десѳѣрѣнатѣ, поѳгѣрѣцѣсѣ, во-лѣтѣтѣсѣсѣ; тѣсскѣ-рѣчѣсѣсѣ.

Wollüstling, m., omѣ десѳѣрѣнатѣ, вѣлѣкѣсѣ, кѣрварѣсѣ, omѣ лѣкѣсѣрѣчѣсѣсѣ, сѣварѣтѣсѣ.

Womit, ad., къ че; кѣтѣсѣ; prin че.

Wonach, ad., дѣлѣцъ че, дѣлѣцъ кѣре, десѣре че; — fragen Sie? де-сѣре че лѣтревѣл Dza?

Wonne, f., пѣлѣере пѣлѣтѣ (спѣрѣ-тѣлѣсѣ), десѳѣтаре пѣлѣтѣ, пѣлѣере зѣмѣтѣре, делѣчѣл, pl.

Wonnemonat, m., Маѣсѣ, Прѣтѣрѣсѣ.

Wonniglich, wohnen, a. шѣ ad., десѳѣтѣчѣсѣсѣ, ѳѳрте пѣлѣкѣтѣсѣ, делѣчѣсѣсѣ.

Woran, ad., лѣн че; зѣде; — liegt es? de зѣде провѣне? — erkennt man es? din че се кѣлѣлѣше? ich weiß nicht — ich bin, нѣ шѣтѣсѣ зѣде'мѣ сѣлѣ кѣлѣлѣсѣ.

Worauf, ad., пѣ че, десѣре че; — sitzen Sie? пѣ че сѣлѣ Dza? — kommt es an? десѣре че ѳ ворѳа?

Woraus, ad., десѣде, дѣн че.

Worein, ad., зѣде, лѣн че лѣкѣ.

Worfein, v., вѣлѣтѣрѣ.

Worfschaukel, f., вѣлѣтѣрѣшѣкѣ, кѣлѣшѣ де вѣлѣтѣрѣтѣсѣ.

Worgen, v., ме омѣнтескѣ, лѣтѣ ѳакѣ сѣлѣ.

Worin, ad., лѣн че; зѣде.

Wornach, v. Wonach.

Wort, n., кѣлѣлѣтѣсѣ, ворѳѣ, во-че, па-ролѣ; термѣнѣсѣ; von — zu —, дѣн кѣлѣлѣтѣсѣ лѣн кѣлѣлѣтѣсѣ, дѣн ворѳѣ лѣн ворѳѣ; Mann von —, omѣ де паролѣ; ein — ein Mann, omѣ де оменѣсѣ; das sind leere — e, ачесѣре сѣлѣт ворѳе десѣрте; mit leeren — en abspfeisen, ашѣ тѣлѣтѣлѣ зрѣкѣе, а пѣлѣтѣ кѣ ворѳе гѣлѣе; — e wechself, а се лѣа лѣ дѣсѣлѣтѣ.

Wort-ähnlichkeit, f., асѣмѣлѣнѣре лѣн ворѳе, парѣномѣсѣсѣ; — am, a. шѣ ad., лѣлѣлѣсѣ ворѳѣторѣсѣ, сѣлѣлѣсѣ лѣ ворѳѣ; — bildung, f., ѳѳртѣ-дѣсѣне де ворѳе; — brüchig, a. шѣ ad., ѳрѣлѣлѣтѣторѣсѣ де кѣлѣлѣтѣсѣ, кѣлѣ-кѣлѣторѣсѣ де кѣлѣлѣтѣсѣ; — erklärung, f., делѣнѣдѣлѣне, сѣлѣлѣлѣдѣсѣне де кѣ-лѣлѣтѣсѣ; — fechterei, f., лѣгомѣлѣсѣ, чѣртѣ де кѣлѣнтѣе; — folge, f., копѣ-стрѣлѣдѣсѣне; — forschung, m., етѣмо-лѣлѣсѣсѣсѣ; — forschung, f., етѣмо-лѣлѣсѣсѣ, чѣрчѣтѣреѣа кѣлѣнтѣелѣорѣсѣ; — führung, f., сѣнтѣкѣсѣ, дѣсѣлѣсѣчѣлѣне, копѣорѣдѣнѣа кѣлѣнтѣелѣорѣсѣ; — fähig-keit, m., кѣлѣлѣтѣторѣсѣ, орѣлѣторѣсѣ, гѣрѣсѣтѣлѣсѣсѣ; — gerät, n., помѣлѣ де кѣлѣнтѣе; — kamp, m., десѣвѣ-терѣ, лѣлѣтѣ лѣн кѣлѣнтѣе, дѣсѣлѣтѣсѣ; — sarg, a. шѣ ad., гѣлѣкѣтѣсѣ, сѣлѣлѣсѣ лѣ ворѳѣ; — stamm, m., ворѳе ѳрѣлѣ-трѣвѣсѣ; — tathsel, n., лѣгомѣрѣчѣсѣ; — reich, a. шѣ ad., прѣсѣсѣлѣторѣсѣ лѣн кѣлѣнтѣе; — reichthum, m., прѣ-сѣсѣлѣсѣсѣ, аѣлѣлѣдѣнѣлѣ де кѣлѣнтѣе; — schwall, m., лѣкѣсѣ лѣн кѣлѣнтѣе; — stellung, f., колѣкѣлѣдѣсѣне, ашѣ-зѣлѣтѣрѣ де кѣлѣнтѣе; — streit, — wechself, m., чѣртѣ лѣн ворѳе, дѣсѣлѣтѣ.

Wörtchen, n., кѣлѣлѣдѣлѣсѣ.

Wörterbuch, n., ворѳѣрѣсѣ, во-кѣлѣ-лѣрѣсѣ, дѣкѣлѣонѣрѣсѣ, лѣкѣсѣкѣлѣсѣ; — schreiber, m., во-кѣлѣлѣрѣсѣсѣ, лѣкѣсѣ-

корабль, композиторъ de dikcio-
narij.

Wörtlich, a. ші ad., літералъ, квантъ
де квантъ, воръ де воръ; — e
Verstand, дилецъ літералъ.

Worüber, ad., деспре че, пентръ че,
асъпръ.

Worunter, ad., сунт че, сунт чине.

Woselbst, v. Wo.

Wovon, ad., деспре че.

Wovon, ad., dinainteaки, deunde.

Woju, ad., да че, пентръ че; дн-
кътрѣ, къ че сконъ.

Wrad, m., (мар.) ркатрѣ, сър-
мѣтрѣ (de o коравіѣ), рестълѣ
сърматѣ, вракѣ.

Wucher, m., довандъ пеледкітѣ,
зсъръ (зжорѣ, ардел.); крештере
рѣде (а екріепелорѣ), взіечіѣ;
къшгіѣ (odініорѣ); — рѣанѣ, f.,
плантѣ грасѣ.

Wucherei, f., v. Wucher.

Wucherer, m., къмѣтарѣ, зсрарѣ.

Wucherisch, a. ші ad., къмѣтрескѣ,
зсрѣрескѣ.

Wuchern, v., къмѣтрескѣ, іаѣ до-
внзі пеледкіте, зсрѣзѣ; дн-
пе взрѣіана, креште, взіечеште.

Wuchse, m., крескъмѣнтѣ, крескъ-
тарѣ; статарѣ; Person von schönem
—, персонѣ де статарѣ ерѣмосѣ.

Wucht, f., грезате маре, алъсѣтрѣ,
сарчінѣ, апъсѣ (поварѣ, ъаст).

Wuchten, v., апъсѣ, днгреснѣ.

Wudeln, v., paintezѣ, проспѣрезѣ;
untersch Gut wubelt nicht, de pradъ
vine, дн pradъ терѣе.

Wühlen, v., сквртѣ (поркзлѣ), сво-
чорѣ, скорпозескѣ; рѣмѣ; рѣ-
сколескѣ.

Wuhne, f., (пров.) газрѣ; скорѣзрѣ
вълтосѣ.

Wuhr, f., ставілѣ (v. Wehr).

Wulst, f., волѣ, днмѣлѣтарѣ; кнзнѣ
de paine; влѣкѣ, сконѣ де ерѣ алѣ.

Wund, a. ші ad., рѣніѣ, веліѣ.

Wundarzenei, f., medicinѣ de paine;
— funde, — funst, f., хірсрїѣ.

Wundarzt, m., хірсрѣ (ѣлчѣрѣ).

Wunde, f., плагѣ (векіѣ), ранѣ.

Wundenmal, n., семнѣ де волѣ,
чекатрїче; стѣгнѣ, днѣрѣтрѣ.

Wunder, n., minzne, mіpакзлѣ, mіpare;
minznare, zimіpe (Verwunderung).

Wunderbar, a. ші ad., minznatѣ, mі-
pакзлосѣ; de minzne, de mіpatѣ
(Wunderlich).

Wunder-bild, n., ікѣнѣ ѣкъторѣ de
minznі, ікѣнѣ mіpакзлосѣ; — bing,
n., лѣкрѣ de minzne, лѣкрѣ minz-
natѣ; — gabe, f., дарълѣ de a
ѣаче minznі; — geschichte, f., істо-
рїѣ mіpакзлосѣ; — glaube, m.,
крѣдїнгѣ дн minznі; — groß, a.
ші ad., маре de minzne; — find,
n., конїлѣ minznatѣ; — klein, a.
ші ad., мїкѣ nіrїкѣ, мїкѣ de mi-
nzne; — kraft, f., вїртѣте mіp-
кзлосѣ, пѣтере ѣкъторѣ de mi-
nzni; — mann, m., омѣ ѣкъторѣ
de minznі, тазматарѣ; омѣ mi-
nznatѣ, — schön, a. ші ad., ѣрѣ-
мосѣ de minzne, minznatѣ de
ѣрѣмосѣ, ѣрте ѣрѣмосѣ; — that,
f., ѣапѣ minznatѣ, mіpакзлѣ; —
thäter, m., ѣкъторѣ de minznі,
тазматарѣ; — thier, n., анїмалѣ
minznatѣ; монѣтрѣ (mіpзънїѣ),
— voll, a. ші ad., mіpакзлосѣ,
плїкѣ de mіpare; — wert, n., ѣа-
плѣ de minzne, mіpакзлѣ, minzne;
— zeichen, n., семнѣ (de minznі).

Wunderlich, a. ші ad., de minzne,
de mіpatѣ; cтраordinarїk, cтра-
варантѣ, cїнгларѣ, визарѣ (ѣр. ші
it.); — feit, f., cїнгларїгате, cтра-
варангѣ.

Wunderjam, v. Wunderlich.

Wundmal, v. Wundenmal.

Wunsch, m., допїнгѣ, поѣтѣ.

Wünschelrut, m., пѣлрїѣ ѣртекатѣ.

Wünschelruthe, f., вѣргѣ ѣртекатѣ,
вѣргѣ маїкѣ.

Wünschten, v., дорескѣ, поѣтескѣ;
воїкѣ; іѣ wünschē ihn zu sprechen,
врѣѣ сѣ ворѣескѣ къ елѣ; Wünd
—, a гратъла, а ѣерїчїта.

Wünschens-wert, — würdig, a. ші
ad., de dopїтѣ, de поѣтїѣ.

Würde, f., demnitate (pednїчїѣ);
карактерѣ, тїтѣлѣ; ранѣ, онѣре,
градѣ; кѣвїнгѣ; academiѣ —,
градѣ akademїкѣ; zu hohen — n
gelangen, а ажнѣе да онѣре марѣ.

Würdenträger, m., вѣрѣторѣ de рунѣ, демнитарѣ (воіері, депегторі).

Würdern, v., прецзескѣ, таксезѣ, стімецѣ.

Würderung, f., таксаре, прецзире, дефигуре де валзѣ.

Würdig, a. mi ad., демнѣ (вредникѣ), мерігѣторѣ; респентаверѣ; —felt, f., мерітѣ.

Würdigen, v., стімецѣ, апрецзескѣ; сокотескѣ, жѣдекѣ.

Würdigung, f., стімѣцїене, апрецзире.

Wurf, m., арѣнкѣтарѣ, свѣрлітарѣ, іентѣтарѣ; ѳѣтѣтарѣ; пѣшкѣтарѣ de лѣпѣ; einem in den — kommen, a дѣтлїні не чїнева не нїмерїте, a да песте чїнева.

Wurfel, m., кѣвѣ, ексаедрѣ (кодаѣ), шеселѣтарарїѣ; —bein, n. (анат.) кѣVOIDѣ, осѣ кѣвїѳормѣ; —spiel, n., жокѣ de кѣвї.

Wurfelicht, würfelig, a. mi ad., кѣвїѳормѣ, дн ѳорма кѣвїлї.

Wurfeln, v., арѣнкѣ дн кѣвї, жокѣ дн кѣвї; арѣнкѣ сорцї (de порокѣ).

Wurfmaschine, f., валїсѣ.

Wurf-pfeil, —spieß, m., ценѣ, ценкѣ, сѣпетѣ de арѣнкаѣ, дардѣ (ардел., ит. dardo, фр. dard).

Wurfschapel, f., вѣлтарѣшкѣ.

Würgbirn, f., пѣрѣ некѣчѣбѣ.

Würgen, v., сѣгрѣмѣ, гѣтѣескѣ; hinger —, a днїїї anesole.

Würgengel, m., днѣрѣ зчїгѣторѣ, днѣрѣ стерпїнѣторѣ.

Würger, m., зчїгѣторѣ, сѣгрѣмѣторѣ, стерпїнѣторѣ; тїранѣ кѣмпїлїтѣ.

Würgung, f., сѣгрѣмѣтарѣ.

Wurm, m., верме; рѣмѣ; —arzenei, f., медїчїнѣ de лїмврїчї; —doktor, m., медїкастрѣ, чарлатанѣ; —

fraut, n., злмарїѣ; —mehl, n., ѳїнѣ de карї; —nubeln, pl., вермїчел; рѣме, лїмврїчї; —same, m., пелїнѣ de маре; —stich, m., росѣтарѣ de карї; —stichig, a. mi ad., росѣ de карї.

Wurmchen, n., вермѣлїцѣ.

Wurmen, v., даѣ wurm mїch, ачѣста ме рѣде днлѣнтрѣ.

Wurmfrass, m., карї.

Wurmfräßig, a. mi ad., росѣ de карї.

Wurmsicht, a. mi ad., вермїѣ, дн ѳорма вермїлї.

Wurmlig, a. mi ad., вермѣносѣ.

Wurft, f., кѣрнатѣ, кѣрпацѣ; die — nach der Speckseite werfen, a ѳаче дарѣ мїѣ, пентрѣ ка сѣ аїлї азтлї маї маре, a да знѣ оѣ, ка сѣ іал знѣ воѣ; wie der Mann, so bratet man ihm die —, кѣмѣ е сѣнтлїѣ, мї тѣмаїа; —lippe, f., възѣ грѣбѣ; —wagen, m., грѣсѣрѣ лѣнѣ.

Wurfschei, Wurfslein, n., кѣрпѣделѣ, кѣрпѣчорѣ.

Wurz, f., рѣдѣчїнѣ; —büchse, f., кѣтї кѣ дресѣрї.

Wurze, f., аромѣ, дресѣ (хѣметѣ, Gewürz).

Wurzel, f., рѣдѣчїнѣ; тѣртеа (de иѣсѣа); пїчорѣ de мѣнте; —gewächse, n., плантѣ рѣдѣчїнѣосѣ; —silbe, f., сїлѣвѣ радїкалѣ, рѣдѣчїна кѣвѣнтлїѣ; —wort, n., кѣвѣлѣтѣ прїмїтївѣ.

Wurzeln, v., ме днрѣдѣчїнѣ, прїндѣ рѣдѣчїнѣ.

Wurzeln, v., дресѣ (кѣ аrome).

Wurzgarten, m., грѣдїнѣ кѣ плантѣ ароматїче.

Wurzgeruch, m., мїросѣ ароматїкѣ.

Wurz-händler, —främer, m., дрогарѣ.

Wurznelke, f., кѣшѣорѣ.

Wurzjung, f., дресѣтарѣ, аромѣтарѣ.

Wurst, m., грѣмадѣ, ѳѣрачїнѣ; зрдѣре, зрѣчїне, сѣкрѣвїѣ.

Wüste, a. mi ad., дешертѣ; пѣстїлї; вастѣ; некѣлїватѣ, сѣлѣватїкѣ; зрѣтѣ.

Wüste, f., дешертѣ, локѣ дешертѣ, пѣсїетате, сїнѣзрѣтате.

Wüsten, v. Wüststen.

Wüstenei, v. Wüste.

Wüstling, m., омѣ дестрѣматѣ, омѣ стрїкатѣ.

Wuth, f., тѣрѣчїне, ѳѣрѣре, ѳѣрїѣ; тѣрѣтарѣ (de кѣне).

Wüthen, v., тѣрѣ, ме днѳѣрїѣ.

Wüthend, part., тѣрѣатѣ, днѳѣрїатѣ.

Wüthersch, m., сїранѣ, омѣ крѣделѣ, сѣросѣ de сѣнѣ.

Wüthig, v. Wüthend.

X.

X, n., *икс*, а *dórzechl* ші *патра* лі-
теръ *din* *алфаветзлѣ* *цертманѣ*;
пров. *ein X für ein U machen*, а
ѳаче *din* *циндарѣ* *тѣгарѣ*, а а-
тѣри, а *лшсела*.

Xylographie, f., *ксѣлографѣ*, *арта* *de*
а *тинѣри* *лш* *лемнѣ*.

Xystarch, m., *гимнасиаркѣ*, *директорѣ*
de *Ксѣстрѣ*.

Y.

Y, n., *incisionѣ* ші *i*, *літера* а *dóz-*
zechl ші *чинѳа* *din* *алфаветзлѣ* *церт-*
манѣ.

Yanfsee, (zi: ienkie), *полекритѣрѣ*
кѣ *каре* *Англѣ* *ватжокорескѣ* *не*
локвиторѣ *Статѣрипорѣ* *внѣте*, ші
анѣте *не* *чел* *al* *Novel-Англѣ*.

Yard, m., *ярдѣ*, *мѣсѣрѣ* *de* *трѣ*
ѣрме (*енглѣзе*).

Ysoy, m., *исонѣ*.

(*Ѳоарѣ* *de* *брѣкарѣ* *пѣте* *про-*
прѣ *пѣ* *сѣнт* *ворѣ* *цертманѣ* *каре*
се *лшчѣлѣ* *кѣ* *ачѣсте* *doxe* *лі-*
тере.)

Z.

Z, n., а *dórzechl* ші *шѣсеа* ші *чѣа* *din*
зрѣтѣ *літерѣ* *лш* *алфаветзлѣ* *церт-*
манѣ.

Zaar, v. *Zar*.

Zaaf, f., *Zaafn*, m., *цѣпѣшѣ*, *dinteа*;
— *an der Gabel*, *корѣвлѣ* *ѳѣркѣцѣлѣ*;
— *am Hirschgeweih*, *рамѣри*, (*ла*
кѣрпѣле *черѣвлѣ*).

Zaafn, v., *ѳакѣ* *dintѣле*.

Zaafig, a., *dinѣатѣ*, *цѣпѣшатѣ*; *рѣ-*
тѣросѣ; *zwei* —, *drei* —, *вѣѳѣр-*
катѣ, *трѣѳѣркатѣ*; — *e Blätter*, *ѳол*
dinѣате.

Zaafn, v., а *се* *ѳоѣ* (*ѳи*), а *пѣ* *ѳѣ*
кѣрѣлѣ, а *се* *теме*.

Zaafhaft, a., *темедѣ*, *пазросѣ*, *ѳри-*
косѣ; — *igfeit*, f., *темедѣате*,
ластѣате.

Zaaf, *zafhe*, a., *цѣлѣачѣ*, *цѣлѣачѣ*; *вѣл-*
жосѣ (*карпѣ*); *вѣскосѣ* (*винѣ*);
лшкѣлѣгатѣ (*лапѣле*).

Zaafigfeit, f., *тепачѣате*, *цѣлѣчатѣате*,
вѣскосѣате, *вѣлжосѣ*.

Zaaf, f., *пѣтерѣ*; — *amt*, n., *сѣте-*
шѣлѣ, *ватѣ*; — *bat*, a., *пѣтѣверѣ*,
де *пѣтѣлѣ*.

Zaafibar, a., *пѣтеравѣрѣ*.

Zaaf-bret, n., *тѣвлѣцѣ* *de* *пѣтератѣ*;
— *bruch*, m., *ѳракѣцѣлѣ*, *пѣтерѣ*
ѳѣрѣцѣросѣ; — *buchstabe*, m., *лі-*
терѣ *пѣтеравѣ*.

Zaafn, v., *пѣтѣескѣ*.

Zaafn, v., *пѣтерѣ*; —, n., *пѣте-*
рѣцѣлѣне.

Zaafet, m., *пѣлѣтѣорѣ*, *пѣтерѣторѣ*;
ein guter —, *ѳблѣтѣ* —, *платѣнѣкѣ*
вѣнѣ, — *рѣѣ*; *von*, *рѣѣ* *de* *платѣ*
(*омѣ*).

Zaaf-figur, f., *чѣѳѣрѣ*, *семналѣ* *пѣте-*
рѣлѣ; — *loof*, a., *непѣтератѣ*, *ѳѣрѣ*
пѣтерѣ; — *meister*, m., *касѣерѣ*
мѣлѣтѣрескѣ (*касѣаѳѣлѣ*); — *perle*,
f., *шѣрѣцѣнѣ* *ротѣндѣ*; — *pfennig*,
m., *сокоѣтеа*, *ванѣ* *de* *пѣтератѣ*,
de *сокоѣтѣ* (*ѳѣрѣ* *валѣѳѣ*); —
reich, a., *пѣтеросѣ*; — *riifch*, m.,
матѣ *de* *пѣтератѣ*.

Zaafung, f., *платѣ*; — *dfchein*, m.,
кѣтанѣцѣ, *адѣверѣнѣцѣ*; — *stermin*,
v. *Zaaftag*.

Zaafwort, n., *пѣте* *пѣтеравѣ*.

Zaaf-tag, m., — *zeit*, f., — *wofche*, f.,
зѣѳѣ, *тѣрпѣлѣ*, *септѣмѣлѣ* *de* *платѣ*.

Zaafm, a., *домѣстѣкѣ*, *домѣстѣчѣтѣ*;
вѣлѣндѣ, *вѣлжѣнѣ*, *дѣлѣ*.

Zaafmen, v., *домѣстѣескѣ*, *лѣмѣлѣлѣ-*
зѣскѣ; *домѣлескѣ*, *лѣѳѣрѣнѣзѣ*.

Zaafmung, f., *домѣстѣчѣрѣ*, *лѣмѣлѣлѣ-*
зѣрѣ; *лѣѳѣрѣнарѣ*.

Zaafn, m., *dinte*; *Reihe* *Zaafne*, *din-*
цѣтѣрѣ; *alle* *Zaafne* *im* *Munde*,
тоѳл *dinѣлѣ* *din* *гѣрѣ*, *dinѣтѣрѣ*;
er *hat* *Haare* *auf* *den* *Zaafnen*,
e *omѣ* *трѣкѣтѣ* *prin* *чѣлѣ* *шѣ* *дѣр-*

mois, omă pândă, omă de care
 nu ai pozi vate жонк към гън-
 demri, einen auf den — fühlten,
 a nîzi nîscăză kîva, a черка дп
 че ане се скадă; еđ thut ihm kein
 — mehr weh, e морѣ de mзатă.
 Zahn-arzt, m., dintără; — arzenei,
 f., medikămîntă ődentăuăriă, vзнă
 de dîngi; — brecher, m., скоуѣторă
 de dîngi; — bürstchen, n., перизуѣ
 de dîngi.
 Zahnen, v., а'шл пэне dîngi; —, n.,
 dintărişne, пэнеpe de dîngi.
 Zahn-säule, f., каріъ, тьнкътарь de
 dîngi; — fleisch, n., џинѣ; —
 förmig, a., odentoidă, de őorma
 dintăriş; — geschwür, n., аносре-
 ть de dîngi; ршадъ; — höhle,
 f., гъсношъ de dîngi.
 Zahnig, a., dîngată.
 Zahn-flappen, — flappern, n., клън-
 цънтарь de dîngi.
 Zahn-krant, n., dintăriş; — lüde,
 f., шриптарь de dintă; — lüdig,
 a., шрипă; — pulver, n., правă de
 dîngi; — rad, n., ротъ dîngată;
 — schmerz, m., — weh, n., дзереpe
 de dîngi; — schnitt, m., dintăriş;
 — stoßer, m., скоуѣторă de dîngi;
 — werf, n., dîngătarь; — wurzel,
 f., рѣдъчинъ de dintă.
 Zähre, f., (поет.) гъкрътиоръ.
 Zahn, m., варгъ de őерă; — en, v.,
 въргă, a оаче въргă de metală.
 Zange, f., клеште.
 Zängelchen, n., клештиге.
 Zant, m., чѣртъ, dîcпăтă; — apfel,
 m., търлă de чѣртъ (кавса).
 Zanken, v., ше чертă, dîcпăтă.
 Zanker, m., чертареуă, dîcпăтăторă,
 чикълиторă, ікыиторă de чѣртъ, de
 свадъ; — ei, f., чѣртъ, dîcпăтă;
 — in, f., чертареуă, мкереpe pea.
 Zankfisch, a., чертареуă, чикълосă.
 Zankfüchtig, v. Zankfisch.
 Zankteufel, m., омачертă, omă de
 свадъ.
 Zappen, v., чепескă, даđ чепă, скотă
 пе чепă; —, m., чепă; două;
 őscă (de ротă); зреке (de ап-
 кирă); — bier, n., — wein, m., кз-
 рьтарь de веpe, — de vină; —

loşh, n., врана чепăлă; — recht, n.,
 кърчмъригă (дрепă).
 Zarsenreich, m., (milîr.) петрасъ,
 ватереа тоvel спре а се петрауе
 п'акасъ; den — schlagen, a vate
 de петрасъ.
 Zarsenreher, m., скоуѣдons (инстръ-
 мънтă къ каре се дестăлă őла-
 шеле).
 Zappeln, v., трѣпăдă, даđ din mъnl
 шл пичѣpe.
 Zar, m., Царă (Амператъă Păciel);
 — in, f., Цара, Царинă (Ампа-
 рътеса Păciel).
 Zart, a., тенеpeă; орапедă; мѣле;
 сьпгире; деликатă, џингашă; — ge-
 fühl, n., деликатеуă; — heit, f.,
 тенеpeде, őръдезиме, деликатеуă.
 Zärtlich, a., тенеpeă, тенеpeлă, де-
 ликатă, слъкъдă; амаверă, сипџи-
 верă; — keit, f., тенеpeде.
 Zärtling, m., деликатă (omă), őe-
 minată, моземитă.
 Zaser, f., őиpъ.
 Zäsechen, n., őиpиѣ.
 Zäseig, a., őиpосă.
 Zäsern, sich, v., се deőиpъ.
 Zäuber, m., дикълтекă (авем de-
 кълтекă = deşlegare de őep-
 текă), őкълтарь = (it. fattura),
 őертекă; — bild, n., талисманă;
 — buch, n., карте de őертече;
 — er, m., дикълъторă, őерте-
 кьторă, магă, неромантă, стрî-
 rois; — ei, f., дикълъриъ, őкъл-
 торъ, őертече, маџ, стрîrois;
 — in, f., дикълърѣуă, őертекъ-
 торесъ, őкълторесъ, стрîrois; —
 isch, a., маџă, őертекъторескă;
 — kraft, f., вртъте маџă; —
 kreis, m., черкă маџă; — kunst,
 f., маџă, артъ маџă; — laterne,
 f., латерпъ маџă.
 Zäubern, v. дикълăгă, őертекă, io őакă.
 Zäuber-ring, m., ineăł маџă; —
 rüthe, f., — stecken, — stoß, — stab,
 m., варгъ маџă; — schloß, n.,
 коствă őертекатă; — segen, —
 spruch, m., — wort, n., дикълтече,
 őартече; — spiegel, m., ширапă
 (орлндă) маџă; — stüd, n., őа-
 пă маџă, őертекътарь; —

trant, m., оѣдръ; — waffen, pl.,
 arme фертекате; — werf, n., в.
 Zauberei.
 Zauberer, m., тѣмърѣсѣторѣ, ам-
 тѣмъторѣ, гѣсѣторѣ.
 Zauberiſch, zauberhaft, a., гѣрѣзѣ,
 гѣсѣторѣ, тѣмърѣсѣторѣ.
 Zaubern, v., тѣмърѣсѣзѣ; те дн-
 доескѣ; —, n., тѣмърѣсѣре.
 Zaun, m., кѣпѣстрѣ; фѣрѣдѣ.
 Zäunen, v., днѣрѣнезѣ, копѣнескѣ.
 Zaunlos, a., десѣрѣнатѣ; десѣрѣ-
 матѣ; — igrfeit, f., десѣрѣмѣтѣрѣ.
 Zaun, m., гѣрдѣ, днѣрѣдѣтѣрѣ; eine
 Ursache oder Gelegenheit vom —
 brechen, a ce фолосѣ де окасѣне.
 Zäunen, v., днѣрѣдескѣ.
 Zaunheſe, f., гѣрдѣ вѣзѣ; — fönig,
 m., окѣ волѣлѣ (пасѣре), трѣрѣ-
 дѣтѣ; — pfaß, m., парѣ де гѣрдѣ.
 Zäunung, f., Zaunwerf, n., днѣрѣ-
 дѣтѣрѣ.
 Zäusen, v., стѣлѣ пѣрѣлѣ (кѣва);
 ſich —, ce стѣлѣре.
 Zebra, n., зѣврѣ (патрѣпедѣ).
 Zehne, f., копѣ, сокотѣлѣ (анѣлѣ вѣз-
 тѣрѣ де тѣлѣ тѣлѣ); die — be-
 zahlen müſſen, a трѣкѣ а пѣтѣ
 кѣтѣлѣлѣ фѣкѣтѣ де алѣлѣ.
 Zehen, v. венѣтѣескѣ, вѣкѣ прѣсѣсѣ.
 Zehner, Zehnbruder, m. векторѣ, вѣцѣвѣ.
 Zehrfrei, a., карѣ нѣ пѣтѣште парѣа
 са дѣн сокотѣла вѣзѣтѣрѣ; — ge-
 ſellſchaft, f., соцѣтѣте де вѣцѣвѣ.
 Zehne, f., зѣкѣнѣ (дѣкарѣ де Ве-
 negia).
 Zehre, f., кѣрѣчѣлѣ (инсѣпѣтѣ).
 Zeder, —baum, m., чѣдрѣ.
 Zehre, f., деуѣтѣ де пѣчѣрѣ; кѣцѣлѣ
 де алѣ; die groÙe —, деуѣтѣлѣ чѣл
 тѣре дѣла пѣчѣрѣ; eine — Knob-
 lauch, знѣ кѣцѣлѣ де алѣ; auf den
 — n gehen, a зѣмѣла дн вѣрѣвѣлѣ
 деуѣтелѣрѣ.
 Zehig, a., днѣуѣтѣлѣ, провѣзѣтѣ кѣ
 деуѣте ла пѣчѣрѣ; (се днѣрѣвѣн-
 цѣзѣ дн копѣсѣдѣвѣлѣ, n. e. Ein-
 zehig шчл.).
 Zehn, zehen, num., зѣче; Zahl von
 —, zehnte, zehnte; die — Gebote,
 Декалогѣ (зѣче порѣчѣлѣ); — edig,
 a., зѣчѣронѣ (кѣ 10 колѣсѣлѣ); —

ſach, a., зѣкѣпѣлѣ, днѣзѣчѣтѣ; —
 jährlig, a., зѣчѣнарѣ, де зѣче анѣ;
 —mal, ad., де зѣчѣорѣ; —malig,
 a., де кѣте зѣчѣорѣ; —pfündig,
 a., де зѣче пѣнѣлѣ; —spännig, a.,
 трѣсѣрѣ кѣ зѣче (кал).
 Zehnt-acker, m., огорѣ зѣчѣимѣлѣ (де
 дѣжѣмѣ); —bar, a., зѣчѣимѣверѣ;
 —buch, n., рѣцѣстрѣ де дѣжѣме.
 Zehnte, m., зѣчѣимѣ, дѣжѣмѣ (фѣ. d.ime).
 Zehnten, v., дѣжѣмѣескѣ, (мѣлѣтѣ.) зѣ-
 чѣимѣзѣ (талѣ тотѣ не ал 10леа).
 Zehnter, m., дѣжѣмѣторѣ.
 Zehnt-frei, a., скѣтѣтѣ де дѣжѣмѣ;
 —frucht, f., —forn, n., вѣкатѣ де
 дѣжѣмѣ; —herr, v. Zehnter; —
 rechnung, f., кѣлѣкѣлѣ зѣчѣимѣлѣ;
 —recht, n., дѣжѣмѣтѣ (дрѣпѣтѣ);
 —el, n., зѣчѣимѣ, а зѣчѣе парѣе;
 —enß, ad., а зѣчѣеорѣ.
 Zehren, v., тѣпѣлѣкѣ вѣлѣ, мѣстѣескѣ;
 кѣлѣтѣескѣ; копѣзмѣ; von dem Sei-
 nigen —, а трѣлѣ днѣтрѣлѣсѣлѣ; auf
 fremde Koften —, а трѣлѣ днѣ спѣ-
 парѣе (пѣнѣга) алѣтѣлѣ; bei einem
 Wirth —, а тѣпѣла ла оспѣтѣ-
 рѣ; der Wein zehrt, вѣнѣлѣ скѣдо
 (дн вѣте); der Eißig zehrt, оуѣ-
 тѣлѣ слѣвѣште (не омѣ); —d, a.,
 че тѣпѣлѣкѣ, копѣзмѣ; ein —des
 Zieher, фѣрѣсѣрѣ ектѣчѣлѣ (лѣпѣтѣ, дн
 Пѣ.).
 Zehr-geld, n., спѣсе де дрѣзмѣ; —
 pfennig, m., вѣатѣкѣ, оволѣ, днѣарѣ
 де дрѣзмѣ, ванѣ де мѣрѣнде.
 Zehrung, f., мѣрѣнде; ванѣ де кѣлѣ-
 тѣлѣлѣ; копѣзмѣдѣне.
 Zehnen, n., семнѣ; семналѣ; ка-
 ракѣтерѣ; мѣнѣне (семнѣ), прѣве-
 стѣре, прогностѣкѣ, азѣсѣрѣ; Ton-
 —, Kaus —, акѣчѣнтѣ (окѣсѣ);
 — im Thierkreise, семнѣ днѣ зо-
 дѣакѣ; unter einem glücklichen —
 geboren, а фѣлѣ пѣскѣтѣлѣ дн зодѣтѣ
 вѣнѣ; —buch, n., карѣте де де-
 семнѣ (зѣгрѣвѣтѣрѣ), алѣлѣ; —beu-
 ter, m., спѣлѣкѣторѣ де семне, про-
 рокѣ; —deuterei, f., прѣрѣчѣтѣ, днѣ-
 вѣнѣтѣдѣне, гѣчѣиторѣ; —kunft, f.,
 арѣте де десемнѣ; —lehre, f., ар-
 теа карѣкѣрѣстѣкѣ, семнѣолоцѣ;
 —meister, m., маѣстрѣсѣ де де-

- cemnā; —schule, f., шкóла de
 decemnā, decemnāri; —sprache,
 f., mimikā, limsaus prin cemne.
 Zeichnen, v., днсеmнеz; decemnez; de-
 zelinez; obenhin, unvollkommen
 —, скижеz; —, n., decemnā.
 Zeichnen, m., decemnātorā.
 Zeichnung, f., decemnāziāne, dezi-
 niāziāne; erster Entwurf einer —,
 скицъ.
 Zeibelbār, m., крѣ mierapā.
 Zeibeln, v., рѣезъ cтанil.
 Zeigefinger, m., indico, децеткā а-
 рѣтторā, (ал doilea).
 Zeigen, v., арѣт, демѣстръ, факѣ
 съ се vadъ.
 Zeiget, m., арѣтторā, демѣстръ-
 торā (оmā, акѣ сѣѣ сѣлца ла ор-
 лорiā).
 Zeigewort, n., пропѣме демѣстрътивā.
 Zeihen, v., арѣт, пѣрѣокѣ, аккѣz.
 Zelle, f., ригъ, linī; ширъ, рѣндѣ
 (литере).
 Zeißig, m., инѣрицъ verde (пасере);
 —grün, a., verde ка инѣрица.
 Zeit, f., тимнā (време); —abschnitt,
 m., енокъ; —alter, n., вѣкѣ (се-
 квлā), вѣрстъ (сегате); —beschrei-
 ber, m., крпологā, крпогрѣф; —
 beschreibung, f., крполозиā, крп-
 огрѣфiā; —buch, n., крпониā;
 —folge, f., вртареа, прочесѣ
 тимнѣлi (ад. а лѣкрѣлорā); —
 forschet, v. —beschreiber; —genos,
 m., контимпѣранā; —geschichte, f.,
 исторiа тимнѣлi (d'atānā).
 Zeither, ad., деатнi; —ig, a., че
 дѣр de атнi пѣл акѣтi; de
 кѣтва тимнā.
 Zeittig, a., матѣр; контѣ; ad. tim-
 пѣрiā, (it. buona).
 Zeitigen, v. a., грѣвекѣ, припескѣ
 кóчереа; v. n., се кóче, матѣ-
 реште.
 Zeit-irrtum, m., апакронiсmā; —
 lang, ad., пентрѣ брѣкѣтѣ тимнā;
 —lauf, m., кѣрсѣ тимнѣлi; —
 lebens, ad., трѣндѣ, ѳiндѣ дн
 виѣцъ; —lich, a., тимпѣрѣ, тре-
 кѣторā, дешорѣ; —lichfelt, f.,
 виѣца тимпѣрѣ, пестаторниѣа
 лѣкрѣлорā; —loß, a., вѣчлiнā,
 фѣр тимнā.
 Zeitlose, f., чѣпа чóрѣl.
 Zeit-maß, n., месѣр de тимнā; (мас.)
 tempo; (прóс.) кантiтатеа ciāsel;
 —messer, m., крпонетрѣ; —orb-
 nung, f., крполозиā; —punkt, m.,
 пѣнтā, momentā (дн тимнā деа
 каре днчере чева) рестимнā, е-
 покъ; —raum, m., снаѣц de
 тимнā, днтревалā, периодъ; —
 rechner, m., крполозиѣтā; —re-
 chung, f., крполозиā; ер; енокъ,
 стiā (п. е. жлiанā, сѣѣ греро-
 рианā); —register, n., реѣистрѣ
 крполозиѣкѣ.
 Zeitung, f., газетъ, новелъ, зиѣ-
 пѣлā; die gelehrte —, ѳoil lite-
 rare; —expedition, f., спедизи-
 неа газетel (вѣрō); —schreiber,
 m., газетѣрā, редакторā; —stā-
 ger, m., пѣртѣторā de газете.
 Zeitverlust, m., пердере de тимнā;
 —vertreib, m., пастимнā, трѣчере
 де време; zum —vertreib, дн
 трѣчере де време; —vertreibend,
 a., де перѣчере; —wechsel, m.,
 скитѣаре de тимнā; —wandlung,
 f., копѣжѣзиāne; —wort, n. (грам.)
 верѣл.
 Zelle, f., челѣлā, кiлi; —nördlich,
 a., челѣлосѣ, кiлiосѣ; —ngang,
 m., (дн монастiрl) коридорā; —n-
 gewebe, Zellgewebe, n., цѣсѣтѣрѣ
 челѣларѣ.
 Zeller, m., целѣр.
 Zelos, m., зѣлорā, зѣлаторā.
 Zelt, n., корѣт, тiндъ (вор. ард.
 котѣл = it. la tenda); die —
 aufschlagen, abbrechen, а днтiнде,
 а стрiнѣ корѣтѣриѣ (tindelo).
 Zeltbett, n., пѣтā de корѣт.
 Zelter, m., калѣ мерѣтѣрā лѣтѣлетā;
 —schritt, m., пасѣ дн лѣтѣлетā.
 Zelt-dach, n., аконепишā де форта
 корѣлi; —pföde, pl., парl, цѣ-
 рѣшl, де корѣт; —stange, f., пѣр-
 жiнъ де корѣт; —wagen, m.,
 карѣ de корѣтl (де вѣгаиs).
 Zindel, —tasset, mai vine Zindel, m.,
 цiндарѣ (materē лѣлоръ de мѣ-
 тѣс).

Zensor, m., ченсѡрѣ.
 Zent, f., жрѣдѣкѣдне криминалѣ;
 —gericht, n., ждѣцѣ криминалѣ;
 —herr, m., ждѣкѣторѣ de kримине.
 Zentner, m., кѣтарѣ, чентинарѣ;
 —schwer, a., грѣжѣ кѣтѣ жѣ кѣп-
 тарѣ, ѡбрѣ грѣжѣ.
 Zephyr, m., зѡфѣрѣ (вѣлтѣ шѣ зѣжѣ
 лп мѣологѣ).
 Zerber, m., сцентрѣ, скѣптрѣ.
 Zer-, партикѣлѣ песѣпѣрѣверѣ лп
 компнѣсециѣлп, че семнѣиѣкѣ дес-
 ѡачере, деснѣрѣцѣре, рѣципѣре, сѡ-
 рѣтарѣе шѣл.
 Zerarbeiten, sich, v., а се стрѣка лѣ-
 крѣндѣ, крѣпа de остенитѣ.
 Zerbeißen, v., спарѣжѣ кѣ дѣнциѣ.
 Zerblasen, v., спарѣжѣ сѡлѣндѣ аскѣра.
 Zerbläuen, v., ѡморѣ кѣ вѣтайн.
 Zerbrechen, v., спарѣжѣ; sich den Kopf
 —, а шѣ спарѣде канѣл (medѣзѣндѣ
 шѣл.).
 Zerbrechlich, a., ѡрѣпѣерѣсѣжѣ; —keit,
 f., ѡрѣпѣитѣте.
 Zerbröseln, zerbröseln, v., дѣмѣкѣ,
 ѡрѣжѣмѣжѣ.
 Zerbrüden, v., тѣрѣскѣжѣ, стрѣкѣ а-
 пѣсѣндѣ.
 Zerfallen, v., кадѣ лп рѣине; mit
 einem —, а се стрѣка кѣ чѣнева,
 а рѣмѣе рѣлѣзѣинева de аѣиѣциѣдѣ.
 Zerfeßen, v., таѣжѣ, рѣмѣжѣ лп вѣкѣцѣ,
 лп петече, сѡшѣмѣжѣ, ѡакѣ трѣнде.
 Zerfleischen, v., велѣскѣжѣ, рѣмѣжѣ кар-
 неа (de пе чѣнева).
 Zerfließen, v., се топѣште шѣ кѣрѣе.
 Zerfressen, v., коррѣѡде.
 Zergehen, v., се топѣште.
 Zergliederer, m., аѣатѡмѣистѣжѣ, стѣм-
 врѣторѣжѣ.
 Zergliedern, v., аѣатѡмѣиѣсѣжѣ, стѣм-
 врѣжѣжѣ.
 Zergliederung, f., аѣатѡмѣиѣсѣре, стѣм-
 врѣзѣине; —kunst, f., арѣте аѣа-
 томѣиѣкѣ.
 Zerhacken, zerhacken, v., таѣжѣ, спѣн-
 текѣжѣ, таѣжѣ лп вѣкѣцѣ.
 Zerhauen, v., стрѣкѣжѣ, спарѣжѣ; вѣ-
 тѣндѣ аскѣра.
 Zerhauen, v., сѡшѣмѣжѣ кѣ дѣнциѣ.
 Zerhauen, a., покѣжѣтѣ.
 Zerhauen, f., покѣжѣтѣ.

Zerfossen, v., стрѣжѣкѣжѣ (стрѣжѣерѣжѣ).
 Zerfräßen, zerfräßen, v., сѡшѣмѣжѣ кѣ
 жѣнѣлѣе.
 Zerfüßen, v., а пѣва, а да сѣрѣтарѣе
 пѣсте сѣрѣтарѣе.
 Zerlassen, v., ме стрѣкѣ de рѣжѣ.
 Zerlappen, v., Zerlumpen.
 Zerlassen, v., топѣскѣжѣ (п. е. жѣтѣ).
 Zerlegen, v., десѡакѣжѣ, дескомпнѣжѣ,
 . таѣжѣ лп пѣрѣцѣ; аѣалѣсѣжѣжѣ.
 Zerlegung, f., десѡачере, дескомп-
 нѣсѣциѣне; аѣалѣсѣ.
 Zerlöchern, v., ѡакѣ чѣжѣрѣ.
 Zerlumpen, v., ѡакѣ стрѣнде.
 Zerlumpt, a., стрѣпѣжѣрѣсѣжѣ, стрѣпѣжѣсѣжѣ.
 Zer-mahlen, v., ѡакѣ правѣжѣ; —mal-
 men, v., маѣинѣжѣ; пѣлверѣсѣжѣжѣ;
 . ѡакѣ правѣжѣ, сѡарѣмѣжѣ.
 Zernehmen, v., Bernichten.
 Zerplagen, v., крѣпѣ.
 Zerquetschen, v., стрѣвѣскѣжѣ, компнѣндѣ.
 Zerquetschung, f., стрѣвѣтѣрѣжѣ, коп-
 тѣсѣине.
 Zerreiben, v., тѣпѣжѣндѣскѣжѣ ѡрѣжѣндѣжѣ.
 Zerreißen, v., стрѣкѣжѣ, рѣмѣжѣ пор-
 тѣндѣжѣ (п. е. жѣжѣ вѣстѣпѣтѣжѣ).
 Zersetzen, v., траѣжѣ, лп рѣндѣ, стѣжѣжѣ
 кѣ сѡѡрѣжѣ.
 Zerrinnen, v., се топѣште; пере;
 пров. wie gewonnen so zerronnen,
 кѣм сѣ а кѣштѣтарѣжѣ аѣа сѣ а кѣлѣжѣтѣжѣ.
 Zerrühren, v., батѣ ѡве шѣл.
 Zerrupsen, v., стѣжѣжѣ, спѣнежѣжѣ.
 Zerrütteln, v., сѣжѣтѣрѣжѣ (it. scuotere).
 Zerrütten, v., тѣрѣжѣжѣ, рѣсторнѣжѣ.
 Zerfagen, v., ѡерѣстрѣжѣжѣжѣ.
 Zerfächtern, v., се ѡрѣпѣе (паѣеа
 ѣсѣвѣндѣжѣ лп сѡкѣлп).
 Zerfächsen, v., дѣрѣжѣтѣжѣ кѣ тѣпѣжѣ, ѡакѣ
 чѣжѣрѣжѣ лп тѣпѣжѣндѣжѣ.
 Zerfchlagen, v., спарѣжѣ лп вѣкѣцѣ;
 sich —, а се стрѣка жѣпѣл кѣ аѣ-
 тѣжѣжѣ, а се десѡаче, а пѣ се пѣтѣ
 лпвоѣ, жѣпѣ.
 Zerfchmeißen, v., а спарѣе трѣпѣтѣндѣ
 de пѣтѣпѣтѣжѣ.
 Zerfchmelzen, v., а се топѣ.
 Zerfchmettern, v., сѡѣрѣжѣтѣжѣ трѣспѣндѣжѣ
 (тѣпѣжѣжѣ, сѣжѣ ѡжѣлѣрѣжѣжѣ).
 Zerfchneiden, v., таѣжѣ лп пѣрѣцѣ.
 Zerfchpalten, v., спѣнтѣкѣжѣ, десѡакѣжѣ лп
 жѣпѣе.

Zerpflietern, v., **оакъ гандъро, оънит.**
 Zersprengen, v., **снарѣ, ресъндоскѣ,**
дипрѣштѣ (не инимикѣ).
 Zerspringen, v., **се рѣмне сьрпндѣ**
(п. е. черкѣ), плеснеште.
 Zerstaupfen, v., **ниесѣ.**
 Zerstechen, v., **сърпикѣ.**
 Zersterben, v., **се ричеште.**
 Zerstorbar, a., **че со поге сьрика.**
 Zerstoren, v., **сърикѣ, дѣрѣикѣ, рѣнезѣ.**
 Zerstreuen, v., **рическѣ, дипрѣ-**
штѣ, ресъндоскѣ; ме дестраѣ,
дмѣ ресѣѣ, ме рекреѣзѣ.
 Zerstreuung, f., **ричеште, ресъндеште;**
дестраѣре, рекреѣцие.
 Zerstückeln, v., **оакъ бакъцѣ.**
 Zerstückung, Zerstückelung, f., **токъ-**
тѣрѣ; снетѣртѣрѣ.
 Zerstückeln, v., **детрѣнкезѣ, чонтѣзѣ.**
 Zerstückelung, f., **детрѣнкезѣ,**
чонтѣрѣ.
 Zertheilbar, a., **спѣрѣверѣ.**
 Zertheilen, v., **оакъ дп нѣрѣ; sich**
in Aeste —, а се рѣмѣоика.
 Zertheilend, a., (med.) **солѣтѣнѣ, дѣ-**
сѣнѣтѣнѣ.
 Zertheilung, f., **спѣрѣцие; — in**
kleine Aeste, рѣмѣоикацие; гѣ-
белѣрѣнѣ —, вѣѣрѣтѣнѣтѣ.
 Zertrennen, v., **дескоѣ, десѣакѣ.**
 Zertrennlich, a., **деспѣрѣверѣ.**
 Zertrennung, f., **деспѣрѣтѣрѣ.**
 Zertreten, v., **какѣ дп нѣѣре.**
 Zertümmern, v., **преѣакѣ дп рѣнѣ.**
 Zerwaschen, v., **рѣмѣнѣ сьлѣндѣ.**
 Zerwehen, v., **се ричеште де вѣнтѣ.**
 Zeter! int., **вал! вал! de mine! (тоѣ**
вал); — Mordieu schreien, а цѣна
ка дп гѣра шерпелѣ, а сьрѣга
кѣтѣ дп цѣно гѣра; — über Ze-
mand rufen, а сьрѣга нѣва цѣно-
мѣте, а' гѣра ресѣнѣре; — ge-
schrei, n., сьрѣгаре дп гѣра тѣре;
— junge, m., штѣнѣгѣрѣ.
 Zettel, m., **чедѣлѣ, вѣлетѣ; хрѣелѣ**
(ла пѣнѣрѣ); — bank, f., банкѣ де
чедѣлѣ, банкѣотѣ.
 Zetteln, v., **хрѣескѣ.**
 Zeug, m., **стоѣлѣ, матерѣ; —, n.,**
кѣлѣтѣ (машѣнѣрѣ, ѣвѣрѣнѣ де
ѣлѣ; рѣделѣ де вѣнатѣ, артѣрѣнѣ
шѣ), дѣкрѣ, оѣелѣ; lieberliches

— (Geſindel), **канѣлѣ; гѣрѣгѣлѣ,**
schlechtes —, дѣкрѣ де нѣнѣка;
altes, abgeſchmacktes —, не-
роѣлѣ, дѣкрѣ де кѣре цѣ рѣдѣ;
Diebſ—, ѣрѣ, тѣхѣрѣ; weiſſes
—, пѣлѣтѣрѣ.

Zeuge, m., **мѣртѣрѣ (мѣртѣрѣ ар.)**
 Zeugen, v., **мѣртѣрѣескѣ, сѣлѣтѣ мѣ-**
тѣрѣ, пѣнѣ мѣртѣрѣсѣре; паскѣ;
прѣдскѣ.

Zeugen-aussage, f., **пѣнѣре де мѣртѣ-**
рѣрѣ; — verhör, n., дѣгрѣвѣдѣне,
асѣлѣтѣре де мѣртѣрѣ.

Zeuger, m., **пѣскѣторѣ, крѣѣторѣ**
(= кроѣторѣ).

Zeugfabrik, f., **ѣвѣрѣкѣ де матерѣ;**
— hauptmann, кѣлѣтанѣ де артѣ-
лѣрѣ; — haus, n., артѣрѣ, ар-
сенѣлѣ; — meister, m., маѣстерѣ
де артѣлѣрѣ.

Zeugniß, n., **тѣстѣмонѣ, аттѣстѣтѣ,**
чѣрѣѣкѣатѣ.

Zeugschmidt, m., **ѣвѣрѣ де артѣлѣрѣ.**
 Zeugung, f., **крѣѣцие, прѣдѣнѣцие.**

Zeugungs-geschäft, n., **дѣпрѣнѣре,**
коѣтѣ; — glieder, pl., мемѣрѣнѣ ге-
нѣталѣ; — kraft, f., вѣртѣте крѣ-
рѣре; — trieb, m., воѣдѣ, инѣтѣнкѣ
спѣрѣ дѣпрѣнѣре; Beschreibung
der Zeugungsthelle, едоѣрѣѣѣ.

Zeugwart, — wärter, m., **вѣрѣторѣ**
де арсенѣлѣ, сѣѣ де кѣлѣте вѣ-
нѣторѣштѣ.

Zeugweber, m., **десѣторѣ де стоѣлѣ.**
 Zibebe, f., **дѣвѣе, нѣѣрѣшѣ кодѣтѣ**
(пѣнтѣ).

Zibetsage, f., **чѣвѣтѣ.**

Zickeln, v., **ѣатѣ (капѣра).**

Zickzack, m., **зѣкѣзѣкѣ, (лѣнѣ шер-**
пѣнте дп колѣѣрѣ).

Zider, m., **сѣрѣрѣ (ар.) вѣлѣтѣ дп**
анѣ тѣрѣнѣтѣ прѣсте тѣсковѣне).

Ziede, f., **ѣедѣ.**

Ziege, f., **капѣрѣ; eine junge —, вѣ-**
тѣлѣ (ѣедѣ).

Ziegen-art, f., **расѣ (коѣлѣ) де капѣрѣ;**
— artig, a., де расѣ капѣрѣ; —
bock, m., цѣнѣ; — hirt, m., кѣ-
прѣрѣ (пѣсѣторѣ); — fäſe, m., камѣ
де капѣрѣ.

Ziegel, m., **цѣгѣлѣ, кѣрѣмѣдѣ; —**

auffängen, аконеръ и цегле; —
 streichen, факъ къръмизѣ, цегле.
 Ziegelarbeit, f., лѣкрь де къръмизѣ;
 — brenner, — streicher, Ziegler, m.,
 къръмизарѣ, цегларѣ; — brennerei,
 f., къръмизарѣ; — dach, n., ак-
 конершѣ де цегле; — erde, f.,
 пѣтънтѣ де цегле; — hütte, —
 schene, f., v. — brennerei; — mehl,
 n., пѣлверѣ де цегле; — ofen, m.,
 копторѣ де цегле; — stein, m.,
 къръмизѣ.
 Ziegenlamm, n., іедѣ.
 Zieger, m., хрѣт.
 Ziehbant, f., сѣзакѣ, тесреа де лѣ-
 кратѣ, де траѣѣ, скъндарѣ, ме-
 талѣ ла варѣи мештерѣ; — brun-
 nen, m., пѣцѣ дѣн карѣ се скѣте
 апа трѣтъндѣ.
 Ziehen, v. a., траѣѣ, дѣтѣндѣ; крескѣ,
 цѣлѣ, пѣтрескѣ; кѣлѣтѣ; ein Rohr
 —, гѣлѣтескѣ о цѣвѣ; an sich —,
 аттраѣѣ; kauslich an sich —, кам-
 пѣрѣ; Saiten auf eine Geige —,
 дѣкорѣѣ о вѣорѣ; etwas auf sich
 —, а'шѣ о лѣа аскѣрѣшѣ; nach
 sich —, а траѣѣ дѣнѣ cine; in
 sich —, а дѣкорѣ; vor Gericht —,
 а траѣѣ ла жѣдикатѣ; zur Rechen-
 schaft —, а лѣа ла сокотѣлѣ, ла
 дарѣ де сѣтѣ; zur Strafe —,
 а'л педенѣ; einen zu Rathe —,
 а копѣлѣта пе чѣнева, а чере
 свѣтѣ дела чѣнева; einen Stein
 —, а жѣка о дамѣ (дѣ тѣлѣ);
 die Lotterie —, а траѣѣ лотерѣѣ;
 in Zweifel —, а траѣѣ ла дѣ-
 доѣлѣ; sich etwas zu Gemüthe —,
 а се сѣмѣи прѣ тарѣ атѣнѣ де
 чева.
 Ziehen, v. n., трекѣ, пѣсѣдѣ, мерѣ;
 aus einem Hause —, ме пѣтѣ,
 ме деслокѣ, скѣнѣлѣ лѣкашѣл; durch
 ein Land —, а трѣче прѣнтр'о
 цѣрѣ; zu Felde, in den Krieg —,
 а мерѣ ла вѣтаѣ; auf das Land
 —, а мерѣ ла цѣрѣ (ла мѣшѣ);
 in ein anderes Land —, а се стрѣ-
 мѣта дѣ алѣ цѣрѣ; in ein Haus
 —, а се мѣта вѣдева; auf die
 Wache, von der Wache —, а мерѣ
 ла гарѣ; zu jemandem, von je-

mandem —, а дѣтра дѣ сервѣцѣѣ
 (а се вѣга ла чѣнева), а ешѣ дела
 чѣнева; der Wind zieht hier, аѣл
 е траѣѣ де вѣнтѣ, е фѣлѣ.
 Ziehstind, n., елевѣ (копѣлѣ че се
 крѣште де алѣи); — topf, m., v.
 Schropfstopf; — ochs, m., воѣ де
 жѣрѣ; — plaster, n., вѣсѣкаторѣ;
 — ung, f., страѣцѣне, страѣѣѣ;
 — unglüste, f., лѣстѣ де пѣмерѣ
 страшѣ дѣтр'о лотерѣ; — werf,
 n., стрѣѣтѣѣ (стрѣѣнтѣ де а
 траѣѣ металѣ дѣ верѣи).
 Ziel, n., цѣнтѣ, сѣмѣлѣ (цѣлѣ молд.);
 skonk; — eine, термѣнѣ, марѣне;
 das — treffen, а нѣмерѣ цѣнта;
 nach dem — e schießen, а да ла
 сѣмѣлѣ; sein — erreichen, а'шѣ а-
 жѣпѣ сконѣлѣ; einem das — ver-
 rücken, а траѣѣ дѣнѣ пе сокѣ-
 тѣла кѣва; sich zum — legen, а'шѣ
 veni дѣ сѣмѣѣѣ.
 Zielen, v., цѣнтескѣ; auf etwas —,
 а аѣпта ла чева, а фѣче алѣ-
 сѣне; nach etwas —, а цѣнтѣ
 ла чева.
 Zieler, m., цѣнтѣторѣ.
 Ziemet, v., се кѣвѣне, се кѣде; — d,
 a., кѣвенѣте, кѣвѣосѣ, кѣвѣпѣносѣ.
 Ziemer, m., стѣрѣ; вѣлѣ (мѣдѣларѣ)
 де черѣ, де воѣ; вѣкатѣ де ла
 кодѣ (ла мѣчеларѣ), пѣтрарѣ.
 Ziemlich, a. шѣ ad., вѣнѣшорѣ, мѣ-
 зѣочерѣ, де мѣжлѣкѣ, сѣвѣчѣнте
 (чева нѣлѣ вѣне нѣлѣ рѣѣ де тотѣ);
 so —, нѣлѣ прѣ нѣлѣ фѣрте.
 Zieraffe, m., стѣрѣфѣлѣ, перѣсѣнѣ че
 се тотѣ гѣтѣште шѣ дѣпѣоѣне-
 ште на о маѣмѣѣ; — bängel, m.,
 топѣ че се тотѣ дѣподѣвѣште.
 Zierde, f., Zierath, m., орѣѣнтѣнтѣ,
 дѣфѣрѣмѣсѣѣѣѣ, подѣбѣ.
 Zieren, v., орѣѣзѣ, дѣфѣрѣмѣсѣѣѣѣ;
 sich —, а се стѣрѣфѣлѣ, а'шѣ тотѣ
 сѣѣѣ вѣзѣле.
 Ziererei, f., стѣрѣфѣрѣѣ (т. smorfie).
 Zierlich, a., елѣгантѣ, полѣтѣ (пѣ
 полѣтѣкосѣ), фѣрѣмосѣ; — feit, f.,
 елѣганѣѣ, полѣтеѣѣ.
 Ziffer, f., цѣфѣ (сѣмѣнѣлѣ пѣтерѣ-
 лѣ); mit — n schreiben, а скѣрѣ кѣ
 цѣѣѣ; die Kunst mit — n zu schrei-

- ben, стеганографіѣ; —blatt, n., квадратъ, табла златоуцѣ; eine — schrift aufhosen, децифровати о скриптарѣ; der sie aufhosen kann, децифровати.
- Zigeuner, m., циганъ; —in, f., циганка; —bande, f., чета де цигант (де кортгарти ард.); —isch, a., циганскѣ; —fraut, n., ерва циганчел.
- Zifone, оѣт Etchorie, f., чикорія.
- Zylinder, v. Zylinder.
- Zimbel, f., чимбалъ (кимбалъ, скрипт.)
- Zimmer, n., кѣмаръ, станица, децпрѣметнтъ (одае); —fen, n., кѣмѣрѣцъ; kabinetъ (кабакъ); das — hüten, свит волнавъ, нѣ есѣ din касъ; ein — Zobelpelz, зѣт гѣлѣт (о патрѣзочинъ) де weil де самаръ (чизелинъ).
- Zimmerarbeit, f., лемляритъ, дѣлгеритъ; —art, f., вардъ; —bock, m., канаръ де лемнаръ; —gerâth, n., знедѣ дѣлгерент; —gefell, m., codalъ (калѣ) де дѣлгеръ; —hof, —platz, m., лемляритъ, дѣлгеритъ, тесляритъ (локѣл де лѣкратъ); —holz, n., лемѣл де дѣлгеритъ, корества; beschlagenes —holz, лемнѣ чопѣитъ дн патрѣ тѣкт; —mann, m., лемнаръ, дѣлгеръ (дела dolvire фр.), тесларъ; —meister, m., маистеръ де лемнѣ проѣл.
- Zimmern, v.; лемлярескѣ, дѣлгерескѣ, теслярескѣ, чоплескѣ, дѣлгерѣт (молд.); ein Schiff —, а оаче о парѣ.
- Zimmerwerk, n., дѣлгеритъ, тесляритъ (лѣкрѣ).
- Zimmet, Zimmt, m., скордишоръ; —baum, m., скордишаръ (арбореле).
- Zindel, Zindelstafet, mai vine декѣлъ Zendel, m., чендалъ, таѣетъ парѣ (матерія).
- Zinn, m., зинкѣ (металъ).
- Zinfe, f., динте (де фриквѣлг); монѣт, вѣрѣ де корнѣ (де черѣл); никѣл (де мѣте); корнѣ нѣ плѣскѣ (инстр. тѣкѣлѣл); пасѣ аскѣдѣт.
- Zinfig, a., динѣскѣ, колѣѣскѣ (грапѣ, фѣркѣ).
- Zinn, n., кочиторѣ (металъ); ein Block —, зѣл волованѣ де кочиторѣ; —asche, f., чензѣ де кочиторѣ, станѣ де лѣлѣл.
- Zinne, f., крѣстъ де мѣрѣ; черѣлѣк д'асѣара копернѣелорѣ.
- Zinnen, zinnen, a., де кочиторѣ.
- Zinner, m., олоиторѣ де vase (нѣ кочиторѣ).
- Zinngefâhr, n., кочиторѣ, vase де кочиторѣ; —giefel, m., торнѣторѣ де vase де кочиторѣ.
- Zinnobere, m., чинѣврѣ, кинѣварѣ.
- Zins, m., ченѣл, интересе, камѣтѣ, довѣлѣ; —bar, a.; тривѣтарѣ, дѣлжнѣл, свѣлѣл ла dare, ла бирѣ.
- Zinsbauer, m., церѣлѣ емѣатикарѣ.
- Zinsbuch, n., kondiѣа де ченѣсрѣ, де емѣатиче.
- Zinsen, v., лѣтескѣ ченѣл.
- Zinsfrei, a., лѣверѣ де ченѣл, аллодиѣл; ein —es Gut, о монѣл аллодиѣл; —helt, f., аллодиѣитаре.
- Zinsenzins, m., Zinsverzinsung, f., довѣнда довѣлѣл, камѣта интереселорѣ.
- Zins-groschen, m., грошѣга (ванѣ) де ченѣл; —gut, n., монѣл емѣатикарѣ; —herr, m.; ченѣсѣлѣстѣ, пропrietарѣ де монѣл dare нѣ емѣатикѣ; —mann, m., ченѣитарѣ, емѣатикарѣ, че лѣтѣштѣ емѣатикѣ; —pflichtig, v. Zinsbar; —zahl, f., indikvѣsѣ (ла Romanъ); нѣлѣврѣл ченѣсѣлѣл.
- Zipfel, m., вѣрѣл, колѣл, капѣл, стрѣмитѣ; —ig, a., колѣлѣросѣ, нѣ капѣлѣ нѣлѣлѣ.
- Zipperlein, n., хѣларѣ, арѣрѣл (ла тѣл); podagrѣ, Gicht, ла нѣѣѣре.
- Zippen, v., срѣлѣврѣ, грѣлѣл де фѣрѣл.
- Zipresse, f., чѣлѣресѣ; —mahl, m., чѣлѣресѣл.
- Zirbel-baum, m., молѣл (врдѣ, нѣл); —drûse, f., рѣндѣ де молѣл; —nuss, f., кѣчанѣ де молѣл.
- Zirkel, m., черѣл, арѣл (алѣ аналѣл); компѣлѣ, чѣрѣлѣл (инстр.); ein halber —; семѣлѣрѣл; —abschnitt, m., сѣлѣлѣлѣл; —auschnitt, m., сѣлѣлѣлѣл; —bogen, m.; арѣл; —fuss,

mig, в., черкларъ; — fuß, т.,
 кракъ де компасъ; — linie, f.,
 периферія, черкхерингъ, линія
 черкларъ; — maß, п., компасъ;
 — п, в., компасезъ, месъръ къ
 чирчинъ; — punkt, т., центръ чер-
 клы; — rund, а., черкларъ; —
 spitze, f., върхъ де компасъ.
 Zirkon; т., чиркытъ (пётръ пре-
 ціосъ, іацитъ).
 Zirkularschreiben, п., черкларъ (скри-
 собе).
 Zirkuliren, в., черклезъ.
 Zirren, в., а чирини.
 Zischeln, в., а шонти.
 Zischen, в., а вксыі, а шіера, а
 фъшиі; а шонти; — п., вксыіре
 (итал. bisbigliare); шонтире (фр.
 chuchoter).
 Zisterne, f., чистернъ, четърнъ.
 Zither, f., чітеръ, (четеръ ардеа),
 китаръ.
 Zitronen; f.; цитронъ, лимонъ, лъ-
 тыйъ.
 Zitronen-baum, т., лътыйъ; — gelb,
 а., лътыйъ, де колорѣа лътыйел;
 — öl, п., олеѣ де лътыйъ; — saft,
 т., сакъ де лътыйъ; — schale, f.,
 кожь де лътыйъ; — wasser, п.,
 лимонаръ.
 Zitter-aal, — fisch, т., цимноръ е-
 лектрикъ.
 Zittergold, в. Glittergold.
 Zittermaal, п., пединіне (ит. empe-
 tiggine).
 Zittern, в., тремаръ; — п., тре-
 маре.
 Zitter-nadel, f., акъ, вождъ тремъ-
 рторис; — rassel, — esche, — eßre,
 f. пзодъ тремърторис (дип фокнзе).
 Zitterstoch, f., рай торнидъ електрикъ.
 Zitwer, т., зедоаріъ (пльгъ).
 Ziz, т. чітъ (стамъ), пльгъ пістригъ.
 Zize, f., цидъ, мал алосъ тзкъл ці-
 дел (алъ мамел, мамелел).
 Zizen, в., сже цидъ; — förmig, а.,
 мамеларъ, де форма цигел.
 Zobel, т., чивелинъ, самаръ.
 Zober, т., чывъръ (сакъ).
 Zodiakus, т., zodiakъ.
 Zofe; f.; кътъріеръ, фатъ де касъ.
 Zögern, в. Zögern.

Zögling, т., школаръ, елевъ.
 Zoll, т., децетъ, полікаръ (месъръ);
 vier — breit, латъ де патръ по-
 ликарі.
 Zoll, т., ватъ; den — verfahren,
 а трече фъръ ватъ, а фаче кон-
 травандъ; der Natur den — ent-
 richten, а мхри.
 Zoll-amt, — haus, п., втешіъ; —
 anschlag, т., тарифа втеші; — bar,
 а., де ватъ; — beamte, — bediente,
 т., офіціалъ, сввалтернъ де ватъ;
 — einnehmer, т., скодеторъ де
 ватъ.
 Zollen, в., а пльти ватъ; Lob, Dank
 —, а да ладъ. тзлукитъ.
 Zoller, Zöllner, т., ватешъ, пвликанъ.
 Zollfrei, а., скътиъ де ватъ; пров.
 die Gedanken sind —, гъндкъл е
 ливеръ; — heit, f., скътинъ де ватъ.
 Zoll-register, п., — tafel, f., в. Zoll-
 anschlag.
 Zoll-schein, т., кърцлгъ, адеверингъ
 де ватъ; — stätte, f., ватешіъ,
 ватъ (локъл знде се пльтеште).
 Zoll-stab, — stoch, т., варъ дитър-
 цитъ дн полікаре (месъръ); — a
 straße, f., стратъ де прекаре се
 іа ватъ.
 Zone, f., зонъ.
 Zoologie, f., зоологіъ, дпвъдътъръ
 despre animale.
 Zoophyten, pl., зоофите.
 Zopf, т., кикъ, кооигъ; ein stesfer
 —, кодъ (де пъръ); — ende, п.,
 върхъ де арворе; geflochtener —,
 кодъ дплетитъ.
 Zorn, т., тънъ, дпгържъціне;
 — ig, а., тъніоскъ, дпгържатъ;
 — ig werden, ме тънікъ, devinъ
 тъніоскъ; — ig machen, дпгържъ.
 Zote, f., маскаръ, воръ де ршине.
 Zotenhaft, а., тъскърічосъ.
 Zotenreißer, т., тъскърічъ, спиторъ
 де воръ де ршине.
 Zotig, а., флокосъ, лъцосъ.
 Zotte, f., флокъ, вккъ, лацъ (де лъгъ);
 — l, f., флокшоръ, вккъшоръ (де
 пъръ, де лъгъ); — lit, в., трѳ-
 пьескъ, тръпъдъ.
 Zu, праер.; а: — Hause, а касъ;
 — an — Kronstadt, дн Брашовъ;

ла: — Tische sein, а ол ла масъ;
 — Hofe dienen, а серви ла карте;
 пе: — Wasser, — Lande, пе mare,
 пе вскатъ; de: der Bischof —
 Hermannstadt, епископъ de Cisius;
 дела: die Universität — Wien,
 университаѳа дела Вiena; пентрх,
 de: Gefäß — Milch, васъ de ла-
 пте; Tuch — einem Kleide, пъ-
 пяръ de, сѣх пентрхънъ вестмънтъ.
 Zu (длaineа ажективелоръ ши ад-
 вербелоръ) ка ad.: — Fuße, пе-
 дестрх; — Pferde, къларе; —
 Nacht, ноптеа; — rechter Zeit,
 ла тинпъ (къвиинчосъ); heut —
 Tage, аз!; — Vaaren, — Schaaf-
 ren, — Taufenen, кз пъркеа,
 кз четеле, кз миале; zum wenig-
 sten, чел пкъинъ; zum ersten Male,
 пентрх прима оръ; прѣ: zu viel,
 прѣ мълг.
 Zu! zu! int., длainte!
 Zu дн комплаері кз верве се кон-
 пжъ деслрхитъ ши семпиоикъ а-
 даоере, крештере, дикидере,
 мишкаре спре о персонъ сѣх лъкръ.
 Zufern, v., дикидъ аръндъ.
 Zubauen, v., дикидъ зидиндъ.
 Zuhör, n., аудиницъ, тотъ че шпе
 de чева; — ig, a., аудините.
 Zubeißen, v., стрънъгъ кз динџі.
 Zuber, v. Zober.
 Zubereiten, v., прегътескъ; аккон-
 чиезъ (пърълъ энел ѳетел).
 Zubereiter, m., прегътиторъ.
 Zubereitung, f., прегътире, прева-
 ръцине, препаратъ (въпъратъ ард.
 = гътире de оке).
 Zubinden, v., аалегъ.
 Zubleiben, v., ростаъ, ретънъ.
 Zublinfen, zublinzen, v., а нџи din окі.
 Zubringen, v., addakъ; einen Trast
 —, а ridika хнъ тоасъ; die Zeit
 —, а петрече тинпъ; zugebrachte
 Kinder, коніи din патка дитъс ши
 аз доілеа.
 Zubrot, n., тотъ че с'адъче глпъ
 пъле спре тънкаре.
 Zubuße, f., свкарскъ, addaoсъ (ла
 опі че).
 Zubüßen, v., пнъд din азъ меъ.
 Zucht, f., семинцъ (пръсілъ), расъ;

кълъръ, крештере; disciplina,
 коррекцине; възлълртаре. рџи-
 пе; — sâşig, a., disciplinaверъ;
 — gericht, n., тривъналъ коррекцио-
 наръ; — haub, n., касъ de кор-
 рекцине (арестъ, дикисоре); —
 hengst, m., артъсуръ de семинцъ.
 Züchtig, a., онеотъ, кз въпъртаре,
 днорънатъ івџиторъ de къръдіъ
 (nedatъ ла поѳта кърналъ).
 Züchtigen, v., disciplinahezъ, коррекъ,
 педесесекъ спре а дндрейта, дн-
 орънезъ.
 Züchtigung, f., коррекцине.
 Züchtling, m., омъ дикисъ дн каса
 de коррекцине.
 Zuchtlos, a., недисциплинатъ, некор-
 рипиваръ.
 Zuchtmeister, m., корректоръ (тем-
 ницаръ).
 Zuchtlosъ, m., тазръ, вохъ de расъ.
 Zuchtrate, f., варгъ de disciplinaнаръ;
 — fir. вичлъ дн Dzeş (ѳомете, чъ-
 ть шчл.).
 Zuchtstau, f., скрѳъ de пръсілъ.
 Zuchtstute, f., еалъ de семинцъ.
 Zuchtvieh, n., vite de пръсілъ.
 Zuden, v., тръсаръ, ресаръ; пал-
 нитъ, мишкъ пенеде; die Achseln
 —, даъ din змері; —, n., снасткъ,
 тръсаритъръ; палитъцине, вътаіъ
 (n. e. de inimъ); dare din змері.
 Zuder, m., захаръ; тохер —, за-
 харъ ерстъ; Farin —, захаръ ѳъ-
 ринаръ; — bädter, m., конѳетаръ;
 — bäderei, f., конѳетаріъ (ме-
 штеріа), — bitn, f., паръ заха-
 ратъ, de але захарълъ; — brot,
 n., вичоптъ (поп. нискотъ); —
 büchse, — dose, f., захарицъ; —
 erbse, f., мазере дълче; — guß,
 m., гнъдъ дъ захаръ; — honig,
 m., миере гръзнѳосъ; — hut, m.,
 къпъциъ de захаръ; — ig, a.,
 зъхъроесъ; — sandel, m., захаръ
 канделъ; — mandel, f., мидалъ
 захаратъ; — melone, f., пенене
 (зъмосъ молд.) аз захарълъ.
 Zudern, v., захарезъ, пресаръ кз
 захаръ.
 Zudern, a., dъ захаръ, захаринъ.
 Zuderpapier, n., хъртѳъ грѳосъ; —

—planung, f., планъционе (de
трестіъ де захарѣ); —plätschen,
n., пестецѣъ де захарѣ, висконцелѣ;
—rohr, n., трестіъ де захарѣ;
—saff, m., сирсаѣ; —sieden, n.,
раѡинътарѣ де захарѣ; —sieder,
m., раѡинъторѣ де захарѣ; —
siederei, f., раѡинъриѣ де захарѣ;
—süß, a., дѣлчо ка захарса; —
werk, n., конѡетарі; —zange, f.,
клевше де (скосѣ дин захаригѣ)
захарѣ.

Zudung, f., в. Zuden n.

Zudammen, v., стъвилоскѣ, дикидѣ
ка ставилѣ.

Zudecken, v., аккоперѣ.

Zu dem, conj., кѣтре ачеста.

Zudensfen, v., шенескѣ, пѣстрезѣ дн
гъндѣ (чева пентрѣ чинена).

Zudrängen, sich, v., ме'ndескѣ, ine
'мъкълоскѣ.

Zudrehen, v., дикидѣ днвѣртндѣ.

Zudringlich, a., че се вагѣ, се 'n-
десѣ ші каде ка о гредате, ка
о велеа; непортнѣ, вѣгатѣ не-
кѣматѣ.

Zudrüden, v., дикидѣ апѣсѣндѣ; ein
Auge —, а дикиде кнѣ оклѣ, трекѣ
ка ведереа, ме зитѣ принтре девете.

Zueignen, v., апропиезѣ, даскнеескѣ;
аттрикѣ; dedikѣ; sich etwas —,
a'шl апропиеа чева.

Zueignung, f., апропиеционе, дн-
скшитѣрѣ; dedikъционе; —ſchrift,
f., dedikъционе.

Zueisen, v., аккѣрѣ, алерѣ спре . . .

Zuerkennen, v., ажжѣдикѣ, хотѣрѣскѣ
кѣ се кѣвине чева кѣва; рекѣпоскѣ.

Zuerkennung, f., ажжѣдекатѣ.

Zuerst, ad., примаринте, маѣ знтелѣ.

Zufahren, v. a., addѣкѣ (п. е. петре
кѣ карѣ); —, v. n., мерѣ, кѣ-
лѣторескѣ пенедѣ; fahr' zu Aus-
sicht! дѣ днаинте кочѣшле! даѣ
пѣвалѣ спре чѣвеа; т'аркнѣ, ме
принескѣ спре чева.

Zufall, m., касѣ, днгъмпларе, сорте,
(хлардѣ = zadарѣ).

Zufallen, v., се дикиде (de cine)
кѣзъндѣ; каде дн партеа кѣва.
(о еpezitate).

Zufällig, a., касалѣ, днгъмплѣторѣ;

—er Weise, дин днгъмпларе; —
feit, f., касалитате; в. Zufall.

Zufinden, v., астанѣ петечндѣ.

Zufleßen, v., аккѣрѣ, кѣрѣ спре
. . .; einem etwas — lassen, а
ѡаче кѣва знѣ вине пе сѣв тѣпѣ.

Zufucht, f., реѡиѣ, асѣлѣ, адѣпостѣ,
скѣтире; —wort, m., локѣ де скѣ-
паре.

Zufuß, m., аккѣрсѣ (аѡѡлзсѣ), кон-
кѣрсѣ, венѣре дин тѡте пѣргѣзе.

Zufolge, праер., днрѣма, прин зрпаре.

Zufrieden, a. ші ad., дндестзлатѣ,
малѣумитѣ; дн паче, лѣнштитѣ;
— stellen, а ѡаче малѣумитѣ, а
дндестзла; sich — geben, а се
лѣнштитѣ; —heit, f., дндестзларе,
малѣумѣре.

Zufrieren, v., конгѣлаѣ.

Zufügen, v., кѣшкнѣ, адаокѣ, ѡакѣ;
Schaden —, кѣшкнѣ даснѣ.

Zufuhr, f., апортѣ, дншпортѣ, кон-
дѣсѣ; кѣритѣ де (але тѣпкѣрѣ)
спре (о тавѣрѣ).

Zuführen, v., апортѣ, addѣкѣ, карѣ
спре . . .

Zufüllen, v., днплас кѣ вѣрѡѣ.

Zug, m., траѣере; мерсѣ; проче-
сизне (алѣк дн Пн.), сведѣционе;
пѣснукѣ де пасерѣ; пѣреке де волѣ;
сорѣ, вѣлетѣ (де логѣрѣ); in den
letzten Zügen sein, атраѣе де тѡрте,
а ѡі дн игонѣ.

Zugabe, f., адаокѣ, сѣлѣмѣнтѣ; ап-
нескѣ.

Zugang, m., днтраѣѣ, адитѣ.

Zugänglich, a., акѣсѣверѣ, де а-
пропѣатѣ; —feit, f., потѣнѣ де
апропѣере.

Zug-band, n., кѣзторѣ детрасѣ (п.
е. ла днкѣлѣуминте); —brüde, f.,
пѡнте лѣторѣ, днмѣлторѣ (че се
пидикѣ ші се ласѣ).

Zugeben, v., даѣ, адакѣ, даѣ пе-
деаскѣра; днргѣдѣ; ме 'нвоѣескѣ
(кончедѣ); einen Gehülfen —, даѣ
ажѣторѣ, адѣжкѣтѣ.

Zugegen, ad., деѡаѣѣ, прѣсѣнте.

Zugehen, v., мерѣ днаинте сѣѣ
спре . . .; се 'nkide de cine (п.
е. ѡерѣотра, зша); wo geht dieser
Weg zu? днкѣтро дѣче кадеа аста?

Zulöthen, v., а сазда; а лим.
 Zulp, m., корнѣ (цѣпъ) имитатѣ пен-
 тръ алъпгареа коніиорѣ.
 Zulpen, v., свѣгъ дин корнѣ.
 Zum, zu dem, праер., кѣтре ачѣста.
 Zumaßen, v., дикидѣ, дикѣис, аствѣшъ;
 сирілезѣ.
 Zumal, ad., маіалесѣ, маіѣвртосѣ
 (кѣнд маі гѣндешті пчл.).
 Zumaßen, v., дѣмспрезѣ, дикидѣ
 кѣ мѣрѣ.
 Zumeßen, v., амтесѣрѣ; аттривѣсѣ.
 Zumuthen, v., (einem etwas), а чере,
 а претинде чева дѣла чинева; а
 крѣде деспре дѣнсѣлѣ кѣ ар ѳі
 овлегатѣ сѣѣ плекатѣ а ѳаче чева
 (а сѣтѣца).
 Zumuthung, f., претинциѣне; сѣ-
 тѣцѣаре.
 Zundschiff, ad., вечинѣ алѣтѣреа, челѣ
 маі апрѳе.
 Zundgeiß, v., дикѣис (ѳр. clouer);
 дикидѣ кѣ кѣле.
 Zundhen, v., аккосѣ, дикидѣ кѣсѣндѣ.
 Zundhute, f., акрескѣшѣнтѣ, адаосѣ.
 Zundme, m., пропѣкѣ; полекрѣтѣрѣ.
 Zundbar, a., арзѣверѣ, дѣвѣпѣверѣ;
 —feit, f., арзѣверѣтѣте.
 Zünd, v. a., априндѣ, пѣнѣ, даѣ
 ѳокѣ; —, v. n., іа ѳокѣ; einem
 —, а ѳаче кѣва лѣминѣ.
 Zunder, m., апринзѣторѣ.
 Zunder, m., матерѣ лѣсне де а-
 принсѣ (ѣскѣ); —schwamm, m.,
 ѣскѣ.
 Zündhölzchen, n., веце апринзѣторѣ
 (кѣтрѣнѣце, кѣврѣтѣ, лѣтпнѣѳоре де
 апринсѣ); —fraut, n., правѣ де
 тѣгѣцѣ (ла тѣнѣ шчл.); —loß,
 n., окѣ (че дѣмпрезѣнѣ тѣгѣца кѣ
 дѣва) де апринсѣ; —pflanze, f.,
 тѣгѣцѣ (ла тѣнѣ шчл. арте де ѳокѣ);
 —pflanzendeckel, m., кокошѣ (ко-
 перѣшѣлѣ тѣгѣцѣел); —ruthe, f., ѳі-
 тѣлѣ, варгѣ кѣ ѳитѣлѣ (де датѣ ѳокѣ
 ла тѣнѣрѣ); (лѣнтѣ); —schwamm,
 v. Zunderschwamm; —strich, m.,
 ѳитѣлѣ; —stoff, m., арзѣ.
 Zundersüß, v., крѣште, аккрѣште,
 с'адаѳе, се тѣрѣште, спорѣште;
 ѳаче прогрѣсѣ; der —de Mond,
 лѣна крѣокѣндѣ; Ihr Vieh nimmt

nicht zu, віта та пѣ крѣште, ві-
 теле тѣле пѣ се тѣлѣсѣскѣ.
 Zuneigen, v., а се дѣклѣна сѣре . . ;
 а ѳі датѣ, аплекатѣ.
 Zuneigung, f., дѣклѣнѣцѣіѣне; апле-
 карѣ; амѳоре.
 Zunft, f., корпорѣцѣіѣне; трѣвѣ; —
 genoss, m., тѣтѣрѣ ал корпорѣ-
 цѣіѣнѣ.
 Zünftig, a., вѣгатѣ дѣтр'о корпо-
 рѣцѣіѣне.
 Zunftmäßig, a., копѳормѣ, амте-
 сѣратѣ статѣтелѣрѣ корпорѣцѣіѣ-
 нѣі; —meister, m., трѣвѣнѣ (ла
 roman); —meisteramt, n., трѣвѣ-
 натѣ; —recht, n., дрѣнтѣ де маі-
 стерѣ; —stube, f., касѣ корпо-
 рѣцѣіѣнѣі; —weise, ad., кѣ трѣвѣрѣхе.
 Zunge, f., лѣмѣвѣ; der Tod sitzt ihm
 auf der —, ѳ дѣ гѣра торѣіѣ,
 стѣ сѣ I есе сѳѳлетѣлѣ; die — aus-
 strecken, а скѳѳте лѣмѣва; еѣ liegt
 mir auf der —, дѣмі стѣ не лѣмѣвѣ.
 Zungenbuchstabe, m., літерѣ лѣмѣвалѣ;
 —drescher, m., авокатѣ дѣкѣр-
 кѣторѣ; разѣліѣтѣ; —förmig, a.,
 (ѳот.) лѣмѣіѳормѣ; —freund, m.,
 амѣкѣ дѣн гѣрѣ; —held, m., гѣ-
 рѣтѣаре.
 Zunichte, ad., —machen, а нѣмѣчѣ,
 а стрѣка; —werden, а се нѣмѣчѣ.
 Zunicden, v., einem Beifall —, а
 дѣкѣвѣіѣнѣца дѣндѣ дѣн капѣ.
 Zuordnen, v., даѣ де ажѣторѣ, де
 адѣжѣктѣ (не чинева).
 Zupfen, v., скарѣнѣлѣ (лѣпѣ), чѣ-
 несѣкѣ; Rosen —, а стѣлѣце ѳѳіле
 знеі роѳе; bei den Haaren —,
 а траѳе де пѣрѣ.
 Zupflügen, v., аккоперѣ арѣндѣ.
 Zur, zu der, праер., ла; zur Mahl-
 zeit bitten, а інѣвіта ла прѣнѣзѣ, чѣпѣ.
 Zurathen, v., свѣтѣсѣскѣ.
 Zurechnen, v., дѣмѣрѣтѣ; аттрѣвѣсѣ.
 Zurechnung, f., дѣмѣрѣцѣіѣне.
 Zurecht, ad. кѣ вер. —bringen, v.,
 пѣнѣ ла рѣндѣ; sich —finden, v.,
 а се копѳорма дѣмпреѣцѣрѣіѣлѣрѣ;
 —helfen, v. ал да не вразѣдѣ, а
 пѣне не кѣлеа чеа вѣлѣ; —kommen
 v., а ѳ скѳѳте ла капѣтѣ, а рѣшѣі;
 —legen, —setzen, —stellen, v.,

ordnē, pēnē la pēndē, dīperē;
—weisen, v., дндрентē; —legung,
—machung, f., гъпге, аккончѣ-
търъ, дндрентаре.
Zureben, v., пресвѣтескѣ, дндемнѣ
свѣтсндѣ, дндзплекѣ.
Zureichen, v., ажнѣе; —d, a., деа-
жнѣскѣ, свѣчїиште.
Zureiten, v., а кълѣри спре . . . ; а
мерѣе къларе тотѣ дндр'сна; de-
prindē la кълѣритѣ кнѣ казѣ.
Zurennen, v., аккърѣ икте.
Zurichten, v., дндрентѣ, дїпигѣ спре
чева (тѣнѣриде); прегѣтескѣ (вѣ-
кате); ūbel —, се стрѣичнѣ; ōig.
регѣратезѣ.
Zuriegeln, v., дндкїдѣ кз верїгѣ.
Zürnen, v., ме тѣнїѣ, ме 'нѣгѣртѣ.
Zurück, ad., дѣртѣнтѣ, дндеретѣ,
дндпої, дндртѣ; днд компѣсе-
цїиште се дѣ ромѣнште маї в-
шорѣ кз ре.
Zurück-begeben, sīch, v., се ре'нѣртѣ;
—behalten, v., рецїнѣ; —befom-
men, v., рекапѣтѣ, кнѣтѣ дндпої;
—berufen, v., рекїтѣмѣ; —beru-
fung, f., рекїтѣмѣцїиште; —biegen,
v., ме плекѣ дндпої; —bleiben,
v., рестнѣ, ретѣнѣ, дндѣртїдѣ;
—bringen, v., репортѣ, реадѣкѣ;
einen wieder ins Leben —bringen,
а дндвїа не чїнева.
Zurück-denken, v., гнддескѣ ла тре-
кѣтѣ; —drängen, v., реснїгѣ;
—eilen, v., ме гѣвѣескѣ дндѣ-
ртѣнтѣ, ме проперѣ.
Zurück-fahren, v., ме'нѣортѣ дндпої,
ме ретортѣ (кз карѣ, паїа шчл.);
—fährt, f., ретѣртаре; —fallen,
v., кадѣ дндѣртѣртѣ, рекадѣ; —
fließen, v., рекѣртѣ; —fließ, m.,
реѣлѣскѣ; —fordern, v., рекїтѣмѣ,
речерѣ; ревїндїкѣ (днд леѣї); —
forderung, f., рекїтѣмѣцїиште; ре-
вїндїкѣцїиште; —führen, v., редѣкѣ.
Zurück-gabe, f., редаре, рестїтѣцїиште;
—gang, m., ретерѣскѣ; —geben,
v., редаѣ, даѣ дндпої; —gehen,
v., ретерѣскѣ; ме ре'нѣортѣ; ōig. нѣ
прїнде докѣ, нѣ реѣѣ; auf den
Ursprung einer Sache —gehen, а
се свї пѣпѣ ла фопѣтна касѣл.

Zurück-halten, v., рецїнѣ, дндпедекѣ,
опрескѣ; аксндѣ; аррестезѣ; —
haltung, f., рецїнїнѣ, (прѣдїнѣ),
ретѣратере.

Zurück-kehren, —kommen, v., ревїнѣ;
me ретортѣ; —kehr, —kunft, f.,
ретѣртаре.

Zurück-lassen, v., ласѣ дндѣртѣнтѣ,
дндртѣ; —legen, v., пнѣ ла о
парте, пнѣ ла пѣстраре; einen
Weg —legen, а фаче о кале; so
viel Jahre seines Lebens —gelegt
haben, а фї ретрехкѣтѣ. атѣї аѣ
din viaga са.

Zurücknehmen, v., реїаѣ, іаѣ дндпої.
Zurückprallen, v., ресаре (знѣ корѣ
еластїкѣ ісвїтѣ); се ресѣртѣѣ
(xamina).

Zurück-reise, f., ретерѣскѣ, кълѣторїѣ
дндпої; —reisen, v., рекѣлѣто-
рескѣ, ретерѣскѣ, ме ретортѣ; —
rufen, v., ревокѣ; —rufung, f.,
ревокѣцїиште.

Zurück-schauen, v., казѣ дндѣртѣнтѣ;
—schaubern, v., ме ретѣратѣ
третѣртѣндѣ де фїкѣ; —schiden, v.,
ретрїмїтѣ; —schieben, v., реснїгѣ;
—schlagen, v., реватѣ, ватѣ днд
дѣртѣнтѣ, реснїгѣ, респннѣ; се
ресѣртѣртѣ (разеле); —schlagen,
n., реснїгѣѣре; ресѣртѣѣре (de
paze); —schreiben, v., рескрїѣ,
респнндѣ, даѣ ресазнѣскѣ дндѣртѣнтѣ;
—schreiten, v., репѣшескѣ; —
sehen, v., казѣ дндпої; —sehen,
sīch, дорескѣ а ме ретортѣ; mī
e dorѣ; —senden, v., ретрїмїтѣ;
—setzen, v., репѣнѣ, пнѣ днд
дѣртѣнтѣ, даѣ ла спате, негрїѣескѣ,
нѣ ватѣ днд сѣмѣ (нѣ кресѣтеѣ)
чева; —sein, v., а фї днд зртѣ;
а се фї дндортѣскѣ, венїтѣ дндпої;
—stufen, v., рекаде; —springen,
v., ресаре; —stehen, v., рестѣ,
стѣ дндѣртѣнтѣ, е маї жосѣ де-
кѣтѣ азїї; —stellen, v., пнѣ днд-
дѣртѣнтѣ (орлоїтѣ); даѣ ла о парте;
—stoßen, v., реснїгѣ; —strahlen,
ресѣртѣѣре разеле; —streifen, v.,
реплїкѣ (мѣлечеле); —tragen, v.,
репортѣ; —treiben, v., ретѣнѣ,
тѣнѣ дндѣртѣнтѣ; реснїгѣ; —

treten, v., ме ретраѣ; —weichen, v., ме ретраѣ; —weisen, v., реиентѣ, андронѣтѣ ананол; —weisen, v., реиентѣ, арзникѣ, асвѣрликѣ андѣрѣнтѣ; —werfen, n., реиентаре; —ziehen, v., ретраѣ; sich ziehen, ме ретраѣ.

Zuruf, m., аккиѣтѣѣѣне; алазѣдѣ.

Zurufen, v., аккиѣтѣ; стирѣ (по чинева).

Zurufen, v., артезѣ, ексинезѣ (о паѣ); ѳакѣ прегѣтирѣ.

Zurüstung, f., артѣтѣнтѣ; прегѣтире.

Zusage, f., промиѣ (паролѣ), dare de кѣѣнтѣ.

Zusagen, v., промиѣ.

Zusammen, ad., дмпрезнѣ, дп сѣтѣ, ла знѣ локѣ, кѣ тоѣит. Ачѣстѣ партикѣлѣ, че се пѣне дп компѣсѣѣѣне дп аинѣте ла знѣ пѣтерѣ де верѣтѣ шѣ де деривателе хорѣ, семниѣикѣ тотѣдѣѣна о дмпрезнаре, о знѣне, о коллѣѣѣне дп трѣо сѣтѣ, ла знѣ локѣ, прин акѣѣѣнеа верѣзѣлѣ, адеѣорѣ пѣ е декѣтѣ знѣ плеонаѣтѣ де прѣѣосѣ, д'ачеѣа дп лимѣа ротѣнѣ се есприѣтѣ маѣ де тѣлѣте орѣ пѣмаѣ прин верѣѣ сѣмплѣ, сеѣ котѣсѣ кѣ прѣлѣѣѣѣнеа кон, кѣ.

Zusammen-baden, v., конкокѣ, се липѣште кокѣндѣсе; —balden, v., комѣзѣлѣ, дпѣзѣлѣ, лѣгѣ ла знѣ локѣ; —begeben, sich, а се коадѣна, а се конѣни; —beissen, v., дпкѣлѣштезѣ динѣит; —berufen, v., конвокѣ; —berufung, f., конвокѣѣѣне; —binden, v., коллѣгѣ, лѣгѣ дмпрезнѣ; —bringen, v., адѣкѣ, адѣнѣ ла знѣ локѣ; —gebracht Kinder, конѣит дин дозе пѣтѣрѣ.

Zusammen-drängen, v., конѣспринѣ, рѣспринѣ; —drücken, v., ашѣѣѣ ла знѣ локѣ.

Zusammen-fahren, v. конкѣлѣторѣсѣ, мерѣ дмпрезнѣ (кѣ карѣ, кѣ паѣа); се 'нкѣагѣ ла знѣ локѣ; ме сѣѣрѣѣ; —fallen, v., се кѣѣндѣ; кѣде дп рѣине; —falten, v., дпшѣтѣрѣ ла знѣ локѣ; —fassen, v., конприндѣ; конприндѣ дп ѣкѣрѣ; рекаѣитѣлѣ, рекѣлѣгѣ; seine

Gedanken —fassen, а'шѣ рекѣлѣде идеѣле; —fließen, v., конкѣрѣе; се 'пѣѣкѣ (знѣ рѣѣ кѣ алѣл); —fluß, m., конѣлѣсѣ, дпѣѣкѣтѣрѣ; —fordern, v., конкѣѣтѣ; —frieren, v., а кондеѣера; —fügen, v., комѣвинѣ; —fügung, f., комѣвинѣѣѣне.

Zusammen-geben, v., тѣрѣтѣ (в. Трауен); sich —geben, се дмпрезнѣ; —gehen, v., мерѣ дмпрезнѣ; се 'пѣѣѣнеѣѣ; —gehören, v., се ѣине знѣ де алѣлѣ, се кѣѣне ла знѣ локѣ, сѣнт пѣреке; —gesellen, v., а се аѣоѣѣа, а се знѣ.

Zusammen-halten, v., а ѣинѣ ла знѣ локѣ; а алѣѣѣра, а конѣрѣнтѣ; сѣнт ла знѣ гѣндѣ, сѣнт де о партиѣ; —haltung, f., конѣрѣнтаре; —hang, m., лѣгѣтѣнтѣ, рѣлѣѣѣне, репортѣ; лѣнѣѣѣре, дпшѣраре; (ѣѣѣкѣ коѣѣѣне, коѣѣринѣ); —hängen сѣѣ —hängen, v. а., се ѣине зна, шѣрѣ, лѣнѣѣ; аре конѣѣѣне (ѣѣѣкѣ), репортѣ; стѣ дп лѣгѣтѣрѣ; е де ачѣѣашѣ партиѣ шѣл; —hängen, v. n., атѣрнѣ ла знѣ локѣ, лѣгѣ, комѣвинѣ; —hängen, v., адѣнѣ, грѣтѣѣѣѣкѣ; —heften, v., конкокѣ.

Zusammen-laufen, v., кѣтѣпѣрѣ ла знѣ локѣ, кѣтѣпѣрѣ кѣ грѣшѣада; —klang, m., конѣопѣнѣѣ, армонѣ; —kleiden, v., конкѣѣѣѣкѣ; —knüpfen, v., коннѣодѣ; —kommen, v., с' адѣнѣ, се 'пѣлѣѣѣкѣ; ла знѣ локѣ; —koppeln, v., а се лѣгѣди дмпрезнѣ; —kriechen, v., а се вѣрѣ тѣрѣндѣсе (дптрѣн колѣдѣ); се сѣѣрѣѣѣте (пѣрѣна); —kunst, f., конѣвенѣтѣ, адѣнанѣѣ, адѣнаре; стѣнѣсѣрѣ; —kunst der Gesandten, конгрѣсѣ; heimliche —kunst, конѣвѣнтѣкѣлѣ, конѣѣѣѣѣлѣ.

Zusammen-lauf, m., конкѣрѣсѣ, адѣнаре де гѣѣте; —laufen, v., а конкѣрѣе, а се адѣна кѣ тѣлѣѣѣтеа; се таѣ (се 'нкѣагѣ лѣпѣте); се 'пѣѣкѣ (doze рѣѣрѣ); —laut, m., конѣопѣнѣѣ; —läuter, m., адѣнѣ прин сѣнареа клѣпотѣлѣрѣ; а траѣе тѣте клѣпотѣте; —legen,

- v., компознѣ; пѣнѣ дп пѣтѣрѣ; дндоескѣ хѣртѣа; страпнѣ; —
 leimen, v., дппрезнѣ кѣ клеѣк; —
 lesen, v., клѣгѣ, адзнѣ шѣ пѣнѣ
 ла знѣ докѣ, факѣ коллекциѣне;
 чѣтескѣ дппрезнѣ.
- Zusammen-machen, v.,** факѣ ла знѣ
 докѣ, deodaty; дппакетезѣ.
- Zusammen-nähen, v.,** косѣ ла знѣ
 докѣ; —nehmen, v., ѣаѣ дппрезнѣ,
 адзнѣ; страпнѣ (пѣлеле мантиелѣ);
 те реклѣгѣ, дпш адзнѣ тѣте пѣ-
 терѣле; аллѣ —genommen, зна
 кѣ алта.
- Zusammen-raaten, v.,** дппѣрекезѣ;
 —rappen, v. **Zusammenkleben**;
 —rassen, v., кадрѣзѣ, се потрѣ-
 веште; копвинѣ; —pressen, v.,
 коптескѣскѣ, тескѣскѣ ла знѣ
 докѣ; —pressung, f., коптескѣпѣре.
- Zusammen-raffen, v.,** страпнѣ ренѣде
 ла знѣ докѣ; sich —raffen, а се
 реклѣце ѣте; —rechnen, v., коп-
 пѣтѣ, копкѣмезѣ, дпсѣмезѣ, адзнѣ
 ла знѣ докѣ; —reimen, v., коп-
 ритѣ, ритѣ зна кѣ алта (ворвеле);
 fig. те 'нвоѣскѣ, те знѣскѣ, те
 'нделѣгѣ; —rotten, v., а вѣлѣтѣчѣ
 ла знѣ докѣ; —rotten, sich, а се
 рескѣла; —rottung, f., рескѣларѣ;
 —rücken, v., а се апропѣ, страпнѣ
 дппрезнѣ вѣндѣ; —rufen, v., коп-
 вокѣ, адзнѣ; —rühren, v., копѣ-
 стекѣ, местекѣ ла знѣ докѣ.
- Zusammen-schicken, sich, v.,** копвѣне;
 с'аккордѣзѣ; —schleppen, v., с'а-
 пропѣ знѣ де алтѣлѣ дппѣпнѣн-
 дѣсе; —schleppen, v., коатрѣвѣѣс,
 копкѣрезѣ (кѣ ванѣ); **Geld** —
 schleppen, а коатрѣвѣѣ партеа се
 (де ванѣ); в. **Niederschleppen**; —
 schlagen, v., спарѣ, стрѣкѣ;
 пѣнѣ зна пестѣ алта; die Hände
 über dem Kopfe f—schlagen, а се
 вѣѣера, лaments, желѣи; —schlie-
 ßen, v., дпшѣрѣ, дплѣнѣдѣскѣ;
 —schmelzen, v., коптѣпѣскѣ; се
 дппѣциѣнѣзѣ; —schmieben, v., коп-
 фортѣѣ, а копвѣна доке вѣкѣдѣ
 де фѣрѣ (прѣп фокѣ); —schmiegen,
 sich, а се нѣтѣ, а се стрѣнѣце фѣ-
 кѣндѣсе мѣчѣ; | schütten, v., коп-
- стрѣнѣ кѣ сѣфѣрѣ; —schreiben, v.,
 компознѣ, компѣлезѣ (о карте); —
 schütten, v., копкѣкѣтѣрѣ, копѣстекѣ;
 —schweifen, —schmieben, —setzen,
 v., компознѣ, пѣнѣ ла знѣ докѣ;
 —setzung, f., копѣсѣсѣциѣне; —
 sitzen, v., медѣ дппрезнѣ; —
 sprannen, v., дпхатѣ ла знѣ докѣ;
 —stehen, v., а ста кѣ тогѣл, а ѣ
 де ачѣашѣ партѣгѣ; —steuern, v.,
 коптрѣвѣѣс; —stimmen, v., коп-
 сѣнѣ, копгѣлѣсѣскѣ; —stimmend,
 a., копсѣпѣнтѣ; —stimmung, f.,
 копсѣпѣнтѣгѣ, копкѣрданѣгѣ, знѣре;
 —stoßen, v., се ловескѣ, даѣ зна
 дптр'алта; се тѣрѣпѣскѣ; —
 stücken, v., вѣкѣдѣскѣ; —stürzen,
 v., каде дп рѣнѣзѣ; —suchen, v.,
 а черчѣта прѣтѣтѣnde; —summi-
 ren, v., сѣмезѣ дптр'зна.
- Zusammen-tun, v.,** дппрезнѣ, пѣнѣ
 ла знѣ докѣ; sich —tun, се 'н-
 кѣде; —tragen, v., а грѣтѣдѣ ла
 знѣ докѣ; —treffen, v., ме 'н-
 тѣлѣскѣ; се ѣсѣскѣ знѣ кѣ ал-
 тѣлѣ; копкѣдѣ; —treffen, n., дп-
 тѣлѣпѣре; коѣсѣпѣре; копкѣдѣнгѣ =
 коѣпѣдѣнгѣ; —treiben, v., тѣнѣ
 сѣре а страпнѣ ла знѣ докѣ; —
 treten, n., ассоциѣциѣне.
- Zusammen-verschwören, sich, v.,** а се
 копжѣра; —verschwörung, f., коп-
 жѣрѣциѣне; —versehen, sich, v.,
 а се 'нделѣге.
- Zusammen-wachsen, v.,** а копкѣрѣте,
 а крѣште ла знѣ докѣ; —wachs-
 tung, f., копкѣресѣциѣне = копкѣре-
 циѣне; —werfen, v., арѣкѣ зна
 пестѣ алта, пѣнѣ перѣтере; —
 wideln, v., дпфѣшѣѣ ла знѣ докѣ.
- Zusammen-ziehen, v. a.,** копстрѣнѣ,
 тракѣ ла знѣ докѣ; адзнѣ (мѣлѣ-
 цѣа); прѣскѣрѣтезѣ (о карте); —
 v. n., се тѣгѣ тотѣ дптр'о ло-
 кѣпѣгѣ; sich —ziehen, сѣтѣрескѣ
 (п. e. перѣл); се адзнѣ (пѣрѣл);
 —ziehend, a., копстрѣнѣпѣте.
- Zusatz, m.,** адаѣсѣ, сѣлѣштѣпѣтѣ.
- Zusatzpen, v.,** дпкѣѣ кѣ шандѣ;
 fig. прокѣрѣзѣ (чѣва кѣѣва), дп
 дплеспѣскѣ а кѣпѣта (чѣва).
- Zuscharren, v.,** аккѣпѣрѣ кѣ цѣрѣлѣ.

Zuschauen, в. Zusehen.
 Zuschauer, m., прѣзиторѣ, спектаторѣ;
 —in, f., прѣзиторѣ.
 Zuschiffen, v., тримитѣ ла . . , дн-
 дрептезѣ спре . .
 Zuschieben, v., ампингѣ спре . .
 Zuschiefen, v., маѣ даѣ, адаорѣ; м'
 аркнѣ аскра . . .
 Zuschlag, m., ажжѣдикѣцѣне = (хо-
 тѣрже а рѣтѣнеа аскра кѣва
 лкря личитатѣ); адоѣ.
 Zuschlagen, v., батѣ спре чѣнеа (пѣла);
 дикидѣ трѣтѣндѣ (кѣла); даѣ тѣла
 (спре семнѣ кѣ с'а ѣкѣтѣ кѣт-
 пѣрѣтра); ажжѣдикѣ (дн личѣ-
 цѣне), харечлѣскѣ (дн Пн.); лѣ-
 крѣзѣ (medicina).
 Zuschleppen, v., тѣрѣскѣ спре . . ;
 адѣкѣ не ѣрѣшѣ.
 Zuschließen, v., дикидѣ кѣ кеѣа.
 Zuschmieren, v., асѣнѣ, лѣнѣндѣ (кѣ
 лѣтѣ).
 Zuschnappen, v., дикидѣ клѣтѣнѣндѣ;
 хѣтѣскѣ дикѣзѣндѣ гѣра.
 Zuschneiden, v., крѣскѣ; таѣ.
 Zuschrauben, v., дикидѣ кѣ ѣсѣ (кѣ
 шрѣнѣ) сѣчѣндѣлѣ.
 Zuschreiben, v., скрѣѣ, трѣкѣ (о сѣ-
 нѣ) не нѣтеле кѣва; ѣг. аскрѣ,
 атрѣвѣѣ (ѣѣѣнтѣ ла о кѣсѣ);
 днѣнѣтѣ.
 Zuschreiben, v., а стрѣга кѣва, ал
 днѣтѣнда стрѣгѣндѣлѣ.
 Zuschreiten, v., проперѣ, м'апропѣ
 кѣ пѣшѣ днѣоѣтѣ.
 Zuschrift, f., дѣдикѣцѣне; скрѣѣѣ
 адресатѣ ла чѣнеа.
 Zuschuß, m., адаѣскѣ ла сазарѣ; аѣ-
 ѣлѣнѣцѣ (de лапте).
 Zuschütten, v., днѣлѣ кѣ вѣрѣѣ.
 Zuschwännen, v., се днѣидѣ пѣроѣндѣ.
 Zuschwören, v., жѣрѣ (кредѣнѣцѣ);
 днѣ днѣвѣшѣскѣ прѣн жѣрѣтѣнѣтѣ.
 Zusehen, v., стаѣ де вѣдѣ, стаѣ де
 прѣвѣскѣ: ѣаѣ самѣ, прѣверѣзѣ;
 sehen Sie zu, ob er gekommen, en
 vezí a venitѣ; —ѣѣ, ad., вѣзѣндѣ
 кѣ окѣл.
 Zusein, v., а ѣи днѣкѣ.
 Zusehen, в. Zuschiffen.
 Zusehen, v., аппѣлѣ, пѣнѣ ла . . ; ап'ѣ
 Feuer —, пѣнѣ ла ѣокѣ (ѣла);

zum Solde —, адаѣскѣ; im Han-
 del —, а пѣне днѣ капиталѣ; ei-
 nem hart —, а пѣне сѣла днѣ
 ѣѣтѣ, а стрѣмѣтора не чѣнеа.
 Zusehern, v., асѣкѣрѣ, даѣ сѣкѣ-
 рѣнѣцѣ.
 Zusegeln, v., асѣѣѣлѣ.
 Zuspitzen, v., днѣкѣ стрѣзѣнѣндѣ
 дрѣгѣлѣ.
 Zuspitzen, v., асѣкѣдѣ, ѣакѣ вѣрѣѣ.
 Zuspfechen, v., днѣкорѣцѣзѣ, тѣпѣгѣлѣ,
 днѣтрѣскѣ (не чѣнеа) кѣ ворѣа;
 ажжѣдикѣ; днѣтрѣ сѣ вѣзѣ (не чѣнеа).
 Zuspriech, m., Zuspriech, f., днѣко-
 рѣцѣре, тѣпѣгѣере кѣ ворѣа; а-
 жжѣдикѣре; вѣсѣтѣ сѣзѣртѣ.
 Zustand, m., стѣре (стѣтѣ), кондѣ-
 цѣне, пѣсѣтѣрѣ, черкѣвѣсѣтрѣлѣ.
 Zuständig, a., кѣвенѣтѣ, пропрѣѣ
 (кѣва), аѣтрѣтѣнѣторѣ.
 Zustatten kommen, v., i kade vine, I e
 de ѣѣѣѣскѣ, vine а пропѣсѣтѣ.
 Zustehen, v., днѣкѣлѣ кѣ кѣнѣ. vordѣ;
 вѣрѣскѣ; адѣкѣ не сѣв тѣнѣ.
 Zustehen, v., се кѣвѣне.
 Zustellen, v., тримитѣ.
 Zustimmung, v., вѣтезѣ; конѣсѣнѣцѣ;
 в. Bestimmen.
 Zustoßen, v., асѣнѣ.
 Zustoßen, v., днѣкѣдѣ ѣсѣндѣ; даѣ
 лѣвѣтѣрѣ гѣра; дѣ прѣсте мѣне
 неказѣ.
 Zustömen, v., акѣкѣрѣ кѣ прѣсѣсѣнѣцѣ.
 Zustoßen, v., чѣтѣскѣ, тѣшѣскѣ;
 рѣтезѣ (пѣлѣрѣ, арѣорѣ) спре аѣе
 да о веѣере пѣкѣкѣтѣ; ѣорѣтезѣ,
 полѣскѣ; еѣкѣ (чѣплѣскѣ вѣдѣ-
 рѣнѣа).
 Zuthat, f., адаѣскѣ гѣтѣкѣралѣ, тѣрѣн-
 цѣшѣрѣлѣ (п. е. вѣкѣлѣ ѣрѣѣнѣнѣ шѣл.);
 ла кѣнѣ вѣстѣнѣнѣтѣ; дѣресѣрѣлѣ (пѣ-
 перѣ, скорѣѣшѣѣѣрѣ шѣл.) ла вѣкѣте;
 материалѣ (кѣрѣмѣдѣ, варѣ, пѣ-
 сѣнѣ шѣл.) ла zidѣ.
 Zuthellen, v., днѣнѣртѣ, даѣ ѣѣкѣлѣ
 парѣа са.
 Zuthun, v., днѣкѣдѣ, пѣнѣ ла . . ; —,
 n., ажжѣторѣлѣ, адаѣскѣ, днѣлѣнѣнѣцѣ,
 конѣкѣкѣрѣре; ѣhne mein —, ѣрѣ
 пѣрѣтѣмѣшѣнеа (participatione) mea.
 Zutragen, v., аппѣртѣ, адѣкѣлѣ, дѣкѣ

пиронѣ (de цинтъ); —en, v., цин-
 тескѣ, лнденескѣ кз кзіе; цин-
 тескѣ; —loß, a. ші ad., ѳъръ
 скопѣ; —mäßіg, a., амнесъратѣ,
 кореспондънте скопъаѣ, кзвенітѣ;
 —widrig, a., контраріѣ скопъаѣ.
 Zween, v. Zwei.
 Zwei, num., (Zween ші Zwei нѣ маѣ
 сьнт дн сѣѣ), доѣ.
 Zwei, f., доѣ оѣ (не о карте де
 жокѣ).
 Zweibeinig, a., вѣпедѣ.
 Zweideutig, a., ѣмвѣѣ, экзівокѣ, амѣ-
 бологѣ; —feit, f., ѣмвѣитате, экзів-
 вочитате, дѣпличитате, амѣволоцѣ.
 Zweidrätzig, a., дн дозе ѳіре, дн
 доѣ перѣ.
 Zweier, m., дзѣръ; —lei, ad., вѣѳарѣ,
 вѣѳелѣ.
 Zweifach, a., дзпѣѣ; die —e Ehe,
 вѣгаміѣ.
 Zweifalter, f.; вѣарініѣ (інсектѣ кз
 дѣѣ аріпѣ); ѳърѳалѣ, ѳлѣтѣре.
 Zweifelh, m., дндѣоѣлѣ; ѳне —, ѳъръ
 'ндѣоѣлѣ (негрешітѣ); in —zie-
 hen, a траѣе ла дндѣоѣлѣ; in —
 lassen, a лѣса лѣркѣ валѣ; —haft,
 a., дндѣоѣсѣ = (dubiosus); —sücht,
 f., счептѣісѣмѣ, пѣронісѣмѣ.
 Zweifeln, v., ме 'ндѣоѣескѣ.
 Zweifler, m., дндѣоѣторѣ, пѣроніанѣ,
 счептѣікѣ, некредѣітѣѳѣѣ (нѣръ), пер-
 сѣпѣ карѣ се 'ндѣоѣешѣе деспре
 тѣѣ ші нѣръ.
 Zweig, m., рѣмѣ; —ig, a., рѣмосѣ,
 рѣмѣросѣ, рѣмѣрѣітѣ.
 Zweihauig, a., че сѣ пѣѣе тѣѣа (кѣсі)
 де дозе орѣ.
 Zweijährig, a., де доѣ анѣ; —er Wein,
 вѣнѣ де доѣ анѣ.
 Zweijährlich, a., вѣанъарѣ (че евіне
 тотѣ ла доѣ анѣ).
 Zweikampf, m., дзелѣ, вѣгаѣѣ дн-
 тре доѣ.
 Zweimal, ad., де дозе орѣ; —so
 viel, де дозе орѣ атѣѣ, дндѣоѣтѣ
 маѣ мѣлѣѣ; —ig, a., де кѣѣе дозе
 орѣ, репечѣітѣ.
 Zwei-männlich, a., де доѣ вѣрвадѣ;
 —master, m., вѣкатарѣ (наѣѣ кз
 дѣѣ катарѣрѣ); —täberig, a., вѣ-
 лѣѣ (грѣсѣрѣ кз доѣ kail); —

schalig, a., вѣвалѣѣ; —schattig, a.,
 амѣісѣіѣ, кз дозе ѣмѣре; —schat-
 tige Völker, амѣісѣіѣ, понѣѣре де
 сѣѣ екзѣторѣ; —schläfrig, a., де
 дозе персѣѣе (пѣтѣ); —schneidig,
 a., кз дозе тѣшѣрѣ; —schubig,
 a., де доѣ полѣкарѣ; —stibig, a.,
 вѣісѣлѣѣ; —spränng, v. —täberig;
 —stammig, a., вѣгрѣнкіѣ; —stim-
 mig, a., вѣвѣіѣѣ; —stündig, a., де
 дозе ѳѣре; —tägig, a., де дозе зѣлѣ.
 Zweite, (der die das), num., ал доѣ-
 леа, а доѣа.
 Zweitens, zum Zweiten, ad., ал доѣ-
 леа (локѣ, пѣнтѣ), адоѣа (ѳѣрѣ);
 пѣнтѣре адоѣа . . .
 Zweitheilig, a., вѣпѣрѣітѣѣ; —zäsig,
 —zünftig, a., вѣѳѣркатѣ; —zünftig,
 a., вѣітѣвалѣѣ; ein —zünftler, омѣ
 преѣѣкѣтѣ, ѳалсѣ.
 Zwerg, a., пѣзѣішѣ, кѣрѣмезішѣ, (кѣр-
 чішѣ) діарѣпѣлѣ, стрѣверсалѣ; —
 balfen, m. грпндѣ кѣрѣмезішѣ; —fell,
 n., діѳѣрѣмѣ; —gasse, f., стрѣѣ
 кѣрѣішѣ; —linie, f., лініѣ стрѣ-
 версалѣ; —sack, m. декарѣ (вѣісѣкѣ).
 Zwerg, m., пѣітѣкѣ; стѣрпѣітѣрѣ, пѣпѣ;
 —baum, m., арѣорелѣѣ; —bohne,
 f., ѳасѣѣе олѣгѣ; —gestalt, f.,
 ѳірсѣрѣ пѣітѣкѣ, пѣпѣ.
 Zwetsche, f., прѣпѣ (перѣѣ, голдѣпѣ
 молд.); —baum, m., прѣпѣ.
 Zwiesel, m., пѣпѣ (де земпѣѣ); ѳѣр-
 кзліѣѣ де ѳлѣѣре (ла кзлѣѣпѣ);
 zainѣ (де стѣклѣ); кѣрпѣпѣѣ; —
 bart, m., тѣѣѣѣѣ дн ѳѣркзліѣѣ.
 Zwischen, v., пѣшкѣ, стѣрпѣгѣ (кз клѣ-
 шѣѣѣ); ѳіг. пѣпѣ ла тѣпѣ, дншелѣ.
 Zwischenhülle, f., ѳіг. реѳѣзѣіѣ, локѣ де
 сѣѣпѣре; er ist seine —, еѣ е
 сѣѣпѣреѣ лѣѣ.
 Zwischenzunge, f., чѣмѣрѣісѣѣ.
 Zwieback, m., вѣікѣпѣѣ, пѣісѣѣѣѣ.
 Zwiebel, f., чѣпѣ; —artig, a., че-
 носѣ, де ѳелѣѣ чѣпѣ; —beet, n.,
 стрѣѣ де чѣпѣ; —brühe, f., сосѣ
 де чѣпѣ; —gewächß, n., пѣпѣпѣ
 чѣпѣѣѣ; —icht, a., чѣпѣѣѣ; —
 röhre, ѳѣіѣѣ де чѣпѣ (тѣѣѣ); —
 same, m., семѣпѣѣ де чѣпѣ; —
 schale, f., кѣѣѣ (пѣліѣѣѣ) де чѣпѣ;
 —wurzel, f., рѣдѣѣіпѣѣ вѣлѣѣѣѣ.

- Zwiebrachen, n., adosa apътapъ de kъmnъ.
- Zwiefach, zwiefältig, a., двукъ.
- Zwiefpalt, m., Zwietracht, f., Zwiſt, m., Zwiſtigfeit, f., neznipe, dec-korditъ, дитърекеpe, zizanitъ (dixonia), dicitinъ.
- Zwielicht, f., мъркъ, дитънаpea zitel къ ноптеа; в. Dämmerung.
- Zwier, ad., (bekъ) de dose opt.
- Zwiesel, m., крѣпакъ, оаркъ; —ig, a., крѣпоскъ.
- Zwilling, m., пънъзъ гробъ rapъ (de caci, цоле шчл.), трылѣ.
- Zwilling, m., цемени, зинатъ; —s bruder, m., орате цемени; —s Schwester, f., соръ цемени; —s Geschwister, —браат; n., орацл (св-роpl) цемени.
- Zwinge, f., клеште; велчигъ, веригъ.
- Zwingen, v., сооруджъ, констринжъ (силекъ); олекъ (cinvolничекъ); zu — befugt, коерчитивъ, de сооруджъ; das gezwungene Wesen, оопентъцизне, пьрате тьрѣжъ (непотривигъ къ пксетра са); gezwungene Weise, кк сооруджъ, кк сила.
- Zwinger, m., сооруджторъ (силиторъ); локъ диккъ дитре мърл четъцил ши дитре касе.
- Zwirn, m., агъ, оиръ, торжъ.
- Zwirnen, v., торжъ; Seide —, торжъ мьтасъ.
- Zwirn-faden, m., оиръ de агъ, de торжъ; —knäuel, n. сѣзъ m., ремъ de агъ; —rad, n., рогъ de торжъ.
- Zwischen, praep., дитре, не кьндъ; —durch, prin мижлокъ, printре, printре doi; —balken, m., гриндъ mezъ.
- Zwischenbegebenheit, f., дитреказъ, enicodъ.
- Zwischenessen, n., дитремънкаpe.
- Zwischengeschoss, n., дитрепъмънтъ.
- Zwischengold, n., apъ de дозъ колоръ.
- Zwischenhandlung, f., оантъ дитръmezъ; дитрактъ (за пиеce театpале).
- Zwischenlinie, f., дитрелиниъ.
- Zwischenmahlzeit, f., меридъ.
- Zwischenmauer, f., дитремържъ, zidъ мижлочѣ.
- Zwischenpfeiler, m., шластръ мижлочѣ.
- Zwischenplatz, m., локъ мижлочѣ, дитрестичѣ, дитревалъ.
- Zwischentau, m., дитреспажѣ.
- Zwischenrede, f., дитреворъпире, дитрелокъцизне, дитресцизне; —tedner, m., дитреворъиторъ.
- Zwischenregierung, f., дитреремнъ, дитредомниъ.
- Zwischenruhe, f., пакъсъ.
- Zwischenruf, m., пропъсъцизне дидидентъ, парентесъ.
- Zwischenspiel, n., дитремежъ, дитрактъ.
- Zwischenstreich, m., дитресентинъ.
- Zwischenstimme, f., контрактъ.
- Zwischenwand, f., пьрете de мижлокъ.
- Zwischenwort, n., дитреиспъцизне.
- Zwischenzelle, f., дитрелиниъ, дитреръндъ; —zeilig, a., дитрелиниаръ.
- Zwischenzeit, f., дитретимнъ.
- Zwiſt, m., dicitorditъ, neznipe, dixonia.
- Zwischen, v., чиривекъ; —, n., чиринире.
- Zwitter, m., epmaopoditъ, androvinъ (оетеръ): ничлъ вьрватъ ничлъ мьзире; —pflanze, f., пьлнъгъ epmaopoditъ.
- Zwizern, v. Schimmern.
- Zwo, v. Zwei.
- Zwölf, num., доцспрежече, (ши кьндъ e vorpa de ора zitel сѣзъ a nouци семнификъ): мѣзъзи, мѣзъоите.
- Zwölfedig, a., de доцспрежече колдъспл. dodekagonъ.
- Zwölfer, m., доцспрежечеръ; —lei, a., доцспрежеаръ, сѣзъ —оелъ.
- Zwölffach, a., доцспрежеченъ, de доцспрежече opt агъжъ.
- Zwölfährig, a., de доцспрежече anl.
- Zwölfmal, ad., de доцспрежече opt.
- Zwölfste, num., аз доцспрежечелеа, a —ea; der — des Monats, a доцспрежече zi a месѣцел (anuel de zize); Karl der —, Каролъ азъ доцспрежечелеа.
- Zwölftel, n., доцспрежечиме = $\frac{1}{12}$.
- Zwölfsten, ad., аз доцспрежечелеа, a —ea.
- Zylinder, m., чилндра, тьвълъ.
- Zylindrisch, a., чилндрикъ.